
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<https://books.google.com>

Piss Hvy

JOSEFA JUNGMANNA
HISTORIE
LITERATURY ČESKÉ.

ANEK:

SAUSTAWNÝ PŘEHLED SPISŮ ČESKÝCH
S KRÁTKAU HISTORIÍ NÁRODU, OSWÍCENÍ A JAZYKA.

DRUHÉ WYDÁNÍ.

(NÁKLADEM ČESKÉHO MUSEUM ČÍSLO XXXII.).

W PRAZE.

W KOMMISSÍ KNĚHKUPECTWÍ P. ŘIVNÁČE.

1849.

X 1601/292.

Tisk Kat. Jeřábkové, vedením J. Hlaváčka.

Josef Jungmann narodil se roku 1773 dne 16. Čerwence*) we wsi Hudlicch, býwalého panstwi Křiwohlátského, asi tři hodiny cesty od Berauna. Otec jeho, jménem Tomáš, byl pilný rolník a milovník včelařství. Začátky literního učení dostaly se mu nejprvé w místní škole Hudlické (1781—1784), potom w Berauně we škole Piaristů (1785—1788). Záhy dáváje na jawo znamenité wlohy duchowní, wstoupil w 15. roce věku swého na gymnasium Nowoměstské w Praze; studowal zde na universitě filosofii (1794—1796) a práwa (1797—1799); po skončení pak těchto oddal se oblíbenému powolání stawu učitelského. — Již roku 1800 dostal se nejprvé za supplenta, potom za skutečného professora na gymnasium w Litoměřicích, kdež čtyry léta (1800—1803) učil we třídách grammatikalních čili syntaktických, potom 11 let we třídách humanitních (1804—1814). Staw se mezitím doktorem filosofie na universitě Pražské (1811), dostal se roku 1815 za humanitního professora do Prahy na Staroměstské gymnasium, a po dwadecetiletém blahopłodném působení w tomto úřadě ustanowen dne 22. Listopadu 1834 za ředitele čili praefekta téhož gymnasium.

Dětenčí léta Jungmannowa připadají do času pro wywinutí duchowního žiwota w Čechách nad míru důležitého. Tehdáž, za posledních let Marie Terezie a při začátku panování císaře Josefa II, staly se rozhodné změny w celém zřízení školním, jako we všech wětwích spráwy státní zároveň. Nowé, předtím zawřené, brány wzdělanosti otewřeny jsau tehdáž národu českému, dlawho dřimawšímu; však zároveň položena nowá wýmínka, předtím neslýchaná w té míře, bez které nemělo odtud možné býti rodilému Čechu,

*) Při žiwotopisném nástinu tomto následowáno hlawně žiwotopisu Jungmanna od p. W. Štulce w Almanachu „Libuša“ na r. 1847, kdežto však den narození Jungmanna chybau tisku položen jest na 16. Čerwna místo Čerwence.

aby dosáhl vyššího stupně učení, než jaké poskytovala nejnižší škola vesnická; výminka totiž, aby napřed odvykl mateřskému jazyku; neb jen jazykem německým mělo se napotom udělowati všeliké vyšší vzdělání. I Jungmann zápasil na škole Beraunské s těžkostmi naučení se německému jazyku, kteréž byly tehdaž mnohem větší než nyní. Těžkosti tyto, a newyhnutedlně vyplývající z nich škoda ve vychování mládeže české, byly však také příčinou, že přese všecku moc mody, ježto němčině zjednala oblibu ve všech třídách obecnstwa českého, předce již tehdaž wzbudili se mužové, kteří dle sil swých opřeli se praudu času, a w čas nejúsilnějšího wnikání ciziho žiwlu do weškerého weřejného žiwota jali se křísiti jazyk a národnost českau.

Jungmann užil za času studií swých w Praze i wýhod, které poskytoval nový způsob učení, zawedený císařem Josefem, i také těch, ač welmi skrowných, které sobě wymohl nowě probuzený směr národní. Mužové, jako Seibt, Meissner, Cornova, kteří skutečně otewřeli w Čechách nowau dráhu w krásných naukách, ač prostředkem německého jazyka, působili s welkým prospěchem na vzdělání Jungmannowo. S druhé strany počal právě toho roku, když Jungmann wstoupil na universitu (1793), zaslauižily dějepisec český, Pelcel, přednášeti řeč a literaturu českau, pro niž právě tehdaž zřízena ponejprw kathedra w Praze. Ctihodný Wydra, professor matematiky, nezwiklaný hajitel řeči národní, nemálo působil na probuzení žáků swých, kteří jen jak koliw byli přístupní citům vlasteneckým. — Wedlé Jaroslawa Puchmayera, Hněwkowského, obau Nejedlých a jiných mužů, kteří vyšli z této školy, probuzen byl i Jungmann ku pracowání na nowě klučené roli vlastenské. Křísění a šlechtění mluwy národní, tak dlaho zanedbané, stalo se od těchto prwních let jinožských hlawním úkolem jeho žiwota.

Již mezi studiemi co právník účastnil se některými básnickými pokusy při důležitém na onen čas podniknutí literárním, pod názvem: Sebrání básní a zpěwů, ku kterémuž mladší spisowatelské síly toho času sestředil přítel jeho Puchmayer (1795). W Nejedlého Hlasateli Českém (1803) proslul Jungmann později čistotau a dokonalostí slohu we článcích swých prosaických.

Začala se tehdaž nejprwé poznáwati potřeba, aby se literatura česká powznesla nad obor paulých spisů pro obecný lid, we kterém se posawad pohybowala snahau, jinak zajisté zaslauižila, Pelcla, Procházky, Rulíka, Krameriusa a jiných spisowatelů. Nikdo nepojal potřeby této tak wřele jako Jungmann; nikdo tak jak on nebyl swědom welikosti a těžkosti tobo předs-

wzetí; nikdo nezanechal po sobě tak skvělých pomníků, svědčících o práci a sebe-zapíravé pilnosti, podstaupené k důležitému cíli tomuto. Jazyk český musil teprve poznán býti v celém bohatství svém, musil přispůsoben býti k vyšším potřebám krásné i vědecké literatury, měli býti možné, aby se literatura národní vyrovnala pokročilým potřebám času nebo příkladu cizích literatur, ježto se byly stále wywinowaly, co česká pohřžena byla po dlouhý čas we temné mrákoť. Wšecky literární snahy Jungmanna byly neodvratně wěnowány tomuto přednímu a hlavnímu úkolu. O něj zjednal sobě u národu našeho tak weliké zásluhy, jak jinde celé akademie neb sjednocená snaha učenců během delšího času.

K účelu tomuto směřowaly hned na počátku literární činnosti Jungmanna mnohé překlady jeho, jak we werších tak we proze, z literatur cizích, zvláště anglické, německé a francauzské, s jejichžto plody výtečnými záhy výborně se seznámil. Klassické překlady Ataly Chateaubrianda z francauzského (1805), a Miltonowa Ztraceného ráje z anglického jazyka (1811) byly největší a nejpracnější podniknutí tohoto druhu. Jimi ponejprw skvěle ukázána spůsobnost jazyka českého k dosažení dokonalosti stylistické takové, k jaké se vzdělal kterýkoli z nowějších jazyků ewropejských. Práce tyto i jiné byly wzorem všem sauwěkým spisowatelům českým, kteří pochopili prawé potřeby literatury i důležitost času swého.

Obě díla, Atalu i Ztracený ráj, dohotowil Jungmann w Litoměřicích. Krom prací literárních obětowal zde po celý čas swého přebýwání při welmi swědomitém zastáwání úřadu professorského část swobodné chvíle swé bezplatnému vyučowání jazyku českému nejprwé na gymnasii, potom w semináři biskupském. Dostaw se odtud do Prahy, dočkal se brzy blažené chvíle, we které, jak se tehďáž zdálo, zaswítaly jazyku českému příznivější okolnosti we školách, když cíś. dekrety roku 1816 a 1818 nařízeno, aby se na vzdělání w něm slušný ohled bral při vyučowání mládeže gymnasialní. Jungmann, wyzván k tomu od tehdejšího gymnasialního direktora Grüna, ctihodného praelata Strahowského, sepsal tehďáž, aby se úmyslu dekretů těchto za dost učiniti mohlo, swau Slowesnost čili nauku o wýmluwnosti. Naděje, w dekrety ony skládané, brzy zmařeny byly, jak se wůbec za to mělo, protiwným působením potomního gymnasialního direktora Františka Pöllnera.

W prwním wydání díla tohoto užil Jungmann ponejprw tak nazwaného analogického prawopisu, jež byl nawrhnul Dobrowský. Polemika, která

z toho powstala mezi ním a Nejedlým, zawedena od tohoto pohřichu na pole osobního ano i politického osočování, zhořčila mnohé chvíle w žiwobyti mírného, všechných nízkých vášní prostého Jungmanna; podobně i rozepře s Dobrowským o starobylost básně Libušina saudu, z jejíhož podwodného podstrčení winil brzy Jungmanna, brzy toho neb onoho z přátel jeho.

Mezitím užil Jungmann lepší příležitosti nabyté z přebývání swého w Praze ku podniknutí díla nad míru důležitého pro vzdělání každé literatury, sestawení totiž auplné bibliografie české od nejstarších do nejnowějších časů, pod názvem: Historie literatury české; kteréž w prwním wydání roku 1825 na swětlo wyslo. — Konečně r. 1833 dokonat arcidílo swé, plod 30letých prací, weliký slowník jazyka českého, rozsáhlostí i důkladností slušně rovnající se všem podobným podniknutím u jiných národů ewropejských. Dílo toto wyslo během let 1835—1839 pomocí Matice České, kteráž ctí wděčně památku Jungmanna jakožto jednoho z předních půwodů tohoto ústawu.

Zásluhy Jungmanna jak we wýtečném zastáwání úřadu učitelského, tak o wědu a literaturu českau našly hned za žiwobyti jeho zřejmě wsobecné uznání. Universita Pražská wyznamenala jej, jakožto spoluaudu swého, dwakrát důstojenstwím děkana fakulty filosofické (1827, 1838), potom pak zwolením za rektora r. 1839. Ctíhodný bratr jeho, prof. Antonín Jungmann, odewzdal mu tehdaž insignie úřadu rektorského jakožto odstupující rektor; a druhý bratr, Jan, kněz řádu křižownického, farář w Unhošti, četl mši, slawnost tuto prowázející. Králowská česká společnost nauk i učená společnost Krakowská (1830, 11. Ledna) počítaly jej mezi členy swými. Od wděčných krajanů českých počten byl dwakrát darowáním stříbrného pokálu (1832, 1835) na znamení uznání zásluh o národní literaturu. Taktéž počtila jej r. 1835 (9. Října) cís. akademie ruská poslaným jemu zlatým penízem pro zásluhy o wědu. J. Wysost arcikníže František Karel, otec JMti. nyní panujícího císaře Františka Josefa, počtil Jungmanna za slowník český, sobě podaný, welmi milostiwým a pochwalným dopisem dne 4. Dubna 1837, hned pak na to JMt. císař Ferdinand obdarowal jej skwostným zlatým a diamantowým prstenem (17. Dubna) na důkaz nejw. uznání za totéž dílo zaslawilé. Nad to wyznamenán Jungmann dne 30. Listopadu 1839 udělením rytířského řádu Leopoldowa a r. 1847 jmenowáním za auda akademie nauk we Wídni.

Po těžké nemoci, kterau obkliččen byl r. 1844, widěl se přinucena, žádati o propuštění z úřadu co prefekt Staroměstského gymnasium, i wstoupil

do stavu odpočinutí, zasloužilého 45letým zastáváním povolání učitelského (1845). Nezcela tři léta bylo mu přáno užití pokojnějšího způsobu žiwobyti, při kterém téměř do posledka neustál pokračowati w pracích literárních. Umřel po krátké poslední nemoci dne 16. Listopadu r. 1847, w 74. roce wěku swého. Pro něj truchlil národ český, jakž jewilo se nenucenými důkazy po všech místech vlasti, způsobem ne tak snadno pamatowaným i při osobách nejvyššího důstojenství. Pohřeb jeho w Praze. prowázený od mnoha tisíců lidstva všelikých stawů, při účastenství všeobecném celého obywatelstwa, zůstane powždy w paměti, jakožto podiwuhodný úkaz, kterýmžto se jewila i úcta, jaké požíwal Jungmann, i wáznost, jaké nabyla wěc, již on obětowal práce celého žiwota swého. Jungmannem a přátely mládi jeho začala se nowá doba literatury české; jím, což při času smrti jeho owšem netušilo se, došla doba tato i swého uzawření, událostmi, které brzy na to proměnily a rozšířily půdu pro potomní pokrok w tom, k čemu tehdaž tak pracně a obětowně strádány byly pomoci a prostředky.

Nowé spracowání a rozšíření díla, které tuto sbor musejní pro řeč a literaturu českau podává wáženému obecnstwu, byla jedna z posledních prací Jungmannových. Tisk textu byl wětším dílem ještě za žiwobyti a pod dohledem jeho dokonán. Zhotowení potřebných registříků, ku kterému ztwěčnělý již nestačil, uloženo jest níže podepsanému jakožto tehdejšímu sekretáři sboru Mattěního, asi w ten způsob, jak skladatel sám obmýšlel. Dokonání práce této nemálo obtížné protáhlo se častau a dlauhau nepřítomností níže-psaného w Praze i jinostranným jeho zaměstnáním; tisk pak opozdil se pro mnohé překážky w tiskárnách Pražských, o kterých jinde dostatečně jest promluweno.

Registříky ku pohodlnému užíwání díla newyhnutedlně potřebné jsau přidány tři: 1. popis všech spisowatelů českých s krátkými žiwotopisy a poznamenáním titulů knih jednogokaždého, 2. popis spisowatelů cizích, z nichž do češtiny překládáno, 3. registřík dle titulů knih bez rozdílu spisowatelů známých a neznámých, w abecedním pořádku.

Při spisowání žiwotopisů spisowatelů českých hleděno jediné na úplnost a určitost dat ze zewnějšího žiwota; nikoli na charakteristiky neb

wypsání a ocenění literární činnosti jednohokaždého. Nebylo toto a nemohlo býti účelem díla takového způsobu. Proti prvnímu vydání od r. 1825 jsau zde životopisové tito dle možnosti porozšířeni, a sic při spisovatelích starších užitím k tomu všelikých pramenů, kteří nížepsanému byli známi a přístupni; při spisovatelích nyní žijících stalo se to větším dílem na základě zpráv, o které se nížepsaný jich samých dožádal, a za jejichž zaslání všem, kteří se k tomu laskavě propůjčili, své díky vzdává. Užito zpráv těchto w té skrovné míře, we které toho žádal účel registříku tomuto vyčtený. Pro budauci však pamět uloženy jsau tyto zprávy, psané větším dílem obštrněji, než účel tento žádal, we schránce spisů Matice České. — Dle hojnějších neb méně hojných těchto zřidel wypadli životopisové buď delší, buď kratší. Že sauměrnosti w prácech takových docíliti nelze, každý dobře rozumí, kdo se s čím podobným kdy zanašel. — Co se týče poznamenání spisů jednohokaždého spisovatele při jeho jméně, zachowány jsau w tom přísně jen meze rejstříka; jmenování jsau totiž jen ti spisové, o kterých stojí w knize samé, nikoliw ti, kteří buď teprw po roce 1846 (do kterého dílo toto sáhá) vyšly, buď proto w knize nepřicházejí, že skladačeli byli neznámi. W obojím obledu obsahují některé z životopisních zpráv oněch, složených we schráně Matiční, rozmanité oprawy a doplňky, kterých budauci pokračowatel w Historii literatury české bude lépe moci užiti, než by se zde bylo mohlo státi.

Ke zhotowení popisu spisowatelů cizích a registříku abecedního knih propůjčil se nížepsanému pomoci swau p. Wácslaw Žirownický, nyní suppl. professor na gymnasium we Klatowech.

Podobizna Jungmannowa, přidaná ku knize této, jest otištěna dle tabule, zhotowené nákladem c. k. krajského raddy pana Pawla Aloyzia Klara, určené prwotně pro Almanach „Libuša“ na rok 1847. Wlastimilowný majitel její poskytl ji ochotně sboru musejnímu ke zhotowení tolika otisků, kolik potřebí bylo k četnému tomuto vydání.

W Praze dne 20. Října 1851.

W. W. Tomek.

U W E D E N Í

O S L O W A N E C H W Ů B E C.

§. 1. *Nejdávnější historie Slowanů.*

Slowané náležejí k Jafetskému kmenu, a protož příbuzni jsau s Indy, Medy, Persany, Thraky, Řeky, Latiníky, Kelty a Němci. Jsau národ ewropejský, t. j. na počátku historie sídlící w Ewropě, w obšírných vlastech mezi Šiným (Adriatským), Černým a Baltickým mořem, ačkoli od oné doby stěhováním se národů jiných, zvláště Keltů, Němců a Skytů rozličné proměny začili. Původní jejich jméno všeobecné, zdá se, bylo *Srb*; u národů keltického a německého kmene slauli Wendi. Mocný Slowanů (prvé jediného kmene) výstup w šestém století a Kyrillowo písmo způsobilo, že jméno to na všechny kmeny srbské později přenešeno. Čechové od počátku VIII století měli osobného svého vládcu a w XI země jejich počala nazýwati se královstwím. Království morawské, tak mocné we věku IX, rozbito w X století na částky, které dostaly se Uhrům a Němcům. W druhé polowici IX věku založeno vládařství ruské; w X věku vzniklo vládařství polské. Illirských a německých Slowanů historie wchodí w děje národůw nad nimi panujících. Srbsko w XIX věku větší wolnosti nabylo.

§. 2. *Wlastnosti Slowanů.*

Dávní Slowané byli národ mocný, udatný, a měli všechny ctnosti a wady mladých národůw; milost wolnosti, chtiwost a krutost na wojně, dobrotiwost a hostinnost doma. Od nejdávnějších časůw zanašeli se chováním dobytka, rolnictwím, obchodem a řemesly. Milowali hudbu, a skládali sobě písně národní i wojenské, znali počítářství a bez pochyby i písmo *). Náboženství jejich bylo pohanské; klaněli se a obětowali bohům, a však měli známost o jedné nejvyšší bytosti **).

§. 3. *Jazyk slowanský.*

Slowané mluwili bez pochyby za staradávna jedním obecným jazykem, který, jako všechny ewropejské z Asie pocházel; čehož důwodem shodnost jeho výrazůw prwotných s řeckými, latinskými, německými a s některými asiatskými, zvláště se sanskritem, dů-

*) Umění písma až do věku IX. jim odpírají; což však jen domysl jest, neboť Wendové u Baltického moře runské písmo zřáli, a na jejich bůžetech nalezeny jsau nápisy. Viz Čas. Mus. XI. běh str. 37.

**) O srovnalosti indického a slowanského bájeslowí, řeči a života w. J. Kollára Sláwa bohyně. W Pešti 1839.

vným jazykem Indie, zachovaným w swatých knihách braminůw. Wlastnosti však toho dáwného Slowanůw jazyka jsau nám neznámy; nemámeť nižádných jeho písemných zůstatkůw, až téměř od rozdílu kmenůw slowanských a od přeložení na ten jazyk swatých knéh křesťanské nauky skrze zákonníky řecké. Jazyk ten postupem času podělil se na dvě mluwy, jihovýchodní a západní, které později z sebe vypustily mnohé odnože. Wšecko, co nám o dáwném prwotném jazyku slowanském wědomo, zamyká se we svědectwí Prokopia, tajemníka Belisarowa (550), který jazyk ten nazýwá *ἑλληνιστὸν βαρβαρὸν* t. welmi cizím, nesrozumitelným, a mimo to w některých jmenech slowanských zachovaných skrze Byzantinské spisowatele, a to, jakož widěti, pokažených, k. p. Mezamir, Musok, Kelegast, Ardagast, Pirogast. To wše jest ze VI wěku. Neproměnně zachowáno jméno Bulharského wyslance Dragomira k císaři Michalowi (805), s nímž porownati slušno jméno Drahomíry české.

Wšecky jazyky slowanské dělí se na dvě mluwy hlawní, na jihovýchodní a západní, jejichž rozdíl dle Šafaříka zakládá se na tom, že a) jihovýchodní nepřisauwá *d* před *l*: salo, mylo, kadilo, moliti sja; západní naproti tomu: sádlo, mýdlo, kadidlo, modliti se. b) jihovýchodní *d* a *t* před *l* a *n* wysauwá: pal, wel, kral, vjanu, swěnu; západní pak: padl, wedl, kradl, wadnu, swětnu; c) prwní po retních *w*, *b*, *p*, *m* kladau *l* místo změkčujícího *j*: zemla, kapla, korabl, jawlu, topnen atd.; kde druhé mají: země, kapě, koráb, jewím, topen atd. d) ona užíwá *m* we slowě motriti, smotriti; tato *p*: patřiti, spatřiti.

Jihovýchodní mluwa obsahuje tři řeči:

1. *Ruskau* se třemi nářečími, welkoruským, maloruským a běloruským, kteraz nářečí mají opět swá podřečí, k. p. Nowohradské atd.

2. *Bulharskau* s dvěma nářečími, církewním čili cyrillským a nowobulharským.

3. *Illirskau* s trojím nářečím: srbským, chorwatským, korutansko-slowenským.

Západní mluwa zawírá w sobě řeči:

1. *Leskau*, ku kteréž nářečí polské a podřečí kašubské náleží.

2. *Českau* se dvojím nářečím: českým a uherskoslowenským.

3. *Lužicko-srbskau*, s nářečím hornolužickým a dolnolužickým.

4. *Polabskau*, s nářečím drewanským.

§. 4. O českém nářečí zvlášť.

Jakož wůbec wšecka nářečí slowanská za starodáwna sobě podobnější byla, tak zvlášť české a uherskoslowenské až téměř do 14 století od sebe málo se lišila; pro kterauž příčinu Slowekům, ježto swůj jazyk méně než Čechové proměnili, nejstarší české spisy dobře srozumitelné a jako domácí jsau. Nowější jazyk český dělí se od uherskoslowanského a) přijetím wyšších hlásek, zvlášť po měkkých spoluzwučkách, jako: sukně, duše, držeti, mlčeti, jíti (jieti), zajíc, stojí atd., kdež klade Slowák: sukňa, duša, držati, mlčati, jati, zajác, stojí atd. tak i w slowích: dej, wejce, lid, bez (rostlina) a j. prawí: daj, wajce, lud, baza atd. Ačkoli sprostá mluwa w Čechách zachowala posud některé staré wyslowení jako: piju, pišu, pijau, pišau atd. b) Rozwedením dlauhého *y*, *ú* na dvojhlásky *ey*, *au* (ou), jako: beyk, beywám, saud, kaul, nesau, místo býk, býwám, súd, kút, nesú. Jednak i Čech w písemném jazyku rád se wrací k starší formě: býk, kýwám atd. pokud dobrozvučnost toho dopauští, ano již Bratři na místě *úd* psáwali *aud*. c) Wyslowením měkkého *r* jako *ř*, což jest téměř wůbec mluwy slowanské západní znamením, toliko že Lužičané to *ř* po Němcích jako *s* wyslowowati nawykli.

Ještě wíce dělí se český jazyk od polského a) hláskau *a* w slowích: bláto, hlas, brada, hrad, kráwa atd., kteráž w polském znějí: bloto, glos, broda, grod, krowa atd.

b) vkládáním litery *t* v slovích straka, stříbro a p. jež Polan bez té litery vyslovuje sroka, srebro. c) Ve slovích wčela, wejce, kapradí Čech ode všech jiných nářečí ač neprávě odstupuje, kteráž kladau: pčela (pol. pszczola), jajce, paprat (pol. paproć). d) Východem: dáme, chýlime atd. místo staršího dámy, chýlímy. e) *Není* (nenie) Čech praví místo *ne je* (jest), Polák *nie iest*, Rus *nět* *).

§. 5. Rozvržení literatury české.

Celá literatura česká na tři hlavní částky se rozvrhuje, z nichž první čili *stará* od počátku svého až do r. 1620; druhá čili *prostřední* odtud až do r. 1774, a poslední čili *nová* od toho roku až do našich časů se vztahuje. Stará opět rozpadá se na dvě částky: *jinošství* (451—1409) a *mužství* (1410—1620); obě pak zase dvě oddělení v sobě zavírají, vyhynutí rodu Přemyslowa a rozšíření tisku za základ majíce. A tak powstává šestero oddělení literatury weškeré, a sice:

Odděl. I. Od počátku jejího až do vymření Přemyslowců Wáclawem IV čili od r. asi 451 až do r. 1310.

Odděl. II. Od vymření rodu Přemyslowa až do Husa neb do pútek o náboženství, čili od r. 1311 až do r. 1409.

Odděl. III. Od pútek o náboženství neb od Husa až do rozšíření se knihtiskařství, čili od r. 1410 až do r. 1526.

Odděl. IV. Od rozšíření knihtiskařství až do přemožení nekatolické strany w Čechách a w Morawi, čili od r. 1527 až do r. 1620.

Odděl. V. Od přemožení nekatolíkůw, až do uwedení němčiny we školách a kancelářích, čili od r. 1621 až do r. 1774.

Odděl. VI. Od uwedení němčiny do škol a kancelářů až do našeho věku, čili od r. 1775 až do r. 1846.

*) Viz a) Dobrowsky Lehrgeb. d. böhm. Spr. 1819. V. b) Téhož Slowanka. II. str. 1—67. c) O libozwučnosti, Kollár w Krok. I. 3. 32. d) Tomsa Veränderung d. čech. Spr. 1805. e) Šafaříka Starožitnosti slowanské. I. díl. 1837. f) Téhož Národopis. 1842. g) Palacky Gesch. Böhm. 1836.

ODDĚLENÍ PRVNÍ.

Od příchodu Čechůw do země české až do vymření rodu Přemyslowa po meči, čili do krále Jana, to jest, od r. asi 451 až do r. 1310.

I.

§. 6. *Politický stav Čech.*

Asi mezi roky 451—495 po narození Krista Čechové od horní Wisly, z poledních končin veliké země Srbůw, z krajiny tehdež jmenované Charwaty (nyní Halič) do své nynější země se přistěhovali. Bylo více větví příbuzných, jichž jména připomínají se v historii, jako: Chorwati, Dudlebi, Lučané, Sedličané, Pšované, Děčané, Lemusi a j. kteříž jednímli časem čili rozdílnými dobami zde se usídlili, rozhodnauti nelze. Čechům dostala se krajina okolo Prahy, od nichž asi v IX věku všecka země *českau* zemí nazvána. Měli činiti s bojovnými sausedy, Longobardy v Morawě, Durinky na západě, zvláště ale s Awary a Franky, proti kterým sjednotiwše se pod Samem šťastně ostáli. Panowal *Samo* nad nimi po 35 let (r. 627—662). Po něm rozpadla se říše jeho, a historie česká až do časů Karla Velikého, nejsauci oswícena zprávami cizozemskými, ve tmách pochybnosti zůstává. To jedno z domácích pramenů wíme, že po Samowi v Čechách *Krok*, snad jeden ze dwaumecítma synů jeho, a po Krokowi nejmladší dcera jeho *Libuše* panowali; rozpor však mezi dvěma bratry Štahlawem a Chrudošem o dědiny otcowské příčinu podal k wolení wládaře mužského, *Přemysla* ze Stadie (695). Za něho a za Libuše založena Praha (700). Po smrti Libušině (710) Přemysl utišiw bauři ztropenau Krokowými dcerami (nepochybně wládu sobě po otci osobujícími), pořádné panowání w zemi ustanowil, a práwa dal, kterých dlauho potom užíwáno. Umřel r. 750. Pod *Nezamyslem*, *Mnatau*, *Wojenem* a *Wnislawem* pokoj w Čechách. Za *Křezomysla*, *Neklana* a *Hostiwíta* tím horší wálky propukly. Karel Velký, požádán jsa od Hunůw na Dunaji bydlících a jemu poplatných o pomoc na Čechy, poslal (805) syna svého Karla proti nim, kterýž třemi wojsky do Čech wpadew, první rok sice na Ohři ne welmi šťastně bojoval, ale druhý rok je k dani 120 wolůw a 500 hřiwen stříbra přinutil. Tím sobě pokoj zjednowše po smrti Karla Velikého (814) daň platiti přestali. Neklan Lučany, zabiw knížete jejich Wlastislawa wůdcem Čestmírem, k Čechům připojil (830). Durynka zrádného potrestal. Roku 845 pokoj znowa přerušen. Čtrnácte pánůw českých w Řezně, u přítomnosti Ludwika, Karlowa wnuka, pokřtěných a proto z Čech wylnaných zawdalo Ludwiku příležitost Čechy obojowati a daně opět žádati. Wpády jeho do Čech dály se w rocích 846, 849, 857 a 872, kdež toliko Swatopluk,

král moravský, je od poroby německé vyprostil. Posléz Ludvík, maje wojnu se svým bratrem Karlem Lysým, zawřel pokoj s Čechy, o dani nezmíniw, toliko pomoc jejich sobě wynínil, ač i té powinnosti smrt jeho brzka je zbawila.

Bořiwój se Swatoplukem proti Němcům w užší smlauwu wešel, dada jemu českau kněžnu w manželství, při kteréž příležitosti pokřtěn jest od biskupa Methoda čili Strachoty (871). Od Čechůw proto ze země wyhnán, ale od Swatopluka opět na vládařství usazen. Arnulf nowau wálku počal proti Swatoplukowi (882), jež sice za pána Pannonie uznal (885), ano práwo na Čechy, jež sobě posud osobowal, jemu postaupil (890), ale znowu powstaw přiwołal Maďary z Asie příšlé (889) na Swatopluka, kterýž odrazil jejich autok (892) ano i Arnulfowi odolaw a pokoj učinil (894), umřel. Synové jeho wálčice mezi sebou na králowství záhubu uwedli. Bořiwój spráteliw se s Arnulfem život dokonál. *Spitihněw* nenaděje se pomoci od Ludwika, něm. krále, poddal se Maďarům (906) na wýmínky, a obdržel nynější Morawu. S Maďary potom na Němce časté nájezdy čině s kořistí se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratiboř a Těšín, Němci zemi mezi Dunajem a Tajau uchwátili. *Wratislaw I* (921) maje s Drahomírau, Slowankau ze Stodor (w Braniběřích) dwa syny, umřel roku 925. *Drahomíra*, wrahyně Lidmily (927), wládla nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Jindřicha, něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se vzdala (928), a Wáclaw na trůn posazen. *Drahomíra* † 935. *Boleslaw I* (936) wraždaw trůn bratru odňaw, čtrnácte let s Ottonem císařem o zproštění se daně bojewal. Smířiw se pomáhal jemu na Uhry (955). Sešel r. 967. *Boleslaw II* šťastně wálčiw proti Ottě císaři, dobyl Míšně (976) a Krakowského okolí (996), kteréž poslední ztratil opět *Boleslaw III* (999), pročež a pro twrdost k materi a bratrům svým od pánůw českých swržen, a na místo jeho powolán *Wladiwoj*, syn Dobrawky (†977), Boleslawu II sestry, wdané za Mieczysława wojvodu polského. Po téhož brzké smrti (1002) Jaromír a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III pomoc z Polsky majícím odpuzeni. Pomsta jím nad odporníky wzatá zjitřila znowu národ, i podána vláda *Boleslawu Chrabrému*, polskému wojvodě, kterýž oslepiw Boleslawu českého w Krakowě (1003), u vládařství se uwázal, ale Jindřichem II německým králem, řewniwým na wzrůstající moc Polanůw, zapuzen z Prahy (1004), a na místo jeho usazen *Jaromír*. Ten pro své přátelství k Jindřichu podezřelý některým pánům, na lowu měl zabít býti; zachowán wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wršowci a jinými. Swržen od bratra *Oldřicha* a w Lysé wězen (1013). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pojal Boženu, sedlskau děwu. Pomocí na Polany dobyl wolenectwí (1024). Břetislaw syn jeho Poláky z Morawy po 25letém držení wyhnał, obdržel ji w léno (1029). Oldřich nechťeje na přítele swého Štěpána, uherského krále, císaři Konrádu pomáhati, zrádně dvě léta wězen, pak propuštěn oslepił Jaromíra i odňal Morawu Břetislawowi, kterýž proti Uhrům bojewal (1034). Břetislaw po smrti otcowě vládu nastaupil (1057). Jej proti Wršowcům Jaromír nabádal, začěž od nich zabít. Břetislaw chťeje ztracené za Boleslawu III částky Polska dobyti, wzal díł Slezska, Krakow (1038) a Hnězdno, odkudž tělo sw. Wojtěcha přiwzew, odsauzen jest papežem k wystawení kostela a kapitoly Staroboleslawské. Polákům Slezsko za roční daň 500 hřiwen postaupil. Ustanowil poslaupnost po stáří w rodině wéwodské (1055). *Spitihněw II* wéwodstwí přewzal. Bratři jeho *Wratislaw*, *Konrád*, *Otto*, měli podíly w Morawě; Jaromír měl knězem býti neb Králowěhradce dostati. Morawští z nabádání Judity taužili po neobmezené vládě, pročež swrženi, matka pak s Němci wypowieděna. Smířiw se s *Wratislawem*, a postaupił jemu Morawu umřel (1061). *Wratislaw II* *Ottowi* a *Konrádowi* Morawu wrátíł, pomáhal císaři Jindřichu IV na Sasy a na papeže Řehoře VII, i obdržel za to Míšeň s Lužicemi horními a důstojnost králowskau (1086). Synowcům Swatopluka a Ottě, po smrti bratra *Otty* nepřetjícím

uznati jeho wrechní vlády, odňal podily na Morawě, Konrádowi pak na prosbu manželky jeho odpustil. Jaromír darmo usilowaw zmocniti se Králowéhradce, nawrátil se ku kněžství, a učiněn biskupem Pražským. On spojil opět Pražské a morawské biskupství (1088) na wzdoru Wratislawu, kterýž naproti tomu Wyšehradskau kapitolu dostawil, a od Pražského biskupství oddělil. *Konrád* opět co wévoda vládu ujal (1092). Rozděliw swůj podíl Morawy mezi swé dwa syny, Oldřichu Brno, Leopoldu Znojmo daw, a synowcům Swatopluku a Ottě jich podily nawrátiw, po 17 měsících umřel. *Břetislaw II* Poláky ku placení daně zadržené přinutil (1095), Konrádovým synům po neodwislosti taužícím podily w Morawě odňaw, Bořiwoji bratru swému udělil. Zabit od Wršowců wypowieděných (1100). Bořiwoj II, že císaři Jindřichu IV potwrditi se dal, znelibil se českým pánům tak, že Oldřichu synu Konrádowu wéwodství postaupiti měl, ale Swatoplukem a Ottau, knížaty východní Morawy, na stolci udržen. Týž však *Swatopluk*, nedostaw částky z polské koristi, pomocí pánůw jej zapudil (1103). Uplatiw císaře a pomáhaw jemu na Uhry, že Wršowci w jeho nebytu Bořiwoje na trůn posaditi se snažili, na tři tisíce jich hanebně pobil, sám pak od pozůstalých umrtwen jest (1109). *Wladislaw I*, nejstarší z rodu, musil sobě od císaře za 5000 hřiwen stříbra pomoc proti Bořiwoji kaupiti; on Ottu na Kriwoklátě, císař pak Bořiwoje w Hammeršteinu na Rýně wězili. Soběslaw, Wladislawůw bratr nejmladší, různici ztropil, ale smířením matky Swatawy wše tak porownáno, že Wladislaw Ottowi část Morawy, Soběslawu Žatecko a ostatek Morawy, Bořiwoji pak polowinu Čech přepustil. Bořiwoj však a Soběslaw pro útisk lidu swrženi, tento do Polsky, onen do Uher se odebrali. Umíraje Wladislaw smířil se po druhé se Soběslawem, a jemu, ač Otto starší byl, wéwodství odkázal. *Soběslaw I* udržel se proti Ottowi a císaři (1125); hrdý wítězstwín. — Polany k dani zadržené přinucuje, mnohé zajal a k děláni w Čechách rolí odsaudil, částku Polska (Kujawii) k Čechům přiwětliw (1133). *Wladislaw II* (1140) ještě za žiwota předchůdce swého zwolen proto, že Soběslaw pomocí císaře Konráda proti zákonu staršinstwa syna swého za dědice míti chtěl. Konráda morawského, od některých pánůw nawedeného (1141), toliko pomocí císařowau zkroutil; při kteréž příležitosti kostel sw. Wíta w Praze od Morawanůw spálen (1143), potom od biskupa Jana na vlastní téměř náklad opět wystawen. Wladislaw (1147) s bratrem Jindřichem a mnohými pány předsewzal tažení křižowé bez prospěchu. Nawrátiw se (1148), Soběslawa, kterýž w nebytu jeho o trůn se pokusil, do Přimdy u wězení dal. Že císaři Fridrichu Ryšawému k wítězství nad Milanskými pomohl, králem jmenován (1158). W nepřítomnosti jeho Soběslaw z Přimdy prchlý nawedl knížata morawská k útoku na trůn český, začez od Wladislawa je přemohšího do swého wězení opět zawřín (1161). Pomáhaje Uhrům, swítězil nad Řeky, a wšel s nimi we přátelství, i dal dceru králowice Fridricha synowi Emmanuele řeckého císaře za manželku. Fridrichu synu samochtě korunu podal, čemuž se však císař a páni čeští protiwiki. *Soběslaw II* z wězení puštěn, nastaupil (1174) vládu, Wladislaw na statcích swé druhé manželky w Turingu umřel. *Fridrich* pryč se odprawil, ale že Soběslaw šlechtu i císaře urazil, na trůn posazen (1180) a mocí udržen od císaře, ačkoli připowěděné jemu peníze sháněje zemi tiskl. Konráda odbojného zkroutil. Daň na kněžstwo uwaliw, Jindřicha Břetislawa biskupa proti sobě popudil (1187), jemuž z poručení císařowa, zadost učiniti maje, umřel. *Konrád II* z Morawy k wládě powolán (1189), po dwau letech prowodiw císaře Jindřicha do Říma, na mor w Apulii sešel (1191). *Jindřich Břetislaw* wymohl (1192) u císaře Přemyslowi Čechy a Wladislawa Morawu, i ručil za plat swau osobau; ale když Přemysl celý rok neplatil, osočil jej Jindřich u císaře, a téhož pomocí Přemysla u Zdic poraziw, vládu nastaupil, daw pro swau jistotu Wladislawa morawského do wězení. Mišeň k ruce císařowě plenil a pálil; želeje pálení kostelů mišenských we Chbě

dokonal (1197). *Přemysl II* přijímá Otakar maudře' užil pútek mezi císaři Filippem a Ottou, dobyl sobě i potomkům jména královského, Lužice horní, zproštění platu posud císařům dawaného a vůbec všech nářkův z strany německé (1214). Dán jest do klatby od biskupa Ondřeje pro uložení kněžstvu daně, kteráž však arcibiskup Mohučský, po druhé kardinal papežský zdvihl. Usnešením se stawůw zrušeno staršinstwo (senioratus) w Čechách, a uwedeno prworozenství (1216), a tak syn jeho korunován arcibiskupem Mohučským (1228). On umřel 1230. *Wáclaw I*, přijímá Otakar, Morawu odbojnému Přemyslowi odňal, učinil pokoj s Fridrichem rakauským, Morawu pak mezi syny své Wladislawa a Otakara rozdělil (1238). Jaroslawa ze Šternberka synu swému na pomoc proti Tatarům poslal (1241), a vítěze statky a držitelství Olomucké krajiny odměnil. Synu swému Otakaru dwakrát odbojnému odpustil. *Přemysl Otakar II* ještě za života otcowa pojal Margaretu, dceru Fridricha posledního wévody rakauského, za manželku, a tak s Čechy Rakausko a Štyrsko spojil (1253), načež brzo Wáclaw otec jeho skonl. Otakar na přímluwu papeže a Otty, markrabě brandenburského, Prusy obojowal, dobyl, a německým rytířům w léno dal, wystawil Králowec, Bruno pak biskup Olomucký, Brumberg. Mimo toho biskupa prowázeli krále do té wojny čtyřmécitma synůw Jindřicha Waldšteina a jiní mnozí páni. Baworům do Čech wpadším odňal Cheb; Krajinsko kaupil od Oldřicha bezdědicného. Země Otakarowy wztahowaly se od Baltického moře až k Sinému (Adriatickému) 1269. Podaného sobě císařství (1271) nepřijal. Nespokojené pány na hrdle trestal. Z těch někteří utekli se k císaři Rudolfu také uraženému, kterýž mu nejprwé Rakausko a Štyrsko odňal (1276), po druhé jej docela přemohl (1278). Ztratil život Otakar zradau Miloty z Dědic, držitele Morawy, kterýž nepříteli položení Otakarowo oznámil a w bitwě zpět cauwl. Rudolf wzal již i Korytany a Morawu; Prušané, Poláci a Slezáci oswobodili se; díl země české wdowě nechán, druhý pod spráwu Ottě, markraběti brandenburskému, Wáclawa mladého poručníku, swěřen. Tento ale wězil syna i matku na Bezděžích, a když matka prchla, Wáclawa w Žitawě. Wida, že čeští páni drancowání jeho zprostíti se chtějí, poručil vládu králowství biskupu Tobiášu z Bechyně, a Theobaldu, nejvyššímu sudimu (1282), králowice pak Čechowé welikau summau peněz wyplatiti museli. *Wáclaw II* ztrátu předešlau poněkud nahradil; pojav Juditu Rudolfowu dceru, obdržel Morawu a Cheb. Fridrich, markrabě mišenský a lužický, též Kazimír, wévoda Opolský, dali své země w léno Wáclawu, Poláci po smrti wévody Krakowského a Sandomirského jemu se vzdali, a po sjiť Přemysla II, krále polského, jemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (neb Judita zemřela), a s ní korunu podali. Korunován we Hnězdně. Syna jeho Uhři za krále zwolili. On Adolfu císařství dopomohl, a když Němci nespokojeni jemu samému korunu podávali, nawrhnul jim Alberta rakauského, swata swého. Záwiše, své matky manžela, pro srocení stiti dal (1290). *Wáclaw III* sedmnáctiletý nastoupil po otcí vládu (1305), ku kteréž však, pokažen od Uhrůw, nebyl spůsoben. On Albertowi, králi Římskému, aby wojně ušel, darowal Cheb a Mišeň, Ottě baworskému pustil dobrowolně uherskau korunu, w Čechách hrady královské zemanům rozdával. Táhná proti Wladislawu Loketkowi, osobujícímu sobě polskau korunu, zabit jest w Olomauci od newěrného služebníka (1306). S ním wymřel rod Přemyslůw po meči, panowaw 584 léta. *Rudolf I*, syn císaře Albrechta, pojav Alžbětu, Wáclawa II pozůstalau wdowu, za manželku, vládl jakožto wolený král (1307). Chtěje podmaniti některé pány neklidně, u Horažďowic umřel na úplawici. Zwolen jest *Jindřich korytanský*, swat. zabitého Wáclawa III; ale ten stříbro do Korytan wywážel, wěziw některé pány i Alžbětu Wáclawa III sestru, pomocí Mišňanůw Čechy utiskowal; pročež požádán za krále *Jan*, císaře Jindřicha syn (1310), kterýž pojav Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

II.

§. 7. *Oswiceni.**a) Za časů pohanských (od počátku až do 871.)*

Byli praotcowé naši, dle letopisného podání, národ prostý, pracovitý, hostinný, upřímný a věrný, wojny nehledající, ale w obraně sebe mužný, udatný, krádeže nenávisný, veselý, zpěwu milowný. Měli poněti o jedné nejvyšší bytosti, ač wedle ní ctili množství nižších bohůw, jimž obětowali we chrámech, hájích, na horách, u studánek. Wěřili o trvání duše po smrti, odplatě a trestu jejím. Správa jejich podobá se welmi správě pod wéwodami a králi. Jeden nejvyšší wládař spravował zemi pomocí kmetůw, lechůw a wládyk, kteří w potřebě scházeli se na sněmy, jichžto nálezowé byly právem a zákonem obecným. Sněmem dle letopisů našich zwolen Přemysl, sněmem ustanoweno zpewnění Wyšehradu, rozšíření Prahy, a ohrazení jí násypem a příkopem (823). Práva, kteráž do země přinesli, napotom dle potreby měnili a množili. Mnata w Praze wzrůstající jednoho, Křezomysl čtyry saudce ustanowil. K wyšetření winy užíwali ohně a wody. Když na Wyšehradě (můželi se Hájkowi wěřiti) rozdány byly hory a doly ke wzdělání, a powstal rozpor o činže a služebnosti, nález wydaný zaznamenán jest na dubowých deskách (752); po stu letech staly se statky ty dědičnými s wymíněním platu předešlého, a na to wyhotoweny opět desky dubowé (849). Přemysl práwa nowá wydal, neb snad jen předešlá spořádal a doplnil, což we Francích a Bawořích již 70 let dříve (630) učiněno *). On Libuši náhrobek (dle Hájka) w twrdém kameni wyryti dal. Zbraní we wojnách byly jim mlat, meč, luk, kopí; uměli dobýwati pewných hradů, znajíce kryty neb želwy, jakowěž Římané miwali. W pókoji zaměstnáwali se orbau, chowáním dobytky, rozličnými řemesly, jako: kowářstwím, tkalcowstwím a t. d.; dobýwali stříbro, zlato, železo, razili peníze, wařili sůl, nalezli a užíwali teplice, stawěli wsi, města. Wěže Neklanka na obraze starého Wyšehradu dáwa dosti prospěšný důwod o stawitelstwí tehdejším. Z nalezených zde onde litých bůžkůw patrno, že slěwání obrazů kowowých a řezbářstwí znali. W Buddi dle staré legendy sw. Wáclaw od kněze Uneje latině wyučen byl. Básnictwí českého nejstarší památky pronášejí známky jak vysoké jeho dokonalosti tak welikého stáří, a potwzují domnění Walentina Skorochoda Majewského, **) že od thrackého Thamíra, o kterém wzpominá Homer, až do českého Lumíra a Záboje pokolení Slowanůw udržowalo nepřetržené pásmo bardůw, čili tak nazwaných w sanskritě učencůw Bharady, dějůw bohyně. Lyrickoepický okres básnictwí, zdá se, byl nejobyčejnějším polem starodáwních pěwcůw.

b) Za časů křesťanských a sice α) za wéwodů z Přemyslowa rodu (871—1197.)

Od nápadu Karla Welikého na Slowany r. 805 počalo se obracení jich na křesťanstwí w Korytanech, Pannonii, na Morawě, w Čechách. W Morawě již *Mojnar* před r. 824 křesťanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kocelem) od císaře řeckého posláni Constantinus a Methodius, uwedli slowanskau liturgii (863) w Morawě,

Že Čechowé již za pohanstwí zákony měli, mezi jinými důkazy ten jest, že w roce 849 Thakulfowi, českému pánu, swěřeno, mezi Franky a Čechy pokoj zawřítí, poněwadž, jakž dokládá letopis, českých zákonů a obyčejůw dobře powědom byl. W. Pelc. Gesch. III. Aufl. 1. 168.

**) W. Pamětník Waršawský. 1820. V. str. 89.

která již opět w r. 881 od latinské wytištěna. W Čechách od nepowědomého roku z Řezna posláni kněží křesťanství plodili, tak že jednímkráte čtrnácte pánů českých w Řezně (845) pokřtiti se dalo. Na trůn ale křesťanství dostalo se teprwa s Bořiwujem (871), kterýž nepochybně některé učitele, mezi nimiž staří jmenují Pawla Kejcha, do Čech přiwedl, kdež tři kostely wystawil, wšecky ke cti sw. Klementu, w Lewém Hradci (nad Wltawau), w Litomyšli a na Wyšehradě, i učiliště neb semeniště pro duchowenstwo tu zřídil. Od té doby křesťanství, ačkoli w zápasu s pohanstwím a we wnitřním rozdělení mezi latinskau a slowanskau liturgií, wždy více se rozšiřowalo. Snášeliwý Spitihněw kostel panny Marie w Praze (w Týně) a sw. Petra w Budči, Wratislaw u sw. Jiří na hradě Pražském (925) wystawil. Křesťanstwa pronásledowání zmizelo Wáclawem dobročinným a Boleslawem bratrobijcem kajícím, jemuž biskupstwí založiti chtějícímu Řezenský biskup překazil, a jemuže dostawení kostela sw. Wíta (936) i počátek Pražské kapitoly se připisuje; zvláště ale Boleslawem II neb Milostiwým, kterýž překonaw Žatecké pohany s wůdcem jich Bratřimírem (975), prwní celé Čechy pokřtěné uwiděl. Ditmar, Sasík, prwní biskup Pražský (973—982). Obyčejowé někteří pohanští dluho se udrželi. Sw. Wojtěch biskup (983—997) náhle wykořeniti je usiluje, třikrát ze země prchnauti musel. On byl wraucí rozšiřowatel latinské liturgie, kterauž i w Uhřích a w Polště utwrdil, zabit jest w Prusích r. 997 23. Dubna. Ještě Břetislaw (1092) počátek panowání swého tím učiniti přinucen byl, že hadače, čarodějníky a jiné podwodníky ze země wypověděl, háje a stromy lidu sprostému ctěné páliť kázal, a jiné powěry a zvyky přetrhnul. On koledu biskupem Kosmasem k wyčištění powěr pohanských uwedl. K upewnění křesťanství toho času klášterowé mnoho přispíwali. Za Boleslawu II mimo biskupstwí w Praze (973), prwní kláštery založeny: panenský u sw. Jiří w Praze od Mladý sestry jeho a prwní abatyše, pak i w Břewnowě (993) a na Ostrowě, oba benediktinůw; za něho též dwacet kostelů wystaweno. Břetislaw I kostel a kapitolu Staroboleslawskau založil, klášter Sázawský Boleslawem II počatý wystawil, též dwa jiné benediktinůw u sw. Iwana w Čechách a Rejhradský na Morawě. Spitihněw II kapitolu w Litoměřicích (1057). Wratislaw II biskupstwí w Olomauci (1063) zřídil, přičiněním Budimíra, děkana kapitoly Olomucké, potom klášter benediktinský w Opatowicích (1088), a když Jaromír jemu na wzdory spojil biskupstwí české a morawské, naproti tomu kapitolu samému papeži poddanau na Wyšehradě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na způsob Římského welikého chrámu w 18 letech dohotowil. Wladislaw II přemonstratský řád mužský na Strahowě (1140), panenský w Doksanech (1142), cistercienský w Plasích (1146) a benediktinek w Teplici (1140) uwedl. Pražský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlci (1149) a benediktiny w Podlažicích (1159). Za Soběslawa, Fridricha, Konráda od rytířů českých w Jerusalemě bywších přiwedeni do Prahy (1190) hajitelé sw. hrobu, od pana Slawka (1196) cisterciáci do Oseka, od Hroznaty, pána českého, (1197) premonstráci do Teplé, a premonstrátky do Chotěšowa. Ale již i símě budaucích newolí a roztržek w náboženstwí roztraušeno Waldenskými dle Hájka r. 1176, dle jiných později do Čech přišlými. — We mrawích, umění a smýšlení Čechowé welikau proměnu wzali; oděw sice podrželi staroslowanský, jakýž posud Polané nosí, medskému podobný, ale u wzdlání ducha opustiwše swau vlastní cestu, po sledu Němcůw, učitelůw swých, kráčeli, a protož, jak to následowníkům se přihází, později než oni k cíli dokračowali. Udatnost česká, ačkoli knížata naše málo kdy o dobýwání zemí wojny wedla, slynauti nepřestala, ano šlechta i lid více wojenskému než swobodnému umění oddáni byli. Wratislaw II stojící wojsko zřídil. Bořiwój syn jeho a hrabě Wiprecht se 300 jízdnými Jindřichu císaři cestu do Italie klestili, a prwní zdi Římských dobyli (1030). Přemyslowa práwa dle potřeby měněna i mnohá

žena. Tak Břetislav I pomocí biskupa Šebíře práva česká od pohanských power očistil a rozmnožil, n. p. o manželství a o krčmách. Nejdéle udrželo se staročeské básnictví z předešlé pěknější své doby, jehož nejstarší zůstatky vysokou prostotu, pěkné barvy, řeč čistou a vůbec klasičnost pronášejí. Naproti tomu latinské verše, jakovéž Kosmas a nástupci jeho do svých kronik míchají, jeví převrácenou chuť onoho věku v Čechách rovně jako v celé Evropě. Němečtí kněží s křesťanstvím latinské písmo do Čech přinesli, jímž také Čechové brzo pokusili se v svém jazyku psáti. S. Wáclav, jsa wéwodau, powolal mnoho kněží z Bawor, Šwáb a jiných Němec, kteří přišedše s knihami (cum bibliothecis) český národ latině vyučovali, zakládajíc zde onde školy, Wáclawem hojně nadávané. Vyššího umění hledáno v cizině. Tak sw. Wojtěch biskup (983) vyučen w Dēwině, kdež byla slowútná kapitola. Za Břetislawa II probošt Marek zřídil u kapitoly Pražské školu pro kanovníky, jichž čtyřmécitna pospolu bydlelo, a sám až do smrti učil, vykládaje sw. písmo; odkudž důstojenství skolastika Pražského. Mezi učené toho věku náleží také Astik (Anastasius), první opat Břewnowský, sw. Prokop opat Sázawský, Hynek Zdik, biskup Olomucký. Děje vlastenské představajíc býtipředměttem národního básnictví, spisovány latinským jazykem. Kosmas († 1126), děkan kapitoly Pražské, sawěký s Nestorem ruským, sepsal kroniku až do r. 1125, w kteréž pokračowali Vincenc, též kapitoly kanovník, připsaw kroniku swau králi Wladislawu II a králowé, potom Jarloch (Gerlacus) a jiní nejmenowaní. Biskup Helikard (1018) pole měřiti dal k lepšímu ustanowení desátku. Stawitelství stave tím kostelů a klášterů prospíwalo. Břetislav (1037) počal stawěti hradbu okolo Píly, až potud otewřeného města; čehož potřebu we wojně byl uznal. *Spitihněw* II. zbauraw kostel sw. Wita od Wáclawa stawěný, a wětší stawěti počaw (1061), umřel. Wratislaw nástupce jeho mnohé domy, kostely, wsi a města wystawěl. Jak skwostná a dokonalá na ten čas byla stawění česká, osvědčují posud některé zůstatky a zříceniny po tolikých wojnách a záhubách pozůstalé. Obraznictví a malířství, které již co pohané znali, jako křesťané nezanedbávali. Památky obojího nedosahují sice dokonalosti toho umění, jakýmž se dnes honosí, ale vždy něco příjemného a obzvláštního do sebe mají. *Božetěch*, čtvrtý Sázawského kláštera opat, čistě a wýtečně malowati a obrazy z kamene a slonowé kosti řezati uměl.

β) Za králů z Přemyslowa rodu (1197—1310.)

Zakládání klášterů i této doby pilně se dalo. Za Přemysla Otakara I. dominikani (1226) šest prioratů založili, benediktini w Polici, premonstráci w Milířsku, a rytíři německého řádu na rozličných místech uwezení. Sestra Wáclawowa Aneška založila křižovníky s červenau hwězdau konec mosta (1231) a klášter klarisinek, jichž sama abatysí byla. Minorité u sw. Jakuba a w Plzni (1232). Templáři nejprwé w Praze u sw. Wawřince, brzo po Čechách se rozšířili a zbohatli tak, že panství Wodochoď (1294) biskupu Tobiášowi prodati mohli. Boček, předek Jiřího z Poděbrad, založil cisterciáky we Žďáře (1251). Mrskáči (naháči) powstali r. 1257, násilně wyhlazeni jsau. Augustini 1263. Wáclav II obmýšlel život chorý stráwiti w klášteře Zbraslawském, kterýž byl založil. Od něho jest též klášter kajících panen w Mostu (1283) i augustinů w Domažlicích (1288). Za posledních pěti králůw z rodu Přemyslowa dědičné práwo a prworozenství w rodině jich utwřzeno, a moc králowská wnitř zwětšena, wně poněkud zmenšena wplywem něm. říše a Říma. Bezciřství německé po aumrti Hohenstaufenůw a Babenberkůw rozwilo rytířství w Němcích, kteréž i do Čech přešlo. Milota z Růže slavný rytíř český. Přemysl Otakar šlechtu násilně přemáhaje wzbudil ji proti sobě, kteráž ke zkáze jeho přispěla. On wojenství zlepšil, wozil s sebau lodí k mostům,

wychovával některé šlechtice ve věcech rytířských. W bitvě u Lávy (Laa) vedl Čechy, Mišňany, Thuringy, Polany, Slezáky a Rusy: sám mezi Sasy a Bawory bojoval. K sněmujícímu panskému a rytířskému stawu, powstałym z wojewod a lechůw starých, náležel nyní též duchovní (prelátů) a městský staw; neboť při vznikajícím bohatství množila se řemesla a obchody, wzrůstal prostřední staw, šířila a zakládala se města, n. p. Budějowice za Přemysla Otakara II. Šlechta bohatá a mocná, dwůr královský we skwostnosti císařskému nejbližší. Saudy dávány w nájem, jako věc wýnosná úsudky a tresty. Zkaušky ohněm a wodau dosawad trwaly: Míra i wáha zlepšena (1268), též mince (1300). Kutnáhora wydávala hojné stříbro, odkudž zlepšení hornictwí a Jihlawského hornického práwa, daného Wáclawem I, následowalo. Ze starších práw a nálezůw vzniklo zřízení zemské a práwo městské, kterémuž ujmu činili němečtí přistěhowanci od knížat a králůw českých podporowani, kteří raději německým právem nežli českým se spravowali, tak že celá města, jako Litoměřice, Slaný, Launy, Most, Kutnáhora a j. práwo Děwínské přijala. Wáclawu II u wydání nowého práwa stawowé odporowali, nowoty nemilovní. On dsky zemské zřídil, o nichž w listu nadacím Wítkem ze Šwábenic klášteru na Zderaze wystaweném a od krále Jindřicha potvrzeném w Praze 1309 stojí wýslovně: Haec autem omnia et singula.. in tabulis terrae procuravimus annotari. List wěnní Hedwiky ze Suché po shoření desk r. 1541 wložený již r. 1305 w prwním kwaternu Zdislawowě wepsáu byl *). Paměti hodna jsau tuhá práwa na Židy (1267). Umění a řemesla s bohatstwím zkweřala. Wít, děkan kostela kapitolního, založil (1282) bonifanty (boni infantes), t. j. školu pro 12 chudých žákůw. Wáclaw II obmýšlel založiti vysoké školy, což se však teprwa Karlowi podařilo. On pomocí Tobiáše biskupa plodil učenost; darowal 200 hřiwen stříbra na knihy nowému Zbraslawskému klášteru. Básnictwí české, čím wíce zmáhalo se latinské a německé wzdělání, tím wíce klesalo; což znamenati od polowice XIII století, w kterémž čase podlé Němcůw rýmowati počato. Důkaz toho jest rukopis Hradecký, legenda 12 apoštolů a j. We stříbře a zlatě za posledních králůw pěkně pracowáno. Za Wáclawa II města hraditi se počala; Praha mnohými kláštery, kostely a domy zkrášlena.

III.

§. 8. J a z y k.

a) Od počátku až do r. 871.

Jisto jest, že praotcowé naši nalezli w této zemi zůstatky národůw ji před nimi obýwawších, s nimiž pomálu w jeden národ srostli. Domáci letopisci chtějí tomu, že to byli lidé jejich jazyka, Němci opět, že německého; může býti, že obojího. Jak welikau neb malau proměnu smíšení to w jazyku českém způsobilo, wěcně tmau ukryto zůstane, poněwadž nižádná jazyka toho památka nás nedošla. Ze zachowaných Kosmasem a jinde různých owšem později psaných jmen řek a potokůw, wrchůw, míst a osob zawírá Dobrowský (Lit. str. 66), že český jazyk již tenkrátě swůj ráz měl, jej od jiných nářečí oddělující.

*) Viz Hasners Handbuch d. landtöfl. Verfassung. Prag 1821. S. 2.

b) *Od r. 871 až do r. 1310, a sice:*

a) *Stav jazyka.*

Přijetí křesťanství v jazyk český velmi působilo. První té sv. víry apoštolé z Řezna posílání, byli Němci, a od r. 805 až do r. 871 nepochybně mnohé, zvláště vyšší osoby získali, a s křesťanstvím latinu a němčinu jim známu učinili, jakož toho Thakulf důvodem (849), kterýž, zdá se, byl jeden ze čtrnácti pánůw v Řezně (845) pokřtěných. S Bořiwojem slowanská liturgie k Čechům zavítala. On, jakž dobře tuší Pelcel, nějaké spisy, aspoň ewangelia slowanská z Morawy přinesl. Ale slowanská liturgie hned z počátku nalezla v Čechách nebezpečnou sokyni v latinské, již starší právo sobě osobující, kteréžto liturgii ustaupiti také musila, jestliže ne hned jako na Morawě (881), podobno za Spitihněwa I, Němcům v ochranu se podavšího, ano jistě za Boleslawa II, kterému papež biskupství založiti powolil (972) pod tau výmínkau, aby nový biskup držel se latinského a ne slowanského obřadu církevního. A protož slowanská liturgie v Čechách nižádné stopy po sobě nezanechala, vyjmemli jedinou píseň, sw. Wojtěchu neprávě připisowanou: *Gospodine pomiluj ny atd.*, kteráž se pro swau již tenkrát oblíbenost a rozšířenost u lidu zachovala, a newymřelau, ještě později jewící se některých po službách božích v slowanském jazyku žádost. Tak za Břetislawa I (1030) sw. Prokop založil klášter slowanský na Sázawě, kdež r. 1055 Spitihněwem II. opět latinští mniši ustanoweni. Powolal sice Slowany ty Wratislaw II r. 1061 z Uher, kamž se byli utekli, a kdež snad od Methudových časůw nějaká schrána liturgii slowanské zůstala, ano též Wratislaw i papeže Řehoře VII požádal o powolení mše slowanské, což mu odeprěno pod tím zámyslem, žeby sw. písmo v pohrdání přišlo, kdyby každému w jeho jazyku čteno bylo; a však již 1092 opět mniši slowanští Konrádem odtud wyhnání, a latinští na wždycky sem uwedeni. Naproti tomu latinský jazyk jako w službách božích, tako w kancelářích a saudech uweden. Učení jediné na latině spoléhalo; latině knihy spisowány, latině rozkazy a wýsady knížat a později i králůw českých dávány. Odtud pošlo, že nejstarší písemnosti weřejné z X a XI století toliko latinské jsau; jakož i nápisy na mincích Boleslawowych. Němčina snad ještě dříve, neb aspoň také hned z počátku křesťanstwa Čechům w známost wešla. Již Chrudoš w Libušině saudu na německé právo se opírá, a Záboj w rukopise Kralodworském tauží, že pride cuzí úsilno w dědinu i cuzimi sloví zapowida, a dle knížete Zálabského (tamže) uezdi nam susiede niemci. Sausedství Němcůw, auzké spojení s říší německau hned od prwních časůw, obchod, mnohé wojny a opět přátelství s Němci, přijetí od nich křesťanství a s ním nowého vzdělání, nasazení tolika klášterůw a kostelůw německými mnichy, kněžími a učiteli — to wšecko muselo Čechy s jazykem jejích w znamenité míře seznámiti. Dwůr i šlechta z wětšího dílu milowali wždy německý jazyk, i jména německá přijímající. Žiwotní lékař Boleslawa II a potom prwní biskup český Diethmar byl Němec, ač dle domyslu Pelclowa česky umějící. Wladislaw (1115) německé benediktiny ze Zwiefaltu powolal, maje Rychencu Němkyni za manželku, Němcům přející. Soběslaw II, Fridrich (w XII věku) byli welicí přátelé Němcůw. Za Přemysla Otakara, Wáclawa I, a nejwíce za Otakara II a Wáclawa II města německými řemeslníky osazována w Čechách i Morawě tak silně, že na počátku XIV století němčina we wětších městech češtinu přewyšowala *). W Poříčí u Prahy l. 1175 celá osada Němcůw byla, mající swého faráře a richtáře. Český jazyk u vzdělcůw latinských w pohrzení wešel

*) Monse Gesch. von Mähren. II. 149.

a sprostým (*vulgaris*) jmenován, a však swau newyhnutedlnau potřebau vždy se zachoval, a někdy právo své proti cizozemštině dosti hlasitě zastával. Tak o Břetislawu (1038) Kosmas (na str. 82) dí: *perpendit innatam Theutonis superbiam, et quod semper tumido fastu habeant despectui Sclavos et eorum linguam*. Spitihněw II Němce, že odboje bratrůw jeho účastní byli, ze země wybnał, nešetře ani matky Judity, ani Alžběty, abatyše a sw. Jiří, rozené hraběnky z Querfurta; owšem to ne tak pro jazyk, jako pro odboj, ano též Spitihněw slowanské mnichy ze Sázawy wypudil. Kronikář Želiwský horší se na jmenování Sasika Bedřicha za biskupa (1170) a praví, žeby cizozemce český neumějícího duchowenstwo nebylo zwolilo bez podporování králowé. Počítáno tedy onoho času umění jazyka českého mezi potřebné vlastnosti biskupa českého. Jsau, kdož pád Otakara II z části odčeštění se jeho připisují. Biskup Tobiaš z Bechyně (1282) český jazyk téměř wyhaslý opět we chrámech a kancelářích wzkrísil.

β) Proměna jazyka.

Uwedením latinských služeb božích skrze Němce český jazyk trojí wzal proměnu: α) Přijata w něj cizí slova, jako: biskup, oltář, opat, kříž, papež, klášter, kůr, mše, kostel, ornát, kapsa, komže, křest, mnich, jeptiška, abatyše, birmowati, barwa, kalich, nešpor, orodowati a jiná. Z těch slow znáti, že němečtí učitelé ti neměli darů jazykůw, ano vše Čechům po německu jmenowali. β) Od samých Čechůw podle latinských a německých utvořená nowá slova z českých kořenů, jako: byt, bytnost (*essentia*), swátost (*sacramentum*), trojice (*trinitas*), podezřelý (*suspectus*), očistec (*purgatorium*), prozřetelnost (*providentia*), dobrotiwý (*benignus*), hodnowěrný (*fidedignus*), předsewzetí (*propositum*), dobrodiní (*beneficium*), všemohaucí (*omnipotens*), malomyslný (*pusilanimus*), dworný (*curiosus*), zlořečiti (*maledicere*), masopust (*carnis privium*), milosrdný (*misericors*), bezbožný (*gottlos*), bohabojný (*gottesfürchtig*), všeobecný (*allgemein*), dobrovolný (*gutwillig*), twrdošijný (*hartnäckig*), okamžení (*Augenblick*), a j. γ) Slova dáwní česká dostala nowého wýznamu, jako: kněz, wedlé něhož staré jméno *pop* ještě dlauho se zachowalo; kázati, spasiti, a j. I w spojování slow některé cizí spůsoby wklauly. n. p. w otčenáši: zbaw nás *od* zlého, odpauštíme *našim* winníkům, dle latiny. Již w IX stol. Čechové měli názwy dnů w témdni, křesťanského původu; jakož znamenati z neděle, pondělí a soboty. Jména měsícůw ze samé přírody wzatá nelze určití, do kterého by wěku zasahowala. Hrubší nebo nižší samohlásky sice po celau tu dobu panowaly, jako: stroia, stoia (strojí, stojí); bura, bursia, tuča; mylosrdya (genit. D), sobú, stobú; a však některé z nich, zvláště w XIII wěku, již do vyšších přecházeti počaly; n. p. w Snémích Lib. ještě přichází lastouica, wtorei, w Král. Rkp. již holubice, wtery a t. d. Staré formy skloňování a časování, jako: stanie, stania, hnach, hna, hnachom a t. d. wůbec užíwány. Polohlásky *l* a *r* psány s wloženým *e* nebo později *i*, jako: preuence, wleaua, krekonosi, plezne, pilzne, Wirseuicich, okirsl, sŕdce, a t. d.; ačkoli někteří odwázili se psáti bez takové hlásky, jako: wlk (1088), naipznei, srdec, črn (Rkp. Kr.). Dlauhé samohlásky a měkké spoluhlásky psáno bez znamení, jako: uam, potkach (půtkách), lub, lud, brzuch, slubuiu, zenu, preuencu, orlicu. Na konci XIII stol. liub, liud, brziucho, sliubuiu, zemiu; trpiu, omdleiu, w srdciu, woliu, dušiu, (acc.); mociu, radostiu (instr.). Na počátce XIV wěku již promíšeně: slubuju, slibenó, yucha, gyšel, gytro, znagy, chczu, chczy; 3 pl. thagi, prizirownagy, lagyu, przebywagy; wšude *i*, nikdež *y*, kromě místo *g* (*j*) a to na konci periody této; žádného *uo* neb *ů*, vždy *o*; *u* platilo též za *w*, a střídalo se někdy s *o*; čtena *r* mezi dvěma spoluhláskama dwojena, jako: grrdost; místo *ě* nejprwé jen *e*, potom *ie*; *ř* toliko jako *r*, teprwé w XIII stol. jako *rs* a *rz*. W žaltáři *rz* po měkké, *rs* po twrdé hlásce: korzec, krsidlo. Z platilo zprwu *z*,

později *ž*; za *ž* psáno *f*, *s*, na konci periody *z*. *S* někdy dvojeno; *š* toliko co *s*, nebo někdy *ff*; *č* nejprve jako *c*, potom častěji jako *cs*, *cz*; v písemnosti 1088 přichází *č* se znamením, které znamení v jiném listu od r. 1130 jako malé *cs* vypadá; *h* zprvu psáno jako *g*; *ch* jako *h*, ve XIII věku přecházeti počalo *g* v *h*, a *h* v *ch*; místo *k* zpočátku více *c*, později více *k*, posléze téměř samé *k*; *šf* jako *sc*, potom *scz*, *szcz* *).

IV.

§. 9. *Literatura.*

a) *Doba předkřesťanská*, t. od počátku (asi 451) až do r. 871.

Jisté z věku toho psané památky posud nižádné se nenalezlo, ano i jednotlivá sem náležející slova v listinách latinských pozdějších toliko se vyskytají. Nicméně pravdě podobno, že některé z našich starých památek literatury, jmenovitě *Sněmy*, *Taužení*, *Čestmír*, *Záboj* a snad i *Jelen* co do skládání jich, v tuto dobu náležejí, proto že α) Po obrácení Čechův na křesťanství, což se v X věku skončilo, není podobno pravdě, aby kdo zpěvy pohanským duchem tak silně wanauci byl skládal, nébrž více to, že již složené z lásky přirozené k jazyku zachoval. β) Opisovatelé těch zpěvů nebyly jejich skladatelé. Toho důkazem jest mnohý omyl wtraušený a weršů některých porušenost, a to u starších větších; w Jaroslawu nic toho, jakožto nowém a méně často přepisovaném. γ) Mnohá místná a zewrubná okolnost, wnitřní prawda a celé jejich lice pronáší to, že jestli ne sawěkými, aspoň welmi blízkými zpěwci složeny byly. δ) Sám jazyk tomu naswědčuje, pronášející ráz welikého stáří. Na příklad slowce *u* (již) toliko w Libušině saudu se nachází.

*) UKÁZKY PRAWOPISU.

IX—X stol.

1. Ai uletano cemutifuod
u cemutifuodu fire
bropenu za teluta rozu
laiafe bura fefipauii tuc
u fira neba etc. *Sněm. Lib.*
2. Uece se ieden iz uccenie iego
iudaf scariothif ien se befe ici pre
dade cemu ta maft ne
prodade zę za tri sta penaz ine da
zę hudim etc. *Ewang. s. Jana.*
- XI stol.
3. Pavel dal iest ploffkowicich zemu.
Wlah dal iest dolaft zemu bogu i fivatemu
Scepanu fse duema dufsnicoma Bogucea
a fseidleav. *List nadaci prob. Lit. r. 1057.*
- XII stol.
4. Wisegrad, Satči
Lutomerich, Dačine
Wirfевичich, Pilzni etc. *List. 1130.*
- XIII stol.
5. Baie, fabulas; banki puscadlne, guna;
basant, fasianus; belmo, glaucoma,
berr, panieum; bessi demonibus (abl.)
dirn, cespes, dezzetnici, decuriones. *Mat. Verb.*

6. Nenys wiernych zzyrdecz sizny
Prones ni — lze utecz
Hi muftu achz nerad rserci
o toho czizzarsie zlobie
Jemus ne ztteklo pokobie etc.

Zlomek bás.

7. Ha ty naaszye sluncze
Wysegrade twrd.
Ty smyelye y hrdye
Na przyekrzye stoiyefa
Na skaalye stoiyefy
Wfyem czyuzyem postrah.

Pis. na Wyśch.

8. Genz zeymene byl wychlafny
Gehoz rozum byl tak yafny
Ze gmu bylo wfyczko znamo
W zemi w morzi w hwyezdach tamo.

Alexandr.

9. Neklan kaze wfłati kwoinie kaze kniezecieni
floui proti wflaauu, wfłachu woie wfłachu
kwoinie wfłachu na kniezecie flowa proti w
Vlaflauu, holedbafie fie Vlaflau kniez viceftuiem
nad nekłanem nad flauim kniezem atd.

Kralodworský rukopis.

b) *Od uvedení křesťanství r. 871 až do r. 1310.*

Zůstatky literární z toho věku nás došlé všechny pod čtyry rubriky uvedeny býti mohau: Jednotlivá slove, nápisy (mincovní atd.), básně a bohosloví. Nejstarší básnictví české bylo čistě národní, lyricko-epické, se znalým rozměrem, ale bez rýmu, obsahující události národu památné, vojny, bitvy, změny ve vládařství, ustavení práv, ale i něžnějších citů výlewy, hry, písně milostné, slowem zpěvy mužské a ženské, jakowěz u jiných Slowanů, zvláště u Srbů nacházíme. Byl to zlatý věk, krásný květ národního básnictví ne od jinud wštipený, ale samorostlý, živé barvy plný, přewyšující všecko, což w potomních časích až do obnovení literatury složeno. Seznámení se s básněmi zahraničnými, zvláště s německými, již od VIII století rýmowanými, uwedlo do Čech nowau školu básnickau, německé a romanské podobnau. To stalo se w druhé polowici XIII století. Z počátku obě školy wedlé sebe udržely se, konečně ale nowá, rýmující, swítězila. Duchowní písně tolíko dvě, *Hospodine* a *sw. Wáclawe* w starší dobu padají, což samo jich nerýmowaní již ukazuje. Prwní z nich jest jediný zůstatek liturgie slowanské, ješto na Sázarawě z ní w lidu ničehož se neudrželo, w písemných památkách ale tolíko částka ewangelií, rukau sw. Prokopa psaných (Remešské ewangel.) záhuby znikla; kterážto kniha wíce osudu swého během, než působením stala se slowitnau. Prawdě jest podobno, že rovně jako w Němcích tolíko při processích, pautech a j. slawnostech od lidu zpíwáno, a teprwa we XIV a ještě wíce w XV stol. w kostelích zpěw pòspolní se ozýwal. Wůbec znamenati lze, že Čechowé tehďáz s Němci jako lito se západními swými sausedy k osvětě jedním krokem kráčeli. Tak i prwní hry diwadelní, české jako německé, byly *mysterie* čili wyprawowaní rozmluwná, z písem sw. a z legend čerpaná a o swátcích w kostele nebo na otewřeném místě mimicky předstawowaná, nejprwé latinským, později w XIV věku také národním jazykem. Často přimíšeny jsau komické částky, jako w Mastičkáři od Hanky nalezeném a tak nazwaném. Báseň ta na rozhraní XIII a XIV století vzniklá, byla plodem již nowé školy, rýmowaná a německým z toho věku (k. p. Marienklage *) cele podobná. Děj byl vždy jednoduchý, bez zámotku.

Uwedené křesťanství, ačkoli církew Římská, latině nadržující, záhy wrch wzala, nemohlo přece bez národního jazyka se objíti. Že částky některé písma sw. (ewang. žaltář, proroci) welmi časně do češtiny přewedeny jsau, toho důkaz máme před sebou; zdaž ale aneb kdy celé písmo swaté přeloženo bylo, to posud wyšetřeno není. Méně znamenitá a však nám důležitá jsau po různu w listinách, glossách atd. nalezájící se jména osob, řek, wrchů a j. zvláště pak glossy we slowáři lat. nazwaném *Mater Verborum*.

Ačkoli listy práwní tolíko latině wyhotoweny býwaly, nicméně, že národní práwo a terminologie jeho w lidu neuhasly, dokazuje časté w latinských listinách slow národních uwádění, jako: swod, na řež, nárok a j., jichž písari po latinsku wyjádřiti neuměli.

*) W. Geschichte d. alt. deutschen Lit. von Gottlob und Traugott Scholl. Stuttgart 1844. 1 B. S. 419.

Spisové oddělení prvního.

(451—1310.)

a) IX—X století.

1. *Sněmy*. Zlomek rukopisu pergamenového 4 listy v 8. z konce IX nebo z počátku X století, v Čes. Museum.

Zawírá dvě částky necelé, α) Konec sněmu o správě čelední, dewět weršů. β) Počátek Saudu Libušina mezi bratroma Chruďošem a Štáhlawem, 111 weršů desitisylabných. Tisťen jest ten zlomek nejprwé w Ruské prawdě od Rakowěckého we Warsawě 1820, potom w Kroku 1822 s wyswětlením; opět s německým překladem od A. Swobody a W. Hanky s Kral. Rkp. w Praze 1829. str. 196 sl., pak w r. 1836 w 12, s týmž Rkp. Kral. jakož i 1843 12. Zwláště ale w knize: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od P. Šafaříka a F. Palackého w Praze 1840 se snímkem a kritickým obšírným wyjasněním, jež wšem pochybnostem o prawosti rukopisu toho konec učinilo. Posléze we Výboru ze Staré Literatury 1845.

Nejstarší to zbytek národního básnictwí českého a spolu předúležitý, dáváje zpráwu o rozepři dwau pánůw, kteráž příčinu ke změně spráwy obecné, od Libuše Přemyslowi postaupeně, zawdala. Skutek ten stal se na počátku VIII století, zpěw sám zachowal se w rkp. z konce IX stol. (Wýbor str. 1.)

2. *Hospodine pomiluj ny atd.* Piseň duchowní buď od prwních slowanských apoštolůw neb od nejstarších učedníkůw jejich složená, kteráž toliko w mladším opisu od r. 1397 w bibl. univers. (XVII. F. 30.) zachowána jest, ale dle Kosmasy již při uwedení Ditmara biskupa (973) zpiwána byla.

Jan z Holešowa psal wyswětlení té písne w r. 1397, kteréž Bolelucky we swé Rosa Bohemiae 1668 chybně wydal; též Drauschovius we Weleslawné památce sw. Wojtěcha 1643. Jediná to liturgie slowanské posud žijící památka. Tisťena často, posléze we Výboru z St. Lit. 1845 na str. 27 w domnělé půwodní formě.

3. *Ewangeliium sw. Jana* (zlomek). List pergamen. w malém archowém formátě z X století w Čes. Mus.

Nalezen p. Hankau na dešce knihy: Disciplina et doctrina gymnasii Gorlicensis 1595, a wydán w Čas. mus. 1829. II. 33. se snímkem a wyswětlením z pozdějších rukopisných biblí a slowanské Ostrožské 1581. Po druhé we sbírce nejdáwnějších slowníkůw 1833 na str. 186 se snímkem; pak w knize: Die ältesten Denkm. etc. 1840. str. 105 sl. s obšírným kritickým pojednáním a se snímkem auplným. Jiný zlomek měl p. Köhler w Hořelici (w. Čas. mus. 1840. str. 406). Částka zlomku mus. tisťena we Výb. z St. Lit. 1845, na str. 5. sl. K tomuto prwnímu překladu ewangelii náleží:

4. *Čtení sw. ewangeliium*. Rkp. z XIV stol. p. rytíře z Neuberka, psaný na pergam. we Fol. we 2 slaupcích, pěkně a čistě na 27 listech. (Poczynagy sye cstenye zymnyeho czasu atd.

Před posledním listem, obsahujícím dvě krátké homilie, schází několik listůw. Jazyk jeho sice od opisowatelůw již welmi obnoven a změněn, a wšak z archaismů zachowaných zřejmo, že to přepis jest nejstaršího překladu čtení sw. ewangeliium, z něhož zlomek předešlý nás došel. Wynátek z něho tisťen we Výb. z St. Lit. 1845. str. 1061. sl. (Wiz širší zpráwu w Rozboru II díl str. 33.)

5. *Jména česká na mincích starých we sbírce musejní a jinde.*

b) XI a XII století.

6. *Jména osob, řek, wrchů a j. po různu w latinských letopisech jak domácích tak zahraničních se nalézající, jako jsau:*

α) Monumenta histor. Boem. Gelasii Dobneri. Pragae 1764—86. 4to. šest dílůw.

β) Scriptorum rerum Bohemicarum Mart. Pelcel et Jos. Dobrowský. Pragae 1783—4. 8. dwa díly.

γ) G. H. Pertzii Monumenta Germanicae hist.

7. *Jména w latinských listinách nadacích etc. od r. 884 do 1225 *).*

Půwodní listiny počínají w Čechách a w Morawě teprwa s počátkem XII. stol. a wšak některé starší zachowaly se w opisech, jako α) W knize prof. Monse pod jménem *fragmenta* etc. — β) Rukopisný latinský diplomatář chystá p. Palacký, kterýž γ) české listiny wydal w Archivu 1840—1 IV díly; δ) Morawský diplomatář latinský wydán od Ant. Bočka pod názvem: Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. Olom. 1836—46. 8. čtyry swazky.

8. *Ewangeliium Sázawské čili Remešské* (slowanské, texte du Sacre), na němž přísahawali králowé francouzští, když je we chrámě Remešském korunowáno.

Jest to rkp. někdy welmi stkwostně zawázaný, nyní ze swých drahých ozdob na deškách olaupený, ze dwau částek složený α) z rkp. liturgického, swatým Prokopem, opatem kláštera Sázawského, w prwní polowici XI stol. vlastnoručně psaný li-

*) Znamenitější jsau: α) Nadání kláštera Břewnowského Břetislawem 1045. β) Kostela Staroboleslawského týmž 1046. γ) Proboštwí Lito-měřického Spiřuhněwem 1058. Tu na konci stojí česky: Pawel dal iest plofkowicich zemu. Wlah dal iest doleaff zemu bogu i swatenu Scepanu fse dwema dufsnicoma Bogucea fse-dleav. — δ) Kláštera Opatowického Wratislawem II 1086. ε) Kapituly Wyšehradské týmž 1088. ζ) Kláš. Kladrubského Wladislawem I 1115. η) Kapitoly Wyšehradské Soběslawem I 1130. θ) Kláš. Zeliwského, týmž 1139. ι) Kláš. Kladrubského Fridrichem 1186. (v. Dobner Annal. I 570.) κ) List swobody, daný městu Králowěhradci Přem. Otak. 1225.

terau i jazykem cyrilským, b) z druhé částky české, glagolitskými literami od některého mnicha w klášteře sw. Hieronyma w Praze (we Slowanech, nyní w Emauzích), založeném od Karla r. 1349. Obě částky zawierají naučení na neděle i swátky, wyňaté z Nowého Zákona. Karel císař rkp. sw. Prokopa klášteř darował, odkudž neznámým posud způsobem dostal se do Constantinopole, a odtud do Francouz. O čemž viz Čas. Mus. 1838. 1839. 1840. 1842. a Rozbor (1842). Wydán celý rkp. nejprwé pod titulem: Evangelia slavica, quibus olim, in regum Francorum oleo sacro inungendorum solemnibus uti solebat ecclesia Remensis vulgo Texte du Sacre ad exemplaris similitudinem descripsit et edidit Silvestre Ordinis S. Georgii Magni unus e Praefectis aliorumque Ordinum Eques. Lutetiae Parisiorum 1843. Podruhé pod titulem: Sazavoje Emauzskoje swjatoje blagowěstwowanie nyněže Remeskoje, na než přezě prisažagaš při věčném myropomazanii cari francustii, s přibavleniem sboku togože čtenja latinskými bukvami sličeniem ostromirova ewangelia i ostrožských čtenii, trudom i iždiveniem Wačeslawu Hanky w Praze 1846. wel. 8. str. XXXII a 199.

9. Swatý Wáclawe etc.

Píseň ta již proto, že ještě bez rýmu jest, do této periody náleží. Hájek, kterýž ji uwodí na r. 1368, přispuje ji arcibiskupu Janowi; ale on na ni toliko odpustky 40denní udělil. Beneš z Weitmile († 1375), kterýž ji celau w kroniku swau přijal, jmenuje ji písní od starodáwna zpíwanau. Obsahuje půwodně jen 3 strofy, vše ostatní jest pozdější přídawek. Tištěna w Rkp. bibl. univers. we Star. Sklád. V. 58. Jest i w Rkp. weř. bibl. pod sign. XVII. F. 30.

10. *Jména osob z X—XIII stol.* w zápisech úmrtních z klášteřa Podlažického a Opatowického.

První nalézá se w Stockholmě, z něhož wýtahy sdělil Dobrowský we své knize: Geschichte d. b. Sp. II wyd. 1818. str. 91 sl. Druhé zápisy tištěny jsou w knize: Monumenta histor. Dobneri III. str. 9 sl.

c) XIII století.

11. *Mater Verborum.* Glossy w slowáři latinském tak nazwaném od r. 1202. w Čas. Mus. Rkp. Fol. str. 481, jež sepsal Salomo, opat Swato-Gallenský, potom biskup Kostnický († 920), přepsal Wacerad, illuminowal Mirosław.

W textu i nad textem nalézají se mimo německé také mnohé české významy, kteréž sebral a vydal nálezce jich W. Hanka, w Čas. mus. 1827. IV. 60 sl.; podruhé týž úplněji w knize: Sběrka nejdawnějších slowníků latinsko-českých, w Praze 1833 str. 3—24. Po třetí we spisu: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od Palackého a Šafařka 1840. str. 205—233 s kritickým wysvětlením všech slow českých, jichž 1122 se nalézá.

12. *List z botanického slowáře,* rkp. z XIII věku (okolo 1260) u Ant. Bočka. Por. Čas. mus. 1841 str. 104.

13. *Glossy w homilích Clementinských.* Rkp. z XII století w 4o. str. 243.

W bibl. univ. Pražské od Palackého nalezeny, počtem sice nemnohé, ale stářím znamenité.

14. *Píseň na Wyšehrad.* Rkp. z XIV stol. ale jazyk mnohem starší, w Museum jeden list w 4.

Tištěna od Hanky w Star. Sklád. I. 1817 na str. 110. Pak w Dobrowského Gesch. d. b. Lit. 1818 st. 109, potom w Kral. Rukopisem od Hanky a Swobody w Praze 1829; též 1836, 1843. Posléze we Wyb. z St. Lit. 1845 str. 31. F. Kníže ji do hudby uwedl, a Göthe do něm. přeložil.

15. *Krále Wáclawa I. milostná píseň.* Rkp. w museum na pergam. w 8.

Jediný list, kdež i píseň *Jelen* se nalézá. Tištěna w Star. skl. V. str. 220 sl.; pak s něm. od Hanky a Swobody w Rkp. Kral. 1829 na str. 206 sl.; též 1836. 1843. Konečně we Výboru ze St. Lit. 1845. str. 55.

Jest toliko zlomek jedné ze tří písní, pro kteréž Wáclaw mezi něm. milostné básníky (Minnesänger) počten jest [W. Manessiche Sammlung. Zürich 1758.] Stručnost české a rozvláčnost německé již rýmované saudití dáváji, že česká není překlad německé, ale spíše na opak. Jelikož český ten zlomek písmem as o sto let starší jest, než Rkp. Kralodvorský, a tedy do r. 1190—1210 padá, starší tedy jest než král Wáclaw; dobře saudití Hanka, že ty tři písně Wáclawu připsané buď od něho neb s pomocí jednoho dvořenina od některého Němce do němčiny přeloženy a králi Wáclawowi připsány byly.

16. *Glossy žaltáře latinského w rkp. muzejním z XII stol. na pergam. w 4. (Sign. N. 244).*

Glossy české tam mezi řádkami připsány jsou w XIII stol., srownáwajice se s Wittemberským rkp. Tištěny jsou we Sběrce nejdawn. Slowníků od Hanky w Praze 1833. na str. 234 sl. [Wiz Rozbor 1842. str. 116].

17. *Kralodvorský rukopis* w museum, na pergam. psaný mezi 1290—1310 na 12 listech w 12.

Jest to zbytek větší sbírky w předešlém století shorelé. Tištěn pod jménem: Rukopis Kralodvorský. Sebrání lyricko-epických národních zpěwů, wěrně w půwodním starém jazyku, též w obnoweném pro snadnější wrozumění, s připojením něm. přeložení. Starobylých skládání důl zvláštní, wydán od Wácl. Hanky (nálezce jeho). W Praze u Boh. Háze 1819. 12. str. 119. mimo wysvětlení slow. Německé přeložení od Al. Swobody o sobě st. 62. Podruhé w VIII knížce: Izwěstij rosijskoj Akademii w Petrohradě 1820. s ruským přeložením a obšírným slowospytným i krasowědným objasněním skrze Alex. Semenowiče Šiškowa, w 8. str. 47—215. Po třetí jménem: Kr. Rkp. sbírka staročeských zpěwo-právných básní, s několika jinými staročeskými zpěvy, nalezen a wydán od Wácl. Hanky atd. s dějepisným uwodem od Wácl. A. Swobody atd. Připojen wěrný snímek písma. W Praze 1829. wel. 8. (též s něm. titulem) str. 244. — Po čtvrté 1836 w 12. s ukázkami polského i krajinského překladu některých částek. Po páté pod titulem: Rkp. Kr. a jiné wýtečnější národně spěvoprávné básně slowně i wěrně w půwodním starém jazyku, s připojením polského, južno-ruského, illyrského, krainského, hornolužického, německého i anglického přeložení. w Praze 1843. w 12. str. XII a 316. Z přeložení uwedených polské od L. Siemienského, německé od W. Swobody celé jsou, ostatní více méně částek obsahují. Jiný něm. překlad od p. hrab. Jos. M. Thuna w Praze 1845. 8. Po šesté we Wyb. z St. Lit. 1845. str. 11 sl.

18. *Mastičkář*. Rkp. na perg. w Museum, 6 listů w 8. z XIII stol. Tištěn (od nálezce W. Hanky) w Star. Sklád. V. str. 198—219. Pak we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 65 sld.

Jest to částka dramatické básně, tuším hrob boží představující, co do něho, vážně, co do prodáváče masti, směšně. Charaktery jsau živé, smělé, tón jako všude toho i napotomního času různý, silně komický, a někdy po Aristofansku nízký.

19. *Zlomek života sv. Alexia* we verších rýmovaných. Rkp. na perg. z XIII stol. w 4. u p. historiografa Bočka.

20. *Slovár bylinářský*, obsahující 80 slovcí. wesměs názvů bylin. Přidán k rukopisu lékařskému z polowice věku XIII (na perg. we

fol.) w knihowně kapituly Olomucké. [U p. Bočka].

Na ukázkú: Semper uiua barba iouis netryezk. sal gemina crusecz. Apium risus poniklecz. Apium aquaticum hambuz. aconitum wliczye lyko. buclassa comoniczye. branca vrsina chrwecz. Epatica hranyczye. Endinia scirbak. ermodactilli thusebnyk.

21. *Zlomky písní a)* s počátkem: Wele. Wele dubec stojí prostřed dwora. W. Pelcel. kron. I. str. 71. *b)* Na družebnau neděli o Moraně zpíwaná posnd ačkoli rozličně.

U Slováků takto: Morena, Morena, za koho jsi umrela? ne za nás, ne za nás, než za ty newolné křestany. Tablic poez. I. str. X. W Čechách takto změněna: Již nesem smrt ze wsi, nové léto do wsi; wítej léto libezné, obilíčko zelené. Pelc. Kron. I. 70.

ODDĚLENÍ DRUHÉ.

Od vymření rodu Přemyslowa až do pŭtek o náboženství, čili od krále Jana až do Husa, od r. 1310 až do 1409.

I.

§. 10. *Politický stav.*

Král Jan v častém oddálení se z Čech dával spravovati zemi místodržícím, kteříž ji sužovali. Jindřich z Lipé, člověk neklidný, milostník Alžběty Královéhradecké, wdechl králi podezření, jakoby manželka jeho Alžběta syna tříletého Wáclawa na trůn wsaditi, a sama jako poručnice vlásti obmýšlela; pročež Jan město Loket, kdež tenkrát rodina jeho byla, ztekew, dítě Wáclawa zajal, a nejprw dva měsíce w podzemním sklepeš potom na Kriwoklátě wězil. Alžběta ku Pražanům se utekla, kteříž ji s Janem smítili. Jeda s wojskem na pomoc císaři Ludwíku (1322) proti Fridrichu, syna Wáclawa pojal do Francauz a králi šwagru swému wychowati dal. Wychowatel jeho první byl Wilém Zajíc, a učitel we Francii Robert Roger, napotom papež Clemens VI. Tu jemu jméno Wáclaw w *Karla* proměněno ke cti Karla, francauzského krále. Král Jan pomáhaje rytířům německým w Prusích proti Litwě (1329), země mnohých slezských knížat w léno dostal. Oslepnuw táhl do Tyrol, a druhého syna swého Jana s Margaretau, Korytan a Tyrol dědickau, zasnaubil (1330). Pozwán od Wlachů, do Lombardie wtrhl, i půl Italie sobě podrobil, a Karla syna místodržícím wlašským, ale že neudržela se tam jeho vláda, potom markrabím morawským učinil (1333). Margareta zapudiwši Jana, pojala syna císaře Ludwíka; Jan král w pomstu nawedl papeže, aby Ludwíka s císařstwím shodil, a syna jeho Karla wolencům poručil. *Karel* (co císař IV. co král český I.) tedy pěti wolenci učiněn císařem (1346). Jan jsa pomocníkem Francauzům proti Angličanům w bitwě u Kreščaku (Cressy) s pěti sty českými a morawskými jízdnými o život přišel; Karel raněný wychwácen, a w Bonnu za krále říšského korunowán byw, také w Praze od Arnošta arcibiskupa korunu českau přijal (1349), a uděliw bratru Janu markrabství morawské, do Říma se odebral, kdež jako Římský císař korunowán (1354). Za něho roku 1353 wlašský špitál od Wlachů a Francauzů založen, kterýž zrušen 1789. On české hrady od laupežníků wyčistil (1355), universitu Pražskou založil. Nowé město Pražské, *Karlouem* slauti mající, wystawil. Most kamenný přes Wltawu zdělal. Obchod ožiwil, a zbohatil měšťany, z nichž jeden 100000 dukatů jemu darowal. Labe a Odru plawné učinil; Slezsko, Lužici, Kladsko, Brandenburk k Čechům získal smlauwami a kaupěmi.

Dostavil a nadal kostel sv. Wita. Arcibiskupowi Pražskému titul *legatus natus* a dozor na Řezenské, Bamberské i Mišeňské biskupství zjednal. Umřel w 31 roce panování (1378), otcem vlasti nazvaný. *Wáclaw IV* w osmnáctém roce věku svého nastoupil panování. Sestra jeho Anna wdána za Richarda, krále anglického; protož někteří Čechové w Oxfordě študovali, z nichž Jeronym nejznamenitější. *Wáclaw* blahoslaweného Jana z Nepomuka do Wltawy hoditi kázal (1383), na místa českých radních Němcův nasázel, peníze w Němcích utrácel, spáchané vraždy nad několika tisíci Židův netrestal: pročež koruna Sigmundu podána. *Wáclaw* jat na radu bratra Sigmunda (1394), ale radau Jana druhého bratra, a přičiněním knížat říšských propuštěn. Ujal se papeže Benedikta, a od Bonifacia saupete jeho u Němců osočen a s císařství swržen (1400). Nechtěje mstiti toho pohanění, od Sigmunda jat po druhé (1402) a Albrechtu wéwodě rakauskému w stráž dán. Sigmund se swými Uhry pro půtky ujiti musil, načež *Wáclaw* ušed, w království opět se uvažal. Krwavé půtky mezi Němci a Čechy (1405). Hus a Jeronym vymohli, aby Čechové při wolení rektora university tři hlasy, a cizozemci toliko jeden hlas měli, a w radě mezi 16 radními jen dva Němci aby seděli, což vše na opak bylo. Tím rozhněwání němečtí študenti, jichž mnohonácte tisíců s professory swými odtáhlo (1409), a k založení university Lipské, Ingolstadtské, Rostocké příčinu dalo.

II.

§. 11. Oswícení.

a) Za Jana (1310—1349).

Paměti hodno jest (dí Pelcel), že jako s počátkem XIV věku, tak téměř s každým stoletím w Čechách napotom nějaká věc se udála, která znamenitau změnu w mravích, smýšlení, náboženství, jazyku a t. d. působila. To se zvláště za 35letého panování krále Jana stalo. Kdykoli do Čech přicházel, míwal s sebau komonstvo cizozemské; kdykoli do Luxenburku nebo do Francauz a Italie jezdil, pojal s sebau mnohé z mladé šlechty, která cizím obyčejům uwykala, a je domů přinášela. Zdálo se, jakoby toho času Čechové docela se z Čechův wyzuli, o nichž že jako *opice* jsau, prawdiwé vzniklo přísloví. Počali nositi dlouhé brady, železem kadeřené až na ramena wisící wlasy. Místo čepic měli končité vysoké klobauky rozličných barew, oděw krátký, auký; od loktů wisel dlouhý rukáv jako oslowé uši; nohawice na stehna, boty (skorně se znělbily) na nohy těsně přiléhaly; pás okolo beder, a w něm kord nebo nůž. Mnišství tento wěk méně byl přízniwý. Král Jan založil karthauzy na Aujezdě w Praze, později skrze Husity zahlazené. Wojenské umění wždy ještě více w obyčeji bylo, než jiné umění. Básnictví latinské neslo znaky nechuti onoho věku, jakož werše Petra Zbraslawského a Františka letopisce dokazují; české w obnovené dle německého rýmování formě až do založení university (1348) panowalo; pročež Dobrowský wšecky básně (rýmowané), kterých stáří se určití nedá, w tu dobu (1250—1350) pokládá. K oznámení toho věku to také slaužití může, že jeden satyrik, který dotčený oděw směšně popsal, w Kutné Hoře zabit jest. Dějepisce máme téměř z každé doby, neboť Čechové byli historie wždy milowni. Petr opat Zbraslawský děje (1253—1338) sepsal latinským jazykem, a František, kanowník kostela Pražského, letopisy Kosmasowy od r. 1230 až do r. 1342 prodlaužil. Za Jana též pořádné práwo městské způsobeno, a dsky zemské opraweny. Hudba zlepšena uwedením polozwuků a pětíc (quint). Do časů Jana Praha z weliké části od dřewa stawěná wclebila se nyní. Na míli od Prahy swobodno bylo páliiti wápno, a lámati kámen; za Jana též ulice dlážděny, a dům radní w Praze stawěn.

b) *Za Karla (1349—1378).*

Pod vládau maudrého a učeného císaře Karla Čechové u vzdělání a učenosti velmi pokročili. Za něho Čechie byla v své nejvyšší slávě; Praha stanoviště všeho umění a vědění. Tu založeny vysoké školy r. 1348. pod jménem studium generale. Ponukl Karla k tomu arcib. Arnest, kterýž sám auřad kancléře při té nové universitě přejal. Sousední národové posílali do Prahy své syny na učení; Čechové zastávali nejvyšší auřady u dwora v kanceláři říšské, i kromě Čech některá důstojenství biskupská; posílání vyslanstvím k cizím dworům, wodili wojska, dobýwali slávy, byli národ nejučenější, mající největší muže státské, slowem byli panující národ w Ewropě. Čechem rozeným býti, mezi přednosti počítáno. Sousední knížata kupowali neb stawěli domy w Praze, ohtějice obywati mezi Čechy. Wšecho se do Čech hrnulo k zdělení štěstí. Odtud lidnatost nejen Prahy nade všeco města německá, ale i wší země, počítající tenkrát sto měst hrazených, kolikož jich ledwa w celých Němcích počítáno, tři sta městysů, 260 hradů a twrzí, 13360 wesnic, 20 kostelů kollegiatních, 2033 far. Bohatství nadobyčejné; dwůr w Praze a tolik cizích pánůw! Obchod wšestranný. Praha sklad všeho zboží ewropejského. Kupčeno do Rus, do Polska, do Benátek, do Říše, kdež cla swobodni byli kupci. Sama příroda zdála se napomáhati, neb zlaté hory Jilowské a stříbrné Kutnohorské i jiné velmi wýnosné byly. Náboženství w uctiwosti. Mladší král Wáclaw nazwán nejkřesťanštějším králem. Nikdy lidé osobní tolik nadání pobožných nečinili, jako w tu dobu. Duchowní staw wůbec we wážnosti; Pelcel myslí, že dílem proto, poněwadž lidu tehdaž z darma přisluhowali. První dwa učitelé bohoslowí na universitě byli dwa theologowé Hermann z Winterswiku, Sasik, a Fridmann z Prahy, oba kněží a mistři swobodných umění a písma sw. w Paříži. Karel IV bohoslowí (beatissimo theologiae studio) napomohl wystawením Karolína. Jeho rozkazem nikdo kanowníkem u Wšech swatých býti nemohl, lečže na školách Pražských doktorem prwe učiněn. Při učení libomudrctwí na počátce vysokých škol w Praze jako wšude jinde užíwáno Aristotela, nebo raději temných jeho wykladačůw. První mistři a učitelé k tomu powolaní byli Jenko Pražský, Dietherus Wídeňský, Jan Vollier Francauz, kteří dílem w Paříži, dílem w Bononii doktorstwí byli dosáhli. Učitel lékařstwí Karlem powolaný byl M. Nicolaus de Moravia, po něm Baltasar Domažlický, Čech. W Kaprowé ulici na Starém Městě bylo medicínské collegium, *Nový dům* nazwané, kdež mnoho žáků lékařstwí se učilo. O wáženosti toho umění swědčí to, že Sigmund Albík z Uničowa na Morawě, lékař žiwotní císaře Wáclawa a professor weřejný r. 1409 arcibiskupem učiněn (†1427). Chemie neb raději alchemie (zlatodějstwí), již za Karla, kterýž ji sám provozowal, w obyčejí velmi byla ¹⁾. Druhý po Přemyslu obnowitel práwa českého byl Karel. On Bartolu ze Saxoferrato (nar. 1313 † 1355), wlaskému prawowědci, práwa Přemyslowa a jiná nařízení shromážditi a změniti dal, a wšak čeští stawowé zpěchowali se přijmauti zákony snešené cizozemcem, neznajícím zřízení českého, a tudy wše po Římském práwu rownati chtějícím; pročež Karel jiné práwo pod jménem Majestas Carolina vydal, ač i to platnosti státní nedosáhlo ²⁾, a spolu uwedl adwokáty čili práwní přítelce posud Čechům neznámé, a ustanowil za učitele práw městských a církewních na universitě mistra Witgolda z Osnabruku, Němce, a M. Henrika Sušického (de Sicca), Čecha. Paměti hodno, že první weřejná učitelská stolice německého státního práwa (Staatsrecht) na Pražské universitě založena, na níž Ubertus de Lampaniano již r. 1380

1) Pelc. Karl IV B. 2 str. 956.

2) Wiz Odděl. II num. 86.

učil. Z té školy vycházeli napotom práwowědci, k porovnávání rozepří po městech království potřebovaní. Brněnské a Olomucké dsky zemské počínají od r. 1348. a jdau až do r. 1641. Dwoje jsau, proto že Morawa do dwau distriktů (někdy i do třetího Znojemského) rozdělena bývala. Až do r. 1641 w Brně a Olomauci soud zemský dwakrát do roka držán býwal. Při zřízení vysokých škol Jan František Olomucký, čili de Regio Monte, založil a nadal stolici učitelkau řeckého jazyka a zejména k čítání Homéra odhodlanau. Latina toho věku ještě barbarství předešlého nepozbyla, a však Čechové mezi prvnými ji cítiti počali. Karel Petrarchu do Prahy zwal, kterémuž přijíti ale domácí okolnosti překážely. Spisowatelství bylo ctěno. Sám Karel, i arcibiskup Arnest († 1364), a nejvyšší kanclér dworský Jan z Neumarku nemněli pod swau důstojností spisování knih, kteréž se až do dneška zachowaly. Básnictví české vzniku tím university jakoby přestalo, ale řečnictví duchovní udrželo se. Slynuli w něm Konrád ze Štěkny a Jan Milič († 1374.) S historií zanašeli se Neplacho, Beneš Krabice z Weitmile, kanovník kap. Pražské († okolo 1390.), Pulkawa a Marignola, jichžto spisů na díle posud stáwá. Tolik památek malířství z onoho věku nemůže žádný národ jako český, proukázati. Karel měl čtyry dworské malěře: Mutinu, Wurmsera, Dietricha Kunce a Zbiška Trotinského. Na Karlowě Týně (Karlstein) ještě r. 1782 bylo 124 kusů z toho věku, nyní we Widni se nacházejících. Kaplu sw. Wáclawa w kostele Pražském Karel českými kameny wyložiti a obrazy ozdobiť dal. Socha měděná sw. Jiří na zámecké prostoře, kterauž Martin z Klausenburku na rozkaz cis. Karla ulil, sochy na Pražském mostě ¹⁾ a w palácích šlechty naši swědčí o spůsoblosti Čechů w řezbářství a obraznictví. Nejwice ale stawitelství kwětlo. Kostel sw. Wíta, most přes Wltawu, Karlow w Praze, Karlůw Týn a jiná nádherná stawení jsau z toho věku, jež, byť i podlé chuti našeho času wždy nebyla, předce stálost a pewnost chwálí.

c) Za Wáclawa IV (1378 až do 1409).

Universita Pražská až do r. 1409. w nejlepším kwětu stála. Wáclaw založil kollej pro učitele a žáky (*Collegium Regis Wenceslai*). Wáclaw z Chotětowa, kněz, kollej neb semeníště u sw. Wáclawa nazwanau, wedlé mince pro český národ zřídil, a čtyry wesnice k ní odkázal. Jeronym Wiklefowy spisy z Angličan přinesl, kteréž se již r. 1402 welmi rozšířily, takže kollej Karlowa 45 artikulů Wiklefowych za nepravě odsaudila (1408). Dějepisce nemáme z toho věku žádného, kterýby panování Wáclawa w celosti byl zaznamenal. Pokračowatelé w kronice Benešowě a Pulkawy jsau welmi chudí.

III.

§. 12. J a z y k.

a) Jeho staw.

Celá ta epocha českému jazyku málo přízniwa byla. Rudolf I a Jindřich korytanský mnoho Němců do Čech přiwedli; zvláště pak za Jana němčina, wlašтина a francauzština plozena. Již při korunování jeho (1311) wíce německy než česky zpiwano, dle Petra Zbraslawského: *Turba Bohemorum canit hoc, quod scinit eorum lingua, sed ipsorum pars maxima Teutonicorum cantat teutonicum*. Čechové pod Mohuckau duchovní sprá-

1) Most Pražský jest zdělť 862 loket. na kopy učiní 14 kop a 22 loket. Háj. 460. Stawělo se na něm 145 let. Wel. Cal. 22 Jun.

wu náleželi, w cizině putowali, šturowali, bojowali, cizím jazykům obwykali. Šlechta i měšťanstwo vzdělanější přijali jazyk dworský, kterýž w městech, již dříve Němci osazených, tím více se upewnil. Jan auřady veřejné a hrady kráľowské cizozemcům swěřował, ano šla powěst, jakoby Čechy ze země wyhnati, a samé Němce nasaditi obmýšlel. Přípowěděl sice zjitřeným nad tím stawům českým (1318) žádného napotom cizozemce w auřady newsazowati, we všech zemských důležitostech s rozenými Čechy se raditi, a totěž w Morawě učiniti přislíbil, (*nunquam alicui alteri quam Moravo in Moravia aliquod officium Suppe commitemus* ¹⁾); nicméně w celosti jazyk německý vždy více se rozmáhal, což opat Zbraslawský na r. 1330 potvrzuje: *In omnibus civilibus fere regni et coram rege communior est usus linguae theutonicae quam bohemicae*. Karel když r. 1333 přišel jako místodržící do Prahy, neuměl více česky, a znowu se tomu jazyku učil. Swé manželce *Blance*, pauhé Francauzce, dal německé a české dámy, aby se obojímu jazyku naučila; ona ale toliko německy se učila, protože jak u dwora tak we městech němčina více panowala ²⁾. Když třetí manželka jeho Anna, dcera Jindřicha ze Swídnice a Jaworu s autěžkem byla, jel naschwáľe s ní do Norimberka, aby, bylliby syn, w německé zemi narodil se, a snáze císařem wolen býti mohl. První práwa městská němečtí radní w Praze (1341) s powolením krále w německém jazyku nawrhli, ač latinský vždy ještě w jednání obecném a listech obwyklejší byl. S druhé strany i český jazyk swé podpory měl. Sám Karel wymáhaje na papeži Klementu VI w Avignonu založení arcibiskupstwí Pražského užil mezi jinými důwody toho, že Čechowé a Morawané mluwí jazykem slowanským, jemuž Mohucký arcibiskup a kněží jeho nerozumějí. W bitwě u Kreščaku (*Cressy*) Čechowé měli heslo české: *z Prahy*; a Jan král radícím jemu, nedáwati se w nebezpečenstwí, česky odpověďel: *Tohoť buohdá nebude, aby král český z bitwy utíkal* ³⁾. W Praze we Slowanech (nyní Emauzy prawíme,) Čechowé skrze Karla potěšení měli slyšeti služby boží w jazyku sobě srozumitedlném, což jim chuti dodalo slyšeti je w něm po celé zemi; ale tomu papež zhola odepřel, neohlédaje se na to, že sw. apoštolowé w Římě služby boží ne hebrejským, anebo řeckým, alebrž latinským jazykem konali. Karel představil papeži Klementu VI. že klášterníci ze slowanských zemí, horwatské, dalmatské, boseňské a srbské, wojnau zahnaní w jiných zemích blaudí, a žádal o powolení, aby jim slowanský klášter založen býti mohl: papež přiwolil s tau wýminkau, aby toliko jeden takowý klášter w celém kráľowstwí založen byl (1346). W nadání toho kláštera (1349) prawí Karel: Ačkoli powinnost naše žádá, abychom o dobré všech našich wěrných poddaných pečowali; a však ty, kteří nám přífjemností a sladkostí našeho přirozeného jazyka přibuzní jsau, zwláštní péči a milost zasluhují. W listu (1356), kterým wykazuje plat Janu, téhož kláštera písaři, nazývá český jazyk *lingua nobilis*. Jeho manželka Alžběta († 1393) měla na lžicích české nápisy k. p. *Czo pan buoh da, to se statí ma* ⁴⁾. Karel obnowil (1347) přípowěď Jana krále Čechy a Morawany při jich obyčejích a práwích nechati. wýsady jejich potwrditi, tuzemce jediné w auřady sázeti, a ustanowil zákon, aby nikdo saudcem w zemi nebyl, kterýžby neuměl mluwiti a rozuměti řeči českého jazyka, ježto slowe řeč slowanská, — lečby měl do sebe zwláštní mrawy, ctnosti a umění ⁵⁾; rubrika o neprodajnosti, aby skrze písaře zemského každoročně na sněmě českým jazykem veřejně čtena byla ⁶⁾; synowé wolenců říšských, aby od sedmi let při grammatice učili se jazyku slowanskému aneb českému a wlaškému. To Čechům k libosti učinil Karel:

1) W. Jura primaeva Moraviae p. 37. — 2) W. Chron. aul. reg. apud Dobnerum V. 469. — 3) W. Pelc. Karl IV. Thl. I. S. 159. — 4) W. Bienenberg Gesch. von Königgrätz. — 5) Pelc. Karl IV. I. 319. — 6) Ib. str. 318.

neboť on sám německý jazyk více miloval než český, jakož jeden Rkp. P. Cerroniho světle ukazuje. Listy jako Jan mnohé již německé, ale žádného českého newydal. Spojení s Říši wolenecké, naděje císařování, manželky z Němec, držení zemí německých, smlauwy a jiné příčiny nutily krále české k tomu, aby k Němcům laskavě se mivali. Šlechta více rytířství než umění hleděla, duchovní latíně čítali a psali; lidu více učení podávati nedopauštějíce, než co se jim na kazatelně widělo. Štítný (1374) zastává, že dobré spisy w obec uwoditi sluší, aby každý wždy a wšudy z nich naučení bráti mohl, čta je na hradě, w kostele, na poli i besedě, přidává: „Sw. Pawel k Židům hebrejsky, k Řekům řecky, každému w řeči jemu srozumitelně psal; proč bych já Čechům krajanům česky psáti se ostýchal? Budu česky psáti, proto že Čech jsem, a pán bůh Čecha jako Latiníka miluje, a t. d.“ Rozplovování němčiny od drahných let přirozeným během působilo ze strany české jakausi protičinnost, kteráž toho věku dovršena. Té připsati jest, že za Wáclawa IV jazyk český do kancelářů poněkud uведен. On wedlé latinských a německých listů také již některé české wyhotowiti kázal; nejstarší od r. 1394. ¹⁾ w Treboňském archiwu. Ale ani on nebyl milovník jazyka českého; dal sobě a své manželce bibli německau psáti, kteráž se w knihovně Wídeňské nachází. Tím, že na místa českých radních Němce posadil, rozničil nemálo záští proti Němcům, již od dáwna dautnající, Němce pak urazil dáním opět přednosti české straně w saudech a na universitě (1409), což pobídnutím Husa učinil nejvíce proto, aby o věcech papežství se týkajících od university takový saud obdržel, jakého žádal, a jemuž německá strana odporowala. Tak česká strana, zvláště po wystěhowání se studentůw německých, panující učiněna, ale i spolu za něho vypukl onen diwoký boj o náboženství, a českau zemi žalostně pohubil. Odtud pošlo, že od té doby český jazyk se zwůlí w náboženství takorka wznikal, klesal i konečně padl.

b) Proměny.

Mnohá sice stará slowce ještě se udržela, jako *swěť* (rada), *drbi* (musím), *čistec* (cín), *dobřý* (udatný), *prawda* (právo), *ow* (onen). Planety ještě českých jmen wšecky neměly, Rozkochaný je nawrhl. U něho slowe *Wřesen* Julius, jinde August, Polákům September. Již německá slowce zde onde na světlo vycházela: jako (u Štítného): *tanec*, *frej*, *helmbrecht* ²⁾, *cíl*, *mosí*, musí, *almužna*, *starosty* dle něm. Eltern (rodiči). Též nowá: *čistec* očistec, *neprázdň*, (negotium), a t. d. Staré praet. na *ach*, *ech*, *ich*, etc. ještě trwalo, též dvojný počet, ač ne bez pomatení: tak *byla sta* masc. *těto dvě zemi*; *oči sta hyle wylúpeně* místo *stě* fem.) u Pulkawy. Y přiwěšowáno místo *je*, jako: *sey zdalo* (se je zdálo); *nelzey* (nelze je), a t. d. Opakování praep. jako: *wniwčemž* (w ničemž). Dlouhé samohlásky někdy (ale zřídka) znamenány, jako: *plál*, *tráty*, *paad*, *duuff*, *düff*, *budú* (3. pl.), *chválú* (inst.), *rzeczý*, *lidý* (gen. pl.). Y panující, k. p. *powyedyety*, (w. Alan.); i řídke: na začátku již někde *v* místo *u*; *rz* wšude, *z* místo *ž* a *z*; *cz* místo *č* a *c*; *f* a *ff* již rozeznáváno. Měkké *iu* u Štítného již wšude w *y* přešlo, jako: *lyby*, *lydy*, *noczy* (instr.) *zemy* acc. *nakladagy* 3. pl. *Ay* ještě wůbec,

1) W. Výbor z St. lit. I. 1030.

2) *Helmbrecht* jest jméno zhýřilého jonáka sedlského, kterýž taulaw se s laupežníky, posléz rukau sprawedlnosti sešel. Popsán w básni něm. z 13 století, o nř zprawuje T. F. Scholl w knize *Geschichte der altdutschen Literatur*. Stuttgart 1844. I. 242. Štítný per antonomasiám užíwá toho jména jakožto tehdáž Čechům wůbec známého za ělowěka rozpustilého, frejowného, nad swůj staw se spínajícího. Zdaž ten román kdy do češtiny přeložen byl, neznámo jest.

jako: *najlepšye, nechay* etc. *L* a *r* polohlásky, bez wkladení hlásek, jako: *czrt, zatrhal, hrd, a t. d. 1)*.

IV.

§. 13. *Literatura.*

Toto oddělení již rozmanitější plody literatury nám zůstavilo. Liturgie slowanská w klášteře Emauzském glagolských liter užívající žádného trvalého účinku w národnost českou neprojewila. Wětší wplyw na jazyk národní měla liturgie latinská. Učení tomu jazyku na mnohých místech přinutilo některé učitele k objednání pomůcek, záležejících zatím jen we sbírkách slowcí. Došlo nás několikero podobných sbírek psaných ne tak k užitku národního jazyka, jako k učení a rozumění latině, mezi nimiž sbírka Rozkočaného, 3485 slow obsahující, jest nejsilnější, ale i w tvoření slow nových nejsmělejší; neb i tvořené jinými milovníky slowce w jedno snesl. Latina sama wůbec tak barbarská, že často i latinská i wysvětliti je mající česká slova jsau w našem věku nesrozumitelná. Nejstarší posud známý nápis zwonový jest od r. 1322. Důležitá jest sbírka přísloví od Smila Flašky z Pardubic. Básnictví zachowalo z částky swau sílu a jadrnost, ale přestalo býti pauze prostonárodním, a stalo se západoewropejskému podobnějším. Byl to jeho stříbrný věk. Rým s pauhým počtem syllab weskrze panowal, ač slabé počátky časoměry již do té doby padají 2).

Obsahowalo básnictví toho času předměty duchovní i světské, a to lyrické, epické i didaktické. Básně duchovní čerpaly své látky z učení křesťanského, z liturgie latinské, z legend o životě a utrpení Ježíše, o radostech a bolestech Marie, o mučednictví

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Otcze naff genz gfy na nebefych
ofwyet fe gmye twe
przyd kralowstwo twe,
bud wola twa yako w neby takez w zemy
chleb naff wezdayffy day nam dnes,
a odpust nam dluchy naffye yako y my
otpufliemy swym dluznykom.
a neuwod naf w pokuſſenye
ale zbaw ny ote zleho. Amen.

Nejstarší forma Otčenáše.

2. Kral Philipp byl w zemy rzieczky
Muz slowutny weczſty fwyeczky
Po swem prawu myefye zenu
W zbozi weczſty porozenu
Olympas tak slowiefye
Owſſem dywne krafy byefye etc.

Alexandreis.

3. Razy wem przideli wam kdy ktere wolenie,
Chowayte ſie ſkrze les na krziwa drwa chozenie.
Czoť tiem mienim ſam znamenay,
Zwol ſwego yasika, czizieho nechay.

Dalimil.

4. Sedm neby wzryze potom
Tot chcezy powyedyety o tom
W nychz ſedm planet przyebywa
Kazdy ſwym czaſem obywa —
Tych dwa czefky gmena mata
A pyet czefky gmen nemata etc.

Alan.

5. Czozy przywykl hadyty
Nerod tehoz ſam czynyty.
Welykat mu hanba bywa
Ktoz fye yako mudrym wzywa
Ze gyne bude trefkaty
Sam toho nechtye oſtaty.

Catonis disticha.

6. A ty geſto hyzdye knyhy czefke acz y dobre.
ſnad chtyecz aby gen ſamy byly mudrzy wy-
dyeny. mohli by ſe dobrze leknuty bozie po-
mſty. — Ano mnozy rady by czefke knihy
zatraily a toz gen dobre. Onym baſnyem
gymyz ſmylny wyecze ſe wſwem ſmylſtwye
rozzebugy nycz nedyezy.

Štítný.

- 2) W latinsko-českých makaroních Bohemariusa (1259) jest jako první zkaška slova česká w hexameter latinský stawěti. Císiojanus český čtyrmečtma wersů šestiměrných obsahuje, z nichž Štítný (1376) 4 uwodí: *Do Prahy Wanka nesú, wolajíce Řehoře s lesů atd.* W rkp. Wid. bibl. od r. 1396. w 4. po životopisu Karla IV psán jest tento pentameter: *Poskoč buokadle, at tebe hamba nenie.* —

apoštolů a jiných swatých a swětic, ano i vlastence sw. Prokopa. Zdá se, že básně duchovní rozprawní jakýsi cyklus činily, z něhož pauhé zlomky nás došly. Arcibiskup Arnest, dle zprávy Balbinowy, uwedl Rorate a Salve. Není pochyby, že mnohé písně odtud w lidu se zachowaly a do kancionálů přešly.

Swětských lyrických básní málo celého zachováno, nejwice jen zlomky, neb nedostávalo se milovníků, kteřížby písně národní ceniti uměli a sebírali. K rozprawným swětským woleno dílem cizí powěsti řecké (Alexander) a romanské (Tristram a t. d.), dílem domácí ano i samu historii vlastenskau (Dalimil). Nejzdařilejší z nich zajisté jest Alexandreis, silau poetickau wýtečná, ale, žel, necelá. Oblíbené Ewropanům rozprawy z okresu zwírat také u nás milovníky nalezly. Zachována jest nám z té doby bájka o lišce a dčbanu, a mnohem znamenitější Nowá rada Smila Flašky z Pardubic. Mezi mravoučnými vyniká desatero kázanie božie, mezi mrawokárnými satyry o řemeslnících, a zvláště Podkonie a žák, žiwosti a wtipem nejlepší periody básnické hodný. K allegorickým básním počteme Spor duše s tělem, báseň ráznau, ačkoli jen zlomkowitau, pak z ciziny wzaté Obnowení mrawné člověka (Alana). Zvláštní plod fantasie jest Tkadleček, boj mezi láskau oklamanau a rozumem představující. Kroniky prosaické, jichž od dáwna milowni byli Čechové, vyskytují se w tom wěku w překladech z lat. Martina Polona, Petra Comestora, Pulkawy, kteráž nad druhé vyniká, a o Alexandru bájek plná. Utěšené čtení poskytuje žiwot Karla IV, od něho samého latině sepsaný a brzo potom zčeštěný, jakož i žiwoty starých filosofůw též z lat. přeložené. Lucidář, encyklopedický spisek, wyobrazuje nám tehdejší filosofii s astrologií a powěrami úzce spojenau. Utěšenější jsau mrawné spisy o čtyrech hlavních ctnostech a ráj duše z lat. Alberta Welikého.

Právní jazyk w té periodě k znamenité dokonalosti dospěl. Přicházející zhusta do země Němci přinášeli swá vlastní práwa, a tak dvoje práwa w české zemi swůj běh měla, domácí a cizí. K prwním počísti dlužno knihu starého pána Rosenberského, řád práwa zemského, řád české koruny od Karla IV, kterýž však platnosti nikdy nedosáhl, zvláště pak Ondřeje z Dubé výklad na práwo české, jakož i práwa městská (Brněnská, Jihlawská, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j.), práwa horní konšelská a měšťanská, i podwržená Soběslawská. Cizí práwa byla: Sasický řád (Sachsenspiegel), práwa císařská, práwa welikého města Pražského, práwa manská (Schwabenspiegel), práwa Magdeburská. Z kancellářství oné doby zůstaweny jsau nám mnohé listiny, wýsady, zápisy a t. d.

W okresu bohoslowí tento wěk podává tři rozličné žaltáře, Wittenberský, Clementinský a kapitulní, ewangelia a část proroků, snad to zůstatek prwního překladu celé biblí, mimo to přeložení některých spisů sw. Augustina a Jeronyma, řeči a výklady i romány duchovní z lat. přeložené. Důležité jsau s strany slohu a řeči žiwoty Krista, sw. mučedníkůw a otcůw aegyptských. Nejznamenitější ale mezi prosaiky toho wěku jest Tóma Štítný, šlechtic na onen čas dobře vzdělaný, národního jazyka pilný a milowný, kterýž newděk učeným tehdaž Latinikům ¹⁾ swé mrawnokřesťanské spisy česky po mnohá léta spisowal, sloh sobě zvláštní, prostý, jadrný, hebký a jemný utwořiw, dílem z latinských knih ne tak překládaje jako vybíraje, dílem půwodně skládaje.

Že ostatně hustá mhla powěr wždy ještě na onom wěku ležela, dokazují rozličná běžná tehdy proroctwí a pro krále Wáclawa sepsaný snář od Wawřince z Březové.

1) Naříká w nejednom místě swých knih na newlídny saud učených krajanůw swých, „*ješto (prý) hysdie knihy české, ač i dobré, snad chýce, aby jen sami byli mūdři wridieni.*“ A jinde praví: „*Proč pak rechnie a wrčí pyšni na mě, anebo hlúpi, ješto vše hysdie, jemuž nemohú sami rozuměti, ež píší česky?*“ Por. Wýb. ze St. Lit. I, str. 638.

V.

Spisové oddělení druhého.

(1310—1409.)

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

α) Prawočení.

1. *Azbukownik*, aneb abeceda slowanská, glagolitskau literau psaná opata Diwiše poručením na pergameně okolo r. 1400. Rkp. w Stokholmě.

Jména čten tato jsau: *Az, buky, widi, glagole, dobro, gest, zzywyte, zelo, zemla, yzse, i, ge, kako, ludy, myslyte, nass, on, pokoy, rczy, slowo, trdo (t. twrdo), uet (misto uk), ftri, chyr, ot, sstya, ci, cswa, ssa, ger, yat, yus*. Alphabetum rutenum na menším pergameně jest bez vysvětlení, a špatněji psané. [w *Dobr. Gesch.* str. 58.]

β) Slowářství.

2. *Bohemarius*. Rkp. w bib. kapituly Pražské, w 4. od r. 1409.

Jest to slowníček, složený ku prospěchu mládeži latině se učící, a snad bonifantům od děkana Eberharda r. 1259 ustanoveným. Psán jest latinskými šestiměry počtem 886, takto počínaje: *Boh deus est, bostrie deitas, stwotitel que creator atd.* Zpředu stojí spůsoby mluvení, kterých weršowati nelze bylo. Počátek: *Zpowědělť swú modlitbu atd.* Obějí tištěno we Šbirce nejdávn. Slowníků od W. Hanky w Praze 1833, první na str. 27—53, druhé, t. dialogi bohemarii str. 337—355. Na konci rukopisu stojí: *Explicit Bohemarius per manum Martini de Strašnicz sub anno Domini M^o CCC^o nono* (wlastně podlé písma a dle domyslu Šaf. a Pal. ältesten Denkmäler 1840 má býti r. 1409).

3. *Bohemarius minor*. Rkp. weř. bib. w 4. VIII. E. 7. G. 29.

Obsahuje 500 slow, z nichž první jest: *Deus bok*, a poslední *digitagaz náprstek*. U něho slowe *corcus wran, passer wrablecz, flomela slawucz, simeus opecz, simea hopycz*. Tištěn, ale jen 132 slowa, w Šbirce nejd. Slow. str. 179—181.

4. *Sequentarius* seu proसार expositio Mag. Conradi, licentiatu in septem artibus.

Rkp. na pap. w 4. w bibl. kostela kapitulního, psán rukau Bartoloměje, pod znamením O. LIX. Tištěn we Šbirce nejd. Slow. str. 356—366. Tak nazvané Prosaie tu na slowo se vykládají, k. p. *reddamus wzdawajmy, grates dieky atd.*

5. Latinskočeský *vokabulár*. Rkp. na pap. w 4. weř. bibl.

Zdá se býti toliko wýtah z bohemaria od r. 1409.

6. *ROZKOCHANÝ Clenius. Vocabularius*.

Tento spisowatel, Slowák, pilně po 4 léta shledával a sestawował slowa latinská a česká w počtu 3485 podlé materií, užíw k tomu pomoci učených Čechůw, jichž jména w nadpisech uwádí, jako: Dr. Urbanus, Forianus, Johannes de Galandria, Ambrosius, abbas Opatowicensis (Neplach) a j. Obsahuje mnoho dobrých i nepodatých slow. Od něho pocházejí jména planet *Kralomoc Jupiter, Srttonof Mars, Dobropán Mercurius, Hladolet Saturnus, Ctitel Venus*, od cttí, venerari, za kteréž ale při-

jato jméno *Krasopaní*. Rkp. až jen opis ze staršího, nalezá se w Rejhradě psaný rukau Piterowau, welmi zběžně a nečitedlně, maje nadpis: *Vetus rocabularium latino-bohemicum, temporibus Caroli IV. e variis auctoribus desumptum, et a quodam Clenio Rozkochany Slawo seu Slowienin uno volumine erutum, in Ms. Cod. chart. Fol. 14 saecul. sub lit. T. N. 11 bibliothecae monasterii S. Mariae Magdalenae RR. PP. Ordinis S. Francisci reformatorem Brunae*. Z toho rkp. jest Dobrowského opis w Museum Českém, odkudž i do tisku dán we Šbirce nejdávn. Slow. 1833 na str. 54—104. Později nalezl p. Boček rkp. ze XIV století, až jen 4 listy, pak i úplný z 15 stol. a sice správnější než jest Rejhradský.

7. *WELEŠÍN*. Slowník. Rkp. w Museum w 4. ze 16 století.

Má nadpis: *Lexicon parvum latinobohemicum e Ms. cartaceo saec. XIV. fn. Bibliothecae Rmi fd. capli Olom. N.... Auth. Jo. de Welessina Presb.* Na hřbetě stojí: *Lexicon bohemicum 1300*. Na konci psáno: *A já chci na to přestatí kněže Jene z Welešina. Anno Domini etc. LVIII. (1558)*. Tištěn w Šbirce nejd. Slow. na str. 104—154. Rkp. tento welmi nečitedlně psaný zasluhowalby srownán býti s půwodním, až stáwali ho posud, w bibl. Olomucké. Zdá se ostatně, že jest toliko w abecední pořádek s wpuštěním a přidáním některých málo slow, uwezený Klen Rozkochaný.

8. *Zlomek slowáře* rkp. na pap. w 8. z XIV věku, u p. Bočka.

Obsahuje na 4 listech okolo 800 slow. Podobný slowníku Rozkochaného, však mnohem obšírnější a důležitější.

9. *Vokabulárik* krátký latinsko-český o jednod. listě, obsahující přes 260 slow. Rkp. z prostředu XIV století w 4. (u p. Bočka).

Začíná: *Arduum pilně, Accidencia přihoseni, Ambiguitas pochybení*, autor množitel etc.

10. *Catholicum magnum latino-teutonico-bohemicum*, rkp. w registratuře Brněnské.

Odtážená a umělecká slowce literně tu přeložená, nebo nesrozumitelná nebo jen opsaná, jako: *apprehensio první pochop; superstition, nastorna; theologus, swatopisák atd.* Tištěn we Šbirce nejd. Slow. na str. 174—179. Též w Praze: *katholicon, lexicon latinum, interjectis hinc et inde significationibus germ. et bohemicis*. s. a. Rkp. 4. Weř. bib. XI. D. 4.

11. *Nomenclator latinobohemicus*.

Obsahuje 1100 slow podlé jistých rubrik, jako: *de deo, coelo et temporibus anni; de aqua, de piscibus etc.* U něho slowe *cacodaemon dehna, belial zmek, satan nekošnik, leuiathan des atd.* Rkp. weř. bib. Y. I. 1. n. 14. nunc XI. E. 4. Tištěn w Šbirce nejdávn. Slow. na str. 157—174. jen wýbor slow.

12. *Anonymus latinobohemicus* rkp. weř. bib. Tištěn w Šbirce nejd. Slow. na str. 181—182.

13. *Vocabula latinobohemica*, rkp. w Mus. N. 197.

Tištěn ve Sbírce nejd. Slown. str. 183—184.

14. *Vocabular. lat. bohém. an. 1394. 1398. fol. 175 — 176 rkp. weř. bibl. I. D. 32.*

15. *Hymny glossované rkp. XIV věku 40. weř. bibl. III. G. 20.*

16. *Vocabularium saec. XIV rkp. weř. bibl. VIII E. 28. fol. ult. Iliaria nabednyx < frutex prut.*

17. *Vocabular lat. boh. s. a. saec. XIV. 40. rkp. weř. bibl. VIII. G. 29. fol. 21—23. [nejstarší] tišt. w Hankowě sbírce.*

18. *Vocab. lat. boh. saec. XIV. 40. weř. bibl. XI. E. 4. num. 5. fol. 62—71. „Dens buoh < seminivus sú-sněže.“ Tišt. w Hankowě Sbírce. W témž rkp. num. 8. fol. 92—3. Convenientia přístupná < vis násilí.*

19. *Jména česká, mužská a některá ženská od r. 1367. rkp. fol. weř. bibl. II. A. 7. num. 1. Opis tamže II. A. 9. od r. 1510.*

20. *Wokabulár, rkp. w bibl. kapitulního kostela Pražského w 4. na pap.*

Obsahuje 700 slov, z nichž první jest: *deus, buoh*, poslední *astous, uklegye*. On jmenuje *brachium paže, azella paže, humerus rámě.*

21. *Latinsko-český slovníček 5 listůw, w rkp. knihowny s. Wita, kdež Alan se nachází.*

γ) Nápisy.

22. *Nápisy na zwonech:*

a) W Benešowě od r. 1322 s nápisem: *Welky swon lyty leta MCCCXXII. Wiz Kwěty 1845. str. 268.*

b) W Přelici, panství Smečenského, od r. 1386. s nápisem: *Leta boziho * mst * Ccc * osmdesat * sesteho * pane bze * racz * szdarziti * ten * to zwo * n jenš jest (obraz swatého). (W. Kwěty 1845. str. 268.)*

δ) Přísloví.

23. *P. SMIL FLAŠKA* z Pardubic. Sbirka starých přísloví. Rkp. w arch. Třeboňském z druhé polovice XV století.

Tištěna w Časop. mus. r. 1827. II. str. 63—70. Wých. ze St. Lit. 1845. str. 839.

b) Básně.

a) Lyrické.

a) Duchovní.

24. *Počátky písní, kteréž se w Betlemě zpíwávaly.*

Uvádějí se w postille Husově (tišt. 1564 na listu 74) těmi slovy: „Kterž chodie na kázanie do Betlema a wšecky ty, kterž zpiewají: a) *Wstalt jest böh z mrtvých swú moci; a opět ktož zpiewají: b) Jesu Christe štědrý knieže, z otcem, duchem jeden bože (od něho samého složená); a opiet c) ktož zpiewají: Nawítew nás Christe žádúci, pane swěta všemohúci, daj nám se w srdci poznati, bez krózy sebe (tebe?) čakati.*“ Poslední z těchto tří písní zachována jest w rkp. weř. bibl. XVII. F. 30. [viz Rozbor I. 131.], kdež nalezi i tuto píseň: d) *Na čest paní ktož se klaní máje pomoci její milost atd. 12 strof. W opisu ze XV století w historiografa Bočka, u něhož w opisu XV stol. w 4. nalézá se i tato stará píseň církevní: e) Bud psdrcaweno swaté božie tělo, jenž se z čisté diechky narodilo, a pro ny hriešnie na křiži pnělo atd.*

25. *Osmnácte písní nalézá se při modlitbách nejstarších rkp. weř. bibl. XVII F. 30 ze 14 stol.*

Mezi nimi jest také: *Sedla matka bolestiwá podlé křiže plačiwá, když wisieše syn její atd.* kteráž i w jiném rkp. též bibl. 14 stol. XVII. A. 18. num. 3 stojí, počínajíc: *Stáše matka božie žalostici. W Wých. ze St. lit. 1845 str. 321 tištěno odtud 6 písní. 26. Carmen latinobohemicum etc.*

Počíná: *Carmen praestet deus coeli, w němžby to byl rozum celý, describendi varia etc.* Rkp. 1407 in Alba aqua psaný, nyní w Mikulowě, w němž nalézá se zlomek kroniky Prokopa, pisaře Staroměstského.

27. *Modlitby we wersích k panně Marii* (jedna bez wersů) w rkp. knih. s. Wita.

Při Alanu, kdež i odpowídání a werše o sw. Dorotě, 7 listů. Z těch tištěno we Star. Sklád. III. *Wyzwání psanny Marie*, str. 167—174; *hwězda mořská*, str. 121—122; *Dorota panna*, str. 122—128.

b) Swětské.

28. *Staročeské milostné písně z XIV a XV století.*

Sem náleží 1) *Tajená láska* wěrnější, počínajíc: *Dřewo se listem odvád.* z rkp. XIV stol. Widenšské c. k. dworské bibl. Cod. Theol. 844. Tištěna p. Palackým w Čas. Mus. 1827. IV. str. 3. W Wých. ze St. Lit. 1845. str. 961. 2) W též bib. mezi theol. rkp. pod num. 790 na pergameně w 8. ze XIV stol. jsau latinské horae canonicae, psané pro jeptišku u s. Jiří z rodu nynějších hrabat pánů z Kolowrat, od nějakého kanowníka. Tu semotamo ze swětských písní slomky owšem nemístně wetkány jsau, jako na listu 82: *Má mild smileličko, sbledělo twé ličko. Na listu 184. Swět se točí jako kolo, ne-jeden má naděje mnoho, a druhý přijda zbawi jej toho. Na listu 191. Hospodine rač pomstiti toho, ktož miluje falešné koho. Na konci: Ach kak wcelmi boli, kdež trdlem hlavu kolí; a wšak wiece boli, kdež mild jineho zwolí.*

29. *Básně tři milostné z XIV věku.*

První počíná se w půw. prawopisu:

*Milly jasny dni procsa tak uchwapił
Zes mi meho klewetnicška zbudil atd.*

[sedm strof w opisu XV věku w 4.]

Druhá s počátkem:

*Poznał gsem slične stworzenie
Gemuz w swietie rowne nenie atd.*

strof 11 též w opisu z XV věku.

Třetí začíná: *Gyzt mne wosse radost ostawa.*

Gyzt mne wssie olicchi stanu

Srdcze w tuzebne kroy plawa

To wssie pro mu milú žadnú.

[w trojm oddělení; každé sestává ze 3 částek t. versus, strophus a semitonus; w celku obnáší 96 wersů. Opis z XV stol. w knihowně kap. Olomuc. Nowý opis všech tří písní u náleze z jich p. Bočka. Zvláště třetí píseň plna jest horaucích a něžných citů, a podlé formy sauditi lze, že skladatel znal wlaské písně wěku Petrarchowa.]

30. *Prostonárodní české písně z XV stol.* w knih. archivu Třeboňského we dwau rkp. w 8. psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis: *Cancio Zavissonis de amore.* Palacký domýšlí se, že to jiný kdos, do pozdější epochy náležející, než slavný Záviše z Rosenberka. Z těch tištěny: (1) *Píseň veselé chudiny*, w Čas. Mus. 1827. I. 17. na str. 20. 2) *Nesnáze wěrné lásky.* 3) *Neohrožený milowník.* 4) *Otrapy lásky.* 5) *Rovná láska.* 6) *Wázané.* 7) *Zlomky tří písní.* Tamž IV. str. 5—8.

β) Rozprávne.

a) Duchovní.

31. *Legenda sw. apoštolůw* (zlomek). List na pergam. w c. k. dworské knih. we Wídni. Srownává se prawopisem zvláštním s Alexandreidau, pročez Šaf. a Palacký do XIV stol. jej položili. Obsahuje toliko 76 weršů, počínající takto: *Nenys wiernych szgyrdcz szisz* (neníž wěrných srdec žizni) atd. Tištěn w Dobr. Gesch. d. Lit. II wydání na str. 103. Po druhé Hankau w Star. Sklád. III. 251—255. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. na str. 1143.

32. Dwa listky pergamenowé zdola ostřížené, kteréž na deskách knihy nalezl p. Dominik Kinský. Jednají o *Utrpení Páně*.

Zlomek ten tištěn w Dobr. Liter. str. 113. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 1147. Prawopis z XIV věku. Počíná: *Mnye stebu otcsyje szgyednane* atd.

33. *Legenda o desíti tisících rytířích*.

Nalezá se při rkp. Passionalu od r. 1395 u p. Schönherra w Praze, též we weř. bibl. XVII. E. 7. při modlibách. Počíná:

Když po božiem umučení
po slavném jeho wzkříšení
i na nebe powstúpení
za Adrianowa císařstwa
bieše ještě málo křesťanstwa atd.

a w knihowně kláštera Kremsmünsterského w Rakausch N. 74. w 4. Tištěna při prvním wydání Passionalu okolo r. 1470—80. Pak w Čas. mus. r. 1840. str. 289.

34. *Prokopa sw. život*.

Rkp. w knihowně Lobkowické, wšebec nazwaný Hradecký, proto že w Hradci Králové nalezen byl, 146 listů we 12. na pergamenu z počátku 14 století, ač samo skládání starší jest, jakož znáti z mnohých rýmůw a opuštěných některých weršůw. Durich we své Bibliotheca slavica několik weršůw tisknauti dal. Celá legenda 1106 weršů obnášející tištěna w Star. Skl. I. str. 1—51. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 181. Mimo Prokopa týž rkp. zawírá ještě jiných deset kusů.

35. *Dewatero radost panny Marie*.

Z téhož Hradeckého rkp. tištěno w Star. Sklád. III. str. 1—27. Obsahuje 555 weršů.

36. *Sedm radostí panny Marie*, 911 weršů.

W rkp. knihowny kostela sw. Wita při Alanu, odkudž tištěno w Star. Skl. II. str. 49—91.

37. *Na nebe wzeti panny Marie*, 553 werše.

Z téhož rkp. od sw. Wita tištěno, w Star. Skl. II. str. 91—117. Jiný opis w rkp. P. Hanky z první polovice XV stol. Wiz Čas. mus. 1832. str. 148. pod nápisem: O skonání královny nebeské.

38. *Pláč sw. Marie*, weršů 428.

Z rkp. Hradeckého tištěno w Star. Sklád. III. str. 61—81.

39. *Zdráwas*, 124 werše.

Z téhož rkp. w Star. Skl. I. 107—113

40. *Umučení páne* aneb pašije, weršů 697.

Z téhož rkp. w Star. Sklád. III. str. 27—61.

41. *Skládání o utrpení*. Rkp. na pap. w 4. w knih. Raudnické 43 listů w 4. první chybí; asi 1450 weršů rýmowaných.

Jest nábožné rozjímání o utrpení Ježíše Krista na způsob modliteb. Autor praví na konci: *Podlé mé wciery rozuma wzdel sem těmto knížkám summa*.

42. *Maria Magdalena*, weršů 1009, z Hrad. rkp. W Star. Sklád. II. tištěno na str. 1—47.

43. *Jan apoštol*, weršů 40, w rkp. Hradeckém od jiné ruky, odkudž tištěno w Star. Sklád. II. 47—94.

44. *Legenda o dětinstwí Kristowě čili Ježíšowo mládí*.

Tuto se počínají dobré knihy a welmi užitečné každému wěrnému křesťanu o božiem narození a o boží mladosti, jako je na světě přebýwal s židowščaty w swý (é) mladosti, i které jest diwy činil před židowčaty, jižto jsi jeho zřiece chtěli též diwy činiti. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. fol. 40. b. Tišt. Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 387 sld.

45. *O boháčci*, w témž Hrad. rkp. kdež poslední stránku čisti již nelze, weršů 325. Tištěno w Star. Sklád. I. 113—128.

46. *Anzelmus*, weršů 814. Rozmlauwání mezi Anzelmem a pannau Marií o utrpení Kristowě.

Z rkp. sw. Wita (při Alanu) tištěno w Star. Sklád. III. 128—167. We weř. bibl. jest rkp. z XVI věku w 8. pod sign. XVII. H. 11. Tuto se počíná Anzelmus, kterak se jemu zjewila Maria matka božie.

47. *Zlomky epických básní*. Rkp. pergam. 1 celý a dvě půlky listů w mal. fol. w museu, z počátku XIV věku.

Hankau nalezeny w způsobě praužků k upewnění šwů papírowého rukopisu použitých, z nichž 1) obsahuje známou ze starých legend pověst o Judášowi škariotském, kdež básník přiměšuje zpráwu o zahubení Přemyslowců. 2) Druhého zlomku obsah nelze určit. Popisuje tu lowy, hody a snění se krále s neznámou díwkau, a narození syna; jmenowáno tu město Mohuč, řeka Mohan (Mayn) a potok Čiha. 3) zdá se, že básně obsahowala skutky apoštolské dle nowého zákona. Tištěny jsau pospolu w Čas. mus. r. 1829. III. str. 56—70. pak w Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 169. sld. Možná, že tyto tři zlomky a s nimi čtvrtý (num. 31.) náležely k jednomu celku, spisu nyní již neznámu, jenž nějaký cyklus dějin prwőkřesťanských obsahowal.

b) Swětské.

48. *Alexandreis*. Zlomky.

První zlomek jest w rkp. we fol. w knihowně sw. Wita w Praze, odkudž tištěn w Star. Sklád. II. str. 151—264; obnáší weršů 2461. Druhý zlomek z rkp. psaného na konci XIII nebo počátku XIV století, obnášející 347 weršů, na dwau listech pergam. w 4. slauziwých za obálku aktům městským od r. 1558. w archivu Budějowickém; nyní w museum Pražském. Obsah jest zrada Nabarzanowa nad Dariem. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. III. 86—96. Třetí zlomek nalezén Hankau na desce jedné knihy weř. bibl. kdež k upewnění wazby jedné inkunahule slaužil; obnáší 160 weršů, též ze XIII století, ač jinou rukau i, jinou orthografii než předešlý zlomek. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. IV. str. 110—114. Čtvrtý zlomek nalezén w Budějowicích, jednoho formatu i ruky jako zlomek druhý, obsahující 342 werše, tištěné w Čas. mus. r. 1841. str. 73—90 péčí prof. Kaubka, a s přídawkem na wyswědlení od p. Hanky tamž na str. 337—340. Pátý zlomek p. Šafaříkem u knihwzače nalezén na praužečkách knihy, jím nazwaný Jindřicho—Hradecký, weršů 487. Posud tedy známo 3761 weršů (třetího zlomku několik weršů se ztratilo); jest to dle domyslu

p. Hanky asi čtvrtý díl celé básně, kteráž, ačkoli věkem pozdější než Kralodvorský rkp., zachovala nám prastaré formy jazyka, a má tudý nesmírnou cenu. Patrně, že na začátku XIV stol. již rozličné od sebe rozdílné přetváry té básně v oběhu byly. Všesky zlomky tištěny ve Výboru ze Star. Lit. 1845. na str. 170. pak 1071 slů.

49. *Piseň o Štemberkovi*, rkp. arch. Třeboňského z druhé polovice XV století.

Složena zdá se býti ku konci XIV století. Tištěna v Čas. mus. r. 1827. I. 17—19.

50. *Dalimil*.

Pod tím jménem známa kronika rýmovaná, obyčejně Dalimilu připisovaná, poněvadž Hájek v poznámenání historikův užitych také jakéhos Dalemila Meziříčského, kanovníka kostela Boleslawského klade. A však skladatel té kroniky zdá se býti nějaký rytíř, kterýž, jak sám praví, kroniky Boleslawské se přidržel. Zawřel swau historii s rokem 1310, neb jak myslí Dobr. s rokem 1314, do kteréhož roku mnohé rukopisy sahají. Událostí posledních svědkem očitem byl, k. p. na boj mezi Čechy a Mišňany r. 1309 praví sám, že se z města díwal. Kronika ta opisovateli velmi proměněna byla, z nichž mnozí k oslawě těch rodin, kterým ji z platu opisovali, všelico přidávali, jiní opět některé staré a jeho vlastní nepravé události opravovali, tak že dvojí recenzi jest, starší a mladší; ona mylnější, tato opravenější. Takový správnější rkp. jest v bibl. Fürstenberské, a který Pelcel měl. Ostatně známe posud jen zlomek, 2 listy perg. v 4. rkp. z první polovice XIV stol. v museum, všesky jiné rkp. nesahají přes počátek XV stol. Jeden rkp. ve weř. bibl. v swazku Collectio chronorum XV. D. 6. str. 643. Jiný na Strahowě, 11 kapitol [klade slovo *swět* místo nynějšího *rada*.] Wydal tu kroniku tiskem nejprve Pawel Jeřín, srownaw sedm rukopisův, s nápisem: Kronika stará kláštera Boleslawského o poslaupnosti knížat a králů českých, rozličných příbězích, diwných proměnách a slawných národu českého činech, od založení téhož národu až do Jana Lucemburského, woleného krále českého, pořádné a rozkošnými rytmy wyprawující. Nyní poprvé pro obecné dobré wůbec na swětlo wydaná. Wytisťená w Starém m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka, w 4. [Na konci]: L.—P. 1620, 25 dne měsíce Čerwna. Ledwa wyšla hned spálena jest až na 6 wýtisků. Po druhé wydal ji Faustín Procházka pod nápisem: Kronika Boleslawská o poslaupnosti atd. W Praze 8. 1786 u J. Jozefa Diesbacha, srownaw 4 rukopisy s wýtiskem Jeřínovým, a opatřiw ji grammatickými a historickými poznámenáními; toliko škoda, že jazyk její obnowiw zpytatelům české řeči newděk učinil. Správněji ji wydati p. Hanka obmyšlil; z jehož rkp. wýjimek tištěn w Wyb. ze St. Lit. 1845 str. 83. Do němčiny přeložena rýmem w rkp. 1389 w bibl. kapituly Pražské; opis nowý w Museum. Po druhé bez weršů, kterýž přewod Jeronym Pez podlé mladšího opisu Christofa Hofmanna († 1534) w druhém Tomu swých *Script rerum Austr.* str. 1044—1111 wýtisknauti dal. Mnohem starší rkp. widěl Dobr. r. 1796 w Řezně, w klášteře sw. Emmerana.

51. *Wšelike historické písne* na wzor kroniky předešlé složené a k některým opisům jejím přiwltělené, jako:

1. Turnaj neb klání (1315) mezi Rudoltowými a Wěnkowými panošemi, již w Jeřínově tištěné. Fürstenberský a Ceronniho rkp. mimo to obsahují

2. Tažení krále Jana proti hraběti Matěji z Trenčína (1315), jen 31 weršů počínajících takto: Při tom čase w Morawě zle se dějeješe, atd.

3. Wiléma Zajíce hrdinské skutky (1519), 40 weršů, kterau Lupáč jmenuje cantio, quae eo tempore fuit in ore hominum celeberrima.

4. Rocení českých pánů proti Janu (1316).

5. Plichta z Žerotina (1319).

6. Král Přemysl Otakar a Zawiše, ze starého rkp. s poznámenáními Dobrowského tištěno w Čas. mus. 1828. I. 53.

7. Wiléma z Waldeka smrt (1519), we Fürstenb. a Lobkowickém rkp. Tišt. w Star. Škl. V 243.

8. Jana krále dobrota, kterýž koně wozkowi připřáhl. Star. Šklád. V. 241, z Lobk. rkp.

9. O Janu králowi rkp. z kterého 140 weršů zachowal Prokop Lupáč we swé historii o cis. Karlu IV. na r. 1346, kdež bitwu u Křešák (Cressy) popisuje: Klimborče mladý, prawit krátce, pomni žeš měl dobrého otce atd. Z těchto kusů 1. 2. a 8mý tištěny we Wyb. ze Star. Lit. 1845. str. 103 slů.

52. *Básníci rodin*.

Některé rodiny nalezaly swé zvláštní zpěwce. Paprocký w knize o Stawu panském str. 285. uwodí wice takových weršů ze staré kroniky o Kaunících; též w Zrcadle markr. morawského na str. 410. Týž Paprocký prawí w Diadoch. 254., že we spisech Tobiáše Kriwojena Budka z Falkenberka, děkana w Zátči r. 1269 nalezeno prorocwtí Libušino učiněné na Libině dworě; ale werše jim uweedené jsau buď welmi obnoweny, buď nowé, jako:

*Widim tanto wrch Jilowce,
Wěřtež, žet neni jalowce,
anobřz wnřtř slata plnej atd.*

γ) Dramatická.

53. *Hrob boží*, podlé lat. Omnipotens pater altissime ad monumentum venimus.

Nachází se w rkp. weř. bibl. s notami hudebními. Dle orthograf. sahá do počátku XV století neb konce XIV. Tištěna w Star. Šklád. III. 82. We Wyb. ze Star. Lit. str. 419.

δ) Naučné a mrawné.

54. O *postawě* a mrawich lidských w rkp. latinském archiv. Třeboňského, psaném na počátku XV stol. obsahujícím cwičení rhetorická, formuláre a j.

Počíná: posluchajte všickni toho a t. d. Tištěna w Čas. mus. r. 1827. III. str. 9—13. Též we Wyb. ze St. Lit. 1845. str. 957.

55. *Desatero kázanie božie*, weršů 1195. W rkp. Hradeckém (nyni w Lobkowické knihowně w Praze).

Jiný zlomek rkp. w Museum (w. Čas. m. 1840. str. 406). Tištěno w Star. Šklád. I. 52—107. We Wyb. ze St. Lit. 1845. str. 231.

56. *Propowědi* w Kronice Pulkawy.

Nalezají se rozličné propowědi rýmwané w této jeho kronice, jako jsau we wydání Procházkově na str. 130, 164, 169, 194, 234, kterých nějakau sbírku autor před sebau mlti musel.

57. *Rada otce k synu*, we werších.

Nalezá se w rkp. Raudnickém, při skládání o utrpení, pak we weř. bibl. odkudž tištěna w Star. Škl. V. 153—178. Zawírá wýborné naučení. Též w mus. rkp. z první půle XV stol. s nadpisem: Otec mdrý swému synu radí, snad též od Smila Flašky.

W. Čas. mus. 1832 str. 148. Tištěna též ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 910.

58. *Nová rada*, kterau složil Jan Smil Flaška z Pardubic r. 1395.

Nalezá se při kronice Boleslawské od r. 1459, u Zeberera, majíc tento začátek: *Krdl lex ten času jednoho a t. d.* Všehrd v IX knize svých práv uvodí z ní 104 verše. W rkp. mus. z 1. pol. XV věku též celá jest s nápisem: „Potom se počíná nová rada, jesto pan Smil Flaška ji skládal, mnoho w nié rozumného uslyšite, kdož toto čisti budú, toť srie což radi.“ Pak po pořádku vždy jedno čtvernohé zvíře a po něm zas pták radu swau dává, což 42 listů obnáší, zawírá pak těmito slovy:

„Skládáno jest toto prawenie
Tisíc let od boštieho narození
Pána milého Jesu Christa,
W tom počtu když se psachu tři sta
Devadesátého páté léto,
Stal se jest konec řeči této:
Kdož těmto knížkám jména žádá,
Protož srie žet slová nová rada.“

W. Čas. mus. 1832. str. 149. Tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 850.

59. *O pěti studnicech hřiechu* (srdce, bohatství, chudoba, soba zlá a tovarišstvo nectné, obyčej), dva listy w rkp. kost. s. Wita, při Alanu.

Tištěna w Star. Skl. I. 128—140. Prvních 45 versů srownává se s Bohatcem. Rkp. w knihovně knížecí Lobkowické, jenž obsahuje tyto 4 kusy:

- 1) *Pravda* aneb neustawičnost, tištěno w Star. Skl. III. 92—7. Počíná: diwným smyslem často blúzi atd.
- 2) *Reč jinocha* mladého, tištěna w St. Skl. III. 101.
- 3) *Reč kmetě* starého, tištěna tamže str. 103.
- 4) *Smrt*, ve 20 čtyřveršových strofách, tištěna tamže str. 97. Tři první kusy tištěny též jsau ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 381 slď.

60. *Spor duše s tělem* rkp. perg. XIV stol. wer. bibl. XVII. A. 18. num. s.

Kdež nacházejí se: Hlodinky sw. Marie, pašije, Píseň, kterak mají etc. Výklad Modlitby. Tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 357. Dle slohu a wersů zdá se pocházeti od téhož autora co Pravda, Reč jinocha mladého a kmetě starého w předešlém num.

§) Mrawokárné.

61. *O prawdě* W rkp. Cerroniho na pergamenu psaném.

Tištěno w Star. Skl. V. 233—237.

62. *Satyry o řemeslnících* (šewcích, zlých saudecích, kovářích, sládecích, lazebnících, řeznících a pekařích).

Z rkp. Hradeckého tištěny Tomsau w knize: Über die Veränderung der böhm. Sprache 1805. str. 67. Opět w Star. Skl. II. 117—144. též ve Wýb. Star. Lit. 1845 str. 211 slď.

63. *Satyry o prebojnicích, wraždělnících, lakomcích.*

Jediný list w knih. Pražské, počínající: *Hoře bude těmto lidem, jenž přijma křest učiní se Židem.* Tištěn w Star. Skl. II. 144—151.

64. *Swár vody s winem*, z rkp. w Museum první polowice XV věku.

O něm p. Hanka zprávu dává w Čas. mus. r. 1832. na str. 148. domýšleje se, že spisowatelem

jeho jest Smil Flaška. Tištěn jest tamže na str. 150—164. ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 927.

65. *Sedmecitma bláznůw*, z rkp. knih. kostela sw. Wita, (při Alanu).

Tištěno w Star. Skl. III. 105—113. Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 833.

66. *Podkonie a žák* (satrapa et scholaris). w rkp. wer. bibl. na pap. w 4. kdež i rada otce se nalezá.

Jest to wtipně sepsaná hádka mezi podkoníem (štalmistrem) a študentem čili žákem, w rýmích. Tištěno w Plzni 1498. Po druhé w Star. Skl. V. 178. kdež tištěny necelý wýtisk starý s rukopisem srownán, a kde co lepšího, vybráno. Posléze ve Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 943.

ζ) Aesopové bajky.

67. *O lišce a děbanu*, w Hradeckém rkp. wersů 96.

Tištěna w Puchm. Sebrání básní 1795; pak Tomsau w knize über Veränd. d. b. Spr. 1805. str. 72. Po třetí w Star. Skl. I. 212. Pak ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 227.

η) Jinotajitelné.

68. *Alana z Rysellu* allegorická báseň o mravném obnovení půwodní dokonalosti člověka.

Rkp. knih. s. Wita na pap. w 4. kdež nalezají se i jiné kusy k. p. lat. český slowník atd. Báseň uvedená obsahuje 18 listů a 1527 wersů, počínající: *Alan byl jest mistr časny* atd. Tištěna w Star. Skl. I. 140—210. Výjimek ve Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 790.

Pozn. Alanus ab insulis neb z Rysselu nar. 1114. † 1203. byl cisterciák, w Clairvaux, slowutný filosof, který mathematický náwod neb způsob do filosofie uwedl, muž učený a mravností vážný. Mimo jiné spisy (k. p. planctus naturae t. nad prawostí lidskau, elegiae, proverbia etc.) také tuto báseň latinskými šestiměry pod jménem Anticlaudianus w 9 knihách složil, z jehož smysla český náš neznámý básník, jakož prawí, svůj složil a o přirození wyložil.

c) Romány a zábavné spisy.

69. *Tristram*, báseň romantická, složená od Tomáše z *Erceldoune* přijímám rýmaře w XIII století, a sice půwodně anglickým jazykem. České přeložení jest mnohem kratší, nepochybně podlé německého snad podlé Gottfrieda Straburského, jenž okolo r. 1232 kwětl.

Kdo ale byl překladatel český, nepowědomo. Rkp. máme dva: Minoritský od 1449 obsahující přes 9000 wersůw, nyní na Strahowě, druhý Stokholmský od r. 1483, kterýž na žádost J. Excell. p. hrab. z Kolowrat, tehdáž nejvyššího purkrabího zprostředkowaním J. Osw. knížete Metternicha pro české Museum z král. šwedské knihowny s jinými některými spisy do Prahy přinesen byl. P. Hanka oba rkp. pilně srownaw, opsál (Rkp. w Mus. 994.) a vydal jej pod nápisem: Starobylá Skládání díl IV. Tristram veliký rek. básně hrdinská XIII věku atd. W Praze u Bohum. Háze 1820, 12. str. 409. mimo registr. a wyswětlení slow (7 listů). Tato na skutečném příběhu osnovaná báseň wystawuje Tristrama (t. prudkého, tak nazwaného pro náruživau

milost k Isaldě) co udatného hrdinu, a věrného milovníka. W celosti utěšená k čtení. [W. Čas. mus. 1846. str. 277. úvahu Nebeského.]

70. *Tandariáš*, podobně rytířská historie z času krále Artuše, v rýmích. Z těchž Stokholmského rkp. v němž Tristram, vydal Hanka v Star. Skl. V. 1—77. Výjimek ve Wýb. z St. Lit. 1845. str. 826. Nový přepis w mus. num. 989.

Jest i ona původu anglického, od neznámého kohos do češtiny přeložena. Verše w rkp. od opisowatele mistra Jana řečeného Gebsa aneb snad již od předešlých opisowatelů na mnoze změněny. Při Dalimilu Zebererowě rkp. jest také Tandariáš opis, a sice mnohem dokonalejší.

71. **TKADLEČEK LUDWÍK.** Původní rozmalování mezi žalobníkem a neštěstím pro ztrátu milenký.

Ludwik Tkadleček a milenka jeho Adlička živi byli w první polowici XIV věku, u dwora owdowělé králové Alžběty w Hradci Králové. Byla Adlička krása svého věku, pro kteraužto, když se za jiného prodala, Tkadleček hořekování své neukojitelně počal, a milenkou swau. krásu i ctnosti její péroem svým, jež od jmena svého člunkem tkadlcowským nazývá, zwěčnil. Kniha ta znamenita jest pro jadrnost a obratnost jazyka. Přeložena a vydána jest německy, a počátkem: Hienach volgend etliche tzumale kluger und subtiler rede wissen atd. hned mezi prvotisky německými. [W. Dobr. Lit. II. Aufl. str. 158.] Rkp. jeden na Strahově při kronice Trajanské Tristramu a Dalimilowi, kdež chybí napřed list, a w zadu několik; jiný nový u Dobr. nyní w mus. Tištěno po prvé Hankau pod jmenem: Starobylá Skládání, památka XIV věku, Tkadleček. W Praze 1824. 8. dva dílce. str. VIII a 98. II 106 Výjimek ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 625.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

72. *Catonowy mravopisy* latině a česky, 25 listů w rkp. s. Wita při Alanu.

Jsau to disticha Catonis moralia, zdá se podlé německého: Ein Meister Cato was genannt atd. pracované. Jiný rkp. w bib. weř. od r. 1409. w 4. XVIII F. 50. Dwa rkp. u p. rytíře z Neuberka, jeden na pergameně w 16. Počínají se knížky mistra Katuna atd., z něhož Voigt we swých Acta Lit. na str. 132—153, a Dobr. we Slawínu částky některé tiskem vydali; druhý we Fol. od r. 1445. Opět jiný we Strahowské bib. a u Cerroniho. Wytištěny jsau ty mravopisy lat. i česky podlé rkp. sw. Wita Hankau w Star. Skl. III. 114—250.

C. HISTORIE.

a) Kroniky.

73. *Martiniani* nebo lépe Martiniani, proto že na díle wzata jest z příběhů *Martina Polona*.

Byl on dominikan rodem z Opawy, zpovědník a kaplan pěti papežůw, Clementa IV, Řehoře X, Innocentia V, Jana XXI a Mikuláše III, od kteréhož dostav arcibiskupství Gněznenské, když jeho nastoupit jel, na cestě w Bononii umřel. Největší díl té kroniky skrze Beneše z Hořovic přeložen jest z německé, ktera u sepsal Jakob Twinger von Künigshofen, kněz w Strasburku r. 1386, a Schilter vydal w r. 1698, posledních pak 11 listůw ani s

Martinem ani s Twingrem se nesrovnává. Rkp. psaný per manus Pauli de Radnic r. 1400. w 4., u p. rytíře z Neuberka, w němž cesta Mandevillowa od r. 1445 a kronika o Alexandrowi se nachází. Jiný necelý opis tamže w 4. na pap. z polowice 15 věku, obsahuje částku druhého oddělení t. jedenáct ze dwaumecitma králůw wyčtených, pak dvě zprávy zběhlé se totiž světská a duchownie, 2½ listů; potom následuje wyčtení biskupů 14½ listů, posléze třetí oddělení o papežích až do Jana XXI, listů 95. Na konci psáno: až dotad explicit. Opis ten pravější jest než tištěný; neboť o Gelasiowi papeži N. 53 w tištěném praví se, že poručil přijímání pod obojí spůsobau, čehož w tomto rkp. nenf. Rkp. mus. num. 559. Tiskem vyšla w Praze r. 1488. Počíná: *Nalezají psáno latině w mnohých knihách atd. Protož já Beneš z Hořovic rytíř Zámorský českú řeč překládám z jiných kronik, ješto Eusebius a Martinus a Vincentius udelali sú: a z jiných knih některé věci, ješto sú mně najrozumnější čisti i jiným atd.*

Twinger něm. takto: „Hervmb will ich Jacob Twinger von Künigshoven ein Priester zu Strosburg durch den lezgen willen vs den Croniken, die Eusebius, Martinus und Vincentius gemacht han, vnd vs andern büchern zu tüsche schriben etliche Ding, die mich aller vürnemest vnd lüstlich dunkt“ atd.

Na konci stojí: „*Léta narozenie božieho MCCCCXXXVIII. Skonává se Martiniani, aneb jakož někteří říkají římská kronika ten pátek před sv. Wáclawem, a to w Starém Městě Pražském.*“

Podruhé vyšla toliko částka s nápisem: Kronika prawdiwá a žalostiwá o Trojanské válce atd. od urozeného p. Beneše rytíře z Hořovic. Nyní w nové wytištěná w Praze 1666. w 8. Jakož dějepis ta kniha nemá veliké ceny, obsahujíc přemnohé bájky a frašky. Sem tam i hluboce pozdější překladatel; tak k. p. w původě stojí, že Salomau panował nad Židy, a Beneš přeložil: nad německými lidmi. Ostatně sloh plyný, jazyk čistý, srozumitelný, běžný, a tudy kniha skaumateli jazyka vždy důležitá.

74. *Kronika o Římských císařích*, z latiny přeložená *Wawřincem z Březové* (nar. 1373. † 1455).

Rkp. na pap. w 4. we weř. bib. Pražské XVII J. 47, též XVII F. 47. listů 124. w 4. Poč. Ke ctí a chvále otce všemoh., ot něhož všecna moc etc. X ten papež byl výmluvný w sw. písmě etc. W předml. praví, že požádán od Jana z Eyzemberka, komorníka krále Wáclawa, kroniku tu z křesťanských, židovských i pohanských kronik s robotnou pilností a pilnou robotností sebral atd.

75. *Pulkawy* Kronika.

Sepsána jest na rozkaz Karla IV s wynecháním všech básní a babských powídaček, aby měli Čechové při čtení příběhů své vlasti a skutků swých předkůw na čem spoľehati. Kdo ji sepsal a kdo přeložil? — Pelcel myslil, že hned česky psána byla, což z nadpisu jednoho exempláře zawíral. Na rkp. křižovníckém, kterýž tam widěl w r. 1736 Theod. Ant. Rosenthal jinak Taulowský z Taulow, ku konci stálo: „Et sic est finis per Joannem de Janstorff.“ Na kraji pak mladší rukau: „Idem D. Joann. de Janstorff hoc volumen continuavit post Pulkavam usque ad annum 1525. Na to následují příběhy některé od r. 1435 až do r. 1503, k nimž opět mladší rukau (snad Beckowského) připojeno poznamenání toto: „Residui anni usque ad 1525 annum in aliis Ms. apud me reperiantur per Joan-

nem de Janstorff continuati, qui Pulkavae chronicon latinum Czechismo donavit.“ A však čeština jest zajisté starší a již v toto oddělení padající. Dle Procházky Pulkawa ji latíně sepsal, a někdo jiný přeložil; dle Dobrowského ale a dle Dobnera, kterýž v Litoměřickém rkp. nalezl zřejmě, že na poručení Karlovo latíně sepsána jest, kdosi neznámý jest spisovatel její v latíně, a Pulkawa (1374) překládatel její do češtiny. Měl spisovatel před rukama kroniky již ztracené, jmenovitě brandenburskou od Karla IV. odtud přinešenou a k té práci sobě půjčenou, z kteréž mnohé paměti, zvláště od XII století, do své kroniky vložil. Přidavky ty toliko v obnoveném a něco pozdějším latinském textu a z něho i v českém se nacházejí. Rkp. jeden na pergam. we fol. u Cerroniho jde až do r. 1330; Litoměřický do r. 1470, Wratislawský we Slezsku (v bibl. gymnasia sv. Magdaleny) do r. 1471. Jest i jeden exempl. psaný we weř. bibl. Pražské v Collectio chronicorum XV. D. 16. str. 300. W Kutné Hoře v koleji jesuitské dotčený Rosenthal viděl w r. 1736 také jeden rkp. Též v Museum: Přibislava Pulkavy z Radonina kronika atd. num. 365. Jiný v Brně v klášteře u sv. Těmy; zlomek z XIV stol. u pana Bočka. Tiskem vyšla ta kronika latíně Dobnerem in Monument. hist. Tom. III r. 1774. W češtině z rkp. dle jeho poznám. z XIV věku pod jménem: Kronika česká od Přibíka Pulkavy z Traidenina na poručení Karla IV. latíně sepsaná, potom pak i v češtinu uvedená a nyní v též řeči české z starožitného spisu po prvé vydaná od Fr. Faustina Procházky. W Praze 1786. 8. str. 479. Čeština v tomto vydání jest obnovená s archaismy pod textem položenými. Výjimek z rkp. tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 427.

76. *Petra Comestora* aneb *Manducator* *Historia scholastica* česky přeložená, w rkp. we fol. na papíru od r. 1404 u Cerroniho v Brně.

Jiný rkp. w Stokholme na pap. fol. r. 1481. Jiný w bibl. weř. XVII. D. 18. Balbinova pochvala, digna lectione et typo, jest přepiata.

Byl Petrus Comestor z Troyes († 1178) kancléř na universitě Pařížské; sepsal historii starého a nového zákona, wložil do ní mnohé příběhy z Jos. Flavia a jiných historikůw.

b) Životopisy.

77. *Karla IV. život* od něho samého sepsaný latíně a od někoho (snad od *Pulkawy*) do češtiny přeložený.

Nachází se we Wid. dworské bibl. od r. 1396. w 4. na pergameně s připojeným řádem korunování, jakož i w rkp. Litoměřickém a jiném rkp. z XV věku na perg. w 8. w Ambraské sbírce; w. Primisser str. 170. W některých rkp. přidavek o korunování také latinsky se nalézá. Tiskem vyšel od Ambrože z Ottersdorfu na Lipáwce, prokurátora w markrabství moravském, spolu s řádem korunování w Olomauči u Jana Günthera r. 1555. w 8. s proměnou starého jazyka. Podruhé od Fr. Tomsy w Praze. 1791. 8. Co kde chybného, temného, neb již neobyčejného w staré knize bylo, Fr. Procházka (dle udání Tomsowa) napravil, vysvětlil, připomenul. Předml. Ambrožova připojena str. XVI. Život obnáší stran 109. Korunování odtud až na str. 152. Při korunování krále českého. Nejprve arcibiskup Pražský etc. ✕ Blahoslavený muž, jnž nepostaupil po radě nemilostivých, amen.

Dle rkp. vydán we Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 499—574. Řád korunování tamže str. 575—610.

78. *Mudrci* aneb život starých filosofůw z latiny *De vita et moribus philosophorum*.

Pelcel měl rkp. počínající: O životěch a mravích mudrcůw starých sepsání atd. W tom rkp. stál tento spis před Dalimilem, we Fürstenberském rkp. stojí po něm. Rkp. weř. bib. XVII. E. 14. w 4. w němž čeština obnovená jest, weť ten nápis: Skutky a mravy dávných mudrcůw, listů 58½. Tiskem vyšel s tímto nápisem: Životové a mravní naučení mudrcůw přirozených a mužůw ctností osvěcených krátce vybrání [od Mik. Konáče]. Venduntur Pragae a Nicolao impressore in lacu 8. 1514.

D. ZNÁMOST ZEMĚ.

79. *Jana Mandevilly*, rytíře z Anglangu cesta po světě, z němčiny Otty z *Daymarku*, kanovníka w Luturгии, přeložená **WAWŘINCEM Z BŘEZOVĚ**. Rkp. u p. rytíře z Neuberka na pap. fol. od r. 1445.

Jiný w Museum od r. 1483. pod num. 563. Na Strabowě jest rkp. w 4. též z XV věku na papíře, kdež psáno: Já Otta z Dymerynku, kanovník w Meci w Luturгии, přeložil jsem tyto knihy z vlastné a latinské řeči w německú, aby také Němci mohli w nich čísti atd. A také mistr Wawřinec nejjasnějšího knížete a pána, pana Wáclawa Římského a českého krále služebníků, též knihy přeložil jsem z německé řeči w českú, aby i Čechům to známo bylo atd. Jiný rkp. w Mikulowě w 4. na pap. též u minoritů w Praze na pap. fol. Rukopisové mají tento nápis: „Tyto knihy pravie o jednom rytíři, jenž jest byl veliký Landfarér nebo jezdec (jezdilec).“ Jezdil totiž po Asii w r. 1332 do 1335, a diwy wyprawoval anglickým jazykem.

Tištěna jest ta kniha w Plzni 1510. w 8. Ta se již od starého textu liší, k. p. na místě *lic k nám* klade sem k nám, ačkoli *lic k nám* posawad w obyčeji jest. Podruhé vyšla w Plzni u Mik. Bakaláře. 1513. w 8. Potřetí w Praze 1576, pak u Waldy 1610, kteráž má méně a tudy delší kapitoly. Konečně w Praze W. Krameriusem 1796. 8. a naposledy 1811. Poslední dvoje vydání očištěno jest od báchor, ač jich ještě dosti pozůstalo, k. p. že w Indii jest ostrow Armos, kdež lidé we dne horkem až do smrti se upalují, protož se we wodě potápějí musejí.

E. FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

80. *Lucidář* (Elucidarius).

Byla kniha lidu oblíbená, také w němčině známa. (Augsburg 1544. 4.); slabý obraz encyklopedie. W rkp. Fürstenb. bibl. připsán jest k Dalimilu *Lucidář* o všech věcech atd. Tištěn mnohokrát, jako: *Lucidář* o rozličných věcech jenž sú na nebi na zemi i w wodách A. B. C. w 8. D. 6 listůw. W Plzni 1498 u Mikuláše Bakaláře. W Museum jest jeden exemplář toliko bez dvou listůw. Dále vyšel před r. 1567 dle dovolení bisk. Olom. jej prodávati, později w Holomauči u Josefy Hirnowé. w 8. 1779 (a-c) a s nadpisem: *Lucidář* t. knížka osvěcující a otvírající smysl etc. o počátku a stvoření všech věcí. 1783. w 8. W Litomyšli u Wácl. Turečka (3 archy) r. 1811. w 8. W Jindři-

chowě Hradci b. r. u Ignace Hilgartnera. w 8. s nadpisem: Lucidář, t. j. krátké vyspání o počátku a stwoření všech věcí, totiž o zemi, jejím jmenovitě rozdílu vlastního (vlastnosti?) a velikosti; zadržé o nebi a přirozenostech planetních, o spůsobech národů, o náboženství, kde jaké uvedeno jest; též spolu vysvětlení nejhlavnějšího příběhu narození a smrti Krista pána atd. Častým vydáváním řeč velmi změněna; sama věc skrovné ceny.

b) Mrawné.

81. *Cisiojanus* český, z něhož Štítný (w rkp. 1376) čtwerowerší uwodí, nalézá se celý w rkp. musejním (num. 347) z konce XIV století, počínaje: Ochtab dal prvý křest, tu se nám stala chwála i čest atd. Tištěn w Rozboru lit. 1842. str. 187.

82. *Alberta Velikého* (jenž od r. 1260 do 1262 byl biskupem Řezenským † 1280), Ráj duše, jinak knížka o ctnostech. *Paradisus animae seu de virtutibus libellus*. W Antwerpě tištěn 1489, potom častěji.

Spis ten w XIV stol. přeložen do češtiny swobodně a s rozmnožením obsahu, tak že 62 kapitol

počítá, kdež original jen 42 má. Tři rkp. weř. bibl. z nichž dva do XIV stol. sahají: XVII. A. 19 od r. 1383, a XVII. F. 10. z konce XVII stol. oba na pap. w 4. onen neúplný na 107. tento úplný na 146 listech; třetí rkp. we fol. nejnovější, jest takotka wýtah ze starších. W XVI stol. Adam z Winoře knihy tyto znou w lat. přeložil a tiskem vydal u Buriana Waldy w Praze 1580, pak u Jičínského tamže 1589. [w. Výbor z Lit. 1845 str. 342.]

83. Matěje z JANOWA spis: O ohavnosti. Uvádí Jafet w hist. bratří na list. 26.

F. PRÁVNICTVÍ¹⁾.

a) Právo zemské.

84. *Kniha starého Pána z Rosenberka* (nepochybně Petra, komorníka království českého, okolo r. 1356).

Nazvána jsou tím jménem proto, že u něho nalezena a z jeho rkp. opsána byla. Nejsou to vlastně práva, zákonná platnost mající, anobrž saukromná pravidla, kterak při saudech zemských dlužno pokračovati, aby věc swau provedl. Obsahují 19 paragrafů neb odstávek, z nichž první má nadpis: O komornících na pónon, poslední: Znamenáno o

- 1) Poněwadž w rukopisech na větším díle vždy více kusů se nalézá, pro krátkost uwedeme zde hlavnější posud známé rkp. dle pořádku zachované p. Hankau w Rozboru staročeské literatury, w Praze 1842. str. 154—174.
- A. Rkp. w lenních deskách na pap. w 4. obsahující 116 str. od r. 1360.
- B. Rkp. weř. bibl. Pražské XVII. F. 49. w 4.
- B. II. Rkp. též knihovny XVII. C. 22. na pap. fol.
- B. III. Rkp. též knih. XVII. E. 4.
- B. IV. Rkp. též kn. I. G. 18. na pap. w 4.
- B. V. Rkp. též kn. na pap. fol., wazba w prkénkách žlutau koží potažená.
- B. VI. Rkp. též kn. XVII. E. 17. na pap. w 4.
- B. VII. Rkp. též kn. XVII. H. 29. w přičním 4.
- BR. Rkp. w sbírce nebožce p. Brožowského z Prawoslaw, nyní u jeho dědicůw.
- C. Rkp. knížete Colloredo Mansfelda. w fol. na pap.
- F. Rkp. Fürstenberský na pap. w 4.
- F. II. Tamže na pap. w 4. per me Wenceslaum de Semechow. Anno 1507.
- HA. Rkp. u p. Hanky na pap. fol. listů 52 a regist. r. 1528.
- H. Rkp. Hořowický na pap. w malém 4.
- H. II. Rkp. tamže na pap. fol. 576 listůw, z první polovice XVI věku. Výpisy z desk a register purkrabských.
- H. III. Rkp. tamže na pap. fol. skrze Jiř. Hynka z Křešic. 1531.
- HR. Rkp. Kralohradecký, na perg. fol. 201 listů, psán od Fikára z Wratu 1531.
- J. Rkp. na pap. w 4. 336 listůw od r. 1529, u mne.
- K. I. Rkp. w Klatovech na radním domě.
- K. II. Rkp. Kutnohorský, w Hoře na radním domě, vždy dva listy pergamentu a čtyry papíru we fol.
- K. III. Rkp. Kutnohorský, jež Voigt w popsání mincí uvádí: Knihy práv Jihlowských atd.
- L. I. Rkp. knihovny Lobkowické w Praze.
- L. II. Rkp. tamže.
- M. I. Rkp. w knihovně českého museum. N. 684. na pap. we fol. 307 listůw.
- M. II. Rkp. tamže. N. 767, na pap. w 4. 161 listůw.

- M. III. Rkp. tamže. N. 685, na pap. w mal. fol.
- M. IV. Rkp. tamže. N. 776, na pap. w 4. 302 listy.
- M. V. Rkp. tamže. N. 768, na pap. w 4.
- M. VI. Rkp. tamže. N. 769, na pap. w 4. psán od Jana Trubače. 1518.
- M. VII. Rkp. tamže: kniha Tallmberská. N. 160. na pap. fol. (Sbírka nejstarších listůw a písemností úředních, wtažených z desk zemských od času Jana krále až do r. 1508. mimo jiné mnohé listůw prepisy.)
- M. VIII. Rkp. tamže. N. 771 a.
- M. IX. Rkp. tamže. N. 771. w 4.
- M. X. Rkp. tamže. N. 688. na pap. fol.
- M. XI. Rkp. tamže. N. 686. na pap. fol.
- M. XII. Rkp. tamže. N. 782. na pap. w 4.
- M. XIII. Rkp. tamže. N. 690. na pap. fol.
- M. XIV. Rkp. tamže. N. 772. na pap. w 4.
- M. XV. Rkp. tamže. N. 773. na pap. w 4.
- M. XVI. Rkp. tamže. N. 780. na pap. w 4.
- M. XVII. Rkp. tamže. N. 724. na pap. fol.
- M. XVIII. Rkp. tamže. N. 770. na pap. w 4.
- M. XIX. Rkp. tamže. N. 689. na pap. fol.
- M. XX. Rkp. tamže. N. 732. na pap. mal. fol.
- N. Rkp. p. Jana rytíře z Neuberka, na pap. w 4.
- N. II. Rkp. tamže, na pap. fol.
- N. III. Rkp. tamže, w 4. na pap. od r. 1490.
- P. Rkp. na radním domě Pražském, na perg. fol. 268 listůw.
- P. II. Rkp. tamže, na pap. fol. 346 listůw a registr.
- S. Rkp. knihovny Strahowské na pap. w 4.
- Š. Rkp. w knihovně horní Akademie w Štáwnici w Uhřích, psány 1528.
- T. Rkp. Treboňský w archivu knížete z Šwarzenberka. B. 2. na pap. we fol.
- T. II. Rkp. tamže B. 6. na pap. we 4.
- T. III. Rkp. tamže. B. 3. na pap. fol.
- T. IV. Rkp. tamže. B. 1. na pap. w 4.
- W. I. Rkp. cis. dvorní knihovny we Wídni, někdy w Ambrasu N. 400, potom Jur. civil. N. CCXLVI, nyní N. 3263, na pap. w 4.
- W. II. Rkp. Wyšehradský na pap. w 4.

obci. Počátek jest: „Ktož pojme komorníka Pražského na pohan atd.“ Na konci: „Ale když prodá dědinu, obce nemá právo měřiti, proto že to wôle, a kúpil se wší woli.“

Rukopisů posud dwadcet známý, jež wyčteno w Rozboru (1842), pak w Archiwu Českém I str. 448. Nejstarší z nich a nejpůlnejší jest od r. 1360, psaný ku potřebě úředníků a desk zemských, nyní u desk dworských království českého. Rkp. B. I. II. BR. C. F. H. I. II. L. II. M. I. II. III. a VIII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. VI. w kterých spis ten přichází, jsou pozdější a méně úplné. Tištěn jest z částky (o pöhonech) w Čas. mus. r. 1835. str. 431, celý s přeložením latinským od bibliotekáře Hanky we Waršawě we vydání: Najdawnějších pomníků prawodawstwa Slowianského w r. 1838 pécí Ondřeje Kucharského; též w Historii prawodawství Slowianských od p. Maciejowského. Nejspráwnější Palackým w Archiwu Českém I str. 451—484, s úwodem a vyswětlenními r. 1840. Německé přeložení od Hlanky nalézá se u dworských desk w rkp. Výjimek český uštěn we Wýb. ze St. Lit. 1845, str. 107 atd.

85. *Rád práwa zemského*, počínající: „Kdyžby kto chtěl z hlavy bratra swého neb jiného přítele koho pohnati k zemskému súdu atd.“ Na konci: „Tehdy z těch dědin můž učiniti co chce, jako z swých vlastních dědických.“ Text latinský Ordo iudicii terrae počíná takto: Si quis pro capite fratris sui atd. a končí: „tanquam de re propria, prout eis videbitur expedire.“

Rukopisů 14 známý a wyčteno w Rozboru (1842). B. I. II. III. VI. C. F. H. M. I. III. VIII. N. I. II. P. I. II. T. We Fürstenberském na konci stojí: „Skonávají se práwa panská, zemská česká l. 1451. Tištěn jest lat. i český w Archiwu II r. 1842. str. 76—135. Částka (člán. 1—42) we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 610. „Starší text latinský, čili český? — Latinský mezi 1348 a 1355 sepsán jest, poněwadž w č. 53 a 68 o saudech božích železem a wodau jakožto zrušených připomíná, ježto se w Čechách až do r. 1348 provozowali; w českém textu oba ještě we swé platnosti se uwodí, dle čehož text český starší jest. Odporníť tomu sice slova w č. 23, „za nebožce ciešate,“ tak že teprw po smrti Karla IV psán býti se widí; ale mohau ta slova od pisate pozdějšího wložena býti. Mimo to latinský text na mnoze širší jest a jako výklad českého. Ostatně řád ten, jak praví p. Palacký, rovně co kniha starého pána z Rosenberka nikdy zákonně platnosti neměl, a však, že objevuje nám způsob, kterak we 14 století w Čechách pře obecné i hrdební u nejvyššího saudu zemského wedeny býwaly, a ličí nám obyčeje soudní i mnohé zásady právní, kterých tehdaž u saudu zemského šetřino, náleží k nejdůležitějším památkám práwnictví středowěkého jak w Slowanstwu tak i w Ewropě wúbec.

86. *Majestas Carolina*, aneb statuta Caroli Imperatoris: na wětším zajisté dile od samého Karla cis. sepsaný a na sněmě w r. 1348 stawům českým předložený zákon tento nikdy moci a platnosti zawazující nedošel. Latinský text počíná: „Sanctissimam Trinitatem atd.“ a končí: „debite facere conservari.“ W českém jazyku pod titulem: *Rád čes. koruny*, máme čtvero přeložení staré.

a) Překlad Rosenberský w rkp. archivu Třebon-

ského papírowém we 4. z počátku XV století, ježto nový přepis chowá se w Českém Museum. Počíná: Najswětější trojici, podstatu jednu atd. a předmluwu teprw po rubrice 6 klade. Drží se originalu wěrně ano doslovně a proto někdy nerozumně; podává však úplné i předmluwu i rubriky všechny až po 123 §. 2. b) Překlad necelý, počínající slovy: Swatá trojice, w jednotě tři osoby atd. Sáhá toliko po rubr. 38, jest plynňý, srozumitelný, ale ne vždy wěrný ani dosti úplný. Nalézá se w mnohých rkp. k. p. weř. bibl. XVII. C. 22 a jinde. c) Překlad zkrácený, počínající: Boha všemohaucího ku pomoci wzywaje atd., vlastně jen wýtah z Majestátu Karlova. W rkp. dworní bibl. we Wídni. N. 3263. d) Jestě jiný wýtah počíná: Pomoz milý Hospodine atd. W Museum (č. 685) a jinde. Tiskem wysel text latinský pod nápisem: Majestas Carolina, skrze Pawla Ješina r. 1597, kdež w předmluwě o českém přeložení zmiňuje. Spráwnější w Archiwu Českém (díl III str. 65—180) latinské s přeložením Rosenberským po boku, a s druhým překladem pod textem. Z třetého přeložení neb raději wýťahu jen některá slova k opravě jmen w rubr. 6 a 8 položena.

87. *ONDŘEJ Z DUBÉ. Výklad na práwo české*. „Práwo zemské české dáwno jest nalezené, ještě od pohanstwie, a najwiece od Přemysla orače a od těch pánów, kteříž jsou té chwile byli atd.“ Na konci: „na panování také jinde práwa neweď, než kdež jest zwod. Odhádanie jinde nečin, než kdež jest zwod a panování, aby práwo ku práwu sjednali.“

Jest sbírka práw od Přemysla až do Wáclawa krále, jemuž připsána jsou. Nachází se w rukopisech: B. II. V. C. F. I. II. H. I. II. L. I. II. M. I. II. III. VII. VII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. W. I. wíce méně úplný ten spis.

Připis: „Najoswícenějšímu knížeti a pánu p. Wáclawowi Římskému atd.“ Na konci: „milost činiti a stran nedržeti,“ pak wýťahu, jako: o čtyrech úředních nejvyšších. [Hotowi jsouce každému < a počestného prawiť], o brání od desk atd. naleziť w rkp. H. II. z částky též w C. M. II. IV. N. II. W. I. Rád u desk. Komuž trh kladu atd. F. II. O dielech úředních, co se komu dostati má. T. III. Od pečeti jeden groš l. p. MCCCij (sic) král Karel ustanowil jest [M. VI]. Formae iuramentorum. Pokládají se přísahy. „Na tom přísahám, jimž mne Petr winí atd. [B. III. IV. H. II. T. III.]“.

Tištěn tento výklad i s přípisem w Archiwu Česk. II díl str. 481—517. Předslána jest zpráva o spisowateli. Též we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 963, pokudž od samého Ondřeje pochází. Por. řeč hrab. Kasp. z Šternberka w Čas. mus. 1828. II. 109.

88. *Kusowé o práwě dědin manských i swoobodných*. „Tiemto během mnoho dědin manských atd.“

W rkp. B. I. II. C. M. V. VI. N. I. II. P. I. II. T. II. III. Rkp. F. II. wede nápis: Kusowé pány starými přimietání. M. VI.: Práva manská země české. T. III.: Kusowé jini za času Jence a Jetřicha, řečeného Špaček. Nejprw všichni obecně služebníci královi atd.

1) Jus terrae Boemiae: Rex debet per baronem in iudicio citari atd. Toľiko latinské se nalézá. W. Rozbor. str. 153.

b) *Práva městská.*

89. *Cursus civilium sententiarum.* Běh městských výpovědí Přemysla Otakara II. Rkp. latinský w K. II. Liber sententiarum Primislai, qui postea dictus est Ottagarus. „Imperatoriam maiestatem non solum armis etc.“ Nad tímto napsáno jest 1245; poslední dvě cifry jsou škrábaný, jakoby bývalo 1261. Na konci 7¹/₂ listu rukau pozdnější: Letha M.CCCCLXV Jan Ways a Wit Piser a Mikuláš Štohlar, vyslání sú byli do Jihlavy pro naučení z práv na tyto kusy.

Český text má rozličné nadpisy, a obsahuje s malou změnou práva městská Brněnská, Jihlavska, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j. Rkp. B. VII. Práva Jihlavska. „Cesarské welebnosti potřebie jest netoliko oděním býti okrášleno < Skonávají se práva Jihlavska a některé pře s jich ortely a nálezy léta od narození syna božieho 1520 w ten pondělí po sw. Kilianu, a to na Kolinském hradě nad Labem P. S. de Nedwořovic atd. Registrum následuje. Rkp. M. X. Práva městská horníkův Kutnohorských.“ Cesarské welebnosti < Již jest konec praw....ských, budíž bůh pochválen etc. L. p. 1468. Jiný rkp. umne: Počínají se práva městská pánův horníkův Hory Kutny, kterýchžto užívají při soudích svých na rathůze. Cesarské welebnosti atd. < aby žádný weřitel neb hospodář, když muž odejde neb umře, postlaní a těch jiných věcí, kteréž k stolu přísluší, ženě nemohl fentowati. A. D. 1529 s obšírným regist. Rkp. M. XIV a XV. Práva Litoměřická, to jest výpovědi kmetůw Magdeburských a Litoměřických. Rkp. mus. num. 772. Rkp. HR. zawírá běh městských výpovědí velmi úplně. Rkp. K. I. w Klatowech na radním domě. Mus. XII od r. 1533 lat. a česky. Wyšla práwa ta již w XV věku bez místa a bez let, o kterémžto wydání obšírně jedná Adaukt Voigt: Acta litteraria Bohemiae et Moraviae. Vol. I pars I. Pragae 1774 pag. 27 pojmenowaw je „decisiones casuum forensium secundum jus municipale Moravicum.“ Krásný wýtisk jest w knihowně řádu německých rytířůw we Widni, jako též w knihowně hrab. Mitrowského obšírnější rkp. latine a stejny s tímto wydáním w češtině se nachází. Také práwa tato wydál Brikcí z Licka w Litomyšli 1536, zkorrigowaw je dle latinského původu i po jiných exemplářích českých starých, jimž předsedal i práwa konšelská [w. Rozbor. str. 154].

Rozdílná formau, ne však obsahem jsou Práva neb municipal města Brna od praw pod názvem *Manipulus*, jichžto mimo velmi mnoho měst w Čechách, w Moravě i w Říši a Uhřích i města Pražská užíwala. Pročez tak řečená práwa Pražská nic jiného nejsou, nežli Brněnská a sice Manipulus tento, kterýž za Karla markrabí morawského w celek sporůdán byl. (Boček.)

90. *Jus municipale et montanum Iglaviense.* Práva městská i horní Jihlavska. (W. Rozbor. str. 154.)

91. *Constitutiones juris metallici* Wenceslai II. Práva královská hornická Wácl. II. Rkp. na Strahowě, pap. w 4. Práva Jihlavska od Petra Přespole z Prahy, měštna Kutnohorského z lat. přeložená a r. 1460 opsaná.

Jiný rkp. uwdí Voigt w popsání mincí českých s nápisem: „Počínají se knihy práv Jihlavsských

přináležejících zvláště městu na Horách Kutných, i k Horám, tudy swydána od mužůw múdrych a potvrzena od najjasnějších knížat a pánůw, pana Wáclawa krále českého a pana Přemysla syna jeho, tehdy markrabí morawského a rakanského, štyrského i korutanského wéwody atd.“ Dle Voigta sepsána jsou latinsky, potom (r. 1369) z Jihlavska přeložena. Jiný opis od r. 1505 u p. Bočka s nadpisem: Knihy práwa královského, všem horníkům po králowství českém obýwajícím wydaneho od najjasnějšího knížete a pána, p. Wáclawa II etc. (1300). Na konci: Explicit liber per me Alexandrum filium Seuerini, notarium civitatis Iglaviensis sub a. d. 1505 fol. — Jiný opis od r. 1515 w 4. u p. ryt. z Neuberka; opět jiný na Strahowě, w kteréhož rkp. konci stojí: Skonaly sú se knihy Práva královského všem horníkům Wáclawa II krále českého jestého a polského, kterýž l. P. MCCC. měsíce Čerwna nějakým Wlachom rozkázal jest groše najprwé w Hory kowati, od nichž i podnes slowe Wlaský dwůr. Potom následují některá poručení J. M. C. Rudolfa II, Ferd. I, Maximiliana II do pozdějších časů padající. Jiný rkp. B. VII: knihy práv horníkůw wydanych od slawné paměti Wácl. II. Ku konci: Konec register těchto anno 1524. Jiný rkp. w Mus. od r. 1528 na pap. fol. Rkp. H. III. má nápis: Knihy čtyry práv hornických, psaný skrze Jiřika Hynka z Křešic 1531. Jiný rkp. od r. 1490 w 4. u p. rytěze z Neuberka. Rkp. Stáwnický od r. 1528. K. W. rkp. M. XVIII připsána jsou další nařízení horní od r. 1534 až do r. 1601. Příwěsek o pawování hor r. 1565 přidán k rkp. (Kutnohorská práwa) od r. 1524.

92. *Práva konšelská a měštská* ¹⁾ za krále Jana, Karla a Wáclawa. „Najprwé že všeliký konšel má poslušen býti purgmistra atd. Nalézá se w rkp. B. II. [Práwo města Pražského o konšelech] III. C. [Práwa města Pražského wětšieho o konšelech]. F. II. HR. M. I. III. V. VI. XV. XVI. N. II. P. II. T. II. III.

Sem náležejí různá nařízení a částečné wýpisky. a) Obdarowanie městu Pražskému krále Jana 1310 [rkp. C.] Articuli a Johanne an. 1310 concessi. „Najprwnejší kus jest tento, že žádný Němec, kterýžby česky neuměl, nemá purgmistrem býti atd.“ [W. II. B. II]. Rkp. mus. num. 768 obsahuje oboji majestát, i Janůw od r. 1310 i Karlůw 1351. (Wiz knížky o čtyrech ctnostech list 55). b) Potvrzené kusy od ciesaře Karla [rkp. C.]. Ciesář Karel těchto kusůw potwrdil: Najprwé že všechna wina zemská atd. Cechy se swými koruhwemi atd. [B.] Když richťář člowěka otuženého otrapwil (1351) [rkp. B. II. N. II]. Carolus confirmat haec jura. Každé řemeslo má swú koruhew míti atd. [rkp. W. II]. O koruhwech, které mají napřed jíti [F. II]. O koruhwech, kdyžby nový král do Prahy jel atd. [rkp. T. III]. c) O sladownících. O pekařích. Z strany šewcůw, nowinníkůw a wetešníkůw [F. II]. O kowářích a sladownících, statutum consulum et civium 1330; de armis prohibitis; de rixis 1335 [rkp. W. II]. Clo, řezníci a sůl, slady, řemeslníci, podruzi, hry, cla w branách, ořechy [F. II]. Ztizenie co se dotýče nádenníkůw, kteříž z peněz na den dělají. Swáteční

1) Constitutiones civitatis Pragensis per certos ad hoc deputatos: Wir Wenzlaw Rokczaner richter und Andreas Goldner, Seydel von Piesek atd. od r. 1328 až do 1389, německy psaná, rozdílná jsou. [W. Rozb. 1842 str. 154.]

pacholici zapovědění. Článekové a artikulové starších přísazných [W. II]. Sukna kraječi a kramáři. d) Práva a řádové, kterak se mají měšťané starého města Pražského zachováti a kupci z cizích zemí. Haec statuta promittit iudex et consules se servaturos 1351 [W. II]. e) Tuto se počíná první majestát na purkrecht a winic wysazení (1358) [též v rkp. BR. a P. II]. Druhý majestát Karla (1358). Majestát c. Karla na brány Horský a Poříčský, confirmat Wenc. 1385. Caroli literas de anno 1347 Veteropragensibus. Literae Caroli 1366 česky. Majestát na řád pícníkův 1383. Majestát na drahé pitie. Wáclaw etc. 1400. Majestát o nápadu zboží 1374 (snad 1384?) regni Boh. 21. Rom. 8. Majestát o wolení krále českého a kde má wolen býti. „Karel boží milostí atd.“ O přibodě konělské. O písaři radním. Nos Wencelau (1408). O rozdávání statkův městských. Aby k podkomořtnu nesluželi atd. O měry (sic) a o strichu městském (1408). Puška s penězi. Kterak richtáť a konšelé o potřebách trhových a o měrách mají pilnost mieti atd. [W. II]. O mýtu Malé Strany. Wáclaw z boží milosti atd. [P. I. II.]

93. *Práva Soběslavská.* „Za času knížete Soběslawa Vyšehradského atd.“ Jsau podvržena a w Husitských časech sepsána.

Nalezti je w rkp. M. I. V. VIII. N. I. II. P. II. T. III. W. II. Uvážení jich w řeci hrab. Kašpara z Šternberka w mus. Čas. 1827. III. 31.

c) *Práva cízí.*

94. *Práva Wikipildě sasického řádu:* „Pane bože všemohúci, nebeský otče atd.“ Přeložena z něm. Der vermehrte Sachsenspiegel (z XIII stol.), auch das schlesische Landrecht genannt. Nacházejí se w rkp. B. III. VI. a XVII. D. 6. fol. [Práva sasického řádu atd.] F. I. [Ku konci: o wěrné ruce a o wolení krále, et sic est finis per Wenc. de Semechow an. 1499.]

W témž rkp.: Zahájení práva (po Magdebursku). Též Copia super maleficos homines. Kdyžby se přihodilo, żeby jeden člověk narekl jiného zhřátstvem atd. Pak w rkp. M. I. (pod názvem: Právo zemské slezské w šestery knihy rozděleno. Tyto knihy jsau knihy o Wikipildě práva sasického > a musí tomu aneb každému jeho dědicowi odpowídati). III (od r. 1448). IV (od r. 1455), jiný rkp. mus. r. 1543 num. 690. N. I. [Práva říšská: Pane bože všem. atd.] T. III. [Knihy, jenž sloví práva Maydburská dělé se atd.] Tamže: knihy wikipildě práva sasického, jakož Maydburg požíwá. Přidawek k tomu w 5 kapitolách. Pán bůh rač twí žádost naplniti atd. Ku konci: Toho pán Ježíš pomoz požehnaný na věky, amen. Téhož práva rkp. we fol. psaný na počátku XV stol. jest w bibl. Raudnické.

95. *Práva císařská,* jichž užíwáše rytířstwo i města po všem křesťanství. „Bůh jest ustawil dwa meče na zemi atd.“

Nalézají se w rkp. L. I. M. VI. VIII. [práva zemská a městská císařská]. F. II. [Pankhart, sebránek, padůch, chlap, zlosyn, o cizoložných ženách, o přísahách.] M. VI. a N. I. [Pankhart, sebranec, chlap, zlosyn, cwikýř, ženima.] W. II. Jest to první polowice šwabského zrcadla, přeloženého z němčiny. Druhá polowice téhož zrcadla jsau:

96. *Práva Welikého města Pražského,* a najprwé o lichwě: „Přisahali já kterému člověku atd.“

Nalézají se w rkp. B. I. II. [práva rozličných přičin města Pražského Welikého], III. VI. C. K. I. L. M. III. V. VIII. XI. XV., [kdež ku konci: Léta od nar. božieho 1513: per me Johannem de Thowaczow pro tunc in Lithomierzicz]. XVI. N. I. II. P. I. II. T. II. W. II. [o lichwě a nic wíce].

97. *Práva manská.* „Ktož manská práwa uměti chtějí atd.“

Přeloženo z něm.: der Schwabenspiegel, (jenž má dwa díly: das Landrecht und Lehnrecht z XIII stol. pocházející). Nalezti je w rkp. B. II. III. [ku konci: „Skonávají se práwa městská, weská, sedlská“], VI. C. F. II. [od r. 1499]. L. M. III. V. VIII. N. I. II. [práva manská země české]. P. I. II. [práva řecí česká ta, jimižto manowé mají súzení býti]. T. II. III. W. II.

98. *Knihy Magdeburských práw městských,* kteráž *Donat* slowe.

Nalezti je w rkp. K. I. [Práva Magdeburská.] Mus. num. 690. [od r. 1543].

d) *Nálezy sněmowní a soudní.*

99. *Za Karla a Wáclawa.*

a) Nález panský za Karla slavné paměti o listech. Item o wšecky listy, že mnoho jest listůw starých atd. Císař Karel praví: Ale že na wšaký den atd. Úředníci sloví od úřadu. [N. 1.] b) Swolenie na sněmu, když Wáclawa za krále wolili (1363?) W rkp. H. II. c) Nálezy pánůw českých, zvláště sněmů některých od r. 1402—1411. W rkp. weř. bibl. XVII. F. 49. d) Nálezowé r. 1410. f. V. post Jeronymi. [W rkp. F. II.]

100. *Nálezowé právní a soudní za krále Jana, Karla a Wáclawa.*

Nalézají se w rkp. M. num. 160. H. I. II. T. III. W. I. Též w jiných sbírkách a zápisech městských, k. p.: w registratuře Brněnské pod č. 32, rkp. na pap. fol. počínající: Léta páně 1343. Sedláci z Ssibnicz atd. Jsau to vlastně Voigtowý [Acta liter. I. 27] decisiones casuum forensium secundum jus municipale Brunense, jež w rkp. XVI stol. fol. lat. a česky nalezi znouwu p. Boček a takto uwádí: *Práva čili municipal města Brna,* ježto se začínají: Rustici de Schibnicz — w přeložení morawském.

Nálezowé l. 1321. w Prvních Zdeslawu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 23. num. 2.

Tiskem wyšli z těch a jiných pramenůw péčí p. Palackého w Archiwu Českém:

a) Wýpisky právní a soudní ze starých desk zemských. Sbirka první. Arch. I. str. 330—377 od r. 1287—1437. Nejwíce latinské, poněwadž do roka 1495 dsky vlastně latinsky se spisowaly.

b) Wýpisy z desk zemských od r. 1391—1456 na str. Arch. II. 47—75, z nichž jen menší částka do tohoto oddělení náleží.

c) Wýpisy ze starých desk dworských od r. 1384 a násl. z nichž deset prvních čísel sem patří, na str. 390.

e) *Listy a zápisy.*

1) *W Čechách.*

101. *První bulle neb privilegium císaře Fridricha 1231. Králi Otagarowi 1212.* O kurniem chování. Clemens biskup atd. De vita et honestate clericorum 1345. Clementis (česky).

102. *Jednání mezi králem Wácl. a jednotau panskau r. 1394—1404.* Arch. I. str. 52—66.

103. *Zápisy.* a) 1380. 8. pros. Jan z War-tenberka služebniku svému Heřmanowi z Ralska wes Medny do života k nápravě dává. Wýb. ze St. Lit. 1007 ¹⁾. 1384. m. Apr. Fridrich z Er-wenic odpor klade u desk dworských proti právu královskému w Malowarich. Tamž str. 1009.

b) Nejstarší zápisy Hradecké 1384—1404. Arch. II str. 314.

c) Zápisy we věcech sedlských 1389—1409. Arch. I. 339—341.

d) Zápisy staré rodu Šternberského 1386—1404. W Arch. I str. 138—144. Wýb. ze Star. Lit. 1845 str. 1014.

e) Obdarování Starého města Pražského od krále Jana 1310. W rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. num. 7. Potvrzení práv Star. města Pražského od Karla IV. 1351. Tamž num. 8. Zápisy Pražské obecní od r. 1406—1409. Arch. I. str. 189—195.

104. *Cedule dílcí* mezi Janem a Oldřichem, syny Oldřichovými z Hradce, podlé rozdělení p. Petra a p. Jana z Rosenberka 1384. Rk. w arch. Hradce Jindřichowa; dvojí list na pergam. Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1011.

105. *Rozličné listy*, jako α) List (w Museum) od r. 1378 Dobranským po ohni dáno ulehčení. Zdá se býti překlad z latinského, a tedy pozdější. β) Majestát krále Wáclawa, že měšťané (Kutnohorští) zboží swá mohou komužkoli chtějí poručiti, těm však, ktož směstem trpí, od r. 1386. Jiný týž majestát od r. 1392 w rkp. u ryt. z Neub. [ač nejsauli přeloženy z latiny]. Jiný list od r. 1368 potvrdil Wladislav (1509). List Prokopa od r. 1395 jest w registratuře Brněnské. Prepisy listůw a výsad na statky zádušní w Karlšteině od l. 1348 sld. (sec. XVIII) w 4. Vid. Liber privilegiorum. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. fol. 85. Zápis Buda z Cidliny na slib wěrnosti panu Herartowi z Kunina města atd. Některé listy Karla, Wáclawa, Ladislawa a některých pánůw naleztí w rkp. B. VII.

2) W Morawě.

106. a) Půhony a nálezy saudu manského biskupství Olomauckého od r. 1353 až do XVII stol. zachovalé (w archiwu arcibiskupství w Kroměřiži) okolo r. 1380 w domácí řeči se konaly.

b) Listy půwodní domácím jazykem psané posud kladau se: α) r. 1387 w Brně, w úterý před sw. Margretů, jimž Hynek z Milčína od Margrety Domoslawowej wěno we Wážanech kupuje. β) r. 1189 w Brně, první středu po neděli Reminiscere, jimž Jošt, markrabě a pán morawský,

bratru swému markrabí Prokopowi pět set kop grošůw zapisuje. [W zemském archiwu.]

c) Desky manské kostela Olomauckého w Kroměřiži r. 1326 založené, w nichž od r. 1398 wkłady listů w domácí řeči psaných se nalézají.

d) Půhony a nálezy saudu zemského čili tak nazwaných cud zemských w Olomúci a w Brně. [Půwodní knihy od r. 1405 až do XVII století (asi 100 foliantů), jichžto p. Boček r. 1841 se doptal, chowají se nyní jeho přičiněním při deskách zemských w Brně. Opisy jednotlivých dílů, více však wýtahy, dle rozličných potřeb vyskytují se hrzo we všech hlavnějších archiwech a knihownách na Morawě. Hluboký to poklad pro staroslawanské práwo, pro národní děje, jazyk, obyčeje atd.]

G. BOHOSLOWÍ.

a) Bibli.

107. *Bibli česká.* Rkp. na pap. fol. ku konci XIV věku w bibl. Mikulowské. (Boček.)

108. *Bibli* r. 1391, wětší rást nad latinským textem nadepsaná. Rkp. w Olomucké bibl. (Boček.)

b) Částky bibli.

109. *Žaltář Witenberský* (bibl. seminerské), na pergam. 283 listů w mal. 8. z první čtvrti XIV století.

Český text jest mezirádkově přeložení latinského. Obyčejné zpěwy ze Star. a Now. Zákona a symbolum sw. Athanasia stojí u prostřed mezi žalmy. Žalm 91 chybí. Viz Rozbor 1842, kdež z něho některé žalmy tištěny od p. Šafařika, jemuž opis sdělen od p. Štúra wěrně nčiněný. Výjimek (Žal. 18. 43. 103. 138). Tištěn we Wýb. Star. Lit. 1845 str. 57.

110. *Žaltář weř. bibl.* XVII. A. 12. w 4. na pergam. listůw 147.

Zawírá w sobě mimo *pisné ze Star. a N. Zákona, Te Deum a Symbolum* (věřím Boha) s. Athanasia, též *litaní* všech swatých, a *památku* (officium) *sa mrtvé*. Dle písma ze XIV stol. a sice první polowice; než dle omylůw prepisowatelowých domysli se možno, že starší jest. Přeložení listů se od Witenberského, jsauc wolnější a srozumitelnější, a Witenberský má více znakůw starožitnosti, k. p. dualy přísně kladené. Tomsa we spisu: Über Veränderung der czech. Sprache. Prag 1805 z něho žalm 69tý tisknauti dal. W Čas. mus. 1827. I. 108 jest srownání žalmu 109ho s musejním žaltářem od p. Hanky, od něho též Wýtahy w Šbírc star. slown. str. 209—234. Porow. Dob. Gesch. d. b. Lit. S. 117. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103.

111. *Žaltář kapituly Pražské* na perg. w 4. listůw 100 ze XIV stol. a sice spíše z druhé polowice, ač i on ze staršího sem tam chybně přepsán.

Děli se přeložení to od Witenb. i Clementinského, ač někde do slova se srownává. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103 srownaný s Clementinským. [Por. Dob. Lit. Mag. v. Böhmen III. str. 72.]

112. *Žaltář Poděbradský*, nyní w Olešnici we Slezsku, rkp. překrásný we fol. 174 listů w r. 1396 pro pani Alžbětu, manželku p. Jana Bočka z Kunštatu psaný.

1) Nejstarší listiny české shromáždil p. Palacký, z nichž některé w Arch. českém a we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1007 sld. (23 kusů) vydal, některé w rkp. chová.

Přepis jeho prostředkováním prof. Purkyně dostal se p. Šafaříkovi, kterýž o něm v Rozboru (1842) širší zprávu sděluje. Srownává se s Witenberským, ale má méně archaismův.

113. *Čtyry pergam. listy z Žaltáře* v mal. 8. v Museum.

Text tohoto zlomku a glossy hořejší (odděl. I. č. 15) srownávají se s Witenberským doslovně; na proti tomu překladové celých žaltářů (Witenb., Clementinský a kapitolní) od sebe velmi se liší.

114. *Žaltář* rkp. r. 1396 v Olom. bibl. (Boček).

115. Zlomek *žaltáře* v Brně prof. Klácelm na deskách knihy staré nalezeny, 2 listy v mal. 8. z první polovice XIV století.

Srownává se, vyjmaucmalickosti, s Witenberským. W Rozboru částka žalmu 25 odtud tištěna.

116. Zlomek *žaltáře* v Museum, dle písma z XIV stol. 2 pergam. listy v mal. 4.

S Witenberským se srownává. Viz Rozbor I. str. 116.

117. *Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel*. Rkp. z XIV stol. na pap. fol. někdy pánův z Rosenberka, nyní v bibl. veř. XVII D. 33.

Čísła řádová tu jsou: pátánástá, šestánástá, osmánástá, devátánástá kapitol. Pravdě podobno, že toto zůstatek jest prvního překladu celé biblí, kterýž mnohem starší je jest, než tento rkp. i z jiných důvodův patrné. Výjimek tištěn ve Výboru ze St. Lit. 1845 str. 331.

118. *Ewangelia nedělní a světeční*.

Rkp. v bibl. dvorské ve Widni, w 4. N. 3130. [Por. Dobr. Gesch. d. Lit. str. 185—186.]

119. *Epistola sw. Pavla*.

Rkp. we 4. veř. bibl. XVII E. 8. num. 4.

120. *Ewangelium sw. Matauše*, s připojenými homiliemi sw. Otcůw, na perg. fol. v bibl. veř. XVII. A. 4. z XIV století.

Na str. 227 stojí homilie latinské složená Karlem IV r. 1338. Obyčejný konec homilií jest: jehožto mně i vám dopomáhaj otec, syn, swatý duch, amen; nebo: jenž jest živ a kraluje s svým otcem a s duchem swatým věky věkoma amen. W. Rozbor II. část. str. 71.

121. *Pericope evangeliorum* praemisso textu latino.

Rkp. veř. bibl. XI. B. 3. písmo z konce XIV stol. Inc. Těch časůw, když blížíše se Ježíš k Jerusalému, a biesé přišel k jedné obci Betsaje etc.

c) Swatí otcové.

122. *Sw. Augustina Speculum peccatorum, zrcadlo hříšných*. Rkp. na pap. w 4. od r. 1398 veř. bibl. XVII. F. 21 listůw 135. Dle slohu pocházeti zdá se od TOM. ŠTÍTNEHO.

Obsahuje spis ten 100 kapitol, z nichž v tomto rkp. 6 schází. Na konci psáno: A tak jsú skonány knihy, jimž říkají zrcadlo sw. Augustina, w létě božím 1398.... rukau Wáclawa Sporeče (z Pořiečie),

- 1) Králová Anna, wdaná za Richarda krále anglického 1381 († 1391), měla 4 ewangelia w českém, německém a latinském jazyku. Stávali jich kde, neznámo.

někdy řečeného Suchoně Libenského syna atd. Jiný rkp. veř. bibl. XVII. G. 8. w 4. od r. 1469. Opět jiný rkp. Inc. Počínají se knížky české, jenž slovu zrcadlo hříšných. Najmilejší, poňawadž w cestě jsme tohoto biedného a utíkájícího světa, dnowé naši jako stien hynú $\times$ a w radost wěčnú pjdeme pomoci trojice sw. skrze pána n. Ježíše Krista amen. Weř. bibl. XI. C. 3. list 101—110. Též w bibl. Mikulowské mezi jinými spisy Husowými, jemuž i ten spis p. Boček přičítá. Tištěna pod jménem: Knížky dvě s. Augustina. První slove: Zrcadlo hříšného člověka. A druhá: O marnosti etc. z lat. přeložené a vydané w Praze 1590. 8. Pak od Faust. Procházky u Kasp. Widmanna (knihkupce) 1786. 8. str. 28 a 16.

123. *Sw. Augustina Soliloquia*. Mluvení saukromi; w rkp. veř. bibl. XVII. F. 21. tauž rukau co zrcadlo w 33 kapitolách. (Konec schází) l. P. 1398, nepochybně též od TOM. ŠTÍTNEHO přeložena. Výjimek z rkp. vydán we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 785.

Tiskem wysla pod titulem: Knížka sw. Augustina, již dal titul Soliloquia animae ad Deum, t. j. samotné rozmlauwání duše křestánské člověka s bohem atd. w Nornberce u Jana Günthera 1543 w 12. Na konci přidawek 3 listy: Toto jest vybráno z kázání blahoslaveného otce Jana Damascena. Po druhé od Dan. Adama z Welleslawina, w Praze 1583. we 12. Též r. 1600 we 12. Po čtvrté w Praze u Hrabý 1736. 8. pod názvem: Soliloquia, t. j. knížka samomluwení duše k. P. Bohu. Wydal je Benignus Sychrowský a spolu Manuale, Meditationes et Regnum. Páté w Praze u Schönfelda 1784. 8. str. 138. Šesté u Diesbacha od Faust. Procházky 1786. 8. str. 120. Po sedmé od kníž. arcib. konsistoře w Praze 1828. 8. str. 82 (s Manuaem s. Aug.).

124. *Sw. Augustina homilie* proti hádání. W rkp. knihowny kostela sw. Wita (při Alanu). Zdá se býti později psána, než ostatní tam kusy.

125. *Homilie sw. otcůw*. Viz č. 105.

126. *Prologové sw. Jeronyma*, s výkladem hebrejských slow od Aer až do Zuzim.

Rkp. we fol. w bibl. kostela kapitolního. Sw. Jeronyma wolání a řeči. Rkp. z XV století na pap. u p. Čelakowského.

127. *Sw. Augustina epistola* k blaženému Cyrillowi o velikosti a důstojenství sw. Jeronyma. Rkp. z XV století we 4. Weř. bibl. XVII E. 9.

128. *Sententiae e patribus*. Rkp. z XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

129. *Kázání* (výroční) od velikonoci až do adwentu. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

d) Výkladné.

130. *JANA MILIČE postilla* a výklady na Ewangelia výroční, kteréž také tištěny jsau w 4. [dle Klíče].

131. *Řeči na neděle a swátky* celého roku. Rkp. necelý veř. bibl. XVII. C. 15. fol. b. r. ze XIV století od TOM. ŠTÍTNEHO.

Výjimek tištěn we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 743.

132. *Výklad některých čtení sw. ewangelium*. Rkp. veř. bibl. XVII. D. 32. fol. b. r. ze XIV století.

133. *Wyklad páteře*. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 10. ze XIV věku. Též *Wyklad páteře* neb modlitby Páně. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 5. w 4. b. r. ze XIV věku.

Wyklad páteře. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

134. *Část výkladu a) Inc.* Dietky, mnozí jsú po našem hřichu ludie rozkochajúce se, roztyjúce jako nemúdré swině etc. Tištěn z rkp. weř. bibl. w Star. Skl. III. 255. *b) Super decem praecepta.* (Wyklad na desatero přikázání. *Inc.* Dietky slyšte desatero přikázání milého pána boha, abyšte je slyšiec uměli, umějíc skutkem činili etc. X až by život večný ráčil dáti. Amen. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. num. 14. dva listy a část.

135. *Wysvětlení korábu*. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 9. ze XIV stol. w 4. b. r.

e) Romány duchovní.

136. *Poručení dwanaći patriarch*, synów Jakubových, co který z nich synóm a bratřím svým mluvil a poručil jest.

Tento spis, ač později složený, náleží mezi ony spisy, w kterých se nějaký obraz předhistorického swěta zachoval. Přeložena z řeckého od Roberta Grossetestus řečeného, biskupa Linkolmského w r. 1242. Rkp. w Lipníku na Morawě. [Porownej J. A. Fabricii codex pseudepigraphus Vet. Test. Hamburg 1713. 1722 str. 496. Wachler Handbuch I. 60]. Na ten spis odvolává se Štůtný (1376), podobno tedy, že již tehdaž přeložen byl. Jiný rkp. we Wratislawi od r. 1491 [u dominikanů], opět jiný w Praze od r. 1465 w bibl. weř. XVII. B. 15. num. 6. Tištěna ta kniha poprvé pod nápisem: Testament aneho kšařt dwanaći patriarchů, synů Jakubových, jak jeden každý syny své před smrtí svú učil a k obcowání dobrému napomínal, přitom také kterak každý z nich obzvláště w duchu prorockém o K. P. swědčil a prorokoval, welmi pěkné a užitečné naučení, čta w něm pilně rozvažujíc každý sobě wzlíti bude moci. l. 1545 we 12. w Prostějově za panování p. z Pernšteina. Dle Dobrowského 1548. 8. u Jana Günthera, nákladem Matěje Pražáka, tamž 1551. 8. Pak: Testamentowé aneb kšařtówé dwanaći patriarchůw, synůw Jakubových, kterak jeden každý z nich obzvláště syny své před smrtí swau učil atd. Nyní jsau lépe než prvé spraveni a w nowé wylíšeni l. 1570 w Star. M. Pražském u Jiřika Melantricha z Awentinu. w 8. str. 311. Připojen jest Assenath.

137. *Kniha o Adamu a Ewě* w 11 kapitolách. W rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martiniani od r. 1400. Též při poručení 12 patriarchů w rkp. Pražské weř. bibl. XVII. B. 15.

138. *Kniha Josefa*, syna Jakubowa patriarchy, z arabského jazyka bratra Alfonsa ze Španiel, kterýž ji w žaláři w Aegyptě psáti měl, 23 listů. České přeložení jest z latiny. W rkp. Wratisl. při poručení atd. 1491.

139. Assenath.

W knize Josefowě děje se zmínka o tomto spisu. Rkp. w Praze u františkánů widěl Dobrowský pod jménem Josef a Assenech, k němuž život Josefůw připojen. Tištěn při knize Poručení 12 patr. w

Praze 1570. Na druhé totiž straně listu P. I. „začíná se historie, kteráž slowe Assenath, w starodáwních židowských w skrytých spisech nalezená, w český jazyk přeložená a na swětlo wydaná. W nížto se pokládá nejprw o prodání Josefa a wyswobození z žaláře, potom o jeho ženění atd.“

f) Život Kristu a swatých.

140. *Život Krista Pána* s předpojeným životem sw. Joachima, sw. Anny a panny Marie. Rkp. na perg. w 4. ze XIV stol. We weř. bibl. XVII. A. 9.

Jiný w Raudnici ze XIV stol. na pap. Zdá se býti překlad z latiny, ač originalu wytknauti nelze. Spisowatel složil život Kristůw podle čtyř ewangelii, a jen na jednom místě nekanonického ewang. Nikodemowa se dokládá; na jiných místech z ústního podání, z wyprawování pautníkůw etc. čerpá. Zmínuje o Albertu Velikém; tedy po něm spis ten zhotowen, na konci XIII nebo na počátku XIV stol. Tištěn wyjimek we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 351. Wiz Rozbor II část. str. 58.

141. *Psáje* podle sw. Jana ewangelisty, rozšířené uwážením sw. otcůw.

Rkp. ze XIV stol. w 4. na perg. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 2; též w Raudn. bibl. při skládání o utrpení atd.

142. *Umučení pána našeho Ježíše*, wedlé sepsání sw. ewangelistů. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 39. b. r. fol. (s obrázky).

143. *Spis o umučení našeho spasitele*. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 11.

144. *Život pána Ježíše Krista*. Rkp. XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

145. *Passional*, aneb životowé swatých mučedníkůw.

Rkp. we 4. w Museum na perg. nejstarší posud známý, prostředek jehož jest ze XIII stol. ostatek we XIV stol. doplněn. Wýtahy slow z něho w Sbírce star. slow. 1833 str. 258 tištěny. Jiný necelý tamž (num. 554) od r. 1379. Opět jiný u p. z Schönherra od r. 1395. fol. Jiný od r. 1468 fol. na pap. w archivu kláštera Břewňowského. W rkp. Opawickém z XV stol. w Museum jest sedmáct životů, [w Čas. mus. 1832 str. 148]. We weř. bibl. jest jeden rkp. od r. 1476 pod XVII. D. 8. fol., druhý b. r. XVII. F. 6. w 4. Tiskem wyšel okolo r. 1475 fol. (u p. Bočka wýtisk necelý), pak pod titulem: Počinají se knihy, jenž slowůw latině Passional, a český život a umučení wšech swatých mučedníkůw a najprw o božím přísti atd. se špatnými rytinami we dřewě, okolo r. 1495 fol. Přídawek k tomuto wydání obsahuje Husowo čtvero psaní, jeho a Jeronymůw život a umučení, pak list kardinala Poggia o usmrcení obau dwau. Nalézá se w Jeně na 16 listech [w Dobr. Reise nach Schweden], též w Žitawě w bibl. radního domu. W musejním exempláři, kdež registrum 17 listůw wyřezáno. We Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 263 sld., tištěný z rkp. mus. legendy o sw. Petru, Klimentu, Kateřině, Jiřim, Wítu, Kyrillu a Metudiu, Hedwice.

146. *Epiphanius* (sw.) píše o swaté Mari matce božie, jak jest wedla život svůj. W rkp. we 4. weř. bibl. XVII. E. 8. ze XIV století.

W témž rkp. jest o sw. Anselmu, o sw. Apolonii, sw. Bernardu, sw. Brigidě.

147. O *swatém Eustachiovi*. Počiná: Swatý Eustachius prwěslul Placidus, a potom jemu wzděno Eustachius. O tom se takto piše, že jest byl mistrem i starostu rytířstwa na dworě Trajana císaře atd. Rkp. 4 listy: sloh wěku XIV. Opsáno w Slaném r. 1457 (u Bočka).

148. *Životy a řeči otcůw aegyptských*, obyčejně sw. Jeronymowi, Ruřnowi a j. připisované, a na konci (l. 449—494) život sw. Alžběty. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 28. na pap. fol. 494 listůw.

Jazyk a prawopis sice ze XIV stol. ale dle zachovaných archaismů překlad sám mnohem starší, kteréž archaismy w ostatních čtyřech rkp. též bibliotéky ze XIV stol. (XVII. C. 16. 17. D. 36. E. 2) již jen pořádku se vyskytují, jakož i w pozdějším překladu téhož spisu od Hrubého z Jelení we dwa rkp. též bibliotéky l. 1516 (XVII. A. 2. C. 19). Na Strahowě je rkp. od l. 1510. Připsán jeden opis kancelři králowství Ladislawu z Sternberka před l. 1514, neb toho l. Hrubý zemřel. Latinské originaly těchto životůw tištěny jsou w knize: Rosweydi vitae patrum. Antwerp. 1628. Život sw. Jana aegyptského, w němž mnoho zkažených rýmůw. Tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1161.

149. *Zlomek o mučednících*, glagolitským písmem psaný. Jeden list na perg. fol. na desce knihy někdy u Cerroniho.

150. *Sermones de sanctis et legendae*. W české řeči patrně ze XIV stol. Rkp. u p. Bočka od r. 1453 we 4.

Zachovala se tu česky psaná nejstarší legenda o sw. Chrowi a Strachotě. Rozdřlen-li od životů a řeči otcůw aegyptských? —

g) Polemické a dogmatické.

151. *Wiklefowy spisy* některé přel. JERONYM Pražský pomoci Husowau 1402. Rkp. u historiogr. p. Bočka.

152. *Knížky tyto sepsal* mistr JAN HUS proti knězi, kterýž prawil i přísáhl, řka: že Hus horší, než který ďábel.

Ten opustiw kněžství, byl u pána dole řečeného [p. Ctibora] kuchmistrem. Proti němuž mistr J. Hus wede písma Star. i Now. Zákona, že najhorší člověk lepš jest než ďábel. Na konci: A tak konec sepsání tohoto, kteréž mistr J. Hus učinil proti knězi kuchmistrowi l. 1406, kterýž ho nekřestansky haněl. Impressum per Paulum in monte Oliveti. Anno Dom. 1509. 8. a—c. Na osmém listu prawí Hus: Jedenácte takto: každý ďábel s nebe wypadlý již w hříše zatvřen jest 6605 let a wždy zlosti zwyká, a já ještě nehrěším padesát let po křtu, neb mi ještě není padesáti let. Odtáhne mi ten rok 1406, w kterém Hus tento spis dohotowil, od let 6605, wyjde rok 5199, to jest porodu Krista dle počtu Římského martyrologium Bedy a Eusebia z Caesarey, dle něhož w Čechách se spravowali.

153. *Traktát o přísti Messiaše*, od židowského mistra *Samuele*, latinské bratrem *Alphonsem* španielským, a z latiny někým neznámým w češtinu přeložený.

Rkp. na pap. we 12. u appell. raddy Brožowského. Později wydán tiskem w jiném přeložení z něm. Wáclawa Linka, pod titulem: *List Rabbi Samuele k*

Rabbi Izaakowi poslán, že Ježíš Nazaretský prawým messiasem a spasitelem jest, protož nemají Židé na žádného jiného očekáwati. ONDŘEJ STROJEK w Plzni z německé w českau řeč wyloužil l. 1528 we 4. listů 27. Opět wydán od Jana Musophila Soběslawského, w Praze u Bur. Waldy 1574. w 8. pod titulem: *Knížka tato obsahuje w sobě toto dvě: první list Rabbi Samuele poslaný k Rabbi Izaakowi o tom, že Ježíš Nazaretský prawým messiasem a spasitelem jest; druhé pronesení welmi skrytého tajemství židowského o Kristu Ježíši, kterak byl wywolen w počet 12 kněží pořádných w Jeruzalémě a do obzvláštních kněh památních wepsán, žeby jistotně prawým synem božím byl etc., a r. 1620 we 4. Dříve předmluwy stojí: Tento list neboliž ta kniha někdy před 500 lety sepsaná od Alfonsa w lat. jazyku wložena, z latinské w německú Wáclaw Link w Altemberce, a po něm Ondřej Strojek w Plzni w českú řeč wyloužili. Item 1749 w Praze, typ. Clement.*

h) Wzděláwatelné a nábožné.

154. *Kterak mají všeckerny skutky způsobeny býti*.

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 4. N. p. kázání slyšeti s pokloněnú hlavu a zawřenýma očima, což poněwadž rkp. z panenského kláštera pochází, zdá se týkati jeptisek.

155. *Spis o přijímání* těla a krwe Kristowy. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 12.

156. a) *Řeč o božím těle* a jeho krwi swatě w rkp. při Passionalu w Mus. XV. N. 555.

b) *Swět a ďábel*, o dwú bratrů, ježto spolu wálku měli. Ib.

c) *Skonání nebeské králowny*. Ib.

157. *Spis o modlení*, o prawém swatodenství atd. Rkp. ze XIV stol. b. r. We weř. bibl. XVII. D. 32.

158. **TOMÁŠE ZE ŠTÍTNEHO.** a) *Rozmlauování mezi otcem a dětmi*, pak rozmlauování ducha se swědomim o náboženství.

Rkp. z XV wěku w Gerstorfské bibl. w Budišíně, a nowý opis w Mus. českém. Udává sám rkp. w úvodu obsah, jmenowitě dílu I: o Bohu, poznání jeho po stwoření; o andělech, jich dewateru kůru. Dílu II. O milování Boha za dobrodiní jeho; o dwouj radosti, tělesné a duchowní; o smrti zlých, o radosti dobrých w nebi. Psán jest rkp. náš z části (39 listů) na pergameně, z části (75 1/2 listu) na pap. W poslednějšť částce spisowatel prawí, že z dětí tré mu umřelo, a že spis ten obnovil. Dle toho souditi, že rkp. náš ze dwa recensí sestaven jest, tak že, poněwadž w něm udaného na počátku druhého rozmlauování ducha se swědomím nestává, určiti na ten čas nelze, zdaž celý jest, jelikož na konci jedná o ráji, o zawedení člověka a spasení jeho, o sedmi hlavních hříších a ctnostech. — Wýjimek tištěn we Wýboru ze Star. Lit. 1845 str. 639.

b) *Knihy učení křestanského*, kteréž sepsal dětem swým, a připsal mistru Albrechtu, prwnímu doktoru písma w Paříži z Čech učiněnému, a potom co skolastiku známému pod jménem Alberta Ranconis de Ericino, ježž Štítný nazýwá muže brožného rozumu.

Spis ten jest z wětš částky půwodní, ano Štítný prawí: „Tyto prwé sám klada ze swé hlavy, jakž

mi sej zdálo podobné, což jsem kde četl neb slychal na kázání aneb od učených, aneb se mohl sám domysliť. Známe posawad pět rkp. od sebe poněkud rozdílných, tak že čtvero recenzi se ustavit můžeme. Nejstarší a původní, neb aspoň brzo z původního přepsaný rkp. jest *sc. weř. bibl. XVII A. 6.* na perg. fol. listů 158 we slaupcích od r. 1376. Obsah jeho jest mimo dvě předmluvy a přípis mistru Albrechtowi 1) O wíře, naději a milosti. Výklad páteře, kterýž praví, že sice neslibil na počátku knih psáti, ale pro užitečnost to činí. 2) O stawu panenském, wdowském a manželském. 3) O hospodáři, hospodyně a čeledi. 4) O desateru božím přikázání. Kak máš se mieti k bohu srdcem, ústy a skutkem. Kak se má čeled mieti k hospodě srdcem, ústy i skutkem. 4) Kak se zdejší stawové lidští připodobňawají k andělským kúrom (tři hierarchie), kdež naučení klade duchovním, zákoníkům, učeným, saudcím, pánům, vládkám, tiehařóm, kupcóm, kramářóm. 5) Osnec. Pokušení. 6) O swátostech, křtu, birmowání, o božím těle, manželství, kněžském řádu, o pokání, zpovědi, zádosti učinění, o modlitbě, almužně, postu, o odpustcích, o sw. oleji, o smrti, očistci, o nebeské radosti. *Druhý rkp. w Museum, we fol. na pap. od r. 1465, listůw 287.* Na konci psáno: Skonáwají se knihy tyto urozeného panažce Pawla ze Sulewic a z Rehlowic, psané skrze Jakuba z Welemína léta atd. Tento rkp. srownáwá se s předešlým co do věci, téměř cele, co do řeči, zhusta slowce mění. *Třetí rkp. weř. bibl. XVII. D. 31.* we fol. rukau Matěje Čapka, pisaře Hradeckého w Jindřichowě Hradci l. 1454, kteréžto jest složil slowutný panažce bohulibý Thuoma ze Zásnuka a z Chotěnic dětem swým vlastním, nyní étúc před osmdesáti léty (t. r. 1374) o rozličném křesťanských věcí naučení ku paměti křesťanské wíry a dobrých uáwání. Ale já Wáwra z Jiwan, měštein w Hradci Jindřichowě a starý pisař, tudýž skonál sem tyto knihy l. 1492 atd. Tento rkp. wěcmi a pořádkem s předešlým srownáwá se, ale rozdilen jest slohem, tak že na mnohých místech brzo jako opsán, brzo jako předělání, brzo i skrácení oněch prwních zdá se býti, někde více, někde méně obsahující. *Čtvrtý rkp. Opatowický, ted p. Čerwenkowi, knězi cirkew. náležející.* Jest na pap. fol. z počátku XV stol. stran 423. W předmluwě prawí spisowatel dceři swé (jiz ne k dětem, nebrž k dceři mluwě), že jakož rozum jej odwedl bujnosti swětské neb tělesné, tak že by rád ji maudru widěl, tehdy že počal jest, chtějí jí dáti tyto prwní knihy (t. o hříších a nešlechtnostech)... že mni wšecky swé jí napsati knihy, ač by byl dotud žiw, žeby je mohl dokonati, aby měla, w čem by čtla, sobě i jiným k užitečné kratochwili, takť že má za to, žeby měla od něho dobrých šest swazkůw knih i s tímto prwním atd. Pořádek věcí tu jiný než w předešlých, a sice: o hříchu a šlechtnosti (t. ctnosti), pak o swátostech, o trojí hierarchii, o těch stawích, panenském, wdowském, manželském, konečně o hospodářství. Činí zničku o některých spisech swých, jako na str. 195. O almužně tuto nic neřku, neb na sw. Wawřince psal sem o ní na str. 195. O těch sedmi blahoslawenstwach... máš napřed. Ale o připrawení srdce a těch chodbách (rkp. mus. klade: o cestách, jiný rkp. o vstupních), tutof miním těch knížek připsati atd. W tomto rkp. stařec náš w 70tém roce wěku, dceři swé z knih dříve dětem psaných, co jí se hodilo, wybral, předělál a přeložením neb raději wynětím maudrým z latinského spisu Richarda a S. Victore o stawu wnitřního člověka, a z Roberta Holkota, výkladem na knihy Maudrosti swýj spis rozšířil. Ze však tento rkp. není jeho rukau psán, swědčí mimo

omyly psací, slowa na str. 397, kdež čerweně psáno: Tuto se počíná výklad knih moudrosti, jakož je Tóma jazykem českým (ostatek chybi). *Pátý rkp. weř. bibl. XVII. C. 18.* fol. na pap. 392 listy. Na konci stojí: A tak jest tento knížkám konec, jenž sú psány l. od nar. syna bož. 1463 ten den sw. Františka. Obsahuje Tůmowy spisy w tomto pořádku: 1) O panenství, wdowském stawu a manželi. 2) K hospodářóm, hospodyněm a čeledi. 3) O dewíti stawích lidských podobných k 9 kórom andělským. 4) O těch slowích onoho swěta (pekla, očistci, nebi). 5) O hříších. Pak co jest 10 rohów, jenžto je hřích má. 6) Knížky Rychardowy o čtweru zlém. 7) O čtyrech zwěřech, ježto widěl Daniel prorok u widění. 8) O šlechtnostech [wíra, naděje, milost; opatnost, udatná mysl, smiřnost, spravedlnost]. 9) O sedmi šlechtnostech, ježto jsú proti sedmi úhlawním hříchóm, [milování boha, bližního, pokora, trpědlí, poslušenství, nebháníe sbožie, skrownost, čistota]. 10) Kterak bojují hříchowé proti ctnostem [pýcha proti pokore, hněw s úklidností srdce, lenost se snažností, lakomstwo s nebháním swětských věcí, lakoty se smiřností, čistoty se smilstwem]. 11) O sedmi dařich ducha sw. 12) O připrawení srdce. 13) O sedmi chodbách. 14) O osmeru, ježto přiwodí blažnost. 15) O desateru božím přikázání a o dwanašti radách sw. čtení. 16) O sedmeré kostelní swátosti. Rkp. ten jest čtwtřá recenzi spisů Štítného, nejblíži rukopisu Opatowickému, ač někde širší, někde kratší, a cele nowě wzdlán jest, a hned více, hned méně věcí obsahuje.

Tiskem těchto wýborných knih wýšly posud jen malé částky a) z třetí knihy od Tomsy we spisu: Über die Veränderungen der čech. Sprache 1805, str. 85—104. b) Zpráva i wýpisky p. Palackýho učiněné w Čas. mus. 1838 str. 3—14. c) Též od p. Stárka w Čas. mus. 1841 str. 317—332. d) Širší zpráva w Rozboru 1842 str. 195—203 ode mne. e) Wýjimky hojně we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 675 slđ.

c) O sedmi wstupních téhož Tomáše Štítného. Rkp. weř. bibl. XVII F. 9. we 4.

Počátek: „Tyto knihy slowú o sedmi wstupních a jsú welmi dobré každému, ktož chce w duchownstwi prospěti.“ Konec: „Léto boží 1396 po božím narození ten pátek po wstapení božím na nebesa srownány jsú knihy o sedmi wstupních rukau Wáclawa, tohoto času komorníka Wýšhradského, syna pana Beneše Dubského a hofmistra w tu dobu Jasného knížete Wáclawa Římského a českého krále. Jaan pak wstupňowé ti jinde od téhož spisowatele také chodby neb cesty nazwání: náboženství, úsilí a trápení, duchowní utěšení, pokušení, proti pokušení lékafstwi, skutky šlechtnosti a maudrosti prawé. Připojen jest traktát o korábu Noemowě na 15 stranách, kdež o tom řeč, čeho ten koráb jest figurau, i co se při potopě dalo. Že tento i hned tuto následující spis jaan dílo našeho Štítného, není pochybností, poněwadž w rkp. Opatowickém na str. 191, pak 195 a 196 na ně se odwołáwá. W Rozboru 1842 str. 143—146. Jiný rkp. weř. bibl. XVII. C. 18. fol. 306—320. Wýjimek uštěn we Wýboru ze St. Lit. 1845 str. 779.

d) Počínají se knížky Hugowy o připrawení swého srdce.

Na spis ten sám Štítný se odwołáwá w rkp. Opatowickém. Na konci: Explicit Hugo de praeparatione cordis, finitus per dominum Mathiam de Prozano (Prostějow), anno dom. 1438 scriptum in castro Sternberg. Rkp. w Olom. bibl.; jiný u p. Čelakowského na perg. listůw 276, w mal. formátě z konce

XIV stol. Též v rkp. weř. bibl. XVII. C. 18. listův 290—306. Jiný rkp. v bibl. Mikulowské z XV stol.

159. *W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. we 4. na pap. listův 156 (necelém) nacházejí se mnohé menší ascetické spisy, jako a) Tuto se počíná pláč a žalost sw. královny a milého sw. Bernarda velmi krásně tím: když se má žalostivá (duše) rozpomena na tak žalostivé utrpení našeho milého J. Krista X na tomto světě daj skrze J. Krista Pána našeho amen.*

(Jest to wyprawování o Marii matce boží dilem po zjewení jejím a Krista swatému Bernardu, dilem wypsání sw. Epiphaneusa, jak Maria wedla život swůj. Přicházejí tam též modlitby k. p.: Proši tebe, anděle můj, rač mně na pomoc býti etc. Pane Ježíši Kriste, modlím se tobě na kříži rozpiatému etc., na niž dal papež Řehoř odpustky.)

b) *O božím narození a mladosti we wersích, tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 387.*

c) *Rozličné jiné spisky a rozjímání, jako: Sedmý lid jest, jenž Boha haní w jeho dobrotě etc. Jakžto sw. pismo píše, že pro hříech náš první matere Ewy etc. Sw. Jan Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, užířel etc. Sw. Anastasia byla z Říma etc. Výklad na očenáš. — Swatý Anselmus dlubý čas prosil jest sw. Marii etc. Šesterá věc jest, již se důstojně člověk má připrawiti k tělu božímu etc. Naučení sw. Bernarda atd.*

160. *List s nebe poslaný do města Galatan. Rkp. na perg. nalezený Bohum. Diabačem. Počíná: (Ne)věřící nechcete věřiti, že já jsem pokojný atd. Tištěn we St. Skl. III. 259.*

161. *Počíná se vážná věc o smrti: „Praví moudrý Šalomún, poslučaj syné můj, naučím tě užitečnému, dáť dar dobrý tobě své naučení etc. Rkp. 6 1/2 listu; sloh ze XIV stol. Opsáno w Slaném r. 1457.*

162. *MILIČ JAN. Knížky o zarmúceních velikých církwe swaté i každé duše wěrné, kteréž mají trpěti od draka na poslednie dni Antikristowy, a o jeho sedmi ranách posledních a najhorších, kterýmiž bude všecy wolené boží náramně křižowati, a kterak se mají wolení boží w tom křižování mieti. Rkp. w Mikulowě na pap. w 4. od r. 1453, [při němž jest také ewangelium Nikodemowoj. Počíná: Swatý Jan we své tajemnici woleným buoží X jako jiní swětí mocně jiným po sobě pomáhali; dajž to nám všemohúci a milostiwý Ježíš křižowaný, amen. —*

Jiný rkp. od r. 1519 byl u Ribayho w 4. Tiskem wysla r. 1523, (wýtisk u p. Bočka), a 1542 w Praze we 4. u Bartol. Netolického, skrze Pawla Bydžowského, a Brikého z Licka s powolením wší konsistoře archiepiskupstwí Pražského i rektora university; připsáno Jaroslauw, Wratislawowi a Wojtěchu z Pernšteina. Balbin o ní praví: Hanc librum haeretici et catholici commendant.

i) *Widění, snáře.*

163. *Jan patriarcha Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, užířel u widění atd. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 9. ze XIV. století.*

164. *Patnácte páterów, zjewených blahoslawenému Bernardowi, budeli je kto nábožně říkati, dewět užitkůw přijme. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 2, též ze XIV století.*

165. *Snář. Somnarium Sladae, přeložil z latiny WAWRINEC Z BRÉZOWÉ. Rkp. pěkný na perg. fol. w bibl. Mikulowské.*

Psán jest za Wáclawa krále, tedy na konci XIV nebo počátku XV věku, z rozličných knih sebraný. Právě spisowatel: Ať o jiných mlčím, wizme sen důstojného knížete Karla císaře Římského, jenž byl otec najjasnějšího knížete Wáclawa Římského, vždy rozmnožitele a českého krále a pána našeho milostiwého. Tento sám o sobě píše a řka atd. Dáleji praví: Usiluje usilowal jsem, abych nalezl panowateli swému pravý a jistý výklad snów lidských, jehož žádúci žádostí žádáše. A po mnohem zpytování spatřil sem, co indiů mudrci, co perštů i také egyptští o tom sú psali a smýšleli. A z těch najwážnější wybraw, krátkú řeč tuto sem popsal, aby panowatel mŕjích známosti dosiehna, budúcích věcí jistotu mohl poznati, kteráto okryta jest u podobenství kolotawých znamení atd. Jiný rkp. od r. 1539 widěl Jiří Ribay, kazatel w Činkotě w Uhřích; opět jiný jest w Štokholmě na pap. we 4. od r. 1471. Jiný rkp. r. 1483 we 4. u p. Bočka. Hájek klade wyhotowení té knihy mylně na r. 1361, a wydal ji w Praze r. 1550 (weř. bibl. IV. F. 86). Po druhé wysla w Praze u Dačického r. 1581. 8. pod titulem: Snář velmi pěkný z mnohých spisůw mudrcůw starých i nowých i z kněh zákona obojho wybraný, wedle přehod lidských skrze sný jím od boha zjewený atd. nyní opět znouw wyláštěný. U něho rozdělen jest na 12, w rkp. Štokholmském na 8 knih.

166. *Sybilly proroctwí o králowstwí českém, dle mnohých Cumana, jináč Amalthea tak nazwané, z jedné velmi staré sepsané knihy wytaženo.*

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 24. we 4. b. j. Pi Dalemilu u Zeberera naležá se též Sybillino proroctwí w rkp. od r. 1459 we 4.

k) *Modlitci knihy a liturgie.*

167. *Modlitby nejstarší posud známé. Rkp. ze XIV století weř. bibl. XVII. F. 30.*

Obsahuje na 180 listech mimo některé písně 197 modliteb sebraných s ohledem na klášternský. Jazyk w nich wybourný. Wiz Rozbor 1842 str. 131. W rkp. Raudnickém na perg. mal. fol., též ze XIV stol., po latinském officium beatae virginis, nachází se od listu 90 až do 111, osm modliteb českých, z nichžto sedm w Pražském rkp. do slova položeno.

168. *Hodiny swaté Márie, listů 20, w rkp. na perg. we 4. weř. bibl. XVII. A. 18. z konce XIV aneb z počátku XV století.*

Zawírá rkp. ten mimo to obyčejné hodiny od listu 21 až do 35; paže sw. Jana ewangelisty do listu 55. Paraphrasis zde onde výkladem sw. Otčůw opatřená. Abat mater (překlad nehrubě walný): Naučení osobě ženské o chowání se k bohu, k sobě a k bližnímu (necelě). Výklad páteře: dvě modlitby před přijímáním a jedna po přijímání (velmi

krásné, z lat.). Spor duše s tělem. Wiz Rozbor 1842 str. 146.

169. *Hodinky* klášternic *benediktinek* u sw. Jiri na hradě Pražském. Rkp. okolo 1400 (u p. Čelakowského).

170. *Letanie* na sedm žalmów, preces většie, septyny a hodiny za vše duše věrné. O moci žalmów podle mínění sw. Augustina, kdy se sluší žalmy modliti. Při žaltáři Olešnickém w. č. 99. [Dobr. Lit. II. 184.]

171. *Modlitby* na perg. pěkně psané pro jednu *paní z Rosenberka*, jakož Balbin [Boh. docta III 172] se domnívá, že 300 let staré jsau, dokládaje.

Rkp. weř. bibl. XVII. E. 7. we 4. listůw 180. První modlitba: Hospodine otče všemohúci, žel mi toho ze všeho srdce etc. Srownávají se s modlitbami w num. 159 na weliké částce, ale wice ještě obsahují jako: Modlitby o umučení p. n. Ježíše Krista.

Hodiny o božiem umučení; menší žaltář; legenda o 10000 rytířích etc. Pozdějších modlicích knih množství se nalezá. Zde jen některé:

172. Modlitba krásná božího umučení a jiné modlitby ze XIV stol. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 1.

173. Modlitba od sw. Petra. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 3.

174. Modlitby pro osobu ženskau ze XIV stol. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 7.

175. Modlitby po přijímání těla božího. Rkp. ze XIV stol. na perg. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 6.

176. Brewiář glagolitský na perg. od r. 1359 u p. hrab. Šternberka. [W. Dobr. Lit. II. 385.]

177. Zůstatek missálu glagolitského z Emaus. Dwa listy na perg. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 20.

ODDELENÍ TŘETÍ.

Od pátek o náboženství až do rozšíření knihtiskařství v Čechách, čili od Husa až do Ferdinanda I., od roku 1410 až do r. 1526.

I.

§. 16. *Politický stav.*

Historie politická s církevní toho věku co nejaužeji spojena. Celá Evropa usilovala o to (1409), aby papežové Benedikt XIII a Řehoř XII swrženi, a nový papež wywolen byl. Kardinálowé se proto shromáždili, Zbyněk Zajíc, arcibiskup Pražský nakloněn byl Řehoři, vysoká škola kardinálům. Rozmrzelý arcibiskup vyhlásil Husa rektora s universitou za odtržence, a zapověděl jemu mši a kázání. Hus rozhněván kázal proti papeži i arcibiskupu, a některé Wiklefowy propovědi (sady) zastával; Zbyněk jej w Římě obžalował, a spisy Wiklefowy spálil (1410). Zpíwány důtkliwé písně, Wáclawem králem pod ztracením hrdla zapovězené. Hus od papeže pohnán nestawil se. Ruprecht a Jošt od Němců na místo Wáclawa za císaře wywoleni, umřeli, a Sigmund císařował, kterýž Brandenburk zastawil a tak Čechy umalil. Když papež (1412) proti Neapoli křížowau wojnu wyzdwihl, přislubuje odpustky, Hus proti tomu se zasadil, a od Konráda arcibiskupa proto z Prahy wypovědín jsa, w krajích, zwláště Bechyňském kázal. Pohnán na sněm Kostnický proti průwodčímu listu císařskému upálen (1415), totéž učiněno druhý rok Jeronymu Pražskému. Upálení to Čechové za potupu celého národu powážowali, jedni hořce nad tím žalující, druzí auštípačné básně roztrušující, kteréž sněm Kostnický pod welikým trestem zapowídal *). Ještě za žiwota Husowa Jakaubek Stříbrský ujal se jeho učení, přidaw i přijímání swátosti pod obojí, z čehož napotom *kališníci* powstali. Dvě strany proti sobě stály, papeženci a Husité: u radnice Nowoměstské nepřátelství zjewně vypuklo zabitím 13 radních (1419). Wáclaw král umřel. Jan Žižka vůdce, Sigmund z Wratislawě rozbroy neopatrně množil, a Prahy násilně dobyti chtěje, odehnán jest. Husité Witolda knížete litewského za krále zwolili; císař Sigmund po druhé do Čech wpadl (1421), a ničeho nepořídíw Žižku na swau

*) Od té doby počaly úsilnější bádky a sněmowé duchowní o wfru jak jinde, tak obzwláště w kolleji weliké w Starém m. Pražském mnohokráte držání, jako léta 1417, 1420; za císaře Sigmunda 1421, 1429; za krále Wladislawa I. 1478, 1480; za Ludwika 1524; za Ferdinanda 1528, 1529, 1531, 1534, 1539, 1562. W. Obrana Sam. M. z Dráž. str. 92.

stranu přivéstí snažil se, kterýž však tím časem umřel (1424). Husité w Pražany, Sirotky, Orebity a Tabority rozdělili, a proti sobě. Papež a císař všeobecnau proti nim wojnu zdvihli; tito však spojili se, a Korybuta (Witoldowa náměstníka), příčinu rozepří, opustivše (1427), switzžili pod Prokopem Welikým (1431). Basilejský sněm newěda jiné rady, po dwaletém rokowání powolil Čechům kompaktáta (30. Listop. 1433), mezi nimiž hlavní bylo přijímání pod obojí způsobau, a kteráž kompaktáta papež Eugen potvrdil. Taborité tím ještě nespokojeni, od Husitůw a katolíkůw přemoženi jsau. Nyní Čechové sami přijali Sigmunda za krále (1436), kterýž kompaktáta podepsal a Rokycanu za arcibiskupa wywoliti dopustil (1437); ale slibu nedrže, stranu pod obojí tiskl tak, že Rokycana w Hradci Králové skrýwati se musil až do smrti Sigmundowy. *Albrecht* w poslední vůli za krále ustanowen, proti zwolenému od strany pod obojí Kazimíru, Wladislawa polského krále bratru práwa swého dobýwati přinucen byl (1438). Táhná proti Turkům, umřel na auplawici (1439).

Ladislaw narodil se (1440) 4 měsíce po smrti swého otce, pročež králowství do zrůstu jeho stawy českými po sněmích spravowáno: mezi nimiž čelní osoby byly: Meinhard z Jindřichowa Hradce a Jindřich Ptáček z Lípy, a po toho smrti Jiří z Poděbrad (1444). Ladislaw wychowán u císaře Fridricha rakauského skrze Kašpara Šlika a Aeneáše Sylwia, napotom papeže Pia II. Dwanáctiletý Ladislaw (1453) požádán od Čechůw nastoupil vládu. Téhož roku Constantinopole od Turkůw dobyta. Ladislaw maje se ženiti w 36 hodinách umřel (1457). *Jiří z Poděbrad* pomocí Rokycanowau za krále wywolen, Morawany, Slezáky a Lužičany k uznání sebe přinutil. Pius II. zpěčowal se potvrditi kompaktáta i arcibiskupství Rokycanowo. Legát papežský Fantinus de Valle od krále pro uražení welebnosti králowské do wězení dán. Tímto kwapným činem rozlněwán papež, ani propuštěním legáta ani pokornau omluwau udobřiti se nedaw, klatbu na Jiřího wynesl a wojnu křížowau wypowieděl. Pius sice umřel, ale Pawel II. nástupce jeho, způsobil to, že Matiaš, král uherský, na korunu českau ruce wztáhl, maje katolíky české, slezské i morawské na swé straně. Jiří hledaje skrze saského wolence smíření s papežem, brzo na to (1471) do druhého swěta se odebral, kamž jej Rokycana byl nedáwno předešel. *Wladislaw*, Kazimírůw syn, stawům od Jiřího za nástupce poručený, že kompaktáta podepsal, nelíbil se papeži, který od císaře žádal, aby Matiaše králem českým učinil (1472). Po wojně krvawé zjednán pokoj, když Jan Hasenštejn z Lobkowic papeže smířil (1479). Pro to smíření rotili se kališníci, tak že jeden po Wladislawu hledicím z okna lukem mřil. Wladislaw ještě tu noc opustil dům, Králůw Dwůr posud nazwaný, do zámku se odstěhowal, od kteréž doby zde sídleno, a Králůw Dwůr prodán. Na sněmě (1485) ujednáno, aby pod trestem wyhnanstwí žádná strana proti druhé po 31 let nekázala ani se nepokojila. Wůbec jak Jiří tak Wladislaw snažili se všecy strany w náboženství pod ty dvě uwěsti: katolíky a kališníky, ale nedowedli toho. Matiaš umřel, a tudy Morawa a Slezky, jemu postaupené, opět připadly Wladislawu, kteréhož Uhři také za krále wywolili (1490). Rozepře mezi panstwem a městy o waření piwa (1497). Ludwik, třiletý syn Wladislawůw, korunowán (1509). Smlauwa učiněná s císařem Maximilianem, dle které wnučka císařowa, arciwéwodkyně Maria, Ludwikowi, Anna pak česká králowna jednomu ze wnuků císařowých, Karlu neb Ferdinandu, zasnaubena, a staré aumluwy o dědění obapolné zemí obnoweny. Brzo na to skonál Wladislaw (1516). *Ludwik* dewitiletý po smrti otce wychowán od Jiřího markrabě z Brandenburka pod poručenstwím císaře Maximiliana a ujece Sigmunda krále polského. Smlauwa swatowácławská rozřešila spor o waření piwa, kteréž pánům dáno, naproti tomu městům držení statkůw a wedení štitůw powoleno. Města Pražská, zbořiwše mezidzi, w jedno se spojila. Ludwik skwostně přijat, a Maria manželka jeho

korunována. Čahera ze Žaltče přinesl (1522) z Witemberka Lutherowo učení tam od r. 1517 vzniklé; po mnohých pŕtkách usnešeno na sněmě, aby toliko katolická a ka-lišná strana w Čechách trpíny byly. W Uhřích r. 1523 a 1525 též přísní zákonowé dáni proti ewangelikům, kteříž je jímáti, ohněm páliťi a jmění jejich konfiskowati poraučeli (w Tabl. Poe. 1. XXXVI). Ludwík u Moháče proti Turkům, nečekaw pomoci z Čech a Morawy i Slezska, bojowal se ztrátou žiwota (1526).

II.

§. 17. *O s w í c e n í.*

a) *Za Wáclawa* od r. 1410 až do 1419.

S počátkem XV. století takořka celý národ český oddal se umění bohoslownému. Jen biblí a o biblí čteno a psáno. Mezi učenými bohoslowsky znamenití byli: Jan Hus, ¹⁾ Jeronym Pražský, Ondřej z Brodu, Jakúbek Střiberský, Štěpán Palec a j. m. Ale přepiatost toho učení pomátla Čechům rozumy, tak že wešedše w roztržky o náboženství sebe wespolek a vlast dlauhým časem hubili. Na universitě učeno obyčejnému tehdaž hlaubání w logice a metafysice, swářeno se o malichernosti. Z té školy vyšel Jakúbek, půwod strany pod obojí. Málo která hlawa probírala se z kalu školního bez potracení přirozeného rozumu.

b) *Za Sigmunda* od r. 1419 až do r. 1438.

Národ český byw za Karla tak znamenitý a slawný, pod Wáclawem vážnost tratiťi počal; po smrti pak jeho w šálenství upadl, jakého historie málo příkladůw udává. Nejprwé jako hlawníčkau pojati widěli na nebi znamení, krvawé a ohniwé kříže a krvawé deště. Jako hladowí wlci na sebe wespolek udeřiwsé, plenili a hubili se ohněm a mečem. Wůdcowé jejich byli nejwíce bohomluwci, kteří celý lid potřeštili. Tím toliko wojenské umění vznikalo. Cepy, pokojný nástroj, w náčiní ukrutné wojny obráceny. Cepem sedlák český w jedné minutě osmmecítma i třidceti ran wznesl, po každé nepřitele buď zabiw, buď omračiw. Wynalezli háky, kterými jezdcé ze sedla snadno wyzdvihali. Z wozů welmi uměle hradby stawěli. Tábor město Žizka skoro tak wystawil, jako stawí se nowější pevnosti; málem lidu jeho brániti mohli. Čechowé toho wěku byli k hrůze všem národům, ale pro swé nowoty w náboženství spolu w oškliwosti takowé, že je wůbec za nejhorší národ na celém swětě dlauhý čas jmíno. Jedna z hlawních příčin, pro kterau se Čechowé tak wolně od Římské církwe odtrhowali, byla dle Pelclowa domyslu řeč latinská w liturgii; neboť Slowan až podnes snadno w podezření běře to, čemu rozuměti a co widěti sám nemůže. W Husitské wojně sedmero sekt počítáno. Tomáš Ebendorfer z Haselbachu, sawvěký kronikář tenkrát w Praze bydlicí, popisuje čtyry hlawní sekty Pražské. „Obywatele Starého města, dí on, mají za základ swého náboženství čtyry artikule Pražské a wečeři Páně pod obojí spůsobau; služby boží konají jako Římští w mešním oděwu, a však zamítají obrazy swatých, a udělují swátost wečere P. noworozeným dětem. Nedbají swěcení a dotýkání šatůw, nádob, swěc a jehněďů (palm), neobětují při mešním oltáři. Nowoměstští (sirotci) odiwají se ke mši jediné albau a štolau, a nečtau ničeho kromě epištoly, ewangelium a ka-

1) S. Scripturam vocavit amicam et sponsam suam, sociam suae peregrinationis etc. (v. Bibl. palat. Cod. Theolog. 895. fol. De discret. Spir. et prophet. fol. 4.)

nonu. Přijali mnoho bludů Waldenských, všudy konsekrují, a protož ruší chrámy a kláštery. Taborité nižádného oděvu kněžského nepotřebují při službách božích. Zamítají zpověď, denně přijímají pod obojí, při čemž toliko otčenáš se modlí; to činí často, držíce meč krvavý, kterým mnohé newinné zabili. Kněží jejich všude konsekrují, jsau bez pleše, ale bradatí. Ruší všechny zákony církevní, půst, pauti, bratrstwa, oběti za mrtvé, pohřeb na svěceném místě. Mništwi nepřátelé jsauce, mnišky z klášterů pudí. Adamité nazí obcházejí, majíce manželství společné, žádné swátosti. Tyto Žižka vyhubil.“

Ač po vystěhování Němců ještě mnoho studentů w Praze zůstalo, předce nedlauho trwal dobrý staw university. Wojny zemi hubící, každodenní půtky katolických a Husitských učitelůw, a od těchto někdy vynucené přednosti, konečně domnění obecné, že w Čechách jen bludů semenistě, welmi ztenčili školy Pražské, a jest se čemu diwiti, že jich docela nezahubily. Každoročně důstojnosti akademické udělowány. Theologická fakulta udržela se, a však jen theologii učeno, a učení toho we škole hádkami, w poli mečem od bohoslowců zastáwáno. Sem náležejí theologové Andreas de Broda, kanovník kapit. Praž. († 1427) a Jan z Holešowa Morawan, benediktin (nar. 1366 † 1436). Málo spisůw jejich nás došlo, a ztracených snadno oželeli. Letopisci toho věku jsau nám důležitější, ačkoli latinau barbarskau psali. Znamenitější mezi nimi jsau: Wawrinec Březina, Bartoloměj z Drahonice a jiní nejmenowaní. Matěj Lauda česky psal, jehož rukopisu užil Balbin. Kristian Prachatický a Jan Šindel w mathematice a w lékařství slynuli. Šindel mnoho let učil lékařství, byl kanovník na hradě Pražském a děkan na Vyšehradě († 1449).

Za Jiřího z Poděbrad od r. 1438 až do 1471.

Umění wojenského a udatenství swého Čechové wždy ještě důkazy vydáwali proti křizákům, Uhrům, a zvláště proti Turkům. Aeneas Sylvius praví, že za jeho času Čechové sami vícekrátě wítězství dobyli, nežli mnozí jiní národové po celý byt swůj. Katolické duchowenstwo w Čechách tehdaž w bídném stawu se nalézalo. Kláštery od Taboritů pobořené nestawěly se, aniž nowé zakládaly. Když za Jiřího kališníci od papeže w klatbu dáni, kaceřowání a brannau rukau stíhání byli, katolíci od sewřené jich strany také mnoho trpěli. Kanovníci a klášterníci, za obránce papežowý držení a od kališníků nenáwidění, často Prahy prázdni býti museli. Král oněm, kteří ho proti nepřátelům tolikým bránili, odslawiti se chtěje, dáwal statky odprázdnných biskupství a klášterů, čímž statkové duchowní do rukau swětských přicházeli, a strana katolická možnosti a horliwosti pozbýwala; a protož skoro celé Čechy odtrhly se od Římské stolice. Wše to (praví Pelcel), byloby se nestalo, kdyby Pius II a Pawel II tauž maudrostí jako sněm Basilejský byli pokračowali. Mistr Jan Rokycan při dosednutí krále Ladislawa znamenaje, že mu nastává weliké nebezpečenství, wzbuzowal lid proti straně Římské kázáním o wszelkých nedostatcích církwe; tím Řehoře, ze swé sestry syna, rytíře, s jinými některými ponukl, aby společné shromáždění učinili, a podlé příkladu první církwe mezi sebou wše nařídili a wyzdvihli a k obnowení přiwedli. Tak powstala *jednota bratrská* (1467 *). Ale Rokycana, když nastaupením Jiřího na králowství powěť se proměnilo, proměniw se sám, sbor bratrský, jemuž přičinau byl, poněkud sice ochraňowal, zjednaw jim na králi místo w saukromí na Litickém zboží w Kunwaldě za Žamberkem, a však osočené samým sobě zůstawil, ano později (1470) pronásledowal. — Umění toho času nehrubě

*) Historii jednoty bratrské sami bratři pilně spisowali, a w rozličných rukopisech zůstawili, z nichž nejjobširnější jest Archiv jejich nyní w Ochranowě chowaný. W krátkosti Samuel Martin z Drážowa we swé obraně (1636) o té věci zprawuje na str. 403 sld. Též Regenvolscius w knize *Systema historico-chronologicum etc. hist. eccl. pag. 30. sq.*

prospívalo. Bohosloví vždy ještě samo téměř učeno. Učení hádali se o přijímání pod jednu a pod obojí. Mezi nimi znamenitější byli: Jan Rokycana, Hilar Litoměřický, Wacław Krum-lowský, Wacław Křižanowský, Jan Pražák a jiní mnozí, jichžto spisů nikdo více nečte. O rozšířeném čtení biblí svědčí Aeneas Sylvius: „Hanba, praví on, kněžím wlským, o nichž známo jest, že se lenují i jednu w životě celý Nowý Zákon přečísti, ano w Čechách každá sprostá žena Taboritská na všecky otázky ze starého i nowého zákona odpověděti umí.“ To owšem o neřímských; neboť Mikuláš Biskupce w listu od r. 1444 trpce na to žaluje, že w Římské církwi čtení písma sw. w národním jazyku vždy ještě se zapovídá. Alchymii do Čech přinesli Wlachové (okolo 1457), kteříž na horách Krkonošských materiam secretam hledávali. Historie cele zanedbána. Pawel Židck w své knize pro Jiřího sepsané některé rozprávky umístil. Cizozemec Aeneas Sylvius českou historii latinskou sepsal (1458), a Martin Roheczana, učitel Hynka z Poděbrad, pozůstavil: *Querela de statu ecclesiae* (tištěnou w Praze 1574). Listové krále Jiřího papežům, králům a knížatům jsou psáni lepší latinou, nežby na onen čas očekával. Nalezené toho věku tiskařské umění welmi brzo do Čech se dostalo. Domnění jesuity Kofinka a jiných (w. kázání: *Lingua trium saeculorum* od r. 1740), že nálezce jeho byl rozený Čech z Kutnéhory, a proto Guttenger nazvaný, w nowějších časech až ku pravdě podobnosti Winařickým zvýšeno. Nejstarší posud známá tištěná kniha česká jest: *Historie Trojan-ská* (bez místa) od r. 1468, kterýž rok zřejmě na zadu tištěn jest, pročež nepotřebno jiného se domněti. Cena peněz a mince ustanowena.

O *stavitelství* Aeneas Sylvius toto svědectví dává: „Mám za to, že za mého času w celé Ewropě není žádného království, kteréby více a skwostnějších neb ozdobnějších chrámů mělo jako česká země. Přewysoké kostely dlauhými a širokými klenutými nadezděné, oltáře vysoké od zlata a stříbra se blyští, jímž ostatkové swatých obaleni jsou; oděvy kněžské perlami krumpowány, náradí kostelní nad míru skwostné; okna, skrze něž světlo do wnitřku padá, jsou prostranná, vysoká, ze světlého skla uměle složená. Tato podivná skwostnost jest netoliko w městech, ale i we wsech. (hist. c. 36.)

d) *Za Wladislawa a Ludwika* od r. 1471 do 1526.

O náboženství tehdyž w Čechách dává zpráwu Jan Šlechta ze Wšehrd w listu k. Erasmu Roterodamskému (w. Pelc. Gesch. I 520), kteréhož listu tento smysl jest: „Mimo Židy a Epikurské, nesmrtnost duše upírající, a některé Mikulašence, w Čechách a w Morawě trojí náboženství běh svůj má. První jest *katolické*; k tomu zná se největší díl vysoké šlechty, některá města a kláštery rozličných řádů, druhdy bohaté, nyní dílem zbořené nebo zchudlé. Druhá strana jest *pod obojí*, k níž znají se někteří z pánů, největší díl rytířstwa a na třidcet král. měst. Tito užíwají všech swátostí církewních, a zachowávají všecky řády a obyčeje jako Římská církew, a dělí se jediné přijímáním wečeře paně pod obojí způsobem a čtením epištoly a ewangelium při mši národním jazykem, a twrdí, že jim to od církwe kompaktáty Basilejskými propůjčeno. Třetí strana w náboženství jsou *Pikardi* ¹⁾. To jméno dostali od jakéhos přiběhlého Pikarda, který

1) Čeští bratři z potupy nazýwání byli Pikardi; oni však oděšili se jména i bludů Pikardských, jakž oni ději, r. 1421 powstalých, ano jich jednota teprw r. 1457 vznikla, a nic s Pikardy činiti neměla. Na psaní to odwołáwá se Jaffet w hist. brat. f. 8. pravě, že Jan Šlechta bratry české w epištole k Erasmu Rot. potupil. Jméno Pikardů wlastně Waldenským náleží. — Appellati sunt illi homines, qui cum Valdo (cive Lugdunensi 1160) doctrinam et vitam reformabant, *Valdenses* ab eodem Valdo; sed etiam *Pauperes de Lugduno*, quod vitam eligerent pauperem; *Leonistae* a loco, in quo nati, nempe a Lugduno, cui nomen germanice Leon, gallice Lyon; *Albigenses*, quod successu temporis in oppido Galliae Albigio haeserint; *Picardi* a Picardia Galliae provincia. Regenvolscius hist. Eccl. p. 13.

swé učení nejprwé Žižkowi a jeho vojsku wštipil. Pod Wladislawem w Uhřich nejwice sídlícím, welmi se rozmnožili. Ti zamítají papeže s kardinaly a biskupy katolickými, a wolí sobě sami swé biskupy a kněze, lidi nejwice surowé, neučené, ženaté. Bratrují a sestrují sobě. Jediné biblí moc uznávajíce zawrhují slova starých i nowých lidí učených w písme. Mši čtau bez kněžského oděwu, přičemž modlí se toliko otčenáš, a konsekrují také kvašený chléb. O swátostech církwe nedrží nic. Nowé audy po znowu křtí. Newěří o přítomnosti páně w swátosti oltární. Wzýwání swatých, modlitba za mrtvé, ušní zpověď, bdění a půst u nich místa nemají. Swětí toliko neděli, welikunoc a letnice.“ Na sněmu Benešowském pobidnutím owdowělé králowé Johanky zawřino, aby bratří moci utištění a zahlázeni byli. Jediný pán osmělil se jich zastáwati. Pročež bratří veřejně odčítali se jména i bludů Pikardských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wůbec, ale aby zvláště určili, co u nich zcestného, čehož by se odřici slušelo. W r. 1476 od kališných proti nim nastrojen swědek Ležka, což s jich strany nowau obranu působilo. Mistři Pražští (1479) na přímluwu mnoha wzácných lidí králowství českého powolali bratří ku přátelskému rozmlauwání o wíře. Postawili se: kněz Michal, bratr Jan Chelčický a Prokop. Po rozmlauwání, když ukázali se neustupnými, rozkázáno jim, aby téhož dne ještě před západem slunce Prahy prázdni byli, pod nebezpečenstwím žiwota. To opět nowým spisům příčinu dalo. W r. 1499 papež Alexander VI rozkázal proboštu Citskému (Citium, Klosterneuburg) a inquisitoru Henrichu Institorisu do Čech a do Morawy osobně se odebrati pro obrácení Waldenských kacířů a spálení knih jejich. W opětowaném breve od r. 1500 o knize *kopyta* (w. Chelčický) wýslovně zmínka se činí. Institoris neprodlel wydati některé Sermones k zastání Římské církwe, w Olomauci 1501, kdež bratry z hrozného kacířstwí winil. Král Wladislaw, u něhož osočení byli, že moc swěta se wšemi práwy a pomstami mezi sebe pustili, chtě je mocí wyhubiti, wydál proti nim přísné rozkazy (1503 a 1504). Ti dobří lidé hledali záštity w apologiích veřejných, ale darmo; r. 1508 nejwice nabádáním Jana (bosáka) biskupa Waradinského a biskupa morawského zostřena jsau proti nim poručení. „Wšecká učení, tak zněl rozkaz králowský, a psaní jejich bludůw, zjewná i tejná, mají zastawena býti a zkažena, knihy jejich wšeckny spáleny, tištěné i psané. A žádný pán, rytířský člověk i město těch kněh, takowých traktátůw psáti a tisknauti pod sebau dopustiti nemá, ani prodáwati, a kdožby přinesl kde, a u něho byly nalezeny, má skutečně trestán býti, wedlé uznání pánůw a saudeů zemských.“ Králowská města plnila tyto rozkazy, ale někteří páni propůjčowali jim ochrany. Když Luter (1517) reformaci swau w Němcích uwáděl, puštění jsau z oka bratří na nějaký čas, a pozornost na něho obrácena. Nejprwé u kališníků samých, kteří swobodnější učení Pikardů w oškliwosti měli, Luter pochwalu nalezl. Šlikowé w Lokti, Salhausenowé na Děčíně proto u krále Ludwíka od katolického administratora Jana Žáka obžalování. Čechům pauhým dáno přeložení některých Luterowych spisůw (1520—3). Pročež z Uher wydán přísný rozkaz, aby Pikardské i Luterské učení přetrženo bylo. Mistr Jan Pašek z Wratu, Staroměstský radní, a kališnický administrator Hawel Cahera následowníky obojího učení po čtyry léta úsilně wyhledáwali, jímali, z města wypowídali, některé mučili a pálili. Když jistého Mikuláše (1526) upalowali, kat spolu mnoho jeho kněh na hranici uwrhnul. Odtud fídkost kněh z onoho wěku. Desátý článek sněmu od 29 Ledna 1524 schwaluje sice čtení písma sw., a wšak Pražská radda téhož roku nařídila, aby skrze administratory, jak se činilo před časy, i napotom wšecká česky psaná pojednání prohlédnuta a kacířská do radnice dodána byla. Na konci léta 1524 šestmceřtma článků oznámeno, z nichž čtrnáctý auřadné přehlédnutí knih určiteji ustanowuje. Kacířské a bludné knihy zapovězeny, na prodáwání jich wynešena ztráta jmění a žiwota nebo wypovědění; knihy samy aby spáleny byly, nowé spisy do města přinešené toliko

s vůlí konsistoře a městského správce (purgmistra) prodávati povoleno. Pročež bratří toliko kromě Prahy zde onde spisy své tiskli. Některá místa tiskací u nich tajná a jim toliko srozumitelná jména měla. Mladá Boleslaw slaula *Mons Carmeli*, předměstí Boleslawské na *Podolci*, Litomyšle *Mons Oliveti*, Lileč w Morawě *Mons Liliorum*, městečko Ostrow *Mons Engadi*. W tom dawu předce wzrůstala Jednota bratrská; měvši sídlo w Kunwaldě a we Lhotce, potom w Benešowě, a později w Boleslawi Mladé, rozšířila se po Boleslawském a Kralohradeckém kraji až do Morawy, a rozdělila se w rozličné sbory neb církwe, odkudž jména jejich Kunwaldští, Boleslawští, Lilečtí, Hraničtí, Habrowanští atd. Některé osoby z vysokého panstwa byly jejich wíry, jako Špetel z Janowic, Černčický z Kačowa, Krajíří, Zdenko Kostka z Postupic pán na Litomyšli, Marta z Bozkowic, jich nejobzvláštnější ochránkyně. Měli již r. 1500 školu w Boleslawi, kdež mladá šlechta se cwičila; podobně w Soběslawi, Lipnice, Prostějowě a jinde. — Předce však také kwětlo katolické náboženství, k němuž se dwůr a nejwětší díl panstwa hlásil. Hrabata z Guttenshteinu založili (1483) klášter karmelitský w Rabšteíně a (1486) w Chyši; Paulani (1500) od pánů z Rosenberka do Kugelweitu powolání. — Diwoký oheň wálečný, zdá se, u Čechůw toho času ulehl. Bonfinius, očitý svědek, je popisuje w uherské historii w tento rozum: „Čechowé nad wšecky národy na swětě předčí welikostí, silau a krásau. Nosí přepěkné wlasý, o něž však i o tělo wůbec přílišně pečují. Jsau welmi příjemní w obcowání. W oděwu a stroji nad míru čistotní a měkci; zrozeni k milosti a wojně, welmi přiwětíwí a příliš umělí zalíbíti se a získati přátelství.“ Umy a wědy toho času lepšího způsobu nabýwati počaly. Bohomluwcům, dotud celé Čechy bauřiwším, smlauwau w náboženství na Horách Kutnách uloženo mlčení a zdržení se wšeho tupení. Tím barbarství podpora klesla, a uměním wolno učiněno. Řehoř Pražský, jinak Haštal (Gastulus) wykládal nejprwé Virgilia a jiné klassiky w Karolíně, až přes rok 1484. Bohuslaw Lobkowic z Hasensteina žiw byl tu dobu, muž, který posawád právem jest chlauba česká. Básně jeho i listy wybournau latinau psány. Nejpečnějši to duch, jež kdy česká země zplodila; bohdejž česky byl psal! († 1510). Přátelé jeho a duchem jemu podobni byli Jan Šlechta ze Wšehrd, Viktorin Kornel ze Wšehrd, Augustin Morawský, Stanislaw Thurzo, Roderich Dubrawský (Dubrawius), Valentin Meziřícký a j. w. Jeronym Balbus, Wlach, učiw již w Paříži a we Widni pěkným uměním slowesným, činil též w Praze 1500, maje mnohé šlechtice mezi posluchači; ten však odstraněn jest, zawáděw mládež k neslýchaným až dotawad neprávostem. Jan Sturnus, Hasensteinem z Němec powolaný též mnoho přispěl ku wzděláni pěkných umění. Po smrti Řehoře Pražského a po odjiti Balbusa musy takofka pokautně chowaly se w Čechách; neboť dwa fanatikowé, skoro stoletý Wáclaw Koranda a Wáclaw Pacowský, je z Karolína zaplašili; pročež Čechowé nabywše již chuti a oblíbení w pěkném umění, hledali jeho w Bonqnii, Štrasburce a jinde w cizině. Tiskařství rychlý vznik u nás bralo. W r. 1475 Nowý Zákon; 1476 w Plzni tištěna Statuta Provincialia Ernesti; w r. 1478 a 1483 sněmy; okolo 1480 žiwotowé swatých; l. 1487 žaltář w Praze, a od té doby tu tiskárna stálá; w r. 1488 celá biblí již tištěna. W Normberce apologie bratrská 1504, a jiné knihy 1517 a 1518, w Benátkách biblí 1506. W Praze wedlé staré tiskárny u Bílého Lwa na Starém městě přichází již 1507 Mikuláš Konáč a Jan Wolf nebo Morawus, tiskaři. Tento mizí s rokem 1512, ale Konáč tiskl několiko let u Matky boží na Lůži, w domě ad Fortunam, a přejal r. 1522 tiskárnu u Bílého Lwa. Mimo něj tiskli Jan Šmerhowský (1513—19), Pawel Sewerin r. 1522, a Oldřich Welenský, přešlý do městečka Běty (Weisswasser), kdež swá překládání (1519—1521) na swětlo dáwal, a r. 1522 opět do Prahy se přestěhowal. W Plzni Mikuláš Bakalář od r. 1498 do 1513 nejwíce spisy pro obecný lid wydáwal. W Litomyšli (in monte Oliveti) Pawel Meziřícký, jinak

Olivecensis nazvaný již r. 1507 wystaupil. W Mladé Boleslawi Mikul. Klaudian r. 1507 apologii bratrskau tiskem vydal. On byknáře w Normberce (1517) wyslého opráwcem byl, a r. 1518 Nowý Zákon, Lactancia, Hermesa a j. spisy, roku pak 1519 swau knihu o babení wytiskl. Nástupce jeho Jiří Štyrsa pěknými literami znamenitým se učinil. We Wilimowě Chwal Dubánek Petra Chelčického Sít wíry 1521 wytiskl, knihu českým bratřím welmi wáženau. — Mistr Hanuš, matematik wýborný, orloj na radnici Staroměstské (1490) wyhotowil, sotwa kde w swětě sobě rowný mající (w. Strnad Besch. 1791 a Rul. Kal. I. 80). Stawitel dobrý toho wěku, byl Beneš. On na hradě Pražském wystawil palác králi Wladislawu. Sál, *španielským* nyní nazwaný, jim r. 1502 dohotowen. Žiw byl ten umělec až do 1531 w swé vlasti Launech, a pochowan w kostele, jež tam wystawil.

III.

§. 18. Jazyk.

a) Jazyka staw.

Záhubné půtky w náboženstwi tím staly se blahočinnými jazyku českému, že Husowa strana lidu obecnému wšeccko w známost schwalně uwodic netoliko Wiklefowy spisy, ale zvláště biblí českau rozšiřowala. Hus reformatorem w jazyku a literatuře tak dobře jako w náboženstwi slauti může. On Wiklefůw Trialogus w českém jazyku swět-ským lidem i paním posílal, přeložení nowého písem swatých jestli ne půwodce, zajisté pomahatel byl, mnohé české spisy náboženstwi se týkající, a písně duchowní složil, traktát o sedmi hříších w Betlemě, kdež kazatelem byl, na stěnách napsati dal. Jakúbkowi Sřibřskému předhodil jeden z odporníků, že uwedl nowý způsob zpěwu w kostelích, a Jeronymu Pražskému na sněmu Kostnickém wytykáno, že ze slow pisma sw. rozličné písně složil, čímž (jak praweno) jeho stranníci w domysl upadli, jakoby písmu sw. lépeji rozuměli než jiní křesťané. Jana Kardinála, rektora university, a ostatních mistrů zdání o kalichu do češtiny přeloženo. Mezi obranami Husowa učení česky psanými nejznamenitější byla od jisté ženské osoby psaná. Po smrti Wáclawa krále (1419) powstali Taborité, jejichž biskup Mikuláš z Pelhřimowa theologický traktát latině a česky sepsal, od Pražských mistrů (1420) na sněmu za kacířský uznaný. Tito Taborité již před r. 1423 služby boží česky konati počali, a na sjezdu w Konopišti Pražským mistrům wytkli tím, že mši čítají jazykem lidu nesrozumitelným. Od jejich wůdce Žižky českých listů několik zachowáno, jakož i zřízení wojenské a píseň wálečná. Též kališníci při mši jazyk český uwésti chtěli. Obrátili se k sněmu Basilejskému. Biskup Philibert, kterýž jako legat na tom sněmě (1436) obřady církewní opět uwésti se snažowal, českému jazyku we mši ano i we zpěwích při mši odporowal; ale Rokycana a jeho stranníci w tom se mýliti nedali. Děkan kapitolní Hilarius jim we weřejné před králem držané hádce wytykal, že česky (in vulgari bohemico) křtí, a že Rokycana kacířskau píseň: Wěrní křesťané etc. denně zpíwati dáwá, a že mši (wlastně jen částky, epístolu, ewangelium a wěřím) w národním jazyku čítají. Paměti hodno jest jedno místo w Rokycanowě kázání, kde toho želi, že wzdělawatelným modlitbám církewním w postě lid nerozumí: „Ale, dí on, kdyby to lidem čteno bylo česky, aby rozuměli, uzřelby, kterakby se proto ďábel bauřil. Aníť kriči, au kněží nechte toho, nepočínejte nic nowého, nebudemť wám toho trpěti.“ Mistr Židek we swé Spráwowně králi předhazuje, že wždy ještě (1470) dopaustší zpíwali „biskupůw, kardinálůw, těch falešných prorokůw“ zdá se w písni dotčené (wěrní křesťané etc.) „Nejprwé, dokládá on, ať chodci, ani žádni nezpíwají písní ruhawých o papežích a biskupích a páních; neb to jedowaté ponuká k nepokoji, opět, ať kněží nezpíwají česky w kostelích na mši, neb to není žádný prospěch, než roztržení, a křtí latině, a žáci ať nechají zpíwání o Janowi Husowi, neb to není k lásce rozmno-

žení, než k rozličným swárům. Obci w kostele píšně swaté před kázáním mohau pro náboženství dopuštěny býti až do arcibiskupa; potom co učiní arcibiskup, to buď.“ — Zvlášť čeští bratři o vzdělání národního jazyka snažnost měli, česky sobě i jiným dopisující, česky se o jednotě své s nepřátely hádající. Diwno, že vždy ještě zachovával se obyčej kapitoly Pražské, německé kázání w kostele, a české wenku držeti, kterýž obyčej posel odtud, že na dwůr ohled brán býti musil, což dle Aenea Sylvia (1451) činěno we všech kollegialních a mnišských nadaných kostelích (ubi saecularium presbyterorum collegia sunt aut monachorum praedia possidentium) kromě žebrawých mnichůw, jimž powoleno bylo w kterémkoli jazyku lid vyučowati. Dle téhož Sylvia málo bylo mezi Čechy, aspoň ze šlechty, kteříby obojí jazyk, český i německý neznali. A však českému vůbec toho věku přednost dána. Páni čeští všickni nejináč, než česky sobě dopisowali, jakož z mnohých listů w Treboni a jinde w spisownách patrnó, ačkoli také někteří mezi nimi německý jazyk zwelebowali se snažili. ¹⁾ Sněmowé a saudowé, počna od Sigmunda, nejinak než česky držáni byli, ačkoli do desk zemských podlé starého obyčeje ještě mnoho latiny mícháno. Na sněmu Benešovském (1451) Aeneas Sylvius, jako wyslanec císaře Fridricha latinsky své přednesení učinil, ale Prokop z Rabenšteinu slova jeho, poněwadž ne všickni latině rozuměli, wyložiti musil, což dle téhož Sylvia Prokop tak dobře dělál, že řeč Sylviowa nic neztratila, anobř získala. Týž Prokop byl tlumačem mezi správcem země Jiřím a wyslancem císařowým w rozmluwě o náboženství, ano wyslanec toliko latinsky, Jiří toliko česky mluwil. W r. 1486. 1 Září Wladislaw s Matiašem uherským do Jihlawy k sněmu přijel, kdež ho Ctibor z Cimburka, hejtman země morawské českau řečí přiwital. (Pilarz et Morawetz hist. Mor. P. II. p. 104). Známost českého jazyka při wolení králů českých nemalau nyní wážnost měla. Po smrti Sigmunda (1438) jedna strana mocná ohlašowala se pro bratra krále polského, kterýž wyslancům druhé strany nápad Albrechtůw hájícím odpověděl: „Poláci a Čechowé mají jeden obecný jazyk a jeden půwod národní; s Němci pak Čechům nic obecného není.“ Zwolující Alberta wévodu baworského (1440) stawowé na to zřetel měli, že wychowan byw u dwora krále Wáclawa česky se naučil. Po smrti Ladislawa (1458) wolení Jiřího rozepsáno bylo s mnohými slowy z Dalimila wzatými, pro uwenění Němců w nenáwist. Po Jiřím (1471) Wladislaw zwolen proto, že stawowé, jakož sami w odpovědi své Matiašowi učiněné prawili, naději měli, ano skrze něho sláwa českého národu a slowanského jazyka powýšena bude. — Wawřinec z Březowé (okolo 1437) wysady latinské Nowého města Pražského w češtinu uwedl. Též cechownní ustanowení malérů Pražských (1430) z němčiny přeloženo; důkaz, že již mnozí z nich německy neuměli. Tu dobu také přeloženo do češtiny práwo Jihlaské a Kutnohorských rudníků. — Pawel Židek nechwálí sice snažení těch, kteří žádnému cizozemci měšťanstwí propůjčiti, a žádného jazyka kromě českého w zemi trpěti nechťeli, z té příčiny, že, jak prawí, „jedním jazykem se newzdělá králowství, ale rozličností jazykůw, raucha a lidí,“ a však předce schwaluje ustanowení Karla IV, dle něhož při saudech všecko českým jazykem jednati se mělo, a myslí, že cizozemci, mělliby w ohyzdu českau řeč,

1) W listu Tábořských p. Oldřichowi z Rosenberka od 22 Ledna 1443 psáno doslovně toto: „Tajnosť wšie země není, když císař slavné paměti do země přitáhl: a nás s zeměmi okolními smířil, toť mnozí dobří lidé wědie w této zemi, žeť sme chtěli rádi w tom míru trwajice po swých obchodech se obierati. Ale po jeho smrti nemohlo to nás potkati. Neb někteří páni čeští, usilující německý jazyk zwelebiti a český w hlasiech zemdliti, přiwedše Němce do země, naši chudinu některých náwodem na najwvyššie zahubili, míru slawného se opowrhše“.... Čemuž p. Oldřich we své odpovědi neodpírá, nébř to s sebe na jiné swrhuje, řka: „Ktožby ten byl, ježto by proti země wysazenie řádům co učinil, nechť se ten za to stydí.“ Arch. čes. I str. 380—1.

že by se jí učili nechťel, ani swým dětem chtělby dopustiti, aby se učily česky, nemá se wěčně dopauštěti domu kaupiti, zvlášť w Praze. — U zemských desk latina XV století nejdéle se udržela. Půta z Risenburku, nejvyšší sudi zemský w králowství českém, wymohl to, že na sněmu 15 Března 1495 na hradě Pražském zawřeno bylo, aby we dskách zemských králowství českého, w nichž až potud latinským jazykem zapisowáno, napotom, wyjmauce listy latinské neb německé, ostatní wšecho česky se wpisowalo. (Welesl. Kal. 13 Mart.) Jindřich z Hradce († 1506), za něhož český jazyk u desk zemských a u všech vyšších soudů uweden, byl zvláštní obhájce jeho. (Cruger. Sacr. pulv. 17 Jan. et 21 Nov.). Morawané skrze swého hejtmána zemského Ctibora z Cimburka w r. 1480 jazyk český při dskách zemských Karlem IV. r. 1348 založených uwedli, kteréž bywše prwé latinské, nyní česky a na díle německy se wedly až do r. 1641, a to obojí, jak Brněnské tak Olomaucké. Od r. 1492 až do nejnowějších časů máme sněmy českým jazykem tištěné. Diplomatické užíwání českého jazyka netoliko w Čechách, Morawě a Slezsku, ale i w polských wéwodstwach Zátoru a Oswětíně swé místo mělo, kdež se od r. 1481 až do 1559, neli déle udržel. Nejstarší kniha desk zemských knížetství Opawského w českém jazyku jest od r. 1401, kdež na čele psáno, že léta 1401 po ohni před třidceti léty w tom městě vyšlém, staré i nowé knihy shořely, a tato kniha zřízena jest za panowání nejjasnějšího knížete Přemka, knížete a pána w Opawě. Za Wladislawa sloh práwní wzdlán jest. Wšecha nařízení z kanceláře králowského česky vycházela. Spisowny plny jsau českých písemností z toho wěku. Auřady samým Čechům udělowány, Němcům usaditi se obnowenými zákony bráněno. Páni z Postupic zvlášť rozšiřowání se Němců hájili, a co Viktorin ze Wšehrd we swých práwích zemských o nich píše, naskýtá nám obraz dosti jasný, kterak tehdaž smýšleno: „Má také, dí on (w K. 3, kap. 15) býti prawý přirozený Čech, ne Němec, ne jiný cizozemec, neb netoliko w žádný úřad zemský od nejvyššího až do nejnižšího úřadu žádný cizozemec a Němec zvlášť nemá wsazen a přijat býti podlé práwa, ale také Němci nikdež nemaji trpíni býti, než jako jest za swaté paměti knížat, za oswíceného a swatého Spitihněwa, za Břetislawa otce jeho, a za oswíceného a sw. Soběslawa bylo a za jiných knížat a králůw potomních, Němci mají z země wyobcowáni býti, jakož kroniky české wšecho ukazují a swědčí. Neb každý král český, jakož jest Kojata prwnímu králi českému Wratislawowi ode wší země powěděl, že máš od swých Čechůw a zemanůw čest, od cizozemců nemáš jedno lest. Neb žádný pro dobré zemské cizozemec do české země se neobrací, než pro zlé obecní, aby pod tím swého užitku mohl dosíci. A byliliby w kterých úřadech cizozemci, mají s nich ssazowáni býti, jakož se jest nedáwno za naši paměti jednomu i druhému stalo, že jsau oba s úřadůw kanonictwa pro jazyk ssazeni; z té příčiny všem cizozemcům zapowědino jest, aby sobě w zemi české žádných zboží ani zámeků, twrzí, měst etc. ani dědin kupowali ¹⁾. Pakliby co přes to který cizozemec sobě w zemi kaupil, má jemu to nejprw odjato býti, a potom sám z země má wyhnán

1) W aktách Plzenskych, nyní w Museum, zaznamenáno toto: Léta 1500 páni konšelé i hned po obnowení raddy jsauce se všemi jinými přiseznými osobami shromážděni slawně mezi sebou zawřeli a společně na tom zůstali, aby co se pauhých Němcůw dotýče, kteříž nic česky neumějí, žádný z nich zde za sauseda přijímán nebyl, aniž za člověka w kteréžkoli wsi městské, ani aby domu najímal w městě, dokud by se česky mluwiti nenaučil, lečby se takový člověk dobrý nahodil, kterýžby se pánům napřed a obci líbil a hoditi mohl, a však aby takový bez wědomí pánůw starších obecních přijat nebyl. Ano také i hned přitom nařizeno bylo skrze administratora arcibiskupství Pražského: Poněwadž německý národ starým kwasem bludůw nakažen jest, aby toliko slovo boží k lidu obecnému w kostele i w klášterích českým jazykem kázáno bylo, a Němci aby se raději česky učili, nežliby tak znamenité české město zněmčiti se mělo [str. 190]. Za Ferd. I mnichowé dosáhli opět dowolení kázati w něm. jazyku.

býti.“ W saudech žádným jiným než českým jazykem mluweno býti nesmělo. Lupáč jako něco neobyčejného na 11 Máj 1516 zaznamenal, že vyslanci císaře Karla V po smrti krále Wladislawa na sněmu (12 Máje) německým jazykem své poselství zdili. U českého zemského saudu takové výjimky nikdy by připuštěny nebyly. W XIV—XVI století český jazyk i za hranicemi znám i vážen. Na akademii Pražské, založené 1348, studowali také cizozemci: tím se stalo, že jako cizozemština u nás se plodila, tak čeština w cizině w známost přicházela. Pro úzký swazek Pražské i Krakowské akademie náuka Wiklefowa i w Polště stranniky nalezla. Mládež polská nawštěwowała akademii Pražskou, kde králowá Jadwiga, jejímž poručením bibli polská r. 1390 nepochybně podle české starší přeložena, collegium pro Poláky a Litwiny založila, a Čechové pro pŭtky Husitské jezdili na učení do Krakowa ¹⁾. Odtud jazyk český přes nějaký čas Polákům byl w obyčejí, a na konci XIV věku stal se pobudkau ku vzdělání literatury polské. Přewahau vzdělanosti české a květem literatury naší národní z počátku XV stol. stalo se bez mála, že čeština za řeč spisovní neb aspoň za diplomatickau mezi Slowany sewerozápadními přijata. Zachowala se dvě psaní Swidrigala, kněze litewského i ruského od r. 1431 k Sigmundu Koributowici a k Prokopu, vůdci Taboritů (mus. čas. 1831 str. 280). Poláci w XIV stol. prawopis český tehdejší přijawše češtinu tak sobě oblíbili, že posléze řewniwost u vlastenců jejich wzbuzena: čehož důwod zůstawił Gornický we knize Dwořanin Polský od r. 1565. (W. mus. čas. 1830 str. 293.) Statut Litewský téměř českým slauti může. I do Říše české listy posílány býwaly, jichž w archivu Mnichowském a jiných zůstatky. Wladislaw i w Uhrich mimo latinský nejwice českého jazyka užíwal, a s dětmi swými Ludwikem i kněžnou Annau, dokud se česky nenaučili, jakž we swém listu 1514 (w mus. čas. 1828 IV 115) prawí, mluwiti nemohl, kteříž nepochybně jen maďarsky rozprávěli. Ludwik později (1519) již pánu z Rosenberka český psal (w. mus. čas. tamže). Nápisý české na pečetech, na kamenech a na zwonech nejstarší do toho věku padají. Weliká část dobrých hlav, seznámena jsauc doma i wně (zvláště w Italii) s latinskau a řeckau literaturau, w jediné latině sláwy hledala, a však předce na konci XV století powstali někteří učení, kterým vzdělání jazyka mateřského k mysli bylo, a kteří vzdělanost swau latinskau na češtinu přenéstí usilowali, jako Řehoř Hrubý z Jelení a Victorin Kornel ze Wšehrd, maje chwalitebné předsewzetí wšeco-česky psátí, w předmluwě na Chrysostoma prawí mezi jiným: „Není (jazyk český) tak úzký ani tak nehladký, jakož se některým zdá. Hojnost a bohatstwie jeho z toho můž poznáno býti, že cožkoli řecky, cožkoli latině, o němčině nic nyní neprawím, můž powědino býti, to též i český. — Němci, jichž jazyk tak drsnatý, tak drebtawý a tak nerozumný jest, že jeden s druhým mluwě, Němec s Němcem, sobě častokrát nerozumíwají, a však jej našemu na potupu šíří a trů... My sami latinským jazykem filosofujíc latině, aby nám žádný nerozuměl, wěčně mluwiti budem? A sami my ze všech národůw budem, kteříž swůj jazyk přirozený, dobrý, ušlechtilý, rozumný, ozdobný, bohatý a hojný, nám od boha daný potupíc, latinsky nebo německy, obojím newdők, sobě k posměchu vzděláwati budem? ... Ačkoli také bych mohl latině snad tak jako jiní mně rovní psátí, ale wěda že jsem Čech chci se latině učiti, ale česky psátí i mluwiti: aniž mi se zdá tak swů řeč přirozenau w nenáwisti míti, ačkoli někteří se za ni stydí, a tak ji nemilowati, abych všeho, což bych koli psátí chtěl, českým jazykem raději nežli latinským nepsal.“ Toho příkladu, ač mnozí na český jazyk laskawi býti nechťeli, vždy předce wětší díl následowal. Konáť w předmluwě na Luciana (1507) prawí: Owšem nepochybují o tom, že jiným na wodě psátí budu. A zvláště těm, kteréž tak weliká, a jakás wzte-

1) Husité přicházejí do Krakowa, a hádají se s bohoslowci akademickými na zámku u přítomnosti Jagella, který sám nejraději po česku mluví. (Wlast. 1840 II str. 299 z Wiśniewského.)

klá nenáwist přirozeného drží jazyku, že mnohokrát z omýlení české písmo w ruce swé wezmúce, hned rychle zase nejinak než jako horké uhlí vypúštějí. Takowěť já mezi těmi, kteříž posmívání jsau nejhodnější, počítám. Ne takowěť jistě Němci nenáwist (wšecky jiné pro ukřácení pomina) k swému drsnatému jazyku mají. . . . Ale o toběť wíru mám, že Luciana mudrce přirozenau sepsaného řečí ne toliko od sebe neodvržeš, ale také mezi nejdrazšími knihami českými, jichž nad jiné hojnost máš, místo dáš etc.“ Wáclaw Písecký, posílaje přeloženau řeč Isokratowu k Demonikowi do Prahy Řehoři Hrubému z Jelení, horliwě píše o českém jazyku, a jej k řečtině přirovnává. Ten list sice od Řehoře skromného s řečí dotčenau (1512) tištěn nebyl, ale w rkp. weřejné bibl. Pražské zachowán jest, odkudž do historie liter. Dobrowského (II wyd.), a do Slowesnosti (1820 a 1846) wzat jest.

b) Jazyka proměny.

Hus we swé abecedě pro každau hlásku zvláštní čtenu ustanowil, ale jakž to wůbec s dobropisemností býwá, nawrzení jeho ani hned, ani odewšech, ani od koho w celosti přijato nebylo. Mezi měkkým *i* a tvrdým *y* teprwé okolo polowice XV wěku, ač ne wůbec rozdíl činěn. W roce 1468 již přichází dlauhé *ij*, jako: *lidij*. Okolo 1500 počato dlauhé *á* k. p. *nadáleem* u Jelenského, ač i také *aa* k. p. *saam* též píše. W Benátské bibl. naleztí *poczátku*, *wznaašel*, *názwal* a lepší *nazwal*, *takec*, *swému*, *kterěz*, *šel* (šel). Uo místo staršího *o* a nynějšího *u* po celau tu periodu, jako: *buoh*, *domuow*. z řídka *o*, jako *slibow* (1468). Naše *au* ještě nikdež, něbrž *u*, jako: *przed rychlu* (1468), nebo zawřené *o*, jako: *prawo wiero*, instrum. (1501), též i čárkowané *ú*: *oblohi*, *jsú* (1506). Místo *w* ještě někdy *u* nebo *v*: *nazual*, *uodami* (1411), kdež wšak i *weczer*, *swietlost* psáno; *prauil*, *reliké*, *o swém* (1442). Z a ž w druhé polowici XV století rozeznáwáno, též *s* a *ff*; *c* naše již r. 1442 mícháno s *cz*, *č* ale ještě 1468 jako *cz* psáno, a někdy jako *cž*, kteréž poslední potom skoro wšude kladeno; někteří *tz* německé místo *cz* (*c*, *č*) po Němcích psali. Místo *ě* wždy ještě *ie* neb *ye*; *zemie*, *nynye* (1506); místo *j* někdy ještě *y*: *odyal*, *yak* (1501); *ff* do 1411 někdy jako *scz*, později jako *fft*. Staré minulé časy trwaly dilem až ku konci století XV. Ještě w r. 1488 *bieffe* (u Stihora *bjffe*) atd. U Jelenského (1501) a w Benátské bibl. (1506) již přestaly. Místo hlubších hlásek předešlých wěků již wšudy vyšší, jako: *zemy*, *dušy* (acc.), ano *zemi* (1442) *noczy* instrum. (1411) *noczij* (1488) *nocij* (1506); *hibagi* 3. pl. *zabigi* (1468), *csilugij* (1501). Dwojný počet ještě se zachowal, k. p. *uliczie*, *swielle* (acc.) (1411), též formy: *gsmy*, *budemy*; *czekay*, ano i *wzem*=*wzaw* (1506). Že již tehdaž český jazyk wplywem německého byl mnoho zněny utrpěl, wyswítá ze slow Jana Husa u wýkladu na třetí přikázání, kdež toto prawí: Jakož Nehemiáš slyšaw, ano dítky židowské mluwí odpolu azotsky a neumějí židowsky, a proto je mrskal a bil, téžby nyní hodni byli mrskání Pražané a jiní Čechowé, ježto mluwí odpolu česky a odpolu německy, říkajíc: tobolka za toboľku, liko za ľyko, hantuch za ubrusec, šorc za zástěrku, knedlik za šišku, rendlik za trénožku, pancíř za krunýř, hynstkop za koňský náhlawek, maštale za konici, mazhauz za wrechní siň, trepyky za chody, mentlik za pláštěk, hausknecht za domowní pacholek, forman za wozataj. A kdoby to mohl wšeco wypsati, jak jsau již řeč českau změtli, tak že když prawý Čech slyší, ani tak mluwí, nerozumí jim, co mluwí atd. Působení latiny, z které překládáno, na sklad jazyka českého s koncem XV století wždy bylo patrnější, což zvláště widěti w spisech Jelenského a Wšehrda, kteří ducha swého čtením Římských klassiků wzdělali. Ně kterým takowé zapáchání latinau se libilo. O jednom listu Jana Šlechty Bohuslaw z Lobkowic tento saud wynesl: Etsi literae tuae vernacula lingua scriptae fuerunt, redolebant tamen graecae latinaeque orationis ornamenta, quare

cum ob id ipsum his delectatus sum, tum maxime, quia nova quaedam insperataque afferebant. Jelenský zvlášť miloval opsání, jako: Kusové hodní podiwení a jenž zdanie lidské přewyšují (t. paradoxa). Jeho rozpaky u wyznačení mnohých slow, jako: virtus, auctoritas atd. jsau patrné. Že augura w českém podržel, jest snesitedlnější, než že consuetudo *spolubýwání*, humanitas *lístost* wyložil. Též w Konáčových, zvlášť prwních pracech znamenati latinské slow pojení a stawení n. p. *Žiwot wedu swůj; nowé usazowati daně* etc. ¹⁾).

IV.

§. 19. *Literatura.*

Literatura toho wěku počala se rozšiřowati přes wíce předmětůw. Jazyka českého ujímali se w probuzené národnosti nejwětší mistři toho wěku, Hus a Rokycana. Onen abecedu na způsob slowanské předwítipně sepsal, a tak lepší dobropisemnosti původcem byl, k jejímuz utwzení názwy čten w jeden smysl spojené dobře se hodí. Rokycana malau slow sbírku zanechal. Podobné snůšky slowcí netoliko k wyrozumění některých kněh, jako *Mamfrotrectus*, *Hymnarius*, *Poenitentiarius* etc.; ale s wyšším ohledem na celost jazyka, jako: Olomucký, Wídenský tříjazyčný, zvlášť pak *Lactifer*, prwní po auplnosti bažící slowník. Tyto sbírky arci opět jen latině učiti měly, a k politowání jest, že nikomu w mysl nepřišlo bohatství českého jazyka w podobný abecední neb jakýkoli pořádek uwéstí. Úzké s Tewtony skrze dwůr Lucemburský spojení zdomácnilo u nás plodiny jejich tenkrát klesajícího básnictwí. Na tak nazvané *milostné básničky* (*Minnesänger*) nastaupili *mistrní pěwci* (*Meistersänger*). Již ten příklad bylbý stačil ke zhoršení naší poesie, k tomu přišly půtky o náboženství a těsněnou národnost, a zaujaly wšecky spanilejší mysli, odkudž jak literatura wůbec, tak zvlášť básnictwí obzvláštní wěku onoho barwu přijalo. Byl to měděný wěk českého básnictwí, načítě zwodnělého, pauze rýmujícího. Písňe duchowní se množily, zvlášť od doby powstalého kališnictwí a jednoty bratrské, ač sbírky celé teprw na počátku XVI stol. se zjewují. Dwě písňe wojenské, tolikéž sporné a satyrické a některé hístorické nám obraz oněch smutných dob představují; ale i weselejší stránka ukazuje se zvlášť w druhé polowici XV stol.

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Ciesarz a kral wfeho tworů chtie mieti diedice vrodil fobie syna spolu wieczneho a spolu rowneho. toho gest vczynil diedice wflech wiecey, fkrze niehož take stwořil y wieky.

Jana Husi wyklad, písňe Šalom.

2. O welikú moc mafs lafko, ty fama mohla fy boha stahnuti fnebes na zemi. O kterak fylna gě wazba twa, gižto y buoh mohl iat byti, a czlowiek iatý ot wazby neprawofiti wyfwobozen byti etc.

Chcála lásky od Hugona. rkp.

3. Miloft ducha swateho racziz przebywati swamy yfnamy a oswietily frdcie rozumy nafle k wuoly synu wfemohucziemu Bratrze w panu Bohu naymileiffie dawam wam wiedzieti zet fem nynie na wylemowie a zadam was nyektereho abyfite kemnye przigeli etc.

Rkp. List Jana Žižky s Kalichu.

4. Jakžkoli dawne wiecey nowimy druhdy zapadagi. Wřak niektere wiecey dawne dawno gfu pomínuly, kterežto fwu welikofiti duořtoyny gfu wždy žiwuczie pamieti. Že ani gich wetchořt flepym vyhryzenim muoř zahladiti. Ani minuleho cřařu wetcha leta wfnułu mlčedliwofiti zawrzieti. Neb trwagi wnich drzewie dalych wiecey welebnofiti wfřawná zpominanie. atd.

Z prwniho tisku Letopisů Trojanských od r. 1468.

5. Swátost swatby w prawdě w Kryřtu a w cierkwi gest. A taů přičinů Kryřtus prawda gfa na swatbu zwán. y řel s wfednlitky řwými y s matkú Přiniž wfčinil prwní diw a zgewil řlávnu řwů, aby wkázal prwnie manželřtwie wfčiněn atd.

Tento spis o manželřtwie wfčiněn atd. (1523).

w milostných písniích, ačkoli ne welmi mnohých nám dochovaných. Popisowací a rozprawěcí Májový sen jest wíce památen wzácností skladatele, kralewice, nežli obsahem poněkud rozwlačným a smyslně rozkošným při všem rytířství a pobožnosti, jichžto nějaký znak obnaší. Některé náučné a jinotajné z oboru zvířecích rozprávek w předešlé periodě wůbec oblíbené zawirají celý téměř okres tehdejšího básnictví českého. Časoměrné weršowání sice newešlo w obecný obyčej, ale někteří jeho možnost tušili ¹⁾).

Wzniklé toho času w Němcích prstonárodní rozprávky o Genovešě, Griseldě, Melusině, Mageloně, sedmi mudrcích, Fortunatu, Eulenspieglu a j. k nám záhy se dostaly a udržely se dosud, bywše mnohokrát předělány a přetištěny, kteréž, jak prawí Scholl, powěře sice howěly, ale i ke vzdělání smysliwé moci a rozumu u sprostého lidu slaužily, vzdělanějším pak zábawu činily a často hluboké prawdy předstíraly. Rozprávka o Palečkowi jest cele domáci. Ze starých Římských a řeckých klassikůw, wyjmauc bájky Aesopowy, po celý čas nižádného štipku do českého sadu nepřesazeno, teprwé na počátku XVI století některé rozmluwy Lucianowy Konáčem, řeč mrawní Isokratowa Píseckým, Laelius Ciceronůw a některá paradoxa Hrubým z Jelení Řehořem, w té stránce welice zaslaužilým, a výjimky z mudrcůw Janem Českau po česku wyloženy. Filosofické mrawné spisy, nejwíce z latiny Ficina, Pontana, Petrarchy, Erasma, a j. přeložené, s duchem křesťanstwí úzce spojeny, jako wůbec wšecká učená díla této i napotomní periody. Historie oněch časů swé diwadlo nejdůležitější w české zemi otewřeno měla, ale pro činnost celého takorka národu nebyl, kdoby děje w celosti zaznamenal. Cizozemec Aeneas Sylvius o takový celek historie české latině se pokusil; našincowé jen zlomky vlastenských událostí nám zůstawili, ačkoli částečné jich kroniky některé znamenitau cenu mají. Nowiny weřejné toho wěku do obyčeje přicházeli počaly; wydávány wšak jsauce jen při zvláštních událostech, a to pod rozličnými jmény, jako: nowina, nowiny, zpráwa, nawěští, wyprawowání, wyspání, popsání, příběh, historie atd. Nejstarší takowé nowiny české jsau od r. 1515. Sjezd 3 králů atd.

Známost země putowaním nejwíce z ohledu náboženstwí podniknutým získala skrze Lwa z Rožmitála, Martina Kabátníka a Jana z Lobkowic. Prwní též mapa w českém jazyku jest od r. 1517. Politická rozumování wzťahowala se na zboží a wady kněžské, spráwu auřadů a swobodu u wíře. K wychowatelstwí mimo weršowání Ludwika z Pernšteina mrawné naučení Jana z Lobkowic počísti. Hwězdárstwí kromě kalendáře žádných plodů newydalo; ale mystika oněch časů působící w umění wůbec wywedla w spolku

1) W rkp. Wld. bibl. Cod. Theol. N. 480 na konci učení křesťanského od Husa, jakož podobá se, složeného, stojí: *Amen leta Bozieho 1414.*

*„W Vsti den swatych mučedlnikow jana a pawla
Pro čtyři přičiny bywa mezi poznanie zeny
Aby chlipnil, warowal, plodil, dluh zakona plnil,
Náprvy smrtedlny, druhý gest toliko wfedni
Ale dwa poslednie gsta bez smrti a viny wfedni
Chcešli sie vystřieci smilstica, miesta y času sie warug.
Neb čas a miesto vede lidí o wfelike smilstro.“*

Konáč prwní sapphický werš do českého jazyka uwěsti se snažil, jako tento:

*„Ktož budeš tziesti tu Czesku kronyku
Pamatuy snecsti, kdežby naffel mylku
Snes trpielivie, pomiň dobrotricie
A odpust mile.“*

Swau pak Juditu jedenáctisložným weršem sepsal. Ale w prawdě on syllaby jenom počítal, a neměřil jich ani přízwukem, ani časem.

s hvězdárstvím a lékařstvím planetáře, pranostiky, rukovědění, snáře; s fysikau pak alchymii, zlatodějství. Na hospodářství a zvláště na štěpařství již tehdaž zřetel obrácen, více však na lékařství lečitelské i ranné s pomocným bylinářstvím; ano již i o porodnictví (babiectví) a koňském lékařství česky psáno a překládáno. Znamost bylin u Čechův a Moravanův (jako vůbec u Slovanů) od starodávna domácí byla, což dokazují jména každé téměř byliny ve všech nářečích. Práva, nálezowé, zápisy, sněmy, a vůbec kancelářství pro uwedení tehdaž českého jazyka do soudů a radnic zůstaweno nám w mnohých pro jazyk český důležitých památkách. Památnější listowé dowěrní z ohledu na sloh jsau: Kašpara Šlika († 1449) a Prokopa z Rabšteina, kancléřů; Alše Holického z Šternberka († 1455); Oldřicha z Rosenberka († 1462), Jošta z Rosenberka († 1467) biskupa Wratislawského, Jiřího z Poděbrad († 1471), Wiléma z Pernšteina a Ctibora z Cimburka brzo jadrností, brzo ostrowtipností, brzo jasnotau myšlének wyteční. Nejvíce, jakož se nadíti, w bohoslawí působeno. Biblí pilně přepisowána a znou překládána. Martin Lupáč († 1468) Rokycanowi zwolenému arcibiskupu za sufragana přidáný (1435), a pro swau pobožnost kajíšníkům welice wážený, s některými pomocníky celý nowý zákon přešel, a na některých místech wěrněji a swětleji přeložil. Z této recensí snad pošel opis N. Z., který mistři Pražští králi Wladislawu w r. 1471 we dwore králowě witanému poctau dali. Od r. 1410 až do 1488 aspoň čtvero recensí starého zákona, a ještě více nowého lze rozeznati. Nowý zákon tištěn r. 1475, celá biblí 1488 poprwé. Ze sw. Otců mnohé částky w češtinu přewedeny. Polemických spisů nejvíce plozeno, jichžto předmět byla wečeře P. pod obojí spůsobau, a jednota bratrská, která welmi mnoho obran swého domnění wysílala. Nejsilnější bojownik s její strany byl bratr Lukáš, po něm Wawřinec Krasonický s Institorisem se potýkající. Ale i užitečnější stránky bohoslawí wzdláwány, jako: historie náboženství, wyklady, postilly a kázání, křesťanská mravnost, cwičení se w pobožnosti, rozjímání jejích příkladů w žiwotech swatých, i zabylstwa w ní hledání (duchowní romány), kteréžto plody literní newždycky čistým duchem Kristowým, anobř často rozhorleností a předsudky stran rozličných a roztržek zawiwají, a však přemnoho dobrého a wzdlawatelného obsahují, a vůbec nás onen wěk znáti, a předky naše i kdy blaudili, w šetrnosti a wážnosti míti uči.

V.

Spisowé oddělení třetího.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

α) Dobropísemnost.

1. JAN HUS. a) *Abeceda*. Rkp. we Wid. bibl. od r. 1414.

Cod. theol. N. 480, kteráž w Prostějowě 1547 w slabikári tištěna jest. „A bude celé čeledi dáno dědictví ej farář, jenž hospodin ili ¹⁾ i král lidí lákán mnoho měl nás někdy on pokoj rád řádem slúžil šlechtný tak tělesný ukázal welikost w sobě wěčnú xil ²⁾ za ny žiwotem chtě jenž jest konec nekonečný a počátek nepočatý ráčil požehnati na wěky wěkuow.

b) *Úwod k wykladu wětšimu na pátere*. Počiná: „Ktož budeš čisti w těchto knihách, wěz že sem napsal obecným obyčejem, jež sú wzeli Čechowé a nedobře, proto že latinskú abecedú chtie plně českú řeč psáti, ano nelze atd.

Ms. Budissin. Gersdorf. Fol. 51. membr. saec. XV medii, fol. 1—10.

c) *Pojednání latinské o českém prawopisu* Rkp. w Třeboni.

Wiz Čas. mus. 1827. I. 134.

2. *Elementa linguae latinae et boemicae*. Olocmucii apud Frider. Milichthaler s. a. (XVI saec.) 12. (Boček).

β) Slowarství.

3. *Mammothrectus*. Rkp. na pap. we 4. w bibl. kostela kapitoly Pražské.

Má též nápis: *Vocabularius latino-bohemicus* na jiném rkp. w též a podobně w Mikulowské knihowně. — *Glossarium bohemicum* Vet. Test. vulg. vers.

1) ili (nebo) ze slowenského vypůjčeno, protože w českém žádné slowo od litery i bez jerací nepočíná.

2) čti ksil, t. wzdechł, vlastně zwuk podobný umíraje wydal.

lat. w bibl. Widsenské w 4. jest ten samý Mammotrectus. Tam n. p. Exodi cap. 1 stojí wedlé opprimanus sužimý, illudentes pospilejic, famulatu robotu. Cap. II wedlé elegans wytečný, fiscella ošitkii atd. — Opis w Museum českými glossami num. 217. We weř. bibl. jest obšírný Mammotrectus pod názvem Vocabularium biblicum lat. boh. saec. XV w 8. pod signat. XI. F. 9. na listech 1—231. Počíná: In principio, na počátce, inanis, neužitečná $\times$ per stadia honow. Jiný rkp. w též bibl. XI C. 4. list 110—140 věku XV we 4. Počíná: Beatus blažený $\times$ et aspera a netrte. Též tam rkp. pod sign. I. E. 29. věku XV w 4. num. 6. list 294—319. Pěkně psán a důležit. Počíná: Glutina spojením $\times$ per stadia honow. Jiný Mammotrectus tamž pod sign. III. G. 26. saec. XV. 4. lat. boh. fol. 306. Tantalus $\times$ opituletur, pomaha. Opět tam VIII. G. 28 Vocabular. saec. XV. 4. fol. 85—95 jest Mammotrectus skrácený w abecedním pořádku. Abiit, jide $\times$ zona prowarz. Podobně tam XI E. 6. Vocabular lat. boh. saec. XV. we 4. num. 1 fol. 14—37 jest Mammotrectus w abec. pořádku. Athanatos $\times$ zelotypus horliwý milovník.

4. *Vokabulár* čili výklad méně světlých slov, přidán k novému zákonu r. 1433 od kněze Martina w Uvalně (Lobenstein) psaném.

Na konci: „A tak máš tomu nyní konec, milý kněze Martine.“ Po zákoně doloženo: Finis novi testamenti scripti in Lobenstein per manus Martini pro tunc Cantoris ecclesiae ibidem 1433. we 4. Rkp. (Boček).

5. *Wodňanský rkp.* od r. 1542. w Museum num. 558 obsahující výklad světečních ewangelii.

W něm na 12 listech (str. 5—28) nalézá se 1378 slov latinských a českých, dle písma z polowice XV stol., dle forem však starší. Podstolní tam slove pistor, wažec (wazecz) pondo, zatručený percussus atd. Wiz Čas. mus. 1843. str. 148.

6. *Lexicon parvum* verborum minus usitatorum (latinorum) versibus memorialibus conscriptum. Rkp. w bibl. kapit. Olomúcké od r. 1450.

Na příklad: Psenstes, ambrones, sicophantes, vispiliones, křiwořečníci, hrdlači, křiwošúdce, násilníci neb lúpežníci atd.

7. *Textus cornuti*, cum glossa bohemica. Inc. Cespitat in phalero hippos etc. s. a. (circa 1478) we 4. Rkp. weř. bibl. XI C. 1. num. 15.

8. *Jména měsícův* česky. Rkp. saec. XV we 4. weř. bibl. XI. D. 7. fol. 73. v.

9. a) *Latinsko-český vokabulár*: w rkp. na pap. we 4. we weř. bibl. Pražské.

Slowesa tu činí jeden díl, jména druhý, dohromady 73 listův. Napřed stojí názvosloví mluvnické. Příklad odud: litera cztena, grammatica slowocztena, vocalis hlafsa, liquida rozniek, consona zwuczna etc. S tím srownává se:

b) *Vocabularium* lat. bohemicum *Miculoviense* versibus compositum.

Počíná: Vocibus in composita quae dantur signa secunda etc. Fertur grammatica slowocztena, littera cztena, Vocalis hlafsa, liquida rozniek, muta nyemka. Rkp. u arch. Bočka.

10. *Vokabulár* český rkp. do slovníka Guarinowa (t. j. *Vocabularius brevilocus* triplíci alphabeto) we vydání Bazilejském r. 1478 připsaný.

Srownává se téměř weskrz s vokabulárem Lactifer od B. Jana Bosáka z Wodňan r. 1511 vydaným: písmo však patrně ještě z XV věku jest. (Boček).

11. *Latinsko-německo-český slowár*. Rkp. od r. 1489 w bibl. dworské we Widni.

Česká slowce jsau chybně psána n. p. Zlowenij na místo Slowěni etc.

12. *Dictionarius trium linguarum*: latinae, tewtonicae, boemicae, potiora vocabula continens peregrinantibus apprime utilis; we 4. Viennae (10 listů) 1513. Po druhé: lat. teut. boh. ital. gall. 1531.

13. *Nomenclatura sex linguarum*, lat. ital. gal. bohém. hung. et germanicae per Gabrielem Pannonium Pestinum. Vocabular Sechserley sprachten etc. Wien Hans Sngriener 1538, 8. Cum privilegio; 1561 tamže.

14. *Vocabula* per Mag. **ROKYCZANUM** piaae memoriae rubrica scripta polysema Boemica, quibus priore loco latina respondent.

Rkp. w bibl. Wid. dworské Cod. Ms. Theol. Num. 597. fol. 80. Obnáší toliko 5 listů.

15. *Copiarium* 494. listův.

Má nazad 8 stran slov dle abecedy složených a vysvětlených, n. p. defleo, placze zelem (t. želim), extasis otrapa, vasallus naprawnik etc.

16. [*Poenitentarius*]. Commentum super Poeniteas cito. In fine: Explicit libellus brevis sed utilis Johannis S. per manus rectoris tum temporis in Gelcz. An. D. 1416 in vigil. S. Mathiae. 4. latine, cum versione bohemica versuum memorialium. Rkp. weř. bibl. XI E. 7. num. 3. fol. 114—120. Později tištěn w latinských, českých a německých wersích. W Normberce u Jeronyma Hölzla. 1518. we 4.

17. *Slovníček botanický* z XV věku (1418) rkp. weř. bibl. I. F. 35.

18. *Vocab. hebr. germ. boh. lat. saec. XV*. Rkp. weř. bibl. IV. E. 20. we 4.

19. *Vocabular. lat. boh. saec. XV we 4. weř. bibl. VIII. G. 34. fol. 1—7. Auctoritas slowutnost $\times$ vilescit mrzí.*

20. *Vocab. lat. boh. s. a. we 4. rkp. weř. bibl. IX. E. 1. num. 14. fol. 221—222. „Scrutor ptám se $\times$ decumbo spoolehám.“*

21. *Vocabulár botanický* krátký rkp. weř. bibl. X. E. 14. od r. 1424. we 4. fol. 107—109. „Argentum vivum rtut $\times$ eleborus alba kýchawka.“

22. *Vocabularium* lat. boh. perbreve, weř. bibl. XI, E. 2. Rkp. věku XV, we 4. fol. 145—147. „Atanasia wratič $\times$ virga pastoris plana šetka.

23. *Vocabular. lat. boh. od r. 1453. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 31. 4. fol. 1—91 [nejobšírnější z těchto menších],*

24. *Nomencl. lat. boh., rkp. weř. bibl. XI. E. 4. tištěn w Hank. Sbirce.*

25. *Slowář latinský we weršich — cizích a zatmělých slow — s nadpisy českými.*

Počíná: Klessawa w dekach kuon w zlatohlawie take hrdy. Expirat in falleris yppus blactaque supinus. Opis wěku XV we 4. (u p. Bočka).

26. *Slowář bylinářský.* —

Co přípisky w knize w XV wěku tištěné bez titule, však jakož se ze z prawidla (registr.) saudiū dá, hortus sanitatis nazwané. Přípisky tyto dosti hojně rukau kněze Jiřika w Nowé wsi u Kolína okolo r. 1520 psány jsau. [U p. Bočka].

27. a) *Vocabularia e diversis fragmentis.*

Cod Ms. saec. XV fol. in bibl. cap. Olomuc. N. 156 (CLXXXVI) in impagine. Item b) Cod. Ms. sec. XV. fol. archivi Olomuc. sign. 157 (ol. CXCI) intitulato: *Sermones sacri, collecta ad bohemicum vocabularia.* (Boček).

28. *Sermones latini a Septuagesima usque ad feriam V post pascha, cum suprascriptis vocabulis bohemicis.*

Cod. chart. XV saec. 4. in bib. Miculoviensi.

29. *Tractatus morales de peccatis, cum insertis quam plurimis phrasibus bohemicis.*

Cod. Ms. chart. 12. saec. XV in bib. Miculoviensi.

30. Rkp. weř. bibl. XI. E. we 4. na listu 62—71. Vokabulář latinsko-český: Deus buoh, deitas božstwi etc. + semiviuus Suffmyeth (sic). Olor tam slowe droptwa, annoda drlice, decipolus diwoček etc.

31. Rkp. weř. bibl. XI. E. 6. list 14—37. Vokabulář podlé abecedy, lat. český. *Inc. Conventientia přistupna, desinit:* vis násilé, tam n. p. affinis swak, argum niwa, altena nawitek, antera prsosiny, uxoris socrus swěst, socrus swěstie etc.

32. Glossy a propowědi české w latinských homilich na swátky. s. a. (saec. XV) 8. Rkp. weř. bibl. [Vid. Homiliae de festis] XI F. 3.

33. *Hymnarius*, psaný od Jana z Domašina r. 1429.

Obsahuje latinské hymny s českým po krajích wyśwětením. Rkp. weř. bibl. XVII F. 20. we 4.).

34. *Vocabularium, cui nomen Lactifer.*

Prwní to tištěný wětší slowář latinsko-český. Počiná takto bez wlastního titule: Nullis ferme vocabulis (quae ad pernoscendas auctorum sententias idonea viderentur) praetermissis Reverendus pater frater Johannes Aquensis Ordinis minorum de observantia Vocabularium (cui nomen Lactifer) multorum etiam excellentissimorum virorum rogatu ex uberibus latinitatis studiose emulgens, nostrae maternae Boemicae impartitus est linguae. Incipit fauste. Tento

vokabulář etc. Na konci stojí: Dominica in Conductu Pascae Anno D. M.CCCCC^o viij^o Terminatum est hoc opus. Juxta Horaždiowic degit Jan. qui ista dedit Genuit aquensis ciuis hunc dans artibus diuis. Tištěno w Nowém (jenž jest město, také i w dalekých zemích široce slowútné) Plzni: Skrze Mikuláše Bakaláře. A to léta od porodu panenského tisíetého pětistého jedenáctého etc. (1511). Jest rozdělen na 12 částek, w nichž jedná o jménech samostatných a spolustatných, o slowesech, o slowcích neohybatedlných, o neduzích, o stromích, bylinách, kamení, ptácích, čtvernohých, rybách, hadích a plazu jiném. Weleslawina we swé Sylva Quadr. mluví potupně o tomto slowári, jej nazýváje newtorau: a však pro spisowatele slowníka wždy důležitým zůstává.

b) Básně.

a) Duchowní.

35. *Hymny kostela Pražského na česko přeložené.* Rkp., kterýž Balbin w kostele Krumlouském nalezl. (Boh. doct. III 158).

W žiwotě Ernesta popisuje tu nebo podobnau knihu šířeji pod jménem liber Prosarum et Cantuum lat. a český; uwádí z ní tyto písně: Nastal nám den weselý. Angelowé jsau zpíwali. Jméno boží weliké. Narodil se Kristus pán. Na boží narození. Co tu stojíte. Wstal jest této chvíle.

36. JAN HUS skládal též některé nábožné písně. a) W kancionalu (r. 1576) jeho se jmenují tyto: α) Jesu Kriste, štědrý kněze. β) Ježíš Kristus božská maudrost. γ) Žiwý chlebe, kterýž s nebe etc. b) Jindřichu Škopkowi Hus českau píseň na pergam. poslal, kterauž byl pro něho složil a w žaláři schowal. (D. G. II. 229).

37. W Mikulowské bibl. nalézají se tyto písně: a) Kriste najmilostiwější králi zaslibený etc. list w nowém opisu z rkp. XV stol. b) Wšemo-hauci Bože etc., též z rkp. XV stol. we 4. nový opis. c) Píseň o sedmeré swátosti kostelní, též z rkp. XV stol. w knih. Mik. 2 listy, nový opis; počíná: Wzdejmež najprw chwalu otcí wší welebnosti etc. (Boček).

38. *Píseň o těle a krwi Páně* (bez roku a místa). Počiná: „Ježíši twáť jest památka etc.“ (od JAKAUBKA Stříbrského).

39. *Píseň tato stará* jest o tom: že má každý wěrný křestan z powinnosti tělo a krew P. n. J. K. pod oboji způsobau přijímati (1441). Začíná se: chcemli s Bohem býti etc. (Index). Obnowená od kněze Nowennária Lukáše, faráře Swato-Martinského. W Praze 1618. 12. tamže.

40. *Písně rozličné duchowní od Mikuláše Poldy* 1473. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12.

41. *Písníčky*, s připojeným českým kalendářem. W Praze 1501. w 8. [w. Rozb. I. str. 187].

42. *Dvě písníčky* starých Čechů jednoty Rokycanowý: a) Zdráwas díwko šťastná matičko boží. b) Witaj milý Jesu Kriste.

[Wytišt. w dialogu dwau formánů 1542].

43. *MÍŘINSKÉHO* Wáclawa kněze *písně*

1) Podobně a) w rkp. weř. bibl. XI. D. we 4. na pap. z počátku XV stol. nalézají se na listu 75 a sl. jména nectností rozličných, n. p. inanie gloria ješitná chwála, arrogantia hrdost, insolentia nepokojnost, hypocrisis licoměrnictwo, simonia poswatná kupowáné, mendacia ležnost, rancor zdrichtanie, obstinatio opeklost etc. b) W rkp. weř. bibl. XI. D. 1. list 1—78. Glossa, boemica in hymnos. k. p. (l. 13) Jesus spasitel, refulsit ukázal se pius redemptor, piostiwý wykupitel, omnium gentium, wšech lidí atd. [XV] wěku.

staré, gruntovní a velmi utěšené téměř ze všeho zákona star. i now. w Praze skrze Mikuláše Konače u Bílého Lwa 1522. w 8.

Po druhé 1531 u Pawla Sewerina, pak od Jana Táborského w Praze 1567. w 8. u Markety Kozlové, též 1590. we 4. b. m. pod titulem: *Kancional neb písň na epistoly a na čtení velmi utěšené přes celý rok*. Písničky rozličné téhož Miřinského w indexu zdají se býti ty samy.

44. Hymny, čili zpěvy kostelní (saec. XV). W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. Písň s notami: O narození Páně, na listu 118. sld. 149 atd. Poslal Bůh ku Panně ne každého posla etc. O spasitelná oběti, jižto jsů pekla zrušena etc. Kristůw život znamenajmy nežť nás smrt zachwátí etc. W chudoběť sě je narodil, nic swého nemaje etc. Pastuškám najprw zjweno božie narozenie etc. Osmý den po narození i hned si račil trpěti etc.

Jiná. Buď Bohu chwála čest, buď jeho jméno poželáno etc.

Jiná. Witaj milý Jesu Kriste, witaj synu panny čisté etc.

45. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. na listu 251 stojí dvě písň duchovní a třetí počátek. a) Wstalt jest Bůh z mrtvých swú moci, oslawně do pekla wkročil etc. b) Wstalt jest Kristus z mrtvých král, swítězil jest mocný král etc. c) Weselýt nám den nastal, w němž stwořitel swítězil třetí den z mrtvých wstal etc.

46. Rorate s notami. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 45. w 4. 187 listů pěkně psáno. Na počátku stojí Antiphony o příchodu božího syna. „Anděl Páně Marii Panně zwěstowal jest: počneš a porodiš syna etc.“ — Officiu o nestihlé wěčné a nestwořené maudrosti boží: Pane Bože wěčný králi všech mocností, obdaruj nás swau sw. maudrostí a rač seslati učitele ducha sw. z výsosti etc.

47. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 46. we 4. listů 123 z wěku XV necelý. Jsau to chorální zpěwy jako gradual, dílem w prose, dílem w rýmích, s notami. *Poč*. Spolu životem našim položení jsauc na smrti pro hříchy naše těžké tebe žádáme etc. [o Kristových skutcích a utrpení].

48. *Kancional bratrský*.

Po prvé wysel pod jménem: *Písň chwal božských*, a sice w Praze r. 1505, dle rukopisné historie jednoty (u Brožovského). Druhú rozmnožené vydání (95 písni) od *Matěje Machecia, Lukáše Pražského* a Jana Černého (tuším) pod nazváním: *Písň ewangelistské* okolo r. 1520. Třetí opět opravené vydání w Praze 1541 u Pawla Sewerina we 4. od *Jana Roha s Lukášem*. Pak w Prostějově 1546. we 4. u Jana Gunthera. [P. Boček má několik listůw z něho]. Po páté w r. 1561. fol. Na konci stojí: Wytisťen a dokonán jest kancional od Alexandra Aujezského w Šamotulách na zámku J. M. p. Lukáše hrab. z Gorky, wévody Lančického, starosty Buského. Šesté, w kterémž se o těchto vydáních ač bez určitého let udání zpráva děje, má nápis: *Písň duchovní ewangelistské* opět pře-

hlédnuté a w nowě složené z gruntu a základu písem sw. ke cti a chwałě samého jediného wěčného boha w trojici blahoslavené, také ku pomoci a k službě i ku potěšení w prawém křesťanském náboženství všech wěřejích milujících i národ i jazyk český. B. w. (w Praze) 1583 we 4. dva díly. Další vydání jsau w r. 1564. 1572. we 4. 1576 [z tiskárny Kralické. Nejskwostnější to práce tiskařská we fol. s rytinami. Wýtisk u p. Bočka náleželý rodu Krimů z Koněpas, jakž podpis Jana Krimy z K. a rodové poznamenání narozenin a úmrtí dokládá], pak 1577. 1581. 1597 opět z nowu přehlednuté, sprawené a shromážděné, i také mnohé w nowě složené we 2 dílech we 4. [Kralický tisk], též 1598 w 8. (al. 4.) Tisku Kralického patrné důkazy, ozdůbky, erb Žerotinský též písmenka tiskaře S. S. [Boček]. — W r. 1615 se žalmy w rytmy a zpěwy sfornowanými pod titulem: *Žalmy neb spěrowé sw. Dawida*, kteréž církwe sw. stará i nowá při službách božích užíwala w jednotě bratrské. Nyní pak ke kancionalu písni sw. připojeni 1615 b. m. (w Kralicích), we fol. listůw Yy 1. Konečně opět bedlivě přehlednuté [na 4 knihy rozdělené] 1618. we 4., tiskem Kralickým. Z těchto vydání, kteráž jsau poslednější, ohebností a tenkostí jazyka nad prvnější znale předč. Wysel w době pozdější: Kancional, t. j. kniha žalmů a písni od bratří českých vydaný, na Horách Kutných 1815.

Pozn. 1. Písni duchovních některých, jichž se od wší jednoty užíwalo, registřík, w němž se pokládá, od koho by která složena aneb udělána byla, uwádí Šturm w Rozsauzení téhož kancionalu II. 72. Ten registřík bratří mezi sebou chowali. — Martinus z Dražowa vydal písň bratrské proměněné prwé. [Ohlášení str. 137].

Pozn. 2. Jiné písň některé měly historický počátek. Tak píseň w kanc. 1618. Lit. I. XV. str. 351. „Radujme se wždy společně etc.“ Složena byla r. 1467, když bratři zřídili jednotu, wywolili Starší atd. w schůze we Lhotě u jistého Duchka, kteráž píseň i polsky w konci 1554. 1569 a 1646: Raduimy sie dzis společnie etc. ano i něm. na konci 1606 se: Frewen wir uns all in ein etc. se nachází. Regenvolscius. Hist. Eccl. p. 32.

β) Historické a vojenské.

49. Počátek písň na *spálení knih* Wiklefových zachowal Hilarius w swé disputaci s Rokycanau: „Arcibiskup Abeceda spálil knihy nic newěda.“ U Žalanského takto: Zbyněk Zajíc Abeceda spálil knihy a newěda co je w nich napsáno.

50. Počátky písni sem náležejících uwádí Hájek na listu 385, a sice jedné Taboritské: „Nuž mniškové poskakujte“ etc. a písni Pražských: Wěrní křesťané etc. Ditky mladé i staré etc. Na listu 282. „Požádejme wšickni toho“ etc. a: „Weselýt nám den nastal etc.“

51. Rkp. w Budišíně Gersdorfské bibl. od r. 1448. w 8. na perg. Obsahuje a) w prose: α) *Žalobu koruny české* k Bohu na krále uherského a sbor Kostnický. „Slyšte nebesa, kteréžť mluwiti budu.“ 8 listů. β) *Porok české koruny* králi uherskému. 8 1/2 listůw. γ) Tuto popsány jsů krajiny vlasti a země, z nichž jest král uherský wywedl říd k obležení Prahy. Potom b) počínají

se werše takto : *α) Nyní česká já koruna* jakli wdowa etc. 11 listů. *β) Porok koruny české* ku pánům českým o korunování krále uherského 12½ listů. *γ) Rozmlauwání mezi Prahou a Horau Kutnau* s úvodem se werších. „Toto pismo jest popsáno, když jest bylo počítáno do úrodu Krista Pána, jemuž buď čest wždycky dána, čtrnácte set a dwaceti (1420) atd. Celá báseň rozděljuje se na 27 hlav. *δ) Na posledním listě: Píseň duchovní: „We jménu Ježíše Pána, jemuž budi čest i dána etc. W Čas. mus. 1840. str. 409.*

52. Zlomek *chwalospěwu* m. Janowi *Husowi* wěnowaného XVI století „... aby ohlásil jazyk český, trpěl jest křiwdu welikau a tak nám ohlásil jest zmužile naši wiru českau etc. Opis u. p. Bočka z rkp. Kutnohorského.

53. O *Pohnutí Pražském*, proč a kterak se jest stalo, kto newí, z těchto poznati může písní. A newysokých věci smýšleti podle rady apoštola, ale nízkým powolowati etc. 1525. we 4. 4 listy.

Jsau tři písně, každá s historickau předmluwa. *α) Čechové milí Čechové, o wás jdú nowiny mnohé.* *β) Zpikhartili se kněží, a proto z Prahy běží etc.* *γ) Aby všickni lidé znali, řady swornost milowali.*

54. *Píseň Tábořská* (vojenská) počíná takto : Kdož jste boží bojownicy a zákona jeho etc.

Tištěna jest při bratrském kancionálu w 8. s notami hudebními, w Rulikowě učené Čechii, a opravenější we Wíd. List. r. 1815. str. 164.

55. *Píseň Husitůw k slawení wítězství* r. 1426 nad Mišňany u Austi dobytého.

Nowější opis dán byl r. 1612 w makowici na wíce u sw. Jindřicha w Praze. Schaller (w swé Beschreibung der Stadt Prag Th. 4. S. 189—197, ji celau otiskl. Záleží w 53 strůfách, z nichž první ta jest:

*Slušť Čechu, by spomínal,
Kterak Pán Bůh wítězství dal
U Austi nad nepřátely,
Když pro swau wiru wcedla*

Dobrowský myslí, že opisowatelí již změnu wzala.

56. *Staroslawenská píseň*: Haja Dundá haja ! Poslala nás králowna etc., která se klade na r. 1440. w Tabl. Poez. 1 str. XI.

57. *PROKOPOWA nowá kronika.*

Prokop ten byl písař nowého města Pražského. Zachowal se jen zlomek 72 weršů, který jest w Mikulowě k nalezení u Commentaru latinského Karla IV w rkp. Podobno, že okolo času Poděbradových složena byla. Příklad jejího weršování:

*Jakož král Otakar také
Držie země nejednaké,
Což jich od Kdanského moře
Blíž až ku Benátské hoře.
Že jest české pány tupil,
A je na jich statcích hubil,
I lúčil těžce od sebe,
Cizozemcuom swěřil sebe,
Ež jich neměl ku pomoci
W boji, dal se tak přemoci etc.*

58. *Píseň historická kališnická* proti jednotě katolické z rkp. od r. 1468 opis u p. Bočka.

Počátek :

*Ty semeno zrádné (ibi y) Zdeňkovo
Miniš, že jest zhynulo zlé jméno Žižkovo,
Kterýž jest w tišině,
Že se pokne, utečeš z Bechyně etc.*

59. *Píseň historická* w rkp. r. 1520.

Začíná :

*Od narození Krista Ježíše
Druhého půl tisíce dwacet let se píse
Za krále Ludwika
Měla země česká trápení weliká etc.*

Opis u p. Bočka.

γ) Milostné.

60: *Prostonárodní české písně* z XV století w knihowně archivu kníž. Swarcenberského w Třeboni, we dwau rkp. w 8, psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis : Cantio Zawisssonis de amore. Z těchto písní tištěny jsau dvě (o Sternberkowi a weselé chudiny) w Čas. mus. 1827. I. str. 17 též pět jiných mimo tři zlomky tamže IV. 3. Pak též pod jménem *Switanicka* (Tagweise, tehdáž modného názwu, p. Hankau český tak pojmenované, že switání wždy za předmět mají), w Čas. mus. 1838. str. 294. 459. 1839. 17, kdež i jiného druhu zlomky přidány.

61. *Májový sen* HYNKA Z PODEŘBRAD, mladšího syna krále Jiřího. Dlauho ta báseň za ztracenau držána, nyní w rkp. p. rytíře z Neuberka ač ne celá se nalezla, a wytištěna jest od p. Hanky w St. skl. V. str. 78—122. Počíná : S welikonoci w tom čase swět se rodí znowu zase etc. O starším wydání zmínka jest w předmluwě na komedii o žebřících.

62. Dvě staré písně : *Studiosus, laicus* w lat. rkp. z polowice XV století.

Tištěny w Čas. mus. 1829. I. 80. Též w rkp. Štítného o sedmi vstupních na přidešť s melodiemi, kdež i jiná staročeská píseň. W Rozbor 1842. str. 146.

δ) Naučné (mravné).

63. České přeložení weršů : *Quatuor ad partes mundi* etc. jejichž předmluwa tak počíná : Tot jest powaha múdrého, že on wždy hledá zdrawí swého. W rkp. Stokholmském, jež popisuje Dobrow. (Reise nach Schweden str. 54).

64. O *manželství*. Z rkp. Neuberského (kdež i Májový sen, wydal p. Hanka w St. skl. V. str. 122—152, (též necelá báseň).

65. *Ctnost*, allegorická báseň (necelá) w témž rkp. Tištěna w Čas. mus. 1840. str. 391.

66. Werše o *přijímání* (Versus de communionem et aliae auctoritates).

Počátek : „Otázka nyní takowá běží mezi swět-skými i také knězi etc. Rkp. z XV stol. we 12. 5 listů w knih. Mikulowské. (Opis u p. Bočka).

67. *Naučení*, kterak rodičowé děti swé wy-

chowáwati mají, we werších. Rkp. w 16. w klášteře Wysokobrodském.

Ludwik z Pernšteina, dítě malé, nawrhuje rodičům, kterak jej wychowáwati mají. Mimo češtinu také latinskému a německému jazyku učen býti chce. Přijímání pod obojí u dětí zawrhuje spisowatel, a tudy mírným kompaktatistau se býti osvědčuje. Tištěno w Příteli mládeže VII. 669. dílu II. swaz. II. str. 28. atd. Tento nyní w Museum chovaný rkp. pro snadnější porozumění w tisku poněkud změněn a úvodem opatřen od prof. M. Milauera. Bodejž proměny aspoň pod textem byly se udaly!

68. Traktát o *mládeci marnotratném* (we werších) od r. 1515.

69. *Rozmlauwání smrti s člověkem* 1507.

70. Rozličné *pisné české* ze XIV i XV stol. Rkp. kapit. Olomaucké (zpráva od p. Bočka).

e) Aesopové bájky ¹⁾.

71. *Rada všelikých zvířat* (prosau i weršem).

Sestává ze 3 knih: w první mluví zvířata čtvernohá, lew, medvěd, wlk, atd.: w druhé ptáci: orel, atd. W třetí hmyz; jako: wčela, blecha atd.: Již Všehrd r. 1495 činí zmínku o ptáci radě, a Jan Dubravius ještě w rkp. je čítaw z mládí, přeložil do latinských weršů (Krakowiae 1521. w 4.) a králi Ludwikowi připsal. W češtině vyšla též kniha w Plzni 1528 u Jana Peka w 8. s rytinami dřevěnými (bez místa), pak w Praze 1578, w 8. u Melantricha pod nápisem: Kniha užitečná i kratochwilná, jenž slowe rada všelikých nerozumných zvířat i ptačtwa, kteříž člověku všelikého powolání radu dávájí etc. str. 237 pak 1628 a w Praze 1814. 8. str. X a 247. Předmluwa od Dobrowského. Každé zvíře dává naučení we werších, jež historie o přirození jeho a mravné rozjímání často z písma sw. potvrzené předchází. Mezi jinými dokládáno se Volaterrana, a tudy zdá se, že ta kniha padá do druhé půle XV stol.; a však že skládána již w r. 1395, wyswítá z Passionalu sw. muč. we 4. XV. N. 555 w Museum ²⁾.

72. *Čtverohraná* o čtyrech hlavních ctnostech: opatrnosti, welikomyšlnosti, spravedlnosti a skrownosti, a jim protiwných hříších: bláznovství, pyše, lakomství, neskrownosti. Rkp. weř. bib. XVII. E. 12. z XV stol. we 4. na papíře.

Jest přeloženo z latiny: Speculum sapientiae aneb quadripartitus apologeticus, od Balbina sw. Cyrilla neprávě připsaný; skladatel jest Cyrillus de Quindenon 3) Latinský text we weř. bibl. XLIV. F. 49. Tiskem wyšel český text u Konáče w Praze r. 1515. pod titulem: Zrcadlo moudrosti sw. Crhy. Zachowal se jeden wýtisk bez 12 listů, a druhého toliko několik listůw. w Museum. Řeč neohebná, opis i tisk pln omylůw. W Rozbor II. část str. 18.

73. *Paraboly* s výklady nábožnými Rkp.

necelý weř. bib. XVII. F. 28. b. r. we 4. z XV stol. Tež rkp. w Museum od r. 1473. we 4.

č) Satyrické (mrawokárné).

74. *Píseň* příliš důtkliwá *proti Janowi Husowí* a jeho následownikům, počínající takto: „Již se raduj církew swatá, protiwiť se zběr proklatá. Twój křesťanský řád nemine, než kacírský kút ten zhyne“.

Psána po zboření klášteřa Kartauzského, w Praze, jak při popsání téhož příběhu se dokládá: „Eodem tempore quo supra (1419) infrascriptum contra eodem est descriptum. Z opisu věku XV we 4. nový opis u p. Bočka.

75. *Wáclaw, Hawel a Tábor*, čili *rozmlauwání o Čechách* r. 1424. Ze starého rkp. w Duchcově tištěn w Čas. muč. 1831. str. 378—392 s wynecháním některých částek polemických, s nimiž spis obnáší 1189 weršů.

76. *Pražská příhoda*, jest satyra na ty, kteří r. 1427 wymohli, aby Sigmund Korybut s některými jinými (kněžími) jat a z města wyobcowaň byl. (138 weršů).

W bibl. Lobkowické při rkp. Pulkawowy kroniky. Tišt. w St. Skl. V. str. 228—233.

77. Rkp. latinský theol. N. 936 we Wid. bibl. na papíře z XV století de abominatione, má na konci od ROSSIA tyto werše podepsané:

*Wiklef svým pořadem
Což psal i s neřádem
Proti církwi swaté,
Poddávac to Římu také:
I sám se smíjuje k tomu;
Kto má pak věřiti tomu,
Když sšerediv služebniky církwe
Jedovatým svým jazykem zase je líže.*

78. O kněžích *swatokupcích*.

Píseň důtkliwá věku XV 3 listy. Rkp. na pap. we 4. w bibl. Mikulowské. W opisu u p. Bočka. Počíná se o kněžích swatokupcích, kterak oni lid zjewně lúpi počnúc od dietek aneb od dětinstwí etc. První werš: Ke cti k chwále napřed buože a hřiechům na otpuštění etc.

79. *Píseň o zlých ženách*, začínající se takto: Střez se toho každý člověk buď zák, mnich neb ktožkolwěk, ač žádáš jmieti dlubý wěk, waruj se ženské chytrosti. (23 strof) Z rkp. XV stol. w opisu u p. Bočka.

80. *Píseň stíhající* důtkliwě *kompaktata* a Husity; složená za krále Ladislawa: „Wšichoi posluchajte, chwalu bohu wzdejte, i tudiež naše matce etc. W sawěkém rkp. we 4. u p. Bočka.

81. Spis o *Tuborské wíře*, kterýž sklúdal jeden kněz jich wiery. Jest píseň proti Pikhartům jízliwá: „Nelze mi déle tajiti, musím již prawdu mluwiti etc. W rkp. weř. bib. XI. E. 1. str. 177—190.

82. *Píseň proti Přibramowí* a *Hilarowí* etc. připomínají se w Jafetowě hist. bratrské f. 70. 71.

83. *Píseň o kacírích w Čechách* (lat. a če-

1) *Aesopové bájky* wiz w literat. fecké.

2) O zvířatech knížky (pod tím jménem w r. 1567 dowolila se kniha od bisk. Olom. prodáwati, čili více knížek? Snad to náš spis jest?)

3) Guidone jest městečko w provincii Capitana neb Lucera w Neapolitě.

sky) w Rkp. weř. bib. XI. C. 8. num. 7. *Inc.* Slyštež všichni, poslušehajte, svěstí se žádnému nedajte, držte se wiery prawé, coť jest vše dobré [27 strof].

84. *Tri strofy* českých rýmů, od kohos jmenowaného dělané na bullu papežskou, kterauz se křižová wojna hlásala proti Ladislawu králi Neapolskému. Uvádí Pelcel w *Lebensgeschichte* Kón. Wenzels St. 604 a 607 na r. 1412.

85. *Chwála bláznowství, Erazma Rotodamského* (Moriae encomion), prosau psaná wtipná satyra. *Hrubý* z Jelení ji přeložil a připsal magistratu Pražskému w r. 1513.

Rkp. weř. bib. XVII. D. 38. listů 57 a připsu magistratu 3 listy. K tomu náleží: *Wyklad* míst těžších a potřebnějších w Erazmowi, a *přidawky* těch věcí, kteréž k těm místům přiležejí, listu 58^{1/4}. [Přidawky jsou o kněžích, co o nich píše sw. Cyprian, pak co Platina a Pius Baptista]. Tistěna z ní toliko částka w *Slowesnosti*, w Praze 1820 a 1846.

86. Jana Joviana *Pontana Rozmlauwání*, kteréž slowe Charon.

Rozmlauwatelé jsou Minos a Aeakus, o kterýchž poeti pravie, že na onom světě duše súdie. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38 listů 30. *Hrubý* z Jelení, překladatel, praví w předslowí: W tomto filosofování Pontanus hatte a škrahe odbíráními, kryfy, kunšty a welmi wtipnými šprymy, žerty a připowídkami některé filosofy a kněží přewrácené i křesťany nepravé... To když čísti budete, od smichu nikoli se někde nezdržíte atd.

η) Dramatické.

87. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 1. věku XV we 4. zpěwy cirkewní latinské jako: Dominica in adventu domini; infra nativitatem, post epiphaniam; in resurrectione; in dichus rogationum atd. náležejí se také české zpěwy, a sice a) širší historie utrpení: Pán Kristus pro naše spasení ráčil do Jerusalema činiti putování etc. list 93—128. b) Incipit ordo trium personarum in die resurrectionis domini sepulcrum visitantium etc. „Panny, paní postupajte, a dále se wzstupajte etc. [Dramatizované wzkříšení]. l. 129. c) Ludus Pascae feliciter incipit etc. „Slyš a nachyl každý ucha swého, co já wám budu prawiti nowého etc.“ d) Incipit ludus de resurrectione domini etc. „Zawitaj duom w tyto chalupy, ažž z někoho poprší chlupy etc.“ Tyto hry dramatické, zvláště poslední se zdá slohem býti starší a sáhali do XIV století, ač opis z XV pochází.

θ) Nápis y. 1)

88. Na pečetech od r. 1433. „† p. obce sirotczy, we gmeno boze polem praczugicie †“ přitistěna

1) Znamenati, že na starých nápisích a wúbec w listinách počty Římským způsobem nacházíme. Prof. Gruber praví, že čím více ra-

listu weřejnému Jana Čapka z Sán, u wojtě před Plzní 23 Prosince 1433. (w Archiv. Treboňském). R. 1440, 29 Ledna mezi 68 pečeti listu mírnému pánů českých přiwěšenými jsou mnohé české, jako: Pertolt z Lipé, S. Girik. z zkvňstau, Gyndrzych. z mychalovicz. S. Zbinek. z Hasenburka etc. od r. 1452 tato: S. (t. sigillum neb sekret?) Proczek z Kunstata. (Dobn. Mon. IV. 436). L. 1454, 2 Října při německém kompromissu krále Ladislawa i pánů českých w pátce s knížaty saskými jest již i titule české na pečetech znamenati, jako: Jindřich z Lipého najwys. maršálek králowství českého. (w arch. Hradeckém).

89. Na kameni od r. 1437 (jindy w kostele Božího těla na Dobytčím trhu, nyní w sálu společnosti učené) takto zní: „Léta MCCCCXXXVII z rozkázanie císaře Sigmunda a legatuow Basilejských w tomto kostele ohlášeno česky, latinsky, uhersky a německy, že Čechowé a Morawané tělo božie a krew pod dwoji způsob přijímajic jsou wěrní křesťané a prawí synové církwe.“

90. *Hrobní nápisy*. W Poděbradech, we farním kostele jest sice latinský nápis na první paní Jiřihy z Poděbrad, ale na konci český přidáno: „Byla jest chudých Mát, milowala vše dobré Panní Evka Kunka Sternberg. MCCCCXLVIII, XIV die Octobr. (u Lupáče a Welesl. XIX. Novembr.)“

91. Na zvoněch: L. 1403 we Skurách panství Zlonického: leta * bozieho * tisícieho * cztristieho * trzetieho * iacz (čti jakž) * ten zwo * n * vdielan (obraz Krista na kříži). Wiz Hyllas od r. 1820 num. 23. W Miletně na zvonu nápis: Leta Narození Syna Božího 1435 dielan gest tento zwon skrze ruce Filipowi w Hradcy nad Labem. Wiz Bienenberg Alterthümer B. III. S. 164.

c) Romány a zábauné spisy.

92. *Trojanská historie*, přeložená od kohos neznámého na rozkaz Petra Zmrzlika ze Swojčina a na Orliku, nejvyššího mincmistra král. českého, (1406—1419) z latiny, kterauz sepsal (1287) Quido de Columna Messanensi, neb raději přeložil z Dykta řeckého a Dareta Trojanského, ano jakž dokládá týž Quido, starý překladatel Římský Cornelius mnoho opustil.

Jest psána slohem vyšším a na mnoze poetickým, ač w newázané řeči, a více k románům než k dějepisům náleží. W mnohých věcech s Homereu se nesrovnává, ano jej ze lži kárá. Rukopisy jsou a) Zlomek w Krakowě na deskách polské knihy od r. 1533 professorem Muczkowským nalezený (nyní w museum) num. 567 takto zawírající: Dokonáno jest toto díelo leta od narození božieho tisíc dwů stého osmdesátého sedmého od toho mistra Gwida a přeloženo w českú řeč slowo od slova k přikázání slowutného pana mincmistra řečeného Zmrzlik od najjasnějšího knížete krále Wáclawa českého krále leta od narození božího tisícieho čtyřtého jedenáctého Amen. b) Rkp. na Strahowě, Fol. r. 1437, kterýž sobě

kauské knihárny k morawské a české straně prohlížel, tím též starší udání let arabskými ciframi psané nacházel. Nejstarší příklad uwádí na výsadě kláštera benediktinského Geras nedaleko Rohu (Horn), kde psáno na konci: Stalo se leta Páně 1372. [W. Čechoslaw 1831. str. 32.]

dal rytíř Wácl. z Baštku přepsati napřed k slá-
vě boží a ke cti a k užiti lidu rytířského země
české, aby je čtíce nebo slyšíce naučili se slavným
a ndatným skutkům rytířským ku obraně zákona bo-
žieho a své vlasti české, chudých a sirých lidí
před jich násilníky bezprawnými.“ Napřed několik
listů chybí, počíná od třetí knihy: „A protož bo-
hóm se modlim, abych tě opatřila.“ c) w Lob-
kowské bibl. od r. 1442. Fol. přepsaný na rozkaz
p. Pawla z Jenšteina, d) rkp. weř. bibl. od r. 1462.
e) rkp. od r. 1467 we 4., kterýž Dobr. widěl w
Lipníku. Na konci psáno: Wenceslaus Mirka. f) U
Tablice byl rkp. necelý we formátě o něco menším
než biblí bratrská, bez začátku a konce. g) Rkp.
od r. 1468 we 4. bývalý w Oseku, kdež jej Balbin
spatřil, nyní na Strahowě. h) Jiný weř. bib. w XVII.
B. 6. num. 5. fol. Na začátku: Tuto se počíná
předmluva dospělého Gwidona z Columny Mezau-
ské na kroniku Trojanskú. Na konci: Skonává se
tuto kronika Trojanská o tom slavném městě Tro-
janském a o bojích, kteréž jsú se staly i o jeho
dobytí l. 1469 před provedem velikonočním per
me Laurentium de Tyn Horši. Tištěna byla ta kniha
r. 1468 brzo po vynalezení tiskařství, pravdě po-
dobno w Plzni we 4. 196 listů bez alfabetu, bez
kustosů a počtů. Dobrowský pochyboval o roku
tom, domýšleje se, že ten rok 1468 wztahoval se
na rkp. z něhož sázeno, ale nedůvodně, jakž Ungar
a Hanka dokázali. [W Cas. Mus. 1840 str. 77].
Nemá toto vydání titule, hned začínaje: Jakžkoli
dávne věci novými druhy zapadají atd. Na konci
stojí: Tehdy od dobytí města Trojanského až do
narození pána našeho Jesu Krista syna božího mi-
nulo tisíce let a pětmezitina let, a že již od naro-
zení syna božího počínáme MCCCCLXVIII, a pro-
tož sečítaje ta léta w hromadu, tehdy od dobytí
Troje až do té doby minulo jest dwa tisíce let a
dewadesáte a pět let. Po druhé vyšla w Praze
r. 1488 we 4. též bez titule, počínaje takto: Po-
číná se předmluva dospělého muže Gwidona z Co-
lummy z Messanské w kroniku Trojanskú w tato
slova: Jakžkoli dávne věci atd. Na konci: A
tak skonávají se knihy kroniky Trojanské. Léta
božího tisícého čtyřstého osmdesátého osmého atd.
Má listů 240, z nichž jeden prázdén, čili auplných
30 archů po 8 listech s alfabetem podepsaným.
Třetí vydání s proměnou mnohých archaismůw:
Gwidona z Columny Messanského Letopisowé Tro-
janští, to jest wyspání desítileté války Řekůw s
králem Priamem o obležení, zrádném dobytí a wy-
vrácení přeslavného w swětě města Trojanského
pro králownu Helenu atd. w nowě přetištění w Sta-
rém městě Pražském w impr. Jana Ottmana Jaku-
bowa l. p. 1603 w 8. Čtvrté wydání od Wácl.
Kramerysa w Praze 1790 w 8. podlé třetího, s ob-
nowením jazyka. Páté od Kramerysových dědiců
w Praze 1812 w 8. Šesté od Mart. Neurenta u Jar.
Pospíšila w Praze 1843, 8. podlé čtvrtého.

93. *Kronika o Apollonovi* králi Tyrském. Při
rkp. Dalimilowy kroniky od r. 1459 (u p. ryt. Kr-
tický z Jaden, nyní w museum českém.) Vyšla
množstvíkrát tiskem, a tudy velmi změnena. Na-
lězá se mezi knihami od bisk. Olom. r. 1567 pro-
dávati dowolenými. W Jindřichově Hradci 1733
8. (3 archy), w Olomauci 1769 8. w Praze 1761
8. u Karla Jos. Jaurnych.

94. *Walter a Kriselda* (Griselda).

W rkp. čes. museum při kronice o Apollonovi
(1459) pak w bibl. křižownické w Praze od r. 1520
w 8. též tam w rkp. z XV stol. we 4. kdež cesta
Mandevilly i jiné spisy se nalézají, k. p. život mi-

stra *J. Husi* atd. Častým tiskem také změnena. W
Praze pod titulem: *Kroniky dvě o paní Krieldě*,
kteráž mnoho protiwnství od manžela trpěla. Druhá
o paní Lukrecii, kteráž pro swau poctiwost sama
se zamordowala. U K. J. Jauernicha w 8. b. r. (ok.
1760). Opět o sobě w Olom. 1779 w 8. Nápis je-
dnoho wydání (w Kutné Hoře 1802 w 8.) jest:
Kratochwilná kronika o trpělivé Kryzeldě, kterážto
několi z chudého rodu pocházela, však ale w kráse,
ctnostech a trpělivosti mnohé přewyšowala. Wytis-
tena roku běžícího w 8. (3 archy, bez roku, bez místa).
95. *Briselidis* a rytíř Rudolf, we 14 kapitolách.
Rkp. u křižowníků we 4. z XV století. Viz přede-
šlé číslo.

96. *Dvě kroniky o Štylfrydovi* knížeti a pánu
českém; o *Bruncwíkovi* synu jeho též knížeti
českém.

Tyto w geografickém ohledu nesmyslné a
wsak ne bez poetické ceny bájené románky,
zvláště Štylfryd má stopy znalé, že we wersích
půwodně psán byl. Již Prefat z Wlkánowa w před-
mluwě na swau cestu (w Praze 1563) takto o ní
zmiňuje: „Protož ti a takowí nechť sobě toto
má prostě sepsání místo Bruncwika a kroniky o Štyl-
frydovi, a místo jiných neužitečných básní čtan,
a rozjímají etc. Rkp. jest we weř. bibl. XI. B. 4.
a nowý w museum. P. Hankau wydán pod titu-
lem: *Stará powěst o Stojmírowi a Bruncwíkovi*
knížatech českých. W Praze 1827. w 12. str. 72 nákladem
J. Pospíšila. Mezi starší wydání náleží pod
tit. kroniky tři, první o Štylfrydu, druhá o Brunc-
wíkovi, třetí o Wlastě panně. W Olomúci u Jana
Guntera 1565 w 8. Později dvě kroniky etc. w
Jindřichohradci u Fr. Pet. Hilgartnera 1738 w 8.
(3 archy), w Praze u Jauernicha w 8. l. 1752, 1762.
W Příbrami u J. T. Hochenberga w 8. (okolo 1770).
w Brně b. r. w 12. u Josefy Hirnlowé, w Olomúci
1780 w 8. a jinde často.

97. *Filipa Beroalda* historie o nešťastné lásce
dwau zamilowaných, skrze Mikuláše pisaře hor-
winičných okolo Prahy a Jana Wolfa, w Praze
1507. we 4. O smutném skončení Gwiskarda
a Sigismundy (sic) 1564. 8.

Jest to vlastně roman Gwiskard a Gissimunda (?)
Konáčem přeložený. Jan Česka w předmluwě k
příkladným řecem w Praze 1579 praví: „Rozumětí
jest, že ažitečněji bude tuto sobě noci jeden listek
přečísti, nežli básniwé kroniky o Meluzině, o
Gwiskardovi, a o Emiliji“ etc.

98. Welmi pěkná nowá kronika a neb historia
wo weliké milosti knížete a krále *Floria* a jeho
milé paní *Biancefore*, s utěšenými figurami fol.
s 39 rytinami na dřevě, 1519 w Praze u Jana
Šmerhowského. Po druhé bez rytin 1600 w 8.

99. *Kronika o Perytonowi*, městěninu Řim-
ském, i o synu jeho jediném *Dyonydowi*, kterak
on sobě po smrti otce swého welmi chudíčkau
máňzelku zwolil, jménem Brigidu, a kterak oba
k rozlaučení jsau přišli, a jak přediwně zase se
shledali. W Praze u Jauernicha 1761 w 8. w
Holomúci 1770 w 12. W Hoře Kutné u Jiřího
Kincla 1736. w 8. (3 archy). W Olomauci 1781. 8.

100. *Kronika o Jowinianowi*, císaři Řim-
ském. Často tištěna bez roku a místa.

Obsah jest: Anděl oblekl se do šatů toho cí-
saře, a tento neznán jsa od nížádného, welice tre-

stán byl neštěstím rozličným, až pak, když se wyzpovídal ze hříchů, od svojích poznán jest. Wyšla často o sobě i s jinými, a sice: Kronika o Jowianowi císaři a druhá o Kryzeldě. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1560 w 8. pak kroniky dvě o Jowianowi císaři Římském. O Alexandrowi a Ludwikowi towarzysích jeho. W Holomúci 1773 w 8. Též: Dvě kponiky, první o Alexandrowi a Ludwikowi, towarzysích sobě wždycky wěrných a w obličeji welmi též podobných, druhá: O Petrowi králi aragonském a o nešťastném oženém a diwných přibězích jeho. W Hoře Kutné u Jiř. Kyncle, w 8. Na konci stojí: Bzovius Tom. 13 Annal. ad Ann. 1212 et 1215.

101. Kronika kratochwilná a ctné a šlechtné panně *Melusině*. Z něm. přeložená od *Durgy* z Ryngolu. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1555. 8. (W r. 1567 prodávána w Olomúci dowolením bisk.) W Praze u Karla Jauernicha 1760. 8. Nowě tištěna w Olomauici 1764 w 8. w Jihlawě 1805. Tento román již w 15tém století tištěn byl (viz: Příkladné řeči a užitečná naučení mudrců 1579 w předmluwě).

102. Historie o krásné kněžně *Mageloně* a udatném rytíři *Petrowi*. Wšem milovníkům k příjemnějšímu čtení zřizena a oprawena. Wytištěna 1565 w 8. w Králově Hradci (bez roku, archů 6 silná).

Též na Horách Kutnách 1805 w 8. W Olomauici 1767. W Praze 1793 w 8. W Olomauici u Josefy Hirnlowě 1780.

103. Welmi pěkná a pohnutelná a čtení hodná historie o newinně sauzené sw. Pfalchrahběnce *Genowefě*. W Příbrami u Fr. Hohenbergera 1757 w 8. W Brně 1772 w 8.

Pak pod titulem: Historie o trpělivé hraběnce z Brabantu jménem *Genowefě*. W Olomauici 1767 w 8. tamž u Josefy Hirnlowě 1784 w 8. W Praze 1789. w 8. w Jihlawě 1805 w 8. O předělané této historii w. Odděl. VI.

104. Historie o hraběti *Jindřichovi* a synu jeho, kterýžto dwakráte přepodivně od smrti wyswobozen byl. W Olomauici u Josefy Hirnlowě 1757 w 8. pak na Horách Kutnách 1801. 1805. w 8.

105. Wtipné průpovědi, přísloví a psaní bratra Jana Klenowského nazwaného *Palečka*. Rkp. bibl. kapitolní má nadpis: *Pamět bratra Jana Palečka*; rkp. z XVI století někdy u Rybáho: *Artikule*, kteréž bratr *Jan Paleček* při králi Jiřím českém činíval (wlastně rozprávky o wtipu a dobročinnosti jeho). Jan Jiřinský, tiskař, w předmluwě na swj. Tytulát (1567) uwaďil jeden artikul, a nazýwá *Palečka* českým filosofem. Sixt Palma opravil řeč těchto artikulů a wydal je pod nápisem: *Historia o bratru Palečkowi, stawu rytířského člověku*, w Praze 1610 w 8. Připsal je Jiřimu Smrčkowski, primatoru w Soběslawi. Opět w Berlině okolo r. 1756 s nápisem: dwanať kusů aneb artikulů etc. a jinde bez roku a místa. Zpráva o něm a kusech jeho stojí w prvníh swazěčku: *Paleček*, od F. Rubeše a F. Hnijiše. W Praze 1841.

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

106. *Aesopowé básně* (bájky) s jeho žiwotem. Wydány byly brzo po wynalezení tisku, jakž domněno, w Kutnéhoře, a jakž podlé liter. sandů Dobr. w Praze okolo r. 1487 neb 1488 we 4. Za-

chowaly se toliko dwa listy z toho wydání s rytinami na dřewě (w knihowně Strahowské.) [W katalogu knihowny hrab. Mitrowského zaznamenáno jest wydání od r. 1487 a 1557. Zdali celý exemplář, newědomo.] Pak: *Žiwot Aesopa* s některými jeho rozprávkami z řeckého jazyka a ostatek z německého do našeho českého přeložený. W Prostějowě u Kašp. Aorga, nákladem J. Günthera impressora Holom. 1557 we 4. Potom: *Žiwot a skutkové Aesopa* mudrce znamenitého, co on žiw jsa, kratochwilného působil, i také jaký konec žiwota wzal, w Holomauici u Fridr. Milchthaleru 1567 w 8. 1579 též tam bájky pod titulem: „*Aezopa kniha s fabulemi a básněmi, též staré fabule, které také Aezopowi připsují, též nowé fabule, smyšlené od Remicia, také Aezopowi připsané, též fabule Anyanowy z němčiny přeložené.*“ Potom: w Holomauici skrze Jana Milchthaleru 1609 w 8. Wydání od r. 1600, z kterého p. Dobrow. několik archů měl, zdá se mu býti toliko výbor některých bájek. Celá kniha opět wysla w Olomauici 1639 w 8. (s obrázky jako Prostějowská). Ta jest bez žiwota Aezopowa, kterýž ale pro sebe u jiných tištěn býwal. Též w Praze u Petra A. Benka r. 1696 w 8. Od Krameryusa posléze: w Praze w 8, 1791 str. 259. Každé z předešlých wydání co do řeči a pořádku, změněno bylo. Krameryusowo zawírá mimo předmluwu, žiwot Aesopůw, 4 knihy jeho básní, též také básně staré, Aesopowi připsané, potom básně od Remicia složené, a naposledy básně Anyanowy z něm.

107. *Luciana* 1) dvojce rozmlauwání a) *Charon a Palinurus*. O rozličných lidských stawích, a zvláště o nejbídnějším stawu velikých pánů. b) *Terpsion a Pluto*. O těch, kteří lidi starých smrti pro zboží žádají, w Praze 1507 w 4. (20 listů). Překladatel i wydawatel byl Mikuláš Konáč, a to první od něho tištěná kniha. Druhé rozml. wydál prof. Jan Nejedlý w Hlas. 1806 malíčko proměněné.

2) Kratochwilní spolu i užiteční listowé a *tažloby chudých a bohatých* před Saturnem na sebe odměnně taužících od Luciana, řeckého mudrce důmyslně popsán we 4. (2 archy) w Běle r. 1520. Z latinského přeložení Erasmowa w češtinu uwedeno od Oldřicha Welenského.

3) Rozmlauwání bohůw pohanských 1566 w 8. [Prodávalo se též w Olom. 1567. Snad to jest Konáčowo dvojce rozmlauwání?]

108. *Spis Isokrata* k Demonikowi napomenutelný od Wáclawa *Píseckého* z řečtiny přeložený.

W připsu Řehoři Hrubému chwálí češtinu nad latinu, jakožto řečtině přibuznější. Rkp. weř. bib. XVII. H. 13 na papíře w 12. Jiný rkp. tamže XVII. D. 38 na 10¹/₂ listech fol. Tištěn w Praze u Jana Morawusa 1512. Též pod tit. Řeč mudrce Isokrata ad Demonicum. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

Weleslawina opravíw češtinu, wydál je s latinským přeložením: Isocratis ad Daemonicum paraenesis de officiis, Hieronymo Wolphio interprete etc. 1586 w 12. listů 47. Po třetř Krameryus w knize: Wečerní shromáždění Dobrowické obce w Praze 1801. Po čtvrtě w Hlasateli díl IV. 373 (1818.)

109. *M. Tullia Cicerona* a) *Laelius*, aneb o přátelství, přeloženo od Řehoře Hrubého z Jelení.

W Rkp. fol. weřej. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. 25 listů; též rkp. tamže XVII. H. 13 listů 1—58. Tiskem wyslo s latinským textem od P. J. Zimmermanna w Praze 1818 w 12.

b) *Kusové hodní podivení* a jenž zdání lidské přewyšují.

Jsau to paradoxa Cic. a sice. a) Co jest slušné, toliko jest dobré. b) W kom slechetnost jest, tomu ničehož se nedostává. c) Všickni mūdří sū swobodni. d) Že sám mūdřý jest bohatý. [Od Rehoře Hrubého z lat.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 13 w 8. Tištěno w Hlasateli IV. 133.

110. *Seneky a) o hněwu* [viz Lactantii Firmiani o prawě počtě boží 1518]. b) *knihy o mravích*. Rkp. w museum num. 768.

111. *Herkulesowy práce*. Wýtah překladem Rehoře Hrubého z Jeleni z latiny. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listů 6 1/2.

C. HISTORIE.

a) Politická.

112. *Wálečné tažení Taboritůw do Uher* r. 1423. Ze staré kroniky české tištěno w Čas. mus. 1827. III. 115.

113. *Kronika* od r. 1338 až do 1432, kteráž podlé Rkp. kostela kapitolního tištěna byla s latinským přeložením w knize: Script. rerum Boh. T. II. (r. 1784). Z počátku krátká, potom širší.

114. *Letopis český* od l. 1278 až do 1337. Pozdější rakau připsáno až do 1507. Rkp. w mus. 559. (chron. Martim.)

115. *Zápisowé za krále Zigmunda a jiná akta wálek husitských*. W rkp. mus. 742.

116. *Krátká česká kronika* od r. 1388 až do 1440 w Rkp. fol. kteráž Pelcel měl.

117. **BARTOŠEK Z DRAHENIC** psal ke své latinské kronice (1419—1443.) mnohé příběhy jazykem českým (až do r. 1464).

118. **HILARIA** děkana kost. Pražského *Traktat* k Janu z Rosenberka proti z cirkwe wyobcovanému Jiříkowi z Poděbrad, králi českému, (1466). Rkp. w 4. w bibl. weř. XVII F. 32.

119. **JOŠTA Z ROSENBERKA** biskupa Wratislawského některé punkta neb kusy králowně Johanně 1465. Rkp. pap. we 4. weř. bibl.

120. *Wšeobecná historie* od **PAWLA ŽIDKA** pro krále Jiřího sepsaná, na 6 wěků rozdělená.

Jest vlastně částka jeho Spráwowny (viz polit.). Nejstarší historie nám k žádné téměř potřebě; nowější, jednajíc o císařích, zawírá některé platnější nám příběhy. Karel IV chwálen, Wáclaw haněn. Poslední jest Fridrich. Sloh Židkůw sice prostý a nehledaný, ale Balbinem vysoko nadsazený.

121. *Kronika o Alexandrowi* Velikém, z latiny přeložená w newázané řeči.

Rozdílná od Alexandreidy we verši h, plná nechtutných bájek. Rkp. na pergam. od r. 1433. w 8. we weř. bibl. Pražské XVII. H. 4 s nadpisem: Žiwot velikého Alexandra macedonského, jenž swú mūdřostí podmanil weškeren swět pod sebe a skrotil. Na konci: Tuto se skonává veliký Alexander krále Filipa macedonského Olympiady králowny, léta od narození syna božího 1433. Jiný rkp. tamže we fol. w XVII B. 6. čisl. 7. *Počátek*: Nejmaudřejší

zajístě egyptští umějí země a wody mořské etc. *Konec*: Tak se skonává wel. Alexander macedonský, Filipa krále a králowny Olympiady, a tak konec. [listů 55 fol.] Rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martimiani od r. 1445: Tuto se počíná celá kronika o velikém Alexandru atd. a má 146 kapitol. Tištěna jest s nápisem: Kniha o všech skutcích velikého Alexandra. W Plzni 1513 aw 8. u Mikul. Bakaláře.

122. *Letopisowé čeští*, jakožto pokračování Pulkawy od r. 1340 do 1470 Rkp. (saec. XVII) fol. weř. bibl. XI D. 6. pag. 508—555.

123. *Nowá kronika*, totiž pokračování w staré od Beneše z Hořowic přeložené kronice, která se s králem Wáclawem skončila.

Balbin drží za spisowatele jejího Matěje Laudu, ale mylně, poněwadž nejmenovaný půwodce na swědectwí Laudy odwołává se, když o wyjití studentů z Prahy rozpráví. Rkpsy té kroniky nestojně sáhají od r. 1393 do 1442, jiný do 1453, jiný (weř. bibl. XVII D. 6.) do r. 1467. Litoměřický do 1470, Wratislawský do 1471. Tiskem wysla pod nápisem: Pokračování kroniky Beneše z Hořowic neb příběhů země české od l. P. 1393 až do 1470 zbhých, kteréž ponejprw na swětlo wydává J. W. Zimmermann etc. W Praze 1819 w 8. maj. str. 160. Za základ položil wydatel rkp. weřej. bibl. XV D. 6, ale užil i jiných we swých poznámenáních na zadu knihy. Plněji a lépe wysla kniha ta pod jménem: Scriptorum Rerum Bohemicarum Tomus III etc. Staří létopisowé čeští od r. 1378 do 1527, čili pokračování w kronikách Příbka Pulkawy a Beneše z Hořowic, z rukopisů starých wydane. Péči a nákladem kr. čes. společnosti nauk. W Praze písmem Jana Pospíšila 1829 w 8. mal. předml. XVIII str. 524 mimo registřík. Létopisy tyto ze 17 rkp. pracně, rozumně a saudně w jedno sestaweny p. Frant. Palackým, co obzwlátní a bohatý pramen historie české onoho wěku považowány býti mohau. Výjimek tištěn w Čas. mus. 1827 III. 115. (Wálečné tažení do Uher.)

124. *Zbírka* auplnější z *kronik* od r. 1312 až do r. 1509 w Rkp. bibl. křižownické w 4.

Sbíratel pilný měl více pramenů mimo nowau kroniku. O Rokycanowi u něho jsau zpráwy od jiných historiků posud neužitě.

125. *Summa* celé berně králowské od klášterůw a měst. Rkp. w museum č. 767 [w. Rozbor. 1842.] *Stawowé* král. česk. dle rozdělení krajůw sepsaní. Rkp. weř. bibl. XVII G. 15 we 4. a z druhé půle XV stol.

126. Česká kronika *Aenea Sylvia* ¹⁾ z lat. od *Kondče* přeložená a wydaná w Praze 1510 we 4. s rytinami na dřewě.

Po druhé pod nápisem: Kroniky dvě atd. 1585 we 4. od *Weleslawiny* s Kuthenowau kronikau, oprawená. Po třetí u Kram. dědiců w Praze 1817 w 8.

127. *Sjezd* císařské welebnosti we Widni a nejjasnějších tří králů Jich Milostí.

1) Aeneas Sylvius Piccolomini (1405—1469) papež pod jménem Pia II. welice wzdelaný, a w dějích swého wěku aučinný. Též wlsky přeložena. Venezia 1545 w 12.

(První to nowiny české), w Praze 1515 w 8. (u Mř. Konáče). z lat. Jana Cuspiniana.

128. Mik. KONÁČ psal kroniku českau, o které Lupáč prawi, že jest psána se zvláštním saudem a maudrosti.

129. *Kronika česká*. Počiná: Mnozí lidé rozumní atd. Na konci léta božího 1518 dokonány jsau tyto knihy... a psal je Jan Trubač, služebník pánůw Nowoměstských J. M. i také swázal atd. Rkp. w museum num. 769.

130. Předmluva ze spisu latinského wyloužená, co nyní w městě Římě o *Turcích* na obecním sněmu jednáno bylo, w Boleslawi 1518 we 4. u M. Klaudyana.

131. Historie o *wolení* a korunování *císaře* Karla pátého (1519). W. pol. hist. Welesl. str. 79.

132. BARTOŠE písaře, o pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské l. 1524. Rkp. weř. bib. od r. 1601 fol. XVII (C. 4. a jiný z XVI stol. XVII. D. 5. fol. listů 298 [o ní Welesl. w Kalend. zmiňuje 9. Aug. a 22 Mart.]

W první a druhé knize jedná o kralování Wladislawa, o králi Ludwíkw i synu jeho, zvláště o bezprávném autisku z sauzení a trápení lidí mnohých w Praze bez winy od správčůw světských a duchowních; w třetí knize o usilování Ludwíka pomoci lidem utištěným a o zahynutí jeho. 4. Knihy o *wolení* Ferdin. I za krále a skončení baurě. Mezi hlavními osobami jest Cahera administrator, kteréhož charakter žiwě se představuje. Wábec historie ta výborně psána a čtení hodna. Přidawky k rkp. tomu zawirají: a) O knězi Hawlowi Wodňanském nepokojném 1558. b) List starých Čechů... obhajci pravdy Kristowy, též jazyka českého. c) O kompaktatech, swědectwí o přijímání swátosti welebné pod oboji způsobau 1417. d) Wyznání wíry starcůw 1575. Jest tedy později opsán rkp. než sepsán. Též rkp. na Strahowě.

133. *Kronika česká*. O *Pražském biskupu* Ondřejow i atd. Léta 1207 až do léta 1524 w rkp. Wyšehradském. Wiz Rozbor 1842 str. 174.

b) Historie církwe a náboženství.

134. *Fucherii Carnotensis historia expeditionis Hierosolimitanae* t. Historie o *tažení křižovém* do Palestiny r. 1099. přeložena do češtiny od Hynka, syna krále Jiřího, podlé swědectwí Lupáče, neb na rozkaz jeho, jakž myslí Dobner (Annal. VI. 34.) kterýž ji čel. [Rkp. ten newíme kde se poděl.]

135. JAN HUS.

a) *Smíření* (concordia) *mezi arcibiskupem a Janem Husem*. Počiná: Nejprwé což kněz arcibiskup s swými kněžimi a pomocniki s jedné strany, a rektor i mistr Jan Hus s jinými mistry a pomocniki atd. Rkp. weř. bib. III. G. 16. str. 97.

b) *List odwołání*, lat. slowe appellatio t. od papeže na nejvyššího sudího. Rkp. od r. 1515 nalezl Dobr. w Staré Boleslawi. [Wiz Lit. jeho.

I. 135.] — Item: List weliký pod pečetí wšeho sboru mistrowského a před dwěma písaři obecníma, jichž jest mistr Jan Hus na swědectwí žádal a zawolal a před nimi přede wšemi swau wiru wyznával. — Item: podal jim swau rukau napsané wiry na listu poselacím do dworu ku papeži wyznawaje atd. [To wše uwádí Sturm we Srownání atd. na str. 377.]

c) *Listy rozličné k jeho při a uwězení se wztahující*. P. Boček jich shledal ke dwadeceti českých. My tuto uwádíme:

α) *List po rypovědění z Prahy*. Poč. Böh s wámi páni milí a mistři! Prosim wás, aby najprwé wázili při boží $\times$ aby knězie stawíce službu, nepřekázeli našemu úmyslu. Amen. Rkp. Wíd. bibl. pod num. 4955. fol. 73. [Saec. XV. 4.] Rkp. Budišinský w bib. Gersdorfské [saec. XV. 4.] num. 22 též tam fol. 51. 147 ab. Rkp. křižownický w Praze od r. 1472 str. 214 sld.

β) *List při odchodu do Kostnice*. Poč. Mistr Jan Hus w naději kněz a sluha pána Ježíše Kr. wšem wěrným a milým bratřím w pánu Ježíšow i, jenž sú boží slowo skrze mě slyšeli a přijali $\times$ istam epistolam reliquit magister Hus in recessu ad Constantiam, qui recessit feria quinta ante S. Galli an. Dom. 1414. In Cod. chart. saec. XV. 12. (Boček).

γ) *Listy ze žaláře*. [Rkp. w křižown. bib. w Praze we weř. bib., w museum a jinde se nalezají.] Zde stáje:

(α) Mistr J. Hus w naději sluha boží wěrným wšem Čechóm, jenž boha milují a budú milowati, žádost swú i modlitbu nestatečnú wzkazují $\times$ nesmiem fici, by to byl list můj poslední aneb ještě buoh wšemohúcí mőž mě prostiti.

(β) M. J. Hus w naději sluha boží wšem wěrným, jenž boha swého zákon milují a budú milowati, žádost swú, aby w pravdě a milosti boží prospíwali $\times$ a nasadie swých žiwotów k smrti pro prawdu p. Ježíše Kr., jenž dá wám i mně wěčnú radost Amen. Psán list na sw. Jana křižtele w žaláři w okowách w paměti té, že sw. Jan také w žaláři w okowách pro boží prawdu jest stat, atd.

(γ) Buoh s wámi. Měw weliké domněnie z mnohých příčin, psal jsem jako bych měl zajtra skonnati atd. $\times$ Dán list we čtvrtěk před vigilií sw. Petra u wečer.

(δ) Mistr J. Hus w naději atd. Wěrní a w bohu milí páni, panie, bohatí i chudí, prosím wás a napomínám, aby pro boha poslauchali atd. $\times$ aby milý P. buoh s nimi i s wámi přebýwal w milosti nyní a potom u wěčné radosti. Amen. — Psán list tento wám w žaláři w okowách čekaje na zajití na smrt otsuzenie atd. $\times$ dán list w noci s pondělí před sw. Witem po dobrém poslu. *Rubro*: Tyto epístoly psal jest w žaláři w okowách české obci mistr J. Hus. Anno Dom. MCCCC XV. [Rkp. weř. bib. XI D. 9. str. 215—220.]

(ε) *Jiný list ze žaláře poslaný*, počiná: Zdrawie a cožkoliwěk wymyšleno můž býti w třewách Jesu Krista najmilější w bohu, kteréž já miluji w pravdě atd. [Rkp. weř. bib. III. G. 16 we 4. na listu 84.] Tiskem wydán: List z Konstancie knězi Hawlíkowi, Jakaubkowi, a Robertowi hospodáři swému, 1459 fol. p. m. Pelcel domníwá se, že ten spis některým Čechem snad w Strasburce neb Mohuči cestujícím do tisku dán byl. Dobrowský pak ujišťuje, že omylom stojí rok ten na místě 1495. ano tiskářswi jen o 9 let dříve nalezeno bylo. My

vyšetření toho budoucnosti zůstává. Při Pasionalu od r. 1495 vyšel zvláštní přídavek pro kalíšníky 16 listů silný, v němž se nacházejí: J. Husi život a smrt, mimo čtvero psaní jeho z Kostnic kněží Hawlikovi a jiným poslané. Opět u Pawla Seweryna 1533 v 8. Při postille od r. 1563 jest sedm epistol jeho ze žaláře poslaných. První lat. psaní, kteréž Luter vydal pod nápisem: Tres epistolae sanctissimi martyris Joh. Hussii e carcere etc. 1536. 8. jsau z češtiny přeloženy. Též v úplnějším vydání jeho listův [(Vitembergae 1537. 8.) přicházejí některé části, jako intimationes a některá psaní, která původně česky psána byla. (Dob. Lit. II. 228.)¹⁾

(²⁾ List z Konstancie jednomu knězi: Pokoj od hříchuow, spasení k životu atd. To o čem vědomost, a co jest před rukama atd. Rkp. XVI věku w mus.

136. *Litterae Universitatis studii Pragensis de ritibus et ceremoniis, quae in ecclesiis observari sunt consuetae.* Datum 1418, 7 Febr. Tentýž spis také česky s datem 1417, 7 Febr.

Zastává se v něm očistec, obrazy, svěcení vody atd. W rkp. kap. Pražské při Řečech Mudrcův. W témž rkp.:

137. *Čtyry kusy křesťanské:* Swobodné kázání slova božih; udělování swobodné těla a krve Kristowy; o kněžském zboží; stawování hříchův.

(Jsau to známé čtyry artikule Pražské.)

138. *[Swolení bratří 1464]* „Wydán starším.“ *Inc.* Předě všemi věcmi nejprvé o to sme se svolili, abychme se spolu we wíře pána Kr. ostříhali etc. *Expl.* a ke všem milost ukazoval, a bez aurazu a pohoršení, co jest na něm, všem lidem byl.

Rkp. Arch. bratr. V. fol. 260—261, s podpisem: „Titul tohoto swolení tento sem nalezl: Spisek starých bratří, učiněný l. p. 1464. o swolení týchž bratří, na čem sau se spolu svolili na horách Rychnowských léta swrchu psaného.“

139. *Mandát krále Matiaše*, jímž bratří z Moravy wypowieděl r. 1481. [Později odvolán byl] Uvádí Jafet w hist. br. list 142²⁾.

140. *Psaní bratrská* králi Wladislawowi — troje w rozdílném času wydaná, kteráž i tištěna jsau, první l. 1503, druhé l. 1504, třetí l. 1507.

[Dosvědčuje Jafet na list. 170. Díl psaní (1507) w opisu zachován. W. Jafet hist. br. list 102.]

141. *Apologia* ku kr. Wladislawowi. W Normerce wyd. [Sturm srown. str. 139.]

142. *Pět artikulův* — od mistrů Pražských proti bratřím sepsaných r. 1503 a králi Wla-

dislawowi do Budína poslaných, aby kompaktata s Čechy upewněna byla. [W. list neb spisek C. III.]

143. *Pět artikulův bratrských* vůbec wydaných a tištěných (1503) za přičinau těch pěti artikulův mistrowských wyslého psaní královského proti bratřím. [Jafet hist. br. list 11.]

144. Spis fakulty theologické na universitě Pražské o tom, kterakby se škodné rozdělání mezi zákowstwem králowstwí českého přetrhnouti mohlo. (boh. et lat.) Rkp. weř. bib. XI. D. 5 fol. 15 sld.

145. Mandát krále Wladislawa o Pikharty, kteří se bratři jmenují, 1508. *Inc.* My Wladislaw atd. oznamujem tímto listem všem, znamenawše, kterak w král. našem českém i také w markr. morawském znamenitě bludowé Pikhartští se rozmohli X in fine: Tento weypis dán jest z desk zemských z rozkázání uroz. p. staršího Popela z Lobkowic atd. 1545. Woldrich z Prostiboře na Ložowicích, místo- pisař králowstwí českého. W rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. Též XVII. A. 16.

146. *Jiný mandát* kr. Wladislawa (proti prvnimu a proti bratřím) jímž první zkazil a umožil. [Jafet w hist. bratr. fol. 170.]

147. **Řehoř** (půwodce Jednoty) sepsal knihu o wěcech Jednoty bratrské, jejíž titul: Toto psaní učiněno jest atd. [w Jafetowě hist. bratř. list 59.]

148. *Kniha Jednoty* bratrské zvláštní a weliká, častěji citowána jest w Jafetowě hist. brat.

Akta bratří — jichž se w Lešně bratří tři rozdílných exemplárů doptali. [W. ohlášení bratří w Lešně r. 1635. str. 47.]

149. *Wypsání spůsobů* a obyčejůw bratří českých. Zlomek rkp. 3 listy z XV stol. we 4. w bibl. Mikulowské. (Boček.)

150. Počínají se kniehy Wawřince Vally o nepravě uwěřeném a smysleném Konstantinowu papeži nadání. S předmluwau (2¹/₂ listů), wšeho listů 51. Rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII D. 38. Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. Přitom: *Wýklad* nebo otwření míst těžších we Vallowi tamž 2 listy.

151. D. Martin Luter před welebností císařskau i přede všemi knížaty říše, — k napomenutí jich, odwolati knihy pod jménem jeho wydané — odpověď dáwa. 1521 we 4. 6 listů w Praze.

152. D. M. Luteru pro kteraú přičinu papežské knihy spalil. 1521 we 4. w Praze. (w Holom. u Lyceum.)

153. List pana Jana *Premyslénského*, kterýž jest psal ke všem stawuom, když se byli sešli do kolleje: o *neřádu kněžském* 1521 we 4. (bez místa) tlačen na žádost Jindřicha Špella.

- 1) Depositiones contra M. J. Hus, obsahují mnohé kusy jazykem českým psané. Rkp. we 4. (w Mus.)
- 2) Částka bratří morawských Matiašem wyhnanych s knězem Mikulášem Slanským do Moldawy se wystěhowali, kamž čeští bratři po Eliáš Křenowském poslali psaní napominající jich k stálosti a trpělivosti, což stalo se asi we dwau létech (intra biennium). Odtud po šesti rocích, někteří i dříve, do Morawy se nawrátili. Regenvolsch. hist. Eccl. p. 36.

nálezejících. Z XV století we 4. Rkp. u P. Brožowského z Prawoslaw (nyní v Táboře).

169. Krátká *kronika* o Králově Hradci. Rkp. obsahující příběhy od r. 1288 až do r. 1460 nejvíce Hradce se týkající.

(W. Pelzel Vorbericht zu Lebensgesch. K. Wenzels. Th. II.)

170. Dávní zpráva i *rozepře* nového a starého *Měst Pražských* na počátek XV věku. Tištěno z rkp. Děčinského v Čas. mus. 1836. III. 299.

171. *Půtky* měšťanů *Budějovských* s pány *Rosenberskými* v XV stol. Tištěno v Čas. mus. 1831. III. 284. b) *Pře Racka Kocowského* s *Budějovskými* (1472—1484). Arch. Česk IV. str. 64 sld.

172. Potvrzení *wysad* Novému *Městu Pražskému* od Wladislawa. Z rkp. kap. Pražské česky a latinsky r. 1461 (snad 1471?)

173. *Summa integra Bernae regalis, Summa berni* měst a klášterův země české. Rkp. weř. bib. XVII. F. 49. num. 5 (7 lat.) z XV stol. Též XVII. C. 22. num. 5. et XVII E. 4. num. 1.

174. *Zpráva* o rozličných věcech města *Pražského*. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

e) *Rodův, hradův a panství.*

175. *Původ* pánů *Haugwiců* z *Biskupic* od r. 1450. we 4. (chybí titul) v museum.

176. *Poznamenání rodův panských* pod jednou léta 1504. *Wiz Talemberskau* knihu list 663. Rkp. mus. N. 160.

177. *Archiv Pernšteinský* t. všechny listy na řod a statky *Pernšteinské* se vztahující pilně a úplně přepsati dal *Wilém* z *Pernšteina* v registra čili knihy nazvané *Pernšteinské*, kterýchž se dnes čtvero, obsahem téměř od sebe rozdílných zachovalo. Rkp. XV stol. (Božek).

178. *Poručenství* a kodicil *Wiléma z Pernšteina* [nejvyššího hofmistra král. českého + 1520] od r. 1516. v původních listech zachovalý. (Obsahem historickým pro Čechy a Moravu vzácný). Opis u p. Bočka.

179. *Pana Wojtěcha z Pernšteina zřízení* o správě hradu a panství *Potenšteinského* i *Litického* okolo r. 1525. Z rkp. archivu *Paradubského* tištěno v Čas. mus. 1835. str. 269.

180. *Charakteristika p. Bohuslawa z Šwamberka* a paní *Magdaleny Šwamberské z Šellenberka*. Rkp. weř. bib. z polowice XVI století. XVII. E. 19. Tištěno v Čas. mus. 1830. III. 267.

f) *Prostějovské.*

181. *Jména PROSTĚJOVSKÉHO* *Notule* bohabojným pannám u sw. *Anny*. 1514. Rkp. weř. bib. XVII. E. 20.

182. *Počíná se řád sv. Augustina* v *Prostějově*. Tyto věci ukazují na číselník.

jenž jsú v klášteře atd. listů 10 w rkp. weř. bib. XVII. F. 14. na pergam. we 4.

Jsau to pravidla klášterním pannám daná k. p. jaké raucha mají mti, jak zrak zdržowati od smilného wzezření atd. Také tištěno r. 1500 (?)

183. *Počínají se ustanowenie sw. Dominika* (též klášterním pannám). Poněwadž z rozkázanie řeholy prikazuje se jmiati srdce jedno a duši jednu w hospodinu atd. Jedná o úřadu kostela, o poklonách, o postech atd. listů 26. W témž rkp. weř. bib. XVII. F. 14.

Jiný rkp. tamže XVII. G. 24. na pergam. we 4. b. r. (na desce od knihwazace stojí r. 1539) jest opis toho samého s proměnami některými, zvláště jazyka. Na příklad na místo *zmeškanlivě se mti* w hořením na pokraji psáno: *nedbanlivě*, tuto již *nedbale*.

184. *Anny* (sw.) klášter w Praze. Rkp. weř. bib. II. A. 13. num. 1 pag. 25 sq. Poznamenání příjmů a vydání téhož kláštera w rkp. weř. bibl. XVII. D. 27.

185. *Crumlovia* (Krumau) *Documenta monasterium monialium Clarissarum concernentia* An. 1503 — 1521 fol. česky II. A. 12. num. 5. pag. 343—350.

186. *Anešky* (sw.) klášter w Praze. Listiny t. kl. sw. *Klary* od r. 1359—1464. Rkp. weř. bib. II. A. 13.

187. *Registrum* robot a poplatkův některých wsi kláštera *Chotěšowského*. Rkp. věku XV. fol. weř. bibl. II. A. 7. fol. 26.

188. *Wýsady* a listiny kláštera kanovníkůw regulárních w *Třeboni* se týkající, opisy české (mezi latinskými) od r. 1430 do 1522. w pozdějších přepisích s. a. sacc. XVIII. fol. XV. D. 4. p. 53 squ.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

189. *Sepsání krajův*, měst a wesnic, w kterých má seděno býti k berni královské vybrání. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

190. *Mapa české země*, ku které *Mikuláš Klaudian* (dle domněni *Dobrowského*) jsa w *Nürnbergu* vydáváním svého herbáře (1517) zaměstknán, formy řezati dal. Štíty českých pánůw a průpovědi rozličné jsau ji za ozdobu. U jména *Mikuláš Klaudian* stojí r. 1517. pod štíty ale 1518.

Nově vydána péčí *J. Kraybicha* při historii *Bílejowského* w Praze 1816 u *Fetterle*.

191. *Denník posla krále Jiřího* ku králi franskému *Ludwikovi XI* r. 1464. wyslaných. Z rkp. archivu *Budějowského* tištěn v Čas. mus. 1827. I. 40.

192. *Popsání východních zemí*, kteréž w *Latinské* wyhotowil *Marco Polo* ¹⁾, do česky přelo-

1) Benátčan, který žil u dwora *Kublai-Khana* (1269 kw.) a projel východní Asii, *China*, *Thibet*, *Wých. Indii*, mnohé ostrowy a část wých. *Afriky*;

loženo. W rkp. (s Mandevillau) we 4. w mu-seum stol. XV. Num. 563.

Na konci psáno: Dokonal jsem s boží pomocí knihy tyto, jenž slová Milion Markusowy z Benátek, jenž zprvu tyto věci popsal o obyčejích a položení krajín na východ slunce a jsau dokonány a psány na Letowicích w sobotu po swatě Markareti. Opis jest z polowice 15 století, ale přeložení české může býti starší. Sestává ze tří knih, a každá kniha z více kapitol. Jest věrnější než Mandevilla.

193. *Lwa z Rožmitálu a Blatny putování* skrze Němce, Angličany, Franky, Španiely, Portugaly a Wlachy r. 1465. do 1467. Lew tento byl bratr Johanny krále Jiřího manželky, kterýž Europu západní s nábožným aumyslem sjezdil. Průvodčí jeho *Šasek (z Mezihoře)* rytíř český, co se mu paměti hodného přihodilo, w denníku swém zaznamenal. Stanislaw Pawlowský přeložil tu cestu do latiny a vydal w Olom. 1577. w 8. Český nikdy newyšla. Německy od Jos. Edm. Horkého w Brně 1824. 2 dily.

194. *Martina Kabátníka* z Litomyšle cesta z Čech k Jeruzalému a w Egypt. rkp. we 4. knihovny kapitolní.

Nastoupil jí w Březnu 1491, a nawrátil se 1492 w Listopadu, jakož na konci poznamenáno. Pročež chybně Regensvolscius udává rok 1491, jakožto rok prvního tisku té cesty. Vydání od r. 1518 cituje Kandid w Boh. docta. Dobrowský drží za první ono od r. 1542. Mimo to vyšel w 1577 u Dačického (5 1/2 archůw), a stojí w Indexu na str. 226 pod nápisem: Putování atd. Potom w Olomauci 1639 w 8. u Hradeckého, a w Praze 1691, 1708, w 8. i často bez roku. W mladších vydáních již mnoho změněno. Kabátník, český bratr, putowal na autraty Jednoty, aby podobného náboženství k své jednotě a sektě hledal. Sám neuměl čísti a psát, a protož mu tu cestu napsal Adam Bakalář, měšťan a notář w Litomyšli. Oduť mnoho omylů, n. p. Egypt městem jmenuje.

195. *Popsání swatých míst* w zaslibené zemi, u Mik. Bakaláře w Plzni 1499. w 8.

Obnáší asi dwa archy, a jakožto přeložení jest menší ceny nežli Kabátníkova cesta.

196. Traktát o rozličných národech, bydlících w Jeruzalémě a we východních zemích. Jest při žiwotě Mahometa, kterýž vydán u Mik. Bakaláře 1498.

197. Krátká zpráva o dewíti rozdílech křesťanůw z traktátu *Petra z Braitenbachu*, stojí po Kabátníkově cestě vydané r. 1577.

198. Heřmana ČERNÍNA Z CHUDĚNIC poselství do Constantinopole.

[Zprávu dává Pelcel w předmluvě k cestě Wratlawowě; pak w knize Abbildungen böhm. und mähr. Gelehrten 1775].

psal w zajetí (1295) swau cestu podobno latinsky, kterýž spis do starobenátské, několikrát do italské, do franské a z italského do latiny přeložen od Francischina Pipina z Bononie 1320. Mnohé z podivných zpráv toho herodoticky putujícího spisatele potvrdily se nowějším svědectwím. (Wachler Lit. II. str. 242).

199. *Putování k božímu hrobu* do Jerusalema, kteréž vykonal JAN Z LOBKOWIC a na Hasenštejně s průvodčím swým Dětrichem z Gutenšteina, vyšed z Kadaně r. 1493 a sám starorytířskou wěrau sepsal okolo r. 1505 Rkp. od r. 1515. we 4. we veřejné bibl. XVII A. 13. we 4. a mladší opis z něho w Lobkowické knihowně. Tištěna byla w České Wčele r. 1834. od p. Čelakowského.

200. Spis o nových zemích a o nowém světě. W Plzni u Bakaláře 1504. w 8. listů 8.

E. FILOSOFIE.

a) Mrawné spisy.

201. *Třinácte šprochůw wajowských* (Weidespruch t. myslíwecká propowídka).

Z rkp. Pražského pod nápisem: 1467 post Johannis (t. toho a potom dále) Jošt biskup Wratlawský poslal králi Jiřímu tyto kusy atd. Tištěno we Wdni w Prwot. pěk. umění r. 1814 na str. 63.

202. Traktat o čtyrech hlavních ctnostech. W rkp. Pelcelowě stojí po Mudrcích s tímto nadpisem: „Knihy o čtyrech ctnostech základních, totiž o opatrnosti, o skrownosti, o síle a o sprawedlnosti.“ Rkp. musejní N. 768. má nápis: „O čtyrech ctnostech stezejných.“ Kniha ta byla u weliké vážnosti, a wysla tiskem poprwé pod jménem: O čtyrech stezejných ctnostech knihy, w nichžto mnohá naučení příkladná, kterak dřewní knižata a lidé powýšení sami se a sobě poddané řádně sprawowáchu, vypisují se. Počinají se takto: Prawí Šalomaun atd. Na konci: Kroniky Římské o čtyrech atd. w Nowém Plzni od Mikuláše Bakaláře 1505. w 8. Po druhé tamže u Jana Peka r. 1529. w 8. s nadpisem: Výborná a užitečná kniha o čtyrech veřejných neb stezejných ctnostech. W Praze 1568. w 8. [Jsau to quatuor virtutes cardinales stoikůw: prudentia, temperantia, fortitudo, justitia, dle udání jednoho rkp. ze Seneky].

203. *Joannis S. monita salutaria*, lat. et boh. Na konci: Explicit libellus bonus et utilis Joannis S. per manus rectoris in Gelz 1416. Ms. bib. Univ. XI. E. 7. fol. 114—121.

204. ŘEHOŘ HRUBÝ Z JELENÍ.

a) Františka Petrarchy Poety a welmi znamenitého a dospělého muže w výmlownosti knihy dwoje o lékařství proti štěstí a neštěstí totiž proti libým a nelibým věcem. A nejprwé na knihy první, w nichž se o štěstí to jest o šťastných nebo o libých věcech rozmlůwá. — (Na konci): Tyto Františka Petrarchy knihy, kteréž jest pan Řehoř Hrubý z Jelení w nowě z latinského jazyka w český přeložil, jsu w slawném Starém městě Pražském wytištěny. Léta božího tisícího pětistého prvního. (1501) w. fol. díl I. 234 str. po 2 slaupcích. Díl II. str. 260 po dwau sl.

Jest to Petrarchy de remediis utriusque fortunae. Škoda že italské básně toho poety nepřeložil buď Hrubý buď kdo jiný, ježto latinské spisy Petrarchovy ceny daleko menší jsou. (Wachl. Handb. II. 172).

b) Jana Joviana Pontana ¹⁾ knihy o *statečnosti* válečné atd. od Řeh. Hrubého z Jelení přeloženy z lat. rkp. veřej. bibl. XVII. E. 33. od r. 1511. ve 4. Byla ta kniha připsaná králi Alfonsu z Arragonie. Wydal ji tiskem P. J. Zimmermann w Králově Hradci 1819. w 8. (ušla tisku 1820.) str. 140.

c) Jana Jov. Pontana patero knih o *poslušnosti* k Robertovi Sanseverinovi, Salernitanskému knížeti, od téhož Jelenického z lat. přeloženo w rkp. veřej. bibl. od r. 1513 pod signat. XVII. D. 38. listů 87¹/₂, předmluvy 2 listy.

d) Téhož Pontana knihy o dobročinnosti k Rutiliowi Zenonowi, biskupu sv. Marka. W předelém rkp. na 8¹/₄ listech.

e) F. Petrarchy Rozmlouvání mezi mudrcem a nedoukem o pravé *mudrosti*. W rkp. ve 4. veřej. bibl. XVII. F. 44. Tišt. w Prostějově u J. Günthera 1551. w. 8.

f) F. Petrarchy na knihy epistol jeho bez titulův předmluva, w níž přičinu klade, proč epistoly těchto knih od jiných oddělil; pak epistol (psaní rozličných) šestnáctero na 31 listech. W rkp. veřej. bibl. XVII. D. 38 (od r. 1513). Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. K tomu náleží: Wyložení těžších míst z Františkových epistol, listů 12¹/₂. Dále tam nachází se téhož Petrarchy *Epistola k Hannibalowi*, biskupu Tusculanskému o lakomství, listů 5, přeložením téhož Hrubého. Epistoly Petrarchovy o *bídě a závislosti*, w rkp. bibl. veřej. XVII. F. 44. num. 2.

205. Marnotratných zrcadlo. 1503.

206. Tento traktat jest o *mládenci*, kterýž jsa w štěstí zpýchal a svědomě wpadl w neštěstí, slove *Pán Rady*. 1505 w Praze u Bileho Lwa ve 4. 28 listů (s 19 rytinami na dřevě).

207. *Naučení z mnohých filosofů* a doktorův pisma sv. vybrané. Jakož praví Šalomún w příslovích milosrdenství a pravda ostříhají krále atd. X konec chybí. Rkp. veřej. bibl. XVII. F. 12.

208. *Maffea Wegia Landenského*, poety velmi slavného k Eustachiovi na knížky své o pravdě předmluva: *Na konci*: Skonávají se knížky o *rozmlouvání Filaleta s pravdou*. Tišt. na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1507. Pawel z Mezirčí. w 12. A—D2.

209. *Aenea Sylwia* Poety o *štěstí* i *diwný*

i užitečný sen; připsán nejvyššímu sudímu Wácl. Kolowratu, od překladatele a tiskáře Mikul. *Konáče* z Hodiškova. W Praze 1516 w 8. (u Matky Boží na Lauži).

210. O *smrti* velmi wtipný, potřebný, užitečný, též i hrozný spolu i kratochvilný traktátec, w Praze 1516 w 8. u Konáče. W předmluvě stojí: Zeptášli se, kdo to složil, powí tobě Pawel WANIŠ. Druhé vyd. w Praze 1580 u Dačického, 1613 w 8. listů 16.

211. Přetěšená a mnoho prospěšná kniha *Erasmu Roterodamského* o *Rytíři křesťanském* 1519 w 4. listů 127; w Běle nákladem a péčí Woldřicha WELENSKÉHO z Mnichowa.

Po druhé w Praze 1787 w 8. od Procházký (bez výkladu Welenského). Jest to Miles Christianus od Welenského přeložený a Janu Špetlu z Janovic připsaný.

212. Dva listy *Marsilia Ficina*, *) první o povinnostech lidských všelikého stavu, Cherubinu Quarqualiowi; druhý kardinálu Rafaele Riarowi o povinnostech *praelatů* a knížat, 16 listů w 8. (bez roku.)

213. W tomto sebrání o těchto věcech pořádně se pokládá. Spis wtipný *Marsilia Ficinského*, kterak pravda k kardinálu Riarowi přišla o úřadu kardinálském wyprawující mu etc. Dwanáctera sprawa boje křesťanského od Jana Píky hraběte Mirandulanského. Dwanáctera zbroj rytířství křesťanského. Dwanácte powah právě milujícího. (t. boha,) 1520 w 4. w Běle, 2 archy; od Oldřicha WELENSKÉHO.

214. O *povinnostech* a *příkázání* Rkp. od r. 1523. Počiná: Pán bůh všemohaucí chtě člověka stvořeného, padlého spasiti atd. Veřej. bibl. ?

215. *Mrawiště*, w kterém mnohé příklady z historií o cnostech a nepravostech se wyprawují. Rkp. u Lupáče in Coronide str. 11. Dobrov. domýšl se, že to snad není jiné, než Hofekowání spravedlnosti, do budoucí periody padající. (1547.)

b) Politické spisy.

216. *Hádání pravdy a lži* o kněžské zboží, okolo r. 1467 sepsáno, a vydáno w Praze 1539 fol. u Seweryna mladšího.

Na prvním listu stojí titul: Kniha urozeného pána, pana Šibora z Cimburka a z Towáčowa etc. kteráž jest oddána slavné paměti nejjasnějšímu králi Jiřímu etc. (Erh) Léta božího tisícého pětistého třicátého devátého. (Na druhém listu): Počinají se knihy. Hádání pravdy a lži, o kněžské zboží a panování jich etc. (Na konci) Od narození Pána Spasitele Ježíše Krista tisícého etc. Obsahuje stran

1) Nar. 1426 w Ceretto, † 1503. historik krásněný, kancléř Ferdinanda krále Neapolitanského.

1) Marsilius Ficinus z Florence (1433 — 1499) wysoce zasloužilý o Platonickau filosofii a o wzbuzení mravného samostatného myšlení. (Wachler. Lit. II. str. 214.).

11 nápisů a štůtů, text CXXXI listů, mimo registřík. Mnoho rytin na dřevě. Kniha ta králi Jiřímu připisovaná pro utěšené sestavení myšlének a zvláštní jadrnost a výtečnost jazyka čtení hodna jest. Co do skládání svého a tvárnosti, náleží mezi romány.

217. Wáclaw WALEČOWSKÝ z Knežmosta sepsal knihu: o *neřestech* a licoměrnosti k. . . na konci kteréž radí Jiřímu králi, aby kompaktně chránil, ale kněží do rady nebral.

Balbin praví o něm: Duos tractatus edidit Lycambeo felle plenissimos, quam eleganter, tam virulente scribit; ale Lupáč, který o 100 let dříve jej četl, praví: ipsum et ingenii acumine et prudentia perspicaci, et judicii acrimonia valuisse.

218. PAWEL ŽIDEK, sepsal na žádost krále Jiřího *Správu* královskou neb Správoynu, kteréž dílo skončené r. 1471 sestává ze tří dílů a) o povinnostech krále z ohledu na obecné dobré; b) z ohledu sebe samého; c) z historie všeobecná od počátku až na jeho časy, v kteréž zhusta ukazuje, čeho král varovati se, a čeho přidržeti se má.

O smělosti jeho svědčí ona přípověď: pastucha lépe opatří své stádo, nežli Twá Welebnost své království. Rkp. zachovával se jeden pěkně psaný v knihovně kapitoly Praž., druhý od r. 1656 ve veřejné bibl. XVII. D. 11. fol. a jiný v Rajhradě od r. 1750, kterýž Bonaventura Pitter v Břevnově opsál. Výtahy z knih těchto v Čas. Mus. 1827 II. 44. III. 113. IV. 90. 1828. I. 101.

219. Rada králi Jiřímu o zlepšení kupectví v Čechách. Rkp. v Jindř. Hrad. od l. 1465. Tištěn v Čas. Mus. 1828 III. 3. s úvodem p. Palackého.

220. *Sebrání z kronik českých* k výstraze věrných Čechův nepochybně před wolením Jiřího. Rkp. v 4. u P. Cerroniho.

221. *Bohuslava z Lobkowic* a z Hasenšteina list panu Petru z Rosenberka, nejvyššímu hejtmanu království českého (o správě království).

Psán byl okolo r. 1497, a přeložen od Řehoře Hrubého z Jelení, mezi jehož přeloženými v rkp. 1513 veřej. bibl. XVII. D. 38. na 26 listech stojí. Tiskem vyšel od J. W. Zimmermanna v Praze 1818, 8. str. 76. Porov. Rozmluva o českém listu p. Boh. z Lobkow. ku p. Petrovi z Rosenberka od Winař. duch. Čas. Mus. 1831, 421.

222. *Prokopa* rodem z Jindřichova Hradce otázka, slušíli křesťanům moci světskou newěrně neb bludně k pravé víře přinucovati. 1508. w 8.

Na předposledním listu stojí zpráva: Toto napísání učinil jeden dobrý člověk w naději, jménem Prokop, rodem z Jindřichova Hradce, pod poslušenstwím Římským, a to tehdy, když z měst a zvlášť z Klatow wytiskli bratři, a on litost maje jich, jak s nimi nakládají, jako i jinde všudy, myslil, zdaby komu nezajíceni srdcem boha a jeho pravdy spasitelné, napomohl ku poznání toho i sebe, a z poznání, aby činil pokání, což zlého nadelal etc.

223. Jana Antonia *Campanského* *) knihy

1) Jan Anton. Campanus (nar. 1425 ? † 1477) wážený řečník a básník svého času. (Wachler Handb. d. Lit. II. str. 209).

o tom, kterak má spravován úřad býti, od Řehoře Hrubého z Jelení přeloženo (z lat. de regendo magistratu) w Praze 1513 w 4. u Jana Šmerhowského, 17 listů).

W rukopisu sawěkém (veřej. bibl. XVII. D. 38. listů 19 1/2 od r. 1513) jsou k wysvětlení tři přísloví Erasma Roterodamského připojena (Pospěš povolně; Práce Herkulesowy; W noci rada) listů 7 1/2).

224. Joviana Pontanu knihy o králi w rkp. veřej. bibl. XVII. D. 38. od r. 1513, přeložením Řeh. Hrubého z Jelení, listů w 17 1/2.

225. Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi císaři nestroje se k němu Agapetus jáhen nejsvětějšího božího welikého sboru, kteréžto napomenutí jest na dva a sedmdesát dílůw nebo kapitol rozděleno. A hodi se také na mnohých místech i města správcům z těchto dvou příčin: Aby oni věděli jak kráčetí po vyšších světa správcích, neb jsou k tomu zavázáni, a jak se k nim mají správce vyšší zachovati. W rkp. veřej. bibl. XVII. D. 38. listů 10. Přeložil Hrubý z Jelení (1513).

c) Vychowací spisy.

226. *Mavné naučení*, rkp. od r. 1504. w Raudnickém Archivu, s nápisem: „Urozený pán, pan Jan z Lobkowic a z Hasišteina dal toto synu svému panu Jaroslawowi, zprávu a naučení jemu w tom, co činiti a co nechati, a kterak se a pokud w čem zachovati má, sepsati.“

Tiskem vyšla ta kniha teprwa r. 1796 w Praze w 8. u Jana Beránka s titulem: Prawdiwý český Mentor etc. Dává synu naučení, aby často w ně, jako do zrcadla nahlédl, kterak se k pánu bohu míti, kterak k králi pánu svému, k otci a matce své, k ženě, k dětem, s kým kwasiti etc. Widěti že psal ze zkušenosti. Čestina dobrá, zlatého věku hodná.

F. MATHEMATIKA.

a) Hvězdářství.

α) Planetáře a prognostiky.

227. *Planetář*, aneb: Wysvětlení nebeských znamení a přirozenosti jejich od starých mudrců neb hvězdářů wyskaumané a w pořádek sepsané (s figurami). Rkp. od r. 1440 veřej. bibl. (Calendarium etc.)

Množstwíkrát přetištěn a změněn. Jedno vydání před sebou mám w 8. (Bez roku i místa) 6 archůw silné. Jiné též w 8. str. 96, tuším w Hradci Král.

1) Rkp. tento obsahuje na 531 listech rozličných 16 spisůw přeložených od Hrubého z Jelení, s předmluvami atd. Na zadu přivázána jsou některá psaní latinská Piseckého, a list poslední ode tří studujících (mezi nimi Mathaei Coffini) we Wittemberce k Pražskému magistratu děkovaný za podporu, latíně.

228. *O planetách a dwanácti znameních nebeských*, listů 50 w rkp. kostela kapitolního w fol.

W rkp. lékařském weřej. bibl. XVII. D. 10 fol. 201. a w jiných rkp. podob. ten spis připojen pro aukčé onoho času astrologie a lékařství spojení. (Wiz dole num. 275.)

229. *Rukovědění Filona* (chiromantia Philonis) od r. 1528, stojí w rukopisu medicinskochirurgickém, we weřej. bibl. XVII. B. 18. a obnáší 8 listůw; též w ostatních podobných sbírkách pro aukčé spojení astrologie a vůbec hadačství s lékařstvím w onom zatemnělém věku.

230. *Prenostyka* z té, ježto latinským jazykem w Normberku jest wytištěna w 4, (1 arch) w Běle.

Na poslední stránce jest štít tiskařůw, mezi křižujícími se meči, nahoře i dole prsteny, nad helmem WoL. Z. MNL. t. j. Woldrich z Mnichowa (t. Welenský).

231. **KŘIŠŤAN** z Prachatic psal odpornau repliku na prognostiku kohos jiného, kteráž u historie Pulkawy w rkp. u křižovníků se nalezá.

232. *Prunostiky starých*. Kopie rkp. z XVI století u p. Miltnera na Smetně.

233. *Kalendář r. 1470* pod heslem: Přední tabule k najdení počtu atd. Rkp. pap. XV. stol. saučasný w bibl. Mikul.

234. *Nawedení hwězdářsko-lékařské*. Rkp. necelý u p. rytíře z Neuberka, na papíře we 4. listů 94 z XV století.

Jedná o přirození lidském čili letoře, a co na ni wplývá, t. o 12 měsících, o 4 stránkách roku, o 12 znameních nebeských, o 6 planetách, o 14 nebeských okrocích (dle Ptolomaea). Na konci stojí: Skonává se hwězdářství krále Jana kněze z veliké Indie (mythická to osoba) — a k tomu mnoho z jiných knih připsáno. Pak pojednání o osudě atd. Wiz Rozbor 1842 str. 193. Srovnává se s tím poněkud rkp. weřej. bibl. saec. XV w 4. XI. C. 2. num. 1. Znamení oblohy dwanacet. In fine: Explicit astronomi Joannis presbyteri. W rkp. od r. 1444. u p. rytíře z Neuberka (Modlitby); druhé oddělení zawírá *kalendářní věci a lékařské*.

Na čele jest obrázek, představující působení dwanáctera znamení nebeských na rozličné částky těla k. p. na vrchu hlavy malován skopec, na loktích bliženci, pod nohama ryby. Následuje saustawa sluneční, pak tabulky na 12 měsícůw o desíti slupcích s cisiojanem českým, rozdílným od onoho, w odděl. II. č. 81. Počiná takto: Ob-řez-le-den atd. Tištěn w Rozboru 1842 str. 190. Dále jedná ten rkp. o tom, kterak čtenu nedělní a zlatý počet najiti, kterak nové měsíce atd. Posléz o krwe paustění.

β) Kalendáře. 1)

235. *Kalendář* od r. 1489 we 4. w Plzni u Mik. Bakaláře.

1) *W rukopisech*: Sbírka medicinsko-chirurgických spisů. (w. dole pod num. 275.) Kalendář vždy na prvním místě stojí pro aukčé spojení astrologie s lékařstvím w onom věku. k. p. W bibl. weřej. XVII. B. 18. asi r. 1430. Pak tamže XVII. D. 10. r. 1498. fol.

Doktor Mayer měl jej w rukau, a uwodí z něho werše (prognostiku sedlskau): „Petra stolice začne se, jť Urban konec přinese; Urban leto začíná, Symforian jej dokoná. Symforian dává podziměk, Kliment mu dává posilek. Kliment zimu oblibuje, jť sw. Petr ucezuje.“ Pak obsahuje 6 částí roků: zimu, jaro, podlet, leto, polet, podzim, vše po dwau měsících, počínaje od Prosince, a s Listopadem skončuje. (Dobr. myslí, že snad přehlídl jedno X w počtu LXXXX a tak že byl kalendář r. 1499.)

236. W knize: *Pisničky atd.* w Praze 1501 w 8. jest připojen *kalendář podlé Cisio-Jana* udělaný, w odděl. II. č. 81.

237. *Astrologické poznamenění*. W rkp. muzejním 769.

γ) Hadačství, snář.

238. *Snář*, sedm planet, kterau hodinu která panuje, východ slunce a poledne, w kolik hodin, kdy platný neb neplatný sen, cestu začítí, dítě jaké bude, nemocný zhojili se, krew pustiti dobře bude, krádež wrátili se. W 8. w Praze 1516 od Konáče.

239. *Snář* podlé abecedy sprawený česky, (a z části latinsky) 4 strany. Nachází se w rkp. weřej. bibl. XVII. B. 18. u sbírky medicinsko-chirurgické (w. dole pod num. 275.)

240. *O 42 zlých dnech w roce*. Rkp. XV stol. w Olom. bibl. (Boček.)

241. *Wyklad snůw*. W rkp. Fürstenb. bibl. Wiz Rozbor 1842 str. 157.

b) Wojenství.

242. *Zřízení wojenské*, na rozkaz krále Wacława sepsané od Pana *Hájka z Hodětína* r. 1413. Rkp. na radnici Staroměst. Tištěn w Čas. mus. 1828 I. 29.

243. *List Jana ŽIŽKY a zřízení wojenské* okolo r. 1423 od něho samého sepsané.

Rkp. weřej. bibl. XVII. A. 5. Musejní 20. et 732. Wydáno w Bienenberg Geschichte der Stadt Königsgrätz str. 280 a w Neuere Abhandlung. der böhm. Gesellschaft 1. B. Prag 1791 S. 371. Podlé Balbinowa rkp. král. knihowny Pražské po třetí wydané w Praze 1817 u J. Fetterle. 8. wel. str. 16 spolu s listem k Domažlickým.

244. *P. Wacława WLČKA Z ČENOWA naučení* ku králi Wladislawowi, kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wozy. Rkp. z II polowice XV století, w archivu Třeboňském. Tištěn w Čas. mus. 1828. II. 12.

Naučení to w rkp. psáno jest králi českému, který spolu králem uherským byl; domýšlí se tedy p. Palacký, že králi Ladislawowi a tak tedy ne před r. 1490. Žeby králi Wladislawowi aneb králi Matiašowi psáno býti mělo, zdá se nepodobné.

245. *Napomenutí k pánům měst Pražských* od Řehoře HRUBÉHO z Jelení, čeho potřebí jest k wálce, dílem půwodní, dílem z klassikůw latinských, zwlášť z Cicerona pro lege Manilia.

Počíná takto: Poněvadž se nyní páni milí pro spravedlnost swí a pro obranu její chystáte a strojíte k válce atd. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listů 5 $\frac{3}{4}$.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) Alchymie.

246. Tuto se počíná *cesta spravedlivá w alchymiji*, ješto ji neslycháno ni od žádného, by ji dokonal tak snázě jako tento mistr jménem *Anthony z Florencie*, a já jsa sluha jeho ¹⁾ z naučení popsal sem pravě a spravedlivě tak jakož sem widěl. Rkp. na pergam. w 16. str. 116 od r. 1475 w museum 1024.

Tento rkp. opsán jest za panování císaře Leopolda na papír. w 8. str. 111. Opisowatel wstawil latinský chymický postup (process) str. 113—124, zprávu ²⁾ o původním rkp. od r. 1475 na pergamentu w tlustých mosazem okovaných deskách dubových swázaném, z něhož opis učiněn jest za Leop. cis. (str. 129—153). Nejtajnější woda ze všech jiných, s přídavkem dne 10 Unora 1576 (str. 163—184). Woda života (str. 187—236). Wyprávění Antonina starého Raupa, rytíře Jiřího z Risenburka dne 24 Unora 1576 od J. S. S. připsané (str. 237—387). Siru purgowati od Jana Wojáka (str. 389—392). Woda života od M. Wojtěcha Raúspanského (Ratisbonensis) od r. 1517 (str. 393—442). Process chym. w r. 1519 od lékaře Jana Petrowi Klenowskému z Strachowic poslaný (str. 243—454).

247. *Alchymie česká*, vybraná z rozličných autorůw, 616 listůw na pap. we 4. Toliko nejstarší díl, až do listu 121, náleží w tuto periodu. List 141 jest w r. 1535 dohotowen; ještě mladší jsau následující wýtahy. Rkp. měl pa Dobrowský.

248. Několik *alchymických kauskůw*. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 29.

249. *Zlato bláto*, chymický spis, na který se odvolává Balbin Boh. doct. II. 297.

250. W knize lékařské J. Černého w Nornb. 1517 jest o *pálení wod* také psáno.

b) Hospodářství.

251. O *štěpování stromůw* rkp. od r. 1447. 30 listůw w mus.

Seřává z 93 kapitol, z kterýchž ale mnohé přiskočil opisowatel Jan Pitrkaw z Hradistě a z Tuchowic. Prvních 51 jedná o zeslechtnění owocných stromůw, ostatní o wině na winnici i we sklepe.

1) Pan Zlobický (w swých sbírkách) domýšlel se, že půwodce tento rkp. přitomného byl onen Jan Lašnior, kterýž dle Balbina Boh. doct. II. 296 wydával se za školáka Antonina z Florencie, a jehož chymické pojednání o kamen? mudrcůw wyšlo 1611.

2) Alchymii do Čech přinesli Wlachové, kteříž na horách Krkonošských materiam secretam často hledávali. Zmínuje pak o jiných spisech chymických, kteréž praví, že sám má, jako: a) Tento obyčej Benátčanow, a starodáwný, jehož požívají wěčně atd., kteréž býti má wýtah z

Mnoho slow německých proměšuje, a první ze šesti způsobůw raubování nejprvé německy, potom česky klade.

252. Řeč BERNARDA doktora k welebnému a statečnému rytíři Reymundowi o řádném *hospodářství* (3 listy). Rkp. pap. we 4. z XV věku. Opsána w Slaném r. 1457. (Boček).

Též rkp. weř. bibl. XVII. E. 14, listů 3 $\frac{1}{2}$ a w jin. rkp. [Bernard ten byl doktor Senenský [de Senis].

253. Pokládají se *štěpování* rozličných štěpůw w české řeti. Počíná: Boetius w knihách swé múdrosti chwálí běh lidu prwního věku, jenž jsú neměli veliké pečlivosti o lakotném plnění břicha rozkošným jidlem atd. X Wezmi ratolest kteréhož chceš dřewa na vigilií všech swatých a tu w kopaj wzemi, přijmeť se a hudeť ruosti. A tak jest konec. (4 listy). Přidavek: O planiech sázení. 1 list.

Opsáno w Slaném r. 1457. Rkp. XV věku pap. we 4. (Boček).

254. O *štěpování* owocných stromů, jest malý přiwěsek u větší knížky (Jádro) w rkp. od r. 1518 w museum.

255. O *štěpích*. Rkp. XV stol. w Olom. bibl. (Boček).

256. Zpráva o *štěpích*, od Bohunka kněze sebrána, w rkp. Raudnické bibl. od p. Zdislawy Křineckého z Ronowa psáno. Srownává se na konci s rkp. mus. (num. 164).

257. *Petra z Crescentius* kniha o *pěstících polních*, k rozkoši krále sicilského a jiných k užítku. Rkp. we 4. (w museum).

Jest z lat. De omnibus agriculturae partibus etc.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

258. U knihy rukopisné w 8. na pergam. (Druhdy na Strahově): Excerpta ex libris medicorum, jest připojeno *herbarium* s mnohými jmény českými bylin. (w D. Gesch. d. Lit. II. Aufl. S. 278).

259. Abecední latinsko-české *poznamenání bylin* w rkp. Raudn. bibl. o němž p. hr. Šternberk w Pojed. o byl. na str. 42 zprávu dává.

260. *Glossy* na krajích rukopisu Raud. bibl. latinského (Sternb. str. 42.) stojí též mnohé jméno české. n. p. inflatura prsymet; ano celý Recept. (w. D. Ges. 279.)

261. W rkp. od r. 1416 na papíře we 4. (u P. Cerroniho) 25 listůw s červeným nadpisem: Incipit *Erbarius* reuerendi Magistri *Christanni* — a s tímto závěrkem: Explicit *herbarius* editus per Mgrm. Christannum de Prachatiz Scriptus p. manus Mathiae de Zlyn sub anno dni

uwedeného rkp. 1475. b) Umění Trčkowo atd. c) Tajemství pana Kaliwody Pražského atd. mimo jiné podobné wlaské chymické spisy.

Millesimo quadringentesimo decimo sexto. Et est finitus feria tertia post festum Annae, in Cunicz. 1).

Byliny v abecedním pořádku se popisují latinsky, a jména česká přidána jsou; německá po krajích stojí. První slovo jest absinthium pelyněk, poslední zinziber zázvor. Rozoznává ž, z, č a cz, n. p. kosatecz, starček; rz neznámená n. p. netrzesk.

262. *Herbarium juxta ordinem alphabeti lat.*, nomina herbarum etiam boh. 1440, 40. Rkp. weř. bibl. XI. C. 2. num. 6.

263. *Herbář kratičký lat.* s připojenými tu i tam jmény českými. Rkp. b. r. (XV věku) w 8. počátek necelý weř. bib. XI. F. 10.

264. Jména rostlin český, w rkp. lat. *Tractatus de virtutibus herbar.* 4. weř. bib. XI. E. 5. fol. 1. sld. (saec. XV.)

265. *Herbář* neb raději sepsání bylin a jich lékařské moci, tuším přeložení z latinského podobného (neli Christanova).

Připojena lékařství, z nichž první proti červené nemoci, poslední proti kriticím jest; pak o mastech, a koňské lékařství. Rkp. necelý, wácho 289 listů na pap. w 8. u p. Hanky. Na příklad z něho: Psi rmen má průtek měkký a květ žlutější než rmenový, a je w něm větší ostrost a hryzení a rozdělení, a proto vzpomíná hlizám tvrdým, když se smíší s voskem, a když se pítí bude z květu jeho vlahný, uzdravuje žlutenici.

266. W latinském *Commentaru Mistra Šindelia* na spis *Macera* w rkp. weř. bibl. od r. 1424 jména česká *neduhůw* a *bylin* se nalezají. (D. G. 280)

267. W encyklopaedii *Pawla Židka* latinské (rkp. w Krakově) též jména česká stromů a bylin najiti. *Wiz Čas. Mus.* 1837 str. 231.

268. *Knihy o mocech rozličného kořene* podle abecedy. Rkp. w bibl. weř. (od r. 1430?)

269. *Herbář* s barvenými obrázky bylin rkp. na pergam. we fol., z něhož nebožtík Dlabáč, bibliotekář na Strahově, jeden arch na desce jedné knihy nalezl. Text jeho jest dílem slovní, dílem skrácené přeložení Mohučského Herbaria od r. 1485.

Nelze ustanowiti, zdali tento herbář starší či mladší jest herbáře Janem Černým sepsaného. W *Raudnici* jest opis w 8. od Jana písaře městského w Německém Brodu od r. 1537, tedy 20 let po vydání *Nürnbergském*, kterýž ne z tištěného, nýbrž ze psaného staršího wzat jest. Nápis po str. 1. jest: *Lékařské knížky mistra Jana Prostějowského*: po str. 2. ale: *Erbář z výkladu mistra Jana lékaře*, a nad tím stojí: *Prostějowského* (kdež bydlil) (D. Gesch. 382.) *Wydán jest tento herbář pod nápisem*: *Knihla lékařská, kteráž slowe Herbář nebo Zelinář, welmi užitečná, z mnohých knih latinských wyhrána.* 1517. fol. w *Normberce* u *Jeron. Hölzla*, listů 136. *Spisowatel jest JAN ČERNÝ, doktor w lékařství, w Litomyšli; wydawatel ale a korrector Mikuláš Klaudiani, lékař w Mladé Boleslawi, kterýž i rytiny na dřewě obstaral.* Oba byli čeští bratři.

1) Christan z Prachatic umřel r. 1439 co farář u sw. Michala w Praze.

270. *Mistra Jiřka z Augusty* knížky, jenž slowí *Swětló apatekářůw*, w český jazyk přeložil MATEJ Z MAYTA. Rkp. na pap. w 12. listů 281. od r. 1496 u p. rytíře z Neuberka.

Obsahuje 15 rozdílu: O přípravách wonných, o lékařstvích hořkých, počistujících, o trociscích, o praších, o lochu, o syropích, mastech, flastřích, ceratic, olejích, o přípravě vosku řemeslně, o přípravování cukru řemeslně, o vaření lékařství, která která lékařství mají se užíti. W předmluvě a závěre na str. 249 podává překladatel dílo své uroz. p. *Ladislawowi z Wauenberku*, kterýž mu je byl uložil, a jej ospalého k té práci wzbudil, aby jazyk náš český i tudy se šířil, šlechtil a wznáhal, neb není tak úzký ani tak nehladký, jakž se některým zdá atd. (podobně slowům *Wšehrdovým* na *S. Isidora*). Na str. 250 po. zawírá latíně: *Habes candidissime lector apud aureum scriptum in Myto alto terminatum anno salutiferae incarnationis Domini 1496.* Od listu 251 do 281 jsou zapomení smrti dle *Galena* i rozličná lékařství.

b) *Lečitelství.*

271. *Lékařství* obecné člověku, který chce dlouho žiti býti. Rkp. w bibl. weř.

272. *Ex compendio theologiae veritatis beati Thomae de Aquino lib. II. c. 58 de Physiognomia: Rozličné údůw spůsoby* podle umění wydaného o přirození rozličné žádosti a mravy ukazují na člověku atd. O čtyrech temperamentích: pěnokrewný, pěnohorký, wodnatý, kalostudený. Těchto věcí máš pozorowati, když jest mor. W rkp. kapitoly *Pražské*, z XV stěsl. we 4. (Při Řetech *Mudrcůw*).

273. *Poklad chudých.* Skrácení neb wýtah z některé latinské, ježto mnohé ten nápis wzdau: *Thesaurus pauperum.* W rkp. p. *Cerroniho* (při českých práwich) str. 60 až 70.

Počíná takto: *Agwyn tak řečený mistr praví to za zajisto, že každý člověk bžesteru wěc čině, zachowá své zdrawie.* Po pravidlech dietetických popisuje asi 50 bylin, u *bukwice* (*betonica*) nejwíce meškaje.

274. *O čtweru přirození* neb temperamentů člověka podle základu *Aristotela*, se všelikými recepty, z mnohých latinských kněh, w rkp., kterýž přiwázán jest k herbáři od r. 1517 w *Raudnické* bibl. (D. G. 382).

275. *Sbírka medicinských a chirurgických spisů* z rozličných spisowatelů, nepravě *Křišťanowi* připsaných, ač na díle i z něho wzatých od nějakého *apothekáře františkanského*.

α) Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 18. pěkně psaných listůw, na začátku 15 století (dle hrab. *Sternberka* před 1419). Sebráno w něm jest toto: 1) *Kalendář* 7 listů. 2) O moci planet k tělu. 3) *Zprawa* proti bželmowému času t. O moru. 2 listy. 4) *Rukowědění Filona*, toho mistra welikého, od list. 6 do 14. 5) *Naučení mistra Petra Hyspanského o zachowání zdrawie člověčieho* (list 16. b.) 6) *Lékařstwie* proti mnohým nemocem atd. od hlavy až do pat z *Hippokratesa*, *Galena*, *Petra Hyspanského*, *Cassiana*, *Gilberta* a j. 7) O mocech rozličného kótenie dle abecedy. Nejprwě o andělice, to jest swa-

tého ducha koření, až Zanikl. 8) O sedmi planetách (str. 134. a.) a 12 znameních nebeských, o powaze člověka narozeného pod těmi znameními (str. 136—166. a.) 9) Zpráva a reholý lékařské v krve puštění (str. 166. b.). Zde nějaká mezera v rkp. poněvadž mluvíví toliko o počasí při puštění krve hned takto počíná (tamž): Item vezmi ječmene atd. Pak něco navrhuje o hotovení nápoje, syruhu a o moci některých vod až do 168. b. Ze ta kniha není vlastně dílo mistra Christaana, jakž domněno, dokazuje: α) Na str. 3. praví se: Prach ten slowe prach mistra Crystana; a na str. 94. To mistr Křístian Pláto ten mistr prawi. β) Na str. 18. a. psáno: A já bratr zákona swatého Františka učinil sem swú snahu, prací welikau, a pilností sem vyhral to, co Izák krále Šalomonův syn w Arabii ¹⁾ udelal o moci, a w hromadu řadem lékařství postavil proti mnohým a rozličným nemocem, neduhům a nedostatkům od hlavy až do pat, z těchto mistrůw slowitných a výborných knih lékařských, jakožto mistra Ipokrasy, řečeného mistra Galiena, Constantina, Bartolomeje, mistra Petra Hispanského, mistra od hory Cassina, Gilberta, Ortola, Akwina a jiných mistrůw knih a najprvé o moci atd. γ) na str. 53. O zbláznění dokládá: jest ode mne w Brně pokušeno. δ) na str. 166. a. di: Skonávají se praktiky ze mnohých vlastí mistrůw, hwězdářůw a mudrcůw najprvé Neapolim, Senas, Parusium, Florentiam, Bononiam, Feraram, Caeoviam, Pragam, Viennam, a ty všechny vlasti i ze všech swrchu psaných zemí všickni mistři jsú se srownali w umění nadepsaném.

β) Rkp. Stokholmský (kterýž ještě r. 1604 w Rosenberské bibl. byl.) obsahuje méně a více nežli předchýl. Rukowědění Filona od r. 1528 stojí teprwa ku konci po traktatu o planetách, a obnáší 8 listů. (D. Reis. nach Schw. S. 67. a Geschichte d. Lit. S. 285).

γ) Rkp. weř. bib. XI. C. 2. Obsah jest kalendář, pak astrologie, léčitelství dílem w latin. dílem w českém jazyku a to sice α) O znameních 12 slunečních, na nichž se člověk narozuje. „Znamenaj každý, že jsú běžná znamení atd.“ Na konci stojí: Explicit astronomia regis Joannis etc. quam composuit circa montem Ebron, ubi jacet sepultus Adam et Eva, similiter Abraham, Isaac et Jacob anno D. XXIX sub imperio Tiberii, sub quo Christus passus est. Následuje β) Isák krále Šalomonův syn w Arabii složil jedny knihy od moře, že žádný člověk nikdy lepších neskládal. Tomu srozuměw jeden mistr, ten slul Constantinus, a mnich jeden od hory, ten slul Cassina, i přeložil jest z řecké řeči w latinskú řeč, a pak mistr Ortholph z latinské řeči w německú, a my pak z německé w českú pro zdravie další lidské. A najprw, kterak pitie a jedenie se w naturu obracjé atd. c) Medicina optima, Lékařství rozličné, zvláště o krve puštění, mastech atd. 1440. „Zwěděwše něco málo o lidském přirození < Explicuit medicinae optima. Num. 3. d) Lékařství dobré čili o rozličných neduzích a léčení jich > dokonalo se dobré lékařství. Finitum ante festum S. Joannis Baptistae anno 1440. num. 8. Powěra i w tomto spisu wěk onen prozrazuje. Poslední lékařství tam stojí toto: Ad omnes infirmitates: Toto jest dobrý lék ke všemu. Wejmě otce + hledám tebe + wejmě syna nalezují

tebe + Kristus se narodil + Kristus umučen + Kr. z mrtvých wstal + Kr. ukrof tuto nemoc, wejmě otce atd. e) De aquis florum et aliis morborum remediis, lat. partim boh. 1440. rkp. 4. weř. bib. XI. C. 2. num. 8. fol. 212.

δ) Rkp. weřej. bibl. XVII. D. 10. psaný okolo r. 1498. we fol. srownává se s XVII. B. 18. obsahuje však také latinské ano i německy psané částky w tomto pořádku: 1) kalendář, 7 listůw, jak dny, měsíce w tabulce naleztí, a pod kterými znamením nebeským žilau puštění. 2) Zpráva krátká proti šelmowému času. 3) De regimine pestilentiae, (lat.) 4) totéž od Albika 1498, (lat.) 5) O měsících, kterak se lidé spravowati mají (česky a lat.) Dílem prosau, dílem latinským wěsem na kraji. Které dni dobře něco před se bráti, česky (jako w num. α). 6) O mocích wina žženého, aqua vitae (lat.) 7) O wodách rozličných z koření obecných, latinsky s připojenými významy českými bylin. První jest aqua bethonicae, poslední aqua urticae. 8) De oleis, lat. O růžowém oleji raných lékařůw, česky. 9) Die Tugent des edelen Oles Petrolum, něm. tištěno na jedné straně, a část toho česky psáno na druhé straně. 10) De iudiciis venarum, lat. s dvěma obarwenými figurami; třetí figura, rytá na dřewě, s 12 znameními nebeskými na těle. Též česky, kde žila se otvíráti má. O puštění krve baňkami, s figurami, česky. 11) De minutione sanguinis cum sanguisugis (s pijewicemi) lat. a česky; končí se takto: Wersíkové k zachování času popuštění: Popuštění první den buď na weřejí skrowen. Weseleží se den druhý a odpočiwěj třetí celý. Potom také den čtvrtý čiň všechny hbité skutky. Pak den pátý sbírají se všechny wnitř moci, šestý wlažné chco se mýti. Sedmý dobře den protíuati. 12) Tractatus urinarum magistri Galli venerabilis quondam canonici Pragensis. lat. 13) Počínají se lékové rozličné o všech neduzích od hlavy až do pat. Wše jako w N. α) i ona chyba Isák krále Šalomona syn atd. Toliko některá slowa změněna n. p. Já snad jakožto jeden nejmenší bratr z bratruow sw. Františka učinil sem snažností swau atd. (N. α.) snahu klade.) 14) Počíná se traktat mistra Arnolfa, doktora lékařství, kterýž jest psal biskupu Beghardowi Carturienskému, o požehnaném stromu dubowém a o užitečích jeho. (Jako N. α) 15) O moci supové (jako N. α). 16) O rukowědění Filona, mistra welikého (jako N. α) 17) Wšeliká maudrost od pána boha jest atd. (jako N. α) Potom následuje: o čtyrech dielech leta; — jak se kto při zdrawí zachowati má, dle mistra Petra Hispanského; — o přirození člověka (jako N. α.) 18) O mocích bylin dle abecedního pořádku; Andělíka — Zenikl. (N. α). 19) O lékařství proti neštowicem, proti swrabu atd. (česky) krátce o rozličných nemocích od mistrůw českých (lat. 20). O ranách a jiných nedostatcích widomých a bolestných na těle (jako prvé wnitřní) s welikú prací a s pilností z jiných knih sebrané a welmi užitečné, neb jsú z knih slowitných a výborných mistrůw wybrané. Najprvé o hlavě (jako N. α.) Při článku: komuž noby hñji, dokládá opět spisowatel: jakž jsem já apotekář widěl, a tak jest mi také kněz Mikuláš pravil atd. 21) O mastech; některé jsau jako w Num. α. 22) Ad incitandam libidinem, a Medicamina, lat. 23) Počínají se knihy o sedmi planetách, hwězdných a 12 znamení nebeských; o powaze člověka narozeného pod znamením nebeským, a kdy dobře na cestu wstáti podlé 12 znamení nebeských (jako w α) 24) Registrum reale. 25) Snář podlé abecedy, česky, a částka latinsky. 26) Tištěný jeden list we dwau slaupcích, česky, z které žily puštění,

1) Má býti: Isák neb Ishak ben Soleiman w 10 století, jež Petrus Hispanicus komentowal, rozdílný od Ishaka ben Salomon, který w Hispanii žil w 15 století.

kde a kdy baňky sázeti, a rytinau na dřevě dwanáčtera znamení nebeských. 27) *Orationes quatuor s 2 obrázky lat.*

e) Rkp. kostela kapitolního w fol. pod N. L. XIX. skončený r. 1518, (dle str. 175). Na čele stojí síce: Tuto jsou mistra Kristianowa lékařské knihy i jiné lékařské věci, a však podobno, že i ta sbírka jest od téhož františkanského apatekáře (str. 5.) Pořáděk jest tento: 1) Kalendář 2) O moči ne dle Isáka, nýbrž dle Bartoloměje (str. 11). Na stránce 45 stojí také ono: bylo pokušeno w Brně. 3) Purgaci od žida z Budějovic. 4) Knihy ranné str. 99. O masech str. 108; Herbář str. 112. O planetách str. 140. Kdy dobře na cestu se dáti, str. 176; Popsání Zodiaka str. 180. O čtyřech dílech roku str. 182. Varia, str. 190. *Prognosticatio per Mg. Christannum* str. 188. (To jediné od Kristiana). Člověk složen ze 4 elementůw, str. 171. O čárech str. 88. O ženských nedostatech str. 77. Registřík dělán jest r. 1590 w Staré Boleslawi.

5) Rkp. Stokholmský, jenž r. 1550 náležel Jindřichu ze Šwamberka, heitmanu kraje Prachynského. W tom sbírka ta stojí po tak nazvaném Jádru, pod nápisem: Mistra Kristiana lékařské knihy i jiné lékařské věci. Traktat o lékařství všech neduhůw jest od pozdější ruky teprve za knihau o planetách psaný. (D. G. 282).

7) Rkp. Raudnické bibl. od r. 1516 w 4. má nápis: Lékařství jistá a zkušená mistra Kristiana dobré paměti. Držitel jeho r. 1542, kterýž obsah na kraji vysnil, poznamenal: „držím, že má býti Krystanna, kterýž jsa z Prachatic, žiw byl léta 1430 a wypsal pěkně o pouštění krwe.“ A však i ta sbírka jest nejiná než předešlá. Sběratel též zde jmenuje se: já bratr zákona swat. Františka wybíral sem to w hromadu, a uwadí zejména mistry, z jichžto knih čerpal: Hippokratesa, Galiena, atd. (jako w Rkp. α). Předmluwa zde počíná: Wšeliká múdrosť od pána boha jest atd. Pořáděk věcí jest tento: O čtyřech rozdílných leta, o zdravie člověčím (podlé Akwinasa), o zachowávání zdraví Petra Hyspanského (list 1—9). O moči dle Isáka (l. 10—25). O žilách (26—29). Znamení nemoci smrtelná z Hippokrata, Galiena (list 29—37). O všech nemocech od samého vrchu až do paty l. 38—168. Které věci údům pomáhají l. 168—177. O dubowém meli 2 listy. Knihy ranné s velikú prací z jiných wybrané l. 179—190. O praších a masech, 4 listy. O mocech koření l. 194—250, od angeliky až do zanyklu. Posléz o šesti věcech potřebných k zachování zdraví (aer, esca, quies, repletio, somnus et ira, haec moderata prosunt, immoderata nocent.)

276. O rodičkách a o nemocech ženských, pak o planetách a nebeských znameních 36 stran w 4. Rkp. od konce XV století u p. Čerromiho. K závěrku stojí: Sanatom (?) a na planetách dosti bude.

Ostatní spisy té sbírky, jako Enricia Corda kniha o moči, osvědčení lékařů, o moru, proti červené neštovici atd. konečně o moci některých bylin a pálených wod str. 151—557 jsou později psány.

277. Jádru z mnohých lékařských knih wybrané, obsahuje lékařství proti všem nemocech od hlavy až do paty. Sepsáno jest podobno w druhé polowici XV století, a často opisováno.

Pořáděk rkp. veřej. bibl. ze XVI. stol. pod XVII. H. 22. w 8. jest tento: O bolesti hlavy a smysla. O wlasích a jejich nedostatku. O sluchu a hluchotě. O škworu w uše. Rozličné lékařství na oči. Proti

wozbřtwice neb proti reumě neb šnupě. O málo-mocenství. Lékařství k zubom, a také což se tkne jiných nemoci okolo uší. Lékařství proti všem nemoce, kteréž býwají w hrdle, proti žábě. Lékařství proti nemoce a těžkosti prsíc. Lékařství proti bolesti srdce. Proti kláně w bociích. Lékařství proti žlutenici. Lékařství proti zimnici. Lékařství komu hñji plíce. Proti nemoci, ježto slowe suchotiny. Ktož nemuož zachowati, a také kdož krwi chrká. Proti wodnému teleti. Proti střewní dně. Proti holesti břicha. Proti kamení w měchýři. Proti řezawce. Proti palici, to jest když konec bolí. Proti ženským nemoce. Proti červené nemoci a běhawce. Proti šlaku. Proti dně. Proti přímětu Proti neštowicem. Proti strupóm. Proti nohám, ježto se prowálují. Proti wtku na noze. Proti zlámání nohy. Proti žiwému masu (wlasu), a proti kriticem. Proti kuřt řiti. Proti veliké nemoci S. Walentina a proti paduclí nemoci. Proti zežení a spálení ohněm. Proti rozličným nemoce dětinským. Lékařství na rány a krew stawiti w ráně. O rozličných masech, kterak mají dělány býti. O puštění krwe, proč a kdy máš puštěti. Proti hlizám lékařství. Zpráva, kterak se máš zachowati we zdraví. O přirození člověčiem. O poznání nemoci po wodě. O dubowém listu. O hadowé kůži. W jiných opisích více méně obsaženo. Mimo dotčený rkp. se nacházejí čtyry we veřej. bibl. XVII. H. 26. G. 14. D. 2 a 3, w museum též čtyry, z nichž jeden z XV stol. jeden od r. 1518, jeden u p. Brozowského z Pra-woslaw, jiný we Fürstenb. bibl. (1534) jiný na Strahowě a w Stokholmě. jiný z 2 polowice XV stol. u mne w 8. malém, listů 218. Počíná takto: We jméno sw. Trojice otce i syna i ducha sw. Amen Počínají se knížky, kteréž já nazývám jádrem atd.

278. Kniha lékařská čili recepty proti rozličným neduhům s. a. (saec. XVII) fol. boh. et germ. Vid. *Medicina practica*. XV. E. 8.

279. *Knížky lékařské mistra Jana w Rkp.* od r. 1525 w 4. (Strahow. bibl.) 273 listůw.

První díl jedná o lékařství proti všem nemoce, druhý o wodách, třetí o masech a bylinách. Kdo jest tento mistr Jan? Dobrowský soudí, že buď Jan z Blowic, kterýž umřel r. 1502, 3. Čerwence, aneb Jan Černý, jehož kniha wykládá na traktat dewátý Rasisa latinsky psaný r. 1480, přeložená byla od Mikuláše Wrány r. 1566.

280. JAN ČERNÝ.

a) *Spis o nemocech morních*, kterak se mají lidé chowati před i při tom času. (Pro bohaté). Od mistra Jana Černého. [na 1 listu stojí: Ista compilatio est cujusdam Johannis Nigri, medici, haereticorum summi episcopi. Na konci: 1520 in Nova villa sub Colonia pirrus Georgius sacerdos (scripsit) urgente peste in Boemia.] Rkp. fol. 10 listů od r. 1520 u p. Bočka.

Potom wydán w Prostějowě u Jana Guntera 1544. w 16. a tamž u Kašp. Aorga 1556 w 8. Pak pod tit. Krátký weypis o nemocech morních, kterak se lidé času toho a předtím pro nakažení powětří chowati mají, aby jeden každý podlé své možnosti opatření se mohl. Wydán někdy od mistra Jana Černého, lékaře wyborného. A nyní znouwu lépeji a dostatečněji spravena a skorigována jest. Wytištěno w Starém M. Pr. u Jiřika Černého, l. p. 1582 w 8. str. 71. (Dobrá kniha i čeština.)

b) *Zpráva jiná mistra Jana Černého*, lékaře Litomyšského na morní obšírnější první jeho

spis velmi krátce k užítu příteli svému milému wyslaná a k snadnějšímu pamatování poslaná, kterak by se mohl velmi kwapně při tomto času nebezpečném opatřiti; w tato slowa doložená jemu byla jest l. 1520 podána. (2 listy) Opis od r. 1520 u p. Bočka.

281. Rkp. *Wodňanský* w 4. na pap. z XV. stol. w Museum pod num. 558 obsahuje mimo jiné též a) *Nomina infirmitatum* s českými významy; b) *Herbarius* český, kterýž po krátké předmluvě počíná *Angelikou* a končí *Zimolezem*.

282. W rkp. weř. bibl. XI. E. 4. na listu 61 pv. — 62 stojí: Recept proti 11 neduhům. „Prvé lékařství ktož má nakazilú twář, jesto jest trwena X Jodenácte o málomocenství. Wezmi nejprwnější jahody, jestoť slowú trawnice. Též w rkp. tamže XI. F. 4. Též w rkp. XI. T. 13. (lat. germ. et boh.)

c) *Ranhojictví.*

283. Rkp. veřejné bibl. pod num. 239 w malém 8. na 330 listech mimo 7 listůw registiku z druhé polowice XV století. Počíná: „Tyto knihy a naučení složili jsú welicí mistři a lékaři w lékařství ranném dospěli, kteříž jsú jistá a zkušená naučení wzali, a dokonale se tomu naučili, a zvláště mistr Anton z Napule.“

Obsah jest: Zpráva a naučení, co se debe lékaři ranní jmieťi mají. Kterak se mají chowati ranění, a čeho se wystřiehati mají. Rány zěhnáním hojiti, (jak to pan Leskowec, Wlchowec, Labut, Habart a mistr Dawid uměli podle základu: že bůh také jen slowem swět stwořil). O mastech na rány w hlavě. O ranách. O trancích rozličných dle Galiena. O mastech a k čemu se každá bodí. O zlámání kosti; o otoku. Komu úd schne. O ohni sw. Antonina. Naučení mistra Dawida, kterak máš dělati rozličné ceráty totižto flastry. Prachy k ranám (mistra Ipokratesa). Naučení mistra Chrystana, kterak řlowěk poznati má na raněném, umřeli čili nic. Naučení mistra Sindela, kterak máš hojiti lidi, kteřížto přiměti nebo zlé nastowice mají. Mistra Dawida z Tábora, kterak máš hojiti střely (tůž: „Nápis na každý listek Jesus Christus a Zdráwa Maria za 7 dní, osmý den udělej z nich swětku a dej do kostela při mši shoretí.“ Kdosi na kraji nareysowal hlavu s rohama a s wěncem, s vyplazeným jazykem, přidaw nápis: Maudrýs lékař, až tě hlawa bolí.) atd. Wlastně tu málo chirurgického, málo pořádku, mnoho opakování; cena spisu toho wůbec menší než Rasisa a Salicettiho Uvádí tady mezi lékaři Jindřicha z Holomauce, Arnošta z Holomauce, Bartoše, mistra Přibrama, Christana, Sindela (kw. 1450) Dawida z Tábora, mistra Hawla. U kýly praví: Pan Zdeněk z Šternberka zhojil se, a zmiňuje paní Leskowcówné, která mast měla k wytažení šípu nebo kulky.

284. *O mastech.* W rkp. Strahowském w 8. od listu 90. až do 110. (D. G. str. 278.)

285. *Ranné lékařství, Rasisa (Rhazes)* 1).

Rkp. p. z Schönherru k. raddy při zemských práwích we 4. z XV století.

Již na desce té knihy stojí pozdější rukau poznamenáno; léta 1474 stala se porážka w Drémínách předměstí Wodňanech atd. Druhý opis nový Rhasisa i Salicettiho učinil Anton. Jungmann M. D. a prof. r. 1818. we 4. (Od něho také zewrubnější tato o lékařských spisech zpráva pochází). — Jest to wlastně ranné lékařství mistra Wilma Burgenského t. j. Wiléma Rogera z Congenis aneb lépe z Parmy (1180) sepsané od našeho neznámého wlastence, kterýž Rogera slyšel w Montepesolanu. O čemž daw obšírnau sám zpráwu, dokládá: Aniž sem bez přičiny takowé a tak užitečné dílo, z(a) tak dlouhý čas oznámiti prodil, nebo sem dosawad čkal, zdali kdo z towaryšůw našich, patře k božské odplatě aneb aspoň k lidské přizni, tu práci podstaupil, a že dosawad nižádný se o to nepokusil, jakož slyším a rozumím, že učitel náš dluh těla wyplatil, tu práci na se rád přijímám. Na pět dílůw rozdělil celau knihu, w prwním (62 kap.) wyprawuje léky hlavnie, w druhém (22 kap.) o léčení hrdla, šije a hrtánu, w třetím (32 kap.) od hrdla dolů až do boční mázdtice, aneb do klůbu bedrního. W čtvrtém (35 kap.) o ranách a lékařství ran údůw krmitelných; w pátém (23 kap.) léky údůw od kosti klůbné až do nartie a prstů nožních. Wyhotowení spisu padá do počátku XIII století, a není přeložení latinského Rhazes, (w bibl. weř. sign. IV. F. 3. Incipit cururgia Rogeri eximii Doctoris hujus artis, kterýž se s českým nesrownává, jsa toliko w 4 knihách maje jiný pořádek, méně kapitol. Rogeri practica medicinae wydána 1490 fol. Venet. Rogeri Chirurgia ib. 1546. fol. W též rkp. nalezá se nápodobně:

286. *Ranné lékařství Mistra Wilhelma Placentinského ze Salicetti* 1).

Jest rozwrženo na pět kněh s krátkau předmluwau. Prwní obsahuje 67 kap., druhá 27, třetí 29, čtvrtá o rozebrání (anatomia) 5, pátá 10 kapitol. Anatomie jest mnohem důkladnější než ta, ktera sepsal Matusš Dačický (Wolkenberg z Wolkenberka) r. 1573. Desátá kapitola páté knihy „o změnění, rozšíření sprostných lékařství hodných k díelóm praweným“ schází. Mistr Wilém z Salicetti z Placentina (Piacenza) umřel r. 1277. Pismo to samé jest jako Rogera, řeč ale něco pozdější býti se zdá.

d) *Porodnictví (babičtví).*

287. Mikuláše KLAUDIANA zpráva a naučení ženám těhotným a babám pupkořežným we 4. 23 listy. 1519. W Mladé Boleslawi nad Jizerau. Na štítku stojí N. C. Prwní kniha o babení w českém jazyku psaná.

288. *Alberta Welkého o tajnostech ženských.*

Pelcel w poznamenání tiskových kněhuwádí wydání té knihy okolo r. 1500 we veřejné bibl. Mladší opis nachází se w Strahowské knihowně připojený k spisu o mocech bylin, kamení a zwřřat. (D. G. 292.)

Raya w Persii (nar. 860, † 940) dozorce nad špitálem w Bagdadě, výborný skaumatel a plodný spisowatel.

1) Žil w Bononii a Veroně (1275), jehož Chirurgia wysla tiskem r. 1475 fol. Piacenza.

1) Rhazes aneb Moh. Ibn. Sachariah Abubekr z

289. Wýtah z *Aristotelových Secretis* mulierum jest w rkp. p. Brožowského z Prawoslaw při tak nazvaném Jádře.

e) Koňské lékařství.

290. a) *Albrechta* (mistra, kováře cis. Bedřicha) lékařství koňské. Rkp. weř. bib. od r. 1440 we 4. pod signat. XI. C. 2. num. 18. Jiný rkp. tamže XVII. E. 42. fol. b. r. Jiný rkp. z XVII stol. we 4. 27 listů u p. Bočka.

Tištěno mnohokrát b. r. a m. Jedno vydání w Holom. 1772. 8. Jiné w Jindřichověhradci b. r. s nadpisem: *Lékařství koňská jistá a dokonale zkušena*. Sepsaná od M. Albrechta štolmistra, kováře a koníře cis. Fridricha atd. k nimž mnohé věci užitečné jsou přidány, nyní znovu pořádně spravené atd. Též w Pardubicích: *Zkušena koňská lékařství atd.* w 8. b. r. str. 64. atd. Jeden rkp. z XVI stol. klade: od mistra Albrechta lékaře císaře Oldřicha (!) a mistra Hawla kováře císaře Zikmunda. W rkp. weř. bib. X. C. 2. stojí: Kto chce koňské lékařství umět, ten čti tyto knihy, tyť jest složil mistr Albrecht císařůw kovář Bedřichůw urozením z Napule atd.

b) Jiné od prvního lékařství rozdílné náležá s w rkp. u p. Brožowského z Prawoslaw rad. c. k. appel. s tímto začátkem: *Počíná se Zpráva lékařství koňského* takto: *Ordanus* tak řečený mistr a rytíř Fridricha císaře w knihách svého lékařství o stvoření koně atd.

I. PRÁVNICTVÍ A KANCELÁŘSTVÍ.

a) Práva, zřízení, a nálezy královské a soudní.

291. *CTIBOR Z CIMBURKA* a) *knihy Tovačowská*, tak slove krátce: *Knihy Ctibora z Cimburka* a z Tovačowa o obyčejích, řádích, zvyklostech starodávních a právích markrabství moravského.

Šbírka ta se stala rozkazem a pomocí Štibora z Cimburka a Tovačowa heitmana toho markrabství, na žádost mnohých pánůw a rytířůw moravských, okolo r. 1480. Rkp. dva w Museum; we 4. XVI stol. num. 777 a úplnější exemplář ze XVII stol. 725. Jiný pod jménem: *Staré zřízení země moravské pána Tovačowského* we weř. bibl. XVII. C. 5. Jiný rkp. od r. 1520, 58 listů registr. 3 listy fol. k němuž wtěleny jsou nějaké přídavky ze začátku XVI stol. až do r. 1523. P. Boček osm nejstarších rukopisů srownal k vydání, a doplňky z sauvěkých sněmowních nařízení přidal. Voigt we svých *Act. L. I.* 153. 310. z nedokonalého rkp. od r. 1615 učinil wýtahy, a uwdí 20 rozličných spisůw s obsahem jich, z kterýchžto spisůw patero jest tištěných. α) *Smlauwy* mezi pány, rytířstwem a městy o některé artikule. W moravských právích 1545 w Holom. na str. 132. β) *Wýpověď královská* mezi pány, rytířstwem a městy, o některé artikule, mimo smlauwu nahofe psanau, tamže na str. 135. γ) *Wýpověď* nej. knížete a pána p. Ferdinanda atd. z čeho (páni, rytířstwo a města) před právem zemským odpowídati mají, neb nemají. Tamže str. 137. δ) *Připis listu mírného* (Landfried) země mor-

rawské tamže str. 3. ε) *Připis listu* přiznávajícího k landfridu, tamž str. 7. Podobného obsahu jsou i ostatní posud netištěné částky, na příklad: *Zápis* obecní a upokojení zemské za Matiaše Korwina 1484, w Budíně. *Smlauwy* královské o zboží mečem dobyté 1486 w Jihlawě. Druhé smlauwy královské o mince, o stáwky (arrestatio), o stawení k rokům (veniendo in constitutum, Einhaltung der Termine) a obýwání wedle země atd. Swobody markrabství moravského od Matiaše, Jiřího, Jana, Wladislawa, Wáclawa, Sigmunda, Albrechta atd. Wýtahy z úplnějších opisů stojí w Mähr. Magazin 1789. B. 1. 37. 148. 1) W Hořowické knihowně jest rkp. we 4. *Práva a zřízení zemská s předmluwau Štibora z Cimburka*. Druhý rkp. fol. 1603. b) *Ctibora z Cimburka* Řád čili *zřízení mlynářské* w markr. moravském. Rkp. XV věku (Boček).

292. *Ustanowení cechowni aneb pořádek mlynářů Pražských*. Do českého přelož. okolo r. 1430. Rkp. půwodní u hrab. Fr. Šternberka.

Tištěna jsou w knize: *Riegers Materialien zur Statistik von Böhmen* Heft VII. str. 120—131.

293. *Horní práwa* krále Wladislawa w rkp. mus. 160 (knize Talemberské).

294. *Viktorina Kornelia ze WSEHRD* knihy dewatery o práwích a súdech i o diskách země české.

Spis pro welikau potřebu právníkůw w XV a XVI stol. často opisovaný, a nyní pro historii práwnictví důležitý, a jak Procházka praví, důkaz wýmlownosti weliké. Nachází se mnoho rkp. jichž p. Hanka 19 napočel, na troji wyprawování a textování se dělicích. Jedny rukopisy jsou starší (okolo 1500) s přispěm páním Kosták z Postupic, a těch nejwíc se nalezá; jiné (a těch Dobr. jen 3 našel, mezi nimiž Raudnický od r. 1511, a weř. bib. od r. 1515) králi Wladislawowi II. připsané, opravený text zawírají, kterýž Viktorin náš za pravé sám uznává; třetí rod rukopisů bez připsu jest. Příčinu změnňování a wábec wáhání s wydáním na světo tak potřebné knihy p. Palacký dobře udává bŕti spor tehdejší mezi stawy českými s městy teprw r. 1517 smlauwu swatowáclawskau utištěný. Tiskem wysla jakožto 1nř číslo Staročeské biblioteky wydávané nákladem Českého Museum, w Praze 1841. 8. maj. pečí p. Hanky, s úwodem p. Palackého, podlé rkp. Clementinského od r. 1515 s užitím mnohých jiných. Připsáno to wydání bylo (k němuž i jiní wlascení penězi přispěli) spisowateli této literaturní historie na památku za wydání českého slovníka.

295. *Práva Brněnská* w rkp. fol. od r. 1543. w bibl. p. hrab. Thuna w Děčíně.

Počínající takto: *Purgmistr a přisežní měšťané města Brna*. Wortel (ortel) první z Hradiště města. Takto se stalo atd. Podobný Codex nalezl prof. z Monse w registratuře Brněnské N. 39. W Hořowické knihowně: *Obyčejowé práw i jiných chwalitebných věcí země moravské léta 1521 fol.*

296. *Zřízení zemské* králowství českého za krále Wladislawa, složená (dle usnešení na sněmě r. 1492) skrze pány Petra ze Šternberka a na Lištni a Zdenka ze Šternberka a na Zbi-

1) O řádech a právích markrabství Moravského p. historiograf Boček srownal deset rkp. a chystá jich wydání.

roze, a wladyku Albrechta Rendl z Aušawy, prokuratora krále Jeho Milosti.

Spis bez vlastního nápisu takto počíná: Léta božieho tisícioho pětistého (1500) za najjasnějšího knížete a pána, pana Wladislawa atd. ráčil jest Jeho Milost powolenie dáti pánuom a rytierstwu w koruně české, aby swá práwa po všech dskách wyhledali, a to w jedny knihy všeco sepsali, a to s pilností přehlédnúc, aby wážili práw swých, aby přičinili nebo ujal, tak jakž od starodáwna býwalo, a to aby w jedny knihy složili, a ty knihy aby tisknauti rozkázali, aby mohl mieti bohatý nebo chudý, ktožby chtěl, aby se tiem uměli všickni spraviti a wystrěhati, aby žádný newěda neupadl w pokutu: pro kteržby měl čest ztratiti aneb hrdlo a statek atd. (Na konci:) Jsú pak tištěny tyto knihy w slawném městě Starém Pražském léta téhož, jako swrchu psáno stojí, a královstwi krále Jeho Milosti uherského desátého léta a českého třicátého. we 4. A má 8 listů. B—T po 6. Jsau to vlastně nálezowé wytažení z desk zemských, kteréž shořely r. 1541. W jednom rkp. w Rejhradě na Morawě jsau tyto wýtahy z desk od r. 1321 až do l. 1485, při čemž paměti hodno, že wýtahy w českém jazyku tu již rokem 1396 počínají, ačkoli dle svědectví Všehrdowa desky zemské až do r. 1495 latinsky wedeny byly. Učiněna jest ještě a to za mého úřadu, prawí Všehrd w 8 kap. 9 knihy, we všech dskách tato proměna, že se již česky všechny dsky psí, kteréž jsau se od počátku wždycky latíně psávaly a registrovaly. Od něho také čtyry knihy měli jméno dsky Viktorinowy. Rkp. w Museum we 4. pod num. 771 jest sbírka čili kniha nálezůw, z nichž Wladislawské zemské zřízení sestaweno. Rkp. w Mikul. jednoweký we 4. na pap. s registřikem i se sněmem r. 1492. [Zřízení za krále Wladisl. I. 1550 složeno a k tisknutí spraveno.]

297. *Sententie casuum forensium* aneb Pandectae Brunenses, w češtinu přeloženy w rkp. registry Brněnské N. 32.

Počíná: Léta páně 1343 sedláci z Šibnic atd. W Hořowické bibl. jsau púhonowé a nálezowé, které jsau se staly w městě Brně 1406—1417 rkp. w 4. Též: Púhonowé a nálezowé markrabství morawského fol. 3 swazky rkp. Též nálezowé a púhonowé od l. 1460. fol. Nálezowé od r. 1475—1516. fol. pak od r. 1519—1520. fol.

298. *Wýpovědi práwa Magdeburského* a některé orteje Olomúcké pro některá města česká na půlnoci 1518 we 4. rkp. mus. 773.

299. *Zřízení nejstarší markrabství morawského* počínající se přípisem landfryda krále Wladislawa r. 1516 s přídawký až do r. 1531. [rozdielná od wydání r. 1535 i od knihy Ctib. z Drnowic] Rkp. fol. saweký (Boček.)

300. *Wýpisky práwní a soudní ze starých desk král. českého* od r. 1287—1437. Tištěna sbírka I. w Archiv. II. 330, sbírka II. tamže HI. str. 307—367 (num. 15—305 až do r. 1466).

301. *Wýtahowé z desk zemských*. Akta za krále Wladislawa. Rkp. mus. 160 též (r. 1506.) w rkp. Hořow. w Rozbor str. 159. *Wýpisky z desk zemských za krále Wladislawa*. Rkp. Hořowa. *Zápis krále Wladislawa 1598 čtvrtěk, den swý Wawřince*. Tamž.

302. *Zápisowé za krále Sigmunda a jiná akta wálek Husitských*. Rkp. mus. XX.

303. *Nejstarší zápisy Hradecké* od r. 1384—1404. w Arch. II. str. 314—329.

304. *Zápisy Kozelské we Slezsku* od r. 1480—1571 w Arch. II. str. 393—404.

305. *Knihy památní a listinné města Olomauce*, založené r. 1424. Rkp.

306. *Knihy městské města Prostějowa* z XV stol. Rkp.

307. *Knihy města Litomyšle* od r. 1440. Jiné kšaftowní 1492—1562. Nařízení o řemeslech atd. 1357—1438. Rkp.

308. *Listář historický* od Jos. Schöna zawírá 30 listin od r. 1408—1663. z archivu Piseckého a Wodňanského s historickými poznamenáními. Tištěn w Čas. mus. r. 1832—1834.

309. *Nález panský za krále Ladislawa 1454*. Dwa rkp. u p. ryt. z Neuberka, též w rkp. w bibl. Colledredo-Mansfelda. Též w Mus. 771.

310. *Nálezowé za krále Ladislawa*. Rkp. mus. 732, 769 a 776. též w rkp. Wyšehradském (Od pečeti jeden groš atd.).

311. *Nálezowé panští za krále Sigmunda až do Wladislawa*. Rkp. mus. 768.

312. *Nález panský za krále Sigmunda*, o listech. Rkp. w bibl. Colledredo-Mansf. též u p. ryt. z Neuberka.

313. *Ustanowení panské za kr. Sigmunda*, co má bráno býti od desk. Rkp. mus. 769.

314. *Nález panský za cis. Sigmunda o listech*. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. též za Ladislawa r. 1454 a za Wladislawa r. 1486.

315. *Nálezowé saudu dworského, komorního a zemského z XV stol.* Rkp. weř. bibl. XVII. A. 35. fol.

316. *Nálezy saudu dworského r. 1454 až do r. 1465*. Tištěny w Archiv. česk. I. 428.

317. *Nálezowé práwní od časů krále Wáclawa a Sigmunda (1378—1438)* sebrání od Alberta Ojře z Očedělic, pod nápisem: O nálezích panských. Rkp. we 4. u křižowníků, kdež i Všehrdowy knihy (num. 200) se nalezají.

318. *Púhony a nálezy m. morawského* od r. 1437 až ku konci XVI věku. Rkp. fol. u p. Bočka.

319. *Nálezowé staří saudu zemského za krále Wladislawa*, w rkp. Raudnickém po dewaterých knihách Všehrdových od r. 1511. Počínají práwě jako tištění od Pawla Seweryna w Praze 1530 we 4. „Za práwo jest.“

Jiný rkp. nálezůw saudu zemského okolo 1520 fol. u far. Hausera (teď na Strahowě); jiný weř. bibl. XVII. C. 30. fol. b. r. též tam rkp. z XVI stol. b. r. we 4. XVII. F. 33. Wladislawa dekrety z desk zemských wytaženy. W rkp. mus. 160. pag. 384—400. (w Talembersk. knize za krále Jana až do Wladisl.)

320. *Púhony a nálezy*. (Na druhém listu): W této knižce najdeš s wší pilností wyhledání a

sebrání mnohých předešlých páhonův a nálezův jedné každé věci sobě podobné a se dotýkající, též kterého léta co toho se stalo pořádně sepsané, a pro snadnější i spěšnější najiti registrované atd. fol. 286 listů a 17 str. registr. Nejmladší páhon jest od r. 1560. Rkp. na pergam. w bibl. Wíd. z knih hrab. Fr. Jiřího z Gianini probošta kapitoly Olomucké.

321. *Zápisy rozličných osob* r. 1398—1428. (19 kusů) Archiv. česk. III. str. 271—284.

322. *Zápisy městské Nového města Pražského* od r. 1446—1453. Rkp. u p. Čelakowského, obsahující několik tisíc zápisův rozličného druhu latíně vyhotovených, také tam zde české zápisy se vyskytují.

Z těch p. Čel. vydal w Čas. mus. 1839 a 1840. vybraných slohem i věci na mnoze památných.

323. *Zápisy Pražské obecní* 1406—1429. Sbirka první w Archiv. I. str. 189—225.

324. *Staré zápisy rodu Šternberského* od r. 1386—1432. Sbirka první w Archiv. I. str. 138—157.

325. *Zápisy knížat Minsterberských w Olešnici* od r. 1454—1489. w Archiv. I. str. 297—317.

326. *Zápisy we věcech sedlských* od r. 1389—1499 w Archiv. I. 339—350.

327. *Wýpisy ze starých desk dworských* od r. 1384—1456 w Archiv. I. 390—427.

328. *Seznání svědkůw* od r. 1453—1456. Sbirka první w Archiv. I. 159.

329. *Extrakt ze všech register zemských páhonů markrabství moravského, na kteréž se nálezy panské při právé zemském Brněnském od l. 1406 až do l. 1598 staly.* Rkp. 4. w knih. Rejhradské.

330. *Některé páhony a nálezy práva ztm-ského Olomauckého* Rkp. na pap. z XVI století ve fol. w bibl. Rejhradské.

331. *Páhonové a nálezové* (známají se některé) paměti, připovědi i jiné potřebné věci w markrabství moravském zběhlé od l. p. 1475. Rkp. bibl. weř. XVII C. 5.

Jiný od l. 1498. ib. XVII C. 14. Též sbírka páhonů a nálezů w archivu arcib. Olom. několika foliantůw z XVI stol.

332. *Registra auzká* královská, červená, aksamitová od 1471. fol. rkp. pap. w Museum 757. (Obsahuje komorní saudy.)

333. *Registra černá* aksamitová od r. 1500 do 1511. Rkp. pergam. malovaný. Obsahuje protokoly appellační; důležité rodopiscům; fol. w Museum.

334. *Wýtahy z listin* rozličných od r. 1371—1471. (lat. i čes.) W Arch. č. III. str. 465. sld. sbírka kusů 804.

335. *Knihá právní* obsahující pře a nálezy saudu města kr. Hradiště, stranau kterých o

naučení při právé Brněnském tázáno bývalo. Rkp. z druhé polowice XV stol. fol.

Knihá pro lepší a snadnější poznání práv a saudů městských w Morawě welice důležitá. [Boček].

336. *Registra zápisůw* královských i obecných r. 1453 a 1454 sepsaná. Jest to sepsání listůw na statky a rozličné úmluwy od králů Karla, Jana, Wáclawa a Sigmunda daných neb mezi stranami vyhotovených, kteříž listowé, poněwadž w časech baurliwých 1419—1436 a od 1439 do 1453 zemské dsky a práwa nešly, w r. 1453 do desk wtělení býti nemohli, a protož před zvláštní kommissi udání býti museli. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15. z počátku XVI stol.

Jiný opis jeho w tajném archivu we Wídni od r. 1530. Tisťena jsau w Archivu česk. I. str. 493. II. 175. 444.

337. Po různu nacházející se *wýpisy z práv, nálezů* atd.

a) Práva písarská, místopísarská; práwo Ondráška menšího písare (1456) Rukop. Fürstenb. b) Ustawenie a zjednanie páňůw a zeman země české za krále Sigmunda, co bráno od desk zemských. Rkp. W. II. Nalezeno a ustanoweno, jakož jest bylo od starodawná bráno od desk atd. rkp. H. II. Naucení o řádu u desk; Jindřich z Michalowic atd. znamenawše, že země z daru božího naše česká upokojena jest atd. Rkp. H. II. (1455). c) Páni nalezli, aby woláno bylo we všech městech atd. X To jest w nowě úřad přijal. Rkp. T. III. d) Nález o nowého krále — o wšecy listy — o ležení — o škody — aby listowé dělání byli dle obyčje starého — co mají od čeho wziti u desk. Rkp. B. II. e) Opět jiná práwa jsú tato Starého města Pražského. Přihodilohy se kdy, žeby muž a žena majte zbožie a swoliliby se atd. X Juris informatibus dominis proconsuli et consulibus majoris civitatis Pragensis. Georgius etc. Policejní nařízení snešení sněmowního. Ku konci: Léta od nar. syna bož. 1486 dokonány jsau tyto knihy. f) We jméno sw. a nerozdilné Trojice Amen. Jakož všickni i každý zvláště dobří lidé mají se starati o obecné dobré w této vlasti atd. Rkp. H. II. g) O poprawách po krajích. rkp. B. II. h) O swědcích „Weliké užitečnosti atd. rkp. N. i) O pokore wraždlníka. Pokora wraždlníka atd. rkp. F. II. k) Wy úředníci, kteříž jste od nás w tyto úřady usazeni rkp. H. II. l) Zahájenie a zdání soudu rkp. F. II. zahájený saud tamž. Zahájenie saudu. „Krajůw jest dwanáci“ atd. Rkp. H. II.

338. *Triné anno* 1456. feria 4 post Andree datum est istud subscriptum de officio Sexdominorum ad recipiendum in foro, quae adducuntur et portantur, fructuum in forum et retro. „Najprwé owocné trzné“ atd. [policejní nařízení]. Rkp. W. II. (w. Rozbor 1842 str. 172.)

339. *Rozsudek Wladislawa* mezi pány, rytíři a městy. Rkp. mus. 768.

340. *Hrdelní přiběh* český z XVI stol. od M. Dworského z rkp. tištěn w Čas. mus. 1832. str. 314.

b) *Sněmy, snešení slawů, kněží, měst.*

341. *List páňůw* českých a moravských do

Konstanci odeslaný. Tištěn jest w Postille Hus. 1563 na listu 247.

342. Sněm obecný walný stawů českých a morawských w Časlawi od 1—7 Čerwna 1421.

O zřízení koruny české w jednotu proti králi Sigmundowi uherskému atd. K tomu náleží spis: Příčiny, pro které stawové císa. Sigmunda za krále přijali nechť 1421. Též odpověď Sigmundowa w rkp. (bibl. Lobk.) Wše tištěno w Hájkách kron. list 390 atd. Zlomek sněmu od r. 1421 tištěn w Čechoslawu (1825).

343. *Snešení kněží Tábořských s mistry a knězi Pražskými* a na tom zůstání, jak o těle a krvi páně atd. 1420 na zámku Konopišti.

[Šturm w Srownání str. 398; též odwołává se na ně Jafet, i w Lukawcowě kronice Tábořské o nich zmínka. Boček]. Snešení mezi Tábořskými a kn. Pražskými w Praze 1420 cituje Šturm w Srownání str. 400. Psaní Pražanůw k pánům českým po wítězství nad Wyšehradskými l. 1420 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Smlauwa pánů českých l. 1421 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

344. *Sněm w Starém městě Pražském od hrabat, pánůw, wládků, purgmistra, hejtmanůw a lidu obecného* držán léta 1421 dne 7 Čerwence. [Artik. 16 o lichwě] w. Stelcar o lichwě I. 5. *První sněm po upálení Jana Husa* a M. Jeronyma Pražského držán w Praze o napravení náboženství 1417. Rkp. w 8. u Bočka.

345. *Akta weřejná i sněmowní w Čechách i w Morawě* od r. 1414 do 1428.

Tišt. w Arch. čes. III. str. 181—268 (kusů 41). Též w králowství českém od r. 1432—1439 tamž str. 395—464 (kusů 35).

346. *Akta sněmowní král. českého* od r. 1436—1450. Rkp. fol. (u p. Bočka).

347. *Jednání sněmowní* (weřejná čili obecná) w markrabství morawském od r. 1412—1474. porážnu s mnohými mezerami, dílem w celku, dílem jen w zlomcích.

Sbírka opisů s rozličných archivů morawských u p. Bočka.

348. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. moraw. od r. 1475—1524.

Sbírka úplnější již nežli z předešlých časů. W opisech s rozličných arch. morawských u p. Bočka.

349. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. mor. od r. 1526—1620 (dílem psaná dílem tištěná).

Sbírka snad již úplná a bez mezer. Nejhlavnější částka chowá se w stawowském archivě pod heslem: Památky zemské, a w knihowně zemfélého nejw. kancl. p. hrab. Mitrowského, ostatní však w archivech králowských měst, obzwláště města Brna. (Boček).

350. *Sněmy král. českého* od r. 644—1529. Též: *Wýtahy sněmů* král. českého. W rkp. XVII wěku we 4. (u p. Bočka).

351. *Král Wáclaw a jednota Pražská* 1394—1401 w Arch. čes. I. 52—66.

352. *Sněm kněžský* za arcibiskupa Konráda w Praze r. 1421. rkp. (bibl. Lobk.)

353. *Sněm walný stawů markrabství mo-*

rawského, w Brně u přítomnosti krále Sigmunda od 1—17 Listopadu 1421. Nálezy proti Husitům atd.

354. *List rady města Pražského* jménem Sigmunda knížete litewského, správce českého a morawského, městanům Kauřimským na prominutí jejich winy strany náboženství a přidržení se krále uherského 1422. (Opis u Bočka.)

355. *Sněm kněží a mistrů Pražských s knězi a mistry Tábořskými* na hradě Konopišti 1423. Rkp. (bibl. Lobk.)

356. *Sněm obecný w Praze*, od 16 Řijna do 1 Listopadu 1423. Ustanowení *dwanašti správců* králowství českého až do roka, nařízení o minci atd.

357. *Sněm obojí strany stawů král. českého* we Zdicích, na počátku Řijna 1424.

358. *Sjezd jednoty Tábořské* w Pisku, 6 Unora 1426.

359. *Sněm obecní w Praze* r. 1433 ten týden po sw. Wittě, na kterém s wyslanci od sněmu Basilejského Compactata smluwena, a po třech wyslaných t. Prokopu Plzenském, Martinu Lupáci a Matěji Laudowi z Chlumčan otcům w Basileji předložena, a potvrzená zpět do Prahy přinešena byla.

Opis český toho listu w rkp. (bibl. Lobk.) Přijetí těch kompaktat stawové zwláštním listem w Praze na den sw. Matause r. 1435 dosvědčili, kterých list při čtyrech artikulech tištěn jest. Tato umluwa neb kompaktata Basilejská w opisu starém nalezají se w bibl. kláštera Rejhradského na 2 archowých listech, a opět we 4. stran 9 též w bibl. Lobkow. w Mus. pod num. 559. 4. (při chron. Martiniani) a j. Nejstarší wydání jich tiskem jest: „kompaktata cirkewního sněmu Basilejského“ (bez r.) 1500. we 4. na 18 listech. Potom se zpráwu neb uwedením mistra Pawla Zateckého, administratora utrakwistůw: Tyto věci zřizeny jsú napřed ke cti a k chwále boží, králi pánu našemu, králi Wladislawowi, i králi Ludwíkwowi Jeho Milosti k dobru. W kterýchžto oznamuje se: kterak w tomto českém králowství a morawském markrabství po mnohých nesnázích a záhubách skrze tyto společné smluwy, kteréž slowů kompaktata, pokoj k wěčnosti uweden jest mezi všemi národy křesťanskými. W Praze 1513 we 4. listů 55.

360. *Pochybnosti a otázky stawů českých s strany přijímání* pod obojí 1435. Rkp. (bibl. Lobk.) Odpověď na to (tamž).

361. *Svolení pánůw českých po té porážce*, která se stala u sw. Jana na Bojišti. Rkp. z XV století (bibl. weř. XVII. F. 49.)

362. *Wyswětlení čtyř artikulů* od sněmu Basilejského. W Jihlawě 1436. -w Jun. Rkp. (bibl. Lobk.)

363. *Kterak stawové králowství českého a markrabství morawského ke čtyřem artikulům* svolili, a co sobě přitom vymínil. W Basileji 15 Led. 1437. Rkp. (w bibl. Lobk.)

364. *List mírný stawů králowství českého*

oboji strany na sněmu Pražském l. 1440, 29 Ledna.

Original s 68 wisutými pečeti v archivu Hradeckém u hraběte Cernína. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. str. 59 pod jménem: Landfried všeho království českého po smrti J. M. k. Albrechta učiněný v Praze 1440. Tištěn v Arch. česk. (1840) I. str. 245. Artikulové ode všeho kněžstva Pražského pro utvrzení Landfriedu ode vši země učiněného zavržení a skrze kapitolu na hradě Pražském vyhlášení den sw. Jeronyma l. 1441. W témž rkp. listů 64.

365. *Sněm v Praze* 29 Ledna 1442. *Poselství* králové Alžběty k tomu sněmu o jejím a syna jejího Ladislawa právu dědičném ku koruně české.

366. *Mír zemský kraje Boleslawského* sněmem w Nymburce ustanowený l. 1440, 10 Března. Tištěn v Arch. I. str. 249.

367. *Mír zemský krajů Kaurimského, Čáslawského, Chrudimského a Hradeckého* sněmem w Čáslawi ustanowený l. 1440, 17 Března. Tišt. v Arch. I. 254.

368. *Snešení* walného sněmu *Pražského* l. 1440, 15 Čerwna (o wolení krále). Tišt. w Arch. I. 263. Přísaha wolitelů, tamž str. 264.

369. *Snešení* společné mistrůw a kněží Pražských s kněžími, obcemi *Táborskými*. W Praze 1443 w auterý po sw. Janu křtiteli. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 74. Připis listu měst a obcí *Táborských*, jich se přidržejících. Tamže list 77. [Uwádí je též Jafet w hist. bratr. f. 65.]

370. *Akta Táborských* kněží sepsaná r. 1443. Uwádí Jafet w hist. bratr. f. 62—3. Por. Mik. z Pelhřimowa pokračování kroniky *Táborské* 1443. lat. a česky, zdá se býti ta sama věc. Boček.

371. Rozepsání traktátůw (jinak wyznání wíry) po Čechách a Morawě, jimiž mistři Pražští wíru swau o *těle a krvi páne* rozprostřeli, r. 1443. [w Jafetowě hist. bratr. f. 65.]

372. *De septem sacramentis*. O jiné rozdily mezi stranami mistrůw a kněží *Táborských*; také jest pochwálení sněmu podáno atd.

R. 1444 pochwálení článků wíry *Táborských* — kdež se i wyznání wíry o těle božím od mistra Engliše (Petrus Payne), kteréž jest učinil (na sněmu 1427) a napsal, potvrzuje — 4 listy. Msc. 1444. Boček.

373. *Sněm kněžský* u Hory Kutné 1443 w sobotu po sw. Prokopu (12 listů). Rkp. pap. w 12. XV věku w Mikulowské knihowně (Boček).

374. *Pochwálení* sněmowní *smyslu Rokycanova* nad *Táborskými* knězi r. 1444, též výpis sněmu téhož a artikulůw wíry schválené. (Uwádí Jafet w hist. bratr. f. 64—5.)

375. *Wýpověď* sněmu *Pražského* mezi *mistry* Pražskými a *kněžími Táborskými* o člancích wíry w Praze o nowém roce 1444. Rkp. w

bibl. Lobk. (w. Bilejowského Kron. církw., Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. listů 78.

376. *Jednání* stawů králowství českého na sněmu obecném w Českém Brodě l. 1444. měs. Listopadu.

377. *Snešení sjezdu Podobojích* na Kutné Hoře l. 1445, 24 Čerwna. O zachování kompaktát a uwedení krále do země atd. Opis w arch. Třeboňském.

378. *Snešení sněmu obecného* w Pelhřimowě l. 1446, 12 Čerwna. O uwedení krále Ladislawa do země, o potvrzení M. Jana z Rokycan na arcibiskupství atd. W Arch. I. str. 294.

379. *Sněmowní věci* od r. 1440—1446, týkajících se wolení krále pospolu tištěny jsau w Arch. česk. I. str. 245—294. Na příklad: *Jednání* s Albrechtem baworským, králowau Alžbětou atd.

380. *Jednání na sněmu walném* o sw. Martině r. 1446, tišt. w Arch. česk. II. str. 209. *Poselství* k Fridrichowi cisari.

381. *Sněm o sw. Stanislawu* r. 1447. Z akt jeho w. Arch. II. 218.

382. *Jednání na sněmu w Jindř. Hradci* r. 1447 w Sept. a Oct. w Arch. II. 219. *Poselství* Fridricha k tomu sněmu. Odpověď stawůw.

383. *Jednání na sněmu Pražském* prvním r. 1448. Arch. II. 227.

384. *Walný sněm Swatojirský* w Praze r. 1448. Arch. II. 233.

385. *Sněm w Kutné Hoře* o. sw. Janě r. 1448. Arch. II. 237.

386. *Poselství české* we *Widni* r. 1448. Arch. II. 240.

387. *Snešení* všeho kněžstwa oboji strany we weliké kolleji učiněné, a před oboji raddau měst Pražských wyhlášené, a w knihách obojiho města zapsané 1448. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16. str. 94. Též w rkp. kapitol. bibl. (při Řečech Mudrců).

388. *Akta w bezwládí* českém r. 1449. Arch. II. 244.

389. *Sněm Jihlawský* po sw. Jakubě 1449. Arch. II. 258.

390. *Smlauwa sjezdu Hradeckého* a Pelhřimowského 1449, 10 Dubna. O zastawení různých w Čechách atd.

391. *Smlauwa sjezdu obojí jednoty* králowství českého na Wildštejně l. 1450, 11 Čerwna. Konečné upokojení země české, a smíření se obojí jednoty atd. Arch. II. 274.

392. *Sjezd jednoty Strakonické* a w Plzni r. 1450. Arch. II. 267. *Poselství* p. Jiřího z Poděbrad ku pánům sjezdu Plzenského r. 1450 (w postě), weřejné osvědčování p. Jiřího z Pod. proti pánům jednoty Strakonické l. 1450, 30 Dubna.

393. *Sněm Pelhřimovský* r. 1450. Arch. II. 269.

394. Sněm obecný l. 1454 w rkp. Hoř. II. [w. Rozbor. 1842. str. 160.] Sněm Pelhřimovský (druhý) 1450. 13 Jul.—3 Aug. Arch. II. 284.

395. *Poselství* ku králi *Fridrichovi* 1451. Arch. II. 301.

396. *Sněm Benešovský* r. 1451. Arch. II. 303. Řeč Eneáše Sylvia od Fridricha krále Římského. Odpověď stawůw w Čerwenci.

397. *Wýpověď sněmu walného* Pražského od 25 Listop. 1450 až do 6 Ledna 1451 drženého. Rozdělení a oprawení při wzniklých; o uwedení krále do země atd. Arch. II. 287.

398. *Snešení sněmu obecného* w Praze l. 1452 o sw. Jiří. Wolení p. Jiřího z Poděbrad za správce králowství českého. Arch. II. 309.

399. *Přísaha* krále Jiřího. W rkp. mus. 767.

400. *Wýpověď* sněmowní mezi *mistry* a kněžími Pražskými s jedné a *Táborskými* s strany druhé, kteří se podlé uwolení swého sněsti nemohli 1454. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16. str. 78.

401. *Poselství* krále Jiřího k papeži. Rkp. mus. 594. (Nowá kronika).

402. *Jednání* p. správce a stawů král. českého mezi císařem *Fridrichem* a králem *Ladislawem* o pokoj a přátelství r. 1456 (w postě).

403. *Zewrubná zpráva o jednání* neplatném *wyslancůw* českých w *Římě* r. 1462 od Jiřího poslaných ku wzdání poslušenství papeži a k přijetí od něho potvrzení kompaktátůw. Rkp. w Stokholmě a Wid. bibl. Nowý opis též w Museum.

404. *Poselství jednoty* panské král. českého ku králi Jiřímu na sněmu Pražském r. 1465, 23 Září a odpověď králowská na to. Druhé poselství týchž k těmž o suchých dnech wánočních r. 1465. K tomu náležejí: Gravamina sjednocených pánůw na krále Jiřího. Rkp. mus. 160. (Talemb. Cod. p. 147 a 419.)

405. *Sněm Benešovský* r. 1468 a jednání na něm přetrženo nowinau, že Viktorin silně na Třebíči obležen jest. [Hist. bratr.]

406. *Řád mincowní* t. cena peněz a mince ustanowená od Jiřího z Poděbrad od r. 1469; jest také jen sněm. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. též w bib. Lobkow. a Šternberg.

407. *Sněm o hotowosti* weřejné od r. 1470 w Břez. rkp. fol. (arch. Třeb.) w. Rozbor 1842. str. 171.

408. *Sněm w Benešowě*. Popsání jeho w rkp. Wid. bib. od r. 1474. Nález toho sněmu w Talemb. knize list 150—2. též w rkp. Hořow. (w. Rozbor 1842. str. 160.)

409. *Artikulowé sněmu* pánů pod obojí český a lat. w Praze 1478. První to tištěný sněm. (W. Abhandl. d. Privatgesell. V. 233).

410. *Sjezd w koleji* dne 10. Srpna na sw. Wawřince strany pod obojí pro obranu kompaktátů 1478. Opis německý w bib. Lobk. Original nepochybně byl český.

411. *Sněm* od r. 1479 we středu po sw. Františku. W rkp. kapit. Pražs. (při Řečech Mudrců) též Fürstenb. II. (w. Rozbor 1842. str. 159.)

412. *Snešení* neb *smlauwa* mezi stranami pod *jednau* a pod *obojí* na sněmu obecném uťiněná, a na dwau cedulích řezaných sepsaná, a do desk zemských wložená 1481. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 99.

413. *Snešení* se některých pánů, Mik. Trčky z Lippy staršího i mladšího atd. purgmistra a konšelů měst Hradce nad Labem a Jaroměře o artikule a strany wry. Inc. We jméno sw. trojice Amen. Poněwadž všeliká múdrost od samého všemohúcího pána boha jest atd. (r. 1482.) w rkp. weř. bib. XVII. H. 12.

414. *Artikulowé sněmu* pánů pod obojí, drženého w Nymburce. Tištěn w Praze 1483. (Tento sněm i od r. 1478 Stelcar uwodí, aě posud žádného exempláře nenalezeno.)

415. *Sněm w Kutnéhoře* w pondělí po sw. Mikuláši 1485, konečné ujednociení strany pod obojí a strany pod *jednau*. Rkp. w bib. Lobk. též weř. bib. XVII. A. 16. str. 103; též w Talemb. knize list 299. Tištěn jest. Sněm o Lactare 1485 rkp. Fürst. II.

416. *Nález* o nowého krále, a všechny listy atd. a nálezowé za krále Wladislawa 1486. swolenie při sw. Wáclawě o minci atd. saec. XV. fol. Vid. z Dubé výklad rkp. weř. bib. XVII. C. 22. num. 9.

417. *Sněm obecní* na hradě Pražském 13 Března 1492 o vyplnění laupežníků (w bib. Lobk.) tištěný we 4. W Talemb. knize na listu 222. Sněm to w pondělí po suchých dnech postních 1492. Rkp. Fürstb. II.

418. *Nálezowé sněmu* 1497. w Praze w 4. Tištěný nalezá se w bibl. Senatora Nowosilcowa w Waršawě. Wiz Rakowecký Prawda ruská p. 236. w Talemberské knize na listech 184—187 nalezá se sněm od r. 1497 w suché dni letniční u přítomnosti krále Wladislawa držený.

Též w bib. Fürst. we 4. My Wladislaw, o papeži, de communione, o práwích, o zápisích, o přechowávání jiných, o cle, o Pikhartích, o zápisu, w. Rozbor 1842. rkp. F. II.

419. *Řád stawu panského*. L. 1501 w úterý po swátosti.

Rkp. Hořow. w. Rozbor 1842. str. 159. Sněm o pániech, rytířtwu a měšťanech, čtvrtý (1507), tamž a we Fürstenb. rkp.

420. *Swolení obojí strany* na obecním sněmu

w Praze zawřené a we dskách zapsané 1512. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 116.

421. *Psaní pánů moravských* pánům českým o bratry přimluvné r. 1508. [Uvádí Jafet w hist. bratr. str. 171.]

422. W r. 1513 we čtvrtek po sw. duše dne 19 Máje w radním domě Pražském *staw městský* sněm držel o *zachování* swých *swobod*; tištěn we 4. (w bibl. Lobk.)

423. *Artikule sněmu* w r. 1515 tu středu před letnicemi držaného, jenž počiná: Najjasnější kníže pán, pan Wladislaw uherský král atd. we 4. listů 11.

Deputování k tomu sněmu byli Stanislaw biskup Olomucký a Karel wévoda z Münsterberka. (Daň k zaplacení dluhů zemských, a smlauwa s městy o waření piwa). Artikulowé měst, pánůw a rytířůw. Rkp. mus. (Talemb.)

424. W r. 1516 w pondělí po sw. Prokopu, 5 Julii, sněm pánů a rytířů w *Benešowě*: zawřeno 42 artikule. Rkp. (bibl. Lobk.)

Sem náleží: *Psaní pánů a rytířstwa* králowství českého na sněmu w Benešowě shromážděných pánům Pražanům a jiným městům králowství českého 1516 w pátek před swatau Marketau. Origin. w radnici Staroměst. Rkp. (Chaos rer. memorab. E. II. 1. 833.)

425. Téhož r. 1516 sněm w Praze o sw. Katerině we 14 artikulich. Rkp. (tamž).

426. Téhož r. 1516 na den sw. Lucie po *aumrtí Wladislawa*. Rkp. (tamž).

427. Swolenie a smlúwa všech tří stawůw při sněmě, kterýž držán byl o sw. Wáclawě na hradě Pražském (*Smlauwa Swatowáclawská*) w Praze we 4. 1417, listůw 18.

Wyšla též tato smlauwa w Zřízení zemském od r. 1530. H. VII. pak 1546, 1550, 1564, 1594; též při Narovnání o hury, w Praze 1627, fol. a w Praze 1786, 8.

428. WILÉM Z PERNŠTEINA: *Řeč o správě zemi*, jižto p. Jan z Pernšteina, hejtman mark. moravského na sněmě obecném r. 1517 k stawům wedl. Rkp. XVI. věku u p. Bočka. [Ze všeho sloh p. Wiléma z Pernšteina, otce Janowa, wykwtá. Boček.]

429. *Sněm na hradě* Pražském w auterý po sw. Wáclawě r. 1518 týkající se krále Ludwika, w 17 artikulich. Rkp. (bib. Lobkow.)

430. Téhož r. 1518 w pondělí po sw. Lucii sněm na *hradě* Pražském držán, jehož artikule k sněmu Boleslawskému poslány. Rkp. (Lobk. bibl.)

431. W r. 1519 to w pondělí po nowém roce w *Králowé Hradci* tři stawowé se sešli a nejen artikule Pražského sněmu uvažowali, ale i 8 jiných přidali. Rkp. (bib. Lobk.)

432. Téhož r. 1519 w středoposti na *sněmu obecním* 52 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

433. Téhož r. 1519 po sw. Wáclawě sněm držán, a 22 artikulů ustanoweno. Rkp. (bib. Lobk.)

434. Sněm od r. 1520 po sw. třech krá-

lich 9 Ledna na hradě Pražském držán (o dluhy, a o *krále Ludwika*) w 47 artikulich. Rkp. (bib. Lobk.)

435. Téhož r. 1520 po sw. Bartoloměji sněm w *Benešowě*, kdež pro mor *auřady* w Praze na delší čas zdwiženy, w 6 artik. Rkp. (bib. Lobk.)

436. Sněm r. 1521 we čtvrtek před powýšením sw. kříže na hradě Pražském o *pomoc na Turky*, w 6 artikul. Rkp. (bib. Lobk.)

437. Téhož r. 1521 sněmem po sw. Ondřeji to pondělí w Praze krále *Ludwika* žádáno, aby do Čech přijíti ráčil. W 18 artikulich. Rkp. (bib. Lobk.)

438. Zůstání a *swolení* všeho *kněžstwa* pod obojí na obecním sněmě w Praze 1521 o swátosti (swátku) pod řízením mistra Wáclawa z Litomyšle, administratora arcibiskupství Pražského. Rkp. (bib. Lobk.) též weř. bib. XVII. A. 16. str. 118.

439. Sněm *obecný* w pátek o swátosti, tištěný u Bilého Lwa w Praze we 4. 1522. Obsahuje 92 artikulů týkajících se *dluhů* král. a *wojny s Turkem*. K tomu sněmu Luter list od 15 Čerwence 1522 zaslal.

440. W r. 1523 na sw. Wincence (13 Unora) držén sněm 6 artik. na němž a sice w sobotu po sw. Dorotě král *Ludwik auřady* zemské *zdwihl*, dsky ujal a zapečetil. Rkp. (bib. Lobk.)

441. W r. 1524 sněm na *hradě* Pražském. Nabež vyšlo: Zřízení o aučincích na sněmu r. 1524. we 4.

442. Téhož r. 1524, 19 Ledna w pátek před hromnicemi sněm *pod obojí*, kdež 20 artik. zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

443. *Snešení města Prahy* s strany wíry a *náboženstw* 1525. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 129.

444. Sněm *obecný* na hradě Pražském držán 25 Ledna 1524, kdež se strana *pod obojí* aužejí spojila, we 4. w Praze u Bilého Lwa.

445. Sněm *obecný* dskami zemskými zapsaný, kterýž držán byl na hradě Pražském při času sw. Pawla na wíru obrácení l. 1525. Rkp. we 4. weř. bib. XVII. A. 16. str. 125.

446. Jakož spis jest tištěný udělán, kterýž se takto těmito slowy začíná: Léta páně MCCCCXXV w středu před swatým Martinem — tito artikulowé dole psaní w Kolíně nad Labem předsewzati atd. we 4. listů 18. Jsau to artikule sněmu w Kolíně držaného a odpovědi naň.

Pelcel uvádí artikule tyto na r. 1525, a odpovědi na r. 1526, protože myslil, že ty odpovědi pro sebe tištěny byly, ale není známo jiných exemplářů, než tento zde uwezený. (D. G. 340.)

447. Sněm na *hradě* Pražském zawřin den sw. Františka 1526 w Praze we 4. (Předmět byl *swolení* krále *Ferdin.* I.) *Wýpis z artikulůw*

swolených a stvrzených na obecním sněmu, kterýž držán byl na hradě Pražském v pondělí po sw. Františku l. 1526. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. (od listu 143. pv. do 144.)

448. *Swolení kněžstva* Pražského 1526. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 135—143.

449. *Wýtahové sněmův* zemských, českých, to jest království českého (bez titulů; na začátku stojí): Posloupnost knížat a králův českých, kteříž dsky zemské uwedli, (pak všechno ostatní samí wýtahové sněmští). Rkp. fol. terminů 58, bez počítání listů.

• Přišel rkp. z hraběcí Gianinské do Wíd. dworské bib. (Zlob.)

450. *Nálezové sněmowní* neb sněmy po různu se nalezají, jako w rkp. Talemberském.

Tam mimo již dotčené sněmy nalezti: Swolení wšl země na sněmu obecním při wolení krále Wladislawa, list. 153—157. Sněm w r. 1486, v pondělí na zejří po sw. Jeronymu w Praze, na listu 178—9. Jiný od l. 1479, we čtvrtek po sw. Františku, o wywedení koruny království českého z dluhů a záwad, na listu 218—220. Jiný od r. 1485 o sw. Wáclawě o minci a penězích list. 220 Též rkp. weř. bib. XVII. C. 22. Jiný w 1494 v pondělí den sw. Matěje, o popravách, na list. 223. Jiný w r. 1498. w sobotu při suchých dnech letních, na list. 244. Jiný l. 1503 při sw. Jeronymu, na list. 338. A sněm l. 1504, den sw. Petra a Pawla na hradě Pražském, list. 3 90—7.

451. *Sněmy morawské*, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od léta 1518 až do nowějších časů we 4. Rkp. (w Rejhradské knihowně).

c) Jednání státní.

452. *Listy hřldowní* z XV stol. Arch. česk. III. 120.

453. Akta mezi králem Jiřim a jednotau pan-skau w Čechách od r. 1463 do 1468. Arch. česk. IV. 99. sld.

454. *Jednání posltů krále polského* o pokoj we království českém l. 1467—8.

455. *Smlauwa* mezi *Matiášem* králem uherským a *Wladislawem*, dáno w Budině na středu sw. Jeronyma l. 1478, w rkp. kap. Praž. (Řeči Mudrců).

456. *Psaní pánů stawu městského* w království českém pánům a rytířstwu téhož království o jednání s *strany swobod* stawu městského l. 1515 we 4. listů 6 (bez udání tiskárny).

d) Wýsady, majestáty, listy.

457. List krále Sigmunda l. 1421. W rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Odpověď krále Sigmunda na artikuly pánůw českých t. l. w témž rkp.

458. List Sigmunda cis. W rkp. weř. bib. III. G. 16. we 4. *Inc.* Sigmund z božie milosti Římský král po wše časy rozmnožitel říše

atd. Urozený wěrný milý! Psal nám uroz. Menhart z Hradce, kterak ze zámkůw syna našeho knížete Rakúského jsú jemu mnoho jeho lidi zjmali X dán w Placencii w neděli před sw. Matějem léta kralowání našich uherského xL. Římského XX. a českého we dwanácetém létě.

459. *List krále Sigmunda* od r. 1436. jímž čtyry listy cis. Karla a Wáclawa stvrzené potvrzuje. Rkp. Wyšehr. wiz Rozbor 1842. str. 172.

460. *Tworzení* cis. Sigmunda *privilegií* a majestátů krále Wáclawa a Karla Nowému městu Pražskému. W rkp. Wyšehr. (Rozbor 1842. str. 172.)

461. *Copiarium listůw* 494 w Museum.

Mimo různá slowa nalezají se tu české listiny na počet 93.

462. *Copiarium* aneb *Diplomatarium* za *Jiřího* krále snesené, w němž jsau zčeštěné bully papežské, listy císařské a královské, mimo půwodné české listy na počet 100 mezi nimiž prowolání na wojnu za Jiřího, a řád jeho wojenský památné jsau. Tento wážený Codex literarum, jakž jej Balbin nazývá, chowá se w knihow. Lobkowické w Praze. Jiný podobný u p. hrab. Fr. Šternberka.

463. Rkp. mus. z XV stol. obsahuje mimo mnohá jednání a písma zřídka se nacházející *nadání* královských *hradů* a twrží, s udáním ku král. komoře placeného ostatku těchto nadání aneb zrowna naň poukazujících král. služebníkůw, mezi nimiž se první známý český botanicus Křištan Prachatický, žiwotní lékař krále Sigmunda, nalézá. Wiz Čas. mus. 1827. III. 31.

464. *Majestát* daný od krále Wáclawa 1504. w Budině: Řádové a artikulové řemesla sladownického Now. m. Praž. 1456. w témž rkp. Wyšehr.

465. *Epistolae latinae et bohemicae*. Cod. Ms. chartaceus bibliothecae Palatinae Vindobonensis N. 233 in 4. foliorum a Bohuslao Balbino una ex parte numeratorum 113 ab anno 1478.

Hned na počátku stojí jména 12 krajůw a 30 měst českých. Kraje jsau: Hradecký, Chrudimský, Čáslawský, Kaufimský, Prachynský, Wltawský, Plzenský, Rakownický, Slanský, Žatecký, Litoměřický, Boleslawský. Města: Praha, Plzeň, Klatowy, Sužice, Domažlice, Střiebro, Piesek, Wodňany, Budějowice, Tábor, Hora, Kaufim, Brod, Mělník, Rozenburg nad Labem, Čáslaw, Chrudim, Policka, Meyto, Hradec nad Labem, Dwůr, Jaroměř, Litoměřice nad Labem, Austi, Žatec, Kadaň, Most, Slaný, Berún, Launy.

466. *Privilegia* a Testamenty král. města *Plzně* rkp. fol. z XV stol. w Museum.

467. Krále Wladislawa rozliční *listowé* rkp. mus. 160. (Talemb. knih.) Téhož krále list o poctiwosti lazebníkůw. W Praze pondělí před sw. Wawřincem 1474. Rkp. Fürst. (w. Rozbor.)

Téhož krále list o zběhlých lidech. Na Horách Kutných ve čtvrtek před sv. Maří Magdalenu. Rkp. mus. 160.

468. *Listové majestátů císařských a králů českých*, vydaných na svobody a na práv potvrzení měšťanů města Hory Kutny. Rkp. z první polovice XV věku, druhdy v bibl. p. Klausera (w. Voigt Münzb. II. B. 194 S.)

469. *Privilegia quaedam regni Bohemiae*, rkp. na pap. ve 4. z části lat. z části česky, (w. Mater. Zlob. w. Museum). Opis některých privilegií král. českého potvrzených Jirím z Poděbrad. Rkp. fol. od r. 1467, 27 Unora (w arch. Třeb.)

470. *Obdarování kr. Jiřího horníků Kutnohorských* l. 1467, w rkp. Wyšehr. (w. Rozbor 1842. str. 172.)

471. Swobody markrabství moravského od krále Jana (1311) do Wladislawa (1471.) saec. XVII. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 14. num. 2.

472. Registrování swobod, kteréž jsou na rathauze w Olomauči nalezeny l. 1520. saec. XVI. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 5. num. 2.

473. *Zřízení privilegií koruny království českého*.

Jest to sepsání pořádné všech na zámku Karlově Teyně chovaných privilegií a listů, kteréž na poručení Bohuslawa Hasenšteinského z Lobkowic a ostatních pánů k vyhledání jich ustanovených vyhotovil (1501) Matauš z Chlumčan, a připsal králi Wladislawowi. Podobný spis bez předmluvy jest w Talemberském Codexu (nyní w Mus. 160), takto počínající: w truhlice pomykací s takovým znamením (zde znamením). Listové: Majestát císaře Karla 1347. Děje se tam zmínka o podobném dřívejším prohledání práv a listů, w r. 1466. skrze Zdeňka ze Sternberka a jiné pány předewzatém. Pokračování w tomto sepsání výsad nalezti pod jménem: Registrum deseti truhlic s privilegiemi zemskými od r. 1501—1516. Rkp. bibl. weř. E. 26. Jiný opis w Hořowicích, kdež i poznamenání swátosti na Karl. Teyně složených se nachází, též w Mus. 771. Registrum na deset truhlic, do kterýchž jsou složeny privilegia kr. českého, kdež každá truhlice má své znamení z alfabety swrchu napsané atd. l. p. 1501. [Mnoho privilegií w přeložení per extensum i jiných důležitých sněmowních a státních věcí přidáno. Na konci: Transactio polonica 1589. 9 Martii cum Maximiliano archiduce.] Rkp. XVI věku fol. str. 229. u Bočka.

474. *Nota quae occurrunt circa officium regni Bohemiae circa tabulas de citationibus, de iuramentis (česky) inventiones baronum (lat. dilem česky)* Rkp. s. a. saec. XV ve 4. weř. bibl. XVII. E. 4.

475. *Smlauwa Jana Bozkowce a obce Wyšehradské s Hynkem Krušinou z Lichtenburka atd.* l. 1420, w rkp. weř. bibl. XI. D. 8. num. 1.

476. *Půhonové* od r. 1475 do 1515. Rkp. weř. bib. XVII. C. 5. Dachs Mikul. přislubuje s jistci, že w ležení se w čas ustanovený na-

wrátí r. 1431. Rkp. weř. bib. XI. A. 14. (z XV stol.)

477. *De citationibus secundum Jus terrae Boh.* (česky) rkp. weř. bib. XVII. E. 17. num. 3. (saec. XV. 4.)

Dopisy saukromné.

478. *Jana Žižky a) list statečným hejtmanům a obci města Domazlického*. „Bože dej, byš te se nawrátili X pán bůh rač wás posilniti.“ W rkp. weř. bib. XVII. A. 5. Tištěn s zřízením jeho vojenským w Praze 1817 u J. Fetterlowé.

b) *Jiný list téhož Barthosiewi, Bernarthowi z menšího Tábora*. „Milost ducha swatého račiž přebýwati X o ty věci bohda rozmluwieme. Datum in Wilemow feria sexta post annunciationem Mariae virginis gloriosae. [Snimek učiněn od Hanky] rkp. w Mus.

c) *Jiný list téhož*. „My Jan Žižka, Chwal z Machowic hejtm. a správce lidu Táborského prawě českého w naději boží: Napominámet wás pro boží umučení atd. [Jafet hist. br. list 34.]

479. *Psaní císa. Sigmunda* od r. 1414—1437, na počet 64, tištěna w Arch. č. I. 1840. str. 1—51. Čtyry z nich tištěny již w Čas. mus. 1827. II. 35.

480. *Psaní 17 o zástí mezi Jindřichem a Dubě a na a Humpolci Petrem Malowcem z Pacowa* r. 1413. Tišt. w Arch. II. str. 517—530. Již prvé w Čas. mus. 1836, str. 260.

481. *Psaní rozličných osob* od r. 1396—1440. Tišt. w Arch. česk. III. str. 285—305. (jest jich 30).

482. *Jana z Cimburka na Towatowě atd.* Sbírka psaní ku kapitole kostela Olomuckého učiněných jak o věcech zemských, tak i o náboženství l. 1440—45. rkp. sauwěký. W opisech u p. Bočka.

483. a) *Dwanáctero psaní a listin* od r. 1444—1448. Tištěn w Čas. mus. 1827. III. 59.

b) *Jednacíma psaní a listin* 1448—1449, tamže IV. 12. 23.

484. *Dopisy Táborské* od r. 1441—1447, počtem 44. Tišt. w Arch. I. 358—389.

485. *Kašpara Šlika z Holče*, nejvyššího kancléře říše německé od r. 1445—1448, počtem 16. Tišt. w Arch. II. str. 407—425.

486. *Prokopa z Rabšteina* od r. 1444—1448, počtem 14. W Arch. II. str. 427—443.

487. *Dopisy p. Oldřicha z Rosenberka* od r. 1420—1453, počtem 96, tišt. w Arch. III. (1844) na str. 3—64.

488. *Viktorina knížete Münsterberského list k hamerníkům panství Polnického* r. 1480. Sdělen od prof. Stárka. Čas. mus. 1844. 596.

489. *Dopisy rodu Hradeckého* od r. 1441 do 1451. Arch. česk. IV. str. 1. sld.

490. *Dopisy rodu Šwamberského z XV stol.* (r. 1400—1479) tišt. w Arch. česk. I. str. 368—394 (jest jich 45).

491. *Ctibora z Cimburka* na Towačowě sbírka psaní rozličných jak věci zemských, tak i náboženství se týkajících (1470—1490). Rkp. sauwěký. W opisech u p. Bočka.

492. *Psaní králů Jiřímu z města Viterbie* r. 1464 w Čas. mus. 1828. III. 21.

493. *Dopisy Zwíkovské* od r. 1458—1477, počtem 31. Tištění w Archivu I. str. 227—243.

494. *Dopisy Jiřího a Matieše* w Moravě r. 1470, počtem 4, w Arch. I. str. 485—491.

495. *Alše Holického z Šternberka* od r. 1436—1451, počtem 47, w Archivu II. (1842), str. 4—46.

496. *Dopisy baworské* od r. 1440—1512, počtem 27. Tištění w Arch. I. str. 320—337.

497. *Psaní p. Wiléma z Pernšteina* tišt. w Arch. I. (1840), počtem 90. (str. 70—137). W dílu II. (1842) od 91—143, na str. 136—137.

Jeden list páně Pernšteinského o to, což se saudu komorního dotýče, w rkp. Fürst. W. Rozbor 1842, str. 159.

498. *Desatero staročeských psaní* r. 1396—1520, s poznamenáními od Fr. Palackého. Tištěna w Čas. mus. 1830, str. 90—107.

499. a) *Psaní některá p. Wáclawa Wtčka z Čenowa* od r. 1478. Tišt. w Čas. mus. 1828. II. 25. b) *Psaní Lwa z Rožmitála* tamž 28.

500. *Listy Wladislawa* od r. 1514 a *Ludwika* od r. 1519, a 1522. Tištěny w Čas. mus. 1828. IV. str. 116.

501. *Mikuláše Šlika list* k sněmu. Rkp. mus. (w. Rozbor 1842 str. 164.)

K. BOHOSLÓWÍ.

a) Biblické.

α) Celé biblí.

α) Rukopisné.

502. *Leskovecká w Drážďanech*, w fol. na pergam. (bez roku) psaná od jedné šlechtičny Leskovecké pěkně a oždobně.

503. *Litoměřická* we 2 archových swazcích na pergam. od r. 1411. (Zlomek z ní w Toms. Christ. 1805, str. 104—7.) a třetí k tomu náležitý swazek od r. 1414 w archivu p. hrab. Wratislawa; vše psané jednau rukau jistého Matěje z Prahy.

Tato skwostná biblí, za kterau by se ani král stydět nemohl, zvláštní pilností přehlédnuta jest, tak že všechny glossy, kteréž w starém textu často ptičázejí, červeně podtrženy jsau.

504. a) *Biblí česká*. Rkp. fol. na pap. ze začátku XV století w *bibl. Mikulowské*. b) *Jiná tamže* z XV stol. fol. pap. (Boček.)

505. *W bibliotece Olomuckého Lyceum* we dwau archových knihách na pergam. od r. 1417.

506. *Biblí glagolická* od r. 1416 na perg. w fol., kteréž užíwali benediktini w klášteře Emauzkém we Slowanech řečeném.

Bylo několik dílů, z nichž druhý nyní we veřejné bibl. se nalézá. Knihy Paralipomenon — Tobías w sobě zdržující. Přepis též w Mus. 557. Z třetího dwa listy našel náhodně prof. Steinský na desce jedné knihy. Toliko tyto 4 rukopisy jsau z nejstarší recenzi biblí české, na niž brzo druhá, pak třetí a čtvrtá následowala. (Dobr.)

507. *Olomaucká* w jednom archovém swazku na pergameně bez roku.

Po knize Genesis stojí výklad desatera přikázání. Dobropísemnost spravena jest podlé Husowy abecedy. *Biblí* rkp. na pergameně s *malbami, pány z Lipého*. (Druhá recenzi.) W Olom. bibl. (Boček). Snad táž?

508. *Rkp.* na pap. we fol. w *Mus.* Od první knihy Ezdrášowy všechny části biblické obsahuje, kromě Joba a žalmů.

509. *Litoměřická* malá biblí w jednom swazku na perg. od r. 1429.

510. *Biblí na perg.* fol., kterauž D. M. Carda z Morawy byl dostal. Obsahuje všechny knihy starého zákona, které we Vulgátě před žalny stojí.

511. *Biblí* w 8. na pergam. *psaná od Taboritské mlynářky*, z XV stol. (w bibl. veřejné XVII. A. 10. Začátek tento jest: Počíná se Epistola sw. Jeronyma, kterážto píše knězi Pawlowi, muži umělému, jenž břeše jemu dárky a list svůj po Ambrožowi mnichu, wzkazuje jemu úmysl svůj, řekl atd. I. Mojž, k. 3. Ale že had břeše chytřejší všeho stwořeníe živúcieho na zemi, ježto břeše učinil pán bůh atd.

512. *Celá biblí* na pergam. w fol. w *Mikulově* 12.

513. *Jiná* podobná tamže.

514. *Bočkowa biblí* w *Štokholmě* na perg. we 2 archových swazcích.

515. *Hrochowa* na pergam. wel. 8. druhdy u *dominikanů* u sw. Jiljí w *Praze*.

516. *Padeřowská* Taboritská biblí od r. 1435 na pergam. we fol. w bibl. dworské we Wídni. Filip z Padeřowa, hejtnan hradu Ostromeče (od r. 1450) dal ji opsati w létech 1433—5.

517. *Biblí* od r. 1456 na pergam. archowém u *cisterciáků* we *Widenském Nowém městě*. Srownává se s předešlau. W. Kwěty. (Nowiny) 1841. str. 14. *Z třetí recenzi českého textu*.

518. Bible česká přepsána z dobré staré bible Tetinské, ježto ji bylo tři sta a několik (na kraji psáno: šest) dwadeceti let. Rkp. 1462, fol. w Museum. Dobrowský twrdil, že slowce *Tetinské* mylně stojí na místě *latinské*, což prý na české biblí w Šafhausně we Šwejcariích w prawdě tak státi má, (?) a tak rok 1136 wzta-howalby se k latinské biblí, s kterau česká se

srownává. Věc hodna vyšetření, neboť tomu domnění státi může na odpor: a) že Čechové, měvše mnohem dříve částky písem swatých, we XII století celau biblí dobře míti mohli. b) Slowce přepsaná nemůž se másti se slowcem přeložená; aniž pak k wíře podobno, aby kdo z latinského textu hned zrowna český text tak čistě a správně překládaje psáti mohl. c) Žeby teprwa za Husa biblí překládána byla, neprawda jest, nébrž to prawda, že pilně přepisována. d) Jazyk nejstarších biblí pronáší znaky věku Předhusowa; k. p. forem slowesních, bieše atd. Has wice neužíwal, a biblí jich jsau plny. e) Kdyby teprw toho věku byla překládána biblí, nemohloby w tak krátké době tolikere přeložení celé knihy powstati. Dobrowský počítá 4 recensí.

519. *Pernšteinská* od r. 1471. welikým písmem na perg. fol. Druhý díl její (od 45 kap. Jesusa Syracha) jest we weřej. bibl.

520. *Dlauhoweská* od r. 1475 na pergam. w. fol. weř. bibl.

521. *Hodějowská*, druhdy w klášteře Sá-zawském, nyní we weř. bibl. na pergam. fol.

522. *Bibl. na pergam. we fol. w černém aksamitu wázaná*, w bibl. weř.

523. *Kladrubská* nyní we weř. bibl. Pražské, na perg. we fol. Tato i předešlá jsau z třetí recensí, a náležejí tedy do druhé polowice XV století.

524. *Talemberská* na pergam. fol. w červeném aksamitu wázaná. Schází částka Skutkůw apoštolských od 4. kap. a zjewení.

525. *Bibl. čtvrté recensí*, w jednom swazku, se žalmy skotená, na pergam. fol. na Strahowě. W Tomsově knize: Über die Veränd. d. böhm. Spr. str. 108 jest z této a Litoměřické první kap. Genesis a druhá kap. Tobiaše tištěna.

526. *Lobkowická* na perg. fol. od r. 1480. w červeném aksamitu wázaná, s mosazným kowáním, na němž orel Lobkowický (w Štokholmě).

527. *Bibl. we weř. bibl. Pražské* na perg. fol. jejíž text sahá jen do 24 kap. knihy Job.

528. *Jiná na pap. w fol. welikým písmem*, toliko druhý díl od knihy Job až do skonání kněh Machabejských.

529. *První díl biblí až ku příslovím*, w *Mikulově*.

530. *Jiný díl tamže*, kterýž jde až na konec žalmů.

531. *Česká biblí w Schafhausenu*, na wel. archowém papíře, z nové recensí dle úsudku p. Dobr.

532. *Bibl. w Římě*, králownu Christinau ze Šwed tam zanešená. Nelze se jí ani w Římě ani w Paříži doptati.

533. *Část biblí na papíře w 4. w Litoměřicích*, skonávající se žalmy. Pozdější recensí.

534. *Bibl. na pap. we 4. w bibl. weřej. zawírající žaltář*, 4 knihy králowské Paralipomena, Ezdraše, Nehem., Tobiaše, Judit, Esther, Job.

535. *Jiná tamže we fol. od r. 1465*, w níž jest Nowý zákon a ze Starého knihy Tobiaše, Judit, Esther, Job, knihy Šalomaunowy, Jez. Syrach, a 3 knihy Ezdraše.

b) Tištěné.

536. *W Praze we fol. r. 1488*, listů 610 prací Jana Pytlíka, Seweryna, kramáře, Jana od Čápů a Matěje od Bílého Lwa.

537. *Na Horách Kutných we fol. 1489*. skrze Martina z Tišnowa, s rytinami na dřevě. Listů 612.

538. *Bibl. česká w Benátkách tištěna r. 1506*. fol. u Petra Lichtenšteina z Kolonie listů 570.

W předm. praví se: Wzali jsá na se wto práci opatrní muže: Jan Hlawsa, Wáclaw Sowa, Burian Lazar, Starého města Pražského měšťané atd. Korrektorové (kallisti) Jan Jindřichský ze Žatče, Tomáš Molek z Králové Hradce usilowali o to, aby to přeložení swým krajanům stalo se srozumitelným, přidawše třetí (jindy čtvrtou) knihu Ezdrašowa, z níž w předešlých wydáních toliko část se nalézala.

b) Nowý zákon.

a) W rukopisech.

539. *Starý zákon*, Rkp. ze začátku XV věku na pergam. fol. w bibl. *Mikulow.* (Boček).

540. *Nowý zákon český w bibl. Bodleiana* Cod. 1083. (w. Le Long in bibl. Sacra. p. 438. edit. Paris. 1723. fol.)

541. *Nowý zákon* na perg. w 4. wel. od r. 1417. Byl w bibl. p. p. *křižovníků*, ale pohřešuje se od r. 1784.

542. *Nowý zákon*. Rkp. w Mus. 942 na pergam. 1422 w 8. při něm jest mistra Janowa traktat o přijímání krwe.

543. *Nowý zákon* na pergam. w malém fol. we weřej. bibl. XVII. D. 30. od r. 1425. (Na konci): Dokonán jest tento zákon w pondělí po posvěcení swatého Jiljie rukú Martina řečeného Korečka léta od narození tisícioho čtyřstého XXV.

544. *Nowý zákon* na pergam. w mal. 4. w bibl. weřej. bez roku; dle domyslu p. Dobrowského také z počátku XV století.

545. *Nowý zákon* rkp. na papíře w 4. z XV století weř. bibl. XVII. E. 13.

Počátek schází. Srownává se s biblí tamž XVII. A. 10 do slowa, toliko Apocalipsis jest jiného přeložení. a w obau necelá. Na prvním listu jest Mat. Eu. C. 2. A když se bieše narodil Ježíš w Betlemě Judasowě we dnech Erodesa krále, si mudrci přijedechu od východa slunce atd.

546. *Nový zákon* na papíře ve fol. w bibl. veřej. Pražské. (bez r.) XVII D. 17.

547. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1466. we veřejné Pražské bibl. XVII. E. 3. (Na konci): Léta od narození syna božieho tisícioho čtyřstého šedesátého šestého dokonál se nový zákon pána našeho ihu xpa etc.

548. *Nový zákon* na pap. we fol. w bibl. veřej. XVII. D. 19. (bez r.)

549. *Nový zákon* na pap. w fol. w bibl. veřej. Pražské s předmluvami sv. Jeronyma (bez roku). XVII. D. 37.

550. *Nový zákon* od r. 1469 w bibl. generalního seminariu w Prešpurku.

551. *Nový zákon* na r. z XV stol. na pergam. w 8. we veřej. bibl. XVII. D. 5. b) Jiný tamže w 4. z XV. stol. b. r. XVII. B. 6.

552. *Nový zákon* w 4. rkp. XV. stol. w Olom. bibl. (Boček).

553. *Nový zákon* od r. 1480, w 8. rkp. pap. w *Museum* 943.

554. *Nový zákon* na pap. we fol. od roku 1481 w bibl. *Strahovské* w Praze.

555. *Nový zákon* na pap. w fol. od roku 1481 w hrab. *Nostitz* knihovně w Praze.

556. *Nový zákon* z druhé polovice XV století we (Widni)? *Tetawským* nazvaný, ano *Naučený* Balthasara z Tetawy synům svým r. 1579 na rozkaz Jana Tetawského z Tetawy na připojeném k tomu zákonu papíře z nowa přepsané se nachází. (W. D. G. der Sp. II. Aufl. S. 121-3.)

557. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1426 w bibl. veřej. má po kraji varianty z nové recenzi.

558. *Nový zákon* na perg. w 12. 273 listů, počíná s psaním k Efezským kap. V. 8. drubdy u *Ribaye* (kazatele w Uhřích).

559. *Nový zákon* na papíře w fol. u p. p. *františkánů* w Praze.

560. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1470 w *Mikulově*.

561. *Nový zákon* se žalmý, na pap. w 4. w klášteře benediktinském w *Rejhradě*.

562. *Nový zákon* na pap. w 4 od r. 1459 u pana guh. sekr. *Cerroniho* w Brně.

563. *Nový zákon* w 4. na pap. sem tam necelý, *Libuni* na farnosti (nyní w *Museum*). W I Kor. 10, 17, slova: z jednoho kalicha wynechána.

564. *Nový zákon* na pap. w fol. w knihov. *Widenské* cod. theol. 2128.

Obsahuje text od Martina Lupáče opravený. W knize *Alters Phil. krit. Miscellen* jsou z něho některé texty uvozeny a s *Padeřowskou* biblí srovnány.

565. *Nový zákon* na pap. w 4. *Lobkowské* knihovně *Raudnické*. Z předu i zadu necelý.

566. *Nový zákon* na pap. w 8. tamže.

b) *Tištěný.*

567. *Nový zákon* r. 1475 w fol. 209 listů. (w Plzni dle předmluvy Štyrsky na num. 572.)

568. *Nový zákon* od r. 1480 neb 1481 we 4. (w. Dlabat Nachricht von einem bisher noch unbek. N. T. Prag. 1816) též w Plzni podle vydání od r. 1475 (w. Monatschrift des böhm. Museum 1829. Mai S. 456.)

569. *Nový zákon* r. 1498 w Praze we 4. listů 354.

570. *Nový zákon* r. 1513 w Praze we 4. listů 386.

571. *Nový zákon* r. 1548 w Mladé Boleslavi u Mikul. Klaudiany we 4. 416 listů.

Na titulu stojí: cum gratia et privilegio reverendissimi generalis in ordine, t. správce jednoty bratrské, jakýž byl (1518 — 1528) Lukáš Pražský. První to bratrské vydání nového zákona.

572. *Nový zákon* od r. 1525 we 4. W Mladé Boleslavi na hoře Karmeli. Skrze Jiříka Štyrsky. 335 listů. Nyní na Strahově celý exemp.

γ) Částky biblí.

a) *Rukopisné.*

573. *Žaltář* rkp. 1416 w Olom. bibl. (Boček).

574. *Žaltář* na pap. we 4. pěkně psaný na počátku XVI století. We veřej. bibl. Pražské.

575. *Žaltář*, se summariemi, na papíře we 4. we veřej. bibl. Pražské od r. 1475. XVII. E. 15. (necelý.)

576. *Žaltář* s mnohými drobnými částkami ze starého zákona a s modlitbami we fol. w bibl. kostela Pražského.

577. *Žaltář* s Proroky, na pap. we 4. w bibl. veřejné Pražské. Léta tisícioho XXoVIII. (kdež wynecháno CCCC.) XVII. E. 16.

578. *Proroci a knihu Tobiaše* w rkp. od r. 1471 w Štokholmě. Jiný rkp. w bibl. kostela Pražského na pap. w 8.

579. *Knihy Šalomaunovy* r. 1440 psané Frankem ze Wšerob panu Tomáši mlynářovi w Kutné Hoře. W bibl. Lobkowské w Praze.

580. Wýtah z knihy *Ecclesiasticus* 1497. Rkp. veřej. bibl. XVII. H. 19. num. 2.

581. *Pašije* všech čtyř sw. ewangelistů z XV stol. Rkp. fol. bibl. veřej. XVII. B. 13.

582. *Žaltář* chudých u pp. františkánů w Praze, jest zkrácený žaltář s wynecháním mnohých žalmůw.

583. *Žaltář* od r. 1511 psaný Wáclawem z Wodňan rkp. w 12. bibl. veřejné XVII. J. 5.

584. *Žaltář* s některými písněmi z písem sw. w rkp. veřej. bibl. XVII. F. 8. Poč. Blahoslavený muž, kterýž neodešel w radu nemilostivých a na cestě hříšných nestál atd. Píseň Isaiáše V kap. 12. chváliti tě budu pane atd.

— Píseň Ezechiáše XXV. 8. kap. at sen řekla w polowici; píseň synů Israelských: zpiewajte pánu atd. — Abakuk III. 3. kap. Pane slyšal jsem atd. — Mojžiš V. 32. Slyšte nebesa atd. Žalm Zachariáše: Požehnaný p. bůh Isr. atd. Píseň Simeona proroka: Nynie pustiš sluhu twého atd. — Píseň panny Marie: Welebi duše má hospodina atd. — Wiera křesťanská tato: Ktož-koliwěk chce spasen býti atd. chwála slož. od sw. Ambrože: Tě Boha chválíme atd.

585. Žalmy a některé části bibli. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 4. w 4. věku XV. Žalmy srovnávají se s rkp. předešlým F. 8. Pak následují: knihy královské s předmluwau s. Jeronyma: Že jest 22 čten atd. Paralipomenon; Ezdras, Nehemias, Judit, Ester, Job.

586. Počínají se knihy chwal božích nebo knihy samomluwené proroka o Kristu. Žalm první „Blažený muž, kterýž atd. Přitom a) chwála w adwentu. „Přid vykupiteli lidský a okaž porod panny, diw se wešken svět“ atd. (veni redemptor etc.)

b) Na l. 150. Na boží křtění: „O nemilostiwý Herodes nepříteli, kterýž bojiš se přijiti Krista atd. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 12 listů 222, mal. 8. z věku XV.

587. *Epištoly sw. Pawla* w rkp. r. 1411 (při žiwotě sw. Františka) w knih. Olomaucké.

588. *Čtení nedělní a swáteční* rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček).

589. *Příslovie Šalomaunowa*. Kniha Ecclesiastes, kniha maudrosti, kniha Ecclesiasticus, modlitba Šalomaunowa, piesnice piesní. In fine: Skonaly se Cantica etc. na Kosti hradu per Andream Figuli d' Rokyczano plebanum in Zerežit 1436. Rkp. weř. bibl. XI. A. 14. list 249 sld.

590. *Knihy Paralipomenon* od r. 1487. Dwoje knihy *Muchabejské* 1486. Pět kněh *Ezdráš*. 1484—7. Kniha *Tobiáš*, *Judit*, *Ester* 1484—7. Troje knihy *Šalomaunowy*, *přísloví*, *Ecclesiastes*. *Písne písní*, kniha *Maudrosti* 1488. *Ecclesiasticus* 1488. Wše to w rkp. na pap. we 4. u p. Foyty, far. w Solopisku.

591. *Nowý Z. a některé knihy starého Z.* (totiž *Tobiáš*, *Judit*, *Esther*, *Job*, *Přísloví*, *Kazatel*, *Maudrosti* *Syrach*) b. r. fol. weř. bibl. XVII. B. 15. z XV stol.

592. *Písne Šalomaunowy*. Počínají se kantiky (sic) canticorum neb písne Šalomaunowy. Polib mě polibením ust swých, nebo prsy twé jsú lepsie nežli wíno a wonnějšie, nežli drahé masti, olej prolitý jméno twé atd. X otec můj zmi-lelý přirownej se srně a k koluchowi jeleniemu na hory drahých woní a tak konec. Rkp. weř. bibl. XI. D. II. na listu 57 pv. 63. Text týž co w num. 589. (r. 1436.)

593. Čtení s. ewangelium rkp. XV věku fol. weř. bibl. XI. B. 3 fol. 1—22.

594. Proroctwí Sofoniáše, zlomek rkp. saec. XV. 4o. weř. bibl. XI. D. 6. fol. 260.

595. *Zákon nový slowanský* (toliko 4 ewangelia) Rkp. b. r. we 4. weř. bibl. XVII. A. 14.

596. Zjewení sw. Jana. *Inc. Zjewenie Jesu Kristowo*, kteréž jest dal jemu buoh zjewení činiti sluhóm swým o těch věcech, ježto se mají státi skuoro. X přid pane Ježíši milost pána n. J. Kr. se všemi wámi Amen. Rkp. weř. bibl. XI. F. 9. num. 1. fol. 245.

597. *Ewangelia a epištoly s kalendářem*. Jilji z Ratiboř františkán, kazatel w Plzni pro pana Laclawa z Šternberka přepsal r. 1505 na pergam. we 4. (w Duchcowě w bibl. Waldšteinské.

Ewangelia a epištoly na celý rok a některé modlitby rkp. stol. XV bibl. weř. XVII. J. 10.

b) *Tištěné.*

598. *Žaltář*, w Praze 1487. we 4. (bibl. weř. E. 18.)

599. *Knihka chwal božských* 1499. w 8. (podobno) w Plzni 1).

600. *Knihy žalmowé* w Plzni w 8. 1508. u Mikul. Bakaláře.

601. *Čtenie a epištoly nedělní, střední, páteční, postní* 1523. we 4. listůw 116 w Praze u Bílého Lwa. Týž tiskař (Konáb) již dříve wydal nedělní ewangelia, na Lúzi ještě tiskna. (D. G. II. 335.)

δ) Apokryfické spisy.

602. *Knihy Nykodema* mistra židowského, w nichžto popsáni jsú skutkové umučení spasi-tele a nalezení jsú ot welikého Theodosia císaře Římského w Jerusalemě w domě Piláta Pontského mezi knihami obecními atd. z lat. w rkp. od r. 1442 w mal. 8. na pergam. w Strahowské bibl.

Z něhož Tomsa 12tau kap. w swé Chrestom. wytiskl na str. 111. Mikulowský rkp. na pap. we 4. od r. 1453. [Při knize Miličowě přidán fol. 205—240]. Obnáší 23 kapitol; w poslední jest list Piláta k Claudiowi císaři, na konci: „Skonaly se knihy pána Jesu Krista o jeho umučení, wzkršení a na nebe wstúpení.“ Následuje: „A počínají se oznámení, kterak Tiberius Caesar po Ježíše do Jerusalema poslal Volusiana kněze a biskupa Římského a pohanského fol. 241—250, obsahuje 10 kap. Rkp. od r. 1453, ale sloh věku XIV dle úsudku p.

1) Tyto dva nejstarší žaltáře t. Pražský od r. 1487 a Plzenský od r. 1499 zawierají přeložení novější rozdílné od trojiho staršího w rukopisech w Oddělení II. poznamenaných. W. Rozbor 1842 str. 116.

otázku, co jest to věřiti b. r. a m. fol. Dwa-
nácť článkůw wiry křesťanské tištěno při po-
stille 1563.

k) *O panenství. Anno, panno*, choti Jesu
Kristowa atd. Rkp. w Mus. česk.

l) *Traktát o poznání a milování boha*. Tišť.
b. r. a m. fol.

m) *O církvi takové, jakové latinské*. Sám
wyslal dle Palackého. Snad to samé co: O je-
dnotě církve tišť. b. r. a m.; pak o církvi
swaté při postille 1592?

n) *Knihy o modlitbě*. Odvolává se na ně
sám w své postille.

o) *O sedmi smrtelných hříších*. Tištěno při
postille 1563 a 1592.

p) *Proč přijímáme pod dvojím způsobem*
tělo a krev p. Krista 1 list. Nalézají se mezi
jeho spisy, kdež i dcerka jeho, w rkp. XV stol.
w Mikulově. Boček.

q) *O odumrtí*, s nápisem: Zrcadlo svě-
tských pánuow, o nápadech, odumrtí atd. *Po-
činá*: Pán buoh rač twů žádost naplniti. skrze
zasluzenie p. n. J. Kr.... to znamená, radím,
aby se každý pán strany jistější držel atd. *Kon-
čí*: Protož tobě sem napsal, aby se uměl spra-
witi a jiné témuž pro p. boha naučiti, aby
wzal větnů odplatu za malú. Tohož p. Jež.
pomoz pozhnaný na věky.

Rkp. Wídeň. 4557, list 102—105 s podpisem čerw.
„Skládanie M. Husi sw. paměti odumrtí neb ná-
padów odumrých věcí. — Rkp. Třeb. B. 3 fol. r.
1486, list 160—164. (Palacký) Tištěno při postille
1563, pak při knize: Hospodář atd. od Weleslawiny
w Praze 1587 w 8. listů 5½.

609. Rkp. weř. bibl. XI. D. 9. zawírá tyto
české kusy:

a) *Napomenutí Plzenských* k swornosti a
opření se bludům *Inc.* Dobrým setrvání w
ctnosti a břešným světa poznání pána našeho
Jezu Krista. Páni milí a bratři w milosti boží
X toho města z Plzně nyní rozbrojené rač
wám všem dopomoci otec i syn i duch sw.
smrti pána Krista a s pomocí panny Marie i
wšech swatých amen. — Po napsání listu při-
šel mi list, w němž psáno jest, že bránie kněží
čisti čtenie přirozeným jazykem česky neb ně-
mecky, druhé že kázal některý kněz, že ni-
žádný, jenž smrtelně hřeší, nenie sluha ani syn,
diablůw atd. X nedajte diablu nad sebou wé-
woditi; toho wám p. boh, jenž sám mŏž býti a
jest stwořitelem, pomáhaj. Amen. list 66 pv.—
69.

b) *Zpráva, jak sněm Constanský o swátosti
wečere p. našedil. Inc.* Pane milý, o božie krwi
přijímání X jehož rač nám dopomoci a dáti je
pán milosrdný bŏh otec i syn i duch sw. vše
jeden hospodin všemohúci amen. Konec anebo
buď tak, na listu 161—170.

c) *Čtyři epístoly M. J. Husi ze žaltáře* (1415)
na listu 215—220.

610. **PETR Z UNIČOWA.** *Revocatio dic-
torum contra Husum*. Toto jest odwołanie, wy-
znání a osvědčení kněze Petra doktora sw.
pisma, kteréž jest učinil w Praze po božím na-
rození 1417 w kolleji Karla cis. přede všem
sborem učenie Pražského a před konšely a ob-
cemi měst Pražských. *Inc.* Před wámi poci-
wými muži a pány rektorem, mistry, doktory,
bakaláry a studenty sboru učenie Pražského atd.
X žádaje, aby mi na všechny swrchu psané
věci a swého úřadu jeden obecný list aneho
wiece obecných listů učinili a napsali. Rkp. weř.
bibl. XI. E. 3. list 99. Načež následuje: *Car-
dinalis rectoris universitatis Pragensis literae
de communione*: Wšem wŏbec wěrným křesťan-
ům i každému zwlastě Jan Kardinal, mistr sed-
mera umění a w práwích bakalář a w wěšken
sbor městský slawné obce učené atd. X má
ustúpiti a pominúti. Dán w Praze 1. od nar. bož.
1417. Tamže list 100—101.

611. *[Přijímání pod obojí způsobou.]* „Léta
božieho narození tisícioho a sedmá-
tého, když w Čechách rozmáhalo jest se při-
jímání božieho těla a jeho krwe pod obým spů-
sobem w lidu obecném... tehda pro zpráwu a
potvrzení lidu tohoto w naději božieho tyto
knězky sú sepsány.“ *Rubr.* „Figura božieho tě-
la.“ *Inc.* „Slušie najprwé hleděti k znamení a k
figuře této swátosti welebné... X ... dŭcho-
wnie nasycenie a budúcieho oslawenie zŏwdawek
se dáwá. Allelujá.“

Ms. Vienn. 4557. fol. 76—88 sine inscript.

612. **M. ŠIMON Z TIŠNOWA** (1428).
[Proti přijímání pod obojí.] Milost a pokoj pána
boha a sjednání s cirkwí swatú obecnú ry-
tějšíci buď s wámi! Poněwadž jsem křesťan,
tehdy jsem wedlé křesť. zákona zŏwázán wás
mlŏwati... X ... a byllibych wás tiem w čem
rozhněwal, prosím pro buoh odpustte. Mistr Ši-
mon Tišnow, sw. písma bakalář, wěrný za wás
k bohu mŏdlitebník.

Ms. Clement. III. G. 16. fol. 25, 26 et 31 cum in-
script. „Haec litera oblata est capitaneo, magistro
civium et consulibus juratis civitatis Piescensis, et
est lecta publice in ambone, dominica Judica anno
etc. XXVIII.“

613. *Hádání mezi Petrem Anglišem a M.
Janem Příbramem* o mnohé artikule. W Praze
1420. — Item *artikule*, které Angliš, učil a
rozpisowal atd. [O tom w knize *Album con-
sistorii Pragensis*] w. Sturm. Srow. str. 332.
Item *o wyznání wiry* Husowy a Příbramowy,
tamž str. 333. — Item *jiné* r. 1429 tamž str.
376—377.

614. *Wyznání wěrných Čechůw* s strany há-
dání, které bylo mezi mistrem Janem Příbramem

a mistrem Petrem Anglišem o bludné artikule Wiklefowy rkp. 1429 weř. bib. XVII. A. 16. Tisťeno w Obraně Sam. z Drážowa 1636. str. 80.

615. Řeč čtená od jedné paní w shromáždění obce Pražské r. 1421, w rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

616. Článekové učení staupencůw kněze Martina I. 1421 w témž rkp.

617. Článekové učení Waldenských a Pikhardůw atd. w témž rkp.

618. *Wiera kněží Tábořských* o welebné swátosti oltární. „Poněwadž ten každý za nešťalivého má počten býti × kteráž se obyčejně ději w školách písma swatého obecných učení.“

Opis u p. Palackého (1843) z rkp. bibl. Wratislawské z XV století.

619. Spis o Tábořské wíře, kterýž skládal jeden kněz jich wiry. *Inc.* Nuti mě k tomu swědomí — a to pak sám milý bůh wi atd. (*Ratione ligata*) Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 3. F. 224.

620. *Obrana wiry Tábořských. Počíná:* Že nepřátelé a protivníci kněží Tábořských i jich se přidržících hledie je zhyzditi a ohawny učiniti lidu křesťanskému atd. *Expl.* wědúc, že prawda nade všecko přemáhá. Rkp. XVI stol. Wratislaw. IV. Q. 231. fol. 191—201, bez nad- i podpisu. Nowý opis u p. Palackého od r. 1843.

621. *Obwínění smyslu mistrůw některých* na sněmu u Hory (Kutné) r. 1443. Rkp. sawěký u p. Bočka.

622. *Odpis Tábořských* a wyznání jejich wiry po zemi rozeslané r. 1443. [Uwádí Jafet w hist. br. list. 65.] Snad stejné s předešlým?

623. Ms. Vienn. 4935. fol. 149—182 sine inscr. et subscript. (Jest *traktat* nejmenowaného na otázku: *zdali we swátosti* na oltáři tělo Kristowo jest we swé vlastnie podstatě anebo přirození — proti smyslu kněží Tábořských.) *Inc.* Dobrota swrchowaná pána našeho J. Kr. a památka všech diwných věcí božských × a tak děj se bohu otcí i synu i duchu sw. čest a chwála na wěky wěkůw Amen.

624. *{O dwanašti užitečích z přijímání* hodného). *Incip.* Psáno stojí w tajnici sw. Jana w poslednie kap. takto: S uobú stranú potoka dřewo žiwota přinášeje owoce dwanašteru na každý měsíc atd. *Expl.* aby byli jednoho srdce, aby což se jednomu líbí, též se druhému líbilo Amen. Rkp. Wídeň. 4557. fol. 90—97 s podpisem čerw.: Dokonává se o dwanašti užitečích z přijímání hodného těla a krwe p. Jesu Krista. [Prawopisem Husovým psáno w první polowici XV stol.]

625. M. PROKOP Z PLZNĚ (1435). *Na-pomínání Čechůw a Morawanůw*, aby kompak-tata jim podáwaná přijali. *Inc.* Urozeným, sta-

tečným a wěrným bratřím w Čechách a Mora-wě, všem, ježto o božie krwe přijímání wěrně stojí atd. *Explíc.* snad i zde i na onom swětě, jehož milý p. bůh rač ostřieci. Amen. Rkp. Třebon. A. 16. wěku XV we 4. fol. 198—99.

Na počátku rubr.: *Magistri Procopii de Plzna manus propria, qui fuit plebanus S. Henrici in Nova civitate Pragensi* (wlastnoruční tedy jsau tyto dwa listy]. Překlad spisu tohoto latině nachází se w sawěkém rkp. Wídeňském (Palacký).

626. *{O klanění se tělu božímu.} Inc.* Kte-rak se jest on jměl o klanění tělu božímu, jenž takto die: já božímu tělu, nébrž doko-nalému w Kristu člowěčenství proto se klan-niem, neb ot božstwie přijato... × čest a chwála na wěky wěkoma Amen.

Vienn. Ms. 4302. fol. 160—164. Spisowatel schwa-luje klanění, opíraje se tytž i na slowa Wiklefowa, — „žebych chtěl rád w kněžstwu i w obecném lidu milost náboženstwie a poctiwost k tělu dra-hému p. J. Kr. a jeho krwi zbuditi.“

627. *{O poslušenství kostela Římského.}* Otázka jest welmi užitečná, a wěděti w této zemi, w těchto Čechách (sic) welmi potřebná: jsúli křesťané zavázáni býti w jednotě a w po-slušenství kostela Římského, a též jsúli za-vázáni pod hřiechem smrtelným slušeti w ty úřady weliké, od papežstwie až do biskupstwie, a od nich se neoddělowati až do konce?... × .. aby tudy byli vyraženi a řádové zase wy-zdwiženi. Amen.

Rkp. Wídeň. 4935. list. 125—146, bez nápisu a podpisu.

628. Rozdílowé w smyslu o artikuli *o těle a krwi* páně na sněm Pražský r. 1444 při božím těle wznešení. [Uwádí Jafet w hist. bratr. list 65.]

629. *List MARTINA LUPÁČE* podbiskupí Rokycanova, jimž swau wiru o swátosti oltární wyznává. W Klatowech den rozeslání apošto-lůw 1456. W opisu u p. Bočka.

630. *Psaní p. Wilému Zubu* r. 1456 o postu. [Že ryb olejem nemůže s domácími jisti.] W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 88 pr.

631. *Traktat mistra JANA ROKYCANY o přijímání* pod jednau, w němž zastává přijímání pod obojí, odwoláwaje se na šestero artikulůw, o kterých wedl hádání s Hilariem u přítomnosti krále Jiřího (1465). (Není posud nalezen.)

632. *Odsudek wiry.* Pawel biskup, sluha sluh božích, arcibisk. biskupóm w českém králow-stwí 1466 w dwau bullich. 4 listy, w Prostějowě.

Napřed stojí: Luter: Výstraha atd. Při tituli obraz jako w Cíbhora z Cimburka hádání atd. a podobiznami krále Jiříka a Cíbhora. Připojeno: Ortel welebnosti atd. [U Bočka.]

633. HILARIA Litoměřického, děkana kapi-toly Pražské *traktat o přijímání* pod jednau, proti Rokycaně w rkp. od r. 1468 na pap. we 4. knihowny kapitolní. Mladší opis od r. 1537

we 4. jest w Raudnici pod nápisem: „*Traktat křesťanský o 'najsvětějším přijímání těla a krve boží pod jednu spůsobu lidu křesťanského podlé řádu cirkwe sw. obecné Římské.*“

Jiný opis w bibl. weř. in latinis incunabulis Opusculorum ex floribus 1489 num. 7.

634. *Kniha bratra REHORE*, kteráž třetím listem t. *porízení kněží* se jmenuje a jest s vydáním počtu m. Rokycanowi, uwádí se u Jafeta w hist. brat. I. 113.

635. *ROKYCANA a) Obvinění mistrů Pražských*. Přibrama a Hilaria, jejich převrácenosti, zrady a poběhlosti od prawdy, jakž to obvinění jich sepsaná široká jsau. [W Jafet. hist. br. list. 70]. *b) Traktat proti šesti řečem doktorů poběhlých*. [Obširný spis, z něhož 145 listů w Jafet. hist. se uwádí na I. 62.]

636. *Odpis mistrů Pražských na druhý traktat Dra. Hilaria*. [W Jafetově hist. br. list 71, i w jiných spisech bratrských citován. Boček.]

637. *HILARIUS Dr.: Arcus Gehennalis t. Lucístě pekelné*, proti Rokycanowi [též česky mezi lid wešlo. Boček.] *Kniha proti Lucísti pekelnému Hilariowu od Rokycany*, lat. i česky [hist. bratrská i jiné spisy ji uwádějí.]

638. *LUPÁC MARTIN: Traktat proti Lucísti pekelnému*, Hilariowu spisu (lat. i česky. W mnohých knihách brat. se na něj odvolávají.)

639. *M. PŘÍBRAM*. *Kniha jeho proti Rokycanowi a Čechům sepsaná: „O poslušenství papeže a jeho cirkwe“*, w niž wšeka horliwá psaní proti Rokycanowi sebral. [Lat. i česky vyhlášena byla. Uwádí se w Jafetově hist. br. list 70 i jinde.]

640. *Odwolání těch kněží*, kteří od sekty Pikardůw odstupowali za mistra J. z Rokycan w kostele Teyně 1466. Rkp. w 4. weř. bib. XVII. G. 12. N. 2. *Inc. Mili dobří lidé*, pro p. boha prosíme atd. Též w bib. Lobk.

641. Biskupa Wratislawského *JOŠTA Z ROSENBERKA dewět článků* proti kalichu, Jiřimu králi 1467. Též odpověď ze strany pod obojí. Obojí spis w rkp. weř. bibl. na pap. w 4.

642. *Dwa listy bratří českých Jiřimu králi* r. 1468, a třetí list témuž r. 1470 (w hist. Jed. brat. rkp. p. Brožowsk.).

643. *Psaní bratří českých Rokycanowi* r. 1468. [Jafet w hist. brat. f. 124.] *List Rokycanůw proti bratřím* (celý) 1468 [tamž uweden f. 134.]

644. *Odpověď na list Rokycanůw* (1468) také učiněna jest od bratra Lukáše w psaní jeho proti knězi Pelhřimowskému (tistěném). Item proti knězi Mikulášowi (tistěném). — Odpověď začíná se: Mistře Jene z Rokycan! žádost naše atd. [Jafet w hist. brat. uwádí zlomek té odpovědi na I. 137.]

645. *Mistra Jana ROKYCANY list pastýřský* proti bludům Pikardůw 1470 1).

646. *Dwoje psaní bratří českých*, kteréž o sobě wůbec vydali; jedno r. 1470, druhé bez roku. Rokycanowi bratři čeští patero psaní učinili, kterýž za odpověď weřejnau vydal proti nim rozpisy dwa r. 1470 po Čechách i po Morawě. Tím pohnuti bratři psali opět Rokycanowi 6tý list a brzy potom i 7mý a poslední, i weřejně vydali psaním zpráwu o sobě, že nejsau tak bezbožní lidé, za jaké je Rokycan a kněžstwo jeho rozpisyje 2).

647. *MIKULÁŠE WLASENICKÉHO 3) hádání o krew boží*, kteréž měl s knězi strany Římské na zámku Chaustniku w r. 1471. Tistěno bylo již před r. 1582, jakž ujišťuje Stelcar. Opět r. 1600. Též německy přeloženo od Martina Paconia w Nürnberku skrze Jiřího Kreydlu (bez roku.)

648. *CHELČICKÉHO PETRA a) Sít wíry* prawé aneb wrše ta, o nížto mluwil p. Jež. w čtení sw. atd. Ms. 1471, [jehož přepis jest u p. Miltnera we Smečně]. Tistěn skrze snažnau pěti Chwala Dubánka na klášteře Wilimowském r. 1520 we 4. Dali ji tisknauti Wácslaw a Hynek z Perkuowa W. Sturm Srownání str. 78. *b) Téhož řeč na zjewení sw. Jana* z kap. XIII o šelmě i obrazu jejím b. r. we 4. A—Q *c) O rotách českých* — kniha, která se počíná: Kacířem jest nebyl Čech, aniž ještě w těchto dnech můž nalezen býti atd. [Jafet hist. br. list 36.] *d) Odpověď na spis nejmenowaného z bratří českých* proti němu. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.

649. *Catholica fides*. Wěřeno má býti, že w swátosti welebně těla a krwe atd. (t. *wíra Tábořská*) 4 listy. Rkp. pap. XV stol. w 12. w knih. Mikulowské. Opis u arch. Bočka.

650. *Katechismus malý*, naučení o wíře křesťanské w otázkách a odpovědích rkp. XVI stol. w Wideň. bibl. Cod. theol. 532.

651. *Psaní mistrům Pražským* uctiwé, od českých Bratří.

652. *O původu a shromáždění bratří*. Od jednoty br.

1) Rokycanae epistola missa ad Muldaviu, contra Picardos 1469, weř. bibl. rkp. XVII. F. 2. num. 4.

2) Zlomek druhého listu uwádí Jafet w hist. br. 84. Jakož i psaní bratří Rokycanowi — proč se od něho a jemu podobných oddělili. [Wětším dílem w Jafet. hist. I. 93. A ten list pokládá se třetí k němu po vydání počtu a zřízení kněží. — Item listu 5. k Rokycanowi zlomek tamž na listu 96.]

3) Od něho založena sekta bratřůw českých, kteříž slaui Mikulášenci, Wlaseničti, a od místa schůzek swých Pecinowští, a od pláce Pláčtiwi.

653. *Oč jest nesnáze w Čechách.* Od jednoty br.

654. *Jiné psaní,* w němž dávájí zprávu bratří *ku porozumění jejich shromáždění.*

655. *Weřejné wysnání wíry swé* o církwi swaté od jednoty br.

656. *Weřejné wysnání wíry swé* o služebnících církwe a o swátostech. Od jednoty br.

657. *Psaní proti nářku,* žeby půwod jednoty bratrské byl z ďábla. Od jedn. br.

658. *Apologie* weřejná ke všem Čechům *proti útiskům od Rokycany* pocházejícím. Od jedn. br.

659. *Psaní o poswěcení* prawého kněze a kněze zlého, odkud který moc auřadu swého běfe. Od jedn. br.

660. *O zmaření slova božího* skrze zlého kněze. Od jedn. bratr.

661. Počet z toho, *proč se oddělili* od kněží Římského poslušenství a od služebnosti jich. Od jedn. br. Počiná: Proč naše oddělení jest atd. [w. Jafet w hist. br. f. 84.]

662. Smysl bratří o *původu* apoštolském *swatých* prwotní církwe. Od jedn. br.

663. *Spis o auxké cestě Kristově,* křestanóm náležící. *Inc.* Těchto časůw, k skonání wěkůw, jakož pisma proroka atd. *expl.* Té radosti pomáhejí nám milý pán všemohúci dojiti amen. Léta 1470.

Archiv bratrský. V. fol. 1—7.

664. *Psaní bratří českých.* a) *Pražanům* r. 1471. [Uwádí Jafet w hist. br. l. 124 a 15].

b) *Městóm královským* — mimo Prahu — od bratří českých r. 1471. [Jafet w hist. br. l. 124. uwádí.] List k *Meytským* r. 1471. [Zlomek w Jaf. hist. br. na l. 84.] k *Zateckým* t. r.

c) List k *Stanislawowi* mistru král. kolleje praesidentu t. r.

665. *Psaní bratří králi Wladislawowi* a radám jeho na nejprwnější sněm jeho (o třech králích w Lednu) 1472.

666. *Psaní týchž téměř* proti žalobám sočiwým od kněží 1472.

667. *Některé listy ŘEHORE,* arcioctce bratrského, kterýž umřel 1475 w Brandeyse nad Orlicí.

668. Když na sněmu Benešovském pobídnutím owdowělé králowny Johanky zawřino, aby bratří (Pikharti nazwaní) mocí utištění a zahlázení byli, ano jediný pán osmělil se jich zastáwati, bratří weřejnau odpověď na to psali, odčítajíce se jména i bludů Pikhartských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wůbec, ale aby zvláště určili, co u nich zcestného nacházejí, čehožby se odříci slušelo (1473).

669. *Psaní starších k bratřím a sestrám* napomínající je k stálosti w prawdě (1473).

670. *Psaní pánům Chocenským,* proti knězi jejich, že bratří byl weřejně hyzdil (1473).

671. *Psaní* kratičké *Mikul. Kroměříšskému* (1473) od bratří.

672. *Epištola* nějakého M. JAKUBA, lékaře dobré paměti, lat. jazykem sepsaná a w jazyk čes. přeložená; kterýž s některými towaryši swými, změníwše oděw swůj, jako neznámi přišli do snátku bratrského, aby je wyšpehující obžalowali atd.

Inc. Často od kněží na kázání slýchajíce přímínku o těch lidech, kteřížto w tyto časy $\times$ aby to ráčil w skutku dokonati skrze Krista Jež. našeho Amen. Arch. brat. V. fol. 31—41:

673. *Spisek o wtělení syna božího.* *Inc.* Tížeš se, najmilejší! proč syn boží duchem swatým w životě čisté panny se wtělil atd. *Expl.* však zůstáwa swým duchowním bytem w milosti a w prawdě na věky.

Arch. bratr. V. fol. 48—54. [bez nápisu. Registrík má swrchní nápis].

674. Ač kdo miluje mne, řeč mau zachowáwa $\times$ od neřádůw žiwota našeho, proto že chce bůh trojice s. bydliti w nás. Amen.

Archiv bratří, V. fol. 74—77. Registrík má: „Wýklad na slowa: Ač kdo miluje“ atd.

675. Odpověď zprawující tu otázku: *pročby Kristus pán neráčil wysvědčiti chleba a wína* Kristem bohem a člověkem prawým a žiwým, než toliko tělem swým a krví swau? *Inc.* Bratře milý! žádás mě za odpověď na tu otázku twau: pročby atd. $\times$ při něm původu a příčiny k swodu a oklamání.

Arch. bratrský, V. fol. 193—203.

676. Sepsání učiněné o *službě pánu bohu,* kterak všickni lidé pánu bohu podle swého způsobu slauží, a jakáby služba jemu wzácná byla. *Inc.* Lidé maudří podle swěta tohoto o všech věcech myslí, kteréž chtějí míti aneb jich nabýti, aby byly pewné a jisté, aby w nich zklamání nebyli.. $\times$.. A on jediné ty zwoľuje, kteříž w pokušeních s ním zůstanau, ty beze lsti nalezne. Amen.

Arch. bratrský, V. fol. 209—222.

677. Bratře milý! Jakož jsi se mnau mluwil z potřebsnosti swé $\times$ k užítku twého spasení i k prospěchu jiným. Ode mne, jehož ruku znáš. Archiv bratrský, V. fol. 236—239 bez nápisu. Registrík dí: „Zpráva, podle čeho kazatel mluwiti má.“

678. *Psaní mistrů Pražských proti bratřím* (1475).

679. *Odpověď na spis mistrůw* Pražských od r. 1475.

680. *Jana KOSTKY epištoly* proti Pikardům 1478—9. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. F. 2.

681. *Dwa listy p. Janu Kostkowi* od r. 1478 a 1479 proti Pikardům. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 2.

682. *Odpor proti Pikardským mallokám* k žádosti jednoho pána znamenitého. *Inc.* Mudroch

jeden, který podle domyslu svého atd. W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 181, pak

683. *Proti jinému Pikusowi*, mimo

684. *Artikule proti Pikardům*, králi, a

685. *List králi* od r. 1485, též

686. *List satyrický* proti jednuškám, jehož počátek jest tento: *Luciper* kníže temnosti, král pekelní, císař, rozmnožitel věčné bídý a vůdce všeliké nešlechelnosti, všem vůbec a každému zvláště, našemu království poddaným . . a zvláště církve Římské knížatům . . že Pikarti odpirají býti konšelé atd. k panu Lwu z Rožmitála, nejvyššímu hofmistru české země, psaný okolo r. 1478 od **OLDŘICHA Z KALENICE** a na Škwořeticích, w rkp. weř. bib. XVII. F. 2 list III. (též w rkp. w Jeně), konečně

687. Některá naučení o *přijímání* w listech k pánům Dubickému a Hradeckému, a

688. *List MARTINA LUPÁČE*, kněze proti kropáči. Wše (od čísla 682—687) w též rkp. w. D. Lit. II. 233.

689. Psaní kněze **WITA Z KRUPÉ**, faráře Hradeckého nad Labem, osvědčující wyznání Ležkowo o Bratřích, 1476.

690. Protiwenství na Bratři přislá skrze svědectví Ležkowo, kteréž kněžími všudy na kázání lidu ohlašováno bylo, 1477.

691. *Kniha desíti artikulůw* vůbec *proti bratřím* vydaná r. 1479 od mistrů a kněží Pražských — za příčinou počtu vydání před nimi od bratří skrze kn. *Michala*, faráře někdy Žamberského a br. *Jana Chelčického* a br. *Prokopa* kněze bratrského, z desíti artikulůw atd. [Jafet. hist. br. fol. 11].

W r. 1479 jmenování tito tři bratři na wyzvání kališníků do Prahy přišedše po několika dní hádali se w Karolině, ale nepořídívše ničeho opět odesli.

692. Odpověď bratří na spis *desíti artikulůw* atd. vydaná r. 1479, jakož svědčí Jafet w hist. na list. 154.

693. *Připis* katolického duchovního *mistrům*, w němž jich napomíná, aby s Římským náboženstvím drželi. „Poctíwí mistři, prosím toto mé sepsání přijmete X a potom do věčné radosti přiwésti. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 2. fol. 1—36.

694. *Apologie* z strany pod obojí *proti mnichu s. Bened.* „Všemohúci mocný bože, z nesmírné dobroty své rač prospěch učiniti X a my tobě i jiným takovým budem toho přáteli. Amen. fol. 37—81 tamže.

695. *Mistra Jakuba* lékaře svědectví chvalné o Bratřích, latinsky psáno a do češtiny přeloženo.

696. Psaní ku Bratřím českým, dávající zprávu o těch *Bratřích*, kteříž jsau w *Marcích* 1480.

697. Psaní *k spráwě bratřím* na slova pro-roka Malachiáše, 2 kap.: „Usta kněze ostříhati budou umění.“ 1481.

698. *Rada w moci světa postaweným* lidem od jednoho z starších 1481.

699. List obce pod obojí *Augustinowi* ¹⁾ biskupu poslaný. W Hradci nad Labem 1482. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12. num. 2.

700. *Psaní bratří* na sněm Kutnohorský *králi* a jeho raddám. 1484.

701. *Zápis synodní bratrů českých* r. 1486. [W ohlášení bratří w Lešně r. 1635 str. 14.]

702. Spis odpirající *přijímání pod obojí*, též *odpověď* na tento spis, l. 1489. Rkp. weř. bib. XVII. F. 2.

703. List *Jana ZAJÍCE* z Hasenburka, w kterémz napomíná mistrůw Pražských k swornosti k poslušenství Římské církwi, pak: Odpověď mistrůw pod obojí sepsaná w r. 1489, a teprva w r. 1493 odeslaná. W témž rkp.

W historii jednoty o trojím psaní p. Zajíce a toliké odpovědi zmíněno na r. 1489.

704. Psaní bratra **PROKOPA**, w němž dává počet z *wíry* své práwě křesťanské; b) o *dobré vůli*; c) o tom, že vždy všech časů *divný lid* byl na světě; d) bratru *Lukášowi* o *spis Bárky*, w němž byl br. *Lukáš* položil, že jakož bez jedné dsky *bárka* nestane, tak spasení bez plnosti prawd. A jiné k tomu čtvero psaní od r. 1490.

705. Psaní mnohá o *moci světa* a *přísaze*, (za příčinou, kteráž rozdvojení mezi bratry powstalo) 1491, též jiný spis o tom r. 1492. Prwních 6 archůw zachováno (Palacký).

706. *Tři traktaty nábožné*: a) *Obrana wíry proti Pikhartům*. Rk. na pap. w čes. Museum N. 567; we 4. při spisech Příbramových, rukau Pawla Sedlčanského r. 1491.

Též w rkp. kapituly Pražské D. 107. na pap. w menší 8. od r. 1526. Začíná: Pán, spasitel a bůh náš Kr. Ježíš na to jest přišel na tento svět atd. Jazyk welmi čistý a pravidelný. W. Rozbor II část. str. 43. Počátek Pikharistwí světle se tu ukazuje.

b) W témž rkp. Mus. nalézá se od listu 87 až do 132: *Devatero přičin*, že lépe jest *přijímati pod dwojt* než pod jednau. Psáno r. 1471, opsáno 1490. c) *Řeči mistra Příbrama* w témž rkp. od listu 134 až do 327; i to opsáno r. 1490 skrze Pawla z Sedlčan. Počátek ten jest: Počináji se řeči mistra Příbrama. Prwní kap. o ženě, kterou widěl s. Jan, a o její stálosti atd.

707. Psaní obšírné a welmi pěkně učiněné o *pánu bohu* a o *wíře* práwě křesťanské a o

1) Augustinus Lucianus de Bessariis, Sanctuariensis archiepiscopus, přišel do Čech 2 Dubna 1482 a r. 1483 administrátorem konsistoře učiněn, wyswěcował kněží kališné. Regenvolsc. hist. Eccl. p. 39.

modlářství. První díl jest br. Wawřince KRA-SONICKÉHO, druhý díl br. PROKOPA 1492.

708. *Wyznání víry* neb konfessi bratrská od JANA TABORSKEHO († 1495) sepsaná, o níž zmiňuje Wengerský str. 324, též rkp. p. Brożowski.

Psal tu knížku na poručení wší raddy bratrské.

709. Mistra WÁCLAWA KORANDY traktat o welebné swátosti páně třetí, w Praze 1493, w 8. Proti té knížce psal nějaký mnich na odpor, a proti tomu psaní mnichowu psal zase Koranda, dotýkaje bratří hanlivě. Nato: Odpověď bratra LUKÁŠE na spis mistra Korandy od r. 1493.

710. Traktat mistrů Pražských sepsaný od M. WÁCL. KORANDY a wyt. r. 1493 (tit. *O welebné swátosti oltářní*, kterak má přijímána býti). Zdá se býti týž spis co předešlý.

711. Psaní bratrské z Čech *bratřím do Muldawy*, kteříž tam králem Matiašem wyhnáni byli, a s nimi tam byl bratr Mikuláš Slanský 1494. ¹⁾

712. *Mistra Jana* lékaře (bratr to Lukášůw) psaní o tom, že není potřeba *opětowati křtu* bratřím při lidech prvé od kněží Římských pokřtěných. 1494.

713. W. KRASONICKÝ. a) *Psaní proti odtržencům*, které se počíná: „Já Wawřinec Krasonický widěl jsem spis atd. [uwádí Jafet w hist. br. na listu 39.]

b) *Ohlášení*, ježto se počíná: Můželi kdo a smělby atd. [Jaf. na listě 162.]

714. List weřejný, jimž sjednocení a upokojení sworné všech dosawadních různic w jednotě bratří oswiceno a upewněno, 1495.

Zde se prawi, že jednota bratrská mnohé listy bratra Řehoře (k Rokycanowi a wábec k národu jménem bratří psané) jakož i traktaty jeho: „o církwi; o naučení slowa; o dvojím díle“ za apokryfa vyhlašuje.

715. MIKULÁŠE WLASENICKÉHO a) *Zjewení boží slauhám božím*. 1495. w 8.

b) Téhož kniha psaná *proti wíře katolické*, proti papeži a přijímání pod jednau 4. (Index).

716. *Odpověď na odpor proti přijímání pod obojí* 1496, rkp. bibl. weř. XVII. F. 2. num. 3.

717. *Troje psaní bratřůw* od r. 1496, proč se oddělili od církwe Římské.

718. *Matrikath (Bosákůw)*, proti mistrům Pražským pod obojí r. 1496 (?). K tomu náleží: *Odpověď na Matrikath Bosákůw*, týchž mistrůw 1496. [Sady Matrikatu toho w rkp. weř. bib. XVII. F. 2].

719. Kdosi nawrhnul otázku: „Mistře powěz, kteří ptáci lepší jsau, ti kteří jedí a pijí, čili ti, kteří toliko jedí a nepijí? a proč ti, kteří

jen jedí a nepijí, nepřátelé jsau těch, kteří jedí a pijí? Na to odpověděl jiný latinsky: Argute auceps quaeris etc. a rozhodl, že ti lepší jsau, kteří nepijí. Načež w češtině vyšel odpor od mistra *Korandy*: „Nenie ptáčníkůw, ač ty mne ptáčníkem nazýwáš“ atd. Rkp. weř. bib. (1489) XVII. F. 2. list 168 atd. a XI. C. 8. num. 10. fol. 166. V. in marg. ad praepositum Polonii.

720. *O sedmi těžkostech smyslůw*, na kteréž rozum wíry odpowídá s strany přítomnosti Kristowy w hostii. W Plzni 1498 w 8. Tlačeno w Nowém Plzni od Mik. Bakaláře léta atd. 7 listů w Museum.

721. *Rozmlauwání rozumu s swědomím* o hodném přijímání swátosti těla božihó, rkp. 12. w bibl. Raudnické.

Pozůstává jen 24 listů, počátek chybí. Psáno w XV stol.

722. Traktat o tom, kterak *umučení* boží weđe ku poznání jeho *božstwu* 1497? Rkp. bib. weř. XVII. H. 19. num. 1.

723. *Kanoniky*, kteréž jsú položeny od sw. apoštolůw, kterým připojeny jsú některé kapitoly skutkůw apoštolských I. p. 1497; rkp. weř. bib. w 8. XVII. H. 19.

724. *O swátosti oltářní*. Tlačeno w Now. Plzni od Mikul. Bakaláře l. 1498, w 8. (Cerroni).

725. *[O přijímání pod obojí]. Nadpis čerw.*: Co dobrého činí pod obojí způsobů těla božieho a krwe přijímání, a že netolikéž přijímá pod jednu způsobů bera jako pod oběma. *Inc.* Swátost welebná těla a krwe p. J. Kr. jest swátost najdražšie atd. *Expl.* mnoho prospiewá wěrným křesťanóm k rozmnožení žiwota duchownieho; (listů 6) rkp. Budiš. Gersdorf. w 4. num. 22. wěku XV.

726. Bratra *Lukáše* a) spis o *panně Marii*, od r. 1498. b) O spasení všech obecném, 1498.

727. Psaní učiněné *bratřím z Wlach* od některých mužů společně; jakož i jiná psaní od tamtudž jakémus M. Jiříkowi do Prahy od Antonia, pak psaní Sta... (?) Romani, a psaní králi Wladislawowi 1499.

728. Br. MICHAL a) (o *dowěrnosti*). „Psaní bratra Michala starého swatě pam. o dowěrnosti, že jednota z boha jest, a zchybání o tom čím sluší lěčiti,“ to bratra Matěje Čerwenky swědectwi. *Incip.* Že pochybowání tyto dasy přicházela a přicházeji na některé i z jednoty této, žeby nebylo z boha, co jsme předsewzali, jakož se jest i mne něco toho dotklo atd. *Explic.* že, by sedmkrát za den padl sprawedliwý, že jeho pozdwihe.

Archiv bratrský V. fol. 9—27.

b) odpověď na jisté artikule kohos nejmenowaného, připisované Wilému z Pernšteina od r. 1499.

729. Bratr LUKÁŠ a) psaní o přísaze, co jest

1) Rok ten zdá se mylný býti, neb dle zpráwy historické bratří tam utekše r. 1481 po 6 letech do Morawy se wrátili.

přísaha, jaký základ její 1500. b) psaní bratřím Turnowským o smrti br. Jana Klenowského 1501. c) Též *jiné psaní* obsírné p. Kawkowi na Štěkni, a při něm list we krátkých slowích, též 1501.

730. Jindřicha *Institoris* traktat *proti Pikardům*, kteří pravili, že cirkew Římská jest newěstka w Zjew. On sám w swém: *Clypeus*, (1501) mluví o něm, ale není ho wice nalezti.

731. Hradeckým, Orebským a Pardubským božím woleným atd.

Jest to *napomenutí k pokání* od některého Pikarda, neboť tam papeže lapežem nazývá, a jej co odporníka Kristowa představuje.

732. *Rkp. s obrázky w Jeně* we fol. 118 listůw, mezi nimiž 23 nepopsaných, 88 obrazů, 80 na pap. 8 na pergam. W textu mimo to 41 malých figur.

Jest sbírka z počátku XVI století, ale věci starších. Spisowatel neb sběratel jeho jest *Bohuslaw z Čechic* (jakž p. kustos P. J. Šafařík z nápisu: haec Deo solemnisa de Czechic, dobře zawírá). W něm nacházejí se tyto spisy:

a) Zrcadlo křesťanského života. We mnohých figurách představují se skutkové apoštolští naproti skutkům Římských biskupůw s citáty českými. Tři jiné figury představují Husa na kazatedlně a na hranici.

b) 16 tištěných listůw, obsahujících život a psaní J. Husi atd. kteříž listové náležejí jakožto přídavek k *passionalu* od r. 1495.

c) Po dwau obrázcích na pergameně, husitské služby boží a Tábořské tažení představujících, stojí list *Lucifera*.

d) Po jiných figurách představujících Žizku w čele wojska na koni atd. následuje rozmlauwání, w němž otec synům wyprawuje, kterak kalich a zákon boží w Čechách powstal.

e) Konečně dogmatické učení o bídě lidské, o smrti, o pecku a nebeské sláwě.

733. *Počet wíry* 1500. (Exempl. u p. Blechy w Praze).

734. *Wíra neplná*, necelá, anobř kusá nynějších Nowowěrcůw. W Mladě Boleslawi u Jiř. Štyrsky 1500.

735. *TŮMY PŘELAUCKÉHO* a) *psaní P. Sigmundowi* 1502.

b) *Spis o původu jednoty bratrské* r. 1511 sepsaný dle přepovědi p. Albrechtowi z Šternberka na Holešowě, a počíná se: „Urozený pane, pane atd. a dowodí swětle, že jednota z boha jest, a ne z lidí.“

736. Bratra LUKÁŠE psaní M. Hawlowi do Auště r. 1502.

737. *Psaní od bratří* skrze br. LUKÁŠE, dávající odpověď na otázku: Proč ti, jenž nádeje hledají, řídci jí požíwají 1502.

738. ¹⁾ *Dwa listy českých bratří* králi Wladislawowi.

První počíná: Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! my lidé ponížení a wasie králowské milosti pokorně poddaní atd. Na konci: Wydání jeho léta 1503. [Jest to obrana proti sočitelům klewetným a prosba o záštitu. U p. Palackého wy-pis z něho.] „Druhý list králi Jeho Milosti; atd.“ Na konci: „králi Wladislawowi Jeho Milosti; wydání léta 1504“ w 8. listů spolu 32. Bez místa (w Normberce). Jest to, zdá se, *konfessí* brat. (1504.)

739. *List bratrský* po wydání mandátůw králowských proti bratřím — psaný *stawům* 1503. Wyšel později s titulem: „List na spisek atd.“ (Boček).

740. Psaní obsírné za *odpověď* na otázku od přítele sobě položenau, proč s *bratřimi* ode všech lidí potupenými a zatracenými *obcowati nepřestáwa*? 1503. (buď od Tůmy, aneb Prokopa, nebo Wawřince).

741. Psaní br. WAWŘINCE KRASONICKÉHO, w němž se očisťuje od nářku křiwého, jimž narčen byl od p. Mikuláše Trčky a paní Marty w Litomyšli, 1503. Jiné psaní téhož jakémus Prokúpkowi w Litomyšli. 1503.

742. *Napomenutí starsích* jednoty bratrské ke všechněm sborům, wzbuzující k *modlitbám* a postům 1503. Jiné, jakby se bratří w nastalých protiwenstwich míti měli. 1503.

743. *Bratr LUKÁŠ* a) Ubírajícího se do Prahy psaní bratřím Boleslawským na rozzeňnání, 1503, b) psaní na otázku: proč se syn boží duchem sw. w životě panny wtělil? 1505.

744. List p. Jana KOSTKY z Postupic bratru Wawřincowi odbírajícímu se do Prahy, napomínající ho k stálosti, 1503, w Litomyšli dán. (Přípis w hist. br. rkp. p. Brož.) ¹⁾

745. *Psaní bratří z Čech bratřím do Morawy* 1504.

746. *Děťinské otázky*. První to katechismus bratrský. 1505.

Proti těm otázkám učinili kněží traktat, a vydali jej wúbec skrze wytištění od Plzenského impressora; a na ten traktat dali bratří odpověď dvojí, kratší a delší.

747. *Psaní o moci swětské* a o zřízení jejím (od bratří) 1506.

748. Psaní bratra TŮMY PŘELAUCKÉHO bratru Wawřincowi Krasnickému do Litomyšle 1506.

749. W r. 1507 psal jakýsi kněz proti bratřím, dowodě *klanění Kristu* w swátosti a bytu

ministratorowi Pražskému. [Uwádí Jafet w hist. br. na listě 144.]

- 1) W r. 1504 na rozkaz králůw měla se státi schůzka kněží kalíšných a bratrských, když obrancowé některých z vyššího rodu jej o to starali, aby o věci wíry se týkající veřejně disputowali. Poslán jest k tomu z strany bratrské Lukáš Pražský a Wawřinec Krasnický; ale pro náhlau smrt rektora university Martina Počáteckého z toho sešlo.

1) W r. 1503 wydání jsau listové proti bratřím králowšů k obcem měst; též poslán list ad-

jeho tu, jménem *Jiřík Kwintík* od Hory. Na to učinili bratři odpověď (1507.)

750. W r. 1507 psal kněz *LIPENSKÝ* proti bratřím.. bratru *Šimonowi* dvoje psaní, a bratr *Šimon* aneb místo něho bratr *Tůma Přelaucký* psaní obšírné učinil, kterážto psaní jedna i druhá jsou vytištěna.

751. Kničky tyto jsou: *Obojí duchovního Jerusalema* s Babylonskými. 1507. Pawel z Meziríči, (w Litomyšli) w 12. A—B.

752. *List* tento od bratří psauý *králi Wladislawowi* 1507 w 8.

Tento list králi (na nový rozkaz proti bratřím) dán skrze pannu *Martu* z Bozkowic, ku kterémuž i ona svůj list připojila a odpověď od krále dostala. List *Marty* této ku králi (1507) též listy krále *Wladislawa* *Johanně* z Krájeck a *Kateřině* z Kolo-wrat od r. 1512 náležají se w historii bratří rkp.

753. *List* tento od bratří dán na rathauz w Starém městě Pražském p. *podkomořímu* i všem pánům *auředníkům* 1507 (w Litomyšli) mal. 8. (Jest psaní pánům, rytířstvu i všem vůdc) a—g.

754. *Spis dosti činící z wíry*, w Normberce prvé imprimován 1507 we 4. A—K. (Bez místa: na první stránce posledního listu stojí *Mikuláš Klaudian*.)

Podruhé pod nápisem: *Spis dosti činící z wíry*, kterýž latinskú řečí *Apologia* slowe, w Normberce prw vytiskován 1518 we 4. 90 listůw. *Mikuláš Klaudian*. Tlačeno w Mladě Boleslawi nad Jizerau. Jest to konfessí bratr. žirší r. 1507.

755. První cedula bratra *Šimonowa*, kterýž psal pánům starším Hranickým 1507 w 8.

Šimon ten byl správce sboru Hranického (*Weisskirchen*) w Morawě.

756. *Odpověď* bratří na dvoje psaní nějakého doktora *Augustina* někdy probosťa Olomúckého králi *Wladislawowi* 14 List. 1506 a 14 Pros. 1507 w Budíně podané.

Počíná takto: Známó buď všem, že jakož jsme králi Jeho Milosti psali listy dwa atd. 1508 w 8. 52 listy A—G. (bez místa). Wýtah u Palackého.

757. Br. *PROKOP* z *Jindř. Hradce* a) Spisek o hanebném hříchu těchto časuow již lidem newelmi známém, totižto o *modlářství*, učiněný od bratra *Prokopa* bakaláře, rodem z *Jindřichowa Hradce*, kterýž byl správci starším mezi bratřimi. *Inc.* „Poněwadž hříchu modlářského welmi nenávidí buoh a wždycky nenáwidiwal“ .. X .. jichžto jména nejsau napsána w knihách žiwota a beránka. Ke všemu buď Amen.

Archiv bratrský V. fol. 227—234.

b) Otázka, slušíli křesťanóm mocí světsku newěrně neb bludné k prawě wíře přinucowati i. 1508. [Wýpis u p. Palack.]

758. *List pokušení* atd. 1508. [Jafet hist. br. list. 15.]

759. *Spis (neznámý)* bratřůw. Exemplár neauplný — schází začátek. b. m. (w

Litomyšli) Kristowých let 1508 w 8. min. A—Diiij (Boček).

760. *Rozmlauování* mezi *Jindřichem* a *Janem* o nepoškwrněném početi panny *Marie* od *Jana* z *Wodňan* (bosáka, kterýž sepsal *Slowář Lac-tifer*). Rkp. weřej. bibl. na pap. w 12. od r. 1509, cum notis *Balbini* XVII H. 5. Jiný rkp. tamž XVII H. 18.

761. Br. *LUKÁŠ PRAŽSKÝ*.

a) *O požiwání těla a krwe* p. J. Kr. duchovním i poswátném psaní bratra *Lukáše* učiněné panu *Kawkowi. Inc.* Z wíry písma swatého wyznávám, že každý, kdož má spasen býti, musí jisti tělo p. J. Kr. přirozené atd. *Explic.* Protož kdež není *Kristus* založení, tuť není nižádného díla dobrého.

Archiv bratrský V. fol. 133—164.

b) *Psaní* učiněné br. *Benešowi* *Baworynskému* z *Baworyně*, w němž spravuje některé otázky k sobě učiněné o tělu pána Kr. I. p. 1510. *Incip.* Bratře milý! mám za to, že w paměti máš, že když atd. X dej se pán bůh we swém požehnání dobře miti. Die S. Donati 1510.

Archiv bratrský V. fol. 169—178.

c) *Spis o obnověni církwe* w jednotě w r. 1510 psáno. W rkp. weř. bib. na pap. w 4. XVII. E. 31.

Jmenuje se zde *Lukáš* starší správce w jednotě sboru *Boleslawského*, a protož nemůže (dle *Dobrow.*) ten spis dříwe roku 1518 složen býti. Jindy ten spis slowe: o skutcích *Krista* pána, a we psané historii bratrské: *Spis* o dwanácti let podlé památek skutků *Kristowých*.

d) Téhož list starším jednoty, 1511, a jiný

e) O naději list, 1513.

762. *List* psaný bratřím w pokušení. 1511 w 8. Na hoře *Oliwetské* skrze *Pawla* *Meziríckého*. Na konci: *Skonává* se list psaný bratřím w pokušení času tohoto; totiž léta *Krist*. 1504, když šest bratřůw spálili u boru páně *Šwamberkowa*, w pondělí po všech swatých, kterýž hned po těch jako bratři starší napsanie učinili o pokoře a pokušení atd. U *Bočka* exemplár, bez počátku. A—8 list. Jafet uwádí w hist. br. na list. 104. *Spis*: Napomenutí w pokušení tišť. r. 1508. [nepochybně týž samý].

763. *Psanie bratrská*, w kterýchž oznamují příčiny z strany nedostatků jednoty této wzbuzující se i všecky, a napominající ku pokání a k opravě [pod vlastní *abc* A—K iiiii. Wti-sknutý w list psaný bratřím w pokušení.] Im-pres. per *Paulum* in monte *Olivet* A. d. 1510. 8. min.

764. *ŠTĚTINA MIK.* Knížka o *artikulích wíry*. Wytíšť. w Nowě *Plzni* 1510. [Jafet. hist. br. list. 9].

765. *PAWLA ŽATECKÉHO* administra-tora *utraquistůw* Traktat o *přijímání malých dítek* 1513. >

766. Traktat proti bludným a potupným artikulům Pikhartským s gruntownými důvody na ten způsob, jakož i jedovaté sepsání Lukáše antipapeže, pod otázkami a odpověďmi. — Traktat proti kacířům a Pikhartům atd. In fine: Scripti sunt duo illi tractatus contra Pikharditas et Husitas per me fratrem Wolfgangum pro tunc curatum in Kladow. a. 1511. Rkp. weř. bib. w 4. XI. E. 1. num. 1. fol. 196. 177.

767. *Knížka vysvětlující víru* kněžstva kališného o *svátosti těla a krve* páně atd.

Léta páně od narození 1511, druhau neděli w postě, kázal farář w Boleslawi Mladém: milí lidé! vezte, že ti bludní lidé a falešní praví na nás... X... A však hotow jsem lepší naučení přijíti, prvotně od jednoty a potom od kohožkoli.

Archiv bratrský V. fol. 185—191.

768. O *wíře swaté*, kterouž *Čechové a Moravané* drží, ti kteříž se zákonem páně spravují, toto wyznání jest 1513. w 8.

769. JANA MIROŠE, faráře u s. Kříže w Praze, *dítky* pokřtěné mají býti *k stolu páně* připuštěny 1513, w 8. viz dole na r. 1520.

770. Mistra WÁCLAWA PÍSECKÉHO hádání o přijímání pod oboji způsobau, z lat. přeložil Hrubý z Jel. w rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII. D. 38. listů 11³/₄.

Přidána řeč wykladače toho lat. hádání listy 2¹/₄; pak: Dokládání mé miest mistrowých pro neswědomějšie písem swatých, listů 19.

771. Epistola ad quemdam baronem Moraviae degentem cujusdam fratris ordinis minor. de observantia, tunc temporis praedicantem in conventu Jemnicensi s. a. (c. a. 1511) 4. česky. Vid. Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 4. fol. 231.

772. *Odpověď bratří na spis* [jistého mistra kališného], kterýž učiněn jest a wytiskován w Praze *proti bratřím* 1514, w 8. A—N, bez místa (w Litomyšli).

Jest to odpověď bratra Lukáše na spis mistrů Pražských skrze mistra Martina o bludích Pikhartských, kterýž spis mistrowé tisknauti a kazatelům čísti dali. Výjimek u p. Palackého w rkp.

773. O *čtyrech posledních věcech* rkp. fol. 1514 we veřejné bibl. Vyšla pod nápisem: Knížka srdeční 1521, u M. Konače, 1602 u Welesl. dědiců (wiz r. 1521.)

774. *Dialogus*, w kterémž Čech s Pikhartem rozmlouvá, že sú se bratří Waldenští wše- tečně a škodliwé od obů stran oddělili, 1515, w 8. 24 listy we Welikém městě Pražském u Matky Boží nad Luží Mikuláš.

Mik. Konač, skladatel toho spisu, připsal jej králi Wladislawowi k nowému roku, čímž se mírným kompaktatistau býti prokázal, a dworu bez pochyby zalíbil.

775. O *klanění welebné swátosti* oltární proti Pikhardským bludům z třetich kněh Stanislawových wybraný 1515 w 8. 24 listy. Pra- gae in Lacu Nicolaus Konaček ~~om~~ gratia etc.

Přeložil toto rozmlauwání mezi Ulixem a bratrem Lorekem (t. Wawřincem) z třetí knihy kněze Jana Stanislaidesa z Domažlic, jemuž ke cti Wácl. z Ná- městí, dokt. w Bohoslawi, pět sapphických strof složil.

776. Bratra LUKÁŠE a) *počet wíry* (t. Apo- logie) proti od strany pod oboji odstaučil. Sep- sal a vydal 1515 (není ji naleztí).

b) *List k sboru* z wězení; jiný list k Petru Sudowi z Janowic, když z wězení wyšel r. 1515.

c) *Odpověď bratří na spis* Olomauckého ka- nownika Bernharda Zaubka z Zdětin 1517.

d) *Spis o šesti příčinách bludu* (proti knize w Praze 1516, pod jménem Sermones XII. od kněze Coramba latinsky wydané) r. 1517.

777. Dwa traktaty od WOLFGANGA far. w Kadowě r. 1515. a) *proti bludným a potupným artikulům Pikhartským* Lukáše antipapeže, roz- množitele sekty atd. „Trój jest najprwé základ spasenie našeho X jemu buď chwála na wěky. b) *proti kacířům*“ atd. „Spasitel wšeho lid- ského pokolenie rač býti X zde mlti potom na onom swětě wěčně radosti Amen. Rkp. bib. weř. XI. E. 1. W téměž rkp. jest i psaní k ji- stému pánu na Morawě od jakéhos f. mnicha (Ordinis minoris in conventu Jemnicensi) mino- rity též proti Pikhartstwi.

778. Mikuláše KLAUDIÁNA *spis o prawdách wíry* 1518 w 4. w Boleslawi Mladém.

779. MATEJE PAUSTEWNÍKA *napome- nutí Pražanům* 1519 w 8.

780. Kněze Jana MIROŠE, faráře u s. Kříže w Starém městě Pražském, dva traktaty, první: *dítky* pokřtěné nepotřebují zkušení, mají býti k stolu páně připuštěni; druhý: mra nesmír- ného poslušenstwi papežského 1520. w 8. 5 archů w Praze.

Oba traktaty byly psány již r. 1513, a teprwa 1520. od Jana Podušky, faráře Teynského a M. Wácl. Roždálowského, děkana na universitě Praž- ské po smrti spisowatelowé wydány.

781. Sepsání důwodůw z nejjistějších písem swědectwí obojího i prawého rozumu jich o *klanění* a *klekání před swátosti těla a krve* boží 1520 w 4. w Běle u Oldřicha Welens- kého z Mnichowa. [Šturm Srown. I. 318 též je cituje.]

782. WELENSKÝ OLDŘICH a) *Rokowanie* dwů osob, *Paškwilla a Cyra*. Paškwillus z Říma k swatému Jakubu putowati maje s Cyrem na cestě setkal se, 1520 w 4. listů 9. Přeloženo od Oldřicha Welenského.

b) *Spolu rozmlouvání s. Petra* apoštola a najswětějšího *Julia druhého* papeže a témuž při porodu daného angela buď zlého neb do- brého o moci cirkewní a též cirkwe hlavě. W nowě wyloženo (na konci): Wyloženo a *wytlaceno* skrze Oldřicha Welenského z Mni- chowa. Léta 1520 w 4. listů 24.

783. **MIKULÁŠE TYČKY** spis o prawém pokání křesťanském 1521 w 4. w Praze u Bílého Lwa.

784. Spis dosti činící otázce protiwníkuow jednoty bratrské, *proč křest* po služebnosti od kněze Římského svěcení stálé w nie *se opětuje*, 1521, w 4. w Běle u Oldřicha Welenského.

Druhé opravené vydání od r. 1521 u Pawla Oliwetského popisuje Wáclaw Šturm, a zmiňuje též o třetím vydání téhož roku.

785. *List* od papeže Lwa, kterak *Luciferowi* i wšie obci pekelné psal. Přeložen z něm. skrze Wácl. **DANKA Z KUBÍNA** 1521 w 4.

786. **MARTIN** farář u sw. Jindřicha w Praze; Náprawa vydaného toho listu a spisu, kterýžto uděláw Mik. Konáč z Hodiškowa směl poslati za dar nowého léta králi Jeho Milosti 1522, w 4. b) téhož knížka proti počtě swatých w 8. (Index.)

787. *Odpověď na spis* w nowě vydaný od kněze *Mikuláše* (faráře u sw. Petra na Pořiči) w Praze 1522, w 8. 16 listů u Jiříka Štyrsky.

[W této odpow. jest odpověď na list mistra Rokycana týmž farářům proti ním wedený. Incip. Kdež pak weđe list Rokycanuo proti bratřím sepsaný ad. W ýtah u p. Palackého.]

788. Spis tento o *původu* i o *prawdě kněžstwie* trojiego, i o všech zřízených příslušnostech w požíwání pořádném učiněn jest we jménu páně 1522, w 4. Impressum in recentiori Boleslavo, u Jiříka Štyrsky. A—O po 8, P 7 listů.

789. Doktora Martina *Lutera o swobodě křesťanské* knížka, r. 1522. w 4.

790. Spis dosti činící tomu, *proč při přijímání k swátostem zázvazkové dějí se* 1522. we 4. 13 listů. Jiřík Štyrsky (w Mladém Boleslawi.)

791. *Spis tento we jméno páně učiněný*, w němžto nynějších nowowěrców neplná a necelá, anobř kusá wiera se ukazuje, 1500 chybně místo 1522 aneb 1523. D. böhm. Lit. I. 144.) w 8. A—X po 4 listech; Z má 3 listy.

Spis tento čelí zvláště proti Luteránům, a psán od někoho z jednoty bratří českých.

792. *Spis Martina Lutera*, w němž ukazuje, *co se mu při bratřích zdá* za prawé a pochybné, a to z příčiny otázek dětinských, 1522 we 4. 14 listů (bez roku) Paulus Olivecensis.

793. *Odpověď bratří* na spis Martina Lutera, kterýž německým jazykem wytisknauti dal, w němž oznamuje, coby se mu při bratřích widělo za prawé a co w pochybnosti neb nesrozumění, načež mu zase zpráwu podlé písem swatých slušnou činie. Z Čech a z Morawy 1523, we 4. 45 listů. In monte Oliveti (Litomyšli).

794. *Spis tento otázek trojich*. První jako počínajících, druhé prospiewajících, třetí doko-

nalejších, totiž dětí, mládencůw i zmužilých, o *wiěte* obecné křesťanské jediné, 1523, w 4. 133 listů u Jiříka Štyrsky (w Mlad. Bolesl.) Po druhé 1524 we 4. tamže.

795. Spis tento, jenž jest počtu vydání, najprw o *moci swěta* a puowodu i o příčinách zřízení jejiego i o *prawdě* jejie w nowém swědectwí. Též i o *přísaze* 1523, w 4. 80 listůw. Na Podolci (předměstí w Boleslawi).

796. *Odpověď na spis Kalenců*, w němž wšecky na pořád potupuje i odsuzuje na zastracení směle, a to nejwíc bratři a Lukáše zejména, na něž slušný odpis jemu zase činí, 1523. Z Boleslawi we 4. 16 listů. Olivecensis. Od **LUKÁŠE** staršího mezi bratřimi.

797. Spis tento o *pokání*. Najprw coby to w sobě neslo slovo pokání. Potom o puowodu pokání. Potom o rozdíle pokání 1523, we 4. 56 listů u Jiřího Štyrsky na Podolci.

798. *Odwolání odpadlosti*. Příklad a nawrácení se od Antikrista. Rok 1523 w Indexu mylný jest (dle Dobr. Gesch. d. Sp. II. 337). Bez místa.

799. *Spis* welmi užitečný a potřebný o *stawu swobodném a manželském* počíná se šťastně, I. 1523, 116 listů. K tomu jakožto druhý díl: Tento spis o manželstwě učiněn jest we jméno páně. W němžto postaweno jest najprw, coby bylo manželstwíe. Potom coby byla swátost manželstwíe. Potom co potřebie mieti před manželstwím i swátostí. Potom co potřebie jdúcím k manželstwíe i k swátosti atd. 1523 w 8. 74 listů. W Mladém Boleslawi.

Složen byl celý spis r. 1509, tištěn r. 1523. W předmluwě prawi se o něm toto: „Protož widělo se za potřebné k žádosti wěrným manželóm a k správě i k naučení o tom stawu spis dáwno učiněný, sůzený i potvrzený w jednotě bratrské obnowiti a k imprimowání dáti. — Olivecensis. (t. Pawel Oliwetský w Litomyšli. 8.

800. *Spis o potřebných věcech křesťanských*, kterýž jest od některých kněží Pražských vydaný, proti wystawowání swátosti těla Kristowa w monstranci. Opět jiný, že mše nenie oběť. Jiný, kterak Kristus je podstatněji w člowěku dobrém milostí swú, než w swátosti oltární. Opět o poswěcawání těla i krwe páně, že má býti jazykem rozumným, 1524 we 4. 8 listů. Na čele stojí kalich s nápisem: Bibite ex eo omnes, wadie se o to podnes (u Jiř. Štyrsky.)

801. *Wyznání wíry* wšebec učiněné od těch, kteří bywše skrze bludné kněží swedeni napprawiti se dali 1524. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. p. 122.

802. *Odpis* proti odtřencům, jenž se malú stránku nazývají, na spis vydaný pod jménem Kalencowým *proti spsu o moci* zřízené swěta, vydanému od bratří. Skonává se wypsání práv bratrských we středu před obřezáním páně, léta

p. 1524 a téhož léta w sobotu den památky sw. Nětiše panny wytištěno spolu při odpovědi Kalencowé 1524, we 4. na Podolci (Mlad. Bolesl.) u Jiř. Stýrsy.

803. Od bratří list králi Ludwikowi poslaný 1524. Dle Jafetowy hist. br. Psaní bratří českých králi Ludwikowi a králové jeho — oboje psaní wyt. 1524 [Jaf. list. 16]. Konfessi Waldenských aneb Boleslawských bratří w Indexu poznamenána zda jedno? (D. G. H. 339.)

804. Clypeus fidelium, *pareza věřících*, jest spis (dle Paprockého I. 197.) od kněze a Pražského bakaláře Augustina Netvořického proti Luteru, bratřím a některým mistrům Pražským vyhotovený a opatu Emauzskému Janu Nožičkowi připsaný. Pořádž žádného exempláře nestává, pochybně, český byl.

805. Kniežka tato jest o *gruntu wiery* obecně křesťanské s jistými důvody proti odporům Antikristovým vydaná od bratří 1525, w 8. 24 archy. Olivecensis.

806. Bratra MATĚJE PAUSTENÍKA a) spis, kterýž tu w Praze od několika let w příkladnosti života svého jsa, slovo zákona božího zjevně jest kázal, učil i napomínal, administratorowi mistru Hawlowi s žádostí spasitelného dobrého sepsaw, do Týna na faru poslal. Mistr pak zlé za dobré nawracujíc Matěje hned i s poslem do šatlawy wsadil. A to se stalo w sobotu před třetí nedělí w postě léta 1525; w 4. listů 8. Rkp. w 4. u Miltnera na Smečně. Též w rkp. u Krolmusa od r. 1567.

b) Téhož Matěje list ze žaláře bratru Wawřinci od r. 1526. Sem náleží:

807. Spis proti odporům, žeby swátost těla a krve páně znamením toliko a ne prawdau byla. (Index 250.) 1526.

808. O německé mši 1526.

809. List JERONYMA faráře u sw. Hawla bratru Matěji, a tohoto odpověď.

810. Šest listůw Bruna, kartuziana z Gaminu w Rakausích, z nichž patero šlechticně z Klinšteina (1526—7), šestý bratru jeho Janu z Raupowa swědčí. Rkp. u Minoritů w Praze.

c) Milostivé léto.

811. List milostivého léta 1509. Rkp. bibl. weřejné.

d) Výklady.

812. M. JAN HUS. a) *Výklad wětší na pátere* t. na wiru, desatero přikázání a modlitbu páně. Inc. Každý křesťap, jenž rozumění má, chceli býti spasen, musí X a matka má učila mě říkati amen, tak bůh tak! [1412 před sw. Martinem].

Ms. Budussin. Gersdorf. fol. 51. memB. saec. XV. in fol. a fol. 11—137. (krásný exemplár). — Ms. Mikul. Dietrichst. I. 59. chartac. saec. XV fol. 373 in 4. Tiskem vydán pod titulem: Mistra Jana Husi

kazatele slawného dědice českého dwanácti článkůw wíry křesťanské obecně, desíti božích přikázání a modlitby páně Otče náš výkladové, každému spasení žádajícímu křesťanowi nejpotebnější — ur. vládyce p. Janowi Leskowcowi z Leskowce a na Kamenici, Mikuláš Konáč z Hodiškowa, místosudi dworský atd. připsuje. W Praze u Bílého Lwa na Owocném trhu I. 1520 dne 20 měs. Unora fol. 108 listů. [Wýtisk p. Bočkůw necelý, ale dopsaný rukau XVI věku.] O sobě zvlášť: *Výklad na desatero b. přikázání* rkp. weř. bib. XVII. F. 50 num. 3. et XI. C. 8. num. 14. Kratičký výklad na přikázanie božie desatero pro sprostné a neprázdné w práci wyložené skrze mistra (jméno jest wykřááno, a na kraji připsána slova: nechaj státí pro bůh). W rkp. bibl. Olomaucké N. 5. *Výklad na první epistolu sw. Petra též od Husa. Výklad na druhé boží přikázání. Na konci: L. P. 1671 fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 32. Výklad článků wíry, tištěn také při postille od r. 1563. Šturm w rozsazení str. 111 uwádí knihu bratrskou: Obecné všech křesťanů naučení starodávní wíry, přikázání a modlitby s wysvětlowáním jich 1535. Snad též Husůw to spis, nebo wýtah z něho?*

b) *Výklad menší na pátere. Inc. Spasitel církwi swaté, kteráž jest sbor. Rkp. w mus.*

c) *Téhož výklad na písničky, jenž slowů Šalomúnowy, rkp. na pap. a z částky na pergam. s obrázky od r. 1448, w mal. 8. (u mne). Počiná: „Císař a král všeho tworů.“*

813. Ecclesiasticus aneb naučení, *jakby kázání mohla lidu býti užitečná* rkp. w 4. weř. bib. XVII. F. 40.

814. Mikuláše Lyry *výklad na čtení sw. Matauše. Rkp. fol. w fol. w Krumlowě za času Balb. Nyni w bib. weř. pod XVII. C. 20.*

815. *Výklad na ewangelium sv. Jana* od 1—7 kap. w fol. w bibl. kostela kapitoliního A. 109.

816. *Výklad na knihu Ecclesiastes* od M. J. ČERNEHO lékaře jakési paní Joance z Liblic (manželce Wiléma z Pernšteina) 1500.

817. *Výklad na Pašije w rkp. Mus. od r. 1414.*

818. *Výklad na zjewení sw. Jana* w rkp. weř. bib. XVII. E. 9. Sw. Jana církew sw. nazývá orlem X obětmi ulezení milost boží Amen.

819. TÁBORSKÝ JAN.

Na první kapitulu druhé kanoniky sw. Petra, o ctnostech br. Jana Táborského psaní. Inc. Milost wám a pokoj buď naplněn w poznání boha a pána našeho Ježíše Krista. Kterak všechny věci nám božské... X ... bohu věřiti, že když dal w ruce skutky dobré, žef také spasení dá, Amen.

Archiv bratrský V. fol. 55—73. (Palacký.)

820. Psaní na slovo s. Petra w jeho kanonice druhé, kap. třetí, položená: o rozdíle mezi bratřimi prawými a falešnými. Inc. Jakož nejmilejší bratr náš Pawel podlé dané jemu moudrosti psal wám X p. Krista, jemuž chwála nyní i w den věčnosti Amen.

Arch. bratr. V. fol. 79—109.

821. *Wýklad na slova s. Jana* v prwní kanonice, w kapitole prwní položená. *Inc. Dímeli, že hřichu nemáme*, sami se swodime X dobré věci k užitku wěčného žiwota amen. (Haec litera compilata est ad a. d. 1474. in junio).

Archiv bratr. V. fol. 111—124.

822. *Wýklad na řeč s. Jana* z kanoniky prwní, z kap. druhé, na ta slova: *Wšecko což atd. Inc. Wšecko což na světě jest žádost očí, jest žádost těla a pýcha žiwota, jenž není z otce, ale ze světa atd. Explic.* ku kteréžto rač nám dopomoci buoh wěčný a nesmrtelný, pán a král všemohúci Amen.

Archiv bratrský V. fol. 125—129.

823. *Wýklad na pašije sw. Jana.* Rkp. XVI stol. w Olom. bib.

824. *Bratra LUKÁŠE a) Wýklad na zjewení sw. Jana r. 1501. b) wýklad na 6 kapitolu sw. Jana, item na 3 kap. s. Jana o Nikodemowí, pak na 4. o Samaritance, též srownání řečí kapitol 3, 4, 6. s. Jana. Též na 11 kap. epištoly k Korintům (1504). c) Wýklad na knihu žaltář k žádosti jedné paní 1505.*

825. *Naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu páně 1512 w 8. Per Paulum in monte Oliveti (w Litomyšli).*

826. *Na žalm Dawidůw: Smiluj se nade mnú bože, wýklad bratra Jeronyma w Praze 1514. w 8. 32 list. Jest to Savonaroly wýklad žalmu 50ho.*

827. *Wýklad na modlitbu páně, kdež i prwe w položení kratším, jakož předmluwa oznamuje, wýtiskován jest 1520, w 4. Poprwé 1512 (wiz N. 812.)*

828. *Zpráva obecná i s wýkladem obzwláštním na modlitbu páně. Na hoře Oliwetské 1520. (Boček.)*

829. *Wýklad slawného d. M. Luteru o Antikristu na widění Danielowo, w 8 kapitole, w Praze 1522, we 4. od Oldřicha WELENSKÉHO přeloženo i tištěno (kázání dle Dob. II. 396.)*

830. *Petra CHELČICKÉHO spasitelní wýkladowé na čtenie nedělní w Praze u Pawla Seweryna 1522 fol. Po druhé tamže roku 1532. b) Wýklad na čtení sw. Jana w 1. kap. rkp. weř. bib. 1597.*

831. *Wýklad na Ewangeliu sw. Lukáše rkp. weř. bib. XVII. D. 21. fol. b. r.*

832. *Ewangeliu sw. Matauše, wyloužené wýklady otcůw swatých. Rkp. weř. bib. z XV stol. na perg. XVII. A. 4. listů 396.*

833. *Wýklad na epištoly sw. Pawla rkp. weř. bib. XVII. E. 31. z XV století (necelý).*

834. *Wysoce umělého Desideria Erasma Rotterdamského spis obšírný a dokonalý wýkládaje Otče náš, rozdělený k sedmi dnům*

téhodne. Připojen žalm XXI. w Plzni 1526. w 8. tři archy. Překladatel jest: O. S. chwála má Pán = Ondřej STROJEK Cantor. Wýtisk jeden w bib. weř. (Wiz Rozbor 1842 str. 149) též u Bočka.

e) Postilly.

835. *JAN HUS: Postilla, počíná: Milosrdný spasitel; pán všemohúci, syn boží Ježíš Kristus, prawý bůh a prawý člověk, přišel jest na svět... Nejstarší rkp. w Budišíně, Gersdorfské bibl. od r. 1412 fol. [na desce 1686] zawirající a) Wýklad na Wěřim, na desatero přík. na modlitbu páně; b) o šesti bludech; c) Wýklad na nedělní ewangelia: „Milosrdný spasitel pán všemohúci“ atd. spis to necelý od listu 148 až do 313. [Wiz Čas. mus. 1840. str. 407.] Jiný rkp. weř. bib. XVII. A. 11. we 4. pap. od r. 1413. Wyloženie swatých čtenie, čili wýklad na nedělní ewangelia. Závěrek jest: Léta tisícého čtyřstého a třináctého w den postní swatých apoštolůw Šimona a Judy na hradě, jenž slowe Kozí, toto wyloženie swatých čtení jest skonáno. Jan Hus mistr. Opis jiný též postilly od r. 1415 skrze Sigmunda z Domažlic w mus. Opět jiný nachází se w městské bib. Normberské na pap. we 4. psaná (dle Dobrow.) mezi 1443—1453. Opět jiný opis w bib. weř. w fol. XVII. B. 13 as téhož stáří. Tiskem wysla w Normberce od Jana Montana a Oldřicha Neybera 1563, w fol. pod nápisem: Postilla Jana Husi, mučedlníka božího, na ewangelia, kteráž se čtau přes celý rok; k nižto přidane jsau mnohé jiné knihy téhož M. Jana Husi, kteráž jsau ještě nikdy nebyli imprimované, a již nyní teprw na světlo wydané, kterýchžto kněh, přewrátě list, index aneb pořádek najdeš MDLXIII. (Na konci): Wytisštěno w slawném říšském městě Nornberce u Jana Montana a Oldřicha Neybera fol. 2 dily. Prwní díl obsahuje na 14 listech předmluwu, žiwot atd. pak samý text na LXVII listech; druhý díl CCLXI listů, ozdobený mnohými obrázky na dřewě, tištěn středním šwabachem. Dotčený index na druhém listu ukazuje obsah: 1) dvě předmluwy J. Husi. 2) Předml. impressorowa. 3) Žiwot J. Husi. 4) Dvě epištoly J. Husi z Konstanci o přijímání pod obojí. 5) Postilla na ewang. nedělní a swátky některé. 6) Kázání o wečeři páně. 7) O šesti bludích. 8) Dewět článkůw aneb kusůw zlatých. 9) Zrcadlo wětší. 10) O sedmi hříchích smrtelných. 11) Pět epištol J. Husi z Konstanci. 12) List pánůw českých a morawských do Konstanci odeslaný. 13) Traktat o manželství. 14) Traktat o odumrtí. 15) Dwanácte článkůw wíry křestanské. Opět (w Praze u Melantrycha) r. 1564, w témž formátu jako Normberská (bez místa tisku). Rod. titulem*

Mistra Jana Husi postilla na ewang. kteráž se čtou přes celý rok we dni nedělní, již po druhé vytištěna i s registrum, kteréhožto prvé nebylo, znovu lépe spravená i bedlivěji dělaná, neb korigovaná. K této postille přidané epistolý nedělní, též s výklady na celý rok mistra Jakobella (w. num. následující.) Také přidán jest i život téhož mistra Jana Husi, a k tomu sedm epistol, kteréž jest w Konstanci jsa u wězení k Čechům psal. fol. První díl listů 10. (Předmluvy impressor. a Husi k členářům a na postillu) a CXIV textu. (Pak) druhá stránka postilly aneb kázání nedělních od sw. ducha až do 1 neděle adwentní, listů 223. Po třetí tištěn zase w Norm. 1592.

836. Epistolý nedělní s výklady přes celý rok, mistra JAKOBELLA kněze a kazatele zákona páně, wěrného a milého towaryše téhož mistra Jana Husi, kteří jsau ještě nikdy nebyli tištěné, ale již nyní teprw na světlo jsau wydáné l. 1564, listů 204.

837. Petra CHELČICKÉHO postilla pod nápisem: kniha výkladůw spásitelných na čtení nedělní w Praze 1522, fol. potom 1532.

838. (Mistra Jana ROKYCANY) výkladové a kázání na čtení nedělní přes celý rok. Wydal ji jakožto farář w Teyně w Praze r. 1470. Jest toliko w rkp. okolo 1500 (u p. Fr. Saukupa we 4.) též od r. 1584, w katal. nebožtíka Institorisaze kazatele w Prešpurku od Jana Cadaverosa jinak Kaurimského přepsaná. Jiný rkp. fol. bibl. weř. XVII. B. 2. 1586 psaný od Dawida Praetoria, praeceptoru w Táboře též XVII. D. 40. Jiný od r. 1612, 1659, XVII. D. 12. 1671 XVII. C. 33. (D. G. II. 230). Též rkp. w mus. 219. M. Rokycany kázání a řeči w rkp. nacházely se w knihowně nebožtíka Fr. Ant. z Nell, a některé čel Dobner sám, kterýž o tom zpráwu dává w Monum. hist. boh. na r. 1434. Bohemico sermone pereloqueptem fuisse Rokycanam praedicatorem Eccl. S. Mariae ante Laetam curiam Pragae prodit una alterave ejus oratio jam annos abhinc aliquot a me lecta etc. Jeden rkp. w opisu z XVII věku u p. Bočka. U Ribaye byl rkp. psaný r. 1581 skrze usilování p. Hawla Bernartického měšťánina Star. m. Pražského ze star. 1470 we 4.

f) Kázání.

839. Rkp. w bib. Olomucké z XV stol. fol. (předtím Carthusiae de Dolano), zawírá: Propowědění z sw. písem, a sw. Otcůw, též řeči české, psán r. 1410—1416.

840. Enchiridion, seu manuale curatorum, dans praedicandi modum tam latino quam vulgari Boema sermone, omnibus curatis cum utile,

tum necessarium. Norimberg. 1518 w 8. Neznámo p. Dobr. obsahujeli příklady české. (D. G. II. 327.)

841. JAN HUS. a) Kázání o tělu božím. Na něž se již jeden utrakwista w swé odpovědi na matrikat Bosáka od r. 1496 odvolává, dokládaje, že to i jiná kázání rukau mistra Jana Husa psané máme. Vyšlo od Pawla Bydžowského, kněze a faráře pod obojí u sw. Hawla, w Praze 1545, česky a něm. spolu s kázáním Jakaubkowým o wečeři páně, připsané Pražskému měšťanu Duchkowi Chmelíři ze Semechowa, jakožto milovníku a shromažditeli Husových spisůw, kázání o wečeři páně při postille od r. 1563.

b) Téhož kázání o umučení páně w rkp. Štokholmském D. G. II. 226.

c) Téhož kázání o wysvětlení wíry, o pánu bohu a sw. Trojici.

d) Kázání dvojce o Antikristu a šelmě, která bojuje proti swatým, nyní w řeč českau přeloženo od kněze Viktorina Anzīgina *Škutečského*, někdy kazatele ewang. Kristowa na Horách Kutných; 3 archy. Na konci: Tlačeno w Magdeburku 1554. (Tisk literami šwabskýmí neakcentowanými u Čelak.)

842. Kázání zvláštní o člověku, kterýž sstupowal od Jerusálema. Neděle 1. d.

843. Kázání welikonoční nejmenowaného z XV stol. Inc. Slavné wzkříšení spasitele našeho buď weseli každého wěrného. Wimizež a znamenajmež, bratříe najmilejší atd. *Expl.* a kraluje na věky wěkoma Amen. Rkp. Wideň. 4935 fol. 339—342 we 4. (Palacký.)

844. Jiříka Šerera: Křesťanské wojenské kázání, z něm. přeloženo od Wácl. BROSIUSA. W Normberce 1513 we 4.

845. Výklady Františka Lamberta Awenionenského na zjewení sw. Jana. Inc. Sw. Jan apostol boží, jakož prikázání od boha přijal X kralowati budeš s otcem i s duchem sw. jediný bůh na věky wěkůw Amen. Rkp. weř. bib. XVII. H. 20. w 8. z věku XV listů 472 pap.

846. ROKYCANY a) kázání na sněmu u Hory (Kutné) na den sw. Františka r. 1441 [w hist. bratr. 1. 77 se uvádí].

b) Téhož kázání proti českým kněžím s strany swé. [Jafet w hist. bratr. připomíná; snad to samé.]

c) Kázání (téhož) w neděli druhau po sw. trojici, též kázání w 3 neděli po welikonoci. [Uwodi se w Jafetowě hist. bratr. f. 71—2.]

d) Kázání téhož w opisu z XVI věku [u p. Bočka].

847. Řeč (krátká) k swátku slavného wzkříšení Kr. p. s. n. (saec. XV) 4. Rkp. weř. bib. XI. C. 4. num. 1. fol. 59.

848. JIRY paustewnika kázanie o narození

božiem. Rkp. XVI stol. bibl. weř. XVII. H. 11. num. 4. „O kterak welebný, kterak slavný a swatý jest den tento atd. Konec schází.

849. JAKAUBKA kázání o poctivosti a cti, kterau má člověk weřný učiniti tělu a bohu. Tištěno 1545 we 4. (bez místa.)

850. Téhož bohomyšlné kázání a rozmlauwání weřné duše s pánem Kristem (bez místa). Pawel Bydžowský je wydal s Husowým káz. o tělu božím 1545.

851. Petra CHELČICKÉHO a) řeč na 13 kap. zjew. O šelmě a obrazu jejím w 4. stojí w indexu bez roku. b) Výklad na čtení s. Jana 1. kap. rkp. 1597, weř. bib. XVII. D. 40.

852. Výklad na Lukáše, jsau vlastně kázání) rkp. na pap. w fol. weř. bibl. (D. G. II. 231.)

853. M. PAWEL PŘÍBRAM: Výklad na desatero boží prikázání welebného otce Martina *Luthera*: z regule swatého Augustina, kázání od něho lidu Wittemberskému... X Tišt. i dokonáno w Praze w pátek před sw. Martinem 1. p. 1520. (Arma C. P.) 287 str. in 4. w bibl. Raudnické. Toto kázání přeložil M. Pawel Příbram, a dal na swůj náklad tisknauti, umřel ale dříve wyjití knížky (u Bílého Lwa, jakž widěti ze štitu města Prahy a připsu Arma C. P.)

854. Kázání nedělní a swáteční 1520 per fratr. Frewdl de termis (w Železnici) rkp. weř. bibl.

855. Doktora Martina Luteru kázání o nowém zákoně a nebo o posledním kšaftu Krista pána — to jest o mši swaté we Witmerce učiněné 1521 w 4. 47 listů w Praze.

g) Služebnosti církewní.

856. Napomenutí před posluhowáním — kázání před posluhowáním — o prwní věci, o přisluhowání slova božího — služba při posluhowání, rkp. XV stol. 29 listů w 12. [u p. Bočka.]

857. W rkp. weř. bibl. XI. 2. z weku XV na listu 111, jest formule oddáwací: Bůh a otec pána našeho J. Kr. buď s wámi a spoj wás atd. pak dvě kratičké modlitby: α) shleduj pane bože s nebe na tohoto sluhu twého N. i na tuto služebnici atd. β) W milosti otce i syna i ducha sw. atd.

h) Swatí otcowé.

858. Sw. Isidora naučení každému hřišnému užitečné, w 18 kapitolách, w rkp. weř. bib. XVII. B. 6. též XVII. E. 15. Počátek: Čiň synu, jakž potřeba jest atd. Konec: a jest řeč sw. Isidora Amen. [listy 4 fol.]

859. Sw. *Augustina* a) Rukowět. Rkp. weř. bibl. XVII. G. S. r. 1469, w 4. též za žaltářem od r. 1475, též w bibl. Wid. Cod. theol. Ms. N. 790, w 8. listů 316, kdež nalezati wýtahy z epistol sw. Jeronyma, a od str. 53 rukowět sw. Aug. takto počínající: (Poněwadž mezi osidly bydlímy, snadně od sláwy nebeské odpadujeme atd. a na listu 68: i dokonána nebeská slavnost Amen. A tak jest konec rukowěti swatého Augustina. Tištěna jest dle zpráwy Weleslawinowy w Praze 1562, bywši přeložena od kohos neznámého, u Bart. Netolického w 8. Potom s nápisem: S. Aug. knížka, kterauž nazwal *Manuale* t. j. rukowět, o spatřování p. Kr. aneb o slowu božím, z lat. přel. od M. A. z *Welesl.* w Praze 1583, w 12. Pak wyšla r. 1600 a 1736 u Hrabý, pak 1786 od Faustina Procházky u Diesbacha w 8. str. 94. Posléze od Pražské konsistoře 1828, spolu s Soliloquiemi od str. 83—130, mimo rozwržení obojho spisu.

b) Augustini regulae (prawdla řehol klášterních). Tyto jsú věci, kteréž abyste zachowali, prikazujem wám, jenž jste w kláštere ustaweni. Prvé pro něž jste w jedno shromáždění, swazku milosti ostřehajte X Tak buoh daj a jeho milá matka panna Maria Amen. [Prawdla w krátkosti wztahují se na modlitby, oděw, swornost, poslušenství proboštu.] Rkp. weř. bibl. XI. C. 1. num. 27, též na pergam. XVII. G. 24.

c) Počíná se traktat sw. Augustina, kterýžto nazwal marnostmi tohoto swěta, w mal. 8. osm listů. Na konci: Tak se skonává traktat sw. Augustina o marnosti tohoto swěta 1. p. 1506, we středu po sw. Školastice w Starém městě Pražském. Wiz Rozbor 1842, str. 149.

860. Počíná se epistola blaženého *Eusebia* k Damazowi, biskupu Portunskému a k Theodyonowi pánu mému Římskému o smrti slavného Jeronyma učennika výborného, pro něhož tyto knihy slowů sw. Jeronyma a tak počínají: Otci předostojnému Damazowi biskupu Portunskému X pamětlíw buď mnú na modlitbách twých Amen. Rkp. weř. bib. XVII. E. 9. 4. list 1—135. Též rkp. w Olomauci na pap. w 4. dokonáný 1410. W témž rkp. Počíná se jiná epistola Cyrilla, biskupa Jerusalemského k sw. Augustinowi o diwiech, ježto jsú sě stali od Jeronyma učennika výborného.

861. Téhož *Eusebia* tractatus de fide catholica ad Petrum diaconum lat. a česky od r. 1485, rkp. weř. bib. XVII. E. 10. num. 4.

862. Traktat de conflictu vitiorum et virtutum, který se sw. Augustinu jindy připisowal. rkp. dworské bibl. Wid. (Cod. theol. N. 934. fol.)

863. Sw. *Jeronyma* modlitby, list k Paulu

a wyprawování o smrti jeho, w rkp. od r. 1532 u minoritů, kterýž ale ze staršího opsán jest, jakž to slova některá, k. p. ješitnost (vanitas) atd. prozrazují.

864. Sw. Jana Zlatoustého (Chrysostoma) a) Kniha o napravení padlého, přel. Viktorin WSEHRD 1495. Přípis knězi Jirowi, znamenitý pro chválu češtiny. Po druhé 1501 w Plzni. Po třetí w Praze u Fetterlowé 1820. 8. archů 9 a 2 listy. Nachází se též w rkp. sauwěkem až necelém w weř. bibl. XVII. H. 11. num. 1. (list 1—62.)

b) Počinají se druhé knihy sw. Jana Zlatoustého, že žádný nemůž uražen býti od jiného než sám od sebe, w témž rkp. num. 2. přel. HRUBÝ z Jelení 1497, a připsal Mikuláš z Černčic, (por. číslo následuj.)

865. Sw. Cypriana a) knihy, kteréž psal k Donatowi o potupení swěta. b) Druhé knihy, w kterých se vypisuje pravý a gruntowní základ na modlitbu páně atd. W predešlém rkp. weř. bibl. pod num. 3. we 4. Tyto čtyry spisy t. Zlatoustého a Cypriana, tištěny byly pod titulem: Knihy čtvery (na konci): Skonávají se knihy čtvery, dvojce sw. Jana Zlatoustého, první jsú o napravení padlého, a druhé na tuto řeč, že žádný uražen býti nemuž, než sám od sebe, Cypriana pak swatého též knihy dvojce, jedny o potupení swěta, a druhé výklad na Otče náš, a to léta božieho MCCCC w 8. w Plzni A—E po 8, T7 listůw, u Mik. Bakaláře. Znowu vydány a) kniha sw. Jana Zlatoustého, že žádný uražen nemůž býti od jiného atd. b) Sw. Cypriana o potupení swěta. c) Téhož výklad na nejsvětější modlitbu páně, od Pražské konsistoře, w Praze 1828, w 8. str. 92. Čtvrtý spis o napravení padlého. d) Epistola Cypriana mučedlníka o záwisti a nenávisti 1507, w 8. na hoře Oliwetské (w Litomyšli) u Pawla z Meziríčí A—Z. w 12. w Prostěj. u Kaš. Aorga 1558, w 8. Cypriana list o kněžích, přel. od Hrub. z Jel. rkp. od r. 1513.

866. Cyrilla epistola k sw. Augustinowi o diwech sw. Jeronyma z XV stol. rkp. w bibl. weř. XVII. E. 9. num. 2.

867. Sw. Bernharda a) Rozmýšlenie a obieranie (o umučení Kr.) Rkp. weř. bibl. XVII. E. 5. we 4. b. r. W jiném rkp. nachází se pláč Marie. b) Téhož traktat o boji duchowního Jerusalema ¹⁾, w Benátkách 1506, w 8. 13 listu, též w Praze 1507. w 8. Pawel z Meziríčí a—Z. Wiz Rozbor 1842. str. 151. c) o dokonaném životě stol. XV rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. N. 14.

1) Wydal jej s knížkau: Zrcadlo traktatek atd. Jan Jindřichský ze Zátce, jeden z korektorůw biblí Benátské.

868. Naučení sw. Augustina a sw. Anshelma o poctivosti nábožné milosti ku přijímání těla božieho a o užtích zármutku zde na tomto světě trpících. Swatý Anshelmus myslé atd. X rač nám dopomoci všemohúci pane J. Kriste. [Listů 6½ fol.]

869. S. Anshelma naučení o poctivosti nábožné milosti ku přijímání těla božieho a o užtích zde na tomto světě trpících: s. a. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 3. — Rozjímání a některé jiné menší spisy jeho w rkp. bibl. Křižown. w 8.

870. Sw. Řehoře řeč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme. Rkp. weř. bibl. (1513) od HRUBÉHO z Jelení XVII. H. 13. num. 3.

871. Sw. Basila řeč o záwisti, z řeckého w lat. přeložil Nikol. Perotus; z latiny do češtiny HRUBÝ z Jelení rkp. weř. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. též H. 13. w 8. b. r.

872. Lactantius Firmianus. O pravé poctě boží, (přitom) wýtahy ze Seneky o hněwu 1518 we 4, půl sedma archu po 6 listech u Mikul. Klaudiana w Bolesl. Mladé, opět w Praze 1786, w 8. str. 108. u Jan. J. Diesbacha (od Faust. Procházky). Wýtah z Lactantia Firmiana o pravé poctě boží w rkp. weř. bibl. XVII. E. 11.

b) Wzdělawatelné.

873. JAN HUS a) Dcerka aneb poznání cesty pravé k spasení. Počiná: Slyš dcerko a wěz atd. rkp. w Mus. 559. z XV stol. we 4. kdež i kronika Martiniani, Solfernus, začátek Beliala, Adam a Ewa, Basil. kompaktata a kratičké letopisy české. W jiném rkp. psaném rukau Sigmunda z Domažlic od r. 1414 w mus. Tiskem wydaná od W. Hanky. W Praze w 12. 1825 u J. Fetterlowé z Wildenbrunu.

b) O pravé powinnosti člověka fol. (bez roku i místa.)

c) Téhož: O zkáze pocházející z ustanowení lidských fol. (bez roku i místa.)

d) List mistra Jana Husi, jímž jisté panny klášterní k setrvání w jejich stawu napomíná. Milost swú a potvrzení w milosti a panenství rač wám dáti choť pán Ježíš, jehož jste sobě nade všeckny jiné zlíbily X mistr Jan H. kněz nestatečný. Rkp. XV věku w 8. (Boček.)

e) Znamenaj o pravém potupení tohoto swěta a jeho weliké newěře, kterúžto pokazuje swým služebníkům a swým přátelům, diwuč je podtrhuje. [3 listy mezi jinými Husowými spisy rkp. bibl. Mikulowské 159. Boček.]

874. W rkp. Opatowickém nyní w Museum, na pap. we 4. z první polowice XV věku nacházejí se mimo jiné částky tyto: a) Řeč o pravém pokání 9 listů. b) Řeč o božím těle.

c) Užtkowé přijímání. d) Swatě prosby. e) Užtkowé postu. f) Modlitba má čistá před bohem býti. g) Kterak sobě milosrdným býti. h) Milosrdenstwie k swému bližnimu. i) Dewět měst našich bližních. k) Mnozí stýskaji o zpovědi. l) Sedm smrtelných hříchůw w řeči krátké. m) Též obsírněji. n) O dwú bratřích, jižto spolu wálku měli. W. Čas. Mus. 1832. str. 148.

875. (ROKYCANY) O sedmi wášních a wadách, ježto hlavní hřichowé slowau, o poznání se w nich, o jejich mrzkosti, a kterakby je člověk přemoci, aneb se jich vystřici mohl. Wydáno od Fr. Nowotného z Luže atd. w Praze u Jana Diesbacha 1807. w 8. str. 43.

876. *Bonaventury*, kardinala a doktora a) Knihy o žiwotu duchowníu. *Inc.* Požádal jsi ote mne najmilejší, abych napsal tobě něco k wzděláni totiž žiwota duchowního X jehožto jméno jest najhlavnějšie na wěky wěkůw Amen. List 1—32.

b) Tyto knihy jsú o sedmeru prospiewání duchowníka neb zákonníka a slowú *Candidatus*. *Inc.* Prospiewání duchowníka neboli zákonníka w sedm se děli obyčejůw X a toho nám rač dopomoci pán J. Kr. panny Marie syn Amen. Rkp. weř. bibl. XI. C. 6. od r. 1453. List 32—242.

877. W rkp. weř. bibl. XI. C. 3. a) O pýše, pokofe, pokrytstwi. *Inc.* Poněwadž jakožto pýcha jest počátek a kořen i pochop wšeho zlého X čtvrté wšecky swé skutky počínati od lásky pána J. Kr. a od té prawé milosti, kterou má ku pánu Ježišowi, list 86—95. b) Rozjímání nábožné s doklady sw. otců a pisma necele. *Inc.* Bóh otec i jeho milý syn, bóh Ježiš i bóh duch swatý wše jeden hospodin milosrdný rač s námi býti a nám dáti swú wílost atd. list. 110—126.

878. *Mládenec* neb *Orlojik* (Orloj) maudrosti wěčné; rozmlauwání mezi maudrosti wěcnau a mláďencem. Počátek: O pánu bohu čijte w dobrotě a w sprawedlnosti srdce atd. Listů 59 Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. též tam XVII. F. 31. we 4. od r. 1455 ¹⁾ 1469 we 4. též XVII. F. 10. 1497 w 8. též E. 18. we 4. b. r. též B. 6. fol. b. r. Jiný w museum we 4. u něhož některé lekcíe aneb čtení. Rkp. w Jindřichohradecké bibl. z XV století pak u minoritů od r. 1532.

879. Powídky čili pohádky nábožné, psané r. 1482. W Olom. bibl. (Boček.)

880. Knížky o rozličných ctnostech, (4 knihy) sepsané w latině od *Albertana*, práwního zastupitele w Brixii (causidicus Brixiensis) pod císařem Fridrichem r. 1238; do češtiny přeložené od neznámého. Rkp. nalézají se dwa: w museum od r. 1462, num. 566, a druhý b. r. W bibl. weř. jsau čtyry, od r. 1475, 1493, třetí b. r. fol. a čtvrtý též z XV wěku. O jiném rkp. w Prešpurce dal zpráwu p. Palkowič w Týdenníku 1817 num. 29. Obsah rkp. od r. 1475, (weř. bibl. XVII. E. 14. pap. we 4. listů 163) jest tento: a) prwní knihy: O řádném mluwení a mlčení, dle werše: Kdo, co, komu, proč, kterak, kdy mluwí, pamatuj wždy. b) druhé knihy: O račě a utěšení w zámutech (synowí, kterýž se s lékařstwím ranným obíral, aby skrze to sobě i jiným prospěti mohl) c) třetí knihy: Kterak máš milowati boha a bližního swého d) čtvrté knihy: O milowání wěcí netělesných a nečasných, kteréžto srdcem, myslí a úmyslem býwají pochopeny, jakož jsú: sprawědnost, práwo, rozum a ctnosti a hřichowé, kteréžto wěci mají býti milowány, a hřichowé owšem zahnání. (Spis tento pln jest dokladů z klassiků latinských a řeckých i z písem sw.) Prwní kniha nalézá se též w rkp. pap. we 4. od r. 1457, 5 listů (opsáno w Slaném). Počíná: „Jakož píše sw. Jakub, že wšeliké stwoření, najukrutnějších zwírat, hadůw i ptactwa, lidmi muož ukroceno býti, ale jazyka člověčího žádný skrotiti nemuož; protož knížky tyto o řádném mluwení a mlčení wersíkem latinským složený jsú takto: Quis, quid, cui dicas, cur, quomodo, quando, inquirat etc. (Boček). W Klatovském rkp. od r. 1465 po Norimberském městském práwě stojí prwní kniha pod nápisem: o řádném mluwení a mlčení, kteráž o sobě tištěna byla r. 1502 w 8. (w Plzni). Opět 1528 w 8. w Plzni u Jana Peka.

881. Traktat o domu duchowním, kterak jej má každý člověk hodně ustawiti. Na konci: Scriptum per me Mareš z Olbramowic 1497, rkp. bibl. weř. XVII. H. 19. N. 4.

882. O následowání Krista pána, w rkp. we 4. weř. bibl. XVII. F. 29. z XV stol. jenž Janu Gersonu se připisuje, též XVII. F. 44. we 4. Obsah Krumlowského rkp. Balbin (Boh. docta II. 172) takto udává: *Thomas a Kempis* († 1472) veteri bohemia lingua ex latino versus; additi etiam quidam libri Gersonis de meditatione cordis etc. Tištěna byla ta kniha r. 1498 w 8. w Plzni u Mik. Bakal. 12 listů, potom okolo r. 1527 (nestává žádného wýtisku wíce), 1551 w 8. s nápisem: O dokonalem následowání p. K. a prawém potupení swěta knihy 5. od J. Gersona. (ded. Jindřichu starš. ze Šwamberka, podepsán kněz Tomáš, farář w Dub-

1) Písař toho rkp. přidal toto: Knížky, jenž slowú Orloj wěčné mūdrosti. A napsány sú od jednoho, tent jest jedl suchých partek mnoho, a psal ti je sedě na lawě, a máť humence na své bławě, a dokonál je tu středu den sw. Řehoře léta od narození božího 1455 počínajice.

ném.) Wyt. w Praze u Jiř. Melantricha atd. 1551 w Olomauici w 8. 1561. 8. (Nápis: Jana Gersona kniha o následování pána Kr. atd.) w Prostějově u Günthera, od r. 1567, w 12. s nápisem: Kniha zlatá o následování p. Krista od Tomáše Kempenského, kanovníka řádu s. Augustina atd. W Staro-Pražské koleji blíž mostu. Připis od kongregaci české w kapli Betlemské atd. magistrátu Pražskému str. 447 a registř. w Praze u Melantr. 1571, w Olomauici u Milchthaleru 1583, pak od jesuity Hostowina w 12. bez roku (asi 1590), též 1598 w 8. w Holom., potom w Praze 1622, w 8. u Štěp. Biliny, a 1644 w 8. 1657 u Melantricha 1674 a 1681 vše w 12. Dále w impr. akadem. 1689, pak 1698, též u Rosenmüllera dědictwím sw. Wácl. 1710 w 12. od Kamenického asi 1711, w Gianinském katalogu stojí vydání od r. 1725, w 12. též w impr. akad. 1735, w Trnavě 1744, w 12. w Praze 1747, 1753, w 12. wšim u Ign. F. Prušy w Praze str. 423, registř. život Tom. Kemp. a předm. též 1759, dwakrát w r. 1762 u Prušy a u Hrabý, w Brně 1793, 1817, s připojenými modlitbami 1823, w Hradci Král.

883. Zrcadlo křest. čili o potupení tohoto swěta (l. 1469—1470) w rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. Počiná: Že izádnému nelze spasenu býti, ktož tohoto swěta a okrasý jeho nepotupí atd. konec: přebýwal by zde w boží milosti a po smrti u wěčné radosti. Amen. [3½ listů fol.]

884. Zrcadlo každého člověka hříšného, a nahlédna se w ně opatř swé swědomí, právě-li stojíš atd. Počátek: Najmilejší, poněwadž w cestě jsme tohoto biedného atd. Konec: skrze p. našeho J. Krista. Amen. Listů 4½ fol. w rkp. weř. bibl. XVII. B. 6.

885. Spis o spravedliwosti podle rozličných proměnitelností a rozdieluo, též i o spravedlnosti z wiery, coby byla — (Přitom jest): Spis o lásce. Počiná: Toto o lásce najprw kázáno bylo w kázání k sluhám a k správcom lásky léta páně MCCCCiiij (1503) a téhož léta ku paměti i sepsáno atd. (wytisťen ukrácenější) 1524 we 4. listů 161, na předměstí Mladého Bolešlawě. Georgius.

886. Příprawa k smrti. Počát. „Kniežky tyto slowú příprawa k smrti, a jest w nich rozmlúwání ducha člověčieho s swau duší. Konec: Skonávají se kniežky, kteréž slowau příprawa k smrti, tu sobotu před swatým Mikulášem l. od nar. s. b. 1507, Pawel z Meziříčí [A—J.] w 8. menš. Druhé opravené a rozmnožené vydání pod jménem dialog, to jest rozmlauwání atd. 1520 we 4. Paulus Olivecensis, též l. 1556, w 8. od Šebestiana Oliwetského, syna Pawlowa A—L3, též 1563 w 8.

887. Kniežky tyto slowú zrcadlo, ježto ktož se w ně wzhledá, opatřit w nich čtyry věci budoucie a poslednie: smrt, den soudný, muku pekelní, radost nebesků. Listů 24 w mal. 8. Na konci: Dokonává se traktátec, jenž slowe zrcádko, a jest tištěn w Benátkách w zemi wlaske l. b. 1506, ten pondělí po sw. Lucii. Jindřišský. Wýtisk we weř. bibl. (W. Rozbor 1842, str. 153.)

888. Pelagia jahna kostela Římského kniežky o upokojení neb úkladu samotném, o skrausení, o zdrželiwosti, o smilstwu, o tom že nemá mnich nic míti, o trpěliwosti a stálosti, o tom že nemáme žádného sauditi, o rozkošnosti, o tom že máme strizliwě žiwi býti, o tom že se máme bez přestání modliti atd. 1511 rkp. bibl. weř. XVII. A. 2. fol.

889. Počiná se naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu pána Ježíše, kterouž ráčli k radosti uředníků wšem wěrným w církwi s. i každému údu wydati k modlení, (poslední list u wýtisku p. Bočka utržen) 1512 w Litomyšli. Wáclaw z Mezříče (A—G.) 8. men.

890. O způsobu žiwota křestanského 1513, w 8.

891. Knihy o čtyrech posledních věcech 1514, rkp. weř. bibl. XVII. C. 23.

892. Jana podjahně kostela Řím. počítá se sedm kusůw, které poslal otec Mojžiš otci Pyremoniovi, a kdož je bude zachowáwati, ten wyswobozen bude od muky 1516, rkp. při žiw. sw. otcůw Hrubého z Jelení w bibl. weř. XVII. A. 2.

893. a) O dowěrnosti neb o 12 létech od br. LUKÁŠE. [Jafet hist. br. list 162]. b) Spráwa člověku wěrnému pracujícímu k smrti jedné paní poslaná 1518, we 4.

894. Rkp. p. Křižovníků w Praze z XV stol. we 4. zawírá mimo knihy mistra Nikodema o umučení božím a jiné také a) napomenutí nemocného při smrti užitečné [příteli milý, wěz, že jsi w kázni a w tresktání boha všemohaucího atd.] b) druhé napomenutí (milý příteli, poslechniž mé rady atd.) c) o lásce (Láska jest ctnost, již kto miluje boha proto, že jest bůh atd.) d) Osmera jest pýcha zewnitřní atd. e) O poznání p. boha (pán bůh jest swrchowáné dobré atd.) a jiné drobnůstky.

895. Jiř. Morgenstern zrcadlo hříšných neb kniha proti všelikému swěta tohoto přewráceného stawu 1520, rkp. weř. bibl. XVII. F. 48. we 4.

896. Kniežky, kteréž slowú zrcadlo sedmi dnuo hříšné duše b. m. a. r. (z počátku XVI stol.) we 4. u p. Bočka wýtisk A—H.

897. Kniežky, kteréž slowú srdečné kniežky o

čtyřech posledních budících věcech totiž o smrti, saudu, peklu a radosti nebeské velmi příkladné. w Praze u Mik. Konáče we 4. 1521. A—N. Welslawina připojil ještě traktat: prawidlo šlechtěného a křesťanského žiwota. Po jeho teprw smrti vyšly všecy tři pod nápisem: Cesta žiwota 1602, w 8. Připis wdowy Anny jest od r. 1600. Kniha utěšená a vzdělawatelná. Obsah její šife tento jest: První jedná o čtyřech posledních věcech, kteréž jsau: smrt, saud, peklo a radost nebeská; druhá t. zrcadlo sedmi dnů: o mrzkosti a bídě člověka; o hříchu, o pokání, o světu, o falešné slávě atd. potupení; o smrti; o radostech nebeských a mukách pekelných. Třetí patero zawírá: Dáwody písma, kterými nás wede k šlechtivosti; zapření sebe samého, o trpělivosti, přemýšlowání budoucího žiwota; kterak užíwati máme zdejšího žiwota, str. 504. Mimo připsy dwa (druhý Konáče). 898. Řeč welmi užitečná k správě žiwota, w podobenství o *Melliheowi a Prudenci*, z XV stol. rkp. weř. bibl. XVII. D. 15. Num. 2.

i) Romány duchowní.

899. Řeč o jednom králewici jménem Josafat synu krále, jenž slul Awemir, kteréhožto jeden pústenník jménem Barlam obrátil na wiru křesťanskú. Počíná: Na počátku těch časůw, když se biechu počali pústewníci atd. Na konci: Skonala se řeč welmi utěšená, jež slowe Barlam, léta 1470, w pondělí před sw. Jakubem Filipem per me Laurentium de Tyn Horšov in Nova domo. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 6. [listů 60 fol.] též XVII. D. 4. od r. 1469, též XI. D. 3. [Porow. Barlaam und Josaphat des Rudolph von Montfort, herausgegeben von Köpke, Königsberg 1818. 8.] Náleží mezi nábožné biografické legendy. Tištěn w Plzni u Mik. Bakaláře, pod nápisem: Kniha welmi nábožná, jenž slowe Barlaam, kteraužto onen weliký doktor Johannes Damascenus přeložil z řeckého jazyka w latinský 1504 w 8. 1512 we 4. neb welk. 8. we dwau slaupcích. Pak w Praze 1593 u Jiřího Datického s obnowením jazyka.

900. *Solfernus*, nebo žiwot Adamůw. Rkp. z XV stol. necelý we 4. we weř. bibl. XVII. F. 26. zawírá w sobě rozepři dworu dáblského s bohem o nebe. Z něho Tomsa předmluwu českého překladatele králi (Jiřímu?) připsanau wálhl do své chrestomathie. Jiný rkp. na faře u sw. Wojtěcha w Praze (hez. r.). Opět jiný s *Belialem* od r. 1470, w Museum 560. SIXT ZOTTERSODORFU tu knihu s opraweným t. obnoweným jazykem skrze Hájka wydal s nápisem: Frigonia doktora Jerusalemského knihy rodu neb žiwota Adamowa, řeči arabskau složený a sepsány, pak w latinskau přeloženy, nyní w če-

skau uwedeny od Sixta z Ottersdorfu, u Jana Kosofského w Praze 1553 we 4. vyšla potom w Olomauci u Günthera 1564, we 4. W Praze u J. Otmara Jakubea 1600, a w Opatově u Ewy Šindlerky skrze Jana Kašp. Breyra 1721, w 8. Balbin ujišťowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumenti suavitatem et dictionis leporem. Nejedlý w Hlasateli II. 304—333, část té knihy wytiskl, spis mnohými episodami, rozmluwami a právními wyjádření se spůsoby protkaný, w ušlechtilé a plynulé češtině sepsaný.

901. *Belial*, podobného obsahu jako *Solfernus*, w rkp. kapitolního kostela we 4. listůw 110. Jest to přeložený latinský román duchowní, kterýž skladatel jeho Jakub z Teramo arcipřyst w r. 1378 opravě papeže Urbana podrobil. Jiný rkp. w Museum we 4. od r. 1450, a pod č. 776 od r. 1459, a od r. 1470 (num. 559.) Swatowojtěšský má toliko prwních 68 kapitol.

k) Zjevení a proroctví.

902. *Hermas, jinak pastýř* w rkp. od r. 1464, we 4. w Štokholmě, a wytisťen od Mikul. Klaudiana s některými jinými spisy w Mladé Boleslawi pod jménem: Knieha, která slowe Pastýř neb Ermas nikdá prwé jazykem českým newytiskowaná. 1518, we 4. listů 69.

903. *Proroctwí Dr. Kampa*, kazatele českého w ležení wojenském, sepsané r. 1472. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. list 345.

904. *Počínají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních*. Na konci: Skonávají se knihy přelawné s. Brigitty welmi užitečné wdowám zwlastě, všem jiným stawóm křesťanským o diwných zjeweních od syna boha i matky božie i jiných swatých l. 1453. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 1. pap. we 4. listů 164, též tam XVII. C. 21. fol. pap. z XV stol. Starší rkp. od r. 1419. fol. prodal Kramerius do Rus. Jiný rkp. jest u Minoritů od r. 1526. [W tom rkp. také nalézti: O umučení božím, o 65 strastech a o čistotě panenské 30 kapitol.] Rkp. weř. bibl. fol. má částku předmluwu překladatelowy, wybranau z epistoly i apologu kardinala Jana de Turre cremata. Sám spis není úplné a pořádně přeložen, nýbrž jen swobodné wybirání věci překladatelowi libých a důležitými se zdajících. Rkp. druhý tamž we 4. liši se opět w pořádku od předešlého we fol. — W Olom. bibl. Widění s. Brigitty rkp. 1482.

905. *Oracula mulierum fatidicarum*, na pergam. we 4. u Janocki Catal. Cod. manus. Bibl. Zalusc. N. 381. Zdaji se býti *proroctwí Sibyllina*, jichž jedno wydání od r. 1579 w 8. w Indexu stojí.

906. **JANA BOSÁKA** proroctví o zlém přijíti majícím w r. 1490, 1500, w rkp. knihowny kapitolní. (O. 35.)

907. *Proroctví Hildegardis*, a prorokuje o všech věcech až do soudného dne. W předmluvě praví překladatel: Z celého a dlouhého proroctví sw. Hildegardis učinil jsem řeč krátkú obecnému lidu proto, že ne všickni mohú jměti celého proroctví a také nerádi mnozí dluhé řeči slyší. A byla živa sw. Hildegardis před počtetím zákonůw žebrákůw dvě a padesát let. Neb ona byla l. bož. 1146, ale zákonowé žebrákůw 1198, jakož stojí w kronice Martiními. Byla panna klášterská za času sw. Bernarda. Rkp. Vyšehradský we 4. pap. (W. Rozbor 1842, str. 174. Balbin w Krumlowě nalezl rkp. [Boh. doct. III. 161.]

908. *Proroctví o české zemi*, počínající: Přijde orel, jehož letem wyhojován bude lew, lat. a česky Dobrow. w Rokycanech widěl.

909. *Proroctví jednoho mládence* od narození slepého w 8. bez r. a místa.

910. *Jiříkovo widění*, pod titulem: Kronika pěkná o Jiříkowi, jenžto w očištění byl a jiné diwné věci, ježto tam widěl i také w pekle. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 2. Tištěno často k. p. w r. 1777, w 8. listů 23.

911. *Proroctví Sibylly* o království českém, dle mnohých Cumana jináč Amalthea tak nazvané, z jedné welmi staré sepsané knihy wytaženo. Rkp. b. r. (XVIII. stol.) 4. 15 listuw. Weř. bibl. XVII. A. 24. Počíná: O Čechowé se sejděte, všickni toho pozorujte, co se wám bude prawiti, budauci zlé zwěstowati. Skonává: W prawém pokání trvejme, k bohu kající wolejme, by se ráčil smilowati a na milost nás přiwěsti. Amen.

1) Život Krista a swatých.

912. Život sw. *Jeronyma*, Rkp. perg. 1410 we 4. w bibl. Olomaucké. (Boček.)

913. Počíná se wětší život sw. důstojného našeho milého otce *Františka*, milovníka Jesu Kristowa, spasitele. Rkp. od r. 1411, we 4. weř. bibl.

914. Tuto se počíná *Anzelmus*, kterak se jemu zjewila Maria atd. *Inc.* Sw. Anzelmus dlouhý čas prosil jest sw. Marie matky božie s pláčem a s modlitbami i postem, aby jemu zjewila, kterak jest syn její trpěl muky atd. X kteréž radosti račiž nás dowěsti otec synu i duch sw. Amen. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 11. num. 6.

915. Život sw. *Kateřiny* (s některými písněmi k její chwałě) od františkána w Jindř. Hradci psaný měl Balbin. Boh. doct. III. 61.

916. Žiw. sw. *Anežky* vydal Jiří Plachý

(Ferus) podlé starého rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666, we 4. s wyswětlením podržených starých slow. Na konci jsau čtyry psaní od sw. Kláry k sw. Anežce. Půwodně latinsky, což Cruger Jesuita newěděl, protože z českého přeložil tu legendu Bollandistům.

917. Žiw. sw. *Reginy* w rkp. u minoritů, zdá se, sepsal *Bruno kartuzian*, své sestře, šlechticně z Klinšteina okolo r. 1526.

918. Žiw. sw. *Františka* psaný od Bonawentury. Rkp. r. 1421, we 4. w knih. Olomaucké (přidány jsau epistoly sw. Pawla). Rkp. b. r. weř. bibl. na pap. we 4. Poslední kapitola jedná o sw. Anežce. Přepisowatel jest Simon kaplan Petrlikowský. Swatého Cyrilla a Methudia jmenuje Hroznatu a Strachotu, kdežto oboji na Metudia (metus) ukazuje. Rkp. na pergam. we 4. s přewýbornými obrazy pro Šternberka zhotowen. Nyní u hrab. Černína.

919. Knihy o pohřbu, žiwotu a pokání i smrti prwestwořeného otce našeho *Adama* a matere naše *Ewy* na tomto swětě. Rkp. od r. 1465, weř. bibl. XVII. B. 15. num. 4. Tištěn w Plzni okolo r. 1498, w 8. listůw 17.

920. Knihy o rodu a o běhu žiwota *Josefowa*, o smrti otce jeho i jeho samého i o smrti jeho 12 bratrůw L. 1465. Fol. W rkp. weř. bibl. XVII. B. 15. num. 5.

921. Traktat o narození *panny Marie* i také o jiných přiběžích 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 3.

922. Žiwot a sláwa sw. *Wáclawa*. W Praze 1510. w 8.

923. Wýmluwa o žiwotě Josefowě. Skonává se žiwot *Josefa* l. 1485. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 10. n. 1.

924. Spis o *hodu sw. králowny* na nebesa wznešení. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 5.

925. *Obrana sw. Kateřiny* w rkp. weř. bibl. XVII. E. 19. Počíná: Když jsem byl na Zwíkowě a rozmlůwaje atd. Na konci píseň: Já wim jeden kwítek pěkný w tom rozkošném kraji atd.

926. *Jana podjahně* kostela Římského knížky o swatých, kteří znamení činili a obcowání wyborném rozličných swatých, kteréž **ŘEHOŘ HRUBÝ Z JELENÍ** w češtinu uwedl 1516, rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 2.

m) Modlicí knihy.

927. Brewiář, na pergam. w 8. zdá se ku potřebě nějaké klášterské panny. Dobrowský jej darowal abatyši u sw. Jiří, po jejíž smrti se více nenalezl.

928. Knihy modlicí, skrze Tomáše z Netolic l. 1511, rkp. weř. bibl. XVII. G. 7.

929. W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. na listu

26—27, stojí stará modlitba k panně Marii: „Zdráva najswětější králowno milostí trojice swaté oswiecená, tobě rovné nestwořil prvé ani potom“ atd. X ktož tě chwálí Maria panno dobrotiwá. Amen. [Sloh ze XIV stol.]

930. Počiná se *kursák obecní* anebo hodinky panny Marie, králowny nebeské. „Přijmi slovo panno Maria, kteréž tobě od boha po andělu posláno jest X spomoziž synóm u syna krále andělského. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 9. listů 218 w 16. pap. „Milost ducha sw. přítomna bud Amen. atd. — Na listu 5. Počiná se první žalm Dawidůw: Hospodine w twém prcháni netresci mne atd. — Na listu 42. Počinají se modlitby na sedm žalmůw.“ Jenž snímáš hříechy swéta tohoto Hospodine atd. Na listu 55. Tuto se počiná, kterak p. J. Kr. trpěl u veliký pátek atd. „Temnosti staly se po všeliké zemi atd.“ — Na listu 65. Počiná se epistola, kterak bůh stwořil nebe.“ — O Zuzaně — o Mojžišowi — o Rebece.

931. *Inc.* „Pane Ježíši Kr. synu boha žiwého, studnice a počátek wší dobroty atd. rkp. na perg. listů 124, w 12. weř. bibl. XVII. J. 8. věku XV. Na listu 22 stojí jinau rukau: Kto tuto modlitbu. [Dobry Ježíši, o nejlitostiwější Jež. atd.] říkati bude, jestli žeby měl věčně zatracen býti, bůh jemu promění muku věčnú w muku očištcowů; pakli by měl býti w očišci, přenesen bude w žiwot věčný.]

932. Modlitby nejwice z *Anselma* wzaté w rkp. 1521, na pergam. we 4. w bibl. kostela kapitolního. Pěkně psané modlitby ještě i později z husta přicházejí. (D. G. II. 376.)

933. *Zahrádka duše* pěknými modlitbami a figurami ozdobena 1520, w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Šimara z Augsburgu. S rytinami na dřewě, jakowěž w známé knižce hortulus animae přicházejí. W Plzni u Tomáše Bakaláře 1533. W Praze u Jana Byliny 1636 w 12.

934. Hodinky a rozličné modlitby 1510, w 12. Rkp. perg. w bibl. weř. s obrázky XVII. J. 4.

935. Hodinky a jiné modlitby 1529, w 12. (necelý rkp. na perg. we weř. bibl.)

936. Hodinky o umučení P. J. K. Rkp. XVI stol. w bibl. weř. na pergam. XVII. E. 7. nam. 3.

937. Hodinky za duše a rozličné modlitby rkp. weř. bibl. z XVI stol. XVII. H. 28. b. r.

938. Modlitby a rozjímání duchowní. Rkp.

weř. bibl. XVII. H. 17. w 12. věku XV listů 123 (sloh starší). Illawní částky: a) Sedm žalmůw: Wstaň bože a pomoz nám i sprost nás pro twé swaté jméno atd. b) Litanie všech sw. c) Hodiny o umučení božím. „Pane mocný, všeho swéta nebeských kůrůw oswéta atd.“ d) Počiná se žalm k milému p. bohu atd. „Smiluj se nade mnau bože můj wedlé welikého milosrdenstwie twého atd.“ e) Počiná se sjednání všech ewangelist o umučení páně. f) O najsilnější Kristowi rytíři, jichžto jména swatá jsú všemu swétu chwála učiněna atd. atd. g) Spůsobu žiwota i řehule neb z zpráwy sw. Bernarta. „Zpráva a žiwot hledicich pána Ježíše tato jest, kteráž se w čtyrech stupních zawirá atd.“

939. Modlitby kratičké s. a. (saec. XV.) 4. Vid. Homiliae XI. weř. bibl. E. 2. fol. III. 126.

940. Rex gloriae, a o regina coeli, w českém přeložení. W rkp. XV věku bibl. Mikul. [opis u p. Bočka.]

941. Responsoř jeptišek s. Kláry. Rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček.)

942. Modlitby w rkp. pergam. w 12. od r. 1444, listů 118, u p. rytíře z Neuberka. Jsau hodinky matky boží, o umučení božím, sedm žalmůw, vigilie za duše. Druhá částka jedná o kalendárních wěcech.

943. Modlitby, rkp. u p. rytíře z Neuberka na perg. w 12. od r. 1490, listů 273, s malowanými obrázky a ozdůbkami, pěkně psané z částky červenau a modrau barwau. Jsau modlitby sebrané ke všelikým potřebám (ke mši tu žádné) slohem a jazykem prosté a čisté w 6 odděleních. Počinají: „Pane bože w přehliwosti twé nerač mstiti nade mnau atd.“ W. Rozbor 1842, str. 141.

944. Modlitby rozličné pro osobu ženskau. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 7.

945. Hodinky o přeslawné panně Marii matce pána našeho J. Kr. na pergam. s obrázky rkp. weř. bibl. XVII. J. 30. (z XV stol.)

946. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 3. w 16. listů 40 z XV věku. *Inc.* Bože, jenžs pro wykúpenie swéta ráčil jsi sě radosti obřezán býti, od Židůw potupen, od Jidáše zrádce políbením zrazen atd.

Swatá místa.

947. Popsání swatých míst. Tlačeno w now. Plzni od Mik. Bakaláře l. 1498, w 8. (Annal. Cerroniana).

ODDĚLENÍ ČTVRTÉ.

Od Ferdinanda I nebo od rozšíření tiskařství až do Ferdinanda II nebo do úpadu nekatolíků v Čechách a Moravě. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 21. *Politický stav.*

Ferdinand I wywolen za krále. Morawa, Slezsko a Lužice uznaly jej hned, ale Uhří rozdělení byli; jedna část (pod Zápolau) wolila kníže sedmihradské, který u Solimana tureckého císaře pomoci hledal. Turci jsauce w držení Budína od Moháčské bitwy (1526) po sto čtyřiceti šest roků, oblehli Wídeň (1529), kteréž město nejwice dvěma tisíci Čechů ochráněno bylo, a wojna ta téměř cele na autraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž stráwil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wíta. Ewangelíci s Janem, wolencem saským, w Šmalkaldě uzavřeli brániti swobody w náboženství. Ferdinand od bratra, císaře Karla V požádán o pomoc; nekatolíci čeští zpěčovali se ji dáti, pročež od wítěze Ferdinanda někteří na hrdle, na statcích a wyhnanstwím trestáni; wysady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bílý uložen, heitmané a dworští sudí (později císařští richtáři nazwaní) ustanoweni. Zřídil appellací w Praze (1548), ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowic prwní praesident při appellaci. Král nemoha sjednotiti strany w náboženství, wypowěděl české bratry, kteří do Sas a do Prus po tisících se wystěhowali. Založil katolickau universitu (1556) u sw. Klimenta pod Jesuity. Karolinská zůstala pod obojí. Wodárna Staroměstská u mostu stawěna. Arcibiskupství přes 140 let prázdne osadil Antonínem Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna jeho Maximiliana korunowal. Sám šest let před smrtí císařem učiněn. Umřel we Wídni, a pochován w Praze u sw. Wíta (1564).

Maximilian spolu král uherský a císař. Pod ním pokoj w Čechách, protože snášeliwost uwedl, čímž ewangelíci a čeští bratří opět wznikali. Umřel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Jím zawedena dobře zřizená policejní direkci (1605) po prwé w Čechách. Wysoké i jiné školy zwelebil a rozmnožil, ale zabraw se osobně do učení, zwlastě do astrologie, s Tychonem Brahem, znelíbil se národům. Rakušané a Uhří zwolili Matiaše, Čechowé mu předložili některé artikule, z nichž hlavní o swobodě w náboženství on k sněmu poodložil (1609). Strana pod obojí (w jichž čele stáli Jan Šlik, Jindřich z Thurnu a Wáclaw z Budowa) žádala swobodného náboženství, katolická strana (jejímiž náčelníky byli Popel z Lobkowic, Jaroslav Borita z Martinic a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatolíci chystali se k odporu.

Rudolf chtěje zachowati mír, podepsal aupnau swobodu w náboženství a práwo kostely stawěti, kdeby chtěli. Žádaje dobyti postaupených Matiašowi bratru zemí potáhl wojsko Pasowské do Prahy, aby zničil stranu Matiašowu. Stawowé ewangelicti powolali Matiaše, a Rudolf na sněmu přinucen králowství Matiaši postaupiti: načež brzo hořem pošel (1613), panowaw 36 let. *Matiaš*, též císař po bratru, přijal za vlastního Ferdinanda, wnuka císaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana jen mušeně přiwolila. Ferdinand tedy hned korunován. Počátek třicetileté wojny. Nekatolici wystawěli w Braumowě a w Hrobech (Klostergrab) chrámy, kteréž s powolením císaře od opata Braumowského a arcibiskupa zbořeny. Ewangelici považujice to za ujmu swých práv, udefili na Wiléma Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, majice na čele hraběte Thurna, wyhodili je oknem i s tajemníkem jich Filipem Fabriciusem (1618). Třetího dne wywolili direktory, wyhnali Jesuity z králowství, též arcibiskupa i praelaty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wojně. Thurn, Jan Šlik, Radislaw Kinský, wedli české wojsko, zjednowše pomocníků 14000 pod hrabětem Ernstem z Mansfeldu. Císařskému wojsku náčelníkem byl hrabě Jindřich Dampierre, a Karel Lonqueval hrabě z Bouquoi. Zatím zima nastala. Rokowáno we Chbě. Matiaš we Widni umřel (1619).

II.

§. 22. Oswícení.

a) *Za Ferdinanda I (1526—1564).*

Katolické náboženství panowalo, ačkoli wěřící we dvě strany, pod jednau a pod oboji, rozděleni byli. Bratři a Luteráni netrpění skrywati se musili. Mništwu nepřiznivý byl čas; kláštery od Tábořských rozbořené nestawěly se, statky w rukau světských zůstawaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozůstalé nemnohé byly bez wáznosti, bez možnosti. Statek celého králowství českého léta 1529 z desk zemských vlastní rukau p. Adama z Hradce nejvyššího kancléře král. č. wyspaný, byl: staw panský má statků we dskách za 2,400,000 kop. gr. č., staw rytířský za 2,600,000 kop. g. č. staw městský za 1,800,000 kop. g. č. Zámků w králowství českém 300; měst a městeček 782; wsi 38,772. (Morawa, Slezsko a Lužice zde nejsau připočítány.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hojnosti a bohatství. Nádhernost takowě zobecněla, že sněmem zapowězeno sedlákům nositi zlatohlaw, hollandské plátno a krajky na košilích, zlatem lemowané náprsníky a klobauky. Wojenský oheň w tom čase toliko několikráte příležitost měl wyblknauti. Doma wojny nebylo, a ti, kteréž posláno do Uher na Turky, mečem nebo nemocmi posli. Smíchání jsauce s jinými wojsky, zapomněli staré umění wojenské, kterým pod Žižkau a Prokopem slynuli. Někteří hrdinowé w Uhřích wyteční. W r. 1541 dsky zemské ohněm na Malé straně stráweny, a nowě zřizeny byly, které až posud zůstawají. Lenní dsky w Kroměřiži na Morawě po prvé česky psány jsau r. 1536, ten čtvrtěk po na nebe wstaupení, kterýžto den prwní lenní saud tam držán. Umy a wědy lepšího způsobu nabýwaly, ačkoli universita we zlém stawu se nacházela. Stawowé často rokowali, kterakby jí pomohli, a zůstano při rokowaní. Král nebyl jí přízniv, protože Luterowu učení nakloněna byla. Ferd. I (1556) založil katolickau wysokau školu, a swěřil ji Jesuitám z Říma powolaným. Prwní Jesuité w Čechách byli: Henrich Blissemius, Jan Tillanus, doktoři w Římě, onen bohoslowí, tento filosofii učil. Prof. rhetoriky byl Wilém Gelder, poetiky Sylvius Flander, oba mistři swob. umění w Římě. Latině učil Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp.

Konger, Korytan; Florian, Wlach, řecky. Znamenití potom též byli Petrus Canisius, Carolus de Grobendonq, filosof, jakož i Rodericus de Arriaga, Edmundus Campianus a j. Poslední byl nábožností i uměním slowútný, řečník i nepřipravený, a dramatický básník. Nekatoličtí Čechové do Strasburku, Bononie a Wittenberku po učení se ubírali. *) We Wittenberce naučil se Matthaeus Collinus řeckému jazyku, jemuž potom w Praze učil, a w Karolíně Homera vykládal. Jan Fortius hebrejskau literaturu do Čech uwedl. Jan Wartowský tak dobře naučil se hebrejštině, že celau bibli z ní do českého přeložil. Oblíbené umění tehdáž u Čechů bylo latinské básnictví. Jan z Hodějowa, český rytlř, podněcował k němu dary a auřady. Jemu připsány jsau 3 díly menších latinských básní. Mnozí newšední způsobilost w tom básnictví ukazowali; nejlepší pak byli: Jan Orpheus, Simon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Jiří Ostracius, Kašpar Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinitus (Wlasák) a Matthaeus Collinus, předešlých učitel a jako otec. — W mathematice znamenití toho času byli Jan Hortensius a Mikul. Šud ze Semanína. Wawřinec Špan z Španowa (nar. 1539 + 1575) a Tomáš Husenický lékařstwím se obírali. — Česká historie tenkrát pilně spisována. Biskup Jan Dubrawius (nar. w Plzni + 1553) ji w čisté latině vydal. Martin Kuthen, Bohuslaw z Hodějowa, Kašpar Kropáč a Dawid Crinitus české wévody a krále latinskými weršemi opsali. Censura knih sice již roku 1524 ustanowena byla a r. 1539 strana pod obojí na synodě uzawřela, aby wšecky spisy bohoslowniho obsahu censure rektora na wys. školách a konsistoři jejich podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola Pražská představila králi, že w Čechách zde onde kacířské knihy se tisknau a odjinud do Čech dowážejí a rozšiřují: žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez jejichžto wědomí a uznání by žádná kniha tištěna neb odjinud přivezena býti nesměla. Král tomu powolil, a tak powstala censura knih w králowství českém. Od té doby netisklo se téměř nic než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I Čechové některé diwadelní hry latině provozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtyry roky později Zuzana w Karolíně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oč báti, aby se podlaha neprobořila, pročež týž kus dáwan několikrát w Reyčkowě kolleji r. 1542, a potom na hradě Pražském u přítomnosti dwora. Konáčowa Judita (1547) bylali kdy provozena, neznámo. Hudebník Sim. Proxenus kw. 1556.

b) *Za Maximiliana* od r. 1564 do r. 1576.

Maximilian, wychován od Jana Horáka z Hasenberku, katolického učeného kněze, byl snášeliwý u wěcech náboženství, ač o jednotu církwe pečliwý. Přikázal Norberčanům (1567), aby wšecky impressí w jazyku českém, a zvláště s strany tištění bibli, při tom městě wyzdwihli, a zapowěděl wůbec knihy w jazyku českém w cizině tištěné do králowství woziti (Archiv. Budějow.). Wyhnání bratrů za Ferdinanda I, dotírání Jesuitů na nekatolíky bez rozdílu, podali příčinu k spojení se bratří, protestantů již také w Čechách rozmnožených, a kališníků. Poslední odšedše kompaktatů, stali se protestanty, nechťice slauti wíce Husity a kališníky, anobř ewangelíky, a w Němcích na protestantských školách studowali. Čeští bratří k reformátům weřejně se hlásili. Tím od katolíků osočeni u krále, kterýž (1575) wyslyšew jich, dal jim konečně swobodu w náboženství. Papež Pius V. hrozením klatby a swržení s císařství jej w tom

*) W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. na zadu přiwázána jsau psaní latinská Wenceslai Bohemi (Piseckého) Michaeli suo od r. 1510, pak Wenceslai Arpini, Matthaei Collini, Joannis Hanušii od r. 1540 clarissimis et optimis viris Antiquae Praeg Senatoribus [z Wittenberka], w kterých poděkowání činí za podporu w studiích.

úmyslu zwiklati nemohl. Nejhorliwější nekatolíci byli: Martin Klatowský, Jan Hortensius, Jan Mystopolus, Sigm. Crinitus, Jiří Dikastus a j. Mezi katolíky: Jan Mathesius (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Juliusberku, Morawan (nar. 1520 † 1586). Za Maximiliana sešli smrti: Jan z Hodějowa, ochránce a pomahatel učení swého wěku, Mathaeus Collinus a Choterina (nar. w Kaurímě 1516 † 1564), který prwní řecká čtení w Karolíně byl uwedl *), Jan Augusta, biskup českých bratří, Wawřinec Špan, lékař a básník, Jan Mystopol († 1568) kališnický bohomluwec a kazatel w Betlemě, kdež i pochován; Jan Balbin († 1570), latinský básník, praděd Bohuslaw Balbina, historika slowútného; Jan Blahoslaw († 1571) biskup českých bratří, Cyprian Lwowský, učitel Tycho Brahe, kterýž w cizině umřel (1574), Jiří Ostracius, příjemný básník († 1575), kterak Maximilian snažen byl práwa zlepšowati, z toho widno jest, že sobě poručil předložiti práwa Děwínská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a jiná některá města spravowala, a je Pražanům uwážiti a s Pražskými práwy srownati rozkázal (1571). Latinské hry trwaly posud. Terentiowy komoedie, a některé smutnohry, jako: Jan křtitel (1568), Samson (1570), Job, Josef čistý, a jiné, Mataušem Kolinským (Collinus) sepsány. Diwadlo býwalo hned w kolleji Hedwiky, hned w Reyčkowě. Učený Jesuita Mikul. Salius (1567) smutnohru: Mučedník sw. Wáclaw, česky dal prowoditi we dwore kolleje Staroměstské před náramným množstwím diwáků, u přítomnosti nejwyšších stawů katolických, Pražského magistrátu, a jiných wzácných osob městských s welikau pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

b) Za Rudolfa a Matiaše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk umění a wědy wůbec w Čechách zkwiťal. On zarazil swé sídlo w Praze. Dostatek za něho po wší zemi panující obžiwowal wšeliká pokojná umění, jichž wšude po celém králowství milovníků hojně se nacházelo. On wážil sobě učení, a bohaté jim dával odplaty. Powolal z cizích zemí učené do Prahy: mezi nimiž byli Tycho Brahe, slowútný hwězdář (Dančan, † 1601), Jan Kepler, weliký matematik, Jan Jessenius (nar. 1566 utracen 1620) lékař, který poprwé pýtwu (anatomii) w Karolíně učil. Rudolf, weliký milovník a znatel přírodního umění, měl okolo sebe wždy některé zpytatele přírody, zwlastě alchymiky a kamenů znatele. Nejznámější jsau Jakob Typotius, Anzelm z Boodt, Oswald Kroll, Karel Clusius, a Jak. Synapius neb Horčický; tento byl Morawan, ostatní cizozemci. Mezi rozenými Čechy byli matematikowé: Thaddeus Hájek z Hájku, Petr Codicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius. Lékařstwím a zwlastě rostlinářstwím zanašeli se tehďáž Adam Zalužanský, Jiří Handschius, Adam Huber, který Mathiolůw bylinář českým jazykem na swětlo vydal. Křištof Quarinus, žiwotní lékař cis. Rudolfa, měl we swém domě akademii lékařskau. Tomáš Jordan z Klausenburku Sedmihradčan, (nar. 1539 † 1585 w Brně). Historie nejwice česky wzdlawána, toliko Prokop Lupáč latině psal. Latinské básnictwí wždy ještě oblíbeno. Slynnuli nim tenkrát Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitis (Tichý?) Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Jiří Barthold, Pontan z Breitenberku, probošt kap. († 1616), Anton Brus z Mohelnice arcibiskup, Morawan (nar. 1526 † 1580), Mikuláš Salius Jesuita († 1596), Pawel z Jizbice, Mikul. Pelargus, a j. m. I mezi pěkným polhawím učenost neřídka byla. Helena z Wakenfelsu a Kateřina Albertinowá známosti

*) Pomník jemu učiněný mramorový w Karolíně se nalezající, pochází od Jakuba Palaeologa Řeka z ostrowa Chios, za šlechtné hostinstwí a služby jemu od našeho professora prokázané. W. Rozbor II. část. str. 28.

latinského, řeckého a hebrejského jazyka slynuły. Ewa z Lobkowic swého otce Jiřího veřejně hájila. Elisabeta Westonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básnířka. Karolín tehdy stkwěl se muži učenými a vzdělanými. Nejzvláštnější jsau: Martin Bachaczus (Bacháček), Trojanus Nigellus, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricenus, Wácl. Flawerinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé veřejní na akademii, z jichžto školy vyšli napotom učení mužové Campanus, Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Haberbeschel a j. m. Podobně menší školy netoliko w Praze, ale i w krajích osazeny byly učiteli výbornými *). Nebylo městečka bez dobře spořádané školy; we větších městech i více škol bylo. W Praze počítalo se jich šestnácte, w Kutné hoře dvě, w Boleslawi dvě. W každé z nich bylo nejméně po dwau, w mnohých po třech, čtyrech, i pěti učitelích, jakož toho počet žáků potřebu činil. W Hradci Králové jich šest býwalo. Obec učitelům dávala roční plat, a farář místní strawu. Nikdo k tomu auřadu připauštín nebyl, kdo aspoň bakalářem nestal se w Karolíně, to jest, kdo důkazu swé k tomu schopnosti veřejně newydal. Byli to z většihó dílu učení lidé, mistři swob. umění, již dříwe swého auřadu spisy wydanými známí. Někteří z nich potom w městech, kdež učíwali, faráři, radními, písaři městskými, nebo měšťany býwali. Odtud pošlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo naleztí měšťany, kteří Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona atd. čítali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karolína dosazowal učitele městské, a opět učenějších do Karolína powoláwal za učitele. Zachowány jsau mnohé latinské a řecké básně tehdaž od žáků we školách Launské, Žatecké, Klatowské, Litoměřické, Chrudimské a j. složené a tištěné. Tak spořádanými školami dle jištění Stránského nížadný tenkrát národ w Ewropě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to vše zříceno skrze protestanty o vzdělání lidu pečliwé, a že téměř všickni učení lidé toho wěku z jejich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také wěk zlatý nastal. On založil w Čechách jednu z nejlepších tehdaž sbírek obrazních, do níž obrazy nejslawnějších mistrů z Italie a odjinud skupowal. Na dwore jeho kráľowsky chowáni byli maléři: Bartoloměj Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Savery, Jiří Hufnagel a j. Jiljí Sadeler, z nejlepších tehdaž rytců w mědi Rudolfem do Prahy powolán. Mezi obrazníky a kamenníky byl Jan du Mont nejvýbornější. Císař měl veliký poklad drahých kamenů, a protož chowal veliký počet kamenorezců všeliká umělá díla z nich hotowících. Mezi knihtiskaři Pawel Sessius na žádost swau od akademie dostal powolení psáti se akademickým typografem 1618, 16. Jan.

III.

§. 23. J a z y k.

a) Jazyka staw. (1526—1620).

Tento wěk obyčejně zlatý wěk jazyka i literatury české se nazýwá. Jazyk český zajisté toho času, ačkoli wší zádwy a nátisku rozličného cele prost nebyl **), na nej-

*) W. Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bacháčka (1598—1612) od Tomka Čas. mus. 1845. str. 370.

**) Nátisk ten dál se od cizozemštiny po utišení domácích pútek znowa se zmáhající, a od latiny za hlawní nástroj vzdělání a učenosti wždy ještě powažowané. Uwedeme jediný příklad. Matthaeus Collinus, veřejný učitel, měl také saukromnau školu dwau tříd [classis suprema a classis Donatistarum], o nichž zpráwu tiskem wydal: Liber de educatione puerorum 1550. Mezi jinými zákony jejími tyto klade: Čechům jazyk český, Němcům německý owšem hned zapowídáme. Dopaušti se však pro naučení jiných aneb sebe samého promluwiti něco Němci německy s Čechem, a zase

vyšší stupeň wnitřního zdokonalení swého wystaupil, a oné spůsoby nabytí, která posawad w písmě co prawidlo se zachowáwa. Skrze rozšířené tiskařství pricházeli nyní spisowé domácí i cizí u wětší a obecnější známosti. Národ ke čtení a myšlení probuzen a jako powolán. Čeští páni, paní a šlechtičny česky čítali i psali. U všech auřadů jednalo se jazykem českým, ano zřícením zemským od l. 1530 A. VI. opět ustanoweno: „Co se dotýče cizozemcůw, kteříž k koruně nepřislušejí, aby všickni před saudem zemským českým jazykem swé pře wedli sami skrze se, neb kohož sobě zjednati mohau.“ Též od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých jmen rádi užíwali. Matauš Kolinský od Ferd. I do stawu pro swá umění powýšen, od místa narození pána z Hodějowa, nazwal se z Choteřiny. „Já jsem snadno, dí on, mohl z německých jmen Dorf, Berg, Stein atd. sobě dáti, ale já jsem Čech, a na tom dosti mám.“ Čeští bratři u prostřed wichřice, jim od strany pod jednau a pod obojí wzbuzowané, wznikali, o krok dále než Luter směl, pokročíce. I Luter našel překladače, čtenáře a milovníky. Roku 1539 strana pod obojí zawedla censuru na knihy bohoslowné (w. §. 22); pročež od r. 1540 vycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. sice zamezowal rozšíření Luterowa i Kalwinowa učení, jak přehlícením kněh tak wyhoštěním Pikardů, uwedením Jesuitů (1555), obnowením Pražského arcibiskupství, a zvláště obdrženým a wůbec prohlášeným (1564) dowolením kalicha i katolíkům: předce však dowolil Erasmowy spisy, jehož Paraphrasis Mathaei Ferdinandowi připsána jest. Jan baron z Hasenburku, pán na Budyni, byl učitelem českého jazyka u arciewod, synů JM. Ferdinanda I, jakž to widěti z latinské smlauwy mezi ním a Janem Daubrawiem r. 1541 psané, a 1546 od Ferd. I potvrzené. Dříwe již (1532) ten auřad zastáwal Sigm. Held z Kement. Pro nedostatek kněží katolických, zvláště klášterních, bráno mnoho cizích, česky neumějících. Uwedení Jesuité na radu probošta kap. Pražské Jindřicha Piška, jinak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciewody Karla, poněwadžby bez umění češtiny ničeho nepořídili, přijali do řádu české mládence: Baltazara Hostaunského, Ondřeje Pěšina, Wácslawa Sturma a j., kteréž poslali do Římské kolleje. Sturm přišed poprwé z Říma (1558) byl téměř zapomněl česky, a přiučowati se musil. (Schmiedl w hist. S. J. P. I. 2. 19.) Balthazar Pfarrkirchen, Němec z Bawor, tak pilně o češtinu se přičinil, že již 24 Března 1560 zpowěd česky slyšel. To pohnulo rektora s bratry swými, že na znamení zwonečkem dané denně hodinu w českém jazyku se cwičili. (Linguae bohemicae studium ad campanae pulsum multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 3. N. 1627.) Mistr Gall, professor w Karolině, ačkoli Husita, Jesuitům knihy a zejména Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuité toho wěku dobře česky psali, jako Ondř. Modestinus († 1601), Balt. Hostaunský († 1600), Jakob Colens († 1623), Šeb. Scipio (Berlička † 1611), Jak. Beskowský († 1624). Po Sturmowi (1563), kterýž prwní s Pikardy se potýkal, mezi Jesuity česky kázal P. Wolfgang rozený Čech z Teyna a kazatel u sw. Jakuba. U sw. Klimenta míwali české kázání od poledne, kteréž pro nedostatek posluchačů (1567) přestalo, zato jinde troje kázání uwedli, a sice u sw. Jakuba skrze Wolfganga, kterýž i w Staré Boleslawi a w Brandeyse kázáwal, skrze M. Alexandra Voyta u sw. Benedikta na Hradčanech a u křižowníků na Starém městě. P. Michal Tolmaier, rozený Slowan, českému nářečí se naučil, tak že s pochwalau kázal. Později znamenitý řečník Jesuita Jan Suchý u sw.

Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko ať mluwí, jestli žeby co chtěli. Každému, kdoby swého přirozeného jazyka užíwal, ať se dá wosel, od kteréhož menší metlau, wětší pak penízem se wyplatí. — [Jest to tedy staré školní prawidlo mládež signo locutionis od přirozeného jazyka odstrašowati.]

Salvatora první od r. 1602 po 16 let slovo boží hlásal s velikou pochvalou. O božím tele Jesuité v Čechách i v Moravě na lešení české verše říkati dávali. V Olomouci Baltasar Hostaunský (1568) poprvé co kazatel vystoupil, ale že český a polský dialekt příliš míchá, (bylť sice Čech, ale v kolejkách polských Brunsberku a Pultawě žij), strhl se smích mezi posluchači, tak že kázání přestati musel. Ale v r. 1570 v kapitolním tu kostele již rádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wickowa, zakladatel kolleje Jesuitské v Olomouci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdál; naproti tomu mnoho kacířských knih v Kroměříži (1571) wzíti kázal, podáv 30 dukátů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliothece daroval. Brání kacířských knih v Čechách a Moravě počalo hned s uwedením Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grodecius (1573) naložil sto tolarů na auroky, za něž katolické knihy kupovány a lidu rozdávány. Maximilian, jemuž Melantrich biblí trojí (1549, 1556, 1570) připsal, povolil (1567) všecobecnou svobodu v náboženství, potvrdil (1575) austně českou konfessí třem stavům pod obojí, jemu podanau. Pod panováním krále Rudolfa (1577—1612) český jazyk nejvíce se vzdělával, tak že spisovatelé toho věku s strany řeči až posud za klassické se považují. K jeho trůnu spisovatelé čeští, kterých přes půl druhého sta se počítalo, s knihami dajem se hrnuli. Melantrich jemu připsal biblí (1577), Matauš Benešowský grammatiku, děláje mu naději, že skrze český jazyk své panování nad mnohými Slowany rozšířiti může. Největší zásluhy o vzdělání jazyka českého tu dobu měli: Weleslawina, Tad. Hájek, Adam Huber, Lomnický, korunovaný Rudolfem básník český, a j. Čeští páni i paní skládali písně pobožné, z nichž některé nám se dostaly, jako v kancionálu Lipském od r. 1737 třicátá čtvrtá píseň od Karla z Žerotína, 729tá od Bohunky z Pernšteina. Páni, rytíři, do stavu povýšení měšťané rozšiřovali a psali knihy, jako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polžic, W. z Budowa a j. V žádném věku tolik výborných a nákladných knih českých newyšlo, jako v tomto. To byli, ať tak dím, archové časové. V archovém formátu vydána biblí Melantrichowa, Weleslawinův kalendář historický (1590) Diadochos Paprockého (1602), *politia historica* Welesl. (1584 a 1606), Mathiolův bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak veliká kniha newyšla až na Beckowského historii (1700). Řečnictví při sněmích a saudech jak v Čechách, tak v Moravě kwětlo. V Moravě slyňli jím Karel z Žerotína, Arkleb z Boskovic, Wáclaw z Ludenic, Jetřich z Kunowic, Wáclaw z Boskovic, Ctibor z Cimburka, Wilém z Pernšteina a j. A však i tato nejpěknější jazyku českého doba bez nesnázi nestála. Wlastně jen srdnatější vlastenci ujímali se materštiny a potřeby lidu obecného, vydávajíce spisy nejvíce prstonárodní, a bez kterých konawému životu ostatí trudno. Na vysokých školách vždy předce latina panowala, o věcech učených latině psáno, ano i básnictví, kterým jazyk nejvíce se vzdělává, w latině zdaříleji kwetlo. Učení ti latinníci češtinau, kteréž neznali, pohrdali, a ji k vyššímu umění za neschopnau drželi; (*non enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniantur: ut inopem et tenuem in angustos fines includunt: ut ineptam et ad res explicandas haud idoneam contentim negligunt. Wel. ded. Sylvae.*) Oni dosti na tom měli, že Homéru svému rozuměli, jež i z nejnižších auředníků a písařů mnohý w kapse nosíwal; o přeložení jeho nikdo se nezasadil. Na kterauž nedbalost Weleslawina tauží, dále takto piše: *in qua (lingua) ornanda, perpolienda, augenda et propaganda si nos Bohemi, vel Germanorum vicinorum et civium nostrorum exemplo studia veterum Graecorum et Latinorum imitemur, jam dudum commigrasset ad nos et in civitatem nostram transiisset omnis sapientia graeca et latina. Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philosophorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doctissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fatone an incuria nostra, non difficile*

fuerit divinare etc. S druhé strany němčina opět zmáhala se tak, že některým vždy časem zákony veřejnými ji obmezovati potřeba bylo. Památný jest list Karla Žerotína od 16 Pros. 1610 k magistrátu Olomauckému, kterýmž rady napomíná, aby mu budaucně česky, nepak německy, jakž učinili, psávali, ano láska k vlasti zavazuje ho netrpěti žádných škodlivých nowot (w. Slowesnost 1846). Zvláště pak náleží semto sněm r. 1615 u přítomnosti Matiaše držaný (w. Hlasat. I. str. 28—36), jehož smysl tento: „Při mnohých nynějších obyvatelích království tohoto, nemůže se než tupiti, že se na uwedení sem do tohoto království všelijakých cizích jazykůw a národůw vydávají. — Na oko se spařuje, že vždy více a více sem do země cizozemců přibývá, kteříž se zde osazují, své žiwnosti, obchody a handle wedau, welikých statkův docházejí, na auřady ty i jiné obzvláštně w městech, w městechkách do raddy mnozí, neumějíc tří slow českých, stranám česky své věci přednášejícím nerozumějící dosazení bývají, ano i w mnohých místech tohoto království před saudy, a w místech radních jazyky cizími se mluví a pře wedau. Ano i na nejedněch kollaturách stawůw království tohoto, k kterýmž však lidé poddaní osadní wětším dílem mimo jazyk český jiného žádného neumějící náležejí, kněží cizozemci, jazyka českého neužívající, se dosazují a chowají. — Odkudž zřejmé jest, že Čechůw ubýwati, a cizozemců do království českého zhusta přibýwati musí. Protož poručeno, aby cizozemci své děti hned z mladosti českému jazyku učiti dávali, aby dědicům, kteřížby jazykem českým dobře mluwiti uměli, po smrti rodičů swých statky pozemské zůstávaly, jiní pak, kteříby česky neuměli, na penězích neb jinakě dily své přijímali; cizozemci aby nedřiwě w království to přijímání byli, než ažby česky uměli, a jejich děti aby do třetího kolena nižádných auřadů nezastávaly; při saudech vyšších i nižších ne jinak než česky aby mluweno bylo, do českých kostelů kněží a kazatelové česky neumějící aby uwozováni nebyli, a kde dosazení, aby wybyti byli. A jakož jistá zpráva se činí, žeby některé osoby z stawůw i také lidu obecného mezi sebau se zawázali, aby při shledání jich společném žádný jazykem českým nemluwili, což na weliké zlehčení a potupu jazyka našeho českého se wztahuje, protož jsau se o to tak snesli, kdožby koliw ten a takowý byl, jsa obywatel tohoto království jazykem českým, umějíc jej, mluwiti nechtěl, a jiné též od mluwení českého odwozowal, aby w zemi trpín nebyl, nébrž wen ze země se wystěhowati powinen byl. Posléz Němcům zakázáno w Praze neb jinde w království českém *obci německau* (w. Rul. kalen. 2. str. 16.) se jnenowati.“ Nebyl zajisté jazyk ten bez welikého dawu, kterýž tak násilně hájiti se musil. A však i toho násilného prostředku owoce napotomními bauřemi zmařeno jest.

b) Jazyka proměny.

Čeština toho věku jak we složených, tak přeložených knihách dokonalejší wůbec jest, hladší i hojnější. Důkaz toho jest přeložení Aeneáše Sylvia od r. 1510, jež Weleslawina r. 1585, aby se sauwěkým jeho líbilo, oprawiti musil. Srownámeli Karyonowu kroniku od l. 1541 a 1584, pak kancionály českých bratří od r. 1541, 1561, 1618, tudíž rozdíl jazyku s strany ohebnosti a hladkosti na jewě widíme. Zvláště w hlawním městě žijících spisowatelů sloh předčí plynností a přiměřeností slow nad starší překládání na slowa se wázající. Toho příklady widěti w biblí Benátské (1506) na proti Pražské (1488). Weleslawina o českém jazyku toto praví: *Lingua bohemica, ut nunc excultam habemus, elegans est, copiosa est, suavis est, gravis est, grandis est, et ad omnium materiarum cum in theologia tum in philosophia expositionem aptissima et accomodatissima.* (Wel. Sylvae ded.) Tato dokonalost jazyka našeho ne na prasto, ale potažně, wic co do formy, než co do materie wzata býti musí, ne jakoby onen stupeň

její již nepřekročitelný byl, tak aby nám nic jiného nezbývalo, než spisowatelům onoho věku podobnými neb rovnými se státi, anobrž to jen větší ještě možné dokonalosti počátek byl, kterézby Čechové v šťastnějších okolnostech při vzniku kritiky pozdější a vzdělání všelikých umění a vědomostí lidských zajisté byli dokročili. Prosaický sloh prstonárodní, jakýž v historii, v práwich, bohoslovných a jiných lidu obecnému odhodlaných spisech své místo má, nejvíce vzdělán jest; poetický sloh nejstaršímu, jakovým rkp. Kralodworský se stkwěje, daleko se newyrownává, vědecký pak skoro docela zanedbán. Žádná saustawná matematika, fysika, logika neb metafysika, ba ani jaká jich znamenitá částka nám zůstawena atd. Překládání mnohé z němčiny a latiny i u lepších spisowatelů mnohá cizí slova a cizí mluvení spůsoby v jazyk uwedlo, z kterých některé na štěstí opět pošly, jiné nyní se wymítají. Sám Weleslawina, nejslawnější mezi spisowateli zlatého věku, má mluvení spůsoby, jako: s něčím wůkol jíti (womit umgehen); slova, jako: do *achtu* dáti, fechtmistr, fedruhk a p. *). Hlubší hlasice vyšším cele ustaupily až na dwojhlásku *ay* (*aj*), která se nejdéle zachowala, jako: layno, hleday, wyday (1579), ay! straycy, haytman, smayšlel, wčerayšym, gednostayný, nayméně, nayhaušf atd. ačkoli již také často přichází *ey*, jako: dieley, neywietšy, neyprwe (1530), obyčeg, lehčeyšy (r. 1535), vchowegž, degte (1541) wydeyte (1579) deyžt (1595) wydegte (1613). Předdechové *w* vyskytá se též, jako: wotazka, woteymi (odejmi) atd. dadj místo *dajé* (1530). Zawřené *o* na počátku slova wůbec panuje, k. p. vmenšeno (1530), vzké (1592). *Th* za *t* posud někdy, jako: leth (1530), pokuthu (1538). Prodlaužené: ničemémuž (ničemuž) má Augusta (1543). Dobropisemnost toho věku ustanowila se v té míře, w jakéž až posud nejvíce průchod má. Z ní děkujeme Petru Gzelu a Beneši Optátu, kteří we své mluwnici a knížce Isagogicon (1535) nazwané poprwé ji nawrhli. Přijata jest od Bratří w Kralické biblí a od jiných zde onde, ač ne ode všech, jakž to s každau sebe lepší nowotau býwá. Od té doby šetřeno rozdílů mezi měkkými a twrdými, krátkými a dlahými hlasicemi; od té i doby přichází *u* a *au*, jako: bůh, aumysl (1536); Hájek chybně *u* jako: prowazců, píše. Dříve a u jiných i později nestále psáno: zemi (acc.) temnostij, tmy byli (1529) rozlyczne, milych (mjlych) (1530) priatel, wiece (1536), ciesař, wědí (1543), zwláště po *č*, *ž*, *ř*, *ř*, jako: wčynil, wžitečná, stwořyl, menšly (1529); prázdna, přátelee, dobré, druhý, nadewšy zemij (1529), te giste, každý, kazdý, kazdey, znamenitych, znamenitým,

*) Jiří Streye Zábřezský w knize posud netištěné: Zpráwy a wyswětlení artikulůw křesťanského učení od r. 1595 (W. Now. Kwětu 1840 str. 85) tauže na Morawany, píše toto: „S strany češtiny mi beze wší chlanby wyznati sluší, že jsem šetřil, pokud nejvíce možné, jedno vlastností a přesnosti jazyka našeho, abych ho žádnými latinismy, germanismy ani jinými exotismy a barbarismy, totiž cizích národů a jazyků slowy nenaprňowal a jich neužíwal leč práwě a mocně do obce našeho jazyka zwykem uwedených a přijatých. Nebo sic w té částce náš český Priscianus weliké až do umdlení násilí a bezprawí trpí od mnohých nynějšího času, zwlášt dworáků, kteříž procediwše poněkud syrowátkau cizích jazykůw zuby, swému pak domácímu se práwě nenaučiwše, i pletau z autku swého i z cizích jazyků složeného welmi krásnau (jakž se jim zdá) rohož, tak že naposledy newím, jaká směsice řeči z toho powstane. Jichž také snažně následují, anobrž nepřecházefli wůbec školometowé, majice býti jiných swětlo, wůdce a strážce, jakož jiných wěcí chwalebnych, tak i čistoty řeči vlastního swého přirozeného jazyka aspoň Donáty a grammatiky, zwlášt in generibus et numeris, ať o jiných vlastnostech naší české řeči mluším, následující: než děje se wše na opak; těch wěcí, prawím, pozor jsem měl, abych užíwal slow obyčejných, zwyklých, u Čechu schwalených. Druhé šetřil jsem též, abych jakož pramenůw... milostí tak ani spůsobů mluweni werštatného, pastewního nebo krčmářského nenásledowal, ale abych mluwil uctiwě, wážně, užíwaje takových slow, kteráž i bázeň boží i dobré mrawy wzdeklawají atd.

má, ruký (gen.), toľýko, tehož, vtrácel, přátelee (1530), buoh, bůh, wuočy (1543). Měkké *d* a *f* znamenáno již 1529, jako: buď, at. Wedlé *f* zachowalo se ještě starší *rs*; německé *ts* místo *c* a *č* wlaudilo se též do tiskáren, k. p. mintze, tzasto (1530) kdež však také stojí: wěcz, mocz, magijcych, zatykacy, zatčenij, poczet, atd. Ještě Hájek píše: prowazetz, ač také: chcels, cześky. U Augusty (1543) *c*, *č*, *f*, *ff*, *z*, *ž*, již dobře ustanoweno. ¹⁾

IV.

§. 24. Literatura.

Literatura toho věku *zlatým* nazwaného, jak množstvím knih tak obsahem jich a zvláště čistotou a správností řeči nad předešlé vyniká. Chtějící Čechové užiti i cizího umění ovoce, pilně se přičiňovali o překládání lat. a německých knih do svého jazyka, kterých však že mnoho bylo, brzo více přeložených než původních spisů dostali. K původním spisowatelům toho věku náležejí: Konáč, Kuthén, Brykcí, Sixt z Ottersdorfu, Hájek z Libočan, J. Augusta, Lomnický, Streyc, Weleslawína a j. K překladatelům lepším: Straněnský (kterýž i skladatel jest), Worličný, Th. Hájek, Rešel, Plácel, Huber, Kocýn, Günterod, Berlička (Scipio). Znamenitě praví Sixt z Ottersdorfu

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Když dwa człowieky neb wijce, udelali komu pych, a żeby toliko gedem byl winijn nebo pohán, Bude puhon zdwižen.

Nálezy 1536.

2. Kdožby pod Puohonem, neb obesláním na koho pátku včinił, a geg bil, aneb bji chtěl, a z této wýtrznosti muože každý, skrze wznešenij žalowati a winiti před tjm Saudem, od kteréhožby Saudu ten Páhon neb obesláníj wyfflo.

Práva a zřízení zemská 1549.

3. Takto magj přísahati k Swědomj Páni a Władyky, kteřj w Saudu Zemském, y také w Dwořském a komornjm sedagj, kdyzby se Cti, a Hrdla, neb Gruntůw dotýkalo. Neyprwé se má každý Twářj obrátiti proti Wýchodu Slunce, a na Hlawě nic nemá mji atd.

Práva a Zřízení zemská 1564.

4. Nezrodili gme se fami pro sebe toliko: ale wygitiij našeho na Swět, některey dijl žádagij nášly Přátelé, některey pak naše Wlast atd.

Titulár 1572.

5. Léta 1117 okolo nespōru weliké země třese-nij w Czechách a we Wlašých se zbauřilo, gemuž podobné nikdá slýcháno nebylo, mnohá stawenij zbořilo, mjišty y Města zpodwra-celo, a množstwj Lidij zatřijilo.

Welesl. kal. hist. 1578.

6. Ženy lhostegně wstaňte, slyšte hlas můg: dcery bezpečně sobě počnjagij, všima pozorůgte řeči mé. Za mnohé dny a léta wi-

chrowány budete, o wy w bezpečnosti bydljcy: nebo přestane winobranj, a klizenj vrod nepřigde.

Bibli (brat.) Díl čtvrtý 1587.

7. Krásný a zpanilý Obličeg, znamenité Zbožj, k tomu těla moc a fyla, k těm podobné wěcy giné wšfecky, w rychlosti pomjegej: Ale sta-tečnj myšli činowé, rovně gako Duffe nesmr-tedlné zůstawagj.

Titulár 1589.

8. Měsýce Máge dne 14. Léta dotčeného, w Praze narodil se králi Janowi z Alžběty Syn prworozený, gemuž dáno gméno Wáclaw: Měsýce pak Ržijgna na Křiwoklát wezen, a dán k ostřjháníj Pánu Wylimowi Zagicowi: odtud po několika letech do Prahy přivezen atd.

Diadochos Bart. Paprockého 1602.

9. A co ste tomu geffě neporozuměli, kterak duffe těch, kteřjž násylně zmordowáni gsau, na své morděře, kteřjž se gegich krwj zma-zali, welikau hrůzu, strach a lekánj pauště-gj atd.

Cyriopaedia 1605.

10. Gakby mnoho platili k zachowánj prawého Náboženstwj Školy a vměnj Liternj, to dobře znal onen chytrý a bezbožný Cýsař Julian, od Wjry křesťianské poběhlec, kterýž proto Školy křesťianům zawřel atd.

Žalanský o Posluchačích s. Ev. 1613.

w předmluwě na život P. N. J. K. „že za jeho wěku (1547) každý tlačiti dává, co mu do hlavy přijde, buď to sebe chatrnější. Prosi tedy vlastencůw, aby raději dobré staré knihy wedlé jeho příkladu w český jazyk uwáděli.“ Jazykozpytné umění wztahowalo se sice ještě více na latinu, ku kteréž Collina, Donata, Alwara, Melanchtona, nejlepších tenkrát wůdců užíwali, a z části na němčinu, kteréž také wedlé latiny we školách místo dáváno, ale již i také na češtinu samotnou snažením Petra Gzela a Beneše Optata (1533) dobropisemností opravitelů, Matauše Benešowského (1577) prvního o slowozpytu českém spisowatele, výborného Blahoslawa († 1571) a Wawřince z Nudožer (1603) posledního a nejlepšího té periody grammatika. K srownání způsobů mluvení českých a latinských sloužily mládeži sbírky jich z Terencia, Plauta a z listůw Ciceronových učiněné. Mezi všemi národy slowanskými Čechové první jsau, kteří sebrání důwtipných připowídek aneb přísloví na swětlo vydali (Jakuba Srnce). Slowníky menší i wětší hned podlé abecedy, hned podlé předmětu, nejwíce pro školní mládež sporádané, ode dwau až do sedmi jazyků (Lodereker) zaujímající, jsau výborný základ k auplnému národnímu slowári. Wácslaw Dasypus neb Dasypodius první sepsal českolatinský slowník. Weleslawína a Rešel zde wynikají. Cena básnictwí nezvýšila se mnoho nad předešlý wěk a wůbec menší byla než prostomluwy (prosy). Nedostávalo se sice nawodu k weršowání dokonalejšímu, ano již Blahoslaw (1560) theorii zpěwu a prosodiky na času založené wystawil, a w tom Benedikta z Nudožer (Gram. 1603) následowníka měl, jehož písně, 10 žalmů (1606) Wácslaw Kleych w předmluwě na swůj kancional (1727) chwálí, že řeč jejich k melodii jest přiměřena, tak že, kde se nota dluží, tam i syllaba dluhá jest. Jan Tábořský na orloj radnice Staroměstské pět strof sapphických složil (1570) a Matauš Benešowský w grammatice swé (1577) 8 žalmů hexametrem a pentametrem přeložil. A však ostatní část, mající od r. 1614 již i malý rýmownik, wždy ještě jen rýmu a pauhého počtu syllab we werších hleděla, ani rhythm, ani jazyku básniřského starodáwních časů nedosáhši, ač mnohým, n. p. Lomnickému lehkost a plynlost slohu odepriti se nemůže. Zwlastě mezi duchowními písněmi některé, k. p. Streycowy, Zámřského a j. silau básnickau předčí, ano wůbec tento wěk na zpěwy duchowní ewangeliků, katoliků i bratří welmi bohat jest, čehož příčinu w obyčeji a dawu onoho wěku hledati. Kancionály netoliko tištěné, ale zwlastě rukopisné welmi nákladné z toho wěku některé se posud chowají n. p. w bibl. Pražské, w Museum, w Králowé Hradci, Teplici a jinde. Swětských písní nic než některé počátky, historických wíce, mrawného však a náučného obsahu básní nejwíce se zachowalo: Dramatické hry některé sice weselé, a však nejwíce nábožné předměty wystawující od studujících obau universit téměř každoročně, ač nejwíc latinsky, provozowány býwaly. Českým jazykem dán w r. 1567 u Jesuitů: Sw. Wácslaw s welikau pochwalau (w. Kwěty 1844. č. 20). R. 1582 we středu den sw. Bartoloměje o poswěcení chrámu w Soběslawi recitowána byla Comoedia o Zuzaně, w hradě, při kteréž byl rytíř Jiřík Wchynský se swau mnohau čeládkau s ženskými a mnoho jiného lidu přespolního. [W. Č. Wčela 1845, str. 374.] České též byly: Wzkříšení Páně (1582), přewrácení Sodomy a Gomorry (1586) atd. Satyra téměř jen w cizí *chlaubě podagry* (1597) nás došla. Zábawných spisů nowých nedostatek, tím wětší hojnost wážnějších. Ze starých klassiků Římských a řeckých přeloženy některé prosaické mravné a historické spisy z Plutarcha, Aristotela, Flavia, Xenophonta, Seneky a j. Historie swé pole welmi rozšířila, netoliko o vlasti, ale i o jiných blízkých i dalekých, spoluwěkých i předwěkých národech, w politickém i cirkewním okrsku jednajíc, a wztahujíc se na místopisy některé, rády mnišské, a na životopisy památných osob, až i na přihody lidské wůbec a na umění. Weleslawína a Paprocký welikau pilnost zde wynaložili. Kuthén

první českou historii v letočetný pořádek uwecl. Hájek první obšírnou kroniku českou sepsal, která až v mnohém ohledu nedokonala, posud lepší sebe v celosti nenalezla. Přidawky k té kronice dílem lat. dílem český psal p. z Hodějowa, kterýž měl 28 kněh rkp. obsahujících z částky jeho vlastní, z částky jiné spisy historické, ježto dědicové jeho podlé zprávy Crugerowy a Balbinowy do Hollandu zanesli! — Sixt z Ottersdorfu sepsal památné děje l. 1547. Bohuslaw Bilejowský historii cirkewní wyhotowil, Kocín a Plácel o cizozemských dějích psali. Podobně široko zasáhala známost země. Münsterowa Cosmographia, ne pauhé přeložení, vzdělatele svého zdraví stála. W. Lebeda první zeměpis králowství českého (1610) vydal. Wratislaw z Mitrowic, Harant z Polžic, Preßlät z Wlkánowa a jiní Čechy se zeměmi východními, jež sami nawštíwili, seznámili. Rodopisy některé v rkp. posud zachowány jsau; k jiným zásoba nalézá se porůznu we spisech Paprockého, w kronice Hájkowě a Beckowského, w Cosmologii a w Kalendáři i polit. historii Weleslawiny atd. Ještě i w této době toliko zvláštní příběhy, a ty jen wojenské do svých nowinářských listů kněhtiskari kladli, a nikoliw se ani na měsíce, ani na léta newázali, nýbrž jak se co paměti hodného přihodilo, hned svým krajanům do rukou podávali. Zvláštní a nějaký příběh buď w mēdi a nebo w dřewě wyrýti dali a na welikém archowním listu wytlačený a barwami okráslený na swětlo wydávali, jako n. p. Petra Codicilla wyšetřená a ohledaná kometa r. 1577. Zpráva o kometě, o moru w r. 1581. O utonutí w řece Moldawě nešťastných lidí atd. W r. 1597 cis. Rudolf II pořádné měsíčné nowiny, kteréžby přihody celého měsíce w sobě zawíraly, wydáwati poručil, a jistým tiskarům swob. listu na to propůjčil. Dle toho Dan. Sedlčanský po prvé řádné nowiny celého měsíce Září roku 1587 vydal. „Tak (dí on na Iní straně) jakž jest podlé jisté vůle J. M. C. a Oswíc. knížete a P. Zbynka, arcib. Pražského narizeno, aby jistí Impressori pořádně spolu každý měsíc, a ne po různu imprimowali.“ Po něm též Jiří Jak. Dačický r. 1598 učinil, sebrav nowiny o zběhlých tehdy wálečných přihodách. A však od jiných po různu nowiny wydáwati nepřestáno. Zvlášť o jich wydávání starali se Sam. Ad. z Weleslawina (1618—20) Dan. K. z Karlsberku (téhož roku.) Filosofie česká vždy ještě bez saustawných nawodů nosila se po cestě žiwota, wyučujíc mravům, správě obecne, wehlnosti čili opatrnosti dworské, powinnostem rodičů a dítek obapolným, ano což k podiwu na ten wěk, i člowěkoslowí (w spisu Wolkenberského). Počítářství i nějaká stránka měřičtí již vzdělawatele nalezly; hwězdářství kalendářem sice oprawným (1583) i w Čechách postaupilo, ale z mystického kalu, hadactwí, powěr a pranoistik vyplésti se nemohlo. Táž wada wíce méně překážela zpytowání přírody. Ještě vždy o kameni mudrcůw a zlata dělání sněno. Užitečnější byl zřetel obrácený na hojitelné, přirozené i pálené vody, a na hospodářství polní, i piwowárství. Lékarství nalezlo pomůcku w bylináři Mathiolowě skrze Thadeáše Hájka přeloženém. O zachowání zdraví dwa spisy, Koppa i Rancowia přeloženy; o porodnictwí (babictwí) některé spisy wydány. Právní knihy české, morawské i slezské w auplnosti tištěné, zawírají zřízení zemské, práwa městská, manská, mincowní, horní, wysady, sněmy jak české tak morawské; o kancelářství českém mimo listy a písma rozličná zvlášť wyučují titulářowé toho wěku wydávání. — Čtení a vzdělávání písma sw. vždy pokračowalo, netoliko u bratři, kteříž Kralickau biblí (1579—1593) nesmrtdelnau památku zůstawili, ale i u kališníků a katolíků, majících několikero wydání písma sw. obojího zákona, ano i pořádek a summu písem sw. we zvláštních spisech, mimo mnohé části (k. p. Syrachy) na mnoze o sobě tištěné. Záhubná polemika o náboženství vždy ještě hojně plody wynášela; katolici, kališníci, luterani, bratři tu hned wyznání své wíry králům podávali, tu hned jedni proti-druhým polem táhli, swáfice se o tělo a krew Kr. P. w

swátosti oltární, o podávání též swátosti dítkám, o církwi, o bezženství kněžském atd. Naproti tomu i pastéřské, výkladné a mravné bohoslowí vyučováním o služebnostech církewních, wyswětlowáním mnohých částek písma sw. obojího zákona, we zvláštních výkladech, postillách a kázáních lid vzdělávalo, slohem právě řečnickým a jazykem čistým, o čemž se přesvědčiti snadno nahlédnaucímu w postillu Baworowského, Zámrského a j. Též některá kázání pohřební jak pro sloh, tak pro historický ohled důležitá nás došla. Mezi sw. Otcí Isidor, Zlatoustý, Cyprian, Ignatius, Řehoř weliký a j. zvláště pak sw. Augustin Čechy skrze tlumače vzdělávali u wíře a w mrawích. Konečně ke wzbuzení a cwičení pobožnosti netoliko legendy a passionaly ale i mnohé křesťanské mravné a modlitebné spisy slaužily.

V.

Spisowé oddělení čturtého.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

1. Slabikář.

1. *Slabikář český* a jiní křesťanského náboženství počátkové, kterýmžto věcem dítky křesťanské hned z mladosti učeny býti mají; w Prostějowě skrze Jana Günthera 1547 w 8. men. Opět w Praze u Matěje Pardubského w 8. (okol. 1613) w Litomyšli 1728, w 8. s wersíky: „Milý záčku, uť se rád, budeš mti peněz kád“

2. *Syllabikář*, abeceda figurní neb obrazní 1567 w 8.

3. *Sententiae Salomonis* generiores de bonis moribus etc. Propovědění Šalomúnowa hlavnější o dobrých mrawích, vybrána z knih přísloví, a předznamenána titulemi, a aby prosívali mnozí w dobrém umění, wydané skrz Wácslawa Posthuma Bydžowského. (Na konci). Wytisťeno w St. m. Pražském u Jiřího Dačického atd. 1570 w 8. listů 39.

Jest to knížka pro dítky, obsahující slabikář, k němuž připojeny jsou wýtahy z přísloví Šalomau-nowých latinsky a česky.

2. Dobropísemnost.

4. *Isagogicon*, jenž jest uwezení každému počínajícímu se učiti psáti. Wytisťeno skrze Pytlíka z Dwofišť, a dokonáno w Náměšti I. P. 1535, w 8. W Prostějowě u J. Günthera 1548, w 8. 76 listů pod tit. knížky početní na rozličné kaupě w nowě wyt. Přitom kterak jeden každý mírně čistí a psáti učiti má. W Praze u Dačického 1589, w 8. Jest to dobropísemnost, spojená s uwezením k početnímu umění od BEN. OPTÁTA a PETRA GZELA.

3. Mluwnice.

a) české řeči.

5. *Česká Grammatika* sedmerau stránku w sobě obsahující. W Náměšti 1533, w 8. Potom w Praze wydána od Wácsl. Philomatesa u Jana Dačického 1588, od Jiř. Plachého tamže u Šim. Lewy. 1643, w 8.

Skladatelé jsou: BENEŠ OPTÁT a PETR GZEL. Oni spojiwše úsilí své w preložení now. zákona (w Náměšti 1533.), první pravidelný způsob psaní ustanowili. W částce, kteráuž etymologii nazwali, přednášejí skladnu (syntax) všech částek řeči, a ukazují w mnohých příkladech pravé a nepravé spojení. O skloňování jmen a časování slowes, o pohlawí jmen a jiných částkách nejednali, neb se jim to pro rozené Čechy nepotřebné zdálo.

6. ŠIMONA HÁJKA *Tabula de proprietate participiorum et eorum discrimine juxta genera, numeros et tempora.* 1547.

7. JAN BLAHOŠLAW sepsal *grammatiku* českau, která sice nikdy tištěna nebyla, ale we školách bratrských se přednášela.

8. *Nicolai (Georgii) Grammatica bohemica* (cum cantibus sacris legibus et civitate morum bohemice, latine et germanice) Pragae Joan. Gittčinský 1569, w 8. (Cerroni).

9. *Grammatica Bohemica* etc. Grammatika česká milowníkům téhož jazyka welmi užitečná, od kněze MATAUŠE BENEŠOWSKÉHO, w Praze u Jiříka Dačického 1577, w 8.

To jest první pořádná, ač jen skloňování jmen a slowes obsahující grammatika, kteráu spisowatel připsal králi Rudolfowi II, čině mu w připsu latinském naději, že pomocí českého jazyka nad welikým slowanským národem buď on neb některý z bratrůw jeho bude panowati moci.

10. *Grammaticae Bohemicae* ad leges naturalis methodi conformatae et notis numerisque illustratae ac distinctae, libri duo, Auctore Laurentio NUDOZERINO. Pragae 1603, w 8.

Jedna z nejlepších grammatik až do našich časů vyšlých.

β) Latinské řeči.

11. Nicol. Perotti *Libellus grammatices cum interpretatione verborum bohemia*. Lipsiae 1530. 4. et 1535. ib.

12. *Elementa latinae, boemicae ac germanicae linguae*. Olomucii 1551 apud Joan. Guenterum.

13. M. MATTHAEI COLLINI a Choterina *Grammatica latina cum exemplis et signific. Bohem. Praeae typis Thomae Mitis et Joannis Capri* 1564. 8.

Připojena k ní tabula Šim. Hajka (w. num. 6.)

14. *Aetii Donati de octo partibus orationis methodus quaestionibus puerilibus undique collectis illustrata per Leonhardum Culmannum Crailsheimensem*. Praeae apud Georg. Jacobidem Dacizensem 1572, 8. apud Georg. Nigrinum, 1575, 8. apud Melantrich ab Aventino 1568, 1569, 1580. 8.

Drachowský cituje tuto grammatiku jako českou, na str. 132, a z něho Jandyt. Apud Georg. Jac. Dacizensem, 1598, 8. ale jest vlastně latinská učeb. Pak: Donat exponovaný. — Donati *elementa de etymologia partium oratione, cum interpretatione bohemia*. Olomucii 1567, konečně tamže excud. Nicol. Hradecký 1638, 8. min.

15. *Principia s. Rudimenta Grammaticae ex Institutionibus Emanuelis Alcaei e Soc. J. pro usu Tyronum latinitatis excerpta*. 1575 (s. 1.)

Potom w Brně 1712, 8. Praeae 1724, 8. et 1729, a w Brně 1744 cum editione prima (1575) accurate collata. Posléze Praeae apud S. Clementem. 1752, w 8. Pak Editio nova juxta primam anni 1572 (sic) una cum formis linguae bohemicae, 144 pag. Olomucii typ. Hirnlianae viduae 1764, 8. (u p. Bočka.)

16. We školách pod obojí užíwana byla: *Grammatica Philippo-Ramea*. 8. w. Voigt. Act. Lit. T. 1. 327.

17. *Philippi Melancthonis Grammatica latina, accesserunt praeter explicationem quorundam vocabulorum Bohemicam annotationes etc.* Praeae typis Georg. Nigrini. 1575, 8. Melantrich 1580.

18. *Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima etc.* Praeae typis Schumanianis An. 1616, 8.

Jest dle nawrzení *Petra Codicilla* z Tulechowa lat. Grammat. pro poslední třídu s českými a něm. příklady. U ní jest *Vocabularium* malé.

4) S l o w o z p y t .

19. Knička slov českých vyložených, odkud svůj počátek mají. Od kněze Mat. Philonoma atd. 1587, 8.

Jest zkaška slowozpytná MAT. BENEŠOWSKÉHO, na onen čas dosti chwalitebná. Uvádí některá ruská slowce.

20. *W časopisech. Zdali Češi tili Čechové?* od r. 1602. Viz Nowiny při Kwětech 1843 str. 48.

5) Spůsoby mluvení, rozmluwy.

21. *Naučení krátké obojí řeči*, německé a české, učiti se čísti i mluwiti Čechom německy, a Němcům česky. Eyn kurcze Vnderweisung beyder Sprach etc. w Plzni u J. Pekka 1531, w 8. listů 18.

Potom welmi často se tiskla, ano až posud tiskne, jako: 1548 w Prostějově u Günthera w 8. Pak s titulem: Knička w českém a něm. jazyku atd. 1567, 1577, 1603 w Praze u děd. Welesl. 1614, w Olomauici u Mik. Hradeckého; 1740 a 1764 w Praze u Jauernicha. Připojena: Zpráva zvláštnosti některých liter, kterak w obojí řeči úplně vyslovené býti mají. Ein Unterrichtung der Eigenschaft etlicher Buchstaben etc.

22. ONDŘEJE KLATOWSKÉHO knižka w českém a německém jazyku složená, kterakhy Čech německy a Němec česky čísti, psáti a mluwiti učiti se měl. W Praze. Netolický, w 8. 1540, 1551; w Holomauici 1564, w Praze 1567, 1577, 1578, 1590, w 8. (u Bartol. Netolického) 1597, 1603, 1631, w Hol. 1614, 1641, w Kutné Hoře 1642, vždy w 8.

Kniha ta sestává ze 42 rozmlauwání německých a českých, kterých sedm prvních jedná o vyslovení a skloňování, ostatních 35 o wšelijakých předmětech.

23. *Dialogi pueriles* etc. Rozmlauwání dětinská obsahující w sobě slowa wěcí domácích obyčejnějších. (Dedic. Vincentius MAKOWINUS Nobil. Henrico, Joanni et Sigismundo Viti Flaviani a Rottendorf filiis, discipulis suis.) Praeae Georg. Nigr. 1579. 8. 6 archů.

24. PAWLA WORLIČNÉHO *Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio* etc. Spůsoby mluvení z Terencových komedií k prospěchu mládeže česky a německy vysvětlené; pak pravidla k žiwota nawedení ctnostnému z týchž komedií wytažená, w Prostějově u J. Günthera 1550 w 8.

25. *Elegantiarum Terentii et Plauti* a G. Fabricio collectarum interpretatio bohemia. Praeae 1589, 8. str. 411 mimo dedic. a registř. 12 listů.

Jsu to mluvení způsobové, kteréž jistý Fabricius z Chemnic z Plauta a Terencia wybraw, pod jisté nadpisy uwdl, jako: salutandi, adeundi, gratulandi etc. K těm přidáno české vyswětlení od Dan. ADAMA Z WELESRAWINA.

26. *Elegantiarum puerilium ex M. Tullii Ciceronis epistolis libri tres Collecti* a Georg. Fabricio Chem. et nunc demum expositione bohemia illustrati, Praeae typis Melantrich 1581 M. Dan. Ad. a Weleslawina An. 1589 w 8. str. 276 mimo přips a regist. 16 listů.

6) P ř í s l o w í .

27. **MATĚJE ČERWENKY** a nejmenowaného, obau bratří českých, sbírka *přísloví*. Rkp. z 2 polovice XVI stol. Tištěny jsau w Čas. Mus. 1829 IV. 39.

28. Knižka rozličných *maudrostí* a pěkných *přísloví* 1567 w 8. w Olomouci u J. Güntera.

29. **JAKUBA SRNCE** *Dicteria seu proverbii Bohemica ad phrasim latinorum accommodata atque per centurias quondam in usum scholae privatae distributa*. Praegae apud Georg. Nigrinum 1582, 8. též 1590 w 8. 1599, 8. 1682, 12.

Mistr Jakub Srnec z Warwažowa k užitku svých učencůw sebral těchto přísloví 300 zauplna, a čtvrtého sta 5 desetín, kteréž on latinsky vysvětluje. Po třetí je vydal Frant. Ondřej Horný pod titulem: Přísloví česká, aneb Adagta Bohemica, w Praze 1705, w 12. lépeji srownaná dle abecedy, a z knih i z obyčejie rozmnožená, k jichž vysvětlení po krátkém výkladu českém nejvíce toliko jedno latinské přísloví z mnohých Srnecem položených uwdí. Po čtvrté: Českých přísloví sbírka, po vydání M. Jak. Srnce a Fr. Ond. Horného w nowě rozmnožená od Josefa Dobrowského a Antonína Pišeliho, w Praze nákladem J. Herle 1804. w 8. str. 96. Pan Boček uwdí vydání r. 1590 w 8. a 1682 w Praze w 12.

7) S l o w n í k y .

30. *Lexicon symphonum*, quo quatuor linguarum Europae familiarum, graecae scilicet, lat. germanicae et slavonicae (wlastně české) concordia consonantiaque indicatur. Basileae 1537, rozmnožen 1544.

SIGMUND HRUBÝ z Jelení, skladatel toho slovníku, 7 archů silného, srownal 292 slowce we všech čtyrech jazycích: 107 lat. něm. českých; 65 lat. řeck. českých; 56 něm. řeck. českých; 263 lat. německých, 117 něm. řeckých; 352 řeck. latinských, z kterých owšem weliká část sem wlastně nenáleží, jelikož z jedné řeči do druhé přešla n. p. *ἀγγελος*, angelus, Engel, angel etc. W jiných analogie patrná jest n. p. acetum, ocet, Essig, *ὄξος* atd.

31. *Linguarum christiani orbis principum nomenclator* latinae, bohemicae, allemanicae, gallicae, hispanicae et italicae, authore *Cornelio Valerio* Ultrajectino [u p. děk. Zieglera exempl.]

32. *Quinque linguarum Vocabularius*, Lat., Ital., Gall., Bohem., Allemanicae, Norimb. 1531 we 4.

33. **PETRA CODICILLA** *Vokabulár* latinský, český a německý w Praze u Jana Hada 1546, 1550, 1560 w 8. u Melantr. w 8. 1575 vydáním Pawla Pressia w Praze u Jiř. Nigrina 1582, 1587.

Potřetí při grammaticae (num. 18.) r. 1616 s nadpisem: *Vokabulár w nowě sprawený a rozšířený* (lat. český, něm.) *Vocabularium Trilingue pro usu scholarum diligenter et accurate editum*. Nunc vero tertia editione multis in locis haud mediocri vocabulorum accessione auctum atque locupletatum M.

Petrus Codicillus ad puerum tertiae classis. Praegae typis Schumanianis. Potom Praegae typis Car. Gerabek. 8 str. 24. W Olomouci u Mik. Hradeckého 1636 u J. Jos. Kiliana. 1689. Praegae typis Adalb. Georgii Konias 1704 mal. 8. a 1705 w 12. (lat. a český.) W Praze u Wolf. Wickerta (s něm.) 1723. w Wratislawi 1740, typis Universitatis. W Olom. u T. Ant. Hirnle 1753, u wdowy jeho 1766, pak w Praze bez roku u Rosenmüllera.

34. **THOMAE RESCHELII** *Dictionarium latinobohemicum in usum et gratiam studiosae juventutis Bohemicae ex Petri Dasypodii Dictionario... concinnatum. Accesserunt ex eodem nomina locorum, et amnium in Germania et alia quaedam etc.* Olomucii apud Joan. Gunterum 1560 we 4. silný 4 abecedy. Druhá část: *Dictionarium bohemico-latinum etc.* ib. 1562 we 4.

Slovník tento podlé kořenů srownaný, na onen čas welmi dobrý byl; slowa česká s launskými dobře se srownáwají, a často jich více pod jedním stojí. Druhému dílu by lepšího pořádku žádati bylo, n. p. rez (rubigo) stojí drůwe, nežli registra atd.

35. *Nomenclatura sex linguarum*, Latinae, Italicae, Gallicae, Bohemicae, Hungaricae et Germanicae; lingua autem Hungarica noviter accessit cum latinarum dictionum quam plurimarum, quae prius depravatae erant, restitutione. Per *Gabrielem Pannonium* Pestinum. Viennae Austriae ex officina Caspari Stauchoferi 1561, 1568, 8.

36. *Dictionarium linguae latinae ex magno Basilii Fabri thesauro collectum atque concinnatum, in quo praeter instructissimam supellectilem verborum, locutionum et sententiarum interpretatio bohémica addita est, nota, usitata et perspicua... studio et opera M. DANIELIS ADAMI* Prageni. Praegae typis G. Melantrichi ab Aventino 1579, 4. (5 abeced a 5 archůw).

37. **WÁCSLAW DASYPUS** jinak *Dasypodius: Dictionarium latino-bohemicum etc.* 1581?

Tento slowár potom w Krakowě a Warsawě přetištěn byl s proměnou češtiny do polského jazyka.

38. *Nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis, latina, bohemica et germanica explicata continens, ex Hadriano Junio Medico excerptus et pro usu scholarum bohemicarum editus.* (Dan. Ad. WELESŁAWINA) Praegae 1586, 8. str. 557.

Rozdělen jest na dvě částky, z nichž první 23; druhá 13 rubrik, a z těch některé více oddělení obsahují. Má to nepohodlí, že se každé slowo děle hledati musí, než kdyby všechna podlé abecedy srownána byla; n. p. chtěje najiti branchiae (plexyty) hledati musí *Piscium partes*. Mnohá slowce latinská nepřeložena zůstala n. p. *melanurus* (ryba).

39. *Sylva quadrilinguis, vocabulorum et phrasium hoemicae, latinae, graecae et germanicae linguae. Adjectus est locupletissimus index vocum germanicarum.* Opera et impensis M. Dan. Adam. a WELESŁAWINA 1598, we 4. listů 279, mimo předml. a registřík (49 listů), též w Praze 1683, w 8.

Na radu Mikuláše Alberta z Kaménku vzal sobě za wzor Sylvam Synonymicam quinquelinguem M. Helfrici Emmelii, s tím rozdílem, že na místě hebrejského a francauzského položil český jazyk.

40. *Nomenclator quadrilinguis omnium rerum*, quae in probatis omnium doctrinarum auctoribus inveniuntur, appellationes. In quatuor classes distinctus: de Deo, natura, homine, artibus. In fine Indices copiosissimi bohemicus et latinus, 1598, we 4. od M. Dan. A. z WELESŁAWÍNA.

Jest to jako doplnění Sylvae quadrilinguis; obsahuje toliko jména věcí. Rozdílné jest od num. 38, ačkoli toho v pozdějším užito. V starším latinská slova, v tomto česká z předu stojí.

41. *Dictionarium Septem diversarum linguarum*, videlicet lat. ital. dalmaticae, bohemicae, germ. et hungaricae, una cum cujuslibet linguae registro sive repertorio vernaculo a Petro Lodereker Praga, (1605) we 4.

Jest toliko vokabulár.

42. *Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammaticae latinae digestorum*, addita interpretatione germanica, polonica, bohémica, mandante inclyto Senatu Vratislaviensi pro scholis potissimum Vratislaviensibus confectum. Breslae typis Georg. Baumannii, sumtibus Davidis Mülleri, bibliopolae Vratislaviensis. A. Ch. 1620, 8 min.

b) Návody (theorie).

α) H u d b a.

43. *Muzika*, to jest zpráva k zpívání náležitá, všechněm zpěvům se učiti žádostivým ku požitku ode mne JANA JOSQUINA jazykem českým vydána, v Olomauici 1551 w 8. Pak v Prostějově 1561, w 8.

Připis Kundrátowi Karlowi a Adamowi Krajčím z Krajků na Mladé Boleslavi bratřím vlastním. Prvních 6 archův zachováno v Museum.

44. *Muzika*, to jest knížka zpěvákům náležitá zprávy v sobě zavírající. Sepsána jazykem českým k žádosti některých dobrých přátel. A vytištěna nejprvé léta páně 1558 w Olomauici. Nyní znovu pilně skorigovaná a vytištěná.

Přidány jsou regule a naučení potřebná kantorům i písní skladatelům (bez roku a místa). Pod předmluvou podepsal se JAN BLAHOŠLAW 1560. Na konci 1. oddělení v monografu jsou různě psány litery D.. in insula Hortensi 1569, 96 listů, (192 str.) w 8. Sloh té knihy výborný, a ona první prosodie časoměrné theorie obsahuje.

β) R ý m o w n í k.

45. *Pauli Černoviceni Vocabularium rhythmico-bohemicum* Praga. Sam. Ad. Welesl. 1614. w 8. Po druhé Prae et Viennae u J. F. z Schönfelda 1783. 8.

c) Básně.

α) D u c h o w n í.

1) Písňe nábožné, žalmy.

46. *Písničky* velmi pěkné a příkladné na nedělní čtení do roka. Též o swatých — znova tištěné a opravené 1529. (Na konci): W Plzni u Jana Pekka léta 1529 w 8. A—Pviii.

47. *Písničky křestanské* ke cti a chvále boží z mnohých jiných sebrané i v nově složené přes celý rok, a mnohé jiné obecné. (Ku konci): A tak se dokonávají písňe podlé pořádku času . . . vytištěny při sw. Bartoloměji léta 1530. Kaspar in monte Liliorum w 8.

48. *Kuncional*. W Mladé Boleslavi w 8. r. 1531.

49. *Písňe duchovní* (s notami hudebními) rkp. w Museum na pap. we 4.

50. *Rorate* obdlažní. W Mladé Boleslavi 1535 we 4. (Index).

51. *Pandekty* aneb swatých pieseň starého i nového svědectví od Ottona sepsaných XII kněh 1537 w 8. rkp.

52. *Psalmové* a písňe Dawida krále w Israeli, a při těch některaké jiných swatých z písma židovského w jazyk latinský, a z toho dále w českou řeč w nově přenesené a vyložené s předmluvou M. TOMÁŠE Z JAWORICE. Dokonáno a vytlačeno w Starém městě Pr. ten čtvrtěk před božím wstaupením I. p. 1538 u Pawla Sewerina w 8. Připsána p. Janowi z Pernšteina.

53. *Písňe roční* s drobným písmem 1539, 8. (Index.)

54. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 3. we 4. z XVI stol. [Dies ille etc.] *Počíná*: Když ten přijde přehrozný den, w popel obrátí svět wškeren, toť svědčí Sybilla s Dawidem atd. — Pašije s notami [k deklamování w kostele na kwětnau neděli, jakožto zde onde posud obyčej]. — Připis některých počátků, i celých písní w XVI stol. I. p. 1534; mezi nimi staré: Pán bůh všemohúci wstal, z mrtvých žádúci atd. Ježíši Kriste wstal jsi, nám příklad dal jsi atd.

55. JAN TÁBORSKÝ léta 1542, když byl mor veliký, složil tyto werše. fol.

56. *Písňe . . . kuncional*. W Normberce 1544.

57. *Gradualy neb Kuncionaly* rkp. kostelní. α) *Kuncional* fol. rkp. listů 304 od r. 1556 — 1570 od rozličných ruk psány, u p. far. Krolmusa [titul a 3 listy vyřezány]. První zpěw počíná: „Wšemohúci otče, wěčný stwořitelí všech věcí.“ Xtý zpěw o mistru Janowi počíná: „Kyrie hod slavný pamatujem wesele.“ Po čtení o Zachausowi podepsán: Zozachyásek 1557.

β) *Gradual* chwal božích Českého Brodu od r. 1557. Rkp. necelý na perg. Weř. bibl. XVII. B. 20. Díl letní 1560 s obraz. a notami hudebními weř. bibl. XVII. A. 31.

c) *Teplický kancional* (s obraz. a not.) L díl str. 626. II. díl stran 562 silný chová se tam v radnici, zavíraje písne od r. 1560 a potomních let.

d) *Kancional u Jana Táborského* rukau Matěje Petky z Klatow na perg. (s obr. a not.) 1561. Weř. bibl. XVII. A. 40.

e) *Kancion.* na wel. fol. perg. Býwal w kostele Pražském u sw. Kříže. Nyní w bibl. dworské Wiedeňské, která jej r. 1790 kaupila. (Na konci psáno:) Tento Gradual český dokonán jest tu středu před památkau slawnau wstaupení P. Krista na nebeske skrze mne Adama Kozibabu z Kozmačowa 1568. Na listu K. 8. stojí: Tito weršowé složení jsau od I T Z K. pak werše sapphické býti mající: I ktož muož hodné krále nebeského slušně podobně wychwáliti jeho z těch dobrodiní, kteréžto nám činí wždycky i nyní atd.

f) *Gradual* neb chwały božské. Nákladem purkmistra a raddy wsi *obce Pražské*. Prací Laurence Milnara jinak Křepelky z Malé Strany skrze Kantora měšťana 1572 na perg. weř. bibl. XVII. A. 3.

g) *Grad. od Jakuba Sklenáře*, sauseda Star. Města, w osadě sw. Kříže 1574 (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. B. 21.

h) *Gradual a roráte*, kteréž literákům Kaufmšským darowal p. Wáclaw Diblíka 1581 (s obr. a not.) perg. W bibl. weř. XXII. A. 38.

i) *Grad. kaple sw. Lasara* na Now. Městě skrze Jana Kantora staršího 1574 díl II. fol. (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. A. 39.

k) *Písne chwal božích* nákladem p. Magdaleny od Zlaté Hvězdy, měšky Star. Města 1576 skrze Jana Kantora starého (na perg.) Weř. bibl. XVII. A. 41.

l) *Kanc. w 4 dilech*, první adwentní, druhý na neděle po sw. Trojici, třetí postní a welikonoční, čtvrtý o všech swatých 1586. Rkp. fol. 4 swaz. weř. bibl. XVII. B. 7. První písne adwentní počíná: „Nawštew wykupiteli lidský“ l. 1585 sepsány.

m) Tento *Gradual* jest obnoven.. ostaráním Jiřího Horáka a Jiřího Pasowského l. p. 1650 (necelý) weř. bibl. XVII. B. 19.

n) Jiný na slawnosti a swátky výroční díl L fol. tamž XVII. A. 32.

o) Jiný tamž in fol. XVII. B. 8. Opět jiný

p) na roráte b. r. XVII. C. 12, též XVII. D. 27. necelý [*První písne*: Prolom pane nebesa atd. Na pondělek: Mnozí spravedliví proroci atd.]

q) *Kancional Královéhradecký* w rkp. wydaný od J. H. Pospíšila 1823 pod jménem: *Roráte* neboli weselé a radostné zpěwy adwentní o wtělení pána a spas. n. J. Kr. w přečistý život Marie panny fol. str. 164. O pořádné not rozdělení postaral se p. Folkert. Pak bez not pod jménem: *Rorátní zpěwy z XV (?) století* od Wác. Pešiny kanowníka atd. w Praze 1837 w 8. tiskem J. Pospíšila. [Wiz předml. w Čas. theol. 1837 str. 518.]

r) *Chrudimský kancional* český. [Jiný tam latinský od l. 1530] psán r. 1570—1598 byl 338 listů archowých silný, z nichž 40 listů missionáři Jesuitští wyvezali. [Wiz další zpráwu w Kwětech příl. 1843 str. 95.]

s) *W Novém Bydžově* kancional od r. 1586 psaný na tlustém papíře, 555 listů, z nichž mnoho listů w prostřed a wzadu wytrháno.

t) *W Třebenících* kanc. český.

u) *W Mladé Boleslawi*.

w) *W Poličce*.

x) *W Čáslawi*.

y) *W Čechticích* (1587).

z) *Gradual n. Kan.* s malbami rkp. z XVI stol. w radním domě m. *Litomyšle*.

aa) *Item města Jemnice na Morawě z XVI věku.* W mus. Mor.

58. *Kancional český*. Písne roční, kteréž se zpíwají při všech slawnostech celého roku. Přitom o nesmrtnosti člověka. O pohřbu mrtvých, o dni soudném, a jiné písne mnohé obecné. I na obzvláštní časy dne a noci. Též také některé na epístoly a čtení nedělní. W Olomauci u Jana Günthera 1559, (dle Indexu 1539) w 8. Pak w Olomauci u dědiců Fr. Milchthalera 1596, we 4. w Brně 1697. W Olom. 1701, w Brně 1708.

59. Písne bratra JANA AUGUSTY, kteréž dělal we wězení 1562 w 8. (Rkp. Wid. bibl. dworské num. 1273).

60. KLIMENTA BOSÁKA *písničky* tři o wrchnosti, o lsiwém utrhaní, o ženách lsiwých 1563 w 16.

61. *Písne* na spůsob modlitby *proti Turku* 1566 w 8.

62. *Písne weyroční* latin. a česky wyt. 1564. w Praze u Jana Kantora.

63. *Písničky* křestanské, s melodiemi notowanými, od JANA SOBĚSLAWSKÉHO 1568 w Praze.

64. JANA SYLWÁNA a) *Písne nové* na sedm žalů kajících i jiné žalmy, w Praze w 8. 1571, pak 1578 w 8. [Cerroni] b) *Noli me tangere*. Písne 1590 (Index).

65. JANA BLAHOŠLAWA *Ewangelia* a nebo čtení swatá, kteráž slowau pšije. Řeti některé proroké a prefaci obyčejné, to jest: zpěwowé k swlátním hodům weyročním náležití w nowě zprawení a wytištění l. 1571 fol. (s notami) listů 44 w Náměšti. Též rkp. weř. bibl. LIV. A. 41.

66. JAKUBA KUNWALDSKÉHO písne chwal božských k slawnostem a památkám weyročním i nedělním přináležející. Též na ewangelia a epístoly nedělní i swáteční přes celý rok i jiné mnohé písne z písem swatých shromážděné a složené w Olomauci 1572, we 4. (w Indexu str. 133) item 1576 fol. tamž u Jana Oliwetského. Též nešpor český, složený z žalůw Dawida sw. a písni k témuž náležitých 1576 u Jana Oliwetsk.

67. JANA WORLIČNÉHO *žaltář* sw. Dawida, z lat. řeti přeložený, a na werše w rytmy jedenácti syllab jest složený, s pilností skorrigowaný, při konci přidány jsau písničky z zákona božího při slawnostech ročních, pak i hymny t. j. písne chwal božích w jazyk český přeložené. W Praze 1572 fol. u Jiř. Melant. z Awent. Též rkp. weř. bibl. XVII. C. 11.

68. *Písne duchowní ewangelické* z gruntu a základu písem sw. složené 1572. we 4. (Index).

69. *Písne na ewangelia a epístoly* nedělní i památek jiných atd. od kněze Walent. ŠU-

BARA Lendekronskeho. W rkp. od r. 1572 jiný rkp. 1578 [u p. Čelakowského]; též fol. w Museum num. 362 od r. 1587. Tištěny w Praze r. 1613 w 12.

70. *Písničky duchowní* zawirající w sobě pobožné naučení, kterakby jedenkaždý křesťanský člověk na světě chwalitebně wedlé wůle boží žiw býti mohl. W Starém městě Pražském u Jiřika Černého l. 1574 w 8. 78. str. W nowé wydáné 1602 (bez místa).

Pelcel myslil, že *Záworka* skladatel jest.

71. **JANA ŠKORNĚ** z Frymburku knížka písní a chwal božských na každý den w tém-dni. W Praze 1575, 1580 w 12.

72. Kancional český: *Písně chwal božských* celého roku, w 8. 1575, 1600 (Ind.).

73. *Graduale in usum Missae* lat. et (partim) boh. cum notis musicis. Rkp. 1577 fol. Vol. 3. Weř. bibl. XI. B. 1.

Jsu to některé české zpěwy, a sice w 1. a 2. swazku a) Jezu Kriste wykupiteli, jonš wstal z mrtwých ráno w neděli, utěšil jsi swé wěrné z do-broty nesmierné atd. *Secunda pars*: Otce syna du-cha swatého chwalmež všickni z srdce prawého atd. W III. swazku: a) Tento přelawný den po-ctiwości každé jest hoden, w němž p. báh nad peklem switěziw nebesy włádne. — Ai obnowení wielikého stwoření tento čas nyní ukazujet po swém zimmím umrtwení nám budící wzktšení. Allel. b) Wesel se této chwile lidské pokolení slawíc pa-mátku mše den božho wzktšení < bydlíme w ra-dosti. c) Bože otče sešlž nám nyní ducha swatého, af on nám otewře sám prawdu zákona twého atd.

74. **Jana GRYLLO** z Gryllowa a) *Písně* nowé dvě w Praze u Čern. fol. 1578. b) *Ke jménu Lorence Mostníka* z Ništice. Píseň na žalm 130. W Praze u Jiř. Černého fol. 1580. c) *Písně nowé dvě*. První na jméno p. Jana Škorně z Frymburka. Druhá na jméno p. Zu-zany Škornové z Něstic manželky jeho, se-psané r. 1578 (Cerroni).

75. *Písně* mnohé, na díle na slawnosti wy-roční atd. 1579 w 12. (Index).

76. **Martina Prystacha KAWKY** z Držko-wic a) *písně nowé* pobožné, opět znowu pře-hlídnuté w Praze 1579 w 8. b) *Píseň* napo-minající nás ku pokání. W Pr. Bur. Walda fol. 1580.

77. **Šim. LOMNICKÉHO** a) *Písně* nowé na ewangelia sw. nedělní přes celý rok. W Praze u J. Melantricha z Awentynu 1580. we 4. b) *Kancional* aneb *písně nowé* historické na dni swáteční přes celý rok, zwlášt kteří se od starodáwna w církwi boží a w této křesť. české zemi swěti. Z starobylých historií wy-brané, a k příkladu spasitelnému i k násle-dování skutečnému, všem pána boha milujícím lidem prostě skládané a přeložené. W nowé, jednemu každému bez pohoršení, a mnohým k radosti a potěšení, dobrým aumyslem wúbee

wydané od Šim. Lomnického z Budče, w Praze u Jiřika Nigrina z Nigropontu 1595 we 4. w Praze u Jiř. Šípaře 1642 we 4. Pak w Praze 1808 we 4. u Jana Beránka str. 339. c) *La mentatio* t. j. přežalostiwa a taužebná píseň o křiwdě a newinném umučení p. našeho J. Kr. atd. Slož. ke jménu a poctiwości ctih. kněze Wawřince Černohorského, praelata Třebonského 1590 W Praze u J. Nigrina we 4. 7 listů.

78. **Nicefora Jiř. HORSKÉHO** a) *Písnicka* duchowní, zawirající w sobě *díkůw činění* p. bohu za všeccka dobrodiní a dary jeho, w Praze u Jiř. Nigrina fol. 1579. b) *Píseň* nowá o městě Jerusalemě nowém, jenž jest město král. nebeského ib. 1579.

79. **Jana HERŠTAINSKÉHO** z Radowěsic písnicka pobožná na jméno p. Jaroslawa Smi-řického z Smiřic. W Praze u Jiř. Černého fol. s figurami 1580.

80. *Písnicka* pobožná w nowé složená od Jana TROJANA Bilanského, w Praze u Ni-grina fol. 1580.

81. *Žaltář*, totižto *písně chwal božských* od Dawida krále israelského a wielikého proroka božského složené, a nyní w té obzwláštní knížce všechněm pobožným a kajícím lidem k spa-sitelnému užívání wydáné. W St. m. Pražs. u Jiř. Melantricha z Awent. 1581 w 8.

82. **Jana CIWILIA** písníčky: Scio, cui credidi; staré i w nowé složené k času rány boží, a letania w Praze 1582 w 8. (Boček.)

83. *Letania* a wzywání jména p. boha ži-wého atd. které se spiwají tohoto času nebez-pečného od kněžstwa pod oboji atd. w 8. w Praze 1582.

84. *Letania* česká w způsob písně přeložená w Praze u J. Nigrina 1573 fol. též 1582.

85. **Walentina POLONA** Peltického *spe-cialník* (kancional) anebo zpíwání křesťanská starodáwní 1582 (s notami) we 4. 1584 a 1596.

86. **Petra KODICILLA** a) písně na epístoly a ewangelia 1584 w 8. b) písně pobožné na způsob žalmůw (Index).

87. *Kancional* w Praze u Melantricha 1584, 1586.

88. *Dobromír*, bratr **MIKULÁŠ** složil okolo r. 1540 píseň, kterau do makowice nad sborem Holešowským r. 1584 wložil [kronika Ho-lešowská]. Píseň: Chwaltež pána boha, wěrní robotníci, páni i služebníci atd. Wyt. na Kra-licích r. 1584 (Boček.)

89. *Písně roční* u Jiř. Nigrina w 16. 1585.

90. **Jana Musophila (ROSACE)** Soběslaw-ského kancional. Wytištěn a dokonán ke cti a chwale pánu bohu všemohaucímu a k užitku všem wěrným křesťanům. W Starém m. Praž-

ském u Buriana Waldy. Nákladem téhož kněze Jana Soběslawského 1585 we 4.

91. *Pisně pohřební* 1586 w 12. 1615 w 8. (Index).

92. *Pisně wselijké duchovní i světské.* W Praze u Buriana Waldy 1586, 1587, 1588. 12.

93. Wácl. KOLLAŘOWICE officia neb harmonia quatuor vocum w přirozeném českém jazyku učiněná 1586 rkp. weř. bibl. XVII B. 16.

94. Jana HODÁČKA pisně nové na epistolách přes celý rok, jakož i na ewangeliu 1587 w 8.

95. **BLAŽEJE JIČINSKÉHO :**

a) Písnicka pobožná, wzbuzující každého wěrného křesťana, by díky, čest a chválu p. bohu vzdával. Složená na jméno sw. p. Wácl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1587.

b) Písnicka křest. rozjímání o welikém dobrodiní p. J. K. složená na jméno Wácl. Dobřenského a Dorotu manželku jeho, w Praze ib. 1587.

c) O stawu sw. manželství píseň w Praze u Bur. Waldy fol. 1587.

d) K výstraze bezbožným, ku potěšení pobožným atd. na jméno p. Wilima z Rožemberka ib. 1587.

e) Píseň příkladná w zármutku a w kříži postawenému užitečná. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1588.

f) O slawném na tomto světě příchodu spasitele našeho J. K. na jméno Wácl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1588.

g) Na jméno p. Buriana Trčky z Lippé, w Praze u B. Waldy fol. 1588.

h) Písnicka w způsob atd. W Praze u J. N. fol. 1588.

i) Píseň o duchovním rytíři, totiž o každém křest. člověku rytěrujícím pod křížem Kristovým. W Praze u Bur. Waldy fol. 1589.

96. **BENJAMINA MALÉHO Z TULECHOWA:** Píseň člověka k spatřování dobrodiní božských, též ku práci a wděčnosti i hodnému darů božích užívání probuzující, k času žni léta 87 složená, a nyní (1588) vydaná od B. M... z T... W. Kulina II. 85.

97. *Pisně nové:* krátké naučení křesťanského náboženství. W Praze u Bur. Waldy w 8. 1588.

98. Jana CHMELOWCE píseň obsahující w sobě modlitbu ku p. bohu za sw. plod p. Poleksyny z Rožemberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s fig. 1588.

99. *Píseň o sw. stawu manželském* fol. 1589. kněz Pawel Paninondas HORSKÝ, opat kláštera Slowanského sub utraque na památku p. Ladislawa Popela z Lobkowic.

100. *Píseň počínající:* „Ach, ach, auweh,

běda mně, hněw boží se blíží atd. W rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

Wloženo několik listů w 16 formátu, kdež mimo lat. werše tato píseň se nalezá.

101. **JIRÍHO STREYCE** *Žalmové* aneb zpěwové sw. Dawida, kterýchž církew sw. i stará i nowá při službě boží wůbec i jinde obzvláště wždycky s mnohým prospěchem užíwala, w rytmy české nyní w nowě wyloženi, a w způsob zpíwání... sformováni 1587 w 12. w Kralicích 1590 w 12. s notami 1596 w 12. (bez místa); 1598 w 16. w Kralicích též 1614 w 12. str. 575 a registř. XII. s notami bez předml. a nawěští, 1617 w 12. 1618 fol. na 4 hlasy. Pak 1620 w Hagu 1630. [Dedikací Ruprechtu falckrabímu na Rýnu podepsána jest w Leiden 20 Listopadu l. p. 1630 — tištěno u Ludolfa Breckfelda w 16.] 1746. Potom 1783 w 12. str. 382 w Litomyšli, a roku 1790 w Praze w 8. 1827 w 12. Též rkp. weř. bibl. XVII. F. 43. we 4. listů 190 s notami.

Jsou sepsáni weršem rozličným, dle počtu syllab spraweným, tak jadrně a wznešeně, že w tom druhu, wyjmauce málo které písně duchovní, nic sobě rovného nemají. Při wydání 1598 u p. Bočka jsou písně tyto w rkp.

a) Můj milý stwořiteli, já w tebe doufám —

b) Ach, ach, auweh běda mně, hněw boží se blíží.

c) Přeběda mně smutnému pro mé těžké činy —

d) Ej noc se již přiblížila swědost slaneční odešla. —

102. *Pisně historické na swátky* přes celý rok. Rkp. pap. we 4. (z XVI stol.) w Museum.

103. **FILIPPA LEUCONEA** sedmerý způsob zpíwání litanie: t. j. supplikací ku p. bohu o potřeby wšeliké, kůr první a druhý. W Pr. u Jiř. Nigr. 1590. 1591. 1608. we 4.

104. **JANA BENEŠOWSKÉHO** o důstojnosti slova božího písnicka na odchodné. W Praze w 8. 1591. Počiná: Bůh wěčný wás požehnej atd.

105. *Píseň* obsahující w sobě modlitbu k bohu otcí proti třem auhlawním pokolení lidského nepřátelům: W Praze u Jiř. Dačického fol. s fig. 1591.

106. **TOBIÁŠE ZÁWORKY** a) Zpíwání pohřební staré i nové: shromážděné a složené atd. W Starém městě Pražském u Jirika Nigrina 1592 w 8. XII přípisu a předmluwy; textu a registru 128 listů, spolu 280 stránek.

b) Písně chwal božích. To jest: Zpěwové swatí církevní staří i nowí, shromáždění, sprawení a složení od atd. W Praze u Jirika J. Dačického 1602. fol. 1606.

107. **SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO** a) Písně duchovní z písem sw. zákona božího wybrané. W Praze 1595 w 12.

b) Písně o Trojici swaté w Praze 1600.

c) Písně na žalmy.

d) Píseň o Kristu.

e) Písně nové utěšené o umučení a smrti pána a spasitele n. J. K. w Praze 1611 w 12.

f) Píseň o těle a krvi páně, z kterých přičin Čechové přijímají pod obojí spůsobau. Zastíná se: Pán náš Kristus Ježíš, w kterau noe zrazen jest atd.

108. Dvě staročeské písně (w času moru). Z rkp. XVI stol. tištěny w Mus. čas. 1843 str. 496.

109. *Melissaeus Krtský Jacobus*. Žalmowé sw. Dawida w písně pod melodie zvyklé uwe- dené od atd. 1596 w 12. u Jiř. Dačického.

110. **PAWLA PAMINONDESA** písničky křesťanské. W Praze u Anny Šumanové 1596 we 4.

111. *Píseň o sw. Janu* Ewangelistu W Praze w 8. 1598.

112. **DAWIDA CRINITA** z Hlawáčowa: *Davidis regis et prophetae psalmi septem, qui poenitentiales nuncupantur, in odas precatorias latino-bohemicas redacti a Davide Crinito Nepomuceno ab Hlavaczova etc. Pragae ex offic. Nigriana anno M. D. IC. w 12. lat. a česky listů 66. Připsáno Wostrowecio a Kralovitz. (1599). In eodem ejusdem: Davidis regii prophetae Psalmus 118. Beati immaculati in via. Dawida královského proroka žalm 118. Blahoslavení nepoškvrnění na cestě.*

113. *Písně duchovní křesťanské s kalichem* 1600, 1620. (Index).

114. *Písně* neb ewangeličtí zpěwové k časům a k potřebám shromážděné 1600. 18. (Index).

115. **JIŘ. TESÁKA** a) *Mnemosinon* aneb všechněm napřád města Brodu českého sausedům písnička na památku složená. 1601. b) *Ora et labora*. Tenorowé a antiphony.

116. **JANA ROZENPLUTA** *Kancional*, t. j. sebrání zpěwůw pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý weřejný křesťan na weyroční swátku a jiných swatých památky i časy užíwati může. Teprwa s nemalau prací a nákladem Jana Rozenpluta, probošta kl. Šternberského, něco z starodávních písní vybráním, něco w nowě složením.. weyročně sporádané a schwálením sw. kard. z Dietrichšteina biskupa Olom. W Olomauci u J. Handle 1601 we 4. str. 866. [bez ded. předml. a regist.] we 3 dílich. Přidawek: Sekwencí pobožných a starodávních, kteréž pro jejich nehotowost w náležitá místa že položené býti nemohly, zde se po jiných kladau.

117. *Písničky duchovní* w nowě wydané 1602. (Boček.)

118. **WAWŘINCE BENEDICTA NU-DOŽERINA**, *Paraphras* na 10 žalmů, w

Praze 1606 we werších časoměrných; připsána jest akademii Pražské.

W tomto spisku jedná o prosodii české obšírněji, než kdokoli jiný před ním. Z nich w Citaře Tranowského toliko jeden jest w sapphickém rozměrn.

119. **KLIMENTA BOŠÁKA** *Kancional*, w Praze 1607 we 4. a 8.

120. *Písničky duchovní k obzvláštním časům* 1607 w 16. [w Kralicích ? Boček.]

121. **MARTINA PHILADELPHA ZÁ-MRSKÉHO** písně na ewangelia w Praze 1607 w 8. Po smrti jeho wydané.

122. **TOM. ŘEŠÁTKA** neb **ROSACIA SOBĚSLAWSKÉHO** a) *Písně o smrti a smrtelnosti* 1607 w 8.

b) *Kancional celoroční*, w kterémž písně duchovní a ewangelické w chrámích p. přes celý rok se zpiwajíci na ewangelium každé neděle slozeny jsau, w Praze 1610 fol. dwa díly. Nákladem J. Závěty z Závětic wydaný w Impr. Šumanské.

123. *Písně o slawném a radostném wzkříšení a z mrtvých wstání* p. n. J. K. W Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 16.

124. **JANA WODICKY** *Písně chwal božích* na ewangelia a epístoly přes celý rok, pod jisté melodie uwezené, dwa díly, w Praze 1609 we 4.

125. *B. Tablic* w I. díl. Poesii str. XIV. uwodí necelý *Kancional* w menším 8. (literau prostřední Cicero zwanau) obsahující 275 písní. Na kompakci jsau litery A. E. a rok 1609 wytisknutý.

126. *Písně nábožné o stawu manželském*. W Praze u Paw. Sessia w 8. 1609.

127. *Píseň swadební* nowá o ženichowí nebeském p. J. K. od **SIXTA PALMY**. W Nowé Praze u Wol. Waldy we 4. 1610.

128. *Písničky* pěkné a starožitné, nyní pospolu sebrané od **HYNKA Z WALDŠTEINA**, w Dobrawici 1610 w 8. s kratickým spisem o manželstwu **ZIGMUNDA CRINITA**.

129. *Písně duchovní* pobožné, obecné křesťanské z kancionalu welikého weyročního wybrané 1610 w 16. et 12. (Index).

130. **JIŘ. DYKASTA** a) písničky církewní (Index). b) *Žalm 136 a 103*, pod jistau formu písní uwezený. W Praze 1617 w 12.

131. **ŠEBASTIANA SCIPIONA** (*Berlícky*) *kancional* katolický r. 1611 připsaný Kateřině, manželce Karla Lichtenšteina, rozené z Boskovic 1687 we 4. W připsu podepsán K. M. W. S. T. J. (kněz mistr Wojtěch Scipio towaryšstwa Ježíšowa).

132. **WÁCSLAWA TEXTORIA DWORSKÉHO**: *Jesličky* dětátka 1611.

133. **JIRÍKA ZÁWĚTY** a) *Zpěwy* modlitebné za šťastné panování krále Mathiáše uher-

ského a českého atd. toho jména II, pána a ochránci zemi a lidu milostivého. Mathiáš II. panující (chron. 1611) w impr. Šumanské 7 stran we 4, (s notami) jest připojena ku korunování Mathiáše.

b) Kancional celoroční. W Praze 1610 fol.

c) Roráte neb zpěwowé adwentní. W impr. Šumanské 1616 we 4.

134. DAN. KARLA Z KARLSPERKU

a) Potěšení křesťanské. W Praze 1613 w 8. (Index).

b) Písň duchovní křesťanské. W Praze 1614 w 12.

135. [*Písň duchovní sebrané*] w rkp. weř. bibl. XVII. H. 6. věku XVII rozličnou rukou psané. První něm. — druhá píseň w čas sauzení zpívá se jako: Hvězdo jasnosti atd. *Inc.* W mém zarmaucení, kde potěšení budu hledané naleznaui neštěstí k vůli, zaufati atd. — Z hlubokosti mé těžkosti atd. — Zdráv buď světa spasitel atd.

136. *Písň duchovní křesťanské*, které se w církwi Jesu Kristové od lidu božího zpívají. W Praze u Dan. Sedlčanského 1614 w 8. — 1618 w 12. u Karlsperka Dedik. ur. p. Anně manželce Simeona Wokáče z Chyš a Špicberku.

137. JANA MARXIUSA HORAŽDOWSKÉHO písň na každý den w týhodni, s modlitbami 1614.

138. BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO písň na sedm žalmůw kajících swatého Dawida. W Praze u Pawla Sessia 1615 w 8.

139. *Písničky duchovní o smrtelnosti* žiwota lidského. W Praze 1615 w 8.

140. *Žalmowé* t. j. zpěwy sw. Dawida w rytmy české složené a ku kancionálu (Kralickému) připojení r. 1615 fol. r. 1618 we 4.

141. WITA PHAGELA PÍSECKÉHO *Psalmodia Davidica*. Žalmowé Dawida sw. W Praze u Matěje Pardubského w 12. 1615.

142. *Písň z písem swatých* a w nich zawřeného božího učení složené z příčin hodných opět bedliwě přehlédnuté w fol. 1615.

143. *Písň ophřební* obnovené a vydané 1615 w 8. (E. 75.)

144. MATIÁŠE CULTRARIA *Písň w truchlosti ducha* složená panu Wácl. Kowanowi Rakownickému w Praze 1616 w 8.

145. *Roráte* aneb starobylé zpívání o wtělení syna božího w žiwot přetisté blahoslawené panny Marie. W Praze u Mat. Pardubského 1617 we 4.

146. *Nešpor český*, kt. se každau neděli zpívá 1617 w 12. w Praze u Dan. Karla z K.

147. *Písň pobožné k časům* těmto nebezpečným, *wálečným* a pokušení plným přiležité

1618 w 8. — 1619 w 12. u Dan. Sedlčanského. A—D.

148. *Písň (bez titul.)* a) Tě boha chwalíme atd. b) Pane bože smiluj se atd. c) Taktoť wolá syn boží atd. d) Snažujme se w tomto swětě atd. e) chwaltež pána angelé atd. f) O Jesu Kriste synu panny čisté atd. g) Jesu Kriste, tys zajisté atd. Wyt. w Pr. u Dan. Sedlčanského 1619 w 12. listů 12 (u p. Bočka).

149. *Pokřební památka Albrechta Smiřického*. Písň 1619. (w Mus.)

150. BOHUSLAW MATHIAS academiæ bedellus: *Písň dvě modlitební*, jedna času s. pokání atd. druhá wálky, za dobrý a časný pokoj. Wyt. u Jana Stříbrského r. 1619, 12. 6 listů.

151. *Žalmy w rytmy český k zpívání* složené. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1620.

152. *Kancional* aneb zpěwowé církwe ewangelické staří i nowí w jedno shromáždění, přehlídnutí a wšbec pro čest a sláwu boží od děkana a starších kněží ewan. w horním kraji Brněnském M. Mor. wydání, u Daniele Karla z Karlsperka w Praze 1620 we 4.

153. SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA. a) Ruční a roční knížka, zpěwy církewní we 4. b) Roráte čili zpěwy adwentní 1620, w 18.

Následowal w tom originalu při kostele u sw. Kříže na weliký náklad spraveného. Rkp. u J. Wlčka.

154. KAREL swobodný pán z ŽEROTÍNA složil také jednu písň duchovní, ježto jest 34tá w kancionálu Lipském od r. 1737.

2) Rozprawné, popísané atd.

155. *Žiwot p. Ješ. Krista* w rytmech. W Praze u Petře 1580.

Zdá se býti Vita Christi Jana Habermanna jinak Avenaria (nar. w Hbě 1520 † 1590, far. we Falkenawě a jinde, prof. w Jeně), kterauž *Crinitus* z *Hlawacowa* do latiny weršem přeložil a vydal w Praze 1583. *Liší* se jiný spis Vita Christi téhož Habermanna s modlitbami w num. 1431.

156. DAWIDA CRINITA *Hortulus animæ e floribus conquistis in annis dominicalium evangeliorum pericopis, concinnatus ex lemmatis rhythisque Czechicis pro usu pubis boëmicæ illustratus*, partes duæ 12. 1577 Prægae. Opět: Excud. Georg. Nigrinus. 1598, 12. První díl 94 listů, druhý 84.

Jsu latinská disticha, a jich přeložení werši českými rýmowanými. Přidány jsau: Pietatis puerilis initia etc. Pobožnosti dětinské začátkowé od téhož Daw. Crinita, lat. a české písň, 11 listů.

157. *Žiwoty některých swatých* krátce sepsané a w rytmy složené atd. *Inc.* Swatých žiwoty čítáme, rádi i o nich slýcháme, proto že příkladůw jejich máme jako zrcadlo w nich atd. Počíná žiwot sw. Ondřeje apoštola. Swatý

Ondřej sluha boží, šafář nebeského zboží, apoštol Krista Ježíše, o němž sw. Matus píše atd. X Život sw. Kateřiny. Swatá Kateřina, krásná jakožto dennice jasná, Cyprus jest ostrov nějaký atd. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 10. w 12. listě 206 věku XVI.

158. JANA GRYLLOVA Z GRYLLOWA:

a) Starý zákon w českých werších. W Praze 1586 w 8.

b) Patriarchů čtyř životy: Abrahama, Isáka, Jakuba, Josefa, též wypsání o propadnutí měst Sodemských. W Praze 1582, 1587, 1595, 8.

c) Acta anebo skutky Krista p. a jeho zasní. W Praze u Jiř. Nigr. 1587 w 8. 1595 w 8. str. 462 a registr. 13.

d) Při ewangeliích jeho (1595) také werše se nalezejí mravného obsahu.

159. ŠIM. LOMNICKÉHO píseň nowá a přewelmi žalostiwá o jedné Římské císařowně, a jejích znamenitých nefestech a welikých zármatcích, kteréž pro zachování wiry, lásky a čistoty snášela. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1593.

160. Rozmlauování křesťanské člověka s p. J. Kr. na kříži, z písem sw. w rytmy české složené; práci a nákladem AD. KLEMENTA PLZENSKÉHO. W Praze u Jiř. J. D. 1597 we 4. listě 10.

161. ŠIMONA PARTLICE *Adamus judicatus* etc. Pád prwních rodičůw Adama a Ewy, a zase téhož jejích pádu skrze p. Kr. naprawení. W Praze 1613 we 4. W lat. hexametřích a českých rýmích. W Indexu *Adamus judicatus* připsán jest M. Samueli z Dražowa.

162. JANA MARXIUSA wýtah (summa) biblí we werších 1616.

163. *O nebi a pektu* knížka, w níž se byt budoucí všech wywolených w nebi, i tolikéž zawržených w pekle wypisuje a zawírá. Křesťanům pobožným ku potěšení, nekajícím pak hříšníkům k výstraze atd. S pilností sepsaná a wydaná l. 1620 w Král. Hradci w impres. Kleinwechterowé; wytiskl Jan Arnolt. 10 archů w osmisyllabných werších.

β) Swětské.

1) Lyrické, historické a popisné.

164. *Písnička* o šťastném a potěšitelném příjezdu do měst Pražských císaře Ferdinanda I. 1558 w Praze u Jana Kantora we 4.

165. *Píseň o příjezdu krále Maximiliana* do Čech (1567) [W Olom. prodávána t. r.]

166. JANA TÁBORSKÉHO z Ahornberka sapphické werše, (patero strof.)

Jako předmluwa na popis orloje radnice Staroměstské (w. Material. zur Statist. von Böhmen, Heft VII. S. 182. a Strnad's Beschreibung der berühm-

ten Uhr- und Kunstwerke am Altst. Rathhause 1791 S. 3.) Rkp. fol. od r. 1570 u p. Fr. Saukupa.

167. JANA LEDA píseň o hromobitné baudi a zapálení makowice na wěži kostelní města Welwar. W Praze Jiř. Dačický fol. 1580.

168. WÁCSLAWA DASYPY o zemětřesení na Morawě 1581.

169. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Dvě písně nowé: Super: pecunia plus quam virtus. Super contrario. W Praze Jiř. Dačický 1584. (Cerroni).

b) Kroniky a historie Trajana císaře s duchovním jejím smyslem a výkladem [obětovaná p. Makowskému] w St. m. Praž. u Jiř. Nigrina z Nigroponta w 8. (pulcherrimo rhythmo conscriptum; mancum. Boček).

170. BLAŽEJE JIČINSKÉHO a) Píseň historická o slavných městech Pražských všem milým Čechům k libezné wůli a k zvláštnímu potěšení w nowě složená. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4. (133 weršů). Počtná: Poslyštež Čechowé nyní atd.

b) Píseň o některých zámcích a městech morawských, o kterých sám w předmluwě zmiňuje a dokládá, že požádán jsa, aby také o své vlasti zpíwal, tuto píseň o Praze složil.

c) Píseň o orloji na radním domě Pražském w IX strofách po 4 werších rymowaných (w. Balb. Boh. doct. II. 204.).

171. BARTOLOM. PAPROCKÉHO potěšitelné napomenutí proti pohanům všechněch křesťanských potentátůw, s přidáním praktiky Ant. Torkwata Ferrarského... kterauž o budaucích proměnách některých křesťanských králowství Mathiašowi uhersk. králi l. p. 1480 sepsal. Z polské řeči w českau přeložené. W Litomyšli 1594 we 4. listě 8. Weršem 13-složným.

K cis. Rudolfowi takto počtná: Najjasnější císaři, welkomocný pane; ukaž mysl hrdinskau, sláva twá ať powstane atd.

172. Píseň w krátkosti složená od služebníka právního při městě Launu Jakuba Křesadlo. Wytiskněna l. 1613 w 8. s předmluwau 7 listů.

173. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Píseň o smrti Rudolfa II, 1612 w 8. w Praze 12 listů (s notami).

b) O zrádcích vlasti 1619.

c) O slavném příjezdu do Prahy a korunování Fridricha krále a Alžběty manželky jeho 4 Listop. 1619. W Praze we 4. listě 8.

d) Sedlské wítání aneb prostá a krátká písnička o oswíceném knížeti Fridrichowi woleném králi českém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619. Rkp. od r. 1707 weř. bibl. XVII. H. 25. „Witej náš králi Fridřiše, we jménu pána Ježíše atd.

e) O Jičíně, aneb o přewelmi smutné příhodě, která se stala na lidech i statku od zapáleného prachu v témž městě, v Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 we 4. listů 10 (s hudebickau) 1620.

f) Píseň žalostiwá o zkáze země české, a o slavném wítězství rebelowaného lidu.

174. *Předmluva i píseň* tato zdržuje v sobě summu těch věcí, které zběhly se v král. českém l. 1618 a 1619, we 4. Rkp. u p. Brožow. z Prawoslaw.

175. *Píseň prawdiwá* a welmi žalostiwá o *wpádu* nenadálém do králowství českého J. M. C. *lidu wálečného* atd. l. 1618, u Dan. Karla z Karlsperka 1 arch we 4.

176. *Naříkání taužebné* zpronevěřilého města *Plzně* nad swým pádem 1618, 21 Listop. atd. W způsob písne složená 1619 we 4. listů 6. (bez místa).

3) Pochwalné.

a) Ke jménu.

177. *Píseň* w nowě složená na jméno J. M. C. p. *Rudolfa* krále českého od JANA SEMINA. W Praze u Michala Petrle, fol. s obrázky 1579.

178. *Werš* tento wytištěn ku poctiwosti všem šlechtným *pannám a paním*, kteréž jménem *Zuzana* nazvány jsau. fol. 1582.

179. JIŘ. NICEFORA HORSKÉHO *Písnicky dvě* nowé na památku slowútné poctiwosti pánu purkmistru a pánům radním Starého města Pražského. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1587.

180. PETRA CODICILLA *Píseň urozenému p. J. z Paumberka*. W Praze u Nigrina fol. 1587.

181. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Carmina česká* na jméno a titul Ferdinanda arciknížete rakauského. W Praze u B. Waldy fol. 1588.

182. *Tyto weršicky* českau poetry... JAN SILBERIUS panu Wáclawowi de Clivo. W Praze fol. 1591.

b) K swatbě.

183. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) *Píseň* o důstojenství sw. stawu manželského k swadebnímu weseli p. Petra z Rosenberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1580.

b) *Wěno* manželské aneb Epithalamium české ku poctiwosti šatku uroz. p. Joachima Wolđricha z Hradce a uroz. p. Marie Maximiliany z Hohenzollern. W Star. m. Praž. u Jiřika Nigrina 1598 we 4.

184. MARTINA PHILOMUSA *Epithalamion* obsahující w sobě chwálu, ozdobu a užite-

tek stawu sw. manželského k swadebnímu weseli p. Wácl. Dobřenského a p. Doroty wdowy po p. Jakubowi Holcowi od Martina Philomusa. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s figur. 1583. (Cerroni).

185. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Píseň ku památce* poctiwého sněti a w staw sw. manželské wstápení Tobiáše Mauřenina ženicha a Alžběty newěsty. W Praze u Bur. Waldy fol. 1590.

186. WITA ZUBÁČKA nebo Dentula *píseň o swornosti manželské*, ku swadbě Špetly z Prudic 1592.

187. *Swadební zpěw* a winš ku poctiwosti a na památku swátku swadebního nowých manželuw p. Joachima Seltušloga a panny Ludmily Šteffkowsy. W Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. 1615.

c) K rodinám.

188. JAK. AKANTHIDO-MITISA. *Winš pobožný* šťastně na swět narozenému pacholátku, synu Tobiáše Šteffka z Koloděj, w rytmy tyto uведенý. W Praze u Dan. K. z Karlsperka. we 4. 1616.

d) Ku pohřbu.

189. *Píseň pohřební* a nápis hrobowní na smrt děwčicky Benigny K. Jiřího Hanuše dcerky. W Pr. u Pawla Sessia 1607 w 8.

190. Na smrt p. Sigmunda Smířického z Smířic ku potěšení paní Hedwice manželce jeho (werše) od ŠIM. THAD. BEDEČE z Falkenberka. W Pr. we 4. 1608.

191. *Píseň pohřební* na smrt a pobožné w Kristu usnutí uroz. p. Jana Teufle z Kekelburgu. W Praze u Oldř. Waldy. w 8. 1609.

192. ZÁRYBNICKÝ JAN: *Píseň na smrt* Roziny (?) Zeydlíkové z Šönfeldu roz. Slawatky z Chlumu. „Den našeho narození, zdali hned dnem smrti není atd.“ W Praze 1609 we 4. off. Dan. Sedesseni.

193. *Píseň pohřební* na smrt p. Hedwíky Smířické z Hasenburku. W Praze u Sixta Palmy w 8. 1610.

194. *Epitaphia* jucundissimae spei et optatissimae indolis puelluli Johannelli Hanussii Pragae, Rev. et clar. viri D. Georgii Hanussii Landtsronaei, Consistorii Prag. assessoris etc. filioli, qui 11 Oct. 1611 ex hac terrestri in aeternam scholam evolavit. Pragae . . . typis ejusdem Georg. Hanussii. 8. 1 arch.

Jsau latinské a české werše, obsahující rozmlauwání taužebné otce s synáčkem srdečné. Počátek tento: Můj synáčku nejmilejší, kamž odcházíš w čas nynější? atd.

195. *Správa* krátká o rodu i žiwota skonání

p. Albrechta Wácl. Smiřického z Smiřic. W rytmy české uwedená od JAK. AKANTHIDOMITISA. W Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

196. *Rytmové* od kněze JANA CARCHESIA TŘEBENICKÉHO, správce cirkwe w Kostelci na panstwi Náchodském učinění, na smrt p. Doroty Špátowé, manželky p. Jakuba Špáty, purkrabího Náchodsk. 1615 w Hradci u M. Kleinwechtra.

197. *Písně pohřební* obnovené a wydane l. 1615 w 8. (W Kralicích).

198. *Píseň JAKUBA ŠPÁTY* (syna mladšího) na smrt matky swé p. Doroty Špátowé, manželky Jak. Špáty, purkrab. Náchods. 1615 w Hradci u Kleinwechtra.

199. M. JANA MATĚJKOWA, Častolowského auředníka, *píseň nowá* p. p. Ottowi, Fridrichowi, bratřim z Opprsdorfu, swob. pánům z Dubu atd. k potěšení w zarmaucení jejich při smrti p. Fridricha staršího, otce jejich [s notami, obsahuje životopis zemřelého.] W Praze 1615 u děd. K. Kargezia we 4.

200. *Pumátka pohřební* uroz. . . paní Bohunky Skalské, rozené Bohdanecké z Hodkowa. W Praze u Matěje Pardubského 1617 we 4. Jsau to 4 písně od kněze WIKT. ADAMA MANETINSKÉHO.

3) Zlomky písní rozličných.

201. Následující národní písně z starobylých časů nalezl p. Boček w r. 1842 w Uherském Brodě na desce staré knihy, písmem z věku XVI, však ale jenom swými začátky zaznamenané: 1) Ještě holečku, ještě atd. 2) Hosa, chaso, hosa atd. 3) Neráda robila atd. 4) Do šaší atd. 5) Já w noci nespím atd. 6) Nesla (panna) pšenici do mlýna atd. 7) Jdi milá, nechci do mlýna atd. 8) Byla (panna) mezi horami atd. 9) Mé rozmilé srdce atd. 10) Pod hájčkem zeleným atd. 11) Na tom panském poli atd. 12) Nic to nic atd. 13) Ostrowská atd. 14) A kdybych já věděl atd. 15) Která panna neráno atd. 16) Pročby láska atd. 17) A my Poláci atd. 18) A což mně je po ní atd.

202. W Kancionalu Jana Sylvána 1571 uwádějí se počátky některých starých písní, z částky w to oddělení náležejících, z částky snad i w předešlé, jako: I proč den z noci činíte, we dne spíte, w noci píte atd. O krále Ludwika porážce 1526. I proč nechcete na to dbáti. Stojí lipka w širém poli listu širokého. Slyšela jsem můj milý, že se mi pryč strojíš. Proč kalina w struze stojí. Pěkná Káča trávu žala. Čížku ptáčku. Sedláček z lesa jede we se se prozpěvuje. Sřtlej, sřtlej mistr Jakub. Maria panno čistá. O Muranském zámku (za Ferd. I.) Zdráwas, jenž jsi pozdravena. — W jiném kancionalu (1576) o těchto opět zmínka se děje: Jižť pan Zdeněk z Konopiště jede atd. [z času Kr. Jiřího] w. Sturm rozsazení II 104. O mlynářce. Dcero má, chceš li za sedláka. Zpíwaj wěrný přezalostně. Jedním hlasem, tímto časem. Léto milé rač nás. Žádnému člověku nedám. Hiná switá. Wím já hájek zelený. Kateřino krásná, tys dennice (w. Tabl. Poez. I. str. XIII.)

4) Pohádky.

203. *Pohádky* welmi kratochwilné o rozličných věcech [již před 1567 tištěné, jakož dowolení je prodáwati od bisk. Olom. t. r. dosvědčuje]. Též w Litomyšli 1626 w 8. W Holomauci 1668 w 8. též 1783 a b. r. často.

5) Mrawné a naučné.

204. *Regulae communes civilis vitae* honeste instituendae ex comoediis Terentii excerptae per PAULUM AQUILINAM Hradecensem, quibus additi sunt rythmi bohemic. Prostannae Jo. Günther excud. in 8. 1550 (Voigt II. 323).

205. *Písně dvě nové* o tom hauebném trunkopolstwi (cf. Trunkenbold) jinak o půl a plnau dauškem *připijení*. W menším M. Pražs. u Bartol. Netolického 1561 we 4.

206. *Nadpisy* některých knih w deskách zemských od r. 1576—8 a 1677. Tištěny w Čas. Mus. 1842 str. 611.

207. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Krátké naučení mladému hospodáři, kterakby sebe, manželku swau i čeládku i swé všeccko hospodářstwi užitečně spravowati . . . měl. W Praze 1586 w 8. po druhé w Praze u Jiříka Nigrina, 1598 (1597?) w 8. po třetí w Olomauci u Jana Jos. Kiliana 1688 w 8. po čtvrté. W Praze nákladem Krameriusa 1794 w 12. str. 260.

b) Dvě písně nové. První w sobě obsahuje wášeň swěta ukazuje. Že kdo nemá peněz dosti, nic newází swými ctnostmi. Druhá proti té nazzpátek. Že newází žádný statek, kdo nemá cti, poctiwesti, se všim býwá w ošklivosti. W Praze u Jiř. Dačického 1584 fol. u Buriana Waldy 1588 w 12.

c) Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem o moci a panowání, jak správce cirkewních tak i potentátůw swětských, w rytmy sepsána 1589 w 8. u Nigrina.

208. *Schola Salernitana*. O zachowání dobrého zdrawí, kniha školy Salernitanské, králi anglickému. Rkp. w bibl. weř. D. XVII. 4. fol. pap. bez roku.

Počíná: Chceš li dobré zdrawí zachowati, starání, hněwu máš odkládati atd. Weřse oddělení jsau do 39 kapit. a opatření wykłady z řeckých, lat. i arabských lékařů na 57 stranách. Na zadu rozličné lékařství, a o 71 wodách, kdy je páliti. Tištěna w Olom. 1536 w 12. 1584 we 4. Jiné přeložení bez wykkladů od Ad. z WELESLAWINA 1587 w 12. též w Praze 1786 w 8. při Regim. zdrawí. Též: *Flos Medicinae sive scholae Salernitanae de conservanda bona valetudine praecepta metrica auctore Joanne de Mediolano, in usum adolescentiae gldit et perantiqua versione bohemica instruxit MATTHIAS BELIUS*. Posonii typis Joan. Pauli Royer 1721 w 8.

209. *SIXT KANDID Diurnal* jinak celo-

denní učedníka s mistrem rozmlauwání. W Praze u G. J. Dačického 1589 we 4. A—Eiij. (titul održěn w exempl. p. Bočka; jest pak w rytmich složen.)

210. BART. PAPROCKÉHO a) Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly, jedna každá z nich pět set žertůw, tak také utěšených příkladůw w rozličných případnostech a přiběžích k potěšení lidskému ukazujíc, na 3 dily rozdělená a nyní w nowě wydaná, w Praze 1597 we 4. u Anny Šumanowé. Tato w rýmowaných 13-syllabných werších vlastně polsky od Paprockého složená, a do češtiny přeložená od *Buriana Waldy* básen obsahuje sebrané z latinských a řeckých spisowatelů propowidky neb anekdoty, a má mnoho zásluh o vzdělání wtipu a mrawů. Druhý díl (Venus) w Praze u Daniele Sedlčanského 1598 we 4. Třetí díl (Pallas) u dědice Jana Šumana 1600 we 4.

b) Obora, aneb zahrada, w které rozličná stwoření rozmlauwání swá mají. W nowu wydaná od Bartol. Paprockého. Wytisťena w Starém m. Pražském, w impressi Šumanowské 1602 we 4.

211. M. JIŘ. CAROLIDES A Z KARLS-PERKU a) Praeparatio pueritiae ad discendum honestos mores et liberales disciplinas; nawedení mladistwého wěku k poctiwým mrawům a swobodným literním uměním. W Praze u M. Dan. Ad. z Weleslawína 1606. Počíná: Urozených lidí ditky w slawném kmenu krásné kwítky atd. Připojeno:

b) Precatio Mathiae regis Hungariae. Piseň Matiaše krále uherského, lat. a česky, w rýmích.

c) Dialogus tragicus inter corpus et animam a s. quodam patre ex visione nocturna descriptus. Žalostné duše s tělem rozmlauwání z nočního widění jednoho sw. otce sepsané a w češtinu přeložené, w rýmích.

d) Modlitba ranní i večerní, modlitba k učení přistupujících, požehnání stolu a díkůw činění, česky a latinsky (prosa).

e) Sententiae morales lat. a česky (prosa). Wše to spolu w mal. 8. (w bibl. p. děkana Zieglera.)

212. *Korunka*, aneb wínek panenský, všechněm pannám k užitku oddaný, kdež přidána jsau naučení pannám, písničky a modlitby. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1616 w 12. Nákładem Wácl. Kleycha 1720 w 12. str. 196 (mrawného a nábožného obsahu). W Žilně u Alžběty Dadanky 1679 w 12.

213. M. WIKTORINA MORÁWKA *Bonus iudex*: to jest dobrý soudce. W Praze u Pawla Sessia 1620 we 4. listů 8. (wypisuje vlastnosti dobrého soudce šprymowně).

6) Satyrické (mrawokárné).

214. *Pasquillus*: Nowiny o čertu, a... dwau sobě wěrných a sstaupených towaryších společné rozmlauwání we 4. 1557.

215. *Nowina* k wíře nepodobná a nad přirození diwná o nějakém *welikém obru*, kterýž od jednoho knížete na diwokém ostrowě polapen jest, jehož postawa a činowé tuto krátce wypsány jsú. Jednomu dobrému příteli w narrowské řeči sepsána a odeslána, nyní pak do české přeložena a wyd. 1587 we 4. arch jeden. Jeho hlawa jest o dobrý díl wětší nežli město Pardubice. Datum w Smyšlenowě za Rumplowem, w Štěbetowě pod Klewetowem.

216. *Knížka w rytmy uwedená* proti té, kterauz nějaký Jan Baptista, jenž se *lazební čas* jmenuje, o tom když Duca z Quizu některé sto Němcůw Luterianských porazil, na posměch atd. vydal. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. listů 12.

Jest to satyra za satyru, hana za hanu, kdež wyčítá přemožení armady španielské od králowé Alžběty englické r. 1588, a ukazuje, že proto nejsau Němci ti kacíři, že prohráli, ano: Španielé tu wítězowé tam přemoženi byli. Počíná: „Sem na plac lazební čase atd.“

217. JANA ADELFA píseň posměšná na Jana Augustu rkp. XVI stol. we 4. (Boček).

218. *Chlauba podagry*, w latinském jazyku od *Wilibalda Pirkheimera* sepsaná, a před 27 léty w Štrasburce wydaná w 8. w Praze 1597, přel. od JIŘÍHO CAROLIDES A Z KARLS-PERKA.

119. *Doktora nezdořilého Grobiána* práwa nepravá, w nichžto pod žertem opravdowě mnohé nynější nemrawy směšně představuje. Z latiny: *Friderici Dedekindy* Grobianus, de morum simplicitate libri II in gratiam omnium rusticitatem amantium. Francofurti 1549. České přeložení, co mi známo, vyšlo w Brně 1748. mal. 8. w Praze u Jauernicha r. 1761 w 8. (zajisté podle staršího tisku). W Hoře Kutné u Frant. Slerta 1764. W Olomauči 1768 od Bartolomeidasa. Pak w Praze u Zimy b. r.

7) Dramatické.

220. Tragedy nowá *Pamachius* jméno mající, od *Tomáše Naogeorga* Štraubinského složená i wydaná, a z řeči latinské w českau, jakž mohlo býti, přeložená. W Normberce 1546 we 4. listů 98. Předmluwa jest od Kristofa Gutknechta impressora; s obrázky na dřevě rytými.

221. MIKULÁŠE KONÁČE a) Judit, hra z historie Judity pilně wybraná, a rytmy mýrnými tuto sepsaná od M. Konáče. W Praze u J. Kosořského 1547 fol. (z něm. wzata jest a přel. weršem 11syllabním, ač nedobře metricky. Tištěna jest po smrti auktora.

b) Hra pěkných přípowídek od Bokačia složená, w nižto tyto osoby mluwi: Štěstí, chudoba, neštěstí. W Praze 1547. Obě tyto hry Konátowy, t. Judit a přitomná, wysly s jeho Hořekowaním spravedlnosti po jeho smrti.

222. *Komedia sedmi mudrců*. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

223. *Komedia o Zuzaně*. (Powolena prodávati od bisk. Olom. w r. 1567) W Jindř. Hradci Ign. Hilgartnera w 8.

224. *MIKULÁŠ SALIUS* česky provozoval r. 1567 w kolleji Staroměstské smutnohru: sw. Wáclaw, mučedník (w Pelz. Jesuit. 8. 8.)

225. *Komedia o králi Šalomínowi*, z třetích kněh královských wybraná, w českém jazyku na rytmy složená l. 1571 w Praze u Jiřka Nigrina w 8. A—G. Opět 1604.

Weršem 8-syllabním, s pěti zpěwy w 4 hlasech. Prolog a epilóg w 11syllab. werši.

226. (Deest titulus) *Komedia o žebrácích* bodajících a kupci, s kterým pátku měli, w 8. A—D4. weršem 8syllabním, osoby jsau: rychtář, hospodář, kupec, písař, Štídló, Pařichost, Dyjudej, Pateryfausy, Pudiwitr atd. (Záwírka jest tato: Zawiraje tragedii před žádným toho nekryji, že jsem ji z polsky wyložil, w některých místech rozmnožil na žádost jednoho pána, od něhož mi jest poslána, něco jsem z ní opustil, jakž mi můj smysl dopustil. Maje to sobě na wůli zvlášťé jakausi fabuli o nějakém wíku mladém, kterýž chodíwal za stádem, též také i o frejiri, o kterémž Polák řeč šíří, ješto o čemž začal psáti, nechce k tomu slušně státi, nýbrž i mysl zprzňuje, k zlé žádosti ji wzbuzuje. W čemž jestli že se kdo kochá, jest toho nemalá trocha w Májowém snu kdys napsáno i tištěním wen wydáno, též i w Mných jiných psaních, ješto přilíš dosti na nich. A také zlému učiti, mládeži k tomu slaužití, cožby každý z powinnosti měl mti zde w oškliwosti, netřeba aniž náleží, nebo tu o duši běží. Samo přirození naše zlé věci plodí a páše, tím se přitom zprawiti chtějí, a již se nyní dobře měj. A. G. (Andreas Graudenc w Litomyšli) okolo 1573.

227. *PAWEŁ KYRMEZERSKÝ*.

a) *Komedia česká o Bohatci a Lazarowi*, kratičce sebraná z ewang. s. Lukáše w XVI kap. skrze Pawla Kyrmezerského z Štiabnice, písaře radního a obywele města Strážnice. A nyní w nowě wytištěná l. MDLXVI. (W. Rozbor liter. II. část na r. 1843—4). (Tragedia česká o bohatém čłowěku, kterauz prodávati powolil Olom. biskup r. 1567, snad též jest byla, w 8.)

b) *Komedia nowá o wdowě*, kterouz pán bůh předíwným způsobem skrze Elizea proroka od věřitele jejího wyswobodil, wzata ze 4téh

pitoly čtvtých knih královských. Ku potěšení w těchto těžkých časech všechněm chudým wdowám i sirotkům skrze *Pawla Kyrmezerského*. W Litomyšli 1573. Andreas Graudenc w 8. A—Gij weršem 11syllabním. (Prolog počíná:) Waším Milostem wáickni páni milí, kteří jste se zde sešli tuto chvíli atd.

c) (Deest Titul.) *Tobiáš*, hra w 5 aktech s prologem a epilógem 5½ archu w 8. Tištěno w Holomauci skrze Fridricha Milichthálera 1581 wersemi 8 syllab. rymowanými. Prolog počíná: Napořád lidé šlechetni, kteříž jste zde shromáždění každý podlé své powahy, důstojenství i pohlawí atd.

228. *ŠIMONA LOMNICKÉHO Komedia* neb hra kratičká, potěšitelná a nowá, o radostném *wzkříšení Krista* p. wedlé popsání ewangelisty sw. Jana w 20. kap. 1582 s přispisem Wilému z Rosenberka (w. Balb. edit. Ungar. p. 186).

Po druhé tištěna 1617 (bez místa) w 8. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 25. w 8. listů 33, jest necelá, schází 1 scena a druhá část. Počíná zde od slow: Strhal bych papír močený, jsem k tomu drobet zděšený > abychom Krista chwálili, tento hod w dobrém stráwili. Amen. Mař Magdalena začne: Bůh všemohúci atd.

229. *Matiáše Meisnera* historia tragoedia, nowá žalostná hra z biblí swaté wybraná o strašiwém podwrazení Sodomy a Gomorrhy, a obětowaní Isáka atd. nyní w český jazyk z německého přeložená od *DANIELE STODOLIA Z POŽOWA* atd. Od něhož také přidané jsau texty pod Musas, to jest písničky, kteréž se po každém aktu od panen zpiwati na osm hlasůw mají, we dwau křtích. W Starém m. Pražském u Jiřho Datického 1586 w 8.

230. (Deest Tit.) *Komedia masopustní* 8syllabním weršem. Osoby: Linhart, Antošt, Hawel, Bičoh, Brož atd. Wytištěna w Star. m. Pražském u Jana Jitčinského l. p. 1588 w 8. A—E2. (Plná žertů prstonárodních).

231. *Komedia z knihy zákona božího*, jenž slowe *Ruth*, sebraná a slowútné a wzácné poctiivosti pánům starším auředníkům i jiným p. sausedům záduší kostela sw. Hawla w St. m. Pražském připsaná ode mne Adama *TESACIUSA BRODSKÉHO*, při též záduší správce školního, W Praze w impr. Šumanské 1604. w 8. A—Gij weršem 8-syllabním.

232. *TOBIÁŠE MAURENÍNA* a) Wěk čłowěka: pěkná duchowní hra o desaterém wěku života lidského. W Praze w 8. 1604. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla 1723, 1736 w 8. (Index).

b) Historie kratochwilná o jednom sedláském pacholku a o pohěhlém Židu, pak

c) Weystupný syn, w 1 jednání w rýmích, tišt. okolo r. 1604, pak často, k. p. w Praze 1773 w 8. opět 1775 a jinde b. m.

233. *Břetislav a Judita* čili: Násilné unesení Judity dcery císařské od knížete Břetislava Achilla českého, od CAMPANA WODŇANSKÉHO sepsaná. (Měla provozena býti 22 Čerwna 1604 od mistrů a professorů učení Pražského, ale nedostali k tomu dowolení od nejw. kancléře p. Wojtěcha Popela z Lobkowic. Zpráva o tom w Ms. fil. fakulty. W. Wěla 1845. č. 13.) Jestli kde rkp. zachován? —

234. *Komedie česká o ctné a šlechtelné wdově Judith a o Holofernowi haitmanu krále Nabuchodonozora*, od MIKULÁŠE WRÁNY Litomyšlského z něm. přelož. W Praze u Jiřího Nigrina 1605 w 8. 3 archy weršem 12syllabním.

235. *Historie duchovní o Samsonowi* silném udatném někdy wůdci israelském, w způsob tragedie sepsaná, a wzatá z knih Judicum od kapitoly 13 až do 17. W Praze u Daniele Sedlčanského w 8. 1608.

Prolog 15syllabními, ostatek 11syllabními weršemi A—I. Poslední 4 listy zawierají malau frašku o kupci a newěrné manželce Dorotě.

236. *Summa hry o sw. Eliášowi* proroku, wzatá z pisma sw. z kněh královských 3 a 4. ku poctiwosti slawného sjezdu J. M. churfirstůw, arciknížat rakauských, též i jiných knížat říšských. Strojena w latinské řeči od mládeže akademie S. J. u sw. Klementa. Wytisťena w Praze u Kašp. Kargezia 1610 we 4. listůw 17.

Jest vlastně jen přehled lat. hry, ale širší, s některými weršemi. Akty jmenuje rozdíly, sceny částky.

237. *Constantinus Veliký* t. j. komedie o jeho hrdinských ctnostech a weleslawných skutcích, držená od akademie Pražské S. J. W Pr. u Tob. Leopolda we 4. 1617.

238. *Komedie knížat pekelných*, w rytmy uwedená w 8. (Index.)

d) Listy dowěrné.

239. *Mikuláše Jurišiče* psaní ku králi Ferdin. I o hájení města Kyseku (Gynse) l. 1532. Rkp. w Arch. Budějow. Tisťen w Čas. Mus. 1827. II. 71. (Dle sawvěkého přeložení).

240. *Listy Hynka z Řičan*, jídlonoše J. M. c. Ferdinanda I a komendatora řádu Maltez. w Uhrich. Neznámo kde rkp. w. Schaller Topogr. Berauner Kreis 101.

241. *List Maximilianůw* Šwendowi r. 1574. Tisť. we Wid. listech 1813 num. 1.

242. *Psaní Ladislawa staršího z Lobkowic*, na Chlumci a na Jistebnici, nejwyš. hofmistra král. českého od r. 1579, rkp.

243. *Psaní Sigmunda z Sellenberka a z Kosti* od r. 1564—1580, Rkp.

244. *Dopisy Karla z Žerotína* dílem do tohò, dílem do V oddělení padající.

Některé tištěny jsau w Slowesnosti J. J. W Mus.

Čas. sedmero (z r. 1628—1631.) 1831. IV. 293. patnáctero 1836. II. 123.

e) Powidky, romány.

245. *Historie o Tyll Eulenspiegelowi*. Z něm. přeložená, pak okolo 1550 též 1566 w 8. i častěji b. r. a m. tištěna. (Sepsána w dolnoněmeckém dialektu okolo l. 1483, potom do vysoké němčiny 1529 přeložena.

Dle podání byl w prawdě žiw, a jeho šelmowské kausky dílem poeticky ozdobeny, dílem přimýšleny jsau. Již original w prose byl. W. Gesch. d. altd. Lit. v. Scholl. 1844. II. 26.

246. *Karel Dewienzo z Londýnu a slečna Amalie* Florentinská, aneb podiwné jest člověka štěstí.

Dle Zlobického jest starý román z XV stol. Dle Dobrowského později sepsán. Nam známé wydání nové w Praze 1787 str. 48 u Karla Zimy, pak 1792 w 8. též w Kutné Hoře 1805 w 8. Z wydání r. 1787 tištěn zlomek w Chrestomathii Tomšowé na str. 217.

247. *Kronička kratičká o jednom nábožném rytíři*. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1555 w 8.

248. *Rytířská cesta* Ludwika Wartemanna. 1559 w 8.

249. *Historie o rytíři jménem Galmy* 1561 w 8.

250. *Traktat o mládenci*, který jsa w štěstí zpeychal. W Olomauci u Jana Güntera 1564 w 8.

251. *Kronika o jednom rytíři jménem Alexandrowi*, jak weliká nebezpečnstwí měl na moři, přičinau otce swého 1565 w 8. 1773 a často.

252. *Kronika o Herkulesowi*, pro příklad udatným a zmužilým jonákům, od ZIKMUNDA ANT. Z HELFENBERKU, w Praze 1565 w 8. u Melantricha.

253. *O dwau milých, Emilii a Camillowi* 1565 w 8.

254. *Kronika o městěninu Římském* (dowolena prodávati w Olomauci od bisk. r. 1567).

255. *Kronika welmi kratochwilná o rozmlauwání krále Šalomauna s Markoltem*, obličeje welmi škaredého. (Odtud přísloví: Rozumná jako Markoltowa dcera. Dowolena biskupem Olom. prodávati r. 1567) w 8. Později w Praze u K. J. Jauernicha w 8. b. r. (ok. 1760).

256. *Historie o dwau mládencích*, tišť. před 1567 w 8.

257. *Knížka o starém hospodári a mladé ženě*, tišť. před 1567.

258. *Kronika o ženě swaté* tišť. před 1567. (jakož widěti z dowolení bisk. Olom. ku prodeji t. r.)

259. *Historie rozličné o diwných a mnohých věcech a přihodách lidských, dobrých i zlých, kteréž jsau z dwau kronik a z jiných kněh wybrané a ... wytištěné w Praze u Buriana Waldy 1580 w 8. (4 archy).*

Jsau nejvíce paubé bájky, jako: o prorocství Libuse, o Horimirowi, a... skoku koně Šemika s Wysehrad, o duších u Zátče, čarodějnicích, o počátku Pímdy, o přijímání pánů Weitmile, jenž bylo krabice. (Nezle to předměty románek.)

260. Strašlivá nowina o morděři Kristmasowi, kterýž we 13 létech 964 mordy učinil. W Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

261. Zpráva o Ptolom. Arfaratowi, králi egyptském spravdliwém. W Praze Burian Walda b. r. fol. (mezi 1570—1590).

262. Nowina prawdiwá, co se jest při jedné swatbě strašlivého příchodu w Prusích l. 1589. W Praze u Mik. Pštrosa 1590 we 4.

263. Nowiny dwoje: První o žalostiwém a neslýchaném skutku, kterak léta tohoto 1592 w Sleszku wsi Pirmo řečené jeden hajný aneb polesný w noci opálen těžce od tří katanů trápen byl. Druhý: (w. diwy dole) u Dan. Sedlčanského w Praze.

264. BART. PAPROCKÉHO kšaft, jenž byl od jednoho starce učiněn třem synům nepořádně se chowajícím, tak aby nejhorší z nich statku jeho nedědil: Pročez oni dali se w saud, jedenkaždý... skutky své schwalujíc, a druhého zlehčujíc. W Praze u dědice J. Šumana b. r. (1601) we 4. V—G. Přípis p. Krist. z Lobkowic. (Mrawného obsahu proti ožralství, smilnosti a kostkářství.)

265. a) O pacholku sedlském (r. 1619 u tiskáře Handla w Olom. inventované knihy. Boček).

b) O Jiřikowi tamže cf. III. 147.

c) Wartona? tamže.

266. Mich. PIEČKY SMRŽICKÉHO akci a rozepře mezi filosofem, w lékařství doktorem, a oratorem aneb prokuratorem, třemi vlastními bratry, kterýžby z nich obci a vlasti své nejplatnější a nejužitečnější býti, a tak wedlé kšaftu otcowského dwau dílů statku po něm dostati měl. Jak učeným a maudrým, tak i prokurátorům weymluwným a wsechném lidem obci a vlasti své slaužícím milá, prospěšná a užitečná. Wydaná atd. w Praze u Pawla Sessia 1609 w 8. str. 366.

Obsah dobrý, řeč ceny střední, hustě protykaná latinou. W nálezu ku konci dává se přednost řečníkowi, a we přidawku odpovídá se na otázky, mželi řečník šlechetný při nespravdliwau, a na-proti nešlechetný při spravdliwau ctně a chwalebne zastáwati, a pak mželi upřímný prokurátor prawdě časem odpirati? Widěti často i sofistické duwody.

267. Fortunatus, kterýž něm. wyšel w Augsp. 1509 zajisté brzo do češtiny přeložen a často tištěn. Jedno wydání jest od r. 1561 w 8. pak 1717 w 8.

Jiné má tento nápis: Fortunatus se swým pytlíčkem a klobaučkem, kterak jednoho i druhého nabył, a co se mu přihodilo w jeho weselém a kratochwilném žiwotu atd. w Jihlawě (bez r.) w 8.

str. 191. W tom řeč a dobropísemnost již welmi porauchána.

268. Welmi kratochwilné čtení o schytralé Finettě jinak Popelce tak nazvané. Pro wyražení mladým lidem z něm. jazyku na česko přeložené. W Litomyšli u Wácsl. Turečka w 8. bez r. 4 archy.

Jiné wydání w Jindřichowě Hradci u Ign. Wojt. Hilgartnera 1761 w 8. Jiné wydání (bez r. a místa) má zpredu tento počátek we wersích: Toto kratochwilné čtení mladým lidem k wyražení atd. Tento příjemný románěk, kterýž w těchto nowějších wydáních známky dobrého starého slohu a jazyka nese, předělán jest we francíně w operu, ježto do něm. byla přeložena pod jménem Aschenbrödel.

269. Kratochwilná kronika o sedmi mudrcích. Wšem milowníkům čtení wydaná a w nowě opravená a zlepšená w 8. w Jindřichowě Hradci (bez r.) 8 archů.

Wyprawuje rozepři smyšleného prince Ephia s králowau macechau před králem, záležející w 9 rozprávkách, jichž čtvero králowá, tolikero mudrci, a poslední princ sám přednáší. Některé jsau utěšené. Řeč wubec prostá, čistá, až na chyby častým otiskowaním wklauzlé. Pochází podobně z těchto časůw. Nachází se mezi knihami od bisk. Olom. prodávati dowolenými r. 1567. Jest to přeložení neb raději napodobení knížky Michala Andreopolusa, kteranz on ze syrského do řeckého jazyka přewedl. Půwodce její jest Syntipas perský mudřec. Wyšla w Paříži pod jménem: Syntipas, de Syntipa et Cyri filio Andreopuli narratio, 1828. [Řecký text snad z III stol.]

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

270. (Řeči z hlubokých mudrcůw.) Knižka wyborná a člověku všelikterakého věku i stawu k čtení welmi užitečná, z písem welmi starodáwných pohanských mudrcůw wybraná atd. (fol. verso). Tyto knížky jsau tištěny w Plzni od Jana Pekka nákladem urozeného wládky p. Wácslawa Heydy z Častrowa a od Duhy 1529. 8. min. 12 archůw.

Podruhě pod nápisem: Pěkné a welmi užitečné řeči wybrané z kněh některých mudrcůw pohanských a učitelůw starých w této knize položené a wyswětlené najdeš. W Holom. u Frid. Milchthalera 1572. Po třetí: Příkladné řeči a užitečná naučení, wybraná z kněh hlubokých mudrcůw ukazujících prawdlo wezdejšího žiwota, jakby se každý rozsáhně držeti na světě měl. W Praze u Buriana Waldy 1579 w 8. str. 254. Po čtvrté od Faust. Prochásky w Praze r. 1786 w 8. s nadpisem týmže str. 183. Po páté pod jménem: Základové maudrosti a opatrnosti čili prawdlo wezdejšího žiwota. Z kněh hlubokých mudrcůw wybráno, a nyní ze čtyř starých rukopisůw českých po pilném porownání znouwy wydáno od Fr. S. Besděky. S předmluwau od Pawla Jos. Šafaříka. W Praze nákladem Calveského knihkupectwí 1844 w 8. (W. Úwahu we Kwětech 1844. str. 348 od W. Tomka, a w Čas. mus. 1844. str. 617 od E. Wocela). Nachází se též w rukopisech a) bibl. kapitolní rkp. we 4. na papíře z druhé polowice XVI století s počátkem (rubro): Počínají se kniehy o rozličných věcech

každému člověku znáti potřebných atd. b) weř. bibl. řeč rozličných mudrcův pohanských atd. od r. 1562 pod signat. XVII. B. 10 fol. c) tamž rkp. XVII. E. 32 we 4 d) tamž XVII. E. 11 we 4. [s výtahem z Laktancia Firmiana o pravé pociť boží]. P. Wilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království českého (1490—1514) k dobrému dítek svých dal latinské sebrati naučení všelikých mudrcův latinských a řeckých, nejvíce pak z Petrarchy, potom z Cic. Seneky a j. z kteréhož sbírky Jan Česka, kněz a pěstoun u p. z Pernšteina vybral přítomnou knížku česky. Třetí vydání připsáno p. Wratislawu z Pernšteina, nejvyššímu kancléři král. českého (1566—1582). W připsu praví se, že on pro obecné dobré jest to, aby tato knížka sepsána a vůbec vydána byla, opatřiti ráčil. Že ale již před 50 léty w Plzni tiskem ta knížka vyšla, jest to buď chwála staré zásluhy, buď za náklad na třetí vydání daná. Ostatně knížka všem i jazykem výborná. Překladatel s textem svých filosofův swobodně zacházel, přidávaje, ujmaje a míšeje slova jejich často po libosti.

271. *Aristotela spis o přirození zvířat*, jest w rkp. na papíře od r. 1538 w bibl. veřejné Pražské XVII. F. 5. we 4. listů 324. *Počíná*: „Zvířat strany některé jsú nesložené, totiž kteréž w podobné sobě strany dělí se atd.“

272. *FLAVIA JOSEFA o válce židovské* knihy sedmery, k nimžto napřed žiwot Josefův, od něho samého sepsaný, jest přidán. Proti Opionowí knihy dwoje. O mučednictví Machabejských knihy jedny, nyní teprw všechny w českau řeč z latinské přeloženy od Pawla Aquilina Hradeckého M. D. L. III. (Na konci:) Wytisťena a dokonána jest kniha tato w městě Prostějově u Jana Günthera 1553 fol. Připsu (p. Wojtěchowi z Pernšteina) předmluw a žiwota Flawiowa listů 24, textu listů 207, stran 414, registrů.

Po druhé 1805 w Lewoči w 8. od Bartolomeidese, však toliko o válce židovské s žiwotem Flawiowým a s wyobrazením země židovské str. XVIII a 646 mimo registrů. Plácel z Elbingu w předmluwě na swau historii židovskau tento saud o té knize wynesl; jaká w ní čeština, a jak vlastní wyložení, kdož čtau a latíně i česky rozumějí, snadně saudití mohau. Ač já práce jeho nehaním, udělal což mohl, nebyloli pak ke všemu dostaččnosti, vždyť vůle dobrá a obecného dobrého žádostiwá byla. Snad pán bůh wzbudí někoho, kdož i tu... i jiné knihy jeho o starožitnostech národu toho, kteréž w jazyku řeckém ozdobně sepsal, obnowí a wyloží, a toho maudrého žida netoliko řecky, latinské a německy, ale i česky s námi mluwiti naučí. Tato kniha náleží mezi spisy do mnohých jazykůw přeložená.

273. *JAN STRANĚNSKÝ*, měšťan Počátecký, *Utrhání Lucianowo* (t. Calumnia) přeložil wytečně, a připsal Bertholdu z Lipy, nejvyššímu řediteli morawskému 1561.

274. *PAWEŁ WORLIČNÝ* přeložil: *Dicta Graeciae sapientum*, interprete *Erasmu Roterdamo*, item *Mimi Publani* omnia bojemico sermone reddita, Olomuc. 1558. 12. W Praze u Melantricha 1562, 1567, 1570. Též Pragae

apud Georg. Nigrinum 1573, 8. ib. 1575, 1576 apud Georg. Melantrichum ab Aventino 1578, 1580, 1585, 8. apud Georg. Jacobidem Dacizicensem 1597, 1599, 8.

275. *Rozmlawání bohův* pohanských (z Luciana?) W Olomauci u Jana Günthera 1566 w 8.

276. *MART. KUTHEN* přeložil *Appiana Alexandrinského* o Illiríich. Balbin dokládá, že z řeckého.

Wiz Kuthena kroniku kap. III, kdež sám praví: Ač i tuto také měloby se o Illyricích aneb Charwatích, z nichž národ náš a první správce český posel, doložiti: ale poněwadž App. Alex. obzvláštní knihu o nich sepsal, kteráž w brzkém čase ode mne w jazyk český přeložená na swětlo wyjde, protož nyní toho tak zanecháme.

277. *Catonis Disticha moralia cum scholiis* D. Erasmi Roterodami, et enarratione Bojemica *PAULI AQUINATIS* Hradeceni 1558 Olomuc. Joan. Güntherus. Pragae 1564, 1569. 1571 u Jiř. Melantricha, pak opět w Praze u Jiř. Nigrina 1573, 1575, 1577, 1578 a 1579. Typis Georg. Jacobi Dačicensis 1580. Apud Melantrich ab Avent. 1581, 8.

278. *BAWOR RODOWSKÝ* mladší z Hustiřan přeložil z řečtiny a) *Žiwot Alexandra Welikého*. b) *Některé věci z Plutarcha*. c) *Secreta Aristotelis*. Kniha lidských ctností a mnohých naučení, kterak se králowé, knížata i páni w swém panování opatrowati, jakým prostředkem poddané spravowati, jak všeckny své věci řiditi atd. ku pociťwosti p. Wilému z Rožumberka... nejvyššímu purkrabí král. česk. ode mne *Bawora* mladšího *Rodowského* z Hustiřan... z charwatské řeti w český jazyk uwedena l. 1574 we 4. str. 240. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 11.

Skladatel té knihy jest Jan syn Patricůw z města Scordy (osoba mytická). On praví w předmluwě, že tu knihu w chrámě modly slunce nalezl, a ji z řeckého w kaldejskau, arabskau, latinskau a charwatskau řeč přeložil. Že ji křestan nějaký psal, patmo. *Potind*: Předkem Alexandře králi výborný mās o tom wěděti, že jest maudrost hlawau všech mrawůw atd.“ Rozdělena na 3 knihy. Starší necele přeložen w rkp. Facul. phil. Oeconomica B. I. str. 53—66. *Počíná*: „Wšemohaucí bůh ostřež našeho krále k chwále wětcích atd.“

279. *ABRAHAM Z GÜTERODU*: *Cyripaedia*. Hodnowěrná starožitná historia: O chwalitebném we všelikých knížecích ctnostech wycwičení a zwedení, o slavných skutcích, wítězných wálkách, a právě heroitském šlechtetném žiwotu Cyra staršího, prwního monarchy perského atd. Od *Xenofonta*, slavného rytíře a filosofa Athenského okolo 400 let před nar. Kr. řeckým jazykem sepsaný, nyní pak w českau řeč přeložená. K niž i potřební přídawkové, k wyswětlení i ku potvrzení jejimu náležející, jsau připojeni l. p. 1605 we 4. str. XLIV. 623.

registř. XIII. Připojena jest zvláštní kniha: Přidawkové k historii Xenofontové o životě Cyra prvního, monarchy perského w dwanašti kapitolách obsaženi. 1) O obyčejích oněch starodávních Persanů. 2) O králích medských atd. atd. Vytisknuta w Starém M. Pražském u dědicůw M. Dun. Adama z Weleslawína atd. 1605. we 4. mimo titul a jeden list připsu str. 204. registř. IX. První díl připsán páňm Wilému a Wacławowi z Lobkowic, pak znova Wol-dřichowi Felixowi z Lobkowic, jich otci připsu stojí od r. 1602, kterýžto byl 1604 zemřel. Druhý díl (t. přidawkové) připsán p. Hendřikowi Libšteinskému z Kolowrat.

Po druhé w Praze 1808 u děd. Krameriusowých w 8. pod titulem: Xenofonta mudrce Atenského život a skutkové Cyra staršího atd. Malý výjimek tiskn w Rozmanitostech I. 61.

280. *Plutarcha hodaeporicon*, o wychování dílek b. m. 1569 (Cerroni), pak w Praze 1609 w 8. přeložil JAKUB KRUPSKÝ mladší.

281. Částky tam zde z auktorů přeložené na mnoze se nacházejí k. p. u Welesl. polit. hist. Od-kudž: Řeč Catona proti pyše a nezbednosti ženské w Hlasat. II. 153.

C. HISTORIE.

a) Všeobecná.

282. *Jana Kariona kniha kronik* o všeli-kých znamenitých věcech od počátku světa zbehlých wěrně a pořádně wyprawující atd. od r. 1532 skrze BUR. JANA SOBEKA Z KORNIC z lat. do češtiny přeložená I. p. 1541 we 4. archů 44. (Na konci:) Konec wykládání w sobotu před swatým Bartolomějem atd. I. p. tisícioho pětistého XXXIX. W Olo-múci. Vytisknuto a dokonáno w Litomyšli ten čtrvrtěk po sw. Witu I. p. 1541 u Alexandra.

Wyprawuje w krátkosti příběhy od stvoření světa až do r. 1532. Rozdělil podlé proroka Elia, že 6000 let státi bude swět a potom zrušen bude, w 2000 let bez zákona, 2000 let zákon, 2000 let čas Kristůw. Druhý wěk oddělil na 4 monarchie kal-dejskau, perskau, greckau, Římskau, kteráž pro-sahuje poslední wěk, na kterýž snad i dříve wy-jiti jeho, an prý bůh k konci pospíchá, bude za-jisté skonání světa. Odkud může se wysvětliti, proč tehdaž tak mnozí i sám Welesl. k. p. w Kal. hist. píše: Léta posledního wěku atd. Táž kronika po druhé wysla pod titulem: Jana Kariona kronika světa znova přehlédnutá a w češtině poprawená, a až do smrti císaře Maximiliana II. dowedená 1584. we 4. od mistra Dan. Adama z Weleslawína. Též 1602 we 4. u dědicůw jeho str. 460. Z toho vydá-ní patrné, kterak jazyk český za půl století se zdo-konalil. Nové přeložení od Ondřeje Moráwka posud w rkp. Starší rkp. Karionowy kroniky we weř. bib. XVII. G. 7. we 4.

283. *Kalendář historický*, to jest krátké poznamenání všech dnůw, jednoho každého mē-síce přes celý rok od M. Dan. Adama Praž-ského (Z WELESRAWÍNA) atd. w Praze

1578 u Jiřího Melantricha str. 376 mimo 6 listů připsu, na konci registř. we 4. po druhé 1590 fol. nápisu, připsu, básni a erbů str. 10, rodu knížat a králů českých 52 str. textu 636 str. registř. listů 21 1/2.

Titul celý jest: Kalendář historický. Krátké a summovní poznamenání všech dnůw jednoho každého mē-síce přes celý rok, k nimžto s dolo-žením let, buďto od stvoření swěta, aneb narození božioho, přidány jsau wiry a paměti hodné historie, o rozličných proměnách a příhodách, šťastných i nešťastných, weselých i smutných, obecných i osob-ních, jak w jiných národech a zemích, tak ob-zvláštně w slavném národu a kráľowstwi českém zbehlých (až do 1587.) Napřed položeny jsau ge-nealogie, aneb tabule rodů welikomocných knížat a králůw, kteříž od začátku až do těchto časůw w české zemi kralowali. Jest i mnohých jiných rodůw kráľowských a knížecích místy swými w kalendáři dotknuto, kteříž nyní w Ewropě a w řiši panují. Indices k tomu a registra dostatečná napřed i na zad se najdu. To všecko znova rozšířeno, a k libosti tēm, ježto celých historí a obsírných kronik míti aneb pro příčiny čistě nemohau . . . s pilností sebráno. Vytisknuto a vydáno práci a ná-kladem M. Daniele Adama z Weleslawína léta po-sledního wěku M. D. XC. „Stručně, swětě, skladně wyprawuje Wel. a již pro sloh historický nesmr-tedlný jest. W. Rulikůw kal. hist. jenž jest pokrač-čování tohoto.

284. *Sečení roků* od počátku swěta, počnau od Adama atd. (sepsal) GRYLL Z GRYL-LOWA we 4. w Praze 1588. Jest to chro-nologický přehled příběhůw historických.

285. *Registřík historický* t. j. krátké sum-movní sečení a jistý pořádek let od stvoření swěta až do narození p. našeho J. K. a odtud až do léta p. 1596. Wydaný w lat. jazyku od wznešeného historika *Abrahama Buchholcera* atd. a nyní nejprwé w českau řeč přeložený, skrze BENYAMINA PETRKA Z POLKO-WIC. W Praze u Anny Šumanowy 1596 fol. 2 abecedy.

Tento od Buchholcera až do r. 1580 sepsaný a latíně (Index chronologicus) mnohokrát wydaný registřík Petřek až na swé časy dowedl čistau, skladnau řeči. Prawdali, že Jiří Rybay měl wydání od r. 1572 fol. byloby wydán 1596 již druhé.

286. *O předivných proměnách w swětě*. (Jest při Alkoranu Budowcowě 1614). 1)

287. *URBANIDES PAWEL*: Památka pře-bylých i přítomně za mého wěku se dějících věcí od r. 1600—1614. S přidawkem od r. 1625—1642. Rkp. sawuěký we 4. u Bočka.

288. *Memorabilia* (rozličné zápisky) od r. 1575—1620. Rkp. Regim. zdrawí Koppa we weř. bibl. LIV. A. 61.

Na příkl. r. 1594. Ten rok na díle byl suchý, neb w letě welmi weliké sucho počalo býti, až práwě když zase na zimu sítí měli atd.

1) W kalendáři každoročním hospodářském *SI-MONA PARTLICE* z Spicberka (1617) nalé-zají se též historické a literární zpráwy toho času.

b) *Macedonská.*

289. *Historie o králi Alexandrowi* Velikém macedonském, w níž se jeho chwalitebný žiwot, stateční činowé a heroitské ctnosti, wálky, slawní téměř nad wším swětem wítězowé pokládají. K nabytí každé ctnosti a pobožných mrawůw sepsaná od Matauše Walkenbergera z Walkenberku. Wytisštěna w Holomauci u Jiřika Handle w 8. (bez roku) listů 63.

Z mnohých spisowatelů dobře snešena.

c) *Židowská.*

290. *Dawida Kybera compendium.* To jest krátké obsažení historie o wálce židowské s Římany a žalostiwé zkáze onoho někdy swatého a slawného města Jerusalema, i té wší politie židowské, z latinské řeči na česko přeložené skrze **MIKULÁŠE STYPACIA** Strakowského. Wytisštěné w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Datického l. p. 1591 w 8.

Skladatel jmenován na 51é straně připsu. Po druhé sem tam změněné od Krameriusa w Praze 1806 w 8.

291. *Historie židowská* na knihy čtyry rozdělená — kterážto nikdy prwé w žádném jazyku wydaná nebyla, nyní pak w nowé z německého exempláře psaného do češtiny s pilností přeložená. W Starém městě Pražském u M. Dan. Ad. z Weleslawina l. p. 1592. fol. str. 468 mimo 4 listy registrů. Pak 1610 fol. tamže.

Sebrána jest z Josefa Flavia a jiných od přítele a žwagra překladatele Wáclawa **PLÁCELA** Z **EL-BINGŮ**. Kniha wěcí důležitá, jazykem klassická, neboť od Weleslawiny oprawena.

292. **HAWLA ZALANSKÉHO** historia o hrozné a strašiwé zkáze a nejžalostiwějším wyvrácení někdy nejslawnějšího a nejswětějšího města *Jerusalema* a chrámu. W Praze u Dan. Sedlčanského 1617 w 8. (Pod dedikací 1611).

d) *Turecká.*

293. *Pawla Joríu* kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého welmi krátce sebraná, z řeči lat. w českú přeložená. W Praze u Pawla Sewerina z Kapihory we 4. 1540.

Přeložili **SIXT** a **AMBROŽ** z **OTTERSDFORFU**, písaři radní St. m. Pražského. Připsáno jest arciwěwodám Maxim. a Ferd. císařowicům, kteří se česky učili od Jana Hazenberka, děkana Litoměřického.

294. *O porážce, která se stala u Budína* 1541 w Praze we 4. (list **MATĚJE Z LUŽNICE** a **JIR. Z WALDŠTEINA** z Wratislawi do Čech poslaný).

295. *Nowiny nové o Turku a o Budínu*, (w Praze) u Bartoloměje Netolického 1542 we 4. Z lat. na německau, z něm. na českau řeč přeloženo skrze téhož **BARTOL. NETOLICKÉHO**. Listů 11.

296. *Tažení proti Turku* wiry křesťanské úhlawnému i našich žiwotuow nepříteli. Jakýmby spůsobem předsewzato býti mělo, a kdeby se lid wálečný, a naň peníze, a k tomu děla wziti měly 1543 (bez místa a tiskaře) we 4. (1545 Pelcel).

Wzato z kroniky turecké Mich. Constantina z Ostrowice. W Praze u B. Waldy 1594 w 8. A—B. (u Bočka).

297. *Kronika o pohnutí křesťanůw znamenitém proti Turkům* pohanům l. 1543 we 4.

298. *Předložení tureckého legata* Ebrahima Strotského, Poláka přirozeného, před jeho welbnosti císařskau, králem Římským i před jinými . . . kurfirsty atd. w Frankfurťe slowáckým jazykem uťiněné l. 1562, 27 Listop. S krátkým dotknutím daruow, kterýchž J. C. Welbnosti dodal. Item o jeho služebnících, towarých a welblaudích. Z lat. řeči přel. we 4. w Star. m. Pražském Jan Jičinský wytlačil 1 arch.

299. *Solimana* tureckého císaře *poselství* k J. M. C. Římskému při přítomnosti J. M. Maximiliana Římského atd. krále, kurfirstůw, knížat a jiných stawůw swaté říše we Frankfurtu při Meynu skromážděných, w jazyku tureckém učiněné l. 1562, 27 Listop. Také jest tuto doloženo o dařích, kterými jest J. M. Císařskau též legat . . . darowal. K tomu i list, kteréhož Jeho Milosti Císařské dodal, stranu přiměří a pokoje. Wše z něm. přeložené 1563 we 4. (Na konci). W Starém m. P. wytisštěn náhl. Šebest. Oksa z Kolowsi atd. listů 12.

300. *Historia* neb *kronika turecká* od *Michala Constantina* z *Ostrowice*, *Ráca* neb *Bosnáka* někdy od Turkůw . . . zajatého a mezi Jentáře daného wěrné a práwě sepsaná. Item tažení proti Turku, a na konci také přidáně jsau některé wěci z knih o slawných činech Skanderberka knížete Epirotského atd. Od **ALEX. AUJEZDSKÉHO**, impressora, w jedno sebraná a na mnoha místech z strany češtiny sprawena, a w Litomyšli u Alex. Aujezdského 1565 wydaná atd. we 4. Opět tam 1581. Jest také do polského přeložena. W Tygodnik lit. 1840. str. 8.

301. *Nowiny o dwau potýkajících se*, totiž Turku, pohanu a husaři křesťanu, kterak Turek pobídl jest husaře křesťana, aby se s ním bil o wiru aneb náboženství. Wytisštěno w St. m. Praž. u Šebest. Oksa z Kolowsi 1565 we 4.

302. *Wypsaní prawdiwé, kterak J. M. C. s arciknížetem Ferdinandem* 1566, 12 Srp. z *Widně proti Turku* táhl, w Praze u Melantricha 1566 4 listy we 4.

303. *Jistá a gruntowná zpráva o ostrowu* *Maltě*, kterak od Turkůw obležen a dobýwán, w Praze u Šeb. Oksa 1566 we 4. 4 listy.

304. *Nowiny o zámku Segetu* w uherské

zemi, jak jest ho Turek dobýval. W Praze u Šeb. Oksa 1566 we 4. 2 listy.

305. *O začátku tureckého císařství*, též jak se w swém wálečném běhu řídí, a jakého cvičení užívají. Krátká summa pro uvedení w známost lidem sebraná, k tomu o obyčejích tureckých, knížka od Bartoloměje Georgewiě řečeného, kterýž mezi Turky mnoho let w zajetí byl, z lat. přel. SIXT Z OTTERSODRFU, s předmluwau dobré paměti wysoce učeného muže Filipa Melanchtona přel. od kněze JANA MORAWUSA, [jině Bessa, far. Postupického]. Wyt. w Starém m. Pražském u Jana Jičinského l. p. 1567 we 4. A—Hh. ¹⁾.

306. Historiá památky hodná o žalostiwém dobytí Sygethu od Solimana atd. a kterak Mikuláš hrabě z Serynu jest statečně až do smrti ho bránil atd. T. MITIS dicat Petrowi Wokowi z Rozmberka. Wyt. w Praze u J. Jičinského 1568 we 4. listů 15. [Z charvátského do lat. a z toho do českého přel. od Mitisa].

307. *O začátku panování tureckého* a o jejich sprawování a zachovávání zřízenístí wojenské krátci někteří kusové místo poznamenání sebrání, ku kteréžto jest přidána knížka o tureckých obyčejích, sebraná od Bartolom. Georgewiě s předmluwau příležití. Z lat. řeči nyní w nowě na česko přeložená od JANA MIROTICKÉHO w Kroměříži l. p. 1572, tištěna 1576 w Holomauci skrze Frid. Milichtalera we 4. Připojen Thad. HAJKA Z HÁJKU wýtah na proroctwí turecké.

308. *Nowiny jisté z Benátek* odeslané, jak se slawní a křesťanští potentátowé spuntowali a snesli, kterakby s pomocí boží odolati proti nepříteli všeho křesťanstwa Turku mohli, a kterak dotčený punt a snešení w Benátkách slawně wyhlášen jest. W Praze u Šeb. Oksa 1571 we 4. arch 1.

309. Krátká a jistotná zpráva weselého wítězství křesťanůw na moři *Adriatském* 1571 we 4. bez místa i tisk. S powolením Osw. knížete p. arcibiskupa Pražského wytištěno 2 listy.

310. *Nowina jistotná a prawdiwá*, jakým způsobem *Mechemet* wezir, baše turecký od jednoho sprostého a blázniwého člověka w městě Constantinopoli 11 Října jest proboden. W Praze u Mich. Petrla we 4. 1579.

311. *Nowiny* hrozné, kterak jest *Amurathus* císař turecký 1579 při slawnosti swátku tureckého znamenitý panket w městě Constanti-

nopoli učinil (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1579 we 4.

312. *Nowiny prawdiwé o wítězství* křesťanském nad nepřitelem Turkem w *charwátské* zemi. Z němčiny hraběte z *Thurnu* přeloženy. W Praze u Buriana Waldy 1575 we 4. 1 arch.

313. *Nowiny z Uher*, o bitvě německého a uherského lidu s Turky atd. w Praze u Jana Šumana 1588 we 4.

314. *Hrozné a žalostiwé nowiny*, kterak léta tohoto 1589 1 Srpna *Turci a Tataři* do Polska wpadli, w Praze u Dan. Sedlčanského 1589 we 4.

315. *Nowiny z Constantinopole*, kterak nynější *cís. turecký* dva znamenité pány postinati dal. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4.

316. *Žalostné nowiny*, kterak Turek pewnost w Charwátích *Wybjťš* oblehl a dobyl. W Praze u J. Šumana 1592 we 4.

317. *Nowiny o velikém moru* tureckém, o jejich wítězství nad křesťany (na konci:) Podlé dekretu od J. M. C. sobě daného. W Praze u Bur. Waldy 1593 we 4.

318. *Wypsání* jakým způsobem křesťané nad Turkem w zemi charwátské při klásteru *Zysseku* swítězili. W Praze u Dan. Sedlčanského 1593 we 4.

319. *Potěšitelná nowina*, jak křesťané nad Turkem u Bělehradu swítězili. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

320. *Nowiny o hrozném tyranství tureckém* a potkání s Peršany. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

321. *Nowiny o šťastném wítězství* křesť. w zemi *charwátské* nad Turky. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

322. *O Filekovicu*: wypsání prawdiwé slawného wítězství nad Turkem od křesť. obdrženého. W Praze u J. Šumana 1593. we 4.

323. *Nowiny o konaném ukrutenství od Turků* nad křesťany, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

324. *Nowiny a wypsání o udatné bitvě* křesťanské, kterauž jsau 1594, 3 Máje u *Hatwanu* s Turky swedli. W Praze u J. Šumana 1594 we 4.

325. *Nowiny jisté*, obšírné a dokonale wypsání o obležení a dobytí pewnosti *Nowého hradu* w Horních Uhřích ležícího, od 10 Března 1594. W Praze u J. Šumana we 4.

326. *Wypsání wálečného běhu*, co se pomínule w Hořejších *Uhřích* zběhlo. W Praze u Mik. Pštrosa 1594 we 4. cum grat. et priv. caes.

327. *Nowiny z Uher* a o zázraku božském w české zemi, w Praze u Woldřicha Waldy 1594 we 4.

328. *Ležení císaře tureckého*. Zpráva ji-
10*

1) W Olomauci 1728 (Boček). Sepsání všech císařůw tureckých, pak: O nešlechtnostech tureckých, prodávaly se r. 1567 w Olom. s dowolením bisk.

stá... jaké chytrosti w poli užíwá. W Praze u Bur. Waldy 1594 we 4.

329. *Zpráva o básni Turků.* W Praze u Mik. Pštrosa 1594 w podlauhlém 4.

330. *Zpráva o spojení sedmihradského, moldawského a walašského wojska s křesťanskými temy.* W Praze u Mik. Pštrosa 1594 we 4. (w Raudnické knih.)

331. *Z ležení u Gokerna zpráva.* W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

332. Prohlášení a *wypravení se do pole* proti Turkům mimo zprávu o diwné historii, jenž se w Constantinopoli dne 11 Máje 1594 zběhla (z něm.). Počiná se: Jakož nejmilejší křesťané, jednomu každému dobře známo a wědomo jest, kterak ten ukrutný tyran atd. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

333. Nowiny dwoje o *smrti sultána Amurata* a wítězství křesť. w Charwátích. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

334. *Nowiny z Charwát, z Bělehradu a Rábu, z Wídně, z Košic a z Grácu atd. o porážce Turků.* W Praze u Woldř. Waldy 1594 we 4.

335. *Kronika nowá o národu tureckém* na dwa díly rozdělena. W prwním wyprawuje se o půwodu, začátcích, zrostu, správě, moci, wálkách, ctnostech i nešlechtnosti, a poslaupnosti knížat osmanských od prwního Osmana Chana až do sultana Selima Chana, a do l. p. 1550. Jakož to vše sami Turci jazykem swým sepsali. W druhém doplňuje se kronika o wěcech tureckých, které se zběhly od léta menšího počtu 50ho až do léta 90ho. Wydaná od Jana Lewenklaia z Amelbrunu, w jazyku latinském a německém, a teď nyní w jazyk český přeložená od Jana KOCÝNA z Kocynetu, a Dan. Adama z WELESŁAWÍNA. Na zad přidány jsau dvě jizdy Augeria Gisleina z Busbeku (jedna z Wídně do Constantinopole a do Amasie l. 1554 wykonaná; druhá jizda do země thracké aneb do Constantinopole l. 1555.) Též napomenutí jeho a zpráva, proč a jakby se křesťané k wálce proti Turkům hotowili měli l. p. 1594. w Praze 4. stran l. díl 448, mimo předm. a registř. II. díl 385. Užito ji od Rulika w historii turecké atd. w Praze w 8. l. díl 1809 str. 236, II. díl 1810. str. 160.

Latíně vyšla 1588 a 1596, německy 1595 fol. Frankfurt am Main. Matěj Hosius ji lat. sepsal, *Lewenklaia* do něm. přeložil.

336. *Napomenutí potěšitedlná všechněch křesť. potentátůw proti pohanům.* Z polské řeči přel. 1594. b. r. a tiskaře.

337. *Wypsání práwního orteje nad Ferdin. hrabětem z Hardeku, generalem na Rábu atd. a nad Mikulášem Perlinem de Forli.* W Litomyšli u Ond. Graudenca 1595 we 4.

338. a) Zpráva co se s knížetem Sigmun-

dem Bathory w Sedmihradské zemi zběhlo. W Praze u Woldř. Waldy 1595 we 4. z lat. přel.

b) O dobytí Gokernu. W Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

c) Nowiny z Košic, kterak jsau Walaši, Muldawané a lid sedmihradský dwa haufy Tatarůw porazili. W Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

d) O dobytí dwau pevností, Plindenburku a Petrinu w zemi charwátské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

e) O dobytí pevnosti Fagyátu, w Praze u Šumana 1595 we 4.

f) Nowiny o wítězství u města Kaparye, w Praze u Bur. W. 1595 we 4.

g) O dobytí města Jeny i země sedmihradské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

h) Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaye a z ležení od Ostrěhoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

i) Partikulář o dobytí pevnosti Torgewistu, a pevnosti Gorgice w zemi walašské, w Praze u J. Šum. 1595 we 4.

k) Nowiny z země sedmihradské z ležení polního, w Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

l) O dobytí Otrěhoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

m) Nowiny ze sedmihradského Bělehradu, w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4.

339. *Psaní sultana Amurata* k Sigmundowi Batorowi, knížeti sedmihradskému, w Praze u Buriana Waldy 1595 we 4.

340. *O porážce Tatarů a Turků* nowiny, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

341. *Nowiny z Krakowa a z Tokaye*, co se již na dile mezi lidem křesť. wálečným a Turky tohoto 1595 r. zběhlo, w Praze u Bur. Waldy we 4.

342. *Nowiny dwoje*, prwní weliký diw a zázrak božský, kterýž p. báh w čas drahoty w Niderlantu ukázati ráčil, tak že na mnoho místech *obilí s nebe pršelo*, 25 Dubna 1595. Druhé: z země uherské jakau škodu *powěťří* we Wostřehomu učinilo, a co Turkůw přitom zahynulo (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1595. we 4.

343. *Nowiny z Košic*, o wálečném lidu sedmihradském a walašském, w Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

344. *Nowiny o dobytí města Bytiče* w Praze u Waldy we 4. 1595.

345. *Nowiny jisté a prawdiwé, jak Turci od města Bukarestu odehnáni*, w Praze u Šum. we 4. 1595 Též u B. Waldy.

346. *O dobytí města Babuče* (w dolejších Uhrích), w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

347. *Kwalt na pohany* ke všem křesťanským pánům, králům i knížatům, a zvláště nejucpre-

mož. král. polskému. Od Bart. PAPROCKÉHO z Glogol a Paprocky Woly 1595 we 4. listů 20 (přel. do českého a sněmu podáno. Pobuzení proti Turku).

348. *Nová sedmihradská Viktoria nad Turkey* (z něm.) w Praze u Sedlčanského we 4. 1596.

349. *Nowiny z uherské, dalmatské, sedmihradské země*, w Pr. u Sedlčanského we 4. 1596. Tež u Bur. Waldy.

350. *Nowiny jisté a prawdiwé o žádostiwém wyslobození z moci turecké křesťanů w st. Budině*, w Praze u Waldy we 4. 1596.

351. *O některých weselých a rozdílných křesťanských wítězstvích proti Turku* (z něm.) w Praze Walda we 4. 1596.

352. *O šťastném wítězství a rozeznání mnoho tisíc Turkůw a Tatarůw*, w Praze u Šum. we 4. 1596.

353. *Partikulář o dobytí Hatwanu*, w Pr. Sedlč. we 4. 1596.

354. a) Pořádné wypsání o dobytí města i zámku Hatwanu, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4.

b) O dobytí tří pevností Wacen, Klaudu a Kosly Nowico, w Praze u Anny Šuman. 1596 we 4.

c) O dobytí města Chyanádu a Kaštelu, Noghlak u země sedmihradské, w Praze u A. Šumanowé 1596 we 4.

d) O wzetí města Wacie, o hlavním šturmu k Temeswáru učiněném, w Pr. u A. Šuman. 1596 we 4.

e) Kratičké wypsání pevnosti Erly, w Praze u Dan. Sedlčansk. 1596 we 4.

f) Nowiny o dobytí pevnosti Pápy, w Pr. u B. Waldy 1597 we 4.

g) O dobytí pevnosti turecké Slatina, w Pr. u A. Šumanowé 1597 we 4.

h) Nowiny o wítězném Rábu dobytí, a slavném nad Turkey wítězství, kteréhož bůh křesťanskému lidu 1598 w noci na prowadní neděli propůjčiti ráčil, w Praze u A. Šumanowé 1598 we 4.

355. Prawdiwá, jistá a gruntowní relací, jakým rytířským prostředkem a ponuknutím uroz. pána z Pernšteina na Towačowé a Litomyšli atd. hraničná pevnost Dotis, 23 Máje 1597 nenadále wzata, a J. M. C. zas w moc uwezena jest. Sepsaná od jednoho, kterýž vždycky spolu přítomen byl, w Praze u Wold. Waldy (1597) we 4.

356. *Prawdiwý partikulář o šťastném wítězství a žádostiwém dobytí mocné a dobře opatřené pevnosti města Rábu* atd. spolu s jinými nowinami z Prešpurku, Otřehoma a Constantinopole, w Praze u Buriana Waldy we 4. (1598) čtyry listy.

357. *Šťastné a prawdiwé nowiny z Uher o dobytí w dewiti dnech 7 pevností tureckých atd.* w Praze Dačický we 4. 1598.

358. *Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku*, w Praze u Dač. we 4. 1598.

359. *Nowiny o slavném wítězství křesťanůw nad Turkey*, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

360. *O ukrutném tyranství Begga tureckého*, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

361. a) Jisté nowiny o způsobu osoby bašete Budinského, kterak w ruce křesťanům přišel, a jat jest, w Praze 1599 we 4.

b) Nowiny z Uher a Sedmihradské země, kterak jsau křesťané u Setštinu Tatary z ležení jejich wyhnali, je porazili, a praporece tatarského císa dostali. Tež jak jest Mich. walašský wejwoda, téměř wšecku Sedmihradskau zemi k ruce J. M. C. podmanil, w Pr. u Dan. Sedlč. 1599 we 4. (w Raudn. bibl.)

c) Nowiny znamenité o obdržení u města Tolny slavném wítězství nad Turkey od křesťanů, w Praze u děd. Šumanských 1599.

362. *Prostředkové a wýminky*, podle kterýchžto mezi císaři Rudolfem druhým Římským, a Hehomatem (Achmetem) prwním, tureckým, příměří a pokoj 20letý zawřin a wyzdwižen jest w Uhřích, w ležení polním, mezi Dunajem a řekau Sytwau 11 Listop. léta pominulého 1606 w Praze u J. Ottmara Jakubowa we 4. A—B.

363. *Exemplář smíření a spokojení se s stawy králowství uherského a obzvláštně se panem Štefanem Bočkajem atd.* již knížetem sedmihradským atd. kteréž se stalo w Widni 23 dne měsíce Čerwna l. p. 1606, přičemž jsau také i artikulowé a wýminky příměří a pokoje tureckého, wše z lat. řeči na česko přeložené, w Praze u Jana Ottmara Jakubowa l. p. 1607 we 4. A—D.

W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. jsau Conditiones pacis inter Rudolphum et Sultanum Mahom. [1607 lat. a jiné listy lat. i něm. z r. 1608].

e) Uherská.

364. *Querela*, t. j. nařikání žalobné s zjevným osvědčením se *králowství uherského* a zvláště těch, kteříž jsau w Hořejších Uhřích (proti cis. Rudolfowi) rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 1.

365. Prawdiwá a krátká *zpráva processu*, kterýž nejw. heitman lidu polního w hořejších Uhřích p. hrabě Jacobus Belliogiosa při wzetí kostela w městě Kašowé a při městanech před se wzal 1604, 3 Ledna w témž rkp. weř. bibl. XVII. D. 20.

f) *Tatarská.*

366. Bartoloměje MACERY z Letošic *Historia o Tamrlanowi* králi tatarském z lat. přeložená, w Praze u Jiřka Nigrina 1598 w 8.

g) *Babylonská.*

367. *Wypsání o královně Semiramidě* Babylonské, manželce syna krále assyrského, kteráž veliké a nákladné město Babylon vystavěti dala, též i o zahradě wisuté a mistrowsky dělané, kteráuz za žiwobyti swého s velikým nákladem také vystavěti dala. Jaké pak slavné skutky též Semiramis královna provozowala, jakž list 506—9 w kozmografii české w sobě šíře obsahujíc zawírá, w Praze u Woldřicha Waldy 1603 we 4.

h) *Franská, anglická, španielská, portugalská, wlašská.*

368. *Přepis listu* poslaného jednomu zvláštnímu muži, kterak při swatbě Henricha krále navarského stalo se jest pozdwižení l. 1572. wyt. l. 1619 we 4.

369. *Hrozné nowiny z Paříže*, totižto jaci mordové lidem, kteří tělo a krew pod oboji přijímají, se ději we 4. 1572.

370. *O zradě a trestu Karla Guntaulta* z Biron od Jindřicha IV krále franc. [sfat byl r. 1602] 1½ listu we wersích: „Já Karel Guntault z Biron pán, knížecí titul byl mi dán, atd. Pak w prose sama historie 5½ listu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

371. *Wěčný a stálý Edikt* zawřené a swolené smlauwy mezi panem *Joanem de Austria*, rytířem towaryšstwa zlatého rauna na místě krále hispanského s jedné a obecnými stawy zemskými w Nidrlantu s strany druhé pro spokojení neswornosti a výbojůw, kteréž se skrz lid walečný, jenž w též nidrlanské země z jiných zemi uweden jest, zdwihl. Publikowáno w Bryslu 17 Unora 1577. Z něm. přel. we 4. listů 7.

372. *Portugalská bitwa* s jistým wyswětlením nowin z Madril (?) a Lissabonu, o žalostiwém zahynutí krále z Portugalie 5 dne Srpna 1578, w kteréžto bitvě tři králi zahynuli, a přitom wice než 20000 branných mužůw, w Praze u Jiř. Dačického 1578 we 4.

373. *Pařížské nowiny*, I. žalostiwé psaní jednoho katolického pána o obtížnosti a saužení města Paříže a veliké drahotě w něm. II. psaní z ležení královského před městem. III. psaní J. M. krále k wrchnímu správci do města Langres. IV. psaní doktora *Gwarnera* do města Langres raddě 1590 we 4.

374. *Prawdiwá gruntowní zpráva a wypsání,*

z jaké příčiny Jan *Šatole*, městský syn w Paříži, krále zamordowati uminil. Z něm. přel. w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4. (w Museum).

375. *Artikule a wýminky pokoje* a příměří upewněného mezi knížaty Jindřichem IV, králem francauzským, a Filipem II králem španhelským atd. w Holomauci 1598 u Jiř. Handle we 4. listů 8.

376. *Zpráva jistá o spuntování a zradě hraběte Gaurye* proti Jakubowi IV králi šotskému w městě Perthu l. p. 1600; rkp. bibl. weř. XVII. F. 38. num. 2 listů 19.

377. *Historia věcí w Frankraichu* zběhlých za příčinau náboženství. Z řeti lat. do česk. přelož. 1605. (w bibl. Herrenhutské).

378. *Jana Aventrota* epistola, aneb psaní králi hispanskému o tajemství wálky od 17 provincií a krajin nidrlanských wedené. Z lat. přel. w Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

i) *Německá.*

379. *Jisté nowiny o wítězství* cis. welebnosti Karla V w Tunyzu 1535 we 4.

380. *Nowiny nové, jak císařská welebnost s králem franským* porownati a smluwiti se jest ráčila. — Wytlištěno w Menším městě Pražském u Bartoloměje Netolického 1544 we 4.

381. *Rozepsání císařské Jeho Milosti Karla V s strany některých* w swaté říši *neposlušných* 1546 we 4.

382. *Weypis psaní okradního*, kteréž korfírst a knížata, též hrabata, panoše, města a stawowé k Augspurskému wyznání přiznawatelé z příčiny nynější. . . weyprawy k J. C. Weleb. odeslali 1546. Z něm. na česko přel. 7 listů. Tištěna 1547 w Prostějowě we 4.

383. *Porádek císařůw Římských* od cis. Julia až do J. M. C. Matiaše pána našeho toho jména lho 1 arch. tišt. Obsahuje na 3 listech 151 císařůw w 7 rubrikách: jméno, z kterého národu pošel, léta panování, čas úmrtí, jak a kde který sešel, kde pochován, stáří.

384. *Nowiny jisté o wítězství* knížete *Hanuse* kurf. saského we 4. 1547.

385. *Nowiny z Wlach*, z nichž každý člověk bude tomu swětle moci wrozuměti, že P. . . s swými duchowníky císaře k nynější wálce pohnul, proti Luteranským kurfürstům 1547 we 4.

386. *Nowiny, které se mezi císařskou Welebností a papežem* před zámek tak řečeným Belliano we Wlaších zběhly (ku konci): Jan Kosořský w Praze 1562 we 4.

387. *Krátký a gruntowní spis*, kterak najjasnější a welikomocný *Maximilian* atd. w Frankfurtě při řece Maynu 24 dne měsíce Listop. 1562 na králowství Římské korunován býti

řičil. Ku konci: Nákladem Seb. Oksa z Kolow-
wsi, z něm. jazyka w český přeloženo a wy-
tištěno w Starém městě Pražském (1562?) w 4.

388. Nowiny o Jeho Římsk. Císařsk. Maje-
státu atd. *wálečném lidu w Špiské zemi*, a což
toho času okolo a proti Jeho Majestátu atd.
protiwného způsobeno l. 1565. Tlačeno w městě
Holomauci u Šeb. Oliwetského z Heřmani 1565
we 4.

389. Krátký spis o porážce a zajetí *Maxi-
miliana*, woleného krále polského a arciknížete
rakauského 1588 z rkp. tištěno w Čas. Mus.
1834 str. 191.

390. Zpráva, kterak *Anna arcikněžna* ra-
kauská do Krakowa přivezena jest, w Praze
u Bur. Waldy 1592 we 4.

391. Výpis psaní jednomu přednímu poten-
tátu od p. *stawůw* náboženství *ewang.* w ar-
cikenížetstwi rakauském učiněného, w němž se...
omlouvají, proč jsau J. M. K. dědičné podda-
nosti slibowati nemohli atd. w rkp. weř. bib.
XVII. D. 20. num. 5.

392. Wypsání, kterak J. M. C. 1594 18.
Máje do města *Řezna* na sněm přijeti ráčil, w
Praze u Mik. Pštrosa 1594 we 4.

393. Nowina o šťastném příjezdu arciknížete
Arnošta rakauského do města Brussel, w Praze
u J. Šumana 1594 we 4.

394. Historie kurfirsta *Kristiana* saského,
z latiny přeložena 1595 (w Žitawě w bibl.)

395. *Pohřeb císa. Max. II.* Z rkp. weř. bib.
(od r. 1574—1596) tištěno we Kwět. 1813.
č. 97.

396. *Odstaupení od spráwy* a gubernací cí-
sařské zemi uherské, morawské a rakauské l.
1608 w 8. (Boček).

397. Nowina o zkáze města *Plurs* w šwey-
carské zemi 25 Srpna 1618 w Now. m. Praž.
u Dan. z Karlsperku 1618 we 4.

398. Spis o věcech *graubundských*, kteréž
se léta 1618 zběhly, w Praze u D. K. z Karls-
perku 22 listů A—E.

399. *Zlatá Bulla* Karla IV od r. 1356 z
lat. w českém jazyku, w Praze u Jonaty Bo-
howského 1619 we 4. str. 59 (w. Schönfeld
Journ. 1782. str. 97) též u p. Brožowského
z Prawoslaw.

k) Slezská, polská, mozkewská.

400. Nowiny hrozné, strašlivé i žalostivé,
kterak *Neptalim*, veliké kníže Mozkewské, Jeho
Milosti králi polskému atd. s znamenitým počtem
lidu wálečného do země litewské wpadl, pá-
lením, mordowaním lidí obojího pohlaví, nekře-
stanským a nestydatým zajímáním, měst a zám-
kůw dobýváním welikau a znamenitau škodu
učinil. Wytiskáno w Starém městě Pražském u

Šebestiana Oksa z Kolowsi. Léta atd. LXIII.
(1563) 6 listů we 4.

401. Jisté nowiny z země *litewské* od kup-
cůw i jiných hodnowěrných lidí, co se stalo
při lidu wálečném s obů stran... krále polského
i také wel. knížete Moskewského 1564 w Pr.
u Šeb. Oksa we 4. 1564 listů 6.

402. Nowiny strašlivé o žalostivé a hrozné
záhubě a škodě skrze *powětrí* u města *Opawy*
w slezské zemi z dopuštění božského w pátek
po božím těle l. 1578. Wyt. od Jiř. Černého
1574 we 4.

403. Listy knížetstwi *Opawského* se týkající
rkp. fol. weř. bibl. D. 35 listů 84.

Sahají do r. 1615, obsahující spor neb bránění
se Opawských knížat Karlu z Lichtenšteina, proti
swobodám a nadáním od Matiaše Jiřího, a zvláště
Wladislawa je opanowati chtějícímu. Stawové čeští
se jich jako knížetstwi k Čechám přivtěleného ují-
mali.

404. Nowina prawdiwá a jistelná, co se při
obležení města *Gdanská* dalo, od *Štefana* ny-
nějšího krále polského. Sepsáno od jednoho
městěnína města toho. Wyt. l. 1578 we 4.

405. Nowina jistá a prawdiwá o dobytí zna-
menitého zámku a pewnosti welikého města
hraničného *Polocka*, ležícího na pomezí litew-
ském atd. w Praze u Michala Petrle 1579 w 4.

406. *List odpovědaci* od J. M. *krále pol-
ského* Mozkowi mrzutému nepříteli a tyranu,
skrze jednoho předního zemana jménem Lopa-
činský ten list s obnaženau šawli odeslán jest,
w Praze u Bur. Waldy 1580 we 4.

407. *SMIL OSOWSKÝ* z Daubrawic na
Třebíři: *Diarium* wztahující se na arciwěvodu
Maximiliana w čas jeho ucházení se o korunu
polskau r. 1587 rkp. (Boček).

408. Přípis *mandatu Maximiliana* woleného
krále polského k stawům král. polského s. l.
1587 w 8. [u p. Miltnera na Smečně].

409. Akta *wyslanstwi polského* Stanislawa,
biskupa Olomuckého r. 1587 a 1588 lat. a
český, rkp. w Kroměříži fol. (Boček).

Rkp. od r. 1587 fol. 7 listů u p. Bočka obsa-
huje. a) Zdání a rozsauzení o wywolent krále pol-
ského. b) Předložení a žádost krále frankého o
král. polské žádajícího wznešena na korunu (sic)
toho králowstwi. S odpovědi. c) Jak s. při wolení
krále polského w Polskě zachowati má.

410. Wypsání historické a prawdiwé, kterak
skrze přediwné působení boží, welikomocné a
wysoce urozené weliké kníže w Mozkewských
zemích jménem *Demetrius* jakožto prawý dědic
po Janowi Basiliowi welikém knížeti Mozkew-
ském pozůstalý otcowského králowstwi swého
dosáhl léta 1605 w Praze u Kašpara Kargezia
1606 we 4.

411. *B. PAPROCKÉHO* a) Stambuch slez-
ský, w kterém hospodář s hostem o mnohých
věcech spásitedlných rozprávějí, pod erby a

rody starodávných pánův a rytířstva knížetství horních v Slézy. Na čtyry částky a dvě knihy sebrané a sepsané, ode mne atd. Wytisštěno v Brně u Bartolom. Albrechta 1609 fol. str. VIII. Přípis (p. Janu Kristofu Pruskowskému z Pruskowa atd.) Textu A—Www (3 $\frac{1}{2}$) po 4 listech.

První část té knihy jest nábožného wěroučného obsahu we dwadcatu rozmlauwání hospodáře s hostem, připsaných dwadcatu rodů slezských, s předmluwaní Paprockého o erbích každého z těch rodů. Na listu Rrr počíná teprw pauze genealogický „Strom z erbůw starodávných rodůw učiněný“ atd. s nowými přípisy a předmluwami.

b) Paralipomena genealogiarum slavicarum.

Co w předešlých historických spisech i w Diadoche wynecháno, zde se doplňuje, wětší pak částka k wyčtení Moskwanských rodů oddána. Posud newyšla tiskem).

D) Morawská.

412. *Knihy pamětní markrabství morawského* od l. 1475 až do 1588 rkp. fol. (w bibl. Hořowické).

413. *Zrcadlo slawného markrabství morawského*, w kterémž každý staw wzácnost i powinnost swau uhlédá w fol. 1593 w Holomauci u dědiců Milichthalerowých, listů 448 od Bartolom. PAPROCKÉHO z Glogol a Paprocké wíle. Wlastně polským nářetím sepsáno, a skrze Jana Wodičku w češtinu uwezeno.

Spis dobrý a od stawů morawských wděčně přijatý. Paprocký w spisowání kroniky morawské první cestu prorazil. (knihá řídka) Obsah jest: a) historie země. b) genealogie šlechty morawské. c) popsání wětších měst.

414. *Lamentaci žalostiwá, pláč a taužebné nařikání země morawské* na mnohé ohavnosti a trápení její, w němž se jistotně a prawdiwě wyprawuje všeco, co, jak a kdy se tam dalo a stalo l. 1605 w Praze u J. Nigr. 1606 w 8. 14 listů.

Těž rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 2. Začíná: Ach, ach, ach, auwe, běda mně na mne hoře atd. < Amen staň se tak milý pane 1605. W r. 1605 Turci a Uhři wpadli do Morawy pod Brod Uher-ský atd.

- 1) Nepřeložené do češtiny zůstaly tyto knihy Paprockého: a) Ogrod Krolewsky, w kterém od poczatku Cesarow Rzimskich, Arcyknižat Rakuskich, krolow českých a polských etc. opisané naydies, w Pradze 1599. fol. toliko polsky psáno. b) Kronika, abo krátkie zebrawie z rozmaítých kronik spraw potocznych ziemie z dawna slawney Pruskey (necelá w bibl. weř.) c) Paměť nierzadu w Polsce przez dwie fakyce uczynionego w r. 1587. Napis. i wydano przez Bartosza Paprockiego 1588. (w Praze 4to. 8 archů. Kniha na nejwýš řídka. Dedikowána Panu Wilimowi z Rožmberka, správci a wládarí domu Rožm. nejw. purkrabí atd.)

415. **MATIÁŠ Z TOPOLČAN:** *Paměti markrabství morawského* XVI stol. Rkp. sawwěký fol. (u p. Botka).

m) Česká.

416. *Kronika o založení země české a prwních obywatelich země, tudíž o knížatech a králích, i jejich činech a přiběžích, welmi krátce z mnohých kronikářůw sebraná* 1539 w Starém městě Pražském, 4. Spisowatel dle přípisu jest Martin KUTHEN z Šprinseberka.

Kratičká, ale we výborný pořádek uwezena, obsahujíc příběhy od pocátku národu českého, až do času Ferd. I (1527). Má wyobrazení wéwod a králů českých, Žižky, Husa a Jeronyma Pražského. — Po druhé kroniku tu připojiw Weleslawina ku kronice Eneáše Sylvia od Konáče přeložené a oprawené, tak že obojí podlé příběhů w kapitolách sestawil, pod nápisem: Kroniky dvě o založení země české atd. W Praze 1585 we 4. Po třetí w Praze u Kram. (mladšího) w 8. 1817. Jest i w rkp. weř. bibl. XVII. D. 6. fol. 586.

417. *Odsudek wíry* (papežem Pawlem II. t. bulla jeho od r. 1466 proti králi Jiřimu a králi českému. Wyt. 1537 (česky).

418. **WÁCSLAWA HAJKA z Libočan a)** *Kronika česká*. (Ku konci): Wytisštěno w Menším městě Pražském, práci a mistrowstwím opatrných mužow Seweryna mladšího měštěna Starého města Pražského, a Ondřeje Kubše z Ziepuow, léta božího 1541 w fol. 528 listůw.

Šla powěst o Kuthénowi, že chce wydati českau kroniku; strana katolická obáwajíc se, žeby Kuthén, kališník, jí w němčem zktiwdil, pobodla Hájka, katolíka, k podobnému dílu, a přistup ke dskám zemským jemu zjednala. Nastaupil swau práci r. 1534. a skončil 1540, a na to hned zemské dsky shořaly (1541), při čemž i mnoho exemplárů již tistěné kroniky ohněm pošlo. Našli se lidé, kteří tu knihu potlačiti hleděli, předstírajíc, že w ní nejedněch lidí z národu pomluwil, a české jméno u cizozemcůw w hanbu uwecl. Ponaukali připowědmi knihtlačitele Wácl. Halaše z Radimowic, jehož nákladem tistěna byla, aby ostatek exemplárů zmařil, aneb jich spisowatelé wíce newydal. Žalował Hájek Halaše u magistrátu, ale rozepře se na léta wlékla, až posléze přičiněním některých z panského stawu, Hodejowa, Jana Lobkowice a jiných pře na zemské práwo wznešena, a k prospěchu Hájka rozhodnuta jest. Wyprawuje příběhy od pocátku národu českého až do r. 1527. Uznáwám, prawí sám Hájek, že toto mé psaní ne wíem se líbiti bude; a tak jest, za jeho času rozdílność náboženství trojího, za našeho wěku zostřená kritika urážky nejedny w jeho kronice nalezla. Weleslawina o ní takto saudil: Mnozí z Čechůw toho času i potom málo jí sobě wázili pro některé přičiny, totiž žeby někde strany pod obojí dotýkal, mnohé bezpotřebné, časem i básniwé wěci wměšowal. Ale nyní (1585) když se již exemplárůw nedostává, a žádný po ta všeco léta se newyjewil, ježto by něco lepšího a gruntownějšího na swětlo wynesl, nejednoby ji za dosti weliké peníze rádi kaupili atd. P. Dobr. saudí, že wnitřní cena její té cti nezasluhowala, aby po třikrát německy wydána byla, a však co půwodní práce první welikosti, že wždy wzácnau

našeho jazyka památkau zůstane, jakkoli periody w ní sem tam nucené jsou pro swéwolné slow zasazování. Tuším, že w částkách samých sloh rozdílný jest dle toho, jak Hájek buď něco z českých pramenů wypisoval, buď z latiny neb němčiny překládal, buď konečně sám wypisoval. Přeložena byla německy od Jana Sandelia, městského písaře w Kadani. W Praze 1596. fol. Nürnberg. 1697. Leipz. 1718. připsána Rudolfowi králi. Do latiny p. Victorinus a S. Cruce ji přeložil, a Gelas. Dobner kritickými, chronologickými i antiquarskými poznámenánými opatřil r. 1761 — 1782 6 dílů we 4. W českém jazyku po druhé tištěna w Praze u p. z Schönfeldu r. 1818. fol. w témž, co půwodní, formátu i týmiž literami. Důkladné uwážení její w. Würdigung d. alten böhm. Geschichtschreiber von F. Palacký 1830.

b) Kniha o nešťastné příhodě, kteráž se stala skrze oheň w *Měšim městě Pražském*, a na hradě sw. Wáclawa i na Hradčanech l. 1541. Rkp. [oheň Malostranský] weř. bib. XV. D. 6. fol. 557. sld. O ohni Pražském rkp. mus. 716. Wytisčeno w domě Bartoloměje Netolického we 4.

Po druhé dal ji tisknauti Wawřinec Žezhule, měštinín Pražský 1614, připsaw ji p. Diwišowi Černšowni z Chudenic. W Praze u Sam. Ad. z Welo-slawina.

419. Nowé zřízení o *wyzdwižení desk* zemských pohořelých králowství českého. Léta p. 1541 w Praze 1542 w 8.

420. Křesťanské napomenutí doktora Jana *Bugenhagia* Pomerana k Čechům, Slezákům, Lužickým (aby proti Sasům nebojowali) we 4. 1546.

421. *Spuntování*, jaké jest se od některých osob w král. českém proti nejjasnějšímu knížeti a pánu p. *Ferdinandowi* Římskému, uherskému a českému králi stalo. W Praze u Bartol. Netolického 1547 we 4. w. následující čislo.

422. Psaní přátelské oswíceného knížete Hanuše Fridricha saského J. M. učiněné stawům a haitmanům některých krajůw koruny král. českého l. p. 1547. Též i psaní odpovědací a nepřátelské Šebestiana z Waitmille... dotčenému knížeti Hanušowi i jeho následowníkům. 6 listů 1547 w Prostějowě.

423. *Akta těch wšech věcí*, které jsou se mezi najjasnějším knížetem a pánem *Ferdinandem* Římským, uherským, českým atd. králem atd. a některými osobami z stawuow panského, rytířského a městského králowství českého léta tohoto atd. XLVII zběhly tuto wytištěné (erb český). Jest i druhý nápis: Jaké jest se od některých osob w králowství českém spuntování atd. stalo atd. (Na konci) Wytisčeno a dokonáno w Měšim městě Pražském atd. Léta božiiho tisíciiho pětistého, čtyřicátého sedmého (1547) we 4. a — pppp po 4 listech qqqq 1 1/2 u Bart. Netolického. Něm. přeložena Prag 1548.

424. Tato akta aneb knihy památné, čili hi-

storie oněch dwau nepokojných let w Čechách 1546 a 1547, auplně sepsaná od SIXTA Z OTTERSODORFU leží w rkp. weř. bibl. XVII. B. 1. a jest důležitý spis pro českau historii.

W Mus. num. 759 a 161 pod titulem: *Diarium, acta rerum gestarum t. j. Dennopis za našeho času baurliwých let 1546 a 1547 tak nazwaného krwawého sněmu*. Balbin Sixtu z Ottersdorfu připsuje: *Historia snorum temporum sub Ferd. I et Maximiliano II usque ad Rudolphi II initia*, kteréhož spisu Pelcel prawí, že nikde naleztí nemohl. Tištěno pod jménem: *Přiběhowé králowství českého zběhlí za panování Ferd. I w Praze w 8. díl I. 1820. str. 435 II. díl 1821. str. 544*. Pak: *Přiběhowé král. česk. za panování Maximiliana II. w Praze 1822. str. 396* od J. Zimmermanna z rkp. weř. bib. vydána. Sepsání osob k sněšení přátelskému r. 1547 (listů 30). W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol.

425. Martina KUTHÉNA kronika welmi pěkná o urozeném a statečném rytíři Janowi *Žižkowi*, prawdy boží horliwém milowniku, w Praze 1564 w 8.

[Na předposlední stránce čísti: I pochowali jsou Žižku w Králowě Hradci, a tu leží. A Hradečtí jsou sobě kázali Žižku namalowali na korauhi na bílém koni w rytířské zbroji a palcátem w oděti tak, jak žiw jsa jezdíwal.]

426. (*Kniha o nestálém štěstí*, ku kteréž připojena jest skrowná): *Knižka druhá* obsahující w sobě některá léta říšského císařství spravování slawné paměti císaře Karla IV atd. 1579 w 8. w Praze.

Poslednější spisek toliko 9 str. obnáší, a jest dlo Lupáče Prokopa w latině, jež do českého přeložil PÁW. LUCIN *HELICONIADES*.

427. O skonání cis. Ferdinanda [r. 1567. prodávati dowoleno w Olom. od biskp.].

428. *Historie o císaři Karlowi* tohoto jména čtvrtém a králi českém sepsaná a w nowě wůbec wydaná od M. Prokopa Lupáče z Hlawáčowa. W Praze u Jiřího Nigrina (Černého) 1584 w 8. archů 11.

Zachowal nám zlomek staré básně o smrti Jana krále, kterýž tištěn odtud we Výboru st. lit. 1845. str. 1179 sld.

429. *BOREGK* česká kronika 1587. (Boček ex lat. lib.)

430. JANA RAKOWNICKÉHO, měštana Pražského *historie* česká od r. 1575 až do r. 1587.

Měl ji Dobner (1778) w rkp. dle Ungara (Balb. boh. doct.) vlastně spisowatel slowe Rakowský (Rakoviensis), na jehož analecta historica se často odwolává Berghauer w Protom. poenil, a jest, di on, jedna a táž osoba s Bakowským, kterýž psal o moru (1582).

431. Historické wysání o *Sigmundowi* Římském císaři uherském a českém králi, o běhu žiwota jeho, od WÁCLAWA RAMEŠE. W Praze 1589 w 8.

432. BYDŽOWSKÝ MAREK. a) *Žiwot* císaře Maximiliana. W Praze 1589.

b) *Diarium* sub Rudolfo rege, neb přiběhowé

království Českého a okolních zemí od l. 1575—1596, s. a. we 4. Rkp. weř. bib. XVII. G. 22.

433. Hrdinské podniknutí arciknížete *Maximil.* II. w španielské zemi. Z rkp. starého tištěno w Čas. Mus. 1833. str. 371.

434. *Mustrunk lidu válečného z království česk. wypraveného u města Znojma r. 1594.* Rkp. sawěký w Raudnici [w. Čas. mus. 1827. I. 136.].

435. Slavné witání a nowina o šťastném příjezdu arciknížete Arnošta. W Praze Šuman. we 4. 1594.

436. *Rudolphus rex Bohemiae*, aneb příběhové králov. českého od l. 1575 do l. 1596. Rkp. we 4. bib. weř. XVII. G. 22.

437. *Poselství Moskewské r. 1595.* Ze sawěkého rkp. weř. bib. Tišt. w Mus. Čas. 1844. str. 305. (Pěti W. Hanky).

438. **BART. PAPROCKÉHO** a) Památka Čechům u Kheredeš pobitým. W Pr. u Anny Šum. we 4. 1596.

b) *Diadochos*, id est successio, jinak poslaupnost knížat a králů českých, biskupů i arcibiskupů Pražských, a všech tří stawů slavného království českého, to jest panského, rytířského a městského, krátce sebraná a wydaná. W Praze u dědiců Jana Šumana 1602 fol. 836 listůw.

Tu knihu Paprocký, již powědomější českého jazyka, česky sepsal, ale předce prohlédnutí dal Rafaeli Soběhrdovi aneb později nazvanému Mišowskému z Sebusína. Rozvržena jest na patery knihy a) po připsu Rudolfovi II traktáček o začátku erbu lwa, předmluva ke všem třem stawům království českého, kdež vyčítá prameny, odkud wážil: Kron. Eneáš Sylvia, Kozmasa, Dalimila, Petra opata Zbraslawského, Dubrawia, Hájka, knihy kostela Pražského (libri erectionum) a j. Potom poslaupnost a krátkou historii knížat a králů českých až do Rudolfa II; poslaupnost biskupů i arcib. až do Zbynka, o klášterích w král. českém. b) Předmluva k vyšším saudcům, wojna turecká (1593—1597), pořádek saudw. c) Třetí kniha (již on druhau nazývá nepočítaje předešlých, ačkoli počtem listůw a věcí oddělených) o stawu panském. d) O stawu rytířském. e) O stawu městském s předmluwou k Pražanům a s historií o Praze. Registrík na konci ač neauplný. Kniha ta má sice mnoho poklésků, kterých již Balbin w své stemmatographii dotekl, a však i mnoho dobrého, zvláště z jeho časůw. Jsau w exemplářích rozličnosti, o kterých zpravuje Dobrowský w Čas. Mus. 1828. II. 119.

439. **PŘIBISLAWA** z Radonina kronika česká. Rkp. stol. XVII fol. (w Museum).

440. *Pernšteinská kronika* w rkp.

W spisowně zámku Pernšteina, českým jazykem psaná, z níž 217 listů uwodí Rupprecht (we své Gesch. über den Ursprung der Klöster Dom- und Collegiatstifter in Mähren, na str. 103.)

441. *Rozmlauování mládence rytíře se starým Čechem* o příhodách a proměnách w král. českém (1348—1604). *Počíná*: Milý starý Čechu, byl jsem žádosti w atd. *Konec*: a tam

bez přestání na věky radovati a těšiti mohli. Amen. (list 308—344.) Rkp. fol. bib. weř. XVII. D. 20.

Jiný rkp. w Herrenhutě we 4. Při něm: historia o původu jednoty bratrské atd. Meč Hosiusa k obránění lidu božího atd. listové a jednání bratří s Luteriany (1533—42); poznamenání některých artik ... kterak p. bůh rušil a kazil rady těch, kteříž se protiwilli dílu jeho (1541—46). Na ten spis odwołává se Jafet w hist. br. fol. 37 a 66.

442. *Smluwa*, kteráž se stala mezi cis. *Rudolfem a Matiašem*, arciku. rakauským w ležení polním mezi Štěrboholy a dolními Měcholupy l. 1608. Tišt. z rkp. w Mus. Čas. 1845. str. 292.

443. *Přitažení* arciknížete *Matiaše* rakauského, za jakau příčinu do kr. českého s lidem walečným wtrhnauti, co řiditi a jak zase z Čech odtrhnauti ráčil 1608 w 8. (Boček).

444. Psaní kurflirsta saského arciknížete *Matiašwi* 1608, 6 Řijna. Rkp. weř. bib. XVII. D. 20. num. 4.

445. Kniha tato obsahuje: *jakau příčinu se Rudolfovi II sprotiuiti*. Rkp. fol. (Boček).

446. *Jessenii* epistola comitalis ad Ungaros, exhibita statibus Posonii. Mense Dec. 1609. fol. Vid Formy rozličných listůw XVII. D. 26. num. 2.

447. *Kronika* od r. 644—1529. Začíná: Český národ s knížetem svým Čechem přišli do Čech atd. W rkp. XVII we 4. kdež napřed stojí wýtahy sněmů atd. (Boček).

448. **Wacslawa BUDOWCE** z Budowa *akta* a příběhové, kteří se dáli od tří stawů král. českého těla a krew pod oboji přijímajících od r. 1608 až do 20 Maje 1609, též odtud až do 23 Unor. 1610 we 4. rkp.

449. *Akta a kopie některých psaní*, listů posilacích, instrukcí, proposici, resoluci, poselství atd. mezi J. M. C. panem *Rudolfem II* uherským a českým králem atd. a *Matiašem II* králem uherským, čekancem království českého, arciknížetem rakauským a markrabí morawským atd. w příčině lidu wojenského Passowského prošlých. Z něm. přeloženo od Fridr. **LITWINA** z Hlinné. W Praze u Jonaty Bohutského 1611 w 4.

450. *Naříkání žalobné* země české 1611 Rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 5. (Po wpádu lidu Passowského.)

451. *Wyprawování o wpádu lidu Passowského do Prahy 1611.* Tištěno w Čas. Mus. 1830 str. 443.

452. *Wyznání France Tennogle* troje, dobrovolně před autrpným trápením, autrpné a po autrpném právě o původu a příčinách wpádu Passowského do Čech l. 1611. Rkp. (XVII věku) fol. weř. bibl. XV. C. 4. num. 1. fol. 11.

453. **JIRÍHO ZAWĚTY Z ZAWĚTIC.** a) *Akta těch usech věcí*, které se zděhly mezi *Rudolfem* a *Matiašem* léta 1611.

b) Wypsání slavného příjezdu krále Matiaše krále uherského atd. 1611 we 4. w impras. Šumanské listy 4.

c) Korunování Jeho Milosti Matiaše krále uherského atd. toho jména druhého, na království české l. p. 1611 w pondělí swato-dašní na hradě Pražském w kostele sw. Wita šťastně wykonané atd. w Starém m. Pražském w impr. Šumanské we 4. 119 str.

Na listu liij počná: knížat a králůw království českého, za kterého času, kdy který panował a kralował, kratičké poznamenání od téhož Jiřika Závěty sepsaná. S podobiznou krále Matiaše na dřevé rytai.

d) Odjezd z hradu Pražského Jeho Milosti Matiaše krále uherského a českého atd. toho jména druhého, a příjezd skrz markrabství lužické do hlavního města Wratislawě knížetství slezských s poznamenáním věci některých na též cestě wykonaných, summové sepsaný od Jiřika atd. w St. m. Pražském w imp. Šumanské str. 43.

e) Wypsání šťastného příjezdu, a slavného witání, též swadebního královského weselí Jeji Milosti nejjasnější arcikněžny rakauské, a již velikomocné králowny Anny uherské a české atd. toho jména druhé, kteréž se na zámku w městě Widni w druhan neděli adwentní, jinak 4 dne m. Prasince l. 1612 šťastně konati začalo atd. (obrázek) W Praze w impr. Šumanské, we 4. A—J. po 4 list. K. 1^{1/2}.

f) Wolení a korunování Jeho Milosti cisaře Matiaše toho jména prwního, pána našeho nejmilostiwějšího. Též korunování J. M. cisařowé, jakožto uherské a české králowny Anny, za králownu Římskau, kteréž se stalo w městě Frankfurtě nad Meynem léta tohoto 1612 summowně sepsané atd. w impr. Šumanské we 4.

g) Wjezd prwní Římského cisaře Matiaše toho jména též prwního na prwní říšský za správy a cisařství Jeho Milosti do města Řezna sněm. Léta tohoto 1613... 4 dne Srpna šťastně wykonaný. S poznamenáním některých věci před a potom stalých we 4. 7 str.

h) Korunování Jeho Milosti Ferdinanda toho jména druhého krále českého atd. na království české, l. p. 1617 w kostele hlavním s. Wita na hradě Pražském na den památný swatých Petra a Pawla apóstolůw páně atd. we 4. 28. str.

i) Korunování Jeji Milosti cisařowny uherské a české králowny, Anny za králownu českau, které se stalo na hradě Pražském l. 1616 w neděli po památce sw. tří králů, jinak desátého dne měsíce Ledna, sepsané od Jiřika Závěty z Závětic, w Praze 1616 we 4.

454. Sebrání historii některých wiry a paměti hodných, o rozličných proměnách a při-

hodách, jak o jiných národech a zemích, tak obzvláště o slavném národu a království českém zběhlých od l. 1572 do 1616. sepsal M. TOBIÁŠ ADALB. WODŇANSKÝ, správce školy sw. Martina w Star. a Now. městě Pražském. Rkp. w bibl. Fürstenberské.

Jest to přidawek ku kronice Hájkowě 20 listů fol.

455. Akta týkající se *dějůw českých a uherských* l. 1608. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 7. fol. 90. Česky, některé částky lat. a něm.

456. Zpráva o smrti nejosw. p. Rudolfa II cis. 1612 w Praze u děd. Šum.

457. a) Zpráva, jak nowě wywolený *král Fridr.* na hranicích král. českého od stawů přiwitán byl 1619 we 4. b) Wypsání toho všeho, co se od 9 Břez. r. 1618 až do korunování *Fridricha* w Čechách přihodilo w Praze 1620 we 4.

458. Poznamenání toho, co se w král. českém stalo od l. 1612, zvlášt když páni na hradě Pražském z *oken shozeni* byli. Rkp. fol. w Museum.

459. O počátku, zrostu, běhu, cili starožitné *akademie Pražské*, od SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA, w Praze 1612 we 4. (Též w latině we Wittenbergu 1624 w 8.

460. Jana JAKUBA HEILMANA gruntowní relací, kterak se při dobývání města Plzně dalo, s kázáním. W Praze u Dan. Karl. z Karlsperku 1619 we 4. A—G.

461. *Fridricha* z boží milosti krále českého, falckraběte při Reynu a kurfiřta naše *otewřené rozepsání*, proč jsme korunu království českého a zpráwu přiwtělených zemí na sebe přijeli, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1619 we 4. 25 stran.

462. LEW Z BROZÁNEK ZIGMUND: *Witání* aneb winš k šťastnému příjezdu *Fridricha* falckraběte při Reynu — do měst Pražských 31 Října 1619, 4 listy we 4. w Praze u děd. Jiř. Dačického.

n) Míst jednotných.

463. Paměti *Hustopečské* rkp. fol. XVI století (w bibl. Rejhradské.)

464. Kronika města *Třebíčského* rkp. z XVI století (w bibl. Rejhradské.)

465. *Memorabilia* t. j. poznamenání některých události w *Čechách*, pořádem let od 1578 do 1620 fol. česky. Rkp. weř. bibl. LIV. A. 61.

466. Historie o založení... města *Klatow*.. sepsaná od ROTOMANA, jinak Radimila, prwního opata kláštera Klatowského.. na swětlo wydaná od Jana Klatowského, městénina

města Pražského 1533. Rkp. weř. bibl. XV. D. 6. str. 565—584.

467. a) Zápisy panství *Pardubského* od r. 1357 do 1536. Arch. česk. IV. str. 173 slď.

b) Poznámání rybníků panství *Pardubského* od 1568. Rkp. pap. w Mus. 756.

468. *Ortel* welebnosti císařské na obyvatelē w městě *Gentu* l. 1540 učiněný, 2 listy 1547 w Prostějově we 4. (u p. Bočka).

469. *Paměti* (kratičké) města *Strátnice* od r. 1528—1570. Rkp. sawěký fol. (Boček).

470. Kniha pamětní města Chrudimě od **DUCHOSLAWA TUGURINA**, notáře Chrudimského. Ms. fol. 1579 (w Chrudimi).

471. Krátké poznámání z register latinských, co jest se za držení pánůw z Rosenberka a Šwamberka zámku *Zwikowa* wynaložilo na panství 1573. Rkp. fol. na Strahově.

472. Kronika král. výsadního města *Plzně* a jeho okolí. Rkp. we 4. as 15 archů, na začátku porouchaný. Počiná popsáním české země vůbec. (Byl rkp. u prof. Sedláčka).

473. **JAN BĚLKOWSKÝ Z RONŠOWA**: Knihy pamětní města Prostějowa dokonané ok. r. 1582. Rkp. fol. (u p. Bočka).

474. Výsady a jiné písemnosti města *Rokycan* se týkající, jmenovitě zastavení statkůw probostství od Ferd. I l. 1546. prodání týchž statkůw od Max. II. l. 1575, privilegium čili osvobození města od Rudolfa II. l. 1584 atd. fol. rkp. weř. bibl. II. D. 18. fol. we 4. sq.

475. Výpisové privilegii král. městu Novému *Bydžowu* nad Cidlinau, přepsané r. 1752 (listy od l. 1407—1584) na 23 listech. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 38.

476. Žalostné wypsání ohně a od zemětřesení na *Horách Kutných* zbořených domůw, w Praze u Dan. Sedláčského 1592 we 4.

477. Registra wšelijakých příjmůw města *Třebechovic* l. 1597. Rkp. w Mus. 754.

478. **BZENECKÝ WÁCSLAW**: Paměti města Kyjowa. Rkp. XVII stol. při témž městě (Boček).

479. *Kronika* města *Welké Mezříče*. Rkp. XVII věku fol. (Boček).

480. *Knihy pamětní* města *Wel. Mezříče*, w níž i opisy nadání wšech téhož města. Rkp. XVII věku fol. (Boček).

481. **WEPŘEK D.** *Kalendář historický*, příhody a památky w městě Slaném a okolí od l. p. 1600. Ms. Copie u p. Miltnera na Smečně.

482. Wypis obdarování obce města *Mladé Boleslawě* od králůw českých, wypsání ze starého exempl. r. 1603, a w nowě 1707. Rkp. weř. bib. XVII. F. 39. we 4. od Jana Rira.

483. Historie (zrušeného nyní) kláštera *Smilheimského* řádu Cistercienského (1616—1630),

a řeč tam w r. 1616 držená. Rkp. (w Monum. Dobn. T. IV. p. 192, 270 et 274.)

484. Wypisové obdarování, kteréž obec *Mladobolesl.* od králůw a mnohých pánůw sobě nadané má 1334—1595. Rkp. weř. bib. XVII. E. 47. fol. listů 67.

485. Wypisové weysad král. města *Bydžowa*. Rkp. bib. weř. XVII. E. 38.

486. Registra wydání a důchodůw města *Hradce nad Labem* l. 1605. Rkp. w Mus. 752.

487. Zřízení *bratrstwa literátůw* w Česk. *Budějowicích* stwřzeno králem 1615.

Sděleno od Josefa Umlaufa c. k. poručka dělostřelců. Z rkp. úst. Čas. mus. 1845. 114.

488. Cedula dílci první statku *Dobešského* od r. 1611. Rkp. Mus.

489. O ohni *Jičínském* r. 1620, kdež prachem podloženým mnoho lidu w panském domě za swé wzalo. W rkp. weř. bib. XV. D. 6. na str. 556.

o) Rodůw.

490. *Pře rodopisná* pánů ze *Šternberka*, z *Waldšteina* i z *Kaunic* r. 1546. Z rkp. tištěna w Čas. Mus. 1839 str. 399 s poznámáními p. Palackého.

491. Hynka **KRABICE** z rodůw **WEITMILE**. O rodu pánů z Weitmile a Krabic. Rkp. (w. Ungar. Balb. Boh. doct. p. 118).

492. *Lobkowického* domu sporádání od **JANA Z LOBKOWIC** 1550.

493. Rodoslowi některých panských rodůw českých, jmenovitě pánůw *Leskowcůw*, *Wratislawůw* z Mitrowic, z *Řičan* atd. saec. XVII. 4. Rkp. weř. bib. XI. E. 16.

494. Paměti rodu p. *Škrbenských* z Hřiště XVI a XVII věku připsané w Kancionalu r. 1576 u p. Bočka.

495. **PISTOLACIA VINC.** Spis neb orací ku pocti wosti sňatku swadebního p. Wilema z Rozemberka, w Praze 1577 we 4.

496. *Erby* některých *panských rodůw* králowství českého 1603. Rkp. bibl. weř.

497. *Poznámání některých rodůw* slawu panského. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 35. Též stawové králowství českého dle rozdělání krajů sepsání. Rkp. weř. bib. XVII. G. 14.

498. Wýwod rodu starožitného uroz. p. Lukáše *Dembinského z Dembině*. Rkp. fol. w Olomúci.

499. Lorence **KAUTNÉHO** z Zářečné jména a titule osob těch wšech, kteréž jsau po shoření desk zemských 1541, jak do stawu panského, rytířského i do země za obyvatele přijati až do l. 1610 we 4. Rkp. Mus. 794.

500. Jistá a prawdiwá zpráva o wyswobození dwau synůw *Wratislawy* i *Ferdinanda*

uroz. p. *Floriana Kryspeku* od zamordování w Paříži l. 1572. Tišt. w Čas. Mus. 1844 str. 553 podal W. Hanka.

501. Mat. **WALKENBERSKÉHO** z Walkenberka Výklad erbowní piktury podlé allegorického smýšlena p. Hertwika Zeidlic z Schönfeldu fol. [Catal. Pelc.]

502. *Processus* aneb wyspání slavného pohřbu p. *Wáclawa Smiřického* ze Smiřic, když žiwot swůj dokonal, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8.

503. **JANA PRAWDY LITOWANSKÉHO** apologia neb wyspání welikého a těžkého neštěstí, w které p. z Waldšteina původem zlých lidí uweden byl, wytištěna 1618 dne 7 Maje rkp. w 8. bibl. weř. XVII. G. 8.

504. *Wartemberková paní*. Zpráva o zapálení jejího domu panského w Jičíně skrze ručnický prach r. 1620 dne 1 Unora. Rkp. weř. bibl. XV. D. 6. pag. 556.

505. **BŘEZAN WÁCSL.** a) Padesátní letopis t. j. poznamenání některých věcí pamětihodných p. Wiléma z Rozemberka za 57 let zběhlých počítajice od času narození téhož pána až do léta 1592, Rkp. weř. bib. XVII. F. VI. 127 listů 316. Tišt. od Mus. 1847 w Praze str. 327 w 8.

b) *Registrum* listůw na pány z Šwamberka se wzahujících. Rkp. fol. weř. bib. XXII. C. 14. Léta p. 1616 a čistě přepsáno 1617.

c) Rozemberské kroniky krátký a summowní výtah sepsaný na konci l. 1609 w Třeboni od W. Březana, posledního archiváře Rozemberského. Rkp. w Archivu Jindřichohradeckém. Tišt. w Čas. Mus. 1828 IV. 39.

Sepsal též autor rodopis Šternberků atd. chovaný w Třeboni. W. Böhm. Lit. 1779. S. 44.

p) Církwe a náboženství.

506. **BŘEZINA WAWŘ.** historia de bello hussitico saec. XVI. 4. latine, insertis nonnullis bohemicis quae vid. . . Spisowé rozliční. Rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. fol. 59. v. sq.

507. Zpráva bratří, tišt. r. 1527 w Boleslawi, wůbec *dekret bratrský* se nazývá we všech jejích spisech. [Por. Šturm Rozsauz. II. 62.]

508. *Paměti* všech věcí, které se při náboženství w Čechách za kr. *Ludwika* a *Ferdin.* I, 1524—1530 daly. Rkp. wěku XVI we 4. u p. Bočka. Kronika to dosti obšírná, 102 listy we 4. obnášející.

509. **BURIAN Z KORNIC**, kronika bratrů českých a moravských od r. 1482—1532.

510. *Artikulové* a snešení *kněžstwa* pod obojí způsobau l. 1539 lat. a česky we 4. 2¹/₃ archu. Týká se kázně kněžské.

511. *Sněm duchowní* r. 1537. Rkp. 12 listů we 4. u Ribaye, toliko zlomky. (Boček).

512. *Historie jednoty Pikartské* l. 1530 do 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 3 fol.

513. *Historie o původu jednoty bratrské*, a oddělení se jejím od církwe zawedené atd. Rkp. we 4. w Herrnhutě [s jinými kusy, w. doleji.]

514. *Historie jednoty bratrské* od r. 1458 do 1535. Rkp. we 4. u p. Brož. z Prawoslaw. Díl II té historie w Raudnici od r. 1536 do 1549, s některými přidawky od r. 1570 do 1630. Rkp. fol. na pap. Nowější opis u p. Brožowského.

515. Bohuslaw **BÍLEJOWSKÉHO** *kronika* česká způsobu wíry křesťanské pod obojí způsobau těla a krwe pána Jesu Krista. I také pod jednu w sobě obsahuje. Opět Waldenských náboženství, též i jiných sektáruow u wíře zpletených obyčeje ukazuje vše pořádně dávající znáti čtaucim i posluchajícím, příběhy w české zemi u wíře hned od počátku až posawád w způsobě kroniky prwní, kterak a kdy se počala wíra křesťanská w české zemi, a že i hned bylo přijímání pod obojí způsobu; opět o odporu přijímání tomu z oswození, a epistola k stawům přijímajícím pod jednu země české a země moravské. Druhá knížka o nakažení kacířstwem utěšené církwe české, a o pojiti Pikhartuow, a co se z toho zlého dalo, a kterak to bylo přetrženo, s předmluwau způsobem epistoly žádosti dobromyslného čtení. Třetí knížka, jak se ta rota pikhartská zase wyzdwihowati počala, a až dosawad nepřestává a w mnohé roztržky se množí. (Na konci): *Excudebat Normbergae has historias breviter accumulatas regni Bohemiae Venceslaus Austinus (z Austi) impensis honorabilis viri domini magistri Joannis Chocensis collegii et studii Pragensis annorum 1537, 6 die Maji 10 archů w 8.*

Nalézali se toliko dwa exempláře, z nichž jeden máje prof. Ditrich, wydal opět w Praze 1816 w 8. s mapau Klaudiana pod titulem: *Kronika církewní*, w níž se příběhowé církwe české od jejího počátku až do l. p. 1532 wyprawují, sepsané před 300 léty od Bohusl. Bílejowského, kněze strany pod obojí. Nyní pak wydaná s předmluwau a mnohými zaznamenáními . . . od Jos. Skalického, kněze strany pod jednau str. 150. Připojenau mapu podlé originálu od r. 1518, w Litoměřické biskp. bibliotece chowaném wykreslil p. F. J. Kraibich, D. Phil. kanovník a farář Žitenický.

516. **JANA DUBČANSKÉHO** zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty.

517. **JANA AUGUSTY** o wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, stalém skrze Jana Augustu, w Litomyšli Alexander we 4. 1544.

518. *Bulle . . . Antikrista* proti prawým křesťanům wydaná w Římě 1546 tišt. w Prostějově 1547, 4 listy.

519. Deklaraci wěčného b . . . Majestátu na

acht proti papeži Pawlowi třetímu d. . . náměstku w Římě, a jeho všem . . . pomocníkům 1546. w Wittenberce u Jos. Kluga we 4.

520. O té nekřesťanské atd. . . *Inquisitii* . . . hispanské, která se wiry dotýče. Z něm. přel. 1547 we 4. w Prostějově 3 listy.

521. *Historie jednoty Pikhartské* l. 1530—1547 fol. Rkp. weř. bibl.

522. *Husitského w Čechách kacířství* počátku, zrostu a pádu weytah w Praze (bis) 1547 w Praze 1777 w 8.

523. *Mandat krále Ferdinanda o Pikarty*, kteří se bratři jmenují 1547. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 167. 1).

524. *Psaní bratři králi Ferdinandowi na sněm říšský do Augspurka i císaři Karlovi bratru krále Ferd. I.* 1547. [Jafet hist. br. 15.]

525. *Artikulové strany náboženství od krále Ferd. administratorowi, konsistoři a kněžstvu pod obojí podání, kteří jsau od nich přijati, potom i před stawy na hradě Pražském při obecném sněmu vyhlášení l.* 1549. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. list 170 do 180.

526. *Martina Lutera výstraha k svým milým Němcům . . . kdyby nepřátelé . . . válečně přítáhnauti chtěli atd. w Prostějově* 1547 we 4. A—Kij Předml. od Melanchtona.

527. *WODŇANSKÉHO (řádu bosáckého) snažení Satanáše*, aby si wystawil Babylonskau wež w Sasích. Scriptum per me Ad. Polonum cantorem Budinensem 1549. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. G. 13.

528. *Privilegium o kšaftování kněžském.* Rkp. bib. weř. XVII. A. 16 str. 200. Počiná: Ferdinand z boží milosti X l. 1552. Psáno od Jiřího Račenského l. 1612.

529. *BLAHOŠLAW JAN.* Historia prawdiwá o některých zvláštních věcech a diwech božích . . . obzvláště pak při jednotě bratrské stalých r. 1554 psaná. W opisu u p. Bočka.

530. Pamět sněšení o počátku sjednocení s některými ewangelisty w království polském l. 1555. [cituje Šturm w Rozsauzení II. 33.]

531. *ČERNÝ JAN.* *Wyzdwižení původu w jednotě* od l. 1467—1559. [Uwádí Jafet w hist. br. str. 111.]

532. *Narižení od Pražské obce proti Pikardům ustanowené* 1559. Rkp.

533. *Mandat cis. Ferdinanda strany pikardských a sektářů* 1560. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 180.

534. *ČERWENKA MATĚJ*, bratr. Zpráva

krátká o původu bratrském, tišť. 1561. [Jafet w hist. br. 116.]

535. *Mandat Ferd. s strany mistra Hawla Gelasta a jiného kněžstwa pod obojí* 1562. Tamž str. 184.

536. *Mandat cis. Ferd. o wysazení a narižení arcibiskupa Pražského r.* 1562 tamž str. 182.

537. Na toto milostiwé J. C. M. poručení *auřad administratorský* a konsistoř strany naší pod obojí jest obnowena feria 3 post Dionysium 1562 tamž list 188 do 191.

538. *Historia konsistoře Pražské* od l. 1436—1562. Rkp. we 4. (někdy u Ribaye).

539. *Mandat cis. Ferd. s strany ženění a zlého obcowání kněžského l.* 1563 tamž list. 191.

540. *Mandat Ferd. I.* kněžím Janowi Mystopolowi a Martinu Mělnickému, administratorům Pražským pod obojí, aby nepořádné a nehodné kněží trestati dali, a pořádné na fary (do Morawy podávali 1563. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. list 194.

541. Weřejné prohlášení cis. Ferdin. a krále Maxim. s strany *prijímání pod obojí.* Tištěno 1564.

542. *MILITECKÉHO* zpráva o bratřích z Pecinowa 1564. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 6. num. 3.

543. *Artikul* wylažený z *sněmu* obecného l. 1567 o wynechání kompaktát při potvrzování privilegii a netrpení jiných sekt krom pod jednau a obojí l. 1567 list 195 do 197 w rkp. weř. bib. XVII. A. 16.

544. Zpráva *Antorfské bauřky*, kteráž se mezi Řimany a Kalwiány zběhla 1567 13 a 15 Řijna u Jiříka Nigrina b. r. we 4. listy 4.

545. *Mandat cis. Maximiliana* strany schůzí *pikardských* a sektářských 1568. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 198.

546. Synodus w Praze l. 1575 w středu po prwní neděli postní (23 Unora) 1575. [Štelcar o původu kněžstwa uwodi.]

547. O řádu cirkewním t. j. o správě duchowní, jenž konsistoř slowe — w straně nebo cirkwi pod obojí. Ms. w 8. Descriptum Pragae in collegio Mathiae Laudae a Chlumčan 1576. 18. Octob. (Boček).

548. *P. Ladislawa Seidlice z Šenfeldu*, sbírka důležitých písem, jednání a pamětí, weřejných království českého z XV a XVI stol. Rkp. z počátku XVII stol. w Raudnici. W témž rkp. jsau a) mnohá psaní bratři Českých. b) O nespůsobech w obcowání starších bratři od l. 1577. c) řád cirkewní w děkanství Brodském. W Čas. Mus. 1827. I. 135.

549. *Knihy weřejného jednání bratři českých.*

1) R. 1548 Bratři Ferdinandem I. wyhnání, několika set w počtu do Polska a do Prus se wystěhowali, kdež wiru swau šitili. Regensvolsc. hist. Eccl. p. 58.

Dílů osm. Osmý díl, obsahující léto 1570—1580. Rkp. v Mus. num. 374. Ostatních sedm dílů jest v sakristii kostela Poznaňského ve Velké Polště.

550. O nowé newidane a neobytečné *mon-stranci*, s kterauž jeden praedikant l. tohoto 1580 w Rakausic a w Štyrsku se procházal, a lidem posluhowal a we Widni popaden a do wězení wzat jest. Z něm. w 4. čtyři listy (bez místa a r.) Německy sepsal Georg Scherer, přeložil Maximilian BIBER Dr. AWERBEKCIUS. Horaždějovský lékař, mnohými spisy bratrské od jiných církví se trhání zastawili usilowal 1590. Diskurs toho Dr. Auerbeka psaný 1593 [Ohlášeni bratří w Lešně 1635 str. 128. 129. 163.]

551. *Historia* welmi utěšená a radostná, o rozšíření wíry křesťanské w východních krajinách (t. w Japanu.) Nyní z wlské řeči přeložená a pro potěšení všem wěrným křesťanům na světlo wydaná. Wytisštěno w Lito-myšli léta páně 1581 w 8. díly dwa. Ku konci připsáni stojí: Dr. BALTHASAR HOSTAUNSKÝ. Připsána jest Wilému z Rožmberka, kterýž mu rok před tím ji z Říma we wlském jazyku odeslal. W Holom. w 8. 1585, 3 díly. (Cat. Pelc.)

552. Řád swatý církewní na panstwach Swětlowském, Weselském, Strážnickém a Slawitinském, 1584. W rkp. Mus. num. 374.

553. Zdeněk z Waldšteina, heitm. mark. mor. list nejvyššímu kancléři. K obraně jednoty bratrské r. 1585. Rkp. (u p. Bočka.)

554. Zpráva toho všeho, co se jest dalo w Římu w obecné konsistoři papeže a kardinálůw, když jest nejswětější w bohu otec a pán, pan Řehoř XIII papež slyšení dával poslům králůw japonských, 23 den měsíce Března, to jest: w sobotu před zwěstowáním panny Marie dívky čisté 1585 (bez místa a tiskaře) w 4. Wytisštěno nákladem wysoce důstojného knížete a pána p. Stanislawa Pawlowského, biskupa Holomauckého. 18 listůw. b. r. [w Olomauci.]

555. J. M. C. Rudolfa II list otewřený všem třem stawům a obywatelům měst Pražských o rozšíření nepravé powěsti, jakoby o wánocích t. r. všecy kostely pod obojí přepadnuty, a náboženství jejich zkaženo býti mělo 1590. Rkp. (bib. Lobk.)

556. Nowiny z města Štraspurku, s strany *smešení a smlawy biskupské*, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

557. Pawla MATHIADESA Hradeckého artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a zkušowány býwají církwé w Sasích w 8. 1593. (Index.)

558. *Historia církewní Ewsebia* přjmím Pamffila, biskupa Caesarienského w Palaestině na knihy desately rozdělená, též o životu nejswětějšího císaře Constantina Welikého knihy čtvery. Z latiny přeloženy od Jana KOCÍNA Z KOCINETU, w Praze u M. Dan. Adam. z Weleslawina 1594 fol. str. 394 mimo 13 listů předmluwy, registříku atd. Připojena jest pod zvláštním titulem: *Historia církewní Cassiodora Římského senatora nazwaná tripartita*, ze tři historikůw řeckých, Sozomena, Sokratesa a Theodoryta sebraná, a na dwanačtery knihy rozdělená. Nazad přidáni dwa traktatowé: Jeden o sněmu Efesském proti kacířství Nestoria biskupa Constantinopolského: Druhý o sněmu Chalcedonském proti kacíři Eutychesowi a následownikům jeho, obsahující w sobě krátkou historii od začátku té sekty, až do císaře Justiniana Welikého. Z latinské řeči w českau wše s pilností přeloženo od Jana Kocina z Kocinetu, a wytačeno prací a nákladem M. Dan. Adama z Weleslawina w Starém m. Pr. l. p. 1594 fol. str. XII a 624 registr. XIX.

559. *Hieronymi Plati liber de bono statu religionis e latino in bohem. versus an.* 1599. (Schmiedl hist. soc. Jes. Prov. Boh. P. II. lib. 2. N. 110 pag. 202).

560. *Pia druhého list* poselací k tureckému císaři. Z latiny přeložený od ŠIMONA LOMNICKÉHO, w Praze u Jiříka Nigrina 1604. we 4.

561. JAFET JAN správce bratrský: a) Hlas strážného t. historie bratrská w Rkp. we 4. 1605 listů 266.

Sepsal ji na napomenutí B. Jana Lanecia r. 1599 učiněné. Obsahuje čtyry rozdíly: 1) Jakým úmyslem se bratři oddělili od kalíšných kněží i od Římanůw. 2) Proč a pro které zejména věci a přičiny k zprávě těch, kteříž toho žádostiw jsau, a na osvědčení i zahanbení těch, kteříž smyslí, mluví i píší, že to učinili z wšetečnosti a beze wší potřeby, tělesné, osobně a místně se oddělilše. 3) Kdy a kterak půwod z sebe wyzdwihl t. kněží swé a swěcení neb řízení jich sobě doma w jednotě. 4) Že pán bůh tomu všemu jako dílu swému vlastnímu pozhnání dával a dává po dnes proti wší vůli ďablowé i lidské neb antikristowé.

Důležitý spis obsahem pro historii církewní i pro literaturu českau. [Porow. Pilarz et Morawec. Hist. Moraw. P. II. 70—193. — Rkp. u p. Bočka.]

b) O půwodu jednoty a služebníkůw w ní. Psaní k bratru Janowi Laneciowi, otcí milému t. biskupu jednoty. [Připomíná té práce sám Jafet w předmluwě na Meč Goliášů 1605.]

c) Meč Goliášů k bránění lidu božího před nepřátely jejich t. j. wypsání zřízení, prawé a stálé successí a poslaupnosti biskupůw a kněží w jednotě bratrské.

Bratr Jan Jafet bratrn Bartoloměji Němčanskému biskupu jednoty bratrské připsuje r. 1607. Rkp. [Zlomek u p. Bočka.]

562. *Ponižená prosba furářů Pražské konsistoře* pod obojí 22 Aug. 1608. Rkp. (bib. Lobk.)

563. a) *Majestát cis. Rudolfa* stawům pod obojí na swobodné provozování náboženství daný 1609. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16.

b) *Rudolfa krále* resolucí stawům strany pod obojí 1609. Rkp. bibl. weř. G. 12. N. 6.

c) *Nejjasnějšího a velikomocného knížete a p. Rudolfa druhého...* cis. a krále atd. Na swobodné provozování náboženství podle Augšpurské konfessí v knížetství slezském milostivě potvrzení atd. Z něm. přeložené 1609 we 4. w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic, listů 9.

564. *Oddání moci defensorům* od dolejší konsistoře protestací stawů proti Slawatowi a Smedařskému (sic) 1609 w 8. (Boček).

565. *Připis* majestátu J. M. C. *Rudolfa II* krále čes. všem třem *starům* král. česk. pod obojí daného. Wyt. w Pr. w impr. Šumanské we 4.

566. *Přísaha kněží pod obojí* dolejší konsistoře Pražské od arcibiskupů svěcených 1609. (Boček.)

567. *Poznamenání rodův Pražských pod jednau.* Rkp. Mus. č. 160. (Wiz Rozbor 1842.)

568. *Tyranské a ukruté hispanské inquisici* tejnost, obzvláštním božím jednáním wyjewená a w těchto posledních časech světu odkrytá, od Joachima *Berinkera* l. 1611. Z řeči německé španielské (sic) přeložena a na swětlo wydaná. Rkp. w 8. str. 362. (u Bočka).

569. *Historia aneb zpráva o wojácích Pasowských* r. 1611. [Mus. Čas. 1830. 443.]

570. *Psaní* potěšitedlné J. M. C. *Matiáše II* atd. *stawům* kr. českého w času protiwenství a nebezpečenství jejich z Widně učiněné atd. w Holomauci u Jiř. Handla 1615 we 4.

571. *Připis listu* wyslaného z *Düsseldorfu* 18 Čerwna l. 1614.. z kterých příčin *Wolfgang Wilh.* pfalckrabě nad *Reynem* atd. od Augšpurské konfessí k staré katolické Římské cirkwi se oddati ráčil (z něm. přel.) w Holom. u Jiř. Handla 1615 we 4.

572. *Kardinala Glezle* přičinění, pro kteréž jest od kr. Ferd. a hrab. Max. do wězení wzat, z něm. 1618 we 4. s písni 2 archy.

573. *List p. Adama SLAWATY* z Chlumu 1620. (Index).

574. *Vera narratio de statu religionis in Bohemica gente, addito aliquot doctorum Eccl. catalogo ex praeactione Matthaei Collini.* Rkp. (český) w bibl. weř. XVII. D. 26. Num. 1.

575. *Dialog* neb historické rozmlauwání o dlahých *protiwenstwich*, kteréž ewangelikové w *Frankreichu* snášeli. Rkp. weř. bib. XVII. D. 23.

576. O křesťanských pádech a truchliwostech a potom o *turecké sekty* zahynutí we 4. (Necelé w Museum).

577. *ŽALANSKÝ.* Spis o protiwenstwich cirkwe a o stálosti mučedníků cirkwe prwotní našich českých, franských, nidrlandských atd. 1619 w Praze u Dan. K. z Karlsberku.

578. *Aktu kalwinistká* s katolickými Nowoměstskými, jak se s nimi zacházelo w raddě Nowého města Pražského skrze nejedno obsilání, co k nim od purkmistra a jiných spolutradních mluweno, co od nich žádáno, a co proti tomu od katolických za odpověď dáváno bylo l. 1620 s. a. (saec. XVII.) Fol. Titulus exterior: Actio calvinistica cum catholicis Neopragensibus A. 1620 w rkp. weř. bib. XV. E. 5. num. 2.

579. Zápisky kněze pod obojí *JANA JIŘ. RAČENSKÉHO* 1618 do 1623 jeho a manželky se týkající 4 listy w rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. (wyprawuje, kterak se mu wedlo ty časy.)

g) *Biskupstwi, řádů a far atd.*

580. *Poslaupnost biskupůw Olomauckých* od začátku až do r. 1575. Rkp. pap. fol. w knihowně Rejhradské.

581. [*Kladrubského kláštera listiny*]. Documenta abbatum ord. s. Benedicti concernentia 1457—1528. Rkp. český fol. weř. bib. II. A. 12. num. 3. pag. 181—192.

582. *Pragae in Zderaz* documenta praepositarum custodum s. sepulcri Hierosolymitani concernentia ab an. 1238—1541, boh. et lat. Rkp. weř. bib. II. A. 26. num. 5. pag. 459.

583. *Liber privilegiorum* supra bona eccl. in *Karlstein* manu Wenc. cancellistae V. consistorii 1745. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. we 4. obsahuje nadání záduší *Karlotýnského* od r. 1357 až do 1564 [k. p. we wsi *Hudlicich* wykázáno dvě kopě grošů a tři gr. a 17 strychů obilí].

584. *Series abbatum* inclytae Rosensis canoniae *Trebonensis* ord. s. Augustini 1389—1563. (lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XV. D. 4.

585. *Řád klášterní* pro klášter Brněnský s. Anny jeptišek řádu sw. Dominika, udělaný skrze *Feliciana Ninguarda*, s. písma Dra. legata wyslaného apošt. a místodržícího nejw. českého, morawského, ruského atd. řádu predikátorůw, když jest ustanowowal klášter ten r. 1576. Rkp. fol. 4 listy u Bočka.

586. *Řád cirkewni w děkanstwi Brodském* od r. 1577 w rkp. Raudnickém p. *Ladisl. Seidlice* z *Šenfeldu* (Por. V. 768^{1/2}).

587. *Contractus monasterii s. Georgii*, man-

data et decisiones regum (lat. a česky). Rkp. weř. bibl. XV. C. 6. z XVI stol. fol.

588. *Aquavivae* (Claud. S. J.) *Psaní* k otčím a bratřím tovaryšstva Ježišového o obnovení ducha, v Římě 1583 v 12.

589. *Apographum scripturae* in membrana exaratae et post restaurationem ecclesiae S. Wenceslai Neo-Pragae ad nodum turriculae a. 1587 repositae ac demum a. 1738 repertae. Rkp. b. r. věku XVIII. fol. weř. bibl. XI. A. 3. num. 5.

590. *Snešení* a dobrovolné svolení *literátů* záduší sw. Wojtěcha menšího v Podskali, potvrzeno od magistrátu Now. města Pražského dne 8 Dubna 1591. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 25 listů 6.

591. *Chotěšowského* kláštera zápisy někt. (1272—1597) weř. bibl. IV 207.

492. BALT. HOSTAUNSKÉHO a) Pravdilo, aneb krátké zavření ustanovení těch, jimiž se tovaryšstva pána Ježiše řídí a spravuje, v Praze 1600 u Štrausa, v impr. akad. 1667, 1724 v 8.

b) *Epistolae indiciae* patrum S. J. česky přelož. (w. Balb. Boh. d.)

593. *Pánella Lukáše* spis o povinnosti řeholní, knihy IV přel. od JAK. COLENSA v Praze 1607 v 8.

594. *Corona* (Goldenkrone). Documenta abbatum ord. cister. concernentia ab an. 1509—1616. Rkp. česky fol. weř. bibl. H. A. 12. pag. 193—342.

595. Odbojní stawové vydali 1618 tištěný dekret a strany wypowiedzení Jesuitů ze země, na apologii latinskou Jesuity Adama Tannera v Ingolstadtu bez jména vydanou; načež Wilhelm hrabě SLAWATA sepsal *apologii* v české a německé řeči, která se v rkp. mezi jeho spisy nachází, w. Schmidl hist. S. J. P. III. N. 139. pag. 141.

596. Wypis *praesentaci* knězi Wácsl. *Subulowi* na kapln Betlemskou daný l. 1531. Rkp. weř. bibl. G. 12. num. 3.

597. Register *záduší* a osadních sw. *Hawla* v Starém městě Pražském, do kterýchžto pilnější některé věci, a témuž záduší náležející pro budauci paměti se zapisují od l. 1559, 1642. Rkp. bibl. weř.

598. *Doksanského* kláštera a) Knihy záduší 1522—1588. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 14.

b) Knihy záduší kláštera Doksanského, obsahující smlauvy, prodaje, kaupě atd. od l. 1561 až do 1619. Rkp. weř. bibl. fol. XVII. C. 38.

[Jména míst, kdež co činili měl klášter, jsou: Dohany, Dolanky, Brňany, Bausowice, České Kopisti, Německé Kopisti, Nowý dwůr, Chwatin, Rohatce, Libotěnice, Woleňko, Nučnice malé, Wražkow, Duňky, Hostěnice, krčma v Jánách, Lhomětice].

599. *Pisek*, documentum e monast. Dominicianor. transsumptum e Barth. Paprocky chronico bohémico (1602. F.) de erectione monasterio-

rum in Regno Boh. s. a. Fol. bohémice. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. N. 10. pag. 673—676.

600. Užité z stawu řeholního pocházející, vybrání z knihy *Jeronyma Pluta*, a z lat. jazyku na český přeložení 143 listů. Rkp. ze začátku XVII věku (Boček).

601. Wýsady kláštera Doksanského v pozdějších přepisích dilem též původní v jaz. českém od r. 1457—1604 saec. XVII fol. Rkp. weř. bibl. XV. D. 8.

602. Děkana a seniorůw t. kněží pod obojí povinností. Dwa listy od r. 1612. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 203.

603. Urbář kláštera sw. *Anny* 1615. Rkp. fol. bibl. weř. XVII. C. 34. idem 1652. XVII. B. 44. fol.

604. Wytah *duchovních statků* z desk zemských (stol. XVII) rkp. weř. bibl. XVII. H. 15. b. r.

605. *Slowany* (jinak Emaus) klášter sw. Jeronyma řádu sw. Benedikta v Nowém m. Pražském, anřední písemnosti a listiny jeho se týkající, od let 1395, 1435, 1600, 1601, 1603, 1605, 1613, 1617 v přepisích XVIII stol. fol. Rkp. weř. bibl. XV. C. 3 fol. 31 sld.

606. *Desiderius* z *Frydberka*: *Cíl a praktiky* papeženců t. j. krátký hist. a prawdy důwod, kterak p. bñh Jesuitů proti stawům ewang. požívané praktiky jim k škodlivému a ewangelistickým k radostnému skončení. Řiditi ráci. Sepsaný od atd. b. m. 1618. we 4. A—F.

607. *Wypovězení Jesuitů* z Čech 1618. Ms. u dir. Miltnera.

608. *O Jesuitích*: Co jsau, jakú sekta neb řehola, kým půwodem a kterého času wylhnutá a na jaký konec wyzdwižena. 6 listů 1619. b. m. we 4.

609. *Zrcadlo Jesuitůw*. Spis, v němž se ukazuje o tovaryšstva Jesuitského půwodu, počátku, zmocnění, wzrostu atd. nad to i o účincích, skutcích v končinách swěta půwodem jejich wykonaných, v Praze 1619 we 4.

610. Krátký wýtah některých artikulůw *učení Jesuitského*. Z něm. we 4. 1619.

ř) Papežská.

611. *Roberta Barusa kroniky* o žiwotůw sepsání nejwvrchnějších biskupůw Římských, jinak papežůw od sw. Petra až do Alex. III. Mezi tím také děje se zmínka o mnohých konciliích atd. Plně, jak dť Balbin, jízliwosti, wydány po smrti jeho. Z lat. w Normberce u Woldř. Neybera 1565 we 4. přel. ŠIM. ENNIUS CLATOVINUS. Opět 1576.

612. Zpráva jistá a dokonalá, jestli prawda, žeby . . . jeden w Římě dítě poroditi měl. Sepsaná od Jiř. Šerera S. J. přelož. od B. T.

A. P. 1587 we 4. w Litomyšli u A. G. (Graudence). A—H. a 2 listy.

s) *Životopisy.*

613. *Martin Brucer*, služebník sw. ewangelium w cirkwi Štraspurské. Wytištěno w Litomyšli 1545.

614. *Život Jana Augusty*, prwního biskupa českých bratří, od JANA BLAHOŠLAWA.

Z toho Pelcel wýtah učinil něm. w knize: *Abbildungen böhm. und mähr. Gel. II. B.* Tištěn pod nápisem: *Život Jana Augusty, staršího a správce jednoty bratrské.* Sepsal J. BLAHOŠLAW, vydal Jos. Franta Šumavský, w Praze 1837 w 8. str. 124 u Josefy Fetterlowé.

615. *O wězení dlaněm Jana Augusty* a jiných správců bratrských, zvláštní kniha 1548 [Jalet hist. br. 164].

616. Zprávy o některých osobách z *jednoty bratrské* mezi r. 1542 a 1551. Z rkp. neceľého p. Čelakowským dáno do Čas. mus. 1843 str. 191.

Snad to zůstatek spisu Blahoslawowa: *Vitae principum in unitate fratrum, ministrorum. V. Regensvolscius hist. eccl. pag. 319.*

617. K životopisu *Jana Aupického*, kněze. Tištěno w Čas. Mus. 1828 I. 104.

618. a) Pohřební památka *Petra Codicilla* z Tulechowa, akademie Pražské rektora, od WÁCSL. DOBŘENSKÉHO w Praze 1590.

b) Pro památku Danielowi Přelaučskému, w Praze Černý fol. 1579. [werše?]

619. ŠIM. LOMNICKÉHO Knížka o životu a dobrém chování filosofůw pohanských k nawedení mravůw křesťanských. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1591. Po druhé s nápisem: *Filosofský život, aneb historický spis o mravích a šlechtěném životu mudrců a filosofů starých pohanských atd.* w Praze 1595 w 8. Zlomek w Tomsowě Chrestom. str. 176.

620. *Historia kurfirsta saského Kristiana.* Z lat. *Kasabrola* markraběte 1595 w Žitawě při gymnas.

621. PAPROCKÝ. *Vitae clarorum virorum*, česky. Dedic. pánům z Hazemburka. (Boček 10 opera latina etc.)

622. Počiná se *život M. Jana Husi* sw. člověka, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží. Také jeho písnička od Jana TROJANA BYLANSKÉHO, w Praze 1597 w 8.

623. Počiná se *život* a skonání slavného *M. Jeronyma*, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží, w 8. 1598. (Týž) *život mistra Jeronyma* sepsal ŠIM. VALECIUS, w Praze 1611 (dle Pelcl. Catal. 1612) w 8.

624. Paměti p. *Pawla Korky z Korkyně*, wyprawující *život* jeho a příběhy na wojnách atd. I. 1539 do 1593. S přídawkem k r.

1602. Rkp. w Raudnici. Tištěno w Čas. Mus. 1829, II. 29. 1830 str. 438.

625. *Apologia* neb obrana p. *Karla Žerotína* ku p. Jirikowi z Hodic. Rkp. od r. 1606 tištěn w Čas. mus. 1834 str. 239.

626. *Historia* o doktorowi Janowi Faustowi, čarodějníku, w Praze 1611 w 12. od MART. CARCHESIA, jinak Krausa z Krausenthalu.

627. Poslední wůle p. *Jana Matiaše ze Sudentu*, profesora někdy akademie Pražské, od r. 1613. Rkp. tištěn w Čas. mus. 1828 II. 115.

628. *O Janu Žitkowi.* Z rkp. weř. bibl. tištěno pěti W. Hanky w mus. Čas. 1844 str. 303.

629. *Parallelismus.* Kratičké srownání *Eliáše a Jana Husa.* W Praze 1620 w 8. od KAŠPARA ARTOPAEA Pardubského, děkana w Slaném.

t) *Nowiny.*

630. O porážce, kteráž se stala u Budína I. 1541 m. Srpna, kteréž *Matiaš z Laužnic*, s dopisem p. Jirikowi z Waldšteina a na Hostinné, pánu swému, zaslal, tišt. (u p. Bočka.)

631. *Nowiny* některé od r. 1544. Viz: *Kroniku tur.* Ostrowic [weř. bibl.]

632. *Nowiny z Wlach...* že papež s swými duchovníky císaře k nynější wálce pohnul a že oni půwod jsau té wálky proti Luteranským korfirstóm.. a stawóm říšským atd. 1546 8 listů, w Prostějowě 1547 we 4.

633. *Nowiny o jednom zemanu* w Pr. u Šebest. Oksa we 4. 1564.

634. *Nowiny o Antikristu*, synu zatracení. Psani, kteréž weliký mistr z Maltý učinil w wlašské zemi atd. o nowém narození Antikristowu atd. Rkp. 2 listy fol. XVI stol. (u Bočka.)

635. *Čtvery pravdivé nowiny*, což se wše stalo I. tohoto 1586, wyt. w St. m. Praž. od Buriana Waldy 1586 we 4. 8 listů.

636. *Strašlivá a hrozná nowina* o jednom nešlechtěném mordýři jm. Kristman. Z něm. w Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

637. *Nowina* o nějakém obru, w Praze 1587.

638. *Nowiny* pořádné celého měsíce Září I. 1597, w Praze u Dan. Sedlánského.

639. O bitvě Sigmunda Batory s Michalem wéwodau walašským a Jiřím Baštaw, w Praze u Šumana 1601 we 4.

Ostatní nowiny rozděleny jsau podlé předmětu, k. p. w historii turecké, diwech přírodných atd.

u) *Wědy.*

640. *Jessenia Dra.* s strany vzdělání a wyzdwižení akademie Pražské učiněné ohlášení 1619 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

641. *Putování sv. Pawla*, s chronologickými tabulkami na skutky apoštolské, od SIXTA Z OTTERSODORFU 1549. Při bibli od Jiř. Melantricha v Praze 1570 vydané.

642. *Šebast. Münstera kosmografia česká*, to jest wypsání o položení krajín, aneb zemí i obyčejích národův všeho světa a historií podlé počtu let na něm zběhlých, prvé nikdy tak pospolu v žádném jazyku newydaná. Přeložená od JANA (A ZIKMUNDA) Z PUCHOWA. V Praze 1554 u Jana Kosořského z Kosoře fol.

Ze dvou předmluv Jana a Zikmunda mladšího z Puchowa, obrácených ke králi Ferdinandu I., na jehož pobídnutí to dílo vzniklo, viděti, že Zikmund vlastně překladatel, Jan pak nakladatel a pomocník jest. Přeložen jest 1 díl z latiny s mnohými přídávky z rkp. Pražské kapitální knihovny a z jiných spisů a knih v 4 a něco více létech. U popisu země české připojena jest mapa toho království na dřevě rytá, s erby neb žitý těch pánův, kteříž k nákladu na tu knihu přispěli. Mapa Munsterowa praví se býti první česká mapa, a již 1518 rytá nepochybně od nějakého Čecha, poněvadž jména všech míst český vyryta jsau.

643. *OLDŘICHA PŘEFÁTA z Wilkánowa cesta z Prahy do Benátek*, a odtud po moři až do Palestiny atd. na kterauž se vydal r. 1546 před božím tělem, a kterauž 1547, 4 Dubna dokonál. Tištěna jest v Praze 1563 v fol. 81 archů, s obrázky na dřevě rytými, a připsána Wacslawu Zajici z Hasenburku. Po druhé vyšla od Faust. Procházky v Praze 1786 v 8. u J. J. Diesbacha 38 1/2 archů. ¹⁾

644. *Putování do Jerusalema*, v Praze 1577 v 8.

645. *Psaní JANA FOLKA* (Hansfolka), kupce a měšterníka Starého města Pražského, (kdež slowe u Witihrdla), k urozenému vládyce, p. Pawlowi Grynmlerowu z Střebeska, nejw. prubíři zemskému král. českého, o židovském neřádném pokolení, r. 1577 listů 22 we 4. w rkp. Vyšehradské kapituly. (Maluje mravy, obyčeje u českých Židů nepřiznivě.)

646. *Obyčeje, práwa, řády anebo zvyklosti všech národův. Skrze Jana Aubana*, příjmením Čecha, sic Němce, z mnohých nejwznešenějších scribentůw, neb wypisowatelůw takových věcí w hromadu sebrané: každému upřímnému čtenáři w tom oblíbení majícímu, k čítání netoliko potřebné, ale také welmi užitečné a potěšitelné. Z latinské řeči w českau přeložené skrze JANA MIROTICKÉHO w Kroměříži, wytištěno w Holomauci u Jana Olivetského 1579 na fol. malém A-li po 4 listech, Kk. 5 listů. Překladatel článek o Čechách

proměnil, a o Morawanech nový k tomu přičinil. Čestina dobrá.

647. *Turecká obřítska*. Prawdiwé a krátké sepsání, kterak Amurat.... císař syna svého Machometa... obřezati dal. S poznamenáním některých věcí diwných w Constantinop. 1582 we 4. listů 6.

648. *Wypsání krajín země ruské od MATĚJE HOSSIUSA*, Wysokomeytského, kteraužto práci po smrti spisowatele, zmnoženau putováním Zikmunda Herberšteina, a historií o tyraustwí Jana Basilida Moskwanského wévody, vydal Weleslawína w Praze 1590 w 8. Po druhé s nápisem: Kronika Moskwská atd. u děd. Welesl. 1602 w 8. Po třetí: Wýtah z kronik Moskw., w Praze od Faust. Procházky 1786 w 8.

649. *Historie o plavení se do Ameriky*, kteráž i Brasilie slowe, od Jana Lerya z *Burgundie* nejprw francauzsky sepsaná, potom od něho do latinského wyložena; nyní pak l. 1590 z lat. do českého přeložená. Bratři čeští PAWEL SLOWÁK a MATĚJ CYRUS přeložiwše ji připsali panu Bohuchwalowi Berkowu z Dubé z Lipého a na Laukowci nad Jizerau, s předmluwau zvláštní, s mnohými obrazy, w čistém jaderném slohu, listů 317 we 4. (W. Čas. mus. 1827 IV 139.).

650. *Itinerarium sacrae scripturae*. To jest: Putování swatých na všecku swatau bibli oboujho zákona, rozdělené na dvě knihy atd. To všecko vydáno w jazyku německém od M. Henricha Buntinga, faráfe w Grunowě, a nyní w českém od M. Daniele Adama WELESLAWÍNA l. p. 1592 fol. I díl str. XXIV a 530 registř. 35 str. II díl str. 199 registř. 20 str. S mnohými mappami a obrazy na dřevě rytými.

Obsahuje pak I díl cesty sw. otcůw, patriarchůw, saudcůw, králůw atd. spočítané na míle něm. a české, s wypsáním zemí, krajín, měst, řek a wod, hor i audolů, o nichž písmo sw. zmiňuje. II díl cestu panny Marie, mudrcůw od východu přišlých, sw. Jana Křtitele, p. Jesu Krista, a každého, kdo kam w nowém zákoně putowal neb šel. Čtení hodný přepis p. Karlu z Žerotígy, w kterém o užitku takových cest, o slavných Čechách, kteří do oněch zemí putowali o nechuť Čechůw učených k českému jazyku atd. jedná podlé swého způsobu ušlechtilé. Kniha ta k čtení písem sw. přeužitečná.

651. *Wypsání města Jerusalema* i předměstí jeho. W jakémž způsobu bylo za času Krista P. w swé celosti a slávě, prvé nežli je Římané do konce wybojowali a zkazili atd. Nyul w nowě z jaz. latinského w český přeložené od M. Daniele Adama z WELESLAWÍNA l. p. 1592, w St. m. Pr. w fol. listů V a stránek 64, s wyobrazením města Jerusalema.

Toto wypsání od Christ. Adrichomii složeno, a na žádost Jiřho Fuňky z Oliweta k komory se-

1) Cesta z Čech do Jerusalema 1564 w 8. [w Olom. prodávána 1567] zdá se býti táž.

kretáře, jemuž i připsáno jest, Weleslawinaiu přeloženo. Mnohé věci, praví sám Welesl. budou se snad mnohým zdáti bezpotebné, neužitečné, pověrné a nepravé. Aniž já sám komu radím, aby vše za pravé přijímal, a všemu věřil, což se tuto mimo sv. písma připomíná. Lidská to věc, aneb raději lidský neduh, k skutkům božím a slovu jeho přidávati a přičiněti toho, cožby se zdálo služiti k zvelebení předpočívých skutkův božích atd.

652. Gruntowné wyspání o náboženství tureckém, w Pr. u Bur. Waldy we 4. 1594.

653. Rudimenta cosmographica Joannis Honteri, kterau wydaw Martin Bacháček vlastně latinsky w Praze 1595 nazwauim jmen vlastních krajin w českém jazyku zászobil.

654. Itinera Constantinopolitanum et Amasianum Angerii a Busbequio. Cesta z Wídně do Constantinopole a do Amasie wykonaná a wyspaná l. p. 1554 w. Z latiny přeložil Jan KOCÍN z Kocinětu. Rkp. we 4. Mus.

655. Ondřeje Modestina cesta Moskwanská.

656. Přihody WÁCLAWA WRATISLAWA, swobodného pána z Mitrowic, kteréž w tureckém hlavním městě Constantinopoli widěl, w zajetí swém 1591 zkusil, a po šťastném do vlasti své se nawrácení sám léta 1599 sepsal. Rkp. weř. bibl. XVII A. 17 we 4. Rkp. w Mus. num. 373 pak od r. 1679 num. 995. Z rkp. léta 1727 od Hynka Wratislawa k tisku přichystaného wydál Mart. Pelcel w Praze 1777 w 8. str. 232. Po druhé Kramerius w Praze 1805 w 8. str. 256 oprawenějí.

Tu cestu, a mnoho o zvyku a obyčejích tureckých wyprawuje přirozeně, prostě, jadrně, čistě a zmužile.

657. Geographia universalis et titularis liber bohemicus-germanicus continens supremorum provinciae officialium nomina tempore Stanislai episcopi Olomucensis we 4. Rkp. stol. XVI (Zlob.)

658. KAREL swobodný pán z ŽEROTINA sepsal swau cestu do západních zemí latině a něco česky, na způsob denníku r. 1588—90, však neauplně. Rkp. jest w Hořowicích.

659. KRISTOFA HARANTA z Polžic a Bedružic: Putování aneb cesta z království českého do města Benátek, odtud po moři do země swaté, země judské, a dále do Aegypta a welikého města Kairu, potom na horu Oreb, Sinai a sw. Kateriny w pusté Arabii ležící. Dwa díly w Praze 1608, 1668 we 4.

Wyprawuje své a swých společníkův přihody obšírně a učeně, s geographickau a historickau zprávau, a s dokládáním se mnohých spisowatelů, vše s duchem neobyčejné pozorlivosti a wtipu. Přeložil tu knihu do němčiny jeho bratr Jan r. 1638 pod titulem: der christl. Ulysses, oder Reisebeschreibung Christ. Harant von Polschitz in die Morgenländer mit K. von Sandrat, a syn jeho Kristof wydál w Norimberce 1678 we 4. W rkp. weř. bibl. XVII G. 12 nalézáti: Věci některé pěkné a paměti hodné wybrané z knížky Haranta b. r.

660. Cestování FRID. Z DONÍNA, se-

psaná po r. 1608. Rkp. s obrázky. O němž wiz Čas. Mus. 1843 str. 354.

661. Cesta patriarchy Jakuba od JIŘÍHO DIKASTA z Mitkowa 1610, 1611.

662. WÁCLAWA LEBEDY z BEDERŠTORFU knížka obsahující w sobě kratičké poznámenání měst, zámkůw, hradůw, twrzí i jiných sídel, w tomto slavném království českém ležících, w kteréžto se najde, w kterém kraji a kolik mil které sídlo od hlavního města vzdáli jest, po zprávě posílův přísedních, a w tomto království českém dobře powědomých. W Praze u Wáclawa Stříbrského 1610.

Těž w rkp. weř. bibl. XVII G. 18, též XVII G. 12 w 8. Opět w Praze 1622 we 4. Pak l. 1681 we 4. w Starém m. Pražském u Dan. Michálkapod nápisem: knížka obsahující atd. Předěle léta 1622 od neb. Wáclawa Lebedy z Bederštorfu sepsaná, nyní pak w nowě od společných komorníkůw při královských dskách zemských w témž království českém... w lepší a snadnější spůsob uwedená, a na jich společní náklad na swětlo wydaná, za úřadu urozeného a statečného rytíře pana p. Arnošta Rottenbergra z Ketře a z Drslawě, J. M. C. raddy a starosty komorního w království českém atd. 15 archů. Od Matěje Steyra 1682 w Praze. Potom s nápisem: poznámenání měst, městecěk, zámků, hradů i jiných sídel w slavném království českém ležících, s oznámením, w kterém kraji a kolik mil každé sídlo w dáli jest od hlavního města Prahy, již po druhé s rozmnžením mnohých míst tlačeno, které Fidelis Weibl wládyka a spoluauřední Nowého města Pražského, tlačiti dal w Praze 1687 we 4. Pak 1692 w 8. W Praze u Karla Rosenmüllera w Plotaiském domě 1706 w 12. Posléz od Tábořského, bosáka, w Praze 1778 rozšířená, neb raději cele předělaná.

663. Wyspání krátké ostrowa Islandu od r. 1613. Rkp. přepsaný od Augustina Streyce Kutnohorského w Žitawě 1701 w 12. [u p. Blechy].

E. FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

664. FILOMATESA MATAUŠE DAČICKÉHO. a) O wywýšení a vysokém důstojenství lidského pokolení i o diwné fabrice, o spůsobu spojení a usilování audůw w těle, z autorůw anatomických wybrané. Rkp. od r. 1574. Připsán wysoce urozen. p. p. Janowi z Waldšteina a na Hrádku slavného království českého J. M. C.... raddě a místodržcímu w království českém 12 listů we 4.

Praví w připsu: Mnozí... mne nabízeli, abych, poněwadž w jiných jazycích dobrá pobožná naučení pro mládež z umění filosofie na swětlo wysílám, za jazyk přirozený se nestyděl, a pro snadnější i wyššího stawu i nižšího lidu obecního wyrozumění to, co by se uznávalo býti potřebného k vzdělání i cirkwe i obecného dobrého, na jawo wydál... že tedy psal tento spis, aby ukázal, že člověk k střídmosti od boha stwořen jest — též kterakby každý svůj temperament poznati, a zdraví zachowati mohl; praví též, že tuto knihu w mládém a zeleném věku swém sepsal. Datum 20 Zář,

12 let po korunování Maximiliana I. p. 1574. Obsah knihy té dle šesti dnů stvoření spořádané jest: O stvoření světa, de astronomia, cum figuris (list 22—50). O panování zvířel. O větech, o zemi, o planetách, o dnech a hodinách (50—113). Položení země pod znamením nebeskými. O stvoření člověka. O ráji (113—165) anatomia. O stránkách a sudech zevnitřních těla lidského (cituje Vasalia 166.) Tělo zevnitř, kůže. O panství krve. O stránkách vnitřních těla lidského. O žaludku. O střevách. O játrech. O komplexi. O slezině, ledvinách, měchýři (191). Příčiny neduhu. O početí a narození člověka. O stavu manželském, jaké povinnosti jsou rodičům k svým dětem a opak. O stavu vdovském, panenském. Proč slazuje a těžce chleba dobývání musí člověk. Co činiti, aby se v bídách potěšovali (261) II. O srdci. Plíce. O hradu a domku srdce. O lžkách srdce (ventriculi). Špičky neb svrsky (lobi pulmonia). O jazyku (302). III. O hlavě. O mozku. O zraku a očích. O uších a organu slýšení. O vonění. O vnitřní čitelnosti (347). Jak se má zdravě zachováti. O zažívání. O šesti kusech nepřirozených, kterýmiž zdraví lidské zachováno bývá (powěť, pokrm, práce a usilování, případnosti mysli (affectus), o plnosti a práznosti, o spaní a bdění) 411. Dva listy poslední (437—8) obsahují slovo k čtenáři, kdež praví... že vyspal, pokudž jeho wtip, rozum a mladý věk k tomu postačoval: Wyvýšení a důstojenství lidského pokolení. Wyprawoval (praví) jsem o diwné fabrice, o spojení prací a usilování všech audůw w těle, kterak oni žilami krevními, životními, průdušními, klaubními a nerwy i rozličnými mázdrickami řemeslně od boha všeho přirození nejvyššího mistra složení a spojení jsou... A to z nejkrušnějších a nejdospělějších anatomických autorůw že wybral, a z mnohých dlouhých širokých spisůw w jeden pro obecného lidu lepší wyrozumění a snadnější... uwedl... že w pěti dnech pořad wykonanau tuto práci skončuje, an den se welice nachýlil... ráno že k wyprawování o duši, o jejích powinnostech a nesmrtnosti... přistáupí; a to jest nepochybně w Indexu zaznamenaná:

b) Filomatesa Matauše Dačického druhá knížka o wyvýšení nesmrtné a věčné duše rnzumné, jinak duchu života, kterého bůh při prwní fabrice w twář člověka wdechł 1574.

665. Šepher Rasiel, to jest sedm traktatůw o sedmeru umění a 7 mocnostech I. p. 1595. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII F. 23.

(cf. J. A. Fabricii codex pseudepigraphus V. Test. Hamb. 1713, 1722 pag. 26 sq. w. Wachler's Handbuch d. G. d. Lit. I. S. 60.)

666. Spis, jakby se měly liti zwoy, děla, kaule; o stawení wodním, o kašnách, o pálení cibel. Rkp. weř. bibl. XVII B. 7. fol. z XVI století.

b) Mrawoučné spisy.

667. MIKULÁŠE KONÁČE a) Prawidlo lidského života, jinak podobenství starých mudrcůw. Z lat. řeči w českau přeložené a obrácené, kteréžto také *Dymoway a Keliloway* knihy slowů, a byly nejprw jazykem napsány indickým, potom perským a pak arabským, potom židowským, a naposledy z židowského w latinský

obrácený. W Praze u Bílého Lwa L. B. 1528 fol. listů A—R. po 6 × 2 pak u wdowy Welleslawinowé 1600.

Jsau to knihy tak nazvané Kalilah a Dimnah půwodně indické, odtud do jiných jazyků přeložené, z hebrejského pak w latinský na konci XIII stol. skrze Jana de Capua, pod jménem Directorium vitae humanae (tist. 1472) jeden z nejlepších spisůw Konáčových. Wydány jsau nowě přeložené od Frant. Třebowského (Klácela) pod jménem: Bajky Bidpajowy sw. I. w Holomauci 1846 w 8. str. 115.

b) Kniha o hořekování a naříkání spravedlnosti králowny a paní všech ctností atd. sebraná a složená. Wytisčeno a dokonáno jest toto dílo na Nowém městě Pražském atd. 1547 fol. u J. Kosořského.

Po spisowatelově smrti († 1546) vydána s Juditou a Bokačiwou hrau. Obsah jest tento: Spravedlnost prochází všechny stawy duchowní i světské, vysoké i nízké, a nikdež prawých swých ctitelůw nenalezá, nad čímž hořekuje. Tam zde mrawy toho světa hodnau satyru tresce. Balbin nazývá ten spis božského i lidského umění přeplyný. Řeč smělá a wyborná.

668. O řádném manželství. W Plzni u Jana Pekka w 8. 1528 listů 16.

669. Počiná se Instrukci pana Hanuše z Šworcerku, s předmluwami, artikulemi a rytmy, jakž tu pořad předstaweny jsau. (Na konci): Excusum Pragae in aedibus Pauli Severini a Monte Cuculi, die prima Febr. Anno 1537 opět 1538. (Jedná o opilství) we 4. A—II.

670. Šebest. Fraňka z Werdu. O ukrutném a hanebném hřichu opilství, z něm. přeloženo od Jana PETRIKA z Benešowa. W Starém městě Pražském atd. 1537 we 4. A—O. (1556 w Indexu).

Též pod nápisem: Sedmihlawý drak opilství 1632. Pak: Potworný drak Apokalyptický t. j. hanebné a ohavné opilství živými barwami w sedmi knihách wydané. W Praze impress. akademické 1642 str. 256 w 8. (Dle p. Bučka Hynck Krabice z Weitmile přel. w Hradci 1537? w Praze 1538.)

671. L. 1540 učiněn tento spis o tom, že jistotu swého poslání náleží mít každému tomu, jenž se knězem neb poslem božím oznamuje, a chce učiti lid cestám spravedlnosti, musí je, naučen jsa od boha, sám nejprw uměti atd. Psaný 1541. Přepsaný r. 1610. Rkp. w 8. 64 listů u p. Bočka.

672. Anton. de Rampigolis biblí zlatá, starého i nowého zákona w nowě z lat. jazyka w českú řeč přeložena (od WÁCSL. HÁJKA z Libočan.) Každému čtúcimu w starém neb nowém zákoně welmi užitečná 1543. (Na konci: Wytisčeno w Star. m. Pražském 1543. W domě páně Špetlowě Ondřej Kubeš we 4. listů 174.

Jsau mrawná poučení snešená pod jistými nadpisy, jako: O zdrželiwosti, o leniwosti atd. Jméno biblí zlaté odtud wzato, že tu nic jiného není psáno. než to, co se w biblí nalézá.

673. **WÁCSLAWA DOBŘENSKÉHO** a) *Pramen vody živé*, t. j. naučení a výstraha před cizoložstwem, w Praze 1541. Po druhé 1581 u Jiř. Černého w 12.

b) *Koruna šlechtě u krásné panny ctnosti* 1581 bez místa a tisk. w 12.

c) *Srdečná stížnost na hříchy*: Summowní oznámení, proč bůh ráčí ránu morowau dopauštetí, w Praze u Dan. Ad. 1582 we 4.

d) *Wrtkawé štěstí*, to jest: historické rozjímání, w němž se ukazuje, že co se koliwěk w tomto světě widí, nic stálého není, než všecko časem miji, w Praze 1583, w 12. Po druhé obnovené a wydané od Wácsl. Radimira Štěpána. W Praze u Mart. Neureutra (knihkupce) 1824 w 8. str. 112.

e) *Běh světa*, t. j. historické vysvětlení a wypsání, jaký jest svět w swých způsobích, zvyklostech, wásních, powahách a posuňcích z rozličných starých knéh pospolu sebrané od Wácsl. Dobřenského, 2 díly, w Praze Jiř. Černý 1583 w 12. 114 listů. (Cerroni).

f) *Wěnik fíkový* t. j. zastření aneb wýmluwa wšelikého opilce. W Praze 1587 w 12.

674. *Okolek světa*, kterýž w sobě šest věcí zawírá, t. j. pokoj, bohatství, pachu, wálku, chudobu a swornost, w Praze u Jana Hada cantora b. r. we 4. (w polowici XVI století) potom w Litomyšli u Adama Graudence 1620 w 12.

675. Spis *o zraku*, jak člověk zrakem, to jest widěním a hleděním sobě nebo jiným škoditi může. W impr. Šumanské w 8. 1550, 6 archů.

676. *Rozmlauwání společné čtyř bratří* (radostného, smutného, středního a pokojného) o prawém a jistotném požíwání dokonalého spasení, w pokoji swědomi dobrého. Tlačeno ponejprw u Šebestiana Oliwetského, a pak u Jiřika Dačického. (Ku konci): Léta wyswoboditele našeho Ježíše Krista 1563, dne 7 m. Máje w 8.

677. Knížka pěkná a potěšitelná, pokud dobří a křesťanští rodičové swých milých dítek smrti žalostiti a oplakáwati mají atd. skrze Izáka *Tršawského* w jazyku něm. wydaná. Nyní přeložená od J. R. Ž. (Jiřika **ROSY ŽAMBERSKÉHO**) 1565. Pak 1607, w Praze u Sam. Ad. z Welesl. A—Dd. po 6 listech.

678. Roku 1567 w Olomauci dowoleno prodáwati: a) O hře a o hrátech.

b) Knížky o věcech, které se w ožralství přiházejí.

c) Rada služebníkům při dvoře.

d) O nekřesťanském lánf.

e) O lichwě a lakomství.

f) Knížky o mravích lidských de civilitate morum [snad to Erasm. ?]

g) Rozmlauwání služebníka s pánem.

h) Rozmlauwání Johany a Reginy.

679. O wyznamenání a připodobnění slunce, od Bakaláře praeceptora dítek hraběte z Waldšteina, z rkp. 1574 tištěno we Wole české 1843 str. 74.

680. *Jana Mathesia Oeconomia de Matrimonio*. O stawu manželském přel. z lat. od **TOM. REŠÁTKA** 1574 w 8.

681. **BAWOR RODOWSKÝ** z Hustíran: Řeči starých filosofů. Rkp. pap. we 4. w Museum 415.

Obsahu mravného s alchymií.

682. Kniha o nestálém štěstí, připsaná Adamowi Nowodomskému atd. od **PAWLA LUCINA** 1579 w 8.

683. **MATAUŠE WOLKENBERGERA**

a) Knížka o libé ctnosti naději, rozmlauwání mezi Mistrem Rozumem a Filelpem. W Praze u Jiř. Jakobeusa Dačického 1580 w 8. Připsána stawu městskému w Čechách i w Morawě; dle Balbina znamenitý spis. b) *Spekuláf ctnostného žiwota*.

684. **WAWŘINCE RWAČOWSKÉHO**

Masopust. Kniha o uwedení w prawau a bohumilau pobožnost skrze kratochwilné o dwanašti synech masopustných rozjímání. W Praze u Jiř. Melantr. 1580 we 4. listů 290 mimo registr. a předml.

W připsu p. Wácslawu purkhrabí z Donína a na Bílém Aujezdci, prawí spisowatel, že před léty byw farátem w Budějowicích morawských z přicin některých toho času masopustních rozpustilostí, od dobrých přátel požádán byl, aby něco o masopustě sepsal, ... že z písem swatých i rozličných historí církewních i swětských sbíraje ... (to) dohotowil a wydal. Jedná o masopusta začátku, wyznamenání, noci, a 12 synech, jenž jsau: soběhrd, lakomec, nádherný, ožralec, wzteklík, pochlebník, záwistník, klewetník, wšestýčka, lenoch, darmotlach, lhář; potom o saudu masopusta s postem, a wýpovědi mezi nimi, t. aby se masopust hned od auterka po neděli Quinquagesima až do radostného hodu wzkřísání nedal widět, a jako wypowěděnec mezi Turky a pohany bydlel. Naposledy o pohřbu masopusta.

685. *Křesťanských pobožných panen wěncek poctivosti*, w němž se wšeckny jejich ctnosti pod obyčejným kwítečkem k wěncům náležitým připodobňují, a na jawo wykládají skrze Mistra **LUKÁŠE MARTINOWSKÉHO** sepsané s předmluwau od D. Jana *Habermaya* wydané, a s pilností na česko přeložené 1581 w 12. u Michala Petrie w Praze A—P.

686. O swornosti manželské, knížka wěchném wěrným a křesť. manželům obojho pohlaví welmi užitečná a potřebná. Z německého přeložená od **MAT. ROSACIA** Soběslawského Rešátka, a wydaná od Jana Rosacia Sušického. Wytisťená w Praze u M. D. A. z Welesl. 1583 w 12. 4 listy, 449 stran; připsána M. Ma-

tiášowi Gryllowi z Gryllowa a Jana Pachewi Budyňskému.

Jazyk správný, místy velmi smělý, prostoteký. Podruhé s nápisem: Bič na zlé ženy, jinak deset důkladných příčin, v kterých se mravná naučení obsahují, jakby ony budaucně k manželům svým se chováti měly. V Praze 1787.

687. *Konrada Hosa* rozměluování Petra swatého s pánem o obyčejích a povahách nynějšího lidu na světě. Z něm. přeloženo, v Praze u Bur. Waldy 1585 w 8.

688. *Jana Ireneá: Čest a newina poklawi ženského* v Praze u Adama WELESLAWÍNA 1585 w 8. Připojena jest abeceda pobožné manželky.

689. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) o *sedmi řetězích* dábelkých, s kterýmiž vůkol obcházi, a swozuje všecken svět, začíná se pro výstrahu šťastně, v Praze 1586 w 8. str. 101, w Praze u Jiř. Nigrina 1606 w 8.

W této p. Wilému z Rožemberka nejvyššímu purkrabí Pražskému připsané knize, jedná o newěře, nesnadnosti, zlém příkladu, světské radosti, wšetečném daufání, dlanhowělosti, zaufalství. I ta podle jeho způsobu wšelikými verši nejvíce z latiny přeloženými, a rozličnými ač někdy nepodobnými powídkami ozdobena jest.

b) *Kupidowa střela* aneb knížka užitečná, w níž se wšeliká chlipnost a bujnost těla zapovídá, potupuje atd. (na díle w proze, na díle we wersích). W Praze 1590 w 8.

Wýjimek z ní tištěn w Rozmanitostech. O. 53—4.

c) *Tanec*, aneb traktat skrowný o tanci, jak škodlivý a pohoršlivý, w Praze 1597 w 8.

d) *Utrhačů jazyk* aneb knížka krátká... o utrhaní... w Praze u Jiř. Nigrina 1598 w 8.

e) *Peycha života* aneb pobožná knížka proti wšelijaké nádhernosti a peyše wnitřní i zewnitřní, w Praze 1615 w 8. u Jon. Bohutsk.

f) *Tobolka zlatá*, aneb lakomá žádost peněz nenasycená, a proti hříchu lakomství... výstraha... w Praze 1615 w 8.

Podruhé w Praze 1791 w 8. nákladem Fr. Tomsy 16 archůw méně dwau listů. Prawí spisowatel, že z knihy: speculum exemplorum, ex diversis na wětším díle tyto historie a příklady bral.

690. Joannis Ludorici Vivis Valentini ad veram sapientiam introductio, libellus doctus et elegans etc. *Nawedení k maudrosti* od Ad. z WELESLAWÍNA w Praze 1586 w 12. s latinským půwodním textem listů 116, pak Satellitium animi od list. 117—156.

691. Jana STELCARA ŽELETAWSKÉHO

a) *O marnosti žen* a panen 1586.

b) *Rytířský staw manželský*, w Praze 1592.

c) *Zpráva o lichwě*, lakomství a bohatství. O křesťanském a pobožném užívání časných zboží, z swatých, starých učitelůw vybráno atd. Z řetězi latinské na česko přeloženo 1596 (bez místa) 102 str. Připsána p. Wácslawowi Plakwici.

692. *Petra Glasera* neb Glasora čelední dábel 1586 w 12. wydán od Welesl.

Podruhé od J. Hybla r. 1834 w Táboře a Jindř. Hr. u Landfrasa str. 92 pod titulem: *Celední wůdce*. Knížka krásná obsahující utěšená pravidla a laskawá napominání, kterakby čeládka wzhladem swých hospodářů, tito pak zase wzhladem swých čeledníů se chováti měli atd. Pořetěti pod tit. Čel. Wůdce, čili upřímná a spasitelná rada všem we službě stojícím atd. od D. Ad. z Welesl. W Praze 1843 u Anny Špinkowě, pěti Jos. Wotopyky s wynecháním některých míst. [Porow. Čas. k. duch. XV 321.]

693. *O neplodnosti* manželské od M. REPANSKÉHO z Chočně w 12. (okolo 1587).

694. *Pravidlo křesťanského života* podle pořádku desíti božských příkázání, přeložená 1587 w 8. 1600 w 8. (od WELESL.)

695. *Tabule* aneb obraz *sedmi slých* a *sedmi dobrých věcí*, w Praze 1588 w 12. (od WELESLAWÍNY).

696. PAWLA WANIŠE Zrcadlo panen-ské, přidán jest též traktat o čtwerém životu panenském 1589 w 8.

697. *O potupení* světských *marností* knihy tři, w Praze Burian Walda wytiskl 1589 w 8.

Didacus Stella lat. z hispanského [Balb. Boh. doct. III. 184] a do češtiny první knihu přeložil WILÉM Z WALDŠTEINA Štěpanský, jsa ještě pod péstaunstwím Adama z Winore; druhau a třetí knihu nebo částku přeložil ADAM Z WINORE, a wšecky tři wydal s přispěsem Marii z Waldšteina, mateři Wilemowě, rozené z Martinic. Pak w Praze 1596 w 8. Předmluwa podepsal w Berauně 1589.

698. TOB. MAURENÍNA Zrcadlo dwau *boháčůw*, rozměluování smrti s jedným bezbožným a s druhým pobožným boháčem, w Holomauci 1594 (Index 1694).

699. *Vita honesta*. Život poctiwý nebo ctnostný; přidáno jest naučení křesť. člověka *Adriana Barlanda* připowídky a skutkové Alfonsa, přeloženy do něm. od Šebest. Leonharta, a do češtiny od M. TROJANA NIGELLA z Oskořina, latině a česky, w Praze 1597 w 8. u Anny Šumanowě.

Spisowatel té knihy jest vlastně Hermannus Schotten Hessus; k ní připojena jest institutio christiani hominis od Adriana Barlanda, též průpowědi a skutky některé Alfonsa krále aragonského a Neapolského z 4 kněh Antonina Panormity wybrané. To wšecko náš Nigellus sličně do češtiny přeložil, a jak o sobě česky, tak i s latinským, ano téhož roku i s německým textem wydal k prospěchu mládeže školní. Balbin prawí, že i řecky ty spisky wydal. Dobrow. dť, že řeckého textu newiděl.

700. *Propowědění králůw a mudrcůw* we 4. w Praze 1597 s několika sty obrazů na dřewě rytých.

701. BARTOLOMĚJE PAPROCKÉHO

a) *staw manželský* ku příkladu a naučení mladým manželům sepsaný 1601, w Praze u dědice Jana Šumana we 4. A—C po 4, D 1 list (připis Bořitowí z Martinic).

b) *Třinácte tabulí věku lidského* krátce se-

psaných a vydaných r. 1601 ve 4. W Praze u dědice J. Šumana A—Mij.

c) Panna. U děd. Šuman. we 4. 1602 g. 3. (česky a latinsky).

d) Rozmlauvání, aneb hádání chudého člověka s bohatým, z kteréhož se jeden každý muž naučit dobrých a pobožných skutkův, vybrané z písma sw. a vydané od Bartolom. Paprockého z Glogol. Wytisťeno v Brně 1606 24 Decemb. Připis p. Debinskému z Debině, we 4. A—Hz.

702. *Wysvětlení o stavu manželském* artikulů některých, jako: o původu, příčinách, požehnání a kříži stavu manželského atd. od JANA THAD. MEZRICKÉHO, faráře v Hradišti nad Jizerau, 1605 w 8. archův a—x. W Starém městě Pražském w impressi Šumanské.

703. *HAWLA ŽALANSKÉHO a) O ctnosti andělské*, totiž o čistotě duše i těla... we všech třech státech, panenském, manželském i wdovském welice potřebné: W Šumanské impr. 1605 w 12. 1 díl str. 149, 2 díl str. 87.

Nawrhuje naprosto pěkné prostředky k zachování čistoty, mezi jinými zvláště práci. Někdy nešváry přisau satyruu kárá. W druhém dílu chwálí manželství a haní bezženství dosti hodnými důvody. Řeč jest dobrá, ač sem tam nedbalá, zvláště w spojování sloves.

b) *O pokoji a wálečném nepokoji*, o původu a účincích války i pokoje, a o jiných věcech k oběmu tomu příslušejících. Spis z swatých písem a z kněh theologůw i historikůw atd. složený od *Hawla Žalanského* služebníka slova a swátosti Kristových u sw. Jiljí w Starém městě Pražském 1608 w 8. w impr. Jana Othmara str. 200.

Podruhé wytištěno w Starém městě Pražském u Daniele Sedlčanského (1611) w 8. A—L po 8mi. M 4 listy, auplně. Připsáno pánu Joach. z Těchenic, Melich. Haldiowi z Neyenperku, Hawl. Štyrskému z Radostína a Jan. Behemowi z Bawenberku. Jedná o pokoji duchowním, a w druhém oddělení o pokoji křesť. tělesném. První pokoj zakládá na wíře a ctnosti, druhý na upokojení mysli a věci lidských, wálek a roztržitostí přetržení, wespolek se w lásce snášení atd. k čemuž prostředky uvažuje na písmo sw. zhusta se odvolává. K přání byloby, aby z té knihy (jako wůbec z knih Žalanského) jádro mravnosti se vybralo wycištěné od bludů a zcestností, jako že dvě swátosti toliko klade (křesť. a wečeří p.) katolky k Dažonitským přiroucnám, řábila za rušitele pokoje časného vypisuje atd. Čestina dobrá, obsah dosti dobře se předkládá.

c) *O dítkách křesťan.* živých i mrtvých, o jejich veliké a důstojné wzácnosti před bohem, o veliké k nim důblove nenáwisti, w Praze w impressi Šuman. 1608 w 12.

d) *Spis ku poctiwosti pohlaví ženskému*, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

e) *O starosti a náhlé smrti* (w 18 člancích), wěnowáno starším Horním m. Kutné Hory) 1609 w Praze J. Nigrina (Boček).

f) *Knižka o starosti*, aneb wěku sešlém a šediwém, co a kolikery jest. Jaká jeho wzácnost a důstojnost, jaká zase bida a starost. W Praze w impressi Šumanské 1610 w 8. A—H.

g) *Knižka o nemocech* duše i těla, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

h) *O ctných manželkách* těhotných a o rodičkách křesťanských, w Praze 1615 w 8. u Dan. K. z Karlsb.

i) *O pohřbích* lidí mrtvých (Index).

704. *JIRÍKA TESÁKA knížka o přátelství* w 8. Index (1608?)

705. *ADAMA KLEMENTA a) Traktat o powinnostech* pána a služebníka 1608.

b) *Rozkoš a zwůle panenská*, k zvláštnímu rozjímání, naučení a potěšení... pannám i jiným pobožným obojího pohlaví lidem. W Praze u J. Stříbrského 1613 w 8. archů 10.

706. *Řeči boží* starého zákona a propovědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských 1608 w 8. (Boček).

707. *J. ZAHUMENSKÉHO o stavu manželském* naučení všechném těm, kteří w něj wstoupiti miní 1609 w 8. w Praze Šuman.

708. *Zrcadlo potěšení* bohem samým a jeho řizením snaubeným a spojeným manželům. Wytisťené w impr. uroz. p. Hynka z Waldšteina na zámku Dobrowice 1610 w 8.

709. *Sententie aneb dicta z písem swatých* obojího zákona. Na zámku Dobrowici (od Hynka z Waldšteina?) 1610.

710. *Kniha o powinnostech* křesťanských, z písem sw. shromážděná, každému pobožnému člověku, wselikého stavu, řádu, wěku a powolání welmi užitečná, kteráž wučuje wšecky, jakby wůle boží při každém powolání, i při obchodech a žiwnostech lidských setřiti, swědomi dobré zachowati a poželnaní božího i odplaty žiwota wěčného dojiti mohli. Sepsaná a podruhé wydaná od *MATAUŠE KONEČNÉHO* I. p. 1612 w Star. m. Pr. w impr. Šumanské w 8. malém str. 349.

711. *Tři otázky o stavu manželském* ku poctiwosti uroz. p. Jana Čizka z Jenšteina atd. w Praze w impr. kněze *JIRÍHO HANUŠE* Landškranského 1612 we 4.

712. *WÁCSL. KLEMENTA* kratičké sepsání slaužici k potěšení rodičům, jinž pán bůh prostředkem smrti časné ditky z tohoto swěta powolati račil. Na zámku Dobrowici w impr. p. Hynka z Waldšteina w 8. 1612.

713. *De mutua et civili conversatione.* O ctném a chwalitebném w swětě obcowání knihy čtyry od *Štefana Gwazy* wlašským jazykem nejprw sepsané, potom do latinské a německé řeči a nedáwno do české od urozeného a wysoce učeného mistra pana *BARTOLOMĚJE*

HAWLIKA Z WARWAŽOWA přeložen. A nyní k žádosti mnohých poctivých lidí, nákladem Daniele Karla z Karlsperka. Wytisťené w St. m. Pr. u Matěje Pardubského l. p. 1613 w 8. str. XVI a 53.

714. *Knížky dvě*, zrcadlo poctivé ženy, a naučení manželům od **JIRÍHO STREYCE**, w Olomauci 1613.

715. *De dignitate hominis* (o důstojnosti člověka) utěšená knížka, w Praze 1613 (w Balb. boh. doct. 296).

716. Kralické a sprosté správy světské vysvětlení, že všelijací správce, knížata i páni střídmost zachovávali, a *opilství* se vystříhati mají, a **JACOBO ACANTIHO-MITE**, Megapolomaeo, Scramucii a sacris, w Praze u Mat. Pardubského 1614 we 4.

717. Traktat velmi platný a užitečný o *správě jazyka*, nejprve w anglickém jazyku wedlé slova božího sebraný od *Wilhelma Perkinsa* muže oswíceného. Potom zase do latinského přeložený od *Tomáše Dráza*, swatých písem učitele. Nejposléze pak w českém jazyku prostě pro vzdělání obecné, jest vydáný od **SIMEONA VALECIA**. Wytisťeno w Star. m. Pražském u Matěje Pardubského l. 1616 w 8. A 4 listy přípisu (p. p. Joach. z Těchenic, Sim. Kohoutowi z Lichtenfeldu, Sim. Wokátowi z Chýš a Spicberku a Lorencowi Kautnému z Zečečného); text B—F po 8mi, G. 3 listy obojstranné.

718. Naučení, kteréž se může předkládati každému křesť. a pobožnému člověku, jenžby dle nařízení božího řádně a pobožně w *staw manželský* vstupoval, odkudžby spasitedlného pravidla nabýti, tak aby křesťanský a pobožně w též stawu žiw býti mohl, od **WÁCSL. WIDEMANA**, (b. m.) w 8. 1619, 3 archy. Přípis rytíři p. Burianowi Šlibovskému ze Skřivan, w staw manžel. vstupujícimu, s pannau Marii dcerau Jan. Jiř. Wachle z Pantenowa.

719. *Jana Spinaea* spis o lakomství, přel. od **TOB. ADAL. WODŇANSKÉHO** 1619 w 8.

720. **JERONYMA STRÍBRSKÉHO** *zrcadlo stawu ženského*, w Hradci 1619 w 8.

721. *Listové do nebe*, w kterých chudí a bohatí před Kristem žaloby a stížnosti na sebe wespolek wedau, a rozeznaní býti žádají, 1619 w 8. (bez místa a tisk.)

722. **MATAUŠE HOLECKÉHO** spis kralický o *užitcích dobročinění*, w Králové Hradci 1620.

723. Historie některých králůw a císařůw příkladně představená. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 28.

724. Naučení mnohé chwalitebné z mnohých filosofů a doktorů písem vybraná. Rkp. weř. bibl. F. 12.

725. Naučení, můželi býti kaupení platu bez hřichu a bez lichwy, rkp. weř. bibl. XVII. R. 19 n. 2.

c) Politické spisy.

726. *Sententiae philosophicae* t. j. Naučení mudrcůw o spravování a saudech lidských, knížatům a všem správcím užitečná od **BRIKCIHO Z LICSKA**. (Ku konci) Wytisťeno w Starém m. Pr. skrze mne Sewerina Mladšího atd. 1540 we 4. archůw 8. Připsána Pražskému magistrátu na jedné straně lat. na druhé německy 1541, impressum per Barthol. Netolicensem notarium minoris civitatis Pragensis. Po druhé w Olomauci pod t. *sententiae sapientum ethnicorum* lat. boh. et germ. lingua 1558 w 16. u J. Günthera 1563 w 8.

727. *Politia historica*. O wrchnostech a správách světských knihy patery, w nichž se obsahují mnohá užitečná naučení, jakžby se králowství, knížetství, země, obce i města buďto w času pokoje aneb wálky pobožně, šlechtně, chwalitebně a užitečně řiditi a spravovati mohla: sebraná z mnohých starých i nových, řeckých, latinských, českých i německých historií a spisůw mudrých lidí o správě světské. Nyní pak w nově ku poctivosti všech dobrých, ctných a šlechtných wrchností, správcůw, saudecůw, pánůw a úředníkůw zemských i městských, slavného a dalece rozmnoženého národu slowanského z jazyka latinského a německého w český jakž nejwlastněji býti mohlo, přeložená, a wůbec vydaná pilností, prací a nákladem M. Daniele Adama z **WELESŁAWÍNA**, wytisťeno w Starém městě Pražském léta páně 1584 fol. listů VII nápisu, erbu a předmluwy, textu 732 str. registr. listů XV.

Po erbu králowství českého postaveni erbowé některých pánů a rytířů českých z Rožmberka, z Lobkowic, z Waldšteina, Bořity z Martinic, z Kolowrat, Spanowských, z Lisowa, Trčky z Lippy. Wchynských z Wchynic, Kapana ze Swojkowa, z Malowic a z Weleslawína, následuje přípis a předmluwa týmž, jakožto nejvyšším té doby auředníkům zemským král. českého, w níž oznamuje, že knihu tu z německého spisu Jiřího Lauterbecka Regentenbuch nazwaného pomoc některých přátel swých přeložil, a na mnohých místech pěknými historiemi rozhojnil a rozášil. Opět w Praze 1592, 1606.

728. *Jeronyma Wellera* kniha o powinnostech všech úradů duchowních i světských. Z lat. přeložil **MIKULÁŠ DWORSKÝ** r. 1591. Připsáno p. Bohuslawowi Hawlowi z Lobkowic.

729. *Ondřeje Hyperia* traktat aneb knížka o obecném *opatrování chudých* lidí w městech a obcích. Přitom šestero kázání sw. Jana Chrysostoma jinak Zlatoustého. Z lat. přeložil **TRAJAN NIGELLUS** z Oskořina, w 8. 1592.

730. Knička obsahující *stow městský*, kterakby w trwanliwé podstatě zachován býti mohl, co k němu přináleží, i jakým způsobem zase k zkáze a zahynutí přichází: S přidáním wšelijakých k městskému životu potřebných příkladůw, naučení a řeči, s některými důwodnými otázkami: Na tři částky lidem w témž stawu a powolání zůstávajícím, i budaucím mladým měšťanům w auřadech postaweným, k užítku kratičce sepsaná, w český jazyk s pilností přeložená a wydaná cum gratia et privilegio Sac. Caes. Majes. Od MARTINA CARCHESIA atd. 1602 w 8. mal. Nápis, přepis (wýsada císaře Rudolfa) a předml. 2 archy. Textu str. 515, registr. atd. 10 listů.

Jedná o tom všem, co k zřístu a prospěchu městům čelt, jako položení, školy, obchod, powinnosti osob atd.

731. JIRÍHO ZÁWĚTY *schola aulica* t. j. dworská škola, w níž se obsahuje naučení a výstraha dworanům a wšechněm těm slaužící, ježto králůw, knížat a pánůw se přidržejí, jich dotýkají, při nich zůstávají, a s nimi jako obecnstwí své nějaké mají. Též čím jest to, že dworěninowé a wšickni ti, kteříž při králích atd. zůstávají, zřídka kdy až do konce w milosti a lásce při nich setrwají. W Praze 1607 w 8. Připisu a předml. 12 listů, textu str. 164.

Uči maudrému chowání při dwore velikých pánůw. Balbin prawí, že kdyby ta kniha přeložena byla do latinského (tenkrát obecného) jazyka, nebálaby se nižádné kritiky.

732. Krátká zpráva o řádu *politickém* z rozličných autorů od HYNKA Z WALDSTEINA wybraná, a wytištěná na zámku jeho Dobrowici 1610 w 8.

733. Wiktorina WRBENSKÉHO wzácného *Compelle* intrare poručení, 1616.

734. Jiřího B. faráře na Wysoké o *příčinách wálky*, 1619 w 8. (Index).

d) *Wychowací. Spisy pro mládež.*

735. JAN PETŘÍK Z BENEŠOWA a) Poctiwé a nábožné *rozmluwání dítek*, z knížek *Erasma Roterodamského* latinských w řeč českau přeložené od Jana Petříka z Benešowa. Wytištěno w Starém městě Pražském w 8. 1534.

b) *Erasma Roterodamského* knížka utěšená o mrawích dítek, wyt. w Star. m. Praž. l. 1537 w 8. od Jana Petříka z Benešowa. Též w Kralicích (exempl. b. r. a t. u Bočka). Též lat. a česky: *Civilitas morum* etc. w Prostějowě u J. Günthera okolo r. 1567.

736. *Matthaei Colini liber de educatione puerorum. Práwo o mrawích a wedení domácím we škole obzwláštní. Pragae apud Joannem Cantorem colubrum anno 1550 w 8.*

Text latinský, ale částky některé české, a sice

abeceda, desatero přikázání, modlitby školní i písně k narození páně. Měl spisowatel ústaw, jako konvikt saukromný. Udává celý plán a řád učiliště swého, z něhož wychowání školní oněch časů zřejmě widíme. Co se týká češtiny, o té zákon byl u něho: Čechům, prý, jazyk český, Němcům německý owšem bueď zapowídáme. Dopanuť se však pro naučení jiných aneb sehe samého promluwiti něco Němci německý a Čechem, a zase Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko at mluwí, jestližebý co chtěli. Každému, kdožby swého ptirozeného jazyku užíwal, at se dá wosel, od kteréhož menší metlam, wětší pak penízem se wyplatí atd.

737. *Postilla dítek*, naučení na ewangelia nedělní a swáteční, wydané od KRISTOFA FISCHERA¹⁾; přeložena od TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA. 1578, 1589, 1601, 1617.

738. ŠIMONA LOMNICKÉHO o *dítkách* křestanských. (Dětinský řádek anebo čisté a křest. naučení atd. Boček) w Praze 1609 w 8. w impr. Nigrinské.

Obsahuje powinnosti rodičů a děť jedněch k druhým. Na posledním listu obraz spisowatelůw s opisem: Simon de Budecz poeta czechicus aetatis LIII anno 1605.

739. JIŘÍKA NIGRINA kwitkové z písem sw. star. i now. zákona k nawedení dítkám, w Praze u K. z Karlsperku w 8. 1617.

F. MATHEMATIKA.

a) *Počítárstwí a měřictwí.*

740. *Nowé knihy o počtech* na cifry, a na liny, přitom některé welmi užitečné regule, a exempla mince rozličné, podlé běhu kupeckého, krátce a užitečně sebraná skrze práci a náklad Wondřeje Klatowského, w Normberce 1530 skrze Frid. Peypusa, w Praze 1558 u Jana Kantora w 8. Z prwního wydání zlomek tištěn w Toms. Chrest. na str. 133.

741. JIŘ. MIKULÁŠE BRNĚNSKÉHO knížka, w níž obsahují se začátkowé umění matematické, to jest počtůw na cifry neb liny poznání pro pacholátka a lidi kupecké sebraná. W Praze 1567 u Jana Hada Kantora 8 listůw A—N 3.

742. JAN KOBÍŠ Z BYTÝŠKY. Zpráva aneb naučení o mírách winných sudůw, wedlé ceny žejdlíka, aby wěděl, jaká summa za který sud přijde, též coby se každého roku J. M. C. králi českému s každé winnice na summě dáti wyšlo, wytištěno l. 1596 w Star. m. Praž. u Jiř. Nigrina w 8. [Ded. podepsal Jan Kobiš z Bytýšky a w Now. m. Pražském]. Starší wydání 1574.

743. *Jiřika Görla z Görlsteina a) Arith-*

1) Fischer tento z Joachimsthalu w Čechách, luteranský kněz, mistr we Wittenberce, 1544 pastor a superintendent † 1597.

metica, to jest knížka počtů neb umění počtů na linách a číslech skrze exempla a mince rozličné, všem v handlech, v auřadech a v hospodářství se obírajícím velmi užitečná a prospěšná. Jiří Černý vytiskl v Praze 1577 v 8. Po druhé u Jonaty Bohutského 1610 v 8. mal. titul, přips. purmistru a radě města Litoměřic a registř. VII text 87 listů.

W připsu praví, že tu knížku sepsaw německy císaři Rudolfowi obětowal, a nyní do české řeči přeložil. Rozdělena jest na pět traktátů, a jedná o počtech na linách (jakýchž posud někteří, zvláště neučení užívají), o počtu na číslech, o lámání, o regule zisku a ztráty, o wexlu (směnném listu) o srovnání wáhy, loktu, též míry na wína i na obilí atd. Dle Balbina často ta knížka s welikau pochwalou uštěna byla, jsauc jakž on dí, vlastními a výbornými slovy neb výrazy sepsaná.

b) Spis o mírách, nádob picích.

c) *Vinitorium* t. j. zpráva neb naučení, kterak se mají winohradové měřiti, wysazowati, wína sbíratí, sudy šychrowati, v Praze 1591 v 8.

744. *Arithmetika* česká a wýtah z *Frisia*: *Arithmetika* practica. Rkp. weř. bibl. od r. 1580 XIV K. 84.

745. **SIMEONA PODOLSKÉHO** knížka o mírách zemských, a wyswětlení, od kterého času míry a měření zemské w království českém swůj začátek mají. Podlé artikule w sněmu léta 1615 držaném se nacházejícího, sepsaná w r. 1617. Nyní na swětlo wydaná nákladem Samuele Globiče z Bučina, w Praze u Jiřího Černocha 1683 we 4. A—D., (též německy).

Samuel Globič měřič zemský uptal se na tuto od wystěhowance některého do Mělně zanešenau ještě neuštěnou knížku, zadal na místodržici auřad J. M. C. Leopolda I představení, že w obnoveném zřiz. zem. G. 27 toliko o prowazci zemském a měřích zmíněno, ale jakby se jich užívati mělo, doloženo není, a žádal o powolení wydati dotčenau knížku, přidaw k ní něm. přeložení, což auřad k J. M. C. dne 7 Záh 1682 zaslal. Od císaře šel potaz na stawy české tenkrát sněmující o tu věc (7 Října 1682), kteříž německy odpověděli, že jí pro auřady netřeba, a tudy že zůstawují J. M. C. chceli ji jako jinau knihu privatní powolití. Což se stalo, ano druhý na to rok wydaná jest. Rkp. weř. l. bibl. XVII G. 21. Znownu s wyswětlením měřických slow opatřená (a wydaná) od Jos. Fr. Dewotyho atd. w 8. str. 64. W Hrad. Kr. u Posp. 1828.

746. *Arithmetika*... Knížka počtů přeložena do řeči morawské od PAWLA ŠRAMA, wyt. w Holom. u Pawla Šrama 1613 w 8. (Připsána Ladislawowi Welenowi z Žerotína) (Boček).

b) *Hvězdářství, kalendáře, prognostiky* 1).

747. *Pranostika* nowá s diwnými proroctwími od r. 1541 až do konce roku 1550, w Praze u

Ondřeje Kubeše 1543 we 4. S předmluwau Mikuláše ŠUDA Z SEMANINA, kterýž ephemeridy a prognostiky od l. 1520 až do r. 1557 wydal.

748. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek o dwau *kometách* s ohniwými welikými ocasy, w Praze u Jana Kantora we 4. 1556.

749. **THADEÁŠE HAJKA** spis o *kometách*, w Praze 1556 u Jiř. Melantr. we 4.

750. *Planety, pod kterauibý se člověk narodil*, a co mu se budaucího budto dobrého neb zlého skrze planety a 12 znamení nebeských wyznamenává, 1565 w 8. w Holomauci u Jana Günthera l. p. 1558 w 8.

751. *Praktika sedlská* po všeca léta příhodná, počíná se jich patření časůw, z nichžto budauci časy a aurodu předpowidají. Rkp. z prwní polowice wěku XVI 3 listy u p. Bočka. Tišt. též r. 1558 w 8.

752. *Temporale* o přirozeném wlévání hwězd mistra Jana Kynigspergera, w Olom. u Jana Günthera 1558 w 8.

753. *Astronomisch taffeln auf alle Tage des Jars in deutscher, lateinischer vnd böhmischer Sprach etc.* gedruckt zu Wien in Oesterreich 1562 4. Český tu toliko na 4tém listu jména měsícůw a asi 20 jiných nepatrných slow.

754. *Wyznamenání a zjewení prawého wlévání nebeského* totiž zatmění, kteréž w těchto 7 létech zběhnauti se mají, od mistra Mikul. *Caesarea Leukopetra*, w Olomauci. u J. Günthera 1559 we 4. w Praze 1563 we 4.

755. *Pranostika* nowá wztaňující se na let 20 pořád nastáwajících, totižto od l. 1564 až do l. 1584 z spojení a na proti sobě hořejších planet patření; též také z zatmění swětél nebeských i jiných hwězd paprskowání, kteréž w těch létech se trefiti mají. Sebraná a na swětlo wydaná od *Cypriana Lwowského z Lwowic*. A nyní z lat. jazyka do českého přeložená a to pro wýstrahu a wzdělení lidu obecného l. p. 1564, w Praze u Šebast. Oksa z Kolowsi we 4.

756. M. doktora **FRANTY** pronostika nowá bez r. a m. w Olomauci r. 1567 od biskupa dowolena prodáwati.

757. *Minuci* a *pranostika* Krakowská mistra Jana *Muscenia* Kirelowého (?) k létu 1568 w 16.

758. Traktat o nové hwězdě w Kassiopeji od **BAWORA RODOWSKÉHO** mladšího z Hustíran († okolo 1572). Dle Balbina wydal wice spisů hwězdářských w českém jazyku.

759. O *kometě* od *Tomáše Petrkowského* (1567 powoleno w Olom. prodáwati).

760. **PETRA CODICILLA** z Tulechowa

a) O hrozně podiwné *kometě*, w Praze 1572.

b) O hrozně a přediwné *kometě*, kteráž spa-

1) O *pranostikách* a *kalendářích* zvláště XV století w pojednání Fr. Palackého w Čas. mus. 1829 III 33.

řena jest na obloze nebeské v auterý po památce sw. Martina l. 1577 in fol. s obraz.

c) Spis o kometě vlasaté, v Praze u Bur. Waldy 1582.

d) *Kalendáře* vydával drahně roku týž Codicill dle Balbina tak hledané, že pod presem takorba je rozbírali a kupovali, 1578 we 4. 1579, 1581. N. p. minucí a pronostika z učení Pražského vydaná k létu páně 1576 přestupnému a hruďnému, w 12. w Praze u Bur. Waldy.

Wynechaw při uwedení nowého kalendáře opraveného Gregorianského w r. 1585 Husůw svátek uběhl w pronásledování, a utekl se w ochranu katolických pánůw, z nichž dvěma bratřim Bořitům z Martinic byl onen kalendář připsal. Při té příležitosti udělány naň ony známé verše: Stal se Čechům protiwý kus, wylétla jim z Prahy Hus, Prodál ji mistr Codicillus.

761. *Minucí a pranostika* od JANA STRANĚNSKÉHO, swobodných umění milownika vydaná l. p. 1573 Hruďnému w 16. (w Mus.)

762. M. WÁCSL. ZELOTIN z Krásné Hory. a) Kalendář hvězdářský k psaní ku položení slavné země české, wyd. 1572, w Praze u Tom. Taubmanna we 4. (Cerroni).

b) Křestanské, potřebné a pobožné napomenutí a uvažování nowé té a zázračné hvězdy, kteráž pod hvězdnatostí Kassiope se okázala, w Praze u Mich. Petrie 1572 fol.

763. BAWORA mladšího RODOWSKÉHO z Hustiřau a na Radostowě a) Krátké sepsání o diwné a božskou mocí na obloze nebeské oswícené světllosti jedné hvězdy z hvězd, jenž slowau Fixae atd. wylístěno w St. m. Praž. od Jiř. Černého 1574, 20 mės. Unora we 4.

b) Nowé praktiky dvě: 1 od léta 1580 až do l. 1600, druhá od l. 1580 až do l. 1588, w nichž se dokonale a jistotně oznamuje, co se w těch létech státi a wykonati má, skrze Jiř. Ursina Plawenského, mathematického umění milowníka sepsané, a ode mne (spisowatel) w jazyk český uwedené a předmluwau křestanskau ozdobené, (w Praze) u Jiřika Černého 1580 we 4. A—F.

Oznamuje zatmění slunce, měsíce, počasí, mor, wojny a jiná astrologická nawěští.

764. THADEÁŠE HÁJKA Z HLÁJKU *tabule dlouhosti dne i noci, východu, poledne i západu k spravování orloje obojího celého i polowičného*, w Praze u Jiř. Černého fol. 1574.

765. JANA MAKOWSKÉHO z Makowé *pranostika*, kteráž se od l. tohoto 1575 začíná, a trwati bude až do l. 1580, w nižto se gruntovně a prawdiwě pod způsobem wýstrahy oznamuje, jaká se weliká zarmaucení a neštěstí w zemích našich státi mají, skrze Mik. Weisa mathematicka sepsaná, wylístěna w St. m. Pražském od Jiř. Černého 1575 we 4.

766. M. PETRA CODICILLA wyšetřená

a ohledaná kometa r. 1577 (s rytinau na dřewě na welikém archu a barwami ozdobená).

767. *O kometách*, kdy a kterých let jsau se ukazowaly, a jaké účinky a proměny w swětě sebau přinášely. Od Matěje GRILLA Z GRILLOWA, w Praze 1578 w 8. u Jak. Datického, 54 listy (Cerroni).

768. *Thurneiseru kalendář* w Praze 1579.

769. *Zpráva o kometě*, o moru w Čechách r. 1581. O utonutí w Moldawě nešťastných lidí toho roku (s rytinau).

770. *Zpráva opravdowá o starém kalendáři Římském atd.* Z něm. přel. od ŠTASTNÉHO OPATOWSKÉHO, w Praze u Buriana Waldy we 4. bez roku (dle připsu 1584) listů 10.

771. *Petra Constantina* o nowém naprawěném kalendáři, zpráva jistá a gruntovná. Z němčiny přeložená, w Litomyšli 1584, w 4. (bez tisk.) listy 4.

772. *Wýstraha* aneb praktika se *Wlach* od wysoce učených lidí wydaná, co by se budoucilio léta 1587 zlého státi a wykonati mělo, w Praze u Bur. Waldy we 4. 1586.

773. ADAMA HUBERA MEZEŘICKÉHO z Rizenbachu a) *Minucí* wydaná ku poctiwości a jménu p. Woka z Rožemberku k orloji celému Pražskému fol. 1590.

b) *Prognostika* 1595?

774. * M. WÁCSLAWA DASYPODIA *Calendarii perpetui pars prior continens introitum solis in duodecim signa zodiaci.. it.* Zpráva na kalendář hvězdářský o naprawení jeho pominulém, a ukázání přičiny proměny roku Římského atd. W Pr. u Jiř. Nigrina l. p. 1591 we 4.

Připsáno p. Křiřtowski Želinskému z Šebuzína, místokanceliři král. česk. ... „Já... rudimenta nápodobné kalendáře neměnitelédního na tabulky uwedše, o spisobu roku i jeho připadnostech, a prwě zřídka, zwlášť mezi krajany země české wydaného, k užíwání obecnému literatorům jsem summowně sepsal, a jeho teď přednější částku, i s tau spráwau ... na swětlo wydati chěl...“

775. *Kalendář hospodářský* na r. 1593 w bibl. weř. XVII. D. 801.

776. Nowé předpowědění o milostné hvězdě, kteráž w Hořejších Uřích měsíce Srpna spatřowána byla. O jednom dětátku, o třech křižích, w Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

777. Pronostikowání neb prorocství o znameních den saundný předcházejících od JANA ROZACIA Sušického w 8. (Index). Index také Tomášowi Soběslawskému tu knížku připisuje.

778. *W Museum nacházejí se*: a) *Hroma* (Anton.) kalendář hospodářský a cancell. k létu p. 1598 ku poctiwości jména Jiřiho staršího Bořity z Martinic atd. wyt. w Star. m. Praž. w impressi Jana Othmara we 4.

b) Též 1599, ku poctivosti jména Ladislawa ze Šternberka atd. ib.

c) Stehlika z Čenkowa kalendář k létu p. 1603, ku poctivosti kněze Šeb. Chotěbořského atd. w Star. m. Pražsk. w impressi Šumanské.

d) Mollera z Štraupic hosp. a cancell. k l. p. 1616 u Mik. Pštroša we 4.

e) Minuci 1617.

f) Horkého z Lochowic (Mart.) k l. p. 1615 ku poctivosti purgm. a pánům města Domazlic, wyt. w St. m. Pr. u Matěje Pardubského we 4. ¹⁾

g) Kalendář hosp. a cancell. k l. p. 1612, ku poctivosti jména pana Buriana Kapliře atd. wyt. u Dan. Sedlčanského we 4.

h) Též 1613 ku poct. jména Joach. Ondř. Šlika atd. ibid.

779. W Raudnické bibliothec: a) D. Ant. Hromu Kalendář hospodářský a kancelářský .. k l. p. 1601... W Pr. u Jana Otthmara... — „wydaný ku poctivosti a jménu uroz. p. p. Zdeňka z Lobkowic, .. nejw. kanclíře“ atd. (Bibl. Raudn.)

b) M. Kašp. Lad. Stehlika z Čenkowa Kal. hosp. k l. p. 1602.. w Pr. u děd. J. Šumana. (Připsán p. Petrowi Wokowi z Rožmberka) (ib.) id. k l. 1611, u K. Kargezia (připsán p. W. Slawat.)

c) M. Albina Mollera kal. hosp. a kanc. .. k l. p. 1605, w Pr. u Mik. Pštroša. (Připsán p. Zdk. Ad. z Lobkowic (ib.))

d) M. Alb. Moll. Štraupického, id. k l. p. 1606... it. l. 1608.. it. l. 1609, 1610 (u Mik. Pštroša) 1617—18—19—21—25.

e) Řek. Žaluda Görlického kal. hosp. a kanc. ... k l. p. 1609... w Pr. u J. Otthmara (Přips. p. P. Wok. z Rožmberka).

f) Šeb. Köstnera, kal. nový i starý pospolu pro hospodáře, kanceláře atd. k r. p. 1602.. u Jiř. J. Dačického. (Přips. pánům Španowským z Lyšowa).

780. Mistra Petra Constantina z Břehu, kal. hosp. a kanc. .. k l. p. 1604.. u Dan. Sedlčanského, (přips. p. Přechowi z Hodějowa. Též kalendář s pranostikau na rok 1607 připsaný p. Pertoltowi Bohubudowi z Lippého a na Morawském Krumlově od Dan. Sedlčanského, w St. m. Praž. (viz dedikací tragedie o Samsowu 1608).

781. Zpráva krátká o kometě neb hvězdě s ocasem, kteráž roku tohoto 1607 měsíce Září ponejprvé pod prsy větší nedvědce spatřena byla. Z něm. Theodora Maja na česko přel. w Praze u Dan. Sedlčansk. we 4. 1608.

1) O tomto Horkém psáno w aktách decan. Phil. num. knihy 26 str. 250, že na r. 1619 sepsal kalendář, a že byl člověk neusdlých mravů n. p. šupky dával proreктору pod nos atd.

782. Nowý kalendář k psaní s pronostikau hwězdářskau ku potřebí kr. českého od M. Albina Millera Straupického w mark. Dolejších Lužicích starého hwězdáře, 1609 w 8. w Praze u Mik. Pštroša w Kaprowé ulici.

783. Pranostika sedlská 1612 w 12. w Pr. u Mik. Pštroša.

784. Wojt. Mixia z Freibergu s pranostikau hwězdářskau Kalendář hospodářský a kancelářský k l. p. 1616 w impr. Mart. Kleinwechtra we 4.

785. Calendarium perpetuum oeconomicum. Kalendář každoroční hospodářský, obsahující w sobě kalendář starý i nový podle jistého srovnání s jeho případnostmi dvanácte měsíců vysáno. Item: paměti historické SIMEONA PARTLICIA Třestského, w Praze 1617 we 4. (Obsahuje také historické a literární zprávy toho času). Též na r. 1616 též Kalendář hosp. a kanc. u M. Pardubského.

786. Saud hwězdářský o kometě, která se po velkém proti sobě patření slunce s Hladeltem 28 Listop. 1618 vyskytla. Od Basilie z Deutschenberka, w práwích doktora a w učení Pražském hwězdářského umění professora, wytištěno w Praze u Jana Štíbrského.

787. Daw. Orikana krátký wýtah o kometě, kteráž se léta též ukázala, we 4. 1618.

788. Tractatus Cometographicus o dwau nových hwězdách aneb kometách, které se spatřowaly na konci r. 1618 od SIMEONA PARTLICIA mladšího, w Král. Hradci 1619, 8.

789. Judicium astrologicum neb saud hwězdářský, o nových dominělych hwězdách měsíce Března spatřených, od též SIM. PARTLICIA 1620 we 4. w Hradci nad Labem wyt. J. Arnolt 4 listy.

790. Complementum astronomiae to jest: Důwod a vyswětlení pětileté pranostiky l. 1619 w Hallu wytištěné všem wúbec před oči položená skrze M. Paw. Nagelia Lipského, matematika a hwězdáře, w český jazyk přeložené od kněze MICHALA LONGOLIA Kralowického, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 we 4. A—E.

c) Proroctwí, hadactwí, widění atd.

791. Spis neb wýtah listu prstem pána Ježíše, 1545.

792. JAN BÉCHYŇKA. Widění mládence nemocného. Rkp. z polowice XVI stol. w Mus. num. 1021 w 8. str. 168. Zawirá 3 částky: Předmluwu, we kteréž paní jakés wracuje knížku s pobídnutím, by ji čtla, ač se jí zdá diwná býti, jako by přiwodce její opilý aneb tržený byl; pak samu knížku obsahující žiwot přenábožného mládence nemocného u widění býwalého

[widěl totiž tresty pekelné]. Knižka ta hrůzu a strach plodící zdá se býti nejíná než: *Prorocství jednoho mládence* tištěna 1550 w 8. Třetí částka rkp. jest napomenutí kněze pod oboji ke svým jednowěrcům, aby při víře stále trvali, w. Rozbor I. str. 183.

793. Prorocství *Jakuba Hartmanna* z Durlachu r. 1528. Rkp. weř. bibl. XVII D. 20 listů 546.

794. THAD. HÁJKA Z HÁJKU a) *Wyklad prorocství tureckého*, w Praze 1560 w 8.

b) *O některých předešlých znameních nebeských a úkazích w powětří*, a o kometě roku tohoto 80ho wypsání, w Praze 1580 we 4.

795. Diwná nowina, co se zběhlo a stalo při jednom mládenci we wsi Pinfertu, w Praze 1567 we 4.

796. *Summa prorocství diwného*, počínajícího se od tohoto nynějšího roku LXVI až do toho léta welikého moru, kterýž bude 1568. A wydáno jest toto prorocství skrze *Mistra Nostradamus*, z franc. řeči w českau přeložené, w Praze u Wácl. Hada 1566 we 4. 1 arch.

797. O nastávajícím zřetelném *hněwu* a *spravedlivé metle všemohoucího p. boha* . . . Přitom jest traktatek.. předzwědění a *widění* těch věcí, které se státi mají: Jednoho pobožného a welikého muže, wytištěna na žádost a náklad pana Wácl. z Wřesowic l. p. 1578 we 4. listů 14 mimo píseň 3 listů.

798. *Sibyll desiti* prorocství, w Praze 1579 w 8.

799. Wýtah z dwanáctera *Sibylliného* prorocství w píseň uведенá o předpowěděné změně česk. království k ustrnutí a výstraze všemu lidu — 1 arch b. m. a r. (často až do dneška se tiskne.)

800. TOBIÁŠE MAURENÍNA *Chiromantia*, ruční knižka, umění na ruce komplexy (1518 w 8. Index). Zdá se býti chybný rok místo 1598.

801. Krátká zpráva o dwanácti *Sibyllách*. Rkp. weř. bibl. XVI stol. fol. sign. XVII D. 18 fol. 273. Jest to kratičké poznamenání historické o známých *italských* Sibyllách.

802. [Prodávati dovoleno w Olom. 1567]. a) *Snář rýmy* sepsaný 1564 we 4.

b) *Snář* velmi pěkný p. Willmowi z Wickowa hofrychtěři připsaný.

c) *Snář* wětší.

d) *Snář* menší.

e) Prorocství Sibyllino Šalomaunowi.

f) Prorocství Sibyllino w 8.

g) Prorocství sw. Methudia.

d) *Úkazy, powětří* atd.

803. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek, urozeným páním Fukaruom, kteréž w sobě zawirají a wyprawují weliké zázraky

a *strašlivá znamení*, kteráž jsou widína býwala w Constantinopoli i w jiných okolních krajích. Též o dwau *kometách* s ohniwými welikými ocasy, a znamenitě welikém powětří, a jak s nebe padaly weliké ohniwé střely, w Pr. u Jana Kantora 1556 we 4.

804. Welmi diwná i hrozná *widění a zázraci*, kteříž na obloze nebeské widíni jsou w zemi marecké atd. l. 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. 1 arch.

805. *Jana Garcea* o nakažení powětří *nebu moru*, kniha meteorologická, přeložena od WÁCSL. ZELOTINA Pražského 1568 w 8. w Praze.

U p. Čelakowského jest téhož Garcea exemplář o hromobití (díl) na česko přeložený od dobrého paměti kněze Jana Semina Turnowského atd. Prawí Stelcar w předmluvě na listu 3 knihy o čarodějnicích. (V. 614) Byla kniha ta od Turnowského [přeložena, čili půjčena?] Zdá se to býti jiná kniha.

806. *Welici diuowé* zjewení a widění w Nowém městě w zemi německé, w Praze 1570 r. u Šebest. Oksa z Kolowsi.

807. *Wyklad na ten diw a zázrak* nad Horau Kutnau na obloze nebeské od p. boha ukázaný w noci w oktaw tří králůw l. 1570 od kněze JIRÍKA KUTENA složený we 4. 1570 u Šebest. Oksa z Kolowsi.

808. *Diw weliký* od p. boha ukázaný, kterýž se stal w knížetství slezském při městech těchto jmenovaných, totiž: Lemberku, Hirsperku a při městě Lubinu, kterážto města náležejí k koruně české. Při kterýchžto městech *pršelo obilí* všelijaké, a na pohledění velmi diwné, z kteréhož obilí J. M. Cis. s některými pány a raddami swými račil jest jisti chléb, a to se stalo l. 1571, wytištěno s powolením J. M. p. arcib. Pražského we 4. w Praze (1571).

809. Widění . . . na obloze 1572.

810. Nowiny o záhubě a škodě skrze powětří u města Opawy we 4. 1574.

811. Nowiny neslychané *strašlivého powětří* a oblaku prolomení okolo města Kremže a Kamenice w Rakausích 13 Máje 1580, w Holomauci u Šeb. Oliwetského w 12.

812. Wymalování diwu a zázraku: totiž *tří sluncí* a tří duh na obloze nebeské, což w městě Normberce i jinde widíno a spatříno bylo, w Praze u Michala Petrla fol. s fig. 1583.

813. MATĚJE JAHODKY Sepsání o nowém země třesení, kteréž se l. 1590 w král. českém stalo, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1590.

814. Nowiny prawdiwé o *weliké powodni* w městě Římě 23 Prosince 1598, w Praze u Wácl. Sřibrského we 4. 1599.

815. Traktat o *moru, o země třesení*, od PAWLA SLOWACIUSA, 1600 we 4.

816. WÁCSL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO de meteoris, de terrae motu. Knižka, w níž se kratičce o ukazích a rozličných hnutích w powětří ukazuje a z písma sw. wysvětluje, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1604.

817. Prawdiwé a jisté nowiny o diwích a zázracích božích, pak o strašlivých, lekawých a hrozných, tak zase o potěšitelných .. věcech, kteří spatřiti jsau .. na obloze nebeské atd. Z něm. w Praze u Buriana Waldy 1611 we 4. listy 4.

818. BLAŽEJE BOROWSKÉHO Z BOROWA. Knižka o powětří země české, w Praze 1613.

819. Knižka o powětří země české na den 18 Pros. 1612 od WÍTA JAKŠE, w Praze 1613 w 8. A—E.

Z příležitosti powětří nebo bouře píše o ráno na Jobovu rodinu došlé a o pobožném Jobu w tom se chovánt; přimlsiw zprávy o powětří bouřlivém z kron. české, jakožto boží metly.

820. Tonitrua et tempestates. Spis o strašlivém powětří od JIRÍHO TESÁKA Možowského, 1613 w 8.

821. Widění hrozná a diwná, kteréž na nebi widěny byly w Pambergu a Lichtenfelsu atd. w Praze u Buriana Waldy we 4.

822. JAKUBA PETROZELINA Kunštatského, far. w Třebíči, spis o bouřkách tělesných i duchovních, w Praze 1616 w 8. (nejvíce mravného obsahu).

e) Wojenství.

823. JANA ACHILLESA Beraunského knižka o polním heitmanu a jiných správách vojenských w Praze 1595 w 8.

824. Diskurs o běhu wálečném a auřadech vojenských od Lazara Šwendy, wůdce Maxim. II proti Turkům w Uhřích sepsaný, a z něm. přeložený od M. BART. HAWLÍKA Srnowce z Warwažowa, w Praze u Karla z Karlsperku w 8. 1618.

Wydal syn Jan Hawlík a připsal Albert. Janu Smiřickému.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) Přírodopisy, diwy přírodní.

825. Spis o hrozném, strašlivém i předivném zázraku, kterýž se stal w Platině při nějaké děvěčce od ďábla posedlé l. tohoto 1559 z něm. přeložen od uroz. p. PAWLA GRINMILLERA ze Střebka na žádost mnohých dobrých lidí, w Praze u Jana Kantora we 4. 2 archy.

826. Nowiny strašlivé o žalostivé a hrozně

záhubě slezské zemi z dopuštění božího l. 1574 učiněné, w Praze u J. Černého 1574 4 listy we 4.

827. Wypsání potwory dítěte, které se narodilo l. 1577, 20 Pros. Tištěno 1578.

828. Zpráva o jednom potworném srnci, kterémuž s malými růžky peří narostlo, w Praze u Jiř. Dačického fol. s figurami 1581 1 list (Cerroni).

829. Hrozná a strašlivá nowiny, které se w durynské zemi l. 1581 staly, nebo kámen veliký z oblakůw .. na zem upadl, w Praze u J. Nigrina 1582 (Boček).

830. K wíře nepodobná a nad přirození diwná nowina o nějakém velikém obru atd. w Narrowské řeci sepsaná a nyní do české přeložená a vůbec vydaná l. 1587 we 4. Datum w Smyšlenowě za Rumpowem w Štěbetowě pod Klewetowem.

831. První a druhá stránka knížky o čarodějnicích a hromobití od Jana STELCARA ŽELETAWSKÉHO w Praze 1588 w 8. u Jana Jitěnského.

Obsahuje wysvětlení, mohauli čarodějnice a čarodějnice sami od sebe powětří, krupobití, bouře a hromobití wzbuditi atd.

832. Wymalování vlastní a opravdové spůsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě w jezeře u města Rostoka w zemi pomorské l. 1588 lapené ukázal a našel, w Praze u Jiř. Nigr. fol. s figur. 1588.

833. Kniha duchovní o velikých skutcích p. boha všemohaučho, 1588 w 8.

834. HAWLA ŽALANSKÉHO a) O čarách. b) O obludách nočních.

835. Kniha o stwoření swěta, mezi Michalem a Wácslawem rozmlauwání od Jana STELCARA atd. 1591 w 8. menší 21 archů.

836. Veliký zázrak, kterýž p. bůh w Čechách we wsi Chrtěnici při jednom chudém člověku učinil, nebo když manželka jeho chleba napekla, třetího dne, když jej krájela, krew se z něho wyrazila, též l. toho 1592 we 4. w Praze u Dan. Sedlčanského.

837. Hrozná a strašlivá nowiny, o velikém dopuštění božském, kteréž se w městě Fridberku a Špandawě přihodilo, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

838. Prawdiwé a kratické wypsání o zázračném, podivném skutku páně, kterýž se stal blíž Wysokého Meyta l. 1595 dne 23 Prosince, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4. (w Raudn. bibl.)

839. Historie dvě, první o diwném a temném audoli, w kterémžto welmi hrozná a strašlivá hlawa jest, na kteraužto Mandiwilla rytíř se swými towaryši patřil, druhá o jednom cisuři

perském (řečeném Sarmas, na něhož p. bůh, když lid křesťanský honil, tmu dopustil, w Pr. u B. Waldy 1596 we 4. (w Raudn. bibl.)

840. Nowiny prawdiwé o velikých hrozných zázracích a diwich, kteréž se staly w polské zemi, w Rusích i jinde, se spatřením osob, a rozličných znamení na dvěřích 5 Čerwna 1598. Též o zázračném porodu, kterýž jedna žena téhož léta a dne we Waradínu porodila. Přitom kterak na jiných místech zeměřeseni bylo, oheň a síra s nebe přšela, w Praze u Waldy 1598 we 4.

841. Nowiny prawdiwé a prwé nikdá nesyřchané o sowách, které do Sedlec nedaleko Prahy kwapně a w množství přiletěly, w Praze Walda we 4. 1598.

842. M. *Kyryaka Šlichtenbergera* superintendenta diw veliký, jenž se při jedné sprostné děwečce stal, w Praze u Waldy we 4. 1612 (z něm.).

843. *Theatrum mundi*, aneb kniha o skutku wšeho swěta stwoření podlé písem sw. sepsaná s wyswěllením potřebným, co by při kterém stwoření wěrau spatřowáno, k čemu jeho užíváno, i co k naučení z něho bráno býti mělo, tak aby p. bůh stwořitel wšech wěci skrze wšecko stwoření poznáwán a weleben byl, poněwadž wšecky wěci pro chwálu a sláwu swau stwořil, w Praze u Sam. Ad. z Weleslawina 1615 we 4. (dle Cat. Pelc.) Jest buď prwní wydání, buď pokažený titul následující knihy:

844. *Theatrum divinum*. Diwadlo boží, angelům i lidem žádostiwé, w spatřowání diwného skutku božího, wšeho swěta stwoření, co který den i proč jest učiněno, i jaké naučení z kterého stwoření má býti bráno, podlé sw. písem swětle wypsáno, ke cti a slávě stwořitele wšech wěci, také pro poučení, potěšení a k chwałě boží wzbuzení, každého upřimého ctitele božího, w nowé sepsáno a wydáno l. 1616, wytištěno w Praze u Samuele Adama z Weleslawina 1616 we 4. stran 440, mimo rejstřík. Archůw Kkk.

Kniha ta od MATAUŠE KONEČNÉHO sepsaná, učenosti plná, jedná o stwoření swěta šestidenním: držel se tuze biblí, seřazuje wšecky wšudy werše, a pobožným okem wšecko zhlížeje, fysiky a historie o přirozených wěcech méně šetře n. p. Welryba wypsal dle Joba atd. Od některých učených připisuje se ta kniha Komenskému; ale již Regensvolscius ji mezi spisy Konečného Mat. položil [Hist. eccl. 321.]

845. Nowina o zázraku, který se stal w dědině Wodrawci, nedaleko Nowého města, na gruntech pana Wiléma Dubského z Třebomyslic 11 Čerwna 1619. Od Šebest. Anton. Želechowského z Želechowa, auředníka panstwí Nowoměstského w Morawě, wytištěna w Litomyšli u Adama Graudence.

b) Lučba.

846. Rkp. *Alchymie Jana Těšinského kněze* (Tetschinensi sacerdote), žiwšilho w XV století, kteráž potom tištěna byla. Na zadu jmenuje wšecky milowníky alchymie za času Rudolfa. Ano tehdaž nejwětší část šlechty alchymii peníze promrhala, w Museum.

847. Počinají se knížky o rozličných wodách krátce wybrané z mnohých knih mudrcůw, kterak a z kterakého koření máš je páliiti, wedle swého rozumu a naučení w 8. od A až do D. (Na konci): Wytištěno w Starém městě Pražském u Jana Hada Kantora 1544. Připojeno jest ku knize: Lékařské knížky atd. od r. 1544 a má jeden tisk i papír.

848. „Hieronyma Rubea Ravenského o distillowání.“ Rozdilowé dwa. Rkp. XVI století we 4. w bibl. Raudnické.

849. *Liber de arte distillandi*. Knihy o prwém umění distillowání aneb wod pálení. A kterak nowé a obecni pecky k distillowání a pálení wod, se wšemi příslušečícími potřebami strojeny, a wody ze wšech zelin a kwětůw páleny a dystylłowány býti mají. Skrze mistra *Jeronyma Braunšweyka* sebrané, o rozličných pálených a dystylłowaných wod mocech a užitcích, proti wšelijakým celého těla nedostatkuom w Olomauči 1556 (Pelc. Cat.). Nyni w nowé rozmnožené a oprawené jednomu každému k užívání welmi potřebné a prospěšné. MDLIX w 8. malém A—Z, a—g—31 archů (Na konci): Konec o wodách pálených, wytištěno w Holomauči u Jana Günthera léta p. MDLIX (1559).

Mimo předmluwy dvě jedná w prwních knihách o dystylłowání wšelikých jeho způsobech a nástrojích atd. W druhých knihách o přirození a spůsobu zelin, a wodách pálených proti wšelikým neduhům. Má spolu herbář, počínající od Černobyle s truskawcem a posléze cukrem skončující, a to nejwětší část celého spisu. K závěrku o jiných z rozličných wěcí pálených wodách, n. p. stračí woda, kačerowé krwe woda atd. W předmluwě, aneb přpisu p. Janowi Güntherowi, impressoru w Holomauči jmenuje se překladatel JAN JEWICKÝ ČERNÝ, městěnin w Zábřeze. Kniha wěcí i jazykem znamenitá, ač k našim časům málo přiměřena, leč s strany jmen bylin, jichž wšude české, latinské i německé názwy uwaří.

850. *Knížka průběřská*, w Prostějowě 1552 w 16. u J. Günthera.

851. Knížka o přípravowání *barew* 1561 w 8.

852. *BAWORA RODOWSKÉHO* z Hustiřan o alchymii nalezá se w knize: Řeči starých flososů rkp. w Museum we 4. (okolo 1572).

853. Alchymie česká z XVIII stol. we 4. str. 408 (weř. bibl.) zdá se býti opis starší některé.

854. *Alchymie česká*, dokonaná a přepsaná od JANA ČERWENKY, malíře w Hranicích l. p. 1578, a nyní znouw přepsaná 1680, we 4. Rkp. Mus. 416.

c) Wody hojitelné.

855. **TOMÁŠE JORDANA Z KLAUZENBURKU** doktora a lékaře zemského w markrabství moravském kniha o *wodách hojitelných* neb teplicech moravských, slavným čtyřem stawuom markr. mor. připsaná 1580. (Na konci): Wytisťena jest kniha tato nákladem urozeného a wys. učeného muže doktora Tomáše Jordana z Klausenburku atd. w městě Holomúci u Fridr. Milichthalera we 4. Předmluva napřed a připamatování Ondřeje Zbořského jsau čtení hodné. Latinsky wysla ta kniha teprwa 1586 Francofurti w 8.

Spisowatel dle města sedmihradského, z něhož pocházel, jmenovaný, (nar. 1539 † 1585 w Brně) sepsal ji latinsky w 10 létech, že českého jazyka mocen nebyl, a dal ji přeložiti Ondřeji Zbořskému (Zbořskému?) Byl za ni od stawůw moravských na rytířství pasován. Jedná také o Markomaních až do příští Slowanů w tu zemi morawskau, jest tedy i historicky důležitá. Popsání Brna a kraje Brněnského se tu též nachází.

d) Řemeslnictví. (Technologie).

856. Spis jakby se měli liti zwoy, děla a kaule; o stawení wodním a kašnách, o pálení cihel. Rkp. (stol. XVII) w bibl. weř. XVII. B. 7.

857. O nemocech, též o barvení kůží a plátén, w Prostějowě 1556. Rkp. (u p. Brožowského z Pr.)

e) Hospodářství.

858. Knička tato dvě stránky w sobě drží, o způsobu a životu křesťanském; o pořádku s strany hospodářství od **JANA BRTWÍNA** z Ploskowic w 8. 1535.

Po druhé impr. in min. civ. Pragen. per Barth. Netolic. 1540 w 8. Po třetí Jana Brtwína z Ploskowic a Mikuláše Černobýla Hospodář před l. 47 vůbec wydaný, nyní z nowu wytištěný u D. Ad. z Welesl. w 8. 1587, též pod názvem: Hospodář. Knička welmi užitečná, zawirajíc w sobě předně nawedení života křesťanského, jakby ti, kteříž nad světě nad jinými panují, samy sebe i sobě poddané spravowati měli: Potom gruntowní spráwu a pořádek všelijakého hospodářství, zvláště při panstwach a zbožích, potřebný pánům, kteříž veliké statky na zemi mají. Wydaná wuobec před léty XLVII a nyní opět s přidáním jiné kratší spráwy o témž, znouu wytlacena od M. Daniele Adama z Weleslawina léta p. 1587 w 8. str. XVI a 270. Zawírá w sobě tato kniha a) Jana Brtwína z Ploskowic pojednání o hospodářství, tištěné 1540 (str. 1—188).

b) Mistra Mikuláše Černobýla, měštinina Žateckého: Správa a způsob hospodářství (str. 190—259), ještě dříve nežli Brtwínowa sepsaná a však nikdy netištěna.

c) Traktat o odúmrtí, pismo přiwodí mistr Jan Hus (str. 260—270). Připsaná tato kniha p. Labaunskému z Labauně a na klášteře Hradišti nad Jizerau. [O hospodářství, kniha r. 1567 w Olomauici k prodeji dowolená zdá se též býti.]

859. Naučení uroz. a statečného rytíře p.

JANA DOBŘENSKÉHO heitmanům dané o řízení poddaných a sirotkůw. Rkp. od r. 1550 w Hradci Král. Výjimek tištěn w Čas. Mus. 1843 str. 426.

860. Rozmlauwání člověka stawu rytířského s pánem J. M. o hospodářství a důchodech piwowárských l. p. 1554. Po druhé wytištěno u Dan. Sedláčanského 1604 w Praze. Po třetí wydáno od Fr. Al. Wacka atd. 1818 w Rozmanitostech L. str. 3—31.

861. Knička o štěpování rozkošných zahrad. W Holomauici u Jana Günthera 1558 w 8. Po druhé 1604.

862. Regiment spráwy owěho dobytka we dvoje knihy rozdělený od **ALŠE KNOBLOCHA** z Pirnsdorfu a w Litoměřicích, w Praze Bart. Netolický we 4. 1561.

863. O malých bylinných zahrádkách (necelá u Dobr. nyní w Museum. Zdá se býti u Jana Hada tištěno.)

864. O štěpování mnohých a rozličných štěpuow, kterak a kterého času máš s užtkem je štěpowati, o tom tuto najdeš příhodná, wyborná i zkušena naučení w 8. w Praze skrze Jana Hada Kantora A—C4.

865. Winice w jakém položení má býti, a jakým způsobem člověk má ji dělati, aby z toho hodný užitek mohl míti. Přitom také jak se wino chowati a opatrowati má. Skrze Jana Hada w 8. A—E2. Též w Holomauici u Jana Günthera l. p. 1558, 1563 w 8. men.

866. Instrukci hospodářská **Wiléma biskupa** Olomuckého r. 1570 u p. Bočka. Rkp.

867. *Floriana Griespeka* z Griespachu naučení auředníkům hospodářským dané 1588. Tištěno z rkp. w Čas. Mus. 1835 l. 43.

868. W knize Görla z Görlšteina: Vinitorium etc. (1591) jest také správa o chowání a zachowání wina. U exempláře p. archivara Bočka stojí přidawky psané sauwěké: a) Winičné dílo hospodářské 8 listů. b) Když se wino zdvihá 4 listy. c) Spis o wině 1 list. Item d) rozvržení grošůw.

869. **JOŠTA Z ROŽUMBERKA** knička o štěpování, w Praze u Buriana Waldy 1598 w 8. Byl tento Jošt (Jodocus) otec Wiléma a Petra z Rosenberku a připsal tu knihu synu Petrovi. Výjimek z ní w Tomsowě Chrest. str. 183.

870. *Poleziny z Lobkowicz* zřízení r. 1608 přede wši obcí přečtené. Z rkp. podal prof. Stárek w Čas. Mus. 1844 str. 176.

871. *Collis uinaria*. O winohradech a horách winničných též i o winích, otázky i s odpovědmi přitom i kratičké naučení dle písem sw. k těmto časům potřebné od Jiřika Tesáka Mošowského, w Praze 1611 w 8. u Jiř. Hanuše Landškronského.

f) Kuchařství.

872. Knička jenž slowe kuchyňská 1569 w 8.

873. Kuchařství o rozličných krmích, kterak se užitečně s chutí strojiti mají. Jakožto zvířina, ptáci, ryby a jiné mnohé krmě v všelikém kuchaři aneb hospodáři knížka tato užitečná. A ocet jak se dělá, také zadu najdeš, v mal. 8. W Praze u Jana Kantora A—Q7.

W předmluvě praví: Někteří sobě krmě poznamenávali: kteréž já v jednom místě naedši pořádně s dostatkem, z jiných rozličných vybrané ty jsem pro lidské pohodlí... imprimowal. Nazwaw tu knížku Kuchařka proto, že, co výborná kuchatka umí, to zde najdeš atd. jiné něco starší vydání též knihy jest v téměř formátu silně A—Dd po 4 listech a sice rozmnožené vydání.

874. Kniha kuchmisterská a kuchařská od p. **BAWORA RODOWSKÉHO** z Hustiřan. Připsaná paní Kateřině rozené Přepické z Lichumburka wdově po panu Wilémowi starším Malowci z Malowic na Walečowě a Kolodějích. W Starém městě Pražském u Jiřího Nigrina 1591 v 12.

Praví w předmluvě: Poněwadž té knížce w kuchynské správě nikdá prvé w českém jazyku podobné nebylo atd. — W Holomauci u Jos. Hirnlowy (w nowě rozmnožená) A—D.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

875. Slovár bylinářský w přidatcích věku XVII ku knize: Hieronymi Tragi de stirpium in Germania nomenclaturis Argentorati 1552 (u p. Bočka).

876. Herbář jinak bylinář welmi užitečný a figurami pěknými, zřetelnými, podle pravého a jak živého zrostu bylin ozdobený, i také mnohým a zkušným lékařstvím atd. Od doktora Petra Ondřeje Matthioly Senenského nejprw w latinské řeči sepsaný, a již na českau řeč od doktora **THADEÁSE HÁJKA Z HÁJKU** přeložený w Praze u Melantricha atd. fol. 1562.

Spisowatel tohoto herbáře P. O. Matthiolus byl rodem Wlach, životní lékař arciknížete Ferdinanda, učený muž, kterýž své botanické známosti do všech živých jazykůw uwésti se snažil, ač sám toliko wlascky a latinsky psal. On se sám staral o rytiny k vydání herbáře českého, na nějž mu stawowé na sněmu (1558) 250 kop grošů českých dáti uzawřeli. Do češtiny však jeho spis uwedl Thadeáš Hájek z Hájků. Podruhé wyšel pod titulem: Petra Ondřeje Mathioly herbář aneb bylinář, sprawený od Joachima Kammeraria. Z němčiny přeložený od Adama Habera z Riesenpachu a Dan. Adama z Weleslawína, též u něho tištěný 1596 fol. wel. s rytinami na dřewě.

877. **ADAMA ZALUŽANSKÉHO** a) Methodus herbaria Pragae 1592 we 4. u Jiřího Dačického, sice latinsky psaná, ale zawírá též česká jména bylin.

b) Rád apathekárský, kterýžby při prodaji všelijakých lékařství jak w těchto slavných městech Pražských tak také i jiných w krá-

lowství českém .. držán a zachowán býti měl 1592.

c) Cena neb wyměření všech lékařství, tak skladných, jak chymických, tak galenických a w městských apatykách Pražských ku prodání se nacházejících, w Praze u Jana Šumana we 4. 1592, též 1596, we Frankfurtě na Meině r. 1604 we 4. Pak u Urb. Goliáše 1659 we 4. u Arnolta z Dobrosławina 1699 fol. Pak lat. něm. a česky 1737 w 8. w Praze.

b) Léčitelské a ranné.

878. Najjasnějšímu knížeti a pánu, panu Ferdinandowi Římskému, uherskému a českému atd. králi, Jeho Kráľowské Milosti ku poctiwosti. A jiným všem obywateluum kráľowství českého, též i příslušejícím k těmž kráľowství zemím, k užitku a dobrému. Gruntowní a dokonaly Regiment, neb zpráva, jak jedenkaždý člověk we všech věcech zdrawí své z boží pomoci uměním wždycky opatrowati, a mnoho těžkých nemocí i také nečasné smrt předcházeti má a muože. Skrze urozeného a wysoce učeného *Jana Koppa* z Raumentalu, sedmera swobodných umění a w lékařství doktora, w šest dialogůw aneb šestero rozmlauwání pořádně sepsaný. A skrze urozeného **HYNKA KRA-BICE** z **WAITMILLE** w češtinu přeložený. (Na konci): Dokonány jsú knihy tyto we středu po sw. Řehoři. Léta paně MDXXXVI (1536) a jsú wytisťeny w Starém městě Pražském skrze Jana Hada: Nákladem doktora Jana Koppa atd. fol. listů 187, 4 listy nápis, obsah, předml. neb připsy, 15 listů registů.

Praví Kopp w zawření řeči, „že sám dostatečně ... české řeči nerozumí, že ale má tu naději, poněwadž wykladači, jichž dwa měl, (tedy Krabice sám nepřekládal) jsau mu za nejlepší a w té věci nejzwyklejší, jichž se na onen čas doptati mohl, schwálení a oznámení, a poněwadž jest jim podle jich wšw wůle, nemalý a poctiwý úplatek, i přes swau možnosť a ne bez obtížení za to učinil, že jsau se w tom bez pochyby, jakožto na dobré a ctné lidi náleží a sluší, slušně zachowali, a wěrně knihu jeho přeložili.“ Jan Kopp byl životní lékař císaře Ferd. I. Na některých wýtiscích připsal králi Sigmundowi.

879. O krwe pauštění žilami a bahkami, spis z mnohých učitelůw wybraný, w Praze u Jana Hada w 8. 1538, po druhé 1597.

880. Knihy rozličného lékařství od r. 1545. Rkp. we 4. pap. w Museum.

881. Zlé užíwání hojitedlného lékařství, kteréž se k nenabyté škodě lidského života a statku wztahuje. Toho k uwarowání všem wůbec křesťanské lásky wystraha. Podle toho také obsaženo jest, kterak náš život práwě a pořádně má dokonán býti, abychom k dokonale starosti přišli, a životu našemu uložného cíle dosáhli.

Skrze *Molleriana* obojího lékařství a filosof. doktora. W Prostějově u Jana Günthera 1550 we 4. archů 7.

[Připsáno Wolkowi staršímu z Krajku nejw. purkrabímu.]

882. Kniha lékařské, kteréžto s velikú práci skrze Jana přijímá *Nawitu*, z mnohých knih lékařských w jedno jsau shromážděny. Léta Kristowa 1551 we 4.

883. Lékařské knížky z mnohých knih lékařských vybrané, mistra KŘIŠTANA i jiných proti neduhům a nemocem rozličným, w jistých kusích zprubované, každému potřebné i užitečné, XLIV. w 8. (Na konci): Wytištěno w Starém m. Pražském u zlatého Prstena ten pátek před nalezením sw. Kříže 1544. A—K. W Holomauci u Jana Günthera w 8. 1553 w 8. 1565.

884. Lékařství proti nemocem wnitřním a zewnitřním celého těla, kterakby se mohly nemoci na wodách poznati 1554. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 42.

885. Kniha výkladůw na traktat dewátý slawného a wysoce wznešeného lékaře *Rasisa* k Almansorowi o nemocch a neduzích wšeho těla člověčího atd. Od mistra JANA ČERNÉHO w lékařském umění muže slowutného atd. sepsaná z mnohých a rozličných předních dobře zkušných lékařských doktorůw a mistrůw atd. (Na konci): W auterý před. očištowáním Panny Marie, jináč Hromnicemi, léta páně 1480. W Praze w kolleji Reyčkowě. (Čtyry listy jsau přidány z Bertrucia Bononienského roku 1496). Kniha wěrně z latinské řeči do české přeložena jest ode mne MIKULÁŠE WRÁNY, jináč Adelffi, bakaláře, a spolu sauseda při městě Litomyšli, na žádost slowitného Jana Zborského, spolusauseda tutěž lékaře umělého. Dokonána šťastně léta páně 1566, w auterý památný moudrosti boží... Rkp. weř. bibl. XVII. E. 25. 121.

896. Kniha lékařství ženských, 1558 w 8.

887. Kniha lékařství w stawu manželském (před 1567).

888. *Kniha školy Salernitanské* o zachování dobrého zdraví, w rkp. weř. bibl. XVII. D. 4. fol. b. r. [Snad z tištěného ten opis, jakž saudil Dobr.]

Jsau to weršíky, obsahující pravidla způsobu žiti s obšírným výkladem každého pravidla. Rkp. ten obsahuje též recepty rozličných líkůw proti wšelijakým nemocem; ne bez powěry onoho věku, k. p. Cedulka dětem pro psotník na hrdle nositi: ✕ HABER † HEBER † NAH † DAB. † — Tištěna w Olomauci u Fr. Milchthaler 1584 w 8. pod titulem: O zachování dobrého zdraví, knížka školy Salernitanské ku králi englickému, s výklady Arnolda Novikomenského, z nowu woprawenými skrze

Jana Curiona a Jakuba Crellia. [Milchthaler dle předml. ji přeložiti dal.] Item

a) O vybrání lepších prostých bylin. Rythmowé *Otty Kremonského*.

b) O mírnosti pokrmu a nápoje též spaní atd. od Dr. Filipa *Melanthona*.

c) O způsobu života zdravého lidí obecných, knížka Polybia — od *Andernaka* z řecké řeči w latinskau přeložená. A—EE. (Boček).

889. *Henricha Rancowia regiment zdraví*. Z latiny přeložený od ADAMA HUBERA Z RIESENBACHU. Nazad přidání jsau versus scholae Salernitanae. Rythmy českými prostě wyloženi od M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA 1587, w Praze w 12. str. 371. Od Faustina Procházky wýtah z něho, w Praze 1786 w 8. wydaný, str. 180.

890. *Apoteka domácí*, w kteréž se zawírají a wypisují rozličná lékařství, snadná k přístrojení, proti wšelikým neduhům těla lidského i audů jeho od hlavy až do noh wnitřním i zewnitřním i také některým nedostatkům howadským, a jiným věcem k hospodářství náležejícím, z německého herbáře doktora Petra Ondřeje Mathiola sebraná, a nyní w jazyku českém wůbec wydaná od D. AD. HUBERA z Riesenbachu a M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA. Léta páně 1595 w 8. archůw Ddd. Potom w Praze u děd. Welesl. 1602 w 8. 1620 ib.

Jest to vlastně wýtah z velikého herbáře 1596, od týchž dwau wydaného, od Hubera z R. učiněný pro chudší lid, kterýž sobě velikého herbáře zjednati nemohl.

891. *Kniha lékařská* o rozličných neduzích a nemocch z mnohých knih wybraná a welice prospěšná. Rkp. od r. 1623, w bibl. weř. XVII. E. w 4. na pap. str. 163.

Obsah: a) O nemocch od hlavy až do pat. b) Lékařství proti ženským nemocem atd. c) O syropích i také trančích proti... neduhům wnitřním. d) O flastřích. e) O mastech. f) W času morním zpráva. g) O cukřích. h) O nemocch dětských. i) Na str. 114 počínají se knížky lékařské o moci rozličných wod z rozličného koření wypálených. První jest o wodě pelynkowé, a poslední z Celi-donie. k) Na str. 133 počínají se wychwalování příprav antydotare (t. antidotaria Nicolai praepositi Salernitani, kterýž byl žiw w 11. půli XII stol.) První z těchto lékařství jest aurea Alexandrina, jméno mající odtud, že mezi jinými věcmi zlato se k němu běře, a že nalezeno jest od mudrce Alexandra de Tralles. Druhé slowe Adrianum, že od císa. Hadriana užíváno bylo. Poslední jest zázwor. l) Na str. 161 jest pronostika Ippokratosa t. předwědění stawu nemoci ze znaku, jako potu, moči atd. m) Registrík. Jiný rkp. weř. bibl. XVII. G. 9 též H. 23.

c) *Morní*.

892. Spis, že člověk může před morem ujiti, složený od WOLDŘ. WELENSKÉHO z Mai-

chowa 1531 a vytištěný u Sewerina mladšího, w Praze 1538.

893. Krátký spis o morové nemoci od Jana OŘECHOWSKÉHO, 1552 w 8. W Prostějově u J. Günthera.

894. Lékařství přednější a zkušená proti mornímu nakažení. Z něm. w jazyk český od JANA LITURGA z Turska přeložená u Jiřika Melantricha Rožďalowského, w 8. 1557.

895. Krátký výpis o nemócích morních. Od ŠEBEST. OKSA sepsaný a vydaný 1562.

896. Sedlák powycwičený maje rozmławuání s doktorem lékařským, že od morových bolestí žádného nakažení není, dowozuje, w Praze u Jiř. Černého 1582 w 8. Spisowatel jest JAN BAKOWSKÝ (Bacoviensis u Balbina). Výjimek w Tomsow. Chrest. str. 170. Post dedicationem: Kněz Jan farář w Bakowě.

897. Rozmławuání o moru: Jestli mor neduh nakažující, s předmluwau JANA KOCÍNA z Kocinetu, w Praze u Dan. Ad. z Welesl. w 8. 1582.

898. Krátké naučení, kterak se lidé pobožní w čas moru chowati mají, w Praze u M. Dan. Ad. z Welesl. w 8 1582.

899. Bartol. Šwalba z Jisic Gorlického narizení a zpráva, jakby se času morního lidé chowati měli, w Praze u Welesl. we 4. 1598.

900. Knižka o moru od M. ŘEPANSKÉHO Z CHOČNĚ, 1599 w 12.

901. Lékařství w čas rány morové duši i tělu užitečné, w Praze u Welesl. 1599, w nowě vydané skrze M. PROKOPA PAEONIA SWĚTNOWSKÉHO, probošta kolleje weliké, 1614 w 8.

902. Traktat o moru od PAWLA SLOWACIA, 1600 we 4.

903. Jana Herynka O zlém a škodliwém powětří, 1615 w 8.

904. O ráně morové paterá zpráva upřímná k životu wěčnému každému křesťanu wěřícímu prospěšná. Skrze kn. JANA CAMPÁNUSA, w Praze u Jana Stříbrského we 4. 1617.

905. Wita Jakše zpráva o moru w 8. (Index).

d) Porodnictwí (babictwí).

906. Knižka potěšitelná wšechněm těhotným a rodícím manželkám, w český jazyk přeložená a vydaná u Jiřika Melantricha z Awentinu 1567 w 8. str. 151.

Jest to Tomáše Günthera nawedení ku křesťanskému chování se těhotných před porodem, při porodu, a po porodu: kterauž JIŘÍ RYBÁK, měšťan Strakonický do češtiny přeložil.

907. Růžowá zahrádka žen plodných o počtí, puosobení, zplození, složení a rození člowěka atd. W Praze 1576 (w Museum) 1577 u Jiř. Jakoba Datického w 8. archů A—W.

Opět 1581. Spisowatel její jest Matauš Wolkenberger.

908. Kniha lékařství mnohých w stawu manželském potřebných těhotných žen, a porodných bab *Ruožená zahrádka*. Doktor *Eucharis Reslin*, lékař někdy městský w Frankfurtu Š. Lékařství ženská. Doktor *Jan Kúba*. Š. O tajnostech ženských, *Albertus Weliký*. Š. O nebezpečných případnostech těhotných žen. *Ludwik Bonatiolus*. Š. O chování dětí, doktor *Bartoloměj Merlinger*. (Na konci) 1558 vytištěno w Holomauci u Jana Günthera w 8. mal. 140 listů. Pak w Holomauci skrze dědice Milichthalerowy 1597 w 8. mal. 131 listů, s rytinami na dřewě.

Nápis má některá slova černá, některá červená. Po druhé tamže u Jana Milchtálera 1609 w mal. 8. listů 81 skrze Matauše Březinu impressora.

e) Koňské lékařství.

909. Knižka užitečná proti wšelikým nemocem, wadám, wáśním i jiným koňským nedostatkům atd. podle které knihy p. Jan Šembera Černohorský z Boskowic atd. koňům swým pomáhati dáwal, w Praze u J. Nigrina 1608 w 8. 100 listů. Koňské lékařství 1564 w 8.

910. Zpráva o dobytku koňském, sepsaná statečným ryt. JANEM DOBŘENSKÝM od r. 1550 až do 1580. Tišt. z rkp. w Čas. mus. 1843 str. 499.

911. Z *Wlasimě Hynek*. Apateka koňská na tři díly rozdělená atd. od Hynka z Wlasimě na Jemnici, Dolní Slatině, Skalici a hradě Bitowě, cis. raddy. — Psaná od JIŘÍKA ADALBERTA LAGONIDES 1615 na hradě Bitowě (Vellau). Rkp. fol. (Boček). Jiný rkp. weř. bibl. (Bibl. Kinsk. F. 2. 309] kdež stojí datum: 3 Jul. 1650. (?)

912. *Knihy koňských lékařství přepsané uroz. a statečným rytířím p. Petrowi Mitrowskému z Nemyše a na Jetřichowicích*. Pán bůh rač jich Jeho Statečnosti dáti w dobrém zdrawí užíwati l. 1617 ode mne *Petra Weykharta* z Karnowa. Rkp. we 4. listů 160 a stran 74 na pap.

Nyní u Ex. p. hrab. Mitrowského, praesidenta zemsk. práw. Na listu 1. koňské lékařství z mnohých jiných vybrané a přepsané a zkušené: O znamení dobrého koně; o srsti a způsobu koňském; obyčda na koních; naučení rychtářů; lékařství, který kůň by se wyplecl a neb jinak urazil, že by mu od toho plece schlo; kterému koni roh w hromadu jde; který kůň se zašlapí; proti krticím; proti uchwácení koně; pro raupy neb čerwy w životě; pro zájem koní; na podzubech lékařství; pro odražení jadra, když se kůň odráží atd. Od listu 160 jest sebrání w něm. řeči o též věci. [Ještě také zehnaním léčí některé neduhy, k. p. pro wzteklinu člowěku nebo howadu: Napiš na chleb tato slova a dej po dewět dní tomu což pes zkausal. † Yron † Kyron † Kafan † Kapanado † streben. †

I. PRÁVNICTVÍ.

a) Řád soudní.

913. Zřízení o komorním heitmanském a dworském saudu; actum v Praze tu středu před božím na nebe wstaupením we 4. 1534.

914. Nowé zřízení o wyzdwižení desk zemských pohořelých w 8. 1541. Též u Sewerina Mladšího we 4. 1542.

b) Zřízení zemské.

α) České.

915. Zřízení zemská Ferd. I (na konci): wytištěna a dokonána jsau tato práwa a zřízení zemská w Starém m. Pražském 1530 u Pawla Sewerina we 4.

Exemplář u Schönherra. P. Kopitar uwádí 1534 we 4. Tomsa uwádí výjimek z wyd. od r. 1538 w Chrest. str. 143.

916. Práva a zřízení zemská království českého. (Ku konci:) Tato práwa ... dokonána a wytištěna jsau nákladem pana Woldřicha z Prostiboře ¹⁾ a na Lochowicích ... skrze Jana Kosořského z Kosoře l. p. 1550 fol. Předmluva Woldřicha Humpolce z Prostiboře 1 list. Výsada na 10 let od Ferd. I, aby nikdo jiný krom téhož Wold. z Prostib. těch práv ne-tiskl, pro práci, kteráž při napravování práv těch měl (od r. 1548) a ostatek listůw 219 mimo Registrum 58 listů.

Tohoto wydání první tisk má titul bez rámce, zadu jedno registrum, a ku konci českého lwa; druhý tisk má na těchto 58 listech dvě registra, ku konci znak Jana z Kosoře, a titul jest w ozdobném rámci. Wábec čtvero rozdílné wydání bylo téhož roku. Potom 1564, 1565, 1579, 1594 w Brně 1701.

917. Práva a zřízení zemská král. českého (výťah z velikých 1550 Ferd. I) od Krist. z Koldína w Praze w 12. 1583 archů Ff. u Jiřika Nigrina.

918. Práva a zřízení zemská království českého. Léta MDLXiii. (1564) (Před rejstříkem:) Tato práwa a zřízení zemská království českého dokonána a wytištěna jsau nákladem urozeného a statečného rytíře pana Wolfa z Wřesowic na Daubrawské Hofe, Teplici a Krupce atd. J. M. C. raddy, nejvyššího písaře w království českém a praesidenta w zřízené komoře w témž království českém. (Na konci): Wytištěno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu w středu po stěti sw. Jana, jinak xxx dne měsíce Srpna l. p. 1564 we fol. 6 stránek nápisu, erbu, připsu králi Maximilianowi,

obrazu saudu zemského; textu 493 str., rejstříka 57 stránek.

Po druhé s týmž nápisem u Dan. Ad. z Weleslawina 1594 s regist. auplným. Na jehož počátku stojí, že jest sebráný od S. z O. (t. Sixta z Ottersdorfu) na konci pak písmena l. p. 1594 D. A. z W. (t. Daniel Adam z Weleslawina. W připsu prawi pěkně o proměnnosti všech we světě věcí, tak také práv, že tato práwa na rozkaz Ferd. I od jeho syna arciwěwody Ferdinanda s jistým počtem od stawůw tohoto království s plnou mocí k tomu woleným w jistý řád a způsob uwedena byla, a tato práwa Wolf z Wřesowic na svůj náklad vydaje cis. Maximilianu obětował. Že on sám nejwětší podíl na sebrání jich měl, to zjewno, a Balbin dokládá, že jsau od něho spořádána s zvláštní pilností, bystrým saudem, a s welikau w práwich zběhlostí. Do něm. je přeložil Sturba Kadanský 1617.

919. Artikulowé práv a zřízení zemského léta p. 1569 w přični 8.

920. Jafet Jan. O stupních přátelství krewního i příbuzného, okolo r. 1590—1600 psaná kniha, již sám spisowatel připomíná w předmluwě na Meč Goliášůw. Dedikována jest otci t. biskupu Jednoty bratru Jakubowi Narcissowi. [Rkp. u p. Bočka.] Arbor consanguinitatis lat. et boh. 1 list. Rkp. XVI stol. (u Bočka).

921. Kratičké summowní sebrání zřízení zemského všech artikulůw od A I. až do Z III. království tohoto českého. Rkp. perg. 1614 w Museum num. 979.

922. Knižka zawirající pokuty zřízením zemským w nowě wydaným obsažené. Wyd. w Starém městě Pražském. G. iiii (w Museum).

β) Morawské. ¹⁾

923. Zřízení markrabství morawského, o saudu zemském, kteréž jest učiněno w Znojmě léta 1535 w 12. (Ku konci:) Wytištěno .. in monte Liliorum. Nákladem... Otmara z Nepomuku. W Olomúci r. 1545, 1546, 1562. Item rkp. nejstaršího zřízení m. m. 1520 (Boček).

924. Zřízení zemská markrabství morawského, w Praze u Jana Hada w 8. 1544, w Olom. u J. Handle 1604 we 4.

925. Práva a zřízení markrabství morawského 1545 we 4. Též w Holomauci u Jana Günthera 1562 we 4. a tamže u Handle 1604 we 4. W rkp. w Hořowicích w fol. a we 4. Jiný rkp. Práva morawská fol. we 4. wáz. tamže.

926. Akta sněmowní w markrabství morawském r. 1490—1534. Rkp. fol. sawěký. Též zřízení neb snešení sněmowní markrab. mor. od r. 1493—1599. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1) Rytíř český, místopisatel království českého, wydál tato práwa s powolením krále Ferd. jakž dí Balbin.

1) W archivu Smečanském nalézá se výborná sbírka práv morawských, w rukopisech četných.

y) Slezské.

927. Zřízení zemské knížetství Opolského a Ratiborského i jiných krajův k nim příslušejících, vytištěno v Holomauci u Jana Günthera 1562 ve 4. Podruhé v Nysy u Ign. 1671 ve 4. Rkp. z tištěného, v Mus. 787.

928. Zřízení Těšínské 1573.

929. Práva a zřízení zemské knížetství Těšínského, v Holomauci skrze dědice Milchthalerovy 1592 ve 4. Též rkp. v Museum ve 4. num. 785, 786.

c) Práva městská.

930. *Práva městská* (následuje druhý titul): Knihy městských práv Starého města Pražského a jiných měst království českého vedle gruntovních císaře Justiniana knih, obecných starých krátce sebrané, na česko vyložené od **BRIKČÍHO Z LICSKA** fol. 1536. (Na konci:) Hoc opus juris impressum in Litomyšl per Alex. Plznensem. Mense Aprili anno millesimo quingentesimo XXXVI.

Jsau to první práva městská. Připsal je vydavatel Brykčí z Licska Ferdinandovi I. Ten připsal jest s titulem červeně tištěným, jiné připsání jest s černým titulem Purkmistra a radě Star. města Pražského. Datum tohoto jest v pondělí po novém létě, onoho feria sexta post festum Trinitatis 1536. Pro tu knihu (dř. Stránský), že někde od zemského zřízení odstupovati se viděla, mnohé nesnadnění se povstalo na sněmích zemských, až pak zlepšená a určitější nejprve Maximilianu (1569), potom jeho synu Rudolfovi (1579) od měst podána, a náležením sněmu, pak potvrzením královským moci šířiti opatřena byla; a to jsou: Práva městská království českého. (Na nápisu pode lvem českým): Anno Domini MDLXXIX (1579). (Na konci): Vytištěno v Starém městě Pražském u Jiřího Melantricha z Avenčinu a M. Daniele Adama z Welšlawína. Léta páně MDLXXIX. Připsal císaři Rudolfovi II od purkmistra a rady Starého města Pražského 3 listy fol. Potom předmluva mistra Pawla Kristiana z Koldína, kancléře Star. města Pražského, a pořádek titulův práva městského, spolu také tři listy s nápisem a rytinou saudu zemsk. všeho před textem 8 listů; text listů 226, registrum 60 listů vše ve fol. V předmluvě praví Koldín: Jak velikau práci a snažností tato práva městská král. českého, od lidí rozumných a v právech zblých sepsaná, a v jistý pořádek uvedená, potom s jakau těžkostí, a jak v prodloužení času, k vytištěnutí podána jsou, o tom není potřebi mnoho psáti. Nebo kdež se má co platného a prospěšného všem vůbec vydati, to bez práce nikdá nepřichází, a přijíti nikoli nemůže... Čehož jsou předkové naši i někteří z nás, výše nežli před léty padesát, tak jakž sněmovní sněšení ukazují, žádostmi byli, a na mnohých sněmích ož snažně pracovali a připomínali, toho jsme bohda ke všemu dobrému stavu našeho městského dočkali, a práva městská král. česk. všecněm vůbec vydaná spatřili. Začíná všeobecným pojednáním: „O spravedlnosti a právu vůbec, od čehož jeprw ku právu konšel-skému atd. přistupuje. Čestná výborná, jadrná i zřetelná. Novější vydání pod nápisem: Práva

městská království českého a markrabství moravského 1701 v Brně u Fr. Ign. Sinapi fol. str. nápis atd. 26, text 452, rejstř. 123. Připsal Cís. Leop. I od rady Brněnské, pak jako v předešlém vydání všecko. Též v Praze 1755 fol. práva městská král. českého atd.

931. Zřízení krále J. M. o posudném ve 4. 1546.

932. *JANA STRAKONICKÉHO* Výklad na Donata o právech. L. p. 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 24. fol. [cf. II. 88.]

933. Práva městská království českého v krátkau summu uvedená skrze mistra **PAWLA KRISTIANA Z KOLDÍNA** a na Martinicích, kancléře Star. m. Pražského. Rkp. weř. bibl. XVII. 4. 39. fol. b. r. Tištěna v Praze u Jiř. Nigrina 1579 v 12.

Znowu vytisknutá a na mnohých místech opravená 1582 v 8. Připsal císaři Rudolfovi od purkmistra a rady St. m. Praž. 1579; pak připsal Burianu Trčkovu z Lipy atd. podkomořimu král. českého od Pawla Kristiana z Koldína na Martinicích dán 1582 25 Ledna, pak předmluva pod datum 1579 2 Září. Pořádek titulův práva městského, a výstraha od Jiřika Nigrina jinak Černého, t. že výsadu má l. p. 1581, v pátek po památce sv. Jana sobě udělenau, aby nikdo jiný těch práv netiskl, než on, všeho toho 18 listů, samých práv 195 listů, rejstř. 22 listy. (Na konci:) Vytištěno v Starém městě Pražském u Jiřika Černého léta MDLXXXII (1582). Připojeny jsou: Pokuty právy městskými obsažené, a v jistý pořádek uvedené skrze Jana Krist. z Koldína, listů 5. Poslední list zvláštní má s jedné strany Motto (sv. Pawla k Tim.), na druhé straně štít Koldína. Potom vydáno 1583 (Cat. Pelc.) 1691, pak od J. F. z Wrby výtah práv městských král. českého. V Praze 1691, 1700. Přidána: Krátká obsažitedlnost processu právního. Opět v Praze u Jos. Ant. Šilharta 1725 v 8.

934. Pokuty právy městskými obsažené, v Praze u Nigrina v 8. 1582.

935. Práva městská král. českého a markrabství moravského, v Brně u Fr. Ign. Synapi fol. 1601.

936. Výtah z práv městských. Rkp. v Mus. 824.

937. O mezech, hranicích, saudu a rozepři mezní i příslušenství jich v království českém od **JAK. MENŠÍKA Z MENŠTEINA** na Mokropsech a Wonoklasech atd. W Pr. v impressi Šumanské 1600 v 8. Batbin praví, že za jeho času právníci tu knihu chválili. Výjimek z té knihy jest v Chrest. Tomsowé na str. 195—202. Rkp. z tištěného jest v bib. weř. XVII. H. 7. b. r. v 8.

938. Srovnání práv městských, novel a zřízení zemských dle abecedy. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 13. Mus. rkp. 722.

d) Práva Děvinská.

939. Extrakt hlavnějších a přednějších artikulův z práv *saských* a nebo Magdeburských J. M. C. Maximilianu II podaný od Litomě-

řekých i jiných měst týchž práv užívajících 13 Unora r. 1571. Rkp. fol. listů 29. (*Připojeno*.) Srownání práv Pražských s právy Magdeburskými 6 listů, (jenž se stalo na poručení Max. II a radilo k zrušení těch cizích práv). W mus. rkp. 735.

e) Nařízení rozličná.

940. W r. 1547 od deputovaných stawů řád služebníků, nádenníků a řemeslníků wyhotowen a wtělen do desk zemských lit. D. 16.

941. Statuta k hašení ohně p. WÁCSL. HAUGWICEM z Biskupie a na Litomyšli stvrzené r. 1564. Čas. mus. 1844 str. 602 (zaslal prof. Slárek.)

942. J. M. C. instrukci a nové nařízení o vybírání... posudního w městech w král. českém, w Praze u Melantr. 1567 we 4. listů 7.

943. Nařízení král. impressorům 1567. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 23.

944. Artikulové pořádku pasířského Star. m. Pražského 1586 perg. rkp. w Mus.

945. Jeho Milosti Římského císaře, uherského a českého atd. krále atd. Nařízení a usazení, jaký řád při tomto sjezdu a J. M. Cis. dworu nyní i napotom w městech Pražských ode všech držán a zachován býti má, 1570 we 4. 11 listů. Nařízení policejské bez udání tiskárny. Mandat od 8 Unora 1570.

946. Akta r. 1571 w příčině zapovězených knih u knihkupců Pražských. Z rkp. tištěno w Mus. Čas. 1833 str. 375.

947. Nařízení cis. Maximiliana o dani z winic Fol. 1573.

948. Císaře Římského, uherského a českého atd. krále atd. J. M. atd. Nařízení mezi řemeslníky a některými jinými obchodníky s strany drahot w tomto království českém, podle kteréhož se jeden každý zachováwati powinen bude, počnauč od ponděliho po sw. Matusi l. 1576, wytišt. w St. m. Pražském u Jiřího Melantricha z Awentínu, Fol. 13 listů.

949. Císaře Římského, uherského a českého krále atd. (Rudolfa II) J. M. řád a ustanowení, jakby se napotom w městech Pražských s strany jistých a w též řádu ze jména obsažených artikulůw jeden každý chowati měl, l. 1598. Nowé wydání l. 1601 fol. 7 listů.

950. Nejjasnějšího a nejnepřemoženějšího knížete a p. pana Rudolfa druhého atd. Pána našeho nejmilostiwější (sic) s stawy království českého nařízený řád, jak se řemeslníci, handléri a obchodníci i jeden každý jiný w prodajích a kupowání wšelijakých věcí, nicméně i w placení čeledi nádení w též král. českém chowati má, wytlačeno w St. m. Pražském w impressi Samanské 1605 fol. 21 listů.

951. Instrukci J. M. C. purkmistra a raddě St. m. Pr. při obnowení raddy l. 1608 w ponděli den památky sw. Jiljí opata 1 dne měs. Září dána s. a. (saec. XVII) fol. rkp. weř. bib. XV. C. 15. num. 1. fol. 28—30.

952. Instrukci Janowi Albrechtu z Trnče, richtáři w Starém m. Pražském, od krále Matiaše. Rkp. 1617, w bibl. hrab. Mitrowského.

953. Prawidlo konšelské w daru nowého léta 1620 presentowané pánům města Jaroměře radním skrze rytliče Jindřicha Ottu z Losu, králowé české měst wěnných podkomořiho. Andreas Fryštský, primas města Jaroměře, daruje. W Hradci nad Labem u M. Kleinwechtra.

f) Mincowni.

954. Zřízení Jeho Milosti Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. Nowé o mincech w království českém, markrabství morawském, knížetství slezském a markrabství Horních a Dolních Lužic wuobec wydané a wyhlášené léta božiiho 1561. Přitom jsau proti české minci zlaté i stříbrné cizí mince, jakby w swé hodnosti brány býti měly, walwowány, w Praze u Jiříka Melantricha z Awentínu fol. též 1577 w Praze u Mich. Petrie.

955. Jeho Milosti císaře Římského, uherského a českého krále Rudolfa II mandat a nařízení s strany mince, která w království českém a zemích k němu přináležejících, podle sněmowniho w ponděli po bromnicích léta tohoto 1577 na hradě Pražském wyhlášeného snešení, jiti, a která podle wyměřeného času a terminu, totiž po swatém Martinu brána býti nemá, wytlačeno na Nowém městě Pražském u Michala Petrie, na široké ulici, w přibytku Brikoého Zwonáře, léta 1577 we 4. A—V.

Jsau samé rytiny peněz berných a neberných, a tudy k známosti peněz spis důležitý. Jiný mandat o mince od r. 1588, jak přijímány a wydávány býti mají w Čechách a přiwtělených zemích, obnowen r. 1593 tiskem.

g) Horní.

956. Smluwa krále J. M. s stawy tohoto království o kowy učiněna na hradě Pražském w ponděli po neděli Kwětné léta božiiho 1534 (wiz práwa a zřiz. země 1550 X. XIX). Tato smlauwa mezi Ferd. I a stawy království českého rozdílná jest od smlauwy mezi Maximilianem II, a týmiž stawy r. 1575.

957. Narownání o hory a kowy, též jich pawowání w království českém, kteréž se od slawné paměti J. M. C. Max. III spolu s stawy téhož království w létu 1575, 18 dne Září na hradě Pražském stalo, a wšebec publikowáno bylo.

Wiz práw. a zřiz. 1594, též obnowené pr. a zřiz.

1627. Téhož r. se smlauwau Swatowácslawskau zwlastě w impressi Šumanské fol. 32 listů. Rkp. w bibl. weř. XVII. D. 24 fol.

958. *Jan Hynconius*: Jus montanum regale i. e. Wenceslai regis II, w něm. a českém přeložení, jež Johannes Hynconius raddě města Jihlawy wěnowal r. 1589. Přeložení z druhé polowice wěku XVI a docela rozdílné od přeložení Sewerina notáře r. 1505. Rkp. ozdobný r. 1589 fol. (Boček).

959. Cisaře Rudolfa II řád horní w českém i něm. jazyku. Rkp. w knihowně Fürstenberské uwádí Pelcel w I. vydání swé Geschichte der Böhmen str. 646.

h) Manská.

960. Manské dsky biskupství Olomauckého w Kroměřiži. Počínají rokem 1536 takto: Léta páně 1536, we čtvrtek po božím wstupu dřížán jest saud lenní w Kroměřiži atd.

961. *Práva manská*, léta pána našeho Jesu Krista syna božího 1538. Tlačeny jsau tyto knihy w slavném městě Olomauci skrze Jana Oliwetského z Heřmaní. Nákladem... Stanislawa (Turza) biskupa Olomuckého atd. kapitol 52. (*Připojeno*): Práva zemská, na kteráž se práva manská wztahují. W Litomyšli 1538 u Alexandra fol.

Erb biskupa Turza jest i při druhém spisu, ano i propovědi z písma sw. atd. z čehož patrno, že u téhož tiskaře tlačen jest, ale ne celý, anobř w Litomyšli u Alexandra Pizenského. wše nákladem biskupa Turza. W knihowně Rejhradské jest rkp. z XVI století fol. táž sama práva manská biskupství Olomauckého obsahující. Pan Cerroni má je w rkp. jednowěkem s tištěnými (Zlob.)

962. Práva čili zřízení medařská jinak lešacká a brtařská, brtnická — rozličná se zachovala. Nejdůležitější z nich saudi p. Boček býti města Litomyšle r. 1578 a Walašské Mezříče z wěku XVI. Rkp. (Boček).

963. Práva manůw a mlynářůw kláštera Třebického, od opata Matiaše potvrzená. Rkp. z XVI století fol. w knihowně Rejhradské.

i) Sedlská.

964. *Floriana Griespeka* z Griespachu řád sedlský, čili artikulowé saudi r. 1588. Tišt. Čas. mus. 1835 II. 153.

965. Práva horenská — winných hor Diwáckých na Morawě z XVI wěku rkp. fol.

966. Potvrzení práv horenských, též řízení se při horách wjas-hradních atd. města Strážnice r. 1611. Rkp. fol. 12 listů (Boček).

k) Wýsady a swobody.

967. Zřízení privilegií koruny a králowství českého. Rkp. od *Matause z Chlumčan* r. 1501

zhotowený, w r. 1608 psaný a swázaný we 4. s předmluwau ku králi Wladislawu.

968. Registrum na privilegia králowství českého. Rkp. pap. we 4. též we fol. w Museum.

969. Paměti o Morawě welmi potřebné některé staré privilegia. Též kniha Towatowska Rkp. w bibl. Rejhradské.

970. Obdarování a privilegia markrabství morawského w opisích a přeložení z lat. řeči. Rkp. XVI. fol. [Jeden rkp. w Cerronských; druhý u p. Bočka].

971. Tito wýpisowé z privilegií krále J. M. a králowství českého z originálůw přepsání, skorigování a wyřízení jsau z zwlastního J. M. králowské a stawu panského a rytířského sněmowních poručení skrze nás: Ladislawa Popela z Lobkowic na Chlumci, krále J. M. dworu w králowství českém maršálka, Jana mladšího z Waldšteina na Točnice, Ludwika Bezdrůžického z Kolowrat na Buštěhradě, krále J. M. Nowého m. Pražského heitmana, Petra Bechyni z Lažan na Pitčíně, Sigmunda Robmhappa z Suché na Pažowě s podepsáním rukau našich, léta bož. 1547, w auterý po sw. Martině (w. Pelcel Vorbericht zu Karl IV I. Th. S. 8).

972. Wýsadní list pořádku pekařského w Dokzích (Hirschberg) od r. 1585. Z rkp. perg. tištěno w Čas. mus. 1840 str. 160. Od *Karla Brantla* c. k. cestowniho tamže.

973. Swobody a zřízení zemská markrabství morawského. Přepsáno z rkp. od r. 1592. Rkp. Mus.

974. Inventář wšech privilegií králowství českého, kteréž na Karlšteine jsau a léta 1598 inventowány byly.

Jeden rkp. uwádí Pelc. im Vorber. zu Karl IV. str. 9. Jiný nachází se w Žitawě při gymnas.

975. Wýsady university Pražské, w jaz. českém od r. 1501—1614, w pozdějších přepisech. Incip. Exscriptum ex chartaceo codice, coepto a. 1545, dein per plures continuato, qui asservatur apud Clar. D. Zeberer Cancellarium Novo-Urbensem s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. A. I. p. 50 sq.

976. Naučení z saudi čili od práwa wyššího města Brna (Rechtsbelehrungen) městům k témuž práwu se přihlašujícím od r. 1471 až do 1616 rkp. fol. (w arch. Brněnském).

977. Registrum wšeljakých listůw, privilegií, majestatůw a obdarování císa. a král. českých, item smluw rozličných w přičině statkůw, dědin na pány ze Šwamberka se wztahujících, w pořádek uwedeno skrze Wácsl. Březana 1616, přepsáno 1617. Rkp. w bibl. weř. XVII. L. 14. Rkp. Mus. 731—2, z něm. přel. num. 733.

978. Instrukcí krále českého na weliké zleh-

čení o všecky swobody vydaná, w Praze u Samuele Adama z Weleslawina 1618 we 4.

979. Klíč do práv království českého Ms. we 4. (u hrab. Mitrowského.)

l) Sněmy a jednání státní.

a) České.

a) *We sbírkách.*

980. U zemských desk sbírka jest sněmů všech od r. 1541, až do 1805.

981. Wýtahové ze sněmů zemských českých, to jest království českého, bez titulů. Z začátku: Poslaupnost knížat a králů českých, kteříž dsky zemské uwedli, pak všechno ostatní sami wýtahové sněmští, fol. ternionůw 58. rkp. z bibl. hrab. Gianini w bibl. Wid. (Zlob.)

982. W kwaternu pamětním wýpisůw červeném l. 1543 we čtvrtek po přenešení sw. Wácslawa sub lit. H. 23. Páni a wládyky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni. Nalézá se w swazku, kdež jest rationarium temporum Balbini, w rukau p. Pubický. P. Candidus a s. Theresia in Boh. doct. toho na 80 archů počítá, ale jsau mezi tím také jiné věci. (Zlob.)

983. Extrakt ze všech sněmů král. českého od l. 1542—1615. Rkp. we 4. w Hořowické knihowně.

984. U p. Brožowského z Prawoslaw a) Sněmy stawů král. česk. od r. 1440 do 1598. Rkp. we 4. b) Wýtah sněmůw od r. 1529 do 1600. Rkp. fol. c) Sněmy rkp. 1541—1590, w archiv. univ.

b) *Po různu.*

985. Akta a kopie některých psaní, listů poselacích, instrukcí, proposití, resolucí, poselství atd. mezi J. M. Cís. Rudolfem II... a mezi J. M. K. p. Matiašem II, králem uhers. w příčině lidu wojenského Passowského problých, w Star. m. Praž. u Janoty Bohuckého 1611 we 4. (stran 155).

986. Wiléma Dyruxa wýtah sněmůw a sjezdůw král. českého od r. 644 až do r. 1611. Rkp. Mus. 761, 762. Item od r. 644 až do 1561 dwa exempláře we 4. Rkp. Mus. 809, 810.

987. Pořádek sněmů w Praze držných od r. 1585—1730. Rkp. weř. bibl. fol. XVII. A. 21.

988. Wýtahy sněmů českých od r. 1529—1606. Item registrum všech sněmůw českých od r. 722—1606. Rkp. z počátku XVII stol. we 4. (Boček).

989. Sněmy království českého o náboženství 1527—75, rkp. w Olomuc. bibl. (Boček).

990. W r. 1527 sněm obecný o sw. Alžbětě, w 23 artikulích. Rkp. (bibl. Lobk.)

991. W r. 1528 a) Dne 19 Máje sněm stawů pod obojí we weliké kolleji (w. Wel. kal.) b) Sněm obecný od swátku sw. Bartoloměje až do sw. Wácsl., kdež 29 artikulů zawřeno. Rkp. (bibl. Lobk.) c) O sw. Lucii sněm obecný z 22 artik. Rkp. (bibl. Lobk.) Sem náležejí d) Listowé Ferdinanda krále českého k stawům s odpovědi jejich we 4. Index. e) Berně, která Ferdinandowi za krále zwolenému dána byla. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 5.

992. W r. 1529 a) Sněm w Budějowicích we čtvrtek po sw. Oswaldu (5 Srpna), kdež administrator pod obojí wypovědím. Rkp. (bibl. Lob.) b) W neděli na nebewzetí p. Marie (13 Srpna) w Praze sjezd držán o věcech náboženství. Rkp. Přitom c) Snesení kněží pod obojí od r. 1529, w rkp. (bibl. Lob.) d) Sněm na sw. Františka držán na hradě Pražském o pomoc Widni obležené, 29 artik. Rkp. e) Sněm o sw. Lucii drženy w rkp. měl p. radda dworský z Rosenthalu.

993. W r. 1530 a) O sw. Matěji na hradě Pražsk. sněm obecný, kdež 21 artik. snešeno. Rkp. b) Sněm všech tří stawů pod obojí na hradě Pražském w neděli po sw. Trojici 14 artik. Rkp.

994. W r. 1531 a) To ponděli po prwní neděli po weliké noci sněm obecný, 40 artik. Rkp. b) W auterý po rozeslání sw. apoštolů w Budějowicích král se stawy 14 artik. ustanowil. Rkp. c) Prwní neděli po sw. Trojici (14 Unora) stawowé pod obojí we welké kolleji sjezd drželi, kdež mezi jiným ustanoweno, aby nikdo ani panského ani rytířského stawu poddaného swého u umění, na něž se oddal, nestrhowal. Rkp. K tomu náleží: d) Swolení všech 3 stawů pod obojí w 10 odstávkách. Rkp. e) Oznámení far, z nichž kněží pod jednau wyhoštění jsau. Rkp. f) Prosba od strany pod jednau podaná králi za příčinau sjezdu strany pod obojí w prwní neděli po sw. Trojici, Rkp. g) 11 Čerwna na sněmu uwedeno jest komorní, dworní lenní práwo. Tištěno.

995. W r. 1532 Na sw. Filipa a Jakuba sněm obec. na hradě Pražském držán u přítomnosti krále, obsahující 14 artik. tištěn w Praze u Paw. Oliwetského we 4. (Rkp. téhož sněmu zawírá 24 artik. w Lob. knih.)

996. W r. 1533 a) Skrze nebezpečenství na toto království odpovědníky a jinými škůdci uwedené, z předešlých sněmů a ze starých i nových zřízení zemských proti takovým osobám wydaných článků 21 wytaženo a tiskem wydáno. b) Artikulowé sněmu království českého a mezi legací Basilejského sboru 1533.

c) Artikulowé z starého i nowého zřízení i z předešlých sněmůw vybrání, wyt. w Praze Pawel Sewerin w pátek po rozeslání apoštolůw božích we 4. 1533.

997. W r. 1534 a) Druhé pondělí w postě (2 Března) na hradě Pražsk. sněmem obecným daň z obilí, piwa, dobytka a koní powolena, nowokřtěnců netrpěti uzawřeno, a porownání o hory s Ferd. I sjednáno (w. Welesl. kal. str. 122) tišt. w Praze we 4. 1534. b) W neděli po sw. Jiří sjezd strany pod obojí w kolleji velké, kdež konsistoř obnowena. Rkp. c) W pondělí po druhé neděli postní sněm na hradě Pražském rkp. (w. Wel. kal. str. 121).

998. W r. 1537. a) W pondělí po přenešení sw. Wácslawa, 5 Března sněm obecný, o kaupi Brandeysa od Konráda Krajíře z Krajek, 16 artik. mimo jiných 13, o které ještě jednáno býti mělo. Rkp. b) Artikulowé sněmu obecného w pondělí po neděli Oculi, w Praze Kosořský 1537 we 4. c) Dwoji odpověď stawům pod obojí ze strany náboženství, jedna we středu po božím těle, druhá w Čerwnu rkp.

999. W r. 1538 a) Na den sw. Vincence sněm obecný na hradě Pražském o pomoc králi na Turka. Rkp. b) Wypsán sněm na středu po druhé neděli postní, odložen pak na pondělí po prowodní neděli, kdež 26 artik. uzawřeno. Rkp. c) We středu po sw. Wawřinci u přítomnosti krále sněmowáno na hradě Praž. a sepsáno 7 artik. Rkp.

1000. W r. 1539 a) W pondělí po sw. Jiří obecný sněm na hradě Praž. 4 artik. Rkp. b) W křižových dnech 11 Máje strana pod obojí we welk. kolleji sjezd měla, kdež w některých artik. zůstáno. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 145. c) Tiskem vyšli: Artikulowé a snešení kněžstwa pod obojí způsobau (o zachování dobrého pořádku w náboženství, kteríž ustanoweni jsau w kolleji Karolinské na sjezdu 24 Srpna) 1539 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 148.

1001. W r. 1540 we středu po sw. Fabianu a Šebestianu sněm obec. na hradě Praž. 18 artik. tištěn we 4. t. r.

1002. W r. 1541 ¹⁾ a) Po shorelých dskách prwní sněm držen w pondělí po narození p. Marie na hradě Praž. Rkp. b) Pondělí po neděli Laetare sněm obec. proti Turku zaražen

jest. Rkp. c) W pondělí po sw. Barboře sněm obec. stawů českých, slezských a lužických; tišt. we 4. Čerw. kw. A. 7.

1003. W r. 1542 a) 11 Ledna sněm stawů Nižších Rakaus s českými a stawy zemí k Čechům přiwtělených. b) Sněm obec. we čtvrtek po sw. Sigmundu. Čerw. kw. A. 16.

1004. W r. 1543 a) Pondělí po neděli Laetare nebo we středopostí sněm stawů českých, morawských, slezských a lužických Čerw. kw. A. 20. b) W pondělí před sw. Filippem a Jakubem w Praze u Bart. Netolického we 4. Čerw. Kw. A. 24. (O tažení proti Turku a jednání se stawy pod obojí, jimž trojí královská odpověď dána, jedna we středu po sw. duše, druhá w pátek po sw. Wítě, třetí w sobotu před sw. Maří Magdalenau). Sem náleží c) Recess Pražskému administratoru pod obojí, w sobotu po swátku sw. Petra w okowich, vše w rkp. d) W pondělí po sw. Kateřině na hradě Pražském. Rkp.

1005. W r. 1544 W pondělí po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 7. Tišt. u Bart. Netolického. Artikulowé na sněmu obecném na hradě Pražském 1544, w pondělí po sw. 3 králích při přítomnosti J. M. K. pánů Morawanůw atd. swoleny. A—C. we 4. Sem náleží: Odpověď městánům Starého i Nowého města Pr. s strany náboženství, dáno we čtvrtek po sw. Julianě rkp.

1006. W r. 1545 a) Sněm obecný we středu po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 20. tištěn u Bart. Netol. we 4. b) Jiný w pondělí po nanebewzetí p. Marie Čerw. kw. C. 2. tištěn u Bart. Netol. we 4. Artikul wytažený ze sněmu obecného 1545. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 166.

1007. W r. 1546 a) Artikulowé sněmu obecného, kterýž držán byl w auterý po sw. Jakubu apošt. čili po Jubilate Čerw. kw. C. 12. w Praze we 4. po Jubilate. Odpověď pánůw a rytířstwa z kraje Boleslawsk. z sjezdu, kterýž jest byl z wůle J. M. sněmem obecním we všech krajích král. českého k mistrům ku weřejné hotowosti atd. položen, na mandat do jmenowaného kraje a sjezdu od J. Kr. M. poslaný 1546 we 4.

1008. W r. 1547 a) w auterý po sw. Valentinu stawowé čeští z několika krajů w Praze snešení učinili. Tištěno. b) Sněm w pondělí po neděli bílé, rkp. c) Tito artikulowé na sněmu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském léta 1547, w pátek po na nebe wstoupení pána Krista swoleni jsau atd. we 4. tišt. 4 listy. d) W auterý před sw. Bartolomějem Čerw. kw. D. 1. tišt. dwakrát we 4. archů 2 1/2. e) We čtvrtek po sw. Bartoloměji, který se však ke

1) S tímto rokem počíná se druhá perioda sněmů českých, od kteréz doby jich zachování nejlepší jest, jak w zemských dskách, w kwarternu sněmowaním červeném 1541 a bílém (na něž tuto potahují se A. 7. atd.) tak jinde, k. p. na radnici Pražské, we sbírce knížete z Lobkowice atd. Pročež tuto jen kratičce se podotknu.

těmto počítati může. Jednání na těchto sněmích w rkp. (w knih. Lob.)

K tomu roku náležejí tato jednání veřejná: *a*) Odpověď obce Pražské purkmistru a radám Star. a Nov. města na mandát krále stawů českým s strany tažení na pomoc wéwůd Moricowi saskému, proč to činiti nelze, tišt. *β*) Psaní knížete Fridr. Hanuše saského učiněné dne 17 Unora 1547 stawům a heitmanům král. českého, též i odpověď Šebestiana z Weitmile we 4. 1547. Nato: Odpověď knížat saského a hesského na psaní od stawů král. českého jim učiněné. Z něm. přel. we 4. 1547. *γ*) O nařízení veřejné hotovosti ode všech tří stawů při času středopostí w Praze shromážděných, mimo list týchž stawů k p. z Weitmile, w Praze 21 Března 1547, tišt. po druhé we 4. *δ*) Třetí rozepsání do krajůw království českého, jímž se všickni vůbec napomínají k spěšné a rychlé pomoci proti nepřátelům království česk. W Praze we středu po neděli kwětné we 4. 1547. *ε*) Prátelecké a upřímné napomenutí listem ke všem p. stawům we všech krajích. We středu po vzkršení p. tišt. *ζ*) Mandát J. M. K. z Litoměřic do všech krajů král. česk. z příčiny jich tejného puntování. W pátek po sw. Duše tišt. *η*) Decretum aneb jistě a konečné snesení všech tří měst Pražských o wina hostinská i také domácí, jakby se měšťané a všickni jiní obyvatelé týchž měst Pražských při takových winích chováti měli, b. r. a m. 4 listy we 4. *θ*) Artikule o čeledi 1547, u Bartol. Netolického, we 4.

1009. Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí, u přítomnosti Ferd. na hradě Pražském 1548. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 25. Dle opisu 1576 u p. Bořka byl sjezd ten r. 1549, w středu den památky sw. Barbory.

1010. W r. 1549. *a*) We čtvrtek po sw. Školastice Čerw. kw. D. 26. w Praze u Netolického we 4. *b*) 3 Pros. sněm za příčinou strany pod obojí rkp. *c*) Patero listin sem náležejících, též rkp. *d*) W témž roce o řádu čeledním rokováno, a nález w sobotu po sw. Sofii prohlášen: Nařízení a snesení s strany čeledi, w Praze Netolický we 4.

1011. W r. 1552. *a*) W pondělí po novém létě otevřen sněm obecný, skonáný přítomností krále we středu před sw. Antoninem Čerw. kw. E. 7. tišt. *b*) Listiny sem náležející: Privilegium s strany poslední wle kněží, dáno w Praze po sw. Fab. a Šeb. 1552. Po winnosti děkana a starších a všeho duchownstwa w rkp.

1012. W r. 1553. *a*) První neděli postní, jinak před stolováním sw. Petra sněm obec. Čerw. kw. E. 19. tišt. *b*) Listiny sem náležející w rkp. *c*) Mandát arciknížete Ferdinanda, syna krále Ferd. I a téhož místodržícího w král. českém.. na hradě Pražském w úterý po sw. Hawle 1553, kterým podle uzavření sněmowniho stawůw krajů Kautimského... hotovost k veřejnému tažení proti náběhům cizozemského wojska nařizuje. Rkp. (u p. Brož. z Praw.)

1013. W r. 1554. *a*) Sněm w pondělí po

sw. Bartoloměji, Čerw. kw. F. 1. tištěn; w desk. zemsk. čerw. kwatern. F. 1. *b*) Listiny sem swědčící w rkp. jako: list královský arciwéwůd Ferdinandu: některé artik. od králowé Isabelly, poslané s strany syna jejího Jana Sigmunda atd.

1014. W r. 1556, we středu po provední neděli sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. F. 9. tišt.

1015. W r. 1557, w pondělí po neděli Oculi sněm stawů českých, morawských, slez. a lužických, tištěn. Listiny sem swědčící Čerw. kw. F. 23.

1016. W r. 1558. *a*) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1558, w pondělí po novém létu. Čerw. kw. G. 1. w Praze u Šebestiana Oksa 1562 we 4. *b*) některé listiny rkp. *c*) We čtvrtek před sw. Martinem jiný sněm Čerw. kw. G. 18. tištěn.

1017. W r. 1559 Pražských měst usnešení w 16 punktích. Rkp. we 4. (u p. Brožowského z Prawoslaw.)

1018. W r. 1561, we čtvrtek po sw. Jeronymu Čerw. kw. H. 4. tištěn.

1019. W r. 1562. *a*) We středu po narození p. Marie z příčiny korunování Maximiliana II a daně, sněm obecný Čerw. kw. H. 20. u Jiřika Melantricha we 4. *b*) Listiny jako *a*) Obnovení Pražské konsistoře pod obojí. *β*) Mandat Ferd. I o vysazení a nařízení arcibiskupa Pražského (rkp. weř. bibl.) *γ*) Poučení a ohlášení s strany přijímání pod obojí od dítek podle vyřknutí sněmu Trident. (dáno 26 Čerwa. 1562) *δ*) Mandat Ferd. s strany mistra Hawla (Gallusa) a jiného kněžstwa pod obojí. *ε*) Decretum na žádost o powolení kalichu podle Trident. sněm (12 Září 1562.) Rkp. weř. bibl.

1020. W r. 1563. Mandat Ferd. I s strany ženění a zlého oboování... Rkp. weř. bibl.

1021. W r. 1564. *a*) we čtvrtek po sw. Pawlu na wiru obrácení Čerw. kw. H. 22. dwakrát tišt. *b*) Některé listiny sem swědčící w rkp.

1022. W r. 1565, w sobotu po sw. Petru a Pawlu apoštol. Čerw. kw. H. 43. tištěn.

1023. W r. 1567 w pondělí po neděli Oculi sněm obec Čerw. kw. J. 5. tištěn.

1024. W r. 1569, w pondělí po maudrosti boží sněm stawů českých, mor., slez. a lužických w Praze Čerw. kw. J. 20. tištěn. Jiný t. roku w pondělí po božím těle rkp.

1025. W r. 1570. Nařízení a usazení, jakýžád w městech Pražských býti má, we 4. 1570.

1026. W r. 1571, w pondělí po swátosti sněm obecný w Praze Čerw. kw. K. 12.;... L. 10. ib.

1027. W r. 1573. *a*) we středu po sw.

Pawla na wíru obráčení sněm obec. Čerw. kw. L. 17. tištěn, k čemuž b) dwadecíťma listů všelikých náleží, w rkp.

1028. W r. 1574, w pondělí po božím těle Čerw. kw. M. 1. tištěn. K tomu 28 listů všelikých, mezi nimiž však toliko 7 českých, ostatní něm. w rkp.

1029. W r. 1575, a) w pondělí po neděli Invocavit. Čerw. kw. M. 18. b) W pondělí po na nebe vzetí p. Marie o wolení krále Rudolfa N. 1. c) w auterý po sw. Matauši ewang. N. 18. všecky tři tištěny, mimo d) dva listy w rkp. α) zdání stawů o confessi podané cisáři. β) psaní administratora k cisáři. Též: Jednání stawů kráľowstwi českého na obecném sněmu Pražském l. 1575, pod cis. Maximilianem. Rkp. sawěký obšírný w bibl. Raudnické (w Čas. mus. 1827, l. 135). Též rkp. w bibl. weř. XVII. F. 35. fol.

1030. W r. 1576, we čtvrtek po neděli Jubilate, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. P. 1. tištěn.

1031. W r. 1577. a) w pondělí po hromnicích Čerw. kw. Q. 1. tištěn u Melant. we 4. b) we čtvrtek po neděli Jubilate, rkp. c) w pondělí po sw. Wawřinci Čerw. kw. R. 1. tišt.

1032. W r. 1578. a) Sněm w sobotu po sw. Petru w okowách Čerw. kw. R. 8. tištěn. b) Listiny k tomu tři, w rkp.

1033. W r. 1579, w pondělí po hromnicích, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. S. 1. tištěn.

1034. W r. 1580, w pondělí po třech kráľích Čerw. kw. T. 1. tišt.

1035. W r. 1581, w pondělí po Invocavit Čerw. kw. V. 1. tišt. u Melant. we 4.

1036. W r. 1582, w pondělí po hromnicích Čerw. kw. W. 1. tištěn.

1037. W r. 1583. a) w pondělí po neděli Exaudi Bílý kw. A. 1. b) w pondělí po sw. Martinu. Bíl. kw. A. 23. oba tištěny u Dan. Ad. z Welesl.

1038. W r. 1585, w pondělí den sw. Šťastného Bíl. kw. B. 18. u Dan. Ad. z Welesl.

1039. W r. 1586, w pondělí po sw. Martinu Bíl. kw. C. 20. u Jiř. Nigrina we 4.

1040. W r. 1588. we středu po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. D. 15. tištěn.

1041. W r. 1589, w pondělí po sw. Me-tardu Bíl. kw. E. 6. tištěn.

1042. W r. 1590, w pondělí po sw. Ma-těji, tištěn.

1043. W r. 1593, w sobotu po sw. Lu-káši Bíl. kw. F. 4. tišt.

1044. W r. 1595, w pátek po sw. Dorotě sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických, Bíl. kw. G. 7. tištěn.

1045. W r. 1596, a) we středa po dewil-níku, zawřin t. l. we středu po neděli Remini-scere. Bíl. kw. H. 14. w Praze u Wácslawa Mariny z Jenče dwakrát tištěn. b) We středu po narození p. Marie. Bíl. kw. J. 14.

1046. W r. 1597, w pondělí po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. J. 23. tištěn.

1047. W r. 1598, a) w pátek den swá-tosti Bíl. kw. K. 14. b) W pátek maudrosti boží. c) Před sw. Šimonem a Judau tištěn.

1048. W r. 1599, w auterý po neděli Lac-tare Bíl. kw. L. 21. tištěn.

1049. W r. 1600. Sněm obecný w pátek sw. Šťastného. Bíl. kw. N. 1. W Praze u J. Othmara Jakubowa.

1050. W r. 1601, a) Sněm obecný w pátek po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. O. 4. tištěn u J. Othm. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 46. fol. listů 40. b) Mladý sněm we čtvrtek po proměnění Kr. p. s strany weřejné ho-towosti Bíl. kw. P. 15. u dědiců D. Ad. z Welesl. we 4.

1051. W r. 1602, a) Sněm obec. w pon-dělí po sw. Antonínu Bíl. kw. P. 24. b) Mladý sněm w auterý po sw. Maří Magd. (o weřej-nau hotowost) Bíl. kw. Q. 30 u děd. M. Ad. z Welesl.

1052. W r. 1603, we čtvrtek po 3 krá-ľích u dědiců Ad. z Weleslawína.

1053. W r. 1604, a) Sněm obec. po swatě Školastice, u děd. Ad. z Welesl. we 4. b) Mladý sněm w pátek po sw. Petru a Pawlu (tištěn).

1054. W r. 1605, a) Sněm w pátek po hromnicích, u děd. Adam. z Welesl. we 4. b) We středu po seslání Ducha sw. tamž we 4. c) We čtvrtek po neděli Jubilate, tamž d) W auterý po sw. Bartolom. tamž.

1055. W r. 1607 sněm obec. w pondělí po nalezení sw. Křiže u děd. Ad. z Welesl.

1056. W r. 1608. a) Sněm obec. w pon-dělí po neděli Oculi (tištěn). b) W pondělí po neděli Exaudi. w Praze u Ferd. Arnolta.

1057. Psaní kurřirsta saského arciknížeti Ma-tiášowi 1608. Rkp. (weř. bibl.)

1058. Wypsání stížnosti pánůw stawůw ra-kauské země 1608. Rkp. weř. bibl. w Nařikání žalob. num. 4.

1059. W r. 1609, a) sněm obec. w pon-dělí po neděli rogationum, zawřin r. 1610 w auterý masopustní, w Praze u děd. Ad. z Welesl. 1610 we 4. b) K tomuto důležitému sněmu o náboženství pod obojí jednajícím náleží 99 listů všelikých, mezi nimiž českých 81, a z těch tré tištěných. ostatek w rkp. w Lobk. bibl. (Sem náleží sbírka jiná: Akta sněmu o náboženství od r. 1608, 1609, 1610 fol. rkp.

u p. Brož. z Praw.) Mezi tištěné listiny počítati c) Tento artikul o defensi po obhajování pod oboji od pánův, rytířstva, Pražan, horníků a jiných vyslaných z měst všech tří stavův království českého, tělo a krew K. p. J. pod oboji přijímajících a k konfessi české se přiznávajících v plném sněmě v pátek po sw. Janu Křtiteli 1609 vyhlášen, v Praze děd. D. Ad. z Welcsl. 1609 we 4. 18 listů. d) Notule Conjurati neb sjednocení, (co se artikule náboženství dotýče), mezi slavnými ewangelitskými třemi stawy království českého s jedné, a knížaty i stawy Horejšího i Dolejšího knížetství slezského z strany druhé, kteréžto sjednocení stalo se na hradě Pražském, při obecném sněmowním shromáždění 25 Června l. p. 1609 we 4. listů 7, osmý erb. Sněmowé l. 1608 a 1609 v Praze od stawův král. česk. držaní, s mnohými jinými weřejnými písemnostmi a listinami i přílohami rkp. věku XVII český, něco též lat. a něm. weř. bibl. XV. C. 16. Co jest se při sněmu obecním držaném na hradě Pr. l. 1609 i na rathauzích Star. i Now. m. Pražského předně o náboženství, potom i o politické věci jednalo atd. 1609. (Boček).

1060. W r. 1611, a) sněm obec. 9 Března zawřin 8 Čerwence, v Praze u Urbana Goliáše we 4. b) W pondělí po neděli swatodušní u děd. Ad. z Welcsl. we 4. c) W pondělí po neděli swatodušní, zawřin t. l. po ned. swatodušní tamž. Sem náleží d) List Matiaše k stawům král. česk. těšitedlný, (tištěn). Artikulowé na sjezdu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském l. p. 1611, v pátek po památce s. Pawla na wiru křesť. obrácení. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 22. Týž tištěný nalezá se tamže pod sign. LIV. C. 152. we 4. listů 13.

1061. W r. 1614, a) Sněm obec. we středu po sw. Pawlu, a zawřin po sw. Matěji, v Praze w impr. Šumanské we 4. (dwakrát tištěn). b) Sněm w Budějowicích.

1062. W r. 1615. a) Sněm obec. w auterý po sw. Trojici, zawřin w sobotu po sw. Jeronymu w impa. Šum. (dwakrát tištěn). K tomu náleží b) listin 33, mezi nimiž 29 českých, vše w rkp. (Bibl. Lobk.)

1063. W r. 1616 sněm obec. w pátek po sw. třech králích (tištěn). Pořádek sněmu od l. 1616. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 19. we 4.

1064. Artikulowé na sněmu obec. ode všech stawů na den sw. Dobrotiwé, w Praze 1617 we 4.

1065. W r. 1618, a) w auterý po Inwocavit (16 Března) sjezd strany pod oboji. [Řídký k nalezání].

b) W pondělí po neděli Křížové 21 Máje (tištěn). Sem náleží: Pobožný začátek sjezdu

Jich Milostí pánův třech sjednocených stawův království českého: Pod oboji... kterýž se stal w pondělí po neděli křížové 21 Máje 1618 w kolleji... za příčinou nátlakův činěných náboženství křesť. pod oboji přijímajícím, v Praze u Matěje Pardubského. 1618 we 4. 18 listů.

Jest to Jana Rosacia Hořowského zpráva o dotčeném sjezdu, sestávající z ohlášení jeho, z kázání a písní před ním.

c) W pátek po na nebe wstoupení p. (25 Máje) od stawů pod oboji jisté obranné artik. a prwní apologie na hradě Pražském sepsaná.

Wydáno: α) Tento artikul o defensi pro obhajování náboženství pod oboji, jest od pánův, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníků a jiných vyslaných z měst, všech tří stawův království českého, tělo a krew p. J. K. pod oboji přijímajících, a k konfessi české se přiznávajících, při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském, l. 1618, w pátek po památce na nebe wstoupení K. p. zawřin atd. A—B. we 4. K tomu náleží: β) Apologia, neboližto osvědčení všech tří stawův království českého tělo a krew p. našeho J. K. pod oboji přijímajících, z kterých příčin jsau jistau defensi a hotowost naříditi musili. (Na konci) Stalo se na hradě Pražském... po slavné památce wstoupení na nebe p. K. l. 1618 C—E. γ) (Připojení jsau): Důwodowé, že lidé poddaní k duchownstvím neb klášterům w království českém náležející wedlé majestatu... práwo mají, že sobě... kostely k boží službě wystawěti a wolně pánu bohů slaužití mohau. (Na konci): Wytisťeno w Starém m. Praž. u Sam. Adama z Welcslawína 1618 we 4. d) (Konečně přidáno wyowědění Jesuitů takto počínajících): Páni, rytířstwo, Pražané, horníci a jiní wyslaní z měst atd. 1 arch we 4.

d) W pondělí po sw. Janu Křtiteli jeden artikul smluwen. Tento artikul o defensi jest od pánův, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníků a jiných wyslaných z měst... pod jednau i pod oboji při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském l. p. 1618 w pondělí po památce sw. Jana Křtitele zawřin, we 4.

e) Wice artikulů sjednáno w auterý po sw. Bartoloměji, a druhá apologie snešena.

α) Tento artikul o defensi jest od pánův atd. na hradě Praž. w auterý a we středu po památce sw. Bartoloměje l. p. 1618 uvažén atd. we 4. Sam. Ad. z Welcsl. A—C. Připojeno 5. listů defensorů ode dne naroz. p. M. až do 29 Sept. 1618.

β) Druhá apologie stawů království českého tělo a krew p. J. Kr. pod oboji přijímajících atd. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic we 4. 1618 A—Pij; potom allegata A—Kkkkij listy, u Dan. K. z Karlsperku 1619... Legat librum boemicum manuscriptum, cujus titulus est: Refutatio Apologiae secundae regni Boemiae, autore Sebastiano Berliczka z Chmelce, cujus verus autor fuit P. Sebastianus Scipio Pilsnensis; sed hic liber mihi non est ad manum. Vid. (Rieger) Archiv v. Böhm. 11. 577. (Též do něm. přeložena a rozmnožena). Dále sem náležejí:

γ) Krátká správa a odwod stížností, kteréž stawům ewangelitským w král. českém, k zoškliwení jich, připisowati se chtějí. A podlé toho dobré zdání stawůw Horejších Rakaus J. M. C. odeslané a J. M. C. na ně daná resolucí 1618 we 4. A—J.

δ) *Kopie některých psaní Jich Milosti ewangelitských sjednocených kurfiřtů, knížat a stawů sw. Říše, kteráž jsau w příčině nynějšího způsobu a nepokoje w kr. č. 3. (Na konci 13) Řijna z města Rotenburku učiniti řádili J. M. Císarské, J. M. kurfiřtu saskému, pánuu direktorům atd. w kr. českém, Dolejšímu saskému kraji 1618 we 4. listů 14.*

ε) *Proposici J. M. C. knížatům a stawům Horejšího i Dolejšího Slezka k Augspr. konf. se přiznávajícím při minulém obec. sjezdu we Wratislawi přednešená, kteraužto jim w mysl wkládáno bylo, že stawům českým pod obojí... pomoci činiti... nemají. (Pak) Odpověď J. M. knížat atd. u Sam. Ad. z Welesl. we 4. A—G. (1618).*

ζ) *Patent J. M. knížat a pánuu stawů Horejšího i Dolejšího Slezska, podlé jistého snešení, jakáby sbírka peněžita... a jaká... hotowost a weřejnost w zemi naříditi se měla. Z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka we 4. listů 8.*

η) *Napomenutí, které na poručení všech tří stawů král. českého dne 20 Máje r. 1618 we všech ewangelických chrámech česky a něm. čteno bylo we 4.*

θ) *Některá nařízení direktorů (bez vlastního titule). a) O rychlé poslání peněz dle umluvy w defensí. Dat. W sobotu po b. wstapení 1618. b) O rozhlášení defensí s apologií a hotowost w pondělí po neděli Exaudi t. r. c) Modlitba k časům přiměřená. d) Powolání k sněmu na pondělí po neděli po sw. Trojici s strany hotowosti. Datum čtврtek po památce sw. Trojice t. 14 Čerwna t. r. e) O rozhlášení powolání k sněmu a patentu s strany Jesuitů, čtврtek po sw. Trojici. f) O hotowost a peníze, w sobotu po sw. Janu Křteli t. r. g) Zápowěď střílení w Praze 11 Čerwna 1618. Wšeho 10 listů we 4. (bez udání tiskaře). h) Dávají zpráwu o swém přičinění se o zachování pokoje, napominají k držení umluvy a k hotowosti. 4 listy od 26 Juli 6 Aug. 10 Aug. 16 Srpná 1618 we 4. (bez udání tiskárny) 18 listů.*

1066. W r. 1619, a) W pondělí po neděli Judica sjezd stawů pod obojí (tištěn). b) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1619 w auterý po sw. Maří Magdaleně, zawřin t. l. w sobotu po stěti sw. Jana, w Praze u Sam. Dan. z Welesl. we 4. c) W pondělí Šimona a Judy (28 Řijna) stawowé pod obojí sněm drželi za zimního krále Fridricha (tištěn dwakrát.)

Sem náleží α) Swolení na obec. sjezdu w Praze 27 Aug. čím každý k obraně swobody, náboženství a výsad přispěti powinen (tištěn). β) Nařízení direktorů král. českého o vybrání w nowé zwolených berní a sbírek k obraně král. českého od l. 1619 24 Září fol. 5 listů. γ) Snešení pana purkmistra, raddy pánuu desíti saudcůw a starších obecních Starého města Pražského, jakby jeden každý z měšťanůw a obywatelůw téhož města w čas nynějšího nebezpečení, w kterémž království toto české, vlast naše milá postawena jest, w hotowosti státi, k mustruňkám a lermplacům k tomu obranným, kdyžž toho potřeba nastáwala, s zbraní hodnau sám osobně i s čeládkau swau k bránění spůsobnau se nacházeti dáti, a tak města tohoto před všelijakými nepřátely chrániti a zastáwati měl. Wytištěno w l. p. 1619, opět 1620 fol. 4 listy.

1067. W r. 1620, we čtврtek po neděli Oculi na hradě Pražském sněm obecný držán od stawů českých, mor., slez. a lužických, a

oznámen w pondělí po Jabilate. [Při přítomnosti Fridricha krále atd. str. 145 we 4.]

K tomu roku náležejí: α) Sedmdesáte důležitých příčin, pročby se J. M. král polský též państwo a rytířstvo jeho proti Uhrům a Čechům za přičinau důležité a newymnutelně potřebné od nich wyzdwižené defensí postawowati, a těchto věcí se ujmáti neměli atd. přidaná i rada králi francckému daná (w témž ohledu). W Praze u Sam. Adam. z Weleslawina 1620 we 4. A—Hij. β) Odpověď a resoluci J. M. K. w Čechách a jiných ewangelitských w Normberce nuložený den shromážděných stawůw na císařského wyslaného přednešení učiněná l. p. 1620 we 4. listů 7. γ) Martina Hořkého z Lochowic uwázení kurfiřtských saských theologůw w Wittenberce na otázku, zdali by stawowé Říše Římsckému císaři w této nynější české válce napomáhati chtěli... to činiti měli. Z něm. 1620 we 4. listů 8. δ) Copia. Jakým způsobem nejvyšší páni auředníci českého království kurfiřta saského wyhledáwali, aby ani moci své k službě papeže a Spauhele k newyššímu nebezpečení všech stawů ewangelitských newynakládal 1620 we 4. listů 6. ε) Punkta rozličná z poručení a wydání J. M. pánuu místodržícího král. městům wydaná, jak se chowati mají 1620? w 8. (bylo u Herrle na prodej).

β) M o r a w s k é.

a) We sbírkách.

1068. Sněmy morawské, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od XV stol. až do nynějšího času (?) we 4. Rkp. w Rejhrad. bibl.

1069. Jednání sněmowní manská čili manu kostela Olomuckého z XVI stol. [Skrowná částka se jich new zachowala w archivě arcibiskupském w Kroměřiži.]

1070. W Hořowické knihowně naleztí. a) Jednání na sněmích obecních 1525—1546 w markr. moraw. fol. Rkp. b) Sněmy založené a držané w Olomauci 1526—1583 fol. 3 swaz. Rkp. c) Sněmy držané w markr. mor. 1535, we 4. Rkp. d) Sněmy od r. 1547 až do 1570 Ms. w bibl. hr. Mitrowského. e) Sněmy obecní w markr. mor. 1571—1593 fol. Rkp. f) Sněmy Olomaucké 1584—1611 fol. 2 swaz. g) Sněmy mor. 1610—11 we 4. h) Kniha o sněmowních věcech za auřadu Karla Žerotína l. 1608—1613 fol. 2 swaz. i) Sněmy držané w Olomauci 1614 fol. (s jinými listy rozličnými.)

1071. Sněmowé l. 1554 a 1556 w Olomauci držaní. Rkp. fol. z XVII věku weř. bib. XVII. C. 14. num. 4.

1072. Snešení stawů morawských od r. 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604 (Wid. bibl.) Podobně od 1605, 1606, 1607, 1608, 1609 od Wiléma Zaubka z Zdětína (Wid. bibl.)

b) Po ríšnu.

1073. Sněm morawský od r. 1546 a druhý od 1556, we 4. tištěné má p. Cerroni.

1074. Čtyři artikulowé na sněmu, kterýž

byl držán w Olomauci 1584 w pátek po sw. Kilianu, w Holomauci u Fr. Milchthaler 1584 we 4. vydal Stibor Syrakowský.

1075. W r. 1587, a) w pondělí po neděli jenž slowe křížová, w městě Brně držán jest sněm obecni, w Holom. u Frid. Milchthaler 1587. b) we středu den sw. Jana Křtitele w městě Holomauci držán jest sněm obecni, w Olom. we 4.

1076. W r. 1588 w pondělí po neděli Judica w městě Brně držán byl sněm obecni, w Olom. u Frid. Milchthaler 1588.

1077. W r. 1589 w pondělí po památce sw. Trojice w Brně sněm obecni, w Olom. Frid. Milchthaler 1589.

1078. Artikulowé na sněmu, kterýž byl držán w Brně 1590, w pondělí po neděli Misericordia domini, w Olomauci u Frid. Milchthaler 1590 we 4.

1079. W r. 1593, w pátek před památkou zvěstování p. Marie w Brně držán jest sněm obecni w Olom. u děd. Milchthalerových we 4. 1593.

1080. W r. 1594 w pondělí po sw. Štastném, w Olom. sněm obecni, w Holom. u děd. Milchthaler 1594.

1081. W r. 1595, w pondělí po neděli Miseric. w Brně držán sněm obecni, w Olom. u děd. Milchthaler 1595.

1082. W r. 1596, a) we středu po neděli postní Invocav. sněm w Brně, w Olom. u děd. Milchthal. we 4. 1596. b) w auterý po sw. Wácl. w Brně sněm obecni, w Holom. u děd. Milchthaler 1596.

1083. W r. 1597, we středu po neděli Invocavit w Brně sněm obecni, w Olomauci u děd. Milchthaler 1597.

1084. W r. 1598, w pondělí po ned. Cantate, w Brně sněm obecni, w Olom. u Jiř. Handle we 4.

1085. W r. 1599, w pondělí po ned. křížové městě Olomauci sněm obecni, w Olom. u Jiř. Handle we 4.

1086. W r. 1600, w pondělí po neděli dewitník sněm w Znojme, wyt. w klášteře Lauckém pod Znojmem we 4. 1600, 40 listů. [Jediná to česká kniha tam tištěná. Boček].

1087. W r. 1601, a) w pondělí po swatém Matěji w Brně tamž u Bart. Formana we 4. 35 listů. [První to český tisk z Brněnských tiskáren. Boček.] b) w auterý po sw. Kunhutě sněm obecni, w Brně, u Bart. Formana we 4.

1088. W r. 1602, w auterý po sw. Dorotě sněm držán w Brně u Bart. Formana we 4.

1089. W r. 1603 we středu po neděli prowdni sněm w Brně, w Olom. u Jiř. Handle we 4.

1090. W r. 1604, a) w pondělí po neděli první postní sněm w Brně, w Brně u B. Form. we 4. b) w pondělí po sw. Anně sjezd obecni w Brně, w Olom. u J. Handle we 4.

1091. W r. 1605, w auterý po neděli první postní sněm držán w městě Vyškově, w Olom. u J. Handle we 4.

1092. W r. 1606, a) w pondělí po nowém létě, sněm w městě Olomauci, w Olom. u J. Handle we 4. b) we středu po swat. Kilianu sněm w Brně, w Olom. u Jiř. Handle we 4.

1093. W r. 1607, a) po nawst. p. Marie sněm w Olom., w Olom. u J. H. we 4. b) we středu den obětování p. Marie sněm w Brně, w Olom. u J. H. we 4.

1094. W r. 1608, a) při času sw. Bartol. sněm w Brně, w Olom. u J. Handle we 4. b) we středu po rozeslání sw. apoštolů w městě Olomauci, w Olom. u J. H. we 4. c) w sobotu před nedělí květnau sněm w Brně držán, w Olom. u J. H. we 4. d) w pondělí po nedělí Quasimodo sjezd w Ewančicích, w Olom. u J. Handle we 4.

1095. W r. 1609 při času sw. Jana Křtitele sněm w Olom. držán, w Olom. u J. Handle we 4. Wěci sněmů 1608 a 1609 se týkající široce a důkladně obseženy jsau w rkp. weř. bibl. XV. C. 16. listů 286 fol. [kdež mezi jiným i feči Karla z Žerotina slovně se uvažují].

1096. Sněm obecni při památce na nebe wzeti p. Marie držán w Brně 1612 u přítomnosti arciwév. Maximiliana a Matiaše císaře, vydaný od Jana Čejky z Olbramowic w Olom. u J. Handle we 4.

1097. W r. 1614, we čtvrtek po sw. Kilianu sněm w Olomauci držán, w Olom. u J. Handle we 4. 1614.

1098. W r. 1615, w pondělí po sw. Alžbětě sněm držán w Brně, w Olom. u J. Handle we 4.

1099. W r. 1617. w pátek po sw. Bartol. sněm w Brně, w Olom. u J. Handle.

1100. W r. 1618 při památce na nebe wzeti p. Marie sněm w Brně w přítomnosti Ferd. II držán, w Olom. u Matěje Handle we 4. též w Praze u Dan. Karla z Karlsperku, 16 listů. Sem náleží: α) Snesení a sjednocení p. stawůw a obywatelůw markrabství morawského s notuli listu přiznávajícího w r. 1618. β) Ewangelských pánů stawů markrabství morawského při pominulém w Brně držaném sněmu l. 1618 15 Prosince shromážděné a odevzdané pro náboženství obtížnosti, kteréž snášeti museli. A přítom: Od pánůw stawůw pod jednau na to daná odpověď; w St. m. Pr. u Mat. Pardubského we 4. listů 8.

1101. Léta páně 1619 we středu po pa-

mátce proměnění p. Krista dříán jest sjezd obecný w Brně ode tñi stawůw mark. m. z něhož někteří artikulowé tištění w Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. listů 5. Sem náležejí: α) Přípis psaní p. p. stawůw markrabství morawského pod oboji . . p. p. stawům král. česk. učiněného, we 4. 1619. β) Snesení a sjednocení atd. 1619 we 4. γ) Psaní p. p. Olomučanům od p. stawůw ewang. téhož markrabství morawského učiněné, we 4. 1619. δ) Patent wypowiedění Jesuitůw z téhož markrab. morawského we 4. 1619 listů 8.

m) Kancelářství.

α) Půhony a nálezy.

1102. Nálezowé práv zemských tohoto slavného král. česk. od mužow mnohých a w práwích této země známých sebrání. Imprimovaná l. 1536 b. m. w 8. archů 14. Jest 655 nálezů we wýtahu krátkém s registrum abecedním.

1103. W Hořowické knihowně w rkp. náležejí se a) Půhonowé a nálezowé 1464—1560 fol.

b) Nálezowé 1475—1516 fol.

c) Nález. 1475—1578 w 8.

d) Nález. 1494—1540 fol.

e) Půhonowé a nál., kteréž jsau se staly při práwě Brněnském 1503—1547 fol.

f) Nález. 1528—1552 fol.

g) Nálezy na pře postranní též wypowiedi rozličné paměti i jiná wšelijaká zapsání, též naučení do knížetství Opawského 1535—1556 skrze Pawla Katharyna z Katharu sepsané fol.

h) Půhonowé a nález. mark. morawského 1535—1609 fol.

i) Nálezowé l. 1568 fol.

k) Saudowé zemští w Mor. za auřadu Karla z Žerotína l. 1594, we 4. 2 swaz.

l) Nález. a půh. 1595 fol.

1104. Nálezowé z desk zemských wytažení, jichž jest 655 rkp. w 8. od r. 1536. Na posledním listu jest morawský štít.

1105. Nálezowé saudů zemských. Rkp. 1542—1558. (Druhdy u Kramer.)

1106. Hrdelní příběh český od r. 1571 sepsaný od kněze Mikuláše Dworského. Z rkp. starého tištění w Čas. Mus. 1832 str. 314.

1107. Registra půhonná hřebíčková od r. 1583—1590. Rkp. fol. pap. (w Museum).

1108. Nálezowé z saudu zemského wětšího i menšího král. českého 1595. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 1. a. od r. 1491 do 1582 XVII. C. 30. [Fol. 552: Léta 1610 tato práce šťastně dokonána.]

1109. Nálezy apellací dle abecedy. Rkp. bib. weř. XVII. D. 25.

1110. Wýpisowé z desk zemských, najwice

Hradce nad Labem se týkajících, z počátku XVII stol. we 4. rkp. pap. w Museum. 741.

1111. Registra domu Rožmberského, rkp. fol. pap. z XVI stol. w Museum.

1112. Registra podkomorská království českého, kdy a kterého času neb léta cisařští J. Milosti konšelé atd. w městách obnoveni býwaji, 1603 fol. rkp. w Museum.

β) Listy auřední.

1113. Wýpis praesentací knězi Wáclawowi Subulowi na kaplu Betlemskau daný l. p. 1531, w rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. num. 3. „My Ferdinand atd.“

1114. Registra majestátůw a jiných listůw z powolení najjasnějšího knížete a pána Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. krále, infanta w Hyspanii, arciknížete rakauského, markrabí morawského atd. pod welikú Jeho Král. Milosti pečeti wyslých 6 swazků na regálnim archu (rkp.) a) od r. 1531—1538 b) od 1539—1544 c) 1545—1552 d) 1553—1559 e) 1560—1570 f) 1564—1566.

W prwních pěti swazcích jsau rozličné listy mocné, wysádné, do stawu powyšowací, smlauwy mezi stranami w Čechách, w Morawě a w slezských wéwodstwích, Opawě, Opoli, Ratiboru, Těšíně, Kladsku. W šestém náležá se registrum neb Index missiw za času kralowání cisaře Maximiliana II t. dekrety, na auřady zemské w Čechách, Morawě a Slezku neb na osoby jednotlivé. Mezi majestáty není některých, k. p. schází tam wysada k tištění práv zemských w Litomyšli 1536 na Hájkovu kroniku a j.

1115. Registra listůw poselacích pod menší pečeti wyslých od Ferd. II woleného Římsk. cis. od začátku l. 1554 až do posledního měs. Čerwence r. 1556. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 27. fol. listů 433.

1116. Sbírka weřejných listů stol. XVI rkp. weř. bibl. XVII. B. 3.

1117. Registrum desíti truhlic s privilegiemi zemskými od r. 1501—1576, rkp. weř. bibl. XVII. E. 26. we 4.

1118. Registrum na privilegia království českého, w rkp. Mus. 732.

1119. Listy posilací čili psaní p. p. Jaroslawa a Wratislawa z Pernšteina. Rkp. z prostředku XVI wěku we 3 dílech fol. (Boček).

1120. Tomáše Albina z Helfenburku, kancléře p. Wiléma z Rožmberku zpráva Prachatickým o poselství k Passowskému biskupu s strany dowážení soli z Passowa, saumarům jejich stíženého. Rkp. r. 1562 listy 4 archowé.

Widěti z listu toho, že Prachaticí máslo, sýr, obilí atd. do Passowa wywáželi a za sůl měnili — po zlaté stezce přes lls. Z Prachatic ji do Čech a Morawy rozsláno. Brzo na to sjednotili se Prachaticí s domem Rosenberským a s Passowem proti Baworům, chtěje tam odtud dowážení soli zameziti.

1121. List auřední (právní zwání) r. 1583, w. Čechoslaw 1620 č. 7.

1122. Výsadní list pořádku pekařského w Dokzich od r. 1585. Sdělený od K. Brantla Čas. Mus. 1840 str. 153.

1123. Připisowé psaní poselacích a jiných k auřadu děkanskému akad. Pražské 1571—85 (některé latině). Rkp. bibl. weř. XVII. C. 1. fol.

1124. Psaní rozličná císařů a král. Maximil. a Rudolfa a arcikn. Ferdin. k abatysi kláštera sw. Jiří na hradě Pražském a k raddám komory královské od l. 1565 do l. 1614 fol. Rkp. weř. bibl. II. A. 1. num. 1—11. 14.

1125. Psaní některá císařůw a králůw Maximiliana, Rudolfa a Matiaše, arciknížete Ferdinanda a knížete Karla Lichtenšteinského arcibis. Pražskému, abatysi u sw. Jiří, opatu Chotěšowskému a jiným od l. 1564—1622. Rkp. weř. bibl. II. C. 19. num. 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13.

1126. Chronicon Holessoviense 1615—1644. Ms. u Bočka.

1127. Diarium Walacho-Mezirčicense 1568—1648. Ms. u Bočka.

1128. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. nalézají se listy úředníkůw a stawůw moravských k císaři, a odpovědi, mimo jiné z r. 1608.

1129. Připis p. probošta Wyšehradskému, že jest nějaký dům wzal po úmrtí bez práwa 1604. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 12. „Jakož jest na J. M. C. Mandalena Hromádkowá wznesla atd.“

1130. Připisy a listy (zvláště auřední) KARLA swobodného pána z ŽEROTINA, heitmana markrabství moravského atd. (nar. 1564 † 1636.)

Zachováno w rkp. několik swazků fol. takových listů w knih. Hořowické a sice a) od l. 1592 b) od l. 1598—1606. c) od l. 1605. d) l. 1609—1620. e) Dopisowé Diwiše z Žerotína 1600 we 4. Jeden list auřední daný raddě města Holomauce (1610), jehož original má p. Ceroni, wytištěn jest w Slowesnosti 1820 str. 241. W Čas. Mus. tištěno a) Powolání do saudu zemského w Morawě. b) Sněm Brněnský. γ) Wzeřl do saudu zemského p. kardinála z Ditrichšteina l. 1600, w. Čas. Mus. 1829 IV. 84. d) Wedení pře u saudu l. 1598. Tamže r. 1830 III. 275.

1131. Zalykače rukojemství, smlauwy, auwody, porownání, swody, připowědi atd. w Hradci od r. 1617—1624. Rkp. pap. fol. w Museum num. 753.

1132. Smlauwa trhowá na zboží Kralické Jindřicha Kralického z Kralic Janowi staršimu z Žerotína a na Náměstí, w Dolešicích den sw. Jiří 1572. Rkp. w Mus.

γ) Tituláře a formule listů.

1133. Titulowé stawu duchowního a swět-ského, totiž: Papeže, císaře, králuow, knížat,

brabat, kardinaluow, kurfirstuow, arcibiskupuow, biskupuow, opatů, proboštů, administratorů atd. pánuow, rytířuow, wládý, měst některých, kdo se jak a odkud piší w králowství českém, w markrabství moravském, w knížetství slezském, a což se jich shledati od jinud z jiných přisedicích zemí na tento čas mohlo. Tuto pořád po abecedě najdeš. Wytištění jsů titulowé w Starém m. Pražském, w středu před sw. Jiřím léta p. 1534, Pawel Sewerin, we 4. Tento prwní titulář jest od BRIKČÍHO Z LICKA.

1134. Psaní biskupa Stanislawa Holomauck. Rkp. od r. 1535 (u p. Bočka).

1135. Formy obecné listů wydané od ŠUDA z SEMANINA, w Praze u Ondřeje Kubeše 1547 w 8.

W bibl. weřejné sub XVII. E. 123 jest wýtisk bez titule. Též w Museum exemplár bez titule s připisem p. Byšickému z Byšic. Pak s titulem: Formy a notule listuow všelijakých, jichž stawowé w tomto králowství českém wuobec požíwají. Přitom také jest wytištěn: Titulář stawuow, duchowního i swět-ského. To obě od mistra Mikuláše Šuda z Semanína, podlé privilegium od Jeho Milosti králow-ské jemu daného, wydané, a nyní w nowě pořádně spravené. (1556) MDLvj. (Na konci): Wytištěno w Starém městě Pražském, u Jiřika Melantricha Rožďalowského w 8. 22½ archů po 8 listech. Připsaná p. Wilému z Rožmberka. W připisu a spolu předmluwě prawí spisowatel mezi jinými: Kteréžto listy a formy jsem pracně sebral, užiw k tomu osob w práwích zběhlých. A též titulář pracně jsem sebral a wydal s pomocí mnohých dobrých lidí a přátel; že se pak všecky osoby wyhledati nemohly, odkud se kdo piše, jest po každé literě zanecháno spatium, aby sobě každý mohl sám připsati osobu, kterážby tuto postawena nebyla atd. Podobné formy a notule atd. wysly také l. 1567 w 8. w Praze od Jana Jičinského A—Z. (jest jen oprawení a rozmnožení Šudowých Forem od r. 1556). Též formy a notule listůw všelijakých, jichž jedn-každý w potřebách swých rozličných potřebowati můž. Přitom také jest i titulář stawůw duchowního i swět-ského, w nowě sebraný a wyt. atd. r. 1572 w St. m. Pražském od Jiřika Černého w impr. dědicůw J. Jičinského w 8.

1136. Příklad wedení pře u starého saudu zemského w Morawě (1598) z paměti p. Karla z Žerotína w Mus. Čas. 1830 str. 275.

1137. Registrum všelijakých listůw, privilegií, majestátůw a obdarowání.. císařůw a králůw českých.. Item smluw rozličných w příčině statkůw, dědin.. na pány z Schwamberka se wztahujících.. w pořádek uwedeno skrze Wácsl. Březana l. 1616 přepsáno na čisto r. 1617. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 14. fol.

1138. Registrum zápisůw aneb listůw krá-lowských. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15.

1139. Kopiař psaní p. Jaroslawa z Pernšteina. Rkp. u p. Bočka.

1140. Diarium Pernsteinense 1645. Rkp. u p. Bočka.

1141. Kopiař listin, nadání, smluw atd. bi-

skupa Holomauckého Wiléma Brusinowského z Wiczkowa od r. 1565—1571. Rkp. orig. u p. Bočka.

1142. Copiarium missivarum civitatis Olom. 1617—1621, ab archigrammataeo Olomucensi D. Ant. Lomnický. Ms. u Bočka.

1143. ALBRECHTA ČERNOHORSKÉHO z Bozkovic a na Černé hoře, nejvyššího komorníka markr. moravského: Připisové všelijakých listů k stavům panskému, duchovnímu, rytířskému, též auředníkům, poddaným l. 1569 vypsaných. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1144. Žlutý kopiář listů posilacích čili dopisů města Brna r. 1589—90. Rkp. fol. — Item zelený kopiář 1578. — Item červený kopiář 1599 — Item kopiář r. 1521—1541. Item zelený 1603 (v Brně).

1145. ŠEBASTIAN FRAITAG Z ČEPIROHU, opat kláštera Lauckého, psaní lat., vláská, španělská, něm. a česká od r. 1575—1585 wesmės předůležitá. Rkp. fol. 3 tomy (Boček).

1146. Kopiář všech listů vyšlých z kanceláře p. Zachariáše z Hradce, heitmana a nejw. komorníka m. moravského. Rkp. z druhé polovice XVI stol. ve 4. w Telči w archivě hrab. Potstatského.

1147. Kopiář listů posilacích zemských a obzvláště města Olomauce w zemských potřebách za krále Wladislawa, zě začátku XVI věku. Rkp. sawvěký fol. neauplný (u Bočka).

1148. Extrakt některých pořízení kšaftovních, w rkp. weř. bibl. XI. E. 15.

1149. Poslední wěle p. Jana Matiaše ze Sudetu, prof. práv od r. 1613, w Mus. Čas. 1828 II. 115.

1150. Formulář, t. j. sbírka zápisůw, nařízení, listůw poselacích atd. Rkp. z XVII věku fol. weř. bibl. XVII. D. 16.

1151. Připisové a formy listůw rozličných, podle notule kanceláři markrabství moravského 1558. Jan Tišnowský z P., w Olomauči (u Jana Günstera).

1152. Formy listů rozličných podle notule kanceláře markrabství moravského, wylístěno w Brně skrze Bartoloměje Albrechta.

1153. Připis listů neb notule markrabství moravského 1585 w 8. w Litomyšli Andr. Gaudenc.

1154. Titulář obsahující w sobě formy listůw všelijakých w potřebách lidských, a titule stawů duchovních i swětských ŠEBASTIANA FAUKNARA z Faukenšteina, wylístěno w St. m. Pr. u Jana Šumana 1589 w 8. 42 archy.

Obsah širší jest a) Formy listůw, jichž stawové w potřebách swých wúbec požíwati mohau, a sice: Hlavního listu na pergameně s rukojměmi i s úrokem, na papře, listůw wěnních a zápisůw i smluv

swadebních; smlauwa s wýpovědi, list podpůřčt, správní, zástawní, dobrých woli, žádající, přiznávající, list dluhu, formy řezaných cedulí, kwitancí, listowé wěřčí, půhonní, swědomí, gruntowní rozliční, zachowací, wýhostní. b) Titulowé stawu duchowního, papeže, kardinálůw, kurfirstůw, arcibiskupůw, biskupůw, opatůw... děkanůw, farářůw, kaplanůw, mnichůw atd. c) Titulowé stawu panského w králowství českém, rodu starožitného, i těch, kteříž w nowě do téhož stawu... přijati jsau, k. p. první jest Aleš Berka z Dubé a z Lipého na Kuřichwodech a Bělé J. M. C. truksas. d) Titulowé některých měst atd. e) Zpráva krátká... o slavných saudech král. českého, kteříž se každého roku na hradě Pražském držíwají (česk. a něm.) f) Wýtah všelijakých pokut z Zřiz. zem. léta 1564 wydaného (česk. a něm.) g) Léta 1543 aurokové nowí nařízení (česky a něm.)

1155. List Šimona Lomnického k Jindřichu Hradeckým od r. 1618 o pomoc po wyhoření z rkp. tišt. w Kwětech 1842 č. 5.

K. B O H O S L O W Í.

a) Biblické spisy.

α) Přehledy písem swatých.

1156. *Pandekty* aneb srownání písem starého i nowého swědectwie od Ottona sepsané XII knih, w jazyk český wyloužené 1537. Prepsáno w Mezeříči skrze Petra Knedle z Přibislawic 1537. Rkp. w 8. (u Bočka).

1157. *Šebestiana Kastuliona* rozmlauwání společného z písem swatých starého i nowého zákona sebraných knihy IV z latiny (summa scripturae) přeložené od kněze MIK. PENTHAMERA Ledeckého, w Mezeříči u Štěp. Šafránka w 8. 1558.

1158. Biblická losní knížka: kratičký swatých biblických písem wýtah, složená od Tomáše Staude, přeložená od JANA ADAMA SUŠICKÉHO, w Praze 1589 w 12. (Index).

1159. JANA ZAHUMENSKÉHO abecední wýtah z now. zákona we 4. 1607.

1160. *Henrika Agrikoly* knížka srownáwající starý i nowý zákon, w Brně 1611 (w Indexu 1661).

1161. VIKTORIN WRBENSKÝ *Chiragogia sacrorum biblicorum*. Bibli swaté knihy starého i nowého zákona kanonizowané w sobě obsahující a o tajemství wěle boží spasení člověka každého w Kristu učící. Pilné a sprostě k počtě jména božího s potěšením a prospěchem bohobojných jazyků našeho milowných rozebrání, od l. p. 1618 fol. w Král. Hradci u Mart. Kleinwächtra str. 438.

Prawí w předmluwě, že přewelikau pilnost ta knížku sepsal. Balbin mn wystawuje, že, co katol. straně k lepšímu čelí, wynechal ¹⁾.

1) Samuel Martinus w Obraně atd. dokládá, že sedm let pořád w spisowání jí stráwil, a na

1162. *Methodus sacrae scripturae*. Pořádek písem swatých starého i nového zákona od WÁCL. STEFANA archidiak. na Horách Kut. v Hradci 1620 w 8. w impr. Kleinwechterowé wyt. Jan Arnolt Lehaický.

β) Biblí celé.

a) *W rukopisu.*

1163. JAN WARTOWSKÝ Z WARTY († 1559) přeložil z hebrejštiny biblí na česko, kteráž dle Welesl. (Kalend. 3 Čerwna) za dědici jeho zůstala. Má býti w bibliot. Widentské, čemuž však Dobr. odpírá.

b) *Tištěné.*

1164. Biblí česká w Starém městě Pražském wytištěna. (Při konci zjeweni stojí): Léta božio tisícioho pětistého dwacátého dewátého: W středu před božim wstaupením. Starý tento i nový zákon ke cti a k chwałě bohu všemo- haucimu, a všem wěrným jazyku a národu čes- kého k spasitelnému wzdělání, s welikau prací a znamenitým nákladem skrze mne *Pawla Se- rerina* z Kapihory, městénina Starého města Pražského, jest wytištěn a dokonán atd. 1529 listů 569 fol. Po druhé w Starém městě Praž- ském wytištěna 1537 listů 607 fol.

1165. Biblí česká. W slavném městě Norn- berce wytištěna 1540 u Linharta Milchthalera, nákladem Melichara Kobergera městénina staw. města Nornberka fol. Starý zákon obsahuje li- stů CCCCI srownání ewangelistů II. předmluwa sw. Jeron. k now. zák. I. a now. z. CV. listů rejstř. 6 listů.

1166. Biblí česká 1549 w Menším městě

wytlačení přes 300 kop z vlastního statečku wynaložil. Dále též Martinus uwádí jeho jiné spisy, jako: a) Srownání všech 4 ewange- listů. b) Summowní biblí swaté w tabulích rozwržení. c) Wyswětlení artikule o předřzení božím. d) Wyjádření figur a proroctwí staro- zákonních o narození p. n. J. Kr. e) Nowé léto křesťanské, pěkně a platně wymalované. f) Utrpnosti a umučení p. n. J. Kr. podle wy- psání ewangelistů swatých. g) Rozmlauvání theologické z kap. 3 zjew. s. Jana horkého, studeného a wlažného. h) Konfessi česká na otázky rozebraná. i) Sněm Niniwetský a něk. jiné. — Proti spisu předposlednímu ozwal se doktor lékařství Borbonius, titul a prefací pé- rem zkomentowaw atd. načez Wrbenský wy- dal spis tento: Obrana konfessi české, pravé Augspurské, na otázky s odpovědní od M. Viktorina Wrbenského, služebníka ewan. bo- žioho w m. Brodě Německém rozebrané od D. Borbonia, na lehkost prawdy boží nepravé komentý potupené, sepsané od autora knížky. W obraně Martinusowě celá wytištěna str. 348 a slá.

Pražském u Bartoloměje Netolického, nákladem téhož Bartoloměje a Jiřika *Melantricha* Rožda- lowského fol. 629 listů.

Předmluwa na 3 knihy Machabejských, z latiny, a putování swatého Pawla před skutky Apošt. z něm. od *Sizla z Ottersdorfu* přeloženo. Přípis wo- lenému králi Maximilianu ještě za života Ferd. I. Naučil se Ottersdorf řecky a podle původního textu n. zákon opravowal. Protož Sturem a jiní potom prawili: že Melantrich biblí zmelantrichowal. (D.) Opět 1556. 7 Prosince podle přípisu w zadu, aneb I. 1557 podle nápisu na listu prvním, wytištěna u Jiřika Melantricha Roždalowského w Starém městě Pražském, jeho vlastním nákladem fol. 605 listů. Před nowým zákonem stojí dokonalejší srownání čtyř ewangelistů, kteréž *Jan Straněnský* z něm. přeložil. Připsána Maximilianowi. Po třetí I. 1561 podle listu s nápisem, a wedlé připsání na konci I. 1560, w Praze u Jiřika Melantricha z Aventinu. Připsána Maximil. Po čtvrté s nápisem: Biblí če- ská, to jest všechna swatá písma obojioho, starého i nového zákona. Wytištěna w Starém m. Praž- ském, prací a nákladem Jiřika Melantricha z Aven- tinu 1570. Na listu 13tém začíná se text, jenž w sobě obsahuje 637 listů fol. Jest obnovené wydání předešlé, s nowými a hojnějšími figurami. Připsána Maximilianowi. Po páté wysla léta 1577 a připsána od Melantricha císaři Rudolfowi fol.

1167. Od léta 1579 do 1593 wydala *Jednota bra- trská* biblí českau na šest dílů rozdělenau bez po- znamenání místa (Kralic w Morawě) we 4. aneb jak jiní ten formát jmenují w velik. 8. s wyklady a summariem knih i kapitol pod nápisy:

a) Biblí české díl první, totiž patery knihy Mojžišowy w nowě wydané. MDLXXIX listů 342 textu atd. b) B. č. díl druhý w nowě wy- daný I. p. MDLXXX združuje w sobě knihy od Jozue až do knihy Ester 441 listů c) B. č. díl třetí I. p. MDLXXXII, obsahuje knihu Job, žal- tář, přísloví, kazatele a písně Šalomaunowy 233 listů. d) B. č. díl čtvrtý I. MDLXXXVII. Obsahuje proroky od Izaiáše až do Malachiáše 424 listů textu. e) B. č. díl pátý, w němž se knihy ty, které jsau nazvány Apokryffa, po- kládají. I. MDLXXXIII 294 listů. f) B. č. díl šestý totiž nový zákon w nowě wydaný I. p. MDXCIII 481 listů textu. Tento šestý díl wysel znouw léta 1601 s nápisem: Biblí české díl šestý, totiž nový zákon w nowě přehlednutý I. p. MDCL. Textu 498 listů mimo rejstř. a Errata.

Wykladači té biblí byli: M. Albert Mikuláš, Lukáš Helic, z otce Zida pokřtěného zplozený, Jan Eneáš Izaiáš Caepollá, Jiřík Streyc aneb Vetter, Jan Efraim, Pawel Jessenius, a Jan Kapito. Náklad pak činil na tuto biblí Jan Žerotín, Baron z Náměst. Dobro- pisemnost této biblí a řeč pro čistotu swau za praw- dilo napotom přijaty od samého Weleslawiny a Jesuity Steyera. Wysla po druhé s nápisem: Biblí swatá, to jest kniha, w níž se všechna písma swatá starého i nového zákona združují, w nowě wyti- štená a wydaná léta p. 1596, 1162 stránek we velikém 8. Jest to vlastně nowé wydání předešlé bratrské biblí, tuto na šest dílů w jedné vazbě rozdělené; text však místy velmi změněn a mno- hým wyswětlowáním zanešen. Učinili bratři to wy-

dání pro pohodlí obecního lidu w jednom dílu. Neb sprostý lid rozpůjčil díl po dílu, tak že weškerá biblí zřídka se kde spatřovala. Zapomenauce pak bratři, že člověk sprostý, když stár jest, nejraději biblí čte, a w té samé pro skromnost písmen zraku již mdlého čísti nemůže, vydali ji tedy po třetí větší písmem pod jménem: Biblí swatá. To jest kniha, w níž se všecika písma sw. starého i nowého zákona obsahují, w nowě wydaná MDCXIII (1613) fol. bez poznamenání místa Kralic, textu 1200 str. Nejkrásnější exemplár na výborném pergamenu Žerotinowi náležející chová se we Wratislawi w bibl. městské u M. Magdaleny wazba stříbrem okovaná.

1168. *Wacław Mathiades*, far. Starobydžowský wydal starý i nový zákon w Brně 1611.

1169. Biblí česká, to jest všecika swatá písma, obojího starého i nowého zákona, opět w nowě wydaná a wylitěná, w Starém m. Pražském, práci a nákladem Samuele Adama z *Weleslawina* 1613 fol. Připsaná urozeným a statečným pánům z rytířstwa i pánům defensorům nad akademií a konsistoří pod obojí. Těto biblí užíwali také katolici (pod jednau).

γ) Nowý zákon.

1170. Nowý zákon wedlé toho pořádku a přímé prawdy, jakož jej sw. Jeroným z prznlosti starých bluduow... otistil atd. 1527 w Plzni nákladem Jana Pekka we 4. listů 225.

1171. Nowý testament, všecek již nejpósleze a pilně od *Erasma Roterodamského* přehlednutý atd. 1533 w 8. mal. od kněze **BENEŠE OPTATA** z Telče a **PETRA GZELE** z Prahy, wylitěn w Náměšti u Matěje z Dworšt.

To wydání nade všecika starší i některá potomnější předčí. Připsán *Johann z Boskovic*, jepťiše w královském klášteře w Starém Brně.

1172. N. zákon od l. 1534 mal. 8. w Normberce u Fridr. Peipusa, nákladem Hektora Šefflera měšténína Normberského.

1173. Now. zákon 1538 w 8. w Starém m. Pražském u Jana Hada. Po druhé 1545.

1174. Nowý zákon pána a spasitele atd. w Normberce, nákladem Linharta Milchthalera 1538 (Ungar klade 1542) w 8.

1175. L. 1549 w Prostějowě u Jana Günthera, mal. 8.

1176. Nowý zákon w Menším m. Pražském imprimovaný u Bart. Netolickeho 1551 w 8.

1177. Nowý zákon léta 1555 w 8. w Holomauci u Jana Günthera.

1178. Nowý zákon 1558 w 8. w Starém městě Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu.

Těž 1564 w 8. 1570, 1576, pak 1582 po smrti Jiřika Melantricha staršího († 1580) wydán od Jiřika Melantricha mladšího.

1179. Nowý zákon 1563 mal. 8. w Starém m. Pražském u Jana Kantora.

1180. Nowý zákon w nowě do češtiny (z řeckého) přel. l. p. 1564 od Jana Blahoslawa w

12. Po druhé 1568 we 4. (na Ostrowě blíž Strážnice w Hradištském kraji w Morawě.)

1181. Nowý zákon, w nowě do češtiny přeložený, wylitěný l. p. 1596 w 12. (w Kralicích) s čerweným titulem.

Text jest podlé Jana Blahoslawa. Wyswětlení a poznamenání jsau vypuštěna. Na listu 299 jsau listery S. H. (t. Simon Halicaeus, jenž byl Morawec a wypowěděnec).

1182. Nowý zákon 1596 we 4. w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Datického.

W rejstříku po nawštívení p. Marie nalézá se swáték Jana Husa, kterýž se jindy toliko w wydáních jednoty bratrské nalézal, též 1597 we 4. ib.

1183. Nowý zákon 1597 w 8. w Starém m. Pražském u M. Daniele Adama z Weleslawina. Srownáwa se cele s wydáním Jiř. Melantricha od r. 1564 a 1576.

1184. Novum testamentum Dni. Nri Jesu Christi Siriace, Italice, Ebraice, Hispanice, Graece, Gallice, Latine, Anglice, Germanice, Danice, Bohemice, Polonice studio et labore Eliae Hutteri, Noribergae 1599 fol. W češtině podložil Hutter Melantrichůw nowý zákon od r. 1570 neb 1577, a však i ke škodě jazyka měnil k. p. místo: tyto věci psal jsem wám (1 Ep. Jan V. 13) položil: toto psal wám, bez pomocného jsem; místo které, lidské atd. vždy které, lidské atd.

1185. Biblí české díl šestý, totiž nowý zákon w nowě přehlednutý l. p. 1601 (w Kralicích na Morawě).

Toto jest vlastně 4té wydání n. z. od bratrské jednoty; totiž od Blahoslawa pro ně přeložený r. 1564, 1568, pak 1596, w 12. a nyní. Zachariáš Aston, wážený theolog, kazatel a senior w Ewančicích přidal k annotacím ještě mnohé jiné, z kterých patrnó, co bratři tehdaž wětli, a čemu ušli.

δ) Části biblí.

a) *Knihy Mojšísowý. Tobíáš.*

1186. Patery knihy Mojšísowý, w Normberce skrze Jana Günthera w 8. 1541.

1187. Tobíášowý knihy, w nichžto se čte o jeho příkladném životě, o zkusení, jímž ho bůh zkusi, o služebnosti andělské a poctiwém manželstwí, kteréž jest anděl Rafael mladému Tobíášowi božím způsobem zřídil a starému Tobíášowi zase zrak nawrátil, a jest kap. XIII. w 8. 1538.

b) *Žalmy.*

1188. Žaltář Dawida sw., w nowě do češtiny přeložený 1529 w 8. bez místa.

Potom 1562 w 12. u Melantricha 1571 w 8. 1579 w 8. a 12. (w Kralici, s krásným písmem, s výklady drobnými), též 1581, 1583.

1189. **MATEJE STRÍBRSKÉHO: Žalmy.** (Index.)

1190. Auprawa wojenská aneb žalmowé Da-

wida sw. 19tý a 120tý k nynější holowosti a wálce křesťanské proti národu tureckému připsáni, w Praze u děd. Welesl. w 8. 1604.

c) *Jesus Syrach.*

1191. Jesus Syrach, podlé wydání Dr. M. Luthera z něm. řeči w češt. přeložený u Alexandra na hoře Oliwetské, (w Litomyšli) 1537 w 8.

1192. REŠEL JAN Jesus Syrach, jinak knihy Ecclesiasticus, o dobrých mrawích a chwalitebném obcowání: všem hospodářům, dítkám a čeládce k čítání welmi užitečné, w jistá místa obecní a hlavní artikule křesťanského učení pořádně sebrané, wytištěné w Starém m. Pražském u J. Melantricha z Aventina 1557, 1561 fol. 1563 w 8. [též w Olomauci u Günthera 1563 we 4.] 1574, 1575 fol. listů 313, a 1597 w 8. u D. A. Welesl. listů 179 regist.

1193. Maudrost Jesusa, syna Syrachowa atd. lat. a česky, u M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA 1586 w 12. listů 202, mimo titul a předmluwu latinské.

1194. Ecclesiasticus atd. kniha duchowních mrawůw a ctností a—s. (b. tit. exempl. u Bočka) Item. Modlitby pobožné, jenž jest druhá stránka této knihy atd. W Praze u D. K. z Karlsperku 1615 w 12.

d) *Přísloví.*

1195. Přísloví Šalomaunowa: Salomonis regis sapientissimi libri duo proverbia et Ecclesiastes. In gratiam studiosae juventutis, verae sapientiae appetentis, seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respondeant, explicati atque illustrati. Pragae excudebat M. Daniel Adamus a Veleslavina 1586 w 12. listů 143.

1196. Šalomaunowy prwní knihy, jenž latinské slováw proverbí . . . česky přísloví, ty jsau o naučení a kázni těch, kteří počínají bohu slaužití, o trestání zlých mrawůw, a o naučení ctností, a mají kapitol XXXI, w Praze u Jana Hada bez roku. A—H. po 4 listech malých jako w 12.

e) *Ewangelia, epištoly, pašije.*

1197. Pašije ze všech čtyř ewangelistů (necelý), w Boleslawi 1544 we 4. (u Bočka).

1198. Počiná se pašije, kterauž jest sepsal sw. Matauš 1551. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 27. we 4.

1199. Čtení a epištoly nedělní, w Praze u bílého Lwa we 4. (bez roku) (Konát?)

1200. [Ewangelia]. Na konci: W Starém městě Pražském u Matky boží na Lúži. Mikuláš Konát w 12.

1201. Epištoly na neděle a swátky, w Prostějově u Kašp. Aorga 1557 we 4.

1202. Ewangelia a epištoly, jenž se přes celý rok w každú neděli i w jiné swátky w kostelích čítawají ty pašije, w Olomauci u Jana Günthera 1566 w 16.

1203. Epištoly a ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok, opět znouwu figurami pěknými a summariem, wytištěné w Holomauci u Günthera w 8. 1561, w Praze u Jiřího Melant. 1567 w 8. W Praze (od J. Straněnského) 1574 w 8. Též 1597, 1615 w 8. 1616, w Žitawě 1618 str. 754 u Mich. Hartmana 1688. W Trenčíně 1645. W Žitawě 1698 str. 754 u Mich. Hartmanna.

1204. Čtení a pisané w 16. 1580.

1205. Epištoly a ewangelia i pašije, w Holomauci 1580 w 12. w Brně 1736 w 12. w Žitawě 1642 w 12. w Praze 1759 w 12.

1206. Řeči boží, kteréž se we dny nedělní, střední, páteční, w slawnosti výroční i w jiné swátky w shromážděních společných čítawají w 8. 1592, 1597. W nowě přehlednuté 1604 mal. 8. str. 486. Registřík psaní duchowních str. 24 b. m. atd. též 1616 w 8. (w Kralicích).

1207. JANA GRILLA z Grillowa staršího ewangelia na neděle a swátky s figurami a s rytmy. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1595.

1208. Walentina Šubara Landškronského summy krátké na epištoly a ewangelia, na neděle a swátky s písniemi (okolo 1613) Index.

1209. Pašije sw. Matauše a Jana 1615 (tisk a známky jako w kancionálu Kralickém) Boček.

1210. Ewangelia et epistolae, quae diebus dominicis . . . in ecclesiis unitatis fratrum . . . explicari solent, graece, hohemice, germanice et latine cum analysi difficiliorum vocum grammatica et populari textuum divisione, in usum scholarum, cum parvo catechismo in iisd. linguis. Breae typ. Thomae Valeriani 1616 w 8.

f) *Zjewení sw. Jana.*

1211. Zjewení sw. Jana od Paw. Bydžowského, w Praze u Sewerina mladšího 1538 w 8.

b) *Dogmatické a polemické.*

1212. O znamení a prawdě, proti Habrowským 1526.

1213. JANA DUBČANSKÉHO neb HAROWANSKÉHO Listowé bratřím Boleslawským posláni, i také jich odpovědi zase psané, tuto spolu jsau wytištěni k žádosti uroz. p. p. Janowi z Lipého a na Krumlowě, najw. maršálku král. českého, p. Dobešowi z Bozkowic a na Rosicích, p. Krístofowi z Bozkowic a na Třebowě, w Prostějově 1527, (w Indexu 1537).

1214. Traktat o mukách pekelných. Rkp. veř. bibl. XVII. H. 11.

1215. *Augspurská konfessi* aneb wyznání wiry nejjasnějšímu císaři Karlovi Vtému, od knížat a měst Německé Říše čistého učení ewangelického se přidržejících, na sněmě Augspurském l. p. 1530 podané (bez m. a r.)

Za Ferdinanda I. vydána: Tato wíra učení a náboženství starých wěrných Čechů tělo a krew páne pod obojí přijímajících (b. m.) 1562 we 4. ¹⁾ totiž wyznání wiry sw. křest. všech tří stawůw král. českého tělo a krew pána n. J. K. pod obojí přijímajících 1575 we 4. též 1576 nákladem p. Aleny Berkové z Lomnice; pak 1579 we 4. od Wáclawa z Wřesowic [ku konci básně s podpisem W. z W., též na konci erb půl měsíce s týmž podpisem.] — W r. 1608 w Drážďanech u Jeronyma Sice; 1609 we 4. w impr. Šumanské a opět 1610 we 4. tamže. Přitom majestát Rudolfa II. Porovnání mezi stranou pod jednau atd. Artikulowé a sňešení atd. Řády církevní 148 str. Wydal Mich. Španowský z Lisowa a nř Pacowě. — [Ta konfessi hned po sepsání 1575 do němčiny, pak r. 1619 teprwa do latiny přeložena, a Fridrichu od Pražské konsistoře a university podána byla. Tištěna potom: Confessio bohemia vere Augustana česky a latinsky w Praze 1620 we 4. též 1620 w 12. w Holomauci u Krist. Kuče, opět přeložená a opravená. Připsána Těšinským, nákladem Jiřího Tranowského. Pak w Normberce 1621 we 4. — L. 1630 w tiskárně M. Samuele Martinusa z Dražowa církw Perenské slowa božího kazatele, týž Mart. z Draž. jsa 1625 w Nidrlandu konfessi českau tisknauti dal. (W. Ohlášeni bratří w Leáně 1635 str. 42.) — L. 1720 w Žitawě od W. Kleycha; r. 1783 w Praze u Jana Tom. Höchenbergera w 12. — L. 1808 we Wacowě znownu přehlédnuta a s některými přídawky u Ant. Gotliba w 8. archív 17. ²⁾]

1216. Kniha o klekání před swátostí oltární 1530 [cf. Šturm Rozsazzení II. 62.]

- 1) Čtělí někteří na sněmě 1575, aby Augsp. konfessi byla přijata od Čechůw, než dle wůle většiny sepsána jest od zřizných k tomu osob všech stawůw (w. Obrana Sam. M. z Draž. str. 73) tak nazwaná česká konfessi.
- 2) Sam. Mart. z Draž. w Obráně str. 171 píše toto: Želeti by se mělo, že konfessi česká při poslední edici swé léta 1610 bez napravení na ťtuli anebo nápisu swém zůstati nemohla. Nebo když jsau milí předkové 1575 císaři Maximilianowi II. konfessi swau w českém jaz. sepsanau podali, takový nápis jsau nad ní položili: Wyznání swaté křesťanské všech tří stawůw králowství českého, k kšaftu těla a krwe p. našeho Ježíše Krista se přiznávajících, tím titulem také 1579 léta ponejprw k swému wytištění přišla. Přitom i kněžstwo z jednoty bratrské w edici swé léta 1608 bez wšelijakého dowolení stawůw, jakoby sami nějakými stawy w tomto králowství byli, publikowaně zanechali a w ní ani jednu literku nezjinačili; ale to nic dáleji nežli od roka trwalo, potom zase exemplár od n. pana Henricha Kurepacha l. 1583 zfalšowaný (co se však nápisu dotýče) léta 1609 wytištěn a podobným spisobem l. 1610 na místě a jménem stawůw pod obojí w českém i něm. jazyku wytištěn jest.

1217. Katechismus, w Boleslawi w 8. 1530 (w Dobr. Reise 138).

1218. JINDŘICHA ŠTURMA a) Konfessi česká. Na Karmelu w 8. 1532. b) Odpověď a zpráva té jednoty, kteráuz z omylu pikhartstwm nazývaji, na třetí spis proti nim od starších Lileckých neb Habrowanských, w Mladém Boleslawi 1533 w 8. od Jindřicha Šturma.

[Šturm w Srownání str. 34 jmenuje spis ten obdlaužný, a na 2 strany rozdělený.]

1219. Třetí spis (proti bratřim) od starších Lileckých neb Habrowanských l. 1533.

1220. Spis z písem sw. sebraný, o prawém a wěčném bohu otci, synu i duchu sw. w osobách rozdielném ale w podstatě božského bytu jediném. Přitom i o p. Kristu prawém bohu a člověku, w počtě a pokloně bohu otci rovnému. Proti těm w nowě powstalým bludům, kteréž nyní směji někteří přewrácení lidé mezi mnohé wtrušowali, zapirajíce Kr. p. býti prawým bohem, kterýžto smysl že je bludný a scestný, i také obecné wíře křest. odporný, to se písmy sw. zjawně ukazuje. Od bratří a starších de Monte Liliorum l. 1534. Predml. Aij—E. kniha E—O. Kašpar Prostějowský.

1221. Jestli to prawda, by to jistotně člověk wěděti mohl, že spasen bude 1534 [od bratří česk.] w. Šturm Srow. str. 306.

1222. Wyznání wiry bratrské.

Dle předmluwy na konfessi (1607) a) nejprw některých artikuluw Rokycanowi (1468) podali. b) Psaní Jiřimu králi učinili. 1468 c) Městům wůbec, plněji a swětěji sepsané konfessi swé podali 1507. d) Králi Wladislawowi II dwě konfessi předložili, kratší 1504, širší 1507. e) Psali krátké wyznání wiry králi Ludwikowi 1524 (w. odd. III). To wio česky. f) W r. 1532 wysla w Boleslawi na Karmelu: Z počtu wydání atd. Téhož roku Jiřimu Brandeburskému něm. konf. napsali, potom od Lutera 1533 we Witemb. tištěnau, (kdež i 1568 nádherně wysla) ano později 1538 lat. pod titulem: Apologie prawého učení, kteréž wůbec Waldenskými jmenují atd. vydána. g) W českém jazyku opět podaná Ferd. I 1535, 14 Listop. Kteráž po druhé hned rok na to tištěna byla pod nápisem: Confessio aneb počt z wiry, z učení i náboženství křesťanského králi Jeho Milosti we Widni podaný, od pánuow a rytířstwa králowství českého, kteříž jsú z jednoty bratří zákona Kristowa. Po druhé wytištěny a spraweny: Léta p. 1536 (Na konci): Wytištěno po druhé w Litomyšli na hoře Oliwetské a dokonáno w úterý po sw. Stanislawu atd. w 8. A—L po 8 letech. Táž lat. přeložena a w Wittenberce tištěna. od Lut. schwálena. h) L. 1564 tatáž konfessi obnowena, doplněna, a wyswětlena nejprw w jaz. českém, a potom hned něm. od bratří přeložena a Maxim. II s písněmi bratrskými též něm. přeloženými podána, a že i w král. polském bratři zde onde zástitu nalezli, táž konfessi w polský jazyk přeložena a králi Žykmundowi Augustowi na sněmu obecním we Waršawě podána byla. Obnowená ta konfessi opět latinsky 1573 we Wittenb. vydána i w něm. přehlédnuta. (W knížce: Ohlášeni, stojí: že konf. Maxim. II. podané mezi spisowateli bratrskými byli D. Paw. Pressius, a Jiří Stureyc). Potom

pod titulem: *Confessio* aneb počít z wíry atd. z učení i náboženství křesť. nejjasnějšímu atd. králi Ferdinandovi: Od pánů a rytířstva kr. česk. kteří se čistého učení v jednotě bratrské přidržejí, v Wídni 1533, 14 dne Listopadu podaný atd. A potom nepřemoženému císaři Maxim. II atd. Též nej. králi polskému Zikmundovi Augustovi atd. 1608 (dle 1575) Znovu přehlédnutý l. 1607. Jest také nazad z některých znamenitých mužů, o této *confessio* soud a svědectví, z latiny do češtiny přeložené v mal. 8 stran 287 a 63 (předml. a regist.) bez udání místa. Potom v Amsterodamě od Komenského u J. Paskowského 1662 v 12. v Berlíně skrze J. Boh. Elsnera u K. Fr. Henninga 1748 v 8. Uvádějí se mimo to vydání latinské od r. 1573, české od r. 1547 a 1575 str. 142 předml. 24. (W Indexu též 1557, 1561 v 8. 1564, 1567).

1223. *Jana Čecha* kazatele v Bayrutu knížka křesťanských pohádek.. 1536 v 12.

1224. **WÁCSLAW TURNOWSKÉHO** knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista, v Praze 1536 v 12.

1225. Otázky (bratří) o rozhršení zpovědi, o přijímání těla a krve atd. 1536 v 8. skrze Alexandra (v Litomyšli) Šturm Srow. 181.

1226. *Jana Kalwina a)* dvě epištoly o věcech tohoto času znáti velmi potřebných we 4. 1536. Po druhé v Basiliu 1546 we 4. listů 75. *b)* Epištola J. Kalwina dána v Genově 8 Ledna 1537.

1227. *Apologia*. Zjevné dosti učinění, aneb všem vůbec vydání počtu z wíry, z učení i ze všeho pořádku, kteréhož v náboženství křesťanském užívají bratři a starší, kterýmž někteří Habrowanští neb Lylečtí říkají 1536 v 8. In Monte Liliurum Kašpar Prostějowský 1537. (Index str. 35), též 1538 (Index str. 10).

Confessio vydání počtu wíry křesťanských služebníků, že ne Habrowanští, ne Cwinglianové, ale křesťanové jsau. Ms. we 4. b. r. u Milnera na Smečně. Kniha ta přeložena do latiny pod titulem: *Apologia verae doctrinae eorum*, qui vulgo appellantur Waldenses vel Picardi.. Oblata D. G. Georg. Marchioni Brandenburgensi.] Vittenbergae per Georg. Rhau 1538 we 4. Též v rkp. Grolmusowě od r. 1567.

1228. **PAWLA BYDŽOWSKÉHO**, faráře u sw. Hawla *a)* Traktat s krucifixem, pod titulem: Čechové milí, jenž žádáte býti věrní, tuto najdete, kterak M. J. Hus, a M. Jakaubek jeho tovaryš milý atd. Tištěna u Jana Hada v Praze 1537 v 8. (Index 1535).

b) Tyto knížky tré v sobě drží, první, že moci slov božích v první způsobě posvátné jest tělo boží, a v druhé toliko krev boží atd. v Praze 1538 v 8. (Index) dle Štelcara r. 1539.

c) Knížky o přijímání těla a krve pána našeho Ježíše Krista pod obojí způsobou v Praze 1539. (Na prvním listu stojí kalich) v 8.

d) Tato knížka toto tré okazuje, *a)* že pán bůh a slovoč Ježíš Kristus jest v svátosti *β)* že tu jemu věrní klaněti se mají. *γ)* že se ma ta modliti mají we 4.

e) Děťátka a newiňátka i hned po křtu těla a krev boží že přijímají mají, v Praze 1541 v 8. skrze Burtol. Netolického. Po druhé 1586.

f) Tento spis ukazuje, že biskupové biskupa, a biskup kněží, a kněží od řádných biskupův svěcení, těla a krve boží posvěcovati mají, v Praze 1543 (1534?) we 4.

g) Křesťanské wíry upřímé o těle a krvi boží vyznání podle způsobu vši swaté boží církve, z které žádnému křesťanu wen vycházeti nesluší.. W Praze 1546 we 4. 1½ archu. (Na druhé straně:) Důstojnému a ctihodnému knězi Janowi panu administratorowi arcibiskupství Pražského a děkanowi kostela sw. Apollinariše, správci poctivého kněžstva božího pod obojím posluhujícího.. kněz Pawel Bydžowský atd.

1229. Bratři obecně všech křesťanův naučení starodávné wíry prikázání, a modlitby s vysvětlením jich, v Litomyšli 1537 v 8.

1230. *Jiřika Maska* otázky theologické Luterowi do Wittemberka poslané. Z něm. přeložil **WÁCSLAW RAKOWNICKÝ** 1539 v 8. (Index).

1231. *Martina Lutera* o církvi swaté, a znamení její knížka, kteráž vydal o konciliích we Wittemberce 1539 v 8.

1232. *Dialog*. To jest dwau formanuo rozmlauwání, Peterky a Walaucha, přepotřebné: O učení a wíře, kněze **WÁCSLAWA** děkana na Horách Gutnách, (sic) nyní w nowě od jednoho učitele jednoty bratrské k potřebě wěrných vydaný (bez místa a r.) A—M. (1542) we 4.

1233. **JAN AUGUSTA** *a)* Zrcadlo kněžské, pro ty, kteříž jiné za odřezance církve sw. býti lehce ukazují.

Z knihy M. Lutera proti kněžeti Brunwickému, což Antonín Kotwín z němčiny w latinu přeložiw dal wytisknanti. Augusta z něm. w češtinu přeložil a vydal pod tím jménem Zrcadlo atd. načež se sám w dialogu dwau formanů odvolává str. 3 1540? Proti tomu zrcadlu Wácslaw děkan Kutnohorský psal spis: Knížka proti zrcadlu kněžskému. [Wiz pře Augusty C. 11.]

b) Proti Habrowanským. W Litomyšli u Alexandra Plzenského 1540.

c) O záwazcích křesťanských zákona Kristowa. Spis ten psán byl l. 1537 k žádosti nějakému Rebořowi mydláři městěninu w Nowém městě na Morawě pod Pernšteinem. (Ms. hist. frat.) Wytisknán však teprw 1540 u Alexandra na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) s. l. také kázání Augustowo o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1. „w těch dnech powstaw Petr“.. wýtiskneno bylo atd. Proti této knize (o záwazcích atd.) psal Petr farář Litoměřický w Zásadí (předměstí), jež Balbin jmenuje Catholicus, a pipsal ji Karlowi Dubanskému z Duban, pánu w Liběšicích a Raudnici 1541. Načež Jan Augusta opět vydal:

d) Ohlášení a ozwání proti knížce Petra w Zásadí u Litoměřic. W Litomyšli 1541 w 8. Nato opět vyšla: *Petra far.* velmi powolná, pokojná a upří-

mná odpověď na dosti prudké, baurliwé a welmi zchytralé bratra Augusty Jana, staršího správce sboru Litomyšlského ozvání a ohlášení, a přitom list kněze Jakuba *Wolynského* děkana Litoměřického všem vůbec bratřím náboženství Boleslawského svědčící, v Praze 1542 we 4. Připsal Janu z Pernšteina. Proti knize o záwazcích psal též Wáclaw děkan na Horách Kutnách a kněz Bartoš [w. Sam. Mart. z Dráž. Obranu str. 151.]

e) Spis jménem celé jednoty (bratrské) k J. M. Cís. do Augspurku poslaný od Jana Augusty. U Alexandra Plzenského na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1541 we 4.

f) Psaní třetí Jana Augusty sboru Litomyšlskému učiněné s vysvětlením epistoly s. Pawla k Galatům 1547. Rkp. we 4. u Bočka.

g) Jana Augusty a kněžstva kališného pře od něho samého věrné a právě sepsaná, všem vůbec k saudu podaná. (Ku konci): Datum onde i onde, a wytisčeno léta páně 1543 we 4.

Na to Martin Klatowský, kališník a silný odpůrce Jana Augusty vydal: Rozsuzování upřímné artiklů některých z pře Jana Augusty, kterauz pod jménem kněžstwa proti všemu křesťanstwu, krom sekty Waldenské, vydal 1544, w Praze we 4. u Kubeše.

h) Spisek o pokušeních. U Alexandra na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1543 w 8.

i) Registrík a řeči atd. Obsahuje učení českých bratří. Ta kniha od něho we wězení psána, a od jednoty s proměnou vydána.

k) Sepsal knížku, dávaje příčiny, pročby bratří do kostelův choditi neměli. [Sturm w Rozsazuení II. 41.]

l) Wypis artiklůw Janowi Augustowi 1560 podaných, chtěl-li by wězení prost býti, coby podniknutí a slibiti měl, pak odpověď J. Augusty. Tož replika; pak zpráva J. M. knížecí s strany Jana Augusty wězně. Dále: Odpověď na artikule jemu podané a zase: Odpověď na nedostatky vyhledané w artikulích přiznání J. Augusty 1561.

m) Příčiny přiznání mého (Augusty) k straně pod obojí.

n) Svědectví otcůw s. starých Čechůw o Antikristu.

o) Příčiny J. Augusty, proč při nynějších kněžích českých kolleje Pražské není. Rkp. XV stol. we 4. u Bočka.

1234. **BARTOŠ Z BÍLINY.** Spis, w kterémž učení a zachování bratří veliké strany neb Boleslawských zřetelně scestné.. býti dokazuje b. m. 1540 we 4.

1235. O wíře a dobrých skutcích z starého i nowého zákona krátce sebrané řeči. Z něm. *Kaspára Huberina* přeložené. W Starém městě Pr. skrze Jana Hada 1541 w 8.

1236. *Martina Lutera* o mši obzvláštní neb samotné, a o pomazání kněžském z něm. a latinského jazyka do českého s pilností přeložená atd. 1541 (bez místa?)

1237. Proti alchoránu totiž zákonu tureckému a saracenskému a falešnému jich náboženství. Od kněze **BARTOL. DWORSKÉHO**, w Praze Sewerin mladší we 4. 1542.

1238. **JAKUBA WOLYNSKÉHO** list všem vůbec bratřím náboženství Boleslawského svědčící, w Praze 1542 we 4.

1239. *Listowé a psaní kněze WÁCLAWA* pana děkana nyní na Horách Kutnách, a *Kaspára Saukenika* městěna Litomyšlského, kterážto tehdáž (1532) se mezi nimi sběhla, když byl farářem w Litomyšli atd. tlačeño l. 1542 we 4. (bez místa) A—D. Nepochybně vydal Jan Augusta.

1240. List neb spisek starých bratří, dávno udělaný, s předmluwou obšírnau však potřebnou, kterýž se nyní znouw přičin nynějších proti bratřím... vydává 1542 we 4. A—G. (ku konci): Alexander (t. j. Oliwetský w Litomyšli), wydawatel nepochybně Jan Augusta.

1241. *Erasma Roterodamského* Spis o ustanowení w cirkwi, přel. od **JIRÍKA ANDĚLA** Kralohradeckého, w Praze 1542 we 4.

1242. Dwanácte artiklůw wíry křesťanské, kteréž slují symbolum dwanácte apoštolůw, gruntně wyslowené, a z řeči německé w česko wyložené. Přitom troje symbolum s pěknými figurami, lidu obecnímu a hlupému wydané 1542 (na konci): Jan Günther w 8. Překladatel jest **JAN STRANĚNSKÝ**. Připsána bratrům Janu a Zachariášu z Hradce (t. Jindřichowa). Pak w Prostějowě 1553 w 8., pak 1593.

1243. Bludy bratří Boleslawských. Rkp. od r. 1443 we 4. w Olom. bibl. (Boček).

1244. **BENEŠE BAWORINSKÉHO** s *Wlčího pole* kniha o *prawém náboženství* křesťanském atd. w Starém městě Prostějowě skrz Jana Oliwetského z Oliwetu 1543 we 4. vydána skrze Michalce Martina. A—H.

1245. O wečeři páně, kázání, k žádosti Jana Lékaře w Mladé Boleslawi wydané od **MARTINA MICHÁLCE**.

Proti tomu vydal kněz Bartoš Břilinský: Psaní proti kázání Mart. Michálce 1544. Načež opět onen wyslal: Odpověď na psaní kněze Bartoše Břilinského, proti kázání atd. 1544.

1246. Jiříka Štyrsky spis, 1544.

1247. *Jana Špangenbergera* Perla písma sw., zawirajic w sobě hlavní artikule a články křesť. učení (dedic. 1544) tisk w r. 1545 w 8. od **JANA STRANĚNSKÉHO** přel.

1248. Troje symbolum aneb wyznání wíry Kristowý w cirkwi jednosworné užíwané. *Mart. Luter* doktor w Wittenberce 1534. Tisčeno 1545 w 8. b. m. [w Prostějowě.]

1249. *Jana Špangenbergra* Loci communes Melanchtona Filipa. Otázky i katechismus přel. od křizowníka Kašp. W Prostějowě nákl. Mart. Pražáka, u Jana Günthera 1545 w 8.

1250. Najvětší a najpřednější rozdílly mezi čistým a nepoškvrněným učením ewangelium swatého, a mezi tím modlářským... ským učením. Z něm. přeloženo (ku konci): Wytisčeno a dokonáno l. p. 1546 we 4. listů 14.

1251. Katechismus aneb naučení, z německého

křesť. k užtku netoliko mládeže ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znova vytištěný 1546, w Praze u Jana Kantora w 8.

1252. Pokorné a ponížené napominání k nejpřemoženějšímu císaři Karlovi V, a stawům nyní w Špeyru sněm . . držícím, aby se o napravenie církve snažně a opravdově starali, vydané 1544. (Na konci): Skonává se šťastně pře p. a. J. K. wedená od učeného muže a dokt. J. Kahoína přeložením z lat. a nákladem Zik. Zigy měštinína Pražsk. w Normberce skrze Krist. Gutknechta 1546 we 4. listů 87.

1253. *Katechismus Urbana Rhegia* atd. Z latiny přeložil JIRÍ ROŽDALOWSKÝ, w Praze 1547, u něho vydán w 8. min. A—X.

1254. *Literae magistrorum Pragensium ad Ferdia. de punctis quibusdam religionis.* 1549 Rkp. w bibl. weř. (česky).

1255. Rozmlauwání člověka s rozumem, w Praze u Bartol. Netolického 1551 w 8.

1256. *Katechismus* neb nawedení křesťanské kratičce sepsané od doktora Henr. Scribonia, probošta Pražského (praepositi), w Prostějově u Jana Günthera 1552 w 8.

1257. Psaní učiněné od bratří, kteréž někteří z omylu a zástivosti Pikharty nazývají, w němžto oznamují se přičiny, proč to býti nemůže, aby od náboženství svého pustiti, a k kněžím buď pod jednu, buď pod obojí přistoupiti měli. 1554 w 8. bez místa A—N.

1258. *Jana Bosáka z Chyše* (Chyšského): a) *Enchiridion*. To jest skrovné a krátce složené knížky, a ukázání míst artikulůw obecných o swátostech a jiných věcech církwe sw. pořádkách, [w níž najde křesť. člověk naučení, kterak má býti stálý u wíře křesť. při pořádkách církwe sw. obecní, a bludný kterak se má naprawiti a k církwi sw. obecní zase přistoupiti. Boček 2 exempláře bez titule.] Pod ded. stojí: Bratr Jan Bosák z Chyše, kazatel Plzenský 1554. Tišt. w Plzni 1554 w 8. w Praze u Jana Kosořského 1555 w 8. b) O moci boží a církwe jeho. W Praze r. 1555 w 8.

1259. Almanach duchovní ze star. i now. zákona 1555 w 8.

1260. Knižka o andělich, w nowě do české řeči přeložená 1556 w 8.

1261. Doktora Jindřicha probošta kost. Praž. *katechismus* aneb naučení člověka křesťanského k užtku netoliko mládeži, ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znova vytištěný 1556. (Ku konci): Wytiskeno w Starém městě Pražském u Jana Kantora w 8.

1262. *J. Arndta anatomia et laboratorium veri Christiani*. To jest: Čtvery knihy o pravém křesťanství spasitelného pokání. Z německého jazyka w český uведенý skrze MI-

CHALA LONGOLIA, faráře w Bořeslawi, w Praze 1557 we 4. item 1617 we 4. u Dan. Karla z Karlsperka.

Po třetí s připojením páte knihy milosti boží všem křesťanům atd. pod titulem: Jana Arnda patery knihy o pravém křesťanství spasitelného pokání přel. M. Longolius 1715 w 8. W Prešp. 1783 we 4. (obstaráním Mich. Institutoria) Jan Arnt, general-superintendent Lüneburského a Brunšwitského knížetství.)

1263. Jisté a pravé widění na nebi s spůsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má, w Praze 1556 we 4. (u Miltnera).

1264. Psaní kněze . . . ke swým jednowěrcům pod obojí, w Praze. Rkp. XVI stol. při spisu Bechynkowě w Museum. Napomíná k stálému setrvání we wíře pod obojí, zastáváje ji proti jednuškám a pikhartům, jizliwě a fanaticky. Wiz Rozbor 1842 str. 183.

1265. a) Přičiny některé nesrovnání mého s bratřími, jenž Waldenští slowau, w smyslu. Z kterýchžto i o jejich obzvláštnosti poněkud porozumíno býti může. W dedikaci podepsán: **WOJTĚCH Z PERNŠTEINA** l. p. 1557 4 archy. Malý 8. w Prostějově u Kašp. Aorga.

b) Oswědčení a očištění se jednoty bratrské zákona Kristowa (kterauž mnozí z omylu Waldenskau, jini z nenáwisti pikhartskau a někteří i Boleslawskau nazývají) proti nářkuom nestřidným a neduowodným knížky w nowě wydané od uroz. pána, pana Wojtěcha z Perštajna a na Plumlowě, a wytištěné w Prostějově l. p. 1558 24 Čerwna skrze Alexandra atd. impressora A—K.

1266. *Linharta Kulmana* instrukci o bříších otcowských synů i cizích 1558 w 8. w Prostějově u Kašp. Aorga.

1267. Odpověď proti spisu kněze Wácslawa we 4. 1558.

1268. *Petra Canisia* a) *Katechismus* katolický poprvé wydan w Pražské kolleji Jesuitské lat., česk. a něm. jazykem 1559. (w. Schmiedl Hist. S. J. P. I. lib. II. num. 86).

Potom častěji 1572 w Praze s připsaním arcibiskupu. Opět obrázky wypoďobněny, w Augšpurce w 8. 1615. Item s wyswětlením ceremonií mše sw. a slawností přes celý rok. 1633 w 8. Opět od Wácsl. Čerwenky (1669?) českým jazykem u sw. Klem. 1671 w 12. Z latiny do něm. přeložený od Jakuba Destages, pak do češtiny od Sim. Hliny, w Praze u sw. Klimenta 1715 w 8. 1717 w 8. w Holomauci 1726 w 8. W Praze 1733 w 8. u Matauše Speyera arc. impressora str. 235 (w otázkách a odpow.)

b) Téhož malý *katechismus*, nebo *summa* pravé křesť. kat. wíry, spolu s kalendářem w 12. 1584. Opět malý kat. obecnému lidu i mládeži welmi užitečný a nyní w otázkách uweđený a wůbec wydaný w Praze u p. Ant. Beneka 1708 w 12. Též w Praze u Mat. A. Högra 1736 w 12. str. 32 w Znojme 1741

w 12. tamž u J. Preisa 1748 w 12. 1759 (dwa archy.)

1269. *Jana Brencia* a) Slova z kšaftu jeho, s odpovědi na to od služebníků cirkwe Tygurské. (Hádka o wečeři páně). b) Arelia problematum (o wstápení Páně). c) Nemojewského diatribe s knězi Jesuity Poznanskými (přel. z polského). d) Obecni a hlavní artikulowé učení křesť. w jednotě bratrské 1564. e) Historická zpráva z božího slova o wečeři páně 1591, od Isaiáše Konečného we 4. Rkp. w Mus. 576.

1270. **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO** *zradlo* onoho wěčného a blahoslaveného života, w kterémž se wedlé jisté zprávy pismu swatého spatřiti a widěti může, jakým životem, a w kterých mistech swatí po smrti zůstávají. Anno Domini 1561. Wytisťeno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu we 4. Pak w Praze 1822, wel. 8. skrze Jos. Ditricha u Fetterl.

1271. *Jana Riwia* Arthendorfského knížka o titulích kříže 1561 (Index).

1272. Naučení a wyhlášení o přijímání pod obojí způsobau a podávání dítkám, wyhlášené na sessi, t. j. zasednutí pátém sw. obecného concilium Tridentského za nejw. biskupa otce sw. Pia IV 26 Čerwence 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. též 1564 we 4. listů 8, 1568 we 4. (u Miltnera na Smetně).

1273. *Katechismus wíry*, učení a wyznání swatých starých učiteluow a mučedníkůow od časů apoštolůw, nepochybně až do čtyř set let časůw nynějších... 1562. (Ku konci): Wytisťeno w Holomauci u Jana Günthera w 8. Z cizích jazykůw wyložil **TOM. REŠEL**, vydal Jan Straněnský, měšťan Počátecký.

1274. Rozmlauwání boha s Ewau, z epištoly Filipa Melanchtona wyspané, od **PAW. LUCINA** přeložené w Praze 1562 w 8. (Index).

1275. Smysl a úmysl Kristůw jeho vlastní swatosti wečeře jeho w 8. Rkp. listů 93 we Wid. bibl.

1276. **BLAHOSLAW JAN.** O původu cirkwe atd. [Wětši i menši spis častěji se uwádí w Jafetowě hist. brat. Titul menšího. Summa kratičce atd. tam str. 84.]

1277. Hádání bratra **MIKULÁŠE** prawého Čecha s knězem Římským o krwi p. n. J. Kr. že rozdávána býti má lidu obecnému i newinným dítkám. Rkp. XVI stol. w 8. (Boček).

1278. *Katechismus* menši bratři 1564 w 16. [1563 u Bočka].

1279. **PAWLA LUCINA HELIKONIADA** a) Kniha o rozdílu a powinnosti starého i nowého zákona w 8. (Index). b) O z mrtvých wstání Krista i našem: O životu swatých a

zatracení bezbožných, s některými písměmi, w Praze w 8.

1280. Obau dwau Antikristůw Constantino-politanského a Římského jednohlasné a jedno stejné, učení wíra atd. w Normberce skrze Wold. Neybera 1565 we 4. listů 47.

1281. O osprawedlnění hříšnika, jak a kudy ten hříšník swých zbeywá a k milosti boží přichází, knížka z něm. přel. w Prostějowě 1565 w 8. u Wácl. Kompositora 1567 w 8. (Boček).

1282. **NOŽIČKA BLAŽEJ** z Wotína a) Proti bludům některým před tisíci léty odsauzeným [w 4 částkách. Dedic. Maximilianowi II napřed w latině wydaná], w kteréž tyto čtyry věci slowem božím a písmem sw. se provozují: α) že netoliko z wíry ale také z dobrých skutkůw sprawedliwí utiněni býwáme β) že p. Kristus pod způsobem chleba a wína swé vlastní tělo a krew nám wydati ráčil. γ) že obět těla a krwe p. od samého Kr. jest ustanowena. δ) že služebnosti... z moci slova božího jsau nařizeny. W Praze u Jana Kantora we 4. 1566 listů 40. b) Rozmlauwání mezi otcem a synem tamže t. r. c) Wyznání o poctiivosti wzywání přimluw swatých a o modlitbě za mrtvé, w Praze 1568 we 4. [Exempl. u p. Miltnera na Smetně.]

1283. Rkp. od r. 1567 we 4. u Wácl. Grollmusa, w němž obsaženy:

a) *Šestero napomenutí* jednoho každého křesťana k wečeři páně, kteráž důtkliwá a welmi kausawá jsau, po kterýchž následují kázání až do neděle čtyřmecné po sw. Trojici. K závěrku: Tato knížka jest přepsána skrze *Wácl. Zimu*.. w sobotu w ohtab sw. Matěje.. I. tisícého pětistého šedesátého šestého.

b) *Confessi*. Wydání počtu z wíry kristianských služebníkůw, že ne Habrowanští, ne Cwinglianowé, ale Kristianowé jsau, a že ničemuž jinému neučí, než což skrze písma sw. wydáno jest... Nato následuje XII článků wíry, wečeře páně s obšírnými výklady.

c) *Katechismus Wernerůw* nový prawý.. na XII článků wíry atd. Též rkp. na Smetně u Miltnera we 4.

d) List kněze *Petra* z *Zavřeští* odwołání bludůw, kteréž držel o swátosti těla a krwe Kr. ... r. 1577, též rkp. u Miltnera t. r. we 4.

e) Kázání na den památky božího těla.. od B. O. (*Beneše Optata*) 1577.

f) Kázání od kněze *Benedikta Optata* z Telče na 1 list sw. Pawla 11 kap. ke Korintům utiněné 1577,

g) Dlouhé sepsání z písem sw. o Antikristu 1578 (necelé).

h) List bratra *Matěje Paustowníka* poslaný

knězi mistru Hawlowi Caherowi, administratora dolejší konsistoře Pražské, pro kteréž i hned vsazen byl do vězení 1525.

1284. Základ víry katolické s příčinami... proť člověk ne nějaké sekty, ale Římsk. církve se přidržeti má. Datum w Ingolštátě 1568 we 4.

1285. Prawé a jisté vysvětlění z písem swatých. O dvojím přirození, powěnosti (?) a poznání Kr. pána a spasitele našeho. W Prostějově od Wácl. Kompositora 1567 w 8. O dvoj. přir. Kr. p. wedlé těla a ducha tamž 1572 w 8.

1286. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. a) *Traktat křesť.* z písem sw. vybraný a ku poctivosti urozenému pánu Lipoltowi Častolarowi Dluboweskému z Dlahé wsi a na Kotauni z jiných psaných knih vypsaný. In fine: Dokonány jsau l. p. 1573 we středu po slavném bodu... z mrtvých wstání. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. pap. we 4. Obsah: o zpovědi, rozhrěšení, důstojenství kněžském, o přimluvě Krista a swatých, o kněžích křesťanských, o křtu atd.

b) *Traktat o těle božím Fridricha biskupa Wídeňského.*

Obojí traktat jest polemický; prwní proti straně pod obojí, jedná o zpovědi, rozhrěšení, moci a důstojenství kněžském atd. druhý proti Luteranům... o těle božím. [Autor: Nausea Blancicampianus t. Ekel von Bleichfeld und Weissenfeld, kazatel dworský † 1550].

1287. Spis bratří Tábořských w Praze 1574. (Dobrow. Reise 139.)

1288. **TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA** a) O dni saudném. b) Summa učení křesťanského. c) Řebřík Jakoba.

1289. **WÁCSL. HERMANECIA** Štítek wíry proti bludům nynějších časůw, w Praze 1570; u Jiř. Nigrina 1584 w 8.; u Pawla Sessia 1628 w 12. str. 285. Pak w Praze w staré kolleji 1638 w 12. A—M. Předmluwu podepsal K. P. S. S. G. (z něm.)

1290. Knížka o jednotě wíry, složená od **PETRA ILLICINA**, doktora obojího práwa, kanowníka Olomauckého 1574, w Olomauci.

1291. Kněze **BENEDIKTA OPTÁTA** z Telče.

a) Otázky z 6té kapitoly sw. Jana, jaký rozdíl totiž jest mezi chlebem w Kafarnaum Židům oznámeným a mezi chlebem při poslední wečeři.

b) Otázky o wečeři Páně.

c) O poručenství Pána a spasitele našeho Jesu Kr., kteréž jest učinil při poslední wečeři Ms. 1577 we 4. kázání na den památky těla božího u Miltnera na Smečně.

1292. Předmlawa s prwním artikulem o ná-

boženství a swátosti wečeře Páně od J. M. C. Maxim. stvrzeným (1575.) Rkp. w 8. Boček.

1293. Jeho Mil. Ř. Císaři jakožto králi českému ponížené ohlášení a přiznání u s. staré a obecné wíře, pod obojí spůsobau přijímajících (okolo 1575). Rkp. w 8. (Boček.) Wyznání wíry křesťanské pod obojí Max. na hradě Pražském na sněmu obecném podané l. p. 1575. Exscriptum Pragae in collegio Laudae seu apostolorum 13 Octob. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1294. J. C. Milosti na předložení wyznání wíry p. p. stawůw w něm podepsaných ponížená odpověď s radostným ohlášením administratora a farářůw arcibisk. Pražského pod obojí (cum notis marginalibus) patrně od r. 1575. Rkp. we 4. (Boček.)

1295. P. *Jindřicha z Waldšteina* S. Br. F. K. na Karmeli 1576. Rozmluwek (sic) Ms. we 4. [apud Rybai quondam].

1296. Patrní důwodové z starých sněmůw a z učení předkůw našich pod obojí w králowství českém ze slowa božího sebrání, kteřížto zřetelně ukazují, že předkové naši o těch artikulech wíry křesť. tak jsau učili, smeyšleli a věřili, jakž wyznání w sobě obsahuje. Joh. Civilius propria manu scripsit a. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1297. **PETRA CODICILLA** o artikulech wíry w 12. (Index).

1298. a) Malá biblí, to jest vyučování mládeže i lidí sprostných pobožnosti křesť. w němžto se obsahuje kratičce summa všeho křesť. náboženství atd. od **PAW. KYRMEZERSKÉHO** 1576 w 8. 1579 w Holomauci skrze Šeb. Oliwetského, též 1604 w 8. w Praze u Dan. Sedlčanského. b) Téhož otázky 1578 (lat. a česky) w. Rozbor II. str. 17. c) Kyrmezerus, děkan w Uher. Brodě wydal knihu proti bratřím 1580. [Šturm Srown. 167, 229.]

1299. Psaní ku p. Wáclawu Čejkowi od **MARTINA WOLNICKÉHO**, administratora pod obojí, 1576 we 4.

1300. Krátké sepsání písem sw. o Antikristu a jak se po čem poznává Antikrist 1578 we 4. Ms. u Miltnera w Smečně.

1301. Swerinský (Simon Pawlůw) spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, wydání od atd. l. 1579 fol. cod. chart. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1302. *Paula Rostochy* Sewerinenského spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, na česko přelož. od **MIK. ČECHA PRAŽSKÉHO** 1579. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1303. Katechismus, to jest kratičké obsažení a výklad předních článků wíry a nábo-

ženství křest. *D. M. Lutera* w Bardiowě u Daw. Gutgesella 1581.

1304. *Katechismus* starších a kněží jednoty bratrské 1581, 1604 w 12. Též bez r. místa w 12.

1305. *Lueta Jana a)* Otázky křesťanské pro mládež a sprostý lid 1582 w 8. *b)* Naučení o pokání. (Index).

1306. *Salviana* o prozřetelnosti božské. W Praze w 8. 1582.

1307. *Srownání wíry* a učení *bratří* starších, kteří sebe sami zákona Kristova, a jiní je Waldenskými a Boleslawskými, jiní pak Pikharty jmenují, w němž se o jejich oddělení, nestálosti a wrtkavosti, o některých bludných artikulech vypisuje. K lepšímu vyrozumění w způsob rozmňauvání pro sprostý lid sepsané a vůbec vydané skrze *D. WÁCLAWA ŠTURMA* z Teyna Horšowského. W Holomanci (dle Bočka w Litomyšli *Andreas Graudenc*) 1582, 428 stran, čeština prostá a čistá. K té knize náleží Index a poznamenání všech knih a spisůw, kteří w srownání wíry atd. se přiwozují, stránek 200.

1308. *Ant. Possewina a)* křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajinách obývajících. W Praze u Nigrina 1584 w 8. Přeložil *BALT. HOSTAUNSKÝ*. *b)* Též Possewina znamení cirkwe katolické. Z lat. přel. též Hostaunský.

1309. Kratičké ohlášení jednoty bratrské na důtklivá psaní, proti nim w těchto časech vydaná 1584. Na to vyšlo :

1310. Krátké ozvání doktora *WÁCLAWA ŠTURMA* proti kratičkému ohlášení jednoty Waldenské neb Boleslawské. W Praze 1584 we 4. u Jiřika Dačického w Starém m. Pražském str. 198.

1311. O dobrých a zlých andělech od *J. ŠTELCARA ŽELETAWSKÉHO* 1584.

1312. *Wincence Lirynského* o poznání cirkwe swaté. Knížka welmi pěkná z latinského přeložená. W Litomyšli 1584 w 8. Po druhé w Praze u Schönfelda 1784 w 8. od slova k slovu wytištěná, 10 archů str. 156. Přeložil ji *BALTHASAR HOSTAUNSKÝ*.

Spisowatel její kněz, *Francauz*, na Lirynském ostrově za cisařování *Theodosia* a *Valentiniana*, složil ji k wywracování powstalých tenkrát nových kacířských bludů, nazwaw ji *Peregrinus* proti kacířům. Překladatel týmž aumyslem proti kacířům svého věku ji na swětlo vydal s přispěm *Španislawa Pawlowského* biskupu *Olomauckému*. Čeština dobrá až na některé zvláštnosti n. p. dostanau se ten spis w ruce některých atd.

1313. *ONDBREJE PÍSECKÉHO*: Otázky okolo r. 1584.

1314. *Napomenutí* učiněné všechněm wěrným, we všech stawích a po všech sbotech w jednotě, k naprawení se skutečnému každého

z nich, w prawdě křesťanství i powolání jeho, w nynějších náramných pokušeních a nebezpečnostech 1584 w 8. str. 159. — Pak 1589 a 1591 w 8. (Kralic).

1315. *Sepsání dávení* učiněné we jménu páně od *bratří* starších, w němžto se pokládá o mnohém a rozličném pokušení, totižto božském, ďábelském a lidském, mal. 8. str. 248 bez r. a m. (okolo 1584). (Exempl. u p. Bočka necelý).

1316. Krátký spis o jednotě *bratří Waldenských*, jestliže z boha jest, sebraný z knihy wysoce učeného muže doktora *W. ŠTURMA* z Teyna Dobrohostowa, doktora písem sw. od Jiřika Dačického, w Starém městě Pražském 1585 str. 49 we 4. (Jest to wýtah ze *Srownání wíry Wácl. Šturma*.)

1317. *Kašpara Kwerthalia Labyrinthus Lutheri*. Šest a třicet míst, w nichž jediné *Martin Luther* w jednom toliko artikuli o přijímání swátosti oltární pod jednau a pod oboji způsobau sobě odporný jest, wedle nich někteří ortelové a wypowiedi, které *Luther* sám proti sobě wynešl. S doložením božské wypowiedi z písma sw. proti nestálosti téhož *Luthera* z něm. přel. od *B. F. P. (Bart. Flaxia Plzenského)*. W Litomyšli u *A. G.* 1585 w 8.

1318. *Katolické Glosy* a wyswětlení na list a psaní *predikantůw* Lutheranských, sekty ubiquitářské a professorů *Thubinských*, kteréž k řeckému patriarchowi do *Constantinopole* poslali... K tomu od str. 42 zpráva jistá a prawdiwá z *Constantinopole* od *Jeremiáše* nynějšího patriarchy, coby on i všechny cirkwe východní smeyšleli o artikulech *konfessí Augšpurské*. Z něm. přeložený, w Litomyšli u *A. G.* 1585 we 4. str. 69. Připsáno magistrátu *Plzenskému* od *Bartol. Flaxia* děkana *Litomyšlského*.

1319. (*Sine titulo*) *Katechismus* latinskoslowenský od *Jana Pruna*, přidány modlitby a písně některé.

1320. *WÁCL. MARTINIDES* *Turnowského*, far. w *Hradišti nad Jizerau* spis krátký o stawu manželském 1586.

1321. *Claud. Viezmontii* o pokání naučení krátká přel. na radu arcib. *Berky* a jemu připsaná od *BARTOL. FLAXIA* w Praze u *Jiř. Nigrina* 1586 w 8.

1322. *a)* *Rozsauzení* a bedliwé uwažení welikého *Kancionalu* od *bratří Waldenských* jinak *Boleslawských* sepsaného a léta 1576 wytisknutého od *WÁCL. ŠTURMA*. W Praze u *Bur. Waldy* a *P. Jičinského* 1587 we 4. Nato vyšla :

b) *Obrana* mírná a slušná *kancionalu* *bratrského*, kterýž *Šturem* neprávě zhaněl. W Litomyšli 1588 we 4. Načež opět :

c) *Odpověď* slušná a důwodná na welmi

hanliwau a rauhawau obranu kancionálu bratrského, w Litomyšli A. G. [1589 dle Bočka] 1590 we 4.

1323. a) *Důvodů šest pěkných a krátkých* ale však podstatných, kterýmiž se důvodně prokazuje, že jednota bratří Boleslawských z boha není, a že žádný w ní spasen býti nemůže, od dokt. W. ŠTURMA we 4. 2 listy bez r. (1587), w Praze u J. Jakuba Datického (weř. bibl. F. 28). W Litomyšli u Andresa Graudence 1591 we 4.

Připojeny jsou prvnímú vydání listy dwa od Uberina a Šturma k impressoru Datickému. Na čez:

b) *Odpověď na šest důvodů* podvodných jakéhosi doktora Wácslawa Šturma, sepsaná od SYLVIA UBERINA 1587 we 4. W Praze u Jiř. Jakuba Datického A—G. (weř. bibl. Rkp. we 4. u p. Bočka, kdež autor Huberin slowe, s datem w Lowčicích nad Morawau.)

c) *Apologia* t. j. obrana proti nedůvodné a nestřídme odpovědi Sylvia Uberina na místě bratří Boleslawských, kterau dává na šest podstatných důvodů doktora Wácsl. Šturma, w Praze 1587 we 4. u Jiřika Nigrina A—Rij.

d) *Spis* proti churawé a hubené apologii neb obraně D. Šturma Wácsl. již všechny z jednoty bratrské odsuzowati nepřestává od S. U. we 4. (Index).

1324. *Ozvání starých Čechůw a Morawcůw před léty 80, kteréž učinili proti těm, kteříž o nich mluvili, že jsou odřezanci církwe swatě atd. od Wácsl. Benešowského 1588.*

1325. O dni saundém wyhledání a sepsání toto z mnohých písem sw. zákona božího I. božího wydaná 1570. Wytisštěno w Praze u Daniele Sedlčanského 1588 w 8. A—H.

1326. *Jiřika Šerera: a) Chodowský plášť* Pikhartského, Lutherianského a jiných nowotných sektářůw učení. Z něm. přeložený 1585 (Boček) 1588 bez roku a tisk. we 4. listů 8.

b) *Zpráva* jistá o Antikristu, kdy a odkud přijíti má, přeložená skrze kněze BART. FLAXIA, archidiakona Plzenského. W Litomyšli 1589 w 8. Připsána p. Jiřimu mladšímu z Lobkowic, praesidentu appellaci.

1327. WÁCSL. SLOWACIA far. w Střenicích, o wečném manželství Krista a církwe, w Praze 1589 w 12.

1328. *Rozmlauwání duchowní o stůl wečeře* páně: slušili nemluwhátkům a ditkám nerozumným swátosti oltární posluhowati od kn. PETRA JOHANIDESA KOŠETICKÉHO, far. w Náměti, na Horách Kutnách u Jiř. Datického 1589.

1329. *Kaule Dawidowa, kterauž podává draku* Pikhartskému, jinak Waldenskému, w Litomyšli 1589 we 4. listů 6. Podepsán Wytolíd Poskok. (proti bratřím) (weř. bibl.)

1330. *Knížka o prawě a falešné církwi od JANA ŠTELCARA Želetawského 1589.*

1331. *Katechismus* velmi pěkně vyswětléné důwody písem sw. a mnohými příklady.. ozdobené od DAN. STODOLIA z Požowa 1589 w 8. na Horách Kutnách podepsána předmluwa.

1332. WALENTINA POLONA PELČICKÉHO *Pomni na mne*. Knížka obsahující w sobě kratické spasitedlné naučení a sebrání o duchowním podstatném wyswětlení křesfanského učení a prawě pobožnosti 1589 w Star. m. Pražském u Buriana Waldy w 8. též 1600.

1333. M. WÁCSLAWA BROSIUSA *wýstraha* všem wěrným Čechům i jiným prawého náboženství milovníkům, aby mohli znáti, jaký jest rozdíl mezi učením mistra Jana Husi a učením bratří Boleslawských, w artikuli o wečeři páně wzata z příčiny pátého bludu, z kteréhož dotčené bratry doktor Wácsl. Šturm w své knize proti jejich kancionálu w 33 kapitole winí. W Litomyšli 1584, 1589 we 4. 10 listů.

1334. MIK. KRUPĚHORSKÉHO a) O jménu božím 1590 w 8. b) O pokání. c) Kterak se člověk má k smrti strojiti. d) O welebné swátosti wečeře p. coby byla, a co w ní rozdáváno a přijímáno býwá. Rozmlauwání Philologa a Timothea 1592 w 8. (Spisowatel jest Mik. Selnekr; jest tedy přeložení).

1335. *De expresso Dei verbo*. O zřetelném slowu božím: Knížka těchto časůw velmi užitečná, nyní w nowě z latinského jazyka na český přeložená. Wytisštěna I. p. 1590 w 8. W Litomyšli Andreas Graudenc str. 248. Spisowatel jest Stanislaw Hosius, kardinal Waršawský, překladatel D. BALTHAZAR HOSTAUNSKÝ. Připsaná Adamowi z Hradce. Čestina dobrá. Spis polemický proti protestantům.

1336. a) *O pokloně jména Jesus* máli konána býti? kdež se klade odpor na spis nějaký tu poklonu lehčící mezi lidmi od WÁC-SLAWA SLOWACIUSA (Turnowského, faráře Rožďalowského) 1590 w 8. Item s. a. u Jana Jičinského w Praze listů 73.

b) *Téhož: Deset artikulů sebraných ze slow* nařizení wečeře Páně, o přítomnosti a užívání těla a krwe Kr. p. při jeho s. wečeři. [Podepsáno u dedic. Datum w městis Strýnicích (?) 1590. Jest to i epištola k spisowateli od Albrechta Zdenka Kaplíře z Sulewic na Brodcích a Welikých Horkách w 8. (Boček).

1337. ISAIÁŠE KONEČNÉHO *historická zpráva z božího slowa o wečeři Páně 1591.* Rkp. mus. 576.

1338. *Jiř. Šerera* rozmlauwání křesfanské o ceremoních a řádích poswátých křtu sw. mezi farářem a babau Lutherianskau, která ditky

ke křtu nosiwáwá, w Litomyšli 1591 we 4. str. 98.

Napomíná, aby děti kněžím nekatolickým křtiti nedávali.

1339. a) *Štít wíry* prawé katolické a křesťanské, otázky na wšecy přední a hlavní artikule učení křesť. s dostatečnými odpověďmi od Dan. Adama z WELESŁAWINA, w Praze 1591 we 4. (z lat. přel.) str. 487 mimo připsa a předml. A—H. (wýb. čeština).

b) O řízení a opatrování božském. Z lat. přel. W Praze u M. Ad. D. z Weleslawina 1592 w 8.

1340. Jana Želetawského ŠTELCARA a) Kniha nowá o původu kněžství Krista pána, patriarchů, prorokůw a apoštolůw a že ditky jak za patriarchůw duchowně wirau, tak nyní w křtu sw. přijímali tělo a krew Kr. p. W Praze w 8. 1592. (Předmluva této wzácné knihy důležitá pro literaturu českau. Pelc.)

b) Odpověď na psaní a dvoje kázání bratří Pecinowských, darovaná léta nowého 1593.

c) Psal dvě apologie wýborné.

d) Knižka proti ošemetné počtě a pokryté swatých, od kněze Mart. faráře u sw. Jindřicha w Praze, sepsaná i kázána okolo léta MDXVII a nyní obnovená a na swětlo wydaná atd. l. p. 1593, k níž jsau staré písně přidáné. (Bez místa) w 8. 95 str.

1341. Jistá a patrná cirkwe sw. znamení, po kterýchžby člověk, w těchto nynějších u wíre roztržitostech, prawého náboženství, prawé wíry, a tak i prawého základu spasení swé duše se doptati a dojiti, aneb w již došlém posilniti a utwrditi se mohl. Skrz K. PETRA LITOMĚŘICKÉHO z P. W Litomyšli 1593 w 8. str. 349. Připsána Woldřichowi Felix. z Lobkowic.

Proti všem protestantům atd. Čeština dosti dobrá. Opět w Praze 1725 w 8. u Wolfg. Wickharta str. 372.

1342. JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA kořen Jesse rozkwětlého spasení lidského w ráji duchowním, z něhož owoce cirkew sw. při památce adwentu páne přijímá. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 (Index).

1343. *Kašpara Franka* základ wíry katolické, w němž 63 příčin se obsahuje, pro něž všickni křesťané při Římské cirkwi setrwati powinni jsau. Z něm. přeložil BARTOLOMĚJ FLAXIUS a připsal P. Petrowi Wokowi Šwichowskému raddě a komorníku král. 1594. Knihu tu vydal děkan Přeštický Konrád Plzenský w Praze w kolleji weliké 1636 we 4.

1344. Papežský wětrník, od *Ewtichia Miona* 1594. (W Žitawě jest exemplář při gym.)

1345. BALTHASARA HOSTAUNSKÉHO a) Wýklad prawého křesťanského apoštol-

ského katolického pod oboji způsobem těla a krwe Krista p. přijímání. W Praze u dědiců Kašpara Kargezia.

b) Kniha o wyněwání křesťanském.

1346. Sklada welikého zboží moudrosti nebeské, to jest zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení a náboženství křesť. kniha první o známosti boha stwořitele, druhá kniha o známosti boha wykupitele (*Institutiones theologiae Joan. Calvinii*) skrze kněze Jiřika W. (t. j. Wetera, nempe STREYCE, ut in titulo II partis expositum est). Wydaný od Jana Opsimatea s. l. fol.

[Rkp. vlastnoruční Streycůw u p. Bočka. Jest ozdobjně psán a dokončen w Židlichowicích dne 10 Řjna anni ultimae patientiae Dei 1595 fol.]

1347. Obecní křesťanské krátké a summowní naučení jestif toto: Deset božích prikázání, dwanaće článkůw wíry a modlitba p. Kristem wydaná w 16. 143 listy (nepochybně w Prostějowě XVI wěk. Boček).

1348. BARTOL. FLAXIA Krátké naučení o pokání. W Praze u Jiřika Nigrina 1596 w 8.

1349. Adwent a štědrý den všemohaučho... o čemž rozmlauwají dvě osoby, kazatel... a wěrný křesť. od JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA 1596 w 8. w Praze u Buriana Waldy 23 listů.

1350. Knižka o zřetelném slowu božím těchto časůw welmi užitečná 1596 w 8. w Litomyšli u And. Graudence.

1351. Rkp. w bibl. Herrenhutské, obsahující: a) Historická zpráva a naučení z slowa božeho atd. Nyní w nowě z něm. na česko přeložena.

b) Příčiny jednoho pána mladého... proč jest od wíry ewang. kteráž pod oboji slowe, odstoupil atd. Jest při tom i odpověď na oboje příčiny sepsaná od *Nikodema Philadelph* léta 1597.

c) Kratičké a důwodné dokázání prawého učení katolického proti kacírům, wydané od *Jana Bilsteina*, wtyšt. w Bazilei l. 1589, nyní pak z lat. jaz. w český přel. l. 1593. Též rkp. Mus. 983.

d) Toto sepsání, kteréž utinil *Mathias Flaccius Illiricus* Wlach w Magdeburce l. 1550, jest wyloženo z něm. exempláře do česk.

e) Tragedia nowá kupec (?) aneb saud řečená atd. skrze *Tomáše Naogeorga* Straubinského složená i wydaná a nyní w nowě z lat. do češtiny přel. a w češtině poopravená 1597 cf. 183.

1352. JINDŘICHA KLEBELSATEL z Míhausu a) knižka obsahující w sobě utěšené naučení o prawé počtě a o prawém wzywání pána boha, s katechysmusem s modlitbami i písněmi 1597, 1598, 1698 w 8.

b) Otázky o modlibě a o wíře (Index).

1353. Zpráva o wečeři páně, od Wácslawa Hussonia Pacowského. W Praze 1598.

1354. WÁCSLAWA SLOWACIUSA a) o dvojím přirození osoby Krista. W Praze 1598.

b) Rozjímání auřada o osobě a skutcích syna božího 1598 w 8.

1355. SIXTA PALMY a) o přijímání těla a krve páně. W Praze u Wácsl. Stříbrského 1598 w 8.

b) Swědectví starých sw. otcůw o přijímání pod obojím, od Sixta Palmy Modlitčanského. W Praze 1598.

1356. WÁC. BROSIUSA a) o přijímání swátosti těla a krve Páně, rozmlauwání mezi dvěma osobami, prosté, krátké, důvěrné, a pokojné. Osoby rozmlauwající Pawel a Jan 1598 (bez místa a tiskáře).

b) Ohlášení se proti Pikhartskému netopýři 1599 we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence.

1357. Hádání prostého muže Mikuláše s kněžími 1600 (Index.)

1358. JOAN. PISTORII *Enchiridion*, nebolíto wručka o požíwání welebné swátosti oltární pod jednau neb oboji způsobu, sebraná z prwní částky theologií wysoce učeného Dra. Jana Pistoriusa a z němčiny k nápravě všech hlupých Pikhartů na česko přeložená. S předawkem: kde aneb která jest cirkew Kristowa zde na zemi, w Olomauci u Jiř. Handle 1600 w 12.

Téhož Pistoria Plzenského rkp. vlastnoručně chová se w bibl. Raudnické, obsahující a) Spůsob žiwota pobožného w Plzni 1598. b) Laučení, když se z Plzně do Karlšteina odbíral. c) Cwičení duchovní o přítomnosti boží, u Karlšteina 1608.

1359. Summa Katechismusu. Přidání jsau mrawové, jak dítky hned z mládí mrawy a obyčeje dobré... wučowati se mají. Item modlitby a písničky 1600 u děd. Dan. Ad. z Welleslawína w 12.

1360. MATĚJE POLIČANSKÉHO a) Rozmlauwání hosta s paustewníkem 1600. K tomu wztahuje se: b) Obrana prawdy hospodinowy a poražení křiwdiwé kníčky „Hádání aneb historia o jednom paustewníku a knězi, kterak se o 7 artikulů wiry křest. hádali, složené od Mat. Poličanského, plačtiwého bratra“ učiněná od kněze Samuele Wirgii 1602. Pod předmluwau: „dt. z Hostína w domu farním.“ Rkp. we 4. (Boček).

1361. DAN. SOLNICKÉHO *compendium*, to jest kratičké však těchto časůw užitečné obsažení některých přednějších artikulůw prawé wiry a náboženstwi Římského kat. a samospasitelného. W Praze u Pawla Sessia 1600 w 8. 1625 w 8. 1630 w 8. (weř. bibl. XVII. F. 196,) též 1652 w impr. akadem.

1362. Antikristůw saud od ZDĚNEČKA OTTY Z LOSU 1601 fol.

1363. *Jeremiáše Parlagia* počátek učení 1601.

1364. *Edmunda Kampiana* spis krátký, wznešeným doktorům Mist. učení Oxonienského a Kantabrig. podaný (z lat.) W Praze 1601 w 12. A—G. 3.

1365. a) *Cirkew sw. obecna* w swé wzácnosti krátce sepsaná a ukázaná jistým swědomím písma sw. skrze Bartol. PAPROCKÉHO we 4. 1601, w Praze u dědice J. Šumana. Připis p. Zbihněwowi Berkowi z Dubé. 4 listy, pak A—Kij. (Jsau sebrané myšlénky o cirkwi sw. ze sw. otců, s rozmlauwáním o též cirkwi mezi kacířem a katolíkem).

b) Téhož půst tělesný, jak nám jest potřebný k nabytí.. žiwota wěčného, z now. i starého zákona i písem doktorůw sw. poznamenány 1601 we 4. tamže A—G. Připis důležitý pro wyčtení p. p. z Šternberku, u děd. J. Šumana.

c) O poslední a nejsvětější wečeři Páně (Boček) 1606?

1366. *Edmunda Kampiana* všech Pikartských, Lutherianských i jině zrotilých prewitkantů Hostides. W Olomauci 1602 w 12. (bez tisk.)

1367. Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. we 4. num. 4. listů 10.

1368. Ondř. *Jurgiewického*, kanowníka Wilenského páteho, ewangelium wywoláwači nejstarší a nejwznešenější Někdos a Žádný, kteří se w poběhlé, skryté, neznámé a newědomé protest. cirkwi až do Martinka Cwinglia a Kalwina pokrýwali, 1602 w 8. (bez m.)

1369. *Arnošta Ferd. Hessa speculum Judaeorum*. Zrcadlo židowské, w kterém se... ti bezbožní ruhači a potupníci slowa božího Židé spatřiti a najiti mohau, že J. Kr. syn boží a p. Marie jest prawý potlačitel háda starého atd. W Praze 1604 w 8. w impr. Šumanské.

1370. Zlatý spasení lidského řetěz. Na konci stojí: Finitus feliciter 10 Martii hora 20 a Matthaeo Theodoro Krototčinsky. Rkp. w 16. w Herrenhutě.

1371. List poselací k tureckému císaři, aneb traktat, w kterém se wíra naše křest. proti Turku obsahuje. Z lat. přel. od ŠIM. LOMNICKÉHO. W Praze u Jiř. Nigrina 1604 w 8.

1372. KRAUSA Z KRAUSENTHALU *Flagellum Judaeorum*, bič židowský t. j. nowé welmi užitečné dokázání, že J. Kr. jest boží a blahoslaw. p. Marie syn. W Praze 1604 w 8. z lat. Arnošt Ferd. Hessa, w impr. Šumanské.

1373. Kniha o wečeři Páně od kněze TOBIÁŠE SMICHEUSA, jinak Libockého, cirk. správce we Woticích, připsána Kašp. Kaplíři

z Sulewic. W Drážd. 1606 u Jeronyma Šice dworského impressora.

Přidán rukopisně: Tuto knížku sepsal a vydal dvojit-cíhodný kněz Tobiáš Smicheus jinak Libocký, správce církevní v ten čas Woticích a nyní na Kamenici, a připsal ji mně Kašparowi Kaplíř z Sulewic J. M. C. Římského raddě. Ale impressor ztratil předmluvu i jméno téhož kněze Tobiáše; jest vytištěna na můj náklad téhož léta nahore dotčeného. (U far. Hausera, nyní na Strahově).

1374. HAWLA ŽALANSKÉHO o 2 posledních a nejpotěšitelnějších wíry křest. artikulích, w radostném z mrtvých wzkříšení a žiwotu wěčném spis. 1606 we 4. A—F. W Praze impr. Šumanské dedik. Jindřichowi Mirkowi, Woldřichowi, Janowi Adamowi bratřím Mirkům z Solopisk.

1375. Synopsis neb tabule jak summowní tak po částkách čtení výročních ke dním nedělním ze 4 ewangelistů k rozjímání a částkám katechysma . . přivlastněných atd. od WIKTORINA WRBENSKÉHO 1606 we 4. bez místa.

1376. JANA CIKADY o bohu prawém (1607 ?)

1377. *Artikulowé někteří* přední z písma sw. wybraní . . . kterak a kdyby člověk we dnech swých právě dobré věci wěděti a wěčně spasen býti mohl. W Praze u Dan. Sedlčanského (Index).

1378. Spis o wečeři, umučení a wzkříšení Páně od JANA LEDECKÉHO. W Pr. 1607.

1379. *Rozmlauování kolatora s farářem*. W Brně u Albr. Formana 1607 we 4.

1380. Katechismus, to jest: Summowní obecné křesťanské učení pod otázkami a odpověďmi starších kněží ewangelitských w hořejším podkrají Brněnském markrabství moravského 1608 w 8. 1613 a w nowě přehlednuté a wyt. I. 1616 w 8. men. A—Eliij; tisk zdá se býti welko-německý.

1381. *Confessio česká* t. j. Wyznání wíry sw. křesťanské všech tří stawůw králowství českého . . . těla a krwe pána našeho J. K. přijímajících a pod obojí se přiznávajících. W Brně 1608 we 4. [Podáno Rudolfu II]. Též w Praze 1610 we 4.

Přitom: a) Majestát císa. Rudolfa II na túž konfessi konsistoře a akademii Pražskou se wztahující. b) Porownání stawůw pod jednau a pod obojí. c) Artikulowé a snešení mezi stawy atd. d) Řád církevní konsistoře. W Praze 1610 we 4.

1382. Sprostý traktat o wečeři Páně 1609 od JANA HERYNKA Nimburského, w Praze u Paw. Sessia w 8. A—D.

1383. O welebné swátosti 9 otázek, od JANA LEBE Klatowského 1609 w 8. A—D4.

1384. *Konfessí katolická*, totiž: Wyznání prawé wíry křesťanské wšecobecné o náději, lásce, spravedlnosti křesťanské, též o swátostech a o jiných církwě sw. rádích a kostel-

ních ceremoních, od JAKUBA HOŘČICKÉHO Z TEPENCE, jinak *Sinapiusa*. W Praze 1609 po druhé w Praze 1677, po třetí 1782 nákladem dědictwí sw. Wácl. w 8. archů 31 1/2.

1385. *Confessio*, zpráva potřebná o bratřích, soudcích, panownících, při zbožích páně w jednotě bratrské 1609 w 12. (bez místa a tisk.)

1386. ZIKMUNDA CRINITA Spis kratičký o osobě Krista pána, o křtu swatém, a o wečeři páně. W Praze u Šumana 1609 we 4.

1387. JAN OPSYMATEŠ: Zrcadlo wšeho křest. náboženstwí.

[Die Sam. Martiniusa w Obraně str. 171, když Eliáš Šud r. 1609 administrator wolen a stvrzen byl, vydal Opsym. na patentu welikém w českém jaz. tento spis, a w něm artikul o wečeři p. proti znění konfessi české zjinačil a stawům připsal.]

1388. Rozmlauování dwau osob o horách s duchowním wyznamenáním aneb dialog WÁCL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO. W Praze 1610.

1389. WÍTA JAKEŠE a) Důwodů šest o nemluwnátkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Traktatus de apostasia. O hrozném odstaupení a odwrácení se od p. boha zákona a slowa jeho. (Index).

1390. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal *plancus haereticorum* 1610. Rkp. bibl. weř. XVII. fol. 41.

1391. MARTINA SWORNICIUSA wy-swětlení historie Cornelia Caesarienského s apoštolem sw. Petrem o božskau a spasení swého wěc jednajícího. W Praze 1610 w 8. Dan. Sedlčanský.

1392. *Linharta Lessia* z towar. Ježišowa rada o wíru a náboženstwí; potom z lat. w češtinu uwezená w Brně u Bartol. Alb. Formana 1610 w 12. w Praze 1622 u Štěp. Biliny, w Praze u Joach. Kamenického 1716 w 12.

1393. Deset zaslíbení božích o mesiášowi B. JIR. HANUŠE LANDŠKRONSKÉHO 1610 w 8. w impr. téhož kněze Hanuše Landškranského.

1394. K. ADAM PROCHÁZKA, farář sw. Hawelský učinil spis hanliwý, wtrausil jej mezi lidi (ještě před zawřetím sněmu při počátku L. 1610), w kterémz stawy obwiňowal, že sobě do konsistoře nasázeli kudatř a kacírů. [Ohlášeni bratři w Lešně 1635 str. 59.]

1395. MATĚJE STRÍBRSKÉHO o čtyrech posledních wěcech (de 4 novissimis) Index.

1396. Štit wíry a základ křesťanského žiwota . . přeložený z lat. od kněze SIMEONA WOJT. GALERITY Ledeckého I. 1610. Rkp. půwodní we 4. bibl. Raudnické. [Čas. Mus. 1827 str. 136.]

1397. Psaní přátelské denemarských i norwedských studentůw, w oizích krajinách za

přičinau umění swobodného se zdráhajících, kterým obnovení náboženství křesťanského skrze ewangeliky učiněné uwržují. W Praze u Kašp. Kargezia 1610 w 8.

1398. Křesťanského náboženství wyznání summowní. Kněz WÁCSL. WIDEMANN Jičínský, w Praze u Sessia 1610.

1399. SIXTA PALMY Modličanského rozmawání lwa českého s králem Matiašem. Přitom píseň o Kristu a na žalm 85. Též píseň Beránkova 1611 w 8.

1400. Spis o wečeři páně od Jana JIŘÍHO MATHYADESA.

1401. WÁCSL. MATHYADESA Brodeckého, pobožný spis o slavné a předústojné wečeři páně 1612, 1616 w 8. (Index 1516).

1402. Otázky katechysmusu křesťanského, w Praze 1612 (Index).

1403. Jiříka Šerera katechysmus křesťanského náboženství, z něm. přel. od J. PEYTA HOSTAUNSKÉHO. W Praze u Kašp. Kargezia 1612 we 4.

1404. Zlatý spasení lidského fetěz, z lat. jaz. w český uwedený od JANA ARNOLTA LEHENŠTEINA, w Hradci nad Labem 1612, 1628.

1405. ALBRECHTA JIŘ. KLUSÁKA, jistota žiwota wečného 1612 w 12.

1406. Katechysmus D. M. Luteru ode tří superintendentů (Eliáše LÁNIHO, Isáka ABRAHAMIDESA a Sam. MELIKYUSA) wydaný, w Lewotí 1612. Po druhé skrze Dan. Prýbiše w Lewotí 1634 dwakrát, nejprw s otázkami M. Balt. Fišera, potom s jinými spisy (t. rosarium animae, o způsobu modlení, písně duchowní Eliáše Lániho a Prýbišowy půwodní i z něm.)

1407. MIK. KRUPĚHORSKÉHO, far. w Chyšech, o dni saudném, w Praze 1612 w 8. 6 dílů u Jiř. Hanuše.

1408. Krátká zpráva o přijímání welebné swátosti pod jednau způsobau, od PETRA LINTEONA, jinak Litoměřického z Pilzenburku, w Praze 1613 w 8.

1409. WÁCSL. WIDEMANNA Naučení troje, kteréhož muž požiwati správce církwi k wečeři p. w Praze 1613 w 8. Matěj Pardubský.

1410. O očišti práwém a jistém i plném a o druhém nejistém kn... po smrti w pekle 1613.

1411. O Kristu rozmawání dwoje I. O osobném spojení dwau rozdílných přirození. II. O přijímání těla a krwe p. n. J. K. 1613 w 8.

1412. O osprawedlnění člověka 1613.

1413. Pokuty a trestání přestupníkům božích přikázání od MATĚJE POLIČANSKÉHO 1613 w 8. w Pr. u Dan. Sedlčanského 178

listů. W této knize na str. 23 odwołává se na jinau knihu, kterau vydal, a sice pod titulem *Kaule wšeho swěta*. (Boček).

1414. WÁCSL. SLOWACIA Wyswětlení každodenních, celoročních řečí, wšedních z starého i now. zákona 1613 we 4.

1415. CRINIT STRÍBRSKÝ SIGMUND. Spis o artikuli wíry: Wstoupil do pekla Kr. W Praze 1613 w 8.

1416. Krátké a potřebné wyswětlení některých artikulůw náboženství křesťanského, o kteréž w církwi mnohé rozpře vznikly, jenž jsau: O Kristu. O wečném wywołení božím. O zawržení bezbožných a o předzwědění božím. Pod otázkami a odpovědmi učiněné l. p. 1613 (w Kralicích) u Bočka.

1417. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA a) Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. starožitnost kšaftu wečeře páně swatá 1613 w Praze w 8. u Matěje Pardubského str. 231.

b) Srownání dwau tyránů církwe: Goga a Magoga, Antyocho Epiphanesa a Antikrista p. w 8. 1613 (Index 1631).

Též s latinským titulem: Gog Ezechielani et Magog apocalyptici collatio.

1418. JIŘÍHO STREYCE a) pobožná duše knihy 4 skladu welikého zboží maudrosti nebeské, to jest: Zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení, a náboženství křest. o známosti boha stwořitele a wykupitele fol. (bez m. a r. okolo r. 1616. Na tituli neb raději w promlávě k pobožné duši tento sklad (Magazin) připsuje se knězi a sw. paměti Jiřimu V. (=Vetter, Streyci).

Opsymates wydawatel jeho welice chwálí spis ten. Jest vlastně přeložená kniha Calvinowa institutiones pro české bratři, a protož schwalně jméno zamlčeno. W 1ní knize jedná o stwořiteli, w 2hé o wykupiteli, w 3ú o oswětiteli, w 4té o církwi.

1419. JAN OPSYMATES wydal: a) Traktat o modlitbě w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znamených synů božích. Sepsal J. Taffinus 1613 w 8. bibl. weř. E. 153.

c) Wečeře páně podlé sw. písem prwotní církwe a starých otcůw znamenité wypsání a wyswětlení w 8. 1613.

1420. ADAMA KLEMENTA krátký spis o manželstwu we 4.

1421. De apostatis t. o odpadlých od wíry křesťanské 1614 we 4.

1422. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA zrcadlo kacířství, 1614 w 8. u Mat. Pardubského.

1423. JANA PEYTY HOSTAUNSKÉHO výklad práwego Kristowého apošt. kat. pod oboji způsobau těla a krwe K. p. přijímání, w Praze u Kašp. Kargezia 1614 w 8.

1424. Harmonia ewangelistarum totiž spisů čtyř ewangelistů sw. na částky rozebrání a

srownání od **WIKTORÍNA WRBENSKÉHO** 1614 we 4. archů 20 vytištěna na zámku Dobrowici od Ondřeje Mizery Jaroslawského.

1425. **WIKT. WRBENSKÉHO** a) *Konfessi česká pracá Augšpuršká*, w otázky uwe-
dená 1614 w 8.

b) *Obrana Konfessi české téhož.*

Na jeho konfessi Dr. *Borbonius* lékař skomento-
wal, a Wrbenký tisknutým traktatem [hned brzo
w tёмdni, ačkoli w Něm. Brodě byl, odpověděl.
W. ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 74] Ms. z
XVI stol. u Bočka.

1426. (Sine titulo) *Wyznání Pětiměstské* (t.
j. měst Košic, Prešowa, Sabinowa, Bardiowa,
Lewoče) w latinském, německém, uherském a
slowenském jazyku. W Košicích u Fišera we
4. 1614. Konfessi ta mnohem dříve (okolo
1583) sepsána a do slowenského přeložena od
ŠTĚPÁNA TŘEBNICKÉHO.

1427. *Wysvětlení pěkné o umluvě s Abra-
hamem* od K. J. B. P. 1614.

1428. **WÁCSL. BUDOWCE Z BUDOWA**
a) *Antialkoran* t. j. mocní a nepřemožení dů-
wodové toho, že Alkorán turecký z ďábla po-
šel a to původem Ariánů atd. w Praze u Su-
mana we 4. 1614. Téhož

b) *Horologium lunare* t. j. měsíčný kompast.
Zrcadlo z Mojžíše a prorokůw wzaté.

c) *Horol. solare*, t. j. slunečný kompast. Zr-
cadlo z nového zákona.

d) *Kontrfekty* dwa, první: zaslíbeného Me-
siaše, druhý antikrista.

e) *Harmonia* na dvě částky rozdělená o sta-
rém a novém zákonu.

f) O předivných proměnách w světě.

g) O odpadlích od wíry křesťanské.

h) O rytíři křesťanském. Všecy tyto spisy
w jednom swazku tištěny. Balbin praví, že spi-
sowatel náboženství mohametanské mezi Čechy
uwéstí chtěl, ale tomu již nápis knihy odporuje.
(Kniha řídká).

1429. *Prawda wítězici*, to jest odpověď přímá
na spis hanlivý w jednotě bratrské z rozličných
psaní Šturmových 1613 shromážděný a wy-
daný 1614 od **MAT. KONEČNÉHO**, teste
Regenvolsco Hist. eccl. p. 321.

Prawda wítězici atd. (od starších jednoty bratr.)
tišt. r. 1614 w Kralicích. [Vid. ohlášení bratří w
Lešně 1635 str. 71].

1430. *Math. Methud Nephaetius* Miglicensis
Mor.: Traktat o swátosti atd. 1614. Rkp. (Boček).

1431. **ŠTĚPÁNA OLOMUČANSKÉHO**
při osadě sw. Petra na Novém městě prawdi-
wost nejslawnějšího wzkříšení pána n. J. Kr.
W Praze u Jana Štíbrského 1615, 1619 w 8.

1432. a) O manželství kněží, od **ADAMA
KLEMENTA** 1615, w Praze u Pawla Sessia
we 4. (proti bezženství). Na to: b) Bezžen-
ství kněžské proti nedůwodné ženitbě kohosi

Adama Klementa Aujezdeckého, hlasatele u sw.
Wácsl. nad Zdarazem, od **WOJTĚCHA SCI-
PIONA** (Berličky, Jesuity.) W Hol. 1617 we
4. Načež opět: c) *Odpověď na bezženství*
kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity, 1618, we
4. d) *Replika aneb obrana pokojná a prawdiwá*
o řádném manželství od kněze Klementa sepsaná,
kteréz Scipio Šebastian Wojtěch Soc. Jes. ne-
náležitě zlehčil a zhaněl 1618, we 4. Poslední
dwa spisy zdaji se jedno býti (Index).

1433. *Mumraj Zbornické prawdy* vymaška-
řený t. j. sto nestydatých klamůw, které stáři
zborníci prawdau zastřeli, odkrytých, a na světlo
wydaných od K. M. **JANA CTIBORA KOT-
WY** z Freifeldu w 12. 1615.

Balbin praví, že ta kniha psána jest novým psaní
spůsobem, jakýnz Kotwa ukázal, že by se česká
řeč zbohatiti mohla. W druhé apologii str. Q.
4., o ní stojí, že lehkými slovy tak naplněna, žeby
dosti bylo, aby nercili kněz, ale stupka nějaký au-
torem býti měl.

1434. **JIR. TESÁKA** spis křesťanský o
slavném p. a spasitele K. J. od mrtvých wzkří-
šení, w Praze u Jana Štíbrského w 8. 1615.

1435. *Sněm Ninivetský* od **WIKTOR. WR-
BENSKÉHO** 1615 (Index).

1436. **WÁCSLAWA SLOWACIA** Traktat,
rozjímání o předzwědění a wywołení božím lidi
k věčnému spasení, w Praze 1615 w 12.

1437. **JIR. TESÁKA** Spis kratičký o smrti
těch, kteréž p. báh mimo pomýšlení pojímá,
1615 w 8. w Praze.

1438. *Lóbrina* (Lobeyna?) *Daniele* Nowo-
městského z Hořejšího Slezska, kazatele w Li-
bochowě nad Labem *pohadky duchowní* aneb
řeči w podobenství powěděné, z něm. w Do-
browici od Ond. Mizery 1616 w 12. 1617,
w Trenčíně u Laurence Wodhaje 1660 w 12.
1675, 1695, w Brně 1722, 1726, 1729 w 12.

1439. **ŠIM. LOMNICKÉHO** Wítězství wíry
proti kacířství. Wypsání kratičké o wíře swaté,
křesťanské, kat. a o snešení apoštolském 1616
w 8.

1440. **JIRÍHO TESÁKA** požehnání kněž-
ské po službách božích, 1616 w 8.

1441. *Jana Thaddea* o manželství naříze-
ném. (Index).

1442. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO**
obrana putování křesťanského w krátkých dů-
wodích písma sw. zawřená, w Praze u Tob.
Leopolta, 1616 w 8.

1443. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Kničky
dwoje o angelích dobrých i zlých w 8. 1616,
1618, w Praze u Dan. K. z Karlsperku. b) O
beránku božím (Index).

1444. *Aurea catenula verae catholicae ac
christianae religionis etc.* Zlatý řetizek prawého
katolického a křesťanského náboženství z tříd-

ceti dvou článků způsobený, i dokonalým písmem svého svědectvím stvrzený, a k dobrému mládeže školní, Augšpurské konfessi se přidržející, vydaný od JIRÍHO TACITURNA Hájského, l. 1616 w Star. m. Pr. w impressi Matěje Pardubského w 8. latině a česky A listy 4. B—L. po 8mi. M. 10 listů. Jest to ewang. katechismus Augšp. wyzn. Připsán p. Janowi Berahartowi Fünfkircherowi z Fünfkirchu, Kašparowi Kapliři z Sulewic, Křištof. Woračickému z Paběnic, Adam. Strejčkowi.

1445. MICHALA LONGOLIA Kralowického, far. w Bořislavi, čtvery knihy o prawém křesťanství spasitelného pokání srdečné lítosti a žalosti nad hříchy a pravé wíře. Z něm. J. Arndta přel. w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. 1715.

1446. JANA OPSYMATESA Wečeře páně podlé sw. písem a starých otcůw wysání... w Praze 1617 w 8.

1447. Narození Mesiáše w přirození božském a lidském, w jedné osobě z nepoškvrněné, w plnosti času zjeweného, z zaslíbení, figur a svědectví swaté pravdy proti Židům božství narození z panny, a jisté zjewení jeho popírajícím, dokázané atd. od M. KAŠP. RHA-COPOEA Wodňanského w 8. b. r. a m. (z počátku XVII stol.) str. 40. Spis nepatrný.

1448. Rozmlauwání přátelské člověka katolického s podobojím o přijímání pod obojí. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 41.

1449. Rozmlauwání mistra s uředníkem o posledním saudu. Rkp. weř. bibl.

1450. Spis o prawdě a pravé jistotě božího spasení i připravení a způsobení jeho dostatečné a hojné milosti otce nebeského w skutcích J. Kr. též i o docházení jeho jistém a zřízeném skrze dary ducha sw. w jednotě cirkwe sw. bez r. a místa we 4. A—S. po 6, T. 5 listů bibl. weř. F. 40.

1451. Summa religionis verae ex confessione bohemia excerpta. Summa náboženství pravého z konfessi české wybraná: Item, examen komunikantůw, totiž: Zkušení wečeře páně požívajících, od D. Martina Lutera sepsaná, a pro vzdělání mládeže do češtiny přeložené. W Star. m. Praž. u Pawla Sessia (1618) w 8. latině a česky. Spůsob katechismu 8 archů a 6^{1/2} listů. Připsána dítkám pana Fridr. Smolika ze Slawic od S. ABR. RUSSINA Nowohradeckého.

1452. Summowní přiznání k učení křesťanskému, od JANA JAK. SEDLČANSKÉHO, w Praze 1618.

1453. MATĚJ KROCÍN a) Spis o wečeři páně 1618 w 8. w Hradci.

b) O důvodech přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři.

c) O opravdové potřebné Krista všemu stowěření přítomnosti w 8. (Index).

d) Harmonia confessionis bohemiae et Augustanae, Konfessi česko-Augšpurská w 12.

1454. Katechismus od WIKTOR. WR-BENSKÉHO.

1455. Zpráva a prawdiwé wyprawowání onehdejšího colloquium neb rozmlauwání, kteréž se mezi Ferdinandem z Kolowrat a jemu přisedicím p. Lukášem Faninem a dokt. Helwíkem Garthiem a jemu přidáným Fabianem d. 28 Ledna 1618 zběhlo. A dostatečné wysvětlení 3 punktůw, o kterých strana odporní na dile jednati sobě na rozmyšlení brala, na dile pak řeč odpornau proti mši sw. wedla, w Praze u Tobiáše Leopolda 1618 we 4.

1456. ADAMA WOLFA Benešowského exegesis catechismi D. M. Luteri t. j. summowní a sprosté prawdy boží proukázání menšího a w cirkwi boží obvyklého katechismu D. M. Lutheru. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1619.

1457. Marka Ant. de Dominis Spalatinského arcib. ohlášení a zpráva, w kteréž příčiny pokládá, proč náboženství p. ského opustil a ze Wlach se odebral. W Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1619.

1458. JIRÍKA MALÝHO, jinak Swobody sauseda Now. m. Pražského, o slavném a radostném wzkříšení páně 1619.

1459. Catechesis verae religionis Christianae: Katechismus náboženství pravého křesťanského pro dítky, od JAKUBA AKANTIDO MITISA. W Praze 1619 w Krosně 1723 w 8.

1460. W. WIDEMANNA Naučení křesťanů, 1619.

1461. Krátká zpráva o modlářských obrazech od ABR. SKULTETA. W Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. 1619.

1462. Apologia, to jest: Dostatečná obrana wiry a náboženství cirkwi englických proti všelijakým nepravým nářkům a haněním všechněch nepřátel učení ewangelického, od Jana Juella, biskupa Sarisburgenského sepsaná, z latin. přeložena. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 1619 we 4. A—Yij.

1463. Traktatec o sedmi obecných světa saudech. Wydaný skrze Jana Frigewillea Gantia l. 1588, a na česko téhož léta z lat. jazyku přeložený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. 1619.

1464. Apologia neb obrana ode mne Karla Staršího z Žerotína ku p. Jiříkowi z Hodic. Rkp. Dobner, kterýž ten rkp. měl, připsal po kraji ta slova: Est pure amicabile expositulatio tempore illo utraquistico facta.

1465. J. ADELFA ohlášení se proti psaní

jenž slowe *acta concordiae* etc. kněze Kyrmezera, děkana uherského we 4. (Index). Byla i česká píseň s počátkem: Jan Adelf Kyrmezere wzkazujef da pacem etc. dle které zpíwala se píseň na Plzeň: Naříkání taužebné atd.

1466. MAKARIUS JOSEF. Prawdiwé zdání naproti Hawla Žalanského (?). — W Praze 1621 we 4. (Boček).

c) Biblická historie.

1467. Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho, w Prostějowě 1561 ?

1468. O nápisu sw. kříže (před 1567).

1469. HALECIA JAKUBA z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanského, otázky, kteréž syn boží Kristus Ježíš wydával na doktory a zákonniky, když byl w létech 12. 1593 w 8.

1470. JANA CADAVEROSA jinak Kaufímského historia, život Tobiáše, a Jana Husa traktat o manželství. Item sw. Augustina kázání manželům učiněné, 1594 w 8.

1471. JIŘÍKA MÍRKOWSKÉHO cesta swatého patriarchy Jakuba z Bersabee do Bethel, kdež we snách bůh se jemu zjewil. W Praze w impr. kněze Jiříka Hanuše Landskronského 1610 w 8. w Prostějowě 1610 w 12. 1611 w 8. ib.

1472. MATĚJE POLIČANSKÉHO knížka o wyjití Noe z korábu, o stawení věže Babylonské, o rodu Noe, o rozdělení krajín, o modlářství posléz z nich. W Praze 1603 w 8.

1473. HAWLA ŽALANSKÉHO a) O swatých ženách, kterým p. Kristus nejprwé swé wzkříšení zwěstowati ráčil, 1606 we 4. 1612 w 8. w Praze.

b) O slawném přenesení a wzetí neb wtržení na nebesa za žiwa w duši i w těle sw. patriarchy Enocha a welikého proroka Eliáše, kdy, kam a do kterého nebe, kterak a proč jsau přeneseni. W Praze w impr. Šumanské 1610.

1474. Nowé léto totiž nowého krále Emanuele Krista Jež. wtělení, početí a narození, od M. WIKTORINA WRBENSKÉHO, w Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1609.

1475. Jana Kernera krátké wyswětlení trpěliwého Joba, w Praze u Jiř. Hanuše w 8. 1611.

1476. Cunaetheantropi mundo nati (chronog. 1612.) Spis kratičký a sprostý o narození Krista atd. od JAK. AKANTHIDO MITISA A—E5. w 8. w Praze w impr. kněze Jiřího Hanuše L.

1477. J. OPSYMATESA a) Rod wěčného nebeského a všemohaucího krále nad králi, prostředníka a smírce prawého boha a člověka, ze sw. patriarchůw, z králů atd. podlé těla po-

blého a z čistě p. Marie narozeného, 1612 fol. (bez místa).

b) Bible sw. historie pěkný pořádek we 4. (Index).

1478. JOS. COLUMELLY STRÍBRSKÉHO historia o Isákovu ženění, w Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

1479. WÁCSL. SLOWÁCIA historie o utrpení a smrti newinné syna božího 1615 we 4.

1480. SIM. WALECIA Žiwot autrpný patriarchy Jakoba. W Praze 1616 w 8.

1481. Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiáše prawého Krista, od MATAUŠE PAČUDY 1616, w Praze u Mat. Pardubského.

1482. JIŘÍHO DIKASTA a) Historie p. n. J. Krista w některých artikulich sebraná, w Praze 1617 w 12. b) Historie o proměnění pána Krista 1617 w 12.

1483. TOBIÁŠE ALBERTA WODŇANSKÉHO Wítězství nebeské skrze anděla, jenž nad Senacheribem králem assyrským swítězil. W Praze u Pawla Sessia.

d) Milostiwé léto.

1484. Léto milostiwé, a list božských odpustkůw po wšeckna léta, dokudž jsme žiwi trwající, z kanceláři pána Krista toho swrchowaného mistra, a vysokého kněze wydany, 1541 u Jana Hada w 8.

1485. JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO Zpráva patrná a upřímná o Jubilaeum, o milostiwém roku l. 1617, w Pr. u Tob. Leop.

e) Wýklady.

1486. Korwina Antonia Wýklady na čtení nedělní w St. m. Pražském u Pawla Sewerina z Kapí hory l. p. 1531 we 4.

[Na stránce druhé jest obraz Husůw, předmluwa od ZIKM. ANT. Z HELFENBERKA, um. sw. mistra, kterýž přeložil ten spis.]

1487. Obecné wšech křestanůw naučení starodáwné wiry, přikázání a modlitby s wyswětlením jich atd. W Litoměřicích 1537 w 8.

1488. Kniha Jobowa od sl. muže Jana Oekolampadia jazykem latinským w slowa rozšířená, smysl její jasně wyswětlující, uwedená, nyní w nowě w jazyk český přeložená. S předmluwau Alexandra impressora w Litomyšli. Wyt. u téhož 1540 we středu před sw. Bonifacem w 8.

1489. ŠTURM ADAM bakalát, krátké wýkladové na ewangelia atd. U Alexandra Ptzenského w Litomyšli 1540 we 4.

1490. Ant. Korwina a) Wýklady na čtení nedělní a swáteční, (ku konci): Wytisťeno a dokonáno w Litomyšli l. 1541. Alexander. we 4. Po druhé 1542 we 4. w. w Praze skrze Bart.

Netolického. Přeloženo od ZIKM. ANTOCHA Z HELFENBURKU, umění swob. místra. Dán w kolleji cis. Karla 1539.

b) Krátkí výkladové na epístoly nedělní celého roku z lat. přeložené. Ded. Bohušowi Kostkowi z Postupic a na Litomyšli. Adam písař městský. W Litomyšli Alex. 1541 we 4.

c) Výkladové na čtení svátkůw weyročních z lat. přeložené atd. (ku konci): Wytiskáno a dokonáno w Menším městě Pražském u Bartol. Netolického l. p. 1542, we 4. Překladatel jest JAN RAČEK HRADECKÝ písař radní Menšího města Praž.

1491. Ewangeliium J. Krista syna božího podlé sepsání sw. Matauše, kteréž *Erazim Roterodamskay* w širších slowach a jako s výkladem pro lepší a dostatečnější vyrozumění slow a skutkůw Kristowaych i toho všeho, což w sobě též ewang. obsahuje, buďto podlé listerního rozumu, buďto podlé duchowního w latinském jazyku wydal, a JAN WARTOWSKÝ z Warty, pro Čechy a Morawany na českay wyložil 1542. (Konec): Wytiskáno skrze Ondřeje Dušika, měšťanina w Litoměřicích atd. léta XLII (1542) we 4.

1492. Výklad výborný na žalm 127. Nebudeli pán vzděláwati domu, nadarmo pečují, kteříž jej vzdělávají. Nyní z latinského exempláře w češtinu přeložený a s pilností skorrigovaný a na mnohých místech pilně změněný od M. JANA FORCIUSA z Kautřima. W Star. městě Pr. skrze Jana Hada 1543.

1493. Doktora *Urbana Regia* rozměluwání s Annau manželkau jeho o krásném kázání, kteréž Kristus ... od Jerusalema až do Emaus dwaum uředníkům na welikau noc činil. Přeložil JIŘÍ ROŽDALOWSKÝ. Tiskáno a dokonáno w městě Prostějově ... skrze Jana Günthera 1545 we 4. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1571 w 8. item 1573 w 8, listů CCCXX, item 1583 w 8. u Melantricha.

1494. JANA STRANĚNSKÉHO a) Žalm 50tý s výkladem. Též písničky, w Praze 1558 w 8. b) Téhož žalm 80. w Praze 1558 w 8.

1495. Výklad na žalm 50tý u knihy: Modlitby pobožné a prawé křesťanské 1536 w 12. od Jiř. Wicelia (Index).

1496. Kniha Jesusa Syracha, jinak Ecclesiasticus, w kteréžto zawřina jsau utěšená napomenutí, a předkládají se všecněm lidem prospěšná naučení, jakby se jeden každý w swém powolání ... chowati měl atd. Z něm. (*Kaspara Huberina*) přeložená od kněze TOM. REŠELA, a k prospěchu i k vzdělání všecněm wuobec wydaná (zjednáním Jana Straněnského), od Jiřika Melantricha z Aventinu imprimovaná 1561 fol. stran XH a 607.

Opět w Holomauci u Jana Günthera 1563 we 4. W Praze u Melan. 1574, 1575 fol. 1580 w 8. Řeč dobrá, místy výborná. Rešel často twoří sobě nowá slowa, nowé obraty a mluwení spůsoby wětším dílem šťastně.

1497. *Ballas. Prokla z Sibenhirtu* Výklad na žalmy w způsob modliteb. W Praze 1562.

1498. Výklad krátký dwanaście článkůw wiry apoštolské z písem sw. sebraný, jednoho muže w písmích sw. zběhlého. W Normberce u Jana Montana a Ulricha Neybera 1563 fol.

1499. *Erasma Roterodamského* Výklad na ewangelia a epístoly nedělní. W Praze 1571 w 8.

1500. Křesťanské a pobožné rozjímání na ewangeliium sw. Jana. W Praze u Šeb. Oksa z Kolowsi 1567 we 4. listů 11. J. ŠTORM z GREIFENBERKU podepsán u předmluwy.

1501. Výklad na žalm 28. MATAUŠE WALKENBERSKÉHO (w Klíči).

1502. ŠIMON BRODSKÝ: Výklad na desatero boží 1573 (Cerroni).

1503. Výklad na žalm 128, kterýž se k podstatě manželství wztahuje. W Praze 1581 w 8. (Index).

1504. Výklad na Agnus Dei, spolu hádání člověka hříšného s pokušením, a o moru zpráva, od PAWLA LUCÍNA Helikoniadesa z Helikonie 1583.

1505. Výkladové na epístoly sw. Pawla. Rkp. stol. XVI fol. w Museum.

1506. Výklad modlitby páně welmi utěšený od Wawřince RWAČOWSKÉHO, s předmluwau M. PETRA CODICILLA z Tulechowa, w Praze u Jiř. Nigrina 1585 w 8.

1507. KOCINA Z COCINETU abeceda pobožné manželky atd. t. j. výklad 22 weršůw o cínostech dobré a šlechtěné ženy, pořádkem liter abecedy hebrejské w posl. kap. Příslowí Šalomaunowých. W Praze u Weleslawiny 1585 w 8. str. 120. Opět 1823 w 8. str. 110 (u Neureutra.) Ostaráno to wydání od A. Hanykře.

1508. JIŘ. DIKASTA a) Modlitba páně s výkladem krátkým, delším a nejdelším. W Praze 1586 w 12.

b) *Tilemana* výklad sedmi žalmůw přeložil. W Praze u Dan. z Welesl. 1598 w 12.

1509. SIXTA CANDIDA a) Výklad na modlitbu páně, w Praze 1573 w 8.

b) Výklad vlastní na žiwot Tobiáše, též diurnal, jinak celodenní uředníka s mistrem rozměluwání pobožné, w Praze u Jiř. Jakoba Dačického 1588 we 4. 1589 we 4.

1510. JANA ACHILLESA a) Výklady na nedělní a swáteční ewangelia (Lukáše Osiandra) přel. 1588, 1589 (u Jiř. Dačického) 1595, 1611 w 8. w Praze.

b) Výklad na Daniele, w Praze 1590 we

4. listů 166. Ded. p. Adam. Slawatowi z Chlumu a Košumberka, a p. Jindřichowi, p. Albrechtowi, p. Zachariášowi atd. bratřim. — U Jiř. Jakuba Dačického.

c) Výkladové kratičky na epistoly nedělní a světeční, v Praze 1595 v 8. u Jiř. Dačick.

d) Jeronyma Wellera krátký výklad historie ewangelické o umučení p. přel. 1612.

e) Kratičky výklad na troje zaslíbení p. boha našeho o Kristu 1613 v 8. u Mat. Pardub.

f) Krátký a sprostý výklad některých písem swatých 1616.

g) Krátký a sprostý výklad na dvě kapitoly zjevení sw. Jana 1617.

1511. Výklad na věřim pána boha. Škola neb cwičení křesť. a wěrné duše dle pořádku článků, u Dan. Adam. z Weleslawína, v Praze 1588 v 8. str. 411 a 13 listů.

1512. Výklad rozdílu 21ho zjevení s. Jana b. r. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 4.

1513. Výklad knihy zjevení sw. Jana, 1589 Rkp. bibl. weřej. XVII. G. 26. též XVII. F. 40.

1514. Výklad na skutky apoštolské, w témž rkp. weř. bibl. XVII. G. 26. r. 1595 (na konci).

1515. Rozjímání aneb výklad pobožný a křesťanský na žalm 32 swatého Dawida, v Praze 1589 u M. D. A. z Welesl.

1516. Modlitby páně krátké a welmi pěkné wyswětlení, 1589.

1517. Výklad křesťanské wěci k náboženství, v Praze we 4. 1591 (Pelc. Cat.)

1518. **ZIKM. CRINITA STŘÍBRSKÉHO** a) Rozjímání žalmu 31 a 80, 1594 w 12. b) Spis o artikulích: Wstoupil do pekel atd. c) Výklad na žalm 91 (Index).

1519. **TOBIÁŠE MAURENINA** výkladové na ewang. sw. Jana, v Praze u Dan. Sedlčanského 1595 w 8. u W. Stříbrského 1598 w 8. archů 6 s titulem: S. Jana čtení s pěkným výkladem na částky rozdělené, též 1605.

1520. Na desatero přikázání boží kratičky výklad neb wyswětlení, w Žatci 1597 we 4. Rkp. (Index).

1521. Výklad pobožný na žalm 91ní sw. Dawida. Nazad přidáno jest kázání sw. Cypriana o moru a modlitby některé sw. otců... za... šťastné wyjiti z tohoto světa od M. D. A. z Weleslawína 1599 w 12.

1522. **SIXTA PALMY** a) Výklad na žalm 78. W Praze 1600.

b) Na ewang. sw. Jana 1600.

c) Skreyše zlatá boha nejvyššího, s rozjímáním žalmu 90. W Praze 1612 w 8.

1523. **WÁCSL. ŠTEFANA** a) Výklad na Jonáše u Dan. Sedlčanského w 8. 1604, 1606 w 8.

b) Na Nahuma tamže 1601, 1604 A—D4, pak 1604 w 8. u Sedlčanského.

c) Na Joele 1606.

d) Na Abakuka 1606 w 8. tamž.

e) Na Sofoniáše 1612 w 8. A—E.

f) Na Aggea (1606) A—C3.

g) Na Abdiáše 1612 w 8. A—H2.

h) Na Malachiáše A—D4.

i) Scala Jacobea. Wyswětlení a wyznamenání rebríka sw. Jakuba 1612 w 12.

k) Na Micheáše u Mat. Pardub. 1614 w 8.

l) Na Zakariáše u Dan. z Karlsperku 1615 A—O. w 8.

m) Na Amosa tamž 1616 A—L3.

n) Na Ozeáše tamž 1617 A—V.

1524. **WITA JAKŠE** a) Decalogus Dei, nebo přikázání deset slow summowní wyswětlení, w Praze 1602.

b) Wyswětlení na sedm slow Kristových.

c) Výklad na žalm 122.

1525. Wojenská sprawa krále Dawida: žalmové 9 a 120, s wyswětlením proti národu tureckému, 1604 w 8.

1526. Výklad kapitoly 53 Izaiáše, od **WITA PHAGELA** Piseckého, w Praze 1605 w 8. u Dan. Sedlčanského. Ded. Hedwice Smirické z Hazenbarku.

1527. Výklad prostý na nejsvětější modlitbu pánem Kr. wydanau Otce náš, od **ŠIM. LOMNICKÉHO**, w Praze 1605 w 8. str. 455.

1528. **JEREMIÁŠE DENHARTA** Skytořinského angelika mornímu neduhu odpírající, výklad na žalm 91, w Praze 1607 w 8.

1529. **CYPRIANA PESSIA** a) Výklad na Agnus Dei 1607 w 8.

b) Kratičky wyswětlení slow sw. Jana křtitele: Ai beránek boží, kterýž snímá hříchy světa, w Praze u kněze J. Hanuše w 8. 1612.

c) Unguentum fraternae concordiae, výklad a wyswětlení žalmu 133, w Praze u Dan. K. z Karlsperka 1616 w 8.

d) Privilegia pie defunctorum, výklad mandr. 3. spravedlivých duše atd. 1616 w 8.

e) Výklad na žalm 2. w 8. (Index).

f) Turris fortissima. Kratičky spis wyswětlení slow Šalomaunových 1616 w 8.

g) Divinum somnium Jacobi Patriarchae t. j. výklad snů, kterých měl sw. Jakub patriarcha, když šel z Bersabe do Hárán, w Praze u Dan. K. z Karlsp. w 8. 1618.

1530. **KAŠPARA ARTOPAEI** Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w auřadu messiášském powýšení při památce umučení a z mrtvých wstání 1610 we 4.

1531. Via patrum. Cesta otcůw buď pobožných, buď bezbožných, pod wyswětlením žalmu 94 w Praze 1611 w 8.

1532. **JANA HERITESA** a) Kratičké vysvětlení 2 a 3 artikulů víry 1612.

b) Adwentní na rorate výklad dvou artikulů o vtělení (1612?)

1533. **JAKUBA PETROZELINY** a) Pastor t. j. výklad žalmu 23, v němž Dawid boha svým i všech věrných pastýřem uznává i z něho se těší, v Praze u Jiř. Hanuše w 8. 1612.

1534. Asylum piorum. Traktátek skrovný o pravém autočisti lidí pobožných, pod korauhví kříže Kristova, pod vysvětlením žalmu třetího od **JAK. AKANTIDO-MITISA**, 1613 w 8. W Praze w impr. kněze Jiřího Hanuše L.

1535. **PAWLA NONNIA** Hermanoměstského far. w Náchodě, rozjímání krátké žalmy Dawidového osmého atd. w Praze 1615 w 8.

1536. Rozjímání aneb výklad pobožný aneb křesťanský na žalm 112, w Praze u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1537. **ŠIM. WALECIA** výklad žalmu 22, w Praze 1616 w 8.

1538. **WIKTORINA WRBENSKÉHO** Výklad listu Kristova od ewangelisty jeho sw. Jana psaného, a do Laodicee poslaného, 1616 w 8.

1539. **MATEJE JANDY** Victoria ecclesiae triumphantis. Cirkwe vítězitele přerozkosný způsob, podivné sw. Janowi od boha zjevení, 1617 w 12. (Index).

1540. **BARTOLOMĚJE JAWORSKÉHO** sceptrum. Berla Ježíše Krista 1617 w 8. Při též knize spolu výklad na žalm 28. (Index).

1541. Hypomnema epistolarum. Výklad řeči epistolních nedělních, kteréž se od adventu až do památky sw. Trojice čtou, dle konfessí české, jinak Augšpurské, sepsaný od **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** z Borowna far. w Holohlawech, 1617 we 4. dva díly, w Hradci (nad Labem a Orlicí) w impr. Mart. Kleinwechtra Pilinkowského.

1542. Vysvětlení žalmu XX w Waldsaxu toho dne, když Fridrich za krále česk. přijmán byl. Od **ABRAH. SKULTETA**. Z něm. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619.

1543. Exegesis catechismi D. Mart. Lutheri. To jest summowní o sprosté pravdy boží prokázání, menšího a cirkwi boží obvyklého catechismu D. Martina Luthera atd. učiněné od kněze **ADAMA WOLFIA** Benešovského, ew. Krist. w městě Polné služebníka, l. p. (w chronostichu 1619) s powolením p. administratora. Wytiskné w Starém městě Pražském u Matěje Pardubského l. p. MDCXIX w 8. A—O. po 8 list. P. 6 1/2. Přepis dítkám wšbec.

1544. **WÁCSL. TROJAN** kněz, výklad ze zjevení s. Jana o veliké ohavnosti bludu Antikrista. Ms. w 8. (Boček).

1545. Výklad na modlitbu páně od **MATEJE KROCÍNA**, far. Rychnowského, 1620.

1546. *Galli* (**DAWIDA ŽLUTICKÉHO**) Rozjímání poštědlné z textu sw. ewangelium k neděli 4té po třech králích přepsaného 1620 w 8. (bez místa a tisk.)

1547. **MARCHIO KAMENICKÝ WÍT.** Čtverý výklad na nejsvětější modlitbu páně, weleb. otce bratra *Jeronyma Savaneroli* z města Ferrarie řádu praedicat. — Též kázání jeho, kteréž učinil u vigílii naroz. p. a spas. n. J. Krista před bratřími svými. Z lat. jazyka do česk. přeložený od Wita Marchio Kamenického, měšténina a služebníka pořádku nákladnického w Star. m. Pražském, w Praze 1620 w 8. tamž 1627.

f Postilly.

1548. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Postilla česká k užítu mládeži křesťanské, w způsob otázek od neděle adventní až do velikomoci složená, podlé exempláře německého *Janu Špangenbergského* na česko wložena, w Prostějově u Jana Günthera 1546 we 4. b) (*Jako II. díl*): Postilla česká na obzvláštní swátky celého roku k užítu křesť. mládeži. Skrze Jana Špangenbergského, kazatele Northauzského w způsob otázek složená 1546. Potom celá postilla we 4. 1553.

Pak pod titulem: Postilla česká, anebo waykladové na epístoly a ewangelia nedělní i také swáteční přes celý rok, z lat. a něm. jazyku w český přeložená, nyní pak w dobrý pořádek a w jednu knihu uwedená. Tak jakž tazý pořádek cirkew křesťanská od první neděle adventní až do poslední neděle po swaté Trojici zachováwa. K užítu mládeži křesťanské. W způsob otázek složená a sepsaná od Jana Špangenbergského, někdy slawného kazatele w cis. městě Northauzu. K ništo přidáno jest patnáctero kázání o mrtvých tělech, i také LX příkladuw z písem sw. wybraných, že se těla mrtvá mají pochowáwati. Wše od téhož Jana Špangenbergského sepsáno, figurami pěknými ozdobeno a wtištěno w slawném městě Normberce u Jana Montana a Woldřicha Neyberga l. p. 1557 fol. téhož léta 1557 dvoje wydán (w Museum). Silná (142 + 230 + 161...) 540 listů. (Tohoto wydání jest vlastně titul hořejší); pak 1566 tamže w fol. u Woldřicha Neyberga a Ditřicha Kerlacena 3 díly. Rozvržena jest na tři strany: od neděle adventní až do první ned. welikonoční; odtud až do první adventní; pak wykłady na epístoly a ewang. o swátcích přes celý rok. Předmluwa jedna od Lutera, druhá Jana Straněnského, kterýž ji český přeložil. Jest místem jizlivá proti katolíkům, čeština dobrá, dobropísemnost špatnější. b) Jana Hofmeistra postilla česká, totiž kázání na ewangelia, kteráž se w nedělské a jiné swáteční dny přes celý rok čtou, a téměř wšecika na říšských sněmích w Wormsu a Řezně kázaná. Skrze Jana Hofmeistra řádu swatého Augustina. Na česko přeložil Jan Straněnský w Kr. Hradci. W Prostějově skrze Jana Günthera 1551 fol.

1549. Postilla česká totiž kázání na ewan-

gelia. W Prostějowě skrze J. Günthera 1551 we 4. (Boček, snad Baworowského? J.)

1550. Postilla česká aneb kázání a výklady na ewangelia, kteráž se w nedělské dny přes celý rok čtou, wěrně sepsaná i kázaná, od **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO**. Wytisčeno a dokonáno w slavném městě Holomauci u Jana Günthera 1557 fol.

Z též postilly vyšel: a) Výklad sw. čtení na veliký pátek, vytažený skrze Jos. Klíče (Ditricha). W Hradci Král. 1822 w 8. str. 94. b) Kázání o manželství. W Praze 1822 w 8. str. 16 od Jana Ditricha, u Ant. Strášírpy w 8. c) Kázání na ewang. sw. Jana... na den sw. Trojice, tamže 1822 w 8. str. 22.

1551. Výkladové řeči božích. Dwa dily 1575 we 4.

Postilla Kralická, krásným tiskem.

1552. *Jana Fera* (Wild), Mohutského kazatele, postilla na čtení a epistolý nedělní a swáteční přes celý rok, aneb kázání ewangelické prawdy, a prawého obecného apoštolského učení 2 dily, w Praze. Nedělní i swáteční, letní i zimní dily. Z lat. a něm. přeložená nákladem Jiř. Melantricha z Aventinu 1575 fol.

1553. **JANA KAPITY** postilla, t. j. kázání, kteráž na řeči boží ke dnům swátečním přináležející přes celý rok činěna bývají, od J. Kapity, dwa dily 1586 we 4.

Opět w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 we 4. (dle Indexu obsahuje na neděle a swátky ranní i veliké kázání s nešporem). W Mus. jest rkp. od l. 1605 num. 357. Rkp. druhého dílu od r. 1607—12 we 4. u p. Bočka.

1554. Postilla aneb výklad na ewangelia nedělní i swáteční od adventu až do welikonočí, sepsaný od *Egidia Hunnia*, písem sw. doktora a Wittenberské akad. prof. w českau řeč přel. Wytisčeno w Drážďanech 1588. Opět 1628 u Krist. Megandra fol. str. XII a 578 mimo X registr.

1555. **MART. PHILADELFA ZÁMRSKÉHO** postilla česká na ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok. W Jezdkowicích (Jeschendorf blíž Opawy) r. 1592 w fol. 2 dily. Po druhé w Lipště u Mich. Kapihorského 1602. Po třetí w Drážďanech nákladem Dan. Sedlčanského knihlačitele a měšťana Star. m. Pražského, s připsením od pastýřůw ewang. w Čechách a Morawě Kristianowi II wévodě a wolenci saskému r. (také) 1602. Akta stranau zákazu a pobrání prwního vydání této postilly w Jezdkowicích chowají se u konsistoře Olomaucké.

1556. *Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce*, postilla aneb kázání ewangelitská na neděle a swátky celého roku z polského do českého přeložena od **ONDŘEJE MODESTINA** we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence 1592, w Praze u Pawla Sessia 1629 we 4.

1557. Postilla neb kázání na ewangelia nedělní i swáteční od adventu až do neděle 27 po sw. Trojici. Rkp. we 4. z konce XVI věku na Strahowě.

1558. Postilla ewangelická, výkladové na ewang. nedělní, swáteční epistolý a dni všední, střední a páteční, od **BOHUSL. BEPTY** Wysokomeyského, faráře w Miletině na Bystřici 1594 fol.

1559. **JANA ACHILLESA** Bersawského postilla z latiny přeložená. W Praze u Jiřika Dačického 1595 w 8.

1560. Postilla každodenní pobožná od **JIRŤIHO DIKASTA** z Miřkowa, dwa dily, 1 díl 1612 we 4. str. 515, druhý 1612 str. 366. Pak w Praze u Matěje Pardubského 1614 w 8. str. 205 por. V. od r. 1708.

1561. **JAKUBA PETROZELINY** Kunštatského postilla aneb kázání summowní a krátké na epistolý ke dnům páně nedělním přes celý rok... z samého slova božího... sepsané a vydané. W Praze u Mat. Pardubského 1613 we 4.

1562. **WÁCSLAWA SLOWACIA** a) Díl postní výkladůw řeči celoročních, wzatých z písem zákona obojho, starého i nowého, činěných skrze (jméno spisow.) Na zámku Dobrowici u Ondřeje Mizery Jarowského 1613 we 4. A—Mmm, a 2 listy.

b) Wysvětlení prosté biblí malé, jinak řeči z obojho zákona božího na každý den nedělní i všední celého roku. Nákladem p. Johanny Křinecké z Budowa. W Praze u Mat. Pardubského fol. I díl od adventu až do sw. Trojice 1615—6. II díl nákladem p. Albr. staršího Křineckého z Ronowa. W Praze u Jana Ctibora Kbelského 1620 fol. od sw. Trojice až do adventu (wydal Jan Rozacius Hořowský).

1563. Postilla katolická, jak kostelní tak domácí, to jest: Potom toho co se z ewangelium každau neděli, každý swátek přes celý rok čte, krátké však důwodné a jadrné, w otázkách rozwedení a wyložení, k wzděláni ctných... mrawůw, jako i k wywráčení wší... nešlechtnosti sepsaná prací dvojiceti. kněze mistra **ŠEBEST. WOJ. SCIPIONA** Plzenského. W Praze 1618 we 4.

Po druhé s nápisem: Jak kostelní tak domácí postilla, to jest: Potom, toho co se z ewang. každau neděli přes celý rok čte atd. W Praze u sw. Klimenta skrze Jiřiho Koniáše factora l. p. 1695 we 4. 1 díl (neděle obsahující) mimo předml. 464 str. 2 díl 187 str. Po čtvrté 1776 w 8. w Praze. Dobrá věc i jazykem; r. 1779 vyšel zvláštní spisek, jakby se té postilly užiti mohlo a mělo, od Lenharta (školastika) atd.

1564. Kázatel domovní, to jest: naučení potřebné, jakby hospodářové v domích... svých spolu s domácími svými každého dne, zvláště ráno a večer... sebe k dobrému slovem božím napomínati měli od K. M. KONEČNÉHO, v Králově Hradci 1618 we 4. u Mart. Kleinwechtra str. 415, též 1625 w 12. w Brně u Siedlera 1783 we 4.

Klade na každé ráno: píseň, řeč, napomínku, modlitbu, weršičky; na každý večer tolikéž kromě řeči na dva týdny. W druhém dílu na zvláštní časy, k. p. půst, wojny, sucho atd.

1565. WIKTORINA WRBENSKÉHO Postilla na ewangelia nedělní we 4. (Index).

1566. Neznámé mi jsau: a) *Postilla domovní* w 8. b) *Wýkladové řeči adwentních fol.* (Index).

g) Kázání nedělní a světeční.

1567. Káz. nešporní na epištoly, od BE-NEŠE OPTATA. (1533?)

1568. *Rhegia Urbana*: Kterak salešné proroky každý poznati, anobř je hmatati může. Kázání w Mindě w Westfalii učiněné skrz doktora Urb. Rh. léta p. 1540. A—N. w 8. [w Olomauci J. Oliwetský z Heřmanic.]

1569. JANA AUGUSTY a) Kázání o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1 w těch dnech powstau Petr, okol. 1540 tištěno. b) Kázání o ustanowení na biskupství sw. Matěje, místo Jidáše. Stalo se 1540 w 4 neděli po sw. Trojici w Boleslawi mladé. W Litomyšli okol. 1540—2, A—Jij. we 4.

1570. Rozjímání o umučení Krista pána welmi pěkná, od Antonia Korwina psané. Z latinské řeči přeložil M. ZIKM. ANTOCH z HELFENBERKA, w Praze Pawel Sewerin 1541 we 4. listů 33. Jest vlastně 6 kázání o utrpení páně. Opět 1543.

1571. PETROWROZSKÝ HYNEK, bratr český: kázání w neděli 8 po sw. Trojici, učiněné w Mladé Boleslawi, w kterém mnohými důwody doučuje, kterak žádný nemá se hned we všem učení od cirkwe Římské dělití a od ní se laučiti atd. (Šturm Srown. 295.)

Kázání to celé klade kněz Matěj z Laun, děkan Žatecký we své knížce 1542.

1572. DITRICHA WITA kázání o mytí noh, w Normber. 1543 we 4.

1573. Zikm. Zigy Wojenské kázání, z něm. 1544 w ozdobné compendium uwedl kněz MATAUŠ HRADECKÝ, na ten čas děkan Žatecký.

1574. Michala biskupa Sidonienského a) kázání na velký čtvrték o přeswaté swátosti těla a krwe páně. Též druhé kázání na den božího těla... na Říském sněmu w Augšpurku učiněné l. p. 1548. Přitom jest téhož kněze Michala napomenutí při sw. mši k přistojícím.

(Ku konci) Wytištěno w menším městě Pražském u Bartol. Netolického 1549 we 4.

b) Téhož Mohutského suffragana kázání patnáctera o přeswaté mši w Augšpurku na Říském sněmu l. p. 1548 kázaná. Wytištěno w Prostějowě u Jana Günthera l. p. 1549 we 4. archů 22. W Holomauci 1567 we 4. Na žádost urozeného p. p. Joachima z Hradce a na Hradci.

1575. Trináctero kázání o umučení páně, rukau Martina Primusa psáno r. 1550, w Prostějowě 112 listů. Rkp. (Boček).

1576. TOMÁŠ BAWOROWSKÉHO a) Desatero kázání o sw. pokání, z mnohých učiteluow sw. wěrně sebraná a se wši pilností sepsaná, w menším městě Pražském u Bartol. Netolického (wydal J. Straněnský) 1552 we 4. A—Hhij. Též w Praze nákladem Neureutra 1822 w 8.

b) O umučení p. n. J. Kr. křesťanské a pobožné rozjímání (w Plzni kázané). W Prostějowě u Jana Günthera w 8. 1552.

c) Dwoje kázání při slawnosti nové mše 1557. Znowa od J. Ditricha 1822 w 8. w Praze u Ant. Straširypky str. 43.

1577. Řeči psané na příkazání šestero páně nowého zákona 1554 (bez místa) we 4.

1578. Kázání nebo řeč napomínající w připomínání wečeře páně a umývání noh. Doctoris Henrici Scribonii etc. 1554 w 8.

1579. Kázání dwoje r. 1554 w Opawě kázané 9 listů od Matěje, kazatele tamž. Rkp. we 4. a od r. 1554.

1580. MATAUŠ HRADECKÝ: a) Kázání učiněné l. 1556 na Horách Kutnách u vysokého kostela, o hromobití, krupobití a bouřech, skrze kněze Matauše z Králové Hradce ty časy děkana. W Prostějowě 1556 w 8.

b) Kázání učiněné troje a w jedno shromážděné, kteréž kázal na den sw. božské Trojice na Horách Kutnách u vysokého kostela kněz Mat. Hradecký, ty časy děkan (1554). W Prostějowě u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1581. První díl knih služby slowa božího: Počiná se na šest nedělí před adwentem a zdržuje w sobě památky prawd wíry w boha otce, a skutkůw p. n. J. Kr. prwních, dětinstwí a mladosti jeho, též i památku všeho celého žiwota jeho fol. (Na konci): První den po sw. Witu dokonáno l. p. 1557. (Jsau kázání a čtení nedělní.) Druhý díl počíná se od neděle, kteráž slowe dewítník fol.

1582. Kázání oswíceného muže Erasma Roterodamského: O nesmírném milosrdenství božském, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8. S tím snad jedno jest: Kázání pobožné a křest. o nesmírném a newyprawitedlném bož-

ském smilování. W Praze u Jiřího Melantricha 1573 w 8.

1583. *Jeronyma Sacanaroly* z Feraři a) kázání na žalm 50tý. W Prostějově u K. A. 1558.

b) Sedmero krásné a potěšitelné kázání o žalostech, bidách a souzeních člověka. W Holom. u Jana Günthera 1559. W Praze u Jiř. Melantricha 1565, 1573, 1576 w 12.

1584. **MATĚJE HRUŠKY** kázání na ewangelia, kteráž se w církwi boží přes celý rok w neděli čtou. Rkp. fol. 1561.

1585. Kázání křesťanská s krátkými výklady Fridricha biskupa Wídeňského na ewangelia přes celý rok, z lat. přel. od **TOMÁŠE REŠELA** 1561 we 4. 1574 a vydané od Straněnského 1578 we 4. W Praze u Jiř. Čeruocho a Mich. Petrie 300 listů.

1586. **PETRA PERISTERIA** z Tayna Hloršowského kázání w neděli dewátou po sw. Trojici w kostele na hradě Pražském, o přijímání welebné swátosti oltární pod oboji spůsobau tak jakž nyní wúbec žádajícím od concilium sw. Tridentského dovoleno jest... we 4. w Praze 1564 listů 34.

1587. **JIRÍHO NETOLICKÉHO** Šestnácte kázání o bidě nynějšího našeho žiwota. W Pr. u Jiř. Dačického 1568. Připis p. Zdeňkowi z Šternberka A—R4. Opět w Praze u J. Jakobea Dačického 1588 w 8.

1588. **JANA STRANĚSKÉHO** a) Jana Fera kázání XII o pokání a o podobenství, o synu marnotratném, z něm. W Praze u Jana Jičinského we 4. 1569. b) Kázání std. 1577 fol.

1589. **ONDŘEJ ŠTĚPÁN**, starší brat. jedn. [Kázání na neděle a swátky celého roku]. Conciones didacticæ, juxta articulos symboli apostolici sive locos communes, illis comprehensos dispositas, super usitatos ex sacra scriptura textus dominicarum et festivitatum annuarum an. 1575 in lucem miserunt et publico usui dedicarunt seniores fratrum Bohem. an. 1575. [Regenvolsc. hist. eccl. p. 319.]

1590. Kázání wayborná na wšecy swátky na ewangelia, kteráž se čtou w chrámech páně přes celý rok. Nyní w nowě sepsaná l. 1575. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 13. w 8.

1591. **Mistra WÁCSLAWA FRANTY** Argumentum s krátkau apologií kázání na den sw. Wita učiněného w kostele na hradě Pražském 1575. W rkp. 374 Mus. na listu 231 sld.

1592. **JANA BOLESLAWSKÉHO** Kázání o bohatci pekelníku a Lazarowi nebeském měšťanu. W Praze u J. N. we 4. (bez r.) A—T2.

1593. Kázání o hrozně kometě, kteráž se začala ukazowati ten den po sw. Martině s wečera l. p. 1577... od kněze Walentina Šubara Landškronského... kazatele w Domažli-

cích. W Praze u J. Melantricha z Awentina a M. Dan. Adama Pražského 1578 we 4. listů 24 (s modlitbau a 2 písněmi).

1594. Kázání **KYRMEZEROWO** 1578. (Rozb. II. r. 1843—4.)

1595. Kázání o třesení země w 1 neděli postní na Horách Kutných 1580 we 4.

1596. *Jiřika Šerera* Sedmero kázání o Antikristu, u A. J. 1585 w 8. (bez tit.)

1597. **SIXTA CANDIDA** kázání o země třesení 1588.

1598. **JANA ŠTELCARA** Želetawského a) Kázání o zlořečenství, lži, krádeži, vraždě a cizoložstwu.

b) Kázání dvojce na 4tau kapitolu Ozeáše, a o hrozném porodu. (Index).

1599. **WÁCSLAWA BROSLA** a) *Jakuba Feychta* pět kázání na dwadeceti neslušných příčin a zjewných klamůw od Pikhartůw... proti katolickým smyšlených. Z něm. přel. W Litomyšli 1589 w 8. 1591 w 8. W Praze u Pawl. Sessia 1628 w 8.

b) Kázání o slavném swátku těla božího. W Litomyšli Andr. Graudenc 1594 we 4.

c) *Jiřika Šerera* S. J. křesťanská wojenská kázání, přel. z něm. W Litomyšli u And. Graudence 1596 we 4. A—H.

Jsou tři kázání lid wojenský proti Turku wzbuzující.

d) Jisté umění a zaklínání proti střelení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel... w něm. řeči wúbec vydané a na troje kázání rozdělené od Jiř. Šerera S. J. a nyní w český jazyk přeložené od K. W. B. D. H. 1596 we 4. Andreas Graudenc (w Litomyšli).

1600. *Ludwika Lawatera* kázání troje o drahotě a hladu, přel. **PAWEL SLOWACIUS** 1591.

1601. *Jiřika Šerera* S. J. kázání o slavném swátku těla božího a processí, (přel.) w Litomyšli u Ondřeje Graudence 1594 we 4. archůw 6.

1602. Celoroční řeči boží z star. i now. zákona k každému dnu nedělnímu i wšednímu rozdělené a rozšířené. W Praze u Jiř. Jakobea Dačického 1594 we 4.

1603. **JANA ZAHUMENSKÉHO** z Wolyně a) Kázání o swaté trpělivosti 1596 w 8.

b) Kázání potěšitelné wšechněm pod oboji přijímajícím. W Praze 1619 w 8.

1604. a) *Jana staršího Mathezia* historie pána spasitele našeho J. Kr. Přeložená od **BENJAM. PETŘKA** z POLKOWIC, 2 díly. W Praze u Dan. Sedličanského 1596 fol. (Jest 32 kázání).

b) **JAKUBA MELISAEA** Krtského o powodui škodliwé l. 1598 na rozličných místech

stale, kázání troje před pohřbem, při a po pohřbu těl lidí ztopených činěné na Horách Kutných. W Praze u Dan. Sedláčanského w 8. 1598.

1605. JANA SUCHÉHO (Suchius) čtvero kázání nedělní l. 1596—1599. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 2. b. r. fol.

1606. POLIA LUKÁŠE sedm kázání o životu věčném. W Star. m. Praž. w impr. Petřlowské, nákladem Mik. Rydla z Navenperku w 8.

1607. JANA ACHILLESA a) Kázání krátké o moru we 4. 1599. b) Eortologia. To jest kázání světeční aneb výkladové... o životě, práci a smrti sw. apoštolůw atd. W Pr. u Jiř. Hanuše Landštronského 1611 w 8.

1608. Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správěm duchovním náležející l. 1579. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 5. we 4.

1609. Kázání nedělní z XVI stol. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 21.

1610. JANA HERITESA z Král. Hradce, 5 kázání o hanebném a mrzutém opilství neb ožralství, kázané w Kníně hor zlatých 1600 w 12.

1611. MARTINA TRIBALIA a) Jedenáctero kázání pohřební, všem křesťanům k rozjímání užitečné a potěšitelné, l. p. 1600 we 4. A—T5. (Jsau kázání o smrtelnosti lidské jednající, nepravě pohřební nazvaná, k nimž 3 kázání o moru připojena jsau.)

b) Kázání o setrvání wolených božích u wíře 1602, we 4.

1612. Kázání na nový rok šestnáctistý k křesťanům a Čechům. Wyd. 1612 (Boček).

1613. JIŘÍKA TESÁKA Mošowského (děkana w Kaurimě) a) Heptalogus Christi. Kázání na sedm slow Kristových 1601 a 1603 (u Balb. 1609).

b) Gallicinium etc. O kohoutovém zpiwání w domu Kaifášowém 1604.

c) De avaritia. O lakomství w 8.

d) Genethliacon Christi theanthropi. O narození Krista, kázání, kteréž měl u p. Marie na Lauži, w Praze 1606 w 8. 1611. (Balbin držel toto káz. a ono o sedmi slowech Kr. za nejlepší.)

e) Stella nova et cometa t. j. křesťanské a pobožné vysvětlení, co hrozného komety... předzvěstují a s sebou přinášejí. W Hradci nad Labem kázané w 8. 1607.

f) Christi ad mulieres concio 1607 w 8.

g) De hierologia. Kázání první w Kaurimě učiněné, 1608 w 8.

h) Te Deum laudamus, o veliké přízni národu českého pod obojí přijímajícího. Spis křesťanský 1609 we 4. (kázání?).

i) Nowé léto (kázání) 1610.

k) Collis vinaria. O winohradech, w Praze 1611 w 8. (kázání?)

l) Martinianus auser. Swatomartinská hus. 1612 w 8.

m) Potus angelicus. Angelský trank.

n) Christi duo miracula 8.

o) Encoenia perpetua, t. o ustawičném p. boha poswiceň. W Praze 1613 w 8.

p) Tenebrae Christo patiente factae. O ztmění slunce (při umučení páně), w Praze 1614 w 8.

q) Salvus conductus. O šťastném tři stawů jeti k sněmu do Budějowic. Kázání dle žalmu 121, u sw. Haštala 1614 w 8.

r) O nejsvětějším a nejtěžším kříži a utrpení p. J. Kr. 1615 w 8.

s) De fatalibus temporibus, kázání na nowé léto 1616 w 8.

t) Philadelphia etc. O swornosti bratrské, kázání na žalm 133, w Praze 1616 w 8.

u) Zlý a nemilý host; o ohni.

w) De s. Joanne Praecursore. O slavné památce sw. Jana Předchůdce, kázání 1617. W tom chwálí Hawla Žalanského, hlawního, jak prawi Klič, kaciře.

1614. JANA Oxiopa Sabbatena Kázání o duchovním a poswátém těla a krwe páně požívání 1602.

1615. JIŘ. HANUŠE Landštronského a) Soli Deo gloria, amen. (Chron. 1602). Na odchodné kázání poslední učiněné w chrámě p. u sw. Jindřicha w Nowém městě Pr. ... s písní českou a lat. Valedictio etc. W Praze w impr. Šumanské we 4. 1602 A—G. (Šel do Postolport za kazatele.)

b) Deset zaslíbení božích o Messiášowi (na způsob kázání) w 8. 1612.

1616. Nejprvnější kázání w Žamberku učiněné w neděli 4 po welikonoci 1603 we 4. (Index).

1617. BLAŽEJE BOROWSKÉHO a) Dewatenácte kázání o sw. pokání. W Hradci u Mart. Kleinwechtera 1603 a 1616.

b) Troje kázání o umučení a wzkříšení w 8.

c) Řeč učiněná atd. w 8.

d) Valete etc. w 8. (Index).

1618. Sedmoro kázání o životě věčném, sepsaná od Lukáše Polliá, přeložena z něm. od MIK. RIDLA z Navenperku. W Praze w impr. Petřlowské 1604 w 8.

1619. JIŘ. ZABILLANSKÉHO Horského a) Kázání swadební při oddawcích p. Wácsl. Michka z Radostinu. W Pr. u Jana Sedláčanského w 8. 1604.

b) Kázání o stawu sw. manželském we 4. 1611.

1620. ZACHARIÁŠ BRUNCWÍK vydal:

a) *Limodis epidemica*. Kázání o morové ráně jizlivé, v Praze 1606 ve 4. w impr. Šumanské.

b) *Ecclesia catholica christiani agminis* (chronogr.) Kázání o církvi sv. katolické, v Praze 1607 ve 4. u Woldř. Waldy.

c) *De incarnata verbi D. massa* (chronogr.) Kázání o vtělení, v Praze 1607 ve 4. Šuman.

d) Kázání o zemětřesení, kteréž se stalo léta dobihajícího ve čtvrtek w oktáb sw. Ondřeje. Připsáno raddám města Wysokého Meyta, w Lito-myšli u Andr. Graudence w 8. 1608. (Důležité).

e) *De saCra atqVe Veneranda trlaDe*. Kázání o jediném bohu w podstatě a trojim w osobách, w Praze 1611 ve 4.

f) *Idolorum supplantatio* (chronogr.) Kázání, že obrazové trpění býti nemají (1612) ve 4. u Matěje Pardubského.

g) *Ascensionis Jesu mediatoris nostri assertio*, (chronogr.) Kázání o na nebe wstoupení (1612) w 8.

h) Kázání o Michalowi archandělu 1612 w 8. (bez místa), w Praze A—C7.

i) *Mediatoris nostri Jesu Christi assertio* (chronogr.) O jediném prostředníku (1612).

k) O weselo radostném z mrtvých vzkříšení. Kázání, u Dan. K. z Karlsperku 1618 w 8.

l) Kázání o pravém a jediném očišči křesťanském, w Praze 1613.

m) Kázání o ospravedlnění člověka před bohem 1613.

n) O smrti útrpné prostředníka našeho Kr. pána, složené den velik. pátku, w Praze u Mat. Pardubsk. w 8. 1613.

o) Kázání o postu pravém křesťanském w neděli prwní postní, w Praze 1613 w 8.

p) Zrcadlo kacířství 1614 w 8.

q) Kázání o hrozném zemětřesení w kraji Bechynském i jinde stalém, w Praze 1615 u Dan. z Karlsperka w 8.

r) Kázání o kalichu útrpnosti wездеjší 1613 w Praze u Mat. Pardubského w 8.

s) Káz. o hrozném zemětřesení 1615 Unora 19 w kraji Prachenském a jinde stalém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1615 w 8.

1621. Kázání o lásce 1605 od JANÁ SIXTA z LERCHENFELSU.

1622. JANA WÁCSL. CIKADY a) Cesta k životu wěčnému, z mnohých autorůw sebraná, a na způsob kázání, na jisté roční ewangelia složená. W Praze w impr. Šumanské 1607 ve 4. Jsau vlastně 4 traktaty w způsobu kázání. α) O wíře, naději a lásce. β) Autobiště křesťana wěrného t. j. kázání ukazující cestu, co by w nynějšich zarmaucených časech měl činiti atd. W Praze (1606) w impr. Šumanské ve 4. A—Q. γ) Bezpečné a pravé křesťanského člověka rozweselení a jisté očekávání

neomylného spasení. Kázání na ewangelia roční. W impr. Šumanské ve 4. 1607. δ) Hody křesťanské, na které bůh otec skrze syna svého záwe, a na nichž wěřícím slavné pokrmý na wěky trvající připravuje. W Praze w impr. Šumanské ve 4. 1607. b) Kázání o těle a krvi páne ve 4.

1623. Wyswětlení křesťanského katechismusu w osmi kázáních zawfene, w němž se sprostně ukazuje, w kterých artikulech jeho Kalwini s ewangelitskými na odpor jsau a jej zfalšowati chtějí od Polik. Laysera. Z něm. přel. od TOBIÁŠE MAURENINA a wyt. w Drážďanech 1606. ve 4. A nyní zase z nowa nákladem Wáclawa Záworky Lipenského impresora w Velkých Němčicích l. 1615. Wd. Němčice na p. (Židlochowském w Morawě.) ¹⁾.

1624. ZIKM. TRIBULECIUSA Pražského, kázání o tajemství swato swatě wečeře pána spasitele n. J. Kr. 1606 ve 4. A—E.

1625. WÁCSL. STEFFANA TEPLICKÉHO Genealogia Christi: Rod Krista p. w kázáních obsažený. W Praze 1607 w 8.

1626. WÁCSL. WIDEMANA Jičinského kázání s napomenutím. O našich bídách a těžkostech. W Praze u Dan. Sedl. 1607 w 8.

1627. WÁCSL. KRIST. AUNHOŠTSKÉHO a) Kázání o narození páne 1607. b) káz. o těžkosti dlouhé. W Praze u Jonaty Bohutského ve 4. 1612.

1628. Řeči celoroční boží z starého a nowého zákona. W Praze Jiř. Dačický ve 4. 1607.

1629. Řeči boží starého zákona, a propowědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských. 1608.

1630. WÍT JAKEŠ vydal: a) Dvě kázání z třetích královských.

b) Kázání troje o wojně, w Praze 1608.

c) O zadržování a wylévání deště (z 3 k. Moj. kap. 5 etc.)

d) Kázání troje w čas nastávajícího zlého, u prostřed a po sprostění zlého. W Praze u Pawl. Sessia 1618 w 8.

e) *Encoenia perpetua*. O ustawičném poswiceení, neb o Huse (bez r. a m.) Index cf. 1613.

f) Zrcadlo rodiny bezbožné. W Praze u Matěje Pardubského w 8. 1615. (kázání?)

g) Kázání při prwotínách nowého služebníka církewního w chrámě sw. Jindřicha na Now. měst. wykonané. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1618.

1) Proti knize té traktat jakýsi důtklivý a župlawý, psaný bez podpisu místa i jména wyslý, hájili muži učení... mezi nimi M. Wiktorin Wrbenký jak w swých knihách, tak i w odpovědijadné directe ten odboj porážející. Sam. Mart. z Dráž. Obrana 215.

1631. JAK. PETROZELINY a) Rozjímání napomenutelné o pokoji lidu božímu w městě Třebíči předkládané. W Praze u Jana Otmara w 8. 1608.

b) Vivenas disce mori (chronogr.) kázání o tom, jakby měl člověk žít býti, aby dobře a šťastně mohl umřít. W Praze u Mat. Pardubského we 4. 1613.

c) Lazarus redivivus t. j. Wysvětlení a výklad historie swatě o nemoci, smrti a vzkříšení od K. P. Lazara Betanienského w sedmeru kázání obsažený 1617. Wyt. u Dan. K. z Karlsperka w 8.

1632. WÁCSL. SLOWACIA a) kázání, neb rozjímání o bídosti a nestálosti wezdejšího života, o radosti a slávě věčné nebeské. W Dobrowici 1610 w 8.

b) Historie o utrpení a smrti newinné J. Kr. syna božího pána našeho, ze všech čtyř ewangelistů w jeden způsob shromážděná, a z svědectví obojího zákona, též z spisůw některých starých otcůw a upřímných učitelůw swatého ewang. ať prostě, však upřímně a pobožně pro lid obecný... wysvětlená a w kázáních postních hlásaná. fol. men. (Index uwodí we 4.) 1615.

c) Výkladové řeči adwentačních, Item masopustních w Praze u Mik. Pardubského 1613. Fol. Sunt in eodem: Díl postní tamž 1616. Item kázání na slavnost vzkříšení. Výklad řeči prowadních. (Božek) Snad ty samy, cf. postilla.

1633. O nejsw. wečeři p. n. J. Kr. od něho pod obojí způsobau nařízené. Prawdiwé a upřímné kázání, w 12. 1610.

1634. HAWLA ŽALANSKÉHO a) Spis neb kázání první o sw. mučedlnících českých Janowi z Husince a Jeronymu z Prahy, kázané w Betlemě 1611 w 8.

b) Kázání o drahém božím těle w Praze 1618. Spis o velikých, těžkých a krvavých protivenstwach cirkwe, o veliké stálosti mučedlníků českých, francských, nidrlandských, kázaný 1619, wydaný w Praze w 8. (Index).

c) Spisowé o mučedlnících českých, kázání 2, 3, a 4tė, w Betlemě a u sw. Jilji činěné. 1619 w 8.

d) Ku památce mučedlníků našich českých, spis neb kázání 5tė w Betlemě 1614 kázané, a wydané 1619.

e) O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi káz.

f) O velikých modlářských bludích, jimiž w cirkwi odporce nejsvětější wečeře páně se zlehčuje. Na den božího těla kázání w chrámě sw. Jiljí w Star. m. Pražském Rkp. weř. bib. XVII. H. 33 [z počátku 17 stol].

1635. Kázání utěšené o slavném proměnění p. J. Kr. od SIXTA PALMY Modlitčanského

w 8. 1611. Wyt. w impr. kněze Jiřího Hanuše Landskronského.

1636. WÁCSL. MATHIADESA Kázání na odchodné (Index).

1637. Kázání k výstraze nezřízeného lakomství, od JIŘÍKA SEKWENIDESA Chotěborského, faráře w Litomyšli. W Praze 1612 we 12. W impr. kn. Jiřího Hanuše.

1638. CYPRIANA PEŠINY a) Lumen ad revelationem gentium 1612 w 8. (Index).

b) Kázání o wdowách. 1612 w 8. w impr. kněze Jiř. Hanuše A—H. (wlastně 6 kázání neb otázek).

c) Kázání neb zpráva o morové ráně. 1614 w 8.

d) O ohni Žateckém, kázání w 8.

e) Kázání o pádu dobytky. 1616 w 8.

f) O posvěcení chrámu.

g) Kázání dvojce o posílání k nám angelůw sw. w 8. 1618.

1639. JANA WALEŠE Hlas Boží wola-jící k swobodě otrokůw mamonových, kázání w neděli 15 po sw. Trojici. W Praze 1612 w 8.

1640. SIM. WALECIA Kázání krátká a sprostá o naprawení života křesť. o lakomství, opilství, smilství, cizoložství, přísahání, láni, hromování, špinavém mluvení, tancích, o pokání. W Praze 1614 w 8.

1641. JANDA MATĚJ ČECHTICKÝ kázání o narození syna božího w Praze 1615 w 4.

1642. JOHANIDESA DANHELA: Neděle smrtní. List apoštolů nádoby wyvolené 1 k. Korint. XV. a 35. 51. v. W Holom. u Krist. Kutce 1616 we 4.

1643. O hladu pokutě boží hrozné kázání od J. ROZACIA Hořowského 1616 w 8. W Praze u Mat. Pardubského.

1644. IZAIÁŠE CAMILLA WODŇANSKÉHO Kázání patero o slovu božím. W Praze 1616 w 8.

1645. Oprawdový kontrfekt odporného boje a potýkání bojovníkůw rytířících pod praporcem Krista pána, od MAT. ONDŘEJE KRA-COWSKÉHO z Hradce Jindř. W Praze w 8. 1616 jest kázání 12 w prvním, a 3 w druhém díle, u Dan. Karls.

b) Výkladové a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. o božství a člověčenství Kr. p. w chrámě starobylé obci města Domažlic učiněné, wyt. w Now. m. Praž. u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1646. JAN HERTWICIUS a) Nobilitas et gloria t. j. důstojnost a wywýšenost sw. manželství mezi Přemyslawem z Žerotína.. a Mar. Šlikownau z Holejče. W Praze 1617 we 4. listů 13.

b) Wdowství křesťanské w Praze w 12.

1647. JANA CAMPANIA kázání strašlivé

o zkáze města Jeruzaléma. W Praze Jan Štíbrský w 4. 1617.

1648. **JANA JAK. HEILMANA**, Mansfeldského polního kazatele, Dikčíněné kázání, kteréž při dobytí města Plzně w kostele sw. Bartoloměje konané bylo. W Praze 1618 w 4.

1649. **MATEJE KROCINA** Ars bene beateque moriendi. Kázání o dobrém skrze časnu smrt vykročení, w Hradci nad Labem. 1618 w 8.

1650. **JANA FLAXIA** mladšího z Čenkowa a) troje kázání ku výstraze všem wěrným křesťanům o třech nejhlavnějších hříších, o hodování, o smilstvu a swáru. W Praze u Dan. Karla z Karlsp. w 4. 1618.

b) Kázání o postu 4té kázání. (Index).

1651. Kázání o nejsvětější večeři p. n. J. K. w 8. 1618.

1652. **JANA LOCIKY** a) Káz. o utrpení K. p. 1618.

b) O posledním saudu 1618.

c) Jiná káz. od svojích, jak dí Balbin, welmi chválená.

1653. **AUGUSTINA MITISA** kázání o powětrí, kteréž l. 1619 na den sw. Jana křtitele na mnoha místech bylo. W Hradci nad Labem u Mart. Kleinwecht. w 12. 1619.

1654. Kázání proti kostnicím a reliquiím papežským, od **MATHIÁŠE KULTRARIUSA** far. w Rokycanech. W Praze 1619 w 8.

1655. a) **ADAMA KLEMENTA** kázání.

b) Kázání několik Matěje Plzenského. (w Balb. Boh. doct.)

1656. **BARTOLOMEA KUTNOHORSKÉHO** Kázání krátké ku potěšení a napomenutí pobožným wojákům. W Král. Hradci u Mart. Kleinwechtra 1619.

1657. **WÁCSL. KNOBELIA** Čáslawského Nativitatis J. Chr. salvatoris nostri assertio. Kázání o předivném narození pána J. Kr. W Král. Hradci 1619 w 8.

1658. **JERONYMA ŠTŘÍBRSKÉHO** z Českého Brodu far. w Lewčicích kázání o metle sucha. (1619?) Index.

1659. **JANA PROKOPIUSA** Litoměřického a) Kázání napomenutelné o třesení země w kraji Hradeckém. W Hradci Král. 1620.

b) Slovo božích o sw. Anně prorokyni wysvětlení, kázání na den sw. Anny, w Praze 1620.

1660. Řeč o častém rozjímání Lodičky Krista p. a wlnobití jejím, od **DAWIDA HAWLOWA** Žlutického, far. Mukařovského. 1620.

1661. **ABRAH. SKULTETI** a) Krátká... zpráva o modlářských obrazech (kázání). W Praze u D. K. z Karlperka 1620 we 4. listů 14.

b) Wysvětlení žalmu XX w Waldsaxu 24 Října 1619 učiněné. Item: Kázání druhé w

kostele Všech svatých na hradě Pražském konané, z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlperka we 4. A—F 1. (1620).

1662. **ZAHUMENSKÝ JAN**, far. Hostaunský. Kázání potěšitelné, otázka, jestli to nowé učení celé staré a od Krista Pána vydané, přijímání pod oboji od kněze atd. W Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

1663. Kázání nedělní. W rkp. w 8. ze 17 stol. weř bibl. XVII. H. 24.

1664. Kázání swáteční b. r. w rkp. weř. bib. XVII. H. 27.

1665. Kázání nedělní a swáteční b. r. we 4. Rkp. weř. bib. XVII. E. 30.

1666. Kázání nedělní a swáteční b. r. w fol. weř. bib. XVII. C. 40.

1667. Kázání jiná w rkp. fol. b. r. weř. bib. XVII. C. 26.

1668. Paw. Primus ze Zwěřetic. Rkp. kázání o umučení p. Krista (u Bočka).

b) Kázání pohřební.

1669. **JANA AUGUSTY** svědectví pobožné o uroz. p. Justině z Kunštatu, manželce p. Bohuše Kostky z Postupic a na Litomyšli, při pohřbu jejím, w Litomyšli 1544 we 4.

1670. **Jana a Cyriaka Španenberga** kázání pohřebné třicatero a čtvero z ewangelisty sw. Lukáše sepsané w Prostějově u Jana Günthera 1559. b. m. [přel. zdá se od STRANĚSKÉHO].

1671. Kázání nad tělem mrtvým Ferdinanda Římského císaře, uherského a českého krále, učiněné w 9tau neděli po sw. Trojici skrze **MATHIÁŠE CITHARDA**, kazatele dworského. W Praze u Šeb. Oksa we 4. 1564. 7 listů.

1672. **JANA CHRUDIMSKÉHO** kázání při prowázení těl lidských k hrobu l. 1576. Rkp. Mus. 579.

1673. *Frant. Firlinga* Pohřební kázání o křesťanském životu a blahoslaweném skonání Pollia Lukáše 1583 učiněného, W Praze w imp. Peterlowské. 1604 w 8. Poll. Lukáš byl kazatel we Wratislawi něm.

1674. **JANA STELCARA** Želetawského nad tělem uroz. paní Johanny z Waldšteina w Koceradech kázané 1584 w 8.

1675. *Jiřika Šerera* kázání při pohřbu udatného reka a wysoce urozeného knížete pána p. Karla hraběte z Mansfeldu, pána w Holderingu. Z něm. přeložený. W Praze u Jiř. Nigrina. 1595 (MDXC) we 4. A—D.

1676. **WÁCSL. SLOWACIUS TURNOWSKÝ**, kázání pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Křineckého z Ronowa (kterýž w 1602 3 Listop. před Budinem padl, wádc 1000 reitharů). W Praze t. Šumanská 1603 w 8. 28 listů.

b) Druhé kázání nad uroz. p. Wiktorinem Krineckým od Wácl. Slowaciusa 1602. (?)

1677. Kázání pohřební nad uroz. p. Sigmundem Onešem z Břesowic, u Karla kn. a vládaře domu Lichtenšteinského raddau: od kn. MARTINA SWORNICIUSA Richnowského, toho času w cirkwi Prostějowské služebníka. W Holomauci u Jiř. Handle 1603 we 4.

1678. Kázání při pohřbu uroz. rytíře Jindř. Kunráta Wencelika z Wrchowišt od MELICHARA LUŽSKÉHO, faráře w Cethorazích. W Praze 1604 we 4.

1679. JANA ZAHUMENSKÉHO a) Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1606.

b) Kázání nad tělem p. Mathiáše Kapliře z Sulewic. W impr. Šumanské we 4. 1610.

1680. JIŘÍHO TESÁKA a) pohřební kázání nad uroz. p. Wácl. Jiskrau z Sobince rodičem, primatorem města Hradce Králové 1607. W Praze u Dan. Sedlčanského we 4. listů 10.

b) o smrti uroz. P. Trubky Wácl. z Rowin. w 8. (Index).

c) Funeris exequiae etc. O smrti a slavném pohřbu wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 20.

1681. WÁCSL. FABRICIUSA far. Hořického Monumentum wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 14.

1682. Kázání při pohřbu ... Anny Košetické jinak Žabky, Řečické vdovy po uroz. p. Janowí starš. Košetickém z Horek † 1606 atd. od kn. JANA JACOBIDESA BENEŠOWSKÉHO, správce w staré Čerwené Řečici 1618 Pr. Sedlčanký we 4.

1683. Kázání nad mrtvým tělem uroz. p. Popela z Lobkowic, nejvyššího hofmistra a kamrmistra král. česk. kterýž umřel 1609 24 Máje, od JANA SIXTA z LERCHENFELSU. (Řeč ta dle Balbina císaři Rudolfovi a všem shromážděným z vyššího i nižšího stavu welice se líbila.) W Praze u Mik. Pštrosa we 4. A--D2.

1684. Monumentum uroz. a statečného rytíře p. Jana z Proseče a na Jirnách, raddy saudu nejw. purkrabství P. 1612. W Praze u J. Hanuše we 4. (Jsau 3 kázání) A—F.

1685. JIŘÍK. DIKASTA Z MÍRKOWA

a) Pohřeb Jaroslawa Křištofa Trčky z Lipy, pána na Smiřicích, Opočně a Frimburce, kterýž w bitvě proti Turku u Bělohradu postřelen, 12 Řijna umřel, a slavně od Rudolfa Trčky z Lipy, streyce swého, w neděli Invocavit na Opočně 1602 pochován jest. Wytíšť. w Star. m. P. u Jiřika J. Dačického 1612 ku potěšení Weroniky Waldšteinské, rozené Trčkové z Lipy na Zahušicích.. sestry Jaroslawa.. we 4. listů 8.

b) Kázání pohřební při pohřbu paní Nostico-

wé z Belowič. Připojeno jest k postille jeho 1612 we 4.

c) Kázání pohřební nad p. Albrechtem Wáclawem Smiřickým 1614.

d) Kázání pohřební při pohřbu p. p. Barbory Floktowy we 4. 1612.

1686. WÁCSL. STEFANA TEPLICKÉHO

a) Kázání dvoje pohřební nad těly .. dwau pacholátek Matěje a Samuele.. synůw Cypriana Pešiny Žateckého .. W Praze 1612 u J. Hanuše we 4.

b) Kázání po pohřbu uroz. p. Adama Slawaty w 8. 1616.

c) Homilia pohřební nad smrtí p. Alžběty, manželky p. Samuele Fontina Klatowského, radního Chrudimského w 8. 1617.

d) Čtyry rozjímání nad smrtí p. Pawla Štyrského z Radostina 1616 w 8.

e) Kázání při pohřbu Jak. Uzeneckého Horníka. W Praze u Sam. Ad. z Welesl. 1617 w 8.

f) Kázání pohřební při pochování Adama Jenikowského mládence we 4. 1617.

1687. JANA WÁCSL. KODEDY a) Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery p. Wácl. Samce z Stráže we 4. W Praze u Jind. Hanuše 1612.

b) Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina, w Praze u Matěje Pardubského 1614 we 4.

1688. MATĚJE CYRA Artium universarum .. aneb kázání o tom, kterakby člověk křesť. dobře, šťastně.. umřítí mohl, při pohřbu kníž. Petra Woka Ursina z Rožemberka. W Praze u Jiř. Hanuše 1612 we 4. listů 19.

1689. JANA ROSACIA HOŘOWSKÉHO

a) Powěst dobrého jména uroz. p. Wratislawa z Mitrowic. Troji kázání pohřebná, w Praze u J. Hanuše we 4. 1613. b) Kázání pohřební nad tělem mrtvého uroz. a poctivé paní Polexeny Šternberkové roz. z Waldšteinu atd. 6 Března 1620. W Praze u Jana Ctibora we 4. (Na konci): Tato knížka wytištěna... MDCXXI str. 24. (s pisní).

1690. PASCONIDES, kněz MATĚJ. Pohřební kázání při smrti Kateřiny Srncové z Warwažowa. W Praze 1613.

1691. BARTOLOMĚJ MARTINIDES PRAŽSKÝ, kázání při pohřbu počestných panen, sester vlastních deer Jak. Tichého Mělnického 1613 učiněné od kněze atd. Accedit. Památka pohřební deerky p. Jana Piharta. U Wácl. Kalusa w 8. (Boček).

1692. BLAŽEJE BOROWSKÉHO z BOROWA a) Processus aneb wypsaní slavného pohřbu... p. Albrechta W. Smiřického z Smiřic... též i kázání pohřební. Wyt. u Matěje Pardubského 1614. b) Manipulus concionum funebrialium. Kázání pohřebních snopček swázaný a sepsaný z písma sw. a učitelůw cir-

kewních. Dwa dily. W Hradci Králové u Mart. Kleinwechtra w 8. 1616. c) Kázání nad Jiř. Zárubau.

1693. **SIXTA PALMY** Modlitbanského monumentum. Piseň a památka pohřební o životě, smrti a pohřbu p. Albrechta Smiřického 1614 w 8. Přidána jest zpráva o rodu, životě a skonání jeho.

1694. **WITA PHAGELA** Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1695. **TOBIÁŠE UŠTWÁNIA** Mezerického, děkana Náchodského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1696. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **WITA JAKEŠE** 1614.

1697. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JANA CARCHESIA** (faráře w Kostelci blíž Náchodu) 1614.

1698. **MATĚJE PLZENSKÉHO** Kázání při pohřbu uroz. paní Alžběty Waldšteino-wé, manželky p. Adama mladš. z Waldšteina, pána na Hrádku, w Lobosicích atd. nejvyššího purkrabího země české od Matěje Plzenského kazatele w Poříčci nad Sázawau 1614.

1699. **WÁCSL. CARIONA** kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1700. **WRBENSKÝ**. Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Johanny Daubrawnické, manželky.. kněze Jiřího Posthuma w městě Mě-tině, pastýře cirkwe boží 1614, 9 Máje učiněné. Wyt. na zámku Dobrowici od Ondř. Mi-zery (1614) we 4.

1701. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JAK. AKANTIDO MITISA** 1614 w 8.

1702. **WITA FALCKRAB. KLATOW-SKÉHO**, far. Skalického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1703. **BOHUSLAWA KLATOWSKÉHO** z Žatče, děkana Hořického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1704. **WIKTORINA AD. MARTINSKÉHO**, far. w Slušticích, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1705. **ADAMA SPACIERA KAURÍM-SKÉHO**, far. w Říčanech, kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1706. **J. ŠTEFANIDESA CHRUDÍM-SKÉHO** far. w Městci Král., kázání nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1707. **ŠIMONA ŠTEFANIDESA HU-SINSKÉHO**, far. Libunského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1708. Kázání pohřební nad synáčkem rytíře p. Ctibora Witanowského z Wlčkowic od kn. **MATĚJE ETESIA**, jinak Chládku Sušického. W Praze u Mat. Pardub. we 4. 1614.

1709. Kázání pohřební při doprovázení těla

mrtvého k hrobu paní Worsily manželky p. Šim. Šudy z Semanina, činěné od kn. **ŠTĚP. OLOMUČANSKÉHO**. W Praze u Matěje Pardubského we 4. 1614.

1710. **JIRÍKA ADOLFA** Zdaunského při sepultuře děťátka Bohusička z Zászlízl 1614. W Welkých Němčicích u Wácsl. Záworky we 4.

1711. Kázání pohřební nad paní Dorotau Primskau, rozenau Čechtíckau z Kranichfeldu w Prostějowě, od kn. **MARTINA SWOR-NICIUSA** Rychnowského, toho času též cirkwe zřízeného služebníka. W Holom. 1614 we 4.

1712. **ŽALANSKÝ** a) Homilie nad smrti p. Alžběty manželky p. Sam. Fontina Klatowského, radního Chrudimského (exempl. neuplň u Bočka) w 8. b) Čtvero pohřební rozjímání nad smrti p. Hawla Štyrského z Radotína 1616 w 8. [Titulus scriptus mancus].

1713. Památka pohřební o životě a smrti urozeného a statečného rytíře p. Tomáše z Pro-seče na Jirnách od **BART. KOŽLANSKÉHO** (bez m. a tisk.) 1615?

1714. **LUKÁŠE HANZELIUSA** dvoje ká-zání pohřební nad tělem paní An. Magd. Wen-celikowé z Mulowic, w knížce: Spis o promě-nách atd. 1615 (w. Wzdělau.)

1715. **PAWLA NONNIA** pamět pohřební pobožné matrony paní Doroty Špátowý, man-želky p. Jakuba Špáty, purkrabího Náchodského, we 4. 1615. W Hradci M. Kleinwechter.

1716. **WEREŠ MELICHAR**: Památka po-slední služby t. j. kázání a svědectví při po-hřbu těla paní Kateřiny, manželky p. Wácsl. Topinky, senatora a primasa města Chočné l. p. 1616. Wyt. w Králově Hradci w impr. Mart. Kleinwechtra.

1717. **Jakuba HRABA DOBRŠÍNSKÉHO**, děkana w Hradci: a) Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína l. 1616. W Hradci u Mart. Kleinwechtra we 4.

b) Kázání nad mrtvým tělem poct. mládence Jana mladšího Činowského z Žatce († 1617). Wyt. w Hradci u Mart. Kleinwechtra 1618 we 4. listů 6.

1718. **CYPRIANA PEŠÍNA** adolescens res-suscitatus. Dvoje kázání pohřební o wzkříšení mládence w Naim při pohřbu uroz. a stat. ry-tíře p. Jana Chotochowského z Nebowid a na Hostačowě. W Hradci Král. u Mart. Kleinwech-tra 1616 w 8. A—F4.

1719. *Ars bene moriendi*. Pohřební kázání nad uroz. p. Apolenau Hornateckau 1616 w 8. (Index).

1720. **JANA THADDEA** starš. **MEZŘI-CKÉHO** a) Pohřební promluwení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu a z Košumberka, 1616 w 8. b) Kázání některé pohřební o nešťastné a

welmi žalostiwé přihodě, pádu, zařícení a zbití některých pánův i jiných mnohých. (Index).

1721. Řeč na pohřbu hrab. Jiřího Turza (+ 1617 19 Un.) držaná od ELIÁŠE LÁNIHO, wytištěna w St. m. Pražském.

1722. ONDŘEJE KRACOWSKÉHO Káz. pohřební. Index.

1723. JANA HERTWICIA a) Tumulus horrendi homicidii. To jest pohřeb slowutného a počestného muže p. Jana Šmejdiře měštěniina Now. m. Pražského .. od newážných soldatůw w swé zahradě na Botiči pod Vyšehradem .. postřeleného. W Praze u Paw. Sessia 1618 we 4. listů 10.

b) Funebre officium, to jest: Služba počestného pohřbu poslední vážnosti křesťanskau nad tělem .. počest. a bohab. mládence p. Martina Budygera z Hohenšteina. W Praze 1619 we 4. listů 11.

c) Nuptiae neb swadba ženicha nejžádostiwějšího p. J. Krista s poswěcenau w duchu sw. newěstau, milostným děfátkem a rozkošnau pannau Kateřinau, dcerkau.. p. Luk. Karbana z Wolšan 1620 we 4. listů 8.

1724. JOHANIDESA DANHELA Řeč Izaiáše proroka w 26 kap. w. 19 nad mrtvým tělem. W Holomauci 1619 we 4.

1725. JANA CYRILLA kázání pohřební při prowázení mrtvého těla pana Albrechta Jana Smiřického 28 Jan. 1619 w 12.

1726. Káz. pohřeb. nad uroz. paní p. Po-lexenau Šternberkowau, roz. z Waldšteina a na Pátku atd. od KRIŠTOFA MEGANDRA, kaz. ewangelického w městys Postoloprtch 1620, w Praze u Jana Ctibora we 4. listů 16.

i) Služebnosti církevní.

1727. K kazatelskému auřadu se oddati chtějícímu mládenci krátká zpráva 1541 (Index).

1728. Ukázání w dvojí stránce. 1. Nejprw pořádku služebného tak w věcech podstatných jako nápadních, kteréhož za řád prawý a bohu wzácný užíwali od počátku lidského pokolení až do příchodu Kr. pána. Druhé o původu jednoty i také o všem pořádku služebném, kteréhož w swém shromáždění užíwají podlé příkladu Krista p. a naučení apoštolského Bratři a starších de monte liliorum jině z Hory Lilecké l. 1533, Kašpar Prostějowský. A—Z et aa—ss quaterni.

1729. Umění práce, díla páně služebného atd. wydané od bratří starších. Wytištěno MDLX. (w Prostějowě u J. Günthera) w 8. Rkp. nalézá se w Herrenhulě.

1730. W těchto knihách položeny jsau po pořádku zprávy při službách úřadu kněžského w jednotě bratrské. W Boleslawi skrze J. Štyrsu 1527. we 4.

Tutoknihu bratří nazýwali *Dekret*; obsahuje mimo agendu též sněmy bratrské. Srown. Šurm Srownání 314 a jinde.

1731. Letanie, kondukt a některé antifony české 1558 w 12.

1732. Agenda česká, to jest spis o ceremonieh a pořádcích církewních, kterak se slowem božim českým a swátostmi prawdu ewangelium sw. majícímu a milujícímu posluhowati má. W Lipště skrze Jiříka Defnera 1571 we 4. 1581 we 4. ib.

1733. TOMÁŠE GÜNTHERA, kazatele w Glauchowě artikulowé o porodu a křtu dětí w 8. a 12. (okolo 1567). Index).

1734. Naučení krátké slova božího: kterak zarmaucení, nemocní a umírající wyučowáni a potěšowáni býti mají 1573 w 12.

1735. Práva a nařízení řádu a kázně církewní, podlé kteréhožto se říditi a spravowati mají a chtějí we wší upřímnosti a wěrnosti, jakž při wyučowání posluchačůw swých, tak také we všem swém životu a obcowání wšickni správcowé a služebníci obnovených církwi na děkanství urozeného p. p. Jetřicha z Konowic a na Brodě Uberském atd. i také J. M. páně syna pana Jana z Kunowic a na Hranicích atd. Jiní také k témuž děkanství připojených církwi správcowé, sebrané podlé pravidla slova božího skrze kněze PAWLA KYRMEZER-SKÉHO atd. děkana téhož děkanství 1578.

1736. Služba křtu swatého, 1580 w 12. (tisk Kralický). Pak r. 1612 w 8. min. 24 stran s tit. Agenda při křtu swatém.

1737. Agenda aneb způsob oddávání k stawu manželskému, 1580 w 8. (Kralic.) Opět 1612 w 8. 22 stran s nadpisem: Agenda při oddávání aneb potwřzowání k stawu manželskému, též tiskem Kralickým.

1738. Agenda Hussitica, we 4. (bez r. a místa) (Index).

1739. Naučení mládencům k službě Kristu a církwi jeho se oddávajícím w jednotě bratrské 1585 w 12. str. 182, tiskem Kralickým.

1740. Agenda spráwy a posluhowání církewního na Horách Kutných. Rkp. (1589) we weř. bibl. XVII. G. 26. we 4.

1741. ŠIM. LOMNICKÉHO postní zwyk t. j. krátký spis a křesťanské naučení o zwyklém a starobylém křesťanském postu. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1589.

1742. Pawla MATHLADESA HRADEC-KÉHO artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowy a zkušowány býwají církwe w Sasích, 1593 w 8.

1743. Výklad mše swaté od BARTOL. FLAXIA.

1744. Agenda křtowa 2 listy. Rkp. na konci XVI stol. w 8. (u p. Bořka.)

1745. Agenda při křtu dorostlých 1 list. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1746. Agenda při oddávání. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1747. Agenda při rozlučování manželů, 2 listy. Rkp. z konce XVI stol. w 8. (u p. Bočka).

1748. Prawidlo služebnosti církevních t. j. shromáždění všeho spolu, čehož se při služebnostech páně w církwí sw. od starodávna užívalo a užívá, od těch, kteříž w jazyku českém služebnosti boží konají... shromážděné, spravené a složené od kněze TOBIÁŠE ZÁWORKY Lipenského. (t. z Lipníka), děkana Daubrawického l. p. 1607 fol. 150 archů, (bez místa a tisk.). Připis Jan. Zeidlicowi z Šensfeldu.

Rozvržena na 3 díly. a) Nedělní oběti mešné na celý rok. b) Správa služebnosti swatých. c) O jiných služebnostech: o křtu atd. čeština dobrá.

1749. Zpráva potřebná o bratřích, saudecích, pomocnících při sbořích páně w jednotě bratrské od starších též jednoty vydaná 1609 8. min. (Kralic.) 79 stran.

1750. Agenda aneb způsob přijímání k swátosti wečeře páně. Tiskem Kralickým 1612 str. 48 w 8.

1751. Agenda při wečeři páně, 1612 w 8. (Kralic.) str. 40.

1752. HAWLA ŽALANSKÉHO a) Knižka o služebnosti a služebnících swatého ewangelium. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 w 8. str. 186.

b) Napomenutí pro kněží, zvlášť mladší, kterakby se při své práci doma, při božích službách, w chrámě i vůbec mezi lidmi míti měli, w 8. archů Cijj.

1753. JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO a) Knižka první de Benedictionibus. O posvěcování všelijakého tworu, které w kat. k. ap. církwí přes celý rok kněží vykonávají. W Pr. u Tobjáše Leopolda 1616 w 8. (na způsob rozmalování).

b) De consecrationibus et benedictionibus episcoporum. O posvěcování a požehnání, které sami biskupové vlastně w církwí katolické vykonávají, na způsob společného rozmalování. W Praze u Tob. Leopolda 1617 w 8.

k) Swatí otcové.

1754. PAWLA BYDŽOWSKÉHO, faráře u sw. Hawla, kniha s titulem: Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w český a něm. jazyk přeložený ukazuje, co dobrého dobrý člověk od pána boha nabývá, když hodné tělo a krew boží přijímá. W Praze 1545 we 4.

1755. Sw. Augustina *enchriridion* (knížka ruční) přitom i nejlepší řeči otců swatých, kteréž vždy při sobě nosil. W nowě vytišt. w Praze u Jana Hada w 12. 1546, (přeložená

z lat. od JANA MAKOWSKÉHO z MAKOWÉ. W Boh. doct. II. 194 a III 183). Opět w Praze u Jana Kozla 1559 w 8. Připis W. Albina z Helfenburku, též 1563 u Jana Kozla 1591 w 8. bez udání místa.

1756. Kniha welmi utěšená a lidem všeckněm na tom světě zarmauceným welmi prospěšná i užitečná, rozmalování rozumu s člověkem, někdy od sw. Isidora, arcib. Hispalského sepsaná, nyní pak w jazyk český přeložena od SIXTA z OTTERSODORFU. W Pr. 1549 w 8. písmem Bartoloměje Netolického. Pak 1551 w 8. ib. item w Praze 1607 u Jana Ottmara. Též w Praze nákladem J. Pospíšila 1830 w 8. str. 99. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829]. Řeč spanilá, kniha plná mravného učení, a vydání nowého hodná.

1757. Sw. Cypriana kázání o důstojnosti wečeře páně atd. Přeložil mistr JAN HORKÝ, far. u sw. Štěpána Welického, w Starém m. Pražském u Jana Kantora 1558 w 8.

1758. Traktat sw. Bernarda o mládenci (před 1567).

1759. Sw. Cypriana epištola k městu Siberis, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

1760. Žaltář od sw. Hieronyma krátce složený (před 1567).

1761. Sw. Augustina pobožné dvojce kázání času adwentního, w český jazyk přel. Přitom... krátké kázání... Norberta arcibiskupa Magdeburského, též z lat. přel. 1567. (Na konci). Vytištěno... u Jana Kantora měst. St. m. Pr. 1566 we 4.

1762. *Epištoly swatého Ignatia*, arcibiskupa Antiochie a mučedníka božského, které psal k Marii jménem Rasobolité a k mnohým obcem, z latinské řeči nyní w nowě na česka přeloženy. S powolením oswíceného knížete pána p. Antonína p. arcibiskupa Pražského Jeho Milosti (bez roku a místa) we 4. 96 str.

Podobno w Praze mezi r. 1562—1580 t. arcibiskupství Antonína atd. Překladatel MATAUŠ BENEŠOWSKÝ připsal je knězi Wácl. Benešowskému, faráři w Auhoněčích, ujcí swému. Po druhé w Praze u Diesbacha 1786 w 8. od Faust Procházky str. 128.

1763. S. *Methudia* knížka o počátku i o skonání swěta, w Praze u J. Melantricha 1571 w 8.

1764. Sw. Augustina traktat, w němžto wypisuje, že všecky věci na světě jsou marnost, od BALTHAZ. HOSTAUNSKÉHO. W Pr. 1573 w 12. u Jana Hada Kantora.

1765. *Symbolum* neb wyznání s. *Athanasia*, s předmluwou PETRA KODICILLA. Wyt. w Praze u Jiř. Černého 1574. Též 1583, po třetí b. r. w 24. (Boček).

1766. Sw. Augustina *historia* žalostivá o zkáze někdy slavného města *Jerusalem*. Z lat.

přel. od JANA JAHODKY z Turowa 1576 (bez míst. a tisk.) w 12.

1767. Knižka obsahující w sobě naučení křesťanská s písmý zákona božího se srownávající, z knih sw. *Augustina* doktora a *Cypriana* mučedníka božího krátce wyobrazená a k užitku všem spasení dojíti žádajícím w nowé wytištěná. K níž na zad přidán jsou některé pobožné modlitby atd. l. p. 1583, u Buriana Waldy w 8. A—F.

1768. *Sw. Augustina psaní Donatistům*, w němž jich napomíná, aby od swé obzvláštnosti pustili, a k jednotě církve sw. katolické se nawrátili, přel. od Adama z Winoře, wydaná od Wácl. Šturma. W Praze 1584 w 8.

1769. *Sw. Augustinu* biskupa Hipponenského kniha o městě božím, z lat. přeložena od Ad. z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8. Po druhé w Praze u Widtmanna přičiněním Faust. Procházky 1786 w 8. str. 142.

1770. *Sw. Augustina o dni posledním* saudněm kázání čtvero, z lat. přel. od Adama z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8.

1771. *Řehoře Nazianzena* naříkání a žalostná úpění nad swau zdejšího života bidau w 8. 1590.

1772. *Sw. Bernarda a)* Kázání o umučení páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593 w 8.

b) Řeč, kteráž slowe řebrík kajících 1599. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6.

1773. Kázání *sw. Augustina* manželům učiněné při Jana Cadaverosa historii atd. 1594.

1774. *Basilia* Welikého epistola o životu samotném. Rkp. od r. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6.

1775. *Jana Zlatoustého* řeč proti lakomcům. Rkp. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6. num. 2.

1776. Kázání *sw. Ambrože* o užitku smrti, přeložil TROJAN NIGELLUS z OSKOŘINA. W Praze u Jiř. Jakobeusa 1601 mal. 8. listů 40, jest více traktat.

1777. Rozmlauwání *sw. Řehoře* Welkého o životech a zázracích swatých atd. od kněze ŠEBESTIANA BERLIČKY Plzenského. W Holomauci u Jiřika Handle 1602 we 4. Dedik. kardinalowi Frant. z Dietrichšteina, bisk. Olom.

1778. *Kšaft sw. Jeronyma*, sepsaný od Ewsebia, jeho žáka. Z lat. přel. ŠIM. LOMNICKÝ. W Praze 1613.

1779. *J. S. Chrisostoma a)* Řeč s. J. Chrisostoma Zlatoustáčka o modlitbě zvláště noční, i o pekle. Wyt. nákladem Sixta Palmy l. p. 1611 w 8. b) Kázání *Jana Zlatoustého* jinak sw. Chrisostoma, w kterémž se nestálost štěstí a marnost swěta ukazuje, na česko přeložené od PAWLA PISTORIUSA z Lučska. W Praze u P. Pardubského w 8. 1616.

1780. *Sw. Augustina* žaltář, kterýž matce

swé Monice z celého žaltáře Dawida sw. ku potěšení sebral. (Na konci): Wytištěno w St. m. Pražském u Daniele Sedlčanského bez r. w 8.

1781. O sw. Marii Magdalenské u hrobu Krista p. stojící, řeč Origena, učitele slawného, přel. z latiny od PAWLA ŽATECKÉHO w 8. Též w rkp. weř. bibl. XVII. E. 36. fol. z XVIII stol.

D) Život Krista i swatých.

1782. Pašije ze všech čtyř ewangelistůw we 4. 1544.

1783. Život p. našeho Jezu Krista, kterýž *Ammonius* Alexanderský sepsal. Přeložen od SIXTA z OTTERSODORFU. W Praze 1547 w 8.

1784. O Kristu Nazaretském a jménu jeho. W Prostějowě 1561 w 8. (Boček).

1785. *Vita Christi*. Život a celá ewangelitská historia o pánu Ježíši Kristu, božím a Marie synu, našem jedinkém wykupiteli a spasiteli. W pěkné kratičké řeči ewangelitské a figury welmi ozdobně obsažena, s užitečnými modlitbami lidu křesťanskému složena od *Jana Habermanna* D. Wytištěno w Praze u Michala Petrle 1579 w 12. Po druhé w Dobrowici 1614 w 12. u Ondřeje Mizery Jarowského (weř. bibl. XVII. F. 267).

1786. JANA STRANĚNSKÉHO O útrpné smrti p. J. Krista a 7 žalmů kajících. W Praze 1581 w 16.

1787. JIRÍHO BARTHOLDA z Praitenberku život sw. Iwana, jehožto tělo w kostele sw. Jana w Skále pochované w pánu odpocíwá. Wyt. w Praze u Jiř. Nigrina 1592 we 4.

1788. Historie o křesťanském odjiti s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z WELESŁAWÍNA. W Praze 1593 w 8. Přidáno k num. V. 1482.

1789. *S. Antonia Florentského* život sw. Kateriny Senenské, od KAŠPARA z PALATINU přel. z lat. Rkp. 1596 weř. bibl. XVII. H. 8. listů 116.

1790. Životy swatých od Petra Skarga sepsané. Přeložené z polského skrze ŠEB. SCIPIONA. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 9. fol.

1791. *Diakona Jana*: Život sw. Řehoře. W Holom. 1602 w 8.

1792. W. WRBENSKÝ a) Nowého krále Emmanuele Kr. Ježíše wtělení, početi a narození tajemství plné z tří ewangelistů jeho Jana, Matauše a Lukáše sw. sepsané, w jeden pořádný spis.. uwezené.. od M. W. WRBENSKÉHO, služebníka ewang. Krist. w Náchodě. Wyt. w Praze u Dan. Sedlčanského 1609 we 4. 18 listů.

b) Historia a umučení p. n. J. Kr. ze spisů čtyř ewangelistů w jeden pořádek uwezená, na

česko přeložená a výkladem skrovným vysvětlená. W Star. m. Pražském u Pawla Sessia we 4. b. r.

1793. **ŽALANSKÝ HAWEL** a) Knihy dwoje o skutcích pána našeho Ježíše Krista. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. Dwa díly stran 564. [Připsány Jindřichowi Zahradeckému z Zahradek na Wišňowém, Krbowě, Hobzi, a na Jamnici]. b) O druhém Eliášowi totiž o Janowi křtiteli, proroku velikém spis. A—VIII. W Star. m. Praž. u Matěje Pardubského 1614 w 8. c) O nádobě boží wywolené, totiž o Pawlowi sw. služebníkowi Kristowu velikém, a o jeho k wíře obrácení, swatých skutcích, pracech i žiwota skončení, 1615 w Praze 16. A—J. u Dan. K. z Karlsperku.

1794. **JANA SIXTA z LERCHENFELSU** a) Historie o žiwotu a smrti sw. Jana apoštola a ewangelisty miláčka p. Připis Jan. Loheliowi arcibiskupu Pražsk. 1613, w Praze u děd. Kašp. Kargesia w 8.

b) Žiwot w těle angelský sw. panny Kateřiny Senenské. W Praze u děd. Kargesia w 8. 1614.

1795. Žiwot autrpný Jakoba, od **SIMEONA WALECIA** 1616.

1796. *Petra Rybadeneyry* swatý swatého diwy a zázraky schwáleného obcowání žiwot Ignacia Lojoly, řádu tovaryšstwa jména Ježíšowého zakladatele 1616 w 12. (1617 Cat. Pelc.)

1797. Žiwot sw. Ignacia z Lojoly a Františka Xaveria, od **JIRÍHO FERA**. W Praze 1617, též 1629 w 12.

Žiwot sw. Ignacia a Františka Xaveria, od *Jakuba Colense*. W Praze. Stejný s předešlým?

1798. Žiwot sw. Prokopa, dědice a patrona českého l. 1618. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 26. fol. oblongo.

m) Wzděláwatelné a nábožné.

1799. Lékařstwí duše a připrawení mysli člověči k smrti od dokt. *Urbana Regia* složené. Z německého od **KAŠPARA HUBERINA** 1539 w 8. (Dobrowsky uwodí je we swé Reise nach Schweden etc. též w Indexu). Po druhé w Praze u Jana Hada 1541 w 8. Pak w Norimberce 1543 w 12. u Jana Günthera. Též přeložená od **JANA PIŠKULE** Sušického, opravená od Jana ŠTELCARA 1592 w 12. 1608 w 8.

1800. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Almanach duchovní z starého i now. zákona k zdraví duše a k nawedení žiwota křest. sebraný, w kterém wedlé způsobu oněch, jenž kalendáře hwězdářské spisují, z star. i now. zákona, co každého dne dělati užitečno neb škodno, položeno. (Připsáno p. Diwiši Slawatowi.) W Praze skrze J. Hada 1542 w 8.

Opět 1560 w 8. (Takových almanachů duchowních více wydal).

b) Zahradka duchovní ku potěšení všem wěrným w zármutcích, z písem sw. sebraná. W Holomauci u Jana Günthera 1557 w 8. W Praze 1576 u Jiř. Černocha w 8. A—V.

Jest tu čtvero rozdílných spisků: α) Zahradka o kříži a trápení. β) Těšitedlné řeči k potěšení lidem k smrti pracujícím. γ) Studnice žiwota, z kteréž se preyíti lík a potěšení všem hříšným na mysli ztrápeným. Krátké sebrání z písem sw w Pr. J. Černý 1576 (Cerroni). δ) O žiwotu křesťanském, obsahuje artikule wěděti potřebné o wíře a mrawnosti.

c) O připrawení k smrti a o rytíři křesťanském, jakým způsobem všeliký křesťanský člověk k smrti se připrawiti má (přel.) W Praze u Jiř. Dačického 1570 w 8., 1577 w 8.

d) Prognostika křesťanská, (připsána Petru Wokowi z Rozenberka) 1581.

e) Jana Špangenbergera potěšitedlné otázky a naučení o připrawě k smrti. W Praze 1601.

1801. **JAN BECHYŇKA**. Rkp. u p. rytíře Neuberka na papíře z II polowice XVI století (as 1550) w 12. listů 225 *křesťanský mrawného* obsahu, w způsobu pojednání nebo poslání rozličným osobám. Spisowatel jest *Jan Bechyňka*, kaplan u sw. Apolináře w Praze, kněz pod obojí, nepřítel jedušek a Pikhartů. Užívá na wětším díle allegorie nebo podobenství k. p. O správě duchowního žiwota w obraze korbliku; o 7 hříších smrtečných a božích prikázaních pod podobenstwím 2 seyrů, sceliwého a zkazilého; o swátosti oltární pod obrazem wečeře, kdež paní Řebowau nabízi k přistaupení wiry pod obojí; o stawu manželském pod obrazem stawu tkadlcowského; o wíře, naději a lásce pod obrazem Prahy; o králowstwí nebeském pod figurau raucha; o ctnostném zdrželiwém žiwotu pod obrazem ryby. Mimo to piše o pokoji cirkwe, o křtu zwonu; o pravém užívání bohatstwí w rozmlauwání mezi *chudobau* a bohatstwím. Mnoho wtipu tam zde.

1802. Knižka nowá welmi utěšená: O wzdělání swědomí dobrého a o rozmnožení wiry spasitedlné křesťanskému žiwotu pro sprostné od znamenitého a učeného muže *Kašp. Šweinkfelda* wydaná atd. 1540. Z řeči něm. na česko přel. od uroz. p. **WILÉMA KUNY z KUNŠTATU** a na Hrádku atd. Též i nákladem J. Mil. jest w Olomuci tlačena. Předml. Janowi K. z K. na Lukowě M. M. p. Smilowí, p. Zikm. a p. Jindř. K. z K. bratřim. A—K. Přitom tištěno:

1803. Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kristowým stojí, aby se smrti, dábla a pekla nebál, *Kašpar Šweinkfeld* K—Q. Na konci: Jan Olowetský z Heřmaní.

1804. LINHARTA KULMANA, o přípravě k kříži a smrti atd. W Prostějově 1552 w 12.

1805. Rozjímání o umučení pána našeho J. Kr. z učitelův písem sw. vybrané od TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO. W Prostějově u Jana Günthera 1552 w 8.

1806. Studnice života od JIRÍHO MELANTRICHA z Aventinu 1554 w 8. Připojeno jest: Lékařství duše atd. od téhož. Připis Zikmundowi Helthowi, mistopisari král. českého. Obsahují propovězení z písmá sw.

1807. Zpráva a naučení křesťanům věrným (jednoty bratr.), jakby se w těchto časech nebezpečných při spasení božím fidi, spravovali, a w něm růsti měli, ano i při těžkostech nynějších, přicházejících od násilí tureckého jak se míti a zachováti mají. S přídawkem modliteb a písniček. Malý 8. bez r. a m. stran 207; 1555 w 8. bez místa a tisk. 1566 w 8. typus in Ostroh. Exempl. u Bočka.

1808. Rada ducha sw. proti radě ďáblově, 1555 w 8.

1809. *Erasima Sarceria* knížky křížové: proč pobožní učitelové a všickni věrní bez kříže, trápení a protiwenství býti nemohau 1556, w 12. (Index).

1810. Hádání smrti s člověkem. W Prostějově u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1811. Zahrádka duchovní ku potěšení všem věrným. W Holomauci, 1557 w 8.

1812. Rkp. u p. ryt. z Neuberka w 12. na pap. z XVI století. Obsah: a) *Consolatio cujusdam afflictissimi et variis tentationibus obruti hominis scripta ante natalem Christi an. 1557* (česky). Kapitál neb rozdíl 36, z nichž první počíná takto: Apoštol sw. Pawel w epístole své k sboru Římskému bratřím w rozdílě 15 mezi jinými věcmi napsal takto atd. Na konci: Přepsáno l. 1581, listů 76.

(Potěšuje zdá se nějaký duchovní přítel kohos velmi zarmauceného důvody z rozumu a z písem sw. wzaty, slohem čistým, důstojným, k věci přiměřeným, světlým).

b) Napomenutí všech věrných w nynějších pokušeních a zarmauceních k důvěrnosti w pravdě spasení svého, k dojití jeho zřezání w jednotě atd. i k stálosti w též pravdě pro naději jistau k životu radostnému w slávě nebeské (listů 34).

Jest ohlas kněze jednoty k bratřím, aby u wíře dotrvali. Dán pohostinu a na cestě 20 den Dubna 1555.

c) Otázka, kterak z wíry Jesu Kristowy spravedliv býwá učiněn člověk (listů 23). Dogmaticky jedná o wíře, naději a lásce, tauž rukaw co num. 1. tedy r. asi 1581.

1813. Knihy losní 1561 w 8.

1814. TOMÁŠE REŠELA o nekřesťan-

ském a hrozném lání, rauhání, bohem zlořečení, hromování a klnutí, wěrně a dobrým úmyslem sepsané napomenutí a výstraha. W Praze u J. Melantricha z Aventinu 1562 w 8. A—J4. Z něm. *Andr. Muskula* přelož.

1815. Kniha *Erasma Roterodamského*, w kteréž jednomu každému křesťanskému člověku naučení se dává, jakby se k smrti hotowiti měl, 1563 w 8. u Jiř. Melantricha, též 1564. Překladatel jest p. JAN z LOBKOWIC. *Sist* ji předmluwa u opatřil a vydal. Po druhé od F. Faust. *Procházký* w Praze 1786 w 8.

Při starých dwau wydáních jest připojen: *Smrti tanec* s obrázky a werši, což Proch. wše wynechal, W. Rozbor staroč. literatury na r. 1843 a 1844 částka II. str. 15.

1816. PAWEL LUCÍN. Přerozkosná zahrádka plná ušlechtilých bylin a stromůw, kteréž zdawé a welmi libé lékařství lidem we všelijakých zármutcích postaweným wydávají, od M. Linharta Jakobi, faráře Northuzského. Přel. od Pawla Lucína. (Připis Janowi Čabelikowi z Sautic na Teyně Wltaw.) Wyt. w Praze u Jana Kozla 1563 w 8. listů 26 1/2.

1817. Potěšitelný spis a prostá, ale však gruntowní zpráva z slowa božího, jak se prawi křesťané w případnosti neb příhodě smrti, kteří z tohoto swěta odjiti, z takowé spásitelné smrti své těšiti, a za to držeti má míti, jisté mají, že neumírají, než toliko na odpotínuti a na spaní odcházejí, ba nýbrž že před p. bohem wždycky žiwi zůstávají atd. Wyt. w Praze u Šebest. Oksa z K. 1564 w 8. 52 listů.

1818. Knížka jenž slowe německy Jagteufel, česky lowčí čert. Od mistra Cyriaka Špangenbergského sepsaná, z něm. řeči w českau přeložená, 1564.

1819. Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zármutcích, kázaný skrze Ottu z Werdmillera. Z něm. řeči w českau bedlivě přeložený. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1566 w 12. a opět 1578 w 8. ib.

1820. JANA AUPICKÉHO a) Knižka tato slowe switednice duši, kterážto duše jest w srdci a w krvi každého člověka, a jest znamenitě potřebné w ní čísti, neb čtaucího poslauchati, zvláště těm lidem, jenž odpor drží s jinými lidmi, a prawi, že již není na swětě lidí swatých, a též že toho žádný nemuoz věděti, kdo jest swatý a kdo bude spasen anebo zatracen; o obém se w této knížce dočteš. Důwodně sebraná z hojných písem swatých zákona božího obojího, a z kněh učiteluow swatých, w spuesob rozmlauwání dwau bratří. Léta 1571 (bez místa) w 8. 63 str.

b) Knižka, jenž slauti muoze obžiwující kořen uwadlý, zemdený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka welkými sukklady buď od ďábla

neb zlých lidí, jako: zármutky, nemocmi, smutky, wězením, pokušením a jinými těžkostmi tům podobnými sewřeného atd. Z muobých důwodůw písem swatých s pilností sebráno od kněze J. Aup. u wězení sedícího na rathauze Starého m. Pražského l. p. MDLXXI. (Na druhé stránce): Druhá knížka při té jest o smlauwě boží s otcí swatými atd. 1571 w 8. (bez místa) 240 str. (Wětším dilem nábožná rozmlauwání).

1821. JANA AUPICKÉHO Rozmlauwání Jana s Bartolomějem, aneb knížka, kteráž slowe boží aumluwy s lidským pokolením skrze 10 přikázání... b. m. 1571 w 8.

1822. Rozjímání od BALTHAZARA HONSTAUNSKÉHO wydaná, jsau dle Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1823. Krátké naučení pro nemocné a umírající 1573.

1824. O žiwotu křesťanském krátké sebrání z písem swatých. W Praze u Jiř. Černého 1576.

1825. Knížka zlatá, w nížto předkládá se člověku křesťanskému, jakauby zbrani měl se hotowiti proti nepříteli ďáblu. Od WAWŘINCE RWAČOWSKÉHO. W Holomauci u Frid. Milchthaleru nákladem města Raudnice 1577 w 8.

1826. Ruční knížka potřebná, združujíc w sobě spásitelná naučení wyňatá z písem sw. zák. b. W Praze w 8. *Walent. Polona Pelčicena.*

1827. JANA NETOLICKÉHO z Turnowa křesťanský regiment, zpráva, kterak wěrný křesťan modliti se má. W Praze 1577 w 12. 1580 w 12.

1828. KRISTOFA, far. Hranického a) Krátký spis o wýborném a křesťanském se připrawování k smrti 1579 w 8. b) *Rudolfa Gualtera*, kazatele w Cyrichu, zrcadlo žiwota křesťanského a powinnosti křesťanské w 12. 1593.

1829. Nowé léto s podělením potěšitelných jmén w nowě narozeného dítěte p. Jež. Kr. všem křesťanům čistí potěšitelné a milé. Nyni w nowě z německé řeči na českau přeložené. Léta 1581 a 1582 w 12. (w Mus.)

Tomáš Soběslawský Rešátko přeložil, syn jeho Jan Rosacius Sušický wydal u Melantricha.

1830. Rkp. na Strahowě, w němž obsaženo: [mimo dialog ducha s duší]. a) Krátké sepsání a poznamenání o náramné krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího a o hrozných a newýmlywných bídách a trápeních w něm na člověka přicházejících. Při čemž ukazuje se, proč pán bůh dopauští takové bídý a auszkosti na lidi atd. Při dokonání l. božího 1582 w 8. (84 list.) b) Potěšení w zármutcích a pokušeních atd. 1593, w Zlonicích w 8. (51 list.) c) Zpráva o člověku wěrně pracujícím k smrti.. w jakowé naději měly umřiti, a jaké prawdy k ní potřebí w 8. 1594, w Zlonicích (15 listů). To vše w jedné wazbě a od jedné ruky čistě

psáno. Spisowatel jest nekalolík, nepřipauští očiště atd.

1831. JIRÍ DIKASTUS: Dialog aneb rozmlauwání pobožné ducha s duší, w kterémžto duše nariká nad swými bídami, těžkostmi a pokušením, kteréž ji zde na swětě obkličují, a k bohu w swém úpění o pomoc se obrací; duch pak ji potěšuje a w daufání prawém při bohu ustawuje, pokoji a těši. Což vše z písem sw. i příkladů předešlých otců se dowozuje. Rkp. z konce XVI stol. na Strahowě (listů 54). Tištěno r. 1602 w 12. Pak 1609 str. 248 w 12. u děd. Dan. Ad. z Weleslaw.

1832. ONDŘEJE PÍSECKÉHO a) Rozmlauwání těla rozkošem oddaného a duše kající. (Dáno w Dobrowici a připsáno pánu z Waldšteinu). W Praze u Jiř. Černého w 8. 1583. b) Boj člověka bříšného s pokušením. W Dobrowici w 8. 1584.

1833. Poklad duše jináč žádostiwý, w kterémž každý křesť. člověk pod způsobu přiwětíwého a welmi utěšeného rozmlauwání wy-naučen a naweden býwá, kterak má boha poznati, jeho se bati a z celého srdce milowati. Z něm. přel. od TOMÁŠE far. w Blanském. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1554 w 12. 1585 w 12. w impr. akad. 1697 w 12.

1834. *Konrada Hosa* (Hesa?) Rozmlauwání Petra s. s pánem o obyčejích a powahách nynějšího lidu na swětě. Z něm. přel. W Praze u Buriana Waldy 1585 w 8.

1835. Rozjímání spásitelné o winici páně, kdoby byla a jakau žalost proroci boží nad ni maji, že jest pána boha swého rozhněwala. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1585.

1836. *Mik. Hemmingia* Cesta žiwota wěčného, přeložená od JANA ACHILLESA Beranského 1587 w 8.

1837. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křesťan do něho wzhladne, spatří w něm čtyry budauci a poslední věci, totižto smrt, den soudný, muku pekelní a radost nebeskau. W Praze u Buriana Waldy 1587 w 8. A—D4, též w Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 8. W Holomauci u Jindř. Ettela. W Praze u Petra Ant. Benka 1700 w 8.

1838. Knížka o potupě swěta, přel. od MART. REPANSKÉHO z Chočně 1587 w 8.

1839. Stezka k boží milosti sepsaná od K. P. Ž. (kněze Pawla Žalanského?) W Praze u Jana Jičinského w 8. 1588.

1840. Marností swětských.. knihy tři. W Praze 1589. (Boček).

1841. JANA ŠTELCARA kniha duchowní o welikých skutcích p. boha všemohaucího. W Praze w 8. 1588. b) Zahradka duší nemocných. W Praze 1597.

1842. **ADAMA z WINOŘE** Proti moru atd. W Praze 1599. Jsau to duchowní prostředky w čas moru. Přidáno jest Zbynka, arcibiskupa Pražského napomenutí k lidu o moru tehdáž Čechy hubícím. Příklady historickými z moru předešlých věků snažuje se spisovatel pobudit lid k užívání duchovních prostředků a připravení se k smrti. b) Knižka pobožná o nebeském na zemi obcování, od *Alberta Welkého*, přel. skrze M. **ADAMA z WINOŘE**. W Praze u B. Waldy 1598 w 12.

1843. Knižky dvě I. o nármutech D. *Wolfganga Muskula*, (přeložil JAN HENRICH), II. *Jana Rivia Arthendorienského* Knižka o ustavičném potýkání pobožných s tělem, světem a ďáblem. W Praze 1591 w 8.

1844. *Providentia Dei*. O řízení a opatrování božským, spis pobožný, z lat. přel. od **JANA KOCINA z KOCINETU**. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592 w 8. též u dědiců 1603.

1845. *Quatuor novissimorum*. Knižka srdečná o čtyřech budaucích věcech, od **HAWLA LSTIBORSKÉHO**, jinak z Železné. W Praze 1592 w 8. A—N. Zrcadélko 7 dnův připojeno A—H a 1 list.

1846. Škola křesťanská aneb cwičení křesť. a věrné duše, přitom výklad na věřím w boha od M. D. A. z **WELESL**. 1592 w 8.

1847. Rozmlauwání pobožná o věcech k spasení. (1593) W rkp. mus. 983. Traktat o tanci w téměř rkp.

1848. *Martina Mollera*, kazatele w Sprotawě († w Hofelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. j. kterak jedenkaždý křesťan umučení a smrt p. n. J. Kr. rozjímáti má. Na zadu: Kázání sw. *Bernarda* o umučení páně, pak historie o smrti sw. Jeronyma, kterak se k smrti své strojil. Wše to z něm. a lat. jazyka přeloženo a vydáno. W Praze u Dan. A. z **WELESLAWINA** 1593 w 8. str. 621 předml. 16 Připsáno paní Magdaleně Zylwarowé, rozené z Waldšteina a na Dubenci atd. Dle Pelcla. (Abbild. b. Gel. III. 32) we 4. 1594? Též 1600.

1849. Přemýšlowání o náramné kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota 1594, 1599, 1617 w 12.

1850. Smrt a žiwot, jinak srownání žiwota a smrti, w kterémž se skrze pěkná podobenství smrti žiwotu lidskému ukazuje. Z něm. přel. od Tob. M. L. W Praze u Jana Sedlánsk. w 8. 1594 (dle Index. spisovatel jest Fil. Mornay, překl. **ŠTEFEK TOBIÁŠ z KOLODĚJ**).

1851. Wdowa křesťanská *Erasma Rotodamského*, přeložená a rozšířená od **JANA KHERNERA** Plzenského. W Praze 1595 we 4.

1852. Oprawdowé světló duchowní od **JANA GRILLA z Grillowa**. W Praze 1595 w 8.

1853. Zpráva a naučení křesťanům věrným, jakby se w těchto časech nebezpečných při spasení božím říditi, spravowati a w něm růsti měli: ano i při těžkostech nynějších přicházejících od násilí tureckého, jak se míti a zachowáwati mají. S přidawkem některých písem (?) a modliteb swatých i písniček přihodných (od bratří morawských). Wyd. I. 1595 8. min. 207 stran. Tisk Kralický.

1854. **ZIKMUNDA CRINITA** a) Amuletum christianum proti moru 1595?

b) Radda spasitedlná s pěknými modlitbami a výklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křesťanský člověk w wyznání swých hříchůw se chowati, jak se slití a těšiti měl, aby se ani hněwu božího, ani smrti, ani hrobu a věčného zatracení nebál, z písem sw. vydaná a nyní poprawená. Wytisťeno 1597. Opět u Mat. Pardub. I. 1616 w 8. A—L. po 8mi listech. Připsáno paním uroz. Anně Wostrowcowé, a Žoši Šarowcowé atd.

c) *Diarium christianum*, křesťanské dilo denní, to jest: Spasitedlné naučení a jako jasná swíce dwanácti hodin dne, jakby se s pánem Ježíšem opravdowé zažití, dobře konati, i spasitedlně wyříditi mohlo. S přidáními nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro probuzení člověka a wýš položeného naučení atd. Wytisťené s powolením wrchnosti od pánůw defensorůw k tomu zřízené I. p. 1613. W Starém m. Pražském u Matěje Marynka Pardubského w 8. str. 296.

Připis paním Alžbětě z Waldšteina (manž. Adama mladšího z Waldšt.) a Weronice z Šternberku, pak dvěma pannám šlechticnám Waldšteinským z Waldšteinu. Spisovatel slibuje, že má od něho wyjítí Valedictorium christianum a pak *Diversorium christianum*.

1855. Rozložení pašije swatě 1505. (B. N. H. dispositio).

1856. **ADAMA KLEMENTA** a) Rozmlauwání křesť. člověka s p. J. Krist. na kříži, práci a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wraním. Wytisť. w Praze u Jiř. Jak. Dačick. we 4. 1597. b) Rozkoš a zwůle panenská 1619 w 8.

1857. **ŠIM. LOMNICKÉHO** a) Pád swěta, aneb knížka skrownická atd. w Praze 1597 w 12. b) Pohřeb Krista pána. Rozjímání o newinném umučení K. p. W Praze u Jiř. Nigrina 1605 w 8. c) Rozmlauwání Krista p. s křesťanem w 8. d) Růženec obsahující tajemství Krista p. a Marie w 8.

1858. **ZIKM. TRIBUCELIUSA** Pražského, far. Petrowického rozjímání o ráuě meče pobožné a spasitedlné. W Praze u Wold. Waldy w 8. 1597.

1859. **TROJAN NIGELLUS z OSKORINA**: Život poctivý neb ctnostný, kterakby jeden každý živ býti měl v každém věku. Od Hermannu Schotena Hessa, přel. od Troj. atd. [Titul i text něm. a česky], v Praze u Amy Šumanové 1597 w 8.

1860. **MOLLERUS JAKOB**. Zrcadlo zatvrzeného světa, z něm. přeloženo. [Sepsal je Sigismund Suevicus Freystadiensis]. Tišt. 1597. [Exempl. u Bočka bez tit. a konce].

1861. Mandat Ježíše Krista krále nebeského ... věrným křesťanům poslaný, v němž přikazuje všechněm, kteří jsou na křtu slibili a swatě se zavázali, aby ztraceného zámku, jenž jest wira k jeho slowdm, a pewnost řečenau dobré swědomi, dábłu zase skrze jeho pomoc božskau dobyti hleděti atd. listů 9.

Jest to napodobení světských královských mandátů we formě těchto obyčejných; hříčka pobožná. Datum jest na pravici otce nebeského léta páne narození 1598. Podepsán (w prawo) Ježíš Kristus; (w lewo) Jan ewangelista, kancléř království Kristowa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

1862. **Zikm. Seevia Speculum mundi indurati**: Zrcadlo zatvrzeného světa, přel. od **JAKUBA MOLLERA**, senatora neb raddy w městě Austi nad Labem, v Praze 1598 w 8. u Wácslawa Maryna z Jencic. (Připis Hawlowi z Lobkowic) str. 368.

1863. **SIXTA PALMY** Modličanského a) Rozjímání pobožné, kterak den páne swěcen býti má, vydal 1598 (dle připisu) w 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy 1609. c) Srdečné potěšení pobožných pod křížem postavených. (Index). d) Dar zlatý potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenství božího 1612 w 8. e) O dobrotě a sladkosti ducha páne. Psaní učiněné slowitnému Ambrožowi z Holomance l. p. 1606 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 5.

1864. **JAKUBA JAKOBIDESA STŘÍBRSKÉHO** Budič otce čeledního, w Praze 1600, 1620 w 8.

1865. Knička welmi potěšitelná w nemoci i při smrti, od **JANA RIWULA ŽLUTICKÉHO**, faráře Zwolenowského 1600.

1866. **MARTINA CHLUMECKÉHO** pobožné a křesť. přemýšlowání o utrpení p. n. J. Kr. W Praze Dan. Sedlčanský w 8. 1602.

1867. **JIRÍHO DIKASTA z MIRKOWA** a) Rozjímání o milowání boha 1617. b) Duchowní proti moru pawěza, w Praze we 4.

1868. Knička welmi užitečná, která s právem *zrcadlem nemocných* lidí může se nazwati, w Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. str. 96.

1869. **DAN. TOSSANA** a) přemýšlowání o smrti 1602 w 8. b) Pravé a pobožné vade mecum křesťanského člověka a pautníka towaryš. 1616.

1870. Knička stará wyborná o milowání božim. Z něm. přeložena od K. O. M. (A. G. M. [Boček]). W Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. stran 227.

1871. O umučení a z mrtvých wstání pána našeho Jesu Krista rozjímání aneb přemýšlowání wlašským jazykem sepsaná od k. *Vincence Bruna*, a na česko přeložena od K. **PAWLA PISTORIUSA** z Lučska, děkana Karlšteinského l. 1603. Rkp. půwodní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 l. 136).

1872. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky boží, w Holomaci u Jiř. Handle 1604 w 8. str. 142 (od T. M. B.)

1873. *Theatrum mundi minoris*. Široký plac nebo zrcadlo světa, to jest živý kontrfekt nešťastných bid všeho lidského pokolení atd. z lat. přel. od **NAT. WODŇANSKÉHO** 1605 w 8. w Star. m. Pražském u Jiřika Nigrina.

1874. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Troje rozjímání o nejsladším jménu Ježíš, o důst. a slawném narození p. J. — z pisem swatých a z spisůw učitelů cirkwe pobožných sebrané 1605 w 12.

b) O posluchačích swatého ewangelium, kterak se chowati mají jedno: k služebníkům božího slowa, potom k samým téhož božího slowa služebnostem. Spis složený a wydaný od atd. 1613 w 8. u Jonaty Bohutského, stránek 195 mimo titul a připis (swým posluchačům) 1 arch.

c) O nejsvětějším božim slowu a původu wzácnosti, důstojnosti a welikých užitečích, kterak a proč je máme slyšeti, s čím dobrým se potkávají ti, kteří je slyší, a s jakým zlým, kteří je tupí, 1613.

d) O počtě boží nejpřednější a oběti bolu nejwdechnější, totiž o modlitbách swatých, co jsou, jaká jejich moc, hodnost a potřeba; komu, kdy, kde, proč a jak se máme modliti, w Pr. u Jana Bohutského 1614 w 8.

e) O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují, smrti, posledním saudu, mukách, životu věčném, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8. str. 216—136—157—176, mimo předml.

f) Přemýšlowání o smrtedlnosti a krátkosti sláwy zemské a života lidského (listů 16 w malém 12). Pak: Někerá prawdiwá a z pisma sw. předukázaná znamení o dni páne posledním soudném, kteří zázrakowé den páne poslední předjiti mají (str. 34). Na konci: W Starém městě Pražském 1615, kněz Hawel Žalanský. Rkp. u p. ryt. z Neuberka (koruna neuwadlá).

g) O sedmi ranách božích těžkých a welikých, w Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620 w 8. (Jest 7 traktatů; o hřimání a hromobití, o

powodních, o země třesení, o bouřlivém povětrí, o suchu, o drahu a hladu, o válce metle boží nejtěžší, o smutném nepohodlí jejím.

1875. Autočiště křesťana věrného od WÁCLAWA CIKADY 1606.

1876. WALDA OLDŘICH. Pranostika duchovní, 1606 w 8. 32 listy. (Božek).

1877. F. Kostera S. J. Čtyry poslední člověka věci, smrt, saud, peklo a ráj, s pobožným a užitečným jich uvažením 1606. W Olomanci u Jiř. Handle w 8. 201 list.

1878. Spůsob života pobožného, kterýž sepsal K. PAWEL PISTORIUS z Lucska, doktor písma sw. a praelat Plzenský I. 1606. Rkp. původní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 I. 136).

1879. Vinculum charitatis, t. j. swazek lásky a pokoje, dokonale swornosti a upřímného mluvení, kteréž má býti jak předně při duchovních správách, tak i při jiných křesťanech věrných, r. 1606 bez udání místa a stránek. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1880. Angelica mornímu neduhu odpirající, w žalmu 91. kopaná, poslaná a presentovaná uroz. p. Danielowi Koralkowi z Těšina, měšťaninu a senatoru w Klatowech I. p. 1607 na den sw. Mich. archangela, od kněze Jeremiáše DENHORTA SKYTORINSKÉHO, děkana w městě Českém Brodě, w Star. m. Pražském u Pawla Sessia I. 1607 str. 24. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1881. O dokonalosti zákonní, knihy čtvery Lukáše Pinella, přeložil PETR LITOMĚŘICKÝ z Pilsenburku, w Praze 1607 w 8. u Kašpara Kargezia.

1882. Jakuba Petrozeliny a) Pax christiana, t. j. rozjímání napomenutelná o pokoji, w Praze 1608. b) Rozjímání a modlitby o umučení. (Index).

1883. MARTINA MOLLERA manuale de praeparatione ad mortem. Rozjímání spasitelné a velmi potřebné, kterakby člověk ze slova božího učiti se měl křesťanský žiwu býti, a blahoslaveně umříti. Přel. od TOBIÁŠE MAURENINA, w Praze u Mik. Pstrosa 1608 w 8. Též 1727 w 12. W nowě w slowenský jazyk uwezené nákladem velikomožné paní Alžběty Reway (w Uhrích) 1727.

1884. Zrcadlo přehrozné, děsitedlné a všemu světu od boha před oči wystawené zkázy města Jerusalema, od ZACHAR. BRUNCWÍKA, w Praze 1610.

1885. Wilh. Perkinsia Knižka o opuštění božím, z engl. latinsky od Draza Tom. z lat. na česko přel. od JIŘ. OEKONOMA 1610 w 8.

1886. Zrcadlo potěšení pánem bohem samým a jeho řízením snaubeným a spojeným manželům od HYNKA z WALDŠTEINA 1610 w 8.

1887. SIM. PARTLICE ze ŠPICBERKA a) O přípravě k smrti.

b) Nařikání Krista pána na newděčnost lidskou. Na konci přidán jest kontrfekt záwisti hříchu ohavného, w Hradci nad Labem 1720 w 8.

c) Flagellum Dei. Bič nebo metla boží (válka, hlad a mor), kterau pán bůh všech časů swět pro výstupky trestati ráčil u D. K. z Karlspr. 1620.

1888. SIMEONA VALECIA a) Krátká zpráva, kterakby člověk pobožný k smrti se strojiti měl, aby z tohoto swěta šťastně vykročiti mohl. Z latiny Joachima a Beust přel. W Praze w impr. Šumanské 1610 w 8. A—Nij. b) Casmana Ottona zpráva krátká sw. života křesťanského, wnitřního i zewnitřního wedle pravidla slova božího přel. w Praze 1613 w 8. c) Wilh. Perkinsia traktat troji ku potěšení zarmaucených, do lat. od Draza Tom. pak do češtiny přeložen 1613 w 8.

1889. BRUNCWÍK. Spis potěšitedlný rodičům pro odchod dítek swých zesnulých w této morní ráně 1613 složený. W St. m. Pražském u Mat. Pardubského w 8.

1890. MATĚJE STŘÍBRSKÉHO a) Knižka spasitedlných naučení, slaužící ku potěšení, napomenutí a wzbuzení všelikého člověka.. k té nejpřednější ctnosti, jenž jest láska, z písem z. bož. obojího wybraná, w Praze u Dan. Sedl. 1610 w 8. Dwa archy. (Weř. bibl. XVII. F. 214).

b) Cesta k žiwotu věčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano i pobožné křesťanské rozjímání té přewelebné swátosti těla a krwe Krista pána spasitele našeho. Wytisťeno w městě Litomyšli I. p. 1611 G. N. w 8. A—F. po 8mi, G 10 listů plných. Připsáno pánům města Střibra.

c) Drahá perla, kdo chce dobře umříti a w žiwot věčný wjiti, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8.

d) Lamentaci, horliwé vzdychání na celý žaltář sw. Dawida, w Litomyšli 1611 w 8.

1891. WÍTA JAKEŠE cesta otcůw buď pobožných buď nezbožných, žiwými barvami božího slova wykontrfektovaná, w Praze w impr. kn. J. H. L. w 8. 1611.

b) Zrcadlo rodiny bezbožné, w Praze u Mat. Pardubského 1615 w 8. (Jsau z písem sw. wybrané příklady zlých synů a dcer, a pokut jejich.

c) Trivium, spis o třech cestách, zemské, duchovní, nebeské, w Praze 1620.

1892. JIŘ. TESÁKA Mošovského a) Pautník duchovní, spis dle písem sw. o věcech všem platných a potřebných 1612, w 8. b) Homo foenum, to jest, křesťanské a sprostnické, však s božím slowem srownalé připomenutí o smrtedlnosti naší lidské, w Praze u J. Střibského 1616 w 8.

1893. Knížka o soudném dni, v šesti dílech, sepsaná od kněze MIKULÁŠE KRUPĚHORSKÉHO, far. v Chyších, s pěknými historiemi z písem sw. W Praze u Jiř. Hanuše Landškranského 1612 w 8. A—M7.

1894. JANA OPSIMATESA a) ustawitné w 3 věcech cwičení w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znameních pravých synův božích w 8. 1613.

c) Pobožná duše, jenž k známosti boha hoří. (W Pirně w bibl. se nalézá).

1895. JANA ROZACIA HOŘOWSKÉHO příprawa k smrti 1613 w 12.

1896. Jana Záviše rozjímání o jednom škodlivém pokušení w čas moru 1613 w 8. w Praze (u Miltnera).

1897. Potěšení křesťanské, w Praze 1613.

1898. Pokušení ďábelská wnitřní a duchovní, zewnitřní a tělesná 1613 w 12.

1899. BLAŽEJE BOROWSKÉHO hádání člověka s pokušením w 8. (Index).

1900. *Duchovní klenot*, to jest, zvláštní a welice potěšná z swatých písem wybraná propovědění, jimižby se každý w pokušeních, zvláště w nemoci i při smrti w pokušení Antikristowě potěšowati mohl 1613 w 12. 1714.

1901. VATELIUS LAUNSKÝ ŠIMON. Krátká zpráva života křesť. w Praze 1613 w 8. (u Miltnera w Smečně).

1902. ZMISŁOWSKÝ ADAM kněz. Malagma t. lékařství ztenčující zármutky pobožných lidí, w Praze 1613 w 8. (u Miltnera).

1903. DAN. JOHANIDESA ŠKOČOWSKÉHO neděle smrtelná. List apoštola nádoby wywołené Mesiášem K. pánem, w Olomauci u Křiš. Kutče we 4. 1614.

1904. O rytíři křesťanském plawícím se přes bauřlivé swěta tohoto moře k břehu věčného života 1614 we 4. (při Alkoranu Budowce).

1905. Padesatero duchovní přemýšlowání k pravé pobožnosti probuzující, od Jana Gerharda w lat. jazyku wydané, do českého přeložené od PAWLA LYKAONA KOSTELECKÉHO, w Praze u Jana Bohutského w 12. 1615 u téhož 1619 w 8. w Praze 1714 w 8.

1906. *Walentina Beglera*, kazatele Žitawského, o životu věčném a o pekle rozjímání, přeložené skrze JANA MLEYNKA Nowojičinského, w Olom. w 8. 1615 (Index).

1907. Zpráva o potěšowání nemocných proti hrázám a strachu hříchůw, smrti, ďábla, zlořečení zákona, hněwu a saudu božího, z lat. od Sam. Ad. z WELESL. 1615 w 8. A—O. (Bib. w. G. 70).

1908. Spis o proměnách žalostiwých života wezdejšího, a o radostech věčného, k tomu kázání polněbní dvojce nad tělem mrtvým uroz.

paní Anny Magd. Wencelkové z Malowic na Kamenici a Cheynowě († 1615) b. m. léta BVD BohV našeMV čest. (1615) w 8.

Předmluwu latinskau podepsal Sigismundus Mathias Wencelik a Sarabitz in Camenitz et Cheynowic. Obsahuje rozjímání a píseň o marnosti, potom kázání od kn. Luk. *Hanzeliusa* Lisického, s písničkau na památku té paní od K. J. L. Kosteleckého. Pak jiné kázání od kn. Jiř. *Laurentiadesa* Kosteleckého a prosopopoeia defunctae česky ku potěšení pána z Wrchowist atd. od *Simeona Partlice*, mimo 9 listů latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1909. Knížka welikých potěšení plná, kteráž člověk při hodině smrti proti všem pokušením sobě předkládati, a nimi se potěšowati má. Wydaná nejprwé w řeči latinské, od *D. Gerharda* superintendenta *Held*. Přeložená do české od kněze JANA BURDY PELHRIMOWSKÉHO atd. Wytiskněna w Now. m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka I. 1616 w 8. XIV a 255 str. Připsána čtyřem auředním Žateckým od tlačitěle.

1910. JIŘÍHO TACITURNA Hájského ostatek rozjímání o přediwném wtělení *Emmanuele* w 8. Index.

1911. ŠTĚPÁNA HOLOMUČANSKÉHO a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1912. Škola kříže od CYPRIANA PEŠÍNA, 1616 w 8. Obsahuje kříže a sauzení synůw božích.

1913. *Casmana Ottona* Nepenthes: Bylinky léčící a hojící srdce a ducha poníženého, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1617 w 8. s připojenými modlitbami.

1914. Budič křesťanské pobožnosti z sedmi knížek složený, od Jiřího Bilka, w Praze 1617 w 8.

1915. Antidotum desperationis. Zpráva potěšitelná o lékařství duchowním proti jedu zaufalství, od WAWŘINCE ANDREAE 1618 w 8. w Praze u Mat. Pardubského.

1916. Zlatý spasení lidského řetěz, w Praze 1618.

1917. Balzám duše atd. W něm. sepsal *Jak. Heilbrunn*, přeložil ADAM JINDŘICH z STRACHOWIC 1619 we 4.

1918. Zlatá některá pravidla křesťanského člověka, od BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO, bez místa a roku (1619?)

1919. Posila k stále trpěliwosti pocestným aukzau cestau skrze strasti — za spasitelem násilně se protirajícím — skrze JANA KAUPILIA Tyjneckého, w Praze u Matěje Pardubsk. w 8. 1619.

1920. *Swědomí lidské* aneb pobožné rozbiřání a wyswětlení swědomí lidského atd. Sepsáno od *Wiléma Perkynsia* Angličana, z lat. přeložil REGIUS ŽELETAWSKÝ JAN, slu-

žebník cirkve w Žatci. [Dedic. Bohuslawowi z Michalowic na Rwenicich a Nowém Sedle, w Praze u Dan. K. z Karlsb. 1620 w 8. str. 455.

n) Duchovní romány.

1921. *Jana Efrema* knížka utěšená o sw. Josefowi patriarchowi a jeho příhodách, z lat. přeložena od Jana Straněnského, w Praze u Jana Jičínského w 12. 1569.

Jest to historie Asenath při knize: Testamentowé atd. 1570, u Melantricha.

1922. Lament otců swatých, to jest: Žalostiwá kwílení jich w temnostech. Přeloženo od JANA STRANĚSKÉHO. (Rkp. weř. bibl. XVII. F. 17. we 4. bez r.) W Praze u Jiřika Melantricha z Aventinu 1572 w 8. 1574. Opět pod tit. Kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwílení a hořekowání otců sw. w temnostech atd. tamž w 8. 1576 w 8. Pak w Praze u Jiřika Jakoba Dačického 1588 a 1595. W Hradci Králowé u Martina Kleinwechtra 1613 w 8. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. otců, aneb kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwílení a hořekowání otců swatých w temnostech před příchutím syna božího pro tento swět wtěleného 1721 w 8. str. 248 u Swobodských dědicůw, též 1776 w Jind. Hradci u J. W. Hilgartnera.

Jest z lat. lamentatio ss. patrum in Limbo. Rozvržena jest na pět knih neb stránek (partes), obsahuje wolání s. otců, přitom poselství rozličných proroků k hospodinowi n. p. sw. Dawida, a kterak spravedlnost božská jim odporowala, milosrdenství ale jim přichýleno bylo, až poslední spasení zaslíbeno. Celá ta knížka jest nějaké dramatické popsaní téhož wolání a radosti při vykupení, w kterémž spravedlnost, milosrdenství, pokoj a radu božskou jako zvláštní osoby maluje. Wolání otcůw neb žádost pro spasení vybrána z proroků, a nejvíce ze žalmů.

1923. *Petra Mekla* z Pfledersheimu právní pře wedení trojice swaté na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení 1609 w 8.

o) Modlitčí knihy.

1924. Žaltář (welký růženec s modlitbami) perg. Rkp. od 1527 w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrikowského w. Dob. Lit. II. S. 378. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky, w Holomauci u Jiř. Handle 1604 w 8.

1925. Hodinky a jiné modlitby od r. 1527 w 12. na pergam. rkp. weř. bibl. XVII. H. 6. (necelé).

1926. Modlitby nábožné sw. otcůw a prorokůw z obojího zákona vybrané, w Plzni 1532.

1927. Modlitby na každý žalm. Rkp. z prwní třetiny XVI stol. w 8. nyní na Strahowě.

1928. Hodiny o umučení pána našeho J. K.

též i jiné modlitby. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 3. z XVI stol. w 8. perg. s obrázky.

1929. Žaltář w způsob modliteb složené. Z něm. 1535, 1536 w 12. od PETŘÍKA JANA z BENEŠOWA.

1930. Modlitby křesťanské k následování žalmowému složené, způsob wnitřního náboženství wyprawující, z řeči něm. na českau wyložené, w Praze Jan Had w 8. 1539, 1609 w 8.

1931. Modlitba proti Turku, jména křesťanského dědičnému nepříteli we 4. bez roku a místa (1545?)

1932. Modlitby dvě bratrské za králowství české l. p. 1547, w Prostějowě 1547 we 4. listy 3.

1933. Modlitba osw. knížete Hanuše Fridricha korřřřsta saského — proti ukrutné walce císaře a papeže. Také modlitby *Fil. Melanctona* 6 listů 1547 we 4. w Prostějowě.

1934. JANA STRANĚSKÉHO a) Modlitby nábožné z písem swatých 1548.

b) *Jana Habermanna* Chebského, far. we Falkenowě: Modlitby nábožné a křesťanské za všeliké věci člověku každého věku, stawu i powolání potřebné a k každému dni celého téhodnu s ranním i wečerním modlením... z písem sw. sebrané a wydané. Z něm. přel. 1573 w 12.

Potom (u Welesl.) 1586 w 8., 1600, 1602, 1603, 1608, 1619. W Hagu 1632 (přepis Kinské a Slawatowé) maličký formát 1637, 1660. W Žilině 1678 w 12. (weř. bibl. L. IV. G. 194.) W Žitawě u Mich. Hartmana 1710 w 8. str. 176, 1715. Též s katechismem Luterowým a s písněmi, w Lewoči 1715 (podlaublý formát). W Brně Siedler 1783.

1935. Modlitby nábožné proti všelikým obecním nedostatkům od učených lidí složené na dvě strany rozdělené, w Prostějowě u Jana Günthera 1549 w 8. a 1599 w 12.

1936. *Frid. Nausea* křesťanská modlitební knížka přes celý rok na nejmilostiwější žádost najjasnější a welikomocné kněžny a paní p. Anny Římské... králowny, arcikněžny rakauské z něm. řeči w českau přeložena l. p. 1550 (Ku konci): Wytisštěno a dokonáno w Menším m. Pražském u Bartol. Netolického w 8. mal.

Přepis podepsal TOMÁŠ BABLER, farář města Budějowic českých. (Nausea biskup Widenaký sepsal je pro Annu králownu českau, Ferdinanda I manželku).

1937. Modlitby na Otče náš, na žalmy, též písničky. Na konci stojí tiskař Jan Kosofský (okolo 1454) bez roku a místa.

1938. (Defekt) modlitby. W Praze u Jana Kantora (okolo 1556).

1939. Modlitby nábožné od pobožných mužůw z písma sw. sebrané s wykladem na žalm 50tý u Melantricha z Aventinu, w Praze 1554 w 12. listů 233 a registřík, pak 1558, 1564

w 12. 1581. [Ze Straněnského modliteb i z jiných sebral je wydawatel Melantrich].

1940. Žalm padesátý Dawida krále: Miserere mei Deus, od *Jeronyma Sacanarole* z Ferarie, řádu řeholy kazatelůw, w způsob modlitby postawený. W Prostějowě 1558 u Kasp. Aorga w 8.

1941. Modliteb proti všelikým obecným nedostatkům stránky dvě, w Prostějowě u J. Günthera 1559 w 12.

1942. Modlitba w čas těžkých a tuhých pokušení. Ms. (okol. 1588 w 8. u Bočka.)

1943. *Sixta z Ottersdorfu*, rukau psané modlitby a písně do tištěného latinského žaltáře. Rkp. w Mus. 1030.

1944. Modlitby na žalmy, přel. od BART. NETOLICKÉHO, w Praze 1562 w 12. (Index).

1945. Modlitby na neděle a swátky *Mathiáše Citharda*, přeložené od KRISTINA z WLČETINA. Wydané od Jiřího Melantricha, w Praze 1565 w 8. 1582 w 12.

1946. Modlitby Litardy (?) [1567 prodávány w Olomauci].

1947. Modlitby o swatoswatém křaštu wečeře páně a přiřhotowení se k hodnému jeho požíwání b. r. w 12. (Wiz Catal. boh. lit. weř. bibl. Žaltář Dawida sw. num. 2.)

1948. Litania česká fol. 1573.

1949. Modlitby nábožné z sw. písem sebrané od PETRA KODICILLA z Tulechowa, w Praze 1574 w 8. a 12.

1950. Modlitba pobožná dítkám každého dne říkati užitečná, w Praze u Jiř. Černého fol. 1574, 1 list.

1951. Modlitby a řeči pobožné některé z písem sw. jiné pak z naučení mudrcůw pohanských wybrané, které jsau nalezeny pod odjiti z tohoto swěta p. Jana z Waldšteina (bez místa) 1576 w 12.

1952. TOBIÁŠ ZÁWORKA w dedikaci swé knihy pravidlo služebnosti cirkewních prawí o sobě, že písně a modlitby nejstarší shromáždil, epístoly a ewangelia z biblí české tištěné w Praze 1577 vytáhl.

1953. Modlitba krále Šalomauna, kteráž jest napsaná w přísloví w 30 kapitole, od WÁCSL. DOBŘENSKÉHO, w Praze u Jiř. Černého fol. 1579.

1954. JANA MATHEOLA SEDLČANSKÉHO modlitby na ewangelia všech neděl a swátků, w Praze 1580, 1582 w 12. (Skladatel jest Walentin Trocedorf).

1955. *Fišera* Roffenského biskupa Jana modlitby nábožné na způsob žalmů, to jest na 15 žalmů, přeložené od J. RÁČKA z CHOTÉYRINY s výkladem wíry desatera na otčenáš s jinými modlitbami a písněmi 1581 w 12. (Index).

1956. Modlitba hospodářská DAWIDA CRINITA, lat., česky a německy, w Praze u Petře 1581.

1957. JANA LITTURGA z TURSKA Liturgia sacra, lékařství duchowní tohoto časa morního potřebné s písničkami a modlitbami pobožnými i s jistými důwody písma swatého i jiných mužůw učených wybrané a složené atd. W Star. m. Pražském u Jiřika Datického 1582 we 4. (dle Kopit. w 8.)

1958. Zahrádka wonného koření pro duše nedužiwé a nemocné. PEŠÍN MATHIÁŠ měšténin m. Žatče přel. z něm. w Praze u Dan. Ad. z Weleslawina w 12. 1583, 1585 w 16.

1959. BOHUSLAWA OJÍŘE z OČEDĚJIC modlitby utěšené, w Praze 1584 w 12. W Trenčíně 1655 w 12.

1960. Modlitby ke dním suchým náležející 1585 w 8. též: Modl. kteréž w suché dny w shromážděních swatých říkány býwají 1609 w 8. 320 str. (Kralic).

1961. Jiř. *Wicelia* modlitby pobožné a prawé křest. s výkladem žalmu 50, 1586 w 12.

1962. JIRÍHO DYKASTA z MÍRKOWA a) Modlitby welikých a však kajících hříchůw. W Praze 1588.

b) Idiota modlitby pobožných a horliwých rozjímání o milowání boha a prawé trpěliwosti přeložené. W Praze w 12. 1598.

c) Modlitby aneb rozjímání pobožná z kněh sw. Bernarda a jiných sebraná (přel.) 1609 w 12.

d) Modlitby w čas žalosti, w Praze 1611 w 12. (s písněmi).

e) Modlitby ku p. bohu w tento zarmaucený čas 1611 w 12. (Snad jedno s předešlými) Index.

f) Modlitby křestanské pro pobožné pani a panny, w Praze 1617 w 12. (4 díly).

1963. ADAMA TÁBORSKÉHO Oltární knihy. Rkp. we 4. od l. 1588 (w Museum).

1964. Modlitby pobožné z epístol a na ewangelia celého roku, od PAWLA AKWILINA Hradeckého, w Praze 1598 (dle Klíče 1564). Opis od r. 1656 w 8. w rkp. u Bočka.

1965. TOBIÁŠE MAURENÍNA Litomyšlského a) Martina Mollera meditationes sanctorum patrum. Pěkné nábožné modlitby starých swatých otcůw přeložené z něm. w Praze 1593, 1602 w 8. b) Sedm částek modliteb těchto atd. W Praze 1599 w 12.

1966. SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO a) Perlička dítek božích, totiž modlitby nábožné na 12 perel t. j. článků wíry křest. složené 1593, též 1612. W Žilině 1667. W připsu p. Henrichu z Waldšteina na Dobrowici atd. prawí podepsaný kněhař Daniel Karel z Karlsperka, že tu knížku již po druhé w impr. J. Milosti tlačiti a nowými figurami ozdobiťi dal, datum 1612. W Trenčíně 1663 w 24. Od Dan. Synapia, w Lewoči 1684. Též 1693 w 18.

(Index). Potom opět znova kajícími žalmy rozmnožené, jako písničkami nábožnými, z něm. přeložené a vydané l. p. 1697 w 12. str. 335 regst. Též 1701 w 12. W Puchowě s písniemi 1741 w 18. W Prešp. u Fr. Patzko 1774 w 12. W Praze u Ferd. Schönfelda 1782 w 12. Též w Kutné Hoře 1782, opět 1818 w 18.

b) Vade mecum. Modlitby nábožné, w Praze 1613 w 12.

c) Jiskřičky duchovní. Modlitby nové horlivé na ewangelia nedělní vytažené z postilly Jiříka Dikasta 1613 w 16.

1967. *Červená rážička* krví p. J. skropená, aneb modlitby ranní, večerní, při mši s. hodinky o nepoškořném b. p. bolestné početi a za mrtvé s některými písniemi o umučení páně, w Praze 1594 (Boček). W Brně u J. Fr. Swo-body 1707 w 12.

1968. STIPACIUS MIKULÁŠ STRAKO-NICKÝ a) Modlitby obsahující milostná rozjímání a nějaká subtilná kázání w předních stránkách učení křesťanského, někdy od Dra. Joachima Kurca sepsaná, z lat. přel. od atd. W St. m. Pražském u Buriana Waldy 1599 w 12.

b) Modlitby některé pobožné a užitečné za rozličné věci, k nimžto přidány jsou mnohé písničky obecné, w Praze u Jak. Datěického 1598 w 12.

1969. Modlitby křesť. a nábožné z písem sw. 1600, 1695 w 12.

1970. Kněze JAKUBA P. K. modlitby o umučení 1602 w 12.

1971. Ruční knížka, w níž se zdržují nejvýbornější modlitby, prosby a žádosti, nejpronikavější lkání a vzdychání a nejrozkošnější písničky 1604 bez místa, přel. od W. J. A. Opět od *Kaš. Motěšického* 1687. Obnovené od J. W. a M. J. 1694 w 8. bez m. a tisk. Opět 1708 (bez m.) stran (modliteb) 360 (písni pod zvláštním titulem: Písničky nábožné) 170. Potom 1709, 1716, 1718, 1719 (od W. Gleicha) 1729, 1742, 1773 w 12. W Praze u J. F. z Šenfeldu 1782, w Kutné Hoře 1784 w 18. str. 141.

1972. WÁCSL. SLOWACIA a) Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a wdovám 1605 w 12. 1618. Opis od r. 1682 od P. F. H. C. R. Aujezského, přepsané w městě Třebíči w 12. (Boček). b) Modlitby obecné, w Dobrawici 1610.

1973. JAK. ZACHIA Čáslavského modlitby pramen živý 1606.

1974. JANA WÁCSL. KODEDA neb Cí-kady modlitby 1617?

1975. Řehoře Rinichtera z Aldenberka modlitby utěšené a nábožné, w Praze 1607 w 8.

1976. Modlitby od JANA ŠTELCARA Želetavského (Index).

1977. ELIÁŠE JAKOBI Chrudimského, far. w Besně, modlitby křesťanské s písničkami 1610, 1620 w 18.

1978. Modlitby in natalem a písničky na den narození wys. uroz. p. Hynka z Waldšteina 1611 w 8.

1979. Modlitby cirkewní z agendy kněží ewangelických, w horním kraji Brněnském, 1612 w 8.

1980. STRÍBRSKÝ MATĚJ. Modlitby pobožné na ewangelia swatá, též i epištoly, k každému dni nedělnímu atd. wyt. w St. m. Praž. u Dan. Sedláčanského 1613 w 16. A—J. Dedic. hraběti Hendrichowi z Turna atd. na Letowicích a.. Regině Julianě roz. hraběnce z Hardeku.

1981. Modlitby, kterýchž podle rozličných příčin a potřeb buďto we dny modlitebné neb i jindy w shromážděních sw. užíváno býti může, b. r. (okolo 1612) b. m. (w Kralicích) w 8. stran 64.

1982. Modlitby a písně JAK. AKANTIDOMITISA w 8. 1614?

1983. Modlitby kazatelské první: druhý díl 1613, 1615 w 8. (w Kralicích). Pak podruhé: Modlitby cirkewní neb kazatelské k nedělím a swátkům, středám a pátkům případně sformované, I díl od adventu do sw. Trojice. II díl od slavnosti sw. Trojice až do adventu 1618 w 8. [Druhý díl str. 352 mimo modlitby obecné 14 listů] b. m. (w Kralicích) weř. bibl. XVII. F. 172.

1984. Písně na každý den w týhodni (tém-dni) s modlitbami, od JANA MARXIA HORAŽDOWSKÉHO, w Trenčíně u Dor. Wokálowé 1615 w 12.

1985. JANA ROSÁCE a) Modlitby nábožné za všelijaké obecné i obzvláštní věci, w Praze 1615. b) Každodenní modlitby s přípravou k smrti 1616.

1986. WOLDŘICHA WALDY Nešpor český na každau neděli s některé žalmy, w Praze 1615.

1987. *Abrahama Bucholcera* knížka modliteb pobožných a horlivých, k ewangelii nedělním a slavnostem wypočítáním i památkám některých swatých, přeložena od K. J. R. Ž. 1615 w 8.

1988. Každodenní cvičení se w pobožnosti welmi užitečné: Obsahující w sobě wyznávání hříchů, dikůčinění, modlitby a prosby. Sepsané prací a snažností jednoho slavného theologa: nyní pak pro obecné dobré do češtiny přeložené, i vůbec vydané, nákladem uroz. p. Joachima z Těchenic, vytištěné w Nowém městě Pražském u Daniele Karla z Karlsperka l. 1616 w 8. str. 278. Připsáno p. Karlowi z Žerotína, od J. z Těchenic. Opět w Praze 1714. Sepsal lat. J. Gerhard; přeložil JAN CYRILIUS TŘEBICKÝ.

1989. Modlitby některé nábožné z základů písem sw. a žalmů, w Hradci 1616 w 12.

1990. Sto padesáte žalmůw na způsob modliteb složených od JIRÍKA CHOBOTIDESA Měnského, faráře Charvatského 1617.

1991. WÁCSL. TROJANA horliwé modlitby w čas wálek, též i písničky pobožné, w Praze 1618 w 12.

1992. ALETINA ADAMA a ALETINA MIKULÁŠE modlitby nábožné w 8. a 12. (Index).

1993. Pragensis academiae rector et cancellarius D. Joan. *Jessenius a Jessen* ludorum per Boëmiam et Moraviam nostrorum moderatoribus. Pragaë typis Pauli Sessii 1618 4. arch.

Obsahuje modlitbu českou k okolnostem času přiměřenau s latinským rozkazem ji pobožně se žáky se modlití před jich rozpuštěním.

1994. JANA NIMBURSKÉHO far. w Bohumilicích, modlitby w čas tento nebezpečný, w Praze 1619 w 12.

1995. Modlitby pobožné a křesťanské z jiných modliteb, již prwé od mnohowázných...

mužů... vydaných, i také nyní od jednoho wznešeného autora z něm. jazyka na česko přeložených sebrané, prostými rytmy porozšířené, we 3 díly uwedené od MATEJE MILÍNSKÉHO, w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1619 we 4.

1996. Modlitby swaté, z žalmů sw. Dawida proroka božího, od oswíc. muže doktora *Pet. Martýra Wermilia* Wlacha.. složené. Z řeči lat. přel. od M. JANA SUDLECIUSA. Dedic. Bohuchwalowi Berkowi z Dubé a Kateřině manželce atd. A—Aa. W Praze u Anny Dačické 1620 w 12.

Přítisknuto: Kn. Viktorin Adami Mant. Werše dobré pam. M. Jana Chorina w rytmy čas. uwedené. Počátek: Wálky nejkrwawější atd. 5 listků. — Item kn. Jakub Acanthides: Píseň (prošci za pokoj) 2 strofy.

1997. Jana Fera modlitby (Index).

1998. Modlitby (horliwé), které w čas wálek aneb obležení od nepřátel atd. konány býti mají. — Nazad modlitby pro nejw. heitmany a jiné správce wojenské, w Praze u D. Sedláčského 1619 w 12.

ODDELENÍ PÁTE.

Od přemožení nekatolíků až do uvedení něm. jazyka ve školy a cancelláře t. j. od roku 1620 až do roku 1774.

I.

§. 26. *Politický stav.*

Ferdinand II panování nastąpiw poslal (1619) Čechům po Adamu z Waldšteina podání, kteréž Thurn a Raupowský potlačili a w známost neuwedli. Nemoha tedy po dobrém pokoj způsobiti, chopil se zbraně. Čechy, Morawa a Rakausy, kdež se protestanti množili, cítili hrůzu wojny. Thurn na tom byl, aby Wídeň ztekl a Ferdinanda zajal, a však Mansfeldu poraženému do Čech ku pomoci spěchati musil. Ferdinand po odtažení Thurna do Hše jel a za císaře wolen jest. Což tak mrzelo Čechy, že na sněmu ~~uzawřeli nepřijíti~~ jeho za krále, a sobě zwolili Fridricha falckrabě, hlavu jednoty protestantské a zete krále anglického. Korunowán Fridrich od administratora protestantského consistorium: ale císař posilen jsa Maximilianem, wéwodau baworským, a Janem Jiřím, saským wolencem, z nichžto prwnímu hoření Falci slibil, tomuto Lužici zastawil, Čechy na Bílé hoře porazil (1620), načež Fridrich kwapně do Wratislawi utekl, Maximilian pak do Prahy wtrhnul, a knížete Lichtenšteina místodržitelem králowství ustanowiw, do Bawor se odebral, kamž 1500 wozů pokladů a skwostností českých zawezti kázal. Učitelé Karolinští, samí nekatolíci, we třech dnech z Prahy wypowězeni, z odbojně strany mnozí u radnice Staroměstské stínáni, jiní na statcích trestáni, wyhnáni; list majestátní zrušen, fary kněžími katolickými osazeny, universita Jesuitům wrácena, nekatolíci všickni bez rozdílu ze země wypowězeni. Mnozí z nich na oko přešli k náboženství katolickému, ale 36000 rodin, mezi nimi 1088 panských a rytířských wystěhowalo se do Prus, Brandenburku a do Sas, až i do Ameriky (Kwakerowé). Na prázdna místa hrnuli se cizozemci, a znamenitau část země osadili, kdež na díle po dnes bydlí. S wěže Teynské ponuknutím Jiřiho Fera, Jesuity, skrze studenty shozena (1623) socha Jiřiho a kalich, místo nich pak postawena socha Ferdinanda a obraz p. Marie. Kosti Rokycanowy i Augustina Luciana, biskupa pod obojí, z hrobu wyňaty a na hřbitowě Teynském spaleny, arcibiskup za primasa králowství, a duchowní staw w zemský staw powýšen s předností před panským a rytířským i městským. Tímto wykořeněním nekatolíků wzbudil sobě nowé nepřátely Ferdinand (1626). Král danský s knížetem Dolních Sas wpadli do zemí císařských, a však Tillým a Albrechtem z Waldšteina přemoženi. W Lubeku o pokoj smlauwáno, ku kterémuž smlauwání Gustav Adolf, šwed-

ský král, nebyw připuštěn (1628), mstil toho pohanění pomocí wolencůw saského a Brandenburského, landhraběte hesského a jiných knížat (1630). Císařští poraženi u Lipska. Sasici wpadli do Čech, s nimi mnozí ze strany pod obojí, kteří zmocniwše se Karolína, nasadili luterských professorů, jakož i farářů a kazatelů, a zahnali Jesuity. České bohatstvo a památky mnohé do Sas po Labi wozíno. Waldštejn (1632) pod wýminkami náčelnictwí přijaw, wojsko sebral, Sasy z Čech wypudil a u Lycowa, blíže Lipska, s Gustavem se potkal. Gustav padl, ale Šwedové swítěžili. Nepodaření bitwy, neaučinnost wéwody, nepřispění obleženému Řeznu uwedlo Waldšteina w podezření, kteréž nepřátelé jeho zwelíčili. Zabit we Chbě (1634). Ferdinand císařowic ujaw kommando oswobodil Řezno, swítěžil u Nördlingu nad Šwedy, tak že uleklý Sasic o pokoj prosil. Dána jemu Lužice w léno (1635). K pokoji tomu Brandenburg a jiná knížata přistaupili. Ferdinand II umřel (1637), a pochován w Hradci Štyrském. *Ferdinand III* vládu nastaupil. Šwedové pod Bannerem Čechy plenili. Leopold, císařůw bratr, wyhnal je sice wojskem rakauským a uherským, ale Torstenson císařské opět do Čech zalínal (1642). Neaučinnost některých regimentů příčina toho; pročež Madlonský regiment desátán w Rokycanech; Madlon a plukownik w Praze sfati. Gallaš přewzal kommando, ale nešťastně; swržen (1643). Hacfeld u Jankowa (1645) poražený a zabitý Šwedům opět Čechy otewřel. Königsmark zradau Ernesta z Ottwalda Prahy (Malé Strany) se zmocnil, bibliotheky a vše, co drahého nalezl, do Šwed poslal; Starého ale města, Jesuitau Plachým a měšťany bráněného, když dobýwal, přišla zpráva o pokoji (2 Listop. 1648). Ferdinand napotom w Praze sídlil. On university obě w jednu spojil (1654), a na památku šwedské wojny statui malky boží na náměstí Staré Prahy postavil. Sešel pak s toho swěta r. 1657. *Leopold I* již r. 1656 korunowaný, též na císařstwí dosedl w osmnáctém wěku (1658). Za jeho panování wojna s Turkem a tři wojny s Francauzi wedeny. Paliči francauzští zapálili mnoho měst, i Prahu (1689). Sedláci tištění od některých pánůw zbaurili se; načež wydán robotní patent, kterým dni robotní ustanoweni (1690). Mor přes 100000 lidu pohubil. Petr Weliký jeda z Drážďan skrze Prahu do Widně (1698) skwostně čestován od šlechty české.

Josef I panowal od r. 1705. On Čechy k německé říši aužeji připojil, zawázaw se ke všem platům jiných wolencůw, a jen některé sobě wymíniw swobody, začez říše Čechům ochranu před všelikými nepřátely slíbila. Wojny, které Josef wedl k dobrému bratra swého za příčinau koruny španělské, nedaly mu času ku korunování. Umřel 1711. *Karel II* (co císař VI) musil Španěly pustiti Filippu Andegawskému (Anjou) 1713. Bojowal skrze Ewgena, savojského prince, šťastně proti Turkům (1717) a proti Španělům (1720—5). Učinil pragmatickau sankci t. j. smlauwu, dle které dcera jeho po něm vládu nastaupiti měla bez překážky (1720). Čechové a ostatní země jeho i mocnářové okolní ji přijali. Wywoliw sobě za zetě Františka z Lothringu (1736) umřel, a s ním rod Habspurský po meči wyhasl (1740). Za něho také byl mor w české zemi (od 22 Srpna 1714 až do 30 Března 1715), kterým přes 20,000 lidu a na dwa milliony howězího dobytka pošlo. Tím země tak wyhubena byla, jakoby welikau wojnu přestála. On se swau manželkau Christinau dal se w Čechách korunowati (1723), což se před tím nestalo již 67 let. Byl císař tichého ducha, přiwětliwý a sprawedliwý mocnáf. *Maria Theresia* proti pěti nepřátelům nástupu swého brániti přinucena. Pruský král (1741) získaw bitwu u Molwic we Slězště, do Čech wtrhnul; Bawoři, Sasowé a Francauzi dobyli Prahy, kdež woleneč baworský Karel za krále wyhlásiti se dal, a na to za císaře wolen a korunován. Prušanu opět swítěžilému u Čáslawi (1742) Theresia Slězsko (kromě Opawy a Tešína) i Kladsko postaupila, a pokoj s ním zawřela, ku kterému saský woleneč přistaupil. Francauzi z Prahy wyhnáni (1743), pak do Bawor stiháni,

tak že wolenec baworský pruského krále o pomoc prositi musil. Tento opět do Čech (1744) wpadl, ale z Prahy i ze země vypuzen. Karel VII umřel, a nástupce jeho Maximilian pokoj učinil. František za císaře wolen. S Prusy ještě jednau do Čech wpadlími w Drážďanech pokoj zjednán. Maria Theresia Židy (50,000 hlav) z Čech wyhnati umínila, ale na přimluwu Hollandů a Engličanů toho neučinila. Po jedenácti létech nowá šestiletá wojna powstala mezi Francauzi a Engličany o meze. Prušané Engličanům, Rakausy Francauzům pomáhali (1756), a tak i w Čechách opět bojowáno. Praha (1757) z části weliké od Prušanů rozstřílena. W Hubertsburku pokoj uzavřín. Arciwévoda Josef (1762) wolen za krále Římského, a po smrti Františka (1765) císařowání a spoluwládu w zemích rakauských nastaupil. Zwlastní památnosti toho času jsau: (1766) Uwedení rakauské míry a wáhy w Čechách, wedlé níž se w obecném životě posud staročeská zachowala. W r. 1770 popisem (Conscriptio) lid sečten a domy číslem znamenány. Nalezeno w Praze 77577 lidu obojího pohlaví; w celých Čechách 2,528.711 lidu, a sice mužského pohlaví 1,194.999, mezi nimiž k wojenské službě spůsobných bylo 218277. Načetlo se pak 244 měst, 203 městeček, 11284 wesnic, 389135 domů w tomto králowstwi. Neauróda dwauletá (1770—2) spůsobila w Čechách hlad a mor, jímž 250000 osob zemřelo. Pozdwižení sedlské pro robotu (1773) dalo příčinu nowému patentu robotnímu (1775).

II.

§. 27. Oswícení.

a) Za Ferdinanda II (1620—1637).

Nekatolíci wypovězení zůstawili předkům našim vlast sice s strany náboženstwi pokojnau, ale zbytek neslawnau, a z dřewního bohatstwi a dobrého stawu jako wyzutau. Celý národ w krátkém 15 let času předělán a obrácen. W roce 1620 wyjma některé pány a mnichy, ještě celé Čechy protestantské byly: při smrti Ferd. II aspoň podlé zdání opět naskrze katolické. To obrácení, ku kterémuž mnoho přispěl Arnošt hrabě z Harrachu, arcibiskup od 1623 do 1667, muž učený, a z mládi poëta latinský, připisowali sobě jediné Jesuité. Když se tím jednau honosili u přítomnosti papeže, řekl slowutný kapucín Valerianus Magnus, také podíl na obrácení českém mající: „Swatý otče, dejte mi wojáků, jaké měli Jesuité, já Wám celý swět na katolickau wíru obrátím.“ Země wystěhowáním nekatolíků, a třidcetiletou wojnau zpustla. Balbin, který se diwí, že po tolikých wypowiedáních, zábojích, autocích, pleněních ještě wždy obywatelů něco zůstalo, dokládá, že sedláci často nemajíce potahu, sami k pluhu se zaprahali, a že polonazi chodili téměř chléba žebrajíce. Stawové čeští až do r. 1620 dělali zákony, zawírali smlauwy se sausedními národy, ustanowowali daně, udělowali šlechtictwí, chowali své vlastní wojsko, wolili krále, neb aspoň, když otec na syna korunu přeněsti chtěl, o powolení tázání a žádání býwali. Wšecky tyto přednosti ztratili w tomto čase. Wojenský duch cele utuchl. Čechové, bywše až potud smělí, neohrožení, ctižádostiwí, odwážní, nyní mužnosti, národní hrdosti a odwahy pozbyli. Utíkali před Šwedy do lesůw jako owce, aneb se jim pošlapati dávali. Tenkrát také Čechové kroj svůj změnili. Dotud nosili dlouhé brady, bílé límce neb krajky okolo krku, krátké wlasý, krátké plášče, pás okolo těla, široké kalhoty, jakož na starých obrazích widěti; pomálu oblékli nynější oděw, a jako Čechy býti přestali. — Osuda času nemálo učených mužůw zahrnula, buď na hrdle trestaných, jako Budowa, Harant a Jessenius, buď wyhnanstwím, jako Stránský, Troilus, Borbonius, Partlic, Martinius z Dražowa a jiní uměním i wtipem

wynikající. Jak vysoko Čechové za Maximiliana a Rudolfa ve vědách a umách vystaupili, tak hluboko nyní padli. Pelcel nenašel nižádného učeného, kterýby se byl w tomto čase výtečným učinil. Dne 30 Dubna 1622 rozkázal Adam Waldštejn, nejvyšší purkrabě, Karolín zapečetiti a všecy výsadní listy ke dskám královským přinesti. Na poručení papeže zastaweny jsau všecy promoci k důstojenstwům akademickým. Karolín osazen mistry katolickými, a zůstal nějaký čas oddělen od školy Ferdinandské, až do spojení obau universit za Ferd. III. W tom čase Jesuité nejvyššího stupně sláwy w Čechách dokročili. Největší část škol w královstwí spravována jimi a jinými zákonníky, kdež kromě špatné latiny ničemu neučeno. Jisto, že Jesuité měli mezi sebou učené muže *), ale oni žákům svým jen jako skořepinu podávali, zrno sobě zůstawující, čímž nad jiné mnichy stkwěti se mohli. Chodili od města k městu jako missionáři, pobírali lidu knihy, a pobrané pálili. Odtud staročeská kniha a řídká kniha jedno znamená. Oni památku předešlé vzdělanosti skoro cele zahladili, udávajíc, že před nimi samá newědomost panowala. Censura, která po smrti Ferd. I nějaký čas ulewila, nyní tím více zostřena. Balbin, (sám Jesuita) swau Epitome sedmkrát k posauzení předložiti musil, a co o literatuře české sepsal, teprwé po zrušení jejích řádu tištěno býti smělo. O bohoslawi ještě nejwíce pečowáno. Seminarium sw. Wáclawa, založené w XVI století skrze Jana Popela z Lobkowic, za sto let wychowalo sedm tisíc žáků z 57 rozličných národů. Nejprwé slaulo dům chudých, potom od Ferd. II, který pro 20 žáků fundaci přidal, seminář sw. Wáclawa od patrona místního jmenována. R. 1685 wychowanci jeho za prowozenau hru pod jménem sw. Wáclaw, od císaře Leopolda I počtění jsau tím, aby první wždy filosofie mistr, kdyby nebyl od stawu, šlechtictwí a lauro dosáhl. Jiný dům wychowací byl konvikt sw. Bartoloměje. Ten nejprwé skrowný, slowůtným učiněn jest skrze papeže Urbana VIII, který dal tam chowati na swé autraty 20 jinochů z rozdílných sausedních národů, mezi nimi osm domácích; Ferd. II přidal jiné k nim, po něm nazwané Ferdinandské fundace pro budauci duchowní. Seminarium arcibiskupské založeno od arcibiskupa. Tomu Adalb. z Harrachu r. 1631 koupil dům (Kráľůw dwůr); dání jsau tam učitelé hibernáci, a od papeže potvrzení, i swobody akademie Římské jim uděleny. Zde učeno všecco umění k náboženstwí potřebné, i práwo biskupské (juris pontificii disciplina), a mělo též swau vlastní tiskárnu od arcib. Harracha. Zvláštní seminaria i jinde byla, jako na Strahowě od Kašp. Questenberka opata založené, kdež se mládež k řádu tomu připravowala. Dwa praemonstráci tam z Nizozemě powolaní: Norbert Swertius, Frant. Lammeter, básnictwí professor. Starý špitál od r. 1320 pod jménem Šimona a Jůdy u Wltawy dán jest milosrdným bratřím (1620), a dowolena jim sbírka po zemi. Mezi učené toho wěku náleží Jesuita Gregorius a S. Vincentio, Nizozemec, od Ferd. II powolaný, kterýž matematice mnoho let učil. Zemřeli toho wěku jsau: Adam z Šternberka († 1623) nejw. sudí zemský, potom purkrabí, rytíř zlatého rauna, muž katolikům a kališníkům wážený, wyborný český řečník. M. Jan Ctibor Kotwa († 1637), probošt Litoměřický, jež Pešina we Phosphoro str. 591 nazývá českým Ciceronem. Jakob Pontanus Jesuita (nar. 1542 † 1626), latinský básník, historik a bohomluwec, Campianůw žák, odiw učenosti. Jeho učedník byl Matthaeus Radenus w Bawořích, toho opět Jakob Bidermann, kterýž umění pěkné wštípil Janu Lupiowi, professoru řečnictwí po mnohá léta w Praze, mezi jehož školáky Bohuslaw Balbin nejobzwláštnější, s kterým († 1688) pěknější doba li-

*) Když císař Ferd. II r. 1628 se swau manželkau kollej Jesuitskau nawštíwil, přiwítán byl w 30 jazycích, přičemž Tobiáše Arnolda (Morawan † 1645) slezkým jazykem řečnujícího nade všecy pochwáil.

teratury latinské w Čechách w té periodě se skončila. Christophorus Crinesius († 1629) w orientálních jazycích zběhlý, Jan Černovicius a Lybeo Monte († po 1625) poëta latinský; Zacharias Theobaldus († 1627) bohomluwec, historik a přírody zpytatel. Daniel Basilius de Deutschenberg (z Lipy rodilý 1585 † 1628) poëta, astronom a přírodovědec, Wácslaw Pantabo Kirwitzer († 1626) matematik, Theodor Krallius († 1633) bohomluwec.

b) *Za Ferdinanda III (1637—1657).*

W tomto čase konečně opět o to pečováno, aby se umění do Čech zase uwedlo. Ferdinand III hned při nastoupení swém Jesuitům Karolinské školy odňal. Již w r. 1638 ustanowil Jindřicha Libšteinského z Kolowrat, nejvyš. sudího, s některými raddami od appellací za kommissáře we věcech universitských, kterýmž rektor Jesuitský Jiří Meridies Karolín odewzdal se vším příslušenstwím, zanechaw sobě dowolení učiti bohosloví a filosofii. Císař ustanowil Fridricha z Talenberka za ochránce vysoké školy Karolinské, a dal jemu moc professory w lékařství a w práwích jmenowati, a důstojenství akademické udělowati. Dowolení ale papežské, kteréž arcibiskup Pražský nedáwno byl na papeži wymohl, twofiti doktory filosofie a theologie we swém domě duchowním, císař zrušil (1640). Poněwadž se pak Jesuité obávali, žeby po čase někteří nekatolictí professoři w Karolíně usaditi se mohli, obdrželi to na císaři (1650), aby každý professor před dosednutím na učitelskau stolicí přísahu složiti musel, že panna Maria hříchem prwopočátečním poškrvněna nebyla; kterýž zákon Josef II (1782) wyzdwihl. Byly tedy jakoby dvě university, Karolinská a Jesuitská, kteréž pro uwarování zlých následků w jednu spojeno (1653, 17 Listop.) pod jménem university Karloferdinandské, jakož se po dnes nachází. Té doby následující učení mužové s swětem se rozlaučili: Ferdinand z Kolowrat S. J. († 1639) bohomluwec; Kašpar Questenberg, opat Strahowský, bohom. († 1640); Wojtěch Chanowský S. J. († 1645), učil slowesným uměním, hebrejštině a mathem. psal latině a česky; Jiří Francisci († 1645) Jesuita w slowesném umění znamenitý; Jan Lalemandet z Besançonu rodilý, paulán, († w Praze 1647), theol. a filos. Ondřej Stredonius, historik († 1651); Pawel Stranský, syndik w Litoměřicích, roz. w Zapich 1582 † 1657, historiků českých jádro, psal lat. Respublica bojema; Jiří Schwerlfer poëta latinský S. J. († 1654); Caramuel z Lobkowic, vikář arcibiskupa hraběte z Harrachu, benediktinů Monserratských opat, w Madritě rozen, ale půwodem a bytem Čech, jako samolet w Ewropě swítil se welikým wtipem a rozumem, a za diw držán. W mathematice již z mládi neobyčejně zběhlý, básník, latinských weršůw sto za hodinu dělával, uměl mnoho jazyků, i chinský. (w. Proch. Lib. Art. 372). Biskupství Litoměřické založeno w r. 1655. Za toho císaře prwní sečtení duší w Čechách (1651) učiněno z ohledu na reformaci (w. Mat. z. Stat. B. I H.). 1655 založen klášter Ursulinek (Woršilinek) w Praze skrze hraběnkou Lambua, roz. hrab. z Bubna; tu dívky každého stawu wučují se ženským pracem a čtení, psaní, počtům i náboženstwím. Hudba získala po 30leté wojně zwelebením obřadu kostelního, kdež zpěwu a choru užíwáno. Tu se wycwičili hudebníci, bráni potom do kaplí dworských atd. Na Morawě od r. 1642 počínají se nové dsky zemské, jdauci až do našeho věku.

c) *Za Leopolda I (1657—1705).*

Za panování Leopolda I založeno nové biskupství w Hradci Králové (1665). Od sprawení Karloferdinandské university počaly se opět vědy a umy w Čechách rozvíjeti. Nejwice vlastenská historie vzdělávána, w kteréž wšecky zatemnil Bohuslaw

Balbin, (nar. w Hradci Králové 1621 † 1688), Jesuita, jehož we způsobu psaní, důkladnosti a hojnosti dějůw nižádný posud Čech nedostihl. W sedmém roce věku svého již po třikráte Hájkowu kroniku byl přečetl. Powěsti o diwech, které nacházejí se w jeho spisech, jsau výrostky onoho věku, a ne ducha jeho, anoby bez nich spisowé jeho ledwa byli směli tištěni býti. Tomáš Pešina z Čechorodu († 1680) přítel Balbinůw. Oba pracowali w historii české bez záwisti a wády. Méně znamenití jsau Jiří Cruger S. J. († 1671), Maximilian z Schleinic, biskup Litoměřický († 1675), Matauš Bolelucký († 1690), Alois Hackenschmied, praemonst. († 1683), Wácl. Čerwenka a dlahowěký Florian Hammerschmied († 1737) atd. — W mathematice slynni Balthasar Conradus († 1660) S. J. w jazycích mnohých zběhlý, a w řečtině tak welice, že, co učitel jeho latině přednášel, on to řecky w rychlosti napisowal. Georgius Böhm († 1666), Albertus Curtius († 1671) hvězdář, Jan Klein († 1683), Valentinus Stansel († po 1694), Jan Czimmerman (1701), všichni Jesuité. Filosofii nechwalno připomenauti, školní lapa-wostí, a přechytralými výměry a rozdily naplněnou. Zde známi byli: Hieronym z Hirn-heimu, opat Strahowský († 1679), Jiří Weis S. J. († 1687), Ondřej Fromm z Brandenburku příslý, filosof a theolog († 1683). W lékařství znamenitý byl Marcus Marci a Kronland (n. 1595 † 1665), o němž uředník, nástupce a chwalitel jeho Jakub Dobřenský prawi, že byl křesťanský Euclides, český Plato a Pražský Hippokrates, ačkoli též we filosofii podivností nepodobných a prorokování hvězdářského se newystříhal. W práwích zběhlí byli: Christof Kyblin z Waffenburku (kwel 1663 — 9), Jan Proskowský z Krohenšteina († 1668), Jan Schambogen († 1696) a Jan z Weingarten († 1701). Bohomluwci: Alois Reichard, Morawan S. J. († 1681), Christian Augustin Pfalz z Ostric, Lužičan, kanowník († 1702). W slowesných uměních: Henr. Korn († 1676), Jan Widmann (1671), Melichar Guttwirt, lahodný básník lat. († 1705) všickni Jesuité. Malíři výborní toho věku jsau: Karel Skreta w Čechách († 1674 pochován w kostele u sw. Hawla w Praze), Antonin Lubinský w Morawě. Wáclaw Hollar, Pražan, pěkně ryl na mědi († 1677). — Diwadlo w Čechách i té doby milowníky mělo. W r. 1685 prowadili wychowanci semináře u sw. Wáclawa hru Sw. Wáclaw před Leop. I (w. st. 242). Později (r. 1690) přijel wlašský fraškář na káfe do Prahy, a jsa hospodau na Malé straně u černého Lwa, rok se tu zdržel a mnoho peněz získal. S ním pustil se w zá-wod jeden Němec u zlaté Hvězdy na Starém městě, jej z Prahy wytiskl, a za tři léta zbohatl. Potom brzo Němci, brzo Wlachové potulowali se na 30 let s komedii swými, až i Čechové wystaupili. Pro nesnadnost zaraziti diwadelní spolek provozowali hry lautkami nebo panáky, wůbec tatrmánky (z něm. Theatermännchen) neb taytrlíky (jakoby theatrlíky) pomocí drátů a nitek pohybowanými na způsob žiwých osob. Bez šaška, jenž se pimprle nazýwal, ani smutnohra neodbyta. Onda a onda někdy i prawá komedie provozena; tak se stalo r. 1700 w Kutné hoře před hawiřským domem o bo-žím těle (w. Jandyt Gram. str. 62), ale pimprle hluboko přes druhau polowici XVIII století se udrželo, a teprwé vzniknutím nowého diwadla českého cele zmizelo. — Čím století více se nakloňowalo, tím nedbaleji vzděláwáno umění. Zmizely Musy z měst nejwíce již tehdaž, když ctitelé jejich se wystěhowali; we wětších předce poněkud za-chowány, dílem od Jesuitů, dílem od katolíků ještě w předešlých školách wyučených. Jesuité od Campiana zachowali čistotu slohu latinského až po Balbina, potom jak w Čechách, tak w Morawě od prawé cesty se uchýlili, zanedbáwajíce pěkné umění a wzory starých Řeků a Latiníků. Wycházely knihy latinské, které cit krásy wíce urážely nežli kochaly. Hledáno nowoty; řeči a básně ne podle citu a rozumu, ale podle práce a trudu sauzeny. Neobyčejná slowa, zatmělé mluwení spůsoby, ostrého wtipu směšné ukazowání, jinde opět řeči newázanost a jakoby ke zpěwu a k tanci uprawnost schwalně

hledány. Nebyla po chuti historie sloh plynňý a jasňý chtějící, nebo báseň na wzor starých složená, anobř chwalořečí, plně chytrých domyslů na způsob nápisů, w dlouhých a krátkých werších skládané. Přišla ta nákaza z Italie k Jesuitům českým, a skrze ně wůbec rozšířena trwala až do časů Marie Theresie. Mezi latinské spisowatele toho wěku náleží Knittelius (+ 1702). R. 1659 založeny stawowské školy, w nichž učeno jezdit, šermowati, tancowati. W r. 1704 Martin Norbert Šimon, starší kanovník w Buděšíně založil w Praze Wendické seminarium pro Lužičany, kteréž posud trwá, twliko že wyučenci jeho w cis. rak. zemích za faráře ustanoweni býti namohau.

d) *Za Josefa I (1705—1711), a za Karla II (1711—1740).*

Za těchto panowníků česká země mocněti opět počínala. Šlechta česká byla bohatá. Při korunování Karla (1723) wozlo se panstwo naše na tisíce wozích o šesti koních u velikém blesku a skwostnosti. Obchod kwetl. U Lowosic 20 i 30 lodí saských stáwalo, kupujících české obilí, owoce, wíno atd. Pole pilně wzděláwána, lesy plny zwěři. Umělec i řemeslník měl wýdělek. W r. 1718 dům nemocných u Alžbětinek založen; císař Karel (1720) zaplatil autraty stawení jich domu. — Národní památnost, která Čechy nad míru zanáwala, jest, že Innocentius XIII 7 Čerwna 1721 na přičinění J. C. M. Karla i Alžběty čest wěřejnau Janu z Nepomuku, která se jemu na 4tý wěk wůbec od lidu prokazowala, potwrdil, a Benedikt XIII jej 10 Března 1729 za sw. wyhlásil. — Na počátku XVIII století pokažení chuti wždy ještě rostlo. Místo Ciceronových listů we školách jsau čteny epistolae Caroli Kolczawae (1709), oněm w prawdě wěci i slohem naproti čelící. Kteréž bezchutenstwi na českau literaturu w plně míře působil. Na příklad toho uwodíme začátek kázání na nowý rok, od Bílowského (1724). Průpowěd jeho jest: „Nazwáno jméno jeho Ježíš.“ Přístup následuje tento: „Requiem aeternam dona ei Domine. Odpočinutí wěčné dej mu (t. roku předešlému) Pane, a swětlo wěčné swěť jemu. Requiescat in pace, ať odpočívá w pokoji se wšemi swými zemřelými rok 1722hý, rok starý, jenž dnes asi před desíti hodinami, právě in puncto o půl noci poslední konec wzal: cursum consummavit! Kdožby se nadál, že tak náhle umře atd.“ Potom chwálí dále ten rok, že p. boha nerozhňwal, ale dokládá, že newi, zdaliž mu kdo rozhřešení dal, a zdali poslední pomazání dostal atd. Obsah toho kázání jest: „W tom jménu Ježíš dosti lékařstwi.“ Nemyslí on wšak, jakžby se kdo domníwati mohl, mrawného lékařstwi duše, ale we vlastním smyslu lékařstwi proti ráně šípowé, proti hlizám, moru atd. — Filosofie též we smutném stawu se nacházela. Řeholníci, učitelé její, jestliže koho we swém řádu mudrce měli, jeho následowali, přísahajíce w slowa jeho. Neptáno, co prawda w té neb oné wěci, anobř co o ní sw. Tomáš Aquinský, Suarezius, Scotus wynesl. Wycházely weliké knihy k wyswětlení nebo raději k zatemnění jejich průpowědí. Jen někteří příjemnějšími někdy wěcmi se zanášeli (k. p. Bernard Raschdorf S. J. w knize: anima corporis philosophici, naturae artis et morum spiritu animata 1722 w Praze). Jiní způsobem starých sofistů pro wěc a proti wěci té samé mudrowali (k. p. Jo. Car. a Waldstein philosophia scholastica 1726). — W bohoslawí jako jinde w Ewropě toho wěku, tak u nás dáwáno wíce wíry Suareziu, Tomáši Aquinskému, Skotowi, než Kristowu učení, než staré církwe ustanowením, sw. otců wýkladům, nálezům sněmůw církewních, pročež rozdílňi byli wůdcowé, rozdílňé sekty, mnohomluwné a swárliwé hádky w akademiích, we školách, w chrámích. O maličkosti mnoho křiku. Skaumáno wěci, jichž wědění nemožné anebo neužitečné jest, jako: W koliku hodin bude poslední saud, a jak dlouho trwati bude? jestli anděl w nebi také slawí swátek božího těla? atd. Učení we wě-

cech k bohomluwectwí náležejících toho věku: Jan Jiří Středowský, Morawan *) Benignus Sichrowský, augustinian (roz. na Zbirowě 1675 † 1737), Žid Dawid Ben Abraham Oppenheimer († 1737) w hebrejštině výtečný. Zaslaužilým netoliko vůbec ale zvlášť o bohoslowí mravné učinil se toho času Frant. Ant. hrab. z Sporku (nar. w Heřmanoměstci 1662 † 1738), který mnohé německé i české knihy tlačití dal. On r. 1680 putowal po Ewropě, a kde co dobrého nalezl, to do své vlasti uwéstí snažen byl. Založil tři knihowny bohatě nadané w Praze, w Lysé, w Kukusu. Cokoli nábožného a mravného we francouzských knihách našel, to německy přeložil a vydal, w čemž mu dvě dcery jeho pomáhaly. Tiskárnu měl w Lysé, a knihy lidu darem dáwal, což mu owšem weliké pronásledowání wzbudilo (w. Puchm. básně 1798. Abbild. b. u. m. Gelehrten II. 116). — Jediní matematikowé a právníci zachowali se we své mře a chwałě staré. Matematikowé znamenitější byli: Zikm. Ferd. Hartmann († 1701), Jan Hanke († 1713) oba S. J. Augustinus Thom. a S. Josepho, piarista, Morawan (naroz. 1646 † po 1716), který we welikém stáří rozřesil úlohu sobě danau od Leibnice ($bx + 1 = yy \dots$), Ferd. Ernest hrabě Herberštejn, předstawený saudu appellací; Jakub Kresa, Morawan († 1715), Chris. Heinrich († 1715), Kašpar Flieger, Vitus Scheffer († 1717), Georgius Thomas S. J. Bernard Gruber, cisterciák, Jan Ferd. Schor a j. Byl toho věku obyčej mezi matematiky dáwati a posílati sobě úlohy všeliké, jako činil Leibnic Augustinu, též Herberštejn, Hartmann a též Augustin. — W práwích slowutní byli: Wácl. Neumann z Buchholce, jež Karel VI, zamysliw (1738) nové práwo zemské pro Čechy wydati, mezi muže k tomu wywolené pojal. Nechwálně též právník počínal sobě proti hraběti z Sporku (nar. 1670 † 1743). Jan Ad. Besnecker, Hein. Pet. Broichhausen, Zach. Jos. Ant-Ende, Fr. Ferd. Schwartz de Lauro, Mik. Ign. Königsmann. Lékaři sem náležející jsau: Jan Fr. Löw z Erlsfeldu († 1725), Alexander Schamský, Morawan, († 1715); Florian Hammerschmied, historik, až do té peridy zasáhl († 1737). Malířstwí w hraběti Sporku nejwětší tehdáž podporu mělo; on pobádal hojným odpławcowním umělce, jakož byli: Mathias Braun de Braun (z Tyrol) † 1738, Petr Brandel † 1739; Jan Kupecký † 1740. Obrazník Jan Ferd. Prokof (nar. w Praze 1688, † 1731) zůstawil mnohé sochy kamenné k. p. na mostě (w. Abbild. böhm. u. m. Gel. II.). Spork z Paříže nowě tenkrát nalezené trauby lesní (Waldhorn) do Čech přinesl, a dwa ze swých lidí na ně wyučiti dal. — Též hrabě opery a diwadelní hry weřejné, kterými se potud jen školští učení wyraželi, z Italie do Čech přistěhowal. R. 1723 při korunowání Karla VI w Praze dána opera pod širým nebem, při které 100 zpěwáků a 200 hudebníků z celé Ewropy se nacházelo. Diwadlo spravowal Bibiena, hudbu Fux wrchní c. k. kapelmistr, rozený Čech. Prowozowány od té doby všeliké opery w kollegiích, seminářích a klášterích: oratoria w chrámech. Jesuité latinské hry skrze studenty předstawowali, majíce zvláštní k tomu theatr w kolleji Klementinské, tu kde nyní fysika se přednáší. W r. 1768 komoedie při latinských školách prowoditi zapowězeno. I české hře něco příznivější bylo XVIII století, ačkoli ona neprawau cestau kráčela. Tu bylo widěti hry: Umučení páně, Genowefu, tři krále, Meluzinu, Bruncwika a p. s mnohým odporem prawdě básnické. Pilát, na příklad, wystaupil s křížkem na prsau, na důkaz své důstojnosti: tu Ježíš jako Františkán oblečený modlil se w Getsemaně na růženci; tu čerti se Židy na pilno měli atd. (w. hist. diwadla J. Hýbla 1816). W některých zpěwohrách z tehdejšího času naleztí jadnau a libeznau hudbu; jediný wážený zůstatek

*) Roz. 1679, umřel co farář w Pawłowicích u Přerowa 1713. Psal latině pojednání o přednostech jazyka slowanského we spisu Mercurius Moraviae Olom. 1705, kdež užitečnost, potřebnost, rozšířenost a bohatost jeho wynáš.

té doby. — W r. 1729 1 Ledna prohlášeno po Čechách pozdrawení: „Pochwálen buď Ježíš Kristus.“ Morawa přijala je hned r. 1728, když je Benedikt XIII. nařídil. W r. 1732 stalo se korunování obrazu Mariánského na Sw. Hoře nad Příbramí. — Dsky zemské staré w Morawě, že písmo staré čísti neuměli, přepsány a schowány jsau (1727).

e) *Za Marie Theresie (1740—1774).*

Postupem toho století všeska umění w Čechách a Morawě lepší twárnosti nabýwati počala. Maria Theresia wůbec školy opraviti umínila. Již r. 1745 Jan Ant. Scrinci (nar. 1697 † 1773) prof. lékařství, který byl Němce i Wlachy prošel, welikau proměnu na universitě spůsobil, učiw swé umění dle Boerhawových základů, a počaw učiti fysice zkušebné a chymii. On provozowal zkašení swá weřejně, maje mezi diwáky šlechtu wysokau, ano jednau i císaře Františka s Marií Theresií. Za něho založena mathematická komora, z níž powstal fysikalní kabinet 1752 od Mar. Theresie zlepšený a nadaný. Druhá hwězda lepšího učení byl Josef Steplink S. J. (nar. w Řezně 1716 † 1778), který mathematice a zkaumání přírody celý se obětowal. Z jeho školy vyšli učení muži Jan Wendlingen (nar. 1715 † po 1786), napotom učitel matematiky w Madridě (1753), odkudž se později do swé vlasti nawrátil, a w Liběšicích žiwot dokonat; Jakub Heinisch († 1771) téhož umění učitel w Praze, pak filosofie a slowesných umění ředitel w Olomauci; Kašpar Sagner († 1781), který filosofii pro školy podlé nauky Newtonowy sepsal; Jan Körber († 1762), Štěpán Schmidt († 1783), Josef Bergmann (kw. 1765 † po 1786), onen w Olomauci, tento w Praze matematiky učitel, a oba spisowatelé; Siekerzinský, Bohomelec a Szebrowský, Jesuité polští, kteří umění mathematické a lepší filosofii na zkaumání přírody založenau, z Prahy do swé vlasti přinesli a j. m. W r. 1753 zřídila Mar. Theresia direktory fakult, mezi nimiž w Praze Steplink nejznamenitější, ten auřad až do swé smrti 1778 spravowal. On filosofii Gremnerowu, poslední dle Aristotela školní knihu, wyhostil, a Sagnerowu dle Wolfa a Newtona složenau uwedl, sám mnohé částky w ní wyhotowi (k. p. de motu). Znamením wzrostajícího oswícení jest i to, že (1755) zapovězeno snáře loterní tisknauti, nebo dowážeti z ciziny, což i později (1801) opětowáno. Působením Ign. z Borna (1769) zaražen jest učený spolek, w jehož měsíčních schůzkách učená pojednání z matematiky, fysiky a někdy i metafysiky čítána pod správau Steplinkowau. Tak powstaly mnohé spisy, zwláště od něho a od Jos. Tesánka, o umění a matematiku zaslawil. To též dalo se na Morawě, kdež čítajícímu Ignaci Franciowi S. J. často weliká pochwala dána. W roce 1771 direktorat theologický a filosofický Jesuitům wzat, a toliko mathem. a fysiky Steplinkowi ponechán; od kteréž doby spolek učený přestal, ale pojednání po různu wydávána, jako od Ant. Bolla, Jana Polanského, Cosmy Schmalfusa a Petra Chládky. W r. 1747 založen ústaw englických panen hraběnkau Karolinau z Asseburky; názvem od Anglicky Marie de Ward sem z Angličan skrze pronásledování katolíků uteklé, a prwní toho ústawu přičiny. W r. 1783 přeložen do kláštera karmelitánek. Zde 14 dívek ze šlechty a měšťanstwa se wychowává a škola drží nyní pro 291 dívek. Téhož r. 1747 začala se w Praze půjčovna nebo zástawní auřad, založena předárna, jakožto trestní weřejný ústaw. W r. 1751 začato silnice poštowské náležitě dělati, a slaupowé na mili neb 4000 wíd. sáhů od sebe stawěni. W r. 1753 loterie od Neapolitana jménem Cataldi w Čechách založena, kterauž Josef II. (r. 1787) Wlachům přewzaw do cis. komory wtělil. R. 1754 Mar. Theresie založila ústaw pro šlechtičny, w kterém podlé stawu swého až do zaopatření wychowány a učený býti mohly. K tomu část hradu Pražského postaupena, kdež přes třicet dám pohodlně bydliti může. Založeny jsau ústawy k opatření wdow a sirotek: medicínské fakulty

w Pražské univer. 1761, jenž opraven jest 1811; druhý podobný juridické fakulty 1765. W r. 1772 swátky některé zrušeny. R. 1773 w Praze založení chudých a na sirobu narozených dítek počátek wzalo w Petřské ulici, odkudž (1780) přenešeno do nowě zřízeného sirotčího domu u sw. J. Křtitele, kdež posud jest. W r. 1752 duchovní otcové pobožných škol, nebo piaristé, osadili se w Praze, kaupiwše w Celetné ulici dům, posud piaristickým nazýwaný, odkudž na Nowé město do nynějšího se přestěhovali 1766. Rozmáhající se na ujmu sedlského a městského stawu klášterníky obojího pohlawí na jistý počet uwedeno, totiž aby co jich toho r. 1765 bylo, tolik zůstalo, a wice přijímáno nebylo, kromě Jesuitů a piaristů wyučování mládeže oddaných; až pak konečně i Jesuité (1773) od Klementa XIV wyzdwiženi byli, majice tehdaž 1130 osob w Čechách a Morawě w 20 kollejích a 9 residencích, a statků přes 8 millionů w ceně. Tu již proměny we školách walem šly, při čemž výborný van Swieten weliké zásluhy měl. Již 1771 rozkázáno, aby ze solních důchodůw 1500 zl. k ustanowení aneb lepšimu nadání učitelů školních obráceno bylo, a r. 1773 jmění Jesuitů na wychování wůbec určeno, s ohlášením nejvyššího aumyslu, aby každý poddaný podle stawu a powolání swého wyučowan byl, schopní učitelé všude dosazowani a připrawowani byli, aby se školy na jeden způsob zřídily, konečně w pozemských školách, aby mimo náboženství také známosti čtení, psaní a počítání až po dělení sprosté, w městských školách ale umění k řemeslům a umám potřebného mládež lépeji než potud nabýwala. Pročež we školách municipalních měst aby učeno bylo křesť. náboženství, powinnosti člověka i křesťana, něco z biblické historie, dále čtení a psaní a to s ohledem na pěknost, také něco z německé mluwnice, počítářství, historická známost um a wěd, něco z vlastenských letopisů a z nowějšího zeměpisu, w hlavních městech nadto ještě skládání všelikých listů a písem užitečných (dworský dekr. od 9 Řijna 1773 a 12 Unora 1774). Na to we školním řádu od 6 Pros. 1774 ustanoweny jsau troji školy německé: normalní neb pravidelné, které za pravidlo jiným slaužití mají, takowá jen w Praze jediná jest; hlavní školy we wětších městech a klášterích, kde příležitost k tomu jest, w každém kraji aspoň jedna; posléze obecní neb trivialní školy w malých městech, městečkách a wesnicích, kde farní neb filialní kostel jest. — W gymnasiích též oprawa stala se, a wydány některé počáteční knihy pro pauhé Čechy.

Známost a historie přírody a děje vlastenské zaměstnáwaly nyní mnohé učené, jichžto spisowé i od cizozemců chwalně přijati. Wydáwala je společnost mající na čele Ignáce Bornu, rytíře učeného, a audy učeností wůbec známé, jako Jo. Thad. Peithnera a j. — Hospodářská společnost w Praze powstala r. 1769 na poručení králowé, (od r. 1767) we kteréž také Steplink nejwice slynul. Mezi zpytatele přírody zvláště toho wěku mimo dotčené náleží lékař Jan Bohacz (nar. 1724 w Praze † 1768), člen společnosti Florentské, Londonské a baworské, kterýž prošel Němce a Italii, a spisowal swé nálezy latinsky a německy. Prokop Diwiš, řádu praemonstratského, (nar. w Žamberce 1696 † 1765) nalezl hromowod (r. 1754) týmž časem jako Franklin, jeden o druhém newěda. W mathematice slawní byli Jan Klein S. J. (z Kamenice roz. 1684, † 1762) Jan Tomasini de Concordia, Pražan (1724 † 1765), později J. Tesánek † 1788 a Stanislaw Wydra. R. 1720 založil hvězdárnu w kolleji rektor Jos. Fr. Retz, ale teprwé 1748 J. Steplink ji zřídil, daw sám 4000 zl. a od Stawů přijaw 400 zl. na potřebné nástroje. R. 1751 prwní hvězdářská pozorování činěna. Z lékařů jmenujeme výborného J. Thad. Klinkoše, (nar. 1734 w Praze † 1778) spisowatele lat. a něm. Na slowo wzati též byli Jan Hynek z Maiersbachu J. C. M. radda a životní lékař (1749), Wilhelm Mac-Neven, Dawid Becher, Jos. Mikan, W. J. Langschwert, Ign. Ruth, J. Zauschner, Jiří Procházka, Jos. Plenčíč. Právní učení na rozkaz Marie Ther. 1754 zlepšeno,

kanownické od přísadků Římských cizeno, J. Lothar Schrodtr sepsal *institutiones juris canonici*, tenkrát chtiwě čítané; podobně učinil Štěp. Rautenstrauch, prof. w akademii Pražské a Wídeňské. Mezi professory práv jméno měli Ferd. Woldřich, Jos. Schuster, Jos. rytíř z Riegeru, kterýž mezi jinými spisy vydal *materialie k statistice české německým jazykem*. W bohoslowí opravu činiti zůstaweno Jesuitům, a že ti wáhali, připsušeno i jiné řeholníky (1759) k učení této wědy. Zrušením řádu Jesuitského překážky oprawení toho najednau přestaly, a tak bohoslowí, w čemž Rautenstrauch welikau zásluhu měl, uwedeno na prawau cestu, na známost písma a sw. otců, děje církewní a pastýřské powinnosti. Poručeno též wydání nové písem sw. německým a českým jazykem, kteréž poslední podnikli Fortunat Durich a Fr. Procházka s ohledem na půwodní text; ale wydali teprwé r. 1778—1780. Ostatní znamenitější bohomluwci, jichžto smrt w tuto dobu padá, jsau: Thad. Schwaiger († 1743) praemonstrák; Magnoaldus Ziegelbauer, rodem Šwáb, benediktin († 1750), Jan Tom. Berghauer z Chebu rod. († 1760), děkan na Wyšehradě, psal lat. a něm. Bonaventura Pitter, benediktin (nar. w Trebechowicích 1708 † 1764), Oliver Legipont, benediktin (rodem ze Soyron w Limburště 1698 † 1758), theolog a filosof; psal lat. a francauzsky. We filologii hebrejské znamenitý byl Adolphus a S. Georgio, piarista, a potom biskup w Rábu, Morawan r. w Kroměříži 1681 † 1743; potom Jonathan Eybeschütz, Žid (1696 † 1764). Historie česká počala také libějši twárnost přijímati. Báchory a básně pomijeny a z cizokrajných historiků swělla wypůjčowáno. Nejzaslaužilejší spisowatelé jsau: Gelasius Dobner, nar. 1719 † 1790, Adauctus Voigt, Fr. Pubička, Karel J. z Bienenberka, Raf. Ungar, jehož Balbini boh. doct. w 3 dílech tištěna r. 1776—1780, Magnoaldus Ziegelbauer (*de Scriptoribus rerum bohemicarum*), J. Semler (1756), J. Gottlob Böhm (1758), Stan. Wydra a jiní. Z nich někteří až do XIX století sahají. Zwlastě pak Frant. Pečel, Josef Dobrowský, a na Morawě Jos. Wratislaw z Monse o děje národní jak pilně tak důkladně se přičinili. Básnictwí latinské, kteréž jako zamilowané dítě naši předkové celowali a pěstowali, nyní cele téměř zanedbáno. Nepomuceneis a jiné menší plody jako: *Sermo de hodierna Prag. Viennensique literatura etc.* jsau owoce staršího ještě kwětu. Latinský a německý básník Jos. baron Petraš, ze Slavonie poslý, (n. 1714 † 1772) celau téměř Ewropu projel, a jazyky mnohé uměl, též i řecký a hebrejský, byl w spojení s učenými společnostmi Koppenhagské, Altorfské, Augšpurské, této i ředitel po tři léta. On w Olomauci (1746) zarazil spolek (*societas Incognitorum*), mající audy wznešené, kardinaly atd. a wydáwal měsíčně spisy latinské. *Historia literární, pěkného umění a mrawné filosofie* dostala wýborného učitele K. Hein. Seibta (1764), kterým čistější němčina k nám přinešena, tak že pokusy akademiků, jím wůdcem wydané, sám Wieland pochwálil. Wůbec nyní německá literatura a básnictwí w Čechách zkwtěti počaly. Mezi prwnějšimi německými básníři, co do času, byli Ignác Cornova S. J. a Expedit šlechtic z Schönfeldu S. J. Hudebníci: Šantel Wit † 1750, Stamitz † 1768, Werner † 1768, Černohorský † 1740, Zelenka † 1745, Eustach Grund † 1755, Jos. Christ. Neruda † 1763, Brixl 1771 J. B. Neruda 1772, Zach † 1773, Florian Leop. Grassmann, nar. w Mostě 1729 † 1773, Frant. Tuma, n. w Kostelci 1704 † 1774. Burney zjezdilw celé Čechy (1771) swědčí, že w každém městečku a wesnici, kde se děli psáti a čísti učí, spolu také cwičení w hudbě se děje. Malíři: Antonín Kern nar. 1710 † 1747, Wácl. Reiner (1686 † 1755); Mich. Hein. Rentz malíř a rytec w mědi (1701 † 1758) Pražan, Reiner od hrab. Sporka, powolán z Normberka do Kuku. Stawitelé: Ignác Dienzenhofer, Pražan (1690 † 1744), Jan Ferd. Schor z Inspruku (1686 † 1767).

III.

§. 28. *J a z y k.*a) *J a z y k a s t a w.*

Zde počíná se smutná doba jazyka a literatury české. Ten jazyk, který nedávno u všech saudů obyčejným, a chlaubau urozenstwa byl, nyní w potupu wešel. Wyššího stawu lidé přijali německý jazyk, jemuž se i měšťané učiti museli, poněwadž mniši w kostelích německy kázali. W městech počali se stydět za češtinu, kteráž udržela se jen w chatrčích, a nazvána sedlským jazykem. W kancelářích od r. 1627 wedle českého uweden také německý, do státského jednání pauze německý. Obnowené zřízení pro Čechy a Morawu w německém jazyku vydáno, a však patenty na regálním archu w hoře česky, dole německy tištěné vycházely; od Ferd. III až do Marie Theresie w každém jazyku pro sebe. Wšecka dworská nařízení od r. 1621 až do 1644 překládal do češtiny Rafael Soběhrd, kterýž Ferd. III českému jazyku učil. Tento císař český jazyk milowal. Kdykoli w Čechách a službám božím přítomen byl, píseň staročeskau Swatý Wácslawe atd. se zvláštní nábožností, a tak hlasitě zpíwal, že ho nad jiné wšecky slyšeti býwalo. We školách však w celé té periodě česky se neučilo; toliko kazatelé a missionáři, aby cíle swého dosáhli, přinuceni byli, jeho co prostředku k tomu sobě všimati, ačkoli oni s druhé strany jemu welice škodili, pozůstalé z předešlého wěku knihy lidem pobírajíce a pálice, poněwadž dle 21 pravidla Pražského registříku we všech knihách od r. 1414 až do 1635 kacířstwí čenicháno. Balbin, sám Jesuita, swědek nepodezřelý, žaluje na nezaslaužený osud českých knih: Přewzácné, praví on, jsau české knihy; bylo za mého pacholetstwí, brzo po wítězstwí na Bílé hoře, že wšecky napořád české knihy, proto samé, že české, za kacířské a od kacířů psané jmíny jsau, neumělostí lidí některých, a bez rozdílu, dobré-li čili zlé, užitečné neb neužitečné, z kautů domowních vytahowány, neb z rukau lidem wydírány (třeba o náboženstwí ničehož neobsahowaly), trhány, zde onde na hranice kladeny (jakož w Praze na weřejném náměstí toho pamatujeme), a tak ohněm zahubeny byly. Chwálím péči (tak prodlužuje Balbin) o náboženstwí, ale ne co přlíš a z míry. Mámf to zajisté od lidí, kteří tenkráté účastni toho byli, že bez rozvahy, často bez podíwání se na knihu, jaká jest, wšecky spisy w plameny metány. Tako i pilně činili wojáci, zvláště walonští. Než pozdní to po čase žaloba! Coby řekl (dokládá Dobrowský) Balbin, ten ctitel mateřského jazyka, k neřádu českými knihami brzo po jeho smrti od towaryšůw jeho tropenému! Trojí kliče (Králowéhradecký 1729, 1749 a Pražský 1767) wěcným zůstanau důwodem hrubé těch lidí neumělosti, kteří spisy, na poručení králů sepsané, a knihy od arcibiskupů schwálené mezi zapowězené wložili. (W. Akta těch všech wěcí mezi Ferd. a Čechy str. 8. a J. Fera postillu str. 48). Samého Římského papeže knihu (historii Eneáše Sylvia) Jesuité do rejstříku zapowěděných knih, pod jménem a ochranau Pražského arcibiskupa, potáhli, a jemu cosi tosi vytýkali. Kdyby aspoň o naprawení zjednané té škody byli se dosti přičinili. Vycházely sice od r. 1620 rozličné spisy, ale nejwíce přeložené z latiny a němčiny, přetisky starších dogmatických a polemických nebo mrawnoascetických knížek, jakowěz wydáwali Jesuité Jak. Colens, Jak. Beskowský, Jak. Drachowský, Jiří Ferus, Šfast. Kadlinský, Christ. Lupius, Fr. Brydel, Jak. Malobický, J. Kořínek a j. ano i někteří z nich, jako Ferus, Drachowský, zvláště pak J. Constanc a M. Steyer se zpytowáním jazyka českého se obírali. Wyhledáno prostředky udělati z Čechů wíce než katolíky, o čemž mezi jinými důwody jest Rozdrazowem psaný žiwot sw. Antonína Paduanského, pak Fera a jiných Jesuitů

spisy *). W r. 1670 založeno dědictví swat. Wácslawa, t. jistina, z Rterě auroky ustanoweny byly k zjednání a vydávání duchowních kníh w českém jazyku w kolleji Jesuitské na Nowém městě. První zakladatelkyně byla Maria Steyrowá, měšťanka Nowoměstská (1669), která k tomu odkázala 1300 zl. W r. 1672 umřela Ludmila Benigna hraběnka z Šternberku, rozená Kawkowna z Řičan, která kodicillem odkázala 1000 kop grošůw na vydávání kněh českých nábožného obsahu. Léta 1692 Pražský arcib. Frid. hrabě Waldstein 2100 exemplářů nowého zákona (1677) sem darował s tím aumyslem, aby i starý zákon podobnými výklady opatřený od Jesuitů vydán byl. W potvrzení swém arcibiskup chwálí ten ústaw, poněwadž k odstranění a zahubení všech kacířských kněh určen byl, jakožto *pium et prudentissimum S. J. inventum et statutum, quo millenos iam haereticos libros e manibus rudis plebeculae per modum cujusdam commutationis vidimus excussos*. Dále: *quod tempore opportuno valde accidit, quando extirpata super hussiticam haeresin exustosque libros acatholicos, librorum ejusmodi catholicorum, qui in locum haeticorum substituantur, magna in bohemia est penuria*. Obsah těchto knih musel býti týkající se katol. náboženství a wzbuzování k pobožnosti (*sacra scriptura, opera SS. Patrum, scripturistici, catechetici, controversistici, concionatorii ascetici, vitae sanctorum, piae aut ecclesiasticae historiae, piae cantilena, preces; nullo modo vero scholastici aut profani*). Na čele takových kněh vždy stojí: „Nákladem dědictví sw. Wácslawa.“ Pod kterým obmezením toto založení, jehož jistina při zrušení Jesuitů obnášela 16000 zl., napotom stálo, o tom zpráva auplná w knize: *Material. z. Statistik von Böhmen*, 4 swaz. Nyní k normalnímu fondu jistina ta přiwtělena. Tak českému jazyku poněkud přispěno, a duchovní potřebě čtení wyhowěno jest nejwice tištěním týchž samých knih čas od času. Biblí tiskla se zde r. 1769 — 1771 fol. a 1733 now. z. w 8. Steyrůw kancional (1764) po šesté, a nejhroznější ze všech knih: *Wěčný pekelný žalář* (1701) po čtvrté. — Jiné spisy od r. 1627 vycházely již hauštěji latině a německy, zřídka česky. Jen někdy paprsek lásky na češtinu uwržen. Tak r. 1654 w Morawě, při ustanowení advokata Mat. Isid. Zábłatského nařizeno, aby w Morawě toliko dwanať advokatů zemských, šest německého a šest českého jazyka powědomých ustanoweno bylo, což i r. 1763 potvrzeno. W Morawě až do sklonku XVIII stol. vlastenský jazyk vždy některé příznivce měl, k. p. slavné paměti Frant. hrab. z Kolowrat okolo 1690 **); a však dalším klesáním w rodech šlechtických, wymizením ze škol, wymizel znenáhla z wyjednávání sněmowního i soudního, tak že se w něm nyní o sněmu ani postulata wíce nečtau, jako se to w Čechách děje, aniž řeči w něm drží. We Slezsku až do r. 1744 dsky zemské česky psány byly. (W. Česk. Wčel. 1845 str. 139, 161). — Na počátku XVIII století Antonín Phrosinus, měšťan Plzenský, nastaupil (1700) třiletou cestu po Čechách, vyhledáwaje, coby českého a co německého obywatelstwa bylo. Nalezení to wydal w předmluwě na *Obrowiště Mariánské* (1704), odkudž je Pelcel do swé historie wzal, (w. Rul. kal. II. 17). W tomto XVIII stol. vždy ještě wíce český jazyk mizel a se aužil, zvláště mezi wyššími stawy; naproti tomu německý se rozširowal. We školách až do Marie Theresie jeho téměř slýchatí nebylo. Filipp hrabě z Kolowrat, nejw. purkrabí, wydal dekret 28 Čerwence 1763, w němž potřebnost jaz. českého k úřadům a práwům uznána, a učení jeho do

*) Legendy, w nichžto mnohých swatých žiwotowé toliko smyšlení, jsau dle Zlobického (rkp.): *Kochema žiwot Kr. p.; zlatý prsten; Beckowského truchliwá hrdlíčka; sedm čerwených koralů (modlit.)*; modlitby Gertrudy a Mechtildy; knížka sw. wyslání.

**) Dle svědectví J. Weinmanna, kterož uwádí Sředowský w swém *Mercurius Moravico*. Olomucii 1705, p. 9—29.

gymnasií uweřejeno, a tak knihau: Krátká pravidla k latinské řeči (1764), kteráž také pravidla českého jazyka obsahuje, též jazyk od r. 1620 poprvé opět, ač jen na krátký čas, do škol zavítal. W r. 1759 Ign. Ruth babetwí tenkrát založené něm. a česky w Praze učiti počal. Mimo Čechy vystěhowanci nekatoličtí zde onde tiskárny české zarazili, posílajice odtud někdy do Čech nějaké spisy, kteréž kapucíni a Jesuité odpory swými poráželi, n. p. z Rozdružowa, a j. Nejvíce knih takových tisklo se w Lešně polském, w Amsterdamě a zvláště w Žitawě, později pak w Berlíně. Mezi těmi Komenského spisy jsau nejdůležitější. W r. 1732 král pruský Fridrich Wilhelm I vystěhowané přijal do Berlína, wystawěl jim (1735 — 1737) kostel we Fridrichowě (Fridrichsstadt) a platil sám na jednoho, pak na dva kazatele. W r. 1737 12 Máje tam po prvé služby boží konány. Odtud powstal český sbor Berlinský, při jehož padesátiletém jubileu 13 Máje 1787 kazatel Jánicke českau řeč držel. W knize Bojislawa Ignatia od r. 1754 (die reformirt gesinat böhm. Brüder) uwodí se w pruské zemi více sborů české jednoty. Audowé církwe české bratrské (prawí Elsner w předmluwě na Praxis piet.) w Brandenburské zemi na rozličných místech se nacházejí: w Berlíně, w Ryksdorfu u Šynberka, w Nowé wsi u Potsdamu, i u Kepníka; na Slezsku 4 kolonie jejich jsau: w Husinci, we Wel. a Malém Táboře a we Fridrichowě Hradci.

b) Jazyka proměny.

Bídny staw jazyka českého té doby nemalé jeho wnitřní pokažení za sebau potáhl. Již Stránský (1633) nad jeho zkázau vzdychal: „Předkowé, dí on, naši o jazyka swého ozdobení, uhlazení, rozšíření a dochování potomstvu snažně a šťastně pečowali, ano, by se nezanedbával, zákonem wyhowěli. Ale jak oni o jeho vzdělání a w přirozené čistotě zachování starostliwi byli; tak tento wěk w jeho kalení, nešwáření, umalení a zadání wěčné nepaměti jest nestydatý. Neboť jakož za zlé nepokládají přemnoží, aniž mezdobným mnějí býti w mateřském jazyku k smíchu chybně mluwit (σολοικίζειν), tak ozdobno a utěšeno we snách saudí k českému lidu co nejhojněji cize mluwiti (βαρβαρίζειν). Sedlská domněním jejich jsau ústa i péro wšeliké, kteréžby cizích mluwení způsobů nahrnutých odrámkami až k nechutenstwu se nezaneslo. K uhájení se před těmito jazykosmělci (θρασυλωτοις) a kazičechy (φλοσολοικοις) ne jednoho bychom opravdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. c. IV.)“ Někteří však spisowatelé, zvláště w prwní polowici XVII století, majíce ještě w českých školách nabytau, neb po otci zděděnau známost přirozeného jazyka, lépeji česky psali. Mezi vystěhowanými nejwýbornější jest J. Amos Komenský. On jak latinského tak českého jazyka stejně mocen jsa, auplný slownik w obojím jazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen jest, a o kteréhož dokonalosti z Brány jazyků poněkud domyslíti se možno; ale i w mnoholičných spisech swých způsobilost w češtině až po jeho časy neobyčejnau wyjewil, uměje přiměřená slova k mysli pokaždé woliti, jiná šťastně tvořiti, wšacka pak libezně, plynutě, austrojně wázati. On o prosodii metrickau pečowal w swém kancionalu, a český jazyk k časoměrným wersům schopný býti uznával. Bohemica lingua, prawí on na listku posud zachowaném [w. Mus. Čas. 1842 str. 454], suaviter accentibus verba sua varians, addere metrum idonea est pari prorsus elegantia t. jakož Virgil, z jehož eklogy IV částku uwádí. Aniž nescházelo lidí newoli swau nad kažením jazyka jewících. Proti takovým ohražuje se Tob. Mašnicus w swé Winici boží (1682): „Takowj *), prawj on, Mudrlantj vždy chlegj, aby

*) Podáváme schwalně slova jeho bez oprawy prawopisu a chybní mluwnických na ukázkou psaní toho wěku.

se všicknj Yazyky gegich srownawali, bytby y zagjawkj byli: ano wice sobě wazj gednoho slowa wyřknautj, podle zdanj sweho, nežli snad celeho Članku Wjry, pro zanedbanj pak někteřého punktu, směj celau pracy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprostá tato práce ma, krasomluwnau řečj gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neopravena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernyclapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, necht považj, že negsem zawazan z gegich wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řečj se spravowati.“ Jak dalece ten dobrý Slowák příčinu měl proti střelám saudných jazyka znatelů se zaštitowati, příklad uведенý sám ukazuje. Nejwice ale spisowatelé XVIII století jazyk špatnými slowy, nepravidelnými a cizími mluwení spůsoby nešwářili, což k politowání nebo k smíchu jest čtaucímu. Hlavní chyba jejich byla ta, že nešetřice grammatických prawidel ani příkladů z lepšího věku, jediné sprostý jazyk za wůdce měli. W přestupném spůsobu slowes zhusta se mýlili. Tak již Křinecký (1632) piše: „Do králowství se dostal, a widauce, že obywatelé atd.“ Jinde však týž dobře: „přebýwaje pomoc činil.“ Michna takto: „aby nové struny natáhnauc, zahrál (1661).“ Jiný: „On dostawše knížetství, silowal (1669) atd.“ Dlouhé y již hauštěji rozwáděno w ey, jako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšeji, smeyšlejice (1632); é w eg: naléwati w nalegwati (1755). Proti skloňování hřešeno, jako: od božské twáře (1669), wznešenýma ctnostmi, w určitém čase, po plným měsíci (1703), aby kořenowé rosu a dešť k pěnu (ke pni) stáhli (1763); knihy se wynachází (na místě wynacházejí) 1729; zajistě (1729). Slova špatně twořena, jako: z wrchnostliwého, ano i z samowrchnostliwého měšce (1723). Protýkání latinskými slowy zwláště některým se líbilo. Dlouhých a krátkých hlasíc ne všude šetřeno, jako: „nesmírné chutí nabył (1632), mini (míni), ať panuji (panují), řizení, wjítí, s uctiwości (1661). Po š opět psáno y, jako: se wšy ib. slušy, našy (1729). Weliká písmena kladena jako w německém, k. p. „k Wíře Křesfanské, některé Kněží (1632), s chatrným Dárkem (1661) atd.“¹⁾

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

(Okolo 1630). Žádný zagiště od wijry neodpadá darmo, ale w naděgi sláwy a zykfu: t. aby lúšky v wyžšich, aby auradu a statku došel, aneb nabýtého neštratil. Ale w té a takéw naděgi welmi zhubta zmezenij býwagij odpadley atd.

Apostazia.

1632. A mohli by se světa synové, gež Apoštoł Swatý Petr posměvači nazývá, lépegi vpamato-
wati, kteříž wšlecko gen za bášně a šfabule neb
rozprávky magi, cokolí se o Dni saundném po-
slednjm z Slowa Božjho mluwj, kaže, wýstraha
dáwa y napomíná atd.

Boh. Kríneckého z Ronova historie království Kristova atd.

1654. Farář. Odkud s Děšťem milj Sausedj. *Ofadnj.* Gdeme z našých Domůw. Chwála Bohu gestě Sfydla neprsteli, ač glme trochu zmokli. *Farář.* Ale někteří, když w Swátek pršly, magj obyčej w Hospodě vseděti, wy pak, kaž porozumjwám, chcete se w Skole včiti. *Sausedj.* To se nám zdá užitečnějšj, poněwadž Naděgi máme, Žjzeň

našý, kteraž po prawém Křesťanském Včenj
cýtjme, zde lépe vhaſyti atd.

*Katolická rozmlauvání, přel. z něm. od
Jana Benedikta Smolika.*

1658. Sedmkrát padá spravедlivý, však zase povstává. Kdyžby padl nepřítel tvůg, neradug se, a nad poklesnutým geho nepléseg. Neboby fe to neljibilo Hospodinu, a obrátilyh nhěw z něho na tebe.

Manuálník Komenského.

1669. Weliký byl Swatý Wácslaw v Boha y v lidj
w swém dětinstwj, wětšj w mládenectwj, ney-
většj pti smrti, a po smrti. Byl zagišě wěrný
a maudrý, prawdomluwný, w slowjch, w saudu
sprawedliwý, w radě prozřetelný, w dobrotě
podiwný, a we wšim mravně počestnosti wzoc-
něný atd. *Feliza Kadlinského Život a*

Sláva sv. Wacławova.
1677. Rájmané powoľali fobě Ladislawa krále Pol-
ského do Rájna. Před nímž Innocencys VII.
výtýci mušel. Brzo Wlašy se proměnili, Ladisla-
wa wypudjc. Papeže zaše dosadili.

P. Pučálky Lodi cirkire šic.

IV.

§. 29. Literatura.

Literatura toho věku v celosti počtem i dokonalostí spisů daleko za předešlou zůstala. K mluwozpytu mimo některé syllabikáře z pozdnější doby několikero nawedení k dobropísemnosti zůstaweno, mezi nimiž Žáček Steyrůw (1668) nejznamenitější jest. Z dewatera rozdílných, větších, menších mluwnic nejstarší jest Drachowského (1660), nejmladší a nejšpatnější Pohlwa (1756), nejlepší Rosowa (1672). Sem náležejí dílem i grammatiky latinské školní, pokudž wysvětlení české obnášely, jako Donatus latino-slavicus P. Doležal (1748), zvláště pak: pravidla k latinské řeči (1764), jakož i jiné pomůcky t. Komenského brána jazykůw (česka 1633), přísloví Horného (1705), mluwení spůsobu z Corn. Nepota (1754) atd. Mezi jinenowateli (nomenclatory) podle věci sestawenými jest Wideňský (1629) nejstarší, Rohnůw (1764—8) nejaplnější. O slovník Rosa veliké zásluhy má, wyhotowił slovník podle kořenů spořádaný český s latinskými a něm. významy ve 4 dílech, jímž sebe sám přewýšil *). Wussinůw třídilný lat., český a německý (1700) také pojmenowání zasluhuje. Mezi nawody k slowesnýmu umění počítáme Rosůw spisek o prosodii časoměrné podle starších grammatiků sepsaný, a Komenského umění kazatelské teprwé 1823 tištěné. Básnictví české v předešlé formě i nyní trwalo w kancionalích katolických i nekatolických, dílem staré, dílem

1682. Odpůrcy nemoha fwjce zhaftyti: vtrhanjm, přetwařenjm, zlym wykladem a osočowanjm, zastawiti a zastjnití swetlo wfylowali. Ale, tataž Swjce, obrany dostala, nebo do Lucerny wložena, a zhůru pozdwyžena, nic marneho duj Wetřů se neobawala.

Tob. Masniciusa Wywolená Boží Winnice.

1699. Mladá Kněžna Dcera vkrutného Bolešlawy a Sestra Bolešlawy Miřostiwého, welmi nábožná Pan-na, w swatém Pjsmě od swé Mladosti welmi wywčená, a w Latinským gazyku dospělá.

Jiskra slávy Swato-Prokopské.

1703. Y nepodařjce se gemu ten Sřturm dle wěle geho, z nowa na druhý den fylně do těch Wězj z Kufů sřjleti dal, tak že kamenjm a rumem swé pobité Sřweydy w Sřancy Brány Horfké zasypal, že ho ani Obležení ani Sřweydowé wjce k Obráně wjzwati nemohli atd.

J. Norb. Zatočila Leto- a Dennopis.

1705. Když dwá fedlácj v správce se saudili, geden z nich, totiž ten který měl sprawedliwý saud, darowal správce džbán olege, druhy fwini; a tak když správce při dagicýmu fwini přisaudil, odsauzený wykřikl: Rozlila fwini džbán olege!

Prísloví České Horného.

1705. Hrách, aneb na sřnjřti gečném, aneb žitném masněgřým w poslednjch dnech měřyce sege se,

a geřt wwarčliwěgřý, a fylněgi odolá mrazům. Sytý w plném měřyce wřlawičně kwete s malým wžiikem atd.

J. Barnera knihy hospodářské od K. Fišera. Díl II. str. 264.

1725. Dobrotiwý Čtenářj, když tuto w nowě přetlačenau knjžku čjřti buděřs, a w ni na Leta a Starožitnořt Čýrkwe (a neb giného) natřeffis, znameneg, že Leta ty a Starožitnořt, ne od tohoto nowého, ale od starého wydánj a tlačenj té knjžky počjtati musys atd.

Napomenutí k now. wydání knihy Petra Litoměřického: Jistá a patrná znamení atd.

1726. Giž geřt Zyma pomínula,
Hawránek se nawracý,
Giž geřt řudenost zhynula,
Giž zas zpjwagj Ptácy,
Dřjwj se liřtem pomalu
Giž zase přiodjwá

Mžž wzdat člowěk Bohu chwálu,
Když se jen na to djwá.

F. Kadlinského Zdoroslariček II wydání.

1753. Kdo chce wnřřnj Pokog mjtí,
Z Celly židka hled wygjtí.
W swé Komárce Knihy čjřteg,
Odtud w Sřdce Pokog mjweg.

Žiwot Tomáše Kempenského.

*) W bibl. weř. nalézá se jiný rkp. slovník třídilný latinsko český a českolatinský podle abecedy spořádaný také Rosowi neprawě připisowaný. Zdá se, že Rosa nějaký nawrh etymologický Komenského w rukau měl.

nowé neb obnovené, původní a přeložené, a někdy počtem mnohé písně obsahujících. Skladatelé mezi katolíky byli Steyer, Plachý, Koniáš, Michna a j. Mezi nekatolíky Komenský, Tránowský, Kleych, Krman a j. Saud, který Tablic (Poez. II. 12) wynesl o básnicích slowenských z XVII století, platí také o českých. „W poetickém ohledu, dí on, na větším díle tyto zpěwowé malau cenu mají, vyjmauce některé lepší. Větším dílem pospolitá a obecná, a z husta, jakžto i tehdejší věk sebau nesl, mystická myšlení, prostočistá a pauhá někdy prostomluwa (prosa), rýmem na větším díle planým, nedbale přiodina, jsau jich znamení. Onen duch, který člověka od země jakoby wzhůru pozdwiňuje, málo w které z nich wěje; odkudž ani w srdci člověka, když je zpívá, nebývá onen oheň nábožnosti zážžen, který tak welmi vzdělání duše napomáhá.“ — Wyniká nad jiné ač přeložený Kadlinského Zdoroslawiček (1665), nejlepší jeho práce. Oblíbené rymování dále cwičilo se uwedením do weršů křesťanské wíry skrze Brydcla (1681) a Sartoria (1742), summowniku z biblí (1745), historie církevní, posledních čtyř věcí, ano i života Luterowa. Podobným weršováním některé historické zprávy sepsány, jako: Ziwaldy zběhnutí 67 let (1668), o Uhřích (od Markowice), zemětřesení Lissabonské (1755), život Waldštejnůw (1638), Jos. Pilařika (1666). Rýmowní knížka náučná (1626) zdá se pocházeti z předešlé doby. Z písní světských Wolného, wíce než prostředního básníka přestonárodního, a některé z příležitosti dělané nás došly, jakož i kratochwilné o krásné Mageloně (1685), i satyra někdy se ozýwala. Utěšené anekdoty w Chrastinowých kalendářích (okolo 1758) také sem náležejí (w. Tabl. Star. Weršowce slow. 1805 — 9). O diwadelních hrách třech Jandyt w grammatice zpráwu dává, kteréž ale se pohřešují. Operetky hanácké Schreyer a Mauric na konci periody skládali, kterým časem lepší doba diwadelství českému nastáwala, a z které doby čtyry hry tištěné ještě sem počísti dlužno (w Odd. VI.) K wyrazení čtenářů některé starší romány přetištěny, ačkoli wždy w horší změnňované, jako Fortunatus, Popelka atd. Z Římské literatury celý ten věk ničeho nepodal, kromě Katonowa naučení mravného přeloženého Komenským, a sice časoměrně; neboť i w té periodě wždy někteří o zdokonalení prosodiky ač bez welikého aučinku myslili. Drachowský († 1644) w své gram. jednal o prosodii, a w 3. k. tento příklad uwodí: „Na tenké štěstí světa jest zawěšeno nitce, prwé než se člověk naděje, často hyne.“

Felin, bratr český, w Lešně knihu psal proti Martinusowi z Dražowa (okol. 1634). U něho nalezi werše elegické. Jednali o též prosodii J. Konstanc w Brusu (1667), a Rosa jak w grammatice, tak w dotčeném zvláštním spisu. On Komenského werše poněkud změněné s jinými příklady wystawil, z kterých pastýřská rozmluwa o narození paně častěji tištěna. Z čehož widěti, že časoměrná prosodie welmi neprávě Rosowau od některých se nazýwá. — Historie neauhořila docela. Weliké události času z některé aspoň strany zaznamenali W. Nosidlo, J. Ond. Hofmann, J. N. Zatočil a j. O jednotlivých městech spisky na díle také w historii celé země zasahují; důležitější ale jest Pešiny Předchůdce Morawopisu (1663) a Beckowského česká kronika (1700). Wšeobecná historie we Wýtahu světa (1742) nepatrná jest. Církevní dílem na katolickau wíru zřetel měla, jako: Mappa katolická (1630), Lodi církewe (1677), wíra od F. Scharfa (1677), země dobrá (1754), Beckowského Diokletian atd. (1697) a j. dílem na nekatolickau, jako Skály rkp. Kríneckého historie (1632), Masniciusa (1682), zvláště pak na jednotu bratrskau, jako: Lasitského zčeštěná (1649), o protiwenstwich církewe (1632), kšaft umírající jednoty atd. dílem konečně na pojediné kostely a kláštery, jako: Wyšehradský, Sedlecký, i na řády některé a osoby činy nebo zbožnosti života památné. Nowiny až do r. 1719 jako prwé po různu vycházely u Štěp. Byliny, Pawla Sessia a j. Od r. 1719 Karel Fr. Rosenmüller prwní stále nowiny wydáwati počal, obdržew

k tomu i privilegium w r. 1720. Náučného a ěnrauného obsahu jest spis o zdwořilosti mravů J. Fera, o ctnostech wrchnosti křesťanské (1678), o cwičení a chování mládeže (1715), všeobecné obsahy pro dítky (1771) atd. O počítářství psali Podolský a Tuma, o měřství Swětecký a Weselý (1734) vše ještě neauplně, nesaustawně. W. Dobřenský po 15 let wydával discursus sphaericos česky a něm. Kalendáře z hospodářství a historie času, Chrastinůw také z básnictví ozdoby své přijímali, nemohauce se ještě planetářství a prognostik odlaučiti. Hojitelných wod šestero popsáno. Hospodářství polní od Barnera přeložené mnoho powěr zawírá. Jiné spisky sem patřící jsau neznamenity. Umění lékařské poskytlo několik spisků o morowě ráně, prostředky domácí w rozličných nemocech člověka i dobytka. Porodnictví Krancowo dwakrát přeloženo, dříwe, snad již w předešlé periodě, Albert Weliký o nemocech ženských (1623). Jména česká nemoci jsau také w knize: Alex. Schamsky promtuarium parvum etc. sumtibus Georg. Lehmanni bibliopolae Norimb. Brun. et Viennens. 1714 4. K práwnictví počísti Ferdinanda II obnovené práwo (přel. 1627), nowé wydání Koldinowých městských práw, Josefa I práwo autrpné, patenty a sněmy z oněch časů. Kancelářství w Žerotínowých listech auředních, z části do této periody sahajících, výborné příklady nachází. Toto jaké také množství knih číslem bohoslowných přewáženo. Summownik, a jádro celé biblí usnadňují přehlednutí písem swatých, wydaných, později pro katolíky s obšírnějšími wykłady ode tří Jesuitů, pro nekatolíky podle bratří, w Hali, obojí dwakráte. Nejsilnější stránka vždy ještě dogmatická a polemická zůstává, mající za obsah uwezení a utwření katolictví w Čechách a Morawě, konečnau záhubu kalicha, kostelní obrazy, cirkew Kristowu, očistec, zpověď; s druhé strany jinowěrců odpory a newswornost jich mezi sebau, kamž zvláště náleží daremné usilowání ewangeliků přiwětliti k sobě bratry (W. Mart. z Dražowa), posléze mnohočíslné spisy wíru wyznávající a učící, jak od katolíků tak od druhých wydané. Klíč dwojý, (Index nazwáno třetí wydání) jest jediná mnohých zahubených spisů pozůstala památka. Wyklady w obojí církwi, kat. i nekatolické, a historie biblická své dělníky měly, zvláště pak postilly a kázání, kterých wětší sbírky mnohé se nalézají, jako K. Račina Weselého, Bílowského a j. Kázání owšem jak ostatní, ráz wěku swého pronášejí, a často hádkám více než naukám mrawnosti a wíry se podobají, jsauce na mnoze slohem nedůstojným, ač někdy opět dosti jadrným sepsána. Na spisy sw. Otcůw přeložené ten wěk welmi chudý, ale tím bohatější na legendy, popisy sw. ostatků, zázračných obrazů, na ascetické a liturgické knihy k weřejné i domovní pobožnosti obojí wíry, katolické i nekatolické.

V.

Spisowé oddělení pátého.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

α) S l a b i k á ř e.

1. JIRÍ J. DAČICKÝ: Slabikář český [wydal, jak prawi Sam. Martinus z Dr. w Obraně str. 171, jej nedáwno t. před 1636, w nějž prý otázky proti konf. české wlepil].

2. Slabikář 1724 w 8. (Index).

3. Slabikář slowenský. W Trnawě w 8. 1725. Zdá se jedno býti s num. 9.

4. Slabikář český, t. j. krátký způsob slabikowání a čtení pro dítky s některými modlitbami, w Žitawě (r.?) W Drážďanech u J. Konr. Stössla 1731 w 8. W Praze podle Žitawského wyd. u J. T. Höchenbergera, 1782 w 8. str. 20.

5. Slabikář pod titulem sw. Jana Nep. W Brně 1733 w 8.

6. První začátek čitání atd. Podle Lewočského 1752 w 8. (Wid. bibl.)

7. Abecedár, slowkář neb sněmkář, 1752. Ms. mus.

8. Žáček škol pobožných neb krátký způsob, kterak ditky známky znáti, i porádně skládati, a dobře česky čisti se učiti mají. W Praze w královském dvoře u Fr. Hladkého, 1755 w 8.

9. Slabikář slowenský, ku kterému jsú wčil znouwu přidané některé modlitby a naučení wiry křesťanské. W Prešporku u Jana Mich. Landera w 8. 1762.

10. Sama učící abeceda a tak spořádaný slabikář, že podlé něho i nejmenší žáček k čtení písma snadno přiveden býti může atd. Druhé vydání 1756 od *Pavla Doležala*.

Tento slabikář obsahuje obrázky těch věcí, kteréž se w něm při každé literě jmenují, k. p. Adam, bečka, cep, dům atd. vždy s veršemi k. p. na R. Ryba vždy jen voda pije, duše slowem božím žije.

11. Abeceda česká w Břehu od *J. Ern. Trampa*, 1767 w 8. 1 arch.

12. Nowě zhotowený syllabikář a jiní křesťanského náboženství začátkové. W Uherské Skalici w 8. 1771

13. Slabikář w Znojmu. Z časů Mar. Ther. we Wid. bibl.

β) Dobropísemnost.

14. Výborně dobrý způsob, jak se má dobře po česku psáti neb tisknauti atd. W Praze u sw. Klimenta 1668 w 12. str. 103. Opět 1730, 1781, w Praze u F. z Šensfeldu w 12.

Tato dobropísemnost wytažena jest z biblí bratří českých od Jesuity *MATEJE STEYRA*. Wůbec známa pod jménem žáčka, proto, že w ní učitel se žákem rozmlauwá. Pan rytíř *Jan Neuberg*, muž jazyka českého welice milowný, dal ji (1781) tisknauti, ničehož, ani let nezměníw, tak že se strana se stranau srownáwá.

15. Brevis instructio de orthographia. Při Janua linguarum Comenii 3tím wydání r. 1694 w 8. nazađu 3 stránky.

16. Zpráva písma slowenského, jak se má dobře psáti, čisti a tisknauti, sebraná a na swětlo wydaná od *TOBIÁŠE MASNICIUSA* l. 1696. Wyt. w Lewoči u Samuele Bewera w 8. obl.

17. *PAULI DOLESCHALII* orthographia bohemo-slavica perspicuis ac maxime necessariis regulis a quodam magni nominis viro olim explicata 1697 w-12. bez místa a tisk.

18. *MATAUŠE MICHALOWICE* Swětlo-noš český cestu do češtiny ukazující, t. j. ukázaní summowní, jak se jazyk český má právě čítati, wytkáti a psáti: sprawený pro národ slowenský w uherské zemi bydlící, w rkp. K němuž *DAN. KERMAN* werše hexamet. představil (w Tab. Po. II. 25).

19. Alphabetum bohemicum, in quo singularum litterarum proprietates nova et facili methodo proponuntur. Pragae typis Caroli Rosenmülleri 1718 w 8.

Spisowatel jest neznámý; pravidla nejwíce nepravá, negrammatická.

20. Orthographia bohemo-slavica, 1742 w 12. Opět Pestini 1795 w 12. 1 arch.

Tuto knížkučka připsují jedni *Paulu Jakobeimu*: druží *M. Belowi*.

γ) Mluwnice.

a) České.

21. Grammatica bohemica in V libros divisa a quodam patre soc. Jesu jam pridem in gratiam tyronum bohemicae linguae composita. Olomuc. apud Vitum Henr. Ettel, 1660 w 12.

Spisowatel byl *JAN DRACHOWSKÝ*, Jesuita († 1644), po jehož smrti wydána jest od *Matěje Steyera*.

22. Lima linguae bohemicae, to jest, brus jazyka českého, neb spis o poprawení a zostření řeči české atd. Wytisťeno w impressi akademické, 1667 w 12.

JIRÍ KONSTANC sepsal tuto na dobrých základech ustanowenau grammatiku, aby Čechy na cizomluwné výrazy pozorný učinil, vlastně dle *Drachowského*.

23. Čechořečnost seu gramm. linguae, boh. quatuor partibus: Orthographia, etymologia, syntaxi et prosodia constans, autore *WENCESLAO ROSA* Micro-Pragae. Typis Joan. Arnolti a Dobrowslawina, 1672 w 8.

24. Prima principia linguae bohemicae. Pragae 12. (b. r. asi 1678 D.) item, w Praze 1783 w 12. jest welmi krátká.

25. Grammatica linguae bohemicae methodo facili per regulas certas et universales explicata—specialiter insertae sunt regulae orthographicae et accuratissimae R. P. Constantii de S. J. Pragae Ign. Nep. Konias impr. 1704 w 12.

Item 1705 ib. 8. Pragae apud Casparum Wussin. Typis Joan. Wenc. Helm 1713 w 8. Od *WACSL. JANDYTA*. Kašp. Wussinem způsobeno nové wydání, rozmnožené německým wyložením příkladů a rozmluw 1715 w 8. Potom apud Casp. Zachar. Wussin 1732, 1739 ib. 8. 1753 8. Sumtibus Fr. Wernerin, (w Praze) vždy bez Jandytowa jména.

26. Při 1 dílu Wussinowa lexica od r. 1742 stojí: Nebst diesem Lexikon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache, Altstadt gedruckt in Königshof bei Johann Norb. Fitzky etc. (Snad Jandytowa).

27. *Doležal Pawel*. a) Elementa linguae Slavico-Bohemicae, Leutschoviae 1752 w 8.

b) Grammatica Slavico-Bohemica, in qua praeter alia, ratio accuratae scriptionis et flexionis, quae in hac lingua magnis difficultatibus laborat, demonstratur. *PAULUS DOLESCHALIUS*, Szakolcza-Hungarus. Posonii 1746 8. (cum Belii Math. praefat.) str. 321.

28. Grammatica linguae bohemicae, oder die böhmische Sprachkunst bestehend in vier Theilen, von *JOH. WENZ. POHL*. Wien 1756 8.

Item 1764, 1773, 1783 vždy we Widni w 8. Pohl byl učitelem císaře Josefa II w českém jazyku, a sepsal podlé Rosowý grammatiky tuto swau, kteráž we dwau posledních wydáních rozmnožil velikým množstwím nové natowřených neb raději někdy zpotowřených slow.

29. Rudimenta grammaticae slavicae, quibus... literarum affectiones... legendi, scribendi ratio, declinationum et conjug. conspectus... constructionum, rhythmorum et carminum methodus traditur (DAN. KERMAN) w rkp. (Tabl. Poe. II. 25). 4. u p. Bočka.

b) *Latinské.*

30. Klementa začátkové latinského, českého i německého jazyka, u Math. Rosenmüllera w 8. okolo 1660.

31. Grammatica latina (s českým vysvětlením). W Lewoři, 1717 w 8.

32. Pomůcka novému žáku latině se učícímu. W Praze u Karla Frant. Rosenmüllera, 1709 w 8. (bez místa).

33. *Amadei (a S. Josepho) Institutio syntactica Emmanuelis Alvari. Pragae typis Wölg. Wickart, 1725 w 8.*

34. *Emm. Alvari e S. J. Grammaticae institutionum libri I. epitome, pro provincia bohemica. Prag. 1727 w 8. 1729 w 8. 1736, 1738.*

Item: Principia s. rudimenta gramm. Alvari Cassoviae 1772, Brunae 1774 w 8. (interpret. boh. et germ.) Item Tyrnaviae 1762 cum interpret. hung. boh. et germ. Item Pragae 1763 cum interpret. boh. Z té Tomsa w chrest. na str. 212 zlomek malý přijal na ukázkou slohu. Alvari instit. grammat. liber IIus. Pragae 1727 w 8.

35. *M. J. Rheni Donatus latino-bohemicus 1745 w 8.*

36. *Donatus latino-slavicus, (PAULI DOLEŽALII) Poson. 1748.*

37. *Latinitatis ars brevicula, seu syntaxis ornata, interpret. bohemia. Prag. 1762 w 8.*

38. Krátká pravidla k latinské řeči, jakož přiložená některá poznamenání na českou slovníku. Díl I. w Praze 1764 we 4. u sw. Klimenta skrze Jana Jiřího Šneidera Faktora.

Mimo úvod k lat. jazyku, jsau tu též pravidla českého. Pak 1775. Tau knihau od r. 1620 po prvé opět český jazyk do škol poněkud uveden.

39. Uvedení krátké k latinské řeči s některými z české řeči přisazenými pozorujitnostmi, w Praze w 8. 1766.

40. *Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima. Pragae (Wid. bibl.)*

c) *Řecká.*

41. Krátká pravidla k řecké řeči k prospěchu veřejných škol na nejvyšší nařízení vyhotovená. W Praze u sw. Klimenta 1772 w 8. str. 128.

δ) *Přísloví.*

42. Přísloví česká — některá přewýborná. Rkp. r. 1645, 7 stránek [u p. Bočka].

43. *Neo-forum latino-slavonicum. Nový trh*

latinsko-český od Daniele Synapiusa, někdy správce cirkwe Radwanské r. 1678 w 12.

Zdá se, že ta knížka nic jiného w sobě neobsahuje, než 30 desetin t. j. 300 přísloví, ze Srncovy knížky vybraných. W předmluvě mluví o řeči a literatuře slowanské.

44. PAWEL DOLEŽAL z Uherské Skalice k své grammatice (1746) přiložil skrowničkou sbírku slowensko-českých přísloví, o kterýchž sám swěděl, že jen jiným tudy přiležitost dáti chtěl, aby jeho příkladem wzbuzení více jich shledali a w lepším pořádku uwedli. Po něm je zase s některými novými rozmnožená a po slowensku (podle sprosté řeči Slowáků w Uhřích) přednesená w své grammatice slowenské (1790) kněz Anton Bernolák wytisknauti dal, pod nápisem Porekadla slowenské. Oba ti Slowáci, neznajíce Srncových a Horného, sami drahný počet přísloví z spisů Weleslawinových a jiných nasbírali.

ε) *Mnohojazyčné spisy. Spůsoby mluwení.*

45. *Georg Pistorius Mauer; Pfarrer zu Turras: Das Vaterunser in 40 Sprachen. Olmütz 1621 12.*

Má také český, lužický, moskowský, slowanský, horwátský, krainský a dalmatský Otče náš.

46. *Janua linguarum reserata aurea etc. Zlatá brána jazykůw otwřená, aneb planišťe všech řečí a umění t. j. Krátký způsob z latinského atd. jazyka spolu s začátky všech umění swobodných pochopení pod stem titulůw w tisících propowědích obsažený. Od Jana Amosa KOMENSKÉHO. Předně w latinské řeči složený (1631) a od téhož w českau, od jiných na německau atd. řeč přeložený.*

Pauze český text wyšel w Lešně r. 1633, Amster. 1661, bez českého, pak latinsky, česky, německy. W Praze 1667, 1669 w 4. Typis archiepiscopilibus per Paulum Postrzechac. Po třetí lat., italsky, česky, německy, w Praze u J. Koniáše 1694 w 8. Leutschoviae apud haeredes Brewerianos 1715 w 8. též w Praze 1716 w 8. a 1718 vše s rejstříky. Lat., něm., uhersky a slowensky 1722 w 8. a léta 1805 w Praze w 8. lat., česky, německy skrze Karla Thama bez rejstříků. První obraz pojal Komenský z knihy w Salamance w Španělich wyšle pod nápisem: Collegii Hibernici Janua linguarum, latinsky a španělsky, potom též jinými jazyky wydané. Komenského důkladnější a plnější hned po wyjití swém do škol uwedena a wykladem německým, polským, francauzským, anglickým opatřena byla. Na dopisowání některých přeložil ji z latiny sám, a wydal w Lešně Polském 1633. Není snad mimo sw. písmo, knihy we swětě, která by tak rozšířena a oblíbena byla jako Janua tato, kteráž mimo dotčené jazyky také w arabském, tureckém, perském a mogolském se nachází. O přeložení jejím do těchto řečí máme swědectví učeného Petra Golia, kterýž bratrowi swému Jakubowi Goliovi, professoru řeči východních w akademii Leydenské l. 1641 z města Halepu w Syrii tu zpráwu dal, že přeložil w Komeniowu bránu na arabsko sám, učeným Mahomedanům takowé w ní zalíbení spůsobil, že ji nejen již ku přeložení do ostatních swých jazyků (na hoře jmenowaných) mezi sebou rozdělili, ale i po jiných spisech téhož spisowatele

pilně se doptávají (w Čas. mus. 1829 č. 30). Rukopis tureckého přeložení nalézá se w Paříži w král. bibliot. Stalo se prací Wojtěcha Bobrowského okolo r. 1650, který se po turecku Ali-Beg či Hali-Baig nazývá (w. Adelung). Morhof první byl, který w své polyhistorii L. II. c. 4. nepotádek, nylnost, nepravau latinu tomu spisu předhazoval, a jej poněkud snížil, ale podle výborného Herdera nic posud sebe lepšího newidí, nic takového, co by našim časům tak sloužilo, jako sloužil on tehdejší. [Por. Winařického slova we Wěle 1845 str. 227.]

47. JOH. AMOS COMENII *orbis sensulium pictus* quadrilinguis. Hoc est: omnium fundamentalium in mundo rerum et in vita actionum pictura et nomenclatura latina, germanica, hungarica et bohemica cum titulorum juxta atque vocabulorum indice. Die sichtbare Welt in vier Sprachen etc. Svět widitedlný namalovaný, to jest: všech nejhlavnějších na světě věcí a w životě činů atd. Leutschoviae. Typis Sam. Brewer. An. 1685 we 4. str. 313 rejstř. str. 133.

Rejstříky jsau w lat., něm., uherském a českém jazyku jako při Janua lingu. spraveny. Český text podle slowáckého, máje dilem ř dilem jsa bez něho, tobe místo tobě, powedem místo powedu atd. Po druhé tamže r. 1728 w 8. str. 261 bez rejstř. Potom pod nápisem: Joan. Amos Comenii orbis pictus. Svět w obrázkách, w 82 odděleních, k užívání nejmenší študující mládeže w c. k. zemích w hromadu stažený. W Widni vytištěno u Jana Tom. urozeného z Tratneru, c. k. dworského knihlačitele a knihkupce 1779 w 8. str. 167. Pak od prof. J. Chmely latinsky, německy, česky, polsky a francouzky, w Král. Hradci r. 1833 w 8. str. 454, s 153 obrázky. Opět w Praze u J. Pospíš. 1846 str. 144 wel. 8. lat., česk., něm., franc. Přidána: Krátká známost národů ewropejských. U čítanky Kollarowy (1844) sestawil W. D. L. s mapau.

48. Phrases Cornelii Nepotis e libro de vita excellentium imperatorum maxime ad ductum editionis Emmanuelis Sinceri addita interpretatione bohemica, ungaricae excerptae et ad usum popularium suorum tironum linguae latinae propositae a quodam aptante odiosa. Posonii literis Joa. M. Landerer 1754 w 12. stránek 336.

49. Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt (deutsch, lat., franz., ital., ungr., böhm., illyrisch, griechisch). Aus der Wiener Oriental-Akademie, 1769 4. Wien mit Schulzischen Schriften.

50. Ephraimi Klein Phrases ex *Langianis* colloquiis latinis excerptae, atque germ., hung., bohemica versione donatae. Posonii literis Fr. Aug. Patzko 1774.

51. Formulae puerilium colloquiorum per *Sebaldum Heiden* quondam conscriptae: nunc vero mutatis passim omissisve quibusdam insuper addito idiomate hung., illyr. et slavico, appendiceque perquam utili itidem quinqueplici scholis patriae suae accommodatae. Posonii sumptibus Mich. Landerer, 1774 w 8.

5) Slovníky.

52. *Dictionarium quatuor linguarum, lat., hung., bohem., germ.* Viennae 1629 12. ib. 1641 apud Greg. Gelbhaar 12.

Jest vlastně jmenowatel nebo vokabulár podle věci spořádáný. Cap. 1. substantiae spirituales cap. 96. Regionum etc. nomina, str. 472 3/2 listu rejstř.

53. *Gazophilacium* copiosa synonymorum phrasiumque tam latinarum, quam etiam graecarum gaza e probatis auctoribus etc. Prag. 1671 8. str. 415, mimo registrik německý weř. bibl. XLV. F. 35. Potom pod jménem: *Quadrilingue dictionarium* videlicet bohemo-germanico et latino-graecum una cum phrasibus... ex probatissimis authoribus collectis: In gratiam... studiosae juventutis iterato typis excusum Pragae typis universitatis Carolo-Ferd. in collegio S. J. ... 1683 8. Česky na před. str. 222. Potom německé napřed toliko s latinau, a s poukázáním stránky českého dílu, kdež všechny 4 řeti od W2. až do F77. obsaženy jsau.

54. *ČERNOHORSKÉHO* *Dictionarium latino-bohemicum, cum indice bohemicum-latino.* Rkp. weř. bibl. XVII. G. 1. čtyry díly.

55. *WÁCSLAW ROSA*, doktor w práwích a radda při appellaci w království českém, wyhotowil *Slowář etymologický* we 4 dílech na 4., kdež pořádek abecední s kořenovým spojen jest, as jako w latinském *Weslawiny* dle Fabra. Rukopis w Museum. Opis we weř. bibl. XVII. B. 24. fol. (Schází litera M. a polowice litery N.) P. rytíř Jan Neuberck celé to dílo vlastní rukau přepsal, a p. synu swému zůstawil.

56. *Thesaurus linguae bohemicae.*

Rkp. nacházel se w Rosenmüllerowě tiskárně, z něhož FRANT. KOZURI (Kosorius zvaný), překladatel tehdaž nowin Rosenmüllerowých, wyhotowil wýtah we 3 dílech we 4., kteréž dílo r. 1796 zemětěl mlynář Řepický měl. (W. Předml. Dob. k Lexiku Tomsowě).

57. *Hudriani Junii* medici nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis explicata continens, lat., bohemica et germ. Prag. 1686 w 8.

58. *KAŠPAR WUSSIN* *Dictionarium von dreien Sprachen, deutsch, lateinisch und böhmisch.* Prag bei Kas. Wussin 4. díl německo-česko-latinský má na konci: Gedruckt in d. Hamplischen Druckerei durch Jos. Mattis 1700; na konci II dílu lat. něm. českého: *Vetero-Praegae* typis Arnolti de Dobrosławina, 1706, kdež i III. díl česko-lat. německý wysel, (ač bez r. a m.)

Druhé vydání we 4. I. díl u Jana Kamenického 1722 II. (a III. zdá se též) apud Mat. Höger 1729. Třetí vydání pod titulem: *Lexicon Tripartitum, oder deutsch, lateinisch und böhmisches Wörterbuch* etc. I. díl 1742 b. J. N. Fitzky, erzbischof. Buchdrucker II. a III. díl 1746, typo archiepiscopali per Godefredum Lange.

59. HÜBNER (J.) *Dictionarium latino-čechicum*, continens voces et phrases tum latinas tum čechicas seu boëmicas paene innumeras: voces tum simplices, tum compositae proponuntur ordine alphabeti: verborum ac nominum latinorum et boëmicorum regimen accurate per constructiones exhibentur, citatis auctoribus probatis pro utraque lingua.

Opus studio ac diligentia annorum sedecim concinnatum. Pro faciliiori ejusdem usu ad calcem separatim ponuntur. 1) Nomina regionum, populorum, urbium, fluviorum etc. 2) Compendium grammaticae čechicae. 3) Tabulae consanguinitatis et affinitatis. 4) Nomina propria virorum et mulierum Boëmis usitata et in martyrologio boëmico frequentiora. Rkp. XVII stol. we 4. na papíře v 3 kvartech na 357 arších. Nyní u Jana Wlčka. Čerpal z dobrých pramenů, zvláště z Wel. a Com. atd.

60. *Compendium verborum maxime necessarium*. Pragae typis Adal. Koniaš, 1704 w 12.

61. Slovník český. To jest slova některá česká, jak od Latinářůw tak od Němcůw vypůjčená, zase napravená, a w vlastní českau řeč obrácená atd., w Praze u Jiř. Labauna 1705 w 12. item 1716, u K. Wussina, mal. 8. archy 2.

Jest k cítění jazyka od německých a j. slov ustanoven, z nichž některá podařila jsau, n. p. obchod (Handel); ale více zle tvořených.

62. JOANNIS AMOS COMENII *Vestibulum* cum versione germ., hungar., slavica, Leutschoviae. 1702, 1714 w 8. a 1722 (bez obrázků), pak cum versione interlineari germ., hung. et slavonica. Posonii 1747 w 8.

63. *Christ. Cellarii Liber memorialis latinis probatae et exercitae, naturali ordine dispositus, plurimis vocibus latinis atque interpretatione hungarica et bohémica locupletatus cura M. Belii. Noribergae 1719 w 8. Editio II da cum indicibus germ., hung. et bohémico Leutschoviae apud Joan. Breverum 1735 8. Editio tertia Posonii impensis Jo. M. Landerer, typographi et bibliopolae, 1777.*

64. *Gradus ad Parnassum sive novus synonymorum, epithetorum et phrasium poetarum thesaurus*. Pragae apud S. Clementem 8. 1714, 1721, 1727, 1732, 1746. Tyrnaviae cum signif. ungar., germ. et slavonica, 1771 w 8.

65. *Nucleus grammaticae seu breve latino-bohémico-germ. dictionarium*. Prag 1729 8. Typis Univers. 1744, 1746.

66. *P. Wagner Phraseologiae latinae corpus, interpretatione hungarica et slavica locupletatum*, Tyrnaviae 1750. Item 1755, 1762 8. cum interpret. germ. et boh. Tyrnav. 1775 8. maj.

67. *P. Franc. Kropfii S. J. Index locupletis latinum dictionem pro germanicis et bohemicis vocibus delectarum*. Prag. 1753 8.

Jest to vokabulár podlé materií sestavený.

68. *Nomenclator*, to jest jmenovatel aneb

rozličných jmen, jak w české a latinské, tak i w německé řeči oznamitel. W Pra. I. 1764 díl II. 1765 III. 1766 IV. 1768 we 4.

Každému dílu připojen registřík německých slov. od Jana KARLA ROHNA. W roce 1780 Schönfeld, w Praze nový titul nadepsal: Johann Karl Rohns classificirtes Wörterbuch der böhm., deutschen und lat. Sprache, a prodával staré vydání za nové.

69. *Analecta grammatico-historica idiomatici triplici, bohémico, latino, germanico adoptata*. fol. 2 díly. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 23. od Jana KARLA ROHNA.

Mimo slova obsahuje také registřík historický. Náramná to práce, ale pro obšírnost tisknuta býti nemůže, a co slovník nedostatečná jest.

70. WÁCSLAWA WIDEMANNA z Plzně *Neuerfasstes deutsches, böhmisches Wörterbuch*. Wienerisch Neustadt 1768 8. bei Jos. A. Fritsch. Z Welesl. Sylva Quadr. snešeno.

b) *Návody.*

71. JANA AMOSA KOMENSKÉHO umění kazatelské (1651) jež po stu sedmdesáti dwau létech z rukopisu vybral i poprvé vydal Jos. Liboslav Ziegler atd. W Praze 1823 w 8. str. 196. Rkp. weř. bibl. z věku XVII we 4. pod sign. XVII. F. 40. (To samé?)

72. WÁCSL. ROSY o spůsoblosti české řeči k vyražení latinských, elegických veršů, w. Boh. doct. Pars II. p. 306.

c) *Básně.*

a) *Duchovní.*

a) *Písně.*

73. *Písně duchovní w církvi i doma*. W Praze 1621 w 16.

74. JIŘ. HLOHOWSKÉHO *Písně katolické k výročním slavnostem, památkám božích ss. k rozličným časům pobožnosti křesťanské*. W Olomauci u Math. Handle 1622 w 12.

75. *Písně křesťanské, též písně a modlitby pocestných*. W Olom. u Math. Handle w 8. 1622.

76. [Písně pobožné k narození páně] w rkp. weř. bibl. XVII. J. 3. (1629). Na listu 53. „Witej pane J. Kriste, narozený z panny čisté, witej laskavě děťátko, roztomilé pacholátko atd.“ List 71. Kolibejme děťátko atd. Poslední: Maria pole wznešené atd.

77. *Kancional*, to jest sebrání zpěvůw pobožných. W Praze u Pawla Sessia 1631 we 4. str. 552 rejst. (s notami hudeb.)

78. KASSIUS P. J. Wysokomýtský, písníčka o diwném a milostném božím člověka bohu oddaného vedení, složená po přechzení Labyrintu [při kom. Lab. w Amster.]

79. MATEJ KROCINOWSKÝ a) *Zpráva o wečeři od p. našeho Jež. Kr. pravého boha*

a člověka, píseň 3 listy obnášející, přidaná k harmonii jeho 1631.

b) Téhož: Píseň exulantů českých: „Ach nestihlý v swém milosrdenství atd.“ 2 listy. (Boček).

80. Píseň o wyhnání a wyhnáných. Jako: Hlas swůj ku pánu z vlasti. — Počíná: Pomni pane na wyhnané v bídě, psotě postawené atd. 3 listy. Rkp. věku XVII [u p. Bočka při Herinkově traktatu].

81. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Rorate. Zpěvy adventní we 4., 8. a 12. b) Zpěwové o slawnosti a památkách weyročních křesťanských.

82. Píseň nowé k wezdejšímu jich užíwání w Lešně 1631 w 12. (u Bočka).

83. Píseň o wtělení a narození p. a spas. n. J. Krista, 1634 w 18.

84. JIR. FERA (Plachého) žaltář pro wo-jáky, w Praze w 12.

85. Píseň protestantské rozličné, 1 a 2 sbírka. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 32., listů 149 w 8. z věku XVII.

Některý z wyhnanců českých ty píseň sebral. Jsau pak nejwice nábožné, některé mravné ano satyrické. Které ze starších wzaty, jsau dobře české, nowější méně. *Počátek*. Kniha rodu Antikristowa syna pokrytce, syna (snad wnuka?) ďáblowa. Dábel splodil mrákotu, mrákota splodila neznámou atd. ze starších jest: Prawdo milá, ptám se tebe, proč od nás wstoupila w nebe, komus ty nás poručila, ptám se tebe prawdo milá atd. Nowá jest n. p. tato: Co jsau páni, to jsau páni nad zemskýmá skutkama (sic), nad lesami, rybníky též také nad dworami atd.

86. Cithara sanctorum neb žalmy a píseň duchowní staré i nowé, kterých církew ewangelická... užíwá atd. shromážděné a wydané od kněze JIRÍKA TRANOWSKÉHO.. W Liptowě 1635.

Toto první wydání obnášelo jen 400 písní, z nichž 25 z Luterových, 43 z jiných něm. a lat. přeloženo. 150 od samého Tranowského půwodních a přeložených, ostatní z českých kancionalů wzaty. Potom (dle zpráwy Tablicowy) jest též cithara w Lewoči a Trenčíně 9krát (k. p. 1659 w 12. u Nik. Čížka), w Prešpurku 6krát, několikrát w Laubně, jednau w Lipsku, we Widni, w Pešti pod zprávou Rybayho, 2krát w Báuské Bystřici skrze Sam. Ambrosia kněze, wždycky nowými písněmi rozmnožená. Wydawateli této literatury známa jsau, mimo první wydání: W Lewoči 1642, 1684, 1696 w 8. W Lipsku 1737 u Sam. Waltera w 8. s pilností z několika starých bratří českých, kněze J. Tranowského, také z Žitawského i jiných kancionalů shledané, dílem z německého přeložené atd. Předml. str. 48 písní samých stran 1467. Přidan jest celý žaltář proroka a krále sw. Dawida w rytmy uwezený, 1736. Opět w Laubně skrze Sam. Hruškowice 1745. We Widni u Tom. z Tratnerů 998 písní. W Praze u Schönfelda 1784 w 8. Druhá kniha žalmů a zpěwů duchowních tamže, jakožto druhý a třetí díl citharae ss. W Prešpurku 1787 w 8. W tom wydání Mich. Institoris krom těch písní, které místem napravil, 58 téměř cele předělal, dvě pak z Gellertových

přeložil. Zde jsau též 4 podařilé písně Matěje Šuleka, 2 písně Mich. Semiana. Opět w B. Bystřici 1788 u J. Jos. Tumlera ponaprawené a rozmnožené Ondřejem (1006 písní). W Prešpurku z nowu 1812 w 8. nákladem Kašp. Snížka, stránek 1162, a písní 998. Opět tamže 1823.

87. Harfa Dawidowa, od ŠTĚP. PILAŘÍKA w Trenčíně (před rokem 1648).

88. Český Dekachord neb kancional na deset dílů rozdělený přes celý rok. W Praze u Jiř. Šipáře 1642 w 4. Opět u Urb. Goliáše 1669 w 4. bibl. weř. E. 31.

89. Píseň pohřební rukp. stol. XVII w 4. w Museum.

90. Kancional český. Rkp. stol. XVII fol. w Museum.

91. ADAMA MICHNY Z OTRADOWIC a) Česká Mariánská muzika radostná i žalostná na 3 díly rozdělená. W Praze Impr. Akadem. 1647 4. Opět 1747.

b) Swatoroční muzika, aneb: Swáteční kancional ke cti a chwále swatých milých božích w nowě složený a wydaný. Wytisktený w Staro-Pražské kolleji, w Imp. Akademické. I. p. 1661 4. str. 275 kromě připsu. S hudbou na každau píseň.

92. Píseň o powětrí a krupobití I. 1654 11 Maje stalém. 3 listy. Na konci: Složena od JANÁ ŠPATY Bělského, toho času kantora Rostockého. Rkp. XVII věku (u Bočka).

93. Píseň o sw. Josefu k milostiwému J. M. císaři Ferdinandu III zalíbení. Složena 1655 (bez m.) 8.

94. KOSMUSA KROMĚŘÍŽSKÉHO pěkné pautnické píseň, aneb poklad skrytý w poli pobožným pautníkům odkrytý a odewřený atd. w Olomauci u Wita Jindř. Ettle. 1655 w 12.

95. W nowě narozenému králi K. Jež. Betlemskému za dar nowého léta přinešené jesličky, staré nowé písničky. W Praze 1658 w 12. w kolleji.

96. Kancional, to jest kniha žalmů a písní duchowních. W Amsterdamě u Křištofa Kunrada 1659 w 12. KOMENSKÝ jej vydal, s TRANOWSKÝM a některými jinými jej wyhotowi. Opět w Praze 1746 w 8. též u Házů Cens. 1834 vyšel-li?

97. Kancional aneb zpěwové poct a chwal božských, kteréž se jak o slawnostech weyročních tak i we všelijakých potřebách... zpiwati mohau. w 8. W Žitawě u J. Kašpara Dehna 1668. Tamž u Michala Hartmanna 1681, 1685. ib.

98. J. HYNKA DLAUHOWESKÉHO a) Ager benedictionis. Požehnané pole, na kterémžto žwítočný podletní jarní ptáček skřiwánek se proletuje... a sobě nad kostelem rodičky boží w Staré Boleslawi wesele a radostně propěwuje... 1670 bez m. w 12. str. 84.

(Jsau písně ke cti p. M. Boleslawské w Arcibisk. Impr.) Po druhé w knize: Koruna česká 1673 (w. Modlitby).

b) Díl druhý Zdoro-slaviček na poli požehnaném atd. (w. sw. obrazy). Obsahuje též písně k p. M. Staroboleslawské 1670. W Praze arcib. Impr. w 12. Písně od str. 114 až do 228. ostatek modlitby jsau.

c) Duchovní Recipe proti morové ráně a všelikému nakažení, neduhům, jak duchovním tak tělesným praeserva. Dar nového léta, obětował spisowatel w Praze u Jiř. Černocho 1676 w 8. Opět w Praze u Jana Arnolta 1680 w 12. 1¹/₂ archu, písně a modlitby.

99. **MATEJE STEYRA** kancional český, více než 850 písní obsahující. W Praze u Jiř. Černocho 1683 w 4. Opět více než 900 písní w sobě obsahující. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 w 4. tamž 1697, 1712. Po páté do tisíc písní . . u Joach. Kamenického 1727 w 4. Po šesté u J. K. Hrabý 1764 w 4.

100. **KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO** a) některé písně duchovní 1673, 1718, 1719, 1746.

b) Písníčky nábožné w nowě složené i přeložené k zpívání w 12. Index. (w. dole Modlitby téhož.)

101. **WÁCSLAWA KARLA HOLANA** Rowenského kaple královská zpěvní a muzikální w řeči a w jazyku českém Swato-Wácslawským t. j. kancional a kniha zpěvní na všechny svátky a slavnosti weyroční. W Praze u Jiř. Labauna fol. 1693 (s předmluwau J. H. DLAUHOWSKÉHO).

102. Píseň ranní, jako: „Ich dank dir, lieber Herr — Děkujiť pane milý atd.“ 1 list. Item jiná, jako: „W náramné své auzkosti atd.“ „O slunce spravedlnosti atd.“ 1 list. Item píseň obecní: „U tebeť jest darůw dosti.“ 2 listy. Item píseň: „Jako na boha spolehám atd.“ Počíná: „Kam se uteci mám atd.“ 1 list. Píseň, jako: „Es ist gewisslich an der Zeit“ — „Již nastává ten čas.“ 1 list. Pospolu 6 listů. Rkp. w 4. z konce XVII věku u p. Bočka. (Předchází: Pohřeb Trčky.)

103. Píseň nowá pobožná, křesťanskému člověku w hříších postawenému zpívati užitečná a potřebná. Nyní w nowě složená a wytištěná. W Star. m. Praž. u Jiř. Labauna 1694. „Smutnau píseň zpíwat budu atd.“

104. Písně duchovní každému pobožnému křesťanu užitečné atd. w Lewoči 1704 w 18. (Index.)

105. Některé písníčky nábožné, w nowě z něm. přeložené. W Žitawě 1706 86 stran.

106. Písníční knížečka od **ELIÁŠE MLINAROWÝCH**. W Kežmarku 1707 w 12. W Laubně 1731 w 12.

107. Písníčky ranní, před kázáním atd. 1708 w 12. (V. Postilla t. r.)

108. Šit křesťanůw t. j. Swatý křest. Píseň w nowě složená. 8 stran. 1709 w Žitawě.

109. Kancionálík, neb písně katolické od adwentu až přes celý rok na weyroční svátky při službě boží, pautích, processích, ráno a i večer, i jiné obyčejné. W Praze u Wojtěcha Jiř. Koniáše 1709 w 12. Potom w Praze u Karla Fr. Rosenmüllera w 12. (bez r.) str. 315.

110. Písníčky pobožné při mši sw. před a po kázání, všem wěrným křesťanům k potěšení. Počíná: „Weselte se o duše, wám se radost zjewila atd. W Praze u Kar. Rosenmüllera 1711. str. 16 w 16.

111. Píseň welmi pobožná o umučení našeho Jež. Kr. k spasitedlnému rozjímání w nowě wytištěná. W Hradci Králové u Wácsl. J. Tybely 1715.

112. **WÁCSLAWA GLEYCHA** a) některé písníčky nábožné 1729, 1742. (Index.)

b) W. G. P. Písně anebo zpěwové duchovní atd. 1715, 1723 w 16. str. 192. 1724, 1725, 1734, Index. 1745. w 12. str. 172. (bez m.)

c) Kancional ewangelický, obsahující w sobě písně duchovní staré i nowé; wydaný od Wácsl. Gleycha po druhé w Žitawě 1722 w 12. po třetí w Žitawě 1727 w 8. (nejmenován tiskař) w Lipště 1737, a dle toho w Praze bez oprawy rozličných tiskařských omylů 1784 skrze Jana Šenfelda tiskaře, pak s mnohým opravěním slow německých atd. opět w Praze 1819 a 1820 w 4. u Bohum. Háze skrze Jiř. Opočenského, ewang. kazatele h. w. w Klášteře.

d) Při modlitbách jim wydaných také mnohé písně duchovní se nacházejí (viz dole Modlitby).

113. Poklad zpěwů duchovních, w kterémž se nacházejí staré i nowé písně nábožné (nákladem J. Tobiadesa a Jak. Jakubice) atd. od Johanessa Millera, cirkwe české Žitawské kantora atd. w Žitawě u Hartmanna 1710. str. 1452 a registřík. Přidány jsau modlitby od Jana Habermanna ze Hbu . . nyní z nowu wytištěné w 8. str. 176.

Dobrá čeština, dobropísemnost prostřední.

114. Etan hlasitě prozpěvující, aneb písníčky nábožné k rozličným potřebám, k rozličným časům celého roku, z nichžto jsau některé z německé řeči na slowenskau obráceny, jiné w nemalém počtu znou složený, a z těch mnohé i nowými melodiemi obdařené, nyní pak již všecky wydané skrze Jafetowého jednoho Potomka (Jana Glozia Pondělského) bez m. a r. (mezi rokem 1711 a 1719.) w 12. Pak w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko.

115. Písně duchovní w Trnawě 1716 w 16. (Index.)

116. PEŠEK M. KRISTIAN (M. K. P.)
Tři písně postní nyní v nově p. Kristu na
kříži trpícímu ke cti a slávě z něm. řeči do
české přeložené a vydané od M. K. P. 8 stran.
W Žitavě u Mich. Hartmanna 1716 w 8. Po
druhé 1724, po třetí (čtyry) 1740 tamž. Přidávek
tři písní od Augustina Štricia Hung. a
kn. Mik. Kincla.

117. Slawiček Rajský na stromě života slá-
wu tvorci swému prospěvující. To jest: Kan-
cional aneb kniha písební rozličné náb. písně
s mnohým spásitelným přemýšlováním obsa-
hující . . od J. JOZ. BOŽANA far. Chrau-
stowského. W Hradci Král. u Wácl. Tybely
1719 fol. str. 843 mimo rejstř. a přepis hrab.
F. A. z Šporku w 8.

118. WOTAWA (Pawel Hldefon) Slawiček
Swato-Prokopský neb pěkné, nábožné jak v no-
vě složené tak od jinud s pilností shledané
písně o sw. Prokopu, l. 1720 w Star. m. Praž-
ském u Karla Fr. Rosenmüllera w 8 podlauhlém.
Wýtisk weř. bibl. XVII. E. 49.

119. JANA BLAZIUSA a) Každý duch
chwal Hospodina. Pobožného zpiwání libé jádro
obsahující v sobě 77 vybraných zpěvů ewan-
gelických, swátečních a tolik též . . powšed-
ních . . ku kterému připojeno jest z modliteb
jádro. Nákladem Wácl. Kleycha 1720 bez
místa.

b) Rozkoše domu božího t. j. Arie na vše-
cka ewangelia nedělní i swáteční, z něm. W
Prešp. w 12. 1773.

c) W knize: Apatečka duchovní i domovní
jsau též písně nábožné Jana Blaziusa 1739.
(cf. num. 562).

d) Jesu benedicente! Milovníku písní ducho-
vních rozkoše nové pod libeznými titulmi dwa-
nácte drahých kamenů náprsníka Aronowa, a
tolikéž podobných téměř základů duchovního
Jerusalema s milostí a s pomocí boží jak v no-
vě složené tak pilně přeložené 1743 w po-
dlauhlém 12. str. 509. Připojeny některé mo-
dlitby a rejstř. písní. Též w Chrudimi wyti-
štěné u Josefa Košíře 1812 8.

e) Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa
domu božího, to jest, duchovní nábožné a pro-
nikavé arie, aneb písníčky na všechny ewang.
nedělní i swáteční atd. Z větší částky složené
w něm. jazyku od P. Beniamina Šmolka též
jiných . . nyní pak k rozšíření Boží slávy a
k vzdělání bližního do . . slowenčiny přelo-
žené 1745 bez m. w podlauhl. w 12.

f) Jazyk slovo boží zpiwající aneb libezné
a pronikavé písníčky k času rozličnému a k
zvláštním potřebám spořádané a na větším díle
w nově složené (od Jana Blaziusa mladšího)
1756 str. 272 w 12. Obsahuje písní 69. (Při-

pojena ku knížce: Celé srdce milosti boží w.
Modlitby t. r.)

120. JIRÍHO LABAUNA Pašije s notami
na kwětnau neděli a veliký pátek. W Praze
fol. 1721.

121. a) Modlitby rytmowní kratičké, i pí-
sníčky. Korunka dítek malých. W Pauchowě
1727, 1737. (Index).

b) Písníčky pobožné k slavnostem ročním
i obecným časům spořádané 1727. (Index.)

122. Nové písně o sw. Janu Nep. obzvláštním
patronu proti utrhawému jazyku dobrého
jména. W Hoře Kutné u Jiř. Woj. Kincla l.
1727.

Počínají a) Já na swětě zarmaucená atd. —

b) W mých auzkostech a žalostech atd.

123. Citara nowého zákona prawého boha
w předrahých Kristowě wíry tajemstwich, a w
swatých jeho libo-spěwně oslawující . . aneb
písně celoroční, nimiž wěrná duše každý čas
Boha chwáliti, při weyročních slavnostech mi-
lostně syna božího wtělení a předíwné swěla
wykaupení sobě potěšitelně připomínati, we
všech potřebách zkormaucenau mysl obweseliti
může. W Hradci Král. u W. J. Tybely 1727
w 8. str. 579, tamž 1746 str. 658. W Praze
u Ign. Průši w 8. 1752, 1762 str. 692.
W Král. Hradci u J. Pospíšila 1808 w 8. str.
608. Opět 1820 w 8 tamž.

124. Nowá píseň welmi pěkná ke cti a
chwále nejsw. rodiče boží panně Marii Lau-
retanské, všem Marianským ctitelům na swětlo
vydaná. W Hoře Kutné l. 1728.

Počíná: Sem pospěšte zarmaucení k Lau . .

125. (Sine titulo). Píseň k P. Ježíši. W
Hradc. Král. u Wácl. Jana Tybely 1728.

126. Píseň o moci, diwich a zázracích sw.
škapuliře, kterak mnozí w velikých nebezpeč-
stwich a auzkostech postaweni jsauce a skrz
moc sw. škapuliře jak podíwně ze všelikých
těžkostí k wyswobození přišli; všem bratrům
a sestrám sw. bratrstwa Sodalmů k duchovnímu
potěšení. W Hrad. Král. u W. J. Tybely 1728.

127. JANA LIBERDY *Ανα Ω.* Klíč Da-
widůw k otewření pokladů králowstwi božího
w tajemstwi skrytých. Od jednoho, kteréhož
pomocník jest Immanuel (Jan Liberda). W Lau-
bně 1725, 1727, 1729, 1731, w Berlíně 1737
w 12. str. 306.

128. Písníčky nové k nejsw. rodiče boží
p. Marii, všem Marianským ctitelům k pobož-
nému jí uctění představené. W Hoře Kutné u
Jiř. Kincla 1729.

Počín. a) O Maria, moje radost, o Maria atd.

b) Twá milost Maria swatá at nás atd.

129. Nové pěkné písníčky k nejsw. rodiče
boží M. p. všem Marianským ctitelům k zpiwání
představené. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla l. 1729.

Počín. a) Maria, Maria, nad slunce jasnější atd.
b) Ach já zarmaucená od všech opuštěná atd.
c) Stotisíckrát, milionkrát, budíž ty atd.

130. Písně nové k vzdělání církve boží Hennersdorfské, w Laubně 1730 w 8.

131. Harfa nowá na hoře Sion znějící atd. W Laubně u Mik. Šilla 1732 w 12. str. 166. (Z něm. přeloženo od JANA LIBERDY, ceny prostřední.) Po druhé s přídawkem na světlo vydaná 1735 w 8. b. m. str. 232.

132. DANIEL KRMAN, Slovák, přeložil mnoho písní neb hymnů z německého, a sepsal předmluvu na kancional Kleicha. Od něho nepochybně pocházejí: Nábožné arie, které podle svého obsahu jednak při výročitých slavnostech a památkách, jednak při rozličných zvláštních příležitostech o slově boží a rozdílení vraucnosti při službách božích w církvích křesťanských zpívány býti mohou, prací a nákladem Daniele Krmana atd. W Baňské Bystrici w 4. str. 34. s nápěvy. (Oznam w Kal. Fejerp. 1831. Rozl. Pr. 1831 č. 39.)

133. Rorate, radostní zpěwové Rkp. Mus. 572 též od r. 1735, num. 571 a 364.

134. Rorate obdlažni, w Mladé Boleslawi 1735 w 4. (Index).

135. Žaltář celý proroka a krále sw. Dawida w rytmy uwedený, w Lipsku 1736 w 8. u Sam. Ber. Waltera. W Praze w 8. u Schönfelda (1784?)

136. W knize Jiřího Ambrosiusa příprawa k smrti roku 1742. Písně duchovní str. 296 zaujímají, mezi nimiž jedna od něho z něm. přeložena, a jedna ponaprawena; též we funěbrálu Jakobeiho jedna jím přel. z něm.

137. Zwuk ewangelium wěčného a prawdy nebeské hlasité zwěstování .. to jest, písničky nábožné jak na ewangelia a epištoly nedělní a ewang. swáteční podle textů obyčejných zpořádání, tak i jiným potřebám obecným i zvláštním přináležející, s připojenými modlitbami .. roku p. 1743 w podlauhlém 12. str. 375 a registr. 4/1, listů (od MATĚJE BODA) obsahuje 253 Bodových písní.

138. Serafinský slawicek aneb nábožné písně na slavnosti weyroční z mnoha set wybrané. W Praze u J. Norberta Fického 1743 w 8.

139. Ku knize: Přemýšlování w modlitbách přidány jsau písně aneb zpěwové duchovní w Žitawě r. 1745 str. 172 (špatná čeština).

140. Kancionalik we jménu ukřižowanego p. n. J. Krista, obsahující w sobě písně duchovní, 1745 w 8. (bez místa a tisk.)

141. WÁCSLAWA TROJANA písnička swatá, prawdiwá o wečeři Páně, 1745 w 12.

142. Jelen dychtici po tekaucich wodách aneb swatý otčenáš, s přídawkem písní od MAT. MARKOWICE 1746.

143. Žaltář a rozličné písně swa. od WÁCSL. WORLICKÉHO 1747. Rkp. weřej. bibl. XVII. C. 11. fol.

144. Sebrání některých wzdelawatelných písní 1747 w 8. (bez místa a tiskaře) (w Indexu 1744).

145. Hospodina srdcem i rty chválení neb písně duchovní staré i nové od JIŘÍHO PETRMANA shromážděné, přeložené a wydané. W Drážďanech u Jana Wilh. Harpetera 1748 w 8. str. 745 s modlitbami str. 47.

146. We jménu pána Ježíse ruční kancionalik domovní a pocestný, jádro písní duchovních .. nejwice z *Tranoscia* wybraných w sobě obsahující. W Laubně 1749 w 12. (bez tiskaře) str. 448. registr. Křesťanské modlitby připojené str. 85. W Prešpurku u Jana Michala Landera 1773 w 8. Tamže u Frant. Aug. Patzko 1775 w 8. W Jindřich. Hradci 1783 w 8. W Prešp. 1787 w 12.

147. Spasitedlné skrz libezný zpěw s duší rozmlawání o kříži wšelikého stawu a powolání lidí, kterýžto sám Kristus pán k spasení duší nám k spasitedlnému potěšení zanechati ráčil. W Litomyšli 1749.

Počíná: Probuďte se ze sna lidé atd.

148. Kancional, to jest kniha žalmů i písní duchovních. W Berlíně u Krist. Ludw. Kunsta 1753 w 8. od ELSNERA.

149. Kancional český bratrský, w Berlíně 1754 rozmnožený písněmi nejedněmi od JANA BOHUM. ELSNERA.

150. a) Písně jednoho prawdiwého milownika muk Ježíšových 1758 w 8. str. 40. (Weř. bibl. XVII. F. 177) (k té náleží:)

b) Přídawek některých církewních a kúrowých písní. W Berlíně u Kristiana Frid. Henninga 1758 w 8. str. 42, registrifik.

151. Knička litaní jednoty bratrské podle nynějšího u bratří obyčejného způsobu zpívání do českého jazyka přeložená w Berlíně u Krist. Fridr. Henninga w 8. 1758 str. 168. Opět pod názvem: Litanie a písně chwały církwí bratrských w nowě naprawené. W Berlíně 1774 w 8. str. 48. (Připojeny) Litanie swobodných bratří w církvích bratrských str. 14. (Předml. od 1770.) (Weř. bibl. XVII. F. 177.)

152. ANTONÍNA KONIÁŠE a) Písničky o tajemství wíry, dílem ze starých rukopisů wzaté, dílem od něho složené, (w Král. Hradci 1730 německy, potom) w Praze 1760 w 8. česky.

b) (Česky a něm.) u Ign. Prušy str. 792.

c) Písně na ewangelia nedělní celého roku spolu na ewangelia w pondělí a w auterý welikonoční, a swatodušní, jakož i na ew. w den slavný na nebe wstaupení. W Praze u Ign. Prušy 1760 w 8. str. 182 rejstřík. (Snad wytah z předešlé.)

153. Kancional wšeoecný swaté církve na

celý rok k větši cti a chvále boží, k potěšení všem prawowěřícím, zvláště pak slavného bratrstwa nejsvětějšího a nejsladšího srdce Ježíše ctitelům. Vydáný od duchovních pastýřůw, o spasení lidské horlivě pečujících, téhož slavného bratrstwa předložených w knížetstwi Těšínském w Horním Slezsku. Wytisť. w Opawě u Jana W. Šindlera, 1761 w 8. str. 640 a rejstříku 7 listůw.

Obsahuje 349 písní českých, 15 písní polských.

154. Učení kat. náboženství k užívání před cwičením křesť. w spěwowni rytmy uweveno. W Praze u Jana Karla Hrabý 1764 w 8.

155. Prospěšná knížka obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti aneb pěkné ranní, večerní písně, též způsob mši sw. slyšeti, se zpovídati atd. 1756, w Praze u J. K. Hrab. w 8. (tamž) 1766, w Litomyšli 1808 — w Praze b. r.

156. WADCEK JAN, kostelník [zlomek]; 1 list od r. 1763 we 4. napřed: Wyznání 1579. Čím se odplatím Hospodinu atd. Žalm 116, notau: Kdož se wáží atd. — Spasiteli.. celého swěta atd. (u Bočka).

157. Píseň nowá k sw. Janu Nep. chudých wdow a sirotků obzvláštnímu patronu, w Praze u Jos. Em. Diesbacha 1769.

Poč. O srdce mé, swatý Jene atd.

158. Kající písně k pěti ranám p. Jež. W Hradci Král. u J. Kl. Tybely, 1769 2 listy.

159. Nowé sebrání některých starých a nových písní a wersičků, 1774 w 8. b. m. str. 93 rejst.

b) *Idylické.*

160. Zdoro-sláwicek w kratochwilném háječku postawený. Z něm. *Frid. Spee* ¹⁾ přeložil ŠTASTNÝ KADLINSKÝ, w Praze 1665 w 12. též 1726 w 8. (s hudebními notami).

Nábožné předměty dilem pauze lyricky, dilem a to častěji idylicky představuje. Tato jest nejlepší práce jeho. *Wáclaw Tham* w swé sbírce: „Básně w řeči wázané“ 1785 přijal některé z Kadlinského zpěwy, daw jim směr světský s proměněním jmen swatých n. p. Ježíše w Melše atd.

161. Pustiny Swatojanské, od M. JANA PAUKARA, děkana Pardubsk. 1670 (selanky).

162. Při grammatice *Rosowé* (1672) jest mezi jinými básnickými pokusy též ekloga o narození p. tisťena, také w *Hlas*. II. 649. W Doležal. gramm. (1746), w Čechoslawu (1821 num. 92).

c) *Kantáty.*

163. Čtyry studně hlawních ctností, totiž: Maudrost, střídmost, spravedlnost, statečnost a

sila, w kterýchžto se shlížeje narcisek Nepomucký do obličje Krista se zamilowal atd. Působau Ignatia Jana Nepomuckého Hubatky, kantora Bydžowského (chron. = 1730). W Hradci Král. u Wácl. Jana Tybely we 4.

Jest to kantata duchovní ke cti sw. Janu Nep. w níž maudrost canto, střídmost alto, spravedlnost tenore, statečnost basso zpívají s instrumenty. Obětowano magistrátu Bydžowskému.

164. Ostrotupý meč s witězitedlnau korunau okrášlený (chron. = 1743). To jest swatý, a až posud neporušený sw. Jana Nepomuckého jazyk s Wáclawem králem w boji prawdomluvnosti... se potýkajici, a proto meč ostrý atd. od J. Jiř. HLAWY kněze cirk. W Král. Hradci u Wácl. J. Tybely (1743) we 4. listů 8.

Jest to kantata duchowní ne bez ceny poetické. b) Pravé pokání a zaufalstwi, zrcadlo Petra a Jidúše apoštolů na weliký pátek w kostele Náchodském skrze musikální oratorium představené, působau Jana Jiř Hlawy, kaplana Náchodského, w Hradci Králové u Wácl. J. Tybely (ho) 1739 we 4.

d) *Biblické.*

165. Historické obsazení o Danielowi pro roku božim SaLVs BoJeMlae atqVe perennls JVbILatlo In Deo Ipso slta est (1624) we 4. we wersích.

Začíná se: Daniel jméno hebrejské atd.

166. ADAMA TRAJANA z Benešowa a) Pauť Betlemská aneb o pastýřích Betlehenských, jenž nechawše věci zemských i stáda swého na straně s chwátáním šli k jeslím páně. Rozjímání utěšené w pěkných rytmiích obsažené, 1632 w 12. 2^{1/2} archu. b) Senectutis incommoda. Starých kmetůw nepohoda t. j. výklad milostný a nowý té řeči Šalomaunowy: Pomni na boha w mladosti atd. w 12. str. 72 bez roku a místa, (zdá se též 1632).

167. ADAMA SIMONIDESA: a) Zralé jablečko. Rytmy na weyroční ewangelia (1719) w 12.

b) Druhé slaďaučké a zrnaté jablečko (na epištoly) 1720, w Žitawě u Michala Hartmana w 12.

168. Bibli swatá rytlownými summowniky představená, jichž slova w tom pořádku se nalézají, že litery na místě jistém postawené, počet kapitoly neomylně, a kde newyhnutedlně potřeba toho wysledáwá, i knihu, z níž rytym takowý wzat jest, dosti zřetelně ukazují: čím všem milownikům písma sw. obzvláštně školní mládeži, k pamatowání na řeči a skutky boží Příležitost dáwá Sc. (t. j. Paulus DOLEŽAL Sakolcensis) 1745 bez místa, str. 97 a příd. listy 2 w 12.

Co werše bez ceny, co pomůcka ke čtení bibli

1) Trutz-Nachtigall (Cöln 1649) tak nazwán, weiln das Büchlein trutz allen Nachtigallen süß und lieblich singet. W. Gesch. d. altd. Lit. v. Scholl, 1844 II. 167.

dobré; jest dle M. Widemanna biblischer Gedächtniss-Redner str. 101.

169. J. N. J. Historia cirkewni starého i nowého zákona, z půwodních důwodů sepsaná summowně w rytmách obsažená, i k obecnému cirkwe prospěchu na swětlo wydaná od **MATEJE MARKOWICE**. We Wratislawi 1765 4 archy w 8.

Tu knížku tlačiti dal Ond. Škulteti kaz. s předmluwau, chwálu slow jazyka obsahující.

170. Čas bolestného umučení a newinné smrti pána a spasitele našeho Ježíše Krista na čtyry a dwadcet hodin... od jistého milownika spasitele (t. j. **MICHALA SEMIÁNA**) rozdělený. W Jeně wylisł Jan Kr. Strauss 1773 w 8. str. 70. (Wýjimek w. Tab. Poe. IV. 50).

e) Životopisné.

171. Gottfrida Jos. **BÍLOWSKÉHO**, faráře Letowského, ecclesiasticus cherub, cirkewní cherubin; aneb slavný a stálý w ohni a mukách wiry a sw. zpovědi zástupce Jan Sarkander, děkan Hollešowský atd. W Brně u Mart. Alžb. Synápowy 1703 w 8. A — C. kromě předmluwy.

Jest to život Jana Sarkandra 1620 mučeného w šatlawě w Olomauci od kacířů, we strofách čtwer wersů, z nichž dwa první stejné jsau. Takto se počíná: Do Morawy přicházím, k tobě Jene boží, w Holomauci nacházím tě u matky boží, Sarkander twé jméno, dávno zwelebo, po světě se množí.

172. Kapucín aneb o životě stawu a skutcích prawého kapucína. Z wlského *Capaleona* na česko od **SAMUELE** z **PILSENBURKU** obráceno. W Praze w 8. 1646.

Jest we wersích, a přitištěno k životu sw. Antonína od téhož auktora.

173. Historia o sw. Ewstachiowi (w rytmech). W Holomauci 1770.

f) Wěroučné (dogmatické).

174. Křesťanské učení wersemi wyložené (při katechismu katol.) od **FRIDR. BRIDELA**. W Praze 1681 w 12. (po smrti spisow.)

175. Wýtah učení křest. Modlitba p. pozdrowení ang. srownání apoštolské, 10 boží příkázání, patero příkázání cirkewní, sedmero swátosti atd. s nápěwy 16 listů; pak: Rozličné kající myšlénky hříchůw swých litující duše, obzwláštní o lidské smrtednosti atd. w české rýmy uwedené a na předloženau melodii spořádané. W Praze u K. Jana Hraby 1721 w 8.

176. Jiřího Ant. **HANUCHNY**, děkana Dobrušského, dialogus aneb rozmlauwání Wita s Wáclawem na setkání o věcech k spasení potřebných, w českých wersích na swětlo wydané, w Praze u Jiř. Labauna 1695 w 8.

177. Šim. Meyera katolické swědomi a odpowědi na jednakaždý luterianský smysl. Z něm.

na slowanský jazyk přel. W Trnawě w 8. obl. 1715.

Snad jedno s tauto knížkau: Katolické naproti werše o sprawdliwém upokojení swědomi a odpowědi. Z něm. tamž a téhož roku w 12.

178. We jménu páně! Florilegium biblicum aneb kwětná zahrádka biblická, w kteréžto hlawní článkové učení a náboženstwi křest. na swé náležité summowní částky, co nějaké tabule kwětné, rytrowně rozdělení, důwodnými řeči a... swědectwimi pisma sw. jako libezně wonnými... kwitky se ozdobují atd. od **DAN. SARTORIUSA**, 1742 str. 500 a dwa rejstr.

Hlawní článkové učení křest. w 1122 rýmů uwedení. Wiz průbu jich w Tab. Poe. III. 14. Předmluwa též wersemi sepsána.

179. Pisničky (k wzděláni welmi užitečné) obsahující w sobě nejhlawnější naučení a částky prawého křestanstwi (w Břehu 1745) 118 str. w 16. oblong. Předchází: Škola (křestanská) modlení atd. (u p. Bočka).

180. O čtyrech posledních věcech, o smrti, wzkříšení, posledním saudu, o životu wěčném a mukách pekelných (we wersích) od Pawla Strečka, w Puchowě w 12. (1750?)

181. Porádek spasení, do něhož wkročiti musíme, chceme-li život wěčný míti, od **JANA ČERNANSKÉHO**, 1 arch w 12. (bez roku a místa, okolo 1755?)

Jsau to hlawní částky wiry křest. pro dítky w rýmy uwedené s pěti modlitbami w rýmích a prose.

g) Modlitebné.

182. Modlitby rytrowní krátké. Přidawkové někteří k této knížce. (Cwičení se w pobožnosti). Wzdychání nábožná 1641 w 8.

183. Manuale latino-hungarico-slavonicum ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu generosi ac nobilissimi D. **PETRI HRABOWSKY** de **HRA-BOWA** etc. Bartphae (w Bardiowě) u J. Klósa 1657, též Barthphae excudebat Georg Sambuch 1663 w 12.

Český díl na 352 stránkách obsahuje modlitby w samých rýmích.

184. Rozjímání duchowní, jakbychom bohu slaužiti... měli, w werše české uwedená, w Hradci Král. u W. J. Tybely w 12. 1722.

185. Křestan wzdýcky se modlíci aneb modlitby sw. k času celého roku z wětší částky z nowu složené skrz Jafetowého jednoho potomka (t. j. **JANA GLOZIUSA PONDEL-SKÉHO**) l. p. VstaVÍČně se ModLte: nebo to jest WYLe Boží (1727) w 12. Modlitby w této knize se nacházející jsau rýmem, ač někdy planým, přiozdobeny.

186. Sw. *Karla Boromaea*, wznawače božího a arcib. Mailandského tak řečené protestaci

neb snažné prosby a žádosti na milého anděla strážce, složené k prospěšnému téhož swatého následování a tím snadnějšimu a potěšitelnějšimu dotčených protestací užívání v české rytmy uvedené skrze jednoho z klientů Boromejských a znouu na světlo vydaná v roce, v němž se psalo: aCh oDWrať o KarLe oD bIDné Wlasti, jIž hněW a trest boží Wojenské strastl. Wytušeno w Praze u Jana Julia Jeřábka 1745, str. 16 w 12. [Prawopis špatný].

β) Swětské.

a) Smíšené.

187. JIRÍHO WOLNÉHO weselé písň. W Hradci Král. 1822 w 12. str. 70. Sebrány od Fr. Wawáka, wydány od W. Hanky.

b) Čestné.

1) K swatbě swětské i duchowní.

188. ŠIM. LOMNICKÉHO Naučení manželské aneb rytmy prosté a krátké o sw. manželství... ku poctiivosti swad. weseli a sňatku uroz. p. Zikm. Kropáče z Krimlowa a na Letkách 1622 we 4. u Tobiáše Leopolda we 4.

189. Nowomanželům. K sňatku swadebnímu uroz. p. Samuele Jirího Trmana z Ostravy s uroz. pannau Martau Annau Millerkau z Wildenberku, dne 11 Ledna l. 1682, w Praze tiskem Jana Arnolta. Podruhé w Čas. Mus. 1828 č. 97. (Báseň časoměrná). Zpředu se nalézají naučení mravná: Máli maudrý a mladý se ženiti atd.

190. Swadební winš Samuelowi Korilimu w lat., něm. a slowenském jazyku pod titulem: von einer verkehten Jagd etc. psal M. Dan. Jesenský 1703 1 arch (fol. w Tab. Poe. III. 5).

191. Pranostika radostná šťastného manželstwa při swadebním weseli Karla Fr. Rosenmüllera s paní Helenau Klarau Klokotskau fol. 1722 (werše ?)

192. Prátelstwím Hygey s teologií towaryštwím, Hermann Leidenfrostské swadebné weseli, které roku 1726 8 Ledna slawně swěceno bylo, ozdobiti chtěl nowých manželůw bedliwý ctitel, (t. MATHIAS BELIUS compater), w Prešp. u J. P. Royera na 1 archu (w. Tab. Po. II. 19.)

193. Když Pawel Walaský při cirkwi Konclowské n. b. služebník s pannau Kateř. Palumbini 1771 w Prešpurku swadební weseli slawil. Jonas Palumbini, w Prešpurku fol.

194. Prátelský winš k druhému wejlowání D. C. H. panně Joachimě Mikowé, sw. praem. řádu w Duxanech professae, (léta, kterého welebna panna Mikowá požehnaný weil dostala, chron. = 1731 32 werše. Antonín Chyšecký a Magd. Chyšecká podepsáni, 1 list archowý s rytinami po krajích.

2) K nowému roku, k swátku.

195. Discursus Lipirona t. j. smutného kawalira de amore aneb o lásce per potentias et passionis animae suae wedený, w nowě na rozličné melodie a zpěwy složený od W. J. ROSY. Panně Anně Ludmile Benolowé wázaného darowáný r. 1651. Rkp. weř. bibl. XI. F. 1.

Skládání to důkaz tehdejšího vkusu pokaženého. Ukázka tištěna w Čes. Wěle r. 1834 str. 233.

196. Noworoční dar poetický (p. Janu Balthasaru, kterýž mu obětoval Kristian Pešek) we Wittenberku u Jana Háka 1700. Spisowatel jest vlastně DAN. KERMAN (w. Tab. p. II. 27.)

3) Ku pohřbu.

197. ŠIM. LOMNICKÉHO: Mrtwé památka aneb píseň krátká o poctiwé p. Kateřině Pruškové z Mšen. 1621 we 4.

198. In subitum obitum nobilis ac strenui equitis etc. to jest: Na pohřeb uroz. a statečného rytíře p. Henricha Straky z Nedabalic... † 1634 22 Prosin. W Litomyšli u Matauše Březiny 1635 we 4.

Jsau to werše lat. a české od MIKULÁŠE a WÁCSLAWA JEREMIÁŠE, JANA KRUPIA, WIL. JENIKOWSKÉHO, JANA KARCHEZIA, MARTINA PŘEŠTICKÉHO, WÁCSLAWA FALCO PIŠECKÉHO, listů 8. (elegicky).

199. Poslední rozžehnání Samuele Martinia z Dražowa, od MATĚJE JANDY Čechtického, w Pirně 1639 we 4. listů 10. (Elegie).

200. Carmina nad smrti synáčka p. Andr. Siwého lat. a česky od M. JOSEFA HELIADESA, sauseda města Trentina. Wyt. w Trenčině w domě J. M. hrab. Illiesskazy u Vokalia, 1639 w 8.

201. Taužebné nařikání nad rychlau smrti uroz. p. Ewy Fabriciusowé atd. 1640. W Litomyšli u M. W. Březiny, 1 arch we 4.

(Píseň elegická: Uznula že jsi na chwilkku atd. s latin. elegidion.)

c) Pochwalné.

202. Píseň o chwałě stawu sedláckého, z něm. w slowenskau řeč uvedená i také porozšířená, 1752 1/2 archu w 8. (připisuje se MATĚJI MARKOWICI).

d) Historické.

203. Písnička žalostiwá zdržující w sobě summowní wyprawowání některých příběhů zarmoucených, kteříž se od l. 1620 až do l. 1625 w král. českém dáli.

Začátek: Ej již čas přichází prorocství dáwného. swět skončení dochází cíle posledního atd. Ms. u Miltnera w Smečně.

204. Píseň o popravě atd. 1621 21 Čerwna od **WÁCSLAWA JILENSKÉHO**. Rkp.

205. Exekuci aneb wykonání ortele na těch, kteříž nejprwé králi Mathiášowi a pak Ferd. IImu se sprotiwili, w píseň uwdeno we 4. 1621.

206. **ŠIM. LOMNICKÉHO** a) Píseň žalostiwá o zkáze a plundrowání země české we 4. 1621.

b) Píseň nowá o táboru, 1621 we 4. (u P. Brož. z Prawoslaw).

c) Téhož o pokoji uherském t. kterak jest s Uhry pokoj slály učiněn. Píseň 1622 u Tobiaše Leopolda we 4.

207. České přesmtné rozzeznání pro opuštní milé vlasti wztahující se na r. 1622, kdežto pastýři wěrní w 1628 weřejně všickni následowníci kalicha páně z král. č. wypowieděni byli.

Začíná: Bůh tě žehnej česká země, s tebau se smutně laučím atd. Ms. (u Miltnera).

e) *Wojenské.*

208. Písně (české) vojenské — jichž skladatel K. M. Z. H. w Slawkowě r. 1634 žiw byl. Rkp. we 4. 8 listů (Boček).

f) *Životopisné.*

209. Písníčky o smrti dwau králů, Gustava Adolfa šwedského a Fridricha českého l. 1632 [w. Ochrana Sam. Mar. z Drač. str. 418] (od bratří).

210. Historie o žiwotu, smrti a pohřbu oswic. p. p. Albrechta Wácslawa z Waldšteina w rkp. od r. 1638.

Počíná: Smutný hlas se zas rozlihá, druhá rána prwní stihá atd. obsahuje 207 strof čtyrwersowych.

g) *Rozprauné.*

211. Obrazy z metamorfosi Ovidiowych s českým textem čili obsahem. Rkp. u malíře Machka.

Jest vlastně malování z něm. knihy u Johanna Wilh. Baura, we Widni 1641 w širokém 4. Nějaký Čech na místo něm. textu wepsal sobě český, welmi zlau orthografii. Začíná takto: Chaos, neb Zmazení bylo Před Stwořeňgim Swieta, to jest, že všechny žiwli a hwězdi, všichni w romadge Pospolu w gednom kundalu byli atd. listů 160.

212. Sors Pilarikiana. Los **PILÁŘIKA ŠTĚPÁNA** atd. W Žilině u Jana Dádana tištěna 1666 w 12. Po druhé s nápisem: Pamětné příhody Štěp. Pilářika Senického někdy kněze l. 1663 od Tatarůw jatého, ale zvláštním řízením božím ze zajetí wyswobozeného — wydál Boh. Tablic atd. 1804 w 12. w Uherské Skalici u Frant. Škarniela.

Wypisuje Pilářík swé příhody weršem osmyslalným, ač slohem na mnoze prosaickým, předece pro swau prostotu a srdečnost dosti příjemně. Tablic

opatřil to wydání přpisem, předmluwau, žiwotem Piláříkowým, krátkým wypsáním žiwotů ewangelických kazatelů w Uhřích a wypsáním smutného losu zajatých od Turka křesťanů z lat. hrab. Emerka Turza z Orawy, r. 1805 P. Tablic tu samau (nepřetištěnou) knihu k l. dílu slowenských weršowců připojil, a II. díl wydál 1809, kteráž sbírka sem z wětšího dílu náleží.

213. **WÁCSLAWA JIND. ZIWALDY** Zběhnutí šedesáte sedm let od l. p. 1600 až do léta 1667, (krátce) a rytmowně dowedené a skončené, w Praze w impr. akad. 1668 w 8. (lat. a česky). Rymování lehké ceny.

214. Píseň neb radostné prozpěwování w zemi české o oblehnutí a oswobození měst Pražských skrze 7 neděl r. 1757. Rkp. fol. 1 arch u pana Brožowského z Prawoslaw.

215. Staročeský Fridolin (powěst we werších), wyňato z katechismu 1684. Tištěno opět w Čas. mus. 1831 str. 277.

216. Písně dvě o milostiwém wyswobození národu českého z wel. potlačení, které Čechové we vlasti swé i na cestě do Berlína snášeti museli. Nepochybně jedno s tímto spiskem: (Sine titulo) písně dvě, jedna o probuzení, přenásledování a vycházení Čechů z vlasti strof 130 po 4 werších. Druhá o cirkwi české (Berlinské), strof 140. Wytíštěn. w Berlině u Doroty Luise Bosse, 1773 w 8. str. 47. (Weř. bibl. B. 135).

217. Leopold císař pán Římský (chron. 1704) tenkrát milé posilnil hezky; však Josef prwní císař náš pán již nimi potwrdil všeho nám, vivat Josef (chron. 1709). (Na konci:) Wytíštěno w St. m. Pražském u Anny Kateřiny Arnolowoy, 1710 we 4. A—E3.

Jsau to písně wyprawující powstání pořádku owčáckého, jež owčáci wolní skrze hrab. W. Chynského u cis. Leopolda I wymohli, a od Jos. I potwzení dostali. Dvě jsau od Lukáše Wolného, (Skladatel Lukáš Wolný w ten čas hospodář owčina Kratoňského léta welice tesklivého, chron. 1709) jedna od Wácslawa Wolného.

218. Lamentaci po spáchaném skutku Jana Kučery, kantora Radborského (swau ženu zabiwšího). W Iloře Kutné u Jiř. Kincla, 1736 w 8. listů 5. (Píseň).

219. Kratičká historia králowství uherského we werších od **MATĚJE MARKOWICE**. Rkp. we 4. 4 archy (okolo 1745).

220. **JANA CHRASTINY** rozprávky. W. Tablice slowenští weršowci, 1805 a 1809.

221. Píseň o krásné Mageloně, w Praze 1685 w 8.

h) *Popisné.*

222. Žalostné diwadlo neb píseň o welikém rozwodnění w Čechách a we Slezsku 1736. W Kutné Hoře u Jiř. Wojt. Kincla, 1736.

223. **MATĚJE MARKOWICE** Wypsání

stolic království uherského a kratičká historia království uherského ve verších. Rkp. 3 archy ve 4. (okolo r. 1745.)

224. Žalostné vypsaní pádu a wyvrácení předního a nejhlavnějšího v zemi portugalské města Lissabony, skrze neslýchané zemětřesení.. (1755, 1 Listop.) k probuzení a výstraže lidí bezpečných... ve verše uwedené atd. od JANA ČERNANSKÉHO, 1757 w 8.

W 7. Ších o zemětřesení vůbec i obzvláštně o Lissabonském poučuje, a potom o něm veršuje.

i) Proroctví.

225. Wýtah z dwanáctera Sibylliného proroctwí w píseň uwedený o předpověděné změně českého království kustrnutí a výstraže všemu lidu pro polepšení žiwota na světlo wydaný w 8. Wytisštěno roku tohoto, 1 arch (bez místa a roku). Píseň 117 strof čtyřřádkových po 8 syllabách.

Počíná takto: We jménu twém nejsvětější náš pane Kriste Ježíši začnu teď toto zpívání a Čechům ku polepšení atd. Předpovídá mimo obyčejné pohromy: krupobití, hlad, wojny atd. (vše vůbec) také zvláště: krále z národu cizího, strich žita zrn stoklasných za 100 grošů, owsa za 50. Praha že přijde k zmaření, powodeň až k obrazu pozlacenému na kostele Teynském! bitwu pod Bláníkem atd. Tisťeno často k. p. w Kosmonosích, w Litomyšli, w Přibrami, Jindřichowě Hradci atd.

k) Mraavné.

226. Knížka rýmowní jest tato: jeden každý wěz, měj zato, žeť není z jiných poslední, mnohá w ní najdeš naučení, z nichžto užitku nabudeš, jestliže ji pilně čísti budeš. Ku kteréžto přidáno jest rozmlauwání otce s synem o hospodářství, w Litomyšli 1626 w 8. Opět 1720, w Praze u Jiř. Labauna. — W Holomauci 1772 w 12.

227. Nadpisy we dskách zemských.

Nacházejí se tam některé verše mraavného obsahu od místopisatelů kwaterny zakládajících wložené. A. Musil, ingrossator, zveřejnil odtud w Čas. mus. 1842 na str. 611 sl. a) Od Wil. Malowce Kosore z Malowic od r. 1576 veršů 41 takto počínajících: Pane bože rač pomoci. Wíra, láska utuchla, nepravost se rozmohla atd. b) Veršů časoměrných 68 z pěti rozličných kwaterů od r. 1672, 1676, 1677, k. p. z Kwateru smluw swadebních tento počátek: Láska a wíra slowem, jak spojila manžely swazkem, tak sobě wěrně slowo drže a platě wěno atd.

228. Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluwem o femeslnicích. Pridána abeceda o wadách ženských. Wše to weršemi, kterých jest 8 neb 9 tisíc na listech fol. Rkp. čel p. Čelakowský.

l) Mrawokárné. (satyrické) ¹⁾.

229. Postilion extraordin. pošta w nowě narízená a do říše wypravená hledati krále nowého minulý rok ztraceného we 4. 1621, w Praze u Tob. Leopolda, listů 14.

230. Allegoria. Proteus felicitatis et miseriae tchicae od FR. JANA FLOR. HAMMER-SCHMIDA, w Praze 1715. Po druhé od Hýbla wydán, w Praze 1817 we 4. str. 15. 1829? (Michl). Jest to obraz satyrický neb wypsaní mrawů českých, w latinskočeských makaroních tak nazwaných, počínající: O staročeská země! fueramus Pergama quondam etc. Aleš Pařízek některé verše přidělal.

231. Panenský počet hlawní, na příjem a wydání panen, braků, zubkyň, mazlíků, též sklepowý všelikých jak krásy, listů, studů, tak zubůw a koží panenských w sobě obsahujících a 1 Jan. usque ad 31 Dec. 1712 (Index).

m) Dramatické.

232. Sigmund mučedlník, král burgundský. Drama newkusné purkrabím pánu z Martinic připsané co příznivci tovaryšstwa Ježíšowa, a w Klatowech prowozené r. 1655. Další zpráwu wiz w Č. Wěle 1845 str. 263. Všech sedm planet čili sedm českých sw. dědiců, hra k oslawení ženitby p. Adolfa Wratislawa Šternberka s Lucií Slawatowau atd. daná na diwadle w Jindřichowu Hradci. W. zpráwu Wlčowského we Wěle 1845 str. 267. [Potworný to vkus].

233. Potýkáni mučedlnické, skrze kteréžto Gervasius a Protasius bratří witězstwi nad tyranstwím obdrželi, když smrt podstaupili. K diwadlu předstaweno od šlechteté mládeže páté školy s. a. Rkp. weř. bibl. z počátku XVIII stol. XI. A—5. num. 7. fol. 84.

234. Zasnaubení duchowní prawého Šalomauna Ježíše syna božího s swatou Sekundinou (to jest Druhoslawau) pannau a mučedlnicí Římskau na jejím slawném z kostela všech sw. do kostela sw. Ignacia kolleje Tow. J. w Jičíně nad Cidlínau sw. těla přenešení, od... mládeže w Zpěwo-komedii vůbec wydáné l. 1658 14 Čerwence we 4. W Praze w kolleji blíž mostu, 2 listy.

Jest toliko obsah dramy we 3 aktách.

235. Winice pána zástupůw od dělníků židowských spuštěná... při obnowení auřadu Marianského wel. bratrstwa.. w bolestném diwadlu na světlo daná w kapli Betlemské 15 Března 1665. W Praze w kolleji we 4. čtyry listy.

Jest toliko obsah diwadla, mimo jména auředníků Marianských.

1) Při jiných spisech zde onde jednotlivé satyrické zpěwy neb stati se nalézají, k. p. Při písniích protestantských w rkp. weř. bibl. XVII. H. 32.

236. Obnovení auřadu Mariánského wele-slawného bratrstwa českého pod titulem na nebe wzeti blahosl. Panny Marie w slaw. městě Pražském na ten čas w kaple Betlemské shromážděného, w krátkém diwadle předstawen l. p. 1670 27 Čerwence, w Praze u sw. Klím. we 4. 1 list.

Jest toliko přehled nebo obsah diwadla, w pěti východech a zawírce.

237. W přídawku o českém básnictwí u Wácslawa Jandita grammatica linguae boh. methodo facili etc. Pragae 1705 w 12. na str. 62 stojí:

a) Příklady českých komedií mnohým se lsbějí ty, které jsau o božím těle w Kutné Hoře, jako léta 1700 před hawiřským domem produkované, a na str. 63. Následuje dvojí příklad českých komedií w Čechách nedávno udělaných. Wypis jich jest tento, jakž následuje slovo od slova.

b) Žalostné Vale, aneb Wlastislaw rodu a vlasti své w cizích zemích rek slawný ku poctivosti wysoce urozeného p. p. N. et titul. z království českého na wojnu odjždějícího při žalostném s swými rozlaucení na diwadle představený. Wýtah komedie. Nyní následuje obsah předhry, každého z dewíti aktůw, choru a závěrku. Pak kdo byli herci, totiž nejmladší syn wys. uroz. pána N. se třemi jinými mladými pány nižšího stawu, jich panose, a služebníci na hradě, kdež se ten kus provozowal. Náradí diwadelní měli z Prahy, a místo kulia španhelské stěny a opony.

c) Na str. 68 — 70 wyčítá jiný kus: Bellum religionis, aneb rozličná hádka a pře mezi dwěma hlawníma městy, Prahau a Gnězdnem o tělo a swaté ostatky swatého Wojtěcha b. Pražského. Tento kus provozován byl u přítomnosti jednoho polského magnata o rodinách jistého českého pána jménem Wojtěcha, na diwadle w Praze.

238. Králowna Esther Mariae na nebe wzaté znamenitý obraz, při obnovení auřadu Mariánského weleb. bratrstwa českého pod titulem na nebe wzeti blah. P. Marie při koleji tow. Jež. wyzdwiženého, od dotčeného wel. bratrstwa k pobožnému diwadlu předstawen w Mariánském oratorium kostela Betlemského l. 1722 dne 19 Dubna. Wytiskl w Pr. Joach. Kamenický we 4. 1 arch.

Jest to vlastně jen zpráva o obnovení osob auřadních bratrstwa Mariánského s wýtahem dramatické básně Esther, s jmény hrajících studentůw z rhetoriky až do principie.

239. Charistus, rozpustilý mládenec, prawicí nejvyššího.. na cestu kázně.. přiweden, od akad. třetí školy t. J. na Now. m. Pražském, 1730.

Obsah toliko hry fol. 1 list.

240. Witězství bez boje a potýkání od školy druhé T. J. na Now. m. 1733.

Též obsah hry fol. 1 list.

241. Swěta marnost, od třetí školy T. J., w Král. Hradci 1730.

Též jen obsah hry fol. 1 list.

242. Jméno vlastní kwětu Nazaretského kwítku newinnosti Edmundowi... učiněno, na lešení přednešeno od menší školy mládeže při akad.

koll. t. J., w Praze u sw. Ignacia k diwadlu předstaweno, 1740 1 Čerwna we 4. 2 listy (toliko obsah).

243. Liliu virginitate candidum... in s. pelagio a rudimentorum schola Jičinii 1741 propositum we 4. (obsah toliko).

244. Slunce we dne Maria.. mysl oswěcující... w Arettowi, (w Jičině w koll.) 1742 we 4. list 1 (obsah toliko).

245. Společnost angelská w kautečku s knižečkau od s. Opilia šťastně získaná... od mládeže 4té školy w koll. T. J. w Jičině 1744 předstawená (obsah) we 4. 1 list.

246. Sw. Stanislaw Kostka w utikání witěz na lešení wyobrazený, w Praze u sw. Ign. od mládeže 1ní školy 1745 we 4. 1 list (obsah).

247. Josephus benedictus a Maria Anna nej-osw. arciknížátka rakauská k nebeskému korunování se chystající skrze pilné učení. Na hlawním křesť. učení w slaw. chrámě před Teynem 1746 4 Září od mládeže (obsah).

248. Od swěta wábený, od boha jatý Aloisius, w Praze u sw. Ign. 1747 we 4. (obsah) 1 list. Z udeření hromu spasitelně omráčený Karofil, od 5té školy akad. koll. T. J. u sw. Ign. 1747 we 4. 1 list (obsah).

249. Školní učitel Schreyer w Morawě okolo 1760 několik operet w hanáckém nářečí s hudbou wyhotovil, kteréž w morawských klášterích tam zde provozowali. Jedna dána jest we Wídni w domě knížete Kaunic-Rittberka od vlastencůw, ale tiskem newyšla. W jedné arii, kterau zpíwá Hanák, jakosti Hanáka žiwě se wypisují. (Zlob.)

250. Podobné dvě operety od Mauricia praconstrát. řádu, přijal P. Fričaj do Muzy morawské na str. 431 — 449, kteréž také z těch časů býti se zdají.

251. Kniže Honzik, činohra od jednoho zá-tahu, z něm. wzatá, w Praze 1771 u Hechenbergera w 8.

Herzog Michel jest jméno německé od Krugera půwodní; českau vydal P. Zeberer kancléř města Pražského. Ta komedie a b) Ponocný několikrát se provozowaly na Pražském diwadle.

d) Zábawné spisy.

252. Knižka velmi kratičká a kratochwilná o smrti a mládenci, kterýž na poswicení jda atd. w nowě wytištěno, w Holomauci u J. Hirnlowé 1765 w 8.

253. Prawdiwá báseň o tak nazwané krásné a jednom ošklivém zwifeti, wyt. roku tohoto w 8. 3 archy.

Počíná: Téhož času, když bohyně Arle své panování nad jinýma obdržela atd. Reč i wěc pod kritikau.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

254. J. A. KOMENSKÉHO maudrého Catona mrawná poučování, w češtinu uwedená W Amsterodamě 1662.

Po druhé od Rosy s nápisem: Dionysii Catonis disticha moralia, latino et bohemico metro edita. Maudrého Catona mravná poučování, od něho latinskau, pak od J. A. Comena českau zpěvořečností sepsaná a v Amsterdamě 1662 vytištěná, nyní zase s povolením duchovní vrchnosti přetisknuta, v Praze v impressi Univ. Carolo-Ferd. v koleji sv. Klimenta S. J. 1670 w 8. Po třetí týž Rosa při své grammatice (1672) je vytiskl ale změněné, jakž sám povídá na str. 487: Cum autem illa carmina boemica a me immutata et potiori ex parte aliter composita sint etc. Opět s nápisem: Učení dobrých mravů od mudrce Catona vydané, aneb moralia Catonis seu doctrinae ethicae omni hominum statui accomodata etc. Pragae anno 1672 impressae, (totiž v grammatice Rosově) nec non anno eodem honori celsissimi principis archiepiscopi Pragensis Matthaeo dedicata.. et nunc denuo recusa. Přidána jsou obyčejná pravidla, dle kterýchžto se dělají české komedie a karmina w 8. (bez roku a místa). Opět: Přísloví česká, k nim připojena jsou mravná naučení Catona v českých zpěvořádkách. W Praze w 8. 1705. Také při grammatice Janditové toho r. Doležal v své grammatice 1746 je z nowa ač ne celé vydal, spolu s předmluww Komenského, na str. 302. Podlé původního Amsterdam. vydání, v Praze 1842 wel. 12. u Špinkové. Počátek těch veršů jest: Kdožkoli svůj bezpečně život zde stráviti žádá, z zlých a nemliti věcech vážnauci škodlivě myslí; to čemu já té učím, teď bedlivě vážiti pomni atd.

b) P. Virgila některé básně přeložené.

Voigt act. lit. 1774 str. 167. Wlastnoruční listek jeho w Museum od r. 1655, 15 Febr., v němž Komenský na ukázkou, kterak český jazyk spůsobilý jest k veršům časoměrným, asi 15 veršů z Virg. eklogy IV přeložil, s tímto počátkem: Ultima Cumaei venit iam carminis aetas. Ostatní světa věk jest již tu Sibylly Cumanské atd. W. Čas. mus. 1842 str. 454.

255. Ovidia metamorphoseon 15 knih. Rkp. z XVII neb XVIII stol. w 8. (newázanau řetě), w Museum.

C. HISTORIE.

a) Wšeobecná.

256. Wawřince Suria commentarius rerum in orbe gestarum do češtiny z většího dílu přeložil JAK. BESKOWSKÝ. Rkp.

257. Příkladové z všeobecné historie sebrání 1624. Rkp.

258. Wýtah světa, to jest skrowná powědomost historie světské neb politické z obšírných historiích sebraná, a k snadnějšímu pochopení a k paměti mládeži školní v otázkách a odpovědích postavená. Léta páně 1743 školním žátkům w Libeznicích w kraji Kauřimském k cwičení podaná.

Tento wýtah potom tištěn byl w r. 1765, w Praze u Fičkovských a Hladkovských dědiců w 8. (Na konci uvedení stojí písmena: J. W. P. F. L. a Vic. F. to jest: Jiří Wáclaw Parubek, farář Libeznický a Vic. Foraneus.

259. Krátké uvedení k všeobecným příběhům starých i nových časů díl Iní. Příběhowé

lidu židowského. W Praze u sv. Klím. skrze Ad. Hagen faktora, 1770 w 8.

b) Říšská.

260. Co se s panem generalem Dilli (Tilli) a markrabětem z Durlachu zběhlo 6 dne měsíce Máje. W Praze u Štěp. Biliny we 4. 1622.

261. Dikččinění křesťanské, kteréž w celém kurfirštwi saském, w příčině slavné viktorie proti hrab. Tyllymu Janowi nařizeno jest, 1631 w 12. (Index).

262. Hermana Franka kontrfekt pokoje veřejného mezi okrškem křesťanského krále a knížaty a stawy papežůw a stolice Římské obstaráním od léta 500 až do 1635 we 4.

263. Wýtažní neb summowní zpráva, jak nedávno císařo-kurfiršto-baworská říšská armáda.. 24 -- 5 Listop. 1643 dvě francouzsko-weymarské armády.. zbila atd. W Praze impr. akad. we 4. listů 6.

264. Pokoj německo-šwedský, skrze nařizené k tomu jak Jeho Cis. Welebnosti a král. též koruny šwedské atd. w Münstru we Westphali dne 24 Řijna 1648 podepsaný a specetěný. W Praze u Jiř. Šipaře we 4. 1648.

265. Supplicati pokorná sw. Římské říše poddaných králům, kurfirštům, knížatům atd. — w Frankfurtě při wolení Římského krále podaná we 4. 1658.

266. Gruntowní zpráva o wolení a korunování Římského krále aneb císaře, též o slavnostech a ceremoniích, kteréž se při tom zachowávají, w češtinu uведенá od WÁCSL. JOS. PELIKÁNA, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. 1711.

c) Polská.

267. Confoederatio aneb smlauwa pánůw stauwůw polského králowství a J. M. krále polského wojskem k J. M. K. krále polského cti a wywýšenosti též i obecného dobrého wyzdwižení učiněná, w Praze u Lidm. Sedlčanské, 1656 we 4. arch.

d) Rakauská.

268. Jana Frid. Matenesia berla králowská a císařská nejoswicenějšího a katolického arcidomu rakauského, z lat. přel. od Joachima Alex. NICOLAIDES (a) Lišovského. W Praze 1635 we 4. (Autor chybně psal šestmectímého, nerozuměje tomu slowu.)

269. Sláva nejstarožitnějšího arcidomu rakauského na každý den přes celý rok wyswětlená, k šťastnému Ferd. III. tažení do českého králowství atd. z lat. Mik. Wernulea přel. Wácsl. Frant. Coelestinus (t. Ferus) we 4. 1628, w Praze. Opět 1635 we 4.

270. *Jana Tannera* legaci císařská, kterou na poručení cis. Leop. I k portě ottomanské... vykonal wys. uroz. p. Walter hrabě z Leslie. W Litomyšli 1669 w 8. u Arnošta z Dobrosławina.

271. *Diarium* hodnowěrné, aneb wysání toho, co se w čas tureckého dobývání cis. hlavní residenci města Widně zběhlo, od jednoho cis. oficira, který od začátku až do konce téhož dobývání w též městě přítomen byl, w Praze 1683 we 4.

e) Uherská.

272. Relaci aneb prawdiwá zpráva o uherském hlavním městě a králůw uherských residenci Budini, kterážto w r. 1686 od cis. a jiného křesť. lidu wálečného obležena... a dobytá jest we 4. (1686) bez místa a tisk. listů 6.

273. *Actus inaugurationis vexillorum*, to jest: poswěcování zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferencu jednoho regimenta oberštr wojskau expedici konati máje osm nových zástaw do chrámu Žilinského přinesti dal 1707 w Březnu učiněné. Wytisťené w Žilině w impr. Dadanské. Sepsal DANIEL KERMAN (mladší.)

f) Morawská.

274. *Prodromus Moravographiae*, to jest: Předchůdce Morawopisu, obsahující summowní wýtah všeho toho, co w též Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowí, obsírně položeno bude, zatím napřed wyslaný od swého autora M. Tomáše JANA PEŠINY z ČECHORODA, w Litomyšli u Jana Arnolta 1663 w 8. (bez čísla stránek).

g) Česká.

275. Bitwa u Jankowa dne 6 Března 1645 mezi našimi a Šwedy nešťastné swedená a od samého hrab. z Hacfeldu... popsána.

[Dle listu půwodního w archivu na hradě Náchodském chowapého, od Jos. Myslimira Ludwika]. Tisťeno w Mus. Čas. 1845 str. 43.

276. a) Poznamenání písemně dluhů, které J. M. C. Ferd. Ilmu w pokutě a právem odumrtím přišly. Rkp. fol. (Cat. Pelc.) b) Extract do sřsku potažených statků w Čechách za Ferd. Rkp. 1686 bibl. weř. XVII. E. 28. we 4.

277. Obsírná gruntowní zpráva onehdejší prošlé Fridlandské a jeho spolu puntowníků ohawné zrady. Wyt. w Praze we 4. 1634.

278. WÁCSLAWA KOZMANECIA krátké wysání 30leté wálky. Rkp. necelý jde až do r. 1645.

Odtud do r. 1668 doplněný a wydaný Vinc. Zahradníkem w Čas. mus. 1833 I. 92. II. 123. (řeč pěkná).

279. *Diarium* neb poznamenání zběhlých se wšelikých příhod počínaje od r. 1640 až do r. 1657. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. fol.

280. Repartici aneb rozwržení od r. 1652 z rkp. tist. w Čas. mus. 1844 str. 375 (od Erbeny).

281. WÁCSLAWA NOSIDLA z Geblic kronika, která pamětihodnosti od r. 1626 až do 1658 wýtá. Rkp.

282. Leto- a deňopis, to jest celého králowského Starého a Nowého měst Pražských léta 1648 patnácte neděl dnem noci trwajícího obležení šwedského prawdiwé a ubezpečliwé wysání, od JANA NORBERTA ZATOČILA z Löwenburku atd. w Starém m. Pražském u Kateřiny Černochové wdowy I. p. 1684 we 4. s figurami.

Po druhé w Praze u Jana Arnolta z Dobrosławina 1703 we 4. Též w Praze 1819 w 8.

283. Šetrná obrana a defensi relaci Kolo-wrato-Papenheymské J. M. Císařské připsané pod ochranau wydané fol.

284. Hrabě WILÉM SLAWATA sepsal historii wěku swého w Čechách dilem českým jazykem.

Balbin chwálí jeho českau wýmluwnost, a dokládá, že knihy jeho posud proto se netiskly, poněwadž prawda nepřizeň plodí, a on zhusta zasazuje se proti straně nekatolické. Rkp. fol. 9 a 10 swaz. w Hořowické, weř. a jiných bibl. Rkp. w Mus. num. 109 má nadpis: Slawaty z Chlumu a Košumberka Wíléma, de regno Bohemiae memorabilia. Příběhowé w králowství českém od času dwau z oken wyhozených atd. Jiní rukopisowé z XVII wěku num. 368, 369, 370 tamže slowau: Slawaty Wil. krátké poznamenání toho, co se w král. českém stalo od léta 1612, zvláště při též rebellii, když páni na hradě Pražském z oken wyhozeni byli. Jeden rkp. z XVII století u p. ryt. z Neuberka (wýtah ze spisů Slawatowých) fol. Z něho podán wýjimek do Čas. mus. 1845 str. 190 od J. Malého pod jménem: Příspěwek k historii české XVII stol. atd. Příběh wyhození dwau hrabat z okna r. 1618 též w rkp. weř. bibl. XVII. B. 26. a D. 29.

285. Wýjimky z kroniky rukopisné od r. 1688. Podal prof. Stárek do Čas. mus. 1845 str. 335.

286. Poselkyně starých příběhůw českých, aneb kronika česká, od prwního do nynější země české přichožu dwau knižat charwatských, Čecha i Lecha, vlastních bratří, až do šťastného panowání císaře Římského, krále českého atd. Ferdinanda prwního, wždycky wítěze slawného. K rozmnožení obecného dobrého, k zwelebení jazyka českého a k prospěchu bližního od kněze JANA BECKOWSKÉHO, křižowníka s čerwenau hwězdau na swětlo wydaná. Díl prwní, w němž se někteří cizí příběhowé nacházejí, kteří k domácím přináležejíce od nich se od-ciziti nemohli. S powolením wrchnosti, w králowském Starém m. Pražském u Jana Karla Jeřábka. Dokonalo se jednadctého Ledna (1700)

fol. str. XXIV, přípisu swatým patronům českým atd. textu str. 1040, rejstříku str. XLVIII ¹⁾).

Po 9 let spisował kroniku, užíw Hájka a mnohých jiných kronik a spisů, ano osobně nawštíwil všech míst w Čechách, Morawě a w Uhřích, kdež se něco důležitého přihodilo. Čeština má sice stopy wěku swého, a však dosti příjemně se čítá. Díl druhý posud w rukopisu ležící u p. p. křižovníků w Praze, jde od Ferd. I až do smrti Leop. I 1705. Má mnohé přidawky k prvním. Z toho tištěno: Dobyti Prahy od Šwedů r. 1648. W Čas. mus. 1829 a. 100.

287. *Miscellanea personas seculares et res potissimum civiles concernentia, ex archivis suppressorum in regno Boh. monasteriorum collecta ab a. 1426 usque 1720* (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 27.

288. Žalostný hrad, bolestný sklad wznešený swěta poklad (chron. 1720) t. j. slavné paměti nejjasnější a nejmoc. p. p. Eleonora Magdalena Terezia, owdowělá korunowaná Řím. císařowna, uherská, česká králowna atd. w slavném panování, w skrauseném pokání, w Kristu milování, w swatém skonání, na smrtoslavném 16 loket zwýši, několika sty woskowými swětly a lampami oswíceném lešení... w chrámě w Rakownice představená, w Praze 1720 we 4. listů 6 (popsání toho lešení).

289. Korunování císařowny a králowny české Alžběty we 4. w Praze 1721.

290. Nová sláva králowství českého, skrze nejšťastnější příjezd, nejjasnější slawně. panující Římské císařowny, špahelské, uherské a české králowny Alžběty Kristiny. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1721 we 4.

291. Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. kněžny III Velikého knížete Toskanského $\frac{1}{2}$ archu [1723.] U Rosenmüllera.

292. Slavné korunování... Karla VI w neděli 5 Sept. 1723. U Rosenmüllera.

293. Slavné korunování nejjasn... kněžny Alžběty Kristiny... 8 Zář. 1723 na hradě Pražsk. U Rosenmüllera.

294. Troji popsání, předně slaw. wjezdu králowského Marie Theresie do kr. měst Pražských, za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawowé... složili, za třetí její korunování w Čechách od J. Jindřicha Ramhofskeho (1743) fol. s obrázky, w Praze u Karla F. Rosenmüllera (bez r.)

295. Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z' dobroty božské hojně wsatě uťinilo užitek stý. Luk. 8 kap. 8 w. Takowého

užitku krátké představení. Předně odkud, a z jakého národu má počátek národ český, a kterak se w této zemi osadili, též o začátku s. katolické, a nikdy w české zemi nepřemožené Kristové wíry, stálé horliwosti, též i jiných chwalitebných činech a skutcích, též o klenotech, bohatství, wojnách a českého národu udatnosti; item o mnohých příhodách a kacířství w české zemi, všechno z hodnowěrných spisowatelůw a knih sebráno, a ku potěšení slawného národu a ke zwelebení jazyka českého, od upřímného wlastence sebrané a sepsané anno 1754, w Hradci Králowé 1754 w 8. str. 467.

296. *Diarium*, to jest každodenní poznamenání toho, co se skrze pruské... obležení města Prahy w r. 1757 každodenně stalo. W Praze u Ign. Prušy 1758 we 4. str. 40.

297. *Boh. Balbina* Epitome aneb wýtah knihy historické, obsahující w sobě paměti české, z lat. přeložen od PAWLA PUČÁLKY, far. Kardašowé Řetice. Rkp. fol. na konci uhnily w Mus.

h) Měst jednotných, panství atd.

298. Paměti rytíře MIKULÁŠE DAČICKÉHO z HESLOWA. Rkp. fol. w Museum.

Jest wlastní letopis horního města Hor Kuten, w němž oba Dačići Ondřej otec a Mikuláš syn jeho žiwi jsauce 1510 — 1626 mnoho zaznamenali. Nejvíce zpráv wztahuje se na Hory Kutny a okolí jejich, však též hist. česká, zvláště za panování Rudolfa II, Mathiáše a Ferd. II obsahuje se na mnohých místech. Rkp. Mus. 367. Wypisy tištěny w Čas. mus. 1827 d. 77; 1828 a. 39; b. 81, c. 25; 1829 b. 76.

299. Písek město; některé listiny jeho se týkající od r. 1431 do 1617. Rkp. weř. bibl. XI. A. 15. et B. 2.

300. Paměti města Mezříče pod Rožnowem (Walachisch Mezeritz). Rkp. obsahující zádawý a nátlisky toho města w 30leté wálce od r. 1622 až do 1629.

První tam kat. far. byl r. 1627 Petr Wlak, za něhož nechtějící ptištaupiti ku kat. náb. wězením trestáni byli.

301. Kronika města Laun od l. 1490 až do 1631, sepsaná od PAWLA MIKŠOWICE. Rkp. půwodní w Duchowě.

302. Rozdělení statkůw Litenského a Lochowského na 2 dily. Díl druhý Lochowský l. 1640. Rkp. mus. 750.

303. FLEŠKYN z AUERSPACHU MIKULÁŠ, heitman hradu Pernšteinského: *Diarium* obležení hradu Pernšteina od Šwedů r. 1645. Rkp. wlastní rukau psaný we 4. od r. 1645, u p. hrab. Mitrowského Wilh. přepsaný 1828 u p. Bočka 2 fol.

304. Baptista a Gera kancl. památky o městě Mezeříči. Rkp. W. Wochenblatt 1826. Num. 40 (Boček).

1) Zlomek z Poselkyně této nalézá se w rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. — Jiný zlomek téhož díla od r. 1596 — 1608, w rkp. weř. bibl. II. A. num. 4.

305. **SIWÝ ONDŘEJ**, měšťan a spoluradní m. W. Mezříče: Poznámání některých purkmistrů a rychtářů v městě Mezříči nad řekou Bečvou, za kterých paměti hodné věci se staly. Jest to kronika m. Mezříče od r. 1539—1648 pro moravskou hist. důležitá. Výtah z ní u p. Bočka.

306. Registra hlavních všelijakých příjmův Pražských mlynářův od l. 1653; počet tovaryšův, starších řemesla mlynářského měst Pražských od l. 1654; registra pánův mlynářův starších přísežných v král. českém od l. 1658. Rkp. Mus. 757.

307. Výsady králův českých od Karla IV až do Ferd. III (1353—1649) Starému m. Pražskému dané. Rkp. (saec. XVIII exeunte) fol. weř. bibl. XV. C. 11. fol. 9. squ.

308. Privilegia a swobody města Pardubic, až do Karla VI. Rkp. fol. u P. Brožowsk. z Prawoslaw.

309. Mistra Jiřího Bydžovského-kronika Mladoboleslavská od l. 894 až do l. 1654 sporádaná. Rkp. na Wyšehradě a v Museum.

310. Deym Kauřima města atd. od *Jindřicha Wacslawa ZYWAŁDY* Kauřimského, kněze Lomnického, v Praze 1659 v 12.

311. Paměti města Kojetína. Rkp. XVII věk. [tam we farní knihow.]

312. Paměti m. Lipníka. Rkp. XVII stol. tam w kanc. wrchnost.

313. Kniha památní m. Přerowa z první polow. XVII stol. obsahuje wszeliké příběhy a opisy všech listů téhož města. Rkp. fol. při téměř městě.

314. **HANKE von Hankenstein**: Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz v. J. 1642—1650 něm. a český. Rkp. w Mus. moraw.

315. Černé knihy práwa loweckého na hradu Buchlowě 1562—1654. Rkp. fol. we sbírce Cerroniho.

316. Privilegia pánův Nowoměstských od Ferd. III. Rkp. Mus. 693. Instrukci.. k hospodářství, též při saudech atd. [od hrab. Waldšteina w Hradišti] Rkp. weř. bibl. XV. E. 16. fol. listů 99 r. 1656 [pro kancelářství důležitě].

317. **BISATTO MIKULÁŠ**, písař města Třebíče, 1660. Paměti města Třebíče. Rkp. fol. (tamž).

318. Instrukci a informaci hospodářská pro panství Hradištské (Münchengrätz) s. a. (c. 1663) fol. Rkp. weř. bibl. XV. E. 16.

319. Černá kniha kr. města Hradiště, do níž se všelijaké výslechy a ortele zločincův wpisovati mají.

Výslechy r. 1663 jsau pro historii moravskou z ohledu strašlivého vpádu Turků a Tatarů do Morawy r. 1663 důležité. Rkp. XVII stol. fol. (Výtah u p. Bočka).

320. Paměti některé starožitné vyhledané

w přičině města Brodu Uherského, jakby dávno a od koho založeno bylo. Rkp. (psaný od **TOM. PEŠINY z ČECHORODU**) w Duchcowě, knihow. hrab. Waldšteina. Na konci psáno: Actum w městě Brodě Uherském die 15 Julii 1666. Dobner w monum. inedit. vytiskl ten spisek latinským jazykem.

321. **JANA KOŘÍNKA** staré paměti Kutnohorské, pod figurau dwaceti drahých rudních kamenů vyobrazené práci Jana Kořínka, w Praze u J. Černocha 1675 w 8. str. 376. Z nowu vydal J. Devoty, w Praze arc. tisk. 1831 w 8. str. 268.

322. Registra obnowování raddy Menšího města Pražského od l. 1630 až do 1680. Rkp. Mus. 482.

323. Urbář panství Pardubského od l. 1680. Rkp. w Museum.

324. Dějiny města Plzně až do r. 1680. Rkp. weř. bibl. fol. XI. chybný A. 15. (česky a něm.)

325. Manual aneb registra památek tovaryšův řemesla mydlářského od l. 1560—1683. Rkp. Mus. 583.

326. Některé památky vytažené z knih městských horního města Příbrami 1686. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 28.

327. Lamentaci ohňová, pláť a naříkání král. města Klatow, 8 dne Juli 1689. Rkp. Mus. 488.

328. Descriptio činův čtyř potentátův francouzského, brandenburského, saského a baworského, kterým maršem a wszelikými nehodami a s krvavým potýkáním mezi král. uhersko-českým lidem král. město Čáslaw potřeřilo, sepsaná od **FRAN. BOSANA**, měštěna Čáslavského. Rkp. Wochenblatt 1825. 76 (Boček) prawopis chybný.

329. **JANA FLOR. HAMMERSCHMIEDA** a) Historie Klatovská w sedm dílů rozdělená. W impressi arcib. Semin. l. 1699 we 4. silná 52 archy a 3 listy.

Jedná o pohanstvu Klatovském, o původu a zrůstu křesťanstwa, o sw. obrazu p. Marie Reyské, o zázračném obrazu p. Marie Klatovské krví se potící l. 1685, a o diwích a zázracích tam stalých. Má také důležité zpráwy o Klatowech a české zemi vůbec. Čestina prostřední.

b) Praha stará pod figurau krásného mládence představená při renovaci magistrátu. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 37. fol.

c) W Praze blaze kdo má peníze. Uroz. a statečným p. vládkám J. M: C. purkmistru a raddě kr. m. Praž. při obnowení l. p. 1715. 20 Máje sl. magistrátu obětováno. W Praze u Jiřího Labauna we 4. listů 14.

Reč historickými zprávami naplněná.

330. **WRBĚTICKÝ MIK.** Paměti městečka Slavičína od r. 1453—1708. Rkp. XVIII stol. fol. (Boček).

331. Plzeň, starokatolické, bohu, císařům a králům vždy věrné město. W Praze u sw. Klimenta 1716 we 4.

332. ČAPEK WOJT. WÁCSL.: Starobylá lázeň Mikulášská blíž wsi Wraclawi u Wysokého Meyta. W Litomyšli 1731. w 8.

333. Kronika města Brodu Uherského od r. 1019 — 1731. [Rozdílňá od wydané J. Dobnerem w Mon.] Rkp. XVIII stol. u p. Bočka.

334. Wypsání privilegii města Bydžowa nad Cidlinau psané r. 1732. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 38.

i) Rodá.

335. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem od r. 1589 sld. saec. XVIII. fol. Rkp. weř. bibl. XI. A. 3.

336. Erby některých panských rodin král. českého l. 1633. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 8. fol.

337. Rod pánů Čabelických ze Sautic, dávaje zprávy od l. 1448 až do l. 1648. Rkp. s obrázky štítůw w weř. bibl. XVII. D. 34. fol.

Jeden Čabelický byl při wpádu Jiřtha do Prahy; Wáclaw Čab. za Ferdin. (1648) komorník a wojenská radda, při ztečení Prahy raněn, zemřel a w Teyně pohřben.

338. Splendor et gloria domus Waldsteinianae t. j. muzy wraucností božskau literním uměním oswiceny od KAŠP. ZÁRUBY. Rkp. weř. bibl. XLVI. A. 127 a XVII. D. 42. b. r. fol.

339. Jména rodin stawu panského z rozličných knih sebraná. Rkp. weř. bibl. (bez r.) z XVII stol. sign. XVII. F. 36. we 4.

340. Vincentii ord. s. August. genealogia regum, principum, comitum dílem česky. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 16. 1659.

341. Ms. weř. bibl. XI. E. 16. we 4. listů 90 od r. 1683. Farrago collectaneorum genealogicorum et aliorum, obsahuje tabule rozličných rodůw českých s formulemi listůw lat., něm. i českých.

342. Památka rodůw rozličných pánůw 1686. Rkp. weř. bibl. E. 28.

343. Rodopis některých rodin panských č. genealogia Kapliřůw, Waldsteinů, Běšínů a j. atd. Rkp. 1698 fol. weř. bibl. XI. A. 13.

344. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem tamže.

345. Nejvyšší a poslední všech hodností i důstojností stupeň w febfku Jakoba wyobrazen (chron.) ke cti a slávě J. Exc. w. u. p. Heřmana Jakoba, hrab. z Černina a z Chudenic nejw. purkrabího.. na hradě Pr. w hlavním kostele sw. Wita 1710 4 Září wyzdwižen atd. W Praze u sw. Klimenta fol. listů 11. Popsání žalostného stawení (neb castrum) s nápisy jeho.

346. Karel František Rosenmüller: Registrík

aneb poznamenání všech wzácných rodů českých. Wydával od r. 1710; pak od r. 1722 obecný titulář všeho panství a rytířstwa w Čechách, při kalendářích Swato-Wojtěšských.

347. *Swětecký Petr* býwalý vicearchiwář knížecí w Třeboni, chystal k tisku a tištěným nawěstím r. 1767 oznámil spis pod titulem:

Rařka česká stawu duchownímu a náboženství, jakož i také nejvyšším, vyšším a nižším rodům, kostelům, klášterům, špitálům, městům, též budaucim kronikářům a zwláštňich rodů spisowatelům atd. na bezpečné a dokázané historicko-genealogické paměti ukazující, co jich jest na tento čas nejwětším dílem z někdy pánům z Roženberka w Třeboni zanechaného J. W. O. K. M. z Šwarzenberku nyní patřícího archivu wyhledáno a w pořádek uwedeno w 13 knihách sepsáno.

348. Rod panský ze Šternberka w Čechách, některé písemnosti jeho se týkající, poručenství, zápisky o statcích atd. s. r. (saec. XVII) fol. boh. Rkp. weř. bibl. XV. C. 18: fol. 5 sld. 37 sld.

349. Woračického (Frant. Helfrida hraběte) rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodůw českých s. a. (saec. XVIII ineunte) fol. lat. boh. germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 1.

j) Žiwotopisy.

350. ŠAROWEC JAN JAKUB z ŠAROWA: Gruntowní a prawdiwá zpráva strany osoby mé 1645. Rkp. jeho vlastní rukau 2 1/2 fol. Přidawek k historii morawské w čas šwetsk. wojny (u p. Bočka).

351. *Dreser Ant. Jos.*: Žiwot nesmrtný p. kněžny z Lichtenšteina. W Holomauci 1741.

352. Wězení a wyswobození Tobiáše Masniciusa, cirkwe llawské kaplana. Ms. XVII saec. 4. (Boček).

353. Běh žiwota Pawla Doležala od něho samého sepsaný. Ms. we 4. (Boček).

k) Denník.

354. Denník Widsenský od 1 Dubna až do 27 Čerwna 1761 we 4. Přestal pro nedostatek odbíratelů.

l) Nowiny.

355. Při kalendářích kladený býwaly nowiny věci nedáwno zběhlých. Takowé jsau k. p. W Staré Boleslawi w bibliotece Swatowáclawské při knize latinské následující tištěné l. 1683 — 7. a) Summowní relati neb jistá zpráva všeho toho, co při obležení císař. residenci města Wídně, jakž w témž městě tak i wen z něho t. w ležení tureckém... se zběhlo (1683).

b) Krátká zpráva, co se pod kommandau J. O. p. kníž. z Lothringu mezi křesťanskau a tureckau armádau u Ostřehoma l. 1685 dne 16 Sept. zběhlo.

c) O dobytí znamenitéi pevnosti Nowých Zámkůw od lidu císař. kterau Turek 22 let.. w své moci měl.

d) Wypsaní s dílem armády cis. p. generala Leslie k městu Oseku a Mostu jeho tažení l. 1685.

e) Prawdiwá zpráva o dobytí.. Budína w Uhřích. Z Widně od 5 Září 1686.

f) Prawdiwá zpráva o wítězství... nad armádau tureckau 1687. Též wypsaní pewnosti Patrasso a Lepanto, které Benátčané w království Morea Turkom odňali. Též o dobytí pewnosti zámku Malpo a Eseku.

356. Na r. 1719 a) Swadební hospodářství, které tyto poslední dni masopustní při dvoře J. M. C. we Widni držané býti má skwotně, we 4. list 1. (Jest popsání maškarady dworské r. 1719. b) Hrozný a nikdy slychaný příběh.. W Hallu (1719) t. zabiti čtyr newinných lidí Jiřím katem we 4. 1 list. c) Species facti aneb zpráva o jistém podvodníku, který na wrchu Dirhoffen 9 mil od Prahy blíž Dauby wyzdihowáním pokladu lidí žálil we 4. 2 listy. d) Přehrozná, prawdiwá a dokonala zpráva o nešťastném marši armády šwedské 1 list. e) Wýtah slaw. wjezdu tureckého legata do Widně 1719 1 list. Téhož legata cesta do Widně 1 list. f) Wypsaní průvodu pohřebního p. J. W. hrab. z Gallas 1719 28 Čerwence we 4. 2 listy. g) Wypsaní cesty od hraničné Turka pewnosti Nissa až do Constantinopole cis. legata p. hraběte z Wirmontu; též audienci tureckého legata we Widni 1719 we 4. 6 listů. h) Průvod pohřební p. Ludwika H. Bechyne z Lažan 1 list we 4.

357. Rosenmüller Kar. Fr.

Pražské poštoušské nowiny auterní a sobotní we 4. Počaly vycházeti 4 Unora 1719 a psány od něho až do úmrtí jeho 9 Čerwna 1727. W bibl. weř. IV. B. 95 jsau roky 1720—1727 mimo 1721 a částku 1723. Oznámení zní takto: Předchůdce českého Postilliona, a neb předmluwa na nowiny české, jenž se u mne Karla Fr. Rosenmüllera impressora w kr. Starém městě na Uhelném trhu w domě u zlatého Kříže tisknauti, a dwakrát do týhodnu w autery a w sobotu se rozdávati budau... Nowiny ponejprw se budau vydávati w tu středu po hromnicích t. j. 4 měs. Unora léta přítomného 1719. Kdežto w prwních nowinách tak říkáje grunt založim mého budacého předsewzetí. Staw celé Ewropy laskawému čtenáři před oči postawim; posledního pokoja tureckého smlauwy w pamět uwedu, dobyťt jakož i odcizená místa jmenowitě doložim, vše cis. wojsko s rejstříkem všech nynějších regimentů náležitě poznamenám. Jedním slowem ničehož nepominu atd. Datum na Uhelném trhu u zlatého Kříže dne 25 Ledna 1719. [Celý ročník za 8 zl., číslo za 6 kr.]

358. Na r. 1721 a) Nowá sláwa král. českého skrze nejšťastnější příjezd... císařowny Alžběty Kristiny z Widně do Karlowých Warů we 4. u K. Fr. Rosenmüllera 1721 str. 37 (popisuje příjezd a každodenní konání králowny. b) Nowiny prawdiwé strašlivé spofádány tohoto 1721 roku, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 8. (bez r.)

359. Wýtah historický z celoročnch nowin, co se od měs. Srpna 1741 až do konce měs. Září 1742 stalo we 4. (bez místa a roku).

360. Nowiny od r. 1761, 1770, 1771. (Wid. bibl.)

m) Cirkwe a náboženství.

361. Spis morawských kněží o sjednocení 1620. [Ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 163 we 4.]

362. Dekret knížete Karla Lichtenšteinského

proti predikantům l. 1621 dne 13 Prosince. Rkp. weř. bibl. (saec. XVIII) we 4. XI. D. 14. fol. 65 též XI. A. 12, kdež také: Patent o wyhlášení pokoje 1650, a zpráva o podání města Wyskowa rebellantům (saec. XVII.)

363. JANA ROSACIA a) Koruna newwadlá mučedníkůw božích českých atd. bez r. a místa w 12. (Německé vydání z českého přeložené jest od r. 1621). Opět 1756, 1844 w Hřberku.

b) Přiwitání pobožné bohu wěrným a milým Čechům 1628 (Index).

364. Truchliwý t. j. smutné a truchliwé a teskliwé člowěka křesanského nad žalostnými wlasti a cirkwe bidami nařikání, dwa dily w 8. 1622.

365. Epitome aneb krátký wýtah a zpráva z rozličných kronik učiněná o tom, kdy která a jakau pomoci.. w těchto krajinách wira neb náboženství protřzení nastalo. W Olomauci u Math. Handle 1623 we 4. (Boček).

366. Compelle intrare. t. j. o násilném lidi k wíře moci tělesnou přidržování w 8. 1625.

367. Paměti lidí na wiru katolickau obrácených. Z rkp. 1627 tištěno w Čas. mus. 1843 str. 197. (S uwedením p. Fr. Al. Wacka).

368. Retunk duchowní wěrným a mnohými pokušeními zemdleným křesťanům ku posilnění podaný. Inc. Ach ewangelistí křesťané wedlé národu našeho českého krajané nejmilejší atd. — [aby neodstupowali od wiry ewang.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

Nowý opis 1825 ze staršího 1626. Rettunk proti Antikristu (Index), snad též jest kniha?

369. List (starších) bratří (z Polska) k rozptýleným posluchačům l. 1630 poslaný. (Wýjimek z něho w Obrané Mart. z Dráž. 1636 str. 63). It. 1632.

[Uwádí se w Ohlášení bratří, w Lešně r. 1635 str. 93.]

370. Listy dwa Bartoloměje Mitysky a Kašpara Hlawacia l. 1634 z Hollandu psané. [Ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 193].

371. Rozjímání potěšitelné o jistém a brzkém exulantůw, w zemi cizí pohostinu bydlících, do wlasti se nawrácení (Index).

372. Mathiáše Hoe zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papeženské přijali, přeložené od WIKTORINA MEZRICKÉHO. W Drážďanech 1629 w 8.

373. a) Instrukci a nařízení Jana Jiřiho, knizeze saského, kterak w jeho zemích léto milostiwé ewangelické držáno a slaweno býti mělo. W impr. Sam. Martiniusa w 8. 1630. K tomu náleží b) Modlitba, kteráž se na milostiwé poručení J. M. Kurfirského po wyznání a absoluci w ewang. milostiwém létě na kazatedlnicích říkati má w 12. (Index).

374. SAM. MARTIN z DRAŽOWA a) Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae we 4.

b) O předivném cirkwe Kristowé zachování.

c) Collatio Hussi et Lutheri, srownání těch sw. otců we 4. Poslední spis psal r. 1619, maje dowolení nahledati w biblioteku akademie. Wiz acta academ. B. 26. str. 117 (w arch. Fil.)

375. JIŘÍHO FERA mappa katolická, neb obrácení národůw všeho swěta, kterého wěku a času, a skrze které kazatele k poznání swatě wiry katolické jsau přiwedeni. S dowolením wrchnosti wytištěno w Starém městě Pražském u Pawla Sessia léta paně 1630 w 8. archůw 32, připsaná na 5 stranách podlé nynějšího způsobu mladšímu pánu Janu z Talenberku na Jankowě, Bedřichowicích a Postupicích, c. raddě.

Oddělení má tato: O obrácení Ewropy, prwního dílu swěta. O Russacích. O Mozkwanech. O Slowácích, jež Latini Gazaros jmenují. O Dacích. O Slowácích w Pannonii. O Kraňských a Korytanských. O Slowácích půlnočních. O Meklburských. O Bulgarích. O obrácení ostrowa Rugia. O Charwaticích. O Bosniacích. O Rácích. O Morawanech. O Čěších. O Polácích. O Slezku a Lužicích. O Prusácích. O Liwonii. O Pomeraních. O Litwě. O Samojitské zemi. O Němcích a jiných půlnočních krajinách. O Britanii, Ilyberrni atd. o jiných ostatních zemích a krajinách Ewropy, Azie, Afriky a Ameriky. (W bibl. weř. XVII. F. 63).

376. Auřad powinnosti duchowní služebníků křesťanských... Mělnickému bratrstwu literátskému těla božního... w 1631 létě rozdávauý, od K. Ondřeje Bart. Fiziřka z Jindř. Hradce, J. M. K. p. p. kardinála toho času vicariusa w kraji Boleslawském a děkana Mělnického. W Praze na St. městě u Pawla Sessia 1631 w 8. str. 517.

377. Církwi ewangelických w Čechách nynějších způsob. Rkp. od r. 1632 (w Žitawě).

378. Historie králowstwi Kristowa, to jest gruntowní wypsání podivného rozšíření, wrtkawého nestálého štěstí, a jistého uloženého času církwi Kristowé w nowém zákoně, kterak ona we všech mistech po swětě štipena býwá a od Židů, pohand, Turků, papeženců, kalwinistů a jiných nepřátel, hrozně protiwenstwi trpi atd. Skrze *Filippa Nicolai* latině wydaná, odtud skrze J. Artus z Kdanska do německého přeložená, do češtiny uwedená od BOHUSLAWA KŘINECKÉHO z RONOWA atd. u wynhání pro prawdu boží zůstawajícího. Wytláčená s powolením konsistoře Dráždanské w impressi M. Samuele Martinusa z Dražowa l. p. 1632 we 4. str. 456, mimo předml. a rejstř. Čeština dobrá.

379. JAN AMOS KOMENSKÝ. a) Řád cirkwe jednoty bratrské. W Lešně 1632 w 8. b) Oboji cirkwe, prawě i falešné, základ a starožitná trwanliwost prawě na hlawu Kristu hned w raji založené slowem božím a swátostmi

zřizenými až do skonání swěta se wzdelawající A. Dij. w 12. Připojeno řadu cirkewnímu jednoty, wyt. w Lešně 1632.

Oba tyto spisy zdají se býti od Komenského dle soudů p. Bočka; následující ale jsau beze wšé pochyby jeho, a sice:

c) Urozeného pána p. Jana Lasitského historie o původu a činech bratří českých kniha osmá od Jana Am. Komenského (z lat.) přeložená. Rkp. w Hernhutě 1649 w 8. Opět 1660. Pak u J. Urbana 1763, též 1765, w Hali Magdeburské.

Jan Lasitský sepsal auplnau historii o českých bratřích, z kteréž Amos Komenský osmau česky a latinsky wydal:

d) Historia o těžkých protiwenstwich cirkwe české hned od počátku jejího na wiru křesťanskau obrácení w l. p. 894 až do l. 1632 za panowání Ferd. II. W Lešně 1655 w 12. w Amsterdamě u Jana Paskowského 1663 w 12. a w Amsterd. (Žitawě) 1756 w 12. (bez m. a tisk.) W Hřberku u Jana Samuele Landolta 1844 w 12. Na konci: Historia o bratru Palečkowi.

Jest vlastně přeložení knihy od Komenského a jiných některých Čechůw sepsané latinsky, pro Martyrologio Jana Foxa, pod nápisem: Historia persecutionum eccl. Bohemae etc. w Leydeně 1648, učiněné knězem Adamem Hartmanem jakž widěti na str. 8 posledního wydání, kteréž spolu auplnější jest než latinské. Německy wyšla we Šwejcariích 1650 w 12. pak 1669 w 12. Zürich; konečně od Elsnera w Berlíně 1764, 1766, vždy w 12.

e) Kšaft umřající matky jednoty bratrské, kterýmž (w národu swém a obzwláštnosti swé dokonawajíc) swěřené sobě od boha poklady mezi syny a dědice swé rozděluje l. p. 1650 J. A. K. Znowu w Berlíně 1757 w 12. str. 28. f) Smutný hlas zaplašeného hněwem božím pastýře k rozplašenému hynaucímu stádu atd. W Amsterdamě 1660, w Berlíně 1757 w 12. str. 80.

g) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho (jinotajitelné?) W Hoře Kutné u Korce w 8. 1785.

h) Srdečné napomenutí k nawrácení se na prwní opuštěnau lásku jednoty bratrské, někdy rozptýleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy.. učiněné. A nyní pro upamatowání bídě roztržené cirkwe české, Berlínské a jiných jejich pozůstalých potomků při nowém wydání konfessi bratrské, také znowu s předmluwau wydané. W Berlíně u Kristina Frid. Henninga 1748 w 8. str. 56.

i) Poslední wůle neb kšaft, w němž upřímně Komenský o sobě i wěcech swých činí wyznání, jakož též i užitečné krajanům swým dává napomenutí. Od něho lat. sepsaná: pak do češtiny přeložená. Rukop. w Herrenhutě při Lasitském, kdež i agenda. Při knize: Útočiště atd.

w Hali Magd. 1765, též při umění kazatelském (1823) ¹⁾.

380. PAWEŁ SKÁLA ze ZHOŘE. a) (Wšecobná) historie cirkewní, ze spisůw a z pamětí hodnowěrných historikůw w krátkau summu uведенá a sepsaná. Deset dílů welikých we fol. rkp. půwodní. Wyprawuje historii cirkewní od časů apostolských až do l. 1624, již w dílu třetím počíná historii nowější od l. 1516 welmi obšírně. Jest to nejobšírnější dílo české literatury.

b) Chronologie cirkewní, w níž rozmanitě a pamětí hodní příběhowé w cirkwi boží od stwoření swěta až do těchto posledních časůw zběhlí s jistau poslaupností let se wypisují (w Duchcowě). Rkp. we fol. půwodní.

Wypisky některé tištěny w Čas. mus. a) Charakteristika králowé anglické Alžběty. b) Jindřicha IV krále franského 1831 str. 408. c) Obložení Malty od Turkůw l. 1565, tamže 1834 str. 257. — Tažení Karla V proti wolenci saskému 24 Dubna 1557 w rkp. weř. bibl. XVII. D. 26. num. 2.

381. Psaní učiněné lidu božímu w jednotě bratrské zůstawajícimu od starších kněží též jednoty 1633 (w Lešně) w 8.

382. Jednání náboženství se týkající za Ferd. III český a něm. Rkp. 1650 we 4. (bibl. Horowická).

383. O půwodu a wíře Mahometa, od SAMUELE ČASLAWSKÉHO r. 1671. Rkp. w 12. listů 6 (u Bočka).

384. Lodi cirkwe swatě rytěřující, na moři swěta tohoto, wluobitím semotam se zmitající, však nikdy neutunuté. W třech dílech popsána: 1. od stwoření swěta, 2. od narození syna božího, 3. od začátku křesťanstwa w zemi české. Wydaná od dvojčetihodného kněze Magistra PAWLA PUČÁLKY atd. Wytisťena w Menším m. Pražském u Jana Arnolta z Dobrowslawína l. p. 1677 w 8. menším str. 309 mimo rejst. Připis arcib. Pražskému hrab. z Waldšteina.

385. Staročeská wíra po zawržení pohanického bludu a modlářství wždycky swatá Římská katolická. Od FRANT. ANT. SCHARFA městys Bohdanče faráře. W Praze 1677 w 8. W Králowě Hradci nad Labem u W. Tibelly 1730. Lehčí ceny, než díla Pešiny a jiných z toho wěku. D.

386. Wywolená boží winnice obnowená, to jest: Prawdiwá historia: kterak cirkew boží, slowem páně, skrz dokt. Luthera obnowená,

w mnohém sauzení: Národu se zdwižení a w twrdém přenásledowání, jako ráže w trní wzrostlá a rozšířená jest atd. Na swětlo wydaná od K. TOBIÁŠE MASNICIUSA, cirkwe Illawské w Uhrích kaplana, a tehdáž exulanta. W Draždanech u Křištofa Baumana l. p. 1682 w 12. str. 360, kromě připsu paní Kateřině Sidonii Reway z Rewu atd.

387. Prawdiwá a krátká zpráva processu, kterýž... p. hrabě Jakobeus Belliogifofa (?) při wzeti kostela w městě Klašowě a při městanech před sebe wzal z XVII stol. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. num. 2.

388. JELÍNEK TOMÁŠ. Florimunda re-munda historia o počátku, zrůstu, zkáze wšelikého kacířstwa těchto wěkůw, nyní w českém jazyku wydaná od kněze magistra Tom. Jelinka, poëta laureato, faráře města Dačic. l. 1680. Rkp. [In der Auction nach Otto Steinbach. Wochenblatt 1825 76.]

389. Krwe newinné žižniwí wlcí Dioklecion a Maximian cisařowé Římští. Nalézají se také wšeliké památky kostela s. Wita na hradě Pražském se dotýkající atd. od JANA BECKOWSKÉHO u J. K. Jerábka. W Praze 1697 též 1751 w 8. w impr. w kolleji Tow. J. u sw. Klimenta.

390. M. KRISTIANA PEŠKA dwaustoroční cirkwe ewangelické památka, kteráž se l. p. 1717 strany obnowení cirkwe apostolské aneb reformacie, a l. p. 1730 strany wyznání wíry křesť. w Augšpurku před J. M. C. Karlem V učiněné w cirkwi české Žitawské připomínala. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. (bez roku) 8 listů.

391. FRANTIŠKA RŮHRA u sw. Jana při cirkwi české a něm. kazatele slawnost jubilaum ewangelického dne 31 Října po druhé držená na památku obnowení cirkwi ewang. skrze službu D. Mar. Luthera. [S písní M. Kr. Peška] 46 str. W Žitawě 1717 w 8. u Mich. Hartmana.

n) Papežská.

392. Pořádní příběhowé Hildebrnstwí aneb pap. mocnářstwí atd. od far. Foity (z XVIII stol.) Rkp. weř. bibl. XVII. A. 33. fol.

393. Ernesta Šalamauma Cypriani naučení o půwodu a zrůstu papežstwa: Z němčiny přeložil THEODOR de HYBLA. W Wittemberku u Jana Křištofa Třidelcha 1744 w 8.

o) Biskupstwí.

394. Krátké wyspání o processu slawné... m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. P. z Šleincí lho biskupa Litom. W Praze 1763 u J. Jos. Klausera fol. 2 listy.

1) Sam. Martinus z Drážowa we swé obraně proti ohlášení bratří 1636 w předmluwě prawi, že již drahný čas shromažďuje, spisuje a spravuje historii cirkwi ewangelitských českých, i dáwa krátký přehled toho díla swého. Stáwali kde rukopisu toho?

p) Kláštera, kostelů, špitálů.

395. Potvrzení, nadání, obdarování a swood kláštera Zarážanského od Ferd. II 1629. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 28. fol.

396. Historia kláštera Sedleckého, řádu swatého cistercienského. Sepsaná a vydaná prací K. SIMEONA EWSTACHIA KAPIHORSKÉHO, téhož řádu cist. na ten čas děkana panství Chlumeckého. Wytiskána v Starém m. Pr. u Pawla Sessia I. p. 1630 fol. str. VII. připsu (knězi Jiřímu Urattowi, opatu kláštera Zbraslawského), textu str. 114.

Historie jeho od roku 1143 až do 1628 může se mezi obecné české počísti. Balbin jej chwálí, že prostě pravdivě o swém klásteru píše, a že Hájkovu kroniku až do r. 1630 (vlastně 1628) dowedl. Ungar praví, že všecy poklesky swých bratří opatů odkrývá, a protož někteří tu kroniku nějakému hekatoliku toho jména připsují.

397. Sbirka notulí aneb výpisův listůw kláštera Doksanského se týkajících l. 1556 — 1623 fol. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 3.

398. Listiny kláš. panenského řádu praemonst. w Doksanech od r. 1336 — 1628. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 6. str. 351 sld.

399. Listiny kláštera panenského s. M. Magdaleny w Mostu (Pons) r. 1454 — 1628, w rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 12. str. 697 sld.

400. Ocularia, aneb oči skleněné starého Čecha, od kněze Jindř. Ondř. HOFMANA, w Praze 1637 w S. Ukazuje horliwost starých Čechůw w stawení kostelů, klášterů podlé abecedy wyčtených.

401. Registra záduší a osadních sw. Pawla w Starém m. Pražsk., do kterýchžto pilnější některé věci k témuž záduší náležející pro budauci paměti se zapisují od l. 1559 — 1642. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 4. fol.

402. Listiny kláštera Paulánského, w Praze 1627 — 1642. Rkp. weř. bibl. I. A. 26. num. 2. str. 245. b) Kniha památní špitálu s. Pawla w Praze. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 10. (od r. 1549 — 1681).

403. Listiny opatství řádu cisterciens. w Placích 1386 — 1643 II. A. 12. num. 11. str. 677 sld.

404. Chotěšowský klášter. a) Annales monasterii Chotěšoviensis. Tom. 1. rkp. weř. bibl. XV. B. 4. Tom. 2. tamž VI. C. 13.

b) Documenta monasterium monialium ord. praemonstr. concernentia ab an. 1197 — 1644, česky, něco lat. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 2. pag. 47 — 180.

c) Registrum robot a poplatkůw týká se též toho kláštera.

405. Privilegia monasterii Doxanensis (lat. germ. boh.) Rkp. od r. 1646 fol. weř. bibl. XV. D. 8.

406. Annales monasterii s. Coronae, ordinis Cisterciensis (lat. germ. et boh.) Rkp. z XVII stol. weř. bibl. XV. D. 7. et II. A. 12. num. 4.

407. List týkající se kláštera karmelit. bosáků w Pacowě, (we při opata s braběnkau z Wřesowec r. 1648) fol. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 9. str. 669.

408. Wýsady kláštera sw. Jiří. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 41. lat. a česky přepsané a srownané r. 1652 listů 31 (od r. 1224 až do Ferd. II). K tomu: Inventář w rkp. weř. bibl. XVII. E. 48. et II. A. 14 — 25.

409. Listiny kláštera Karmel. u sw. Hawla w Praze 1542 — 1665. Rkp. weř. bibl. II. A. 26.

410. Adversaria canoniae Carloviensis 1666 (lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XI. B. 7. Acta et conclusiones capituli Carloviensis saec. XVIII. Rkp. fol. weř. bibl. XV. E. 7. Confirmatio caes. super documentis canoniae Carloviensis 1702 fol. rkp. weř. bibl. XV. E. 14. boh.?

411. Manuale monasterii s. Agnetis (Anežky) an. 1667 (boh. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

412. Manualník, kniha pro klášter s. paany Anežky w Star. m. Pražském, w nižto se nachází wypsání fundací, potvrzení, nadání, wýsad císařůw Římských pro klášter w Teynci; celé příslušenství jeho a mnohých pamětí starobylých l. 1667. Praemittitur in separato folio confirmatio an. 1410 donationis Plichtae Žerotini de anno 1385; sequuntur copiae chartarum et instrumentorum ab an. 1410 usque 1667 boh. et lat. Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

413. Listiny kláš. Paulanského w Nowé Pace 1667 — 1675. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 7. str. 463 sld.

414. Acta prwní biskupské konsistoře Litoměřické, w rozepři faráře Třebnického s měšťany téhož města l. 1668 — 1678. Fol. česky, lat. a německy. Rkp. weř. bibl. II. D. 14. [acta juridica].

415. Listiny týkající se opatství Benediktinského u s. Mikuláše, za starodáwna u sw. Jeronyma, w Praze 1465 — 1679. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num. 1 str. 139.

416. Vallis virginum (Frauenthal). List opatství jeptišek řádu cisterciens. se týkající, na summu 1000 kop mišen. r. 1680. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 15. str. 987 sld.

417. Štěpánského kostela w Praze na rybníčkách staré paměti, sepsané od p. Vincencia a S. Quilhelmo. Rukopis we 4. 1687 (widěl Pelcl).

418. Třebnice město, wýsady a listiny téhož, kláštera sw. Jiří na hradě Pražském náležejícího města se týkající od r. 1299 do 1632,

w přepisu l. 1692 potvrzeném, též některé jiné písemnosti od 1550 — 1692 k témuž městu a klásteru se vztahujících (někt. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 6.

419. Písek, klášter u sw. Kříže, přepisy smluv a jiných písemností téhož kláštera se týkající od r. 1640 do 1695. Rkp. weř. bibl. XV. E. 13. et II. A. 12 num. 10.

420. Kniha řádu bratrství a řeholy kůru literáckého měšťanův města Žebráka l. 1695. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. E. 22.

421. Listové a písemnosti kláštera s. Kříže řádu kazatelů v městě Písku se týkající od r. 1434 do 1699, v pozdějších přepisech (z částky lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 1.

422. Krátký výťah slávy swato-swatého královského a výhradního kostela Vyšehradského swatých apoštolůw Petra a Pawla od J. FLOR. HAMMERSCHMIEDA, w Praze 1700 we 4. w arcib. sem. u Wolfganga Wikharta str. 22.

423. Wácslawa sw. klášter w Now. m. Praž. řádu sw. Augustina reformatorůw čili bosákůw — fundace jeho se týkající od r. 1623 do 1704 w pozdějších přepisech. Rkp. weř. bibl. XV. E. 4.

424. Wýpis listu císa. a kr. Leopolda I klášteru Karlovskému na jisté grunty l. 1704 daného. Rkp. weř. bibl. XV. E. 2. list. 46.

425. Wýsady, zápisy a listiny kláštera Třeboňského ř. kanovníkůw regulárních se týkající od l. 1402 — 1524 (z částky lat.) Rkp. 1708 fol. weř. bibl. XI. D. 5. str. 115 sld.

426. Listiny opatství s. Prokopa w Sázavě se týkající, od r. 1552 do 1708. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 13. str. 761 sld.

427. Vidimationes quorundam documentorum ad canonicam Trebonensem ord. s. Augustini pertinentium 1708 (lat. germ. bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. D. 5. Jeden list (prodej zboží od Jana Zubka z Samoše) jest w rkp. weř. bibl. XV. E. 14.

428. Liber copiatorum instrumentorum monasterii s. Joannis in insula cum subordinatis s. a. fol. (lat. boh. germ.) Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.

429. Akta týkající se založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w městě Plzni l. 1709 sld. fol. dílem původní, dílem popisy vidimované i sprosté. Vide weř. bibl. II. D. 16. num. 5 — 8, 11, 12, 14.

430. Ostrow aneb u sw. Jana pod Skalau. Listiny opatství řádu sw. Bened. se týkající od 1232 — 1710. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 8. str. 471 sld.

431. Kladruby, klášter řehol. s. Benedikta. Wýsady a listiny téhož kláštera se týkající od 1404 do 1719 w pozdějších přepisech (česky

mezi latinskými.) Rkp. weř. bibl. II. A. 10. Tom. I. str. 108 — 160. Tom. II. str. 1 — 703. Tom. III. str. 206 — 550 et II. A. 12. num. 3.

432. Třeboň. Listiny kláštera kanown. regulárních Lateranen. se týkající od 1439 do 1719. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 14.

433. Žádost almužny pro zachování od Františkánů swatých míst s obrázkem na archu česk. dole něm. W Starém m. Pražsk. vytisk Jan Wácslaw Helm. 1721. Rkp. w Mus.

434. Acta conventus fratrum Theatinorum 1667 — 1721 (lat. germ. et bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. A. 4.

435. Kniha zápisůw i jiných písemností týkajících se záduší kostela s. Kříže welikého w Star. m. Pražsk. od 1558 do 1730. Rkp. weř. bibl. XV. C. 5.

436. Listiny kláštera Augustinianů u sw. Wácslawa w Praze se týkající 1586 — 1732. Rkp. weř. bibl. II. A. 26.

437. Třeboň. List na zakaupení statku Doňswa od kláštera kanovníkůw ř. s. Augustina r. 1402 w přepisu od r. 1732. Rkp. weř. bibl. XV. E. 14. str. 14.

438. Inventář kaple s. Jana Nepom. we wsi Radlické, wel. panenskému konventu u sw. Anny a sw. Wawřince patřící od r. 1734 fol. Rkp. weř. bibl. II. A. 11.

439. KHELLA Jana Jos. Nepomucena mater o klásterě Zdiarském 1735.

440. Prospěšný potok wod na pahrbcích panství Náchodského hojně se preýstící od Daw. Ant. Nyeolla, direktora na panství Náchodském 1736, w Praze u Jana Norb. Fického w 8.

Jest historie o kostelu sw. Bartoloměje, kdež zámek a panství Náchodské spolu se popisuje, čemuž ale p. Bienenberg (Akerthümer des Kön. Böhm. I. str. 166. II. str. 130) w mnohém odporuje.

441. Wácslawa sw. klášter ř. s. Augustina w Now. m. Praž.; přepisy písemností téhož kláštera se týkajících, jichž originaly w archivu jeho se nalézaly od 1606 do 1739. Rkp. weř. bibl. XV. E. 15.

442. Listiny kláštera Trinitarů w Praze od 1692 — 1746. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num. 3. str. 249.

443. List Kartusianů we Waldeku (Valdicium) Instrumentorum concabii fundorum an. 1749 fol. (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 16. str. 999.

444. Spisové kláštera s. Maří Magdaleny řádu s. Františka w městě Stříbře se týkající, t. listiny a zápisy od r. 1420 (lat. od 1363) do 1751. Rkp. weř. bibl. XV. E. 9.

445. Kniha památní kláštera s. Wácslawa 1626 — 1753. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 23. fol.

446. Ostrow klášter u sw. Jana w Skále,

řádu s. Benedikta; přepisy listin, smluv, trhův z desk zemských, z urbáře atd. téhož kláštera se týkajících od r. 1084 do 1755. Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.

447. Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze na Karlově od r. 1407 — 1761. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 3. str. 785 — 1030.

448. Liber memorabilium parochiae Pauschoviensis eccl. s. Procopii et Nicolai 1603 — 1761 (lat. germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XI C. 10.

449. Registra záduší Baušowského 1603 — 1764 (něco lat. a něm.) Rkp. weř. bibl. XI. C. 10.

450. Listiny kláštera s. Anny w Praze ř. s. Dominika r. 1313 — 1764. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 1. str. 25 — 764.

451. Borowan (Forbes) documenta monasterii canonicorum regularium Lateran. concernentia extractus Bullarum in sacro Paschalis etc. ab an. 1412 — 1769 fol. (česky) Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 1 pag. 27 — 46.

452. Aula regia (Zbraslaw) Documenta mon. ord. cister. concernentia ab an. 1460 — 1770 Fol. orig. et copiae česky. Rkp. weř. bibl. II. A. 12.

453. Listiny kláštera sw. Kříže většního, křižovníků s červeným srdcem se týkající 1637 — 1770. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 2. str. 765. sld.

454. Listové kláštera u s. Jiří panen řádu s. Benedikta se týkající od r. 1145 do 1778. Rkp. od r. 1791 weř. bibl. II. A. 14 — 25.

455. Krumlovský klášter w. rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 5.

456. Acta circa monasterium Dobřanense ab anno 1260 ad 1780. Rkp. weř. bibl. XV. A. 3. fol. Vol. 7.

q) Řády.

α) S w ě t s k ý c h .

457. Zřízení nejjasnějšího a nejvyššího řádu Rúna, neboližto beránka zlatého, z franc. řeči w latinskau, a potomně z lat. w jazyk český před lety přeložené. Vytiskné w Starém m. Pražském u Štěpána Byliny 1622 we 4.

458. Rytířská sláva wys. uroz. p. Adama Bořity hrab. z Martinic... skrze obdarování zlatého rauna atd. W Praze impr. akad. 1646 we 4. 46 (o zakladateli rytířův zlat. rauna).

459. Okolostojícíne wypsání, w který čas, kde a od koho... řád zlatého rauna začátek wzal atd. (1721) we 4. bez místa 5 listů.

β) Duchovních.

460. JIRÍHO FERA Slavnost prwniho století tovaryšstwa Ježíšowa 1640 we 4.

461. Jubilná radost stoleté sw. Ignacia Loly pod nejsvětějším jménem Ježíšowým řeholi obzvláštní pobožností prokázána. Wyt. w Praze w koleji T. J. we 4. 1640.

462. Obyčejowé české kongregací. W Praze 1640 w 8.

463. Pořádkowé, obyčejowé, zachowávání atd. kongregací s. Isidora — založené w residenci Turanské 1666. W Brně Synapius 1690 w 24. (u p. Bočka).

464. Cwičení duchovní každodenní w tovaryštwu obyčejné koleje Jiřinské S. J. Léta 1657, vlastní rukau Jana Kořticiusa rkp. weř. bibl.

465. Mikuláše Lancicia spis o powinnošti bratří řeholních. Přeložený od JIR. CONSTANTIA. W Praze w koleji 1665 w 8. pak 1669 w 8.

466. Koruna knížecí aneb wěneček nebeský z dwadcti hwězd spletený t. j. 20 hlasy zvolená abatyše s. Jiří Anna Mechtyldis 1672. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 34.

467. Prawidla bratrůw tovaryšstwa p. J. kteří obzvláštní auřady mají, w Praze u sw. Klimenta 1684, 1724 w 8.

468. Rosenmüller, krátká zpráva o dáwnosti a starožitnosti kanovníkůw de poenitentia 1697. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 11. w 8.

469. Jarolima Veita regule áneb způsob žiwota bratrůw a sester třetího řádu sw. otce Františka, z něm. přel. W Praze u Anny Wor. Hamplowé, 1708 w 12.

470. Zvláštní tajnosti a skrytí pokladowé tovaryšstwa p. Jež. pro obecné dobré zjewení. W Praze u K. J. Hrabý we 4. 1731.

471. Začíná se regule blahoslaweného Augustina biskupa. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23.

472. Krátká obsaha na tlačenau předce pak nepotlačenau a od marného swěta opowrženau reguli a žiwot třetího řádu kajících od s. Serafinského otce Frant. ustanowenau, z něm. Romualdo Oenipontenského kapucína přel. W Král. Hradci u W. Tybelly, 1742 w 8.

473. Ustanowení neb konstituce sester řádu kazatelského. Rkp. na perg. weř. bibl. XVII. G. 24.

474. Potvrzení wolené abatyše kláštera s. Anežky, 1743. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 45. fol.

475. Guidona Bleiweisa Cistercium, t. j. swatý řád cistercienský w Sedlici slawný, w Praze 1701 fol., w Pr. u K. F. Roseum. 1743.

476. BENNONA kapucína: Náležitá zpráva regul atd. 1743, w Praze. Jerábek w 8. It. w Praze 1784. Hladký.

477. Řehola aneb zákon swatého otce Benedikta opata, též jeho žiwot od BONAWENTURY PITRA. W Brně 1760 w 8.

478. Bulla neb ustanowení Klementa papeže

toho jména XIV moci které potlačen jest řeholní řád vůbec nazvaný tovaryšstva Ježíšova, w Praze 1770 (?) w 8. u Joh. Prušowé wdowy . 1773 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

a) *Cesty.*

479. *Ignacia z Šternberka* výjezd z Bechyně do cizích zemí, 1664—5. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 25.

480. *Cesta tureckého velikeho legata, Ibrahim Bassa z Constantinopole* 12. Března skrze hlavní města až do Widně, kdež 14 Srpna 1719 svůj veřejný výjezd držel we 4. (b. m. a. r.)

b) *Zeměpis.*

481. *Registrum k mappě král. česk. náležející, w Normb. 1666 w 12. 3 archy.* Náleží sem, jak dalece česká jména měst, wesnic atd. obsahuje.

482. *Zpráva nynějších časů k čtení nowin.* Wytisknauti dal K. F. Rosenmüller (chron. vytisknauti dal Karel Rosenmüller 1719) 6 listů we 4. Jest statistický přehled Ewropy.

c) *Obyčeje národní.*

483. *Anekdoty a památnosti ze starých i nových spisowatelů wybrané.* Rkp. weř. bibl. XVH. G. 25. od r. 1624.

Jsou to rozličné příklady ctností a nectností neb jinák památných příhod, na mnoze i smyšlených zážrakůw. [Na str. 51 praví: Čteme anobř mnozi pamatujeme, kterak l. p. 1574, 25 Listopadu po západu slunce chasma neb ohniwé a jako hořícího nebe znamení widino bylo, a tak celau noc až do rána trwalo atd.]

484. *Kratochwilné a welmi weselé swadební smlauwy, aneb způsob řeči, kteréžto při swadbách hostem družba a jiní mládeňcowé přednáseti obyčej mívají.* Wytisťeno roku toho, když bylo swadbe mnoho w 8. 1 arch (bez r. a mista). Jiné vydání: *Smlauwy aneb řeči při swadebních slawnostech pro družbu, mládeňce a panny družičky.* W Hradci Králové w 8. str. 80 (bez roku) cf. Wawák.

485. *Krátké zwání na swadbu, též wydávání newěsty, a děkowaní rodičům ode všech pozwaných panů hostů.* W Král. Hradci w 8. 1/2 archu (bez roku).

486. *Desatero připíjení mládeňecké o wěnce pannám družičkám, při weselí swadebním, aneb wčivení, kterak mládenci pannám družičkám, jedné každé zvláště připíjetí při swadbě mají.* Nyni zase na světlo wydané, ku kterému jest přiloženo, jak zase družičky mládeňcům odpowídati mají. W Hoře Kutné u J. Wojt. Kincla 1738 w 8. 1/2 archu. W Holom. 1775 w 8.

E. FILOSOFIE.

a) *Mrawné spisy.*

487. *JAN AM. KOMENSKÝ a) Spisek o sirobě 1624 z božího slowa sebraný a sepsaný a l. 1634 w čas rány boží morowé w Lešně Polském wytištěný.* Jest od Komenského, jakž on sám dosvědčuje in *Catalogo scriptor. suor.* b) *Labirynth swěta a ráj srdce t. j. swělé wymalowaní, kterak w tom swětě, a wěcech jeho všechněch nic není než matení a motání, kolotání a lopotowaní, mámení a šalba, bida a tesknost, a naposledy omrzení všeho a zaufání: ale kdož doma w srdci swém sedě, s jediným pánem bohem se uzavírá, ten sám k pravému a plnému mysli upokojení a radosti, že přichází, od Jana Amosa Komenského.* Rkp. we Wratislawi w bibl. gymnas. sw. Magdaleny od r. 1623. Tištěn jest: bez mista (w Lešně) 1631 we 4. W Amster. 1663 w 12. W Berlině 1757, nákladem W. Tauzila w 12. W Pr. u Jana Sama 1782 w 8. nákladem W. Stacha, (obě poslední s obrázkem spisatelovým). Poslé w Praze podlé Amstelodamského (druhého wydání) nákladem Jana Nejedlého 1809 w 12.

Jedna z nejpěknějších knih celé literatury české. Přeložena do němčiny w Berlině 1787 w 8. (Philosophisch-satyrische Reisen durch alle Stände der menschlichen Handlungen etc.) W rkp. weř. bibl. XVII. G. 17. we 4. přepsán od Patočky w r. 1659. Maďarsky přeložen: Vilag Labirintusa etc. w Prašpurku 1805.

488. *Brausírna lidského jazyka celau abecedau na skrze wyswětlena, w Praze w staré kolleji 1637 we 4. (z lat. Jer. Drexelia) str. 703.* Mrawného a wzdelawatelného obsahu. Připis p. Jiř. Ad. Bořitowi hrab. z Martinic, kancléři w král. českém.

489. *JIRÍHO FERA Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů.* Latine, germanice et bohemice w 12. Nákl. děd. sw. Wáclsl.

490. *Communis vitae inter homines scita urbanitas. Šlechtnost, neb mrawnost w společném s lidmi obcowání. Wohlstand täglicher Gemeinschaft mit dem Menschen, w český jazyk uwedená a wytlačená w Praze 1629 w 8. oblong. u Pawla Sessia, 10 archů. Nyni w nowě wytištěná a vůbec wydaná. W Praze w impr. akad. 1645 w 8. str. 211 regist. Wytiskl (patrně i přeložil) Zikm. Lewa (poněwadž jak di w připsu, ji se na mále nacházelo).*

491. *Hádka duchowní mezi mlčenliwosti a wýmluwností, w Praze 1729.*

492. *Jeremiáše Drexelia orbis phaeton t. j. podpal celého swěta jazyk lidský, kterýžto rozpaluje kolo narození našeho, jsa roznícen od ohně pekelného. Z lat. přeložený (od J. FERA) a wydaný 1637 nákladem děd. sw. Wáclsl.*

W Praze w Karlodworské impressi u Jana Jos. Klauzera 1762 we 4.

b) Řád a správa obecná.

493. *Kašpara Šopia* královská rada hyšpanskému králi, kterakby všelijaké války vykonati mohl, we 4. 1621 od PAWLA PI-STORIUSA z Lucka přel.

494. Tetradion historico-politicum we 4. od M. SAMUELE z DRAŽOWA (Index).

495. Popis wěznůw w Nowém městě Pražském. Wykonán 1677. Rkp. bibl. wef. XVII. C. 9.

496. Ornamentum magistratus politici. Ozdoba wrchnosti světské, aneb kterými ctnostmi křesťanská wrchnost má ozdobena a okrášlena býti atd. wydaná od JANA MILOCHOWSKÉHO atd. w Drážďanech 1678 w 12.

Té knížěče Dan. Synapius slowenské verše předstawil.

497. Zpráva krátká nařízení pro zdravé a nemocné chudé. W Praze u J. Labauna w 8. 1692.

c) Vychování dětí.

498. De educatione juventutis, to jest: Mrawné a správné jednání, o mládeže cwičení a vychování, w kterémž skrze napověd a odpověd se dokazuje, co mládencům ctnostným prináleží a je okrášluje. Z francouzské řeči... w německau uwezené, a nyní... na česko přeložené, rozmnožené a předložené. Od JANA LIBERTINA... rodíče Rakownického... Wyt. w Praze w Plotajském domě, u Karla Jana Hrabý. Léta 1715.

(Na konci stojí): „Uctiwě se laskawého čtenáře žádá, jestli by se jaké chyby proti nynější ortografii našli (jakož se státi mohlo), aby takové nepřeliwě naprawené byly.“ W 12. XII. listů připsu; pak textu A—H. po 12ti J pak 5½ listů. We připsu suředním pánům města Rakownika jest pochwalná historie téhož města. Čestina chatrná. Opět w Praze u Jana Prušy w 8. 1753.

499. Pokladnice domovní pro dítky křesťanské. Rkp. (Sepesal JAN BLASIUS) (před r. 1719?)

500. Praktika cwičení mládeže w 12. Nákladem děd. sw. Wáclsl.

501. a) Knížka lozunků pro dítky na r. 1759, w Berlíně str. 51. b) Jiná pod jménem: Wyučující texty církwe bratrské, a obzvláštně dítek na r. 1764, w Berlíně w 8. str. 63. c) Jiná na r. 1765. d) Na r. 1770; tistěna 1769 w 8. tamž. K tomu náleží. e) Poznamenání, kterak wyučující texty církwe bratrské a obzvlášť dítek užíwané býti mohau. W Berlíně u Heninga w 8. 1763 str. 52.

Jsuu texty osobliwé a nějakau propowědi k. p. Neděle po nowém roku: „Staré věci pominuly, ai

nowé všecko učiněno jest. 2 Kor. 5, 17. Děkujem Ježíši, jenž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonní čas“ atd. Jmčeno lozunků, jakoby hesel, jest wzato z wojenského obyčeje, dle něhož na každý den nějakau propowěd za znamení a k ohlášení se swojim užíwáno. Podobné sbírky textů také pro dospělé lidi wydány jsau.

502. Psaní zdržující w sobě slova ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenství takových dítek a mladých lidí, jenž se časně k bohu obracují. W Berlíně u Kr. F. Heninga 1763 w 8.

503. Duchovní škola křesťanské mládeže. W Holomauci 1768.

504. Kniha pro dítky, nebo všeobecné ob-sahy a wyjádření o věcech, které dítky wěděti maji, a pochopiti mohau. Z něm. přel. ANT. SELISKO, w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Höchenbergera.

Jest to franc. knížka: Livre des enfans. Muho-tu zle kowaných slow nových z grammat. Pohlowsky.

F. MATHEMATIKA.

a) Počítárství a měřictví.

505. Knížka aneb tabula, w kteréž se ob-sahuje, jakým způsobem auroky wedlé nowého nařízení spočítati se mohau. Wypsáno z jedné tabule od WÁCSL. PETRŽILKY Sušického 1621. Rkp. wef. bibl. XVII. J. 14.

506. KARLA JAK. FERD. TUMY kniha počet hlawní interesní. W Praze w Hamplově impr. skrze Jan J. Hošekera 1706 w 8.

507. Gruntowní počátek mathematického umění, geometria practica, skrze který všeccky hlaub-ky, délky, šířky, pole, lesy, rybníky, lauky, za-brady, města, kraje atd. wyměřiti se mohau s připojeným nivelírowáním, neb wodním měre-ním, ponejprw w českém jazyku wydaná od WÁCSL. JOSEFA WESELYHO, přisežního zemského mlynáře a geometra; wytištěno w Praze, w Královém Dvoře, u Matěje Adama Högra, arcibiskupského impressora 1734 w 8. archůw 41.

Obsahuje toliko některá řemeslnická rozhodnutí úloh k délkoměřictví, plochoměřictví, tělesoměřictví a trojhranoměřictví náležejících, bez uměleckého spojání, bez uwozování důkazů, a málo k názvosloví mathematickému přispěti může.

508. PETRA KAŠPARA SWETECKÉHO prw hrubě wážený, (sic) nyní ale zawržený neboližto reformírowaný falešně zemoměření po-dlé nějžto mnozi obzvlášť w české zemi měření se ujímající p. p. suředníci, myslíwci... ne bez malých chyb pokračowali a až posawád pokračujau. W Jindř. Hradci u F. P. Hilgartnera 1738 w 8.

509. Krátké wysvětlení počtárského umění, w kterémžto nejprřednější základ a regule s při-

pojenými exemplý se vyjádruje. Vytisknuto l. p. 1761 we 4. archů A—E. po 4 listech F. 3 listy.

b) Hvězdárství, planetáře.

510. **JAKUB WÁCSLAW DOBRĚNSKÝ** Černomostský vydával asi 15 roků discursus sphaericos w českém a něm. jazyku, kdežto mnohá pěkná pravidla o zachování zdraví, prácech hospodářských, a nebi hvězdnatém atd. nalezti.

511. Planety pod kterau by se člověk narodil. W Litomyšli 1722 w 8.

512. Spůsob rejsování hodin slunečních. Rkp. od r. 1741 weř. bibl. XI. D. 11.

c) Kalendáře, prognostiky.

513. **D. ŠIM. PARTLICE** ze Špicberku kalendář hosp. a kanc. k l. p. 1622 též 1625 k poctivosti Wiléma z Wchynic a z Telowa. Vytiskn u Dan. Karla z Karlsperka. Téhož na r. 1637, w Praze u Jana Byliny. Též na r. 1638.

514. Nowý a starý kalendář hospodářský, kancelářský k l. p. 1623, ku poctivosti Adama z Waldšteina atd. Vytiskn w Praze u Jana Stříbrského (w Mus.)

515. *Fil. Aug. Rhecia* z Grawhündu. nowý kal. hosp. a kanc. k l. p. 1624 (připsaný hraběti Wil. Slawatowi), w Praze u Paw. Sessia.

516. *D. Linh. Mylgisera* kal. hospod. a kanc. k l. p. 1629, w Praze u Zikm. Lewy.

517. *Maur. Huberina Silencienského* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1630 u Zikm. Lewy.

518. *Jiř. Jana Aichelmannna* z Přyxu (Mostu) nowý kal. hosp. a k. k l. p. 1631 u P. Sesse. (Přips. p. Ad. z Waldšteina).

519. *M. Wawř. Jakobeusa KURELOWSKÉHO* kal. h. a k. k l. p. 1632 k poct. p. rychtáře, purgm. a raddy města N. Kolína. Vytiskn w Litomyšli u Mat. Březiny we 4. (w Mus.)

520. *Jiř. Jana ŽALUDA* kal. hosp. a kan. k l. p. 1633. Wyt. u Jiř. Sedlčanského.

521. *M. Jiřího DACHNOWSKÉHO* z Dachnowa kal. hosp. a kanc. k l. p. 1634. Wyt. u Jiř. Sedlčanského (w Mus.).

522. *M. Hendricha Winklera* kal. hosp. a kan. 1634, w Praze u J. Byliny.

523. *Huberina Maurice* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1635, w Praze u Jana Byliny we 4. (w Mus.)

524. *D. Daw. Herlicia* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1636 u Jiř. Sedlčanského.

525. *Wolf. Sigm. Espicha* kal. h. a k. k l. p. 1643. Wyt. w Praze u Jiřika Šipaře we 4. (w Mus.)

526. *Dr. Tom. Fridbergera* Městeckého kal. hosp. a kanc. k l. p. 1644 u J. Šipaře. [Připis p. Krist. Wratisl. z Mitrowic].

527. *Jana Kristofa Daisignera* s pranostikau hvězdářskou kalendář hosp. a kanc. k létu 1644, item 1645, w Praze u J. Šipaře. 1650 we 4. W Praze u Jiřího Šipaře. Item 1654 a 1657, 1659 u Urbana Goliáše.

528. *Hermannu de Werwe* s historiemi kal. hosp. a kanc. k l. p. 1646, w Praze u Jana staršího Byliny. Item l. 1647 u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdářskou na r. 1653 u Lidmily Sedlčanské, wdowy. Na r. 1654 tamž r. 1660 (Wid. bibl.)

529. *Jeronyma* staršího *Gablera* kal. hosp. a k. k l. p. 1646 a 1647, w Praze u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdářskou k l. p. 1654, w Praze u Urbana Goliáše.

530. Kalendář k l. p. 1649 weř. bibl. XVII. A. 84.

531. *Matause Orlinského* nowý kal. hosp. a kanc. na r. 1654, w Praze u Urb. Goliáše we 4.

532. Krakowský kalendář hospod. a kancelářský 1654. **M. JANA ONDR. ČERMÁKA** Ph. D. a hvězdáře w Krakowě. W Holom. 1654 we 4.

533. **MICH. IGN. KRÁSNÉHO** kal. h. a k. k létu p. 1660. K poct. p. Jana Frid. hrab. Trautmansdorfa. Wytiskn w Litomyšli u Jana Arnolta we 4. (w Mus.)

534. Pražský nowý kal. hosp. a kan. od **ZIKMUNDA ČARNOWSKÉHO** na r. 1660. W Praze u Urbana Goliáše we 4.

535. *Mart. Holborera* Wyrpcurského kal. hosp. a kan. k l. 1662 u Urb. Goliáše we 4. Též na r. 1663, též s pranostikau hvězdářskou tamže na r. 1668. Též r. 1677.

536. **GOSTUMHOWSKÝ (JAN)** Nowý kalendář hospodářský a kancelářský na r. 1675 w Holom. we 4.

537. *Mich. Krygnera* roční kal. hosp. a kan. k l. 1677. W Praze u Jana Arnolta, též w Litomyšli na prodej we 4. Též r. 1681, 1692, 1704, 1714.

538. Kalendář hodin přes celý rok. W Praze u Jiř. Černocha w 8. r. 1684.

539. S pranostikau hvězdářskou nowý kalendář od **JAKUBA JANA DOBRĚNSKÉHO** z Černého Mostu we 4. na l. p. postupné a hrudné 1688. Práce dwadcatá třetí. W Praze u Kat. Arnoltové wdowy.

540. Kalendář hospodářský a kancelářský ku potřebě pánům auředníkům, pisarům, prokurátorům, měšťanům, kupcům a obchody všelijaké wedaucim: Na rok p. 1694. S pilností sepsaný a wydaný od **M. KRISTOEKA KRAWSKÉHO**, filosofe doktora, w slavné aka-

demii Krakowské nařízeného hvězdáře. W Holomauci u Jana Jos. Kiliána we 4. Podobné vycházely do r. 1727 a snad déle.

541. *Titulární* (nowý) *kalendář* ke cti s. Wácslawa k létu od Kr. Joach. z Chotěšowa 1703 a násled. u Jiř. Labauna (a j.)

Dle zprávy z téhož kalendáře na r. 1713 císař Leop. I. Labaunowi tiskati privilegium dal dne 28 Máje 1702, by týž od něho jak k obecnému dobru, tak i jednoho každého dobrému vynalezený a w impressi jeho tlačený a vyhotovený kalendář w české a něm. řeči vydávati mohl, kterážto privilegium jemu po smrti Leopoldowě císař Josef I. dne 22 Března 1708 po vyjití tohoto decennium opět na jiných 10 let prodlažil. Privilegium to rescriptem od 20 Března 1713 synu jeho Jiřimu od Karla VI. dědičně se uděluje. — Spisovatel byl některá léta KRISTIAN JOACHIM z CHOTĚŠOWA. Vycházely takové kalendáře něm. a česky (každé o sobě), až do r. 1769 t. do provedení vdovy Kat. Labaunové za pekaře, čímž tiskařské právo pustila. 1770 J. Jos. Klausner pod týmž jménem je vydal; od r. pak 1771 pod jménem: *Nový titulární a hospodářský kalendář*, vydávan u Ant. Elsenwagera něm. a česky až do oddělení titulární částky od hospodářské a uvedení Schematismu něm. W Mus. nacházejí se kal. ty od r. 1712, 1713.

542. *Kalendář* na r. 1706 we wčf. bibl. XVII. A. 84¹⁾.

543. *Nový hospodářský kancellářský kalendář* pod jménem *Abrahama Fišera* od jednoho umění hvěz. milovníka.. na horizont český a jiné okolní krajiny a země sepsaný spolu s praktikau a některými hospodářskými wčmi. W Pr. u Karla Fr. Rosenmüllera we 4. Dostal privilegium na kalend. 1 Dec. 1720.

W *Museum nacházejí se* r. 1729—45; 1747—50; 53—60; 64—70; 75 [r. 1751. u Žof. Rosenmüllerowě, 1767 a 1768 u Jos. Klausera]; r. 1757, 1758 we 4. we wčf. bibl. XVII. A. 84.

544. Filipa Jak. *Oswalda* nový kal. na r. 1729—1741. Wytiskěn w Praze u Karla Arnolta we 4. *chybí* 1735 (w Mus.)

545. *Nový kalendář cirkewní* u Kaudelkové vdovy skrze fakt. Šmolke 1745, w Praze w 8. 5 archů.

546. JAN CHRASTINA mnohé roky w Prešpurce kalendáře vydával (od 1758) ozdobené wčsemi, fabulemi, Taubmanowými žerty, Jelowými fraškami, zběhlými celého roku přibodami, mravnými proповідkami atd. (w. Tab. Poe. II. 69.)

547. *Praktika sedláská* neb knížka o powětrí a správě, nyní znou přehlídnutá. W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1766.

548. *Sedláská pranostika*, aneb knížka o powětrí a zprávě, která spůsobnost času přes

celý rok předswěditi a poznati se může, rok od roku trwající w 8. w Jindřich. Hradci 3 archy b. r. (a často jinde).

d) *Wojenské umění.*

549. *Prawidlo wojenského řízení* atd. w hrab. Khewenhillerowu regimentu. W Brně 1733 w 8.

550. **TROJAN ADAM z BENEŠOWA.** *Historie o wálkách.* Rkp. [Výtah z ní opatřil Dobner].

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Powětrné kamení.*

551. *Nowiny brozné a strašlivé*, kteréž se w skutku a w prawdě w durynské zemi léta 1681 staly, nebo kámen veliký s hrozným hřimáním dolůw na zemi upadl fol. s figurami, bez roku a místa.

b) *Živočišstvo.*

552. *Náležitá zpráva a wypodobnění...* bílého nedwěda s 2 hlavama 1 list we 4. u K. Rosenmüllera 1719.

c) *Hojitedlné vody.*

553. *Walentinu Kirchmaiera z Raichwic* Ph. a M. D. starodawní Kukus studnice, nyní nowě wyzdwižený, Hradištský žiwý pramen, jehožto počátek, příležitost, starodawnost, hojitedlné mineralie, aučiniwost, užitečnost a náležité užíwání w krátkosti sepsána jsau. W Praze w veliké Karlowě kolleji u Jiřiho Labauna 1696 w 8. str. 91.

554. *Jana Frant. Löwa z Erlsfeldu* hydriatria nova, t. j. krátké wypsání o nowě nalezené Hlubecké lázni od starodawná smradlawá woda nazwané atd. W Starém městě Pražském w impressi univ. Carolo-Ferd. w kolleji S. J. u sw. Klimenta (bez roku).

Zdá se r. 1721, protože toho roku týž spis německy tam wysel. Opět w Jindř. Hradci u J. W. Hilgartnera pod nápisem: *Opakující wypsání oně hluboké lázně skrze J. Fr. Lwa sepsané od Jos. Ant. Lintze* w 8. 1767.

555. *Jana Adama Veita* M. D. *thermae Podolenses* aneb zdravá Podolská neb sw. Wácslawa lázeň. W Praze u Labaunských dědicůw w 8. 1728.

556. *Uzdrawující studničný pramen* král. města Hradiště hory Tábor jehož počátek, vlastnost, aučiniwost a užíwání představené jest od *Josefa Hynka* MÍČKY Ph. et M. D. W Hradci Jindřichowém u J. Frid. Jakše 1732 w 8. A—C.

557. *Ferd. Jos. ČÁSTKY z Šternšteina* a) Čest a sláva Wysokomeytská z rozhlášené studně wypreyštěná, to jest krátká zpráva a weypis

1) J. Fr. Swoboda w Brně měl privilegium na vydáwání kalendářů titulárních od r. 1708, 25 Novemb. Z nichž něm. od r. 1711—14 u p. Norb. Waňka jsau. Českelí též vydáwal, mně neznámo.

rozhlášené lázně. W Hradci Král. u Wácl. J. Tybely w 8. 1698. b) Wypsaní Swatoňowských lázní od M. D. Ferd. Částky — o moci, vlastnostech, účinnosti, dobrotě a užívání jich jednající, 1736.

558. **BALT. PETRŽILKY** fons ruber aneb červená studánka pod titulem Salvatora w městě Chrudimi. W Hradci Král. 1744 w 8. (Wid. bibl.)

559. *Lijboch corde pio fontes offerto Mariae* (chronog.) Ošástený Liboch! též prospěch nemocných! aneb zdáwna skrytá, nyní ale vyjevená k uzdravení lázeň atd. od *Ant. Fil. Jana KRÁLE* Ph. et M. D. Litoměřického kraj. physika. W Praze u Karla Josefa Jauernicha w 8. 4 archy (1754).

560. Sedmpramenitá studnice na panství Náchodském blíž Swatoňowic, všem zdraví žádostivým a potěšení skrze p. Marii hledajícím, vody hojně prýstící, w Král. Hradci u J. Klimenta Tybely 1755 w 8. str. 168.

Jest popsání hojitélné vody Swatoňowické blíž Náchoda w Kralohradeckém kraji spolu se zázraky Marii pannau tam činěnými.

d) Hospodářství.

561. Při knížce rýmowní w Litomyšli 1626 a později bez roku a tiskare tlačené jest na str. 20.

Rozmlauvání otce s synem, w kterémž otec syna, jakby se syn při swém hospodářství i čeláďce spravowati měl, wyučuje.

562. Regiment neb spravování owčích dobytka, dedikované ryt. Woldrichu Dubanskému z Duban a na Libišicích. Rkp.

563. Mandát hraběnky Frant. Hyp. Euseb. Berkové okolo r. 1620—1626. Z rkp. tištěn w Čas. mus. 1643 str. 163 poddaným panství Richemburského, Rosického a Slatinenského [týká se více policejního vedení].

564. *Šiefana Hynka* kniha hospodářská w pořádnost uwedená r. 1658. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 22.

565. **PETRŽILKY** knížka, kterak se winice, štěpnice spravowati mají 1631. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 20. we 4.

566. Gruntowní zpráva o celém hospodářství, jednomu každému w hospodářství se cwičícímu potřebná, a od jistého w hospodářství zkušeného sepsaná l. 1697 fol. Rkp. na Strahowě.

567. Oko páně, aneb dobře sporádané hospodářství polní. Wydané w latinském jazyku od dwójí ctihodného kněze *Křištofa Fišera* Soc. J. Na česko přeložené od dw. ctih. kn. **JANA BARNERA** z téhož tovaryšstwa. Dwa díly w Praze u sw. Klimenta 1706 we 4. str. 446 mimo předml. a rejstřík.

Má i jiný zvláštní titul, tištěný: „Knihy hospodářské skrze dwójctihodného kněze *Křištofa Fišera* z tow. Jež. sepsané, díl první, o hospodářství polním nejprw l. 1679 s powolením wrchních, a

s obzvláštním obdarowáním *J. C. M. w M. jazyka* na swětlo wydán: Nyni pak na česko přeložený od ctihodn. kn. *Jana Barnera* z téhož tow. Jež. atd. 1706 we 4. Díl druhý l. 1683 w lat. jaz. na swětlo wydán atd. Čestina poněkud latinau páchne; wěc jen prostřední, sem tam powěřčiwá.

568. *J. exc. p. Wincenciusa* hrab. z Waldšteinu atd. Společných šafářůw naučení, dle čehož pokračowati mají, w Praze u K. Labanowé 1761 w 8. str. 29.

569. Instrukci aneb prawidlo, podlé kteréhožto poddaní k obci král. wěnného města Poličky we wesnicích se říditi a neřáduw všelijakých wystríhati mají, jinak slowe: Potaz. Oprawen a obnowen l. p. 1719. Wytisťeno w Čas. mus. 1846 str. 452 atd.

570. **BALT. ROSTA**: O hospodářství, rkp. od r. 1758, dwa díly u prof. F. Šira.

571. *Wieganda* hospodářská ruční kniha pro rakauskau mládež k naučení o dobře sporádaném polním hospodářství z něm. na slowanský jazyk přel. w Prešpurku 1773 w 8. u Fr. Aug. Patzko str. 274 a rejstř.

e) Kuchařství.

572. Kniha kuchařská, w které se pro pamět lidskau o rozdílných krmích masitých, tak také... postních, jích, kaší a políwek rozdílným způsobem wypisuje. Ponejprw wytištěna, w Praze u Kateřiny Koniášowý wdowy 1712. W nowě rozmnožená (z něm.) W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1763.

H. LÉKAŘSTWÍ.

a) Morní.

573. Zpráva kratičká o morním nakažení z příčin zvláštních w čas přímohí w Lešně Polském od cirkwe české u wyhnanstwí utištěná w 12. 1632.

574. *Jana Webera* apatykáře Přesowského zpráva o moru. W Lewotči 1645 w 8. (dle tabl. 12). Wiz předml. k Tyssotowi 1788 w Uhersk. Skalici wydanému str. 10.

575. Rozliční dobří prostředkové, kteříž se w čas morowé rány atd. w Praze u Jiř. Černocha užíwati mohau 1679, 1680 str. 85 z něm.

576. Apatyka duchowní i tělesná, t. j. o zapuzení rány morowé modlitby, též i k zachování žiwota prostředky a léky. W Praze z něm. přel. a wytiiskl **JAN ARNOLT** w 8. 1679.

577. **JAK. JANA WÁCSL. DOBŘENSKÉHO** z Černého mostu weřejná a přirozená před nemocmi obrana. W Praze Jan Arnolt 1679 w 8.

578. *Ezechiele Bantschnera* králků rada,

kterakby se sprostý člověk a chudí lidé v čas morové rány zachováti měli. W Holom. Jan Kylian w 8. 1680.

579. *Jana Frant. Polentzi* krátká však gruntowná zpráva a naučení o moru, w Praze u děd. Jana Karla Jeřábka, 1708 we 4.

580. Pražské nakaženosti řád atd. w Praze u Jana Wácl. Helma 1713 w 8. str. 112.

581. Krátké nawrzení k poznání a zahlázení nyní obáwaného morního nakažení, které na wys. poručení od J. C. K. M. w věcech zdraví zřízené dworské kommissi všem strany odvrácení moru pěti majícím w 1738 roce na ruku dáno atd. W jaz. něm. od *Jana Petra z Ghelen* psáno, do českého 1739 r. od *KARLA FRANT. ROSENMÜLLERA* uwedeno. W Pr. (1739) w 8. A—C4.

582. Jesu benedicente! Apatečka duchovní i domovní-zdržující w sobě výborná lékařství pro zachování duše i těla, w čas obecné pokuty a rány morové (t. r. 1715 w Trenčíně); poučující, kterak se w takovém zarmauceném stawu... k bohu, k sobě, i k bližnímu chowati sluší... k tomu ještě některými modlitbami, nábožnými písničkami, též gruntovním potěšením D. J. G. (doktora *Jana Gerharda*) opatřená 1739 (w Pauchowě) od *JANA BLAZIUSA*, w nichž 9 písní od něho se nachází. (Z části sem, z části větší ke vzdělawat. a pobož. náleží).

b) Léčitelské.

583. O čarách. O lékařských prostředcích. Rkp. XVII věku w 8. (u p. Bočka).

584. Recepty proti rozličným neduhům s. a. (circa 1683) w 12. Rkp. weř. bibl. XI. F. 13. num. 1.

585. Zpráva krátká aneb nařízení pro zdravé a nemocné lidi. W Praze u Jiř. Labauna 1692 w 8. 4 listy.

586. Kniha lékařská s. a. (saec. XVIII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 4. (Recepta medica).

587. Herbář aneb lékařství, které z nowu z kněh wylažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owcí a drůbeže.. zkušeno býwá atd. w 8. w Praze u Wácl. Šerera str. 63 (b. r.)

588. W knize *Alex. Schamsky...* Promtuarium parvum medico-practicum etc. 1714 we 4. jsau také česká jména neduhůw.

589. (*JANA TONSORIS*, jinak Barwíře kazatele sl. božího w Jistebném w Orawské stolici) sana consilia medica, aneb zdravá radda lékařská, podávající z křesťanské lásky, užitečné lékařství, na větším díle domácí, z hodnowěrných doktorůw lékařských proti rozličným nemocem lidského těla, s připojenau domovní apatečkau atd. W Skalici Uherské u Jos.

Ant. Škarnicla 1771 w 8. str. 226, od str. 227 — 260 přídawek ze školy Salernitanské we wersích mimo 5 listů předmluwy a 1½ archů registř. Po druhé též w Skalici 1806 w 8.

c) Porodnictwí (babičtwí).

590. O ženách a jich nemocech; o tajnostech ženských *Alberta Welkého*, od *JANA LIPSKÉHO*. W Praze 1628 we 4.

591. Výborné naučení pro báby a jiné při porodích pomáhající osoby od Jindřicha Jana Nep. Krance w jazyku německém sepsané, nyní ale k prospěchu vlasti od *FRANTIŠKA HYNKA KIRCHNERA* král. dwor. impressora w češtinu uwedené a wtyštěné w Starém m. Praž. I. p. 1756 w 8. a 1770.

592. Wysoce důstojné arcibiskupské konsistoře Pražské naučení, pro báby a jejich pomocnice, jakož i pro ty, které w čas nauze při rodících matronách se najíti dáti směji, jak totiž oni při nebezpečném a truchlívém porodu pro udělowání křtu w čas nauze chowati se mají, w Praze u Fr. Höchenbergra w 8. (1770) 1 arch.

593. *Jindř. Jana Krance* wedení k pravému a dokonalému babímu umění z němčiny na jazyk český od *JOSEFA ZLOBICKÉHO* obrácené. We Widni s Šulcowým písmem 1772 w 8. (Rozdílné přeložení od předešlého).

d) Dobytčí lékařství.

594. Podstatné wyšetření příčin, prostředků a lékařství při všeobecném pádu howěziho dobytka w králowství českém, na vysoké poručení wys. slaw. gubernium atd. od *Jana Hynka z Maiersbachu* atd. I. p. 1749. W Praze u Žofie owdow. Rosenmüllerowé we 4. str. 91 mimo rejstřík.

595. Lékařství koňské, w Holomauci 1772 w 12.

e) Apatekářství.

596. Cena neb wyměření všech lékařství. Z nařízení rektora univ. w Praze Arnolt z Dobrosławina 1699 fol.

I. P R Á W N I C T W Í .

a) Práva a zřízení.

597. Cisaře Římského, uherského a českého atd. krále atd. J. M. Ferdinanda Druhého atd. Obnowené práwo a zřízení cismské dědičného králowství českého. (Orel cis.) 1627. Cum gratia et privil. S. C. M. speciali ad decennium w fol. Tisťeno jest toliko str. 135, ostatek pérem doplněn. W bibl. weř. Rkp. 1627 sub

sig. XVII. C. 29.; pak od r. 1628 pod XVII. F. 22; od r. 1641, též b. r. XVII. D. 22. fol. též D. 7. C. 8. C. 39, D. 24. Též w Museum 6. exempl. N. 171. 694—700 a 1628, 1641.

598. O dětech z lidí swobodných ms. 1652 (při exempl. Ferd. II obnow. práwa 1628 u p. Bočka).

599. Klíč do práv král. českého ms. XVII. stol. (u Bočka).

600. Ferd. II obnowené práwo Morawy. Rkp. 1632 w bibl. weřej. XVII. E. 32, též r. 1641 fol. XXII. C. 27. 1660 fol. XVII. C. 37. C. 25. C. 32. Též w Mus. rkp. 1676. Zřízení zemské obnowené markrabství moravského. Též rkp. XVII. zřízení m. mor. (obnowené Ferd. II.) u p. Bočka.

601. Ferd. III declaraci a novelly na obnowené zřízení zemské. Rkp. 1640 w bibl. weř. XVII. E. 27. též C. 35, C. 10, C. 39, též XV. E. 18. et XI. A. 17. Též novelly a deklaraty králův českých Ferdinanda II a III a Leopolda I od l. 1623—1662 saec. XVII exeunt. Fol. w rkp. weř. bibl. VI. B. 6. p. 149, 96, 321. Též w Mus. Rkp. fol. Též od r. 1652 XVII. C. 36. od r. 1675 XVII. C. 27. a C. 7. tamže.

602. Registrík na obnowené zřízení zemské podlé abecedy. *První*: Akta publikování svědkůw.. mají irrotulována a do saudu odeslána býti atd. C. 21. *Poslední*: Žid na základ... půjčiti může atd. Q. 69. Rkp. weř. bibl. b. t. XVII. C. 13. str. 188 fol.

Na konci stojí: Quae sub quavis littera in novis constitutionibus regni continentur. A regnat, jurat, statuitque statum, atque diaetat, judicium format terrestre. B procuratque. C procedit, agit, testes producit id ipsum etc. 1664 27 Martii.

603. Extrakt z obnoweného práwa a zřízení zemského král. českého a na též publikovaných kr. deklarací a novel, jako i práv městských, narownání hor, ková a smlauwy Swatowácslawské do alfabety w celém smyslu uведен a w jedno spojen. Rkp. fol. 1684 (u Pelcla býwal). Jiný rkp. w 16. podlauhlé na pap. u ryt. Neuberka.

604. Krátký wýtah práv městských království českého pro snadnější nalezení, w čem se tak též práwa městská s obnoweným zřízením zemským, novellami declaratoriem atd. srownávají. Od *Jak. Ferd. Ant. WRBY* Nimburského, městělnina Now. m. Pražského w l. p. 1691. Přidána krátká obsažitedlnost processu právního, instrukcí městská.. wýtah pokut z práv městských. W Praze u Jiř. Labauna 1700 w 8. str. 117.

b) Hrdelní.

605. Process inquisitorni, který w hlawním

J. M. C. residenci králów. Starém městě Pražském, w král. českém od slawného královského appellaci tribunálu za přičinou z nenávisti wiry křesťanské od. Lazara Abelesa a Löbla Kurzhandla Židůw zamordowaného, 12letého syna téhož prwního Žida weden byl. W Praze w welké Karlové kolleji, nákladem Jiřiho Labauna 1696 we 4. str. 90 mimo předmluwy 5 listů.

606. Josefa I nové práwo útrpné a hrdelní. W Praze u dědiců Jana Karla Jeřábka 1708 fol. (česky a německy).

607. Marie Therezie hrdelní práwní řád, we Wídni u Jana Tomáše urozeného z Trattnerůw 1769 fol.

c) Řád saudní, instrukci.

608. Instructio, aneb artikule, kteréž J. M. Římského císaře, uherského a českého krále atd. Tejná i jiné raddy atd. z milostiwého J. M. C. poručení, wedlé nichž se w tomto J. M. C. dědičném království českém, ... též Jeji M. císařowny, jakožto králové české měst wěnných, všickni a jeden každý obzvláště J. M. C. rychtářowé, purkmistři a konšelé w úřadech a powinnostech swých wždycky a každého času chowati mají, w Praze dne 2 Března 1651 wydati rūčili. W Hradci nad Labem 1673 w 8. Dan. Kamenického.

609. Instructio appellatorní atd. w Hradci nad Labem u Dan. Kamenického 1673 w 8.

610. *Jana Jak. z Weingarten* (nar. w Komotowě 1629 † 1710). Manuductio, aneb cestowůdce, kterak při práwich stawu městského w král. českém saud weden býti má, ex Vindemia judiciaria aneb sbírky práwní wytažený. Rkp. od r. 1683 w 8. potom tištěn w Praze nákladem K. Arn. z Dobrosławína 1683 w 8. item 1689 w 8. str. 59.

611. Poznamenání všech jak duchowních tak swětských dikasterií práwních instancich na r. 1723 až 1726, pak na r. 1736 až 1742 we 4. (Bibl. weř. D. 204).

d) Práwo manské.

612. Karlšteinské manské práwo. Z rkp. desk dworských od r. 1732 wydáno J. Chmelenským w Čas. mus. 1835 č. 255.

e) Policejní nařízení. Patenty.

613. Lichtenšteindůw rozkaz z ohledu čistoty w městech Pražských od r. 1621. Tištěno we Wěcle 1844 str. 27.

614. Jich milostí nejwyš. p. auředníkůw a saudcůw zemských J. M. C. místodržicich w království českém... nařízený řád w městech Pražských, jak se řemeslníci, handlěři, obchod-

níci, i jeden každý jiný v prodajích a v kupování všelijakých věcí, nicméně i v placení čeledi nádení chovatí má. W Praze u Štěp. Byliny, 1626 fol.

615. Patent od Ferd. II r. 1630. Podepsán jest Slawata (w bibl. Wid.)

616. Instrukce Ferd. III hospodářská. Rkp. XVII. současné fol. w knih. Mikulowské.

617. Instrukce Fridlandská o všelijakých k hospodářství náležitých věcech, heitmanům a úředníkům i jiným k správě potřebná — za rytíře Adama Chwala Kunáše z Machowic, nařízeného nad hospodářstvím — w knížetství Fridlandském r. 1638. Rkp. fol.

Spis rozumně spřádáný a k poučení w hospodářství výborný. Zaslужuje, aby vytištěn byl. [Boček.]

618. Zřízení Nedvědicke, někdy Jana z Pernšteina, obnovené r. 1660. Rkp. we 4. 16 listů.

619. Taxa trhu Jana z Wartemberka, šenka království českého. Rkp. 1668 fol. w Museum.

620. Řád hašení ohně pro Malé město Pražské, od Weingartena, 1677.

621. Kniha generál-hlavní, všeobecné potřebného zrna obilí placení. Od K. J. Tupy w 8. w Praze 1700, 1706.

622. Od Leopolda I česky a něm. (w bibl. Wid.) Jedno?

623. a) Universalní aneb všeobecní řád akcísůw, všech wysoce vzácných p. stáwůw w království českém. Jak takové dne 20 měs. Ledna přístího 1709 léta začátek míti mají. W Praze u Karla Ferd. Arnolta we 4. bez roku (1708). b) Řád akcísůw, jak takové dne prvního měs. Srpna běžícího l. 1710 začítí se mají. W Praze u K. J. Arnolta we 4. 1710.

624. Obnovený robotní patent 1738 20 Ledna fol. listů 19 (weř. bibl. A. 75).

625. Patent myslivcům se protiivicích zwěř zlodějů týkající, 9 Pros. 1745 fol. 2 listy.

626. a) Pat. 8 Unora 1746 proti hrám fol. 3 listy b) od 6 Máje 1746 základní neb tážní auřad (Versatzamt) fol. 4 listy.

627. a) Pat. od 3 Čerwence 1747 o hrách fol. 4 listy b) 7 Dubna 1747 s strany daně fol. 8 listů. c) o daň na wálku we Wlaších a Niderlantu 1747 fol. 3 listy.

628. a) Pat. od 5 Pros. 1748 daň na karty, kalendáře atd. fol. 4 listy. b) 5 Pros. 1748 štemplování papíru, fol. 6 listů. c) 6 Sept. 1748 daň k zaprawení nowého wojenského systemálního wychování na 10 let požádaná fol. A — P. (Weř. bibl. A. 75.)

629. a) Pat. 23. Ledna 1750 štemplování papíru fol. 8 listů. b) 28 Čerwence 1750 o štolách fol. 2 listy. c) 3 Srpna 1750 strany přize a plátna. W Praze u Žofie Rosenmülle-

rowé fol. 11 listů. Přidawek k tomu 1 Břez. 1753 fol. 8 listů.

630. Pat. 13 Listop. 1751, založení loterie skrze Oktavia z Cataldi fol. 4 listy.

631. Pat. 1 Unora 1752. Daň z jistin, fol. 4 listy. b) 12 Čerwna 1752 proti pranicem a nepokojnému chování fol. 4 listy. c) 30 Čerwna 1752 o wystěhowání fol. 2 listy; o též věci 6 Čerwence 1752 fol. 3 listy. d) 17 Srpna 1752, o wystěhowání dělníků z skelných hutí fol. 2 listy. e) 4 Listop. 1752 zasiwání na třetinu fol. 2 listy. f) 23 Pros. 1752, o pytlářích (archowá plachta; w takovém formátu ještě jiných 6 patentů w bibl. weř. pod A. 75).

632. Shromáždění zápisů, nařízení a listů poselacích. Rkp. z XVII stol. weř. bibl. XVII. D. 16. b. r. fol.

633. a) C. k. pragmática wedení právní rozepře se týkající, od 13 Ledna 1753 fol. 8 archů. b) Pat. 12 Máje 1753 o handlu (plachta archowá); detto o minci. Též 12 Břez. 1753 fol. 7 listů. c) Ustanowení všeobecného lékařství, 24 Čerwence 1753 fol. 18 listů. d) Pat. 4 Srpna 1753 o regrutování fol. 8 listů. e) Pat. 27 Září 1753 šrankowní meyto fol. 3 listy. f) Modi procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající, 18 Prosince 1753 fol. 4 listy. g) Pat. 13 Listop. 1753. Papežská dispensací na jisté swátky fol. 4 listy.

634. We Wideňské bibl. a) 29 patentů českých. b) 1 patent český od r. 1767. c) od r. 1771. d) Jiný od Marie Theresie. e) Dwa jiné od M. Ther. česky a něm. f) Patent český, polský a něm. g) Jiný český a něm. (Kopitar).

f) Sněmy.

635. Od r. 1621 až do 1626 w Čechách pro nepokoj tehdejší žádných sněmů držáno nebylo, a daně zvláštními patenty wyspíswány. Srokem 1627 opět sněmy drženy býti počaly, jichžto až do r. 1774 počítá se 162, téměř každoročně jeden, málo který rok žádný, některý opět rok více. Z těch jediný (1632) w rkp. ostatní všesky tištěné, a sice 146 česky a německy, 14 jen německy, 2 jen česky nalezají se w knihowně kníž. Lobk. a jinde po různu i w sbírkách. Pořádek sněmů w Praze držných od r. 1585 až do r. 1730. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 21. Na ukázku slohu vydal částku sněmu od r. 1723 Tomsa w Chrestom. na str. 208 — 212. Nápis sněmů těch podlé starého způsobu zachován, k. p. artikulowé na sněmu obecném, kterýž držán byl na hradě Pražském 1629, 10 Prosince, a zawřím téhož léta 20 Pros. W Praze u dědiců Štěpána Byliny, 1629 we 4.

636. Morawští sněmowé, též dílem w sbírkách zde onde, i po různu se chowají. Wydawatelii jsou jen tři známi: a) Artikulowé sněmu w Brně držaného 1628. Jan Čejka z Olbramowic vydal. Nejprwé w Holomauci u Handla, nyní w Praze u Dan. Karla z Karlsberka. b) Krátký extrakt sněžení obecního sjezdu w Brně 1640. Wydál Bernard Diviš

Petrwadský, w Holom. u Mik. Hradeckého 6 listů we 4. c) Suciění stawů morawských od r. 1738, 1744, 1745, 1756, 1759, 1769, 1771. W bibl. hrab. Mitrowského jsau tištěné nálezy sněmowni od r. 1630, 1638, 1641, 1644, 1649, 1655, 1658, 1661, 1686, 1687, 1788, 1791—1795, 1797, 1799, 1801, 1802, 1804, 1807, 1808, 1810, 1812—1821, 1823—5; 1829, 1835—6 (česky a něm.)

g) Listové auřední.

637. Extrakt z kwaternů některých pořízení kšaftowních od r. 1624 do 1695 s. a. Rkp. (saec. XVII) w 8. weř. bibl. XI. E. 15. num. 1. fol. 139.

638. Kopiař z XVII stol. jednotných důležitých písemností od času krále Sigmunda až do r. 1629. Zdá se však z originálů pravých opsán. Rkp. w Mus. (w. Čas. mus. 1827 č. 31).

639. Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražsk. ležících, a dskami zemskými se řidících, z kwaternůw trhowých od r. 1542 do 1671 s. a. saec. XVII exeunte fol. boh. partim germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 10.

640. Formy rozličných listůw shromážděných od polow. XVI věku až do r. 1629. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. D. 26. listů 194.

K. p. list zachowací, o řádném manželství, smlauwa swatební, list podpůrcí atd. Náležel pánům z Lippé. — Jiné formule listůw, přísah atd. w rukop. weř. bibl. XV. E. 16. fol. Z druhé polow. XVII stol. (asi 1664). — Jiné některé pti rkp. weř. bibl. XVII. D. 27. [Gradual].

641. Sbirka formulí, listů, rozličných smluw, listů dlužních, dopisů dworských a jiných z konce stol. XVII fol. něm. a česky. Rkp. weř. bibl. XV. D. 2.

642. Formulae juris, contractus, obligationes, missivae, correspondentiae aulicae et aliarum instantiarum saec. XVII fol. (germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XV. B. 6.

643. Formule rozličných auředních písemností, jmenowitě: dopisůw, wyswědčení atd. I. 1666—1672 we 4. Rkp. weř. bibl. XI. E. 16. fol. 22. sq.

644. Kwitance od berníkůw zemských a krajských na rozličné berně, sbirky a podatky klášteru s. Jiří na hradě Pr. od l. 1537 do 1698 wydané, dílem tištěné dílem psané. Fol. in origin. Rkp. weř. bibl. II. D. 46.

645. Listář historický od Jana Schoena [30 listin od r. 1409—1663, s historickými poznámenániami]. Tištěn w mus. Čas. 1832—1834.

h) Listy saukromné atd.

646. KAREL SWOB. p. z ŽEROTINA. Listy rozličné w Hořowické knihowně naleza- jící se w rkp. a sice: a) Dopisy od r. 1616—1636 fol. b) od r. 1628—1629 fol. c) od r. 1630 fol. d) od r. 1632—1633 fol. e)

od r. 1634—1635 fol. Tištěn jeden list úředni od r. 1634 (?) w Čechoslawu r. 1821 č. 34. Z psaní Žerot. tištěno 7 od r. 1628—31 w Čas. mus. 1831 str. 393, též 15 tamže 1836 6. 123. Wýpisy z paměti p. Karla z Žerot. Čas. mus. 1829 IV. 81. 1830, III. 275.

647. Kateřina z Waldšteina, manželka Karla z Žerotina: Psaní od r. 1631—1635. Rkp. w Mus. moraw.

K. B O H O S L O W Í.

a) Přehledy biblí.

648. Parva biblia, aneb kratičké rozebrání biblí, zdržující w sobě summu wšech písem swatých nowého i starého zákona. W Hradci Král. 1621 w 8. od MATĚJE KROCÍNA, faráře Rychnowského.

649. Komenský J. Am. manualnik, aneb jádro celé biblí swaté. Summu wšeho, co bůh lidem I. k wětení wyjewil, II. k činění poručil, III. k očekávání zaslíbil. Plně a jasně obsahující. Místo nové swíce sedícím ještě w temnostech zpuštění swého cirkwe české ostatkům podané I. 1658 w 12. W Amsterdamě u Gabriele a Roi 912 str. titul, připsání s předmluwau 24 str. Jest to wýtah z biblí praci J. AM. KOMENSKÉHO.

Některých knih se tu nenalézá, jiných jen summa neb jádro, a co se kde w písmě opakuje, to jen jednau položeno.

650. Zpráva potřebná, jakby se upřímný a pobožný křesťan k tomu mítí měl, aby prawě powědomosti a oswícení z biblí sw. došli a z čítání ji nabýwati mohl — aneb jakby sw. biblí s prospěchem užitečně čísti měl, 63 listu. Rkp. XVII stol. w 8. (Boček).

651. JOAN. TONSORIS otowření pisma sw. s připojenau jeho summau i historii k prawému biblí p. užívání. We Wittenberku u J. Krist. Tšidricha 1746 w 8. str. XVI a 96. Připojili české básně: Matěj Pruni f. XIII. Josef Dlhanyi f. XV. a Martin Kučera f. XVI.

b) Biblí celé.

652. Od r. 1677 do 1715 wyšla biblí swato-Wáclawská wel. fol. we třech dílech:

a) Druhý díl biblí: totiž nový zákon, podle starého obecného latinského textu od samospasitedlné Římské katolické cirkwe schváleného. a až posawad w též cirkwi užíwaného. Z milostiwého poručení duchowní wrchnosti s obzwláštní pilností přehlednutý, a nyní w nowé na swělo wydaný I. p. 1677, wtyštěný w Starém m. Pražském w impr. univ. Karlo-Ferd. w kolleji towaryšstwa Ježíšowa u s. Klimenta str. 512.

b) Prorokowé a knihy Machabejských atd.

skrze faktora Joachima Jana Kamenického l. 1712 str. 470, pak třetí a čtvrtá kniha Ezdrašova na 59 str. Dva registř.

c) Bibli česká, to jest, swatě pismo podle starožitného a obecného latinského .. přeložení, na milostivě ustanovení a nařízení dwau slavně paměti p. p. arcibiskupů Matauše Ferdinanda z Bilenberku, též Jana Frid. z Waldšteina, nyní pak s milostivým dovolením nejdůst. a wysoce oswiceného knížete a pána p. Ferdinanda z boží milosti arcib. Pražského, s. Řím. říše knížete a hraběte z Khünburku vydaná .. nákladem dědictví s. Wácslawa .. w kolleji skrze Joach. Jana Kamenického faktora l. 1715 str. 1263, dva registř.

Jesuité Konštanc, Štayer a Barner zřízení byli k tomu od arcib. z Bilenberku, aby pismo sw. podle obecného lat. s přirównáním je k biblí Benátské (1506) a k exemplářům před časy Lutero-vými tištěným. Užívali oni však i bratrské biblí, ač o tom zmínky nečiní. Figury w starém zákoně jsau ty, kterých před sto lety Melantrich užíwal. Výklady jsau obšírné z sw. otců. Po druhé w Praze u Jana Hrabý, nákladem dědictví sw. Wácslawa, na poručení knížete a hraběte Přichowského z Přichowic arcib. Pražského, fol. 3 díly od r. 1769 — 1771, týmž titulem.

653. Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb všescka swatá pisma starého i nowého zákona, s možnou pilností opět přehlídnutá, krátkými summowniky a mnohými konkordancemi zaopatřena a w nowě vydána práci, wynasnažením a nákladem lidi o zrust cirkwe boží upřímně pečujících l. p. 1722. W Hale Magdeburské w Kanšteinské impressi sirotčího domu.

Jest to biblí podle bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněnou skrze Matěje Belu, kazatele Prespurského w Uhřích, kterýž předmluvu obšírnou k ni sepsal. Daniel Krman, superintendent uher-ských cirkví ewang. kratičkau swau předmluvau w ni ukázal, kterak před tím již mnohé biblí české na světlo vyšly, a kterak to vydání k wytištění přišlo, když se l. 1658 i 1700 darmo snažnost wedla, aby biblí česká vydána byla. Registřik jest troji: písem swatých, kteráž se we dny nedělní a w slavnosti výroční čítají; jmen některých, zvlášť hebrejských a kaldejských wysvětlení; pak poznámenání obzvláštnějších článkůw wíry křesťanské. Přidány jsau některé modlitby z Jana Armda. Po druhé s týmž nápisem vyšla ta sama biblí (w Hale) r. 1745 nákladem Samuella Trautmana w Bryku, kterýžto Trautmann, Brežský knihupec w Slézstě, dal ji pro Čechy tisknauti. Do toho vydání neumožnosti wydawatelů mnoho chyb se wkladilo. jichž po zadu veliký registřik stojí. Po třetí s nápisem: Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb všescka swatá pisma starého i nowého zákona, se vši pilností opět přehlídnuta, a na mnohých místech podle starých vydání bratrských ponaprawena i w nowě vydána. W Hále Magdeburské w Kanšteinské impressi nákladem sirotčího domu l. p. 1766 w 8. Jest toto třetí vydání Halské biblí (podle 1722) opravené bez předmluvy Bely a Krmana, za to máje správu o vydáních biblí českých, podle Kley-chowky k now. zák. (1720) předmluvy od Jana Theof.

Elmerna. Na konci pak jest konkordanci česká z Weleslawinowa vydání l. 1613 atd.

c) Nowý zákon.

654. Nowý zákon nákladem děd. sw. Wácsl. fol. W Praze 1675. (Pelc. Cat.)

655. Pisma swatého nowý zákon pána a spasitele podle rozličných vydaných exemplářůw w českém jazyku s welikau bedliwostí přehlídnutý a nyní w nowě vydaný. Wytištěný w Halle u Štěpána Orbána l. p. 1709 na dluhém 12. S předmluvau od MATĚJE BÉLY.

(Dle Indexu od Jana Koglera z Baňské Bystrice ponaprawen.

656. Nowý zákon ... 1720 nákladem Wácslawa Kleycha, w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. W předmluvě vypisuje všescka jemu známá vydání biblí i nowého zákona. Tento pak tištěn jest dle biblí jednoty bratrské od 1613 a připsán otcům duchowním a kazatelům při chrámě ewang. před městem Těšínem w Horním Slezsku, Janowi Adam. Steinmetzowi .. Gottfr. Schmidowi atd. W exempláři weř. biblí. připsal jest otcům duchowním atd. w Uhřích a w Horních Lužicích, Dan. Krmanowi a j. Snad dvojí připsal učiněn k těmž vydání.

657. Nowý zákon pána a spas. atd. 1722 (w Hale) w 8. w. Jest vlastně část biblí toho r. w Hale vyšlé, jen že nowého zákona více exempl. pro sebe také tištěno.

658. Nowý zákon pána atd. 1730 bez poznámenání místa (w Laubně w Horních Lužicích), wel. 12. (Tento podle bratrského vydání tištěný nowý z. dal Jan Liberda, český pastor w Grosshennersdorfu pro nowé wypowieděnce z Čech tisknauti, poněwadž exemplářové Halští od Slováků w Uhřích a od českých wyhnancůw w Žitawě, Gebbarsdorfu, Hennersdorfu, Gerlachsheimu, Berthelsdorfu, Ulbersdorfu atd. skau-peni byli.) str. 308 žalmů str. 72.

659. Nowý zákon podle starého obecného latinského textu, od samospasitedlné Římské kat. cirkwe schváleného ... na milostivě poručení nejdůstojnějšího .. pana Dan. Josefa arcib. atd. 1733, w Praze w Královu dvoře u Matěje Adama Högra, arcibiskupského impressora 8. wel. (podle vydání 1677).

660. Nowý z. atd. ku kterémuž žaltář a Jezus Syrach přidané jsau. Opět s welikau pilností přehlídnutý a w nowě vydaný nákladem Samuele Trautmana w Břiku l. p. 1744 w 12. w Hale (welmi chybné vydání). Též w Hale 1745 nákladem téhož Samuele Trautmana.

661. Nowý z. pána a spas. našeho J. Kr. atd. k wzdělení cirkwe .. české bratrské ewangelické atd. Přidaný jest žaltář sw. Dawida. W Berlíně u Kristiana Ludw. Kunsta l. p. 1752 str. 581 w 8. (podle Halského od l. 1722)

od J. Bohu. Elsnera w 8. n. z. s žaltářem i Syrachem, w Hale 1764 w 12. Jest dle wydání r. 1744 s napravením omylů.

d) *Částky biblí.*

α) *Jesus Syrach.*

662. W. Fr. Flaismana z Tumpachu ozdoba maudrosti, vybraná z knihy Ekklesiastika. W Praze u J. Černocho 1676 w 8.

663. Ecclesiasticus, aneb kniha Jezusa, syna Syrachowa, opět s možnou pilností přehlídnuť atd. w Hale Magdeburské 1764 w 12. nákladem sirotčího domu. W Prešpurku u Augustina Packo 1781 w 12.

664. Jesus Syrach malý atd. 1728 w 8. w 16. W Hradci Král. u W. Tybely (Index).

665. Ecclesiasticus: Kniha Jezusa syna Syrachowa opět krátkými summovníky a konkordanciení zaopatřena 1744 w 8.

β) *Žaltář.*

666. Žalmy církewní na rok 1760 w 8. bez místa a tiskaře, listů 10 (w Berlíně).

667. Žaltář celý krále a proroka Dawida, opět s welikau pilností přehlídnuť a w nově vydaný, w Hale 1722 w 8. 1730 (s novým zákonem) w 8. 1736 tamž, w Břehu 1744, w Berlíně u Krist. Kunsta 1752, w Hale 1764 w 12. (nákladem sirotčího domu) 1775 w 12. w Prešp. u Packa 1781 w 12. w Praze u J. Fr. z Šenfeldu 1782. We Widni u Baumeistra 1783. — Rkp. 1748 w 12. u p. Bočka.

γ) *Ewangelia, epištoly.*

668. Ewangelia s epištolami a jinými swatými písmi na neděle a swátky přes celý rok 1622, w Praze w 8.

669. Ewangelia nedělní a swáteční s epištolami přes celý rok, i postní na každý den, podle Římského řádu. W Praze w impr. akad. 1651 w 8. U Urbana Goliáše 1654 w 8. Opět 1675, 1699, 1706, 1731, 1749 w 8. u J. J. Klausera 1770 w 16. W kolleji 1772 w 8.

670. Ewangelia a epištoly na neděle a swátky přes celý rok. W Praze u Dan. Michálka 1676 w 12. w impr. akad. 1731 w 8. W Brně u Swobody 1736 w 16. 1748. W Příbrami 1745 w 12. W Praze u F. H. Kirchnera 1759 w 12.

671. JANA BARNERA S. J. summarie na všecka čtení a ewangelium jak nedělní tak i swáteční přes celý rok, aneb krátký wýtah toho, co se w nich obsahuje. W Praze u sw. Klimenta skrze fakt. Joach. Jana Kamenického 1711 we 4.

672. W. G. T. S. (WÁCSLAWA GLEYCHA) ewangelia tak též i epištoly, w Žitawě 1713 w 16. 1742 w 12.

673. Ewangelia s epištolami atd. řecky, česky, německy a latinsky, 1716 w 8. 1718.

674. Summaria aneb ewangelia celoroční nedělní a swáteční s modlitbami 1744 w 8.

e) *Dogmatické, polemické.*

675. Parvus catechismus pro pueris in schola. Katechismus we školách. W Hradci nad Labem 1620 w 8. tři archy lat. a česk. (w Mus.)

676. Proti Pawlu Žalanskému, knížka od r. 1621 w Museum.

677. Rozmlauwání o kostelních obrazech aneb zpráva a odpověď na hanlivé kázání proti obrazům kostelním od nějakého Skulteta kalwina učiněné. Od doktora JOSEFA MAKARIUSA z MERŠELIC Scholastica. W Praze u Tob. Leopolda w 8. 1621.

678. JANA KAUPILIA o prawém ukřižovaného Krista poznání. W Praze 1621 u D. K. z Karlspr.

679. FRANT. KAJETANA NETWORKSKÉHO, kněze Theatinského řádu: Legatio mortuorum ad vivos, t. j. Poselství mrtvých k živým, w kterém sice w Pánu usnulé duše však ještě w očisťujícím ohni náramně se trápíci svůj bídny a bolestný staw všem živým wěrným křesťanům představují atd. *Počátek:* Všichni nechť je král anebo poddaný atd. *Konec:* K swobodě nebeského království propustí. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 5. fol. b. r. stran 444 z XVII století. [Špatná orthografie].

680. Sedmdesáté příčin, proč žádný wěrný Čech a církve Kristowy prawý aud jak nižádným násilím protiwenstwi, tak troštem blasku sláwy, úřadůw swěta až i falešným domněním zachování hrdla, statku, práwa městského ujití Gerdona (?) neb z vlasti wyhnání od užívání kalicha a krwe beránekowé se odvěsti a Krista w celém křaštu wečeře nejsvětější zapirati nemá w 8.

681. Křesťanské otázky a odpovědi, co se tři nejhlavnějších artikulůw wíry dotýče, t. o sw. oltární, obistci, orodování swatých, z kněh M. Luthera atd. sebrané a něm. sepsané skrze J. Šerera: potom pak w jazyku českém mnohými důwody starých Čechůw pod obojí rozšířené a vydané od J. SIXTA z LERCHENFELSU, a nyní zase w nově nákladem M. Jana Wácsl. Celestina z Kronenfeldu 1623 (na konci): u Pawla Sessia 1624 w 12. 7 1/2 archy.

682. Napomenutí lidu božímu w náboženstwi čistém postawenému 1624. (Index).

683. Antidotum apostasiae w pokušeních wšelijakých skušené a jisté lékařstwi, kteréž duše

lidské při čistém náboženství zdržeti a proti zemění wíry posilnutí může w 8. 1624.

684. Christi theantropi mediatoris nostri ejusque nativitas assertio (chron. = 1625), to jest: O nejsvětějším jediném... prostředníku... Kristu od ŠTILFRIDA BRUNCWEIKARA Podhorského, 1625 w 8. listů 10.

685. *Jindřicha Lancelotta haereticum quare per catholicum quia*, t. j. Otázky kacířské a na ně odpovědi katolické. Z lat. do češtiny přel. od M. JANA WÁCSL. CELESTINA z Krozenfeldu, děkana města Hradce Králové. Wyt. w Hradci Král. u Arnolta we 4. 1625.

686. Obranné zastání kalicha, neb apologia Calicis, že všechněm posluhowáno býti má, 1625 w 8. Index.

687. MATAUŠE KONEČNÉHO o swátostech w 8. 1625. Index.

688. Traktat o hříchu největším proti duchu swatému w 8. 1625. Index.

689. Odpověď na odpory od strany pod obojí w způsobu maličké knížky předložené. Wytisťeno w Raudnici nad Labem w impr. P. Sessia 1626.

690. Rozbroj o kalich, w kterém artikulůw, jimiž se zastávají ti, kteří od kalicha upustili, a k náboženství pravému katolickému přistoupiti nechtějí, podwod na swětlo se přednáší. W Raudnici nad Labem 1626 we 4. Sepsal jej lat. *Frant. z Rozdražowa*, kapucín a missionář, do češtiny přeložil SAMUEL z PILSENBURKU a wyliskl na autraty J. Petra Swošowského, probošta Raudnického.

Wyracuje tu 70 odporů kališnických potřebu swátosti pod obojí zastávajících. Čeština nepravdivelná, plná latinismůw.

691. Rozjímání o pravém božství a pravém člowčenství w jednotě osoby syna božího. Při slavné památce jeho narození, 1626 w 8. Index.

692. Pomoc utvrzení při wíře o pravém pod obojí těla a krwe páně užívání sepsaná k poražení spisu od kněze ŠIMONA KAPIHORSKÉHO, rodiče z Kutné Hory, mnicha w klášteře Sedleckém 1626. Rkp. w 8. (uBočka).

693. Obrana křesťanů pokrytých, při učené ewangelické; příčinou nynějšího pokušení od Krista pána k Antikristu odpadajících, podstatně i užitečně důwody a příklady wzácnými písem swatých, obojího zákona zawřená, a na nejvyšší od ducha božího zhaněná. L. p. 1626 w 8. mal. (Bez místa a spisowatelewa jména) str. 55. W Praze u Pawla Sessia 1629 w 8.

Téhož obsahu, týmž slohem prudkým a fanatickým psané, týmž písmem a w témž formátu tlačené, bez udání spisowatele (kněze pod obojí) roku a místa, jsau i následující dvě knížky: a) Apostazia (odpadlctwí) k wýstraze člowěku křesťanskému wykonterfektowaná, str. 134 w mal. 8.

(Wit Jakš?) b) Modla wěku nynějšího: kdežto I. Ohavnost její poodkryta. II. Spůsob wystihání se jí. III. Příčiny k utikání jí wzbuzující, člowěku křesťanskému se představují, str. 381 w 8. mal.

694. Triumphus Christi regis redivivi (chron. 1627) t. j. triumf wítězný a wěčně trwalý Jubilaeus nejsw. monarchy krále a hlavy církwe Kr. p. od SEWERINA ZIANDOWSKÉHO z Budešina w 8. listů 10.

695. *Matidše Hoe* ewangelická ruční knížka .. že wíra tak řečených Luteranůw jest prawá kat.... přel. od KRIŠTOFA MEGANDRA 1627, 1630 str. 440 w 16. mimo předmluwu 14 listů. W Drážďanech w 8.

696. DAN. SOLNICKÉHO a) Traktat prwní o Kristowé církwi na swětě widitedlné a swětlé. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1628. Druhý traktat t. r.

b) Kratičká historie o welebné swátosti ol-tární. W Praze u P. Sessia w 8. 1628.

697. Naučení o zpovědi. W Praze u Pawla Sessia, 1629 w 12.

698. M. SAM. MARTINIUSA z DRAŽOWA a) 4 symbola oecumenica. Čtvero wyznání wíry obecné křesťanské. W Drážďanech 1629 w 12.

b) O náboženství českých ewangelikůw we 4.

c) Confessio. Wyznání wíry sw. křesťanské, neb hlavní artikulowé, 1630 w 12.

d) Třicet pět důwodůw neb příčin, pro které všickni ewangelickí Čechowé za jedno býti mají 1635 we 4. (Summowní opáčení těch 35 artik. jest w Obrané jeho str. 415).

Jest vlastně proti českým bratřím, kteří za odpověď wydali: Na spis proti jednotě bratrské od M. Sam. Mart. z Dražowa sepsané. Starších kněží též jednoty bratrské na ten čas, w Lešně Polském w exilium zůstávajících ohlášeni l. 1635 we 4. str. 220 bez pochyby Komenského. Proti tomu ohlášeni čelí jeho:

e) Obrana křesťanská proti ohlášeni starších kněží bratrských, na ten čas w Lešně Polském se zdržujících, 1636 we 4. str. 462 a 1 arch neznam. pochwyly auktor lat. jaz. u dědiců Jana Ctibora 1638.

f) Promluwení o swornosti církwe, we 4.

g) Oswědčení proti odpadlcům Čechům we 4.

A) M. Sam. Martiniusa induciae Martinianae, anebo zpráva .. proč odpovědi se nedává na ty dwa.. hanlivé spisy od starších kněží bratrských w Lešně polském pod titulem Cesty pokoje, a rozebrání obrany r. tohoto 1637 wydaných. U děd. Jana Ctibora (bez místa) 1638 we 4.

699. *Jiřika Miliusa* gruntowní zpráva, že M. Luther we všech artikulích, o kteréž s Římskými papežníky rozeprle jest, tak wěřil a učil, jakž i hned po časích sw. apoštolůw w 600 letech wěřeno a uťeno bylo. Přeložená od WIK-

TORINA FACILIDES Mezřického. W Draž-danech 1629 w 8.

700. Pokojné rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wiry odstoupili. Od **KARLA PAWLA ŠWANCARA** far. Wodolského. W Praze w 8. 1629.

701. Wyznání wiry sw. křesťanské. Wytisť. u M. Samuele Martiniusa w 12. 1630.

702. Rozmlauwání dwau osob w náboženstwu sobě odporných o artikulech wiry křesťanské člověka katolického a ewang. 1630 (bez místa) w 8.

703. **M. KRUPA**, Pawla Pacowského: Katechismus menší *D. M. Luter*a, muže božího, pro mládež mnohými otázkami porozšířený. Wyt. u M. Samuele Martiniusa 1630 w 12.

704. **Bellarmini**. Umění křesťanské atd. w Praze Bylin. 1630 w 8. Udělená rada: Proč dobrého smyslu se přidržející k nynějším Luteranům chodili nemají ku posluhování. Jináč: Šest příčin neb rada dobrého smyslu se přidržejících atd. Spis z počátku XVII stol.

Uvádí se w Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 93, 96. Není od bratřů. [Boček].

705. **FULVIA ANDROTIA** Hody duchovní, to jest knížka o nábožném a bohu milém přijímání wel. swátosti oltářní a zpovědi. W Praze u Jana mladšího Byliny 1631 w 8. (Připsána slečně Ewě Šwihowské z Ryžmberka).

706. **ALBRECHT KRINECKÝ z ROWNOWA**. Napomenutí (wěrné a upřímné) slaužící k tomu, abychom se náboženstwu papežského vystříhali, naproti tomu pak náboženstwu Luterianského stále se přidrželi, 1631 we 4. w impr. M. Samuele z Dražowa.

707. **Mik. Wedelia**, far. w Jenewě Panacea apostolicae: Lékařství proti odpadství. W Lešně 1631 w 12.

708. **J. CYRILL Bartol. Bitnera** Enchiridion consolatorium. Knížka potěšení pro ty, kteří časů těchto těžká pokušení pro prawdu sw. ewangelium podnikají, přeložena od J. Cyrilla b. m. a r. (w Lešně 1631) w 12. (Ind.)

709. **WÁCSLAWA NUCELLA** Strakonického regule zlaté prawého a skutečného křesťanstwu, 1731 w 12.

710. **JOKASSIA WITA** Přerowského: Obrana kalicha s. neb historia spisu cirkewního o založení, wzrosbu i losu jak prwtotní, tak i w králowatwí českém cirkwe Kristowy, tělo a krew K. p. pod oboji přijímajících od času Boriwoje až do roku 1631. Wyt. u Jana Ctibora w 8. (Boček).

711. **MATĚJE KROCINOWSKÉHO a)** Harmonia confessionum bohemicæ et augustanæ, to jest: Swětlé a patrné z zákona božího provedení, že konfessí česká jest prawá Augšpurská, na pewném grantu písma sw. založená,

w nowě wábec oswědčené od kněze Matěje Krocínowského, na onen čas w městě Řehnowě ewangelium sw. kazatele. Wytisť. u M. Sam. Martiniusa w 12. 1631 str. 296 a 7 listů neznamen. b) Promluwení ku p. mistru a knězi Samuelowi z Dražowa we 4. b. r. c) Každodenní přemýšlowání a w pobožnosti s. cwičením každého křesťana, 2 listy.

712. Rozmlauwání dwau kněží, **Simplicia Pawla**, a **Frchbicia Petra** držané w Pirně 1632 we 4. (Index).

713. **Palinodia** apostasiæ. Příklad odwołání odpadství a nawrácení od Antikrista, 1633 (Index).

714. Krátké otázky na katechismus Petra Kanizia S. J. s wyswětlením ceremonií mše sw. W Praze 1633 w 8. od **WÁCSL. ALOIS. KLAUDIA NEPOMUCKÉHO**, cís. alumnusa.

715. **JIRÍHO FERA a)** Křesťanské učení 1636 w 12. Jest katechismus.

b) **Martina de Roo** o stawu duši w očistci, přel. w 12.

c) De iudicio particulari.

d) Matěje Nennichen de traditionibus. přel. w 12.

e) De coelestibus gaudiis, z lat. Jer. Drexelia.

f) Nuncium mortis, z lat. J. Drexelia.

g) Štit wiry, 1638.

h) De poenis inferi.

i) Pomoc katolická dušičkám w očistci. W Praze u Zikm. Lewy w 12. 1641.

k) Jana Eusebia Normberského. O wsudy-přítomnosti božské 1647 w 12.

716. Sprostnost katolická, to jest: Pohádky křesťanské rodičůw s dětmi, učitelůw s mládeží, hospodářůw s čeledí. W Praze w Staré kolleji 1636 w 12. (Otázky a odpovědi.)

717. **BARTOL. MARTINOWSKÉHO** kněze Pražského nowé léto, o obřize a podniknutí ji od Kr. p. i o duchowním obřezání z nowu zrozených, 1636 w 12.

718. Otázky kratičké a sprostné z písem sw. ku potěšení a we wíře utwření lidí křesťanských, nátlisky a sauzení w příčině náboženstwu snášejších sebrané a k těmto časům nynějším welmi pohodlné a potřebné w 8. bez r. a m.

719. Kde jest to psáno, aneb důkladná a důležitá zpráva neb odpověď z bibli na otázku nynějších w sw. wíře bludníkůw. W Praze w kolleji 1638 w 12. 1673, 1686 u Jana Kamenického 1719 w 8. 1728 w 12. ib.

720. **MATĚJE KROCÍNA** Summowní předložení o umučení p. n. J. K. w 8 otázkách, 1639 w 12.

721. Píte z toho všickni, to jest krátká zpráva w způsob rozmlauwání ewangelika a

katolika uwezená, zdaľby proti ustanovení pána Krista bylo welebnau swátost (pod jednau) podáwati aneb přijímati. W Praze w imp. akad. 1642 w 12.

722. *Katechismus slowenský* od JOACH. KALINKY (okolo 1645). Rkp.

723. J. AMOSA KOMENSKÉHO a) nábožná přemýšlowání o wečeři p., co totižto prawí ewang. křesťan před, při a po užíwání swátosti této činiti má; k tomu připojeno 14 artikul z konfessi starých Čechů. W Praze u J. Tom. Höchenbergera, 1784 w 12. listů 72. Weř. bibl. XVII. F. 120.

b) O wymítání němého a jakéhokoli ďábelstwi. (Index).

724. FRIDRICH BRIDELA a) Stůl páně, welebná boží předrahá swátost wečeře p. na paušti tohoto swěta všem poccstným pokrm welmi laciný. W Praze w koll. S. J. 1659 w 8.

b) Zástupce duší zůstawajících w očistci. Z lat. u sw. Klím. 1674 w 12. str. 124.

c) *Katechismus katolický s nowými obrazy* w nowě na swětlo wydaný, též křesťanské učení weršemi wyložené, w Praze 1681 w 12. (po smrti jeho wydaný) u Jiř. Černocho. R. 1684 vydala jej kollej Jesuitská Kutnohorská.

d) Duše w očistci skrze Josefa w žaláři a Daniele w jámě.. předstawené atd. W Praze 1694 w 12.

725. *Dialogi catholici* R. P. *Christoph Pflaumer* S. J. To jest: Katolická rozmlauwání o jedné prawé dobré wíře atd. Z německé řeči přeložená.. od JANA BENEDIKTA SMO-LIKA. W Praze w impr. cisařsko-akademické l. p. 1654 w 8. str. 562, mimo předmluwu a registř.

726. CHALÚPKA SAM., církwe Kebynské farář: Zpráva o otázce, muželi a powinenli je kněz dobrým swědomím člověka nesmíného (nesmírného?) k rozhřešení a užíwání wel. swátosti weč. p. připustiti. Wyt. w Trenčíně u Laurence Wodhaje l. p. 1657 we 4. (Boček).

727. Zrcadlo žiwota wečného z rozličných sw. písma propowědění složené od P. J. ANASTASIA kapucína. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1660.

728. JOHANNIDES JIŘÍ FRIDECKÝ: Dwojí spis — clangor tubae; druhý spis o poslaupnosti učení ewangelitského i kněžstwa jeho, w Žilíně 1667 w 8. (Boček).

729. Bohabožný pastucha: Předíwné rozmlauwání owěšáckého pacholka s jedním knězem. W Praze u Urbana Goliáše, 1663 we 4. A—Gij, dle Indexu w Praze 1684 w 12.

730. *Wacsl. Šwertfery* pohromy hřichu smrtedlného. Z lat. přelož. JIŘ. KONSTANTIUS. W Praze u Urbana Goliáše w 12. 1664.

731. *Katechismus aneb naučení krátké o prw-ním přijímání welebné boží drahé swátosti* 1666 w 8.

732. *Duchowní praktika křesť. kat. chowání*, t. j. jadný z nejpotřebnějších kat. artikulůw výborných pobožností wýtah. Z něm. W Holom. u Wita J. Ettele 1667. W Praze u Jiř. Černocho 1679 w 8. též w Praze u Joach. Kamenického, 1726 w 8. u sw. Klím. 1734 w 8.

733. *Ondřeje Froma* smysl a zdání sektářůw a Luteru učení následownikůw. W Praze w impr. uniwers. 1669 w 8.

734. *Jakuba Marchantia* podstata wíry křesťanské aneb otázky, kteréž se mohau mládeži s prospěchem předkládati od WACSL. ČERWENKY přel. z lat. a rozmnoženo. W Praze 1669 w 8. pak 1673 w 8.

735. Swětlo katolického učení užitečné těm, kteří w temnostech newěry a stínu smrti sedí, aby w jejich srdcích wzešlo slunce spravedlnosti p. J. atd. 1670 w Praze. Nyní přetlačené od Joach. Kamenického 1729 w 8.

736. Rozmlauwání sprosté katolické na weliké tajemstwi spasitedlné oběti nowého zákona p. J. K. podle řádu Melchisedechowa o jejím ustanowení a trwání. W Praze u J. Arnolta a Dobrosławina 1672 w 8.

737. Otázky o přijímání wel. swátosti otátní těla a krwe páně pod jednau způsobau. W Klementín. koll. 1676 w 12.

738. Naučení wíry křesťanské, katolické z starého a nowého zákona sebrané prací kněze magistra JANA IGN. HEINŠMIDBERSKÉHO z Třebechowic atd. W Praze u Urb. Goliáše, 1676 w 8.

739. *Katechismus s nowými obrazy* na místě daru nowého léta 1684 w nowě na swětlo wydaný r. 1684. [Při něm jest báseň Staročeský Fridolin].

740. *Mart. Luteru* katechismus český i německý, wydaný od Pawla Galli w Drážďanech kazatele. Nákladem Matěje Kohouta, exulanta českého, 1685 w 12. W Drážďanech u Christ. Baumana.

741. *Katechismus od towaryšstwa Jež. Kutnohorského*, 1687 w 12. s obrázky.

742. JANA PAZDĚROWSKÉHO Služba boží neb powinnost dwojí farního osadního, totiž w nedělní a swáteční dni mši swaté nábožně, a kázání.. w swým farním kostele slyšati. W Praze w impr. akad. 1691 w 8.

743. MAT. ŠTEYRA *Instructio catholici* t. j. wynaučení nekatolika, aneb přátelské rozmlauwání mezi nekatolikem a katolíkem, o jedné prawé wíře k wečnému spasení wedauci, přel. W Praze w impr. univ. Carol. Ferd. u sw. Klimenta 1691, též 1727 w 8. ib.

744. **MIK. TOMAŠIHO** prává kat. ruční knížka, kterážto ruční knížce ale levé doktora *Matiáše Hõe* na odpor vydána jest, že náboženství luter. není ewangelické, není katolické opravdivé. W Trnavě u J. Ad. Fridl. 1691 w 8.

745. **J. FR. RYWOLY** knížka o zpovědi a o přijímání wel. svátosti oltární (z něm.). W Praze u J. K. Jeřábka 1692 w 8.

746. *Martina Luter*a katechismus přeložený od **FR. RÜHRA**. W Drážďanech 1693, 1709.

747. Pohádky duchovní t. j. ukryté otázky z písma sw. vytažené. W Holom. w 12. 1695, w Brně 1722, 1729. W Jind. Hradci (b. r.?)

748. *Curiosus tolerabilis* t. j. všezvěd snesitelný, jemužto z mnohých latinských učitelůw na sto otázek odpověď se dává. Od **LEOP. BENED. ČERWENKY**. W Praze u Petra Ant. Benka w 12. 1697.

749. Knížka pobožná o swatých angelích, w niž se vysvětluje, co jsau swatí angelé, jak jsau na lidi laskawí, jak mnohá dobrodiní lidem činí, a jak mají býti od lidí váženi a ctěni. W Holomauci u Jana Jos. Kiliana 1699 w 8.

750. Pomoc sw. Angela Strážce, aneb angelská dobrodiní, kteráž swatí angelové strážcové po všecy časy lidem prokázali, w příkladech a historiích jak ze star. tak i nového zákona sebraná. (z něm.) W Praze u sw. Klím. za J. F. Stárka faktora, 1700 w 8. str. 390 a registř.

Jedná o přirozenosti, krásě, moci, povinnostech, a řízení angelů s příklady a zázraky skrze ně učiněné z rozl. spisowatelů a legend.

751. **DAN. SYNAPIUSA** Perlička dítek božích. Pokladnice duchovní z pěti částek katechismusu složená. W Lewoči 1701 w 12.

752. Zpráva o svátosti pokání, obzvláštně ženskému pohlaví ku potěšení složená. W Praze u J. S. Beringera w 12. 1701.

753. Radostné příběhy o zpovědi, to jest šťastné skončení dobře se zpovídajících a kajících od *Wolfganga Gelba*. W Praze u Wojt. Jiř. Koniáše, 1701 w 8.

754. **JANA SIMONIDES** a) Wysvětlení křest. učení podlé pořádku malého katechismusu *Luthera*. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1704, w Tyrnawě 1710 w 8.

b) První litery křesťanského učení, bez kterýchžto živé známosti žádný spasení nedoráje. Wúbec všem dítkám a sprostným a zvláště sirotčímu domu k dobrému dobru mysli předložené od *Martina Grünwalda*, nešporního kazatele u sw. Petra a Pawla, a nyní w český jazyk dítkám i sprostnému lidu českému k užtku od *Adama Simonides*a k. c. Ž. e. (kazatele církwe Žitawské ewangelické). Wytisťené podruhé w Žitawě u *Michala Hartmanna* w 12. oblong. 4 archy (sine anno). W. weř. bibl. XVII. F. 199.

c) *Summowník* aneb krátké učení křesťanského obsáhnutí, w kterém se předkládají otázky na katechismus O. M. L. na tabuli domovní, o knihách sněmowních, o *Luterowém* narození, naučení, mnišství, manželství, smrti, těla pohřbení atd. od *Jana Simonides*a bohu k slávě, a mladým k užtku sepsané a roku b. u. MDCCV vytačené w Lewoči u *Žofie Sam. Brewerk*y w 12. str. 294, mimo předml. a registřik.

Jest to katechismus w otázkách a odpovědích, W předmluvě praví: Máme i my Čechové otázky pro děti dostatečné *M. Františka Rühra* w dvojím způsobu představené; potom *M. Jana Jiřiho Dolanského* malau biblí w krátkých otázkách, pro církew českau Žitawskou, a pro dítky její sebranou atd.

755. Jádro naučení křesťanského, aneb neomylný výklad wíry dle způsobu *Bernardina Mercatoris* z latiny do češtiny přeložená od **JANA MAURICIA MARTYNY**. W Praze u Barb. Frant. Beringové 1706 w 8. Opět 1726 a 1739 u *Norb. Fického* w 8.

756. Základ žiwobytí katolického, aneb tři sloupky we wíře katolické, jenž jsau wíra, naděje a láska od **J. BECKOWSKÉHO**. W Pr. u dědicůw J. K. Jeřábka 1706 — 8 we 4.

757. Rozmlauwání přátelské dwau krajanůw o náboženství ewangelickém a papežském; spolu modlitby a písně od N. K. P. S. 1707 w 12. bez místa a tiskaře.

758. **JANA JIŘÍHO DOLANSKÉHO** dítek křesťanských biblí malá: Otázky podlé menšího katechismu *Mart. Luthera*. W Žitawě 1709, 1710 w 12.

759. **VALENTINA JESTŘÁBECKÉHO** Katechismus domácí pod titulem a způsobem rozmlauwání hospodáře s hostem. W Holomauci u Alžb. Rozenburk. w 8. 1713.

760. Padesáte příčin, ku poznání, proč sama wíra Římská katolická má býti wywolena. Psáno latině 1702, nyní 1716 přeloženo atd. w Tyrnawě (słowáckým nářečím).

761. *Malí corvi malum ovum, seu confutatio libelli cujusdam apostatae, nomine coracis* (česky) od **JANA LIBERTINA**. W Praze 1717.

762. *Anti-Dubnicai. Manbu?* Co jest to za mannu skrytau, kterauž *P. St. Dubnicai* plebán Teplanský na swětlo vydal, 1718. Od **DAN. KERMANA**.

763. Křesťanské učení starých Římských katolických křesťanů atd. od **KARLA MAGETA**. W Praze 1721. W Hradci Král. 1725 w 8.

764. **J. ST. PETRŽILKY** duo minuta t. j. dwa šarty neb dwa peníze malý k wywedení z bludu newěry atd. (o mši a očištění). Dwa díly. W Praze 1721 — 3 w 8.

765. Pořádek neb cesta k spasení, z písma sw., nejprw w německém jazyku ukázaná atd. s přídawkou krátkými l. p. 1722 str. 33 (na *Strahowě*).

766. *Katechismus arcibiskupství Pražského* na milostivé poručení nejd. a nejosw. p. Ferdinanda... arcibiskupa Pražského... knížete a hraběte z Khinburku... W Praze u Wolf. Wickharta, arcibiskupského a J. M. p. stawůw... impressora 1723, 1725, 1737 u Kašp. Zach. Wussina a Korn. Pet. Wernera knihhandlérů w 8. str. XVII. 336 pak 1755, 1766, 1784 w 8.

767. *Henricha Milde* a) swatá a bezpečná cesta wíry ewangel. křesťana; z něm. FRANK AUG. přel. 1723 w 12. listů 6.

b) Pět otázek, w nichž pořádek spasení začátníkům se ukazuje, 1722, 1723 w 12. bez místa a tisk. listů 6.

768. Znamenité řeči písma sw. k vysvětlení katechismu d. M. Lutera od PAWLA JAKOBEIHO (bez místa) 1723 w 12. str. 196.

769. Jiřího Frant. Procházky de lauro trojice nerozdílná. W Praze u Karla Jos. Jeřábka w 4. bez roku.

770. KONST. KRIST. BIDONESĚ z BIDENTHALU: Výstraha proti Římsko-katolické náboženství ubíhání, všecněm k Augšpurské neb české konfessi se přiznávajícím Čechům potřebné zpravená, 1724 w 8.

771. *Katechismus* w lat., českém a něm. jazyku, od MAXIM. WETROWSKÉHO, w Praze 1724.

772. Pohádky duchovní, aneb řeči w podobenství powěděné. Z něm. 1726 w 12. (bez místa a tisk.)

773. Dokt. M. Lutera W. J. S. T. *Katechismus*, vydaný od WÁCSLAWA KLEYCHA. W Žitawě u Mich. Hartmana 1727 w 12.

774. ANT. KONIÁŠE a) Rozmlauwání o pochybné artikule zvláště w Čechách. W Praze 1728 w 8.

b) Jediná choti Beránkowa... všeobecná Římská cirkew... od jednoho kněze z tow. Jež. (Ant. Koniáše). W Král. Hradci 1733 w 8. W Praze 1755 u Ign. Prušy w 8. str. 552, mimo předmluwu a wýtah celé knihy. Na konci: Skrze tWav přIMLVWV sWatl Antonlne! At bLVD kaClfslk! zahlné (1756).

775. Dennice zlatá neomylně Římská katolické prawdy. W Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

776. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obwinění Štěpána Dubniczay. Rkp. (JANA BLASIA).

777. Mik. Kauzina přátelské napomenutí ke všem nekatolického náboženství. W Praze u Jana Kamenického w 12. 1729.

778. Prawidlo nejsvětější wíry apoštolské i prorocké z písem swatých sebrané, w němžto se nejprřednější artikulowé wyznání křest. kra-

tičce a srozumitelně předkládají. K wzdělání církwe boží Hennersdorfské. W Laubně u Mik. Šilla 1731 w 12. W Berlině 1748 w 12. tam u Jana Boše 1770 w 12.

779. *Angelské křest. kat. naučení mládeže* všem učitelům a dítkám w 52... naučení rozdělené... přidán wýklad na wěřim boha. W Praze u Joach. Kamenického 1733 w 8. — U Johanny Prušowé wdowy 1770 w 12. str. 104.

780. B. JOS. PRETLIKA wečeře weliká aneb dokazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti. W Praze u J. K. Hrabý w 12. 1733.

781. *Katechismus* D. M. Lutera, kterýž slowe menší w nowě přehlednutý a krátkými gruntními otázkami a odpovědmi rozebraný a wýložený k cwičení sprosté mládeže w spasi-telné známosti a bázni boží... wýdaný std. od SAM. HRUŠKOWICE 1735 w 12. W Prešpurku 1778 w 12. a w Štáwnici 1791. W Prešpurku 1810 w 8.

782. *Henricha MILDE* a) M. Lutera katechismus menší bez a s wýkladem i s otázkami a tabulemi domowními pro cirkew křesťanskau 1735 wýdan od Heindr. Milde. Wyt. (bez místa) w 8.

b) Naučení o počátku křesťanského žiwota w čtyrech částkách obsažené (z něm.) W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 12. (II. wýdání).

c) Krátký wýtah učení křesťanského o bohu a člověku. W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 8.

783. Obhájení učení ewangelium swatého, od jednoho swědka prawdy. W Halli u J. Justina Gebauera 1736 w 12.

784. O obłudách nočních. Učení ewangelium sw. od jednoho swědka prawdy. W Halli 1736 w 12.

785. *Katechismus* učení křesťanského pro mládež wětší i menší s připojením knížčky modlitebné a písní 1738 w 12. (bez místa). Pak w Uherské Skalici 1782 w 12. str. 467 (od DAN. KERMANA, ostaráním Jiřího Ambrosiusa).

786. *Jana Bohum. Hillingera* práwo neb saud osprawodlnění, ježto jedenkaždý pokání činití a wěrný hříšník projiti musí. Z něm. w Weimaru 1739 w 12. (bez tisk.) str. 60.

787. *Rabina Samuele* welmi utěšené rozmlauwání otwírající blud a slepotu židowskau stranu Mesiáše, kterého očekáwají. Knížka zlatá, hodná čtení, sepsaná w jazyku arabském okolo l. p. 1050, připsaná jinému Rabinowi jménem Izákowi. Z řeči arabské do latinské (1339) přeložená, pak w češtinu uwedená. W Praze u sw. Klimenta 1740, 1749 w 8. (do mnohých jazykůw přeložená).

788. Wyznání srownání apoštolského we 12 člancích wiry, w otázky a odpovědi uwedené. Wytiskl Matěj Kaudelka. W Praze 1740. Sepsal JAN ANT. CHOCHOLKA.

789. JIRÍHO AMBROZIUSA a) Gruntovní wysvětlení katechismu s připojením řečí písem swatých potěšujících (bez místa a roku).

b) Rozebrání částek katechismu D. Martina Luteru 1742.

c) Jádro křesťanského katolického učení we 4. l. p. 1745 (bez místa) str. 1668 a rejstř.

790. Pastwa duchownim swým... owčickám, od WÁCSL. M. PELIKÁNA děk. Soběslavského 1743, w Král. Hradci w 12. 1 arch katech. s modlitbami.

791. Krátký wýtah knížky pod titulem Skála Kristowa. W Holom. w 8. 1743.

792. MARADA BARTOLOMĚJ farář, politicus, aneb zběhlý a učený člověk a Idiota, to jest: Sprosták... o jedno spasit. wiře rozmlauwající. W Trnawě 1744 w 8.

793. Potřebné otázky o wečeři páně (bez místa a roku) w 12. str. 24.

794. Otázky katechismusowé, w nichžto gruntovní prawdy křesťanského náboženství propowidkami pisma swatého potvrzené se nalézají 1745 w 12. bez místa a tisk. W Berlíně 1748 od J. ELSNERA.

795. Obrana křesťan. náboženství. Sepsal MATĚJ BODO. Rkp. necelý okolo 1745? W. Tabl. po. II. 54.

796. Kniha naučení a příkladůw, která představuje celý katechismus aneb křesťanské kat. naučení s mnohými pěknými příklady, od Mart. Pruggera něm. sepsaná, od JANA KŘÍSTOFA TREBONSKÉHO (kapucína) přel. 1745 we 4. str. 745, též w Praze 1758 we 4. u J. K. Hladkýho.

797. To od samého Ježíše přewědčené dnešní falešné křesťanstwo. Z něm. od D. A. F. (w Wittenberku) 1745.

798. Catechismus, neb naučení Římskokatolické s kontrowersialním diskursem; a o počátku pietistických kacířů 1732 na Opočenském panství. Od welebného kněze WÁCSL. KLU-GARA, faráře we Skalici nad Upau, w Praze w arcib. impressi skrze faktora Fr. K. Hladkýho 1746 we 4. str. 877 předml. a Index.

799. Karla Gottloba Hofmanna wysvětlení křesťanských zpowědních otázek Lutherových. Z něm. přel. od JANA KŘÍSTOFA WODICKÝ 1746 w 12. (bez místa a tisk.)

800. Mart. Luthera Enchiridion, malý katechismus 1746.

801. Mléko čisté prawdy boží, to jest: Katechismus aneb nejprwnejší počátky křest. učení s kratickým wysvětlením k wzdlání mládeže

církwi božích česk. bratrských. W Berlíně 1748 w 12. archů 5. Po druhé w Hali Magdeburské. Wydaný od THEOF. ELSNERA 1763 w 12. bez udání tiskáře. Po třetí u Jana T. Höchenbergera, w Praze 1782 w 12 str. 150. W Litomyšli 1783 str. 142. W Brně 1806 w 12.

802. Mich. Elfena Katolická sprostoprawda anebo učení křest. kat. církwe. Nyní na česko přel. W Praze u J. K. Hrabý 2 díly w 8. 1749.

803. Křtu sw. sprostické a krátké wysvětlení swatých slow ustanowení i wečeře páně, podle prawdila samého slowa božího, beze všech nálezků lidských. W Berlíně 1750.

804. Taužebné proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují w 8. 1750.

805. Prawda wiry Kristowy katolické aneb všeobecné obsahující w sobě summa sprawedliwého a spasitedlného učení křest. 1752 w 8. w Košicích w impr. akademické. Pod připisem stojí: Unižený služebník N. N. S. J.

806. Maudrost katolických rodičů atd. w Praze 1753 w 8.

807. Katechismus biskupství Králohradeckého. Z poručení atd. W Praze 1755 w 8. u Ign. Prušy str. 184.

808. Tříhranné školního žáčka srdce, neb sprostá pro křesťana knížka na tři díly rozwržená (catechismus, modlitby, písničky). W Hradci u J. Klim. Tybely 1756, w 8. od P. W. D. (t. pátera WACSLAWA DUŠKA).

809. Starožitnost katolické wiry od prwního počátku až po dnes atd. od jednoho duchowního řádu Petrinského w m. morawském missionáři 180 stran. W Znojmě u Ant. Prayza (1761) u Botka.

810. Křesťanské naučení o swatém písmě a jeho prawém smyslu. W Trnawě 1764 w 8. w impressi kollegia akademického.

811. BYDŽOWSKÝ FRANT. VIKTOR: Dwojnásobné králowství Ježíše atd. w Praze 1765 fol.

812. Duchowní koleda s přidawkem, všem milým vlastencům, obzwláště Drškowským a Zlatowolešnickým laskawým poslauchačům udělená, neb... základní cwičení... u wiře, naději a lásce atd. W Praze u Jak. Schweigera 1766. Podepsán DAN. JAN METELKA, kterýž zemřel co farář w Dríkově.

813. FAB. NĚMEC, Professus Zabrdov. Katechismus neb jediné spasitedlné, křest. katolické wiry wyklad a cwičení, w Holom. 1771 mal. 8. stran 120.

f) Dogmaticko-historické.

814. Clavis haeresim claudens et aperiens. Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající k wykořenění zamykající, aneb registřík některých

bludných, pohoršlivých, podezřelých neb zapověděných kněh, s předcházejícími autentičnými prostředky, kterými pohoršlivé . . knihy vyskaumat a vykořeniti se mohau. Na světlo vydaný w Králově Hradci u Jana Tybely 1729 w 12. Títul, přips (divo Antonio Pad.) a quaestiones de libris haereticis 9 listů; příčiny k vykořenění bludných kněh atd. stránek XCIV registřík sám stránek 200.

Po druhé též w Hradci Králové 1749 rozmnožený a opravený w 12. archů 22½ obsahuje zapovězených lat. českých a německých kněh dle abecedy a formátu zpořádané poznamenání. Wěčná kněhorušeťwí památka. Sepsal jej Ant. Koniáš S. J.

815. Index bohemicorum librorum corrigendorum ordine alphabeti digestus. Pragae sine anno (1770) w 8.

(Od téhož Anton. Koniáše). Jest to poznamenání českých knih jindy zapovězených, kteréž po smrti spisowatele na rozkaz arcibiskupa Pražského tištěno bylo. Podobná sepsání něm. lat. francouzských, wlašských, anglických, řeckých atd. knih zůstavil též Koniáš, kteráž w rkp. leží. Od r. 1782 ten Index cis. nařízením zrušen, a instrukcí papežské wytrhány. D.

g) Biblická historie.

816. Historické obsažení o Danielowi proroku božím, jeho jménu, rodu, do Babylona zavedení atd. sebrané a z Němec odeslané 1624 4 listy (u p. Bočka).

817. Theatrum, aneb diwadlo božního řízení, swatý Job. W Praze 1673 str. 267 w 8. 1679 w 8. též 1701 w 8. opět 1761 we 4. Z lat. *Jer. Drexelia* přeložil KRIŠTOF LUPPIUS.

818. *P. z Royaumontu* přewora w Sombravallu příběhowé písemní starého i nowého zákona s užitečnými výklady a naučeními swatých otcůw. Z franc.-přelož. od JANA BARNERA. W Praze 1697 we 4. Potom w Praze 1777 w 8. str. 612, náklad. c. k. pravidelní školské tiskárny.

819. Rachel w Rámě oplakávající syny swé. W Praze u Petra Ant. Beneka w 12. 1704.

820. We jménu páně! Diarium biblicum aneb historie biblická starého i nowého zákona, wedlé počtu dnů celého roku wybrané, a na pořád trojím summowním učením wysvětlené s přídawkem historie o konečné zkáze města Jeruzalema, na světlo wydané od DAN. SARTORIUSA 1744 bez m. s. obrázkem str. 996, mimo předmluvu a regist.

Ku každé historii přemýšlowání we verších připojeno. W. průbu w Tab. Poez. III. 16.

821. Krátký wýtah historie písma sw. k učení a k užitku menších učencůw pobožných škol w rozmlauwání, díly dwa. W Praze u K. J. Jaueremicha w 8. str. 63 (1760). W Litomyšli u Ant. Kamenického r. 1765 malý 8.

První díl obsahuje historii církevní star. zákona, str. 125; druhý díl historii církevní nowého zákona str. 61.

h) Výklady.

822. Pres boží, t. j. kratičké rozwážení slow Jeremiáše proroka: Tlačil pán presem pannu dceru Júdska w 8. 1624.

823. M. SAM. z DRAŽOWA sedm listů apokaliptických wyswětlení we 4.

824. Sprostý výklad žalmu 83. TOBIÁŠE CICHOREA (Čekanky?) faráře Rozhonického w 16.

825. MOTĚŠICKÝ KAŠPAR kněz český w Žitawě. Výklad na 7 slow p. K. Ms. we 4. u Miltnera na Smečně.

826. D. Rudolphi Gualteri výklad otcenáše (paraphrasis in orationem dominicam, česky). Při agendě w rkp. 1639 w 12. (u Bočka).

827. Proroctwí wánoční Izaiáše wyswětlené r. 1645, (w Trenčíně) od JOACH. KALINKY (Index klade 1673).

828. Jana Prwotinka, to jest: Jen summowní a krátká o knize zjewení sw. Jana zpráva od jednoho z národu českého čistého učení následowníka jménem Jana, wytištěna 1726 w 12. bez místa a tiskaře. Též w Berlině 177(?) w 12.

829. Karla Jugla výklad řečí židowských. Rkp. 1745 w Museum.

830. Čtvrtý článek wiry: Trpěl pod Pontským Pilátem, wyložen a od TOMÁŠE LAŠTOWKY z Hukčina přeložen. W Trnawě 1748 we 4. Jedno s num. 658.

831. Výklad summowní a gruntowní celého písma swatého starého i nowého zákona, k tomu i knih, jenž slowau apokripa s užitečným naučením, jakby se k spasitedlnému užitku u wiré, w žiwotu i w kříži potřebowati mohlo. Před některým časem jak obecnému církewnímu užívání w knížetstwí Württemberském, i w jiných také ewangelitských krajinách, tak také k zvláštní nábožnosti jednoho každého otce čeledního pro domácí chrám sepsaný. Z něm. přeložený na 4 díly rozdělený. W Tubingu 1730 we 4.

832. Wýtažní naučení a výkladové na všechny nedělní a swáteční epištoly též ewangelia. Nákl. děd. sw. Wácslawa.

833. Michala Chmely obzvláštní písma sw. řečí starého i nowého zákona, podlé nedělních a swátečních některých ewangelii, pro mládež školní. W Prešpurku u Frant. Aug. Patzko (17..?) w 12. str. 116 mimo registřík.

i) Postilly.

834. Postilla aneb kázání na ewangelia dní swátečních, blahoslawené panny Marie, swatých

apoštolůw, mučedníkůw a wyznawačůw, která obyčejně od sw. Ondřeje apoštola až do sw. Jana křtitele w církwí sw. všeobecně se čtou, aneb káží: prvního dílu částka druhá 1629.

835. Salomona postilla *Joannis Gerhardi* (od ŠTĚP. PILAŘÍKA) w. T. žiw. Pilař. str. 35.

836. Swáteční postilla od P. K. M. S. W. S. P. II díly. W Praze 1667, 1668 fol.

837. Křesťanská domovní postilla od KAŠPARA MOTĚSICKÉHO, nejprw na nařízení knížete saského w něm. řeči wydaná, nyní pak w česku přeložená a na 2 díly rozdělená 1619 stran. Wyt. w Drážďanech u Kristofa Baumana, 1682 w 8.

838. Postilla katolická na dvě částky rozdělená nedělní a swáteční, aneb výkladové na ewang. přes celý rok, od MATĚJE ŠTEYRA. W Praze u sw. Klím. 1691 nákl. děd. sw. Wácl. Tamže 1695. Opět tam r. 1702. Pak u Joach. Jana Kamenického 1719 we 4. I. díl str. 592 II. díl str. 402. Tamže po páté r. 1731. Též u Mat. Ad. Högera 1737 vždy we 4.

839. *Jirího Šerera* postilla t. j. výkladové na nedělní ewangelia z něm. přel. JAN BARNER. W Praze 1704 fol. u sw. Klimenta.

840. Sancta curiositas t. j. swatá wšetečnost atd. Postilla katolická od ŠTĚP. FR. NÁCHODSKÉHO. W Praze u Beneka 1707 we 4. str. 697.

841. Postilla každodenní pobožná k modlení rannímu i večernímu na všech sedm dní přes celý týden nápomocná, 1708 w 12. bez místa a tiskaře, (w Lipsku?) str. 429. Přidáno: Písníčky ranní, před kázáním a po kázání, před přijímáním a po přijímání těla a krwe p. J. Kr. též před jídlem a po jídle atd. b. m. 1708 w 16.

842. Kazatel domácí proti sedmi hříchům. Přidáno o sedmi hříších do nebe wolajících, také o čtyrech posledních věcech člověka. Sepsanó nákladem jednoho faráře diec. Olomaucké. W Brně u Jos. Swobody 1709 we 4. 356 str.

843. *Kristiana Langhause* kazatele w Königsberku w Prusích, křesťanských dítek ruční a domovní postilla, od KRIST. PEŠKA přel. W Žitawě u Michala Hartmanna 1712, po druhé w Žitawě u J. Krist. Stremela l. p. 1734 w 8. str. 912, též 1738 w 8. ib.

Sem náleží: Zpráva potřebná, kterak tuto ruční postillu hospodářové užívati mohou. Nákladem Wácl. Kleycha w 8. 1712.

844. *Martina Mollera* postilla, přeložil a předmluvami a propozicemi opatřil JAN BLASIUS († 1749). Jest ještě w rkp.

845. Postilla: gruntovní učení o člancích wiry křesť. na obyčejná nedělní a swáteční ewangelia 1729 w 8.

846. *Mikuláše z Zinsendorfu* krátké obsa-

žení některých ewangelických řečí. Z něm. přel. 1743 w 8. bez místa a tiskaře.

847. We jménu páně postilla summovní na všechny dni nedělní a swáteční w roce, dvojím kázáním ewangelickým i epištolským k ranní i nešporní nábožnosti domovní zaopatřena, 1746 w 8. bez místa a tiskaře. Též w Prešpurku 1779 u J. M. Landerera. Též w Preš. 1807 w 8. Spisowatel jest *Dan. Sartorius*.

848. Poruční postilla t. j. výklady na nedělní a swáteční ewangelia. W Král. Hradci u Jana Klím. Tybelly(ho) w 8. Sepsal něm. P. Gofne, přeložil JAN ZLATOUSTÝ TÁBORSKÝ.

849. Postilla aneb wyložení nedělních i swátečních epištol a ewangelii na celý rok atd. w Praze 1750 w 8.

850. Postilla aneb celoroční výkladové na všechny nedělní a swáteční epištoly, též ewangelia, na tři díly rozdělená od K. ANT. KONIÁŠE. W Praze w 8. u Ig. Fr. Prušy 1756 (třetí wyd.)

851. Skrovná postilla na ewangelia celého roku spořádaná w mravo-katolickém učení sepsaná, dříve w něm. jazyku od jednoho kněze z t. J. wydaná, nyní na česko přel. Nákl. děd. sw. Wácl. w 8. w Praze a J. Hrabý 1767 stran 354.

852. Nedělní výkladové rkp. stol. XVII 3 díly we 4. w Mus.

k) Kázání.

a) W e sbírkách.

853. MIKUL. WEDELIA dvoje potěšné kázání z 1 kapit. Zachariáše pro potěšení wěřících. Dedic. Friderico Bohemiae regi. W Janowě 1625 w 12.

454. Kázání w rkp. z XVII století, we veřejné knihow. Pražské H. 24, 27, E. 30, C. 40, 46.

855. JAN AM. KOMENSKÝ: a) Kázání XXI. O tajemstwach smrti, wzkříšení a na nebe wstoupení Krista spasitele swěta, učiněná w Lešně Polském 1636. Rkp. a vytlačena w Amsterdamě 1663 w 12. Pak wedle téhož exempláře wytištěná w Berlíně 1757 w 12. Wydal posléze Taužil.

b) Dwoji kázání. První wánoční, druhé postní. W Berlíně u Krist. Frid. Heninga 1763 w 8. str. 96.

856. HALLÉHO (*Pawla Petra* kněze) kázání nedělní a swáteční r. 1649 — 1650 fol. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 40.

857. Kázání výroční nedělní i swáteční (mimo latinská themata) na r. 1655. Rkp. weř. bibl. XV. C. 19. fol. list 1 — 86.

858. **PELTA (JIRÁHO)** kázání nedělní 1654. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 29. [Toliko čtvrtá část.]

859. Nový Cherubín, t. j. svatý Ignacius, kázání, 1659 od **BÍLOWSKÉHO Gottfrida Hyška**, děkana Píseckého.

860. **KÁSPARA MOTĚŠICKÉHO** Suscitabulum poenitentiae. Budič pokání t. j. XXVI kajíčích kázání 1683 w 8. str. 750 (bez m.) Čestina ještě dobrá.

861. Pěknícká kázání z sw. písma. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

862. Kázání přes celý rok. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

863. Semen verbi Dei. Semen slova božího, aneb kázání na svátky skrz celý rok, od **JANA KLEKLARA**, w Praze u W. J. Koniáše 1702 we 4. str. 450. Obsahuje 69 kázání hraběnce Černínové připsaných. (Málo se k našim časům hodí).

864. **JANA BARNERA** a) Jiř. Šerera kázání na nedělní ewangelia z něm. w Praze 1704 fol.

b) Summarie na všeccka čtení a ewangelia, jak nedělní tak i sváteční přes celý rok, w Praze 1711 we 4.

c) Jiř. Šerera kázání na sváteční ewangelia a umučení páně z něm. w Praze u Joach. Kamenického 1724 fol.

865. **KARLA RAČÍNA** a) Čtyry žiwlowé proti hříšné duši bojující a k spravedlivému pokání dohánějící, to jest postní diskursy w pořádkost uведенé a na celý půst rozdělené. W Praze u sw. Klím. 1698 we 4.

b) Operae ecclesiasticae. Robota církewní w nedělní den netoliko dowolená ale také od církwe sw. kat. přikázaná; t. j. nedělní kázání dle spisů sw. ewangelistů zhotowená, kdežto hojnost rozličných písma sw. obojího zákona a sw. otcůw, též duchowních i světských historií s mnohými symbolis a nápisy, ku pomoci všem duchowním pánům správčům i také k užítku a potěšení všem starobylé Swatowácslawské řeti milovníkům se wynachází, od Karla Račina Theatinského, kněze řádu kazatelského 1706. Po druhé 1720 z nařízení Ferd. arcib. W Praze u Wolfg. Richarta we 4. str. 773.

c) Sněm nebeský swatých a světic božích, to jest sváteční kázání, kdež jejich sw. žiwot, hrdinští skutkové, diwové a zázrakové se představují. W Praze u Kat. Alžb. Koniášové 1712 we 4.

866. Berla královská Jesu Krista, to jest slovo boží, jehožto mocí a právem Kristus w srdcích našich vládně, w ročních nedělních kázáních dvojím výkladem představené, od **DAN. NÍČE**. W Praze 1709 fol. u Koniáše str. 256.

867. **BOHUMÍRA J. BÍLOWSKÉHO** a)

Salus sanctuarii anebo šestka duchowní swatému Liboriowi w Morawě na Jesenci ofěrau položené, to jest šestero ne tak kázání atd. W Olomauci u Ignáce Rosenburka 1713 we 4.

b) Cantator cignus funeris ipse sui atd. Hlas duchowní labutě atd. W Holomauci u J. Awingera 1720 we 4. (Káz. od sw. ducha až do adventu).

c) Hlas duchowní labutě t. j. kázání nedělní a sváteční skrz celý advent. W Brně u Jak. M. Swobody 1720 we 4. též w Olomauci u J. Ad. Awingera 1720 we 4.

d) Doctrina christiana animabus inservitura (chron. 1721).. Křesťanské cwičení dušem k spasení, potěšení a k naučení spůsobně a pilně složené (chronog. 1721). W Holomauci u J. Ad. Awingera we 4. mimo tit. a dedic. str. 101 (na konci:) Wytlačeno w Brně u Jak. Max. Swobody 1720 (jest tedy toliko dedikací lat. [sw. Janu Nepomuckému a Janowi Sarkan-drowi 9 listů], w Holom. tiskárna). Neděle I. po 3 králích.. Neděle II. po dewitniku A—Z2.

e) Doctrina et veritas animabus pernecessaria.. pars posterior a pentecoste, str. 521, mimo Index we 4.

f) Pia quadragesima... Ježíš Nazaretský král židovský světa spasitel, to jest první postní rozvažování duši křesť. utěšené, platné a velmi užitečné (chronog. 1721) str. 99 mimo Index 6 listů.

g) Passio D. N. J. C. . . druhé rozvažování postní bolestné matce pro náležitou autrpnost... str. 195.

h) Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté atd. Kázání sváteční, ke cti a sláwě nejsw. rodičky boží a všech milých wyvolených atd. Anno quo electus est Sanctissimus pontifex Benedictus (1724) w Opawě u Wácsl. Šindlera we 4. listů 510. Cena těch kázání jest pod prostřední.

868. Kázání o sw. Norbertu s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. C. 2. list 50.

869. *Alexandra Maczayho* chleby prwotín neb kázání na neděle celého roku. W Trnawě we 4. 1718.

870. *Pawla Jos. Aszlara* nábožný horliwý wůdce do města sw. nebeského Jerusalema, aneb kázání výroční. W Praze u sw. Klimenta za Dominika Pfeigera faktora 1720 we 4. (Weř. bibl. 50) vydal Math. Jos. Hájek, rektor seminar. arcib.

871. **FABIANA WESELÉHO** a) Quadragesimale primum seu conciones in singulas ferias sextae quadragesimae et in dominicam resurrectionis. Kázání na každý pátek w postě a na neděli wskříšení páně. Prae in colle. ad s. Clem. 1723 we 4. (tom. 3). Opět tam 1728 w 4.

b) *Conciones festuales et dominicales totius anni*. Kázání sváteční i nedělní přes celý rok 4 díly. V Praze u Joach. Kamenického I. 1724, II. díl 1725, III. 1730, IV. díl u Jana Norb. Fického 1738 fol. (I. díl obsahuje kázání na svátky přes celý rok, jakož i některé obzvláštní slavnosti sv. božích. II. díl na neděle přes celý rok, a řeči postní. III. díl na svátky přes celý rok. IV. díl na neděle od adventu až do svatodušních svátků).

872. Kázání bratrské od JANA MOCE přel. W Laubné 1727.

873. *Marka Damascena* trojí chléb nebeský pro laický lid český, od pisma sw. snešení nábožného učitelův církevních a s. otcův vypůjčený a k nedělnímu oběrstvení všem milým vlastencům představený t. na každou neděli troje kázání atd. v Praze u K. Jana Hruby we 4. I. díl 1727, II. díl 1728.

874. *Christ. Pflaumera* zlatá neomylné Římsko-kat. pravdy dennice.. v epistolách řečích.. světlými písmi sw. důvody se vysvětlující. V Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

875. ANT. KELSKÉHO a) *Conciones festuales in totius anni festa*. Pragae apud Ad. Matthaeum Haeger 1732 4. (Kázání sváteční) též 1734 apud Casp. Wussin.

b) *Conciones dominicales (kázání nedělní)*, Pragae apud J. Kamenický 1736 we 4.

876. Chwaloběci neb kázání na některé svátky a obzvláštní roční slavnosti svatých božích. Vydané od ONDŘEJE DEWALDA. W Pr. u Matěje Högra 1736 we 4.

877. JANA CHRISOST. TÁBORSKÉHO a) *Tria tabernacula etc.* 61 kázání o svatých. W Holomauci u Ant. Hirnle 1738 we 4.

b) *Mons Thabor evangelicae veritatis*, kázání na neděle celého roku, a obzvláštní slavnosti spasitele našeho. W Hradci Kr. u Jana Tybelly 1747.

878. MICH. PELLISOTY a) *Trinitas dominicalis*, t. j. Trojice nedělní, troje kázání na každou neděli přes celý rok. W Praze 1741 — 3 fol. dva díly. b) *Unum, binum, trinum*, t. j. jedno, dvojce, troje kázání sváteční. W Praze u Frant. H. Kirchuera I. díl 1751. II. díl 1753 fol.

879. *Mikuláše Ludw. z Cinsendorfu*, biskupa ewang. bratrských církví krátké obsazení některých ewangelických řečí: to jest 16 řečí na vysvětlění druhého artikule víry křesť. z něm. přel. 1738 držené; 1743 vytištěné w 8. (zda se w Berlíně).

880. *Wilhelma Stanihursta* S. J. čtvrtý članek wiry kat. Trpěl pod Pontským Pilátem.. obsírně vyložený od TOM. XAW. LAŠTOW-

KY z BULČINA, ~~obzvláštní řeči na postní~~ kázání každý čtvrtěk předložený. W Trnavě w impr. akad. 1748 we 4.

881. LEOP. FABRICIA a) *Smutná post* opuštěného pána Ježíše při hořkém umučení a utrpném vzdychání na postních kázáních představená. W Praze díl I. 1760 we 4.

b) *Mrawná naučení na svátky celého roku*. W Praze 1761.

c) *Mrawná naučení na všechny výroční neděle a na den posvěcení chrámu páně*. Kniha I. w Praze 1726. Kniha II. 1763 fol.

d) *Syn pobožný matere bezbožné, bratr ti chý bratra ukrutného atd.* S. Wacław... při obzvláštní slavnosti chrámu páně na Proseku před osmy sty lety wyzdvíženého příběho-pamětnau kazatelskau řeči wychwálený. W Praze J. K. Hraba 1770 fol. (Boček).

882. *Fr. Ign. Gregoria* alphabetum Joanneum seu sermones rudes. Kázání o sw. Janu Nepomuckém. Pragae typis archiep. per J. Schweiger 1762 we 4.

883. TUČKA (ŘEHORE), řádu kazatelského generalního kazatele a přewora kláštera Nimburského, *benedictio de rore coeli et piquedine terrae*, t. j. Požehnání z rosy nebeské a z tučnosti zemské, aneb chwaloběčné kázání. W Hradci Král. u Jana Klím. Tybelly 1768 we 4. archů 70.

884. Padesátý kající žalm w výborných a pohnutelných historických kázáních, jako domácí knížka k wzbuzení ducha w 8. w Praze 1773.

β) Po r ů z n u.

885. KAŠPARA ARSENIUSA z RADBUSY kázání in reconciliatione hlavního kostela Pražského a svěcení oltáře sw. Wita, držené 28 Unora 1621.

886. Krista osoby spásitedlné wyznání, píseň sw. Ambrože s strany wtělení, početí, narození i všech dobrodiní jeho skrze WOLFA ADAMA BENEŠOWSKÉHO, na způsob kázání vybraný 1625 w 18.

887. *Gratulatio...* Přiwítání pobožné bohu wěrným a milým Čechům z vlasti milé pro pravdu ewangelium J. K. do exilium sw. a křesťanského přestěhovaným, s napomenutím a potěšením... některým austně, jiným w spisu učiněné od kněze JANA ROSACIUSA 1629 w 8. archy 4 (wlastně kázání).

888. JANA WIGANDA kázání, Dominica II post Epiph. Při agendě. Rkp. 1638 w 12. (U Bočka).

889. JANA IGN. DLAUHOWESKÉHO a) *Zrost aneb prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele Krista Ježíše* t. j. řeč o

zwětšení a rozmáhání se wždy víceji a víceji w ctnostech, (kázání) od Jana Dlahoweského de longa Villa 1672, w Praze u Jana Arnolta z Dobrosławina w 8. A — C. (připojen jest wýtah o řádu sw. Benedikta w Čechách.

b) Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa z příchodu nejslaw. processí Kutnohorské k hrobu jeho swatému 1673, W Praze u Jana Arnolta z Dobrosławina w 8. 4 listy.

c) Podiwin s Přibislawau, kdo se dívá, se podiwi!... t. j. všech kostí těl sw. a reliquií významenání, nimiž sláwu swau... rozhlášeje sw. hlavní kostel Pražský... 1673 w Praze u J. Arnolta z Dobrosław. w 8. listů 8.

d) Wýchod a západ slunce na hoře Sionské. W Praze w impr. arcibiskupské r. 1676 we 4. a — cj.

890. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice w jednotě a jednoty w Trojici, při šťastném a weselém na vrch dědičný Richumburský wstoupení a příjezdu w. uroz. p. Frant. Ant. Berkowi, hraběti Howoru z Dubé a Lipé... jakož i spolu p. Loisea hraběnce Berkowé, rozené Montekukulowé... od TOM. BERN. JELINKA poëta laureato etc. (1673). W Litomyšli u Jana Arnolta we 4.

891. Stálost a setrwanliwost král. starokat. krajského města Plzně... důstojnému W. J. Alexiusowi Čapkowi, arcipřístu dedicirowaná... w kostele sw. Bartoloměje... přednesená od kn. JANA HOCHA, řádu kaz. 1673. W Praze u Urbana Goliáše we 4. listů 8.

892. Lux mundi et societatis (chron.) Swětlo swěta a towaryšstwa p. J. jest sw. otec Ignatius Lojola... od JANA HEINSCHMIDBERSKÉHO z Třebechovic. W Hradci Král. (1673) we 4.

893. Swědectwí prawdy wydané ku poctiwości a sláwě w. důst. p. Tomáše Jana Pešiny z Čechorodu... na den nowého swátku od JANA WARINA, bosáka 17 Máje 1676 w Plzni. Wytisťeno w Praze u Jiř. Černocho 1677 we 4. listů 10.

894. Město na hůře wystawené.. Plzeň na den památní wítězství atd. od DAMASA STRNADA, řádu sw. Frant. 1679. W Praze u J. Černocho A — C3.

895. Jubilate, aneb weselé propěwování a plesání ku poctiwości slaw. kr. města Plzně na den nowého swátku, kterýž padl na neděli Jubilate ředenau r. 1685, 13 Máje od Františ. W. HYNKA KULIKA, far. Jezenského. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 we 4. A — F1.

896. Praž milostiwého léta w slavných třech městech Pražských skončeného atd. poznamenáný od JANA KONST. KOSTANECKÉHO

z Hossinu a Sulmowa 1690. Wytiskl Jiří Labaun we 4. 8 listů.

897. Humilitas exaltata... Poníženost wyzdwižená a ctnost korunovaná, při slawnosti korunování a šťastného uwázení w. uroz. kněžny... p. Františky Heleny Pirony z Galliano z boží m. kněžny a abatyše kláštera sw. Jiří (řet) od AD. IGN. MLADOTY z Solopisk 1691 w 8. w Praze listů 12.

898. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO a) Kázání o ustawičné ochraně a stráží sw. angelu nad dítkami. W Žitawě 1678 we 4. b) Kázání swatodušní w l. 1684 w městě Žitawě konané. W Žitawě u M. Hartmanna w 8. 1691 A — C3.

899. JANA JIŘ. DOLANSKÉHO, kazatele exulantů kázání w neděli první po weliké noci, jež léta 1693 w Žitawě držel. Rkp. we 4. listů 12 (w Žitawě rkp.)

900. Duchovní zasnaubení dwau wzácných a starožitných rodůw slečen t. Anny Mar. Terzie Audrické z Audric, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu. Od KARLA KAČINA. W Praze 1696 u J. K. Jeřábka we 4.

901. První a nový farář sw. Josef boháčlowěka pěstau, aneb kázání o sw. Josefu. W Praze u Jiřího Labauna 1696 we 4. listů 12.

902. Vox clamantis in deserto, aneb hlas wolajícího na poušti, t. j. na někdy jmenovaný vysoký před léty pustý w kraji Časl. na panství Malešowském ležící, nyní pak slavným chrámem a paustewnickým příbytkem ozdobený a sw. Jana Křtitele řetený hoře prohlášenú chwála téhož sw. Jana Křtitele. Od PETRA ŠTĚPÁNA, rozeného z Teyncle. W Praze 1697 u Jiř. Labauna we 4. listů 10.

903. Exercitia octidua an. 1705 peracta ad Maj. Dei gloriam. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. *Jsau to rozjímání nábožná neb řetí držené jepťákým od jenuity.*

904. Kráľowské kněžstwo nowého kněze D. C. H. P. MICHALA HRŮZY, praemonstr. řádu, (kázání na primicii, w Pelhřimowě). W Praze 1698 u Sam. Berinkra we 4. listů 12.

905. BILOWSKÝ JOS. Rogus incombus-tus — seu Sarkander. W Braě 1705 (kázání? Boček).

906. Apotheosis s. Benedicti sub auspiciis R. P. D. Bennonis... monasterii Rajhradensis praepositi ab JOS. IGN. JANOWSKÝ. Brunac 1707 we 4. listů 8 (kázání české).

907. Vexillum salutis aneb praporec spasení, t. j. kříž sw. w kázání wykládaný w Prostějowě. Wyt. w Holomauci u Ign. Rosenburka 1709 we 4. listů 8.

908. Slavná powěst král. kr. a starokat. města Plzně od WÁCSL. J. FICKLSCHERA. W Praze 1710 u J. Wácsl. Helma we 4 listů

14. Chválí kazatel Plzeň, že vždy katolická byla. Rkp. na Strahově.

909. **FR. JANA SWOBODY** a) Luňý prowázek pluý tajemství Ezechiele widění aneb růženec sw. hojnosti milosti naplněn od růženecké královny Mar. panny (káz. w Klatowech) od 1710, w Praze u Barbory F. Berinkerowy we 4. listů 10.

b) Princeps pacis t. j. kníže pokoje učením svým... s. Tom. Aquinský. W Praze u J. W. Helma we 4. 1715 listů 8.

c) Novus Cruciger t. j. nový křížovník s červeným srdcem sw. Jan Nepomucký na výroční slavnost jeho u p. p. křížovníků s červeným srdcem w kázání představený od Fr. J. Swobody. W Praze w koll. t. J. 1736 we 4.

910. **J. WÁCSL. MEZLECKÉHO** a) Winšovaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hříšníkům vyšel t. j. přemilá p. bohu panna a mučednice sw. Barbora šťastné smrti mocná orodownice hor Kuten stříbrných autočistě, od F. W. Mezlezkého z Palmo-Lewu, far. Sellakowského. W Praze u J. Labauna 1710 we 4. listů 6.

b) Thymiana pietatis Pii V t. j. prawá podstata vůně májové pocty boží, ze 4 hlavních ctností složená k větší cti a slávě sw. Pia V na den slavnosti swatoprolášení atd. od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. W. Helma we 4. 1713 2 archy.

c) Lucerna ardens et lucens, t. j. swíce hořící a switící sw. Jan de Regis, od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. Jul. Jeřábka 1738 fol. 5 listů.

911. Palma honoris et sacerdotalis venerationis (chronog.) t. j. Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, neb ctichvalné kázání při P. J. Mokřého prwní mši atd. od JANA PROCHÁZKY ř. s. Pawla. W Praze u W. J. Koniáše 1710 we 4. A—D.

912. **F. MATAUŠE KRUMA** a) A. M. D. J. Sacro sanctae ac individuae trinitatis honorem et venerationem. K větší cti a chvále nejsw. a nerozdílné trojice boží při weyroční její swatoslawnosti na Křemešiku atd. W Praze u Wolff. Wickharta 1712 we 4. dva archy.

b) Pastorella Betlemská atd. per Franc. Matthaeum Krum 1722, typis C. F. Rosenmülleri (české káz.)

c) Candidus et rubicundus (chron. 1722) dilectus dei filius (kázání české) od Fr. Matauše Kruma. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1723 we 4. listů 15.

913. **JIRÍHO PROCHÁZKY** de Lauro a) Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius V toho jména papež. W Praze u K. J. Jeřábka 1713 we 4. listů 8.

b) Trojice nerozdílná w hlubokosti nepochopitelného tajemství od wěcnosti skrytá 1715 we 4. w Praze u Karla Jeřábka 9 listů.

c) Sw. Jana Nepomuckého mučedníka božího a patrona českého weliká wznešenost 1735, w Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 8.

d) Apoštolský učedník a slavný Kristův mučedník sw. Apollinariš biskup Ravennátský od J. Fr. Procházky. W Praze u J. J. Jeřábka 1736 we 4. listů 8.

914. **JIR. J. LIBERTINA** a) Sladký trojlístý jetel w jasném audolí zrostlý, t. j. Bernard medotekauci cirkwe učitel Clarae Vallis opat. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. listů 10.

b) Počestná hádka pobožná wádka o sw. otce Bernarda (chronog. 1720), kterémuby řádu patřil. Od J. J. Libertina děkana Rakownického, (w Praze u Joach. Fr. Kamenického).

c) Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahosl. Bernard sw. řádu cistercienského rozmnožitel atd. W Praze u Joach. F. Kamenického 1721 we 4.

d) Plášť w plášti od Wladislawa II krále českého l. 1142 nazwaný, l. 1144 wyzdwižený.. na den weyroční slawnosti sw. Bernarda při rozdávání rozličných plášťůw.. 1724, w chrámě rodičky boží kláštera Plaského schwalený. W Praze u Joach. Fr. Kamenického we 4. 1724 3 archy.

e) Weloslawná cesta w l. 1678 začatá a 50 let bez ustání konaná, w l. 1728 skrze wel. pannu Petronillu Wratislawownu z Mitrowic řádů praemonst. při professi druhé (káz.) na hradě Pražském kanowníka. W Praze u J. W. Helma 1728 dva archy.

f) Jan celého swěta nejen samého Nepomuku ochranau swau a milostma(i) ke všem patřící. Od J. J. Libertina 1729. W Praze u J. Hruby fol. listů 6.

915. **AUG. J. WÁCSL. SAUKUPA** a) Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá mocného země české diwotworce sw. Prokopa, někdy mezi horami Szawskými.. ukrytá atd. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. 12 listů.

b) Lilium convallium anebo wonná konwalinka někdy l. p. 1000 mezi polma Chotauskýma wzešlá, t. mocný u boha orodowník.. sw. Prokop, od Aug. W. Saukupa. W Praze 1719 u Wolff. Wickharta.

916. **ŘEHOŘE JOS. WLASATÉHO**: Wěrná panna, královeské, krajské a starokatolické město Plzeň, na den výroční slawnosti slující: Nowý swátek. W Praze 1713 u Jana W. Helma we 4. listů 11.

917. (Deest tit.) Kázání na porciunkuli s textem: Dnes se stalo spasení domu tomuto, we 4. listů 8 (zdá se 1714? w koll. t. J. w Praze).

918. Archa umlavy nov. zákona sw. panna a mučednice Barbora na Horách Kutných. Od **WÁCŠL. JOS. BROTCE**, děkana v Počátkách, we 4. W Praze 1715 w kolleji t. J. listů 6.

919. Nowý starý Simeon ne podlé zákona Aaronského ale podlé řádu Melchisedech kněz na věky při sl. památce druhé první mše swaté, kterau D. C. H. P. **Tomáš J. Hawlíček**, obětuje skrze **KAJETANA BURGERA** w chrámu p. Ledenickém 1715 10 Září, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

920. Starokatolické bohu, císařům a králům vždy věrné město Plzeň, od Izaiáše proroka dávno předpověděnému a... město slunce nazvanému připodobněné. Od jednoho kněze z t. J. W Praze u sw. Klim. 1716 we 4. listů 10.

921. Swaté dcky Kaučimské počténé (chronog.) podlé liter abecedy wystawené a sporádané (chron. 1715) t. j. krátké kázání o velikých sw. patroních, jejichžto sw. ostatkové... w Kaučím se wynacházejí.. od **PROK. DIETRICH** řádu sw. Bened. W Praze u K. J. Hraby 1716 we 4. listů 10.

922. Vox clamantis sine voce: Aneb Jan mlčící, plod nebeský atd. Od **FR. JOSEFA HEDLA**, děkana Čelakowského. W Praze u Barbory Fr. Berinkerové we 4. 1717 listů 11.

923. **J. IGN. LIBERTINA** a) Diva Ludmila vera vídua t. j. sw. Ludmila wdowa opravdová při slavnosti weyroční.. 1718, w Hoře Kutné u Jiř. W. Kincla 2 archy we 4.

b) Divus Ignatius verus in eccl. rōm. operarius, t. j. Hynek sw. a církvi p. s towaryšstwem svým dělník opravdový. Od J. Ign. Libertina, w Kutné Hoře u Jiř. W. Kincla 1720 we 4.

c) Sw. Antonín Paduanský, muž mnohých titulůw wznešených hodný, (káz. w Plzni) od J. Ign. Libertina. W Praze u K. J. Hraby 1722 we 4. listů 8.

d) Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný 1727 we 4. listů 6.

e) Swatý Jan Nepomucký muž swatý a nepřemožený... při slavnosti třídenní w Rakownice uctěný Iní neděli po sw. 3 králích od J. Libertina far. Meytského 1730 8 Ledna, w Praze u K. J. Hraby we 4. listy 4.

924. Nowý koráb Noemový, který uprostřed bauřky kacířské se vznášel, město Plzeňské. Od **AD. KRATOCHWÍLE** řádu kazat. W Praze 1718 u J. W. Helma we 4. listů 11.

925. Adama Hynka Hlavy: Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý.. Daniel Fran. Claudius, farář města Radnic, 1718. W Praze w tiskl J. W. Helm we 4. listů 6.

926. **J. Wácsl. Zikm. Fridr. STEYDLA** z *Greifenwehru* a) Slunce ustawičné na poledne switici sw. otec a patriarcha Bernard řádu kaz. a růžence sw. zakladatel 1718, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

b) Lauretanský domeček w sw. lese, dvě mile od Prahy za Bilau Horau ležící, nejprvnější w tomto králov. českém a okolních krajích r. 1623 wyzdwižený... skze J. Nep. Wácsl. Steydlu z Greifenwehru. W Praze u J. K. J. Hraby 1723.

c) Dostatečný dokonale swatosti: Prawý člověk.. sw. otec a patriarcha Bernard atd. w chrámě páně., kláš. Plaského r. 1764 chwalořečí předstawen. W Praze u J. K. Hraha 1764 fol.

927. **ADAMA SIMONIDES** Kázání přístupující, kteréžto w nowě k auřadu powolný, wykonával. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1718 2 archy.

928. Dwa halíři mědění do pokladnice uwržení t. j. dvě zhotowené kázání ke cti sw. Aurelia Augustina Hypponenského w Africe biskupa. Od **WÁCŠL. ANT. GRUBERA**. W Praze u Wolfg. Wickharta, 1719.

929. Serafinský Šalomaun František přemáhaje maudrost krále Šalomauna (káz. na den porciunkule), w Praze u Jiř. Labauna 1719. Skladatel jest **JAN AD. PAULÍN**.

930. **MICHALA PELÍŠOTY** a) Dwa spolu jak w proroctwí a narození tak swátosti a smrti sobě rovní t. sw. otec Dominik.. a sw. otec František. W Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1720 we 4.

b) Lidumila aby byla Bohumila t. wys. uroz. slečna Mar. Lud. Antonia z Řičan... w den obláčení jejího u sw. panny matky Kláry (chron. 1720), w Praze u Karla F. Rosenmüllera we 4. listů 8.

c) Sw. Jan Nepomucký kanovník Pražský mučedník boží atd. 1723, w Praze u Karla Jos. Jeřábka we 4.

d) Láska bōha k Peregrinowi, láska Peregrina k bohu, w Praze u K. J. Hraby, 1727 we 4. listů 10.

e) Jazyk boží mučedníka páně Jana Nepom. kanovníka Pražského, 1728 w Praze u K. Jos. Jeřábka.

f) Hvězda ranní, denní, večerní diwotworce.. Jana Nepomuckého, po slavnosti 8denní sw. wyhlášení. Od Mich. Pelíšota, 1730 w Praze u J. Emlera fol. 10 listů.

931. (*Deest titulus*) Kwitkové na paušti Emmautinské sebrání atd. kázání, 1720.

932. **WOJT. DOBROHLAWA** a) Quaestio de voce t. j. otázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli od kněží a jahnůw Jerusalemských

podaná. Nyní o sw. Janu Nep. w Hradci Král. předložena (chron. 1721).

b) Cti ochránce podivný jazykův skrotitel sw. Jan Nepomucký w chrámě swém, w Král. Hradci... oslavený dne VII měsíce Čerwna roku tohoto (chron. 1723). W Hradci Král. u W. J. Tybely we 4. listů 14.

933. Phoenix redivivus... od pát. Adalberta a s. Tobia Karmelit. W Praze 1721 we 4. listů 14, pak 1732 we 4.

Jest kázání při slavném přenešení statue Marie panny do obnoveného kostela s. Petra a Pawla na Zderaze.

b) Téhož: Regia excelsa campana, královský veliký zvon sw. Bartoloměj w k. k. městě Rakovníku, 1734 we 4. listů 11.

934. Blahoslavenství očí lidských od králůw a prorokůw zdáwna widěti žádané, od křesťanůw skrze prawau a sw. maudrost na křži K. J. šťastné spatřené, které před slavností powýšení Kříže sw... w Litomyšli předložil P. Hyacinthus a s. Philippo Nerio schol. Psar. W Litomyšli u J. Kamenického 1722 fol. listů 7.

935. FERD. K. REISSMANA a) Neuhasitelný oheň lásky při chrámu páně sw. Kříže (chron. 1722) t. j. sw. Jan Nepomucký ustawně hojně dary a milosti všem svým wěrným ctitelům od boha wyjednávající.

b) Dvě sprostné kázání o čistě a sprostné lásce jak k bohu tak i k bližnímu w pravém a lewém oku sw. Martyra biskupa a wyznawce... od Ferd. K. Reissmana. W Praze u Joach. Kamenického. (Když se slawilo milostiwé léto chronog. 1724) we 4.

c) Dvě kázání o sw. Martinu. W Praze u Jonaty Kamenického we 4. 1725.

936. IGN. SIGM. KARDIANA Oheň nebeský od nejmocnějšího boha na zem s nebe wyslaný, t. sw. Ignatius z Lojoly (1722), w Praze u Barb. F. Beringerowé we 4. listů 16.

937. JAK. FELIXA J. PACHRA, far. Měřinského, wys. důst. a wys. učenému p. Frant. Julianowi, hraběti a Breyda, biskupu Hypponenskému, kardinala z Schrattenbachu biskupa Holomauckého Generali Vicario Joannes a Nepomuk, na zelenau Horu blíž Žďárského kláštera uwezený 1723 bez m. we 4. A—K.

b) Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, quae monasterio et populo Sarensi fecit. R. et illus. D. Fr. Julianus D. G. episcopus Hipponensis etc. Brunae typis J. Max. Swoboda, 1723 we 4. A—K. Jest mimo latinský úwod a závěrek káz. české od Jak. F. J. Pachra při posvěcení chrámu Žďárského sw. Janu Nepom.

938. Vigiliae Joannae festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nepomuceni floridissimae virtutum actates (české káz.) a

Wenc. Ign. Blowsky. Pragae typis haeredum Labaunianorum, fol. 1724 listů 11.

939. JIRÍHO FRANT. PROCHÁZKY: Hortus voluptatis, t. j. Zahradka rozkoše nad ráj prwních rodičůw zwelebenější. Všemoħaučho prawici w swatém Hájku štipená, cti a sláwě boží matičky od sta let zcela odevzdaná, 1724. W Praze u Karla J. Hrabý we 4. listů 16.

940. Kříž sw. jak někdy potupně zatajen, tak zase slawně wyjowen... w chrámu p. sw. Wácslawa w J. M. C. oboře Kladrubské od JOS. J. STRELSKÉHO far. Wosického 1726, w Litomyšli u J. Kamenického we 4. listů 8.

941. Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže prwotního Serafinské panny a panenské matky Terezie duchowniho syna prwniho... řádu karmelit. otce. W Praze u K. J. Hrabý fol. 1727 listů 6.

942. Krasospanilá hvězda hojnými paprskami rozličných ctností... se stkwací, totiž sw. Norbert sw. kanownického a wýhradního řádu prem. otec a zakladatel. Od BERNARDA GRUBERA řádu cister. 1727, w Praze u Jos. Šilharta we 4.

943. Newinnost kajci velikost swátosti swatých Aloisia Konzagy a Stanislawa Kostky z t. J. od Bened. XIII za swaté wyhlášených. Od JAK. WÁCSL. HETTYGA 1727. W Hradci Jindřichowém u Jana Ferd. Jakše we 4.

944. Norbertinské sedmistwo w létu 1085 začaté w postupnosti swé, sedmi paprskami wyswětlené w l. 1127 k arcib. důstojenstwi wywýšené, po wykonaném sedmerém sedmistwu w l. 1134 dokonale a na to w l. 1627 wyzdwižené, nyní ale 1727 jakožto stým obnawené a na kazatedlnici chrámu p. Hory Sion od JOS. MIKY praelata Doxanského představené. Wytíšt. w Litoměřicích u Fr. Jiř. Škrochowského, 1727 we 4.

945. KARLA ČERNÉHO: Medotekauci sláwa na Hůře Libanu, t. j. diwotworec Nepomucký sw. Jan... dne 16 Máje na Hůře prwe Černé, nyní Zelené, nad klášterem Žďárským, 1727. W Hůře Kutné u Jiř. Wojt. Kincla fol. 4 archy.

946. Nowá všeho swěta wojna proti tělu, swěta, dáblu pod praporcem sw. Kříže... slaw. bratrstwu sw. Kříže, w Litomyšli (káz.) od WIKTORINA OD SW. KRÍŽE téhož bratrstwa praesida. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 we 4. listů 14.

947. Oko swíce těla t. j. sw. Martina stáda Kristowého bedlivý pastýř, při installaci d. w. p. Jana Badin(a) při sl. kostele sw. Martina w Starém městě Pražském w nowé dosazeného far. Od FAB. WESELÝ(HO) t. J. 1729. W Praze u Joach. Kamenického fol. listů 12.

948. DUBRAVIUS ANT. FERD. a) Hlahol osadenní slavnosti swatořečení Jana Nepomuckého v Žďáře atd. Kázání 1728. W Znojme u děd. Svobodových fol. b) Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessae patrona, 1747 fol. 5 listů.

949. Ctnosti a swatosti prwomučedníka sw. Štěpána dokonaly následovník . . sw. Jan Nepomucký. Od ZDENKA JIRÍHO CHŘEPICKÉHO z MODLIŠKOWIC, 1729 we 4. bez místa listů 8. Opět w Praze u Rosenmüllera 1730 fol. w Praze u Jana Wácsl. Holera 8 listů.

950. Duchovní hádka mezi wýmluwností a mlténíwostí od diwotworného a neporušeného jazyka pocházející, při weyroční slavnosti sw. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře blíž kláš. Žďárského řádu cistercienského ležící. W Praze u K. Rosenmüllera, 1729 fol. listů 8.

951. Znamení na pravé ruce znamení k dobrému sw. Jan Nepomucký. Od J. MATĚJE HOLLANA, 1729, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 6.

952. Archa páně na trůn králowství nebeského donešená, též i korunau radosti neskonale obdařená, nebo sw. Jan Nepomucký atd. od JA. MELICH. ČECHA, far. u sw. Ducha 1730, we 4. b. m. připsáno magistrátu Rakownickému.

953. IWANA KNOBLOCHA a) Dům zlatý na horách zlatých t. j. Maria panna na Horách Jilowských (káz.) W Praze u Jana Emlera, 1730 we 4.

b) Požehnaná mezi ženami panna, totiž matka nejsw. Maria panna všech panen čistota, která podlé swého newinného početí wyobrazuje se skrze swětla nebeská . . skrze čtyry žiwly od lw. Knoblocha, 1731 we 4. str. 149. (Jest pochwala p. Marie na kapitoly rozdělená o nepoškrvněném početí s kázáním o nawštíwení p. Marie.

c) Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička boží Maria p. w obraze Staroboleslawském zázračném rozhlášena. W Praze u W. Urbana Suchého, 1733 we 4. listů 8.

d) Stoletá památka pomoci užitečné pomocníkůw wěrných kapucínůw, kterak někdy okolo l. 1633 ku pomoci kaukole kacířského po tomto sl. králowství českém rozsítěho, k wykořenění powolání byli, kterážto památka na oktáv 8 Listop. léta 1733 jest rozhlášena. W Praze u Labaunských děd. we 4. listů 8.

e) Angel w těle hřištníky přijímající k bohu na milost přiwádějící Antonín Paduanský, 1735. W Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 11 (wef. bibl. XXXIV. C. 329).

f) Dwa spolu stojící towaryši upřímní celého

swěta ochranitelowé Dominik swatý a František Serafinský. W Praze u J. Norberta Fického, 1735 we 4.

954. Gruntovní kámen král. Karlovského Now. m. Pražského za času Karla IV založený sw. Jan Nepomucký. Od JOS. BEN. SCHÖNPFLUEGA z GAMSENBERGU, 1730. W Praze u Matěje Ad. Högra fol. listů 7.

955. Fidelis patriae pater, t. j. Weliký diwotworec pro tejnost sw. zpovědi, prwo-mučedník a wlasti sw. otec s. Jan Nepomucký, představený w katedralním kostele w Litoměřicích od FR. JOS. z WLKÁNOWA, děkana města Melníka 1730. W Praze skrze Norberta Fického fakt. we 4. listů 8.

956. Hortus conclusus. Zahrada skrze mlčenliwost zawřená sw. Jan Nepomucký. Od PATRICIA AUSPITZER(A). W Praze u K. J. Jeřábka, 1730 fol. 7 listů.

957. Kazatel prorocký w skutku i w řeči sw. Jan Nepomucký (od JANA KRASLA). W Praze u Labaunských dědiců, 1730 fol. listů 10.

958. Plast strdi a roj wčel w zákoně starém sw. Jan Nepomucký. Od WOJT. BURGERA. W Praze u K. J. Hrabý (1730) we 4. listů 7.

959. Podiwné pozdwižení po stupních mnohých ctností a diwných zázraků k swatořečení a mezi swaté wyhlášení sw. Jana Nepomuckého. Od J. ALEX. MALCE 1730. W Praze u sw. Klím. fol. 5 listů.

960. Růže zlatá od J. S. papežské Bened. XIII l. p. 1729 19 Břez. posvěcená . . s. Jan Nepomucký. Od J. RITTERA, w Praze u M. Ad. Högra (1730) fol. 10 listů.

961. Swatý Jan Nepom. příkladná sůl pro zatajení tajemství neporušená. Od J. J. WIL. KHOPPA we 4. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1730 listů 11.

962. Sw. Jan Nepomucký zlatý Agnusko k horliwému srdci přiwěšené, od ROBERTA u S. LUDMILLA řádu karm. w Praze u Labaunských dědiců, 1730 we 4. listů 9.

963. ALBERT. REBMANNA a) Wšecko troje dokonale aneb swatá dokonalost a dokonalá swatost Jana Nepomuckého . . we třech barwách, t. j. w tolik ctnostech, w Praze u Jos. Jeřábka, 1730 we 4. str. 29.

b) Sara pět set let stará, ačkoliw staroletá však předce celá spanilá a krásná . . aneb welebný a starožitný klášter studnice matky boží blíž města Žďaru od založení swého (1234) . . kwětauci, od Alberika Rebmanna, kláštera Zbraslawského professa (1734), bez místa a tisk. fol. 11 listů.

964. MATĚJE LYNKA a) W tistěch

létěch dvojí česká sláva, jedna světská na Wyšehradě, druhá duchovní na Pražském Bradě, světská patrici Přemyslowi knížeti, duchovní... Janowi Nep. 1730, w Praze u Labaunských dědiců fol. listů 7.

b) Sedlo tajné a právě swaté spícího Miroslawa, od kteréhož.. w Sedlici pochází všechna sláva... skrze zachování wel. swátosti oltářní, která přes 400 let od horlivých katolíkůw... počtána byla, w Praze u K. J. Hrabý 1734 fol. listů 8.

965. MATĚJE KRÁTKÉHO a) Památka w chrámu p. atd. w Praze fol. 1730 (káz.?)

b) Misto ohně skrze kněze cítele boží z oltáře oběti vzatého a skrytě schráněného, totiž hrob swatý... sw. Jana Nepomuckého, (1735) w Praze u M. Högra we 4. listů 14.

c) Memoriale in templo domini. Pamětné znamení w chrámě p. sw. Jana Nepomuckého. Od Matěje Krátkého, far. u sw. Štěpána, w Praze u Žof. Kirchnerowé (1761) fol. 17 listů.

966. HUBATKY (JANA IG.) Kázání o sw. Janu Nepomuckém, w Hradci Král. u W. Tybelly we 4. 1730.

967. Arcana almae societatis J. juris publ. facta. Aneb zvláštní tajnosti a skrytí pokladové wel. tow. p. J. pro obecní dobré zjevení, od J. AD. SWOBODY, w Praze u K. J. Hrabý 1731 we 4. listů 13.

968. FRANT. J. BARTONA a) Catulus leonis rugiens. Lew fwauci, z jehožto ust vyšel roj wšel a plast strdi Norberta sw. lwa dílem proti nefestem fwauciho, pohádka Samsona w chrámě kláš. Doxanského dokázaný od atd. w Praze u J. Kamenického, 1731 we 4. listů 17.

b) Coelum novum... Nebe nové, kteréhožto pozdwižena jest sláva nad všechna nebesa, totiž: Norbert swatý, 1732 w Praze u Joach. Kamenického we 4. listů 14.

c) Winice w krvi wštipená, proto že zwolená... na den instellaci d. c. h. p. Pawla Fabiana Čechury, far. městysu Wraného (káz.) 1734, w Litoměřicích u F. J. Škrochowského we 4. A — E3.

d) Fidelis et prudens dispensator... Wěrný a opatrný vládař, kterého ustanovil pán nad čeledi swau sw. Josef Krista otec nejwěrnější, nejurozenější panny a ženy mezi všemi ženami nejwznešenější ženich, w Praze u J. J. Jerábka 1736 fol. 9 listů.

e) Kazatel podiwný, proto že stoletý atd. t. krew Ježíše... Salvatora Chrudimského... z obrazu jeho w městě Chrudimi z newážnosti šwedské r. 1648 wylita atd. (kázání) Wyt. w Praze u F. K. Hladkého, 1748 fol.

969 ANT. J. WOKAUNA a) Pulchri

gressus in calceamentis filiae principis; pulchri gressus in laceramentis filii comitis. Aneb roztrhaný šat sw. Bernarda slawně se stkwějící. w Praze u Jana K. Hrabý, 1731 we 4. listů 14. Opět u Fr. Hladkého, 1754 we 4.

b) Kázání o sw. Bernardu, přetištěno w Praze u Fr. Hladkého we 4. 1754.

970. LEOP. SWOISKÉHO a) Regina saculorum králowna wěků stoletním bleskem milosti a zázraků oslawená... Maria panna... na sw. Hoře, w Praze u J. K. Hrabý (1732) fol. listů 9.

b) Sedlecensis Cistercii religio. Sedleckého cistercu řehole nejsvětější před wěkem 600 zrozená, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 19 listů.

971. FERD. ANT. GRIMA a) Sw. Jan Nepomucký, Pražský kanovník patron český. l. 1722 na Hloru Zelenau starožitného kláštera Žďárského za zlatého hospodáře uведенý l. 1732 na weyroční slawnost jeho dne 16 Máje za wěrného přítele a obranu silnau postawený. W Litomyšli u J. Kamenického, 1732 fol. 9 listů.

b) Divus Joannes Nepomucenus quasi florens oliva (chronog. 1734) t. j. sw. Jan Nepomucký kwětná a plodná oliwa (chronog.) na Žďárskau Zelenau Horu při weyroční slawnosti postawený od Ferd. Ant. Grima, w Král. Hradci u W. J. Tybelly fol. (1734) listů 7.

972. BIRKEL JOH. Jan jménem i skutkem, kázání, w Holom. Hirnle, 1732 fol.

973. EUGEN. RADLA a) Česko-slawa dokonalosti králowské wznešené ctnosti... aneb sw. Wáclaw mučedlník p. w Praze u Matěje Ad. Hegra, 1733 we 4.

b) Nejsvětější krew mzda aneb wznešený poklad přehrozného zadosti učinění Kr. swatému otci Františkowi za sladkau porciunkuli neb částku daný, w Praze u Mat. Adama Högra, 1733 we 4.

c) Přátelské echo neb jekot od Zelené Hory slawné mlčenliwosti a slawné wýmluwnosti na nebi i na zemi t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Matěje Högra we 4. (1735) A — D.

d) Vale w zapomenutí marného swěta a swoboda synůw božích w klášterském ráji zamknutá t. uroz. stat. rytíř P. Joannes Ernestus, nyní w řeholi R. Frater Edmundus Goltě skrze swau professi... wyobrazen, w Praze u M. A. Högra (1735) fol. listů 9.

e) Kázání na den slawné mše po dokonblých 50 létech P. Frid. Winše, w Praze u Matěje Högra we 4. 1737.

974. MATĚJE BARTYSA a) Ráže nad potoky wod wsazená bílá i červená aneb sw. Jan Nepomucký... na Skalce káz. W Praze

1659. Item 1728 a tamž u Matěje Adama Högra (1730) fol. 12 listů.

b) Pugna felicitatis Moravicae cum infelicitate . . t. j. vojna štěstí moravského s neštěstím, w Praze u Matěje Högra, 1734 we 4. listů 12.

c) Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polessoviensis . . t. j. Znamení matky chrámu Welehradského znamenitá dcera chrám Polesowský . . na den w nowě posvěcování, od Matěje Bartysa, přewora kláš. cisterc. Welehr. w Praze u Matěje Ad. Högra we 4. (1740) 11 listů.

975. Sw. Jana Nepomuckého weliká wznesenost a wážnost při weyroční slawnosti sprostaui řeči předstawená, w Praze u J. J. Jeřábka, 1733 we 4.

976. Hic datus est vobis superabundans thesaurus sine defectione, t. j. Důležitý cti a powěsti i wšl potřebnosti poklad bez nedostatku, totiž: tři sta a padesáte roků stkwějící se jazyk sw. Jana Nep. od WÁCSL. IGN. HENNETA. Pragae typ. haeredum Labaunianorum (1734) fol. listů 6.

977. Z sprutka (zprudka) táhnaucí do žiwota wědného magnet (chron. 1734) t. j. sw. Kříž . . od M. WÁCSL. J. KUPSCHINY, far. Kruhského, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. listů 11.

978. Dobrý pastýř dlouhého wěku . . kterého w pamět uwevl l. 1735 1 Máje na den slawné mše sw. po 50 létech kněžství d. c. h. p. Fridr. Winše, kněz EWGEN RADL, w Praze u M. Högra we 4. A—C2.

979. J. JOS. KHELA a) Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká na Hoře Zelené kl. Žďárského atd. kázání w den weyroční slawnosti. Nepomucena mater aneb Nepomucká matka, když dcera její Žďárská . . ad ter secundas nuptias . . pospíchá, w Litomyšli 1735 u J. Kamenického fol. listy 4.

b) Novus virgineus pontifex Virgo Maria aneb nowý panenský biskup panna Maria newěstě Žďárské aneb weleslawnému s. weyhradního cisterc. řádu klášteru fons Mariae, studnice Marie nazwanému, když ona po 5 wěku od swého prwního založení k 6tému šťastně ad ter secundas nuptias k šťastně swadbě pospíchá, a dne 28 Aug. 1735 s. řádu w osobě s. Bernarda se zasnubuje (jak malovaná wítězná brána ukazuje) přistojící; od atd. předstawený, w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 8 listů.

980. Nejwvyšší cedr na Hoře Libanské štípený t. Jan Nepomucký diwotworce . . pobožným pautníkům na Zelené Hoře Žďárské . . od MART. JOS. ZAURKA, děkana Teleckého předstawený. W Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. listů 9.

981. Žena krásná náramně Sara u zrcadla t. j. Starožitný a slawný téhož jména klášter Žďárský sw. weyhradního řádu cistercienského studnice Marie nazwaný, od KAR. BORROMEA od sw. REMIGIA řádu bosáckého sw. otce Augustina kláš. Německo-brodského. w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 12 listů.

982. Krásná Sunamitys welikomocná w síle swé Maria, jako hanf wojenský dobře sporádaný všem nepřítelům strašlivá a proto de Victoria nazwaná. Od ANGELA ŠTĚPÁNKA minority předstawená 1735. W Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

983. Na hory Judské s chwátáním se ubírající králowna nebeská w starožitném, přemilostném a zázračném obraze Staroboleslawském předstawená od JIŘ. FR. PROCHÁZKY, 1736, w Praze u Jana Jul. Jeřábka we 4. listů 12.

984. ELIGIA od sw. JIŘÍHO a) Nebeský wůdce hwězda za onoho času tři krále wedaucí ku Kristu, nyní množství Swatojanských ctitelůw wedaucí k sw. Janu Nepomuckému, w Litomyšli, 1736 fol. 10 listů.

b) Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných aukností jemu od hříšných člověka žádostí nasítilých w zahradě Getsemanské krvavým potem zbarwený, a co růže mezi trním se čerwenajíci r. 1741, w Praze u J. Labauna fol. 10 listů s obrazem.

985. JOS. HÁNA S. J. kázání w Plzni držené, w r. 1736 we 4. (dowozuje, že po zkáze Jerusalema bůh sobě Plzeň za nowý Jerusalem wywolil) (s. tit.)

986. Mater aeterni luminis . . Matka swětda wědného Maria na wýsosti wítězující cirkwe . . w starožitném Ružanském obraze oslawená, w Hrad. Král. u W. J. Tybelly, 1737 fol. listů 6.

987. FR. IGN. GREGORA a) Nova et gloriosa . . Nowá a slawná w rytěrující cirkwi Judith heroína nad modloslužebností pohanskau swítězitelekyně sw. panna Barbora kr. swob. horného města na Horách Kutných patronka, 1737, w Hoře Kutné u J. W. Kincla we 4. listů 9.

b) Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše atd. u Jiř. Kincla, w Hoře Kutné we 4. 1737.

c) Pretiosa in conspectu Dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem p. smrt swatých jeho . . w Sedlici welesl. bratrstwa pod titulem Ježíše, Marie a Josefa, též 14 sw. pomocníků, (1737), w Kutné Hoře u J. W. Kincla, 1738 listů 9. we 4.

d) Prowázek tři praménekůw k nesnadnému roztržení, nýbrž k zázawku dosáhnutí swobody sláwy synůw božích t. swato swatý růzenec trojnásobného tajemství, radostného žiwota, bo-

lestného utrpení a smrti p. J. K. a nejsw. matky Mar. p. 1738 we 4. w Kutné Hoře u J. W. Kincla.

988. Řebřík Jakoba Maria panna Swatohorská, pod kterým bůh stoupil na zem, aby po něm lidé zasloužili wstoupili na nebe. Od JANA JOS. HUBATIA z KOTTNOWA, far. Dobříšského 1737, w Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

989. Od věčnosti za manželku boha neskonaleho wywolená Maria panna, kteráž w zázračném obrazu, w dědičně hrab. Millesimowským patřící atd. Od WÁCSL. FR. HANZELI, 1737 w Kutné Hoře u J. W. Kincla we 4. listů 17.

990. Golgothejský ze všech země křowin nejpodiwnější, nade všechno cedrowi nejwznesenější božského tajemství plný winný kmen nejsw. kříže, na kterém K. J. wisel, od NIVARDA CERVELY řádu cisterc. W Litomyšli u J. Kamenického, 1738 fol. listů 8.

991. Moře pro plnost wod, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná od J. NORB. PLATZERA, w Praze w arcib. imp. 1738 we 4. listů 13.

992. Nomen et omen patris in filio t. j. Jméno s skutkem otce w synu, totiž blahoslawený Serafinus z Hory Granario tak prawené řádu menších Serafinského ponížený bratr od FR. XAW. ČAPKA, kaplana Hradišského, w Praze u dědiců Hrabowských (1738) fol.

993. Pokorná služebnice podlé swé weliké pani matky páně we všem se spravující sw. Juliana Falkonina služebnic třetího řádu rodičky boží zakladatelkyně, od WOJTĚCHA u swat. TOBIÁŠE řádu karmel. W Praze u dědiců Hrabowských, 1738 we 4.

994. Weliko swatý Jan Nepomucký diwotworec wyznáwač a mučedník páně na Zelené Hoře w Morawě nad sl. klášterem Žďárským sw. řádu cisterc. počtělý. Od ZDENKONA WALCERA. Wytiskl nehodný ctitel téhož s. Jana impressor Kutahorský (chronog. 1738) fol. 9 listů.

995. Radostné narození nejbahoslawenější králowny nebes Marie p. Od TOM. GIRTHA, kanow. reg. lateranenského, 1739 w Praze u J. J. Jerábka we 4.

996. BEN. JOS. PRETLÍKA a) Lingua trium saeculorum, t. j. Weyřečný trojího věku jazyk, němžto netoliko obnowen jest okršlek swěta, nébrž i umění oswíceno, kunst nad jiné kunsty knihotiskárna při weřejné třistaleté slawnosti od wynalezení swobod. kunstn typografického, které se stalo l. p. 1440 snažností a schopností Jana Guttenbergia, rodiče a vlastence Kutnohorského, od B. Pretl., křižovníka

s čerweným srdcem, w Praze u J. K. Hrabý, 1740 fol. 8 listů.

b) Liber scriptus, intus et foris. Kniha pospaná wnitř i zewnitř, t. j. swatý kříž atd. bez m. we 4. listů 9 (1744).

997. Májový kwitek před obhitejem králů zwelebený, t. j. sw. Jan Nepomucký. Od PROK. J. SCHUCKNECHTA, kaplana w Kosteletci nad Labem, w Praze u K. J. Roseamüllera, 1740 we 4.

998. Modicum: non modicum sed gloriosum. Maličko: ne maličko nýbrž slawné.. w Plzni kázání od WÁCSL. PRAŽÁKA řádu kazat., 1740 w Praze u J. K. Hrabý fol. 10 listů.

999. Nowý Simeon podlé řádu Melchisedech při slaw. památce první mše sw., kterau w. p. Marian z hrab. rodu hrabat z Wěžník řádu křižovníkůw reg. přám. bohu obětuje, od DOMINIKA NOWÁKA řádu kaz. (1740) fol. w Praze u J. K. Hrabý 8 listů.

1000. Slawný a radostný wůz 10,000 mnohonásobný, t. j. Maria nepoškrwněně počtá, ctitelů též bratrů a sester sw. růžence rychlá a bojná spomocnice (chronog. 1738). Od MAX. RUDOLFA STOSS(A) far. Nadějowského, w Praze u Norb. Fického (1740) we 4. A—D3.

1001. QUIDONABLEIWEIZE Cistercium, t. j. sw. řád cistercienský po šestém věku w sw. audolli Sedlickém slawný, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1741 fol. 14 listů.

1002. KRIST. J. FORŠTA a) Čistá holička čistého ženicha K. Jež. sw. panna Školastika, 1742 w Praze u J. Norb. Fického fol. 7 listů.

b) Kněz weliký w zásluhách sw. biskup Mikuláš s pěti hřiwami biskupských ctností dobře hospodařící w chrámu w Benešowě 12 Pros. 1751 představowal kněz malý Krist. J. Foršt. W Praze u W. Urb. Suchýho, 1752 fol. 7 list.

1003. Chwałoslawa čím starožitnější tím nowější weleslawného a starožitného kláštera Sedleckého. Od J. SWOBODY t. J. 1743, w Praze u sw. Klim. fol. 12 listů.

1004. ANT. JAROM. DWORÁKA z BORU a) Diwotworné wítězství medotekaueho učitele a Claravallenského opata sw. Bernarda, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 13 listů.

b) Kázání šestisteleť památky Sedlecké fol. 1743.

1005. Eucharistica Sedlecensis Cistercii. Díkočinná pobožnost kláštera Sedleckého swat. řádu cistero. 1743 18 Srpna po vyplnění 600 let. W Hoře Kutné u J. W. Kincla, 1743 fol. 8 listů.

1006. Eucharisticon saeculare Deo.. Stoletní díky bohu věkůw páně složené, w Lito-

mátičích od WÁCSL. STAŘÍMSKÉHO S. J. 1743, w Praze u sw. Klím. fol. 6 listů.

1007. Sw. Jan z Nepomuku w mladosti své ku kříži se utíkající, pak kazatel, poslední mučedník, 1743, w Praze fol. 13 listů.

1008. Funiculus triplex, t. j. Prowázek trojnásobný věčné čistoty, dobrovolné chudoby a dokonalého poslušnosti při professi Terezie z Wilkanowa w řádu sw. Woršily, w Kutné Hoře 1743, w Praze u J. J. Jeřábka fol. 8 listů.

1009. Sw. obora čisté radosti a jisté bezpečnosti zvirátům p. připravená (chronog.) káz. z příležitosti vkročení do řádu s. Woršily, w Kutnách Horách uroz. slečny Terezie z Wilkanowa, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1743 fol. 7 listů.

1010. Applausus urbis Brunensis... aneb plesání města Brněnského skrz obdržení od hlav. švédského nepřítelů vítězství. Od PATERA HUGONA OTMANSKÉHO, (1745) fol. b. m. listů 5.

1011. Recessus Martis Suecici. To jest památka stoletá, co Švejda od panování, kterého nad Brnem skrz těžké obležení pohledával, r. 1645 odstupiti a... odtáhnouti přinucen byl. Od FRANT. SCHUPPLERA, (1745) bez místa a tisk.

1012. FR. MENŠÍHO: Veliký swatý Jan Nepomucký, w Hoře Kutné, 1744.

1013. Korahew křesťanstva triumf J. Kr... kříž swatý. Od BERN. hrab. z WEŽNÍKU 1746, w Praze u Johanny Kaudelkové we 4.

1014. Sanctitas coronata. Swatost korunovaná sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonissy ze sw. Seraf. kapuc. ř. na slavnost jejich, 1747, w Praze u K. Hrabů fol.

1015. Jasné světlo sluneční sw. panna a mučednice Apollena, na den slavnosti její od P. A. J. nejmenšího z Konventu sw. spasitele, ten čas philos. lect. W Praze u Ign. Prušy, 1748 we 4.

1016. Troji čest od trojnásobní zásluhy zplozená 1748, w Praze u Ign. Prušy we 4. listů 11. 5. (kázání při 50 leté primicii P. Frant. Brodského z Žilowa, křížovníka s čerw. srdcem, od FRANT. RAFAELE KOLIANDRA).

1017. Velká panna sluncem oděná s 12 hvězdami korunovaná nad měsícem stojící, w ráji spatřená, aneb klášter panenský sw. Jiří ráj zemský, kterého druhá žena apokalyptická sw. panna Školastika, jejížto zjevení ušel atd. FRANT. W. KYBA, kaplan u sw. Wácl. W Praze u Žof. Rosenmüllerové, 1748 we 4. (jest kázání na weyroční slavnost sw. panny Školastiky w chrámě sw. Jiří).

1018. TOM. XAV. LAŠTOWEKA z Hut-

čina čtvrtý díleček wíry katolické na posléze kázání předložený, w impr. akad. we 4. 1748.

1019. Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalazanskému pobožných škol fundatorowi od nejsw. otce pap. Bened. XIV odewzdal... JOAN. IVANOVICZ, vice-archidiacon Liptowský a far. Swatomikulášský, z příležitosti první mše sw. W Trnavě impr. akad. 1749 we 4. listů 8 (zahrnuje slowačinan).

1020. Wísta nebeská Maria panna Budišlowská, při hlavní arcibratrstwa růžence slavnosti představená skrze BAR. AUG. HLAWU Chersorského (?) děkana 1750, w Praze we 4. listů 13.

1021. Horlivě zúwící pokání sw. kazatel k velikému milostiwému létu sw. Jan Nepomucký při slavnosti bratrstwa pod jménem téhož sw. wyzviženého w kostele sw. Wíta, w Praze, 1751 u Fr. K. Hladkého fol. 4 listy.

1022. Pravý den a zázrak božské milosti sw. J. Nepomucký, w Praze u Fr. K. Hladkého 1752 fol. 6 listů.

1023. Kříž w rozkoších wstípený nad zlato a topas dražší sláwu obwinutý, aneb rozkoš, poklad a sláva od boha wtěleného prw. na kříži hledaná a nalezená. Kázání na den slavnosti nalezení sw. kříže, od LUDW. NOBB. KOLDINSKÉHO, w Praze u W. Ur. Suchého 1753 fol. 8 listů.

1024. Silná krása totižto Maria panna. přemožitelkyně kacířstwa nepřemožená a proto de Victoria... při weyroční památce z vítězství nad kacíři l. 1620, w Praze u J. J. Jeřábka, 1753 fol. 6 listů.

1025. W obrazu Kristowém Jan Nepomucký wyobrazený, 1753, w Praze u F. K. Hladkého fol. 4 list.

1026. JOSEFA KAUKOLA a) Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku, 1754, w Pr. u F. K. Hladkého fol. 9 listů.

b) Fortior armatus quam Sema. Silnější oděnc nešli Sema bojující na poli izraelském t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Fr. Kirchnera, 1757 fol. 9 listů.

1027. Učitel nebeské moudrosti naproti moudrosti tohoto světa sw. Jan Nepomucký, 1754, w Praze u F. Hladkého fol. 4 listy.

1028. Zajatý rozum w rozjímání nejsw. trojice božské, od WÁCSL. FR. WALLPRECHTA, w Praze 1754 u Ign. Prušy fol. 6 listů.

1029. Vas in honorem sanctificatum. Nádobu cti posvěcená t. j. od boha počtělý sw. Jan Nepomucký. 1755, w Praze u F. K. Hladkého fol. listy 4.

1030. Weleslavné aroibratrstwo... sw. Jana Nepomuckého, všem spoluauďm s přiloženým duchowním napomenutím spasení a pozhnání

winšuje 16 Máje 1758, w Praze u F. K. Hladkého fol. 3 listy. (Jest napomenutí duchovní bratrstwu Swatojanskému na způsob řeti, aby se modlili za duše spoluaučů w očistci, jakož wš vydávána býwala k poznamenání zesnulých aučů téhož bratrstwa).

1031. Wůle lidská w nešení swého kříže s wůli a prozřetelností božskou sjednocenu býti mající.. totiž sw. kříž na ramenách swých ne-sauc.. od **PAWLA WIKT. KEPERTA**, w Praze u F. H. Kirchnera, 1758 fol. 6 listů.

1032. Pravý čas k mluwení dle příkladu mlčenliwého řečníka sw. Jana Nepomuckého k následování wel. bratrstwu s. J. Nep. představený, 1759, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1033. Pravý čas k mlčení dle příkladu mlčenliwého dobrořečníka sw. Jana Nepomuckého k následování bratrstwu... 1760, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1034. Regnum purpuratum, králowství nejdražším šarlatem ozdobené, 1760, w Praze u Žof. Kirchnerowé fol. 17 listů (historicky-chwalné kázání ke cti dwau nových kanowníků Staroboleslawských).

1035. Pílňý dělník pro čest a sláwu boží sw. Fr. Xaw. Indianský apoštol z t. J. Od **HIACINTHA FABRITIUS(A)**, w Praze u sw. Klimenta, 1761 we 4. listů 6.

1036. Pravý čas k mluwení a pravý čas k mlčení dle mlčenliwé dobromluwnosti mlčenliwého dobrořečníka a diwotworného mučedlníka sw. Jana Nep. 1761, w Praze u J. Šweigera fol. 5 list.

1037. Pravý čas mlčení a pravý čas mluwení w přeswatém saudu pokání dle pod tajanau zpovědi newyjewitedností hájené mlčenliwosti.. s. Jana Nepomuckého, 1762, w Praze u Jak. Šweigera fol. 6 listů.

1038. Wítězná Debbora nad Zizarau t. Maria panna... wítězitelkyně kacířstwa.. de Victoria.. nazwaná, při weyroční památce na wítězství 1620 na Bílé Hoře, od Ant. Solnaře, w Praze 1762 u Fických a Hladkowských dědicůw we 4. listů 10.

1039. Pravý čas k mlčení a pravý čas k mluwení neporušeného jazyka diwotworného mučedlníka sw. Jana Nep. 1763, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1040. Nejhodnější milovník Ježíše ukřižowaného sw. Jan Nepomucký s Kristem na kříž zawěšený.. 1764, w Praze u Jak. Šweigera fol. 7 listů.

1041. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného ku příkladu následování sw. Jan Nepomucký, 1765, w Praze u Jak. Šweigera fol. 8 listů.

1042. Centifolia rosa mystica. Růže stolistá

tajemství plná z Mohserratu ze Španhel do Čech přesazená na wrchu Bezděz, ke cti a chwále p. Marie Monserratské, 1766, w Praze u Jak. Šweigera we 4. A—H. (kázání s popsáním wrchu Bezdězského).

1043. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného w slávě stkwaucí diwotworec a mučedlník sw. Jan z Nepomuku, spolu s Kristem ukřižowaný w swatopočestnosti atd. 1766, w Praze u Jak. Šweigera fol. 9 listů.

1044. S. Jan z Nepomuku wěrný bohu a wěrný lidem, 1767, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1045. Pewná naděje wěřících w čas obecné úzkosti, kterau w kajícím kázání s příležitostí strašliwého ohně w Baňské Bystrici w neděli XII po sw. Trojici z poradného sw. nedělního ewangelium, a s nim spojených řetí Ozeáša VI. 1. s pomoci milosti božské w slowenském shromáždění představil **SAMUEL LISCHOWINI** církwe Bystrické oboji nací Sl... Připojeno jest i historické toho strašliwého ohně wypsání z německého jazyka přeložené. Nákladem Sam. Qwendl. měštělnína a kniháře w Baňské Bystrici, 1767 w 8. str. 70.

1046. S. Jan Nepomucký sůl země a swětlo swěta, 1768, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů. (Příklad zlého způsobu psaní a plno germanismů.)

1047. Ant. Fordiše chwaloteč na den posvěcení chrámu p., když swatá těla mučedlníkůw božích sw. Florida a sw. Aurelia do slaw. chrámu p. nejsw. rodičky boží Marie panny na nebewzeli sw. a weyhradního řádu cisterc. panenského brány nebeské blíž Tišnowa k weřejné uctiivosti wnešena byla, w Brně u Eman. Swobody, 1769 fol.

1048. Kněz oko církwe, oko boží s. Prokop opat Sázawský, od **FRANT. BENED. KHUNA**, křižowníka s čerweným srdcem, 1769, w Praze u Johanny Prušowé we 4.

1049. Neporušený dosawáde jazyk sw. Jana z Nepomuku, jakožto swědectwí lásky jeho žiwobyti k bohu, 1769, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1050. Swatý Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze, horliwého kazatele a wěrného zpovědníka, 1770, w Praze u Kateřiny Šweigerowé fol. 6 listů.

1051. Wěk osmý od založení osadního kostela na Proseku, ku poctiivosti sw. Wáclawa, w Praze u J. K. Hraby w 8. 1770 (kázání?)

1052. Memorabilia imperatorum S. R. imperii Josephi II, Mariae Theresiae et Augusti, quae ex gratia Dei atque Mariae Theresiae solenni die nati Servatoris mundi Dni nostri Jesu Christi 'ex B. Maria' virgine in Ecclesia articulata

Ew. Istebnensi incfusa Inclyto comitatui Aruensi auditoribus suis commemoravit, aneb pamětné věci cisaře sw. Římské říše Josefa II, Marie Teresie i Augusta, které z milosti boží a Marie Teresie w slawný den narození pána našeho Jesu Krista z blahoslawené panny Marie w církwi artikulárské Istebňanské w slawné stolici Orawské, posluchačům swým připomenul **JOHANNES TONSORIS** anno 1770 we 4. 3 archy.

1053. Swatý Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního swého hořící, 1771, w Praze u Fr. Aloj. Jelínka (ita) fol. 7 listů.

1054. Neporušený jazyk sw. Jana Nepom. jakožto nástroj jeho nebeské odplaty, 1772, w Praze u Fr. Alois. Jelínka fol. 9 listů.

1055. Sláva kostela sw. Matěje apoštola p. po 800 létech od založení na Šárce za Pruskau branau. Od **MATĚJE WÁCSL. KONRÁD(A)**, 1772, w Praze u Johanny Prusowé wdowy fol. 15 listů.

1056. Slawné wítězství s. Jana Nepomuckého nad světem, 1773, w Praze u Fr. Aloj. Jelínka fol. 8 listů.

1057. Chwalorěč o sw. a wítězném mučedniku sw. Jiří(m) na jeho slawnost, w kostele na hradě Pražském, 1774, w Praze u Fr. Jerábka we 4. od **FRANT. HEILMANA** str. 31.

1058. Sw. Jan Nepomucký jakožto wěrný svědek p. J. Kr. 1774, w Praze u Fitzkých a Hladkowských dědicůw fol. 12 listů.

1059. (*Deest titul.*) Kázání. Pomoc lidská wrtkawá, swat. 14 pomocníků pomoc stálá na text: Tito sami jsau pomocníci moji w království, 6 listů.

1060. (*Deest titul.*) Kázání ke cti sw. Františka Serafinsk. (poraučí jemu kazatel p. hraběte Frant. Arnošta Her. z Waldšteinu a mladého panáčka hraběte Wincenciuse z Waldšteinu) fol. listů 7.

γ) Pohřební.

1061. SAM. MARTINIUS z DRAŽOWA

a) Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla uroz. a stat. rytíře Bohuslawe staršího Růta z Dírného, někdy pána na Borci, kteréhož bůh 14 Jan. 1630 w létech věku jeho 81 w zemi mišenské z pohostinnosti zemské do vlasti nebeské přewéstí ráčil. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa 1630, w Drážďanech we 4.

b) Káz. pohřb. paní Ludmily Kubicové, manželky p. Pawla Kubice, měšténina někdy St. m. Praž., kteráž 1630, 26 Juni usnula. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa (1630) we 4.

c) Wzácná pohřební paměť mládence Jana Jindřicha Pomnitce, syna p. Kiliana Pomnitce w městě Pirně, měšténina předního a purkmistra

1632. [Wyt. w impr.] (sic) Jana Ctibora Kbelského l. 1631 we 4.

d) Káz. pohř. při průvodu mrtvého těla p. M. Mikuláše Troila Hagiochorana, někdy w akademii Pražské 20 let profesora, kterýž naplniw let věku 60, w pohostinnosti Pernenské 25 Febr. 1631 život swůj dokonál, učiněné. Wyt. u M. Sam. Martiniusa (1631) we 4. [Přidán život jeho dvojí; w druhém od sawvěkého připsána díla jeho wydaná i newydaná. Boček].

e) Kázání při pohřbu jednoho českého studenta we 4.

f) 10 pohřebních kázání w shromážděních církewních učiněných we 4.

1062. Cupressus regia, t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa, krále šwedského, kterýž w pánu usnul l. 1632. Od kněze **MATEJE JANDY** s. l. w 12. (U Miltnera).

1063. Funerea cupressus, a nebo pohřební památka p. Jana Černowického z Liběhory, kterýžto l. 1633 Sept. 23 w létech věku 64 z šestiletého exilium do nebeské vlasti se odebral, jehož tělo w městě Pirně w zemi mišenské naproti epitaphium pohřbeno jest. P. 2 rytmy z lat. wersůw: Quum mihi fatales, kteréžto sám sobě před smrtí swau sepsal. Cfr. Pelszel Abbild. III 104. et I. 447.

1064. a) **JANA HODIKIA** superintendenta Trenčinského kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Lachrimae Boczekianae abstersae. Promluwení pohřební k setření slzí p. Martina Bočka Lipnického a Kateřiny Štastné manželky jeho, smrt rychlau dítek swých oplakávajících, učiněné od mistra Jana Hodikia w Trenčíně kazatele a w krajích Lipt. a Orawském Trenč. superintendenta, 1638 w 8. w Trenčíně.

c) Aqua apopleptica. Kázání pohř. nad mrtw. tělem p. Martina Bočka Lipnického, 1639 u Srpan. Od mistra Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

d) Pohř. káz. nad synáčkem p. Ondřeje Siwého, 3 Pros. 1638 od Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

e) Káz. pohř. nad dcerkau Jüstinau atd.

1065. SOPORIA kněze Theodora spolupomocníka w církwi Trenčinské, kázání pohřební, 1637 w 8.

1066. **JAKUBA ŠTEFANIDESA PŘIBISLAWSKÉHO**, paraclesis Christiana. a) Kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Káz. pohř. nad synáčkem Danielem p. Andr. Siwého z m. Mezříče pod Rožnowem s. t.

c) Káz. pohřební nad paní Kateřinau Předmířskou, manželkau p. Andreáše Siwého, 28 Března 1633, w Záměstském kostele Trenčanském učiněné a sepsané od K. Jak. Stephani-desa Přibislawského, toho času kaplana zámku Trenčanského, w 8. w Trenčíně.

d) Pohř. káz. nad panenkaui Anninkau, dcerkau p. Martina Bočka Lipnického, w Trenčíně pohostinnosti a bytu požívajicjho učiněné od kn. Jakoba Stephanidesa atd. 14 Juni, 1635 w 8. w Trenčíně.

e) Káz. při pohřbu pani Anny p. magistra Heliadesa, někdy senatora a městěniua w Brodě Českém, dcerky a manželky p. Tob. Jona Služinského, od Jak. Steph. atd.

f) Káz. třetí nad dcerkau Kateřinau od Jak. Stephanidesa Pribislawského, t. času w horní Drytomi cirkwe Krist. služebníka, 1637.

1067. ADAMA WOLFUSA BENEŠOWSKÉHO, faráře Nizno-Motěšického. a) Kázani pohřební, 1637 w 8. In fine Elegia latina.

b) Lucrum ex morte. Zisk z smrti lidí w p. Kr. umírajících předložený k potěšení p. Mart. Bočka Lipnického a p. Kateřiny Štastné manželky jeho, smrt dítek oplakávajících, zpravené od kn. Adama Wolfusa atd. 1639 w 8. (w Trenčíně).

c) Breviarium humanum. Žiwota lidského krátkosti ukázani ku památce p. Martina Bočka z města Lipnice w král. českém rodiče, a od léta 1629 až do 1639 exulanta, od kn. Wolfusa atd. w 8. (w Trenčíně).

d) Funus christianum. Památka pohřbu pána Butowského, učiněná od kn. Ad. Wolfusa atd. (1639) w 8. w Trenčíně.

1068. Vale Tranoscianum, aneb káz. pohř. dwoje, učiněné při pohřbu D. C. H. kněze Jiřka Tranowského, služeb. p. při cirkwi sw. Mikulášské w Liptowě. Wyt. w Trenčíně, 1637. MELCHIOR SOMPTNIK Bodicensis et JOH. LOCHMANN Teuto-Lipensis ecclesiarum ministri parentabant. [Žiwot tu též jest Tranowského] we 4.

1069. Pohř. kázani ku potěšení rodičůw Andraše Siwého a pani Kateřiny manželky jeho w Trenčíně bydlících, 1638 učiněné od THEOD. SOPITIA, kaplana Trenčanské cirkwe w 8. (w Trenčíně).

1070. JANDA K. MATĚJ ČECHTICKÝ. Ultimum vale M. Sam. Martinii de Dražowa, t. j. Poslední křest. a pobožné rozžehnání atd. mistra Sam. Martinia z Dražowa atd. † 1639 27 Ledna. Wyt. w Pirně, 1639 A—Cij.

1071. PAWLA KRUPA PACOWSKÉHO Poslední tužebné křestanské a pamětní kázani nad smrtí nenadálau p. M. Samuele Martinieua z Dražowa. W Praze u dědiců J. Cibora, 1639 we 4.

1072. Monumentum funebre. Památka pohřební ku potěšení rodičů p. Martina Bočka L. a p. Kat. Štastné manželky jeho od kn. JANA ROMANCE Německo-Brodského, ewang. Kris. a

swátosti jeho na ten čas w Dežerioich (w Uhřich) služebníka (1639) w 8. [w Trenčíně].

1073. Kázani při pohřbu Johanny Čabelické rozené Woračické z Paběnic. Wytisťeno w St. m. Pr. u Jiřika Šipáře 1641. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 43. num. 2. 1641. Rkp. weř. bibl.

1074 Poslední odchod k věčnému bytu J. M. wys. uroz. pani Anny Magdaleny Oppratorowé, rozené Robmhapowé z Suché, pani na Častalowicích atd. † 1644 23 Března. W Litomyšli u Mat. Březiny we 4. listů 10.

1075. SAPORA, kněze Jana, kázani pohřební ku poctiwosti p. Kateřiny Zahradecké z Choltic, kteráž w Trenčíně žiwot svůj dokonalá 18 Prosince 1645 učiněné w městě Puchowě 4 Unora 1646 S. L. w Trenčíně. [In fine: Elegia Nicolai Fabricii Trentschinensis] we 4.

1076. Pohřební kázani uroz. pani Barboře Markowé z Pauchowa, Mikuláše Hrehusa, městěniua Plawského manželce držané od JOACH. KALINKY. W Trenčíně, 1648 w 8.

1077. In subitum obitum, na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic († 1634). W Litomyšli u Mat. Březiny, 1655 we 4.

1078. Mathusalem, to jest o daru dlouhověkosti w 8, 1656 (kázani pohřební).

1079. Honor exequialis, aneb kázani pohřební při pohřbowání kněze Jana Efrona Hranického w Pěchowě konf. helw. správce, 1658 2 Čerwna w Puchowě w kostele helwetském pochowaného, učiněné skrze Čecha JABÍNA MEZRICKÉHO. Wytisťeno w městě Trenčíně w impr. Nikod. Čizka, 1658 w 8.

1080. Kázani při pohřbu newinného mládence Jarolíma—pana Jiřiho Poka synátka, držané od LAUR. MOLITORIS, děk. Žateck. Wyt. w Praze we 4. 1660.

1081. Jasná zlatá hvězda Šternbersko-Lažanská, aneb pohřební kázani nad nebožkau wys. uroz. p. Marii Max. Aurelii hrabinkau Lažanskau, rozenau hrabinkau z Šternberka † 1665 14 Unor. Od WÁCSL. PLEWŇOWSKÉHO z tow. J. W Praze w impr. akadem. 1665 we 4. listů 11, s wyobrazeným castrum doloris.

1082. Wýchod a západ slunce na hoře Sionské, nebo kázani pohřební nad smrtí Vincent. Macaria opata, 1670, od JANA DLAUHO-WESKÉHO we 4. listů 10.

1083. Vale aneb poslední žehnání a laučení wys. uroz. pani Kateřiny Anny, roz. šlechticny z Řičan † 25 Září 1674. Od AD. HYNKA MLADOTY z SOLOPISK, w Bystřici administratora. W Praze u sw. Klimenta 4 listy we 4.

1084. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO Kázani pohřební na Kateřinu Foratyn, wdowu po Janowi Milesiusowi, kazateli exulanta českých w Žitawě. W Žitawě 1678 we 4.

1085. Kvítek májový uwadlý, t. kázání pohřební nad wys. důst. p. Kandidem Šwendau, řádu praemonstr. Od FRANT. FRID. ŽAL-KOWSKÉHO z ŽALKOWIC, 1698, w Pr. u J. K. Jerábka.

1086. (*Sine titulo*). Pohřební kázání ke cti uroz. paní Marie Magd. Heluersenowé, roz. braběanky z Dobříše (manžel její heitman kraje Rakown.) w 4. A — F2. (XVII stol.)

1087. Kniha života, t. j. řeč zjew. sw. Jana kap. III. 5. w pohřebním kázání nad. p. Janem Dadanem, měštinínem Žilinským, knihlačitelem držanš. W Žilině 1704 (DAN. KRMAN spis.)

1088. Libitina vindicata, zastání smrti aneb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I cis. nám wzala, od FRANT. DUBSKÉHO t. J. 1705 kázání držané na Horách Kutnách. W Praze u sw. Klimenta, 1705 fol. listů 7.

1089. Truchlivý západ nejjasnějšího celé Ewropy slunce w žalostné smrti.. Leopolda I od Frant. Daudlebského t. J. na Horách Kutnách u sw. p. Barbory držené, 1705 19 Srpna fol. 4 listy bez místa a tisk.

1090. Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý dvojčetihodný kněz Daniel Franc. Klaudius, farář města Radnic atd. Wysvětlil kněz ADAM HYNEK HLAWA, far. Drahoaujezdský atd. 1718. W Praze vytiskl J. Wácl. Helm w 4. listů 6.

1091. Časné a nenadálé světa opauštění wys. uroz. p. Ondřeje Stupawského z Holíče, a kr. města Pezinka obywatele † 1726, rozjímá PAULUS JAKOBAEUS, w Prešp. u J. P. Roiera.

1092. Služebník boha živého uroz. a mnohovážený pan Dan. Knogler měštinín, kterak z jámy lwowé, t. j. z mnohomásobného.. kříže skrze smrt 12 Okt. 1736 wyweden atd. od MAT. AUGUSTINIHO s elegií slowenskau od J. TURZA atd.

1093. Bolestná žalost a žalostná bolest nad smrtí dobrotiwého otce, J. Kniž. Emin. p. Wolfganga Hannibala, kardinála z Schrattenbachu, biskupa Holomauckého 27 Srpna 1738 (káz. pohřební) od JOS. DRESERA. W Holomauci u Fr. Ant. Hirale fol. listů 10.

1094. (*Sine titulo*). Pohřební kázání na pohřeb p. Josefa Pestvármogye z Nemügye, J. J. K. General-Feldmaršal-laitnanta † 16 Juní 1743 w 4. listů 13. W Trnawě (poloslowácké).

1095. Obraz člověka spravedliwého, t. j. wys. uroz. p. Hunyady lštwan slaw. stolice Telekowské a Samegiské atd. skrze pohřební kázání we farském kostele s. Ladislawa w městěčku Urmine w 4. 1743 17 Listop. přednesený od IGN. FR. HOLZPEK, biskupského

sekretaria a ceremonariusu. W Trnawě w impr. akademické, 1744 w 4. listů 20 (poloslowácké).

1096. HAUF JOS. ANT. Smutné žehnání člověka podlé krwe a ctosti urozeného do daleké krajiny se ubírajícího — neb zarmutné kázání při exequiích Wolfganga hrab. Sereny.. na Luhatowicích, w Holomauci, 1744 Hirale fol.

1097. JOSEFA NEJEDLEHO: Žena silná. Pohřební chwaloreč Theresii Madotany, w Trnawě 1766 fol.

l) Swatí otcowé.

1098. *Soliloquia*, manuale, meditationes et regnum s. Augustini, w Praze 1736 w 8. Wydal jej česky BENIGNUS SYCHROWSKÝ.

1099. *Swatého Jeronyma a) Žaltář* krátce složený, w němžto všecy modlitby a žalmowé wysáni jsau w 8. b) *Horliwé rozjímání* z žalma Ll, o milostiwém odpuštění hříchů. — Před léty od sw. Jeronyma sepsané a nyní zase po znouwu wysané r. 1737. Rkp. w 4. Připojeno: a) Modlitba, w níž se obsahuje wyznání z hříchů p. bohu otci nebeskému s wyčítáním trestání a trápení; přitom wzywání milosti boží. — Item wykladů na zjewení sw. Jana, některé slowička pro pamatování. (U p. Bočka).

m) Milostiwé léto.

1100. Zikm. Gdowského poklad církwe sw. otewřený, t. j. krátke wysvětlení milostiwého léta, w Praze u dědiců Štěp. Biliny, 1626 w 8.

1101. Studnice milostiwého léta moci klíčů stolice apoštolské, otewřená „w kostele blahoslavené Marie panny před Teynem w kazatelském diskursu představená, w Praze 1677 w 4. Wydal JIŘÍ REKTORIS str. 28.

1102. Wypsání krátke však prawdiwé všech swatořimské kat. církwe ceremonii a obyčejůw, které při otwírání, jakož i w trwajícím čase, a při skončení milostiwého léta zachované býwají, a celý tento 1700 rok trwati budau. Z něm. přel. W Praze u Wojt. J. Koniáše, 1700 w 4. str. 30.

1103. Zpráva o jubilaum aneb milostiwém létě 1721, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 12.

1104. Jubilaum neb všeobecní milostiwé léto, jenž od Bened. XIV propůjčeno jest. W Praze u Frant. K. Hladkého, 1751 w 8. (s modlitbami) 1 1/2 archů.

n) Služebnosti církewní.

1105. Pastwa duchowní powinnosti jak pastýřů, tak owci, 1626 w 8.

1106. Slaupek mešní, to jest wysvětlení tajemství swatě mše a všech ceremonií, které se při takowé službě boží udávají, s přidáním

užitečných modliteb. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630 w 12.

1107. Agenda. Zprávy a posluhování církevního na Horách Kutných 263 listů. Rkp. 1638 w 12. z Lešna polského donešený. Při ní: Oratio constans *Δοξολογία* et precatioe *D. Joh. Grynæi* in concione antemeridiana, český. (U p. Bočka).

1108. Farář, to jest zpráva a způsob, který netoliko od správců duchovních, ale i také od domácích při nemocných a umírajících k spasitelnému jejich z smrtelného těla vykročení užíván býti může atd. Sepsal p. Jan Polánek, přeložil REHOŘ ČICHOWSKÝ. W Litomyšli 1639 w 8. u Matauše Wácslawa Březiny.

1109. Zrcadlo náboženství, t. j. původ, způsob, smysl, výklad a užitek všech ceremonií w církvi katolické, od JINDŘICHA ONDŘEJE HOFMANA, děkana w Německém Brodě, 1642 w 8.

1110. Katolické exercitium anebo pobožné cvičení při nemocných a umírajících lidech, velmi užitečné. Inc. Předmluva k duchovním nemocných neb umírajících správcům. — Rkp. veř. bibl. XVII. G. 11. listů 70 w 12. od r. 1669.

1111. Duchovní těšení všem lidem stonajícím též welebným p. p. farářům i jiným správcům duchovním velmi potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1664 w 12.

1112. *Albrechta Chanowského* z tow. Jež. Zpráva křesťanská s krátkým výkladem podstatnějších věcí, které každému křesťanu věděti přísluší. Přípis správce dědictví s. Wácsl. proboštům, děkanům, farářům atd. praví, že již dávno sepsána jest od Alb. Chanows., kterýž podle příkladu Martina Strakonického, faráře w Strašici, wesnice a městečka obcházel, a to, co užil, sepsal. W Praze 1676 w 8. Též r. 1678 w 8. 1697, 1699 w 8. u Rosenmüllera, 1710 w 8. u Kamenického, 1733 w 8.

Jedná o věcech církevních, jako o masopustu, popelci atd. Čeština dobrá.

1113. ČÁSLAWSKÝ FR. SAMUEL. O ceremoniích sedmi svátostí — a církevních o kráse kostela a věcech w něm; o pautích, o posvěcení menších věcí atd. Fr. Sam. Čáslavský sepsal na zámku Buchlowském l. p. 1681. Rkp. w 12. 30 listů (sawěký u p. Bočka).

1114. WÁCSL. PANKRACIA WYCHAEUSA O nejsvětější nového zákona oběti mše swaté knihy na 11 dílůw rozdělené díl 1, 2, 3, 4. W Praze u sw. Klimenta za Jana Fr. Starka faktora, 1699 we 4. Díl 5, 6, 7, 8 tamže r. 1701 we 4.

1115. Kratičkový wýtah pobožného cvičení, potřebný uměti před woddawkami sprostým že-

níchům a newěstám, w Praze u Barbory Fr. Seringerowé, 1707 w 12. str. 21.

1116. (*Sine tit.*) Agenda we 4. tištěna w Lipště skrze Jiřka Deffnera str. 228.

1117. Agenda ecclesiastica Slavonica, t. j. Práce církevní, kterau ewangeličtí kněží a učitelové w království uherském při službách božích vykonávají (bez místa) 1734 od DAN. KERMANA (pod správau Jiř. Ambroziusa).

1118. Ewangelický pořádek k milosti boží, w Běhu u Samuele Trautmanna, 1746 w 12.

1119. O potřebě nawštěwování domů, od Matěje Markowice 1747.

(Spis ten w pietistických rozepřích wydaný, jakž Horáni připomíná; w. Tabl. poe. III. 23.)

1120. Poznamenání všech swátků, processí, zpívaných mší sw. a jiných pobožností, které se za živý(é) a mrtvý bratry a sestry skrz celý 1758 rok konati budau, pod rektorátem J. hrab. Excell. Frant. Wratislawy z Mitrowic. W Praze u Ign. Prušy 4 archy.

1121. Výkladové sw. ceremonií, řádůw, swátkůw, památek, obyčejůw a nadání w církvi boží spasitelně zřízených a vykonávaných. Sepsání r. 1772 a.. wydání od FERD. SEELISKA, kathedrálního kostela sw. ducha w Hradci Královém kanovníka residenciálního atd. W Hradci Kr. u J. K. Tybely 1774.

Na konci: Tato kniha psána r. 1772, potom ale po nějakém čase do impressí k wytisknutí dána a na ní práce impressorská s pomocí boží dokonána jest dne 18. měs. Srpna 1774 w 8. str. 364 regist.

o) Bratrstwa a jich pobožnosti.

1122. SIGISMUNDA GDOWSKÉHO knížka aneb poklad karmelitůw duchovních milosti výklad a odpustkůw, též patrná zpráva, co jeden každý přijatý bratr a sestra w tom sw. bratrstwu činiti powinien jest. Z něm. W Pr. u Pawla Sessia, 1626 w 12.

1123. Regule neb ustanowení bratrstwa sw. Isidora oráče a woláka, při kolleji tow. J. w Holomauci založeného, 1635 w 12. Opět bez m. a tisk. W Olomauci u Anny Alžb. Ettelowé, 1670. W Opawě 1743 w 12.

1124. Ctivěník ke cti a slávě rodičky boží do nebeské slávy vzaté; k užítku Staroměstského bratrstwa pod týmž titulem založeného. W Praze u Jana Pawla Dworského w 8. 1637.

1125. Zpráva ctné a chwalitebné kongregací věřících Kristových za swaté a blahoslavené smrti uprošení, pod titulem narození rodičky boží p. Marie w kostele sw. Benedikta kanovníka praemonstr. při kolleji sw. Norberta w Starém m. Pražském založené a wyzdwizené 1641, w Praze (s modlitbami).

1126. Hora zlatá Serafinská aneb naučení spolubratřůw a sester arcibratrstwa sw. Frant.

w němž se odpustky, regule, dowolení a modlitby obsahují atd. Dedík. u. p. Anně Marii sw. paní z Wenceliku a Anně-Karlowé z Swarowa — od konwentu Jindř. Hradeckého. W Praze w impr. akadem. w 8. 1646; item 1660 u Urb. Goliáše w 8.

1127. Ustanowení nowého bratrstwa pod titulem Marie všech wěrných umrlých a umírajících milosrdné patrony, které při nowém obrazu Marie bolestné matky w Prešpurce s obližením a schwálením Ferd. II (III?) nejdřst. p. Jiř. Lippai arcibiskup Ostřehomský založiti ráčil 1646. W Praze w impr. akad. 1647 w 12. str. 45.

1128. Generalní a všeobecní regule a pravidla bratrstwa nejsw. rodičky boží Marie panny z Hory Karmelu, k užitku bratrstwa sw. Škapuliře (LEONARD KOMINEK). W Praze u Urbana Goliáše, 1654 w 8.

1129. Owoce z růží nejsvětějšího arcibratrstwa sw. různé blahoslawené panenky a orodownice-hříšníkůw Marie, vydané od TOM. NIGRINA, řádu sw. Dominika, kazatele u sw. Jilji. W Praze u Urb. Goliáše w 8. 1672 str. 636, též u Wácl. Helma w 8. 1710 str. 632 regist.

1130. Pole aurodné Serafinského wzdělení atd. aneb naučení spolubratrůw a sester arcibratrstwa Serafinského otce sw. Františka, w němž o bulích papežských, o založení a starozitnosti posvátného pásku wyznamenání téhož regulich a odpustcích, též hodinky o Serafinském otci, modlitby, litanie i písně atd. (u sw. Jakuba w Praze). Wyt. w Praze u J. Černocho 1674 w 12. stránek 174.

1131. Záře nowá jména Marianského na wrchu Chlumku wzěslá, aneb weleslawné bratrstwo nejsw. rodičky boží pod titulem jejího přesw. narození, při jejím zázračném obrazu wyzdwizené (s modlitbami). W Praze u Dan. Michulka w 12. 1676 5 archů.

1132. Obyčejowé české kongregací w Star. m. Pražském pod titulem panny Marie we 4. b. r. a m.

1133. Zpráva krátká o slaw. bratrstwu s. Worsily w 12. 1679.

1134. Officium B. V. Mariae, aneb hodinky blahoslawené panny Marie na způsob řádu karmelitanského, všem panům bratrům a p. sestřám arcibratrstwa sw. Škapuliře nejsvětější rodičky boží z hory Karmelu k užitku wytištěné w 16. W Praze u Jiř. Černocho I. p. mimo předmluwu 140 stránek.

1135. Bratrská růžička obsahující w sobě počátek zwelebení odpustků, modlitby a písmičky arcibratrstwa sw. růžence. (Po druhé). W Praze u Jiř. Labauna, 1691 w 8.

1136. Kniha řádu bratrstwa a řeholy káru literackého města Žebráka 1695. Rkp. weř. bibl.

1137. Autočtiště k čtrnácti s. s. pomocníkům, aneb: Pobožné bratrstwo pod titulem Jesu, Mariae, Joseph. U Labauna 1703 w 8.

1138. JAKUBA JANA LENKA Propugnaculum aneb bratrstwa Marianského a Swatowácslawského w Staré Plzni bašty zbrojné. W Praze u H. Fr. Rosenmüllera w 8. 1706.

1139. Škapuliřského bratrstwa poznamenání všech swátkůw, u J. K. Hrabý we 4. bez roku.

1140. Rytířstwo křížowé aneb weleslawné bratrstwo pod titulem sw. Kříže I. p. 1722. W Litomyšli w nowém kost. škol pobožných.. moci papežskau i arcibiskupskau wyzdwizené a potvrzené. W Litomyšli u Jana Kamenického w 8. str. 218 (pravidla toho bratrstwa, modlitby atd.)

1141. JIŘ. JANA LIBERTINA Trojí pramen, t. j. arcibratrstwo nejsw. Trojice od wyswobozování zajatých křesťanů w 12. W Praze 1723 u K. J. Hrabý, též 1738 w 12.

1142. Krátký wýtah arcibratrstwa Černokozeného pásku sw. matky Moniky, kteréžto.. w řádu w. p. Augustiniánů.. paustewníků w Brně u sw. Tomáše.. jest slawně uwedené. W Brně u Jak. Max. Swobody, 1724 w 8. item w Praze u J. Wácl. Helma bez r. w 8. (na mnohých místech uwedeno bylo).

1143. Wýtah welikých milostí.. bratrstwo sw. Moniky. W Brně u Jak. Swobody, 1724 w 8. (Snad jedno s předěšlým).

1144. Knižka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě. W Praze u Leop. Kamenického w 12. 1734 (II. wydání).

1145. Pokojné žiwobyťi a šťastná smrt, nebo nábožný záwazek časného a wěčného dobrého jména t. j. nábožné bratrstwo... sw. Jana Nep. které.. w Litni, starozitném chrámu p. sw. apoštolů Petra a Pawla 24 Čerwence 1735 uwedeno jest. W Praze u W. Suchýho w 8.

1146. Krátká zpráva o bratrstwu ohojho pohlawi za obdržení dobré smrti pod tit. p. n. J. Kr. a blahosl. p. Marie w chrámě Jičinském 1737. W impr. akad. w 12. A — 3. (s modlitbami).

1147. Stý a sw. rok weleslaw. bratrstwa českého pod titulem na nebewzěti nejsvětější rodičky boží Marie p. W Praze u Norberta Fického, 1737 w 12. str. 124. (Weř. bibl. XVII. F. 238).

1148. Welesl. bratrstwo české nejsw. rodičky boží Marie p. pod titul. archangelského zwěstování w koll. tow. J. w Král. Hradci.. p. sodálům marianským.. požehnání.. přeje. Jest

pozvání k slavnosti na 25 Března 1738 1 list archový.

1149. Pod rektorem J. h. exc. wys. uroz. p. Fr. Karla Libšteinský, hrab. z Kolowrat. poznámenání w p. usnulých p. sodákůw welesl. bratrstwa českého r. 1737 až do 22 Unora 1738 1 list fol. Jiné pod rektorem hrab. Fr. Norb. z Trauttmansdorfu na r. 1739 — 40 fol. 1 list. Též 1762 — 8 fol. 1 list.

1150. Wel. bratrstwo.. Marie p. pod tit. nanebewzeři při koll. t. J. w Jičíně (zwe k slavnosti) 1740 fol. 1 list.

1151. Lékařtvi duchovní aneb krátká zpráva regule bratrstwa Apolonského. W Praze u Jo. Kandelkové wdowy w 12. 1746.

1152. Lodička Mariánská, hojně zboží k užítu bratrstwa s. Škapuliře mesauči. W Holomauci 1751 w 12. archy 3, též 1762 w 12. tamž.

1153. [Bratrstwo w Nowé Pace]. Exemplář bez titule. Následuje registřík, pak naučení, že poněwadž w témh městě Nowé Pace posawad žádného bratrstwa nebylo, l. p. 1752 tato knížka na světló wydána byla, w které wyzdwížení tohoto bratrstwa atd. obšírně se dokazuje. Pak následuje: Milosti a nadání a odpustky tomuto bratrstwu od stolice apoštolské od Benedikta XIV udělené. Potom pobožnosti téhož bratrstwa. Wýtah odpustkůw atd. Na to díl I. počíná s pozdrawením angelským w 8. str. 274.

1154. Weleslawné arcibratrstwo welikého diwotworce a mučedníka božího s. Jana Nep. w hlawním kostele sw. Wita založené 16 Máje 1758. W Praze u Frant. K. Hladkýho, 1758 fol.

1155. Krátká zpráva starobylého, milosti plného arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie, kdežto jeho půwod milosti a odpustky od církwe sw. propůjčené též některé.. písne.. se obsahují. W Praze u J. K. Hraby bez r. w 8. str. 98 (1760?) (Weř. bibl. F. 187).

1156. Pomoc umírajících aneb weleslawné bratrstwo s. Marie — pro obdržení šťastné smrti w kapi w městys Hrochové Teynici (potwrz. 1725). Pod ochranau opata Hradišského blíž Olomauce. A—K. W Litomyšli Anton. Kamenický, 1764 w 8.

1157. Wel. arcibratrstwo blah. p. Marie od potěšení w chrámu p. řádů paustewníkůw sw. otee Augustina a sw. Kateřiny w Now. m. Pražském. (Zwe k slavnosti na 4 Zári 1768).*

p) Swaté obrazy, ostatky, zázraky.

1158. Pobožná knížka o blahoslawené panně Marii a o diwích, kteréž se dějí před jejím obrazem w Staré Boleslawi. W Praze 1629 w 8. u Pawla Sessia A — O. Spisowatel jest KAŠPAR ARSENIUS z RABUSY. Z této

třem z okna skoceným pádem připsané knížky wzal Balbin předmět své historie Boleslawské lat. sepsané (1673). W Mus. 582 rkp. Balb. epitome aneb Boleslawská historie český.

1159. Hodinky a některé pobožné modlitby k rodičce boží, w jejím nejstarším obrazu Staroboleslawském. Rkp. weř. bibl. (bez roku).

1160. JIŘÍHO FERA a) Horacia Turse-lina sláva nejsvětější domu Laurelanského, z lat. W Praze 1630 w 8. str. 184. (Weř. bibl. F. 196).

b) Trůn milosti Mariánské. W Praze 1640.

c) O španielském kříži, 1641 w 12.

d) Zázraky p. Marie Swatohorské. W Praze w 12.

e) Pauf nejsw. panny Marie k boží krwi w Neukirchu w Bawořích. W Praze w 12. 1641.

f) De veritate et praestantia reliquiarum eccl. Metropolitanae, cum anno 1645 Pragae fuissent delatae (český?)

1161. Spis o přediwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku, w jakým způsobu se ona od 24 dne měsíce Čerwence roku 1641 až do 29 dne měsíce Čerwna roku 1642 z obistce ukazowala jedné panně rozmlauwajice s ní, a pomoc žádajice, i jak wyswobozena jest. Wytahený z přísazních svědkůw a actis publicis, které jsú při welebné kapitole Prešpurské, wyhlášení z moci a rozkazu oswíceného pána, pána Jiřika Lippai, arcibiskupa Ostřihomského, přeložený z latinského jazyku na slowenský w Bojnicách, wytačený spolu s dennicí, to jest s wyswěllením deset článkůw wiry katolické, tohoto času nejpotřebnějších. W městě Prešporském léta paně 1643 in 4.

Pauze 46 stran až k desáté kapitole, ostatek chybí. Na druhé straně titulu jest dřeworytina, a w knize ještě tři rytiny, představující ruku dacha, který se zjewil, matku boží bolestaau, a pána Ježíše Krista. Exemplář w univers. knihowně we Lwowě.

1162. Zpráva historická o všelijakých poswátních reliquiis Karlo-českých, někdy na Karlštejně zachowaných we 4. 1645.

1163. JIŘ. STENGELIA S. J. wýtah reliquií panny Marie. W Praze w impr. akad. 1645 we 4.

1164. Poznámenání mnicha sw. Augustina o přihodě l. 1651 s. a. in 4. lat. et boh. Rkp. weř. bibl. XI. E. 12. fol. 38 — 43.

1165. Knižka o rozličných věcech a zázracích božích, kteréž se staly při městě Holešowě i okolo Holešowa. [Kronika od r. 1613 — 1650 dosti obšírná. Půwodní rkp. w mus. Moraw. opis u p. Boška.]

1166. Succurre miseria, t. j. historie o swaté hoře w Čechách, spolu se způsobem putování

na sw. Hora, od Jiřího Konstance. W Praze 1652 w 12.

1167. Swatohorská panna Maria w Čechách nad Přibrami autočistě. W Praze w Semin. sw. Norberta w 12. 1655.

1168. FRANT. DAN. DOLEŽALA Vera effigies, totiž: Pravý kontrfekt královny nebeské.. Item zárazkové při nešporním obrazu jejím w kostele sw. Jakuba na Star. m. Pražském. W Praze u Urbana Goliáše, 1656 w 8.

1169. Zpráva o velikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xaveria w městě Neapolis držaném. W Praze 1658 w 8.

1170. Rok Marianský všem p. sodálům přednesený, sebraný z kalendářůw Balinghen, Majer, Colveneria atd. W Praze w kolleji, 1661 w 12. str. 70.

(Na každý den nějaká zpráva o p. Marii, neb zárazk).

1171. Audoli Křtinské. W Litomyšli 1665 w 12. Porow. num. 952.

1172. Přepodiwná matka swatohorská Maria w zárazcích a milostech svých na Hoře swaté nad Přibrami.. se stkwějíci. W Litomyšli 1666 w 8. u J. Arnolta. Z Balbinowy lat. přeloženo od Jesuity MATĚJE ŠTEYERA.

1173. Historie o Hoře Oliwetské na Morawě blize Šternberku. W Praze 1666 w 12. od MATĚJE TANNERA.

1174. JIND. WACSL. ZYWALDY Celenská w Štyrsku zahrada, to jest najswětější panna Maria Celenská, nemocným a w auzkostech postaweným jistě autočistě. W Praze w impr. ak. w 12. 1667 str. 279.

1175. Červená sedmera Třebanská Marianská růže bratrstwa panny Marie bolestné. W Praze 1667 w 8.

1176. JANA IGN. DLAUHOWESKÉHO a) Ager benedictionis a zvláště Zdoroslawicek mimo písně a modlitby též obsahuje: Dokonalejší zprávu o zárazném obraze Mar. panny Staroboleslawské (1670) str. 240.

b) Podiwin s Přibislawau, to jest wypsání všech reliquií Hlavního kostela Pražského. W Praze J. Arn. z Dobroslawina, 1673 1 arch. Jest jen předmluva k následující:

c) Swatých těl ostatkůw reliquií swátosti, které w kostele Hlavním sw. Wita.. se chowají, registřík.. od Tom. Pešný z Čechorodu sporádané, na česko přel. skrze Jana. Ign. Dlauhoweského. W Praze u J. Arn. z Dobroslawina, 1673 w 8. A — D. Jest historické popsání ostatkůw.

d) O panně Marii Teynické, 1678.

e) Historie blahoslawené panny Marie Klatowské, s písněmi. W Praze 1690.

f) Strm života u prostřed ráje českého králowství, ukřimovaný p. a s. w.. zárazným

obrazu w Staré Boleslawi.. W Praze u Jiř. Labauna, 1690 w 12. A — C.

1177. Krátké sepsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnou a swatou modlitbu střelní. Z wlaskeho přel. W Praze 1672 w 12..

1178. MICHALA KRUIZIUSA Pobožné wítání, rozmlauwání, processí k hrobu swatého Wáclawa. W Praze u Jiř. Černocha, 1678.

1179. Hvězda ranní aneb zárazný obraz blahoslawené p. Marie na hoře Kulmu w Locketském kraji, z něm. přeložená. W Praze u Dan. Michálka, 1678 w 12.

1180. De miraculis ad fontem s. Wenceslai in Bavaria, od FRID. BRIDELA z něm. W Praze w 12.

1181. Swatá cesta z Prahy do Staré Boleslawi k panně Marii (latinská, česká a německá) w 8. Nákladem děd. sw. Wácl. česká, 1679, 1692.

1182. Krátký wýtah aneb poznamenání všech powinných skutkůw, rozličných odpustkůw a milostí, které pod jménem.. nejsw. Trojice.. y kostelečku.. blíž českého Dubu založenému bratrstwu.. udělené byly, 1680. W Praze u K. F. Rosenmüllera w 12. listů 20 (s modlitbami).

1183. Mons pietatis, to jest důwodné popsání swaté a milostmi mnohými se stkwající Marie Hory. W Holomauci 1680 w 8. od NORB. ŽELECKÉHO z POČENIC, opata Hradištského.

1184. Mons praemonstratus neb předukázaná Hora, t. j. prawdiwé a dokonale sepsání sw. Hory, kterau p. Maria.. w markrabství morawském, panství kláštera praem. míli od Holomauce sobě wywolila. W Holom. u J. J. Kiliana 1680 w 8. s obrázky ded. Fr. Kar. Libšteinském hr. z Kolowrat heitman M. M. W Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1732 w 8. od Norb. Želeck. atd.

1185. Arca foederis, archa úmluwy aneb zpráva o obraze matky boží u sw. Tomáše w Brně. W Litomyšli 1686 w 8. (obsahuje zprávu a modlitby). Z německého Alphonsi Arborel Glatz 1684 přeloženo.

1186. Postaupení zárazného obrazu blahoslawené panny Marie kostelu Klatowskému l. 1685. In fine: Haec copia desumta ex libro transactionum civitatis Klattoviensis fol. 293 — 294 s. a. (saec. XVIII) we 4. Rkp. weř. bibl. XI. D. 14. fol. 68.

1187. Obrácení zárazné jednoho Turka na křesťanskau wíru, kteréž se s pomocí diwo-torce sw. Františka Xaweria stalo w Římě w nowém kaláři 19 dne Listop. 1687, bez místa a tisk. we 4. listy 2.

1188. JIND. LABE a) Hájek swatý milostí boží a velikými dobrodiními p. Marie

krásně se zelenající, aneb historie Lauretanská p. Marie w swatém lese dvě míle od Prahy za Bílau Horau ležícím, sebraná a w dvojí díl uwedená, w Praze u Jiř. Labauna w wel. koleji 1690 w 12.

b) Historie o třech swatých obrazech, totiž: Ukřižovaného p. Jež. Krista, a dvojnásobného panny Marie.. kteří w chrámu Bechyňském u františkánů jsau wystaweny (roku?) Po druhé nowými diwnými příběhy rozmnožená a wydaná, w Praze u J. Karla Hrabý, 1746 w 8. str. 406 a 2 listy. Špatná čeština.

1189. Růžicka bratrská.. odpustky bratrstwa sw. růžence, w Praze u Jiř. Labauna 1691 w 12.

1190. Smutné přihody, aneb welmi užitečné jednání o sw. zpovědi, w Praze 1692 w 12. Jsau to Christophori de Vega causus tragici, přeložení skrze J. KLEKLARA.

1191. Prohlednutí páně, dobrým k potěšení, zlým k přestrašení, všem k spasitedlné výstraze slaužící, aneb jistá zpráva o dřewném obrazu božího umučení, který w chrámě sw. Wácslawa w Staré Boleslawi l. p. 1689 za sedm dní poříd, totiž od 2 Čerwence až do 8. t. m. w přítomnosti množství lidu a rozličnými časy widín jest někdy na twáři se měniti, někdy *jedno, a někdy obě oči otvírati a zawíráti, ponejprw na swětlo wydaná l. p. 1692, nyní zase tištěna, w Praze u Wolff. Wickharta; arcibiskupského a J. Milosti p. p. stawůw král. českého impressora 1723.

1192. *Mart. Kochema* Knížka odpustkůw, w kteréžto zřeteditně se wyswětluje, co jsau odpustky, jak užitečné atd. s wypsáním milostiwého léta, z něm. přel. w Praze u Jos. Ant. Šylharta, 1693, 1698 w 12.

1193. Křížek požehnaný sw. otce a patriarchy Benedikta, aneb wypsání o původu, wýkladu, moci a ctnosti. a užíwání jeho, s modlitbami za šťastnou smrt, w Praze u Sam. Beringera, 1694 w 12.

1194. Příklad čerstwý a jistý o jistém zadržilém w hříších člověku, a nesmírném nad nim milosrdenství božím, w Praze w impr. arcib. skrze Jiř. Sam. Beringera, 1698 we 4. 1 arch.

1195. Jiskra sláwy Swatoprokopské w weliké pustině řicenin kláštera Sázawského přes dvě stě let skrytá, nejprw w l. 1662, pak 1689 w české řeči na jawo se wyskytla. Nyni pak w Praze u W. J. Koniáše w 8. 1699.

1196. Poznamenání zázrakůw konaných w klášteře u sw. Prokopa nad Sázawau s zázračným a starožitným obrazem sw. Prokopa opata strany uzdrawení pobožných ctitelůw téhož swatého a mnohých milostí obdržené s. a.

(saec. XVII & XVIII) in 4. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.

1197. Rachel w Rame oplakávající syny své a nebo: Zázračný obraz bolestné p. Marie w chrámu nejsw. kříže wětšiho w St. m. Pr. ku počtě předstawený, w Praze u Petra Ant. Benneka, 1704 w 8.

1198. *Wilima Kumpenberka* S. J. obrowiště Mariánského Atlanta, swět celý Mariánský w jedné knížce nesaucího, t. j. knížka o obzwláštích Mariánských obrazech od ANT. FROZINA PLZENSKÉHO přeložených. Desítka prwní, w Praze u J. Labauna, 1704 w 8.

1199. *BÍLOWSKÝ JOS.* Putowání.. nábožné k sw. Cyrillowi a Strachotě, w Holom. 1709 w 8.

1200. Kalendář pobožný na celý rok k weleb. oltární swátosti, lat. od *Gab. Hevenosi* S. J. a skrze JANA SPĚWÁČKA t. J. w češt. uwedený 1712 (bez místa). Na každý den jeden zázrak z legend o weleb. swátosti, s krátkým poučením, na zad modlitby.

1201. Obzwláštní odpustky, kteří z přičiny l. 1712 22 Máje w Římě stalého slow. swatoprohlášení blahoslaweného Piusa pátého.. rozdávány býti můžau, 1 list na archu s obrázkem Pia V (1713) (weř. bibl. A. 73).

1202. Ostrow, poswátne místo w Čechách na panství... Zbirowském.. zázračným obrazem též tělem sw. panny a mučednice Dobrotiwé.. weleslawné, w Příbrami u Joach. Frant. Prachynusa w 12. 1712, w Praze 1750 w 8. u F. A. Höchenbergra str. 48.

1203. *JANA KRAUSE* S. J. nigra sed formosa! (Černá ale sličná) libellus de thaumaturgia Jičiniensi B. V. Prag. 1713 w 12. (též lat. a něm.)

1204. Silná obrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná, od *JIR. FERD. SMUTNÉHO*, děk. Pelhř. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. 1714.

1205. Stráž a poklad král. města Pražského ano celého králowství českého, t. j. krátká zpráva o tèlech, hnátech a jiných poswátých ostatcích těch sw. dědicůw a patronůw, jenž w Praze w hlavním s. Wita kostele na hradě sw. Wácslawa odpočiwají, w Praze u Wolff. Wickharta, 1714 w 8.

1206. *ADALB. EREMIÁŠE* a) Blahoslawená p. Maria Cellenská w těch milostech, které.. od 1370 až do 1645.. prokázati ráčila, wyt. u Barbory Fr. Beringrowé w 8. 1715. Item w Trnawě 1726 we 4.

b) Diwotwornice nebeská, blahoslawená panna Maria Cellenská, w milostech od l. 1645 až do l. 1666 prokázaných. W Praze 1715 w 8. w Trnawě 1726 we 4. tři díly.

1207. *Karla Řehoře Rosigniole a) Zázra-*
kové boží w swatých jeho, z jejich životů
wytáženi, z wlsk. na něm. z něm. na česko,
300 we třech dílech we 4. I. 1718 první
sto, II. 1720 druhé sto, III. 1723 třetí sto.
Nákladem děd. sw. Wácl. sl.

b) Zázrakové boží o nejsvětější swátosti
oltářní. Nákladem děd. sw. Wácl. sl.

1208. Do Hájků swatého vůdce cesty, w
Praze 1718 w 8.

1209. Prut Jessejský w prostřed země če-
ské w Staré Boleslawi wyrostlý a hojným kwě-
tem libezné vůně po vši zemi wonícím roz-
kwětlý, neb nejsterožitnějšího obrazu zázračného
nejsvětější Marie panny Staroboleslawské půwod
a sláva... práci kněze JANA WÁCL. STAILDA z GREIFENWEHRU AA. LL.
et Phil. magistra, pisma sw. bakaláře a na ten
čas kaplana Staro-Boleslawského, w Praze u Jiř.
Labana 1718.

1210. Cesta swatá z Prahy do Staré Bole-
slawi [exempl. u p. Bočka b. r. a m.]

1211. PETRŽILKA JOH. Druhý šart neb
čtvrtá částka peníze na weyplat duší křesť.
z žaláře obitcowého, w Praze 1721 w 8.

1212. Dokonalost sláwy, kterou bůh všeo-
mohaucí sw. Jana Nepomuckého... jak na nebi
tak na zemi oslawiti ráčil, při weliké oné slaw-
nosti, kdežto jemu po veřejném sw. Římské
cirkwe potvrzení přináležející s. s. nebešťanům
čest ponejprw prokazována byla (4 Čerwence),
w Praze 1721 u Wolfganga Wickharta fol.
listů 14.

Popisuje tu slawnost a ozdobení chrámu s. Wita
na ten čas.

1213. Wypsání té w hlawním kostele na
hradu Pražském strany slawného 19 Března 1729
w Římě wykonaného swatořečení sw. Jana Ne-
pomuckého, dne 9 Řijna a přes celý octav...
u sw. Wita drážené slawnosti, a nákladného...
wítězoslawného lešení, w Praze u K. Fr. Ro-
senmüllera listů 27 we 4. (1729).

1214. Nejsvětějšího w Kristu otce a pána
našeho papeže Benedikta XIII. ustanowení, w
kterém blahoslawný Jan Nepomucký w Římě
I. 1729 w počet sw. Krista mučedníků se
wnáší fol. 7 listů, w Praze w arcib. impressi.

1215. Agnus Dei, jako воск bílý beránek
boží skrze panenské... orodování w neplodném
rodičůw věku nebeským bleskem oswícený a
na Zelené Hoře na světlo daný... sw. Jan Ne-
pomucký atd. W Praze u sw. Klimenta (1729)
fol. listů 13 s 4 obrazy.

Jest to popis wítězného oblaku a lešení před
kost. sw. Wita w Praze při wyhlášení sw. Jana
Nep. za swatého.

1216. Trojstrané lešení sláwy trojnásob-
ního wěnce bobkového... kterým sl. mučedník

Jan z Nepomuku... korunowaný atd. 1730, w
Litoměřicích u Fr. Škrochowského 2 listy we 4.

Jest wyswětleń wystaweného lešení statuí sw.
Jana, Norberta a Jucunda, w Doxanech 16 Julii 1730.

1217. Wzácnost a wáznost audolí Ročow-
ského, chrámem podiwně založeným, obrazem
blah. p. Marie milostiwým kamenem, brobowním
rodu Kolowratskému weystražným oslaweného,
1731 w Praze w 8.

1218. Odražená záře z nejsvětější rodičky
boží Marie panny... a její mnohými zázraky
oswícený obraz... na sw. Hoře... skrze wítězně
stawení w společnosti kunstowných ohňůw...
w srdci města a rynku 22 Čerwna 1732. Wy-
tišt. w Příbrami u Anežky Pileciusowé, skrze
faktora Petra Hilgartnera, 1732 fol. (Popsání
slawnosti).

1219. Krátké wypsání o nalezení a stoletní
slawnosti a slawném korunowání zázračného
obrazu M. p. na sw. praemonstratské Hoře
bliž Holomauce, w Hradci Král. u W. J. Tybelly,
1733 w 8.

1220. Starobylost obnowená, t. j. starodávní
pobožnost k sw. arcioctci Benediktu, w Praze
u W. Suchého w 12. 1735.

1221. Nebeský lékař Kristus Ježíš w zá-
zračném a milosti plném obraze swém w ko-
stele farním nanebewzetí nejsw. rodičky boží
Marie panny w král. wěnném a krajském městě
Chrudimi se stkwějící a rozličné milosti žáda-
jícím sebe udělující. Z nichžto některé w krát-
kosti w přítomné knížce na světlo se wydá-
wají všem wěrným ku potěšení skrze W. B. P.
[WÁCSLAWA BALTHASARA PETRŽIL-
KU] Phil. et Med. doct. Wytisťena w Hradci
Králové nad Labem u Wácl. Jana Tybelly,
1735 w 8. Dedic. Norbertowi Umlauf, opatu
Hradištskému w m. mor. Prwé ded. Benedik-
towi Könischowi, opatu tamž. Díl II. Některé
pobožnosti s hodinkami, 180 stran (u p. Boč.)

1222. Krátká zpráva o sw. černém škapu-
liri a růženci sedmi bolestí Marie panny z wlské
řeči 1736 přeloženo, w Praze u Hrabowých
dědiců w 8.

1223. *Gerarda Petschachera* Blahoslawná
panna Ceřlenská nesčíslnými zázraky a newy-
ważitedlnými milostmi bez přestání se stkwaucí,
z lat. přel. od NORB. MATHEIDESA z ZÁ-
WĚTIC, w Praze u Jana Julia Jeřábka, 1738
we 4. (u Bočka 1737).

1224. Bl. p. Maria Křtinská, mezi horami
w blesku nebeském wyjewená. JACOB. TIEHAN
ord. praemon. Zabrtovicensis, w Litomyšli 1738
w 12.

1225. První wěk rodičky boží Rušanské,
neb kronika zpráva o počátku ctění atd. Ru-
šanského obrazu Marie matky boží, w Praze
1743 we 4. od JOSEFA LAURICE, w Hr.

Král. 1743 we 4. Tu historii týž Laurič dříwe (r. 1741) lat. vydal.

1226. Poznámání zázrakůw a milosti konaných v klášteře canon. reg. lateran. na Karlowě k obrazu nejsw. panny Marie od l. 1719 do 1743, fol. Rkp. weř. bibl. II. B. 11.

1227. Devotio etc. Dikočinná pobožnost kl. Sedleckého, w Kutné Hoře 1743.

1228. Lékařství duchovní proti bolesti zubůw w nové vynalezené, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa Swatopollonského ke cti sw. Apollonie, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1746 w 8.

1229. PITER BONAVENTURA. Hlas na výsosti, nařikání, žalosti a pláče Rachel plačící synůw swých. Kniha bratrská bratrstwa bolestné matky panny Marie na výsosti hory Kalwarské stojící u Benediktinůw, w Polici 1592 začatého. Sepsaná od jednoho kněze (B. P.) řádu (Bened. kl. Břewn.) W Hradci u J. Tybelly, 1748 w 8.

1230. *Emerica a s. Stephano Carmel.* Pražské veliké a malé, t. j. wýtah příběhůw... w milostech velikého, z vosku obrazu malého Jezulátka u Karmelitanů, w Praze u K. Hladkého, 1749 w 8.

1231. Hodinky ke cti a chwałě sw. Norberta, w Praze u Fr. K. Hladkého w 8. 1749.

1232. Krátká zpráva o zázracích a obrazu neb statui nejsw. panny Marie, který w Koryčanech blíž Hradiště w Morawě z Uher přenesený pobožně se cti. (z lat.) w Brně u děd. Swobodových, 1752 w 12.

1233. Hvězda milosti, zřítelnice k břehu nejšťastnější wěčnosti w nové wzešla pod jménem a ochranau sw. Benedikta, w Praze 1754 w 12. str. 143.

1234. Radostná cesta w tomto plačlivém audoli, to jest: každodenní pobožnost putujícího k zázračným obrazům, totižto do Marie Cell, k nerozdílné trojici boží na Sontagberk, a k bolestné Marii panně Taferlské, kterážto pobožnost w městě Ewančickém w markrabství morawském wyzdwížena r. 1753, nyní pak zase všem horlivým paulníkům českým a morawským na světle wydaná. S dowolením c. k. censury w 8. bez roku. (Na druhé straně jest censura: Decretum in curia episcopali Olomocni die 2 Apr. 1756, w Litom. 1781 w 8. str. 264, w Brně 1803, 1804, w Jihlawi b. r. w 8. str. 283.

1235. Keť heřící nezhořelý, t. j. krátký wýtah podiwného nalezení a w ohni zachowání obrazu p. a matky boží na Wranově. [Následují: Regule bratrstwa a modlitby], w Brně, 1756 w 8. Eman. Swoboda 100 str. (u Bočka).

1236. Weřejná památka zázračného uzdra-

wení s pomocí diwotworného Indianského apoštola sw. Frant. Xaweriasa učiněného w Sicilii r. 1762 7 Ledna (bez místa a roku) we 4. listy 4 (z lat.)

1237. Lékařství duchovní proti bolesti zubů, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa sw. Apollinarského, w Praze 1772 w 12. 1 $\frac{1}{2}$ arohu.

1238. Maria matka umírajících. Příklady těch, kteří p. Marii pobožně ctíce, šťastně z světa vyšli, w Praze w impr. akad. w 12. bez roku.

q) Životy.

a) K r i s t a.

1239. Krista pána a panny Marie životové, též nejobzvláštnějších swatých, w Praze fol. 1625.

1240. Život pána našeho Jezu Krista, když pro lidské pokolení na světě pracował, velikými božskými skutky oslawený, 1630 w 12.

1241. J. A. KOMENSKÉHO Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. J. Kr. ze 4 ewangelistů sebraná a w jistý pořádek uwedená, w Lešně 1631 w 12. w Amsterodamě 1663 w 12. w Berlíně u Karla Frid. Rellstaba, 1757 w 12. w Praze u Jeřábka, 1832 w 12. str. 116 pod názvem: Srownání a w pořádek uwedení čtyř ewangelistů, vypisujících utrpení páně w XV rozwržení a toliko powyučujících a k horlivé pobožnosti wzbuzejících modliteb, které po částce na všechny středy a pátky postní k pobožnému rozjímání neb na místě křížové cesty užíwati se mohau.

1242. Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele J. Kr. W Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína, 1672 w 8. od JANA HYNKA DLAUHOWESKÉHO.

1243. Život pána a spasitele našeho J. Kr. též přeblahoslawené panny a matky jeho Marie, podlé sepsání sw. Bonawentury, skrze Adama Walošera, a z něm. přel. 1603 skrze jednoho patera S. J. Wydan nákladem p. Křištofa Chanowského S. J. 1625. Tišt. 1647, w Praze akad. w 8. — též 1754 w 8. w Praze u sw. Klimenta skrze J. Kašp. Muxle, 1689, 1693, 1748 w 8.

1244. *Martina z Kochem*: Veliký život p. a spasitele našeho Kr. J. a jeho nejsw. a nejmilejší matky Marie p. z něm. přel. od EDELBERTA kapucína, w Praze u sw. Klimenta, 1698, 1729, 1759 vždy we 4.

1245. *Wilhelma Staniskursta* s. J. Boha nesmrtného w těle smrtelném trpícího historie mravným naučením wysvětlená, w Praze w kolleji, 1708 w 8.

1246. Životné představení Ježíše Krista s připojením andolí Josafat, w Kladsku 1710 w 8.

β) Swatých a nábožných lidí.

1247. Krátký výklad výprawy a slavné processí z kostela sw. Jakuba St. m. Praž. a sw. Tomáše Menšího města do kostela Salvatora s. J. na památku veselé kanonisací sw. Frant. Xaweria 19 Čerwna držená, 1622 u Štěp. Biliny we 4.

1248. JAKUB BESKOWSKÝ počal překládati z lat. Wawřince Suria životy swatých, ale umřel (1624) nad tou prací. (Pelcel Jesuiten).

1249. *Wawřince Suria Vitae sanctorum*, t. j. životové, skutkové a mučednictví též i zázraky swatých a světic božích, na každý den celého roku rozvržené. Přel. od ALBRECHTA CHANOWSKÉHO, w Praze, 1625 fol. též w Praze 1696 we 4. dva díly.

1250. Humilis Segali nové poselství, kteréžto zwěstuje celému světu hodnosti, wznešené ctnosti a vysoké privilegia, nimažto všemohanci bůh swau nejmladší rodičku pannu Marii obohatiti ráčil. Z vlastiny přel. od SAM. GREIFENFELSA z PILSENBURKU, w Praze u Pawla Sessia, 1625 w 8. str. 848.

1251. K. Štěp. Olomučanského Tabita Jop-penská, učednice páně, 1627. (ladex).

1252. JANA SIXTA z LERCHENFELSU

a) Život s. Norberta arcioce praemonstratského, w Litoměřicích, 1627 we 4. A—Lij. Od M. J. S. A. L. (Sixta z Lerchenfelsu).

b) Přenešení sw. Norberta, w Litoměřicích w domácí impr. we 4. 1628.

1253. Kanonisací s. otce Ignacia Lojoly Jes. řádu zakladatele, sw. Františka Xaw., oba z tow. Ježišowa, 1629 w 12.

1254. JIRÍHO FERA a) Mik. Lancicia chwála sw. Ignacia, 1630 w 8.

b) Život sw. Isidora.. sedláka, w Praze, 1630 w 8. též 1641.

c) Život sw. řemeslníkůw, w Pr. 1630 w 8.

d) Životy sw. dvanácti apoštolůw, dvanácti mučedníkůw a dvanácti panen atd. w Praze 1630 we 4.

e) Život sw. panay Barbory, Anežky, Maří Magdaleny, w Praze w 12.

f) Životy sw. patronů českých (sw. Wácslawa, Wojtěcha, Lidmily, Jana Nepomuckého, Anežky české králowny, Amabilie atd. w Praze we 4.

g) Fama posthuma s. Joannis Nepom. český, latinsky a německy, s obrázky od výborného Skrety rytými, 1641 typis academicis. Připsowáno tu knihu Kašparu Petru Drauskowí, ale ten dle Berghauera toliko některé věci poskytl, a spisowatel jest Jiří Ferus.

h) Život sw. Ludmily. Připsán Ludmile z Talemberka, paní manželce Přibíka Jeníška, nejvyššího pisaře Pražského.

i) Život sw. Jana Nep. vysokého učení Pražského magistra atd. Item swati vlastenci a patronové české země. Item počet biskupůw i arcibiskupůw Pražského arcibiskupství w českém království, w Praze w impr. akad. 1641 we 4.

1255. (*Deest tit.*) *Dan. Hussonia* Pacowského dvanácte historií o sw. pannách p. bohu posvěcených a oddaných (1ní: Adelgunda, 12tá sw. Školastika) A—E. Druhých dvanácte historií o sw. pannách světských ex Zachar. Lippel. (1ní: sw. Anežka, 12tá sw. Lucie) F—K2. Třetích dvanácte historií o sw. mládencích (1ní: sw. Wawřinec.) defect. w 8. dedikací od r. 1630. Od DAN. SOLNICKÉHO, w Praze u Pawla Sessia.

1256. Bohabojní a swati cechowé, t. j. ze všech cechůw a řemesel a obchodůw lidských vybrání bohabojní mužů. Z něm. přel. w Praze 1630 w 8. u Zikm. Lewy 3 archy. (Weř. bibl. XVII. F. 196).

1257. Dwanáctero řádů rytířůw božích obojího pohlaví w rozličných stawích jmenowitě: Apoštolském, mučednickém, biskupském, kazatelském, královském, knížecím, řeholním, paustewnickém, kajícím, světském, manželském, wdowském atd. rozdílně swatosti života a všelikau ctností w sw. církwi se stkwících atd. w St. m. Pražském u Pawla Sessia, 1630 we 4. Pod připsím podepsán: JERONYM ZIKMUND FIALA Budinský. Jeho sw. papežské alumnus. A—L12.

1258. TOM. IGN. PLACALIA a) Martyrologium neb passional sw. Římské církwe, t. j. weyroční památky swatých, kdy, kde a jak se z toho světa k blahoslawenému životu dostali, w Praze 1634 we 4. Podepsán Tom. Placalius alumnus, w Litomyšli u Jana Arnolta z Dobroslawína, 1676 we 4. w Praze 1760 4 veliký. Nákladem děd. sw. Wácslawa, u sw. Klim. za Jana Jiř. Šneidra, fakt. (z lat.)

b) Obora panenská, t. j. životové slawnějších panen z rozličného stawu přes celý rok ze Suria Metafrasta a j. vybrání, w Praze 1634 we 4.

c) Životové swatých panen we 4. 1634.

d) Životy světic, w Praze we 4. 1634. Dvě poslední knihy (z Pelc. Kat.) rozdílněli od Obory panenské?

1259. Sláva sw. Ignacia tow. p. J. zakladatele, ku památce založení kostela při městě Březnici téhož sw. w Praze 1639 w 8. str. 227.

Připojen wýtah života sw. Isidora, s regulí jeho řádu a modlitbami k němu.

1260. Koruna panská, knížecí, swatá, křestanská, mučedlníka sw. Wácslawa rytíře božského, k weyroční slawnosti kostela w Bubo-wicích, blíž města Březnice od residenci s. J.

w též místě zřízená a na světlo vydaná, w Praze w akad. impr. 1642 we 4. (t. život sw. Wácslawa s hodinkami, písněmi, modlitbami k němu) A — N.

1261. Zrcadlo prawé udatnosti pannám, ženám, wdowám Kateřinám, ano všem křesť. rytířům z života sw. Kateřiny mučednice Alexandrinské k následování představené, 1642, w Praze w impr. akad. we 4. A — H.

Jest wýtah z života jejího s hodinkami, též něco o jiných Kateřinách Senenské a Švédské.

1262. Život sw. Lidmily, kněžny české od residenci sw. Ignacia w městě Brežnici s. J. we 4. 1642.

1263. Weleslawná památka sw. Wojtěcha (jináč Adalberta) hraběte a dōdice českého, biskupa Pražského atd. W Praze w impr. akad. 1643 we 4. A — J. Připis p. Frant. Matiašowi Karlowi z Šternberka podepsal KAŠP. PETR. DRAUSCHOVIUS, decanus Nepomucensis.

Jest to život sw. Wojtěcha s hodinkami a modlitbami k němu. Též w Praze u Joach. Kamenického, 1724 w 8.

1264. D. Wenceslao bohemo duci ac martyri inclito sertum etc. Wěneć blahoslawenému a wěněć oslawenému knížeti českému . . sw. Wácslawowi ze 32 růží, jeho narození života a smrti uwitý atd. Ehren-Kränzlein etc. Po nejprw toliko česky r. 1643 w 8. 7¹/₂ archů, (w Praze) weř. bibl. F. 96. Retextum denuo in typographia Urbani Goliae, 1661 (od bratři Bosáků) w 8. s obrázky (weř. bibl. F. 190).

1265. *Jirika Stengelia* reliquií panny Marie nejsw. rodičky boží, jakož jejího života wýtah. Z něm. přel. w Praze w impr. akad. 1645 we 4.

1266. Život sw. a bohu milého wyznawaće Mikulaše z Tolentinu, w Praze 1646 w 8. (z wlsk.)

1267. Život a zázraky sw. Antonína Paduanského s wypsáním prawého kapucína, od FRANT. z ROZDRAŽOWA, česky přeloženo, w Praze 1646 u Jiř. Šípaře w 8.

1268. Život sw. panny Rozalie, z rozličných autorůw wytažený w čas morowé rány ku potěšení obywatelůw měst Pražských na světlo vydaný, w Praze w impr. akad. 1649 we 4. listů 6.

1269. FRID. BRIDELA a) Život s. Jana, prwniho paustewnika w Čechách, w Praze 1657.

b) František sw. Xawerius z tow. Ježišowého obywatelůw Potamských zázračný patron t. j. zázrakowé, které sw. František Xaw. w Potamu, městěčku w Kalabrii působil. Na česko přel. W Praze 1659 w 8. w Staré kolleji.

c) De sancto Liborio patrono contra calculum, z něm. w 12.

d) Jiskra sláwy Swato-Prokopské, z roz-

ličných autorůw sebraná od Fr. Bridelia s. J. W Praze w kolleji, 1662 w 12. W Litomyšli 1689 w 8. (Bridel lat. ji složil i česky přeložil), též 1699 w 12. W. Jiř. Koniáš.

1270. Wěcná čest, sláva a chwála Josefa sw. otce a pěstouna spasitele n. J. Kr. W Pr. u Urbana Goliáše, 1658 w 8.

1271. Zpráva o welikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xaweria držaném w městě Neapolis, z wlsk. a něm. na česko přel. W Praze w 8. 1658.

1272. Život sw. Wácslawa. Rkp. od 1659 bibl. weř. XVII. F. 37.

1273. Summowní zpráva o ctnostech, swatosti života atd. sw. Tomáše Willenewského, z wlské řeti, 1659 we 4. (w Mus.)

1274. *Natokus Frant.* Swatý František Xawerius z tow. Ježiš. W Praze w st. kolleji. 1659 w 12.

1275. *De Govea* biskupa Cirenenského: Zrcadlo milosrdenství a swatosti, aneb krátký wýtah života blahoslaweného Jana božského, otce lidí chudých, zakladatele bratří milosrdných. přel. z lat. W Praze w kolleji, 1663 w 12.

1276. Život Alfonsa Rodriguez rozeného Španiela, řeholníka z tow. J. W Praze u Urbana Goliáše, 1665 we 4.

1277. Život blahoslawené Anežky panny. řádu sw. Kláry, w Praze u Urbana Goliáše, 1666 we 4. A — Gij. Wydal Plachý podle starého rkp.

1278. FELIXA KADLINSKÉHO a) Zrcadlo bolestné matky boží panny Marie z útrpnosti Kristových zformované. W Holom. u Wita Ettle, 1666 w 8.

b) Jana Tannera: Život a sláva sw. Wácslawa, z lat. w Praze 1669 w 8. též w Praze 1702 str. 147. W Praze 1710 w 8. str. 147. (Weř. bibl. XVII. F. 190).

c) Život sw. Lidmily rodičky, mučednice a patronky české dvojí sláwau, totiž zemskau a nebeskau ozdobený, w Praze 1702 w 8.

1279. JANA DLAUHOWESKÉHO a) O sw. Janu Nepomuckém, prwní mezi všemi spis o též swatém, r. 1668. Nalézá se u kapitol Pražské (česky?) w něm. jazyku vyšel r. 1680.

b) Lékař počestný a pocestný swatý František Xawerianský, w Pr. blíž mostu, 1672 w 8.

c) Jana Ewzebia de Niremberg život a zázrakowé swatého Isidora, w Praze w impr. universitatis, 1673 w 8. str. 112.

d) Podiwín s Přibyslawau, w Praze 1673 (u Bočka).

1280. Poklad předrahý, pokladnice českého králowství, to jest přemilá pánů bohu panna a mučednice swatá Barbora, w Praze u sw. Kli-

menta, 1679 ve 4. též tam bez roku str. 92 a regist. Opět od Fr. Wawáka 1801.

1281. Kratičký výťah`žinůw a života sw. Ludwika Bertranda řádu kazatelského, kterého Kliment X l. p. 1671 12 Dubna w počet sw. uwedl, w Praze w koll. s. J. w 12 str. 89. (s modlitbami) bez roku (weř. bibl. G. 201).

1282. Výťah života sw. Frant. Borgia. W Praze u sw. Klimenta w 12. 1671.

1283. Koruna dvanácti hwězd aneb dvanácti chwal sw. Wáclawa, w Praze w impr. Universit. 1672 w 8.

1284. Sw. Ignacius z Lojoly zakladatel towaryšstwa pána Ježíše před i po smrti zákraky slavný, w Praze u swatého Klimenta, 1673 w 12.

1285. Sw. Ignacius z Lojoly wěrný následník a prawý towaryš p. Ježíše w 8. bez místa a tisk.

1286. FR. WENCESLAUS, prof. Welehradensis: Sw. Bernard oslawený, aneb: život sw. Bernarda opata Clarae-Vallis. Item písně a modlitby z spisůw téhož sw. sebrané, w Holomauci u J. Jos. Kiliana, 1673 w 12. str. 256.

1287. Pobožný a swatý život Marie Bonawentury panny řádu sw. Benedikta, z lat. přeložil KRISTOF LUPUIS, w Praze u sw. Klimenta, 1673 w 12. Sepsal Mik. Lancicius

1288. Zalíbená Swato - Jindřišská dcerka, panna a mučednice sw. Barbora, w životě a diwich představená. Po třetí wydaná a w nowě wytištěná, w Praze u Jiř. Černocho, 1675 w 8.

1289. Ingenuus adolescens, zwedený mládenec swatý Wit dvanáctiletý mučedník, patron český, jehožto uctiti chtěl... Zach. Aug. Kletzar z Rážokwělu u sw. Wita, (w Praze) Sakristan, w Praze u Jiř. Černocho, 1677 mal. 8. str. 68.

1290. Zrcadlo swaté. Aneb životowé swětice milých božích, po třech na každý měsíc přes celý rok rozdělení, w Praze u sw. Klimenta, 1678 w 8. od MATĚJE ŠTEYRA.

1291. Muž apoštolský, aneb život a ctnosti ctihodného patera Albrechta Chanowského, od J. TANNERA, w Praze 1608 w 8.

1292. *Claudii de Vivier* charitas. Předivný život, obcowání a přešťastné skonání nejsw. otce Františka Paulanského na česko přel. w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4.

1293. MAXIMILIANA WRATISLAWA

a) Kwítek w cirkwi swaté wykweřlý, totižto výťah diwotworného života blah. Ondřeje Avelinu, řádu Theatinského, w Praze 1684 w 8. u J. Arnolta Dobrosławina.

b) Diwotworný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajetanus králowství sicilianských a baworské krajiny plinomocně wywolený patronus, jehožto swatý život z wlašské, lat. a něm. řeči

jest na swětlo wydaný prací Max. Wratislawatd. w Leopoli 1693 apud Adalbert. Milcewský we 4.

1294. Drahá perla w temnosti pohanské zrozená aneb výťah nábožného života sw. Ludmily, mučednice a patronky české, w Praze u Joach. Kamenického bez r. w 8.

1295. Sláva zjewnější neb obšírná wypsání krajin, rodu života sw. Jana wyznawače. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. BoheMla beLLante, BorVsso CaDente (1706).

1296. Život obcowání a skonání Františka Paulanského, w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4. str. 318.

1297. Život sw. Jana Nepomuckého hlawního kostela sw. Wita kanownika, w řeč českau uwedený, w Praze u Jiř. Černocho w 12. 1684.

1298. *Roberta Nuti* život služebníka božího Josefa z Kopertina, z wlastiny přeloženo, w Praze u Jana Karla Jeřábka 1687 we 4.

1299. *Thomae Dillinger* idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti, to jest diwotworný život welikého patriarchy sw. otce Dominika, zakladatele dalece rozhlášeného řádu kuzatelského, jakož i arcibratrstwa nejsvětějšího růžence, w pěti knihách rozdělený, w Praze w Welké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna, 1689 w 8.

1300. JANA BECKOWSKÉHO a) Matěje Vieria Christoslaus aneb život Kristoslawa kněžze, z něhož každý křesť. člověk welmi pěkný příklad, výstrahu a naučení sobě wzíti může, z lat. přel. w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Kašp. Muxle, 1689 w 12. W Praze u Joach. Fr. Kamenického, 1725 w 12.

b) Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, arcioctcowé řádu křižowníkůw sw. trojice we 4. W Praze u dědiců J. Ad. Cecinkara faktora.

c) Apoštol páně sw. Judas Thadeus, w Pr. u J. K. Jeřábka, 1693 w 12. s hodinkami k němu str. 90.

d) Milá choť nebeského miláčka blahoslawená Anežka panna (t. j. život sw. Anežky, dcery Ottakara I krále českého), w Praze lat. a česky, 1701 w 12. Pak jen česky, w Praze u Kat. Labaun. 1758 w 8. u J. K. Jeřábka, 1761 w 12.

1301 Summowní život sw. Jana a sancto facundo od wlasti swé přijímím Sahaguntského, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1302. Výťah života a zázrakůw dwau sw. františkánů, totižto sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1303. Wůdce k blahoslawené wěčnosti swatá

Barbora. Od OND. KOŠINY, w Weliké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna w 8. 1691.

1304. *Danielis a s. Barbara* Krátká zpráva o žiwotě a činech Josefa a matre Dei prv Calasantia, w Litomyšli u J. Dan. Kamenického, 1692 w 8. (z lat.)

1305. GOTTFRIEDA HYNKA Nowý Cherubin léta 1491 od boha všemohaucího stwořený a léta 1539 před rájem katolické cirkwe postavený, to jest: Swatý Ignacius z Lojoly, 1695 we 4. (bez místa a tisk.)

1306. Žiwot neblahoslawenější panny Marie matky boží, w Praze 1695 w 12.

1307. Choť milá atd. blahoslawená Anežka atd. w Praze 1701 w 12.

1308. Růže duchowní libeznosti t. j. obzvláštní výkladové na jeden každý titul, kterýžto cirkew sw. kat. blahoslawenau rodičku boží Marii pannu ctíwá, w Praze u sw. Klimenta, 1696, 1706 we 4.

1309. R. D. BRENDLA, Žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazat. W Praze u Jiř. Labauna w 8. 1703.

1310. Nábožné putování k swatým, Cyrilowi a Strachotowi neb krátký wýtah jejich žiwota, w Holomauci u Ign. Rozenburka w 8. 1709 (s modlitbami) 3 archy. Weř. bibl. F. 230.

1311. *Boh. Balbína* Žiwot Jana Nepomuckého pro wyjewení swatě zpovědi awrženého do řeky Wltawy, přetištěný, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1710 w 8.

1312. Krátký wýtah žiwota sw. Felixe z Cantalitie, řeholního bratra p. p. kapucínůw sw. Frant. (1713) w 8. bez místa a tisk. 4 listy s modlitbami.

1313. (*Jiřika Dawida* s. J.) Medicus hercinus, to jest: Welko-lesní hojitel a uzdravitel.. aneb Žiwot sw. Wintře jináč Gunthera, s. Štěpána a s. Jindřicha, w Praze w kolleji s. J. 1713 w 8.

1314. Nábožná swátost neb swatě náboženství w krátkém wýtahu weleslawného žiwota Piusa V, w Praze u J. W. Helma, 1713 w 12.

1315. Paprsek swátosti, to jest wýtah z podíwného žiwota Jana Frant. Regis, od JANA LIBERTÍNA, w Praze u Joach. Frant. Kamenického, 1716.

1316. Wýtah žiwota blahoslawného Bernarda z Korleonu, řádu kapucínského (bez místa a roku) w 8.

1317. Královská paušť krále charwatského sw. Iwana, o kláštera sw. Iwana. Rkp. 1717 w bibl. weř. XVII. F. 24.

1318. Památka slavná neb menologium jak přednějších mužůw tak zmužilých krwe swědkůw Kristových z tow. Ježišowa w nowě sepsané k pohodlnějšímu užíwání členůfům kolleje

Jiřinské téhož tow. 1719 30 Ledna we 4. Necelé, pérem depsané w bibl. weř. LIV. C. 87.

1319. Památka páterůw a bratrůw, kteří od založení tow. Jež. žiwot swatě dokonali. Na dni každého měsíce. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 16. b. r. we 4.

1320. TOBIÁŠE ČAKERTA a) Wýtah žiwota a ctností sw. Josefa wěrného pěstaua Ježiše Krista atd. s malým přídawkem některých pobožností, w Znojmě u J. W. Swobody 1719.

b) Wýtah žiwota a ctností s. Anny, předíwné matky Marie rodičky boží a slawné báby J. Kr. W Kutné Hoře 1720 w 8. U Jiřiho Wojt. Kypa.

1321. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, od KARLA MAGETA, w Opawě 1722.

1322. Kwítek majalni zpomeň na mne!.. sw. Jan Nepomucký.. (Žiwot a za sw. wyblášení) od p. Victorina a S. Cruce, piaristy, w Litomyšli u Jana Kamenického, 1722 w 8. též w Brně u J. W. Swobody, 1722 w 8. str. 66.

1323. Potěšení Čechůw, t. žiwot swatý.. sw. Jana Nepomuckého w češtině wydaný od jednoho kněze řádu karmelitanského 1723, w Praze u Barb. Fr. Bringerowě w 8.

1324. *Karla Stradiotti* s. J. žiwot welebného pátera Františka de Hieronymo, z t. J. nyní do češtiny přeložený od WÁCSLAWA ALEXIA SCHMIDTA, w Král. Hradci u W. J. Tybely, 1723 w 8.

1325. S. Benedikta žiwot, wiz řehola aneb zákon téhož sw.

1326. Welké wážnosti perla w malé škořepině, t. j. sw. Wolfganga biskupa žiwot atd. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1724 w 8.

1327. Phoenix morawský aneb žiwot Jana Sarkandra děkana Holešowského w Morawě od JAK. J. DUKÁTA w 8. w Litoměřicích, 1725.

1328. Žiwoty swatých, zvlášť s. Jana Nep. we 4. (za 1 zl.) Ohlášeno k prodeji w nowinách Rosenmüllerových r. 1725.

1329. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu lidského pokolení wykupiteli Ježiši ukřižowanému. Na každý den jest krátký obsah žiwota swatého aneb swěťice boží přes celý rok, w Král. Hradci w 8. 1727.

1330. Wýtah žiwota swatého Stanislawa Kostky, w Praze u sw. Klimenta, 1727 w 8.

1331. Wýborná winní ratolest, sw. Anežka Policianská, w tomto krátkém sepsání jejího sw. žiwota k počestnosti wydaná, w Praze wyt. u J. W. Helma, 1727 w 8.

1332. Krátký wýtah žiwota sw. otce Peregrina Latiosa, řádu služebníkůw rodičky boží, w Praze u K. J. Hruby, 1727 w 8.

1333. Krátký život svat. otce Jana od kříže Serafinské panny sv. Terezie prvního v duchu syna věrného jejího nápomocníka k uvedení řádu karmelitánského nové reformaci (s žalmy a modlitb.) v Praze u K. F. Rosenmüllera, 1727 v 12.

1334. Krátký výťah života sv. Aloisia Gonzági z t. J. jakožto i také hodinky, litanie a jiné modlitby, v Praze u sw. Klim. 1727 v 8.

1335. Pozvání některých vyvolených skrze hlas boží do království nebeského, jejichžto životy zkrátka se vypisují, aby tím pohodlněji kazatelům pro kazání sloužiti mohly. Rkp. we 4. psaný od *Pavla Kostrošice* praděda Wáclawova (1727) u Bočka.

1336. ČERNÝ KAREL. Medotekauci sláva na Hoře Libánu, t. sw. Jan Nepomucký, 1727 na Kutné Hoře.

1337. S. Vincentius Fererius, veliký diwotworec a orodownik, t. j. sedmipátečná pobožnost k tomu sw. W Litoměřicích u Fr. J. Škrochowského, 1728 v 8.

1338. Krátký výťah života, ctnosti a zázraků Serafina a monte Granario řádu sw. otce Františka, o němž Bened. XIII r. 1729, dne 18 Čerwence mši sw. sloužiti a se modliti dowolil, v Praze u J. Jul. Jeřábka bez r. v 8.

1339. Wypsání v hlavním kostele na hradě Pražském strany swatořečení swatého Jana Nepomuckého držené slavnosti a witezoslavného ležení atd. v Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. bez r. (1729) A — G3.

Připojeno wypsání ceremonií, které v Římě na sw. Josefa při swatořečení sw. Jana wykonané byly, 2 listy we 4.

1340. Krátký výťah života a smrti, jakož i zázraků sw. Jana Nepomuckého s obšírným popisáním skwostné ozdoby, štitůw, slavné processí a swatořečení jeho, v Praze u Labaunských dědiců, 1729 we 4. listů 8.

1341. Fidelis usque ad mortem. Wěrný až do smrti. Blahoslavený Fidelis z Sigmaringu řádu sw. Serafinského atd. život, ctnosti, mučedlnictví i zázraků atd. v Praze 1729 w 8. str. 74 u K. J. Hráby.

1342. Nejswětějšího w Kristu otce a pána našeho papeže Benedikta XIII ustanovení, w kterém blahosl. Jan Nepomucký w počet swatých se wšlál, w Praze u Matěje Adama Högra, 1729 fol. listů 5.

1343. Starého tow. Jež. Životové swatých na každý den. Rkp. bibl. weř. D. 9.

1344. Zpráva historická o životě mučedlnictví a zázracích sw. Jana Nepomuckého, kamowníka Pražského pro swátostní tajnost utopeného, w Praze u Karla Jana Hráby pánůw stawůw kr. česk. impressora we 4. str. 253 (bez r.) zdá se r. 1730.

Na konci uwádí list papeže Benedikta od r. 1729 19 Března, a welebí arcibisk. Pražsk. Ferd. hrab. z Künburku, že o swatowylášení skrz mnohá léta pracowali.

1345. BEATILLUS ANT. s. J. (1570 — 1642) Krátký život a zázraky s. Mikuláše. Přel. Benediktini kláštera sw. Mikulášského, w Praze 1731 w 8. 279 stran. (Boček).

1346. BIRHEL JOHANNES. Jan jménem i skutkem atd. w Holomauci u Hirnle 1732 fol.

1347. Krátký výťah podiwného života blahoslavené panny Kateřiny z Ricci třetího řádu sw. otce Dominika, w Praze 1733.

1348. Obnowená starobylost, t. j. starodáwní pobožnost k sw. arciocti Benediktu skrze pozdwižené jeho slavné bratrstwo obnowená w chrámě Emauzském, w Praze u W. Suchého, 1735 w 12. 108 str.

Život, zpráva o bratrstwu a modlitby.

1349. JANA ADAMA SWOBODY, farráře w Zlonicích: Nowý křižownik s čerweným srdcem, a nowý mučedlník od prolité w srdci krwe swatý Jan Nepomucký, w Pr. u s. Klim. 1736 we 4.

1350. NEDOMAN FRANT., děkan Přerowský a) Dennice šťastnějšího dne předchůdce, t. j. w rozličných ctnostech a pobožnostech cwičení, w českém a něm. jazyku. W Holomauci u Hirnle, 1736 w 8. stran 328 se třemi přídawky.

b) Swaté jedání, w Trnawě 1746 w 8.

1351. *Andryes Jodocus*: Truchliwý Tallius, úpěnlivý řečí swú srdce všech wěřících k útrpnosti wzbuzující, w Praze, Höger 1737 w 8.

1352. Krátké popsání narození, života a smrti sw. mučedníka weywydy a patrona král. českého, kterak se takowé w rozličných historických popsání a w Staroboleslawském kostele sw. Wáclawa malované spatřuje. Z něm. w Praze 1738 w 8.

1353. Dobrý den nábožného křesťana, w Holomauci 1740.

1354. Výťah (krátký) života atd. s. Fidelis z Sigmaringu atd. w Brně Swobod. děd. 1747 w 8.

1355. Výťah života a zázraků sw. Petra Regalata, w Praze u J. K. Hráby w 8. 1747.

1356. Boj switězující slavného s. Jana. w Praze u Fr. K. Hladkého 1748 fol. LV a 17.

1357. *Nierembergii Joh. Eus.* Život sw. Isidora, w Brně 1748.

1358. Sepsání ctnostného života sw. panstewníka Wendelina atd. z něm. přezazené (!) a písni rozšířené od Em. Frant. Duchoslawa Wendelina řádu praemonst. I. p. 1753 w 12. str. 75. (bez místa).

Cenzurovaná w Litoměřicích a tam nepochybně tištěná. Špatná čeština němčinou páchnauci.

1359. S. Josefa z Kupertinu krátký výťah života, w Praze 1753 u J. Jul. Jeřábka 1754.

1360. Wiktorie Setabenského kanovníka (Wincenc.) život a zázraky sv. Wincenciuse Ferreria z řádu kazatelského, od Alberta Hubáčka, w Praze 1758 u Ign. Prušy w 8.

1361. Milá choť nebeského miláčka, blahosl. Anežka panna, Přemysla II krále dcera, w Praze Kateřina Labaunová w 8. 1758 též 1761.

1362. Zjevnější sláva neb obsírné vyspání krajin, vlasti, rodu, života . . paustevníka sv. Iwana, wyznawače a patrona české země 1758. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. (necelý).

1363. Sepsání (krátké) života matky Marie Electae a Jesu, bosy karmelitánky . . s přísazením paměti hodných věcí po smrti její, w Pr. u Ficky- a Hladkowských dědiců, 1760 w 8.

1364. Kněze *Hugona Fabriciusa*, požehnaná památka velikého světa diwoltorce sv. Prokopa, opata kláštera Sázavského, w Praze u Joh. Prušové widowy, 1764 w 8.

1365. *Amadeus a s. Antonio* piar. scholarum: Z něm. w češtinu přel. S. Josefa Kalazanského život škol pobožných zakladatele, w Litomyšli w 8. 1768. Ant. Kamenický 413 stran.

1366. Historie . . o životu sv. Marie aegyptské, w Holomauci u Jos. Hirnlowé w 8. 1768.

1367. MICHAL INSTITORIS MOSSO-TZI, vydal passionál český k užítku a potřebě své církwe spravený, w Prešpuru u Landerera, 1773.

1368. Šestý den Listopadu. Život sv. Linhartá wyznawače (s modlitb.) w 12. 7 listů, bez místa a roku.

1369. Život sv. Dominika (bez tit.) w 8. A—X4. weř. bibl.

r) Wzděláwatelné a nábožné.

1370. LOMNICKÉHO ŠIMONA Cesta do nebe, aneb knížka katolická o čtweré trpělivosti, křivdě, škodě, nemoci a dobrowolném mučedlnictwí, w St. městě Pražském u Tob. Leopolda, 1621 we 4.

1371. a) Zlatá některá pravidla, podlé kterýchžto život každého křest. člověka weden býti má. Od BARTOL KOZLANSKÉHO, 1622.

b) Dar zlaté ruky aneb potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenství božího z písem sv. wybrané (S. L.) 1627.

Pod předmluwau stojí: Bart. Kozlanský z Lito-měric w 8.

1372. J. AM. KOMENSKÉHO a) Nedo-býtedlný hrad jméno hospodinowo, k němuž kdo se koli utíká, zachován býwá. Datum při odcházení mém 10 dne Října 1622 w 8. (Hrad

nedobytý jména božího druhé stránka. Index). Opět.

b) Pod titulem: Dwojí spis: 1) Nedobyt. hrad. 2) Přemýšlowání o dokonalosti křestan-ské, w Hali Magd. w 12. 1765 od Jana Els-nera wydaný. Pak w Pešti 1843, tiskem Tratt-nera-Karolýho, str. 72 w 12. s obrazem Ko-menského.

c) Praxis pietatis, to jest: O cwičení se w pobožnosti prawé, knížka milostná kterakby křest. člověk w prawé a spasitedlné známosti jak boha tak i sebe samého platiť prospíwati, a život svůj w bázni boží dobře sporádaje, potěšeně w svědomí pokojném stráwiti, i na-posledy jej po dokonání blahoslaweně zawřiti mohl.

W Lešně 1630 w 8. [u dílu II. stojí dole 1631]. Pak 1640; přidawkové atd. Wzdychání nábožná, t. j. krátké rytmowní modlitbičky; z knížky o ná-sledowání Kr. p. wybraní kauskové; regule ži-wota křestanakého každodenní; modlitba za čistotu srdce atd. 1641 8. min. — Po čtwtře w Amsterodamě u Paskowského a J. Theof. Kopidlanského, 1661 w 12. dle Indexu 1674 w 12. Opět w Ber-líně u Krist. Lud. Kunsta, 1754 w 12. str. XXII. a 540 od J. T. Elsnera, kterýž ji nowau předmluwau a některými přidawky rozmnožil (t. z kazatele do-movního a z napomenutí l. 1584 od starších bratří daného, jako sám Amos Komenský k Amstel. wy-dání druhý díl t. umění swatého přemýšlowání i některé přidawky připojil. Potom wysla w Berlíně 1782 w 12. W Praze u Schönfelda, 1786 w 8. Jest vlastně anglicky od *Ludwika Bailiho*, biskupa Bangotského, [cf. ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 136] psána, a we francký, něm. a český jazyk přeložena, w českém raději předělána, s mnoha u-wěci i jazyku proměnou od Komenského.

d) Centrum securitatis. Hlubina bezpečnosti, t. j. světlé rozmlauwání, jak w samém jediném bohu všescka bezpečnost, pokoj a blahoslawen-stwí záleží, w Lešně w 12. 1633, w Amsterd. 1663 w 12. w Kutné Hoře 1785 w 8. Připojen

e) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, w Hoře Kutné u Korce, 1785 w 8.

f) Útočiště w sauzení i nebezpečenstwí, aneb boj s bohem modlitbami, 1655, 1763, w Hali Magd. 1765 w 8.

g) Weyhost světu, w Amsterodamě, 1663. w Kutné Hoře, 1785 w 8. Opět w Hlasat. IV. str. 520. (r. 1818).

1373. Ignis fatuus, kratičký spis o ohni blázniwém, od TOBIÁŠE CICHOREA (Če-kanky) faráře Rozhonického, 1624. (Index).

1374. *Marka Matula* Kniha o ustanowení a zřízení pobožného života wedlé příkladu z stařích spisowatelů, a z některých jiných, kteří žiwoty sw. psali. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 14.

1375. Obrana aneb praeservativum proti moru. Ani bylina, ani flastr nezhojí jich, ale twé pane slovo, u Pawla Sessia (w Praze) bez roku w 12. 2 archy.

Učt, že mor jest metla boží, a toliko modlením odvrácen býti může.

1376. *Mikuláše Jelenia* Pražsk. Přemýšlování dvojce o na nebe wstoupení Krista, a o seslání ducha sw. 1626 w 8. (Index).

1377. *Humilisa Segala* kapucína praktika obzvláštní pro ty, kteří chtějí z duší svých zlé obyčeje a zvyklosti vypuditi a wykořeniti, místo pak těch dobré a swaté ctnosti wsaditi a wští-piti a to všecko snadně a w krátkém čase. Z wlašsk. přel. od P. SAMUELE z PILZEN-BURKU. Wytištěna w městě Raudaici, 1626 w 8. u Pawla Sessia, item 1629 w 8. tamže.

1378. Polehčeníčko smutným srdcím, dluho w protiwenství postaweným ze žalmu 55 sum-mowně wyňaté proti pokušení wnitřnímu i ze-wnitřnímu, l. 1626 položené od jednoho exulanta w 8. bez místa a tisk. 2 archy.

1379. *MATĚJE JANDY* Čechtického an-gelus pestilentialis. Posel boží, o moru w 8. 1626. Index.

1380. Pastwa duchowní powinnosti jak pa-stýřů lak owcí w 8. 1626. Index.

1381. Křesťanské mysli, jakby každá hodina měla strávena býti. W Žitawě u Joach. Kle-menta w 8. 1629. (WÁCSLAW. KLEICH).

1382. *Fr. de la Croix* Zahrádka Marie matky boží, t. j. rozliční způsobowé, jakby křesťané náležitě ctiti mohli pannu Marii. Z lat. přel. w Praze 1630 w 8.

1383. *JAKUBA COLENSE* a) Lukáše Pi-nella rozjímání o sedmi ctnostech Krista, na 7 dní týhodně rozdělené. W Praze.

b) Umění křesťanské aneb příprawa k dobré smrti, z lat. Roberta Bellarmina z t. J. Na če-sko přeložené, w Praze u Jana Byliny 1630. (Připis rytíři p. Petrowi Jiř. Přichowskému z Přichowic, c. radě, komorn. a soudci zemsk.) w 12. str. 421.

c) Lud. Blozia instructio ad perfectionis stu-diosos. W Praze.

d) Roberta Bellarmina nebeský řebřík, t. j. wstupování mysli lidské od země do nebe atd. (Připis podepsal Jan mladší Bylina, u něhož tištěna), w Praze 1630 w 8. str. 475.

1384. Wždycky a nikdá, to jest wěčnost vždycky trvající a nikdy se neskonawající. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630.

1385. *JIRÍHO FERA* a) Rozmyšlowání o čtyrech věcech posledních člověka. Z lat. Lu-káše Pinella na česko přel. od Jiř. Fera, w Pr. u Zikm. Lewy w 8. 1630 listů 20.

b) Katolické prostředky pomocné duším, 1641 w 12.

c) Duchovní almanach. W Praze 1641 w 12.

d) Paut k swaté krvi, 1641 w 12.

e) Leonarda Lessia kšaft člověka křesťan-ského w 12.

f) Prorocství o utrpení p. Krista, 1641 w 12.
g) Jana Nadasi Maria matka boží umírajících, přel. w 12.

h) Mik. Sfondrata praxis spiritualis, přel. w 12.

i) Špiže postní, anebo duše kající w 12.

k) O přípravování se k smrti.

l) O sedmi smrtných hříších, 1642 w 8.

m) Alex. Kawetana tužebná a srdečná suppli-kací lidí po všem světě umírajících ke všem.. spolubratrům, sausedům.. na česko přel. W Praze w impr. akad. 1643 w 12.

n) Úřední křesťanského člověka starost, t. j. časná a blízká příprawa k dobré smrti, z lat. přel. W Praze w impr. akad. w 8. 1644.

o) Spůsob a kontrfekt prawé křesťanské lásky, we všelikých bidách strastného toho žiwota se u křesťanů ukazující. W Praze w impr. akad. 1644 w 12. z lat. přeložený.

p) O lásce k bližnímu, zwlaště o těch, kteří w čas moru nemocným přispívají, od Jiřího Fera. W Praze 1644.

1386. *Anton. Suquet* Kšaft křesťanského člo-věka, z lat. od JANA PIHAWSKÉHO, děk. Rožďalow. W Praze u Pawla Sessia, 1631 w 12.

1387. O žufnicku masopustním, po něm o kyselu postním. W Litomyšli 1631 w 8.

1388. *TOM. IGN. PLACALIA* a) Postní potrawa, ktera se duše žiwiti může. W Praze 1633 w 12.

b) Pobožný soldát, t. j. naučení, modlitby, příkladové soldátskému žiwotu příslušní. Z pol-ského Petra Skargi (s. J.) w český jazyk přel. (Připis Zdenkowi Lwowi Libšteinskému hrab. z Kolowrat). W Pr. 1634.

c) Weliký slunečný kwět jináč nebeský ko-lowrátek, t. j. lidská vůle we všem a wždycky božskau vůli se řídící, sepsaná od Drexelia lat. (heliotropium) a přeložena, 1635 w 8. 1762 w 8.

d) *Jer. Drexelia* orloj neb budič anděla Strážce k modlení wzbuzující, 1636 přel. W Praze w kolleji.

1389. *BRUNCWIK ZACHARIÁŠ*: Phar-macopoeia seu myrhotecium psychocorporeum; apateka a sklad lékařství duchowního i těles-ného z slowa božího a jak církewních tak phi-lochemico-galenitských víc než sta doktorů wyňatý od kněze atd. Nowopražského, 1633.

1390. *KOMENSKÝ*. O sirobě, t. j. o po-tracování milých přátel, ochránců a dobrodinců, co a jak žalostná jest ta přihoda. Odkud a proč přichází. Co w ní činiti a čím se těšiti, a jak se k smutným a osiřelým chowati náleží. Spisek pro potřebu přítomných žalostných časů z božího slowa sebrany l. 1624. Wyt. 1634 w Ležně polském w 16. s. 8 min. [Zdá se býti Komenského. Božek].

1391. Wšeho swěta wojna, t. j. bedlivé a

rozkošné rozmáuwání o boji rozumné duše. W Praze w 12. 1634, 1660, 1675, 1706, BARNER Jesuita sepsal.

1392. *Jer. Drexelia* Křížová škola, neb křesťanské trpělivosti posilnění, pomoc a potěšení, z lat. vydaná skrze JOACHYMA ALEX. NIKOLAIDESA LIŠOWSKÉHO, 1635. Nyní z nowu wytištěna nákladem děd. sw. Wácslawa, wytiskl Jan Karel Hřaba, 1762 w 4.

Jest to Drexelia gymnasium patientiae, (dle Pelcla od Jiř. Fera).

1393. *Jer. Drexelia a)* Herolt smrti neb předposel wěčnosti pro spráwnau k smrti přípravu wyslaný, 1635 w 8. w Praze w koleji. Přel. od J. ALEX. NIKOLAIDESA LIŠOWSKÉHO, alumna.

b) Rozjímání o wěčnosti, z lat. od téhož, a tamž 1635 w 8. Ded. Ferd. Šwihowskému z Ryžmberku.

c) Wěčná neuhasedlná zatracencůw mučirna; druhá částka wěčnosti. Přípis podepsal SAMUEL PETR FORTUNATUS KAURIMSKÝ S. Th. alumnus. W Praze 1636 w 8.

d) Saud poslední člowěka. Třetí částka wěčnosti. Přel. od K. MARKA SALERA, děkana Blatenského. W Praze 1637 w 8.

1394. ANT. KONIÁŠE Prawá katolických rodičů, wrchnosti, hospodářů, dítek, čeládky maudrost t. j. spasitedlná zpráwa, jakby rodičowé, wrchnosti a hospodářowé nábožně měli celý dům a sebe spravowati. W Praze 1636 s dowolením arcib. vydané. Opět w Praze 1738 po čtwtřetě u Fr. Karla Rosenmüllera. Nyní po dewáté doložená s modlitbami ranními i wečerními, k zpovědi atd. str. 132. Opět 1756 w 12. česky a něm.

1395. Prawidlo swědomí, jak každý kající člowěk.. pokání činiti má, všem farářům welmi potřebné. W Holomauci u Mik. Hradeckého, 1637 w 8.

1396. Čtyrydcatero srdečných wzdychnání w přemýšlowání přehořkého umučení pána našeho Ježíše Krista. W Praze w impr. akad. 1641 w 12. A — H. Rozjímání a modlitby. Přípis Salomeně hrab. z Dobřše, podepsána kolejí Klattowská J. tow.

1397. Zdrawé, jisté, spasitedlné rozwržení a uwažení posledního všech lidí winše.. spolu s weřejnou pašijí všech lidí a spas. apatekau z knížky o násled. Kr. p. sebranau. W Praze w impr. akad. 1641 w 12.

1398. Duše kající pobožné přes celý 40denní půst každého dne cwičení, w Praze 1641 tamž u Jiř. Černocho, 1674 w 12. Maria matka umírající. W Praze 1642 w 8.

1399. *Lewa Zikmund*. První křesťanského člowěka starost, t. j. příprawa k smrti (z lat.) W Praze 1644 w 12.

1400. *Prowázek trojnásobný* ze čtyrmecitma obzwlaštních dobrodiní rod. b. panny Marie, z lat. w Praze u Jiř. Šipaře, 1644 w 12. str. 91.

1401. *Prawé křest. lásky w wšelikých bídách* strastného žiwota se u křestanůw ukazující (z lat.) W Praze 1644 w 12. str. 212. registřík.

Láska k wěznům, žebrákům, nemocným, umírajícím, dušičkám w očistci.

1402. *F. z Rozdražowa* Duchovní cwičení a nančení o sw. modlitbě, o přímé stezce k dokonalosti o dobrém aumyslu praktika jedné pobožné osoby. W Pr. u Jiř. Šipaře, 1646 w 8.

1403. *Jo. Eus. Nierenbergii* praesentia dei t. j. Přítomnost boží, jak ji kdo má před očima miti.. též utěšené rozličné modlitby, w Praze w akad. impr. 1647 w 8.

1404. MIKULÁŠE DRABÍKA, kněze Strážnického, nahlednutí do hrozné propasti soudů božích, wěčného předzwědění a předzřizení angelů i lidí, jedněch k spasení wěčnému, druhých k zatracení wěčnému. Z jedné strany k hrůze, bázni a třesení se před neproměnnau sprawedlností boží, z druhé zase ku potěšení, naději, radosti a plesání w přesladkém milosrdenství božím, 1650. Opět w Amsterdamě u Jana Paskowského, 1662 w 12. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

1405. Tajemství sw. bičování p. a spasi-tele n. J. K. w sedmi rozjímáních na 7 dní týhodně složených. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1653 str. 80.

1406. Enoch, to jest o stálém lidí bohu oddaných s bohem chození (bez m.) w 8. 1656.

1407. Nawržení o prawdiwém wšech wěcí s Kristem sjednocení (bez místa) 1656. *Institor*.

1408. JIŘÍHO KONSTANCE a) Knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečně prospěšná, w níž bohmla a nebo boha milující duše na cestě k žiwotu wěčnému postawena atd. W Litomyšli 1657 w 12. 1454.

Jest to sw. Frant. Salezského Philothea, z lat. přeložena.

b) Bartholom. Salucia zrcadlo duše, w češtinu uwedené. W Litomyšli u J. Arnolta, 1662 w 8. W Praze 1700 w 8.

c) Cwičení w dokonalosti a ctaostech křesťanských přel. W Praze I. díl 1663, II. díl 1664, III. díl 1665 we 4. Jest to Alphonsi Rodriques exercitium christianae perfectionia.

d) Wincencia Karaffy Serafim, neb škola swatého milování přel. W Praze u Urb. Goliáše, 1666 w 12.

e) Zrcadlo pašiwé, w němžto láska představuje bolest na dwanašti obrazech deset nej-řednějších tajemství umučeního p. Jež. aby se w něm wzhlidla Kristimila, to jest, každá kře-

stanská duše. Z lat. Ludwika Crasia. W Pr. 1672 we 4.

1409. WÁCSLAW. CELESTINA z BLUMENBERKU a) Canon vitae spiritualis neb pravidlo života duchowního, t. j. odpočinutí bezpečné života a duše křesťanského člověka. Sepsané v l. p. 1648, vydané v Praze u Urbana Goliáše v 12. 1657 str. 192.

b) Jer. Drexelia křesťanský Zodyak, t. j. nebeský církli a kolo, aneb dvanáctero znamení, po kterýchžto každý křesťan blíž poznati může, zdalibý křesťan k věčnému životu byl předřizen, čili ne, nyní na česko v staré kolleji vydán, 1636 v Star. m. Praž. v 12. Zik. Lewa, impressor dedikoval u. p. Magdaleně Malowcové rozené Belwičce z Nostwic atd. Druhé vydání končí: Na česko přeložil Wácl. Celestin. Wydal Hynek Dluhowský probošt Pr. po smrti překl. v Praze u Urbana Goliáše 1674 v 8. Opět pod jménem cesta nebeská běhu slunečného aneb dvanáctero znam. atd. W Praze u Jak. Šweigera we 4. 1761.

1410. Duchovní cvičení každodenní v tovaryšstvu obyčejné kolleje Jičínské I. 1657, vlastní rukau Jana Kořticiusa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 42. we 4.

1411. Dies christianus, Den křesťanský, neb způsob pobožného žití. Z lat. MIK. CAUSINA na česko přelož. W Litomyšli u J. Arnolta v 12. 1657 Fr. Brydel. W Praze 1662 v 12.

1412. Tob. Arnolta s. J. duchovní schránka t. j. rozličná a pěkná duchovní cvičení. W Pr. u sw. Klimenta v 12. 1657 druhé vyd. (Připis Adamu Leopold. Wratislawowi z Mitrowic). Po čtvrté tamže 1677.

1413. Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý v 12. 1659. Pak s titulem druhým: Bůh sám, aneb zřízení všech činů k větší cti samého boha. Z francouzského Mar. Jindř. Boudona přeložil KAREL ROSEN-MÜLLER. W Praze u Dan. Michálka, 1678 v 12.

1414. Jana Nadasy annus Christi crucifixi. Rok ukřižovaného boha Ježíše na každý páteční den přes celý rok, na česko přeložený od JANA ALEXIA ČAPKA Wysokometského aluma. W Pražské kolleji v 8. 1660 (dle Pelo. od Fr. Brydela; snad pod dohledem jeho přeloženo).

1415. Den bude ten, ne kde slatý, než kde swatý. W Litomyšli 1660. (Boček).

1416. SLYWAR FRANT. Řebřík rajský. W Olomouci 1661 v 12.

1417. FRIDRICH BRIDELA a) Joannis Nadasi annus Marianus rok Mariánský, přel. z lat. W Praze 1661 v 12.

b) Tébož Nadasi divinum divini amoris, z lat. 1661.

1418. ŠTÁSTNÉHO KADLINSKÉHO a) Zlatá ctností kniha, t. j. skutkové a cvičení třech (tří) božských ctností, wíry, naděje a lásky, z něm. Frid. Spee přel. W Praze 1662 v 8. str. 912, registř.

b) Pobožná rozjímání na každý den přes celý rok i na některé swátky weyroční a slavnosti, sepsaná od Mik. Lancicia, přel. atd. W Praze 1667 v 8.

c) Paušt swatomilá, aneb pravidlo, jakby bohabojný a křesť. dokonalosti žádostivý člověk za osm dní pořad v duchovním cvičení se zaměstnáwati mohl, do češtiny přewrácená. W Praze 1674 v 12. Jest Barriho solitudo Hagiophili.

d) Pokladnice duchovní, t. j. pravých a spasitedlných pokladův schránka. W Praze, 1698 v 8.

1419. Filipa Kegelia dvanáctero přemýšlování duchovních, v nichžto se obsahují welmi pěkné modlitby. Z něm. přel. ADAM PLINOWIC z SKOCOWA.

Opět wydal J. Krompholtz v Lewoči 1666. Potom v Žilíně skrze impr. Dedana, 1669 a 1677. W Lewoči tébož r. 1677, 1707. Pak w Žhawě 1715 M. C. P. (Pešek) str. 356, též 1745 v 12. W Praze u Jana Höchenbergera, 1783 v 12. str. 374 (od M. W. Krameriusa).

1420. Pojednání o smrti. Wydal Michal Lani. W Žilíně 1664 we 4.

1421. MATĚJE WÁCSL. ŠTEYERA s. J. a) Ludwika de ponte z t. J. rozjímání neb myslí modliteb o nejřednějších tajemstích wíry naší, života a umučení p. n. J. Kr. a nejs. p. Marie i některých s nimi spolumvěkých swatých a ewangelium přes celý rok v církwi se čítajících. Auwod. W Praze u sw. Klím. 1669 we 4. str. 60. Částka I. (o hříších, o 4 posledních věcech atd.) W Praze u sw. Klím. 1668 we 4. str. 326. Částka II. (o wtělení a dětinství Jež.) v Litomyšli u J. Arnolta z Dobrosławina, 1669 we 4. str. 274. III. část. (život a učení Kr. od křtu až do začátku umučení). W Praze u sw. Klím. 1671 we 4. str. 524. IV. část. (umučení p.) w Praze u sw. Klimenta, 1668 we 4. str. 489. V. část. (tajemství p. Kr.) w Praze u Jiřího Černocho, 1675 we 4. str. 210. (překladatel I. a IV. částky jest J. Konstanc. Ostatních, t. II., III. a V. Šteyer).

b) Wětný pekelný žalář aneb hrozné pekelné muky, obrazy a příklady v jaz. wlašském po 40krát na swětlo wyslými wypodobněné, a nyní přel. a k spasitedlné bázni i výstraze všech bezbožných lidí na swětlo wydané. W Praze

1676, 1679, 1701 vždy w 12. Spisowatel jest *Joan. Manni*.

c) Jana Malobitského dům věčnosti, z lat. přel. W Praze u sw. Klím. 1684, 1682 w 12.

1422. Zrcadlo křesťanských skutků aneb sw. *Frant. Borgiaše* list . . poslaný kláštera w Gardii abatysi, a své podle těla tetě (přel.) W Praze u sw. Klím. 1671 w 8.

1423. JANA DLAUHOWESKÉHO Hora pomoci aneb obnovení pobožnosti k čtrnácti sw. pomocníkům. W Praze u J. Arnolta w 12. 1671.

1424. SAMUEL ČÁSLAWSKÝ. W krátce sepsaná knížka o potupení světských marností. Sepsal jsem já frater Samuel Časlaviensis tuto knížku r. 1671. Rkp. w 12. u p. Bočka.

1425. MICH. WOJT. KRUIZUS z KRAUZENBERKU všechněm věrným, pobožným a boha milujícím upřímným Čechům w střevách milosrdenství p. n. J. Kr. to obzvláštní lásky na díle do češtiny přeložené . . horlivě předložení, a jisté užitečné cvičení . . představuje. W Praze u Jiř. Černocho, 1672 w 8. str. 256 a registř. První díl knihy zawírá čtvero o věčnosti přemyslení, druhý o rozkoši rajske, kdež 26 kwitků, k. p. anemone mysticky považuje, někdy též rýmy přiměšuje.

1426. Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně a rozpustilé při službách božích, z lat. přel. od MATĚJE TANNERA. W Praze 1672 w 8. u sw. Klimenta. Item ib. 1673 w 8.

1427. *Ambrože* od sw. Ondřeje krátke posání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnou modlitbu stělní: Ježiši s Marií matkau twau atd. W Praze 1672 w 8. (Weř. bibl. G. 45.)

1428. Uzda duchovní aneb spasitelná přemýšlování o posledních věcech člověka, od WOJT. MARTINIDESA. W Praze u sw. Klím. 1672 w 12. str. 216, pak 1675 we 4. (též i německy). Po třetí w Praze u sw. Klimenta skrze Stárka faktora, 1702 w 8. Opět s nápisem: Uzda duchovní všem pobožným duším spasení věčného žádostivým velmi prospěšná: z pisma sw. a rozličných učitelůw duchovních spravená a sformovaná. W Praze w Höchenbergrowské tiskárně 1791.

1429. Solamen aegrotorum. Aneb duchovní těšení všem lidem stonajícím, též wel. p. farářům i jiným správčům duchovním potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1674 w 12.

1430. Všeho světa wojna, t. j. bedlivé a rozkošné rozmlauwání o ustawičném boji rozumné duše proti třem auhlavním nepřátelům; tělu, světu a ďáblu. W Praze 1675 w 8.

1431. *Jana Babbisty* s. J. Wěneč věčnosti, z něm. přeložený s písní o poznání boha a sebe samého, od JAKUBA F. A. WRBY. W Praze u sw. Klimenta za Daniele Michálka, 1676 w 12. 3 $\frac{1}{2}$ archu.

1432. Hortulus animae piae. Zahrádka dušičky pobožné, w které se člověk křesťanský s užtkem procházeti může, vzdělaná a wydaná od DANIELE SYNAPIA atd. W Drážďanech u Kristofa Baumana, 1676 w 16. str. 408.

Obsahuje 12 procházek, a nalézají se w ní rozličné werše vzdělawatelné i modlitby a wzdechnutí we werších. Do němčiny přel. auktor sám wydal w Lešně polském 1680.

1433. Deus solus. Olomuc. Kilian, 1676 w 12. (Boček).

1434. Prawá maudrost aneb welmi potřebné rozjímání k nabytí bázně boží rozdělené na každý den w týhodni, z wlské, a nyní z něm. řeči na česko přeložené. W Praze ad s. Clem. 1677 w 12. str. 140.

1435. *P. Anastasia*: Majestas b. v. Mariae, to jest: O welebnosti a slávě nejblah. p. Marie wywolených 52 rozjímání, nimiž nejdiwnější matka boží na každau sobotu pozdrawena a zwelebowána býti může. W Praze u Urb. Goliáše, 1677 w 8. dwa díly.

1436. *Boudon Jindřich*. Zřízení všech činů ke cti a slávě samého boha. W Praze Dan. Michálek, 1678 w 12.

1437. Poslední vůle aneb duchovní kšaft pro osoby mužské, k němužto jsau přidané některé welmi nábožné modlitby. W Praze u Urbana Goliáše, 1678 w 24.

1438. Rozmlauwání mezi Kristem a člověkem o způsobu šťastné a blahoslawené smrti. W Praze u Jiř. Černocho, 1679 w 8.

1439. Choť Kristowa, aneb duše nábožná hledající svého milého p. J. Kr. od MATĚJE VIERIA. W Praze 1680 w 12. u Dan. Michálka. W Litomyšli u Jana Kamenického 1734 w 8.

1440. Pobožný měsíček nebo pobožná na každý den celého měsíce rozjímání. W Praze u sw. Klím. 1684 w 12. str. 79 a přepis bratrstwu panny Marie. W Hradci Jindř. od. G. D. s. J.

1441. Jiskry milosti boží křesťanskau duši rozjímáním rozněcující, od AUGUSTINA HUBKY z LILIENTHALU. W Praze 1684 w 8.

1442. Wůdce duchovní a spasitelný, kterého duše křesť. každodenně následowati a k welikému duchovnímu prospěchu welmi snadné dojiti může. T. j. zlatá a hrubě lehká cesta, po které člověk do křůw angelůw nebeských přijiti může atd. W Praze 1685 u Kat. Černochové w 8.

1443. Snopček mirrhy z paterého tajemství

bolestného nejbl. a nejbolestnější rodičky boží Marie svázaný... k hrobům božím na veliký pátek putujícími křesťanům. W Praze 1690 u Jiř. Labauna. A — C5. (rozjímání pobožná).

1444. Duchovní cvičení sw. otce Ignacia z Lojoly, zakladatele tow. Ježíšowa atd. z lat. w češtinu přeložená, a k spasitelnému duši užítku a užívaní na světlo vydaná (od *Karla Mageta*). Wytisťena w Starém městě Pražském u Joachyma Kamenického, 1721 w 8. str. 269. Nejprw 1692 w 8. w kolleji s mnohými rytinami. Obsahuje rozjímání a cvičení w křesťanském učení.

1445. J. BECKOWSKÉHO a) Studnice wod živých neb rozjímání a uctění pěti ran Krista. W Praze u K. J. Jeřábka w 12. 1694. (Přepis Jiřimu Hynkowi Pospichalowi, nejw. mistru křižow.)

b) Trojice nejsvětější atd. W Praze 1706 we 4.

c) Cesta milosti, cesta šťastnosti k šťastné věčnosti, od Beckowského. W Praze w 8. 1724.

1446. Růže duchovní křeznosti, neb výkladové na jedenkaždý titul Marie panny, od FRANT. FRID. ŽÁLKOWSKÉHO. W Pr. 1696 we 4. w impr. univ. za Wojt. J. Koniáše faktora. Weř. bibl. F. 6.

1447. Spůsob nábožný, kterého pobožní křesťané při pohřbu užíwati mohau. W Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1696.

1448. ŠTĚPÁNA PETRA z TRINCLE Hlas wolajícího na paušti. W Praze u Jiř. Labauna, 1697.

1449. Příklad o zatvrdilém w hříších člověku. W Praze w impr. arcib. we 4. 1698.

1450. MILONA HUBACIA a) Hvězdička růžencowá srdce bratrské oswěcující. W Praze w impr. arcib. 1699 w 8. skrze Jiř. Sam. Beringera.

b) Jarolima Hirnhaima, opata Strahowského kwití hory Sionské, aneb rozjímání duchovní na každý den přes celý rok rozdělená, z lat. přel. W Praze u K. J. Jeřábka, 1721 w 8.

c) Umírátek pobožný aneb žádost bohabojného křesťana chtíti pobožně a šťastně umříti. W Praze u K. J. Jeřábka we 4. 1725.

1451. *Alexia de Segala* kapucína, bezpečná cesta do nebeského ráje, kterau mu spasitel náš J. Kr. ukázal skrz ona slova u sw. Matuše 16, 24. Kdo mne chce následowati, ten ať se sám zapře. Z wlašké řeči na něm. přeložená od *Jana Ludwika Uranského* kapucína, nyní pak od jistého duchowního téhož řádu na řeč českau přeložena. W Praze u J. W. Holma we 4. str. 300. b. r. též 1718 we 4. dwa dily.

1452. *Mik. Causina* Dwůr swatý aneb křesť.

naučení we všelijakých duchowních cvičeních a ctnostech proti ošemetným základům a pravidlům marných svěťákůw.. z franc. přel. od J. BARNERA. W Praze w kolleji I. díl 1700 we 4. II. díl 1705 we 4.

1453. *Stellarium novum*, t. j. knížka pobožná o blahosl. p. Marii, w Holomauci 1701 w 8.

1454. *Františka Salezia* knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečná a prospěšná. Z frančiny přel. od JANA IGN. SUMY, w Praze u sw. Klím. 1701 w 8. str. 403 mimo registř. a předml. Též u J. K. Hraby 1780 w 8.

1455. Zrcadlo umírajících (bez tit.) w 12. str. 360. Chronogr. na konci ukazuje 1704 (čeština špatná).

1456. Křesťanská zpráva o věcech.. které k dosáhnutí věčného spasení potřebné jsau, w Praze u J. Arnolta z Dobrosławina, 1704 w 12. str. 24.

1457. *Exercitia octiduana* an. 1704 et 1705. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. fol.

Rozjímání některého z řádu Jesuit. w českém jazyku. Počíná: První práce a obírání w zahradě bývá < konec schází. Wšeho 52 listy.

1458. *Jana Dyrckynka* a) Regule aneb pravidla dokonalosti, podlé kterých bohu oddané panny, jenž sobě uminily čistotu panenskau.. zachowati, jako i duchovní atd. řídití se mohau, w něm. 1700 wytištěné, nyní přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

b) Duchovní hodinky, aneb rozwržení celého dne atd. z něm. přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

1459. Řebřík 34 stupňů, t. j. kapitol, po kterém jedna každá křesť. duše.. p. Ježíše.. na horu Kalwarie.. wstupowati může, w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1706 we 4.

1460. Přemýšlowání (nábožné) o učiněném pokoji 8 stran 1707, w Žitawě [Předch. poklad atd.]

1461. Péče potřebná o duši, od kazatele jednoho w listu ku poslauchačům svým psaném představená. Z engl. a něm. w 12. 1707 str. 38. [exemp. w Lipsku widěl Boček].

1462. *Paw. Prazla* s. J. Snadný a bezpečný způsob, nimžto se čistotné duše bohu získati mohau, všem jenž panenskau.. čistotu zamilowali k užítku, z něm. přel. ANT. MARTINEC s. J. w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1708 w 8. Přepis slečně Fr. Eufrazii hrab. z Trautmansdorfu.

1463. JANA LIBERTINA a) Memento mei. O srownání vůle naší s vůlí boží, w Pr. 1710.

b) Desítka apoštolská sw. Xaweria, w Praze 1723 w 12.

c) Dies amoris, z lat. Jakuba Boimana Jesuity, w Praze.

1464. *Colloquium parthenium super canticum b. m. magnificat etc. to jest rozmlauwání duchowní sw. Josefa s blahosl. pannau Marii, cui accedit colloquium s. s. senum super canticum Simeonis.* W Brně 1710 a 1711 w 8.

1465. FRANT. SWOBODY růženec swaté milosti. W Praze u Barbory Beringerowé we 4. 1712.

1466. *S. Petra z Alkantary duchem sw. oswíceného františkána, knížka zlatá o přemýšlowání a ducha modlení w jazyku španielském sepsaná, w český uведенá.* W Praze u K. J. Hraby w 12. 1714 (druhé vydání).

1467. *Jana Gerharda a) Lékařství duše, anebo krátké sebrání mnohého potěšení z písma sw. Něm. sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.*

b) Potěšení plné rozmlauwání samého boha s duší wěrnau a nábožnau, w něm. jazyku sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.

1468. Poslední duchovní křašt anebo prawé a spasitelné přihotowení k šťastné smrti. W Praze u sw. Klimenta, 1714 w 8.

1469. Křesťanské rozjímání na každý den jednoho měsíce. W Praze 1716 w 8.

1470. JANA BLASIA a) Apatka duchovní w čas morového nakažení potřebná.

b) Confessionale evangelicum, aneb knížečky zpovědní na celý týden (w rkp.)

c) Evangelicum conscientiosum, t. j. zpráva, kterak se ewangelický křesťan chowati má, aby swědomí dobré zachowal (w rkp.)

1471. WENC. WRATISLAWA řádu theatinského krvawí potůčkové prejšťející se ze školy ukřižowanego p. J. totiž řeti o přehořkém umučení jeho, bolestné p. Marie, s přiložením na 15 tajemství 15 horliwych rozjímání. W Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1719 w 8.

1472. Poklad ewangelického křesťana, t. j. Ježíš spasitel w Betlémě narozený atd. Čechům pobožným dar nového léta 1719. W Lipsku u Ondřeje Ceidlera w 8. 2^{1/2} archu. Přitisknuto: Swatá a bezpečná cesta wíry ewang. křesťana od str. 28 až do 38.

1473. Rozličná litostiwá rozjímání lkající duše nad smrtelností člověka, které na vrchu Bon repos.. napsané se nacházejí. W Praze u K. J. Hraby, 1720 w 8.

1474. Myšlínky kající hříchůw swých litující duše. W Praze u K. Hraby w 8. 1721.

1475. Cesta k spasení, aneb pořádek z písma swatého, 1722 w 8.

1476. *Jana Arndta informatorium biblicum.* Naučení z písma o křesť. životu a blahoslawené smrti, 1723 w 12.

1477. Duchovní zaopatření na cestu do

wěčnosti. W Brně u Swobod. děd. za faktora Fiedlera okol. 1723.. w 8. str. 208.

1478. WÁCSL. GLEYCHA Sto regul životu bez r. (Index).

1479. Pět Dawidových kamenů Goliáše porážející, neboližto pět.. pána a spaa. n. J. Kr. tajemství, t. krve pocení, bižování, korunování, kříže wlečení a ukřižování, od p. *Maxim. Antonina a Jesu, řádu sw. Augustina bosákůw.* W Praze u J. W. Helma, 1723 we 4. str. 344 registr.

1480. Milování dvojce: jedno druhému odporné, 1724 w 8. (t. swěta a boha).

1481. PAWLA JAKOBEIHO a) Welmi důležité přitiny proti hodowání a opilství, smilství a nestydatosti, swáru, záwisti a lakomství od Pawla Jakobeiho (w Puchowě) 1724.

b) Zahradka duší nemocných, w níž se nacházejí mnohé zdravé, wonné a spasitelné byliny, jimiž se zarmačená srdce lidská a duše w bídě, nauzi, protiwenství a nemoci postawené, občerstwiti a hojiti mohou. Přidáno jest ku konci krátké naučení, kterak se člověk w každém neštěstí i při hodině smrti chowati a čím se w čas protiwenství a kříže těšiti má, 1733 (w Puchowě) w 12. str. 112.

1482. Halleluja zlatý dar nového roku, 1724.

1483. *Jiřího Iwanka:* Vínce te ipsum, přemoz sebe sám, welikých božích swatých Ignacia a Františka přislowí, w češtinu přeložené od T. ČERNOHORSKÉHO l. p. 1728 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 15.

1484. *Victorina od swatého kříže* Nowá všeho swěta wojna proti třem suhlavním nepřítelům, tělu, swětu, ďáblu. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 w 12.

1485. TOBIÁŠE ČAKERTA a) Přemoz sebe samého, z latin. Jiřího Iwanka, přeložil Tobiaš Čakert. Rkp. od r. 1728 w bibl. weř. 4 díly str. 140, 192, 159, 141. Tišt. w Mladé Boleslawi, 1748 w 12. u Frant. Slanského.

b) Pawla Barriho tři dnoué Swatomíla, aneb přes tři dni duchovní saukromnost k obnowení ducha. W Hradci u W. J. Tybelly w 12. 1728 přel.

1486. Kunst neb umění wěčné spasení sobě získati. W Praze u Joach. Kamenického w 8. 1731.

1487. *Matěje Augustiniho a) Přemýšlowání swaté o trpěliwosti křesťanské a o tom, což ji na odpor stojí, totiž o netrpěliwosti; aby srdce křesťanské onauo na každý deň se ozdobo-walo, ale této pilně wystríhelo, z písem swatých wywedl, příklady wyswětlil a předložil Mathias Augustini atd. 1734 str. 311 bez místa (w Pauchowě).*

b) Přemýšlowání o smrti.

1488. *B. W. Harpergera* shromáždění jehnátek, kterak mládež ponejprw k wečeři páně přistupowati má, 1736 w 12.

1489. *Ignac. Frant. Gregora* Předrahá před obličejem páně smrt swatých jeho. W Hoře Kutné u Jiřího Wojtěcha Kincle, 1738 we 4.

1490. Přemýšlowání o sedmi posledních slowach ukřižowaného Ježíše, 1738 w 8.

1491. Přemýšlowání o osmeru blahoslawenství s výkladem a naučením, 1738 w 8.

1492. Sladký nápoj, jak při trpké nemoci, tak při hořké smrti duše posilující, t. j. některá užitečná a potěšitelná w čas nemoci, čtení a modlitby od *Jana Siesa*. W Hradci Král. 1738 w 8. též w Praze 1755 w 8. u J. K. Hrabý.

1493. *Blázeje Palmy* (paulana) newyważitelný poklad, aneb wnitřní we všelikých se ctinostech cwičení k sandnému dosažení prawé pobožnosti prospěšně slaukící, z lat. W Praze u K. F. Rosenmüllera w 12. 1739. Nákl. děd. sw. Wácsl. Též w Holomauci u Mikuláše Hradeckého w 8. (b. r. XVII wěk. Boček).

1494. *Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus*. Olomucii 1741 w 8. lat. něm. a česky. Sepsal *Bernard Minetti*.

1495. *P. Wilma Stanihursta* Starého člověka skrze uwažování čtyr posledních věcí proměna, a nowého zrození (přel. do češtiny). W Praze 1741 w 8. u sw. Klimenta. Nákl. děd. sw. Wácsl.

1496. Den s modlitbau začatý. W Praze 1741. (Boček).

1497. Příprawa k smrti s připojením jiných užitečných knížek, od *Jiřího Ambrosiusa*, w 8. 1742 (bez místa) potom w Presporku 1778 u Packa w 8. str. 443, pod správau *Michala Institorisa Mošowského*, kterýž i předmluwu přidal.

Knížecky přidané jsau: a) Nepřeplacené lékařství duše w pokušení atd. b) Přemýšlowání o morowém nakažení s modlitbami. c) Summowní zpráwa, kterak se křestan před, při i po zpovědi a wečeři páně užíwání chowati má. Na konci jsau písně.

1498. Sw. Ignacius z Lojoly každému k uctění .. představen. Pobožnost snadnická.. na osmero .. čtení přes celý ochtab rozdělená. Náklad. děd. sw. Wácsl. W Praze u sw. Klimenta, 1743 w 8.

1499. *Haas Leonard* Wýtah krátký pod titulem: Škola Kristowa. W Holomauci, 1743 w 16. 1772 w 8.

1500. Laskawé litosti aneb z milování půwod mající skranšenosti newyprawitedlný poklad k užíwání každodennímu (přel.). W Praze u Johanny Kaudelkové w 8. (1744) str. 179 (nábožné cwičení).

1501. Těsná brána, suzká cesta k žiwotu, ukázaná w opravdowé reformaci srdce. Přidáno také D. A. F. falešné křestanstwo od samého Ježíše přeswědčené, 1774 w 12. (bez místa a tisk.)

1502. Krista p. ewangelium, Izaiáš o narození Kr. p. c. 9. 6. a jeho potěšení plněm jměnu Imanuel, w zvláštních přemýšlowáních předložené, 1744 w 8. (Index).

1503. Přemýšlowání w modlitbách str. 356, přidány jsau písně duchowní I. p. 1745 str. 172 (špatná čeština).

1504. Naprawená cesta k hoře Sion, města žiwého boha, nebeskému Jerusalemu atd. S přídawkem ukazujícím způsob učení sw. Pawla w epistole k Řimanům str. 86. Item. Wyučování podlé písma sw., jak probuzené duše se mají shromáždowati a společně s užitekem se vzděláwati str. 86—98 W Břehu 1746 w 12. (u p. Bočka).

1505. Ewangelický pořádek k milosti boží jak duše od vlastní sprawedlnosti a nábožnosti odwedena, a k poznání swé hříšné bídý přiwedena, potom ale k odpočinutí w ranách Ježíše doprovozena býti, a tak skrze wiru k odpuštění hříchů a k pobožnému žiwotu přijiti má (w rozmlauwáních). W Břehu u Sam. Trautmana 1746 wel. 12. A — K6. (weř. bibl. F. 182).

1506. Pobožné přemýšlowání o přehořkém umučení a smrti pána Ježíše, na všecky dni skrze celý půst rozdělené, s přídawkem některých pobožných modliteb k ukřižowanému p. Jež., a bolestné jeho matce. Sepsané od jednoho kněze z towar. p. Jež. Wytisštěné w Praze w impr. tow. Jež. u s. Klimenta, 1747 w 8. str. 189.

1507. Pautník, na způsob labyrintu J. Am. Komenského složená kniha, od MATEJE BODA. W rkp. u děd. Bodowých, (w. Lad. Bartolomeidesa memorabilia prov. Csetnek, 1799 a Tabl. Poe. II. 55).

1508. Zlatá pokladnička dítek božích, kterých poklad w nebi jest w sobě mající wybrané výpovědi písma sw. s přidaným wysvětlením a s rytmy wzdělawatelnými z něm. Karla Hein. Bogatzkyho přel. od AND. MACHERA. W Berlíně 1749 mal. 8. podlauhlý str. 366 u Kr. Frid. Henninga.

1509. Newyprawitedlný poklad z milování půwod mající skranšenosti. W Praze u Johanny Kaudelkové w 8. bez roku.

1510. ANT. KONIÁŠE a) *Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus salubriter ponderandae*. Latine, bohémice et germanice. Pragae 1753 w 12.

b) Rozjimání na každý den w týhodní (tém-

dni) s výkladem otčenáše, pozdravení angel-ského, od Ant. Koniáše. W Praze 1754 w 12. česky a něm.

1511. Swaté upamatování na každý den w měsíci k pobožnému povážení sobě a bliž-nímu ku potěšení a výstraze, sepsaná od jednoho kněze z tow. Jež. W Praze u Ign. Prušy w 12. bez roku str. 240 (1753 ?)

1512. Spasitedlný týhoden, aneb krátké věčného spasení upamatování. Na každý den w týhodni rozvržené, jakož i velmi prospěšné rozjímání k počátku neb ku konci každého roku aneb raději k začátku a ku konci každého měsíce s horlivým wzdechnutím a cwičením nej-přednějších ctností ozdobené, od jednoho kněze t. J. W Praze u J. K. Hrabý, 1754 w 8.

1513. Cwičení a rozjímání všeliké duchovní. (Tow. Jež.) Rkp. stol. XVII weř. bibl. XVII. H. 16. w 8.

1514. GATTY, KAJETAN JAN a) O po-winnostech stawu manželského, w Olomauci u Škarniela, 1756 w 8.

b) Cesta k pravému štěstí, nebo krátký ob-sah wáše boží.

1515. a) Knižka lozunků církwi bratrských na r. 1759, w Berlíně u K. F. Henninga w 8. t. r. str. 56. b) Lozunky církwi bratrských na r. 1763 a 1766, tamže u Jana Jiřího Lose. c) Wyučující texty církwi bratrských a ob-zvláštně dítek na rok 1765, w Berlíně u K. F. Henninga, 1764 w 8. Též na r. 1770. Tamž u J. J. Bose 1769. Opět na r. 1771, obsahující pauhá slova, která od našeho milého p. a spasitele wyřknuta byla, w Berlíně u J. J. Bose, 1770 w 8. str. 62.

1516. JOBA ZMEŠKALA z DOMA-NOWCE Škola Jobowa, w nížto w křiži a zármutku postawený křesťan trpělivosti a upo-kojení učiti se může, sepsaná r. 1764, w Prešp. u Mich. Landerera, 1770 w 8.

1517. Knižka . . o smrti a mládeńcowi. W nowě wyt. w Holomauci u Josefy Hirnlowé, 1765 w 8.

1518. Naděje božská spasitedlně daufající w naději upewnění přilíže se spoléhající a zau-fanlivý k napravení, w Praze u sw. Klimenta w 8. 1765.

1519. Výborné duše lékařství na tři díly rozdělené, první díl předzachowávající liky, totiž užitečné přes celý den pobožnosti, druhý díl způsob náležité zpovědi, třetí díl spráwu pobožného a swatého přijímání w sobě obsa-huje, nákladem P. Daniele Metelky w Drškowě, w Praze u Joh. Prušowé, 1768 A — G. [Též nákl. děd. s. Wácsl. 1741 ?]

1520. Spasitedlná zpráva a naučení, kterak křesťan katolický u prostřed wzeďejších starostí

bebů slauditi, rozličné rovně vřetení, při mši sw. též k zpovědi a přijím. užitečné modlitby konati může. Od KARLA JOS. KHUNA, w Praze 1769 w 8. w koleji t. J. akrze J. J. Šneidera faktora.

1521. Zrcadlo časného i věčného žiwota neb knížka zlatá, sepsaná od kněze Wácsl. Witališe, přel. od WÁCSL. PARABKA, 1770 w 8. w Praze w impr. arcib.

1522. Budítek nebeský duše křesťanské w mrákotách hříchů hluboce spějící hřisníky bu-dící, w Hoře Kutné, 1770 w 12. W Hradci Král. w 18. w Brně w 18.

1523. Patnácte tajných trápení, sepsané o s. Mari Magdaleně, w Holom. w 12. b. r. (1770 ?)

1524. Sw. Ignacia z Lojoly osm swatých dní ku pomoci a zprávě na cestě boží zati-najících k pořádnému užíwání zlaté knihy, z lat. přel. FBANT. MUŠKA (?) s. J. nákladem děd. swat. Wácsl. w Praze u Fr. Al. Jelínka w koleji 1772 w 8.

1525. Duchovní kuchařka, kteráž jistěma paustewniku akrze angela předstawena byla, w Holomauci w 8. 1772.

1526. Krátký wýtah knížky pod titulem: Škola Kristowa, w Holom. w 12. (okolo 1774).

1527. Praktika křesťanského katolického cho-wání w 12. Nákladem děd. sw. Wácsl.

1528. S. Ignatii de Lojola verus imitator et socius Jesu, latine et bohemic. Nákladem děd. sw. Wácsl.

1529. Pobožný způsob při wyprowázení k brobu wěrných mrtvých. Nákladem děd. sw. Wácslawa.

1530. Sancta perseverantia, t. j. S. setrwání každému pobožnému člověku k snažnému se w něm ostřihání kratičce wypsané w 8. bez roku a místa listů 12.

s) Modlicí knihy.

1531. Modlitby a písničky pobožné zvláště k narození páně rozličnou rukau psané pro ně-jakau šlechtičnu. Rkp. od r. 1629 weř. bibl. XVII. J. 3. Inc. Pobožnost pro den páně neb neděli atd. — Litanie o Josefowi, o sw. Be-nediktu — kterak má pobožná osoba kolébku strojiti děťátku Ježíškowi na den sw. Tomáše atd.

1532. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Desatero přemýšlování s modlitbami kajicmi we 4.

b) Modlitby, též přemýšlování swaté, pannám a paním, wdowám a sirotkům i jiným k potě-šení we 4. w Zilíně 1629, 1669 w 12.

c) Modlitby k časům těmto posledním za-rmauceným a welice strastným připadné, k nimž připojené jsau krátké modlitby na ewangelia ne-dělní w nowě složené w 12. bez m. a r. (1630 ?) str. 213 a registřík w 12.

Uvodí lat. verše M. Troila w předu i w zadu str. 257, (w Mus.) Opět s titulem: Modlitby těchto zarmoucených časůw, z autorůw ewangelitských. W Žitawě 1685, w Laubně 1745. Index.

d) *Enchiridion precum sacrarum*: Ruční knížka modlitební s powolením konsistoře Drážďanské w 12.

e) Modlitby k slavnostem a památkám weyročním, 1630 w 12.

f) *Sacra anchora Boemorum exultantium*: skrausené k pánu bohu obrácení lidu ewangelitského českého, mezi cizími národy zůstávajícího. W Pirně 1638 w 12.

g) Skrausené modlitby, též přemýšlowání a rozjímání duši truchliwau občerstwující z zákona božího, 3 dily.

1533. *Simeona Weperea* Poklad duše, t. j. modlitby pěkné. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1630.

1534. **TRÁNOWSKÝ JIŘÍ**: Phiala sanctorum etc. t. j. nábožné modlitby. W Lewoči u Wowria a Brewtra léta 1631. (Dedic. Annae Sungogianae natae Thurzoianae Joannis Sungogii uxori et Magdalenae Raffagowuae) w 8. (Boček). Též w Lewoči 1635 w 8. Též s přidáním Kašpara Neumanna Jádrem všech modliteb, w Laubně 1745. W Prešporku 1812 w 8. str. 233.

1535. Utočiště k požehnané matce boží, w Praze 1633 w 8.

1536. Modlitby na swátky některých swatých. Rkp. w 12. r. 1635 při agendě F. 238—254. (Boček).

1537. Rukowět z rozličných kat. učitelůw na žádost mnohých wzácných lidí nemocným a umírajícím užitečná při posledním pomazání, před i při smrti slaužící. W Praze w Staré kolleji, 1636 w 8.

1538. Rozkoš rajska aneb každodenní wěčné maudrosti poklona od jitrní začnauce až do kompletu, na celý týden rozdělená. W Praze w staré kolleji, 1636 w 8.

1539. **JIRÍ FERUS a)** Zlatý nebeský klíč (*Cyriaci Ricci*), aneb wraucné katolické modlitby na 16 dílů rozvržené, w kterýchžto se předně wynacházejí modlitby ranní a wečerní, při mši a nešporní, zpowědní a k přijímání; jakož také modlitby k nejsvětější swatosti oltární, k sw. trojici, ku Kristu pánu a k jeho umučení, k matce boží Marii panně a jiným swatým, na wšecky weyroční slawnosti a jiné obzwláštní dny, w obecních a wlastních potřebách a důležitostech, za swětské a duchowní panny, za téhotné a kající ženy, za nemocné a umírající osoby, a naposlady za duše w očiści. A to k obzwláštnímu užívání a potěšení pobožného ženského pohlawí, 1637 w 8.

Přecasto tiskné brzo s některými proměnami

brzo bez nich, a pod jménem Weliký nebe klíč, aneb Nebeský klíč známé. Wyšly w Uherské Skalici 1784. W Brně 1818. W Jind. Hradci u Landfrasa, 1822, 1827, 1832, 1834. W Praze u J. Jeřábka 1831. Pak: Auplný zlatý nebe klíč, od Jawornického (cens. 1837). — Opět: Zlatý nebe klíč křestana katolického, obsahující pobožné modlitby ranní, wečerní, při službách božích a jiné rozličné písně w 8. w Litomyšli u Jana Turečka, 1830, 1833. — Z. N. K. duše křestanská boha wěrně a dokonale milující, t. j. wraucné kat. modlitby na 12 dílů rozvržené. Pro pobožné pohlawí ženské w 8. w Hrad. Kr. u Posp. 1830. — tamž 1841 archů 52. Na 16 dílů rozvržené.

b) Pomoc katolická dušičkám w očiści. W Praze u Zikm. Lewy, 1641 w 12.

c) Modlitby k swatým patronům českým, w Praze 1642 w 12.

d) Tužebná a srdečná suplikací lidí umírajících. W Praze 1643 w 12. Sepsal *Alex. Cajetanus*, přel. Jiří Ferus.

e) Hora Sion, modlitby od Jiř. Fera.

f) Žaltář pro wojáky. W Praze w 12.

1540. **SOLNICKÝ Wáclaw Mat.** Modlitby člověka nemocného. Rkp. r. 1638 při agendě (u Bočka).

1541. **NONNIUS Pawel.** Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka. Rkp. 1638. Agenda (u Bočka).

1542. Modlitby některé zwláštni w čas protiwenství církewního. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1543. První srownání a odewzdání naší wůle s božskou, pak otázky, kteréž nemocnému mají předloženy býti a mnohé jiné, 18 listů w 8. b. r. a tit. Rkp. (weř. bibl.?)

1544. Modlitba exulantů w Lešně polském. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1545. **STEFANIDES WÁCLAW TEPLICKÝ**: Modlitby celoroční nedělní a na swátku weyroční. [Na konci: perscriptum 14 Martii 1638 Albipoli]. Při agendě rkp. od str. 184—237 (u Bočka).

1546. Živý pramen rozličných hodinek swatých s mnohými modlitbami. W Praze w arcib. impr. 1638 w 8.

1547. Hodinky k sedmernímu za dušičky říkání, to jest, nešpor za duše wěrných. Wyt. léta 1641 w 12.

1548. Duchowní zbrojnice k nynějším bídám, wálečným a nepokojným létům atd. W Pr. w impr. akad. 1642 w 12. str. 228 (**ZIKM. LEWA** na připsu podepaán).

1549. Přední křesť. člověka starost, t. j. časná a blížká příprawa k dobré smrti (z lat.) 1644. W Praze w impr. akad. w 12. str. 455.

1550. *Christus nobiscum. Favus distillans.* To jest: Střed tekauci utěšených, srdečných a nábožných modliteb. Sepsaná skrz kněze Štefana

Pilařika.: kazatele církve Teplické. W Lewoči 1648 u Waw. Brewera w 12. str. 236.

Tento titul jest na částece, na iní scházel, w. Tab. Pamět. přih. Št. Pilařika 34.

1551. Litanie za dušičky w očištění, s připojením některých zpěwů. W Praze w impr. akad. w 12. 1648 str. 56.

1552. Sedmero starodávní officium, aneb hodinky a chwały o žalostech nejsw. rodičky p. Marie bolestné. W Praze w impr. akad. 1649, 1749 w 8.

1553. Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. poznowu vydal a obnovil P. F. *Didacus Novatius* ř. sw. Frant. Menš. W Praze u Lidmily Šipařové, 1652 w 12. 1 arch.

1554. JANA TANNERA a) Fons Marianus centum devotionis rivulis irriguus, lat. a česky. W Praze 1653 w 18. s obrázky.

b) Sw. pant z Prahy do Boleslawi wedauci skrze 44 stací. W Praze 1680 (léz lat. a něm. wysla). •

1555. Modlitby křesťanské, od JIŘ. JOHANIDES, far. Ropického a Koštěnského. W Trenčíně, 1654 w 8.

1556. Navis institoris, t. j. lodí kupecká, w nižto se nacházejí rozličné modlitby k panně Marii. Od kn. LINHARTA KOMÍNKA řád. karmelit. W Praze w 16. 1655.

1557. J. A. KOMENSKÝ. Každodenní modlitby křesťanské z písem swatých od J. A. Kom. vzdělané i s přemýšlením ranním a večerním atd. W Prešpurku u Jana Schaufa b. r. 264 stran w 8.

1558. Litanie všech swatých a j. lat. a česky. Rkp. weř. bibl. XI. E. 13. fol. b. r.

1559. Modlitby exulantů. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 1. mal. 12. listů 84 věku XVII.

Scházi začátek. Na konci jsau některé písně jako: a) Budiž chvála a čest i sláva bohu otcí věčnému atd. [w jedné strofě praví se zřejmě: Nás vyhnané, milý pane, rač do vlasti přivéstí atd.] b) Píseň vyhnaných: Pamatuj na nás pane pro twau pravdu rozeňnané atd. c) Píseň z něm. Ach Gott und Herr. Věčný bože, jak mnoze jest mých hříchů atd. Na konci: Začínají se otázky dítákům s odpovědmi zwlast pro komunikanty. Co tě nutí a wede k tomu, že chceš jíti k stolu páne? atd.

1560. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 2. w 12. listů 48 XVII stol.

Poslední jest nadepsána: Proti Turku: „Wšemohaucí milostiwý bože a náš dobrotiwý otcé, jenž dítky své, kteréž wůli twé... newykonáwají, morem, hladem a wálkau trestati ráčíš atd.“

1561. Hodinky zlaté, modlitby swatých mýtých božích ze zlata, z pauhé totižto lásky boží. W Praze w kolleji, 1661 w 8.

1562. FR. BRIDELA: Jodoci Kedd hortus Getsemani. W Praze 1662 w 12. (z lat.)

1563. Trojlistek jarní ke cti a chwałě sw. Trojice, t. j. trojnásobné pobožnosti wyznání

na den sw. Trojice. W Praze w Staré kolleji w 12. 1662.

1564. JANA KOPIDLENSKÉHO z ROZENFELDU Budič duchowní, t. j. probuzení duše křesťanské k powinným a wděčným chwałám za mnohá dobrodini boží. Modlitba i píseň na každý den w týhodni. W Šenowě 1662, 1725.

1565. WÁCŠL. ŠARAUNA Hořického, modlitby nábožné, 1666. (Index).

1566. *Jeronyma Barbensi* duchowní dewilník. To jest dewitidenní pobožnost, kteráž ku počtě slaw. patriarchy Cajetana zakladatele.. Theatinského řádu na 9 dnůw rozdělena, může wykonána býti, s připojením života jeho, z wlské řeči do české přel. W Praze u Urbana Goliáše, 1667 w 8.

1567. Kytka Marianská z rozličných chwały Marianské liliowých kwitků swita, t. j. welmi pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. W Praze u sw. Klimenta, 1669 w 12.

1568. Přepěkné a přeužitečné modlitby za šťastnou smrt. W Praze w impr. arcib. u Pawla Postrlihače, 1670 w 12. 1 arch.

1569. *Martina Wolfa* Modlitby každodenní horliwé, z písem sw. wybrané, všem stawům k užíwání potřebné. W Senici w 16. 1670. W Žilině 1673, w Pauchowě 1729 w 12. (u Bočka). Pak w Brně w 12. b. r. modlitby atd. k nimžto přidané jsau některé modlitby w nowě připojené.

1570. Swatá jednomyslnost neb dokonale srownání wůle lidské s božskou 1671, w Praze u sw. Klím. w 12. (píseň a modlitby), 1 arch.

1571. IGN. DLAUHOWESKÉHO a) Mons adiutorii, hora pomoci, to jest, obnovení pobožnosti starodávní k 14. sw. pomocníkům.. u sw. Apollinaře w Now. m. Pr., mezi kterými Staroboleslawská p. M. nejsvětější, w Pr. u J. Arnolta, (1670) w 12. A — K6.

b) Koruna česká, to jest pěkné a pobožné modlitby k přednějším dědicům, w nichžto co nejkratěji jejich životowé se obsahují, spolu i skriwánek Boleslawský.. Přitom wýtah.. všech swátostí a reliquií w kostele sw. Wita na hradě Pražsk. W Praze 1673 u Jiř. Černocho w 8. 4 archy.

c) Wěneček neuwadlý z listí bebkowého, t. j. uctění prawě blahoslawené panny Marie, w Pr. u Arnolta z Dobrosław. 1675 we 4.

1572. Pobožnost páteční ke cti sw. Frant. Xaveria w jeho chrámečku kolleje tow. J. na Now. m. Pražsk. wyzdwižená. W Praze u sw. Klím. 1672 w 8.

1573. Modlení weřejné we středu a w pátek

w městech Pražských za Ferdinanda arcibiskupa Pražského. W Praze w Královém dvoře u Jos. Ant. Šilharta w 8. bez roku (1673).

1574. Ustawičný kříž Ježíše Krista atd. (Modlitby). W Praze u sw. Klim. 1674 w 12. str. 84.

1575. *Jana Nadasia* rok nebeský aneb památka obcowání, jakož i wzywání swatých a swětice božích, 1667 w lat. a 1671 w něm. řeči vydaný. Nyní w českau uwedený, w Praze w kolleji w 12. str. 264, bez r. též 1766.

1576. W. J. J. vstupování wraucí duše aneb vzdychání swatá k Ježíši trůnu milosti složená skrze *Ahaswera Fritsa*, z lat. w český uwedená. W Rudolfské stanna Freischmiediana a Fleischeriana 1676. W Münsterberce k nalezení při české církvi, formát w 8. malý jako 16. str. 352.

1577. Modlitby a písničky z autorů ewangelických. W Žitawě 1678, 1680 w 12.

1578. Modlitba welmi pěkná a horliwá k blahosl. p. Marii, 1678 w 12. bez místa, 6 listů.

1579. Každodenní pozdravení nejsw. rodičky p. Marie s připojenau písničkau na zázračný obraz Tuřanský w Morawě, blíž Brna bydlící. W Hradci Král. 1679 u Dan. Kamenického w 12. 6 listů (modlit. a písně).

1580. Plast strdí z bylin a kwítků sebraný rozkošné zahrady nebeské a ráje duchovního atd. (Modlitby) od ŠIM. KRENKA OLEŠNICKÉHO, 1679 sepsané, a nyní w nowě na světlo přiw. od J. S. w exilium zůstávajícího. Wytiskáno w Krosně u J. Fr. Liskowiusa, 1723 w 8. str. 240.

1581. Hymnus de beata Virg. Maria. Nábožná modlitba k Marii p. proti morové ráně, lat. český a něm. 1679 w 8. 2 listy.

1582. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO a) Suffitus spiritualis. Kadění duchovní w čas moru. Modlitby a písničky. W Žitawě 1681.

b) Modlitby nábožné a horliwé s otázkami náboženství křesť. a písněmi. W Žitawě u Mich. Hartmana w 12. 1706 str. 427.. Opět 1715, 1719, 1746. W Praze u J. Höchenbergera, 1783.

1583. *Jana Eichorna* Duchovní zbraně i pokladůw wěčných pokojů, plný překrásných modliteb, přel. MICHAL LÁNI, dva díly. W Žitawě u Michala Hartmana, 1682-3 w 12. též 1718 we 4. 4 díly. W Prešp. 1780 w 8. W této knize se mnohé modlitby we wersích nacházejí.

1584. *Pět červených korálůw* wypodobňující pět ran Kr. spasitele ukřižowanego, praveho muže bolesti. Item perlowá koruna z třech zlatých a 15 stříbrných perel atd. W Praze

u Dan. Michálka, 1686 w 8. 1710 w 8. w Hradci Král. 1724 w 8. u K. J. Jauernicha 1719. W Kutné Hoře bez roku.

Opět: Pět červených korálů, aneb srdečné a listostné rozjímání pěti ran Kr. p. ukřižowanego. K nimžto připojeny jsau modlitby ranní, večerní, při mši swaté, před i po zpovědi a přijímání wel. swátosti oltární. Na obzvláštní výroční swátky. Litanie a modlitby k blahosl. p. Marii, k swatým patronům, a jiné wraucné modlitby ku potěšení horliwých duší vydané. Pro osobu ženskau w 8. w Jind. Hr. u Landf. 1826, 1830, 1833, 1834, 1836 str. 192. — W Přibrami 1728 w 8. W Litomyšli u Turečka w 8. 1826, 1829, též i pod dalším názvem: P. č. K. aneb nábožné rozjímání o přehořkém umučení p. J. Kr. kdež i také jiné modlitby obsaženy jsau. Pro obojí pohlaví. — W Praze u J. Spurného 1834. — Též w Somrowské kniht. w 8. 1832. „Modlitby k pěti ranám Kr. p. (1837 cens.).“

1585. Zpěwy a modlitby *Jiřího Zaboynka* vydal Štěpán Francisci Harhowský, w Lewoči 1686 u Brewera.

1586. Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. W Praze u sw. Klim. 1688 w 8.

1587. WÁCSL. PRAŽSKÉHO Modlitby prawé pobožné, obsažené w dvojí stránce, 1688 w 12.

1588. Hodinky k sw. kříži s některými.. modlitbami ku potěšení.. putujících k obrazu ukřižowanego pána w Staroboleslawském.. kostele, w Praze u Jiř. Labauna, 1689 w 12. 2 archy.

1589. Patnácte modliteb welmi pěkných s. Brigidy o... umučení p. 1 arch, bez místa a roku. (Bibl. weř. G. 220), též 1675 w 8. w Praze u Jiř. Černocho.

1590. Zdravý pramen preýstící se k životu wěčnému, aneb pobožný způsob příprawy k šťastné smrti nemocným a umírajícím k užívání welmi prospěšný. Z rozličných pobožných kněh vybraný. W Praze u sw. Klim. 1635 w 12. Opět u Dan. Michálka, 1678 w 8. w kolleji Jes. 1693, 1702 w 12. w Praze u sw. Klimenta, též 1704 w 12. 1735, 1738 w 8. 1763 w 12. Přípis Wácsl. Bilkowi, scholastikowi podepsán M. S. (*M. Steyer?*) J. S.

1591. Swatá pobožnost patnácte-auterního přijímání wel. sw. oltární ke cti sw. Dominika, s modlitbami, officium. Rozjímání z něm. w Pr. w imp. arcib. skrze Jana Matyssa, 1693 w 8.

1592. Officium blahoslawené Marie panny za blahoslawenau smrt a nad nepřátely swítězení z s. Bonawentury složené, w Brně u Fr. Ign. Synapiho, 1696 w 32.

1593. Růže bílé červená, pobožnost k nejsw. mateři Marie panny sw. Anně w 12. str. 214 (bez titule). Jest to od P. *Maximiliana* knížka modlíci k s. Anně pro bratrstwo sw. Anny u Bosákůw, w Praze od papeže Innocent. VII w r. 1699 potvrzené. Přípis jest Mar.

Alžběte hraběnce z Šaffgotcu, roz. hraběnce z Waldšteinu.

1594. Duchovní poklad aneb kat. modlitby a písničky z rozl. pobožných knížek sebrané. W Praze u sw. Klim. 1700 w 12. Duch. poklad w Jind. Hr. b. r. (1826?) a častěji.

1595. Krátká zpráva o swátosti pokání atd. Po druhé u J. Sam. Beringera (příprava k zpovědi a modlitby).

1596. Modlitba proti protestantům w kurf. baworském, kteráž se w Minichu (sic) modli.. 1 list. Rkp. 1700 (u Bočka).

1597. Duchovní života studnice, plná božského občerstvení, vyprýštěná w ráji písma sw. otevřená od ducha sw. a všem spasení žádostivým, a milosti boží žižnicím srdcím jak každodenně ráno i wečer, tak we všelijakých potřebách, křížích.. ano též při zpovědi, wečeři páně, nedělních a swátečních službách božích k potěšitelnému užívání cirkwe Augšpur. wyznání dokonaleji wydaná skrze Eliáše Mlynářových atd. w Lewoči 1702 w 12.

W té knize pořádek duchovní života studnice M. Salliskowiusa držán, mnohé modlitby w prose, a dílem w rýmích přeloženy. Wyšla opět 1736 (bez místa) w Prešpur. u Fr. A. Packa, 1775 w 12. str. 567 (s připojeným kancionalíkem, obsahujícím písně Tranowského Gloziusa, Eliáše Mlynářových a j.) Též l. p. 1788 w 12. str. 280 mimo regist. W Prešp. 1810 w 12.

1598. *Neumanna Kašpara*: Duchovní křestansko-katolické jádro všech modliteb pro všeccky lidi. Přel. od DAN. SYNAPIA, w Lewoči 1703 w 12. u Žofie Brewerové.

Wydal je též Michal Institutoris připojené ku knize zpěvů Tranowského. [W. Tabl. poez. III. 56.] — W Žitawě u Mich. Hartmanna [od Dan. Stránského] 1706 w 8. Pak w Laubně 1745, w Prešp. 1779. W Praze u Fr. Jerábka, 1782 w 8. u Schönfelda 1787 w 8. W Pardubích písmem Deckartských dědiců, 1809 w 8. W Král. Hradci 1818. W Jind. Hradci u Landfrasa, 1825, 1827, 1831, 1832, 1835. W Praze w Šumanské impr. 1832. W Litomyšli u Turečka, 1826.

1599. *Exercitia octiduana anni 1704—1705*. Rkp. weř. bibl.

1600. *Exercitium katolických žen nemocných*. Rkp. weř. bibl. (bez r.)

1601. *Mikuláše Kincla*, far. Šimbachského zrcadlo pobožnosti, modlitby ke všem časům a příhodám ženského pohlaví sporádané, 1708, 1715 w 8.

Po třetí s titulem: Zrcadlo pobožnosti, z příkladů oswícených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a wdow, ženskému pohlaví představené, t. j. modlitby od atd. l. 1745 str. 360. Přidána jest písnička swatá prawdiwá z celého zákona wydaná od kněze Wácsl. Trojana 3 listy. (U p. Bočka).

1602. *WÁCSLAWA GLEYCHA a)* Hál pocestného modlitby 1708.

b) Starých lidí koruna pobožnosti: Modlitby

a písně duchovní, 1712. w 12. 1715, 1724, 1725, 1734.

c) Obnovení smlauwy křtu s modlitbami i písní, 1723 w 16.

d) Wraucné a nábožné modlitby každému wěrnému křestanu přes celý týhoden, ráno i u wečer, též i w chrámě při užívání wečeře páně, i k slawnostem weyročním, též i písničky i otázky pro mládež, 1734 w 18. (Index).

1603. *Hoffmanna Gottfrieda*, gymnasium Žitawského rektora, čtwerá nábožnost, s kteráu před všemohaučím boha mládež školská w tyto nebezpečné časy přistupowati má. Z něm. přel. M. KRISTIAN PEŠEK při gym. jmenowaném učitel, 8 stran. W Žitawě 1709 w 8. (u Bočka).

1604. Rozkošné duchovní a welmi nábožné modlitby swatých dwau sester, Gertrudy a Mechtildy, w Praze 1713 w 12. 1715 w 8. w Jind. Hrad. 1733 w 8.

1605. Růže rajska modlitbami wykwetlá, 1713 w 8. Pod jinými nadpisy: Rajska růže spasitedlnými a po slávě nebeské wonnými modlitbami naplněná, obrázkami okrášlená atd. w Brně 1767 w 12. též 1803. Jinak: Líbezně kwětauci rajska růže w zahradě milosti boží wsazená, s wonnými modlitbami pro rozdiłnost času ku potěšení křest. duše okrášlená. Pro osoby ženského pohlaví w 12. bez roku atd. Duchovní r. růže spasitedlné wůně IV. wyd. w Jind. Hr. u Landf. 1827, 1834, w Praze u Somra 1832.

1606. *Sigm. Lewa Paut* k boží krvi w 12. 1716.

1607. Prostěradlo hrobové p. n. J. Kr. t. pěkné, skrausené a slawé modlitby atd. w Hr. Král. w 12. (bez r.) listů 6; obsahuje modlitby za dušičky.

1608. Hodinky a některé pobožné modlitby k nejsw. rodičce boží panně Marii, ochranitelkyni našeho kralowství... w obrazu Staro-Boleslawském; pak hodinky o sw. Josefu, k Cyrillu a Methudowi, k sw. Wácslawu, Witu, Wojtěchu, Zikmundowi, Prokopu, Iwanu, Norbertu, Lidmile, panně Anežce; wůbec k sw. patronům českým. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 2. pap. w 8. str. 434 z wěku XVIII.

Uvádí modlitbu tištěnou r. 1718 t. historické představení o nejstarožitnějším a sw. zázračném obrazu p. M. Staro-Boleslawské.

1609. Modlitby welmi nábožné před a po zpovědi s duchovním rozjímáním a náležitau přípravau k swátosti oltární, w Praze u Jana Hrabý, 1719 w 8.

1610. *Wácsl. Alex. Schmidta* duchovní děl, dewět rozličných bohatých žil atd. k rozmnožení cti a chwály boží všemohaučím, duši spasení atd. W Hradci Král. 1719 w 12.

1611. Dies sacer, festus et profestus od *Ta-bidše Čakerta*. W Znojmě 1719.

1612. *Jana Arnda* rájská zahrádka plná křesťanských ctností, jenž skrze wraucné, nábožné a potěšitelné modlitby do duše wstřípené býti mají, od *MATĚJE BELA* přel. 1720 w 12. str. 624 a 4 regist. (bez místa); w Prešpurku u Fr. A. Packa 1777 w 8. W Praze u Šönfelda, 1782 w 12. též 1785 ib. též w Praze 1811 w 8.

1613. Snopů jedenáctero Josefowi se klanějících Gen. 37, t. w lat., českém a něm. jazyku vydaných modliteb jako z klasů sebrání atd. od *Karla Mageta*. W Praze u Joachim. Kamenického, 1720 w 8. w Hradci Králové 1722.

1614. Lékár duchovní sw. Jan Nepomucký, který hojí duši atd. (Modlitby s hodinkami), w Praze u K. J. Hrabý, 1722 w 12. str. 168.

1616. Kšaft aneb poslední wůle nejblahoslavenější na nebe vzaté panny Marie (z franc.) 1723, w Praze u Joach. Kamenického w 12. str. 36.

1615. Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti, w Praze 1723.

1617. Modlitba srdečná k bohu všemohoucímu, psaná od Čecha, 1723, 1725 w 12. bez místa a tisk.

1618. Pobožné české meditací in 8. na celý rok. Ohlášeno w Rosenmüll. nowinách r. 1725.

1619. Pobožnost každodenní k ukřižovanému pánu Ježíši w 8. Nákladem děd. sw. Wácslawa. W Hradci 1727 w 8.

1620. Dobrý den s modlitbau začatý. Nákladem děd. sw. Wácslawa.

1621. Pobožnost Xaverianská w 12. Nákl. děd. sw. Wácsl.

1622. Štít Marianské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a dábla dobře a spasitelné od bohabojci se duše někdy užívaný pro šťastné skonání, 1726, w Praze u Joach. Kamenického w 8.

1623. *PAWLA JAKOBEIHO* a) Duchovní domácí hodiny z německého jazyku přeložené, 1727 (w Puchowé).

b) Modlitebný poklad obsahující w sobě modlitby křesťan. horliwé a nábožné jak swáteční a nedělní, tak též všední, k welikému času a k rozličným potřebám obecným i obzvláštním slaužící. Nákladem W. Kleycha (bez m.) w Žitawě 1732 str. 1122 kromě registř.

1624. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu vykupiteli Ježíši ukřižovanému k wyžádání milosti dobrého žiwobyti a sw. skonání, z lat. w Hradci Král. u Japa Tybély, 1727 w 8.

1625. Pobožnost wraucná k welikému swěta

diwotvorci sw. Prokopu (officium sw. Prokopa), w Kutné Hoře 1730 w 8. u Jiř. Kincla 1740 w 8.

1626. Spůsob a manýra s bohem jednati. Z něm. přelož. w Hradci Jindř. u J. Petra Kincla w 8. 1730.

1627. Požehnaná mezi ženami p. Maria od Iwana Knoblocha, w Praze 1731.

1628. Modlitby nábožné, w Gdansku 1733 w 12.

1629. Výborné duchovní cwičení w pravém křest. obcowání dle nawrzení Missionis.. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1734 w 12.

Obsahuje modlitby, rozjímání nejpotebnějších článkůw wíry a pisané nábožné str. 178, též w Brně b. r. w 8. Pak r. 1775 mal. 8. str. 211 u Žofie Klausenowé, král. dworsk. impressorky — W Praze w Somrowské kniht. 1832. — U Spurného 1834 w 12. W Jindř. Hradci u Landfr. b. r.

1630. Modlitby ženské, wraucné a nábožné s otázkami pro mládež, 1734 w 24.

1631. Desátek od dáwna schválené pobožnosti ke cti sw. Františka Xaveria, w Praze u sw. Klimenta w 8. a 12. 1734.

1632. Modlitby ranní a wečerní welmi wraucné přes celý teyden, též k p. Marii a k sw. Janu Nep. z rozličných modliteb wybrané. Rkp. 1735 w 12. str. 334 (Boček).

1633. Nebeský towaryš w cestě, t. j. modliteb a písniček atd. w 12. 1737.

1634. Utěšená ruční knížka pro dítky křesťanské, 1738 w 12.

1635. Modlitby nábožné každému w hrozných příhodách atd. w Elbingu, 1739, 1741, w Břehu 1743.

1636. Krátký způsob čtení sw. Aloisia Gonzagy z t. J. skrze šest neděl postaupných, pro kteraužto každau neděli Kliment XII plnomocné odpustky udělil, 1740 7 Ledna, w Praze u J. K. Hrabý b. r. w 12.

1637. Budič srdce ewangelický, záležející w 6 částkách, 1744 w 8.

1638. Modlitby školní pro mládež ke každodennímu užíwání, 1744 w 12.

1639. Mocný prostředek Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku každodenně skze celý týden pobožně ctíti a chwáliti, a tedy od Marie pomoc, milost, milosrdenství a potěšení we všech potřebách a důležitostech těla a duše žádati a obdržeti, znou na swětlo wydaný nákladem Matauše Drekslera, w Praze 1745, w Král. Dworě skrze Gottfrieda Lange faktora, str. 56.

1640. Škola křesťanská modlení w sobě mající nejpotebnější modlitby na rozličné případy, w Břehu u Samuele Trautmana (podlauh.) 1745. Přidány: Písničky od str. 192.

1641. *Zrcadlo pobožnosti* z příkladů oswi-

cených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a widow, ženskému pohlaví představené, t. j. modlitby atd. od *Mikuláše Kincla*, kněze Šimbašského l. 1745 str. 360. Přidána jest *písníčka swatá* prawdiwá z celého zákona wydaná od kněze *Wacławana Trojana* 3 listy (Boč.)

1642. Modlitby těchto zarmaucených časů atd. (z auktorů ewang. wybrané), w Laubně u Mik. Scilly, 1745 w 12. str. 288.

1643. Modlitby a písně o pokání a o wečeři páně z rozličných ewangelických auktorů sebrané, 1746 w 8. (bez m.)

1644. Dewitidenní cwičení ctnosti ke cti a chwále swat. Fidela z Sigmaringu řádu sw. Serafinského otce Františka, jenž kapucíni slují .. (z něm.) w Praze u Jana Jeřábka, 1747 w 8.

1645. Pobožné vzdychání k swat. Fidelu z Sigmaringu mučedníku a sw. Josefu z Leonissy, w Praze u Fr. Hladkého bez r. w 8. (1747?)

1646. Modlitby aneb kratičký způsob srdce swé wyléwati před obličejem božím, w Dřážanech 1748 w 8. (bez tisk.) str. 48.

1647. Modliteb kazatelských od slavnosti swaté, až do adventu díl druhý w 8. (bez místa, roku a tisk.)

1648. Modlitby wraucné a nábožné pro osoby mužského a ženského pohlaví, 1743 w 8. 1750 (bez místa a tisk.) w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko, 1774 w 8. a 1781 w 12.

1649. Pobožnost welebného bratrstwa obojího pohlaví, pod titulem neb wzywáním p. n. J. Kr. a blahoslawené panny Marie za obdržení dobré smrti w chrámu p. t. Jež. w Jičíně, w Král. Hradci u J. Klím. Tybély, 1752 w 12.

1650. Památka (požehnaná) sw. Prokopa opata kláštera Sazawského, obzvláštního patrona království čes. — ku potěšení duchovnímu.. sepsaná a r. 1753 na světlo wydaná, s. a. 4. Fol. 32. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.

1651. Celé srdce milostí boží, aneb wrauci a nábožné modlitby k času rannímu (od J. BLAZIUSA mladšího), 1756 w 12. str. 161. Připojen jest: Jazyk slovo boží zpíwající (w. písně duchovní t. r.)

1652. Slaup ohniwý křesťanské Israelity na cestách zprowážející; neb modlitby a písníčky duchovní a wrauci pocestným, zvláště pak kupcům, handlírům a řemeslníkům k dobrému z rozličných autorů sebrané, skrze MATEJE MARKOWICE, 1756 w 12. str. 121 mimo předmluvu přes 2 archy dlahau.

1653. Přidawek rozličných horliwých modliteb a písní atd. První: Prosba k duchu sw. za sedm darů začínající: Přijď duše swatý; twau milostí těšiteli můj w aukosti atd. Končí

s křížowau cestau, w Hradci Král. u J. K. Tybély, 1764 w 8. str. 100.

1654. Dewitnik Swato-Prokopský, to jest, dewitidenní neb nedělní pobožnost k uctění sw. Prokopa, w Praze u Fických a Hladkowských děd. w 8. 1766.

1655. Františka I nábožná modlitba umírajícího, 1767 w 8.

1656. Manuale Lauretanum, aneb Mariánské Lauretanské modlitby atd. w Praze 1767 u J. S. Hrabý w 12. str. 272.

1657. Hodinky (kratičky) o sw. Apollinariši, w Praze u Fických dědiců, 1768 w 8.

1658. Písně mše-swatní a modlitby spolu s potřebnými wíry otázkami, we Widni u Jana Tom. Trattnera, 1769 w 32.

1659. Hodinky malé o sw. Brunonu w 8. b. m. a r.

1660. Hodinky o sedmi žalostech p. Marie, w Holomauci 1768 w 16. Pobožné a důvěrné cwičení neb krátké hodinky a litanie k božské prozřetelnosti, w Hradci Král. u J. K. Tybély, 1769 1 arch.

1661. Hodinky (pobožné) o blahoslaweném Serafinowi a monte Granario řádu kapucínského, w Praze u Jana Jul. Jeřábka w 8. bez roku.

1662. Mariánská pobožnost od jedné každé od boha plodem požehnané manželky, by šťastného plodu dojití mohla, před sw. obrazem těhotné rodičky boží Marie panny, kterýžto obraz w Now. m. Pražském na Karlowě ctěný pobožně jest. Přetlačená w Praze (bez r.) w 8.

1663. (*Deest Titul.*) Modlitby k sw. Anně w 12. 3 archy (weř. bibl.)

1664. Obět božské chwały, w rozličných žalmích, modlitbách a litaních pánu bohu atd. w 8. w Praze 1770.

1665. Pobožnost k nejsvětějším pěti osobám Ježíši, Marii, Josefu, Joachymu a Anně, w Brně 1770 w 12.

1666. Knižka pobožná nowá, w Holomauci 1774 mal. 8.

1667. Cesta křížowá, w Brně 1778 w 12.

1668. Hodinky o nepoškwraňeném početí panny Marie, w Holom. 1778 w 16.

1669. Marie rozkoše zahrada atd. w Brně, 1779 w 12.

1670. Pobožnost k bohu za odvrácení moru, hladu a wojny, we Widni, Kaliwoda w 12. 1774.

1671. [Bez titule]. Duchovní potěšení a kterému se jedna každá křesťanská duše těšiti může, w Hradci Král. u J. Klimenta Tybély, 1770 2 archy.

1672. Pobožnost k nejsw. swátosti oltární obzvláštně na den božího těla a skrz celý

okláv, w Hr. Král. u J. K. Tybely 1773 w 8. str. 40.

t) Zjewení, proroctwí atd.

1673. *Křištofa Kottera* jircháře Spratawského widění a zjewení, kteréž měl od léta 1616 až do léta 1624, III díly. Z něm. přel. 1625 we 4. bez místa. Též rkp. weř. bibl. XVII. E. 18. Opis 1813 we 4. u p. Bočka. Jest od KOMENSKÉHO.

1674. *Snář*, skrze kterýž bude moci jeden každý badlo sám sobě, nebo jinému, co se mu we snách zdálo, sny vyložiti, w 8. bez roku, místa a tisk.

1675. Krátké weyklady o důměném (sic) zdání

snůw, skrze které jeden každý buď sám sobě, aneb jinému vyložiti může, jakož i numera, které dle wyznamenání snů do loterie se sázeti můžau. Wšem milownikům hry loterie wydané w 8. (bez r. a místa), 3 archy.

1676. *Zaklínač* aneb bič ďábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí, jak se mají skrze tyto sw. modlitby odhánět pryč, při nichž se nachází wirgulář ukazujíc, kde se mají wirgule řezati. Nákladem Josefa Zelenky obywatela města Towačowa, 1733.

1677. *Žehnání* proti krupám a zlému povětří s. a. (sacc. (XVII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 7. fol. 124.

ODDĚLENÍ ŠESTÉ.

Od uwedení něm. jazyka we školy a kanceláře až do našich časůw,
od roku 1774 až do roku 1846.

I.

§. 31. *Staw politický.*

Za ostatních let panování slavného Marie Theresie paměti hodno milostiwé léto (1776) a 10 měsíců trvající wojna s Prusy, která skončila se skrze pokoj w Těšíně (1779) dobytím na vždy části Bawor mezi řekami Innem a Salzau. W té wojně uznána potřebnost některých pewností proti Prušanům, a založen Terezín 10 Řjna 1780, a Plesy neb Josefow, dokonány 1787. Umřela weliká Theresia 29 Listop. 1780. Po ní nastoupil *Josef II* (30 Listop.) On dotčenými twrzemi českau zemi upewnil, a uwedením jednoho jazyka, práv a jako jedné národnosti k Rakausům pewněji připojiti se snažil; tělesnau poddanost zrušil (1781, 15 Čerwence), robotu w peněžný plat obrátiti, a dědičný nájem zobecniti, lid a silu vládařství rozmnožiti usilowal, daň gruntowní nebo urbární (1789) ustanowil, a mnoho jiného w správě uwedl, co k prospěchu národu býti se widělo. Za něho smlauwa přátelská s Rusy učiněna, a obchod po Dunaji otevířen; Nizozemě odpadly (1789); francauzské pozdwižení se počalo (1788); s Turkem wojna wedena, jejíhož konce nedočkaw skončil 20 Unora 1790. Památný též za něho byl příjezd papeže Pia VII do Widně (1782) a weliká woda w Čechách 28 Unora 1784. *Leopold II* nastoupil císařowání w Březnu r. 1790. Zawřel s Turky pokoj (27 Srpna 1790). Korunowán w Praze 6 Zátí 1791, při čemž koruna česká, která od korunování Marie Theresie (1743) we Widni se nacházela, opět do Prahy přivezena, a tak Čechům wrácena jest. Na žádost stawůw berní system Josefůw zrušen, a starý uweden, i předešlá stawowská správa ustanowena. Při vypuknutí wojny s Francauzi umřel 1 Března 1792. *František II* (co rakauský císař I) korunowán byl w Praze 9 Srpna 1792. Hned od nastoupení na trůn wěsti musil wojnu francauzskau, která přes 20 let trwala, bywši jen krátkým několikráte pokojem přetržena, jako w Campo formido 1797, w Lunevilli 1801, Přespurku 1805, we Widni 1809, a w Paříži 1814 dwakráte. Rakausko na císařství powyšeno a zemská obrana (družina) zřízena (1804), kongressem Wideňským (1815) německá říše nowau opravu obdržela (spojení států něm.), k níž naše Čechy, Morawa a Slezsko přiwtěleny. Sešel císař ten w r. 1835, 2 Března, panowaw 43 léta. Po něm nastoupil nynější náš dobrý Ferd. I (co král český V), ko-

runován v Praze dne 7 Září 1836, kterýž Čechy potěšil tím, že J. C. Výsost nejosvěcenějšího pána arcibiskupa Štěpána za správce země ustanovili ráčil (v Lednu r. 1844).

II.

§. 32. *Oswícení.*

a) *Za ostatních let Marie Theresie (1774—1780).*

Patentem od 6 Pros. 1774 uvedeny jsau německé školy tří stupňů: normalní nebo pravidelné, hlavní, a obecné nebo trivialní v malých městech a vesnicích, kteréž pod správau školní komise u zemského řízení, běh svůj počaly r. 1775. V latinských školách uveden nový plán (1776). Pět let (na místě šesti) ustanoweno pro učení gymnasiální, do něhož bez vysvědčení z normalní neb hlavní školy nikdo přijat býti nemohl. Latinské klášterní školy v německé proměněny (1778), a kde zůstaly pro zpěváky, dohledu direktora nejbližšího gymnasium poddány (1779), až konečně celé zrušeny (1782). Založena (1778) některými dobrodinci škola pro chudé Israelity, v níž jich 40 od 7 až do 13 roku náboženství, čtení a psaní učeno. Po zdvižení Jesuitů arcibiskupské seminarium z Kaulowa Dwora k sw. Klimentu přenešeno, alumnů pak do veřejných škol posíláno. Censura duchovenstvu odňata, a zvláštní komise zřízena. Bibliotheka Jesuitská v Pražské koleji, která při zrušení jich obsahovala 16000 knih, rozmnožena jest (1777) knihami ostatních bibliothek Jesuitských a universitě nechána. Hvězdárna stala se (1773) veřejným austawem pod správau Steplinkowau († 1778), po němž Zeno S. J. správu její wedl. W r. 1775 založen jest mineralní kabinet w Klementínu, sněšením spírek p. knížete Egona z Fürstenberku, p. hraběte Kinského, barona Borny a staré sbírky Klementinské. První direktor toho kabinetu byl sám hrabě Kinský, potom professoři zvláštní historie přírodní ten auřad přejal, ježž nyní náš J. Sw. Presl zastává. Téhož roku botanická zahrada založena. Až dotud botanika i chemie učena bývala professorem medicínských institucí: toho r. (1775) zvláštní stolice pro tyto dva předměty zřízena a Josefu Golf. Mikánowi († 1811) swěřena. W r. 1777 založena industrialní škola w Praze řízením probošta Kindermanna ze Schulšteinu, napotom biskupa Litoměřického, kdežto mládež mimo obyčejná učení také w hospodářských pracích, štěpařství, zahradnictví, včelařství, hedbávnictví, předení, pletení punčoch, děláni krajek atd. cwičena byla. Umnožily se ty školy do r. 1790 až na 200, ale zašly časem; čehož mimo jiné i ta příčina byla, že školy ty, německy zavedené, do národu ještě tenkrát více českého, ne dosti hluboko se wkořenily a takměř na cizí půdě stály *). K poznání mravů onoho věku slauží nejvyšší nařízení (1780), kterým noční modlení k sw. Křištofu, k sw. Koruně atd. jakož i zaklínání duchů pro poklady pod trestem zapovězeno; potom rozkaz lid poučiti, že dotýkání mrtvých, kteří sobě násilně život odňali, anebo hanebnau smrti sešli, cti a dobrého jména nepoškrvňuje.

b) *Za Josefa II 1780—1790.*

Powoleno (1781) příbuzným Augšpurského a helwetského wyznání, aby w Čechách a Morawě své náboženství swobodně provozowati mohli bez ujmy katolického, panujícího náboženství (pročež taxa štolý farářům katolickým odváděna býti musf). Tudy powstalo w Čechách 36 helwetských, 12 Augšpurských církví, na Morawě 15 helwet.,

*) Viz Čas. mus. 1833 I. 113.

14 Augšp. a počítalo se r. 1788 w Čechách 44,700 příbuzných obojího vyznání. Tím způsobem předešlému pokrytství w náboženství a z toho vynikající škodě příhrz učiněna. Potomci kališníků blásili se k ewangelickému, a wnukové českých bratří k helwetskému vyznání; kazatelé jim z Uher powoláni. Mnozí z wystěhowanců opět se do Čech nawrátili, smějíce tu kupowati domy a statky, dosahowati mistrowského práwa atd. Klášterů do r. 1782 bylo w Čechách 154; zrušeno jich, mimo Jesuity 71; w Morawě ze 75 zrušeno 41. Naproti tomu duchowénstvo církewní rozmnoženo tak, aby lid všude služby boží slyšeti mohl a příliš daleko do kostela ehoditi nemusel. W r. 1783 počalo všeobecné seminariūm w Praze a zřízeno biskupství Budějowické, kdež první biskup ustanowen Prokop hrabě z Šafgoče (1785). Dům kněžský u sw. Jiří na hradě Pražském počátek wzal r. 1787, a dwadcet seminaristů do něho uwedeno biskupem Kriegrem. O prawau pobožnost pečowáno, proti powěrám wálčeno. Poručeno služby boží nepředržowati přes poledne (1780); nový jich pořádek uweden (1783); postranní kaple a modlitebnice zrušeny (1782), fary w Praze nowě zřízeny (1787); zakázáno obrazy a sochy w domích a na ulici oswěcowati (1782), w kostelích malé swičky páliť (1782), těla mrtvých w kostele pochowáwati (1782), mezi službami božími nápoje prodáwati (1785), na ofěru w kostelích, a se zwonečkem při kázání choditi (1785) neb na koledu o wánocích; na mračna zwonili (1783 a 1803), na swatě hroby a na oswobození zajatých křesťanůw z otroctwí (1784), a wůbec mnichům, kromě milosrdných bratří, žebrati zaporučeno. Bratrstwa všecká zrušena, toliko wyňato bratrstwo aučinliwé lásky bližního a chudého institutu. Poswěcení chrámů rozličná w jeden den swětiti rozkázáno t. 13 Řijna (1786). Zapowězeno klekati před J. C. M. s tím doložením, že ta pocta bohu náleží (1787). Pražská města pod jedním mágistrátem spojena: radní zde i w králow. městech woleni od wolenců k tomu zřízených. W r. 1782 začal se nový pořádek hrdelních práw; všecky šibenice, lešení, trdlice, šatlawy, hausličky, bití na kanceláři, místa poprawná všude zrušena, jakož i košowé nad wodau wisící, k potápení trestuhodných pekařů (1590) zřízený atd. Ustanoweni jsau justiciarowé w krajích a městech, práw a politických běhů powědomi, by se poddaným nátisk činiti nemohl. Uweden nový řád saudný (1 Máje 1782); zemská práwa jakožto saud šlechtictwa, nowé městské práwo (1 díl r. 1786), čímž Koldínowa práwa z částky zdwižena; konečně všeobecný zákon o přečinění a trestu (1787). Morawské desky zemské (1783) proměněny jsau w morawsko-slezský zápisní auřad (Vormerkamt), ano Slezsko, což ho zůstalo, k Morawě přiwtěleno. Lenní saud Kroměřížský (1788) k morawskoslezskému práwu připojen, kamž i spisowna přenešena; w r. 1790 opět do Kroměříže stěhowány dsky jeho, když léna arcibiskupu nawrácena byla. Lidu znamenitě přibýwalo, cizozemci odevšad přijímáni. R. 1785 bylo w Čechách duší 2,528,141, w r. 1788 již 2,757.910, a w roce 1789 zase 2,852.463. Staral se Josef o zwelebení řemesel a umění, wůbec o dobrý staw národů. Fabriky wznikaly. Od r. 1785 do r. 1788 počet tkacích stawů w Čechách od 37,438 do 51,935, dělníků pak we fabrikách od 86,829 do 121,799, přádelníků od 279,869 do 313,852 zrostlo. Nikdo připuštěn nesmí býti (od 1 Čerwna 1787) k mistrowskému práwu, lečby dříve mistrowský kus udělal, ne nákladný ale prodajný. Wysazena odplata (1787) na rozmnožení wčel atd. Hrabětem Janem z Bouquoi založen na statcích jeho (1783) ústaw pro chudé pod jménem: „Sjednocení z lásky k bližnímu“, kterýž *Josef II* we všech swých zemích uwéstí poručil. W Praze přičiněním gub. raddy swobodného p. Koce z Dobrše, k wyžiwení chudiny a k odstranění pouličné žebroty dobré prostředky ustanoweny. Hrabě Jos. Malabaila z Canal založil ústaw k opatření ochudlých služebníků, wdow a sirotek jejich (1787), a zrušených špitálů městských jistiny obráceny jsau na ústaw obroční neboli

farní (Pfarrundleranstalt) 1788. Dům dělný kaupen od obce Pražské (1780). Dům porodní počátek vzal (1789), jakož i dům chorých, t. pro chromé, slepé, mrzáky. W r. 1790 zřízen jest dům bláznivých, a otevřena obecná nemocnice pro 300 neduživých. Pokautní školy zapovězeny (1782), veřejné zmnoženy; správa normální školy skolaštikovi při kapitole svěřena (1784), a školní kommissari při auřadích krajských zřizeni, i založen fond normální z rozličných pramenů. Chudé mládeži knihy zdarma dávány (1784), což i posud se děje z nádawku na zaplacené (1793, 1801). W r. 1775 bylo školních dětí 14.000: w r. 1785 již 117,733, a r. 1787 konečně 239,442 w 2219 školách. W r. 1789 nových škol zřizeno 79, učitelůw ustanoweno 198, žáků přibýlo 16000. Školní kommissari dohled měli nad školami (1786). Industrialní čili promyslné školy w Čechách přičiněním direktora školního a potom biskupa Kindermanna ze Schulsteinu a účinností českého gubern. wystaupily, w sedmém roce swého wzniknutí (1787) na 100, a roku 1791 na 200, w nichžto mládež mimo obyčejné učení také předením, robením punčoch, děláním krajek, zahradnictwím se zanášela. Diwčí školy dvojce uwe-deny (1783), obecné w kraji, a pro wzdělanější stawy w Praze. Na gymnasiích opět mnohá oprawa učiněna, a latinská řeč we filosofii ustaupila německé (1784), též školní plat na stipendia chudším uweđen. Ačkoli rozličných fundací pro studující mládež w Čechách jest hojnost, a Josef II. zrušené konwikty w peněžné fundaci proměnil: předce od té doby a snad nejwíce odstraněním paubých Čechů od studií počet studujících umenšen, tak že r. 1790 jich o 691 méně bylo nežli r. 1784. Na universitě založena nowá učitelská stolice diplomatiky, hěraldiky, známosti starobylosti a mincí (1784). Anatomický theater založen za profesora anatomie a fysiologie Procházky (nar. w Morawě 1749); chemické pak laboratorium (1785) za prof. J. Mikána. — Ostatní w tu dobu náležející zawedené ústawy školní jsau: učiliště neb škola wojenských dětí (1782) pro každý regiment na 48 jinochů, ústaw sirotčí zřízen (1783—9), a založený (1773) od privatních osob, od Mar. Theresie (1775) pak rozmnožený ústaw sirotčí w Praze také zachowán. Ústaw hluchoněmých powstal (1786) dobročinností některých laskawců, od r. 1793 spojen s obecným ústawem pro wdowy a sirotky; byl nějaký čas (od 1795) w Chomutowě, nyní opět w Praze. Bibliotheka veřejná rozmnožena jest knihami zdwižených (1782) klášterů tak, že 100,000 knih a 1000 rkp. počítala. Rafael Ungar welikau měl o ni zásluhu. Od r. 1781 21 Pros. do ní každého tištěného spisu jeden wýtisk odváděti se musí. Strahowskau bibliotheku praelat W. Mayer zwelebil a rozmnožil, tak že 50000 knih a 1000 rkp. počítá, mezi nimiž mnoho českých spisů. Nápis její jest: Religioni, Patriae, Sineorum profectui an. 1783. Zdwiženy jsau (1781) wšecky Marii Theresii ustanowené censurní kommissee, a učiněna jest jediná we Wídni; w Čechách úřad revisí, co důležitějšího, do Wídně posílající. W r. 1783 dána správa censury dworské kommissí nad studiemi, u kteréž do r. 1792 ostala. Ostatně wětší wolnost zjednána spisowatelům a k tisku wůbec než prwé byla, a zahájeno toliko to, co proti dobrým mrawům, proti náboženstwí, proti wnitřnímu pokoji a řádu, proti dobrému jměnu osoby některé čelí, aneb čím oswícení a wzdělaní národu ničeho nezíská; násilné ale vyhledávání knih kacířských, jejichž za takowé uznání zemskému řízení zůstaweno, cele zapovězeno jest (1781), a poručeno Index, kterýž swau moc ztratil, do bibliotheky odewzdati. Tím wzbuzeno mnoho, nejwíce německých spisowatelů k wydávání rozličných knih. Společnost polního hospodářstwí w Čechách, založená w r. 1769, zřídila (1776) učitelskau stolicí hospodářstwí polního, a opravila se (1788) pod jménem vlastenské společnosti hospodářské, mající za fond immatrikulací auředníků hospodářských a (od 1796) wydávání kalendářů wětších pro auředníky a měšťany, menších pro sedlský lid. Professura hospodářská spojena s universitou. Král. česká

učená společnost powstała z prywatního spolku w r. 1769, ustawiła se pewněji (1784) a potvrzena jest (1787). Wydává až posud w německém jazyku učená pojednání. Učení mužové toho věku w theologii: Cornelius Kaiser (kw. 1781), František Pittrof křižovník, Placidus Prestl (kw. 1781) a Cornel Stephan (1788) cisterciáci, Evermod Růžicka, Morawan, praemonst. (1711, † 1780), Jan Qualbertus Reidinger, dominikán (nar. w Wltawoteyně 1725 † 1778). W mathematice výtečný byl J. Tesánek, professor mathematicy a theoretické astronomie (1728, † 1788). Antonín Strnad hvězdářem od Josefa II učiněn. Rafael Ungar, praemonst. vydal Balb. Bohemiam doctam 1776 — 80 a j. Kašp. Royko, prof. historie církevní, pak (1791) gubern. radda, w historii cír. slynul. Z hudebníků toho času dožili Jos. Mysliweček (w Praze 1737, † 1781), Segert † 1782, Mara † 1783. Z malířů: Ant. Raf. Mengs (nar. w Austi 1728, † 1778) psal o malířství, wlskyy.

c) *Za Leopolda II (1790—1792).*

Tento učený císař snášeliwost w náboženství zaštitil, seminarium všeobecné zrušil, a wychování mladého duchowenstwa biskupům nawrátil, pročez w Klementinu alumnat arcibiskupský počal (1791) a dům kněžský přestal. Konkurs duchowním kandidatům na fary ně co prvé tři léta, ale šest let platil. Studentům k duchownímu stawu jdaucím z důchodu duchowního titulus mensae dawan, aby stanauce se neschopnými k úřadu opatření své měli. Chudým žákům do latinských škol vstupujícím, aby školní plat odpuštěn byl (1791). Biskupům powoleno z důležitých příčin veřejné processí a pobožnosti nařizowati. Obyčejná hudba při službách božích opět powolena (1791). Trest zločincům ulewen (1791), tak že tažení lodí neb odsauzení na galeje, krátké ukowání, pálení ceychů atd. zapowědino. Nestudowani poctiwí měšťané, k nimž lidé důwěrnost mají, za radni w politických věcech woleni opět býti mohli (1790). Zapowěděny opět jsau knihy, kteréby na potupu kat. náboženství, církewním obyčejům a duchownímu stawu, směřowaly, jakož všeccky, kteréby pořádek a pokoj obecný rušily, blud, omyl, neswornost a roztržku, neposlušenství k země pánu, chladnost w powinnostech občana neb křesfana působily (1790). Wydán jest nový řád studií (1791). Zrušena kommissí dworská w studiích, zřizeny sbory učitelůw při všech fakultách, gymnasiich i hlawních školách, mající pečowati o zlepšení mravů a umění, pod správau konsessu studijního, ze šesti přisedících složeného, t. od theologie, práw, lékařství, filosofie, gymnasií a normálky, zemskému řízení a tak prostředecně nejvyšší politické wládě podřízeného. Spolu staráno se o wyhotowení a uwedení nejvýbornějších kněh školních. Císař sám (1791) wykázal 1000 dukátů do Sas, aby na vysokých školách Wittenberských a Lipských fundací založena byla pro mládež ewang. náboženství; přednost dána synům ewang. kazatelů Augšpurského a helwetského wyznání z národu českého. Dar, který jemu stawové čeští (17 Zář) dle obyčeje při korunowání podali w 145,000 zlatých, dobrý král na fundací pro chudá děvčata stawu panského a městského obrátil. K ponuknutí učitelů k pilnosti slíbeno jim remunerace, rozmnožení platu, kterýž na statky nemowité založen, aby s drahotau spolu růsti mohl, powyšowání k auřadům wynosnějším; professori čtyř fakult mají stupeň důstojenství hned po c. k. raddách, a w Praze nejstarší prof. lékařství a práwich (od 1811 též bohoslowí a libomudrctwí) jest c. k. radda. W latinském weršowání wynikl Wácsl. Oestreicher, který českau historii lat. hexametry až do Leopolda sepsal (Rkp.) Některé jeho werše wiz w Kal. Rulík. I. 121. Hudebník Košek † 1791.

d) *Za Františka I (1792—1835), a za Ferdinanda I (1835—1846).*

K vyobrazení mravů toho věku náleží nejeden důkaz oddanosti a věrnosti králi, a udatenství w době wojen francauzských n. p. r. 1796. S druhé strany láska k cizotě u drahné částky se wyjewila. •Tak rozmáhal se (1799) zvláště w Praze podivný kroj w oděwu, w obuwi a kadeřích, o kterémuž podobném Beneš z Weitmile (1360) zmiňuje (w. Rul. Kal. hist.) Správcové měst (purgmistři) a městeček (rychtáři) do života při auřadu zůstaveni (1802). Vydána všeobecná městská zákonní kniha (1811), čímž stará Koldinowa práwa městská cele přestala. Péče nejw. vlády obrácena na vše, což pokoj a dobrý staw národu utvrditi může. Silnice opraviti poručeno (1802); r. 1818 bylo w Čechách (na 956 □ mil) 924,000 sáhů, neb 241 mil silnic. Obchod po Labi nowě otevířen (1822). O hospodářství polním vydány spisy poručením vlády, jako: o chování dobytka, nemocech jeho, (1809) o píce, o cukru hotovení z domácích rostlin atd. Pomologický spolek nawržený hospodářskau společností a (1819) od dwora potvrzený stará se o zvelebení štěpařství. O zdraví lidu pečováno nawedením (1809); očkowaním neštovic uwedeným (1801). Přičiněním M. D. W. Czardy powstal (1792) spolek k zachránění na pohled mrtvých a w nebezpečenství upadlých lidí, kterýž (1798) pravidla tabelární něm. a česky z poručení vlády vydal. Ústaw léčitelský nemoci venerické založen (1802). Dům porodní rozšířen 1824. K opatření chudých sjednotila se společnost Pražského obchodnictwa k podporowání wdow a sirotek (1796). Wlaský špitál, již w XVI století zřízený pro 1200 učenců k městským řemeslům, potom (1789) zrušený, obnowen jest (1802) pro 16 jinochů. Téhož roku 1802 Rumfordská políwka uwedena. Založeno privatní ústaw Pražských hudebníků k opatření wdow a sirotek (1803), též jiných řemeslníků městských (1803); a společnost všeobecného ústawu k opatření bez winy vlastní ochudlých mužů, wdow a sirotek (1804); dům chudých u sw. Bartoloměje přičiněním Fr. Ant. hrab. Kolowrata, tehdaž heitmana městského, zřízen (1807) na přítrž žebrotě po ulicích, kterýž úmysl má i privatní jednota k opatření chudých w Praze (1810). Ústaw pro slepé založen (1808) od rytíře z Placeru (+ 1825) ze sbírek pro 10 hochů a 4 dívky. Jednota paní k podporowání ženské umělosti (1813) chudým ženským ze všech stawů dává příležitost pracowati a práce prodávati w skladu zvláštním (w Sirkowé ulici). Spolu o wychowání 8 osiřelých děvčat se stará. W r. 1821 ústawy pro sirotky a nalezence rozdělené jsau. Ústaw k pomoci pohořelým jest we vzniku a počítá (1824) přes dwadcet milionů zlatých na stříbre. Heitman městský Josef šlechtic z Hoch založil ze sbírek pokladnici w nauzi pro Čechy a Prahu (1824). K domu pracovnímu císař František (1792) darowal 10,000 dukátů, a wystawěl (1822) dům provincialní trestný u sw. Wacslawa na dobytčím trhu w Praze pro 800 zločinců, kdež pracemi se zanášejí. Censura r. 1792 přešla na referat w studiích při politické dworské kanceláři, a r. 1801 na dworský úřad policie. Školní knihy a spisy direktorům studií censurowati zůstaweno, dokud k tisku určeny nejsau (1803). Kupectví a tiskařství knih, aby prawému oswícení přispíwalo, lépeji zřízeno (1806); tiskárny knih w kraji znouw zarážeti zapowězeno (již 1793) a w Praze na jistý počet uwésti kázáno. Wšeobecné nařízení s strany censury (1795) wydáno; zapowězeno knihy w cizích zemích bez zdejší censury tisknauti (1798), a čtenárny domácí i půjčowny knih (1799), jakovýchž w Praze w Židech i křesťanech se nalezalo, držeti. Zakázány též (1800) knihy, w kterých nachází se zpráva o tajných bratrstwích, rytířských románích, historie o strašidlech a šejdířích, jakož i (1804) písne národní a modlitby bez ceny nebo slušnosti. Z ohledu, že lidé diwadelnými hrami od swých úředních, nebo řemeslních, obchodních nebo domácích prací se zdržují, a románskau

mysl přijímají, nehodící se k jich povolání, poručeno všemožně překážeti provozování hor w kraji. Bez dowolení krajského úřadu nikdo hráti nesmí, a dowolení má se říditi cele tím, co se we Widni nebo w Praze hraje (1801). Rytířské hry, w kterých přepjaté charaktery přicházejí, pro zlý aučinek na rozum a srdce na dtwadlo připuštěny nebudte (1801). Podobně zakázáno (1802) hry s marionety, prowazolezců, keyklířů, figlárů, skákačů a těm podobných, wyjma mechanické umělce, a věci w prawdě řídké, ku poučení a vyrazení slaužící (1802). Aby ale přísnost s druhé strany zdokonalení w umění nepřekážela, we vlastně vědných knihách wolnější censura uwedena (1810). Náboženství a vzdělání mravné všeho lidu bez rozdílu vždy nejvíce země pánu na srdci leželo. Powoleno Pražanům (1794) na den sw. Jara Nep. statui jeho na mostě osvětliti, ač bez zpěwu a veřejných modliteb. W r. 1795 od papeže Pia VI na žádost císaře pro všechny země domu rakauského milostiwé léto na 6 neděl propůjčeno. Staráno se o stejnost w církewních služebnostech neb obřadech, n. p. s strany brobu božího (1801). Duchowenstwa řeholního nedostatku pomozeno rozmnožením audů a opravau řádů (1802); dowoleno jim domácí studium theologie, k čemuž pravidla dána (1805). Duchowenstwa pak církewního nedostatek a zapadnutí napraweno a) ustanovením filosofických škol w Budějowicích, Mostě, Litomyšli: theologických w Budějowicích, Litoměřicích a w Králové Hradci; dána jim instrukcí (1811). b) Zrušením školního platu na gymnasiích mimo Prahu; dowolením, aby zpěwáci w klášterích neb od farářů domácně w latině až do syntaxí cwičení býti mohli. c) Přísna u cenzurau spisů wážnost duchowního stawu podrýwajících, a održením duchowního stawu od magistrátů a podřizením jich zemskému práwu t. práwu šlechty atd. (1802 2 Apr.) což poslední též nekatolickým pastorům uděleno (1808). Fundace z konviktů zrušených (1785) poslé opět k prwotnímu cíli ustanoweny jsau (1801). Konečně biskupům swěřen dohled na učení w náboženství we všech školách a Piaristickému řádu dán větší okřšlek wychowání veřejného (1808) i konvikt nový odewzdán. W r. 1792 12 Máje Dobrowský a Joachym hrábě Šternberg nastaupili cestu do Stockholmu, aby tam knihy a rkp. r. 1648 od Šwedů zawezené prohlídli, a wykoupili. Nawrátiw se Dobrowský (22 Unora 1793) vydal tu cestu w něm. jazyku. We školách staly se prospěšné změny. Zrušen jest konsess nad studiemi (1802), jakož i sbory učitelské, a uwedení opět direktori fakult a gymnasií, zemskému řízení, a tak postředečně dworskému politickému auřadu podřizení. Správa nižších národních škol (1804) swěřena jest dohledu duchowních pastýřů místních, pod dozorcí školních okřšlků, kteří krajským úřadům a konsistorem, jako tito zemské vláde odpowídati dlužni jsau. W r. 1808 zvláštní kommisze dworská w studiích zřízena. Wšechen staw učitelský zweleben. Školní učitelé wůbec mezi wzácnější lidu stawy počteni (1811), a professorům třídy důstojenství wyměřeny. Nejstarší professori jak prwé w práwích a lékařství, tak nyní též w bohoslawí a libomudretwí mají hodnost c. k. raddy. K auplné známosti plánu nowě uwedeného wydány jsau knihy zákonné, jako: Politische Verfassung deutscher Schulen (1806), (česky přeloženo 1822), a instrukcí učitelům wšelikým. W trivialních školách we wsech a městeckách učí se mládež náboženství, čísti, psáti a počítati. W hlawních školách (w každém kraji nejméně jedna) mimo předešlé přednáší se německá grammatika, kreslení, prostonárodní měřictwí, a zeměpis vlasti. Pro mládež škole odrostlau zřízeny opakowací hodiny (1808). Realní anebo městské školy (w Praze a kdekoli toho žádá obchod) učí mimo náboženství, čtení, psaní, počítání, skládání pisemností, zeměpis a děje, také umění obchodnické a měnné práwo pro obchodníky; popsání a zpytowání věci přírodních, wedení knih hospodářských pro hospodáře polní; mathematiku, chemii, děje pro vyšší umělce, a pro všechny jazyk francauzský, italský, englický. Politech-

něcký ústav w Praze od stawů spolu s učilištěm stawitelství založen (1802) k zvelebování fabrik, řemesel a umění. Zde od r. 1806 přednáší se matematika, mechanika, hydraulika, stawitelství, chemie, hospodářství polní, kreslení pro měřiče a stawitele, aufsehnky hospodářské, lesníky, umělce a řemeslníky ode 3 prof. po 3 léta. Počet gymnasií rozmnožil se tu dobu až na 23, nejvíce jich w německých místech se nalézá. Později, že počet studujících nad míru se rozmnožil, některé z nich zrušiti kázáno (1824). W r. 1783 bylo jich 15 po celých Čechách. Dle zlepšeného plánu (1805) grammatika latinská učiti se má s ohledem na všeobecnou mluvnici, humanitní studium klasiky latinské a německé spojující od klasowních tak nazvaných professorů: geografie a historie států nových i starých, řecká grammatika, náboženství a známost přírody, počítářství a měřictví od zvláštních, a sice vůbec šesti professorů po 6 let. Od r. 1820 professori 4 grammatikalni a dwa humanitní *wšecky* do jedné třídy školní náležející *předměty* učí, kromě náboženství, pro které zvláštní katecheta již od 1804 ustanowen. Předměty filosofského opraweného (1805) umění jsau dle katalogu od r. 1807 následující: theoretická a praktická filosofie a upotřebená matematika, fysika se zkauškami, všeobecná historie, vyšší studium lat. klasiků, řecký jazyk a náboženství (1804); potom pro budauci posluhače práw historie rakauské monarchie, pro budauci lékaře všeobecná historie přírodní; pro theology a lékaře řecká filologie. Dobrowolně slyšeti se může aesthetika, historie libomudrců, um a wěd, diplomatika, heraldika, známost starobylosti a mincí, wychowatelství, vyšší matematika, hvězdářství, technologie, hospodářství polní, český a wlský jazyk a literatura skrze 14 professorů we 3 létech. Nyní též francauzský a englický mimořádně z mírného platu se učí. Školní učené hádání nebo disputací opět uwedeno a poručeno (1807). K opatření nástrojů hvězdářských J. C. M. r. 1804 na sřibře 10,143 zl. wykázal. Zvláštní fysikalni kabinet (1815) prof. Halaškau zřizen. Předměty bohoslowí na universitě jsau: církewní historie s ohledem na patrologii a theologicckau literarní historii, hebrejský a řecký jazyk, hebrejské starobylosti, uwedení w starý a nový zákon, wykládání jeho, církewní práwo, dogmatika, mrawpoučné a pastýřské bohoslowí; od 7 prof. w 4 rocích. Lyceum Olomucké *) na universitu powyšeno (1827). Pro nekatoliky we Wídni založeny jsau theol. školy (1820). W práwích od 7 prof. we 4 létech přednášejí se w Praze: práwo přirozené, hrdelní, římské a kanonické; (práwo a historie něm. říše přestalo 1808) lenní a obchodní, rakauské privalní práwo a řád saundní, sloh kancelářský, statistika, policie, státské hospodářství, a známost rakauských politických zákonů, pak (libowolně) státské práwo české (až do 1824). Učení lékařské dle plánu (1804) obsahuje 4 oddělení a) pro lékaře a vyšší ranhojiče w 1ním roce: anatomie, chemie, botanika, specialní historie přírodní, powšechná i zvláštní chirurgie; w druhém: fysiologie s vyšší pýtawu (anatomii), nauka chirurgických operací, nástrojů a auwazů, pak porodnictví; w třetím: pathologie a materia medica; w 4tém a 5tém: zvláštní terapie akutních a chronických nemocí, pak lékařsko-chirurgické-praktické nawedení při loži nemocných, konečně (od r. 1805) i lékařská policie a práwní lékařství. b) Pro ranhojiče w městech a wsech: anatomie, powšechná i specialní chirurgie, lékařská theoretická naučení, známost chirurgických operací, nástrojů a wazadel, porodnictví, chirurgické a lékařské praktické naučení u lože nemocných, praktické naučení porodnictví, a specialní terapie, w 2 létech pro wyučené lazebníky, we 3 létech pro ostatní. c) Pro báby: porodnictví půl léta, a nejméně 2 měsíce prakticky w porodnici. d) Pro lékárníky (farmaceuty) spe-

*) Půwodně akademie Jesuitská (gymnasium a theologie) r. 1566 založena biskupem Wil. Prusinowským z Wičkowa. Wiz historii další toho ústawu w Kwětech Now. 1840 str. 18.

cialní historie přírodní, chemie a botanika. Lékařství dobytí má zvláštního profesora, též oční klinika, jejíž první v Praze prof. Eisler jest. Anatomický theátr lépeji spravěn professorem Rottenbergem a pro školáky otevřen (1796); anatomicko-pathologický kabinet zřízen (1811); téhož roku Jos. z Freissmuthu učiněn professorem chemie, od toho času odloučené od botaniky; laboratorium chemické (1816) lépeji zřízeno. Botanika zvláštního profesora dostala. Lesní umění (dle dekretu kom. stud. od 23 Unora 1810) zavírá čistou matematiku, praktickou geometrii, fysiku, chemii, technologii a historii přírodnau. Semenistům budaucích profesorů jsau (1811) ustanovení adjunkti dva na gymnasiích Pražských, tolikéž ve filosofii a v bohosloví, jeden v právech, v lékařství 8 assistantů, adjunktů, prosektorů, praktikantů, secundárních lékařů a hojičů, assistantů a praktikantů v nemocnici a porodnici (1811 30 Září). Učené král. společnosti dáno (1799) právo ruční knihy (schematismy) vydávati. Společnost vlastenského Musem v Čechách powstala ohlášením nejw. p. purkrabího hraběte Fr. Kolowrata Libšteinského (od 15 Dub. 1818) přičiněním hrabat Kašpara (+ 20 Pros. 1838) a Frant. z Šternberka, a potvrzením J. M. C. (11 Čerwna 1820) a přawídel jeho (14 Čerwna 1822). Sbírá plodiny přírodní a všeho druhu pamětnosti *). Bibliotheka uniwersitní zmnožena jest knihownau hraběte Kinského a Waldšteina. Hudba znamenitě prospěla skrze spolek k podporování jejím, kterýž založil (1810) hudební Conservatorium. Sem každá tři léta 39 školáků se přijímá, a po šest let v hudbě a umění jiném se cwičí. Mnozí z wyučenců již nyní slavného jména w Ewropě sobě dobyli. Zřídila se též Jednota pro vzdělání hudby kostelní, majíc zvláštní školu warhanickau. Pro zpěw choralní a vůbec pro hudbu vznikly za posledních časů též dvě jednoty, Žofinská a sw. Cecilie, sbírkami peněžnými se udržující. Privatní spolek vlastenských přátel-umění srazil se (1796) ponuknut jsa příkladem akademie Wídeňské, a hned z počátku wystawil sbírku obrazů, založil také (1800) školu uměleckau, k níž císař místo wykázal. Zowe se nyní akademie wýtworkých umění (Bildende Künste), s ní spojena každoroční *wystawa* uměleckých děl z oboru malířství, sošnictví a rytelectví. Prof. Al. Klar založil (1833 2 Ledna) fundaci pro umělce t. malíře a sochaře rakauské w Římě se učící, (300 zl. C. M.) jichž powinnost jest po nawrácení se do vlasti obrazem neb sochau kostel swého místa obdariti. I těsnopis (stenografie) k nám zawítal, w r. 1845 něm. i česky učen byw saukromně. Školy řemeslnické jsau také výjew nových časů. Na Zbraslawi kníže Oettingen-Wallerstein založil první takowau školu w r. 1845. W Praze Dr. K. Amerling nedělní a swáteční wyučování řemeslníků a vůbec lidu začal 23 Prosince 1838, w kterémž roce i na Křiwohlátě škola pro řemeslníky, zvláště zedníky a tesaře otevřena.

Opatrowny dítek powstalé w Angličanech r. 1800, vznikly také w Němcích (1802) a powoleny jsau u nás 26 Unora 1832, w kterémž roce první školka podobná založena w Praze na Hrádku, pak na Hradčanech (1834) w Plzni atd. W Brně učiněna opatrowna w r. 1833, w Jihlawě 1837, ale německé pro české děti! —

*) Výbor společnosti této zřídil 1 Ledna 1831 zvláštní komitét (sbor) pro wědecké wzdělávání řeči a literatury české, kterýž ze zvláštního fondu (*malice české*) od r. 1832 wydáváním knih působiti počal. Týž výbor sestawil druhý komitét pečující o zachování starožitností vlastenských (1845). Podobně Ant. Hanikýř exjesuita a duch. pastýř w Čiměři (+ 15 Března 1833) odkazem znamenitým založil dědictwí sw. Jana, dekretem dworským 20 Října 1833 potvrzené, kteréž české duchowní spisy z úroků jistin sebraných wydává, pod dohledem konsistoře Pražské. Též na Morawě přičiněním prof. Šembery podobnau České Malici zřizowati počato (1846) a první kniha od ní (ještě saukromě) wyslá byly Bidpajowy bájky.

Průmyslová jednota spojila se v Praze 1833, 5 Března; zmnožila pak činnost svou w r. 1845.

Školní konferenci w Kralohradecké diecezi již r. 1821 zavedeny jsau. Podobná vzájemnost učiněna mezi Orawským a Liptowským učitelským bratrstwem.

Arcib. Pražský slavné paměti Wácslaw Chlumčanský z Chlumčan a Přestawlk odkazem spůsobil založení dwau škol realních w Rakownice a Liberci, kdež národním jazykem umění šfítiti se mělo; ale poručeno učiti toliko grammatice a slohu českému, ostatní wše německy. [W. Obraz slowesn. od Michla str. 47].

Znamením prospělého oswicení a mravnosti mohau považowány býti rozličné blahodějně ústawy pro chudé, nemocné, slepé, chorobné děti jakož i spolky střídmosti, zvláště w Morawě podporu nalézající. Weliký účinek w národstwí wůbec připowidají železné dráhy, z nichž Ferdinandowa sewerní otewřena 7 Čerwence 1839, Pražská do Holomauce 1845 20 Srpna, obě parochodní. Železná silnice z Budějowice do Lince založená r. 1826 — 1832 koňmi jezdna, byla prwní w Rakausích toho druhu. Do Drážďan železná dráha nákladná nyní hotowí se.

III.

§. 33. J a z y k.

a) J a z y k a s t a w.

S tau dobu počíná se wzkrfšení jazyka českého, kterému protiwníci jeho již takorčka umíráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně jednali. Příčina ta prospěšné změny nebyla w zewnítních okolnostech, jemu w jistém ohledu ještě nebezpečnějších, ale we vznikajícím tehdaž wůbec úsilí o wědy a umy po celé Ewropě, a zvláště w rakauské monarchii, ne we vlastním podporowání a jemu pomáhání, ale w odstranění tíhoty na literatuře české wšeho druhu ležící, potom w samém úpadku s jedné, a w potřebnosti jeho s druhé strany, an jsa nářečím téměř šesti millionů lidu w Čechách, Morawě, Slezsku a Uhřích, vždy potřebu sebe ohlašowal, a některé příčinliwé milowníky nalézal, kteří, čím blíže zkázu jeho býti se domníwali, tím horliwěji o zachowání jeho usilowali. Objewili dokonalost jeho wytasením některých starých památek literatury, ačkoli latině a německy píšice, Adaukt Voigt, Fort. Durich, F. Procházka, F. Pelcel, Středowský (w Mercuriu Moraviae), J. Dobrowský; potřebu pak jeho zřejmě wynesli nejprwé J. Osw. kníže Fr. Kinský, general a polní maršalůw zastupník a) slyšen i pohrobni hlas Balbinůw b) a později J. Aloisia Hanke z Hankenšteinu c), kterýž i spůsob učení tomuto jazyku zamýšlel d). Již při založení wojenské akademie we Wídeňském Nowém městě (1752) a wojenské inžinirské školy we Wídni (1754) ponuknutím mladého arciwéwody Josefa, který toho potřebu při cwičení nowáčků českých shledal, českému jazyku učiti poručeno. Auřad ten zastáwal některý čas Jos. Weršauzer, fil. doktor, učitel J. K. W. arciknížat, a (1805) děkan fakulty filosofské. Potom Šimek Maximilian, z řádu pobožných škol, Zdirad Polák, důstojník wojenský a básník český, Burian, též woj. důst. a spisowatel. Také na universitě Wídeňské od r. 1775 témuž jazyku učeno Josefem Zlobickým z Zlobic († 1810), po němž

1) a) Erinnerungen eines Böhmen über einen wichtigen Gegenstand. Prag 1774. b) Dissertatio apologetica pro lingua bohemica 1775, Pelclem wydaná. c) Empfehlung der böhmischen Sprache und Literatur. Wien 1783. d) Versuch eines Plans über die leichteste und nützlichste Lehrart der böhmischen Sprache und Literatur für einen Kurs von 10 Monaten.

nastaupil Norbert Hromádko, spolu w inžinírské akademii professor. Skrze školní knihu grammatickau od 1764 český jazyk od půl druhého sta let ponejprw zase do lat. školy uweden, a tak daleko okřiwati počal, že r. 1775 mezi německými pracemi žáků také české tištěny byly. Sama normalní škola (1774), ačkoli vlastně k uwedení německého jazyka w pauze česká místa ustanowená, nemohši mládeže české beze wší pomoci zůstawiti, mnohé knížky pro učení potřebné na swětlo wywedla. Ostatně německý jazyk i tam, kde se w lidu pauze česky mluví, od učitelůw žákům wštěpowati poručeno (18 Října 1776). Půwodem dworské raddy a praelata Rautenstraucha založena jest kathedra pastoralní theologie w českém jazyku w Praze (1778) a w Brně (1779); tamto Jiljí Chládek, zde Alb. Slawíček, regulowaný kanowník z Lateranu, professori byli. Mezi všemi jazyky (prawí Procházka) nejwice německému snahy a času se obětuje, a německým naši spisowatelé spráwněji a bedliwěji piší nežli swým nebo latinským. Latina sice, když wzdělání wůbec vznikalo, také se lepšila; F. Procházka byl mezi prwními, kteří se k sprosté čistotě starého lat. slohu nawrátili; w celosti ale panowání swého, jakowým se za Jesuitů honosila, pozbyla. I na gymnasiích, poněwadž wice německy se přednášelo, menší prospěch w latině činěn, tak že již od r. 1776 vycházeti počínala často potom opětowaná nařízení, aby mládež w latinském jazyku snažněji cwičena byla. K rozmnožení lidnosti a žiwosti národní otewřen cizozemcům přístup do Čech a Morawy, čímž opět mnoho Němcůw přibýlo: nejwětší ale ujma štala se českému jazyku nařízením (1780 31 Prosince), dle něhož nižádný bez dostatečné známosti německého jazyka do latinských škol připuštěn býti nemůže, což i roku 1786 a 1805 potvrzeno. Pauze českým rodičům weleno, děti, chut a schopnost do lat. škol přijíti mající, do něm. míst posílati, aby se něm. jazyku naučili (21 Pros. 1780), a staráno se, aby také w českých místech, kdež to možno, učitelé něm. jazyka powědomí ustanoweni byli (22 Září 1788). Ujmy té nenabradila jiná nejwyšší nařízení, jako: uwedení swobodnějšiho tisku (1781), od kterého času některé nekatolické knihy, k. p. Labyrint swěta, zde tištěny byly, tak že jich nekatolici z Žitawy a od jinud kupowati nemuseli; dále aby krajští kommissarowé školní w českých krajích jazyka českého powědomí byli (1783), aby w Teifenbachském morawském ústawu pro šlechtice a w Teresiánském českému jazyku učeno bylo (1784); poněwadž dle plánu školního učení w Čechách nejwice německy díti se muselo. Pastýřské bohoslowí, mající od mimořádného professora učeno býti (1782), hned od r. 1785 německým se stalo: w ostatních naukách zůstáno zatím při latině. W práwích církewní práwo za příčinau theologických posluchačů latinsky přednášeno, (což r. 1804 potvrzeno) ale pro doktorát a hádky weřejné německy odbýwati se mohlo. We filosofii od roku 1784 wšecker německy učeno. Římské práwo w Praze až do XIX století latině se přednášelo, nyní německy. Po wyšetřowání čtyř saudů zemských w knížetstwi slezském w Johannisberku, Těšině, Bělci a Opawě skrze c. k. raddu při appellaci Michala Schnitzera, wyšel rozkaz, aby užíwání polské a české řeči zastaweno, a budaucně wšecker německy jednáno bylo (9 Ledna 1786). Naproti tomu dworským dekretem rozkázáno, že wyšlé nařízení swůj průchod míti má, kterěz předpisuje, aby se při posluhowání swátostmi národního jazyku užíwalo (11 Dub. 1786). Téhož roku sněm hlučný w Praze držán, na kterém postulata purkrabě tehdejší hrabě Nostic česky četl, císařští kommissari dostali dekrety české. Císař Josef t. r. prohlížeje bibliotheku Pražskou, četl sám jedno místo w řádu wojenském Žižky, a swé myšlénky o jazyku českém prospěšně wynesl. J. M. C. p. Lachenbauera biskupem Brněnským ustanowuje žádal, aby kandidat také českého jazyka powědom byl. Poručeno (1787) také, aby wšecker nařízení od appellaci prohlášená tiskla se na jedné straně německy, na druhé česky, jakož se od r. 1782

zachovávalo tam, kde pro uwarování opisů nařízení tiskem vycházela, zvláště na Moravě. Dále kázáno všem soudům v appellaci, aby při udělování dekretu k wyvolení uschopňujícího též na potřebnou známost jazyka ohled brán byl (1787). Též právníci při úřadech vrchnostenských neb tak nazvaní justiciarové měli v jazyku českém zběhlí býti (1788). Dle rozkazu od 22 Června 1789 obvyklé jazyky, v kterých listové původní nebo písemnosti do desk zemských v Čechách a Moravě wtěleni býti mají, jsou německý a český. U kancelářů dvorských větším dílem registroři, jako Řeháček, neb kancelisté, jako Borový, Welc, Pátek, byli čeští překladatelé; v Brně u tribunálu registrator Ant. Walenta, později gubern. tajemník Šostal; v Praze u Gubernium K. Tham, Čapek, Waněk (1819) ten úřad zastávali. Nyní v Brně prof. Dom. Kinský, v Praze Fr. Tomsa jsou veřejní překladatelé. Na sněmě při nastoupení J. M. C. Leopolda II držaném čeští páni stawové mezi jinými žádostmi také českého mateřského a zemského jazyka se ujali, a J. M. C. žádali, aby, jakž to bývalo za předešlých panování, on ve veřejných jednáních v celém království uveden byl (w. Nowiny Kramer. 1790 N. 48, od 27 Nov. str. 384, a N. 50, od 13. Dec. str. 400). Když též císař do Prahy ku korunování (1791) přijížděl, u Pořícké brány od správce města Ond. Steinera německy, na Staroměstském náměstí od rektora university latinsky, na hradě Pražském od purkrabího, hraběte z Rottenhahnu, česky vítán byl, a každému týž, kterým vítán jest, jazykem odpověděl. Též 4 Září 1791, když přísaha věrnosti od stawů českých skládána, nejw. hofmistr zemský hrabě Spork jménem J. M. C. k deputovaným stawům česky mluvil, a od nejw. pana purkrabího opět českau odpověď dostal. Téhož císaře milosti zřízení stolice učitelské českého jazyka povoleno (28 Října 1791), a sice aby na universitě Pražské professor jazyka a literatury české ustanoven byl (8 Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel první na tu učitelskou stolicí uveden (13. Března 1793). Potřebnost té stolice Dobrowský u přítomnosti J. M. C. a potom Pelcel při nastoupení svého úřadu též i nástupce jeho Jan Nejedlý (akademische Antrittsrede 1801 4.) dokázali. Za téhož císaře, slavné paměti, w Uhřích Plachý, Rybay, Bartolomeides, J. Glosius, M. Dendely a J. Černok spolkem skrze slowenského tiskáře, wazače a kupce lepší tisk a odbyť vymáhati chtěli, ale wojna vypuklá jejich aumyslu překazila. Učitel školní Waw. Amort při škole Swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zdarma učení českému jazyku we dny prázdné; jak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 163. Karel Ign. Tham čtení česká počal na gymnasium Staroměstském třikrát w týden podlé platu s. powolením wys. řízení (1802), při čemž vydal řeč: Über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Na gymnasiích posud učení českému jazyku vůbec dařiti se nechtělo, snad nowým plánem šťastnější mu nastane doba (?). Důležitější zdálo se býti založení slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněním J. Palkowice, prvního též tam professora. W r. 1802 Rautenkranc w semináři Králohradecké češtině vyučowati počal a pilné následowníky měl, jakož tam slavná konsistoř vždy o zachování a vzdělávání jazyka českého za našeho věku chvalně se starala. W Budějowickém ústawu to učení některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se; w Plzni horliwostí prof. Sedláčka 1815 počato. W Báňském okolí w Uhřích vznikla snažením B. Tablice společnost k podporování českoslowanské literatury, a zjedнала to, že w Štáwnici prof. Royko českému jazyku vyučowal. Wšecka tato učiliště buď nedosti nadaná, buď od dobré wěle jediného člověka wisící nejista jsou, a protož newšudy stejně a trwale se daří. — Že i wznešené osoby českého jazyka zde onde sobě wsímati počaly, důkazem buď Stwoření swěta (27 Října 1805) w Raudnici českým jazykem prowozené, při čemž J. O. kníže z Lobkowic sám osobu Rafaele přejal. Překladatel byl Jan Kruchyna, jeho úředník. Na universitě poručeno

pastýřské bohosloví latinsky přednášeti s cwičením německým a českým (1806); výkladné a mrawoučné čtení německy se děje. W lékařství (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialni therapie a klinika učencům lékařství a vyššího ranhojictví latině, ostatní nauky německy se přednášejí, kromě porodnického umění, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) matematika, fysika a theoretická a praktická filosofie latinsky uwedena, od r. 1825 opět německy. Práwo kanonické latině posud theologům i juristům, ostatní ale práwa všecka německy se přednášejí. We vojenské Nowoiněstské akademii po smrti výborného Kinského dle nařízení (1806) místo českého jazyka polský nastaupil; ale w kadetních školách k učení českému jazyku oficir od kompagnie, a kde není, jiný z městského stawu učitel potřebowán býti má (1808). Děkan fakulty medicínské w Praze musí českého jazyka dokonale powědom býti, pro zkaušení bab (1810). C. k. vojenská radda žádá k auditoriatům zvláště jinochy w uherském nebo některém slowanském jazyku znalé, což se na universitách ohlašowati má (1 Břez. 1811). Protokoly w jazyku wyslýchaného (práva trest.) a wůbec tam, kde český jazyk samotný w obyčejí, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeložení wždy připojeno býti musí (1 Apr. 1812). Poslední wůle může česká býti, a toliko swědkowé rozumějící jazyku odkazowatele mohau swědectwí wydati (M. Pr. X. §. 591). Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812), čímž pauzi Čechowé od takowého mistrowství wylaučení. Tak mezi příznivými a nepřiznivými okolnostmi zachowala se w jisté míře čeština. S rokem 1816 zdála se počínati, ba w prawdě i počala pěknější její epocha, ano (od 23 Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w místech pauze českých aneb kde spolu rodili Čechowé se nacházejí, praefekti a professori w jazyku českém zběhlí se představowali; w týchž gymnasiích žáci, kteří známost jazyka českého z trivialních škol aneb domowním wychowáním s sebau přinášejí, také w českém překládání a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školního roku posluchačům práw aby se ohlašowalo, že w přijímání k politickým auřadům zemí českých těm, kteří česky umějí, při stejné jiné schopnosti předeck udilen bude; kteréžto poslední stužilo se (13 Unora 1818) tak aby při dosazowání na krajské auřady šetřeno bylo, by auředníci jazyk krajin, w kteréž se ustanowují, dokonale uměli. Známost a umění jazyka českého (dokládá nejw. zákonadárce) jest politickému auředníku, kterýž neprostředečně s poddaným mluwiti a na něho s aučinkem působiti má, na nejwýš potřebná. Pročež mládež studující nyní i budaučně k důkladnému naučení jazyka českého se wzbuzuj, a s tím doložením jí to se wší moci w mysl wstípeno buď, že ode všech, kdož k praxi konceptní hlásiti se budau, důkaz jako newyhnutedlná wýminka se pohledáwati bude, že dokonaleu známost a zběhlost jazyka českého mají. Jiným nařízením (20 Pros. 1816) bohomluwectwí učencům má se i vlastními učiteli, kdež ti se vyskytnau, k dosažení známosti jazyka českého napomáhati; lékařství pak a ranhojictví posluchačům oznámeno, že ti, kteří krajskými lékaři, ranhojiči, městskými fysiky a wrchnostenskými lékaři w těch krajinách, kde jediné neb z částky českým jazykem se mluwí, pak ti, kteří lékaři a ranhojiči w špitalích aneb nemocnicích, konečně ti, kteří professory lékařské a ranhojické kliniky aneb porodnictwí ustanoweni býti žádají, nemajíli českého za swůj mateřský jazyk, jediné pod tau wýminkau takowého auřadu dosáhnauti mohau, když w stawu budau s wyswědčením weřejného učitele se wykázati, že jazyku českému se naučili. S ohledem na toto nejw. nařízení, a pobidnutím gymnasiálního direktoratu sepsána i J. C. M. předložena chrestomathie česká, mající býti pomůckau humanitní mládeži, o kteréž dekretem c. k. dworské kommissí w studiích (dne 30 Břez. 1818) roz-

kázáno, že budauc wytištěna znowu se předložiti, a dle uznání c. k. kommissí studujícím poručena býti může. Nedorozuměním některých professorů příčina dána k následujícímu dekretu c. k. dworní kommissí nad studiemi od 16 Unora 1821: „Znamenáno, že na některých gymnasiích učení českému jazyku jako řádný předmět vykládáním české grammatiky a chrestomathie professora Jungmanna (Slowesnost 1820) se děje, což proti nejw. ustanowení od 30 Břez. 1818 čeli, kterým se dowolilo chrestomathii tu dle uznání nejw. kommissí studujícím poručiti, ne však jako řádnau školní knihu w gymnasiích uwésti, proto žeby žáci, kteří toho jazyku neumějí, trpěli ujmu času veřejnému učení zakonně vyměřeného.“ Tím vlastně w nejvyšších nařízeních předešlých, zvláště od 23 Srp. 1816 ničeho nezměněno, ale chladnost a nechut k národnímu jazyku, bohužel široko daleko rozlezlá, to k swému pohodlí obrátila, tak že w prawdě pro český jazyk na gymnasiích českých více se neděje, než před r. 1816 se dalo t. j. že málo který ušlechtlejší vlastenec několik wedlejších hodin do roka z vlastní vůle tak důležitému učení národního jazyka, často ostatním kolegům a jiným lidem newděk, obětuje. W r. 1819 potvrzena w Plzni česká trivialní škola. Magistrát toho města wyjewil swůj staročeský smysl důkazem vážnosti pronešené k panu Sedláčkowi a W. Nejedlému, obětowaw prwnímu znamenitý dar, oběma práwo měšťanstwí (1820). W Pešti založena též snažením Kollára slowenskočeská škola (1822). W r. 1836 žádali někteří měšťané Pražští, aby we školách městských a hlavních náboženstwí w obau jazycích učeno bylo, w čemž ale odkázáni byli nejw. dekr. dw. kom. 10 Řijna 1836. Wždy pak ještě vyskytující se uwádění německých škol w pauze české obce, taulání se německých diwadelních spolkůw po českých místech, řízení práwní českého lidu w německém anebo naskrze pokaženém českém jazyku, nemírné oblibowání franštiny již i w prostředních lidu třídách a úplné zanedbávání češtiny, nepřítizníw a nad míru smělí hlasowé proti věci naší we spisech veřejných ¹⁾ a p. jsau smutní posud úkazowé naší hluboko kleslé národnosti, s kterýmiž newím, w rownéli wáze stojí tam zde vznikající čtenářstwa, z nichž dvě, Radnické a Spálenopořícké, vyššímu potvrzení se radují — ozývající se hlasy o potřebě českých promyslowých učilišť a vlastenského diwadla i provozowané zatím zde onde od ochotníkůw hry, držené besedy ²⁾, koncerty, bály a jiné výjewy české názwy na čele nesaucí. Tím se poněkud kojiti musí český vlastenec, že i vyšší stawowé žřetel swůj obracejí k jeho vždy ještě důležité řeči ³⁾ a posud owšem nebohaté ale předce powšimnutí hodné literatuře, o jejížto wzdělání množící se časem učenci ano i šlechtnější vlastenkyně snažně pečují. Tolik aspoň snažením společným naším wymoženó, že to dnes žádná wice chlauba není česky w Čechách neuměti, ale nechwalno špatně česky mluwiti a psáti.

1) Wystaupili zvláště posledních těchto časů jízliwí nepřátelé Slowanstwa jak domácí tak zahraniční proti všemu vznikání národnosti slowanské a jmenowitě české, což s druhé strany některým obranným spisům příležitost zawdalo. Jmenujeme zde: Über den gegenwärtigen Stand der böhmischen Literatur und ihrer Bedeutung von Leo Graf Thun. Prag 1843. — Der Slawismus in Böhmen, von Graf Jos. Math. Thun. Leipzig 1845. Worte eines Čechen etc. Leipzig 1845.

2) Stálá beseda měšťan Pražských vznikla r. 1846.

3) Podlé katalogu duchowenstwa od roku 1823 nalezlo se w okrsku arcibiskupstwí Pražského osad českých 340, něm. 190, obojetných 44; w okrsku biskupstwí Litoměřického českých 88, něm. 309, obojetných 26; w biskupstwí Hradeckém českých 293, něm. 84, oboj. 54; w Budějowickém českých 269, něm. 107, oboj. 48. A tudy všech českých 990, něm. 690, obojetných 172, mimo 7 neurčených w Budějowsku; a tak se měly osady české té doby k německým, jako 33 : 23, aneb skoro 3 : 2.

b) *Jazyka proměny.*

Co výtečný Procházka na začátku té periody o spisovatelích českých pověděl: „Nyní, prý, jsau i ti, kteří starau jazyka našeho čistotu zpět uvádějí, i ti, kteří jej němčinou docela zkalili a zahubili chvátají;“ to podnes opětovati o nich se může. Náleží to mezi wady literatury naší, že příliš mnoho, a to téměř ze samé němčiny překládáme, w které mimo to wychowáni jsauce i mysliti jsme nawykli; odtud pochází, že majíce třeba známost newšední českého mluvení způsobu, a pozornost na čistotu jazyka, vždy někdy w nečeské formy nechťice uhodíme ¹⁾. Co wěk náš od předešlých znamenitě rozděluje, jest od několika let powstalá nowá mluwa básnická a wědecká. První k velikému štěstí našla výborný pramen w starobylých odkrytých památkách: druhá sobě cele zůstawena. Obecná prostomluwa, ježto vlastně sama literaturu naši posawad činila, k saustawným wědám nedostačuje. Bylo tedy aneb wěčně o nich nepsati, aneb nowau w nich mluwu uwésti. Osmělili se někteří ten led prosíci, a užili dílem zastaralých, dílem nowě tvořených slowcí s nestejným dařením, z kterýchžto slowcí weliká část od té doby již do spisů rozličných i do mluwy obecné poněkud wešla. Práti musíme, aby filosofická mluwa ne z německých nowých škol na štihlách k nám kráčela, ale pěším, přirozeným krokem hned z počátku choditi se učila! — I pěkná prosa wzdělána. W celosti starý jazyk zachowán, jelikož to za prawdu uznáno, že co se týká lexikalní a mluwnické wzdělanosti, on w péře našich Weleslawinů, Komenských a j. vysoké dokonalosti a spráwnosti dosáhl, tak že každé od něho odstaupení naší češtině nebezpečným i záhubným se stává. Prawopis pod jménem analogického známý konečně po dlauhých rozepřích wrch obdržel, a nejw. dworským dekretem

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Starší orthografie.

Nenjt Wědník nad mistrā, ani služebnjk nad pána swého. Dostit gest učednjku, aby byl jako mistr geho, a služebnjku, jako pán geho.

Písmo sw. 1786.

2. Bernolacká.

Než potupgte mogích si Nēnāwistníci Rodencow, Nezmcernu proti nim w Srdci pukagte Zlobú. Bar sa budú od wás wzdi tupif, bar wzďicki hānāwat:

Predca budu weľké Méno to Slāwi nosit.

Jan Holly 1841.

3. Analogická.

Slunce bledé fe žalostně ukrývá,
W smutku fe oblohy modro kalj,
Rozpuzený mrak blefky wyzjwá
Chřestného hromu hrůzy walj.

Čas. mus. 1827 12.

4. Skladné.

Wlaštowičko oj ty rozmilá!
Ty jsi se k nám zas wrátila.

Powěz mi pak, odkud to wiš,
Že jaro zas tu máme již?

Padesáte bájek od W. Štulce.

Až jen Brit a Francouz o nás budau psáti,
Až i k nám je wšezwědawost zawede,
Snad nás lépe také budau znáti

Tu i onde naši sausedé.

Fr. Lad. Čelakowský (1847).

Tam kde srdce láskou hoří,
Cnost kde s wírou bytuje,

Bratru oko w citu slzí,

Když se rmoutí, raduje —

Tam jest nebe, tam je slast,

Tam můj domow — moje vlast.

Wácl. Horák (1847).

Neb kde strana jedna druhou hněte,
Tu nižádné z obou prospěch nevykvěte.

Obě zvolna slabnou,

Seslabnuvše chřadnou,

Chřadnouce pak umdlévají,

Vadnou, schnou, až opadají. *Melichar 1847.*

1) Tím se překládání nezawrhjuje, ale žádá se, aby kdo překládá, přede wším na čistotu swého jazyka hleděl. Bodež toho, co dobromyslní vlastenci w Lewci, Kazičechu, Napominateli a jinde k zlepšení jazyka nawrhli, spisowatelé naši wíce než posawad šetřili! —

ustanoweno jest, aby we školách (trivialních) uведен byl ten způsob psaní, kterým slovník český (1835 — 9) sepsán jest. Neučinil ale zadosti všem literátorům prawopis analogický, a brzo na to (1842) wystaupil tak nazwaný *skladný*, jímž litera *g* za glagol, *j* za jota, *i* za dlouhé měkké *i* uведено, a přijat jest i od sboru musejního pro vědecké vzdělání jazyka českého. Žádostiwo jest, aby ta prawopisu změna poslední byla, a k platnějším věcem w literatuře se hledělo ¹⁾.

Důležitější proměna neb raději rozdwojení jazyka spisowního stalo se w Uhřích. Zde učení někteří drží se jazyka českého pro weliké příčiny: že česká literatura již na skonání XVI a počátku XVII století byla wzkwetla, a mnoho klassických kněh pronesla, za našeho pak věku nemálo prospíwá, potom že nelze z mnoha nynějších slowenských nářečí jedno bez nesnáze vybrati za spisowní, a že bez toho dosti jest nářečí slowanských, jež více ještě rozdrobowati nesluší atd. Jiná strana snaží se vlastní literaturu slowenskau zaraziti. Od r. 1790 Bernolák a po něm jiní někteří, mezi nimiž far. Jan Holý chwalně vyniká, psali w Nitranském podřečí. Ještě větší odtržení od spisowného českoslowanského jazyka spůsobil Ludowit Štúr (1845), wymoh sobě dovolení wydáwati nowiny slowenské a Orla Tatranského, kteréž w nářečí Liptowském spisuje k nenabytému společnému naší literatury škodě ²⁾.

IV.

§. 34. Literatura.

Wůbec jak množstwím a rozmanitostí spisů tak i důkladností jejich tento wěk nad předešlý vyniká, dokonalostí pak jazyka k lepším wěkům aspoň na welikém díle se blíží. Bezpředsudná, mnohostranná vzdělanost německé i jiné ewropejské literatury i w naši zotawující se literaturu šťastně působila, kteréby nejwice to wystawiti se mohlo, že posud nemnoho půwodního důležitého wynesla, ale powážímeli staw jazyka, w kterém ode dwau století se nacházel, odloučenost literatury české od vyšších austawů učitelských, a to, že wznik její cele téměř připisowati dlužno jednoliwým, samopowstalým milownikům, a saukromým wzdělawatelům jejím, bez zisku, a často se swau nemalau škodau oběti-na oltář vlasti kladaucím: tu již ne co a jak z náramné umění ewropejského zásoby swým krajanům podali, sauditi, ale že wůbec co podali, wděčně připomenauti musíme. Probuzení české národnosti, zwlastě w posledních létech, s jedné, chladnost k ní a nepřizeň doma i wně s druhé strany, pak různění se některých od spisowného jazyka zawdaly příčinu k rozličným pojednáním a obranám národní řeči. Příklad welikého němčiny zpytatele Adelunga, známost jinoslowanských nářečí, bez níž českého jazyka wědomost vždy nedostatečná a kusá zůstává, powýšili Dobrowského nade wšecky předešlé skaumatele naší řeči. On jest důkladný opravitel nebo raději twůrce grammatiky české, která mnohým jiným jazykům za wzor postawena býti může ³⁾. Analogická jím podaná, ač malá dobropisemnosti oprawa s nehodným zwykem odporem se polkala. Jeho základů wíce méně užili w mluwnicích swých Pelcel, Tomsa, Thám, J. Nejedlý. W pozdější době zpytování jazyka načítě

1) Nejnowější pátka o literu *o* místo *w* a dvojhlásku *ou* místo *au* atd. wiz w Čas. mus. 1846 a Kwěty t. r.

2) Nářečja Slovenskua alebo potreba pisaňa v tomto nářečí vistavená od Ludevita Štúra. W Prešporku 1846 str. 86 wel. 8. [W tom spisku chce p. Štúr swé počínání před swými krajaný odůwodniiti].

3) Nowější grammatiky české jen potud dobré jsau, pokud se jeho základů nezpustily.

postauplo vyhledáváním a na světlo uváděním starých řeči památek, čímž wlaudilé chyby a nelepsti do spisů nowých staly se patrnějšími, ano již lepší spisowatelé, zvláště Sbor musejní, k čistotě jazyka bedliwěji hleděti počínají. W etymologii skau-máním p. Šafařika nowá epocha nastává ¹⁾. O slowářství české pilný Tomsa, neunawený ačkoli ne vždy kritický Thám, nowěji Palkowicz s Dobrowským a pomocníky jeho zásluhy jeho dělili. Auplnější předešlých jsau pětidilný českoněmecký námi vydaný a dwauidilný německočeský Frantůw. Málo kolikas teorií vyšlých týká se hudby, řeč-nictwí, slohu wůbec a nejwice prosodie. Škola hauslí, nawedení Försterowo k ge-neralnímu basu, Knechtowy počátkowé hudby jsau s strany theorie podnes jedini; šťast-nější jest hudební skladba, nalezši w opeře a w písních wybórné pěstitele. K drama-turgii diwadelním ochotníkem Kaškowým a některými pojednáními w časopisech stala se příprawa. Spůsob weršowání téměř do polowice té peridy zůstal předešlý, t. pauhé počítání syllab; někteří, jako Dlabač, Krman, P. Tešlák, Semian, S. Hruškowic a j. w maličkostech pokaušeli se o časoměrné werše. Od r. 1795 nejwětší částka básnířů držela se nawrženého Dobrowským dle příkladů Němcůw přizwuku, ne však bez od-poru časoměry o swé wěčné práwo se zasazující, o jejímž konečném wítězství alespoň we werších k zpíwání ustanowených, ač wzneseli se kdy k možné wýsosti naše bás-nictwí, pochybowati nelze. Učedník básnický má již před sebau mnohé pěkné wzory weršů metrických. Wůbec básnictwí české w té době znamenitě postaupilo, obsáhši wše-cky téměř druhy a formy Ewropanům obwyklé. Dokonalostí k prwní a nejpěknější periodě swé w celosti se blíží, rozmanitostí pak ji, a hojností plodůw wšecky předešlé peridy přewyšuje. Mluwa básnická, které náš jazyk téměř jako řecký schopen jest, rozwiwela se sice po celý ten wěk, zvláště přičiněním Puchmayera; nejwice ale nale-zením starých českého básnictwí památek a známostí jinoslowanských poetických děl wykwell. W písních duchowních čistější nábožnost a ctnota wane, jichž weliký díl owšem buď ze starších kancionalů wypůjčen, buď z německého přeložen, jako Geller-towy písně. Mezi půwodními w tom druhu Stach a Hruškowic předěi. Swětské lyriky pole skoro celé nějakými kwitky posazeno, hned we sbírkách, hned po různu se nale-zajícími. Popisné, rozprawné, idyllické, naučné, mrawokárné (satyrické), jinotajné i konečně diwadelné formy básnictwí wíce méně wzdláwány. Mnoho tu owšem přelo-ženého, ale i nemálo půwodního; mnoho nezralého, ale mnoho též dospělého chutného owoce. Nejwice prospělo lyrické básnictwí a sklonilo se posledního času k národstwí, dílem sebráním písní národních w Čechách, w Morawě i w Slowanech, dílem šťastným jich následowáním, w čemž Čelakowský wrch drží. W r. 1823 prwní almanach český poetický (Noworočenka) wydán, po němž Zora, Hronka, Wesna, Nitra, Horník ač ne-mnoho let trwající wystupowaly. — W rozprawném a popisném básnictwí půwodní díla wydali W. Nejedlý, Wocel, Hněwkowský, Holý (Slowák); přeložená Štulc, Kačer. Mezi jinotajnými wynikají Zahradníkowý bajky, Winařického Sněmy zwírat, Ferina lis (dle Góthe) od K. Satyrický básník ještě nepowstal, ačkoli jednotliwé mrawokárné pokusy někdy prawým humorem sěpsané, nalezáme we Kwětech a druhých časopisech. Wy-tkneme zde Taroky Winařického. — Z počátku druhé polowice XVIII století zaraženo po prwé stálé diwadlo německé w Praze, w tak nazwaných Kotcích blize sw. Hawla. Tu (1771) ředitel diwadla Brunian prwní pokusil se (mezi něm. a wlskými operami) češtinu na diwadlo uwěsti, počna weselohrau Kníže Honzík (z něm. Herzog Michel) ale špatné přeložení té hry, a nedobré wyslowení cizozemských herců byly přičinau,

1) Viz pojednání jeho w Čas. muz. 1846 a sld.

že to prozatím při tom jednom českém kusu necháno, a zase jako prvé něm. a vlastské hry provozovány. O několik let později též Brunian učinil nový pokus českau zpěwohrau: Ponocný, aneb česká Ančička, která již byla šťastnější, a několikrát po sobě provozena. W r. 1781 7 Čerwna kámen základní položen k nynějšímu stawowskému neb národnímu diwadelnímu domu, kterýž hrabě Fr. Ant. Nostic, tehdáž purkrabě Pražský, wystawil r. 1784. Na Malostranském diwadle zatím sjednotila se herecká společnost (1785), jejíž audowé byli pán a paní Bulla, pán a paní Zappe, paní Sewe a panna Milden, pání Höpflerowé, Procký, Jeanmes, Kleefas, Turinský, Wappler, Emerich, Frühbach, Antong, Scheibel, Albrecht a Claudius, všichni od Bondinské německé společnosti. Provozowali 20 Ledna, pak 25 Ledna a 6 Unora 1785 hru od mladšího Steffaniho složenau, z něm. pak od Bully, bratra ředitelowa, zčeštěnau: Odběhlec z lásky synowské, kteráž poněwadž české herce měl, lépeji než někdy Brunianowi se podařila. Při druhém provozování swětili někteří čeští vlastenci swátek českého jazyka w ódě rozdávané. Bulla hrál sám osobu odběhlce, a získáno všeobecnau pochwalu, později ještě více českých her na diwadlo uwedl, mezi kterými žebravý student (17 Apr.) a Štěpán Fedinger (16 Máje t. r.) nejvíce se líbily. Po odstoupení ředitele Bully snažili se mnozí, aby žádných více českých her provozováno nebylo; ale Höpfner, jeho nástupce, pořád české hry dával. Diwadlo bylo vždy plno, ano i z okolních wesnic a měst lidé na české hry chodíwali. To pohnulo některé, aby zarazili nowau společnost diwadelní, w níž Antong, Kerner, Sewe a Zappe se nacházel. Tito s povoláním císaře Josefa wystawěli dřewěné diwadlo na Koňském trhu, wůbec *bauda* nebo vlastenské diwadlo nazvané, trvající od 6 Čerwence 1782 až do 29 Srp. 1790, a hráli zde německy a česky několikrát w témdni, což byli (12 Čerwna 1786) ohlásili jako zlatau epochu českého jazyka a herectwí. Nyní horlili spisowatelé a překladatelé o wypracování českých diwadelních her a zpěwoher, jako: Thánowé (zvláště Wáclaw), a Majober — též výborní herci — Tandler a j. Od r. 1785 až do 1790 přes 300 (dle Dobrowského) dobře i špatně přeložených a několik w nowě zhotowených kusů učiněno. Dle Tháma (Vorrede zum Nation. Lex. S. 58) přes 1000 her zhotoweno, ale k tisku nepodáno, poněwadž to společnosti jako jistina byla. J. M. C. Josef II s generalem Laudonem a Lascim (1786 19 Září) přítomen byl provozované hře: Lautníci nebo weselá bída (z něm. die Lyranten von Schikaneder), a darowal hercům 30 dukátů odplaty. Táž zpěwohra do 20 Pros. 1787 r. 45krát provozena byla. Téhož nyní dotčeného dne zpěwohra: Zámek podvodí mistra, prowodila se před arcíwéwodau Františkem, a 12 dukáty jím odměněna. W r. 1788, 27 Dubna měšťan Jiřík počal nové diwadlo za Pořickau branau Albertem a Lotau, ale brzo přestal, ano dwoje české diwadlo owšem mnoho bylo! W r. 1790 bauta na Koňském trhu stržena, a diwadlo do někdejšího (1786 zrušeného) kláštera Hibernů přenešeno, kdež prwní kus daný byla Bruncwikowa cesta do Prahy 29 Srp. 1791. Nejprvé zde častěji, potom jenom w neděli a we swátek od 4 hodiny od poledne před německým diwadlem po několika let hry české provozovány, mezi kterým časem jak toto, tak hlavní diwadlo rozličným podnikatelům často po sobě w nájem se dostávalo, z čehož takový záwod mezi oběma diwadly powstal, že Pražané té doby nejkrásnější hry provozowati wídali. R. 1791 16 Září J. M. C. Leopold II nawštíwil vlastenské diwadlo, kdež prowozen byl českým jazykem Žebravý student. Potřebný však náklad působil to, že podnikatelé příliš se utahowali, a zvláště w létě málo hostů majíce, přinuceni býwali do Karlowých Warů a do Teplice se stěhowati, tak že w Praze mnohé léto diwadlo ani se neotewřelo. Někdy obě diwadla jednomu nájemníku do rukau se dostala, jako: rytíři Steinsberku (1798). Té doby hrabě Nostic diwadlo weliké českým p. stawům prodal za 60000 zl.

Šest pánů složilo hned tu summu, a každý z nich, tak jako hrabě Nostic zůstavil sobě jednu loži zdarma, kteréž se zakaupenými nebo rodinnými ložemi posud nazývají. Steinsberkowi nájem došel. On podržel jen vlastenské divadlo, a veliké bylo od p. stawů Dominikowi Quardazonimu pronajato; brzo i vlastenské Wárowi, a od toho Zappowi přepuštěno, pod jehož ředitelstvem provozovaly se české hry u Hibernů s německými až do r. 1802, w který čas to stawení po smrti hraběte Swertsy, jemuž náleželo, prodáno jest. Wlastenské divadlo stěhowalo se tedy na Malau stranu do Raymanského domu přičiněním ředitele Fr. Cerera. W r. 1804 páni stawové od Zappe právo to koupili, a vlastenské divadlo se Staroměstským pod ředitelství Quardazoniho uwedli. Za něho w neděli a swátek odpoledne w 4 hodiny české hry, a o 7 hodině německé se provozovaly; we wlských, na kteréž wázán byl, málo diwáků míwal. Dne 30 Září 1804 první český kus (Jan Dollinger) prowozen byl. On některé zpěwohry do češtiny přeložili, a od swých wlských herců na diwadle provozowali dal. W r. 1804 7 Října u přítomnosti J. M. Císarské provozeno tu bylo: Kašpárkovo žiwobytlí a smutné skončení. W tom čase mnohé opět hry česky přeloženy a některé půwodně složeny byly, skrze Rausa, Štěpánka, Šediwého a j. Spisowatelé pro časté provozování nových českých her w spisování a překládání jich sotwa stačili, neřkuli jim dokonalosti nějaké dáti mohli, a herci ani wybraní, ani všickni Čechové nebyli. Raus, Swoboda, Sykora zasluhují z tehdejších časů chwalitebného připomenutí. Po smrti Quardazoniho (1806) stawové čeští, za nejw. purkrabí hraběte Wallisa, ředitelství obau diwadel na ředitele německé diwadelní společnosti K. Libicha wznesli s tau wýsownau wýminkau, aby české hry na welikém diwadle více provozovány nebyly, proto že theater mezi odpolední českau a wečerní německau hrau dosti prowětrati nemohl. Aby tedy wýnosnějších her českých docela nepustil, dával Libich na Malostranském diwadle w neděli a swátky ode 4 do 6 hodin české hry. Ale milovníků welmi ubýwalo po ta nepokojná léta, tak že Libich diwadlo Malostranské zrušil, aby stawowské zwelebil (1809). Po tři celá léta spala česká Thalia. Haklík († 1816 8 Ledna), Kaupowský, Wild, Nigrin a někteří jiní ujali se znova diwadla českého, a wymohli u městského heitmana rytíře z Mertensu a jeho nawržením u J. E. hrab. Kolowrata Libšteinského, nejvyššího purkrabího, aby se we dny tak nazvané normalní pro chudé ústawy česky hrálo od milovníků dobrowolných; což po nejprwé stalo se 26 Ledna 1812 prowozením Fridolína. Aučastníci té dobrowolné společnosti byli: Hynek Brinke, Ant. Kaupowský, Fr. Klicpera, Fr. Kopřiwa, Čeněk Müller, Jan Nigrin, Wácl. Sykora, Ant. Šwanda z Zemšic, J. Nep. Štěpánek, Ant. Wild, paní Anna Karlowá a panna Lenka Lencowá. K pátému prowození (Obležení Prahy od Šwedů) od J. M. C. powolení a příspěwek 1000 zl. pro chudý dům obdrželi. Na to rozmnožili společnost nowí audové: Jos. Hawelka, Wácl. Klicpera, W. Machek, J. Mareš, F. Nebeský, F. Pleskot, W. Růžek mladší, W. Swoboda a J. Haklík; paní Antongowá a Šopowá, panna F. Gybowá, Anna Šwamberkowá, K. Ledererowá, Barb. Sukowá, i Anna Musilowá. Po šestém předstawení nabyla společnost zvláštní pochwalý od zemského řízení, a pomoci ředitele Libicha a j. provozowala až do r. 1815 osmmecitma předstawení, a odwedla k ústawům dobročinným 17,614 zl. 37 kr. Hry byly na wětším dile od J. Nepom. Štěpánka sepsané, kterýž od J. M. C. dekretem pochwalý a (1820) čestným penízem poctěn jest. Brzo na to wydáno poručení, aby se w normalní dny žádné diwadelní hry neprowodilo, čímž opět diwadlo české zmizelo. Ještě w r. 1820, (21 Máje) J. M. C. s císařowicem Ferdinandem arcikn. Rainerem a s dworem byl w diwadle, kdež na jeho wýsownau žádost hráli weselohru w české řeči, a první jednání z něm. hry. W r. 1821 toliko jednau hráno (25 Března), 1822 dwakráte, 2 Ledna a w Září; při po-

sledním provozeno Beraunské koláče u přítomnosti J. K. W. arcikn. Frant. Karla, kteréž mu i w Brně (28 Října 1822) představeny. Mimo hlavní diwadlo zde onde někdy hráno, jako r. 1818 we Wimrowých sadech od společnosti měšťan, některé starší hry z doby Steinsberkowsky atd. provozujících; dobře spravené ač w malém okrsku bylo domácí diwadlo Teusingerowo w Hibernské ulici, kdež posléze opera Pražští sládci s nowau od Bartáka hudbau provozena (1823). W jiných městech, i kde stálý theater mají, buď nikdy, jako w Litoměřicích, buď málo kdy, jako w Plzni, česky se hraje, tak že každé české představení mezi památnosti věku náleží. W Praze přičiněním Jana Uhlíře a některých jiných, nejwice akademiků (1823) wymożeno opět dowolení k dobrému ústawu dáti několik her českých, jako: Diwotworný klobauk od prof. Klicperry (30 Srpna 1823) a j. Opery české na veřejném diwadle již na 20 let neslycháno. Potěšení to obnowil Sim. Macháček přeloženau Rodinau šwejcarskau (28 Pros. 1823) a Wodařem, w kterých zpěwem wýtečnými se učinili Krow, Hofmann, panna Komet, Králowá a j. Obě opery důkazem býti mohau, že werše časowau měrau spravené k zpěwu nejwlastněji se hodí, a jazyku k libozwučnosti pomáhají, jakauž se toliko wlský honositi může. Střelec kauzedlný (čarostřelec) J. Štěpánkem přeložený dwakrát t. r. daný (po třetí 23 Kwětna 1824, jen dwa akty u přítomnosti J. C. M. dwora a jiných wysokých hostí), wděčně přijat jest od milowníků českého diwadla. Nyní přičiněním téhož p. Štěpánka (spoluředitel diwadla) powoleno dáwati každau neděli odpoledne před německým diwadlem bru českau; počato 28 Září Laupežníky na Chlumu, a hráno až do sw. Jana Nepomuckého kromě postu a masopustu. W letní době toliko německy se hraje. W nowějších dobách nějaký čas hrálo se w Štögrowě diwadle w Růžowé ulici. Weliké předsewzetí ustawiti zvláštní diwadlo české posud newykonáno. O jednotlivých hrách w Praze i w kraji úplná známost nalézá se w časopisech, nejwice w Kwětech a Wčele. Zásluhy o diwadlo kromě již jmenowaných nejnowěji dobývají sobě Tyl, Kaška, Püner, Kolár a j. — K řečnictwí českému málo příležitosti; pročež málo několika plodin sem náležejících počítáme. (O duchowním doleji). Množstwí denníků německých, dílem k nám docházejících, dílem zde wyhotowených, pobudilo Čechy k následowání. Od roku 1786 učitel lidu (z něm. Junga) wydáwán po tři léta. Nejmenowaný kdos ohlásil přítele českého a morawského národu z okresu hospodárstwí a mrawů, též cwičení mládeže, ale pro nedostatek čtenářů newydal. Podobně F. Procházka podniknutím K. Widtmana ohlášenau (1786) sbírku kronik českých a historie domácích skutků od Dalimila až do Beckowského, historie národů cizích, a kněh umění božího newydal, ale toliko částky: Dalimila, rytíře křesťanského a některé jiné knížky na swětlo wynesl. Téhož r. 1786 pokusili se Ondřej Plachý, Aug. Doležal, J. Hrdlička, J. Rybay a j. w Uhřích o wydání spisu téhodního, obsahujícího mnohé pěkné věci ze všelikého umění, pod nápisem: Staré nowiny atd. ale nebylo dosti čtenářů, a tudy oni přestawše wydali swau zásobu po hromadě w knize: Spolusebrání rozličných spisů (1790—1). Tomsůw měsíčník po roce, pautník po půl létě, český pak lidomil s 14 swazkem přestali. Důležitější slohem jsau Hlasatel J. Nejedlého, kteréhož 4 roky, a prwotiny umění od J. Hromádky, jehož 5 roků wydáno. Powídatel a potom pod jiným jménem Kratochwilník jednoho spisowatele (Syohry) dílo jest. Rozmanitosti J. Hýbla uwázly swazečkem R. Hylls jeho po třech pololetích. Při nowinách českých, jak to již W. Kramerius činíwal, wydáwáno též sbírky zábawných a naučných spisků pod rozličnými jmény: Dobrozvěst, Čechoslaw, Zwěstowatel, Rozličnosti, kteréž přešly do České Wčely od r. 1834 vycházející. Téhož roku počaly Kwěty. Dobroslaw prof. Zieglera, cestau půwodní Zdirada Poláka do Italie, a jinými spisy znamenitý po 12 swazku jméno změnil w Milozora. Jindy a nyní, Wečerní

vyrazení, Čechoslaw (nowý) Wlastimil, Pautník slowenský, Swětozor, Dennice jsau jména ostatních posud vyšlých časopisů nedlauho trwalých, jichžto aučel wůbec byla zábawa a poučení. Wyšší záměr mající Časopis musejní od r. 1827 wydáwaný naděje se delšího kwětu, jsa obdařen trwalými prostředky. Pautník Házowců redigowan od K. Zapa Dubnem r. 1846 cestu swau nastaupil, s nimž Tylůw Pražský posel téměř jednočasně jako o záwod wyslán. Wyššímu umění a wzdělanějším čtenářům odhodlán jest Krok prof. J. S. Presla. Z mnohých něm. románů a zábavných spisů, jichž po ta léta jiní jiné z přízně čtenářů neustále vyháněli, wždy také některý česky promluwil, mezi nimiž ti, které Krameriusowau práci wydány, čistotau jazyka nad jiné jsau lepšf. Za našich dnů nejwice wzdělawáno pole zábavných spisů. Netoliko časopisy téměř wšecky podávají powidky a báchorky, přeložené i půwodní, ale i sbírky jich pod jménem bibliothek se zakládají. Mnoho tu utěšeného pro srdce i rozum, wice ale ještě takowého, ježto pokaženau krasochut od jinud k nám uwádí; obrazy třeštiwými nelibost a omrzlost působí. Jan z Hwězdy (Marek Jind.), Tyl, Malý, Ehrenberger, Sabina, Chocholausěk, Tomsa, Mikšíček, Pečírka, Šwihlík, Pohořelý a j. w tom poli pracují. Ze staré Římské a řecké literatury wždy ještě málo se přeložilo, ač toho možnost některé zdařilé pokusy dowozují. Homerowy Iliady pilný překlad od Wlčka, Odyssey prosaický od Lišky wydán, Virgiliowy selanky od Winařického, Aeneidy částka od téhož; Horaciowy ody od Šíra posud jen z částky tištěny. Sałlusta Waněk, Aur. Victora a Flora Chmela, Marka Aurelia zápisky a Eutropiowu hist. Šír, Ovidiowy heroidy některé Sušil a Marek Ant. přeložili. Hájek Luciana část dílem wydál, dílem w rkp. zůstawil. Historie vlastenské znamenité sice částky máme, jako jest Pelclowa kronika, širší, důkladnějšf, pořádnějšf, a ke čtení utěšenějšf než jeho německá, ale jen až po Karla IV jdaucí, pak příběhowé za Ferdinanda I a Maximiliana Janem Zimmermannem z dobrých pramenů wydání; a wšak celé historie české jedním duchem a pérem kritickým psané posud se nedostáwá ¹⁾. Nejcelejšf posud jest Pabstowa Hýblem zčeštěná. Stručná hist. české země konečně podána jest Tomkem a Malým. Tim méně se nám posud wšeo-
 obecne obšírnějšf historie dostalo. Širšího a na ten čas dostatečného obsahu historii wyhotowil nejnowějšf prof. Smetana. Krátká wšeo-
 obecna historie nám dána od Šoltysa, důkladnějšf od Tomka. Nade wšecky posud wydané vyniká stará historie Slowanů pod jménem Starožitnosti slowanské p. Šafařika do němčiny, polštiny i ruštiny již přeložená. K známosti jiných stran swěta některé spisy z německého slauží; půwodní cesta jest Zdir. Poláka (w. Dobrosław.), J. Kollára do Italie a K. Zapa po Haliči. Užitečná w historickém a zeměpisném ohledu jsau wydaná popsání některých měst, jako Králowéhradce, Mladé Boleslawi, Plzně, Krupiny, Wysokého Meyta, Prachatic, Rakowníka a j. též osob a dějů některých znamenitých. Kronika Beraunská od děkana J. Seidla, Po-
 děbradská od učitele školního Minettiho jsau posud w rkp. Nowiny, o něž Kramerius nejwětšf posud zásluhu měl, od r. 1782 až do našich časůw také českým jazykem nepřetrženě, brzo jedny, brzo dwoje (oboje r. 1809 počítaly 500 odbíračůw), až i některý čas (1812 — 6) čtwerý najednau, owšem jedny druhým na ujmu vycházely. Od r. 1783 až do 1786 wydávaly se nowiny slowenské w Prešpurku, skrze Lešku. W r. 1824 F. z Šenfeldu oboje Pražské skrze dwa redaktory, J. Lindu a F. Tomsu wedl; rokem 1825 toliko jedny s Čechoslawem skrze F. Tomsu wydával, druhé stawowský tiskař Háze tlačil, maje to za powinnost přiwtělenau ku práwu wydáwaní německých nowin, kteréž po Šenfeldowi najal, což od r. 1846

1) Naději máme, že p. Palacký swau wybournau historií, kteréž prwní díl w českém jazyku nyní se tiskne, nás budaucně zauplna obdaří.

Medau na se přewedl. Historie církevní a literární také některých přídawků v té periodě nabyly. Zeměpis všeobecný poprvé saustawně pojat Karlem Šádkem, nowěji Lukšem a nejdůkladněji Zapem. Také Balbi z franc. přeložen. Atlas český Merklassem zhotowen. Mapu ethnografickau Slowanstwa celého s výborným wyjasněním vydal p. Šafarik. Částeční opis země české a uherské již dříve dobré vzdělawatele nalezl. Topografi českau Dunder Plzeňským krajem započal. Stránka libomudrců, jakož okolnosti od dáwna nesly, vždy toliko prostonárodní zůstávala. I v této periodě přes 40 let newyšlo nic saustawného, anobřz spisy pauze k lidu obecnému mluvíci: nawedení k maudrosti a ctnosti, wzbuzování k lásce vlastenské a powinné země pánu wěrnosti, jakž toho potřeba času žádala, naučení některým částkám řádu politického, k. p. o hašení ohně, obstarání chudiny, zvláště ale wychování dítek, ta oblíbená nowějších část nauka; wydáno prospěšné nawody k wychování učitele, a množství, owšem nejvíce přeložených, spisů pro mládež, mezi nimiž i lepší, jako Kampowy některé, Salcmadowy se nacházejí. Prizniwé češtině zákony (1816) posilily některé vlastence k smelejšímu u wědách a umách pokroku. Takž i wychowatelství prospělo. Od r. 1833 vychází časopis Přítel mládeže, překládají se na mnoze spisy pro mládež Schmiedowy, Niericowy a j. Činní v tom nad jiné shledání Wlasák, Tomsa, Sláma, Swoboda, Pečírka a j. Na filosofii, přírodopis a přírodopyt zvláštní zřetel obrácen. Logiky 1820 poprvé vyšle, druhé zmnožené wydání spolu s metafysikau 1845 ostaráno ¹⁾. Dušeslowi, základowé pýtwy, leboslowi, ssawectwo, rostlinstwo, nerostopis, lučba, fysika wědecky vzdělány; i prostonárodně a školám nižším o plodinách přírody psáno. Čelnější spisowatelé té třídy byly: Marek, Hyna, Presl, Staněk, Amerling, Smetana, Kodym. Fysiky Michálkowa (1819) a Šádkowa (1835) byly starší pokusy w té wědě. Arithmetika saustawná po Wydrowé (1806) opět ladem lehla. Pro školy dobré jsau pomůcky od Radla, Hyny, Michla, Přibíka. Zindlůw úwod a Kuklowo umění počtářské také po česku hlaholá.

O hospodářství polním i domácím jednáno wůbec i zvláště, jako o wčelách, dobytku, štěpařství, lesnictví, ano i o kuchařství. Jiří Wolný jest wzor idealní polního hospodáře, kterýž od spol. hosp. dostal wysazenau odměnu. Wznikly i časopisy hospodářské: Naučné listy od r. 1838 z něm. p. ryt. Kaliny a Žiwa, spis rolnický a lesnický od r. 1842. — Technologie pro nedostatek názwů dluho pusta ležela, až newunawený Presl překladem Poppe a časopisem technologickým vzdělávání její obtížné započal. Mnohé dobré naučení při kalendářích od společnosti hospodářské německy a česky wydáwaných se nalézají. První kalendář tolerancí w českém jazyku 1789 na swětlo wyšel, r. 1799 pro uložení štempel na wšecky kalendáře, w kterých historické zpráwy, pohádky a podobné věci se nacházejí, wydáwan býti přestal. Nicméně podobné kalendáře z počátku předešlého desítiletí na swětlo wystaupily a sice Fejerpatakého (1830), Spurného (1831), Medaua (1832), Gastla (1837). Lékařské a právní umění jen z prostonárodní strany česky vzděláwáno, kromě porodnictví, kteréž se saustawně w jazyku také českém přednáší. Ostatně lékařské spisy té peridy wztahují se wůbec na zachování zdrawí a některé jemu škodliwé předměty, zvláště pak na ochranné neštowice, choleru, konečně na nemoci dobytčí. Práva a zákony wětší, jako řád saudný, všeobecné práwo městské atd. w obzvláštních knihách a sbírkách pro sebe tištěné, menší

1) Co od Museum. w té věci posud činěno, wztahuje se pauze na vzdělání mluwy filosofské, w té naději, že swým časem národní mudrcowé powstanau. Jest ale welice přáti, aby se toho ne systematictů jedinowěrci a cizími saustawami pomatení nedomudrci, nébřz bezpředsudně rozumující myslitelé prawoslowanůtí ujímali!

a běžná nařízení německým a českým textem vedlé sebe vycházejí. Trestní zákon w přestupcích aupadkových Čelakowským zčeštěn (1835). Palkowič a Tablic Slowákům některé zákony a sněmy uherské přeložili. K potřebě obecné w sepsání všelikých listů a spisů kancelářských Čechům nejedněmi příklady sebranými poslouženo. Právní sekretář od Fayla (1838) lepší češtinu uwésti snažen byl. Neoceněný w tom ohledu jest Palackého archiv český, sbíraje psaní saukromná: státní, dopisy, zápisy, sněmowní věci, výpisy právní, nálezy atd. Bohosloví s duchem snaželiwosti wětší než byla za předešlých wěků, spojené, wíce prawé pobožnosti a mrawopočestnosti než hádek pílilo. Biblí katolická měla učeného opravitele F. Procházku; nekatolická w Prešpurku a Berlíně, w Kyseku (1845) wydawatele nalezla, ano i českau-konkordanci opatřena. W slowenském nářečí wyšla biblí 1829. Ze sw. otcůw přeložen Cyprian (1825) Augustin o městě božím (1829 — 32), Klemens, Ignác a Polykarp (1837). Výborná pomoc wědám bohoslowným jest Časopis pro kat. duchow. od r. 1828 pod dohledem konsistoře Pražské vycházející. K němuž přidružití se hodlá páně Štalcůw Týdenník (1847). Toliko odstupování k nekatolikům po uведенé toleranci k některým spisům polemickým příčinu dalo. W dogmatických spisech nowých slyna: Tomek, Král, Zahradník, Jirsík, u protestantů: Salatnay, Šulek, Šoltis, Leška. Biblická historie, wyučování we wíře dospělých i nedospělých, wyklady, postilly nejedny sepsány; zwlastě ale kazatelství nad předešlé wěky wyniklo. Okolo r. 1775 powstala w Praze společnost kritiků, kteří kázání w chrámech držena posuzowali (prof. Chládek na čele jich); ale nalezli hodného jich zástupce w nejmenowaném Fr. Procházce. Kázání, zwlastě posledních let, nejen přeložena, ale i půwodní w sbírkách i po různu k rozličným příležitostem sepsaná, na mnoze vycházela, z nichž některá jak wěci tak slohem řečnickým chwálná. Stapfowy rozwrhy kazatelské w češtinu Hyblem uwedeny. Wydawatelé kázání w nowější době jsau: Kučera, Šediwý, Rokos, Wambera, Dworák, Zimmermann, Hawránek, Martiny, Hora, Škoda, Trnka, Tupý, Jakaubek, Bláha, Čermák, Stránský, Kautský, Procházka, Marek, Kollár, Rešetka, Feigerle, Kosec, Zahradník, Čeněk z Wartembergu a j. Pastýřské bohoslowí saustawně i w částkách některých k prospěchu duchowního pastýře pojednáno; mnohem pak hojněji spisy wzdělawatelné, nábožné a liturgické pro lid sepsány, přeloženy a wydány.

V.

Spisowé oddělení šestého.

A. MLUWOZPYT.

a) Obrana českého jazyka.

1. KARLA THÁMA Obrana jazyka českého proti zlobiwým jeho utrhačům, též mnohým wlastencům, w cwičení se w něm likaawým a nedbalým sepsaná. W Praze u Jana F. z Šenfeldu, 1783 w 8. str. 48. Zlomek w Toms. Chrest. str. 216.

2. Sláva a výbornost jazyka českého od J. Rulíka, w Praze 1792 w 8.

3. Von den Vorzügen der böhmischen Sprache von Franz Tomsa, Prag 1812 w 8. (s českými příklady).

4. Apologia, to jest obrana, kterau se odrodilci, jenž od své národnosti slowanské od-

stupují, brániti chtějí, ti pak, kteří o ni stojí, posilniti se mohau. Sepsána od Ondříslawa z Prawdomluwic (J. KOLLÁRA); w Budíně, literami J. Gyuriana a Mart. Bago, 1841 w 8. str. 40.

5. Řeč o lásce k vlasti P. S. II wyd. w Praze 1845 str. 20.

6. Práva naši řeči a národnosti. Wydal Dr. Fr. Cyr. Kampelík, w Praze 1845 u Jar. Pošpíš. str. 39 w 8. [Úwaha od Dr. Strobacha we Wtle 1845 č. 82].

7. Hlasowé o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky. Spisů mus. č. XXII. W Praze 1846 str. VIII a 224 w 8.

Proti tomu wydal Harban: Slovenskje pohľady

na vědi, umění a literaturu. Díl I. sw. 1 w Skalicí, 1846.

8. W časopisech: a) *Kram. Now.* Wolání k Slowanům, aby jazyka swého pilni byli, od Jiř. Palkowice, 1802.

b) W Hlasateli. J. Nejedlého O lásce k vlasti I. 5. k wlastencům IV. 3. *Rautenkrance* list III. 7. Řeč při uwezení přednášení češtiny I. 485. Pročby se mělo w hlavních školách také česky učití IV. 72. J. Jungmanna Rozmlauwání dwoje o českém jazyku I. 43. 321.

c) We Wid. listech: *Antibohemia* od J. J. r. 1813 listů 46.

d) W Čechoslawu: O mateřské řeči wůbec, a jak národnost zachowati. Z archivu Hormayerowa přel. od *Slány* 1824. Wšimání morawčiny od Šembery, 1831 V. 37. 40. Odpověď na to od Čecha Längera 41 — 47.

e) W Kroku. Kdo číná, kdo trpí křiwdu? od A. J. I. 3. 64. Český jazyk z ohledu na bohatost s jinými porownaný, 1831 str. 623. Srownání spoluhlásek a samohlásek atd. 624.

f) *Čas. mus.* Král Ludwik a řeč česká, od Palackého, 1828 IV. 114. O českém jazyku úsudek Luk. Hornického, Poláka, w XVI stol. od J. J. 1830 293. Jazyk český na dworě litewském w XV stol. 1831 str. 280. O různění českého jazyka od J. J. 1832 str. 165. Mluwnické přednosti řeči české w přirownání s jinými slowenskými sestrami od W. Hlinky, 1835 str. 163. O literních swazcích Slowáků s Čechy a Morawany w někdejší i nynější době, od B. Tablice, 1842 str. 579. Prostrfedeck, jakby po gymnasiích českých a morawských i slezských, ohledem wyučowání w jazyku českoslowanském Nejvyšší wůli poněkud zadost učiniti se mohlo, od prof. J. Chmely, 1843 str. 532. Slowo o české národnosti, od E. Wocela, 1845 str. 258. O nowé písemné řeči na Slowensku, list p. J. Záborského k p. Fejerpatakymu, 1845 str. 123.

g) *Jindy a Nyni*, mluwnici slowenčiny u národů cizích, od J. Kaubka, 1833 II. 24.

h) *Hronka*. Předmluwa a domluwa od Kuzmanyho 1836 I. 8 — 19.

i) *We Fejerpatakymu kalendáři* na r. 1836 — 7. Slowenčina.

k) *Plody* 1836. Řeč od Hodží str. 58.

l) *Květý*. Potrebnost jazyka českého pro lékaře a hojiče, od W. Staňka, 1834 str. 113. Proč jsem Čechem? Od Tyla, 1826 příl. 53. Wlastenkyním k nowému r. 1838 od bar. Villaniho. O jazyku českém, Now. Kwětů, 1842 str. 10. O společné mluvě českoslowanské, tamž str. 21, 25 od Kampelika.

m) *Česká wěcla*. Zdaž dokonalá známost češtiny Čechu, církwi a státu prospěšná a užitečná jest čili nic? 1839 str. 3. Z denníka mladé Morawanky (Marie * *) Wšel. 1845 č. 24. Srownává se wlastenství s náboženstwím? č. 59.

n) *Rozličnosti Pražských novin*. Krátkost jazyka českého, 1829 č. 54. Walašský jazyk č. 82. Nešťanná chwála slowenské řeči z ust Wlachů, 1832 č. 51. O potřebě w zemi obecnému jazyku náležitě se naučiti, od *Ludwika*, 1833 č. 53. W jaké powěsti jest Čech a vlast jeho po cizině, od téhož č. 55.

o) *Wlastim*. 1842. Slowo k pannám českoslow. od W. Št. 45.

b) Prawočtení.

9. Normalni školní knížky: a) *Abecední tabulka*. b) *Dokonalá slabikowací tabulka*. c) *Slabikář* obsahující w sobě způsob, jak se ditky mají učit písmy znáti, slabikowati a čísti, w Praze nákl. c. k. praw. školské kněhotisk. 1775, 1778, 1780 w 8. d) *Slabikář* pro sedlské školy w c. k. zemích. e) *Slabikář* pro městské školy w c. k. zemích. f) *Slabikář* pro žáky helwetské a Augšpurské konfessí w c. k. zemích, 1782 w 8. 1801 w 8. Wšecy tyto knížky posud se často znouw tisknou, asi 5000 wýtisků každého druhu.

10. *Slabikář český*, w Litomyšli w 8.

11. *Slabikář přirozenau a welmi snadnu nauku k čtení obsahující, dle které ditky w krátkém čase dobře čísti naučeny býti mohou*. We Wacowě r. 1801, 2hé, 3tí 1804, w Prešp. u Š. P. Webra, tamž 4té r. 1806 str. 48 nawedení k latinsk. i k uhersk. čtení krom slowenského obsahující.

Tento slabikář Dan. Bocko spisowatel jeho Institutu Prešpurskému, jehož péči se wydává, darowal. Přetistěn w Praze 1816 w 8. s nadpisem: *Abecedář nejnowější aneb nauka k čtení*.

12. Fr. Tomsa Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, Sylben und Wörter nebst Leseübungen, Prag 1801 w 8. stran 80.

13. *Slabikář*, z něhož se ditky litery znáti, slabikowati a čísti naučit mohou, w Prešpurku 1804 w 8. str. 32 (od ZIKM. PAULINIHO). S přidawkem uherským, tamže u Wiganda, 1836.

14. *Elementarní knížka k německému čtení a pojmenowání nejobecnějších věcí a jejich wlastností pro mládež w českých místech*, od JANA SCHMITTA, w Plzni 1818 w 8. str. 47, též 1826 w 8.

15. *Slabikář pro školy welebného Baňského okolí*, wydaný od literní společnosti téhož Baňského okolí. První wydání nákladem literní společnosti b. o. We Wacowě 1820, písmem Ant. Gotliba w 8. tři archy. Podepsán B. T. t. (BOHUSLAW TABLIC, tajemník).

16. JANA JAWORNICKÉHO Kratochwilné poučení, jakby se ditky česky i německy slabikowati a čísti w krátkém čase naučiti mohly, w Praze 1820 w 8. též 1830 u B. Háze.

17. JANA KOLLÁRA: *Slabikář pro ditky s přidawkem latinských článků k čítání*, péči a nákladem církwe ew. slowenské Pešťansko-Budinské, w Pešti písmem Mat. Trattnera, 1826 w 8. str. 24.

18. ANT. TRNKA: *Uwezení k brzkému něm. čtení atd. pro české ditky*, 1826 w Plzni str. 52, w Klatowech 1833? J. C. Braun (w Praze u Neureutra).

19. *Česká abeceda w 26 obrazech*, od Machka, 1829.

20. a) *Slabikář chlapecí* od Fejerp. w Lewotí u Jana Werthmüllera, 1830.

b) Slabikář děvčecí od téhož tamž 1830.
21. J. N. SYKORA: Poukázání k důkladnému poučení českého i něm. čtení jakož i praktické cvičení v rozumném a mluvení nejpotřebnějších poznamenání i průpovědi v obou jazycích. [Anweisung zur gründlichen Erlernung atd.] v Praze 1833 v 8. str. 116.

22. FR. STUDENÝ. Nejkratší nawedení ke čtení, v Praze 1834 v 8. str. 71 u W. Špinky. [Pos. od Franty we Wčele 1834 č. 5—7].

23. Slabikář německý a český, we Widni v 8. (b. r.?) 6 archů.

24. Slabikář něm. a český [Namenbüchlein etc.] pro městské školy, v Praze 1836 v 8. str. 160.

25. Slabikář (menší), s přídawkem uherským snadným způsobem sepsaný od JANA FIZELE, w Lewoči, 1836, též w Prešpurku u Wieganda 1836.

26. Česká abeceda aneb malého čtenáře knížka první. Sepsal K. Winařícký, w Praze, 1838 w 12. arc. impr. 3 archy. [Porow. Kwěty příl. 1838 str. 93].

27. Malý čtenář, aneb čítanka pro malé ditky od JANA SWOBODY, w Praze u Pospíšila, 1840 w 12. str. 75. [Prw. Kwěty 1841 str. 6].

28. Tři sta šedesát pět propovědi z učení o mravích, powinnostech, čností a náboženství atd. 1 a 2 díl, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1835 w 8. od K. FEJERPATAKYHO. Též 1 díl s uherským, něm. a lat. přídawkem, 1840 str. 72. Též 1 díl po třetí, 1842, a II díl po druhé 1845, 6 1/2 archu tamž.

29. Malá čítanka s několika abecedami, jakož i nawedení ke čtení a k prawopisu od J. W. Šumawského [FRANTY], w Praze u Pospíš. 1841 w 8. str. 104.] Por. Now. Kwětů 1841 str. 63; 1842 str. 69, 74].

30. Jaromirowa první kniha ke čtení, od JANA Č. FORMÁNKA, ku prospěchu opatřowny pro malé ditky, w Klatowech, w Praze 1842 u synů B. Háze w 8. str. 87 a 25 wyobrazení na tabulích. [Por. Now. Kwětů 1842 str. 36].

31. Slabikář a čítanka pro menší ditky, w Ratiboři 1844 u Bognerových dědiců wel. 8. str. 112. [Por. Kwěty 1845 str. 16].

32. Nawedení ku čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, aneb: Opozdílý předchůdce, od JOS. FRANTY ŠUMAWSKÉHO, w Pr. 1845 u J. Spurného str. 18 w 8.

33. W Časopisech a) w Rozmanitostech: Prostředek, když děti místo g a k wyslowují i neb d, od F. ŠPINKY, J. 79.

b) Přítel mládeže. Saustawný náwod k rozumnému čtení, 1828 I. 92. Poučení, jak při poznání písmen, slabikování a čtení učitel pokračowati má, 1828 IV. 3. 1829 I. 6. který způsob nawedení

dítěte ke čtení zdá se prospěšnější? 1831 IV. 7. Připomenutí o čtení od W. Duška 1835 II. 101. Jak by se ditky k prawému a čistému mluvení uwdiou mohly J. Fr. Knížek (1839) — Illáskowáni, čili nejkratší nawed ní ke čtení od Kalendy W. 1842.

c) Rozličnosti Pražsk. nowin. O čtení, 1826, 231.

d) Čas. mus. Slowo o rozdilu a wyslowení hlásek i a y od J. Krbce, 1844 str. 589. Rozepře mezi písmeny od J. J. 1842 str. 252.

c) Prawopis.

34. Jos. Rosenthalera a) Opella in 7 capita distincta, quibus errorum, qui in bohemia scriptione tum in typo sunt, causae expenduntur. Pragae 1779 w 8. str. 110.

b) Hvězdička pisate k dobrému psaní českému wedaučí, ku prospěchu škol českých wydaná atd. w Praze 1781 w 8. Přidána jest Obrana knížky Opella atd. proti Dobrowskému. Recensí této hvězdičky w. Lit. Magazin von J. Dob. 1 Stück S. 93.

35. Čtyry gruntowní tabule ku prospěchu mládeži slowenských škol, w Trnawě 1780.

Jest část Josefínské grammatiky německé, na dobropisemnost slowenskau obrácené str. 3.

36. Orthographie česká, aneb naučení, jak se má dobře česky psáti, w Praze 1780, 1793, 1810 a často posud.

37. Příwod ku dobropisemnosti slowenské, w Trnawě, 1780 w 8. str. 47.

38. FR. TOMSY a) Uwdení k české dobropisemnosti w c. král. zemích, w Praze 1782 w 8. 1784.

b) Ueber die czechische Rechtschreibung. Prag 1802 w 8. str. 32, (připojeno 13 českých básní).

c) Grössere czechische Orthographie. Prag 1812 w 8.

39. Čechořečnost, tauž řečí mluwicím složená a we dwau dílich obsažená, totiž w dobropisemnosti a zpěwomluwnosti, skrze Jiřika Petrmanna, českého kaz. w Drážďanech, w Prešpurku, 1783 w 8. str. 48 u Š. P. Webersa. Pod spráwau Štěpána Lešky toho času kantora a warhaníka. W dobropisemnosti přiliš mělký.

40. Prawopisnost řeči české (též něm. Wahre gegründete Rechtschreibart etc.) od Wäcsl. Pohla, we Widni 1786 w 8. u Tom. z Trattnerů. (Chybná).

41. ANT. BERNOLÁKA a) Dissertatio philologocritica de literis Slavorum, Posonii, 1787 w 8. (prostoslowácky).

b) Linguae slavicae, per regnum Hungariae usitatae orthographia ib. (připojena k první).

42. K. THAMS Methode in kurzer Zeit acht böhmisch auszusprechen, zu lesen und zu schreiben. Prag 1800.

43. Nejhlawnější prawidla slowenské dobropisemnosti, kterážto spolu sebral Sam. Čerňan-

ský, w Śtáwnici u J. F. Sulcera, 1802 w 12. str. 24.

44. Československá grammatika (liternice) od PAWLA ŠRÁMKA, w Prešpurku 1805 w 8. Jest toliko dobropisemnost, dobře psaná, str. 32.

45. Prawopis ruskočeský od ANT. PUCHMAYERA. W Praze 1805 w 8. str. 68.

Učí česky psáti ruskau literau, a srownává mlunwíky obau těch jazyků, stručně.

46. Prawidla české dobropisemnosti od ALEŠE PAŘÍZKA. W Praze 1813, 1815, 1819 w 8. str. 94 1831 str. 94.

47. Německá dobropisemnost od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1817 welk. 8. str. 94 u Boh. Háze.

48. Prawopis český podlé základu grammatiky J. Dobrowského od WÁCSL. HANKY. W Praze 1817, 1821 w 12. 1833 pooprawené str. 84, 1835 u Špinky str. 94, 1839 w 16. str. 93. Po šesté 1844 w Praze.

49. Auplná dobropisemnost německá po německu i po česku sepsaná od J. ŠMITTA. W Písku 1819 w 8.

50. Orthografia aneb prawidla prawopisemnosti morawsko-slowanské řeči od FRYČAJE. W Brně 1820 w 8. (chybná).

51. Prawidla české dobropisemnosti atd. od JANA JOS. FILČÍKA. W Hradci Králové, 1822 w 8.

Na způsob Möswowy německé psaná, s příklady mnohými, ostatně dle prawidel Pařízkowých. Druhé oprawené a rozmnožené wydání s připojeným diktováním atd. tamž 1827 w 8. str. 290.

52. O počátku a proměnách prawopisu českého a w čem tak nazwaná analogická od bratrské posawad užíwané orthografie se rozděluje atd. w Pr. 1828 arcib. tisk. w 8. str. 16.

Tento spis dal přčinu k následujícím brošurkám. a) Widerlegung der sogenannten analogisch-orthographischen Neuerungen in der böhm. Sprache v. J. Nejedlý 1828, Prag S. 20. b) Beleuchtung der Streitfrage über die böhm. Orthogr. v. J. Jungmann, Prag 1829 S. 83, 8. c) Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orth. v. J. Palkowicz, Pressburg 1830, 8.

53. Saustawa jazyka česk. z hlediště prawopisného, od J. JUST. MICHLA. [Podlé Hanky]. W Praze u B. Háze, 1836 wel. arch.

54. AUSOBSKÝ KAREL. Pojednání o výslovnosti syllab *di, dí, ni, ní* atd. [Michl str. 348].

55. Německý prawopis pro Němce a Čechy, mimo cwičení prawopisné w stejné a podobné znějících slowech, w 570 průpowědích, od K. ŠÁDKA. W Hradci Král. 1839 česky a něm. w 8. str. 214.

56. Česká dobropisemnost, anebo: Nejkratší způsob naučiti se dobře česky psáti, zvláště ku prospěchu školní mládeže. W Praze arc. impr. 1840 w 12. str. 24. Od FR. ČELAKOWSKÉHO.

57. Böhmische Rechtschreibung von A. ŠEMBERA etc. Olmütz b. Alb. Skarnitzel, 1841 w 8. str. 63.

58. Česká dobropisemnost od WLASÁKA, 1741. [Posudek w Now. Kwětu 1841 str. 66].

59. Nejkratší způsob dobropisemnosti české dokonale se naučiti. Wyňato z mlunwice, kterauž složil J. ZIEGLER. W Časlavi 1842 w 12. str. 34.

60. Grundzüge der neuen Orthographie der čech. Sprache, sammt Uebungsaufgaben zum Diktandoschreiben. Wien 1846 (1845) [Posudek w Kwětu 1845 str. 444].

61. Prawopis českoslowanské řeči co příruční knížka s mnohými příklady pro učitele, pěstauuny, rodiče ku prospěchu mládeže tak sestawený, aby se mu snadným způsobem naučiti mohla. Od Dr. FR. KAMPELÍKA. W Praze w kněh. K. W. Medaua, 1845: tr. VIII. a 70. Dílek II. 1847 str. 91.

62. Prawidla českého prawopisu, praktickými příklady wysvětlená pro učitele českých škol, zvláště pro kandidaty stawu učitelského, w Pr. 1846 w c. k. skladu norm. školních knih.

63. W Časopisech.

a) *Květy*. Máli se psáti byste čili by jste? 1834 w 24. Stenografie (rychlipsis), od D. KOPECKÉHO, též 157. — Jak psáti máme jména místní? Od Zapa, 1836 příl 9. O hrubém I atd. Now. Kwět. 1840 str. 75. O psání jmen českých we spisech jinojazyčných. Now. Kw. 1842 str. 17, 27—9. Důležité slovo o psání českých jmen, 1843 č. 16. Opět slovo o psání českých jmen. Now. Kwět. 1843 str. 34.

b) *Přítel mládeže*. Prawé psání liter w slabiky a slowce složených, 1834 III. 78—94, 1835 I. 73—90. Sbíрка sauhlasných slow od A. Wacka 1842.

c) *Čas. mus.* Český prawopis, dle E. Raska, od R. (P. J. Š.) 1833 str. 434. Slovo o českém prawopisu od P. J. ŠAFÁRIKA, 1843 str. 3.

d) Předpisy (krasopsání).

64. W. HANKA. České předpisy 1. a 2. swazek u B. Háze b. r. J. J. Küssel. Řecké, hebrejské, polské, ruské, srbské a uherské předpisy, mimo cwičení se w rozličných tazích. W Praze 1822 u Calve 18 listů we 4.

65. Linkowané knížky ku psání pro začátečníky a dospělejší, w Praze 1835 we 4. u Pospíš.

66. Zásoba ku předpisům a diktování, čili rozmanité, užitečné wědomosti z historie, geografie, přírodopisu atd. od J. PŘIBÍKA, w Pr. 1844 u Pospíš. str. 174 w 8. [Porow. Kwět. 1844 str. 164].

67. *Rádce* w hodinách k spasení, aneb nawrzení pro učitele k předpisům od J. J. Rainhardta, přel. a rozm. od JANA URBANA, škol. uč. w Zlonicích. W Praze, 1841 str. 120.

68. W. KRÁTKÝ. Praktická nawedení k

prwopoczątkowemu psaniu pro učitele a pěstauuny. Praktische Anleitung kleiner Kinder im Schreiben etc. (16 předpisů) přiční wel. 8. 1846.

e) Mluwnice a slowozpyty.

a) České řeči.

69. **FR. TOMSY** *a)* Böhmsche Sprachlehre, Prag 1782 w 8. (chtěl z Infin. wyhostiti literu *a)*. *b)* Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czechischen Zeitwörter, Prag 1804 w 8. str. 224 (s 11 českými básněmi). *c)* Ueber die Veränderung der czechischen Sprache nebst einer 'czech. Chrestomathie seit XIII Jahrh. bis itzt, 1805 w 8. str. 263.

70. **KARLA IGN. THÁMA** *a)* Kurzgefasste böhm. Sprachlehre nebst böhm. deutsch. und französischen Gesprächen. Prag und Wien, 1785 w 8. Opět s nápisem: Böhmsche Grammatik zum Gebrauche der Deutschen, wodurch sie diese Sprache auf eine leichte Art in kurzer Zeit gründlich erlernen können, nebst verschiedenen böhmisch-deutschen Gesprächen, Erzählungen, Fabeln, Prag 1798 w 8. 1800, 1801. Potom s nápisem: Erster gründlicher Unterricht in der böhm. Sprache, mit Leseübungen in 8. Prag 1804 str. 333. Posléz od Wácl. Hanky na žádost nakladatele (Endersa), 1821, w Praze w 8.

b) Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen, nach den Kästnerischen Sprachgrundsätzen, Prag 1815 w 8.

71. **FR. M. PELCLA** *a)* Typus declinationum linguae bohemicæ nova methodo dispositarum, Prægae, 1793 (dle nawržení Dobrowského). Po druhé: Typus declinationum ex grammatica Pelcliana, 1795.

b) Grundsätze der böhmischen Grammatik, Prag 8 wel. 1795, 1798.

72. Naučení kratičké, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od **JILJIHO CHLÁDKA**. W Praze, 1795 w 8. (Z dobrých pramenůw).

73. **JOSEFA DOBROWSKÉHO** *a)* Slowo Slavenicum, in specie Čechicum, Prægae, 1799 we 4. 1^{1/2} archu.

b) Bildsamkeit der slawischen Sprache an der Bildung der Subst. und Adjektive in der böhm. Sprache dargestellt. Prag 1799 in 4. (Připojeno k jeho: Wörterbuch etc.)

c) Lehrgebäude der böhm. Sprache, Prag 1809, 1819 8. wel. str. XX a 326.

74. Böhmsche Grammatik von **JOH. NEJEDLÝ** I. B. Prag 1804. II. praktischer Band, 1805 w 8. Po druhé w jednom dílu oba spojil, pod nápisem: Praktische böhmische Gram-

matik für Deutsche. Prag 1809 w 8. str. 367. Po třetí. Prag 1821 w 8. str. 384 (7000 wýtisků). Po čtvrté 1830 bei Widtmann in Commiss. S. VIII a 416.

75. Grammatika česká, aneb učení, jak se česká slova uchylowati, spojowati a psáti mají, od **J. ŠMITTA**. W Praze 1816 w 8. str. 208.

76. Prawidła řeči české, od **FR. NOWOTNÉHO** z Luže. W Praze, 1818 w 8. str. 190 a registř.

77. Böhmsche Uibungen von **J. L. ZIEGLER**. Königgrätz 1818. Na 1. archu (dle Nejedlého grammatiky).

78. Elementar-Unterricht in der böhm. Sprache zunächst für die deutsche studirende Jugend nach den besten Sprachlehren entworfen von **ANT. LISCHKA** etc. Neuhaus, 1821 J. Albert Landfrass w 8. str. 238 a regist.

79. Mluwnice, čili saustawa českého jazyka podle Dobrowského, od **WÁCSL. HANKY**. W Praze 1822 w 8. str. XXXII a 312. Jest vlastně přel. Dobrow. (II. wyd.) s dosadky rozličnými, též 1831 dílem skrácená, dílem rozšířená w 8. str. 287.

80. Tabule poučující a wedaucí k náležitému poznání dewatera částek české řeči; složená od **JANA ČERNÉHO**, duchowniho pastýře w Chodowicích. Tištěno w Jičíně u Frant. Kastránka na celém fol. 3 listy.

První tabule obsahuje přehled 9 částek řeči. Druhá uchylky jmen a mistojmen. Třetí skloňování slowes. Předmluwa na zvláštním listu fol. tištěna, 1825.

81. **F. DREWENÝ**. Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, totiž podstatných a vlastenských jmen a časoslowes atd. Auszug der nothwendigen Redetheile etc. 1829 w 8. w Jičíně u Kastránka.

82. **J. W. FRANTA**. Zastaralé formy českého slowesa, wyswětlené. W Praze u Pospíš. 1829 w 8. str. 31.

83. **KAREL KYSELO**. Nejnowější mluwnice česká, sepsaná a wzdělaná Karlem Kyselem (Kyselem), kaplanem Swatowojtěšským na Nowém městě Pražském. W Praze u J. Spurného, 1830 w 8. str. 132.

84. **FR. TRNKA**. Uebersicht der böhm. Declinationen und Conjugationen, mit den erforderlichen Anmerkungen und Beispielen, nebst vorläufiger Darstellung des böhm. Alphabets, dann einem Anhange über die unbiegsamen Redetheile, entworfen von etc. Brünn, 1829 b. J. G. Trassler w 8. str. 32.

85. **Norbert Waněk a J. Franta** *a)* Kleine Grammatik der böhm. Sprache zum Selbstunterricht mit beständiger Rücksicht auf die deutsche Sprache etc. Prag, 1836 — 7 w 8 12 archů.

b) Praktischer Theil zur böhm. Grammatik 1. Abtheilung, Sprachübungen, Prag b. Spurný, 1840 w 8. str. 116. Opět: Česká i německá mluvní cvičení. Böhmisch-deutsche Sprachübungen. W Praze 1846 nákl. Bed. Krečmara str. 96 w 8. 2te. Abtheil. Uebersetzungsaufgaben str. 216.

86. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche, von *Thomas Burian*, k. k. Oberlieutenant und Prof. der b. Spr. in der k. k. Militär-Akademie zu Wienerisch-Neustadt, Prag und Königgrätz b. Pospíšil, 1839 wel. 8. str. 500. [Por. Kwěty, 1839 příl. str. 72] Ilte verbesserte Auflage, 1844 b. Jar. Pospíšil.

87. Malá chrestomatie, wyňatá z mluwnice prakt. T. *BURIANA*. W Praze u Posp. 1844 wel. 8. str. 58.

88. a) J. N. KONEČNÝ Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der tschisch-slawischen Sprache nach einer leicht fasslichen Methode. Wien 1842 b. P. Rohrmann w 8. str. 276.

b) Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému podle nové, lehké pochopitelné metody. Druhý díl, obsah. Českoslowanskau krestomatii aneb wybranau sbírku prosaických pojednání a básní z nejlepších spisowatelů všech časů s mluwnickými výklady. We Widni 1846 str. 248 w 8.

89. Böhm. Sprachlehre für Deutsche v. *VINC. PAUL ZIAK*. Brünn, 1842 w 8. b. Rohrer's Wittwe str. VIII a 440. [Por. Čas. mus. 1842 str. 468].

90. Krátká mluwnice německého jazyka. K vyučování záků nižších tříd na normalních, hlavních a wenkovských školách, w Praze 1840 w 8. str. 126. [Srownává s českým jazykem něm. na rozkaz nejw. sepsána od F. CELAKOWSKÉHO.

91. *FR. CYR. KAMPELÍK* a) Čechoslowan, čili národní jazyk w Čechách, na Morawě, we Slezsku a Slowensku. W Praze, 1842 u J. Pospíšila. [Por. Kwět. Now. str. 77].

b) Částky českoslowanského jazyka w obrazech pro mládež vyšších a nižších škol. Sestawený od atd. W Praze 1842, nákladem J. H. Pospíšila. [Por. Now. Kwěta, 1843 str. 83].

92. *JOS. LIBOSLAW ZIEGLER*. Mluwnice česká, kteraužto ku prospěchu mládeže školní složil atd. W Chrudimi 1842 u Jos. Košiny, nákladem W. Wáši w 8. str. 175.

93. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache und Rechtschreibung zum Selbstunterricht für Deutsche, von J. N. *SYKORA* etc. Prag 1844 b. Jar. Pospíšil str. 151 w 8.

94. Počátkové staročeské mluwnice, od P. J. ŠAFARÍKA. W Praze 1845. [Co úvod k Výboru star. literatury] str. 110 wel. 8.

95. Krátká mluwnice česká pro Čechy. Sepsal obzvlášť ku prospěchu studující mládeže J. B. MALÝ. W Praze 1846 u synů B. Háze. Díl II. Příkladové české mluvy tamž (něm. a česky), 1846 str. 153 w 8.

β) Slowenské (slowácké).

96. Přívod k dobromluwnosti slowanské, ku prospěchu mládeži normalských škol. W Trnawě, 1780 w 8.

97. Anton. Bernoláka a) Grammatica slavica ad systema scholarum nationalium in ditionibus C. R. introductum accomodata. Editio prima in Pannonia. Posonii impensis Joach. Mich. Landerer, 1790 w 8. str. XVI a 312, mimo Index 4 listy. Učí vlastně nářečí slowáckému. Má na zadu knihy mnoha porekadla (t. přísloví) slowácká z Doležala a vlastní sbírky, neznaw Srnce a Horného. Též něm. Schlownikische Grammatik etc. Ofen 1817 str. 318 a IX w 8. b) Etymologia vocum slavicarum, sistens modum multiplicandi vocabula per derivationem et compositionem. Tyrnaviae (u Jelínka) 1791 w 8. str. 180.

98. Slowanská grammatika od *GILLI*, 1791.

99. Nauka řeči slovenskej. Vistavená od *LUD. ŠTÚRA*. W Prešporku, 1846 str. 214 wel. 8.

γ) Slowensko-cirkewního.

100. Počátky poswátného jazyka slowanského. Od *WÁCSL. HANKY*, w Praze u synů B. Háze 1846 str. 48. [Týž spis rusky].

δ) Ideální slowanské.

101. Elementa universalis linguae slavicae e vivis dialectis eruta et sanis logicae principis suffulta. Auctore J. *HERKEL*. Budae 1826 w 8.

ε) P o l s k é.

102. W. *HANKY* Mluwnice polského jazyka podle Dobrowského saustawy. W Praze u synů B. Háze, 1839 w 8.

103. D. *SPACHTA*: Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského, s příklady. W Praze u W. Spínky, 1837 w 16.

ζ) L a t i n s k é.

104. Uwedení k latinské řeči k užívání studující mládeže w c. k. zemích. We Widni díl I. r. 1779 w 8. str. 262 u J. T. z Tratnerů. Díl II. we Widni 1780. Díl III. tamže 1779?

105. Latinská grammatika od ŠULEKA. W Banské Bystrici, 1801 w 8.

η) Ně m e c k é.

106. NOWÁK JOS. a) Ruční knížka pro ony Čechy, Morawce a Slowáky, ježto německau řeči nejsnadnějším praktickým způsobem wynaučiti se chtějí. W Opawě, 1788 w 8. str. 112. b) Praktisch-theoretische, deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre. Troppau und Olmütz, 1808 w 8.

107. HYNKA WÍTKA Uwedení k německé řeči. Čechům k snadnějšímu pochopení w témž jazyku auplně vysvětlené. Na Horách Kutných u Fr. Korce, 1789, 1800. Nowé a weskrz opravené vydání. W Hradci Král. u Fr. Pospíšila, 1822 w 8. 1827, tamž 1835 str. 190, w Hradci Král. [Posudek w Kwětech 1835 str. 330].

108. Praktická českoněmecká grammatika pro Čechy atd. dle způsobu Meidingeru od IG. SIESSLERA. W Praze 1812 w 8. 1820, 1839 w 8.

109. Malá grammatika německá, od J. ŠMITTA. Na Horách Kutných, 1813 w 8.

110. Praktická slowensko-německá grammatika, od MART. DIURGALA. W Prešpurku, 1817 w 8.

111. JANA JAWORNICKÉHO Německý mluvník aneb malá grammatika, přednesená w jazyku českém, a k potřebě učitelůw, jak k veřejnému tak i domácímu vyučování pravidelnému něm. mluvení. W Praze u Boh. Háze, 1817 w 8. též s německým titulem str. 152. Po druhé tamže 1821 str. 143.

112. ANT. BIŠICKÝ. Německá mluwnice, neb základové něm. řeči pro vlastenskau mládež, příprawence a učitele. W Praze 1826 wel. 8. u B. Háze.

113. Malý Čech a Němec, čili prwopočáteční české i něm. cvičení a mluvení od J. SWOBODY II. wyd. w Praze 1846, nákl. Kronb. a Řiwnáče w 8. str. VI a 172.

114. Německá mluwnice pro Čechy s ohledem na jazyk český, sporádaná a w obau řečích sepsaná od J. N. SYKORY. W Praze, 1844 nákl. Pospíš. str. 196 w 8.

θ) Ma ě a r s k é.

115. Praktická, uherská grammatika k dobrému slowenského národu w uherské krajině spisaná skrze KARLA L. BOBOKA, uroz. z Dežeric, cirkwe ew. A. W. Trnawské sl. b. kazatele, sl. stolice Zwolenské s. k. assessora, a skrze MARTINA DURGALA. W Trnawě 1835 u Fil. Wachtera, pismem Ant. Schmida w Prešpurku w 8. str. 142.

116. Maďarská praktická mluwnice pro Slowáky, od LUDWIKA MELCERA. W Pešti, 1838.

117. Očkowský. Praktický Uher. 1 díl. W Trnawě, 1840 w 8. str. 68.

118. Školka řeči uherské. Kniha k čtení a cvičení. Dle něm. prof. Ludwika Turčaniho pro Horáky wyprawovaná od JOS. PROCHÁZKY. W Kyseku 1846. Tiskem a nákl. Karla Reicharda a synů 8 str. IV a 132.

ι) S a m s k r i t s k é.

119. O samskritu, a wýtah grammatiky z Nála od ANTON. JUNGMANNA. W Kroku I. díl. 1 a 4 část.

κ) Z l o d ě j s k é.

120. Hantyrka oder tschische Diebssprache. Jest vlastně částka knihy: Románi Čib. d. i. Grammatik und Wörterbuch der Zigeuner-Sprache von ANT. PUCHMAYER. Prag 1821. w 8. Dopisy w řeči zlodějské Čes. Wcel. 1840 st. 106 [od J. Čibulky].

δ) Polyglottické spisy.

121. Possart (Frd. Prof.), Lehrbuch der slawischen Sprachen oder des russischen, serbischen, illyrischen, slawonischen, polnischen, böhmischen und wendischen Sprachidioms. Zum Schul- und Privatgebrauche für Gelehrte und Geschäftsmänner bearbeitet etc. 1 Abth. Formenlehre, 2. Abth. Syntax. Stuttgart 1836 (S. Allgem. Bibliothek für Deutsche 1836).

122. Dankowský (Georg.) a) die Griechen als Stamm- und Sprachverwandte der Slaven, historisch und philologisch dargestellt. Presburg 1828 w 8. str. 80.

[Jest to mluwnice slowanská, přirównaná k řečtině, a Otče náš český řečtinau wyložený.]

b) Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, seu grammatica cunctarum slavicarum et graecarum dialectorum in suis primitivis elementis et inde conflatis organicis formis exhibita, gallicae, italicae et latinae linguae habita ratione etc. Posonii 1836 w 8. str. 146.

123. Polyglotton medicum, eine Anleitung zur Verständigung des Arztes mit dem Kranken in 6 Sprachen, deutsch, böhmisch, polnisch, ungarisch, italienisch, französisch etc. enthaltend eine systematische Zusammenstellung von Fragen und andern kurzen Aeussungen nach den Forderungen der Diagnose, Prognose und Therapie. Von Dr. A. Masch. Wien, 1839 w 8.

124. Otčenáš slowanský we 4 nářečích, aneb krátké nawedení ke čtení slowanskému, t. ruskému, illirskému, českému a polskému. Od

J. W. ŠUMAWSKÉHO. W Praze 1840 5 listů u W. Špinky.

g) Pomocné spisy.

125. Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutschen, böhmischen und französischen Sprache (von **MART. PELZEL**). Prag 1775 in 8. detto bei Widtmann, 1792 8. maj. str. 141. Jest malý vokabulár, XII rozmlauwání a 30 powidek. Těch 12 rozmluv opravených (s 13tau) vydal potom při své grammaticce, 1795. Tomsa w Chrest. na str. 213 zlomeček z ní přijal. (Dítě bez hříček).

126. P. Athan. Spurného: České cwičení pro schowance c. k. kadetního domu pozůstávající (záležející) w exercitiu službě atd. sprostného muže. We Wídeňském Nowém městě, 1783 a 1786 w 8. Obsahuje exercirku wojskau, wýtah slow wojských a hrdinských činůw z letopisů podlé abecedy, a začátky česk. jazyka t. grammatiku.

127. Elementarwerk der böhmisch deutschen und lateinischen Sprache von Fr. Tomsa. Prag 1784 w 8.

128. Příručka pro učitele české literatury od Maximiliana Šimka. We Wídni, 1785 w 8. Zawírá také od str. 41 — 64 tabellární grammatiku českau.

129. Cwičení w mluwení jazykem německým, od Rautenkrance. W Praze 1808, 1809 str. 174 1819 w 8. od Jawornického rozmnožené čtvrté vydání.

130. **KARLA IGN. THÁMA** a) Böhmische und deutsche Gespräche oder gründliche Anleitung in der möglichsten Geschwindigkeit böhmisch sprechen zu lernen, über alle nur mögliche Gegenstände des gesellschaftlichen Lebens nach dem Muster der zu Strassburg und Paris herausgekommenen französisch-deutschen Gespräche eingerichtet. Prag, 1811 in 8. S. 260. Po druhé 1814?

b) Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache, in grammatischen und syntaktischen Uebungen, nebst den beliebten Langischen Gesprächen in böhmischer Sprache. Nach einem gleichartigen pohnischen Lehrbuche bearbeitet. Prag 1817 in 8.

131. **J. Šmitta** a) Sokratická elementární kniha k německému čtení, rozumění a mluvení pro mládež w českých mistech. W Praze 1818 w 8. str. 239. b) Elementární knížka k německému čtení. W Plzni, 1818 jest částka předešlé. c) Česko-německý přítel dětí, aneb uwezení, jakby se česká mládež, jenž se němčině naučiti chce, w nejkratším čase příjemným způsobem k čistému a plynutému německému mluwu přiwésti mohla w 8. 1823.

132. Cwičení se w mluwení českým i něm. jazykem. Uebungen im Deutsch- und Böhmisch-Sprechen. Leitmeritz b. Medau 1832 (b. r.) w 8. str. 53.

133. **JOS. AL. DUNDER.** Malý Slowan, nebo sbírka nejpotřebnějších slow a způsobů mluwení se snadnými rozprávkami atd. Der kleine Slave u. s. w. W Litoměřicích u Medaua, 1833 w 12. str. XII a 192.

134. **WOJTĚCH ŠOHAJ.** Smíšeniny aneb rozličné spisky k diktandopsání. W Praze, 1821 w 12. str. 78.

135. **FR. TRNKA** a) Sbíрка českých dobro- i vlastnomluwů s poznamenáním obyčejných chybnomluwů i s opravením jich. Sammlung böhm. Redensarten und Spracheigenheiten nebst einem Verzeichnisse gewöhnlicher Sprachunrichtigkeiten, und mit Berichtigung derselben. Brünn bei Trassler w 8. 1830 str. 84.

b) Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Morawě a uherském Slowácku. Theoretisch-praktisches Lehrbuch der slaw. Sprache etc. W Brně, 1832 w 8. str. 190.

c) Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn. Wien.

d) Zweckmässige Uebungsstücke der gesammten Regeln der slaw. Sprache. Wien 1832 w 8.

e) Deutsche unregelmässige Zeitwörter nach Adelungs Grundsätzen mit Beifügung der böhm. Bedeutungen. Klattau, 1835 2. Aufl.

f) O českém jazyku spisowném, w prospěch mladým spisowatelům i na wýstrahu nedozralým recensentům. W Brně, 1831 u. J. Tasslera w 8. str. 45 II. část. w Olomúci u Škarniela Al. 1832. Posudek od F. Palackého w Čas. mus. 1832 str. 352.

g) S. K. Macháček. Böhmische Chrestomathie für Deutsche mit Erläuterungen und einem vollständigen Wörterbuche. Prag b. Gerábek 1830 w 8. str. 272 a 125.

136. **J. N. FILZIG.** Pisemnosti pro nejatlejší mládež českau a morawskau. W Praze u Fetterle, 1831 w 8. str. 64.

-137. **J. JAWORNICKÝ.** Nowý klíč k náležitému wyslowení němčiny, spolu sbírka významů k poznání slowcí, obyčejného wyjádření se w společném towaryšení a důwěrných rozmluw o zdraví a nemoci, o procházení atd. Deutsch-böhmisches Taschenbuch etc. W Praze 1832 w 8. str. 202. Ilhé opravené vydání. W Hradci Král. a w Praze u J. H. Pospíšila, 1843 str. 212.

138. **J. SYKORA.** Wýtah z něm. mluwnice, aneb pomocná knížka pro českau mládež, kteréž cíl jest německé řeči lehce, bržce a pravidelně se naučiti. Auszug aus der deutschen Sprachlehre etc. W Praze a w Hradci Král.

1833 w 8. str. 162. Pak rozmnožené vydání. W Praze u J. Pospíšila, 1835 str. 207. Třetí naskrz předělané a opravené vydání tamže, 1839 str. 215.

139. **J. TOBIÁŠEK.** Pomocní kniha k něm. mluvnici pro žáky 3. a 4. třídy. W Praze, 1839 w arcib. tisk. w 8. 12 archů.

140. **J. SWOBODA.** Malý Čech a Němec, čili prwopočáteční české a něm. cwičení k mluwení. W Praze, 1842 u synů B. Háze str. 192. Druhé vyd. tamž 1846 w 8.

141. Sbirka mluwnických a prawopisných prawidel jazyka českého, na ruku daná učitelům školnim w městysích, městečkách a městech, w nichžto hlawních škol není, od nižšího duchowenstwa Sušického. W Jindřichově Hradci, 1841 u A. J. Landfrasa.

142. Krátké cwičení, aneb: Užiteční začátkowé k wyslowowání a k učení německé řeči. S opravami nowě vydáno od J. H. Pospíšila. W Hradci Král. 1845 w 8. str. 44.

h) Přísloví.

143. **FR. TRNKA.** Porekadla Slovákow morawskouherských. W Brně, 1831 u Trasslera w 12. str. VIII a 48.

144. **FR. ČELAKOWSKÝ.** Přísloví slowanská w rkp. Částka jich tištěna w Mus. čas. 1837 str. 292.

145. **RIBAYHO (Jiřího)** Kniha přísloví českých a slowenských. Rkp. u Jiř. Palkowice.

146. W *Časopisech a) Wlastimil.* Výbor halických přísloví od *J. Kaubka*, 1842 str. 129.

b) Č. Wčela. Přísloví turecká, 1834, 1838, arabská, 1834, 1839, tatarská, 1838; finská, 1839; česká, a propowidky, 1836—39. Též 1846.

i) Slowozpytná pojednání.

147. **JOS. DOBROWSKÝ.**

a) Entwurf zu einem allgem. Etymologikon der slawischen Sprachen. Prag, 1813 w 8. str. 86. Vermehrt und verbessert von W. Hanka. Prag 1823 w 8.

b) Slawin, Bothschaft aus Böhmen an alle slaw. Völker, oder Beiträge zur Kenntniss der slaw. Literatur nach allen Mundarten, 6 Hefte. Prag 1806 w 8. str. 479. [Dilem sem náleží].

c) Slowanka, zur Kenntniss der alten und neuen slaw. Literatur, der Sprachkunde nach allen Mundarten, der Geschichte, Alterthümer. Prag 1te Lieferung, 1814 str. 254. 2te Lief. 1815 str. 252 [z částky sem náleží].

148. Rozbor staročeské literatury, čítaný w schůzkách kr. společnosti nauk, sekci filologické r. 1840—41. W Praze we 4. str. 216. Ná-

kladem k. společnosti nauk. IIhý swazek 1845 [pojednání od Šafaríka, Jungmanna, Čelakowského, Hanky].

149. **M. KLÁCEL.** Počátky wédecké mluwnictwí českého. W Brně u K. Winikra, 1843 str. 123 w 8. [Úwaha w Kwětech 1844 str. 64].

150. W *Časopisech.*

a) Mus. Čas. Slowauli Slowané od sláwy čili od slowa? Od J. Dobrowského, 1827 I. 80. Topografická morálka. Žert od Winatického, 1828 II. 124. O pojmenowání osad česko-slowanských, od W. Pelikána, 1830. Pokus o wysvětlení českých jmen místních na íce a wice se končící, od Fr. Slámy, 1834 str. 394. Rozbor etymologický místních jmen, od Fr. Palackého, 1834 str. 404. O tworění jmen obywatelských od J. Chmely, 1835 str. 327. Jazykozpytné rozmławování o jměnu Slowan, od F. Čelakowského, 1837 II. 124. Čech neb Čechowé odkud slují. Od téhož II. 3. Objasnění zastaralých názwů we wálečném umění Čechůw XV stol. od T. Buriana, 1836 I. 40. Český Kazimlaw. Sbirka prwní, 1837 I. 111 od F. Palackého. Ústrojnost řeči slowanské, od J. Kollára, 1838 str. 220. Odkud pochází Brno a Holomauč? od A. Šembery, 1838 str. 246. Máli se čísti w *lesu* nebo w *jesu*? Od F. Slámy, 1839 III. 92. Výklad některých názwů od Pawla Židka, 1839 str. 113. Týž od W. Hanky str. 240. Rozbor jména přídawného od J. Chmely, 1842 str. 362, 551, 1843 str. 245, 366. Jazyk morawský w pruském Slezsku. Ms. 1842 III. 394, od A. W. Šembery. Napominatel t. omylů w písemní jazyk český se wluzujících, sbírka prwní, s předslowím J. Jungm. 1843 str. 395. Slowozpytné srownání slowanského jaz. s německým od Fr. Šira, 1844 str. 411. Několik objasněných obdow slowes, od W. Hanky, 1844 str. 549, 1845 str. 245. Přirownání česk. slowesa k latinskému, od F. Franty, 1845 str. 32. O přetwoře časow slow středních w činná. Od J. Hulakowského, 1845 str. 250.

b) Čechoslaw. Wšimání morawčiny, od Šembery, 1831 V. 37. Odpowěd od Langerá 41. Maji-li se dáwati nowým wěcem w přírodě a umění jména slawných osob? 1831 V. 33.

c) Česká Wčela. Wzdělanost čili ozdoba? — Zpráva o rozličném způsobu řeči na Morawě, 1842 č. 94—5.

d) Jindy a nyní. Promysl či průmysl? 1833 I. 103, od W. Hanky.

e) Krok. O jmenech vycházejících na *durum*, *dunum*, *budum*, *rigum*, od Šira, 1831 str. 42. Český jazyk s jinými jazyky w ohledu na bohatost slow porownaný, 1831 str. 623. Srownání spolu- a samohlásek w češt. a něm. tamž 624. Lowec od A. Marka t. sbírka chybomluw. 1832 str. 27.

f) Kcečty. Slowo o wzdělání jaz. českého od W. Pelikána, Fingerhuta a Ludwika, 1834 str. 22, 107. Máli se psáti *byste* či *by jste*? 1834 24. Rozprawa o jmenech Slawoów, Bern, Beraun, Verona, od W. P. 107. *Wy* nebo *Oni*? od K. Tyla, 1836 přil. 14. O jmenech Uher a Madar, 1839 přil. 7, 10. Wplyw jazyků cizích na slowanský a jednoho nářečí na druhé, 1839 přil. 50. (Od Rosciżewského) Madaromanie. Žert od prof. Fähricha, 1845 str. 263. Bludy etymologické. Now. Kw. 1841 str. 12. Zblížení slowenských nářečí str. 11. Čechowé a Čechy od M. F. 1842 č. 71. *Wysoká* či *Wyseké*? 1845 str. 232—352. *Wančice* či *Ewančice*? od A. Š. 1845 č. 9. — *Lysá*, *Lyssa*, čili *Lisa*? Otázka od J. L. Kendika č. 39. — *Wysoký* či *Wysoká*?

od Tomička č. 60, od Kauble č. 71, odpověď od Tom. č. 88.

g) *Monatschrift d. vat. Museum.* Netopýr, ein etym. Versuch v. J. Dobrowsky, 1828 Aug.

h) *Pautník.* Aujezd, lhota, od J. Ludwika, 1826 IV. 105.

i) *Výklad Slůvy dcery od Kollára.* Paběsk a paběsk, 1832 str. 280.

k) *Rozličnosti Pražsk. nowin.* Krátkost česk. jazyka, 1829 č. 54. Walaský jazyk č. 82. Nestranná chwála slowenské řeči z úst Wlachů, 1832 č. 51.

l) *Hronka.* O článkovitosti řeči vůbec, obzvláště pak českoslowanské od J. Melcera a Kuzmanyho, 1836.

k) Slovníky.

151. Jana Zeberera německočeský slovník, posud w rkp. Ohlášen byl od Neureutra, ale newyšel.

152. Karla Ignáce Tháma a) Neues ausführliches und vollständiges deutsch böhmisches Nationallexikon oder Wörterbuch, mit einer Vorrede begleitet von J. Chr. Adelung. Prag 1788 8. 2te vermehrte Auflage. Prag, 1799 8. A — K. str. 576, L — Z str. 729. Dritte Auflage, bei Neureuter, Prag, 1814 8. 2 Bände. b) Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch oder Sammlung von Wörtern, Redensarten und Sprichwörtern. Prag, 1799, 1802. c) Zeitungs-Anhang zu seinem Lexicon, 1800. d) Nejnovější auplný česko-německý slovník, aneb příhodný weyběrek slov k mluvení po česku, též po německu nejpotřebnějších a nejobvyklejších atd. dle Weleslawinowa Nomenclatora quadrilinguis zřízený atd. W Praze I. díl, 1807 w 8. str. 107, II. díl, 1808 (též s německým titulem) str. 108. e) Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons. Prag 1808 8. f) Neuerster deutsch-böhmischer Nomenclator etc. Prag, 1815 8. g) Neuestes möglichst vollständiges... böhmisch-deutsches und deutsch-böhmisches Taschenwörterbuch nach Aquensis, Cellarius, Komenius, Kropf, Loderecker, Reschel, Rosa, Tomsa, Weleslawin, Wussin u. m. and. frei bearbeitet. Prag. I. Theil deutsch-böhm. 1718 str. 744. II. Theil böhmisch-deutsch. str. 946. Knihupec Enders vydal jej po smrti spisowatele w 6 formatu. Znowa 1837 u synů B. Háze.

153. Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuches mit deutsch-ungarisch und böhmischen Bedeutungen. Von Joh. Matthias Korabinsky. Pressburg (1788) 8.

154. FR. TOMSY a) Malý německý a český slovník. W Praze, 1789 w 8.

b) Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutsch. und lateinischen Sprache. Prag, 1791.

Předmluwa (od Dobrowského) str. 32, text-překladitých str. 1240. Po druhé bez latiny I. díl od Tháma rozmnožený A — O vyšel w Praze, 1805

w 8. str. 340 s nápisem: Neuestes ausführliches und vollständiges böhmisch-deutsches, synonymisch phraseologisches Nationallexikon etc. Druhý díl str. od 341 až do 781. P — Ž vydal Tomsa, 1807 w 8. tamže.

155. Deutsch-böhmisches Wörterbuch, herausgegeben von J. Dobrowsky. Prag in der Herrlichen Buchhandlung I. Theil, 1802 we 4.

Vorbericht 5 listů. Von der Bildung der Nennwörter LXVIII A — K. 344 str. II. Theil L — Z. ib. 1821. Vorbericht 1 list pak 482 str. Druhý díl s užitím zásob Dobrowského wypracován jest od Ant. Puchmayera, a po jeho smrti dodělán od Wácl. Hanky. Na prvním pracował nejwice Stěp. Leška, potom J. Nejedlý a J.

156. Řecko-slowenský Slovník na nový zákon. Od Pavla Šrámka. Rkp. 3 hrubí dílové w fol. (w. Tab. Poe. IV. 27). W bibl. hrab. Mitrowského.

157. Primitiva latina cum interpretatione slawonica, hung. atque germanica secundum partes orationis in usus patriae juventutis concinnata. Tyrnaviae Vinc. Jelinek, 1807 (od Ondřeje Plachého).

158. Böhmisch-deutsch-lateinisches mit Beifügung der dem Slowaken und Mährer eigenen Ausdrücke und Redensarten zunächst für Schulen bearbeitetes... mit deutschem Wortregister versehenes Wörterbuch, von Georg Palkowitsch 8. I. Theil A — N. Prag, 1820 bei Josepha Vetterle von Wildenbrunn. Titul a předml. 1 arch textu archů Oo. 2ter Theil, Pressburg, 1821 bei den Belnayschen Erben Aaaa a 2 listy. (Mezi všemi posud nejauplněji). Užil Rybayowy a Leškowky sbírky).

159. Versuch einer böhmischen Phraseologie durch kurze, alphabetisch geordnete, den ächten Geist der českischen Sprache aussprechende, und der grösseren Gemeinnützigkeit wegen verdeutschte Sätze, vorgetragen von Mathias Jos. Sychra, Pfarrer. Erste Abth. A — L. Brünn, 1821 b. Jos. G. Trassler w 12. str. XXXIX a 254. Zweite Abth. M — Z. ib. 1822 str. 419, mimo Verbesserungen 2 listy.

160. Slovník slowenský česko-latinsko-německo-uherský: seu Lexicon slavicum, bohemico-latino-germanico-ungaricum auctore Ant. Bernolák nobili Pannonio Szlancicensi Tom. I. A — J. Budae. Typis et sumtibus typ. r. univers. hungaricae, 1825 w 8. str. XVI a 848.

Jest vlastně slowácký, české slowce sice také přijal, ale křížkem znamenal. Pro skauamatele slowenského jazyka dobrá pomůcka, bodež jen nářečí to od českého cele neodlaučil!

161. Jmenoslow čili slovník osobných jmen sebraný od Pačice, rozmnožený od J. Kollára. W Budíně, 1828 w 8. str. 113.

162. JOS. CHMELA a) Lateinisch-böhm. deutsches Wörterbuch nach J. G. Schellers etymol. Grundlage, vermehrt und herausgegeben.

Königgrätz b. J. Pospišil, 1830 wel. 8. str. VIII a 790. b) Seznam slow a průpovědi českých ve slovníku latinsko-českoněmeckém, 1834 str. 336. c) Wortregister als Anhang zu dem lat. böhm. deutschen Wörterbuche, 1834 w 8. str. 216.

163. *Ignaz Seibt*. Neues lat. deutsch-böhm. verbessertes und vermehrtes Wörterbuch zum ersten Theile der lat. Sprachlehre, mit Rücksichtnehmung auf Etymologie und Zusammensetzung d. Wörter nach der Instruktion. Prag, 1830 w 8. str. 224.

[Český text od N. Waňka a Fr. Swobody] 4te verbesserte Aufl. Prag 1844, S. 230.

164. *WÁCSL. HANKA*. Sbíрка nejdawnějších slovníků latinsko-českých, s obsahem neznámých slow w abecedním pořádku česko-latinském. Velustissima vocabularia latino-bohemica. W Praze, 1833 w 8. str. XVI a 442.

165. *JOS. JUNG MANN*. Slovník českoněmecký, pomocí česk. Museum. W Praze u W. Špinky I díl 1835 we 4. str. VIII 852. Díl II. 1836 str. 1032. III. díl, 1837 str. 974. IV. díl, 1838 str. 844. V. díl, 1839 str. 988.

166. Úplný německo-český slovník od *J. FRANTY* (Šumavského). W Pr. 1843—1847.

167. Slovník hospodářsko-technický pro úředníky, myslivce, stavitelce atd. českoněmecký díl, od *FR. ŠPATNĚHO*. W Praze, 1843 u An. Špinkové. [Pochvala w Now. Kwět. 1843 str. 30].

168. Úplný kapesní slovník česk. a něm. jazyka. Podlé nejlepších pramenů sepsaný od *J. N. KONEČNEHO*. We Widni, 1845 nákl. Jos. Wenedikta. II. díl německočeský.

169. W *Časopisech* a) *Čas. mus.* Příspěvky ku glossarii české řeči od F. Palackého, 1827 I. 68. Přehled národních jmen w jazyku slowanském, od P. J. Šafaříka, 1835 str. 367. Popis staročeských osobních a křestných jmen od F. Palackého, 1832 I. 60. O pojmenování osad českoslowanských od W. Pelikána, 1830 str. 309.

b) *Květy*. Slawesky od Dr. Amerlinga. Now. Kw. 1842 str. 3.

B. P Ě K N Á U M Ě N Í.

a) Náwody (theorie).

α) S l o h.

170. Něco o Epigrammatech a nebožto Mälorádkoch, od Ant. Bernoláka. W Žilině, 1794 (slowácky).

171. Slowesnost, aneb sbírka příkladů (weršů i prosy) s pojednáním o slohu, od *JOS. JUNG MANN*A. W Praze, 1820 w 8. str. CII a 231 mimo registř. II. opravené a rozmnožené wyd. 1845 u Spurného, a 1846 w arcib. impr. nákladem čes. Mus. w 8. str. XXX a 836. [Posud. Č. Wč. 1845 str. 223].

172. *Figurae artis oratoriae in exemplum adornatae*. Neb: Výborní způsobové duchovní wýmluwnosti k užitečnému přednášení slowa božího, od J. Wernharda w 8. 1822.

173. Diwadelní ochotník. Kniha pro milovníky saukromných diwadel. Wydal Jan Kaška, w Praze 1845 u J. Pospišila w 8. str. 98.

174. W *Časopisech*.

a) *Květy*. Národní básnictví Srbůw, 1835 str. 437. O národním básnictví wůbec a o českém zvláště, 1837 příl. str. 21.

b) *Čes. Wčla*. Básnictví u Slowanůw až do XIV věku, od W. A. Maciejowského w *Magaz. powšech*. 1837 N. 26—8 přel. Michl. 1838.

c) *Čas. mus.* Malého: Saustawa slowesnosti. Ukázka, 1844 str. 222, 429.

β) Prosodika.

175. Harmonie a dobrozvučnost jazyka českého. Rkp. 1806, od *WÁCSL. STACHA*. (Nejwice o prosodii jedná, porázeje přízvuč Dobrowským zamýšlený).

176. Počátkové českého básnictví, zvláště o prosodie. W Prešpurku 1818 w 8. str. 128. Proti tomu spisu čelí:

177. Zlomky o českém básnictví, zvláště o prosodii, od *ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO*. W Praze 1820 w 8.

Wiz posazení této knihy w Kroku I. díl část II. str. 141, kdež i krátký přehled prosodie indické a wýměsky z prosodiky české od J. J. pak o hexametru od P. Šafaříka.

178. *PUCHMAJERŮW* Rýmowník aneb rýmowní slovník, jež wydal a životopis připojil Josef Wojtěch Sedláček atd. W Plzni 1824 w 8. písmem a nákladem Leop. Rainera. Přípis p. hrab. K. z Šternberku 1 arch XXXXVI a 151 str. (dilo pohrobni).

179. W *Časopisech*.

a) *Čas. Mus.* Slowo o rýmu, od J. Malého, 1834 str. 283.

b) *Krok*. Ohledy metrického weršování illyrských Slowanůw, od P. J. Šafaříka, 1833—35 str. 21—43.

c) *Wyklad Sl. dcery* od Kollára, 1832 6—10 342. O přízvučce 31. Libé řeči polské. 32. Slowácký zpěw 179—181. Milá řeč česká (časoměrau). d) *Nár. spěv*. od Kollára. Díl II. 1835, 479—484.

γ) H u d b a.

180. Melodiatura aneb partitura, to jest: Kniha hlasopěwů, obsahující w sobě náty všech písní duchowních, které se we welikém kancionali a ewangelitském funebrali nalézají, jakowěžto z mnohých choralních kněh bedliwě přepsal a w jedno uwedl *ADAM SKULTETI* fol. přični 1798. W Brně u J. Sylw. Siedlera. Listů 10 titul a zpráva, potom str. 237 a registřík.

181. *J. RYBY* a) Počáteční a všeobecní základové k umění hudebnímu. W Praze 1817

we 4. Po smrti spisowatelowě wydáno. b) *Weselý* slownik hudební, téměř aupný w rkp.

182. JAN FILCIK a) *Hauslí škola*, čili sbírka pravidel a rozmanitých příkladů, dle kterýchžto začátečník weden, zcela bezpečně w taktu se upewní a potřebných w hudbě známostí nabývá, 1832 we 4. str. 194 u W. Špinky. [Posud. w Jindy a nyní, 1833 l. 89 od Tyla].

b) *Mrawný kalendář s připojeným uwedením ke zpěwu*, w Praze 1832 w 12. str. 96.

183. Försterowo nawedení k generalnímu basu. Přeložením EUG. K. TUPEHO. W Praze 1835 nákl. Marka Berry. [Posudek w Kwět. 1835 str. 211 od Pichla].

184. J. P. Knecht. Počátkové hudební, neb krátký obsah všeobecného učení w muzice. Z něm... přeložil N. WANĚK. W Praze 1834 tiskem Spurného. [Wiz Kwěty 1835 str. 211].

185. C. Montala Krátké a pochopitedlné nawedení k ladění čili sauhlasování Forte a Piána atd. od JANA P. PŘIBÍKA. W Praze 1836 w 8. str. 36.

186. KAREL WLČEK. Wyskaumané a wyjádřené tajnosti hauslí, jak pro učence tak i pro cwičenější hauslisty atd. W Praze 1833 we 4. str. 21.

187. W Časopisech:

a) *Jindy a nyní* 1833 II. 62. Příspěvek k mudretwí hudebnímu (dle Fetiše) od Amerlinga.

b) *Kwěty* 1834, 132. Hudba, od Amerlinga.

c) *Přítel mládeže*, 1828 III. 9. Harfa Sionská, aneb krátké pojednání o podstatě a historii katol. kostelních zpěwů.

d) *Rosl. pr.* 1828, č. 23. Skřiwánčí zpěw jest jako hláhol slowanský.

e) *Světlosor* 1835. Rozjímání o hudbě pro Slowany.

f) *Č. Wěsta* 1837, 356. O hudbě a powzbuzení k sepsání pragmatické dějeprawy o hudbě w Čechách, od Amerlinga, (dle Kroka) 1838, Tomáškovy písně č. 20. Duchovní písně tamž. Wýtah z pojednání jednoty kostelní hudby č. 21. 1838. Aforismy o hudbě č. 12—5; Mozartowo psaní č. 19. Aučinkové hudby č. 44.

δ) Diwadelní umění.

188. Diwadelní ochotník. Kniha poučná pro milowníky saukromných diwadel. Wydal J. KAŠKA, w Praze 1845 u Jar. Posp. str. 98 w 8.

189. Skrownické návrhy stranu nowého českého diwadla, od L. R. z RITTERSBERKU. Wčela I. 1845 č. 89.

190. Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě, od J. A. G. Kwěty 1845, č. 17. Cestující společnosti herecké, od Tyla č. 61.

b) Básně.

P í s n ě.

α) D u c h o w n í.

191. Nábožné písně, které církew Prešporská ewang. při poswěcování swého nowého uher-ského chrámu w neděli prwní adwentní r. 1777 zpiwala od MICHALA INSTITORISA Moš. W Preš. u Packa str. 8. we 4.

192. Jiskřička, knížka nowé písně w sobě obsahující. W Prešpurku 1780 w 8.

193. JIRÍHO PETRMANNA a) Celý žal-tář krále a proroka Dawida w písně známými notami k zpiwání spořádaný s předmluwau jádro žalmů zwelebující atd. W Dráždanech 1781 w 8. str. 212. wytiskl H. W. Harpeter. (Nedosahují Streycowých).

b) Písně duchovní staré i nowé. W Dráždanech w 8. 1784.

194. Písně, které se w prwní wánoční swátek při církwi české náboženstwí ewangelického zpiwati mají. W Praze u Jana Tom. Höchenbergera 1782 w 8.

195. Ewangelický funebrál, obsahující w sobě písně pohřební i jiné příhodné staré i nowé, které se zpiwati mobau netoliko při pohřbu kterýchkoli lidí wábec, ale také rozličného wěku, stawu... s připojením některých lat. písní. W Prešp. 1783. Páté wydání od ONDR. PLACHEHO, mnohými nowě složenými písničkami rozmnožené. W Štáwnici u J. F. Sulcera 1798 w 8. Zde jest 15 písní od Plachého samého, 10 od Matěje Šuleka. Opět w Prešp. 1820 w 12.

196. JOSEFA PROKOPA píseň ke mši swaté. We Widni 1783 w 8. listů 8. (z něm.)

197. Ruční kancional domovní i pocestný s připojenau knižeckau modliteb. W Jindř. Hrad. 1783 w 8, u J. W. Hilgartnera, písní str. 704 krom předm. a rejstř. modliteb str. 101. od DAN. BOCKA (nejwice z *Tranowského*.)

198. Písně duchovní k společným službám božím církwi ewangel. W Praze 1783 w 8. u J. F. z Schönfeldu, str. 120.

199. Spomocník w zármutcích 2 listy w 8. w Praze, u děd. Rosenmüllerowých 1783 (píseň).

200. W. J. P. písně aneb zpěwové duchovní, jichžto wěrný a pobožný křestan každého času jak při wýročních slawnostech a památkách, tak i we wšelikých křest. potřebách, každodenně, ráno i wečer, před jídlem a po jídle, w křiži i w zármutku užívati může. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 1783 w 12. str. 173.

201. JANA HRDLÍČKY a) Weselá nábožnost, kterau při poswěcování chrámu u pro-střed sebe božího 1783 w neděli XV. po sw.

Trojici plápolali křesťané ewang. Wsetinští. W Brně u J. F. Neumanna, 1783, 1/2 archu w 8.

b) Radost Syona Maglodskeho ew. z nawráceného z boží a krále Leop. II. sněmem krajinským stvrzené předrahé milosti sobě a bratřím svým času rozvlažení vysvědčovaná dne 1. Máje 1791, w 8. 1 1/4 archu.

c) Knižečka pro čeleď křesťanskau. W Prešp. w 12. 1 1/2 archu (w. Tab. Poe. IV. 35.)

202. Nábožný zvučný hlas při posvěcení Pezinského chrámu atd. 1783 od MICHALA SEMIANA w Prešp. u Š. Webera (cf. kázání: Prvotiny 1783.)

203. Duchovní zrcadlo ženského pohlaví z písem swat. představené, do něhož se manželky i panny nahlédati mají. W Prešpurku u Šimona Pet. Webera, w 8. bez r. (1783?) str. 24.

Jsau příkladové z písma s. vybraných příkladných žen. První Ewa, poslední Loida a Cunika wersem 12složným.

204. Písně při mši swaté podlé nowého pořádku. W Praze, 1784 w 8.

205. Normální zpěwy, litanie a modlitby, kterak ony w Praze při tomto nowém nařízení ku konání služeb božích k všeobecné potřebě předepsané byly. W Praze u Jana Ferdin. z Schönfeldu 1784.

(Jest vlastně část knihy: Rozdělení hodin pro služby Boží.)

206. Píseň k nejsvětější oběti nowozákonné, jakž při nowém spořádání služeb božích k všeobecnému užívání předepsána jest. W Brně Swobodským písmem skrze J. Siedlera, faktora 1784, w 8. str. 16.

207. Píseň nowá k nejsw. Marii P. Swatohorské w 8. b. r. a m.

Začíná: Pozdrawena buď Maria.

208. Pořádek, podlé kteréhož se první služby boží cirkwe české ewangel. w Praze l. P. 1784; dne 9. Máje w jejím modlitebním domě wykonávaly. W Praze u J. T. Höchenbergera w 8. (1784) listů 8. (vlastně písně duchovní.)

209. Recept boží proti krátkosti života skrze nowau probu potvrzený na dlauhém toližto životě W. Uroz. P. Juliany Plathowé atd. kterýžto . . wersowně wyjádřil MATĚJ ŠULEK atd. ew. Paluzské cirk. kaz. W B. Bystřici u J. J. Tumlera we 4. 3 archy a 3 listy. Na konci jest píseň duchovní.

110. Písně k veřejné a k saukromné pobožnosti. První shromáždění. Ranní, wečerní, ke mši a ke kázání (bez m. a r.) str. 32, w 8. Zdá se 1784, w kterémž roce též německé půwodní wysly w Praze.

211. Kancional aneb žalmy a písně duchovní, podlé Lipského wylitěný. W Praze 1784.

212. WÁCSLAWA STACHA a) Písně

křesťanské pro Slabeckau osadu, k veřejným a domácím sl. božím. W Praze u Rosenmüllerských dědiců. 1785 w 8.

b) Nábožné písně pro katolického měšťana a sedláka k veřejným a domácím službám božím. 1791. W Olom. w 8.

c) Píseň na slavnost těla Kristowého atd. W Olomauici, 1799 w 8. str. 135.

213. Pobožné písně do domu modlitby a čisté oběti, k službě božské přispůsobené. W Prešpurku u Fr. An. Patzko, 1785 w 8. str. 14.

214. Pawla Tesláka písně nábožné. Wiz w knize: Křesťanské modlitby (1786).

215. Nábožné písně, které w německém jazyku složil C. F. Gellert, někdy w Akademii Lipské učitel, pro jejich pak užitečnost w slowenčinu uwedl a k nim některé nowé připojil SAMUEL ČERNIANSKÝ atd. W Prešpurku 1787 w 8. u F. A. Patzko str. 160.

216. Písně duchovní, obsahující písničky ranní při každodenních činech, wečerní, k oběti mši sw. atd. podlé německého kancionalu od T. F. (Tom. Fryčaje) kněze stawu Petrinského. W Olom. w 8. 1788 w oekonom. patriotické Impressi.

217. Kancional k užívání w cirkwích bratrských. W Berlíně 1789 w 8.

218. Plesání duše křesťanské, aneb malý ruční kancional. W Bystřici, 1790 w 8.

219. Kniha žalmů a zpěwů od WALENTY 1790.

220. Malý kancionalik. W Štáwnici 1790, potom w Bystřici 1806 w 8. W něm jest 26 písní JANA STRAKY (w. Tablic. Poe. III. 76).

221. Sedmero písní duchovních od J. DITRICH. W Praze 1794.

222. Nowá kniha zpěwů křesťanských, s připojeným řádem ewangel. cirkwí A. W. w království českém sepsaná a wydaná od ŠTĚP. LEŠKY. W Praze 1796 w 8. str. 348 mimo rejst. a řád ewang. 70 str.

W tom kanc. nejwice z Berlínského kanc. přeložených, drahný počet pak i starých, opravených písní se nalezá (w Tab. Poe. IV. 59). Druhé písněmi a modlitbami rozmnožené wydání w Praze u Boh. Háze 1815 w 8.

223. Radostné prozpěwování na skále spasení od cirk. ewangel. w Skalici w den posvěcení chrámu od MART. LAUČEKA. W Skalici 1797.

224. Auplná kniha duchovních písní katolických k wzdělání a roznicení veřejné a domácí pobožnosti obsahující rozličné písně ranní a wečerní na každý den — při všech skutcích denních . . k veřejným službám božím atd. a modlitby katolické z písma sw. wytažené, od TOMÁŠE FRYČAJE. W Brně 1801 w 8.

1803, po třetí pod jménem Katolický kancional atd. 1805, 1808. Po páté 1815, 1822. Po sedmé r. 1830. [Posudek w Časop. kat. duch. 1831, III a IV.] Pak 1835 u Gastla.

225. J. J. RYBY a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uvedeno. Rkp. 1801.

b) Oktáv neb osmidenní pobožnost k sw. Janu Nepomuckému atd. složil a w melodie uwedl atd. 1803. W Praze w 8. str. 85. (Hudba w rkp.)

c) Swatohorský kůr t. osm chwalozpěwů k nejd. královně Marii Panně. W Praze 1804. w 8. u Boh. Haase, str. 55. (Hudba w rkp.)

d) Pohřební písně. W Pr. 1805. w 8. Po druhé u Jos. Fetterlowé z W. 1822 w 8. str. 76 a rejstř.

e) Adventní píseň od W. K. W. P. pro Rožmitalský chrámní kůr vydaná. W Praze 1811 u B. Háze 1 arch we 4. (Hudba w rkp.)

226. DAN. BARÁNIHO († 1802) zpěwy půwodní i přeložené, w rkp.

227. DAN. BOCKO obmýšleje nowý kancional wydati, mnohé duchovní písně w rkp. zanechal (w. Tab. Poe. III. 80).

228. Weselá nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu císařského spojená s wese-lau nábožností při obnovení památky posvě-cení chrámu božích dosvědčovaná od Siona Magoldského ew. w neděli 23 po sw. Troj. 1804 w 8. str. 8. (píseň?) w. Tab. Poe. IV. 34.

229. Te Deum Laudamus to jest: Chwály Boží za přičinau J. Jasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským císařstwím zwelebení. W cirkwi ew. A. W. Skalické 1804 7 Řijna zpíwané. W Uherské Skalici u Fr. Škarnicla w 8. 1/2 archu.

230. Kůr angelský aneb nábožné písně k nejsvětější swátosti oltární. Wyt. w Olomauci u A. A. Škarnicla w 8. b. r. (Boček).

231. Kancional, aneb písně nové historické na dni swáteční přes celý rok. W Praze 1805 we 4.

232. M. HAMALJARA a) Pašijowé weršiky. W Prešpurku 1805.

b) Dwě nábožné písně k vzdělawatelnému weřejnému čtení historie utrpení Páně neb Pašie atd. W Prešpurku 1806 w 8. (arch).

c) Obmýšlel wydati kancional. W něm od Sam. Čerňanského 13 wětším dílem z něm. přeložených písní (w Tab. Poe. IV. 20).

233. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. DLABAČE, w Hlasateli III. 3. (1806).

234. Píseň k sw. Josefu, od JANA SAUKUPA. Tištěná w Mladé Boleslawi (1810?)

235. Píseň při mši swaté od GALLAŠE. W Brně.

236. J. B. ZIEGLERA a) Píseň při mši swaté, w Hradci Král.

b) Píseň postní ku křížowé cestě, 1817.

c) Píseň cirkewní pange lingua.

Přeložena jest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a nejmenovaného.

237. Zpěwowé pohřební, které z něm. na česko wyložil FR. DOSTAL. W Brně 1817 w 8. listů 10.

238. JOS. MIR. KRÁLE: Modlitba Páně w píseň uведенá. W Praze 1817 w 8.

239. Katechismus w píseň uведенý mládeži k naučení a dospělým k rozjímání, podle dílu prwního knihy ke čtení w školách triw. w c. k. zemích. W Brně w 8.

240. Písně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od F. Starka.

241. FR. RAYMANNA a) Píseň ke cti a chwále sw. Maří Magdaleny, 1819 w 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složená, w Praze 1819 w 8. 4 listy.

242. Kristus skrze swé umučení oslawen. Zpěw o utrpení Páně we 4 hlasích se zbory (chory) s auplnau hudbau, kterau složil August Bergt, zčeštil dle hudby WOJT. SEDLÁČEK. W Plzni 1820 w 8. str. 33 (něm. a česky).

243. J. JAWORNICKÉHO Pobožnost kostelní pro mládež školní, pozůstawajici w zpě-wích, w čas adventní, wánoční, postní, welikonoční, swatodušní, při mši za mrtvé, na slawnost Panny Marie a sw. J. Nep. W Praze u Bohum. Haase, 1821 w 8.

244. PULÍNY N. Weršowé k pohřební poctiwosti Samueli Pulinowi. W Budilowanecch 1822 w 8. [Exemp. u P. Mlknera.]

245. Pohřební písně, které sepsal J. Ulrich, kněz cirk. w Chrabsti 1824 w Hrad. Kr. [s hudbau].

246. TOMÁŠ PROCHÁZKA a) Tři písně duchovní. W Těšíně 1824 w 8. b) Chwála boží a swatých jeho, aneb písně duchovní. Dle uведенí cirkwe katolické. W Těšíně 1824 w 8. (Boček) idem?

247. JOS. HOLÁSEK a) Sedm slow Pána našeho J. Kr. w sedm mravných písní uwedl a zvláště k postní pobožnosti zřídil atd., w Hradci Kr. 1828 w 8. str. 30 a 2 s rytinau. b) Písně ke mši swaté. W Praze a Hr. Kr. u Pospíšila 1831 w 12.

248. J. K. CHMELENSKÝ Aloysia Klara píseň ke mši sw., přeložena z něm., w Praze u Sommra 1828, str. 10 a notní příloha. Wy-tištěna w Čas. kat. duch. 1828 II. 289.

249. Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nepomuckého, 8. čerwua 1829 w 8. str. 16. w Praze u J. H. Pospíšila.

250. Píseň při požehnání po mši sw. w 8. w Praze 1828, arcib. tisk.

251. **WOJT. PROCHÁZKA.** Píseň při mši sw. w 8., w Praze 1827 u Fetterlowé.

252. **PERNSTEIN JOS.** Píseň normalní ke mši [Gaňas w dopisu* od 22 Dubna 1833].

253. **W. A. SWOBODA.** *Písně církevní*
a) Thomy Čelanského o posledním saudu, Dies irae. Čas. Mus. 1827 II. 80. b) Jak. Benedetti Tudentinského o pohrdání světem ib. 1827 III. 84. c) Téhož o Matce boží bolestné, Stabat Mater. 1827, IV. 95. d) Píseň při mši sw. w 8., w Praze w Šolowské impr. 1827 listů 6.

254. Nábožné arie k výročním slavnostem a památkám s melodiemi. ve 4. str. 34, w B. Bystřici u Zuzany Stefany 1829.

255. Jiří Opočenský. Písně nábožné k rozličným příležitostem pro křesťany ew. helw. wyznání. Wyd. II. w 8. str. 24. W Litomyšli u Turečka, 1832.

256. Písně při mši swaté: a) „Twůrce mocný nebes země.“ b) „Zde w skrausenosti padáme.“ c) „Začíná se obět pravá.“ d) „Bože před Twau welebnosti.“ e) „K sw. Janu Nep.“ f) „Uctění sw. Jana.“ g) „Muži swatý, bohu wěrny“ w 8. w Praze u Pospíšila [každá zvlášť].

257. Duchovní písně k službám božím sebrané a vydané, w Praze r. 1835 w 8. str. 64.

258. **M. ESTERGALY,** křesťanský nábožný zpěvník, 1835 w 8. [w. kalend. Fejerpát. 1835].

259. **AL. JELEN.** Modlitba osadníků Sw. Dušských před nejsvětější obětí mše swaté w den slavné instellací důst. p. Frant. Karla Heřmana, faráře u sw. Ducha, w Praze (6 Ledna 1835) we 4. půl archu, tisk J. H. Pospíšila.

260. **EM. HERBEK.** Píseň s dějepisným důvodem k oslawě sw. Prokopa, w Praze 1836 w 8. str. 16.

261. **JOS. WLÁST. KAMARYT.** České národní duchovní písně. Sebrané od atd. Díl I. w Praze a Ilr. Kr. 1831 w 12. str. XXIV a 156. Díl II. 1832 str. 168. [Mnohé z nich wýtečné].

262. Nábožné písně katolických křesťanů, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí pobožnosti z rozličných spisů, sebrané od kněze J. R[ůžičky] w 8. str. 47, w Praze tisk. Kat. Jerábkové, 1836.

[Posudek, w Čas. p. kat. duch. 1835, 703].

263. **JAN WLČEK.** Píseň ke mši sw. za zesnulé w pánu bratrstwa sw. Haštalského w 8. str. 8. w Praze u Tom. Tábora b. r. (1837).

264. **FEJERPATAKY.** Ruční kancionalik domovní i pocestný. Jádru písní duchovních, w Lewotci, 1836.

265. **JAKUB SRŠEŇ.** Národní Otčenáš císaři rakauskému Ferd. I králi českému V. Báseň od atd. w 8. 1/2 arch. w Praze u J. H. Pospíš. 1836.

266. Starowěký zpěw o umučení p. našeho J. K. z dáwnního rkp. pro swau prostotu a milost (s připojeným starým nápěwem a přidáním blasem warhanným) poprwé na světlo daný od **JANA WLČKA** atd. w 8. 1 arch, w Praze u J. Spurného, 1837.

[Posud. od V. Zahradníka w Čas. theol. 1837].

267. Píseň duchovní k warhanám složená od **JOS. HOLÁSKA**, far. w Blansku na Morawě, w Praze 1838 u Spurného.

268. Ewangelický funebral, aneb: Sbirka písní nábožných starých, znouu oprawených a mnohých nowých k pohřebům křesťanům ew. atd. w Bánské Bystřici, 1838, tiskem Filipa Macholda str. 348 w 12.

[Pěti Karla Kuzmanyho. Wiz Kwěty, 1838 přil. str. 24.]

269. Kancional, čili sbírka církewních i domácích po celý rok takměř w každé osadě užíwaných písní; sebraná od Jos. Mirowita **POHORELEHO**, kaplana Turnowského, w Pr. 1842 u J. Spurného.

[Posudek w Now. Kwětů 1842 str. 5]. w 8. str. 456. [500 písní, s modlitbami k zpovědi a přijímání].

270. Staročeské i nowější nábožné písně, wyňaté z Růze Sionské, modlitební knihy, od **EUGEN. K. TUPÉHO**, w Praze 1844 nákl. Wilima Štastného str. 60 w 12.

271. Zpěwy duchovní k warhanám; dilem také s použitím jiných nástrojů hudebných pro swáteční slavnosti. Wydané od společnosti přátel hudby duchovní w Čechách. Swaz. 1—4. w Praze, 1838.

272. Nejobyčejnější písně pro nábožnou mládež, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí potřebě. II. rozmn. vydání, w Praze 1838 wel. 12. 1 arch. Arcib. tisk.

273. **SUŠIL FRANT.** Hymny církewní, přewedl a wyložil atd. w Brně 1846 u Fr. Wimmera (F. Gastla) wel. 12. str. IV a 210 regist.

274. Duchovní poklad aneb sbírka duchovních písní, w Ratiboři u A. W. Fridricha.

275. W Časopisech.

a) W *Rozmanitostech*: Anton. Marka; prosba k bohu; píseň za aurodu F. 67—72. Fr. Tomsy; Ranní wzdechnutí k bohu F. 72. Jana Jandy k tworci, II. 87.

b) Čas. Mus. 1827 II. 80. Píseň o posl. saudu. [Dies irae] III. 64. Bl. Jak. Benedetti Tudentinského zpěw o pohrdání světem. IV. 95, o Matce boží bolestné [Stabat] od W. Swobody 1829 III. 3 slomky z legendy o sw. Janu Nep. od téhož.

c) Kwěty 1838, 86. Na kříži makowice wěží chrámu páně Tachlowického ozdobující, od Rokosa: 1838, 38. Láska k bohu, od K. Tupého. Nowá

pišeň ko mši sw. 1845 str. 196. Bůh K. b. Villant, 1839, 149.

d) *Čas. pro kat. duch.* 1828, 461. Welchná prozřetelnost boží, od Kamaryta. 821. Buď vůle twá, od Čelakowsk. 1829, 125. Narození sw. Jana Nep. od W. Swobody. 129. Slavný hod božního těla, od Holásk. 466. Otče náš, od Kamaryta, 614. Pišeň postní k panně Marii bolestné, od J. Kamaryta. 1830, 284. Pišeň o lásce, od Wacka. 610. Wzývání boha při wstupu do bohoslowí, od téhož, 1832, 123. Postní pišeň. Láska k p. Ježíši. Taužení po ráji, od J. Kamaryta. 420. 1833, 94. Weneček uwitý w zahradě Dawidowě, od Raisa. Zpěw pastýřský ke dni 3 Března 1833, od Winařického. 295. Hymnodia, od Kamaryta. 615. Pišeň sw. Kazimíra. Omni die, přel. od W. Swobody. 1834, 1. Zpěw k slavnému přijetí duchovní správy, od J. K. M. p. p. Ondřeje Aloysia arcib. Praž. od Sedláčka. 644. Bezženství, od Chmelenského. 1835, 1. Zele werných Čechů po w pánu zesnulém cis. a kr. Františkovi. 123. Dies irae, od Winařického, 126. Na neděli kwětnau: Gloria, laus, honor etc. od kinského. 188. — 636. Duchovní písne III. 1. Hlasy národu českého J. C. M. Ferdinandu I. II. 313. Fatum soc. Jesu. 1836, 334—338. Hymny církevní w neděli provední, na den wstoupení páně. Swatodušní, od Winařického. II. 384. Elegie při prvním nawštíwení hrobu Sedláčkowa, od J. Marka. I. 98. Wíra Kristowa, od W. Rennerta. III. 1. Hlasy duchowenstwa při korunowání J. M. C. Ferd. V a Marie Anny. IV. 803. Na smrt V. Zahradníka od W. Rennerta. 1837. I. 117 — 120. Hymny z breviáře, přel. Winařický. II. 303. Swoboda, duše od téhož. 1838. Pišeň popeleční str. 113, od Winařického. Neznahob, od Picka, 286. Bůh a příroda, od téhož, 659. — 1839. Zkáza Sodomy a Gomorrh, 9. K jmenowinám p. t. Nowáka, arcib. Zaderského, 135. Písne, 198. Slowo štedrosti, 355. — 1840. Bůh, 141. Duch křesťanstwa. Prawý pokoj duše, 525. Výraz radosti nad zpěwy J. W. Frant. Karla. Nesmrtnost, 744. — 1842. Powolání básníka. Hymna. Dobrý otec. Největší rozkoš. Ctnost. Náboženství. Myslenka. Praha. Králow. chrám sw. Wíta. Příroda. Člowěk. Prawda. Nepřítel. Přítel. Chrám sw. Wíta w dálí, od Picka. 1842. Služby kněžské od Dobicera, tamže str. 317. Chrám sw. Wíta od Jablonského, 1843 str. 133. Odpustění, od Dauchy 340. Kde domow můj, od Hronka, 521. Wánoční báseň, od Šindeláře. Mocnost modlitby od Koppa Tom. W. — 1844. Dobrý pastýř, 126. Pautník, 127. Wzývání boha, 1374. Sw. Wáclaw, 539. Welchnost boží, 750. Modlitba pěwcowa, 752. 1845. — Otázka z Gr. od Winařick. 152. Doba večerů, od Tichowského, 154. Žiwot pěwcůw. Noční pišeň pautníka. Matre od Picka, 387—9. Modlitba duch. před prací. Chwalozpěw. Podpora ctnosti, od M. Beránka, 555—6.

e) *Přítel mládeže* 1829 II. Pišeň kající žáků k sw. zpovědi přístupujících. 1831 II. Pišeň na wzkřísení páně. III. 68. Zpěw školních žáků k jmeninám duchowního pastýře. IV. 108. Pišeň církevní [Dies irae]. 1827 I. 96. Ranní wzdechnutí k bohu, 99. Dětky u jeslíček. 101. Pišeň před a po školním cwičení. 104. Pišeň před cwičením w náboženství. 105. Pišeň po křesťanském cwičení.

f) *Rozl. Praž.* 1831, 96. Pišeň kající za odvrácení rány, od Karla Horského. — 1833, 50. Zlomky z Dawidových žaluh, od W. A. Pohana.

β) S w ě t s k é.

a) We sbírkách.

276. Básně w řeči wázané, od WÁCSL. THAMA. Sebrání prwní, w Praze u Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka, faktora, 1785 w 8. Druhé sebrání u Jana Ferd. z Schönfeldu, 1785 w 8. Podrahé spolu 1812 str. 182 u J. Ferd. z Schönfeldu.

Každé sebrání na tři částky rozděleno, z nichž prwní obsahuje werše z knih starších wybrané (z Kadlinského, Komenského a j.), druhý od wydawatele složené a přeložené (z Gleima, Weisse a j.) třetí od jiných 11 pomocníků.

277. Nowí čeští zpěwové pro krásné pohlawí ženské od WACSL. KRAMERIUSA, 1788 1 arch w 8. (z Hallera a j.)

278. Sebrání básní a zpěwů od J. PUCHMAYERA w 8. w Praze I. díl, 1795 str. 150, II. 1797 str. 176, III. Nowé básně atd. 1798 str. 168, IV. 1802 str. 128, V. 1814 str. 156.

Těmito básněmi nowá epocha w básnictví počala. Mimo wydawatele více méně zde zásluhu mělo přes třidceti básníkůw. Jsau pak nejwice lyrické, ódy, písne, elegie, listy básnické, sonety, epigrammy rozprawné, jako balady, části z wětších epických děl, bájky atd. Básně atd. wydané od Wojt. Nejedlého. Díl I. Fialky, w 12. str. 158. W Praze tiskem J. H. Pospíšila, 1833. Díl VI. Chrám Gnidský. S připojením a) básní Jos. Rautenkrance. b) básní Jana Nejedlého str. 196, tamž 1836. [Díl I. obsahuje žiwot Puchmírůw od W. Sedláčka atd.]

279. Wlastenští zpěwové JANA NEJEDELEHO, 1800 (z něm. Meinerta).

280. Můza ze slowenských hor, od JIŘÍHO PALKOWICE. We Wacowě 1801 w 8. str. 104.

281. WÁCSL. STACHA a) Starý weršowec pro rozumnuu kratochwili, wydaný od Karla Tháma, nákladem J. Diesbacha. W Praze, 1805. b) Diwný aučinek potěcha. Má wzbuzená chuť k zpěwu a obrana staročeského weršowství proti nowým nezákadným nápadům. Přidawek k nowé Kožiškowě grammatice. Rkp. str. 473 w Museum.

282. BOHUSLAWA TABLICE a) Slowenští weršowci w 12. I. swazek, 1805, w Uherské Skalici u Fr. Škarnicla str. 48 a 128, totiž sors Pilarikiana již 1805 tištěná, a tuto přiwtělená. II. swazek we Wacowě, 1809, u Ant. Gotliba str. 144.

Obsahuje werše českoslowensky psané starších slowenských (w Pannonii) básníků ze XVII a XVIII století, a sice Štěp. Pilarika, Jana Ondřeje Demiana, Jana Chrastiny, Jana Sabowa (sedláka) Aug. Doležala, a Neznámého (přihody Janosiika Surowce) a tak wětší částka do předešlého oddělení náleží.

b) Poezie. We Wacowě u Ant. Gotliba w 8. I. díl 1806 str. LXXX a 128. II. 1807 str. LXXX a 112. III. 1809 str. 212 mimo předml. a rejstř. IV. 1812 str. LXXX a 128.

Při každém dílu předcházejí žiwoty starých slo-

wenských weršowců, a sem tam i částky z jich spisů, s welikau pilností vybrané a pořádně sepsané. Poesie jsau dílem původní, dílem přeložené. W prvním dílu hudba, od Zdražilka na některé písně přidána.

c) Anglické Muzy w českoslowenském oděwu, w Budíně w univ. tiskárně, 1831 wel 8. str. 103.

[Obsah: Alex. Pope zkauška o člověku; Jiř. lorda Littletona básně].

d) Boileaux (Despreaux). Umění básnické z franc. přeložil atd. tamže 1832 w 8. str. 43.

283. F. z Collin wálečné zpěwy pro české země obrance (přel.) od JANA NEP. ŠTĚPÁNKA, w Praze u Frant. Jeřábka, 1809 w 8.

284. Muza morawská w patero odděleních obsahující duchowní, mrawní, polní, weskoobčanské a starowlastenské, hanácké písně atd. Složené od JOS. HERM. GALLAŠE, wydaná od Tomáše Fričaje, w Brně 1813 w 8. str. 456, mimo registřk atd. Díl druhý, obsahující parabole a paramythie str. 150, 1825, w Holomauci u Škarnicla.

285. Tatranská muza s lyrau slowanskau (od JOS. PAWLA ŠAFAŘÍKA). W Lewoti 1814 u Jos. Maiera knihtlačitele, w 8. str. 80.

286. Písně českých bojowniků, od M. Silorada PATRČKY, w Praze 1815 w 8. (1 arch).

287. WÁCSL. HANKY a) Dwanáctero písní. W Praze, malý přiční 4. s obrázkem I. díl 1815 6 listů, (jedna z těch 12 jest od M. PATRČKY) II. díl 1816, též 12 písní. Po druhé s nápisem: Hankowy písně, druhé rozmnožené vydání, swazeček I. w Praze 1819 w 12. str. 60. Třetí wyd. w Praze u Pospíš. 1831 w 24. str. 132. Čtvrté rozmnož. wydání, 1841 w 12. str. 144.

b) Prostonárodní srbská muza do Čech přewedená od W. Hanky. Částka I. w Praze 1817 u Jos. Fetterlowé atd. w 12. str. 34.

c) České historické zpěwy. Böhmische hist. Gesänge, od Wácsl. Hanky. W Praze 1826 w 8. N. I. str. 75. N. H. listů 15.

Obsah: Wácslaw a Ratislaw, od W. Swobody. Drahomíry propadení od téhož a přel. od Macháčka. Wojtěchůw návrat též od Swob. a přel. od Hanky. Oldřich a Božena, od P. J. Šafaříka, přel. do něm. od Swobody.

d) Krakowiaky, aneb písně národní polské s připojeným původním textem atd. w 16. str. 114. W Praze arcib. tisk. 1834(5).

[Pos. w Čas. mus. 1834, 445. Odp. 452 a Kwěty 1835, 9].

288. Písně (české a německé) pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO, 1817. W Praze w 8. str. 44.

289. Hlas lyry české, od FR. BOHUM. ŠTĚPNIČKY w 12. W Praze I. díl u Bohum. Háze, 1817 str. 300. II. díl w arcibiskupské knihtisk. 1823 str. 353.

290. ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO a) básně drobné, w Praze 1820 w 12. u J. Fetterlowé str. 216. b) Nowé básně drobné, w Praze, 1811 wel. 12. str. 156.

291. Básně J. KOLLÁRA, w Praze w 8. 1821 str. 88. Druhé vydání pod jménem: Sláwy Dcera we 3 zpěwích od Kollára, w Budíně 1824 w 12. 7 archůw, vlastně jen znělky rozmnožené na 150. [Pos. od Čelak. w mus. Čas. 1831 I. 39.] Po třetí: Sláwy dcera, lyricko-epická báseň w 5 zpěwích. Úplné wydání w 8. archů 20^{1/2}, w Pešti u Trattnera i Karolyho, 1832. K tomu: Výklad čili přímětky a wyswětlivky ku Sláwy Dceře. S obrazy a mappau a s přidawkem drobnějších básní rozličného obsahu wel. 8. str. 530, tamže 1832. Po čtvrté w Budíně, 1845. Díl I. 622 znělek II. díl 58 stránek. Bez wyswětlění. W Encyklop. pod artik. bohème přel. od Poláka, Jaňského. Wiz Kwěty, 1838 přil. 32, 33 1839.

Přeloženy jsau některé znělky do němčiny (od prof. Wenziga) některé do angličtiny, polštiny, ruštiny; jedna do franciny.

292. Wesna, či básně prwotinné FR. TRNKY, w Hradci Král. 1821 w 8. str. 55.

293. Básně JANA HERZOGA, w Praze 1822 w 12.

294. FR. LAD. ČELAKOWSKÉHO a) Smišené básně, w Praze u J. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1822 w 12. str. 108. II. rozm. wyd. tamž 1830 w 8. str. 163.

b) Slowanské národní písně, sebrané, w Pr. u J. Fetterlowé z Wild. 1822 w 8. str. 232. II. díl tamže 1825 str. 224. III. díl 1827 tamž str. 231.

c) Litewské národní písně. Z původního jazyka, dle sebrání Dr. L. J. Rhesy přel. w Praze 1827 w 12. str. 132. Připojeno: Potok Michajlo Iwanowič, powěst staroruská str. 12. [W. Pautník, 1826 I. 103 — 7.

d) Ohlas písní ruských. W Praze 1829 u Pospíšila w 8. str. 95. [Pos. od F. Palackého mus. Čas. 1830 I. 108].

e) Ohlas písní českých. W Praze arc. tisk. 1840 w 8. str. 106. [Pos. Kw. now. 1841 14.]

f) Růže stolistá. Báseň a prawda. W Praze 1840 u synů B. Háze w 12. str. 100.

g) Sbíрка básní P. Čel. wydaná nákl. Mus. česk. 1847.

295. Smišené básně Jos. Wlast. KAMARÝTA w Praze 1822 u J. Fetterl. z Wild. w 12. str. 120.

296. Slowenaké werše. Wydal JAN ČAPLOWIČ, w Pešti 1822, wytištěné u Jana Tom. Trattnera z Petrůza w 8. str. 104 (w slowáckém nářečí).

297. Krasořečník, aneb sbírka k deklamaci od SIM. K. MACHÁČKA, w Praze w 8.

u Jos. Fetterl. z Wild. 1823 str. 392. Obsahuje mnohé před tím netištěné básně, jak od samého vydawatele, tak od jiných, a některé pěkné přewody z Göthe, Collina atd. II. díl tamž.

298. Maličkosti w řeči vázané. Sbirka nápisůw, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

299. Písň swětské lidu slowanského w Uhřích. Sebrané a wydané od Pawla Jos. ŠA-FARÍKA, Jana Blahoslawa a jiných (Kollára). Swazek I. w Pešti písmem a nákl. J. Tom. Trattnera z Petróze, 1823 w 12. str. 150. Předmluwa čtení hodná. II. díl 1827 str. XXX a 168.

300. JOS. CIMELSKÉHO a) Básně, w Hradci Král. písmem a nákladem J. F. Pospíšila, 1823 w 12. str. 216.

b) Kytka, dar umění zpěwu na r. 1836. Swil Dr. Jos. Chm. w 16. (str. 118 a 2 bez znam.) W Praze arcib. tisk. nákl. W. Špinky. Na r. 1837 str. 120. Na r. 1838 str. 116.

Skládali: Čelakowský, Chmelenský, Kamenický, Pícek, Šohaj, Winařický, Tomíček, Hanka, Macháček, J. Marek, Trojan. Posudek w Kwět. 1838 příl. 12.

301. Básně JANA JINDŘ. MARKA. W Praze 1823 w 12. str. 123. Pak: Romance, ballady a legendy, písň a jiné drobné básně, zábavných spisůw Jana z Hvězdy díl I a II. w Praze 1843 w 12. str. 110 a 106.

302. Okus w básněni českém, od Karla Sudimira ŠNAIDRA. Sbirka prwní, w Hradci Král. u Pospíšila, 1823 w 8. str. 149. Sbirka druhá tamže, 1830 str. 166.

Objímá také báseň od Žofie Jandowé: „Jan za chrtu dán.“ Monatsch. d. vat. Mus. 1828 März S. 187.

303. Kwětenky kwětnému a čilému stáří obětované od TOMÁŠE KUBELKY, knížecí arcibiskupské impressi faktora. Nápěwy notami wysazené a přiložené. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823 w 12. str. 192.

304. Básně JANA KOCIÁNA. W Praze w arcibisk. knihtiskárně, 1824 w 12.

305. Růžinky aneb spisky drobné pro dítky od Swob. D. TRNKY. W Hradci Králové, 1824 w 12. str. 35 (nejvíce lyrického obsahu).

306. Hyacinthy, od J. BAP. WLADYKY. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Kr. 1825 w 12. str. 76 (čeština zpotwořená).

307. WÁCSSL. KLICPERA. Deklamowánky u Posp.

308. Ossianowý básně, dle anglického Jos. Macphersona přewedené JOSEFEM HOLMANEM, w 16. str. 276, w Praze u Jos. Fetterl. 1827. [W Pautniku 1826 II. 15. Karthon (zpěw Ossianůw) z angl. od Čelakowského.]

309. FR. AL. ROKOS. Básně w 16. str. 192, w Praze u Jos. Fetterl. 1827.

310. SAMUEL GODRA. Muzy dcera we třech zpěwích, w 8. str. 160, w Prešpurku u K. C. Snížka 1829.

311. M. A. PŘIBIL. Národní písň obsahu romantického, w 12. str. 60, w Hradci Kr. u Pospíšila 1830. [Wlastní práce autorowa].

312. *Rahoni*. Kratochwilné písň pro mládež. [Kal. Fejerp. 1831].

313. Hlasy vlastenců ke dni 1 Března 1832 na památku 40letého slawného panowání J. M. C. Františka I. Nákl. Museum u synů B. Háze 1832 we 4 str. 34.

Obsahuje 12 básní od Čelak., Chmelens., Malého, Štěpánka, Macháčka, Tomsy, Winařického, Štorcha, Langer, por. Čas. mus. 1832. 477.

314. FR. JAR. KAMENICKÉHO (*Wacka*) a) Písň w národním českém duchu, w Praze 1833 w 12. str. XII a 108. b) Sw. Wácslaw. Dwanáctero znělek (z Časop. kat. duch.) w Praze 1844. c) Lilie a růže, 1846, w 8. str. XC znělky.

315. FR. SUŠIL. a) Morawské národní písň, w Brně 1835 u J. G. Trasslera, w 8. str. 128 a 94 nápěwy w kamepotisku.

b) Sbirka nowá, s 288 nápěwy, w Brně 1840 u wdowy Rud. Rohrera w 8. str. 214.

316. W. NEJEDLÝ. Básně. Díl prwní w 12. str. 192, w Praze u J. Hos. Pospíšila 1833. Díl druhý str. 171 tamž 1833. (Pos. w Kwětech 1835, 377 od Sabinského.)

317. Narodnie zpiewanky čili písň swětské Slowáků w Uhrách jak pospolitého lidu tak i wyšších stawů, sebrané od mnohých, w pořádek uwedené, wyswětlenými opatřené a wydané od JANA KOLLÁRA. Wydání hojně rozmnožené i prwe dwa tištěné swazecky w sobě obsahující. W Budině w univers. tisk. Díl prwní 1834. we welk. 8. str. 454. Díl II. 1835. str. 566 (w nářečích slowenských).

318. Hlasy vlastenců při radostném wítání J. C. M. Ferd. I. a Marie Anny, w Praze dne 4 Října 1835. Od česk. Museum, we 4. str. 31 a 3 bez r. w Praze tiskem synů B. Háze 1835.

Od 12 básníků: Čelak., Chmelensk., Malý, Štěpánek, Macháček, Tomsa, Winařic., Storch, Langer, Swoboda W., Klicpera, Hanka.

319. Hlasy wěrnych Čechů k J. C. M. Ferd. I. a Marianě w Říjnu 1835, w Praze we 4. listů 16, s něm. přelož. od Siky.

Básnili: Winařický, Chmelenský, Sedláček, Marek (Jind.), Hanka, Macháček. Z Časop. pro k. d. wyňato.

320. Hlasy duchowenstwa k J. M. C. Ferdinandowí I a Marii Anně při slawnosti korunowání, we 4. str. 18, w Praze 1836. 7 a 12 Září. Obětuje W. M. Pešina, konowník atd.

Skladatelé: W. Procházka, Jind. Marek, Smetana, Šindelář, Stulc, Winařický, Hawelka, Fr. Wacek, Holásek a Klácel. Též vyt. w Čas. p. kat. duch. 1836, III.

321. **MATAUŠ KLÁCEL.** Lyrické básně, w Brně u Rud. Rohreru, wel. 8. str. 96. Díl druhý tamž 1837. str. 96. [Úwaha Wcel. 1836 str. 165.]

322. **WENC. RAB.** Smíšené básně, w Praze u J. H. Pospíšila 1836 w 12. str. 94.

323. Plody zboru učenců řeči českoslowanské Prešpurského, w Prešp. tiskem Landerera 1836 w II. str. 151 (werše i prosa.)

324. Pána Bohuslawa Hasisteinského z Lobkowic wěk a spisy wybrané. Od K. WINAŘICKÉHO, w Praze 1836, w 8. str. XLVIII a 232. (Obsahuje listy, básně přel. z lat. Posudek od Čelak. w Čas. mus. 1836, 219 — 223).

325. Deklamowánky a písně od **FR. RUBEŠE.** w Praze, swazeček I. 1837, w 18. str. 54. Swaz. II. 1838. str. 51. III. 1839. str. 72. IV. 1839. str. 54. Druhé wyd. sw. I. 1841.

326. Hlasowé duchowenstwa k slawnému dosednutí na stolec arcibisk. J. K. M. Aloysia Josefa swob. p. Schrenka z Nocingu w den 4 List. 1838, wel. 8. str. XXV.

Psali: Tupyj, J. Marek, Pokan, Smetana, F. Wacek, Stulc, M. Pawlowský, J. Tuita, Jos. Holásek.

327. Řeči, písně a básně k swěcení 50letého milostiwého léta cirkwe ew. slow. Pešťansko-Budinské, u Trattnera, 1838.

Řeči jsau od Kollára a J. Melcera; básně od Jakubowice, Kuzmanyho, Hodšy, Chalaupky, Janowice, Straky, žáků Prešpurských. (Kwěty 1838, příl. str. 15.)

328. Jitřenka čili výbornější práce utenců česko-slowanských A. W. Lewočských, w Lewoči 1840 u J. Werthmüllera w 8. str. V. a 120.

329. Ohlasy od Slawomila **F. KOŘENATÉHO**, w Prešpurku 1840, str. 15 w 16. (Dvě básně mrawokárné.)

330. Básně od **JANA ŠL. TOMÍČKA**, w Praze u Spurného 1840. mal. 8. str. 176.

331. Básně **AUGUSTA HORISLAWA ŠKULTETÝHO**, w Prešpurku u K. Wiganda, 1840, mal. 8. str. 79 (Posud. Now. Kw. 1840. 71).

332. **JOS. JUNGMANNA** sebrané spisy weršem a prosau. Nákl. mus. 1841, w 8. str. 397. (Nowo-české bib. Mus. Č. I.)

333. Básně **BOLESL. JABLONSKÉHO** (Tupého). W Praze u Spurného 1841 wel. 12. str. 190. (Pos. Kwět. now. 1841, 45. Wlastim. 1841, I. 297 od Nebesk. II. wyd. rozm. 1846. str. 353.)

334. Básně **KARLA SABINY**, w Praze

1841, w 12. str. 96 u synů B. Háze. (Pos. Kwět. now. 1841. 5. od Nebeského.)

335. Zlaté zápisy. Památka wdětnosti na obnowení a okrášení Karlowa Týna, na dostawení Beraunského mostu, na dostawení a zwelčení předměstí Karlína, na dostawení řetězového mostu Pražského, silnice Wyšehradské, Chotkowých sadů a přemnohých jiných ozdob a ústawů werejnych w milé naši vlasti wzni-klých, učiněna dne 4 List. 1841 od c. k. měšťanských ozbrojených zborů Pražských. W Praze arc. tisk. we 4. 10¹/₄ arch. s rytinau. (Por. Kwět. Now. 1842. str. 32.)

336. Bedřicha Šillera básně lyrické. Přeložil a vydal **JAN PURKYNĚ**, we Wratislawi u Ferd. Hirta, 1841. Díl I. str. XIV a 208. Díl II. XII a 192. (Pos od Nebeského w Kwět. now. 21.)

337. **JANA HOLÉHO** básně, widané od spolku milownikow řeči a literaturi slowenskéy we štiroch swazkoch. Sw. I. wel. 8. str. 261 w Budině 1841, obsahuje selanky, rozličné básně, žalozpěwy, písně (ody). Sw. II. 1841, str. 257 epické: Swatopluka a Cyrillometodiadu. Sw. III. 1842, str. 400. Sláv (epické), žiwotopis sw. Cyr. a Met. Bájoslowí pohanských Slowákow. Wyswětlení. Katolický zpěwník. Sw. IV. 1842, str. 414. Nowý kwitek. Prosodia. Básně přeložené Virg. selanky 10. Theokrit. jedna (IX). Iliady zp. I. Dvě heroidy Ovid. Tyrteowý písně; 17 od Horac. Virg. Aeneida. (Nejlepší dílo ze školy Bernolákovy.)

338. Pomněnky na r. 1841, u synů B. Háze w 16. [Sbirka to básniček od 20 skladatelůw ku počtě wlastenek.] Na r. 1842 — 1846 dilem u Pospíšila, dilem u Háze.

339. Písně národní w Čechách. Sebral Kar. Jar. Erben. S nápěwy. Sw. I. w Praze 1842 u Pospíšila w 8. str. 208. Sw. II. 1843 str. 228. Sw. III. 1845 str. 270. [Pos. Kwět. now. 1841, 93 od Nebesk.]

340. České besedy. W Praze u J. Pospíšila 1842 str. XXXIV a 176 w 8. [Obsahují werše i prosu, nejwice ke čtení a deklamowání. Spisowatelé jsau: K. Erben, B. Jablonský, J. Liman, K. Mácha, Maria K. N. Slowanka, W. Nebeský, Wladislawa R. Boj. Pichl, Wl. Pizenský, Fr. Rieger, F. Rubeš, K. Storch, J. Tyl, J. S. Tomíček, E. J. Wocel. [Por. Kwět. Now. 1842, 34].

341. *Karel Winařický a)* Kytka, dárek malým čtenářům. W Praze u J. Spurného, 1842 w 12. str. 74. Druhá Kytka, w arcib. tisk. 1845 str. 80. [Obsah: bajky, písně, modlitby (weršem), pohádky atd. pro dítky]. Pos. Now. Kw. 1842 str. 93 a 1845 str. 239. od Dr.

Staňka. b) *Warito* a lyra, básně a písně, w Pr. 1843 u synů B. Háze wel. 16. str. 86 [výtečné libozvukem a metrikau].

342. **Adolf Jos. Wlček**, Konwalinka, básně, w Jiřině 1842 u F. J. Kastránka w 12. str. 145 a reg.

343. **W. Jar. Píček**. Básně, w Praze 1843 u synů B. Háze w 12. str. 108. [Posud. Now. Kw. 1842 str. 86.]

344. **Ludw. Žell**. Básně, w Pešti u Trattnera-Karolyho, 1842 str. 82 w 8.

345. **VINC. FURCH**. Básně. Sw. I. w Holomauci u Al. Skarnicla, 1843 wel. 16. str. 94. Sw. II. tamž, 1844 str. 101. [Úwaha w Čas. mus. 1844 str. 611 a Kwět. 1844 str. 40, od Nebesk.].

346. **Drahotin Maria baron VILLANI**. Zábavné spisy. Swaz. I. Lyra a meč. W Praze u Jar. Pospíšila, 1844 wel. 16. str. 158. [Úwaha w Kwět. 1844 str. 272].

b) Spisy téhož. První díl. W Praze arcib. tisk. 1846 wel. 8. str. 216.

347. **KAREL ŠTUR**. Ozvěna Tatry, zpěvy a powěsti. W Prešpurku u Ant. Šmida, 1844 wel. 16. str. 135.

348. **WÁCSLAW ŠTULC**. Pomněnky na cestách žiwota. W Praze 1845 arcib. tisk. str. 161.

349. Spisy **KARLA HYNKA MÁCHY**. Díl I. Básně díl I. W Praze arcib. tisk. 1845 wel. 16. str. CVIII (žiwot jeho) a 20.

350. **Jabůdky** ze slowanských lesů, sebral Dr. J. P. Jordan atd. W Lipsku 1845 w 12. str. 166 [od M. Kl.].

351. **S. K. MACHÁČEK**. Drobné básně od atd. W Praze 1846 tisk. arcib. str. 219 w 8.

352. **JOS. BURGERSTEIN**. Deklamowánky a písně. W Praze 1846 u J. Pospíšila w 18. stran 58.

353. **SIGFRID KAPPER**: České listy. W Praze 1846, nákl. Calveského knihkupectwí str. 120 w 12.

354. **W. JAROMÍR PÍČEK**: Písně, w Pr. 1847 w 12. str. 85 u J. Pospíšila.

b) *Po různu.*

a) *L y r i c k é.*

355. Žiwota i smrti požehnaná památka, kterou uroz. někdy a pobožné manželce matroně Kateřině Potocké († 1778) manžel její... Pawel Šramko... wzbuzuje. (W Přesowě) w 8. str. 174 w alexandrinských werších (w. Tab. Poe. IV. 26).

356. **Štěpána Lesky** a) k swadbě Ondřeje Škul-tetiho, když si pannu Mar. Kuzmowu zasňubowal r. 1781. Též k swadbě Jana Wiskydenského s Mar. Magd. Bayerowau r. 1785. Obojí w Prešpurku tlačené w. Tab. Poe. IV. 61. b) *Jiskra lásky*, kterauž w srdci swém měl poctiwý wdowec Karel

Wojtěchowský, saused Nowostrážnický, když sobě poct. pannu Dorotu Jiskrowu... zwolil 17 Ledna 1797, w Prešp.

357. *Weselost* roli boží Hybské pod rakauským skriwánkem. Zpěw při příležitosti wydané od cis. Jos. II toleranci l. p. 1781, složený od Aug. *Dolákala*. Tisťen w Slow. Werš. 1809, w II. dílu str. 92 — 100.

358. Swadební smlauwy t. j. wěnowání statku jak od panny newěsty tak od pana ženicha, pro špás na swětlo wydané. W Jindř. Hradci u Hilgartnera w 8. 1782 (básně).

359. **Wácl. Stacha** a) Něco pro českau literaturu milovníkům básní obětowáno, od Podbélowského, 1782.

b) Swátek českého jazyka na den provozování Štefanowého Odběhlce w Pražském vlastenském diwadle, dne 20 Ledna 1785. (Na konci): Obětowali W. S-h (Stach) K(arel) a W(áclaw) T(hám) w 8. dwa listy. Počiná: Plesej Praho atd.

c) Píseň pro český národ k wítání a korunování Leop. II. (1791).

d) Na opěwatelný Klopstocka od překladatele Messiasé (česky a něm.), 1801.

360. **Bohum. J. Dlabáček** a) Philoboga zpěw ke cti nejsvětějšího otce Pia VI na slavný jeho příchod do Wídně k cis. Jos. II. W Praze u Jos. Em. Diesbacha, 1782 we 4. str. 9.

b) Zpěw Wlastimila na obywele Milewské, 1782 (w. Charwáta řeč o starosti).

c) Na důkaz wděčnosti a lásky welebnému a učenému muži P. Gerlakowí Pausowí, 1782 w 8. Jest to přání k nowému roku str. 4.

d) Obětování témuž r. 1783, od děd. Rosenmüllerowých.

e) P. Heřmanowí Kotterowskému, str. 4. 1783 w 8.

f) Zpěw ke cti swých přátel Karla a Wáclawa Tháma, 1784 w 8. str. 8. u J. Ferd. z Šenfeldu.

g) Taužící mysliwček po hrdličce. (W. Wácl. Tháma básně, 1785).

h) *Damon* o swé Kloi. W Praze a Kutné Hoře, 1789 w 8. (w. nowí čeští zpěw. Kramer.).

i) Zpěw při korunování Leop. II, 1791. W Pr. u J. F. Šenfelda w 8. str. 8.

k) Zpěw na W. Raitolara za celých 50 let rychtáře Nebušického, w Praze 1793 we 4. str. 8.

l) Wítání vlastenské P. Dobrowského z cesty šwedské atd. 1793 w 8. str. 10. (Wiz Now. Kramer.)

m) Píseň při slavném dosazení na faru Plaskau p. Frant. Stöhra, 1801. W Praze we 4. str. 4.

n) Památka šťastného narození p. Xaw. Twrdého gubern. raddy, 1810.

361. Když přátelé naši Petrus, Ribbay, Munchart, Šmidaj, Hossu, Gazy z Jeny do Uher se nawracowali, toto jim požehnaní dávali krajané. W Jeně u Jana Krist. Straussa, 1782 w 8. 1/4 archu, (sapphickým weršem).

362. Libé nabízení k radostnému plesání Pražských obywatelů dne 9. Srpna 1784 při začátku sjednocení prw rozdílných čtyř měst. W Praze w 8. dwa listky. (Začíná: Poskoč Praho! Pražské hory poskakujte! atd.)

363. Pevná naděje blahoslawené nesmrtnosti, w kteréžto se wys. učený a d. cti hod. p. Pawel Fabri cirkwe ew. Artikulářské Necpalské sl. b. kaz. se slavným patronstwím, jak této cirkwe tak i z celého widěku (okolí) Turčanského, ano se všemi milými přátely atd. při swém z tohoto žiwota odcházení skrze ONDŘEJE PLACHÝHO rozlučuje, 1785 4 Zátí. W. B. Bystřici u J. Tumlera 1 arch we 4. (pohřební werše).

364. FR. JANA WAWÁKA a) Upřímný weřejný wděk wěcnému a upřímnému Čechovi Fr. Faustini Procházkovi u vydávání českých kněh laskavě pracujícím we 4. 1786.

b) Wlastenské wzbuzování k wděcnému očekávání Leop. II krále pána našeho. W Praze w 8. 1791.

c) Děwče s růžovým wěncem ze wsi Owenče na ožinky k J. M. Františkovi a Marii Terezií králi a královně české 12 Srpna 1792. W Praze u J. Gottfr. Kalwe (při korunowaci cis. Frant. I) we 4. arch 1.

d) Sedlské wítání J. C. K. M. Františka toho jména druhého c. Řím. a jména prvního krále českého. W Praze u J. T. Höchenberg. w 8. 1792.

e) Krátké pozorování zlostné a nepravé Wálky národů FrancVzského na rltM Složené (1794) (w. für Böhmen von Böhmen 3. Abth. S. 94).

f) Gaude et laetare. Gebhardowi atd.

g) Zpěw kwerků Kutnohorských, 1803.

365. ANT. JOS. ZIMY a) Znamení wlastenské wděcnosti na den provozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle 8 Čerwen. 1786 fol. 1 list. Obětował wlastenec Ant Jos. Zima. Počiná: Slyš Chazone, slavný wůdce atd.

b) Wděčnost a radost wlastenců z přítomnosti J. C. M. we wlastním nejvyšší milosti obdařených českých herců Nowoměstském diwadle r. 1786 19 Září fol. 1 list. Začátek: Již slunce plné jasnosti atd.

c) Na den provozování české půwodní hry Břetislawa a Jitky atd. Počiná: „Ai dennice dnes vychází atd. fol. 1 list.

366. WÁCSL. MELEZÍNKA a) Dar nowého léta, 1787 všem pánům jazyka českého horlitelům p. p. Thámům . . wlastenského diwadla . . hercům atd. Obětował Wácsl. Melezínek, řemesla perníkárského starší towaryš. Počiná: Weselme se wlastencowé atd. fol. 1 list. b) Dar z lásky všem p. jazyka českého přiznivcům . . hercům na diwadle w Praze na Koňském trhu fol. 1 list. 1787.

367. WOJ. KOTÁRY a) Dík laskawému otei wlasti Josefowi II, též jeho maudrosti chwála, od powinné wděcnosti jednoho právě sprostého nehodného poddaného W. K. w píseň uwedená r. 1787. W Hoře Kutné u Fr. Winc. Korce.

b) Téhož na Kantány (kaplana) píseň pohřební.

c) Bolestná citednost a laučení poddaných od wrchnosti. Na Horách Kutn. 1808.

d) Radostná citednost neb přiwitání od poddaných swé wrchnosti. Tamž 1808.

e) Zrcadlo utrhačů dílem i rauhačů, tamž 1812.

f) O žaláři, jenž se nazývá očistcem, tamž 1815.

368. Weršowní odpověď na otázku proč za času Josefa II, mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali. Od JANA BOGÁDI. Rkp. (w. Tabl. Poez. IV. 3).

369. Píseň o robotě sedlské, wytištěná toho roku (1789). Prawí o sobě sám: Skladatel této písničky byl jen člowíček malický, nedaleko Sázawy, kudy dříví plawíjí.

370. Ilas Čecha zpíwajícího u hrobu Jos. II. W Praze u J. J. Diesbacha. 1790.

371. K. THÁMA a) Píseň na smrt cis. Josefa II, 1790. W Praze.

b) Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowané. Přel. w Praze u Diesb. 1790

372. Ilas truchliwého Čecha nad smrtí císaře slawného Josefa II, spolu s káftem jeho. Složil a w zpěw uwedl Františ. GOLSERT, far. Chomutický, 1790.

373. ANT. BERNOLÁKA: toto malúcké písmo naša panowi Ant. Fandly med do jeho wlastních ruk odevzdal. W Hale 1790 (słowácká háseň?)

374. Chwalozpěw k příchodu cis. Leopolda II ke korunování na král. české, kteréž se dne 6 Září 1791 roku welmi slawně držeti bude. W Pr. w 8. (JAN KALINA měšťan Strakonický).

375. Wítání české koruny, kteréž dne 6 Srpna r. 1791 do Čech z ciziny zase přiwzena byla. Předneseu od weškerého národu českého w 8.

376. Upřímné minění žáků Ilradistských při nawštíwení školy atd. od JANA HAJKA, 1792 w 8. 1/2 archu.

377. Truchlení Čecha nad smrtí Leop. II, 1792. W Praze w 8. 4 listy.

378. Truchliwý zpěw nad smrtí Lud. XVI. W Praze 1793 w 8.

379. JANA RULÍKA a) Plesání nad uwedením professora jazyka českého, 1793 w 8.

b) Wěneč pocty Jos. Fr. Kosteleckého, když 50 letau památku swého kněžství swětil, we 4. listů 6.

c) Na den uwedení král. prof. české literatury p. Jana Nejedlého na učitelskou stolicí w slawné učené Pražské universitě (universitě) I. p. 1801 u Fr. Jerábka we 4. 2 listy.

d) Wlastenské plesání a díků činění atd. 1793.

380. Píseň ke dni narození cis. Frant. II, 1794 zpíwaná w arcib. alumnatu, od W. NEJEDLÉHO. W Praze u Diesbacha.

381. J. HOŠKA a) Chwalozpěw k 50. leté památce posvěcení na kněžství Wácsl. Jiskry 1795.

b) Chwalozpěw ku poctivosti p. Em. Dawida, Ščpmistra na Ilorách Kutensk. 1801.

382. Jos. Rautenkrance a) Zpěw ke cti Frant. II počínající: Zachovejž nám bože krále atd. přel. z něm. Meinerta, 1796.

b) Radostné citedlosti poddaných Pečických, 1800.

c) Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje, 1814 w 8. W Praze str. 8.

383. Frant. Tomsy a) Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, složená od Fr. Němečka atd. přeložená, we 4. (1796) 2 listy.

b) karolině Klamowé Galašowé hraběnce, 1798 we 4. 2 listy.

c) Terczii, Alžbětě a Apollonii hrab. Wratislawownám z Mitrowic, 1798 we 4.

d) Leopoldině kněžně z Fürstenberku 10 Dubna 1798 we 4. 2 listy.

e) Aloysii dceři hrab. Kr. Klama Galaše atd. 1798 we 4.

f) Na památku Karla Jos. knížete z Fürstenberku, rozeného Čecha a generala českého atd., který byl 25 Března 1799 w bitwě u Štokachu w Šwabích zabit.

g) Josefowi Wratislawowi z Mitrowic, 1799 we 4. 2 listy.

h) K prospěchu řeči kr. wywýš. arcik. Karla, 1800 we 4.

i) K zasnaubení Ludwíka Szechenyi a Aloisie Clam. Galašowé, 1801 we 4.

k) Plesání města Turnowa, když Jeho bisk. M. nejdůstojnější p. p. Wácsl. Leop. Chlumčanský z Přestawlk a Chlumčan atd. ráčil duchowní wěci w městě Turnowě přehlížet a swátosti bítmowání udělit, 7 Čerwence 1803 we 4. 2 listy.

l) knížeči oswícenosti Alžbětě owdowělé kněžně w Fürstenberku, rozené kněžně z Turn a Taxis 13 Unora 1804, we 4. dva listy.

m) Na den narození nejmocnějšího a nejjasnějšího cis. Řím. . . Frant. II, w Praze 12 Unora 1805 we 4. 1/2 archu.

384. *Paavel Tešlák* některé příležitostné zpěvy k. p. k sňatku D. P. Samuele Čerňanského a Pavla Jarošího atd. časoměrně složil, w. Tab. Poe. II. 79.

385. *Frant. Svobody a)* Píseň dítek na den narození J. C. K. M. Frant. II, zpívaná při škole sv. Štěpána. W Praze 1797 w 8. 2 listy.

b) Píseň žákůw na den 25leté památky učitelského auřadu p. Wácsl. Lumendy při hlavní farní škole sv. Jindřicha od jeho bývalého žáka, 1801 we 4. 2 listy.

c) Píseň pánu p. Josefowi Wimmrowi vlastenci milému na důkaz vážnosti a šetrnosti, obětovaná 19 Brez. 1802 we 4. dva listy.

386. Jiskralásky k swadbě Kar. Wojtěchowského, souseda Nowostránského a panny Doroty Jiskrowé, od L. we 4. bez místa, 1797 dva listy.

387. Chwalozpěw o wysoce důstojném pánu p. Janu Rychlowském, kanovníku a kazateli na hradě Pražském. W Praze 1798 w 8. dva listy (jakž poznamenal Pelc.) s 32 chyby.

388. Ilas upřímného Čecha ke všem milým vlastencům, (píseň bojowná) od W. Neumanna (1799), w Praze w 8. 1/2 archu.

389. Chwalozpěw na slavného reka Suwarowa, c. ruského polního maršálka a udatné vojsko we Wlašich, od M. Majobra. W Praze 1799 w 8.

390. Píseň ke cti w. d. p. Josefa rytíře z Florentinu, od Amorta, 1799.

391. *Jana Nejedlého a)* Elegie na Karla z Fürstenberku, který w bitvě u Stockachu zabit byl, 1799.

b) Wálečný zpěw pro český pluk, 1800 přel. z něm. Meirerta. W Praze u Fr. Jerábka.

392. Na Wácsl. Koce a Johannu Klam-Galašowu, 1800 we 4.

393. Píseň pro český vojenský výbor (1800) w 8. 2 listy. (Wzhůru, wzhůru česká země atd.).

394. Dub Černohorský (ke cti knížete Švarcenberka oda) od Ant. Puchmayera, 1800 we 4. Jest také w sbírce jeho básní dílu 4tém.

395. Když d. c. h. a výborný učený muž mladěnek pan Jonatan Lauček, dne 6 Máje 1800 s uroz. pannau Zuz. Josefou do stavu manželského vstupowal atd. od Mich. Semiana. W Uherské Skalici we 4. Podobné swadební werše složil též Mich. Semian k sňatkům p. Štěp. Lešky (w. Tab. IV. 53).

396. Wáleční píseň českých vlastencůw. W Hr. Králové, 1800 u Alžběty Tyběly w 8. 1/2 archu (něm. a česky). Počiná: Wzhůru k zbroji! vlastenost (!) wolá k nám atd.

397. Radostná obět na den jména urozené a wys. wážené p. Johannu Jerábkové, na důkaz powinnowané vážnosti ode všech w její dílně se wynacházejících audů, daná 24 Máje 1802 we 4. 2. list.

398. *Bokust. Tablice a)* Zpěw pierydských múz Skalickým Zuzanám. W Skalici 1802.

b) Dwa zpěwy panu Dan. Krudymu, 1802.

c) Lidomil wersemi wyobrazený. K oslawení Instalaci nejsw. a nejweleb. Alexandra knížete z Rudna a Diwácké Nowé wsi boží M. Ostřihomského arcibiskupa, Primáše atd. J. K. Oswícenosti I. p. 1820 16 Máje jménem Slowáků Baňského okolí s hlubokau poutřeností obětovaný atd. W Štáwnici u Fr. Sulcera, 1820 fol. 2 archy.

d) Radostné jubileum aneb padesátiletí kazatelského auřadu wznešené d. c. bod. a wys. učen. p. Pavla Šránka, cirkwí ewang. A. W. Liptowských Staršího atd. od Slowanů Baňského okolí dne 4 Máje slawené roku kterého: Tiské zpráWce nowí zase HIDI CIRKWe loscíl rozkošné swětlo

krásně MV svět zlwota (1823). W Baňské Štáwnici we 4. u Fr. J. Sulcera 3 listy.

399. W den dosazení J. Ditricha na učitelskou stolicí, od Horáčka, 1803.

400. *Jak. Jan. Ryby a)* Truchlozpěw wěrných Rožmitalských osadníků při pohřbu dw. ct. h. w. p. Kašpara Zachara, 1803 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

b) Vivat František II atd. na slawnost wyhlášení dědičného císařství 9 Pros. 1804. Složil a w hudbu uwedl atd. W Praze u Boh. Háže w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

c) Winš k slaw. swátku J. K. O. knížete z Salm-Salmu arcibiskupa Pr. Složen a w muziku uweden. W Praze u Boh. Háže, 1805 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

d) Plesání knížecí arcibiskupsko-Pražského panství Rožmitála na přeuččenau slawnost wšecobecného pokoje. Složil a w hudbu uwedl. W Praze 1814 w 8. str. 30. (Obsah: Wlastenský cit w prose, nápisy a kantata, k níž hudba w rkp.)

401. Trpěliwost jako nejjistější prostředek proti odpornostem a bídám zdejšího žiwota: u hrobu wznešeného p. Pawla Jezowice atd. skrze J. Kociana, při Sobotištské cirkwi školního učitele představená dne 27 List. 1804 we 4. Při spisu: Poslední čest dvojicth. atd. W Prešp. 1805 we 4.

402. Na příjezd J. M. C. rakauského a krále českého Františka I a J. M. C. králowny české Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Boh. Háže we 4. dva listy.

403. Witání nejjasnějšího císaře rakauského a krále českého Frant. I a nejj. císařowny... Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Bohum. Háže we 4. 2 listy.

404. Díků wzdání wys. učenému a wznešenému p. prof. Frant. Swobodowu od jeho žáků atd. 1811. W Praze we 4. 2 listy.

405. K swátku p. Jana Nejedlého atd. 1811.

406. Edm. Chwalowského kantate aneb chwalozpěw při slavném swěcení kaple Mariánské nad městečkem Mískem (dne 5 Máje 1811). W Praze u Ant. Straširypky 1811 we 4. půl archu. (Jest píseň s notami).

407. *Ant. Marka a)* Radování Libunské cirkwe, když Jeho bisk. excellenci nejmilostiwější p. p. Wácsl. Leop. Chlumčanský atd. ji nawštíwiti a w ní birmowati ráčil. 4 Čerwna 1812. W Praze u Fr. Jerábka we 4. čtyry listy.

b) K jmeninám J. bisk. M. wys. d. p. Jos. Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického, dne 19 Března 1816 (w. Slowesnost str. 17).

c) Uwštání J. M. wys. důst. p. Josefa Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického atd. do Libuně 19 Čerwna 1819. W Jičíně tiskem Frant. Kastránka we 4. 2 listy.

d) Píseň k dosednutí na biskupskou stolicí J. M. B. Jos. Fr. Hurdálka dne 25 Unora 1816. W Praze impr. norm. we 4.

408. *Jos. Kramáře* Obět wděčnosti na slavný sňatek wys. uroz. pána p. Frant. W. Veita s wys. urozenau swobodnou slečnou Amalií z Tritece a Deymu na Jeseným od wěrných poddaných panství Semilského 25 Čerwnce 1812. Hudba od Jiř. Karáska, we 4. čtyry listy (kantata).

409. Wrancá píseň k srdečnému poděkowání za slavné wítězství 31ního m. Března 1814 obdržené a za hrdinské wzetí města Paříže od pro swatý pokoj společné armady, od Al. Alex. Uhla c. k. prof. we 4. 2 listy.

410. *Jan Šembera a)* Slze wděčnosti Wácslawowi Pešinowi, 1814.

b) Plesáři srdce vraucio k installaci W. Peány na řadu Krugburskau.

411. *Fr. B. Wewerky a)* Citové studující Čechů k. Staroměstského akad. gymnasia při ustanovení .. p. Fr. Petříce.. na důstojnost praefekta, 1815 we 4. 2 listy. *b)* Na smrt wys. důst. šlechtěného, swob. pána p. p. Jakuba z Wimmru, 13 Led. 1822 nákladem šlechtěnomyslných vlastencův. W Praze 1822 u Ant. Straširypky we 4. 1/2 archu.

412. Na příští wys. důst. p. Jana Tachecího, kanovníka Litoměřického atd. do Mecl. (od *Fr. Wetešníka*) bez místa a roku.

413. *Wácl. Surobody a)* Witání nově zasnoubených manželů: Jejich milostí pána p. Eugenia hraběte z Černína z Chudenice a Therezie, rozené hraběny z Růže od jejich českých poddaných obětované 29 Kwětna, 1817 we 4. 2 listy.

b) Zpěv k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka svých vlastí otce wystawenému w pokornau nctu mládeže gymnasia c. k. Malostranského při veřejném čtení klassů na konci r. 1823. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu we 4. 2 listy, (tčz lat. a něm.) Jest vlastně od sapphická 16 strof.

414. Witání Jeho knížeci Milosti.. p. Wácl. Leop. knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. k infulaci wel. p. Beneše J. Pfeiffera praem. řádu. opnta LX, na Strahowě 16 Unora 1817 (od *Ant. Lišky*) we 4. listy 4.

415. Píseň zpiwaná od Staroboleslawské školní mládeže dne 22 Máje 1817 u přítomnosti J. kníž. Oswicen. W. Leop. arcib. Pražského. W Praze 1817 u J. Fetterl. z Wild. we 4. 2 listy (od *Jos. Jungmanna*).

416. Zpěv ke cti wys. učeného a důstojného pána Jos. Liboslawa Zieglera, řádného veřejného prof. atd. od Fr. Dobromysla *Trnky* 1817. W Hr. Král. we 4. čtyry listy.

417. *Wácl. Hanky a)* Wděčnost obywatelů Král. Hradce, 1817 we 4. 1/4.

b) K slavnosti J. O. p. Wácl. Leop. arcibiskupa Pražského, obětováno od Jos. wdowy Fetterlowé, 1819 we 4. listy 2. Též r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824.

c) Nejjasnější Františkoví a Karolině při wstapení we vlastenském Museum 1824. W Praze 4 1/2 archu.

d) K weleslawnému sňatku jasně osw. Rudolfa knížete Kinského ze Wchynic a Tetowa s wys. uroz. Wilhelminau hraběnkau z Kollaredo-Mansfeld. W Praze 12 Máje 1825 we 4. Písmem Sommerowským 2 listy.

e) K slavnosti jmenin F. Köllnera 2 Dub. 1824.

418. Nesmrtedlná wděčná vlastenská památka zwěčněného.. p. Wácl. M. Krameriusa atd. od *Rudolfa Krécha* atd. W Prešp. písmem Belnayho dědiců, 1817 w 8. str. 24 (s žiwotopisem a knihami nim wydanými).

419. W paměti pozůstawená ctnost, aneb smutnozpečv nad smrtí cti. p. J. Pawla Skály, školního direktora Strakonického, kněze řádu maltežského, od *Jana Plánka*, mistra truhlářského, w Praze 1818 u Fetterl. z Wild. w 8. str. 29. Jsau dvě elegie, jedna od wydawatele, druhá od Jiř. Štěpána učitele w. Strakon.

420. Píseň zpiwaná od Zapské školní mládeže r. 1818, když.. wys. učený a důst. p. Fr. Obstzierer.. děkanství Brandeyské nastupil, od *Fil. Procházky*, učitele Zapského. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. listy 3.

421. *Jana Štěpánka a)* Řeč při příležitosti prozowené činohry Jaroslaw a Blažena w prospěch ústawu Pražskému k zachování náhle w nebez-

pečenství upadlých lidí, 1818. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. dva listy.

b) Citové při weleslawném zasnoubení Jeji Jasnosti Ludmily, kněžny z Lobkowic wévodkyně Raudnické a Jeho Oswicenosti Prospera Ludwika, wéwody z Ahremberku, z Meppen a Recklinghausen 26 Ledna 1819 we 4. 4 listy. Též w Hlas. IV. 323 a w Slowesnosti uštěno.

422. *Fejerpataky. a)* Připomínání w Týdeníku Palk. 1818 č. 12. str. 142. *b)* Píseň na Máj. w kalend. Palk. 1819. *c)* W Čechosl. 1825. Láska č. 15. Na léto č. 30. Odbírka od Terinky č. 47. Laučení s milenkau č. 51.

423. *Jos. Mir. Krále a)* Píseň ke cti wys. uroz. p. Bernarda Ledwinky šlechtice z Adlerfelsu c. k. gubern. raddy a krajského heitmana w Král. Hradci we 4. listy 4.

b) Citové radosti při druhé zvláštní slavnosti, wldnosti a lásky w Třebechowicích dne 10—12 měs. Čerwence, 1821. W Praze 1821 u Boh. Háze we 4. 1 1/2.

c) Žádost k nowému roku 1818, učeným Čechům m. Král. Hradce.

d) Píseň ke cti Jana hrab. z Harrachu a Rohrau. W Praze 1820.

e) Chwalozpěv při udělení zlatého menšího penize Petrowi Frankowi. W Brně 1821.

424. *Wojt. Sedláčka a)* Na Plzeň atd. We Widni 1818 w 8. str. 39 (s wyswětlením atd.)

b) Hymnus na J. C. K. wysost nejjasn. arciknížete a p. Ferdinanda atd. w Jeho slavné přítomnosti w Plzni 18 Čerwna 1824 1/2 arch fol.

c) Přiwitání Jeho Ex. purkrabího p. hrab. Frant. z Kolowrat a J. W. p. Kašp. Sternberka u příležitosti nawštíwení škol českých na paustwí Plzeňském 12 Kwětna 1819.

d) Hymnus na J. M. C. Alexandra I u příležitosti slavné přítomnosti. W Plzni 3 Ledna 1823.

425. Witání od Hrubo-Bezenských osadníků swého now. duch. pastýře.. wel. p. J. Jos. Pawlíka faráře atd. 1818 we 4. dva listy.

426. Zasnoubení Lindenkrona, 1818.

427. K jmeninám J. K. Osw. arcibiskupa Wácl. Leop. Chlumčanského, od *Jos. Lindy*, 1818.

428. Zpěv ke cti wys. uroz. a wys. učen. p. Jos. Kříčky rytíře z Jádnu atd. řiditele juridického, obětovaný od posluchačůw práw atd. 12 Srpna 1819. W Praze u Boh. Háze we 4. listy 4 (jest kantata od *J. Hukala*).

429. *M. Šimáka a)* Píseň k slavnosti 50letých prwotin kněžských wel. p. Petra Prok. Frože atd. W Praze we 4. 1819 1 arch.

b) Uwitání J. Excel. wys. uroz. p. Marie Anny hraběny z Klam-Martinic atd. na Smečno (1820) we 4. W Slaném u Jos. Jeřábka 1 arch.

c) Uwitání J. K. M. p. Wácl. Leopolda knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. do Tuchlowic k udělowání sw. biřmowání (1820) we 4. W Slaném 1 arch.

d) Zpěv k slavnosti sňatku j. w. u. p. Karla hrab. z Klam-Martinic atd. s w. u. paní Karolinou hrab. z Quilfort atd. (1821). W Slaném we 4. tři listy.

430. Píseň při dowezení z Widně na panství Chlumecké mrtvého těla J. Oswic. w. uroz. p. Kristiny, rozené kněžny z Lichtenšteinu, hraběny Kinské, zpiwaná w chrámu p. Rasošském, 6 Kwětna 1819 we 4. W Hradci Král. u J. Pospíšila, arch.

431. Cantata zpiwaná od školní mládeže dne 9 Řijna 1820 při slavném poswěcení školy nákladem občanů kr. města Nimburka ustanowené, od *Jos. Dlabáče* atd. W Boleslawi písmem F. Jeřábka we 4. ar.

432. Zpěv ke cti nejdůstojnějšího a wysoce-
oswiceného knížete Alexandra z Rudného a Diwá-
cké Nowé-Wsi... hlavní církve Ostřihomské arc-
biskupa atd. k jeho w Ostřihomé 1820 16 Máje
přeslavnému... uwádění. W Trnawě fol. 1 arch
(w. Krok IV. 10) od kněze J. Holého.

433. P. A. Šimka a) Rozmlauvání pastýřůw keď
nejdůstojnějš a wysoce osw. kníže Alexander z
Rudného atd. k swému důstojenství přistupowal
16 M. 1820. W Trnawě u Jelínka Jana Krstf. fol.
5 listů, zpíwal P. A. S.

b) Werše nejdůstojnějšímu a wysoceosw. knížeti
Alexandrowi z Rudného atd. 16 Máje 1820. W Tr-
nawě fol. 7 listů, zpíwal P. A. Š. (Šimko).

c) Smutný zpewohlas k chwałě tovaryšstwa Je-
žišuwého od Michala Denis(a) jazykem latinakým
složené r. 1800, wčil ho ale na slowenský jazyk
přeložil atd. W Trnawě 1824 w 8. dwa listy.

434. Dom. Kinského a) Witání jeho král. wywý-
šenosti pána p. Alberta, wéwody Sasso-Těšínského
atd. při slawném jeho nastoupení panství Židli-
chowského od jeho poddaných Blučinských. W
Brně 1820 u Jana Trasslera we 4. 1/2 archu.

b) Witání cis. wywýšenosti arciknížete Karla a
J. Jas. Henriety manželky jeho, rozené kněžny z
Nassowa, zřízené od Wácl. Pešiny duch. past. w
Blučině, 1823 we 4. 1 arch.

c) Výjew ucty a radosti, když J. Excel. wys.
uroz. p. p. Ant. Fridr. hrabě Mitrowský z Nemyše
... panství Židlichowské nawštíwil w Srpnu 1824
we 4. 1 arch u J. J. Trasslera.

435. Zpěw srdce wděčného, který urozenému a
wys. wáženému vlastenci p. p. Emanuelowi Da-
widowi, měšťanostowi... w král. krajském... městě
Plzni obětuje Jan Hostiwit Pospíšil. W Král. Hr.
1 Unora 1820 we 4. 3 listy.

436. Citowé českých posluchačů při jmeninách
wysoce důstojn. p. J. W. Sedláčka atd. 23 Dubna
1820 fol. 1/2 archu, (w Plzni).

437. Zpěw lidu Unhošťského zpíwaný 1820, 29
Čerwna, když dvojí ctihodný atd. p. Jos. Pauli
nejstařší duchowní ryt. řádu křižownického atd.
50letau-památku kněžství swého obnowowal. W
Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. we 4. 1/2 archu
1820.

438. Ohlas lásky osadníků Unhošťských ke D. C.
H. P. J. Hynkowi Paulimu atd. při 50leté památce
prvotín kněžství jeho, 1820, od Jana Jungmanna
atd. we 4. W Slaném u Jos. Jeřábka 1/2 archu.

439. A. Wácl. Žitka a) Citowé osadníků Sme-
čenských při instalaci wel. a důst. p. Matěje Ši-
máka atd. děkana. W Praze u Jos. Fetterlowé z
Wild. 1821 we 4. 1 arch. Do hudby uwedl Jos.
Lemoch. Jest kantata malá.

b) Citowé osadníků Slanských a Smečenských
při obdržení welikého zlatého čestného peníze, kte-
rýmž J. C. M... pana Mat. Šimáka atd. děkana po-
citil dne 28 Října 1821. W Slaném we 4. 3 listy.
Do hudby uwedl Frant. Mensi, far.

440. Elegie na Chlumu Mikosbrském, kde w
pánu odpočívá wys. urozená paní Kristina, roz.
z Lichtenšteinu, owdowěla hraběnka Kinská ze Weh-
ynic a Tetowa atd. W Praze u J. Fetterl. z Wild.
1821 we 4. 1 1/2, od Jos. Libom. Kernerá.

441. Hlas wděčnosti wys. wel. p. Josefowi Ant.
Köhlerowi, bojowného řádu křiž. generalowi atd.
od posluchačů Ilhé humanitní třídy Nowoměstské
wěnowán, složen od Winc. Höllriegla, do zpěwu
uweden od Fr. Wodrhanka. W Praze 1822 u Ant.
Straširypky we 4. arch.

442. K jmeninám p. Jos. Dittricha, od jeho po-
sluchačů. W Praze 1822 we 4.

443. Nathanaele Pauliniho Weršowé k poslední
požehbní pociwtivosti swému p. otci, bez místa 1822.

444. Katince Kometowé při provozowání zpě-
wohry: „Rodina šweycarská“ jazykem českým atd.
1823 (sonet) w 8. listy 2.

445. Hlas k slawné přtomnosti J. C. M. Fran-
tiška I, J. M. C. Karoliny Augusty, též J. C. K. W.
Ferdinanda w hlawním městě Pražském, 1824. W
Praze u Boh. Háze we 4. od Jos. J. Patočky 1/2
archu.

446. Památka slawného dne narození J. O. Alex.
Rudného z Rudna a Diwácké Nowéwsí kníž. a pri-
masa král. uherského arcibiskupa Ostřihomského
4 Října 1824, slawená od jeho ctitelů Slowáků.
W Budíně w král. univers. tiskárně 1824 fol. 2
listy (od J. Kollára).

447. W. Waňka a) Wěneć od společnosti wěr-
ných poddaných podán knížecím manželům J. O.
w. u. p. Rudolfu knížeti Kinskému z Chinic a Tetta-
wy atd. s J. O... hraběnkau z Kollaredo-Mansfeldu
při jejich přichodu na panství Zlonické, 1825. W
Slaném we 4. 2 listy.

b) Zpěw ke cti a slawnému uwitání nejw... p.
Frant. z Pauly Pištěka... biskupa Azotského... arc.
Praž. Sufragana... u příležitosti visitací... we Wel-
wařích 1825 we 4. W Praze u F. Jeřábka 1 arch
(kantata).

448. Wýlew citů při přiwitání k apoštolskému
konání jeho předfist. Milosti p. Fr. Pištěka, biskupa
atd. do Tachlowic dne 10 Čerwence 1825. W Pr.
u Jos. Fetterl. we 4. 1 arch. (Kantata složená od
F. A. Rokosa. Hudba od Fr. Kauble).

449. Oda k jmeninám Ant. Worla, děkana w Li-
tomýšli atd. od wděčných swěřenců, 13 Růžná (Čer-
wna), w motto: z Lásky otče přilgm DJKV SaV-
hLasnaV, (1824). Prací J. L. Dauchy 1 arch.

450. Jos. Lib. Ziegler a) Piseň národní na den
narození J. C. J. Frant. I 12 Unora 1827, w Chru-
dimi u Košiny, 1827.

b) Též C. K. Jasnosti Ferdinanda I dne 19 Dub.
1835, tamž 1835.

c) Radostní citowé Chrudimských, an Leopold
hrabě z Stolberku za c. k. guber. raddu a kraj-
ského heitmana ustanowen byl. W Chrudimi 1829.

451. Výjew důwodné radosti w přísti jeho bisk.
Excellenci wys. důst. a urozen. p. p. Aloisia Jos.
Krakowského z Kolowrat atd. při udělení swátosti
bířmowání dne 5 Čerwence 1828 učiněný Wáclaw-
cem Nourákem, kooperatorem na winici páně Na-
dočowské. W Litomyšli u J. Turečka 1828 1 arch.

452. Ke jmeninám J. Kn. M. nejd. wys. ur. p. p.
Wáclawa Leopolda, arcib. Pražského atd. dne 28
Září 1828 obětowáno od Josefy Fetterlowé we 4.
1/2 arch.

453. Citowé společnosti česk. diwadla w den
jmenowin... p. Jana N. Štěpánka atd. dne 16 Kw.
1828. W Praze arc. impr. we 4. 1/2 arch.

454. Propěw na den umstění wys. důst. p. Woj-
těcha Procházky, faráře Swatowojtěžského za ka-
nowníka čestného na Wyšehradě atd. od jeho ka-
planů. W Praze 1829 u Jos. Fetterl. we 4. 1/2 arch.

455. Výjew citů při odchodu z Načeradce wys.
důst. p. p. Wácl. Wil. Wáclawička, nowé zwec-
leného kanowníka kp. u sw. Wita atd. dne 4 Un.
1829 od Jos. Hochmanna, kapl. Raudnického. W
Praze 1829 u J. Spurného we 4. 1 arch.

456. Wácl. Krolmus. K jmeninám Jos. hrab.
Wratislawu a Jos. hrab. z Dittrichšteinu. W Praze
1829 we 4.

457. Žertowný zpěw o paní zimě, jenž si le-
tošního roku 1830 w naší milé vlasti zahwizdala. Od

Chlad, Zimohtiwa (R. Krameriusa?) w 8. W Praze J. Nep. Jerábek, 1830.

458. Plzeňské plesy w předvečer slavnosti narození J. Majest. . . Frant. I w Unoru 1830 od Plzeňské stud. mládeže atd. Pilsens Jubelgesang u. s. w. od W. Sedláčka. W Plzni 1830 we 4. 1 arch.

459. Hlas českých posluchačův bohoslův k jmenovinám j. důst. p. Jana Körnera atd. 16 Kw. 1830. Práci J. Schweinera. Wytisk u M. Zdarsy, 1830 we 4. 1 arch.

460. Obět citů radostných, když nejdůst. atd. p. Aloys Jos. Krakowský z Kolowrat. . . Pražským k. arcibiskupem jmenován byl, od Josefy Fetterlowé. W arc. tisk. 1830 we 4. 1/2 arch.

461. *K. Baligorič*. Chwalozpěv ke cti oswíc. p. Josefa Belika, biskupa Spišského, w Lewoči u Werthmüllera, 1830 we 4. str. 7.

462. K svátku blahorodého, wys. váž. p. p. Jana Host. Pospíšila atd. od společnosti knihlačitelské. W Hradci Kr. dne 24 Řízna r. 1831 we 4. 1 arch.

463. Citové wděčných srdcí při slavnosti dosednutí na arcib. stolič J. K. M. nejd. p. Aloysia Jos. Krakowského z Kolowrat dne 17 Dubna 1831, obětuje Ant. Dworský, měšťan w St. m. Pražském we 4. 1/2 arch.

464. Píseň k dosednutí na arc. stol. J. K. M. p. Aloysia Krakowského atd. od Jos. Fetterlowé, 1831 we 4. 1/2 arch.

465. Citové k sl. jmeninám Hynka Šaura, bisk. ředitele ústavu libomudrckého w Litomyšli atd. od posluchačů dne 1 Unora 1831, skrze *Mir. Jos. Pochořelého*. W Litomyšli u J. Turečka 1/2 arch.

466. Slovo k uwtání dvoj. p. Jos. Swobody, far. Smichowského od školní mládeže předneseno dne 22 list. 1832. Složil W. Wlasák. W Praze 1832 u W. Špinky we 4. 1/2 arch.

467. City při radostném uwtání J. bis. M. nejd. p. Karla Bor. Hanla, z boží mil. biskupa Králové-Hradeckého, projeweny posluchači bohoslův. W Hradci Kr. u J. H. Pospíšila, 1832 we 4. 1 arch.

468. Radostní hlasové vlastenci na den sl. instalací za kanovníka na hradě Pr. weled. . . p. p. Wáclawa Pešiny, 29 Čerwence 1832. W Praze u J. H. Pospíšila we 4. 1/2 arch.

469. Ilasy vlastenci na památku 40letého panování J. M. C. Frant. I (nákl. matic. čes. č. 1.) w Praze 1732 we 4. str. 34.

[Básníci: Winařický, Chmelenský, Čelakowský, Šir, Jungm., Hanka, Swoboda (W.) Langer, Kamařyt, Macháček, Marek (A.), Wacek, Sedláček, Smetana, Kliepera].

470. Citové wděčných srdcí při sl. veřejném posvěcení za bisk. Satalského, nejd. p. Fr. Tippmanna atd. 3 Března 1833, od Ant. Dworského. W kníž. arc. tisk. we 4. 1/2 arch.

471. Citové radostní a wděční při uwtání J. bis. M. . . p. Karla Hanla atd. do farní osady Welšské dne 4 Čerwence 1833. W Hradci Král. 1833 u J. H. Pospíš. we 4. 1 arch. Skladatel *Jan Müller*, kapl. Welšský.

472. K svátku drahocenné mateři. W Praze dne 25 List. 1833, od wděčných dítek z Hradce Králové fol. 1 str.

473. City wděčných dítek, zpěwem pronesené drahocenné matince dne 25 List. 1833 fol. 1 str.

474. Welectěné, blahorodé paní p. Kateřině Pospíšilové, od Králohrad. spol. knihlačitelské. W Hradci Kr. dne 25 List. 1833 fol. 1 str. Též w r. 1834. Wdění citové ke dnu slawn. jmenowin atd.

475. Nejsrdečnější uwtání J. C. M. Karoliny atd. do Hradce Králové. W nejlubší pokoře obětuje..

měšťanstwo. . . W Hradci Králové 1833 we 4. 1 arch u Pospíšila.

476. Přiwitání J. M. C. Frant. I a Karoliny do hlav. m. král. českého od wěrných měšťanů atd. 1833. W Praze u s. B. Háže we 4. 1 arch.

477. Ku příchodu J. C. M. Frant. I a Karoliny do měst Praž. od wěrných Čechů. W Praze 1833 u synů B. Háže we 4. 1 1/2 arch. Od J. Jung., W. Hanky, K. Winařického, J. K. Chmelena.

478. Wtání Jeho Maj. Frant. I atd. na cestě před Mladau Boleslawau od . . obywatelů z panství a statků Bezenského, Krnského, Niměřického, Sowi-neckého, Skalského a Hronowského, dne 3 Září 1833 1/2 arch we 4.

479. Oda wys. učenému muži, welectěnému příteli p. Pawl. Jos. Šafaříkowi. . . k Čechům do Prahy odcházejcímu, od J. Kollára. W Pešti 1833 u Trattn. Karol. we 4. 1/2 arch. [Po druhé w básních Koll. 1845].

480. Ku jmenowinám blahorodé, welectěné, wys. vážené paní p. Kateřině Pospíšilové, obětowáno od společnosti knihlačitelské, w Hradci Kr. 25 List. 1834.

481. Citové wděčnosti na den jmenowin . . . pána p. Jana H. Pospíšila atd. podávají učenci impressi, w Praze 24 Čerwena 1834 fol. 1 str.

482. K přijezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl. W Praze 1834 we 4.

483. *F. W. Kämpelik*. U hrobu uroz. p. Julia Urbana, rytíře ze Šwabenowa. W Brně 1834 we 4.

484. *W. Sedláček*. Wež Plzeňská w plameni bleskem strávená dne 6 Unora 1835 w 8. str. 7, w Praze u synů B. Háže [něm. od Schiesslera]. Nákladem arcib. Jos. Landaura ku prospěchu ochrannowý dítek w Plzni.

485. Swadební hlas, radostník a ples, jimiž dvojiciti. a wys. učeného pana Jana Kollára atd. a jeho blahor. a šlech. choť Wilhelminu Frideriku Schmidt w Sasko-Winařech dne 22 Září 1835 swazkem manž. sjednocených Zwolenské i Bikeské Slowáci a mladí Srhové w Pešti přiwitali. W Pešti písemem Trattnera a Karolyho (1835) we 4. str. 10.

486. Zpěw muzy morawské k chwalám J. nejd. kníž. arcib. wznesečnosti pána p. Ferdinanda Marie arcibiskupa Olomauckého, wěwody sw. Římské říše knížete atd. hrab. z Chotkůw w Chotkowě a Wojniinu při slawném dosazení J. K. M. na stolič arc. ib. w Olomúci dne 13 Kwětna 1832, od Jana Tutty, titul. kons. raddy, dozorce škol, děkana a faráře w Opatowicích na Morawě. W Praze (1831) w 8. str. 20 w arcib. tisk.

487. *M. Klácel*. Wys. důst. atd. pánu p. Cyr. Prant. Napowi, ryt. c. k. Leop. řádu, opatu a praclatu August. kláštera u sw. Tomáše na St. Brně atd. na slawnost padesátého dne narození 5 Října 1842 (na archu).

488. Zalozpěw k památce Štěp. Dugy, od učenůw řeči a lit. česko-slawanské. W Přesp. 1836.

489. Kwítek na hrob J. C. K. výsosti Amalie Marie Hermíny, arcikn. rak. atd. kterýž jménem Slowákůw zasudil Jan Kadawý, učitel školy ew. W Pešti tiskem Trattnera-Karolyho, 1842 we 4. dwa listy.

490. City wděčnosti a lásky k jmeninám. . . Jos. Jungmanna wděčných žáků gymnasiálních, 1843. W Praze (1843) we 4. 1 list.

491. K slawnému přijetí duchowní zpráwy hlawního chrámu p. sw. Wita, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek Ankwice z Poslawice. . . arcibiskupa Pražského atd. 1834. [Složil W. Sedláček, vydala redakcí Čas. theol.]

492. City radosti ke dni 19 Dubna 1841, jakožto

k slavnému svátku narozenin J. C. K. apošt. jasnosti Ferd. V. ochránce národů svých od ústavu slowenských na školách ew. A. W. w Uhřích projeweně. W Prešpurku u F. K. Wiganda. [Por. Kwětů Now. 1841 41].

493. Báseň k jmeninám p. prof. J. Palkowiče, 1841.

494. Svojím Wrstovníkům na památku Janko Rimawski. W Prešpurku 1844 str. 8 we 4. Dne 6 Března 1844 odešlo z Prešpurku w kruté zimě licho oděných 13 posluchačů bohoslovů, 7 posl. filosofie do Lewockého lyceum, že jim L. Štúr, učitel slowenský, odňat.

495. *Fejerpataky*. Werše slowenské k instalaci osv. p. Ant. Majthénycho. Lipt. stol. Ispána. W Lewoči u Werthmüllera, 1840.

496. W *Časopisech* a) W Hlasateli drahnu část obnášející básně rozličné, překládané i původní, písně, elegie, ballady, kantaty atd. . . Podobně

b) W Rozmanitostech, a ještě více

c) Wd. listech, kdež mezi lepšími naleztí přeložené některé ballady Šillerovy, a původní Šafaříkovy. České básnictví w novém rausě od W. Hřiba (1814) a J. Šimka (1817) nové básně tu nejhojnější.

d) W Dobroslawu, mnohé ody, elegie a jiné lyrické básně. Z drobných tu Polákových některé již we Wd. listech tišeny.

e) W Příteli mládeže tři písně pro školní mládež.

f) W Čechoslawu, ody, elegie, listy básnické; též jedna dithyramba a kantata, znělky, písně světské, básně pochvalné, nejvíce ke jménu, ze Šillerova a Götthe některé lyrické, a konečně některé žertovné básně.

g) W Kroku jak přeložené tak původní, metrické dokonalosti blízko dostupující.

h) *Čas. mus. Čelakowský*, 1829. Srbské národní písně. 1830. Kralewic Marko a Wila. Prostonárodní písně Slowanů w Lužici Dolní. Z ohlasu písní českých (též 1830, 1833, 1839). 1831. Pomněnky Watawské. 1832. Srbské swatební. Z básní Alex. Westonie: Chwála hudby. Jasně oswíc. Rudolfowi, knížeti Kinskému. 1833. Z anthologie ruské. (1837 sbírka druhá). 1839. Cizonárodní písně (též 1841). Jungmannovi po dokonání slovníka, 1840. Ilyrské nár. písně.

L. Daucha, 1840. Lužické nár. písně.

Vinc. Furch. 1845. Písně Hostýnské str. 267.

Sam. Godra. 1829. Sedmery znělky. Oči.

W. Hanka. 1828. Kvitko na hrob Heleně Tělepuěvně. 1830. Slza na hrob J. E. hrab. Fr. Šternberka atd.

J. Holásek. Wenc. Urbanowi, rytíři ze Štufflerů, bisk. Brněnskému, 1828.

J. K. Chmelenský. Zahradník a tré radostí, 1827. Patery znělky půw. 1827. Osmero znělek z Mickiewiče, 1828. Má vlast. Šestero zpěwů rozměrem indickým, 1828. Slzy na hrob Rudolfa kníž. Kinského, 1836. Deset anakreontických písní Jakoba Vitorelli, 1838.

—J. Jungmann. Wyučencé Řeků dle Klopstoka, 1832. Trojí způsob, z franc. 1844.

Růžena K. (paní) Nárek a útěcha, 1843. č. 62.

J. S. Kačer. Na J. Kollára, 1827. Taužení po vlasti, 1836.

J. W. Kamaryt. Swatba a potěšení, 1828. Žel 1830. Píseň wesničanů, tamž. Čtvery písně z pozůstalých jeho spisů, 1833.

J. P. Kaubek. Na masy, 1829.

F. Koči. K vlasti, 1838.

J. Kollár. K slávy dcery 1827—8. Slávy dcery zpěw, 1830.

F. K. Básně, 1840 str. 387.

M. F. K. Labe, 1841.

Jar. Langer. České Krakowiaky, 1835. Hra-bence *** na památku. 1844.

Jind. Marek. Starého pěwce smrt a útěcha nesmrtelnosti. 1829 II. 4.

Simeon Macháček. Zpěw Walkýr. 1827.

J. Novotný. Čas vše mění. 1831.

J. W. Pelikán. Swět můj. 1828. U hrobu swě- tice. 1829.

J. Pilnáček. Hlas po Slawii. Krajanům a Zima. Dvě znělky z wlsk. od Marino. 1829.

M. D. Rettigowd. Okus we znělkách. 1828—9.

W. Sedláček. Hlas Čechie k jmeninám J. M. C. Frant. I. 1829.

F. Sušil. Zahrada a pohled. 1827.

J. W. Šimko. Okus básní metrických. 1828.

F. Šir. Čtvery písně. 1829. Káwa, parodie na Šillerůw Zvon, dle Kuffnera. 1833 I. 79.

K. S. Šneider. Odměna lásky. 1826.

L. Štúr. P. Janu Holému (Jaromír a Kwětoň). 1840.

J. L. Tomíček. Zpěw plawců a České niwy. 1828. Národní zpěwec. 1830.

B. Tupý (Jablonský). Výjew citů pro uzdra- wení se J. C. K. Wýsosti nejow. arcikn. Františka Karla. 1843.

Fr. Turinský. Uctiwé přání na Morawě zdržu- jících se Čechů J. E. hrab. Mitrowskému z Nemyšle, 1827. Jedna toliko vlast. Wdowa k bohu. 1828.

(A. Uhl). Písně o české vlasti w Polště zpí- vané. 1832.

F. J. Wacek [Kamenický]. Písně w duchu pro- stonárodním, 1829—30. Z Petrarchových znělek výbor I. 1838. U hrobu mé matky. 1839. Bu- dauec milenka z Klopstoka, 1841.

K. Winařický. Fantasi při plawbě od Žďákowa k Worlíku, 1828 IV. 102. Básně tři: Warito mé. List J. Josefowiči. Plawba w Podolí. 1831. Lyra (ody tři) 1835. Čechů nárek a útěcha na jaře. Bohusl. z Lobkowicz žaložpěw. 1830.

J. E. Wocel. Zlomky z lyrickoepické básně Meč a Kalich. 1841.

Zpěwanky, čili písně swětské lidu slowenského w Uhřích. 1832—3.

i) Čechoslaw.

C. F. Činoweský. Přátelství a láska k vlasti V. 32. J. Erben. Řewniwý VI. 1.

J. W. Franta. Zlý osud III. 5. Plachá. 37. Po- hrůzka 56. Teskno z daleka hleděti IV. 47.

M. P. Havelka. Děwce u spící matky II. Po- dobnost, tamž. Na wečer III. 6. Překážka w lásce IV. 30. Stálost V. 7.

J. Kamenický (Wacek). Písně IV. 49. VII. 17. VIII. 1. 24. 41. 60.

J. P. Kaubek. Na Kollára II.

B. Št. Klatowský. Hrobka V. 31.

J. Langer. Tauha děwci I. Slawie we snu tamž. Řewniwost III. České lesy V. 1.

J. Malý. Žádost VII. 19.

Myslímír. Čtvery krásky VI. 4.

Národní písně III. 51. IV. 5. 48. VI. 6. 29. VII. 1. Nejmenowaný. Láska k wrahům (z K.) III. 50.

K. Milodáru (z K.) 50. Žel na hrobě přítele A. J. [Ze Šolajského] VI. 28.

Plaček. Námluwy. Pokání I. Píseň příteli w Máji zrozenému VI. 43.

Hynek Riedel. Na dýmku III. 4.

Wácl. Sedláček V. 30.

Šweiner. Znělky V. 6. VI. 58.

Tomíček. Starochytnská báseň II. Poslání lásky. tamž. Pastýřowa píseň III. 35. Holaubek (z Kar).

36. Dar. IV. 1. Přítelkyně 2. Děwa a růže 31. Políbení V. 5.

Samoa. F. Černhaus. Samowo wítězství, 1832 str. 54.

k) Květy.

Adelshofen ryt. (swé paní) M. R. 1838 str. 343.

Amalie Aubková. Tauha. 1844 č. 108.

Austecký. (B. P.) Mé písně. 1845 č. 27.

Bedř. Bach. básně 1843 č. 8.

J. B. Starý hrad. 1844 č. 99.

B. Abeceda dívek. 1834 č. 30.

J. Bačowský. Opuštěná. 1843 č. 94.

J. Barciř. Citové záká II. hum. třídy v odchodu z gym. Král. Hradeckého. 1839 str. 263. Slza synova. 1840 str. 158.

W. Bělský. Tauha u Labě. 1839 str. 157. Jitro po bouři, 223.

Brandeys. Z ohlasu písní litevských. 1838 str. 134, 199, 240.

Mar. Čacká † 1844. Sen. 1838 str. 65. Jinocha žel 351. Písně 1843 č. 15.

F. Čelakowský. Zpěv u hrobu slečny Johany Jungmannové. 1840 str. 6.

Č. Časné jaro dle Göthe. 1844 č. 94.

Ivan Čech. Kytka. 1843 č. 58.

Pavel Čendekowic. Krakowiaky. 1838, 167.

Fr. Daucha. Synowo přání. 1839 str. 413.

B. Dunajský. Pozdravení. 1842 č. 23.

Erben. W českém bále. 1842 č. 89.

J. Esop. Boj. 1836 č. 15.

M. Fialka. Dýmka (z polsk.) 1840 str. 272.

L. A. Frankl Dr. Píseň. 1845 č. 58.

J. C. Wys. Frant. Karel. Přání nejjasn. císaři a králi Fr. I. 1840, 241.

Vinc. Furch. Jiřímu Palkowiči. 1841 č. 17 (z Zory). Plané růže. 1841 34, 42, 1842. č. 7. Mongolové u Holom. 1841 51. Písně českých musikanthů. 1844 č. 127. Matice ilyrská bratrům Čechům a ostatním svým přátelům dle Pawla Stoosa přel. 1845 č. 84.

A. Gallat. Nářek školákův dle Castellioho. 1846.

J. H. Proste a bude vám dáno. 1839 str. 142.

K. H. Píseň. 1835 č. 32.

Fr. Hajniš. W zápalu básník (dekla.) 1836 č. 30. Trnky. 1845 str. 426.

W. Hanka. Potůček. 1835 č. 3. Jeníček 4. J. C. M. Ferd. I. 1836 35. Krakowiacky. 1839 str. 302. Tři dni w Terstu, od Pet. Nęgoša, vládky Černohorského, přel. 1844 č. 102.

Šeb. Hnědkowský. Při mohyle Jana Nejedlého. 1836 přil. XVII.

Fr. Humkal. Rozkoše moje. 1842. č. 81.

Milosl. Jos. Hurban. Mladost. 1838 93. Jaká musí být. 1839 5. Slast str. 56 (přil.) Slowenka 181. Pomněnky ze západní Moravy 276. Pautnická 359, též 1840 13. 19. M. Mildnerowi. 1841 str. 8.

Jarožir: Smrt Zábojowa. 1846.

Jos. Chmela w. Klicpera.

J. Chmelenický. Písně česk. národu. 1835 č. 12. Samoslaw Ch... a. Píseň w duchu národním slowenském, 1839 (přil.) 24.

Ladisl. Jesenský. Jitro milenců, 1838 str. 127.

J. Jungmann. Hvězdohora. 1845. č. 78. Umrli tanec z Göthe. 82.

B. Z. K. Poslední píseň. 1838 70, 1841 32.

L. K. Zpěv Čechů při now. r. 1835 č. 1.

J. Kadavý. Kwitek na hrob J. C. K. Wys. Amalie Mar. Herníny. 1842 č. 29.

Fr. W. Kampelik. J. Jungmannowi slownik wydawajcímu, 1834 č. 29. Kwitek do wěncčku umě-

lectwí p. Leop. Jansowi... po koncertách na haule, w Brně 1836 č. 42.

S. Kapper. Z básní jeho. 1845.

Jos. Karasowd: Také já jsem Česka, 1846.

Jos. Prawosl. Kambek. Běh času (na zničení obchodu s otroky). 1834 č. 14. Odvážlivý milovník. 1835 č. 24. Hezká Liduška 27. J. Jungmannowi. 1836 20. Milostné proměny z Ad. z Rostišewa č. 41. Ušlechtilé Polce welm. p. W. J. . . ské we Lwowě. 1838 str. 183. Co máte dělati, až umru (z rusk.) 94. Mezi zemí a rájem, z polsk. 1839 161. Na příjezd J. C. W. Frant. Karla do Čech, 1840 str. 337. Kviť na hroby hrab. Kolowratowy Libšteinské a Augusta Longina kn. z Lobkovic. 1842. č. 34. Monolog Matěje Kapky (dekla.) č. 67. Wyjew citů po uzdravení se J. C. M. arcik. Frant. Karla. 1843 č. 32. K rozeninám Max. kníž. Fürstenberka, č. 34. K jmeninám J. C. kn. Šwarzenberka od poddaných panství Worlického, č. 101. Rozjímání křesťana na veliký pátek (přel.) 1844 č. 40. Založpěw od Bedř. Bacha (přel.) č. 86. Zimní večer z A. Puškina (přel.) č. 96. Žříceniny Zwikowské. 1845 přil. č. 142. Oda na otevření Holonaucko-Pražské c. k. železnice dráhy dne 20 Srpna 1845 č. 101. str. 401. Obraz z domácnosti polské, přel. z pol. 1844 č. 107.

Jos. Lad. Kendik. Zpěwy polabské, 1845 str. 258. Slze muže 1846. Milenka nade všecko. Zwoná znění. Lidohojce. Odkud se to děje? tamž.

M. F. Klácel. Hlas úcty k Pawlu J. Šafaříkowi, od M. F. Klácela a Jana Jodla. 1838 přil. str. 68. Kochanka. 1841 48. Starý boj 1842. Nowiny str. 57. Wys. důst. p. Cyrill. F. Nappowi č. 83.

W. Klicpera a Jos. Chmela. Básně do bány vězni r. 1840 wložené. 1840 str. 7.

Fr. Kočí. Přátelství, 1834 č. 13. Smutek zpěwcůw. 1836 č. 36.

Kopecký. Škoda wás. 1834 č. 24.

J. M. Král. Citové u wítání J. O. p. Fr. hrab. Harracha z Rohrowa. 1838 str. 399. Píseň u rakwí Arn. a Ser. w. ur. dítek hrab. z Harrachu a Rohrowa. 1840 31. Citové w den jmenowin J. O. w. u. paní Anny hrab. z Harracha a z Rohrowa, roz. kněžny z Lobkowic str. 294.

F. W. Krejčí. (†) Modlitba horníků 1838 str. 398. Opuštěný. 1839 62.

Jarosl. Křičenský. Wojenská, 1834 č. 51.

K. Kusmany. Hlas z podslownských Tater ke korunování J. M. C. Ferd. I za krále českého, 1836 č. 50. Pláč nad smrtí K. H. Máchy, přil. XXVI. Ke slavnému wywolání wys. důst. p. biskupa Štěpána Stankowice za metropolitu Karloweckého 23 list. 1837. Přil. 1838 str. 9. Na usnutí, z Puškina. 1839 přil. 43.

F. Kwět. Památka desítiletá Máchowa úmrtí. 1846.

Jar. Langer. Laštowicka, 1834 č. 48. Můj ho-laubek, tamž. Hlas vlastenců při wítauí J. C. M. Ferd. I do Čech ke korunování, 1836 č. 38.

J. Lauschmann. Písnicka. 1834 č. 28.

D. Letinsky. Písnicky Moslawské, dle Ludewita Vukotinovića. 1844 č. 61.

Lhota. Elegie na zámek Pecku. 1834 č. 18.

J. Boh. Liman. Milenčina tauha. 1841 20. Kdy se Minka peyřiwá 33. Ohlas od Balkanu. 1842 č. 28.

Ludewit (Štúr?) Beleslawinowi. 1843 č. 22.

M. Winozpěw. 1838 9.

Kar. Hyn. Mácha. Písně. 1834 č. 2, 42. 1835 22.

J. Malý. Na smrt Jos. Jung. mladšího, 1834 č. 2.

Jindř. Marek (Jan s Hwědy). Mé žele. 1834 č. 38. Mysliwecká 45. Proslow k hudební akademii

w Rakownice. 1839 str. 189. Píseň česká. 1840 str. 100. Píseň májová 153. Divčino pozdravení 167. Pochod kozácký 205. Při obžinkách 366. Na uzdravení Smetany. 1845 str. 91.

Jan Maróthy. Kwěty. 1838 81.

Jos. Melichar. Čas mění lili. 1842 č. 63.

Já jsem Čech č. 96. Wlaštowicka. 1846.

W. Mencil. Lesní strom na silnici. 1846. Oklamáný jinoch.

S. L. Michalowič. Slza nad smrtí Jana Tomáška. 1839 str. 87. Uwtání wys. uč. p. J. S. Presla w Prešpurku 169. Sláwská řeč 197. Zpěw slowenský 256.

Minický. Tichým geniům. 1844 č. 94.

W. Bolem. Nebeský. Píseň hrobní 232. W noci. 1838 str. 382. Rada. 1839 31. W šeru 79. Velká kniha 119. Český máj 167. Swému srdci 183. W noci. 1839 216. Na rozlaucenau 303. Ohlasy noční 333, 366. Čerwiček w lipě. 1840 110. Na přírodu 134. Uhraničiwé oči 246. Básně. 1841 2, 4, 6, 12, 22, 37. 1842, 49. Mrauci bojowník 73. Básník 75. Pannám 100. K now. roku. 1843 č. 1. Padněš 6. Sen. 1844 č. 111.

W. Nejedlý. Na smrt W. Sedláčka. 1836 přil. V. *Bojena Němcová.* Ženám českým. 1843 č. 25. Moje vlast 99. Znamení 108. Zasnaučení, 1845 č. 89.

Bokul. Nosák. Důst. a wys. uč. Pawlu Josefimu. 1843 č. 51.

Jos. Nowák. Máj. 1838, 157. Podzim 349. Prostý Čech bratřům Morawanům a Slowákům k now. roku. 1839, 14.

P. Wínek. 1834 č. 6. Militka na lunu, tamž. Proměna č. 8.

W. P—ský. Na památku slowútného botanika Wácl. Seidla. 1842 č. 16.

M. Silorad Patrčka. Národní píseň. 1834 č. 16. Křepelická 45. Píseň, 1835 č. 41. Divčí zármutek. Woják 50.

B. Peška. Na jaře. 1844 č. 38. Čestí hudebníci 65. Pod širým nebem, 1845 č. 67. Přítel pláče. 1846.

W. J. Pícek. Citowé žalosti nad smrtí Jos. Jungm. mladšího. 1834, č. 3. Na lunu 15. Radosť života. 1835 5. Píseň lowčí. 1836 č. 40. Její slzy. 1838 120. Co slast má? 1839, 79. Wystěhowanec, 140. Láska sanguinika. 1840, 105. Mina, 1841, 8, 10. Snaubencům P. M. W. a A. Z. 1843, č. 14. Políbení na čelo. Poselství 35. Básně č. 63, 81. Domow prawé lásky č. 141. Upomínka na Macháčka. 1846.

Bojisl. Píchl. Na plesu. 1834, č. 26. Plawec. 1835, č. 44. Zrádná máti, č. 2. Památka J. O. kn. Rudolfowi Kinskému. 1836, 8. Kwítka. 1841, 30. Pod širým nebem. 1845, č. 67.

B. P. Wěžňowé. 1842, č. 66. Na břehu tiché Orlice. 1844, č. 114.

Plaček. Hlas Boleslawský k pěvkyním. Pomněnek na r. 1843, 1843 č. 16.

Jar. Pokorný. Ku konci r. 1844, 156.

R. Elegie. 1835, č. 20. Jezdec před bojem dle Haufa. 1843, č. 10. Píseň, č. 132.

Lad. R. Nowé české krakowiaky. 1835, č. 45. ... slawa (Rajská). Památce Marii Čelakowské. 1844, č. 58.

M. Dobr. Rettigowá. Výjew radosti při obdaruwání p. Sedláčka čestným zlatým penizem, 1835, č. 51.

F. L. Rieger. Na smrt K. Máchy. 1836, č. 48.

A. Ríwenshaft. Mině N°. 1845, č. 92.

Fr. Al. Rokos. Na kříž wěže chrámu p. Tachlowického. Na kříž nad hl. oltářem. 1835 č. 19.

Fr. Jar. Rubes. Pauf žiwota (znělky). 1834 č. 22. Na hrobě Jos. Wácl. Kamaryta, č. 47. Šňupka (dekla.). 1835 č. 22. Dymka 26. Památka mého milého strýce Jana Nejedlého [zesnul. 31 Prosince 1834], 1835 č. 30. Obraz wečerní 52. Písně při měsíčku, 1836 41. Slzičky. 1838 55. Zpomněnky na Kolín str. 309. Pomněnky. 1839 103. Na swětě netrwá nic wěčně, (dekla.) 1844 č. 91. Kdyby krasotinek nebylo (dekla.) č. 144.

Wlastimila Růžickowá. Má vlast. 1842 č. 35. Sen. 1843 61. Trojné kwitko 83. Pomněnka ze zázvisti. 1844 105. U hrobu Marie Čácké č. 27.

Šagawský. Ohlas Tatry. 1842 č. 37.

Samoslaw. Slowákům. 1842 č. 31.

Slowanka. Přání na konci r. 1840 str. 414. Slawení jara. 1841 č. 18. Tušení 27. Má vlast 46. Wyzwání (žert k dekla.) 1842 č. 27.

Jos. Smetana. Laučení. 1838 str. 175. Prolog (k diwad.) 1835 přil. III.

Karel Sabina (Sabinský). Žel. 1835 č. 5. K básníkům 6. Tažné plectwo (dle šwedak. J. Stagnelia) 9. Tajemství 12. Kwítek 15. Zpěwce ráj 17. Fialka 23. Noční schůzky. 25. Slunce. 34. Zpěwec 39. Pomněnky 48. Starý a nowý rok, 1836 č. 2. Ku wzdełaným 3. Zpomnutí 6. Slawný dub 11. Procházka w saumraku 37. Památka na hrobě K. Máchy č. 46. Harfa sewerní. 1838 str. 337. Výjew ze žiwota rytířského 353. Cizinec 385. Útěcha básnikowa. 1839 přil. 45. Zapomenutí str. 68 přil. Uwtání dědiny str. 317. Pomněnky str. 321, 337. Rozenec pauzě. 1840 str. 36. Člun (z T. Moora) 131. Wálka (z Al. Puškina) 172. Žiwota pauf 304. Přec koluj číše (z T. Moora) 400. Jedno zdání 1841 15. Ilyacinty 26. Poslední slawík. 1844 č. 60. Na smrt Jana Pernera. 1845 č. 110.

Leo ze Steinmetzu. Měj žel. 1843 č. 23.

D. M. Štembera. Útěcha. 1834 č. 51.

Fr. Sudil. Rohána Bojlawowi. 1834 č. 26.

M. L. Swoboda. Láska w starých letech. 1844 č. 71.

Bokunka Swobodowá. Bílá růže. 1844 č. 108.

A. Hor. Skulleti. Dwě slzy. 1840 125.

S. Šolthés. Příteli. 1839 str. 232.

Jers. Šolthés. Na wesnu 1839 str. 143. Měj ráj. 1840 222. Shledání, 1841 20.

Jos. Jar. Šrámkowá. Wlastenka, 1846.

Karel Storch. Pomněnky na r. 1843. Now. str. 13. Hwězda a hwězdičky č. 42. Z nesnázi lásky národní č. 47. Tam na horách 56. Když jen přítelkyni býti chtěla 69.

Wácl. Štulc. Na mladost (dle Mickiewice) 1834 č. 23. Hwězda má 28. Ke cti J. J. wydawajícího slowník (od A. pols.) přel. 48. Noc 42. Pomněnky ze Slowenska. 1835 č. 3. Wečer 10. Znělky Krimské A. Mickiewice přel. 18. Osamělec. 1836 č. 39. Plawba 40. Hlasowé k dosednutí. arcib. Aloys. atd. [w. Wacek] 369. Nowý rok. 1838 3. Kwítí sbírané na východě (z Herdera), str. 183, 199, 223. Na smrt kníže Rudolfa Kinského, polsk. od A. Rościwewského, přel. 1839 str. 350. Pomněnky ze Slowenska (1836) 1844 č. 43, 46, 53.

Ludovít Štár. Ohlas zpěwů ze Slowenska. 1836 č. 49. Sokol. 1838 str. 209. Dumky wečerní 326, 329. Slowenský Krakowiak 383. Výňatky z básní Alex. Podolinského. 1839 přil. 38. Pomník Pońatowského w Lipsku 276. Dumky wečerní 9, 105, 204, 265, 281, 393. 1840 164, 235, 257, 265. Uwtání 397. Nezabudky. 1841 40, 1842 č. 54.

P. Šwanda se Šemčic. Jiný, 1843 č. 21.

B. T. U slunce západu, 1834 č. 35.
Ludmila Tichá. Zdálená. 1838 81.
Tichý. Tré kvítků mých. 1841 50. Na vlast, 1842 3. Má tauha 20. K jmenovinám uroz. p. Karoliny kněž. z Lobkovic 91.
Kat. Boh. Tluhařová. Česká řeč. 1846.
Tomíček. Čelakowskému. 1834 č. 6. Znělky, 1836 č. 16, 33, 43.
Trnka. Na hrobě Miromily. 1834 č. 47.
W. W. Trnoblanský. Zenichový radosti. 1844 č. 121. Pes wenkowan (deklam.) č. 48. Cím dál tím hůr (deklam.) 1845 č. 93. Láska, (deklam.) č. 30. Nová arkadie 1846.
Fr. B. Trojan. Sirotkové. 1835 č. 6. Prsténěk 7. Mé slzy 10. Zpěv na moři 21. Poslední zpěv 47.
J. Tuma. Děva na Orlici. 1835 č. 47.
Eug. Karel Tupý (Jablonský). Na lásku. 1834 č. 15. Máj 21. Návrat. Žádost č. 4. Obrazové 38. Pospoliti 43. Ukaz. 1836 1. Bitva 12. Povzbuzení ku zpěvu 14. Wojenská 15. Wesna 23. Wěžeň 29. Písň. 1838 25, 57, 73, 281, 345, 401. Žalm 181. První kvítko. 1839 3. Báseň 89. Píseň 113. W Pátku nad Ohří. 1842 č. 70. Slavnost nad Hostýnowem 87. Panna 89. Slova k zasnoubencům 92. Tři doby. 1846.
J. K. Tyl. Kwěty české. 1834 č. 1. Listy z kroniky české. 1835 č. 31. Sbor bojovníků. 1838 47. Přítelkyni 153. Masopust. 1839 44. Pražané we Hvězdě str. 233. Starý komediant 281. To se nesluší. 1841 28. Granáty 47. Báseň k deklam. 1842 č. 46. Proslov o Prandlowské slavnosti č. 78.
K. bar. z Villani. Zpěv vlastencův. 1838 65. Laučení s básněním 79. Laučení se wojina od milenky w čas wojny. (Z Danice ilyrské) 1839 17. Ji. 1842 č. 52.
J. W. Na smrt Jos. Černého († 18 Pros. 1834) 1834 č. 52. Památce Norberta Waňka. 1836 příl. 1.
Fr. Wacek. Illasowé k dosednutí na stolec arcib. J. O. Aloys. atd. 1838 str. 369 (s W. Štulcem).
J. Ondř. Waněk. Sláva železu. 1841 45.
Jan Wávra. Plesání Prahy w příjezdu J. C. M. Ferd. I a Mario Amny Karoliny 1 Řijna 1835 č. 42.
P. M. Weselský. Píseň společní. 1841 21. Příroda a milénka. 1843 č. 100.
J. Wildmann. Wlasti. 1840 str. 412. Růže má. 1841 11. Z básní jeho 16, 38. Mezi nimi, 1844 č. 150.
Wilímek. Truchlozpěv při smrti Frant. I 1835 č. 14.
K. Winařický. Janu Holému, posláni. 1840 str. 273.
L. Wirsing. Přátelské upamatování. 1836 č. 5.
J. Witek. Na Wysehradě. 1834 č. 12.
Jan Wlček. Zjew života nad mohylau K. Máchy. 1836 příl. 25. U lože zesnulého Jos. Wagenknechta. 1838 příl. 37. Úswit potěšení nad hrobem W. Rába 1839 příl. 1.
J. E. Wocel. Elegie Beskydské. 1839 str. 121, 129. Elegie. 1834 č. 52.
J. Wolek. Chwála života wenkowského. 1839 str. 293.
W. Wojáček. Za jitra letního. 1845 č. 45.
Ant. J. Wrtátko. Naděje. 1835 č. 32. Máj. 1836 č. 19. Posláni důst. p. Jos. Steigrowi. 1838 86. Jiřní (dle něm.) 102.
Bol. Záhorský. Wzpomenutí. 1840 str. 369. Tužba, 1841 14. Rozčelnání 43.
Jos. Zelinková. Na hoře Kunětické. 1846.
J. A. Zimmermann. Pravá láska. 1836 č. 47.
Ant. Krasosl. Zuman. Winek. 1838 str. 232. Wlastencům 237. Wšecko čas tráví 247.

F. Zwěřina z Ruhwalsdu. Z básní jeho, 1843 č. 8, 92. Kříž. 1844 č. 120.
L. Zell. Vzájemnost. 1839 70. Ohlas z Dolních Uher 249. On i ona. 1840 158.
Nejmenovaných.
 1835. Píseň A. z Rostisewa č. 1.
 Koho bych ráda (deklam.) č. 8.
 Znělky * ý *. č. 11.
 Píseň národůw. C. M. Ferd. I č. 16.
 Znělka dle A. Mickiewice — sl — č. 23.
 Moje přání, dle Kastelliho č. 49.
 1836. Zpěvcům č. 10.
 1838. Srdce na rozpacích, od Jiřního Jana ze Staré Prahy str. 311. Zastawenička 380.
 1839. Pautnice dle G. H. 33. Milosti nové 41.
 1840. Zpěv u hrobu slečny Johanny Jungm. 6. [Čel. ?]
 K uwitání J. C. Wýs. arciwévody Františka Karla 1840 str. 313.
 1841. Na ryt. Ole Bulla 7.
 1842. Hlas díky a lásky hrab. Kolowratu z Libšteinských od kr. hl. města Prahy č. 71.
 1843. Nowonárodní č. 9.
 1844. Witání J. C. Wýs. arcikn. Štěpána č. 3. Založpěw písmen a, c, g, j, w, y č. 88 — 9.
 Třetí beseda podzimní č. 145.
 1845. Wýjew citů měšťanů Pražských k uzdravení J. O. Karla Fil. kníž. z Šwarzenberka atd. str. 124. Za jitra letního 179.
 Píseň o botě. [Parodie na zwon od Šillera] 203 atd. též zvlášť tištěna. 1845 str. 32 w 16.
 Chudý uhlíř. Z ruštiny str. 318.
 1846. Národní písň srbské od M. F. Závist od K. Strom, dle Fr. Bacha. Lásky čarowná moc od K. Píseň při otwěření Pražské besedy.
1) Wlastimil.
J. K. Chmelenský. Plané růže z Morawy a Slezka, 1840 I. str. 107.
J. W. Kamaryt. Bůh (od Držawina) 1841 II. 5.
B. Pichl a) Na vlast, z D. Fr. Martinesa de la Rosa, 1840 IV. 226. *b)* Kwítka Fanince III 6.
Purkyně. Umělci, z Šillera. 1840 IV. 99.
Fr. Lad. Rieger. Wlasti, z anglick. Tom. Moora. 1840 I. 237.
Rubeš. Člowěk malá pohádka (deklam.) 1840 III. 70.
K. Sabina. Zawáté listí. 1840 II. 99.
K. B. Storch. Paupata. 1841 I. 195.
B. Tupý (Jablonský). Báseň. 1840 I. 219. II. 71, 228 III. 32. Pražský dóm. 1842 str. 213.
 Cit wděčnosti p. W. K. Klicperowi od žáků atd. 1842 99.
m) Česká Wěla.
F. A. Uwitání J. K. M. p. Aloys. Jos. sw. P. z Šrenka arcib. Praž. atd. w Neweklowě. 1842 č. 67.
Baroš. Wěno. 1838 č. 3.
Jos. Baručíř. Píseň Čecha. 1839 č. 96. Zpomínka. 1840 č. 60.
Bělský. Na M. 1841 č. 104. Báseň. 1842 č. 12.
Berger. Upamatování. 1839 č. 82. Obraz 88. Wyplněná žádost 93. Růžový keř 99. Kajcnost. 1840 č. 15. Malomyslný č. 21. Pompeji, Filip A. pozdravení č. 31. Gamaliel 44. Přátelství 51. Zpytování č. 65. Odpověď na Koceb. Ha! wer bin ich atd. č. 69. Wděčnost 78. Obraz 85. Kwítka na hrobě kmeta 93. Obraz 96. Růžový keř 101. Báseň, 1841 č. 3. Uletí ji holubička č. 9. Nad jiné se člowěk atd. č. 16. Šwádec 21. Wnitřní krása 37. Wesničanka 41. We swé člowěk zmužilosti atd. č. 44. Dítě 57. Pozdravení pánům Benešovským 63. Slepý 74. Némý 80. Hluchý 88. Nový řetězový most Pražský na poděkowání J. Ex. p.

Karla hr. Chotkowi atd. 97. Z básní jeho, 1842 č. 28, 31, 38, 51, 63, 73, 95. První člověk 1843 č. 7. Abelard a Eloisa č. 88. Žaloba 95. (Bůh jest láska 104). Hra w šachy 100.

Fr. Bezděka. Na smrt hrab. Šternberka. 1839 č. 10.

F. A. Blowský. Básně lyr. 1842 č. 83, 87, 92. Na wčeličku. 1843 č. 34. Takli tomu atd. č. 84.

J. W. Breisel. Matince. 1841 č. 23. Klučina jako dobrá hodina 36.

J. Burgerstein. Mlynářowa Pepina. 1845 č. 79.

Jos. Cibulka. (Aklubic) Tiřky. 1840 č. 10.

P. Cikanka. Růžičky. 1843 č. 102.

Č. Ukolihawka, dle Dilie Heleny. 1844 č. 102.

M. L. Č... na den sw. přijímání z Mickewiče. 1838 č. 37.

Maria Čacká. Básně lyr. 1838 č. 19, 25 1843. 39. Wesnické písně. 1838 č. 19, 26.

Gorčinského na pochwalu Čech improvis. z pols. č. 55 (1834).

Fr. Lad. Čelakowský. Pomněnky Watawské. 1834 č. 4, 28. Maloruské č. 11. Píseň dle Shakespeara č. 14. Národní písně č. 22, 30, 50. Píseň národní. 1835 č. 18. Milenka má 238. Ubezpečeny. 1844 č. 64.

Dr. Čejka. Tři wěnce, na památku úmrtí Chmelenkého. Čes. Wěel. 1845 č. 3.

Čermák. Básně lyr. 1838 č. 37, 40, 42.

Cernhaus. Básně. 1842 č. 23.

M. Černý. Den a láska, 1843 č. 75. Láska 99.

Aloys. Sud. Čínk. Pipomenutí na mladost. 1839. č. 68.

Č-tow-gj. Zrádný keř. 1840 č. 2.

Fr. Daucha. Příteli na rozchodnau. Bás. lyr. 1838 18, 1842 č. 7, 24, 37. Zasnaubencům. A. T. a R. D. 1843 č. 9. Králowna Mab, z Shakespeara 1846 č. 9.

Fr. K. Drahoňowský : Despotismus ženských. 1846.

D — r. Kdo jest pravý Slowák. 1842 č. 73.

T. Diwišowský. Minulá slast. 1836 č. 11. Znělka 26. K J. M. C. Ferd. a Marii Anně w den národní slavnosti 14 Září. 1836 č. 41. Tauha. 1837 č. 34. Nina 45. 1838 č. 2, 7, 12. Láska 5. Marince 11. K příjezdu na panství Šternberské Adol. hr. Somssuh-Saard atd. od měšťana Diwišowského 9. Upamatování 38. Můj jarní zpěv č. 52.

Jan Duořáček. Ke dni slavnosti p. Aloys. Hanla, biskupa, vikáře a děkana w Hořicích. 1839 č. 56.

Fr. Elis. Wečer májový. 1846.

W. Filipek. S bohem buď. 1838 č. 26. Západ slunce 43. Shledání. 1840 č. 4. Slzy žalosti 61. Slzičky Nepomucenkau pěstované 87. Láska 92. Žádost. 1841 č. 75. Moje nebe 87. Společenská 105. Též. 1842 č. 13, 34, 42.

G. F. Na Jungm. 1840 č. 8.

L. F. Wesna 1840 č. 59. At žije má vlast 72. Na růži rannau 81.

Vinc. Furch. Básně lyr. 1842 č. 2, 9, 52.

Jos. Filípi (kapl. Dačický). City ke dni sl. představení welesl. p. Ant. Sagassra za děkana a školního dozorce. 1842 č. 75.

W. Janura. Pomněnka, 1839 č. 48.

Kristian Jiřinský. Básně. 1842 č. 61, 72, 80. Opuktný. 1843 93. Dumky 68, 69. Rozdělení swěta (z Šillera). 1844 č. 3. Ranní zastaveníčko 79. Národ. písně pols. z Wojcického č. 13, 16.

H. B. Astronomie pols. Žida. 1846 č. 13.

Jos. Mil. Haulíček. Čterolistek. 1839 č. 92. Na hrobě otcově 101 (improvis). Čtenářům Wčely. 1840 č. 1. Žel a útěcha 17. Odbírání se na wěčnost 34. Má budauci 55.

Šeb. Hučňowský. Neslušný zvyk. 1839 č. 2. Milek umek 6. Bol swěta. 1844 č. 51.

J. Holejch. Malá žena. 1844 č. 67.

Jos. Holdsek (far. w Blánsku). Na fletnu Jan. W. Hrbkowi slepci od cis. Fr. I darowanau. 1842 č. 44.

Hradištský. Newčrná. 1843 č. 83.

Lad. Hráský. Praha. 1840 č. 19. Má píseň. 1841 č. 39.

Em. Hrobecký. Zrušené blaho. 1843 72.

Sam. Boh. Hroboň (Slowák). Jaroslaw. 1839 č. 6.

Fr. Humhal. Blaho. 1843 č. 81. Nespokoj 98. Čechy 103. Lumír. 1844 č. 10.

M. J. Hurban. Hlas k Nitře. 1842 96.

Jos. Chmelenský. Česká Wčela. 1834 č. 1. Znělky

10. Píseň zimní. 1835 č. 7. Píseň česk. národu

11. Na smrt Frant. I č. 16. Slzy [z pol. J. Kochanowsk.]. 1837 č. 30. Planá růže. Horalka. 1844 č. 65.

Jan. Chwalčowský (mlynář w Oslowanech). Lipka besídka má. 1844 č. 9.

Jablonský W. Tři doby. 1846 č. 6. Zlomky ze Salomona 20. Člowěka zem č. 31.

Janura Wácl. Pomněnka. 1839 č. 48.

Al. Jelen. Má vlast. 1836 č. 39.

Jarosl. Kalina. Píseň z Portugalského Freira de Andrada. 1835 č. 30.

Fr. D. Kamaryt. Přiwitání J. M. cis. Ferd. I do Budějowic. 1835 č. 38.

Jos. Wl. Kamaryt. Hoře. 1834 č. 27. Bůh jest láska. 1835 č. 2. Jediná (znělka) č. 14.

J. Kaubek. Sylvestrowá noc. 1846.

Mat. Klácel. Morawané Šafářikowi. 1838 č. 36.

P. Cyr. Nappowi atd. 1842 č. 88.

W. Kokořinský. Na Maxowu Wlastu. 1844 č. 8.

Útěcha duše 14. Útěcha we výstosti 18. List otce zemřelého synu 20. Wausy. 1846 č. 8. Twé a m srdce č. 50.

J. G. Kolár. Blesky a plesky aneb ideal a žiwot. 1840 č. 9. Děwý nejwětší sláwa. 1841 č. 33.

Radomir Končel. Růžička. 1838 č. 17. Na památku 20. Žel 25. Fialka 28.

Dal. Kopecký. Žiwot náš. 1834 č. 21.

Fr. Kostecký. Znělky. 1840 č. 58, 76.

Fr. Košatecký. Česká země. 1839 č. 7. Znělka. 1840 č. 94.

Ant. Mil. Krejčí. Hlas nešťastné lásky. 1838. č.

49. Lyra česká 34. Mina 63. Má milenka. 1839

č. 2. Křepelka č. 11. Hospodinu 18.

Fr. Kuřet. Milek poraněný, dle Anakreon. 1840 č. 97. Kwití moje. 1841 č. 65. Mé slze. 1846 č.

34. Wěž sw. Wita č. 41.

D. K. Slowa wděčnosti na den narození p. Wácl. Hlawy. 1843 č. 54.

J. K. Černé a modré oči. 1842 č. 50.

Labler. Wítání hrab. Chotka. 1839 č. 95.

Fr. Sud. Lambl. Oswícené družině J. hr. M. p. Erwinowi z Schönbornu a w. u. p. Christině roz. hr. z Brühlu dne 11 Czerwence 1839... wěrné poddanstwo. 1839 č. 104.

Laučowský. Wlastenkám w Sušici. 1843 č. 37. Babička s haubami 44. Panna růže. 1844 č. 6.

Macháček. Na Máj. 1839. č. 41.

Jan Solín Ledecký. Zasnaubencům J. G. a E. M. 1843 č. 43. Moj. Eldorado č. 94. W prwní den roku nowého. 1844 č. 2. Nespokojenému. 1846

č. 52.

J. Malý. Píseň lorda Byrona. 1834 č. 17. Blazenost básníkova. 1835 č. 20.

Cyr. Mas. Slunce. 1843 č. 89.

J. J. Melichar. Křisvan. 1846 č. 73.

W. J. Mencek. Znělka. 1845 č. 2.

J. Michal. Masopust. 1843 č. 14.
Miroslav. Píseň česká. 1841 č. 69. Bratrská 89.
 Děvám českým. 1842 č. 6. Řeč mateřská 26. Pomněnky vlastenecké cizince věnované 39, 40.
 Obživení 53. Malý Mainota 66. Dívčina zahrádka 86. Přátelím na rozlaucenau 104. Laučení a vítání. 1843 č. 3. Dívčina výhlídka 19. Tichost mořská 20.

Svobodina M. (panna). Žal. 1843 č. 74.
S. M. Na Máj. 1839 č. 41.
Marek Mokroćský. Cít wděčnosti p. Wácl. Klicperowi od jeho žáků. 1842 č. 69.

W. Nebeský. W noci. 1841 č. 49 — 52. W jeseni. 1845 č. 16.

W. Nejedlý. Ke cti Wácl. Sedláčka. 1836 č. 5.
F. W. N. Zas. odpověď na dávný čas. 1846.
Božena Němcová. Tauha. 1844 č. 71. Hvězda má č. 80. Slavné ráno. 1846 č. 89.

Zdenka Němečková. Viola. Vyšehrad. 1845 č. 27.
Jan Tom. Nováček (kaplan Kumžatecký). K uwtání p. Jos. Nowáka, arcib. Zaderského w Jindřichově Hradci. 1838 č. 48.

Jos. Novák (hrnčíř z Petrowic). Dary toho světa. 1838 č. 30.

Budisl. Orlický. Návrat Wesny. 1843 č. 73. Napomenutí č. 87.

J. Pavel. City radosti.. které po udělené svátosti s. birmování od J. K. M. p. arcib. Aloys. Jos. atd. wyjelwil zástup wěrný w Podčepicích 11 Čerwna. 1842 č. 89.

W. A. Pelhřimovský. Děwa srdce mého. 1839 č. 16.

Bedřich Pešek. Z auzka. 1845 č. 54. Na Budči. 64. Stromeček. 1846 č. 37. Rolnická č. 75.

Wácl. Jar. Písek. Znělky. 1834 č. 6, 16, 20, 26. Powšechná láska 31. Dětský wěk. 43. Žel 47. Slowo k vlasti. 51. Opuštěná. 1835 č. 14. Znělky tamž. a 45, též 1836 č. 13. Píseň na vlast. 1837 č. 18. Píseň pyšné dívčiny. 26. Na růži (znělka). 41. Pinka k jaru. 1838 č. 1. Stežování 5. Wečerní píseň Český. 12. Její hněw. 15. Poslední lautení. 19. Podiwné hubičky. 25. Člowěk 36. Přítel. 41. Lidumila zesnutí. 47. Žiwot. 49. Česká Wčela k Čechowi o nowém roce. 1839 č. 1. Památka hr. Kasp. Šternberka 3. Prawý vlastenec 8. Pěwcowo lautení. 14. Nejblahodějnější plapol 20. Mladá wdowička. 26. Krakowiaky. 30, 31. Prání ke dni nar. J. M. C. Ferd. I č. 32. Matka. 37. Kytka 46. Čech. 54. Odpowědi 69. Holubinky 77. Pěkný košíček. 81. Stálost. 87. Wýhost. 91. Štěstí. 97. Kmet. 1840 12. Antonii Štěpánkové, operní zpěwkyňi Stutgartské. 18. Co jest člowěk. 23. K vzdálené. 41. Český wyslaužilce. 48. Pomněnky. 62. Lípový kwět. 74. Opuštěná. 82. Růže. 91. Moje láska. 100. Slza pěwce na hrob drahé sestry. 1841 č. 14. Přátelstwí. 24. Ohlas. 35. Moje slunce. 45. Upamatowání. 64. Myšlenky o Slowanstwí. 76. Máje. 85. Píseň (za jezem atd.) 1842 č. 11. Na lipu. 27. Lebeda a slzičky. 64. Milenka w nejistotě. 70. Upomínky na Blowice. 78 — 9. Snaubencům P. M. W. a A — Z. 1843. 22. Oblažený milenec. 33. Wlastenec. 40. Tři Kwěty. 53. Sirotek. 66. Hlídač. 80. Čech. 1844 37. Naděje. 43. Útěcha. 44. Písně. 1845 6, 32.

Jos. Bojisl. Pichl. Píseň sláwy J. Exc. Karlu Chotkowi atd. obci Pražskau za příležitosti Jeho sl. jmenowin a otewření mostu řetězowého dne 4 Listop. 1841 obětowáno. 1841 č. 91. Hlas diků atd. J. Ex. hrab. Frant. z Kolowrat Libšteinských.. od měšťanstwa hl. m. Prahy. 1842, 71. Ze špan. anthologie. 1846.

G. Plot. J. Ex. p. Fr. Ant. Gindlowi, knížeti biskup. Kereckému. 1841 č. 68.

Wácl. Alex. Pohan (far. Poříčský). K uzdrawení P. Š. děkana atd. 1841 č. 5. Píseň při pohřbu W. W. učitele P. 12.

J. Pohrreich. Deklamace o ničem. 1846 č. 23—5.
M. Polický. Člowěk. 1836 č. 41.

Pražák. Na poště. 1843 č. 79. Špás. Ubohý mládenec. 96.

Jan Přibík. U hrobu swého přítele. 1838 č. 21. Wzdechnutí na hrobě swé matky. 1840, 22.

Hyn. Prošek. Powěry srdce. 1846.

Kl. Püner. W cizině. 1837 č. 41. Nowý lékař. 1838, 2. Wzdálené dívce. 39. (?) Opuštěnec. 41. Mé blaho. 1839 č. 5, 7, 44.

P — ý. S bohem. 1842 č. 102. Krakowiak. 1843 č. 11.

L. P. Láhwice má. 1840 str. 185.

Sic. P. Wyhnanec. 1846. Tak sa časy meňa ib. č. 55.

W. P. Má kde vlast. 1835 č. 20.

Wenc. Ráb. Zpěw vlastenecký. 1838. č. 38.

Magdalena Religowá. Wojt. Sedláčkowi u příležitosti obdarowání jej čestným prstenem. 1835 č. 51.

L. R. z Rittersberku. Moje chyše. 1844 č. 56. Ku kytarě (ze Zaleského). 85.

Rubeš. Čtvero básní w. Tyl.

Wlastimila Růžicková. Hvězda. 1845 č. 5. Důwěra w boha. č. 95. Naděje. 99. Prání. 17. Anděl strážce. 44. Stesk. 73. Dnowé dětinstwí. č. 60.

J. S. Poslední noc spravedlnosti; na smrt Frant. I (z portugalského). 1835 č. 22.

Antonia Saly (panna). Příteli. 1838 č. 17.

Karel Sabina (Sabinský). Tri wěci. 1835 č. 10. Slzy. 20. Píseň. 21. Smíšené písně. 1837 4, 10, 12, 14, 18, 1838. 3, 9, 12, 20, 27, 30, 39, 46. Snění básnické. 51. Wínek panenský. 1839 5. Písně. 15, 36, 50. Twé slowo. 1845 č. 37. We zříceninách. 1846 č. 32.

Wojt. Sedláček. Pokoj. 1835 4. Wěž Plzenská. 8. Na příjezd do Plzně J. M. C. Ferd. I s Marií Ann. Karolinou 7 Září 1835 č. 37.

B. S. Skalkowič. Elegie dle Matthissona. 1843 č. 45.

O. K. Sladkowič. Potěcha. 1843 č. 28.

Mil. Smolikowský. Znělky. 1834 č. 23.

Fr. Šrbík. Při kaupání. Taužení. 1836 č. 23. Pospolitá. 25.

W. Staněk. Stálost. Wyjewení lásky. 1834 č. 12.

J. W. Stříbrný. Do památníku. 1840 č. 77. Láska, wlast a sláva. 1841. 17. Fanatik. Duch času. Duch strážný. 22. Wíra, láska, naděje. 30. Píseň nemocného. 40. Šípy. 48.

Al. Studený. Slza upamatowání na A. Proskowce atd. 1839 č. 44. Píseň. 1842 č. 49. Českým vlastenkám. 1840 č. 25.

Onďřej Svoboda. Čekání. 1844 č. 4 — 5. Nowinno-t. 1843 č. 41.

Wácl. Svoboda (prof.). Oslawa zásluh J. Ex. p. Karlu hr. Chotkowi atd. obci Pražanů dne 4 Listop. 1841 věnowána. 1841 č. 94 — 5.

Šanul. Turkomanská píseň. 1846.

Zdenka Šantlová. Láska a lakomost. 1846 č. 86.

Johanna Š. (panna). Wlastenci neznámému. 1843 č. 6. Wlastenci mně wáženému. 24. Na harfu 38.

Antonie A. Šemerová (paní). Opuštěná. 1840 č. 70. Wýstraha. 79. Libání. 95. Dobrý lik. 103. Milek. 1841. 28. Zastesknutí. 42. Rozkoš má. 46. Ples a přání. 66. Čech. 81. Prawý milenec, 1842. č. 3. Základ lásky. 15. Wěčné jaro. 19. Sídlo

blaženosti (dle něm.) 62. Máj žití mého. 81. Český zpěv. 1843. 10. Modlitba má. 18. Na skřivánku. 30. Na harfu. 38. Neswornosti dech. 63. Kanárek. 46.

Fr. Šir. Plawba. 1839 č. 23. Wyslání. 55. Zastaweniečko. 64. Štátný milující. 73. Piják. 98.

Šnaiter. Příteli na památku. 1843 č. 5.

Fr. Šohaj. Znělka. 1834 č. 20. Tauha. 24. Láska k vlasti. 38. Jitka. 1835. 10.

Jan Šollin Ledecký. Nábožné vzdychání. 1843 č. 29.

Gerson Šolthés. Tauha po vlasti. 1839 č. 22. Léta jinošství. 90. Lásky hněv. 102. Píseň. 1840 14. Wolání. 28. Můj ráj. 46. Prosha k duchu lásky. 54. Laučení se světem. 88. Labutí zpěv. 99. Na moji milau. 102. Laučení 1841 č. 6. Důvěra boha. 10. Na mau dýmku. 20. Prokletí bud na věky. 31. Marinčina růže. 47. Na hřbitově. 54. Poslední schůzka. 67. Příteli. 99. Česká míra. 1842 č. 8. Oddanost. 25. Libice. 30. Na harfu mau. 59. Děwa má. 82. Poděbrady. 1843 č. 8. Na slepého. 16. Zrušený slib. 42. Šwatební den. 65. Slza osiřaleho. 101.

M. Štembera. City wděčnosti atd. na den slavnosti stříbrné swatby nejjas. manželů Karla Egona kníže z Fürstenbergu atd. W Krušowicích 19 Dubna 1843 č. 47.

Wácl. Sw. Štulc. Má vlast. (z rusk. Jazykova) 1839 č. 60—D. B. W. posláni didaktické. č. 25.

Jos. C. Šuldowský. K jmeninám Marinčiným. 1836 č. 48. Wys. ctěné wlastenkyni p. Josefě Kl. 19 Března. 1838 č. 11.

Přednesení školní mládeže Chlumecké w den zkaušky. 1838 č. 50, též w r. 1839 27 Srpna.

Jiří Sweiner kaplan zámecký (katech.) Radostné uwitání do Čech J. C. M. Ferd. I od duchowenstwa biskp. Buděj. 1835 č. 39.

M. Taupalik. Nárek podagristůw. 1846.

Jos. H. Tichý. Znělky. 1835 č. 14, 30, 45. Mé přání W. P—wi. ke dni 28 Zář. č. 38. K přjezdu do Praby J. M. C. Ferd. I a Mar. Anny 4 Řijna 1835 č. 41. Na smrt J. O. Rudolfa kn. Kinského. 1836. 19. K přjezdu J. O. Jana K. kníže z Lobkowic do Konopist. 1836. W Máj. č. 20. Mé zpěwy. 23, 33. Přání welesl. p. Wawřinc. Šaufowi ke dni 10 Srpna. 1836 č. 33. Ke dni korunování J. M. Ferd. I 7 Zář. 1836 č. 36. Ke dni korunování J. M. Marie Anny, 12 Zář. 1836, tamž. Příteli swému. č. 38. K rodinám J. O. Karoliny kn. z Lobkowic, 11 Unora 1837 č. 7. Upamatování. č. 10. Swému příteli. 12. K odchodu p. far. W. A. Pohana z Poříče do Benešowa. 9 Un. 1837 č. 14. Co bych rád wěděl. č. 18. Swému příteli. 22, 26, 37. J. Jungmannowi. 49. Twůrce. 1838 č. 1. Do knihy památé. 5. Modlitba páně pro J. O. Karolinu roz. princeznu z Lobkowic. 20, 22, 32, 34, 36, 51, též 1839 č. 4, 9, 17. K přjezdu J. K. M. arcib. Aloysia Jos. 1838. 45. Matka a děti nezdrné. 1839, 58. Kdo nepřítel vlasti své? 66. Pomněnka. 70. Wěrná diwčina. 74. Dobře čit. 80. Co dobře wím. 86. Na Máj. 1840 č. 35. Proslow před školní zkauškau. 90. Na Wělu k now. roku. 1841 č. 1. K rodinám J. O. Jana K. kn. z Lobkowic 14 Led. 1841 č. 8. Kde domow můj. Píseň pro J. O. Marii roz. princ. z Lobkowic. č. 62. K jmeninám J. wel. p. Hynkowi Čáslawskému dne 31 Čerwence 1841 č. 71. J. kn. M. Aloys. Jos. arcib. odškolní mládeže před zkauškau w Benešowě 1 Čerwna 1842 č. 55—6. Ke cti J. O. Karoliny kněžny z Lobkowic, 4 Listop. 1842 č. 94. Kde vlast je má. Má wečerní. 1844

č. 96. Z písní mých. 1845 č. 56. Wlastenecká. 1846.

Jos. K. Tobiášek (hlaw. škol. ředitel) w Telči. Wys. uroz. p. Leopoldowi hrab. Podstatskému Lichtensteinowi atd. na den 3 a 15 Listop. 1842 č. 91. W Telči 10 Čerwence. 1843 č. 59.

Tomiček. Na hrobě přitele J. J—če. 1834 č. 3. Znělky. č. 2. 8. 13. 29. 34. 37. 40. 41. 45. 46. 48. 1835 č. 4. 10. 14. 20. 48. 1836 č. 2.

Slowenské písně J. Kollára, w české formě. 1839 č. 28. 33. 40. 43. 47. 53. 57. 61. 67. 72. 78. 85. 89. 1840 č. 13. 20. 26. 32. 40. 53. 64. 66. 68. 75. 83. 1841 7. 58. 1843 5. 36. 78.

Fr. B. Tomsa. Opustěná. 1838 č. 7. Bůh jest. 1841 č. 4. Wlast. č. 72—3. Ohlas wděčné vlasti za dnů Chotkowých. 98.

Fr. B. Trojan. Staroměstská wěž. 1838 č. 15. Odplata. 40. Luděk Miláde. 43. Zpěv krále lesů. 49. Raněný. 1839. 12. Ludmila. 51.

Anna Tukačowa. Potůček. 1839 č. 62. U hrobu mé matky. 71.

Jos. Tuma. Při wíně. 1834 č. 18.

F. T(urenský). Lilie. 1839 č. 21. Potěcha. 35. Lince. 49. Lince. 1840 č. 9.

Tyl.

a) S Rubesem: Čtvero básní k welikým plastickým obrazům Richard Lew na pahorku Swatojiřském a boj u diamantu na paušti dle Waltera Skotta. 1837 č. 13. 14.

b) Sám: Shoru německých přírody zpytatelů a lékařůw a jejich přítomnosti. w Praze 26 Zář. 1837 č. 40. Na Wělu. 1838 č. 1. Trní a růže sebrané Milotau Libenským. 14. Slze wlastenek (deklam.) 1841 č. 59—61. Koruna všech lásek (deklam.) č. 77—8.

F. T... oveský. Rozlaučení. 1842 č. 4. Přání ke dni 18 Ledna K. Š... wi. č. 17. Přání sirotka ke dni 19 Března J. H... wi. č. 21. Připitek ke dni 5 Březn. J. H... owi. č. 29. Mocnost modlitby (dle Fr. Schneidra). 35. Radostná důvěra w bohu lásky. 60. Wzpominání. 68. Na přírodu (dle Stollberka). 93. Villani bar. K nowému roku. 1843 č. 1. Čechůw sláwa. č. 48.

Hynek Uhlíř. Wyhnání. 1839 č. 75. Upomínka lásky Josefa Uhlíře. 1846 č. 39. Prosha. č. 44.

Fr. Waněk. Plawba. 1844 č. 7.

Welenický. Slowo nejw. úcty k narození J. C. M. Ferd. I 19 Dub. 1841 č. 32. Naše krawička. 86. Lad. Budimír Welkeš. Opustěná. 1840 č. 49.

Petr Milosl. Weselský. Ke sňatku p. J. E. Wocela se slečnou B. J. Stětkowau, na Horách Kutných 12 List. 1843 č. 92.

J. Hynek Weselý. Hoře. 1843 č. 32. Matka a syn. 1846.

H. Wildmann. Wyhostětec. 1844 č. 38.

Karel (Drahotin) baron z Villani. Ptáčku kde jsi? 1837 č. 34. Na Kollára. 37. Wlastenec. 1838 č. 1. Wšecy city přewyšuje láska k vlasti. 4. Wsem Čechům. 6. Swětan. 8. Sen, tamž. Wlastislaw. 10. Rozpálený Řek. 13. Hlas Čechů k naroz. J. C. M. Ferd. I 19 Dubna 1838 č. 16. Na Jungmanna. 17. Jaro. 19. P. Burianowi atd. 26. Lhář (deklam.) 29. Popauzení. 32. Na smrt N. tamž. Přiznawci swému Karlu baronu z Villani atd. č. 37. Zármutek. 39. Matka milující wlast k synu. 42. Tajemství, tamž. Do pamětné knihy. 47. Blaho kde. 51. Ke konci roku. 52. Strašný sen. 1839 č. 4. Mělničina. 9. Kde wlast je má. 19. Wyznání své lásky. 25. Bůh. 38—9. Odpowěd na dopis přitele. 105. Do pamětní knihy. 1840 č. 27. Zpěwy wojenské. 1842 č. 14. 16. 18. 20. 22.

Příroda. 33. Bojiště. 46—7. Wlastenka. 65. Newerná dívka. 77. Hvězda má. 85. Lásky bol. 97—100. Fragment z cestopisu. 1843 č. 12. Johanně Š. 15. Resignace. 21. Kytka. 23. Wojenské písně. 35. Wečerní myšlenka. 82. První čtení. 61. Pátý Máj (1821). č. 64. Píseň. 70. Růženě. 76. Při dohývání... kowu. 90. K now. roku. 1844 č. 1. Lásky bol. č. 12.

Karel Winarický. Obraz Čech r. 1500 z listu Jer. Balba k Boh. Ilas. z Lobkowic. 1834 č. 36. Láška k vlasti Jer. Balba. 42. Na smrt J. C. M. Frant. I. 1835 č. 16.

Jos. Winter. Dárek. 1840 č. 5. Pod Baubínem (J. W.) 1845 č. 50.

L. Wiršing. Na Karla hr. Chotka ku slavnosti zasvěcení řetězového mostu, w Praze 4 list. 1841.

Ad. Wlček. Rozpomínka. 1841 č. 55.

Jos. Wocet. 1845. Plawba k vlasti. č. 70. Pod Baubínem. č. 50. Tíseň. 1846.

Jos. Wondra. To nám slast. 1835 č. 45. Elegie u wečer we zříceninách Helfenburgu. 1836. 22. Wýlew citů ke dni 16 Kwětna 1837. 22. Wesna. 37.

P. F. W. Modlíba matčina (improvis.) 1841. 56. Rozhodnutí. 84. Switání. 90.

Mnohoslawca Zelinková. Na lunu. 1845 č. 28. Česká země. č. 51. Wily. 1846 č. 43.

Ant. Kras. Zuman. Radost we zpěwu. 1838 č. 31. Dívěi hněw. 28. Mocnost hubičky. 34.

Ant. Wácl. Žitek. Píseň při prádle. 1836 č. 37. Píseň na vlast. 38.

— g. Ke dni 4 Prosince. 1843 č. 97. Pohled na Prahu. str. 5.

Nejmenovaný. Zlaté rauno (ke cti hrab. Chotka). 1837 č. 5. Ohlas citů k příchodu J. K. M. arcib. Aloysia atd. na panství Řečice. 30 Dubna 1839 č. 42. Uwitání J. E. p. Karla hr. Chotka atd. z cestování. Beraunem dne 10 List. 1839 č. 95. Na břehu Cidliny. 1840 č. 73. Báseň od měšťan Pražských J. E. hr. z Thunu, řediteli Praž. řetěz mostu. 1841 č. 92. Zpěvy akademie Žofinské J. E. p. hr. Karlu Chotkowi dne 3 List. 1841 w předvečer sl. jmenowin jeho a otevírání řet. mostu. č. 93. ? [City wděčnosti... k jmenowinám J. J. od žáků 1843]. Trauba lásky. 67. Diwadelní herec. 1846. Wyzwání ib. Dáwný čas od F. W. ib. Versus memoriales od Catona Hlaupětinského ib. Čas. od W. H. K. ib. Prawý básník od B...i.

β) Písně s hudbou.

497. Marš každého Čecha ctného, od Fr. Wawáka s hudbou.

498. J. Ryby a) Dwanácte písní českých s muzikau, 1800. Nowé wydání s titulem: Dárek pilné mládeži, obsahující 12 lehkých a příjemných písní pro jeden hlas na fortepiano. W Praze 1829 u K. z Mayeregga.

b) Radovánky newinných dítek, 1804.

c) Kancionálek pro českau školní mládež, obsahující nábožná, mrawná, rozličná dobrá a užitečná naučení mládeži podávající zpěwy, 1808 w 8. Hudba w rkp.

d) Dobrá Bětolinka z Hölty, od Wojtěcha Nejedlého s muzikau.

499. Stwoření swěta w hudbu postawené od P. Josefa Haydn, w umění hudebním doktora,

z něm. přeložené k potěšení nejqs. p. Frant. Jos. wywodowi Raudnickému atd. od Jana Kruchiny, 1805 w 8. str. 29. (we Widni) u Hraschauzkyho.

500. E. Jahna nowá pobožnost školní s melodiemi. W Brně, 1813 w 8. (u Fričaje).

501. České písně w hudbu uwezené od Do-ležálka, we Widni 2 swazky b. r. Text od Wojt. a Jana Nejedlého, Palkowice, Dlabáče, Rautenkrance atd.

502. Wácl. J. Tomásek a) Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu. I swaz. hraběnkám z Šternberka obět. Text od Hanky, W. Nejedl. Ant. Marka. II swazek opět šestero obsahující, obět. vlastencům, text od Hanky [sen, čekání atd.] b) Starožitné písně Kralowd. rkp. s něm. přeložením W. Swobody b. r. [Ozn. Kwět. 1838 příl. 63]. c) Laučení Stuartky, s česk. a něm. textem b. r.

503. Deset českých písní pro zpěw a kytaru od Fr. Wewerky, (1818). Swazek druhý (tj) desíti písní dílem pro kytaru, dílem pro fortepiano, (1820?)

504. Fr. Kníže Písně pro jeden hlas při kytarě neb fortepianu I. a II. swazek, 1819. III. swazek: Šestero písní atd. z básní Hanky a Plačka b. r. [Pis. na Wyšehradě slohem starým].

505. Dewatero písní od Ant. Žitka, 1821 (při kytarě, časoměrně).

506. Osmero zpěwů Jos. K. Chmelenského pro jeden hlas při kytarě nebo fortepianu w hudbu uwezených Jan. W. Chmelenským. W Praze 1824.

507. Zpěw lowců a zpěw družiček ze Štěpánkowého Střelce kauzedlníka při fortepianu, 1824 u Boh. Háze.

508. S. Macháček a) Zpěwy české pro jeden hlas při Pianoforte obětované hrab. Wratislaw. w Praze 1825. [Hudba Tomáška, Holmana, Mansingra, F. Škraupa, Haydena].

b) Zpěwy české atd. obětované panně Šolcowé, 1825. Skladba: Tomáška, Krowa, Mansingra, Lemocha, Koželuha, Mozarta.

509. České národní písně. W Praze 1825 k dostání u K. Bartha. W púlarchowém formátu, listů 75. Obsahují 300 písní českých t. melodií s podloženým textem, 50 německých a 50 národních tanců. Poněwadž některé písně více slok nebo strof mají, pročez wydán text jak českých tak něm. písní zvlášť o sobě pod titulem: České národní písně, w Praze 1825 w 8. str. VI. a 144. P. rytíř z Rittersberku přewzal na se wydání těchto po celých Čechách shledaných nár. písní.

510. W Časopisech, jako w Ilasateli, Hylosu. Dobrozvěstu, Dobroslawu, Příteli mládeže, Čecho-

slawu atd. po různu některé písně s hudbou nalezi, více méně hudebně dokonale.

511. *J. Adam.* Sbirka českých písní pro jeden hlas k pianoforte w hudbu uvedených b. r. [Obsahuje pět písní ze sbírek Čelak. J. W. Kamaryta, Kociana, Marka a Rokosa].

512. *Fr. Jan Škraup.* Patero písní od Jos. Chmelenského ze zpěvohry Dráteník atd. 4. w Praze 1826. Swaz. I.

513. *Dr. M. Suchány.* Písně světské lidu slowenského w Uhřích do muzických not pro klavír složené atd. W Pešti (1830). Objímají 12 písní.

514. *K. F. Pič.* Hrob od Salise. Přeložil Romanus Jeżowský. W Praze (1831).

515. Písně národůw: Gott erhalte Franz den Kaiser, w něm. pols. česk. rusinské, uher-ské, latinské a italské řeči. We Lwowě 1831.

516. *Jan W. Koží.* Písně pro jeden hlas při pianoforte od atd. obětované J. M. Wolfowi (1832). Obsahuje dvě zastawenička od Hanky, jednu píseň od Dlabáče a jednu od Čelak.

517. *Wašák a)* Lumír. Zpěwy čtverohlasné. [Posud. w Jindy a nyní, 1833 I. 79. w Čas. mus. 1835]. Dilek I. A — D. po třech písních.

b) Nápěwy k písním F. J. Kamenického s průwodem fortep. Praz. kamenotisk Witka a Suchého. [Posud. od J. J. w mus. Čas. 1843 str. 450].

c) Národní zpěw a ples slowanský, s průwodem, w Praze 1844. Sešit 1. 2. 3. wel. 8. [Posud. Wčela č. 1845 str. 16].

518. *J. P. Martinowský a)* Patero zpěwů čtverohlasných atd. w Praze (1834) 4. šir. Obsahuje 3 znělky od Kollára a 2 písně od Erbena.

b) Šestero zpěwů jednotlivých s průwodem kytary. Díl I. w Praze kamenopis. [1 znělka Kollára, 3 písně Kardašowského, 1 Chmel., Čelak., Tupého. a Šohaje]. Srown. Kwět. 1835 192, 311. Posudek Č. Wčela, 1835, 255 od Chmelenského.

c) Dle Wčely 1836, 390 a Kwětů 1836 příl. 92. Swazeček písní a dilek quartet přichystal od spisowatelů: Chmelen., Kamenick., Erbena, Tupého.

d) Nápěwy písní národních w Čechách. Sbirka K. Jar. Erbena; průwodem fortep. opatřil atd. Swaz. I. Odděl. 1 — 4. w Praze nákladem J. Hofmanna. Sw. II. odd. 1 — 4. tamže. Sw. III. tamže.

519. *Jos. Worel a)* Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu. Obsahuje 5 písní od Kamenického a jednu z Ohlasu čes. písní od Čelakowského. [Srown. č. Wčelu, 1834, 200].

b) Tři básně Chmelensk. a Erbena. W Praze 1842.

520. *J. W. Swoboda.* Sebrání čes. písní, od jednoho auda (Dr. Helda) dobroč. ústawu

w hudbu uvedených 4. šir. str. VIII a 42. W Praze u Špinky, 1836. [Oznam. Čas. mus. 1836, 377. Wčel. 1836, 302].

521. Wěneč ze zpěwů wlastenských uwitý a obětovaný dívkám wlastenským. S průwodem pianof. w Praze nákladem W. Špinky. *Ročník I.* 1835 w šir. 4. str. 96. *Ročník II.* 1836 str. 96. *Ročník III.* 1837 str. 96. *R. IV.* 1838 96. *V.* 1839 str. 96.

Redaktor 1. a 2. ročníku Jos. K. Chmelenský, ostatních Fr. Škraup. Jsau tu písně 30 básníků [jména jich: Čelakowský, Hanka, Hlawáč, Hněw-kowský, Jos. Chmelenský, Kamenický, Kamaryt, Klácel, Theresia Lichtenbergowá, Langer, Ludwik, Mácha, Macháček, Jind. Marek, Maria Antonia, W. Nejedlý, Nowotný, Opočenský, Pícek, Polák, Rettigowá, Rosenkranc, H. z Rostišewa, Sabinský, Šohaj, Tomiček, Trojan, Tyl, Winařický, Wladimír] od 33 skladatelů hudby [ježto jsau: Dolanský, Doležálek, Drechsler, Dreyschok, Drska, Fencel, Geisler, Homola, Horák, Chmelenský, Karas, Keiklíček, Kittl, Leszetycký, Matus, Nowotný, Rosenkranc, Růžicka, J. Škraup, Fr. Škraup, Skřiwán, Sokol, Storch, Tobiašek, Tomášek, Trnka, Veit, Wašák, Weinberger, Weselský, Witásek, Wocel, Worel]. Jsau zde též z oper některých zpěwy k. p. z Dráteníka atd.

522. Sbirka českých písní pro jeden hlas s průwodem kytary. (16) Složil hudbu: Jos. Čermák (sen, prosba) atd.

523. Sbirka česk. písní pro 1 hlas s průwodem fortepiana; hudba od Jos. Čermáka (Krajina mé diwčinky), Kasalický (na malíře) Pohl (na Botický potok. Tužba milenky).

524. *Al. Jelen.* Národní hymny ku korunování J. M. Ferd. I a Marie Anny. We sbory a při fortepianu složeny s připojeným něm. přeložením. W Praze 1837 (Dirnbek).

525. *Jos. M. Soukup.* Wlastenka, báseň od Drahotína bar. Villaniho atd. s průwodem kytary aneb fortepiana w hudbu uwedena atd. b. r.

526. *Fr. Škraup a)* Zpěwy pro jeden hlas s průw. fortepiana. [Kde domow můj. Z opery Libuše snatek. Dobrau noc. Tys bratr náš].

b) Wěneč. Sbirka čes. zpěwů. Redaktor Fr. Škraup atd.

Nové pokračování swaz. I. nákladem Berry a Hofmanna, w Praze (1844) wel. 8. str. 119. [Skladatelé hudby tu jsau: Boieldieu, Janatka, Jirowec, Karas, Panseron, Pařížek, Schubert, Spohr, Stadler, Suchánek, Škraup, Fr. a Jan Štastný, Wašák, Veit. Písní autorowé: Furch, Chmelenský, Jind. Marek, Maria Čacká, Tichý, Nebeský, Macháček, Worlíček, Pícek, Jablonský, Čelakowský, Kamenický]. Literární příloha ku Wěnci. Swaz. I. obsahuje básně, od Pícka, Marie Čacké, Píchla, Nebeského, Máchy, Wl. Růžickowé, Boh. Swobodowé, Hajniše, Tichého, K. Štefana, Erbena, Širaj. Myšlenky o slowanském zpěwu od Rittersberka. Česká poesie od Nebeského. Bláznivý hauslista od Tyla. Žiwotopis Palackého s obrazem atd.

527. Píseň husitská z XV stol., pro hlas basový se sborem a průwodem fortepiana. [Počiná: Těšme se blahu naději atd.] 3 listy fol.

b. r. u Hofmanna w Praze. Též co fantasie (Concertstück) od F. Liszta. [Kw. now. 1841 str. 20].

528. Národní zpěv a ples slovenský. W Pr. 1844. W Budči, sw. I. Sklad u J. Fišera w Karolíně.

529. Písňe vlastenské s průvodem kytary a fortepiana w hudbu uwedené od Ludw. rytíře z Dietrichu. W Holomauči 1843, kamenotiskem Škarnicla a Domka. [Oznam. Kwět. 1844 str. 16].

530. Zpěvníček pro dobré ditky s pianofortem. Sebral a vydal Jos. Rudl. W Praze 1845, 1 swaz. (něm. a česk.)

531. W. A. Swoboda. Sbirka českých národních písní s rytinami a nápěvy. W Praze 1845 [skwostné vydání.. Pochwala w Wčel. 1845 str. 231 od Dr. Čejky].

532. Jana Orebského: Šestero selských písní od K. Šnaidra, pro jeden hlas s průvodem fortepiana. W Praze u J. Hofmanna, 1846 we 4. [s 6 obrázky]. Skladatel Dr. Jan Diepolt Held.

γ) Popisné.

533. Wyobrazení potopy světa z něm. Sam. Gesnera, přeloženo od Gottfr. J. Dlabáče atd. W Praze 1801 u Fr. Jeřábka we 4. str. 10 (welmi swobodně přel.).

534. Poslední saud složený od Wojt. Nejdelého. W Praze 1804 w 12. str. 83.

535. Chrám Gnidský, báseň od Ant. Puchmayera z franc. přeložená, w Praze u Fr. Jeřábka, 1804 str. 95.

536. Poslední den a saud, báseň we třech písních, složená od FRANT. RAYMANA, děkana Častalowického, w Praze 1817 u J. Fetterle z W. w 12. str. 45.

537. Wznešenost přírody. Lyrická báseň w šesti zpěwích od M. Z. POLÁKA, w Praze 1819. u Jos. Fetterl. z W. 8. wel. str. 90.

538. Překlady klassiků všech národů a časů, wěd a umění, číslo II. Thomsonowy počasy. W české verše uwedl FRANT. DAUCHA, w Pr. u Spurného, 1842 w 8. [Časoměrné zkausky již před tím zjewily se w Čas. mus. 1838. We Wlastimil. 1840 III. 41. 1841 II. 37. 141. Úwaha od Wocela w Čas. mus. 1843 str. 292.

539. W časopisech a) w Hlasatel: Hra w šachy (z Ludowici) J. I. 568. Hanácký ráj od Šim. Wrány III. 354.

b) W Čechoslawu: M. Krále: Podzim, 1820 číslo 37 a 1821 18.

c) Čas. mus. Dvě metrické hříčky: Jaro, leto, jeseň, zima, 1828 III. 45. Winařického.

d) Č. Wčela. Slawnost na hoře Kunětické, od Ad. J. Wlčka, 1841 č. 25—7.

e) Krčty. Stupně stáří, přel. F. X. S. 1835 č. 28. — Výjimek z básně popisné Há Diei, od Samosl. B. Hroboně, 1840 3

δ) Rozprawné.

540. Památná celému světu tragédie anebožto weršowné wysání pádu prwných rodičů, kdežto se téměř všechny materie, nadházky a pochybnosti jak učeným tak neučeným se naskytávající přednášejí, wysvětlují a gruntowně odprawují, s připojeným hlasem krwe Abelowy, truchlívým Seta nad Abelem kwílením, hrobu Abelowého epitaphium, a pronikajícím hlasem krwe Kristowy, sepsaná od jednoho Skatického ADAMOVEHO SyNa (t. j. *Augustinus Doleschal* minister werbi ecclae Hybensis, Szutsanensis nunc. W Uherské Skalici, 1791 w 8. str. 392, krom předmluwy na 3 list. a registr. lat. slow. Na konci jsau 3 duchowní písňe a modlitbička we werších; (recensí té knihy wiz Annal. Ambroziani II. pag. 115—124).

541. JANA NEJEDLÉHO a) Smrt Abelowa, od Gesnera sepsaná, a do českého přeložená, w Praze w 12. 1800, po druhé 1804 oprawená, s čistým obrázkem u Fr. Jeřábka str. 191.

b) Dafnys a prwní plawec. Spisů Gesnerových díl druhý, w Praze 1805 w 12. str. 202 mimo přips.

542. ŠEBEST. HNĚWKOWSKÝ a) Děwín. Báseň směšnohrdinská w 12 zpěwích, w Praze u Fr. Jeřábka w 12. 1805. Díl I. str. 219. II. díl str. 184. Podruhé: Báseň romanticko-hrdinská w 18 zpěwích [naskrze předělána] díly 2 w 8. str. 403, w Praze arcib. tisk. 1829. [Slovo o Děwíně od W. Nejdl. Čas. mus. 1831, 290—6]. b) Doktor Faust. Starožitná powěst w 9 zpěwích, w Praze 1844 arcib. tisk. w 12. str. 186.

Powěst o Faustu, který aby w tajemství přírody hlouběji wnikl, wešel w spolek s dáblem, kterýž jej dle úmluwy po určitém čase za žiwa wzal. Myšlénka powěsti té základem slaužící jest, že člověk wypínaje se nad sílu ducha sobě od boha danou, zbloudí a mocnostem temnosti duši propadne. W něm. Klinger, Schink, Klingemann, Göthe, Lenau a j. tu látku poeticky wzdelali. Hněwkowský užiw powěsti, že Faust w Praze obýwal, jej Čechům znárodnil, a wítězství nad dasem jemu připsal.

543. Jana Miltona ztracený ráj. Přeložený z anglického jazyka do českého od JOS. JUNG-MANNA atd. w Praze 1811 u Boh. Háze w 12. I. díl str. XII. a 321. II. díl str. 307. Po druhé jakožto nowočeské bibl. wydáwané od Čes. Mus. č. III. 1843 str. 356 w 8. (opravené).

544. Mesiáš Klostokůw přel. od Stacha hexametrem. W rkp. částky dvě w prose přeložením FR. MYSLIWEČKA, wytištěný w Hlasat. I. 281. a II. 277.

545. FR. RAYMANA a) Maří Magdalena, w 5 zpěwích, w Praze 1816 w 8. str. 94.

Hexametry w té básni k časoměrným se poněkud blíží.

b) Josef aegyptský. Báseň we dvanácti zpěvích. Složená atd. w Praze 1820 u Josefy Fetterlowé z W. 8. wel. str. VI. a 137.

546. Papaušek, báseň směšnohrdinská P. Gresseta w čtyrech zpěvích. Z franc. vyložil (DOM.) KINSKÝ, (česky a franc.) w Brně 1817 u J. J. Trasslera, w 8. str. 72 předml. X.

547. Igor Swatoslawiř. Hrdinský zpěw o tažení proti Polowcům. Wěrně w půwodním jazyku, s připojením českého a něm. přeložení od WÁCSL. HANKY, w Praze u Háze 1821 w 8. str. XII. a 80.

548. Iwan. Báseň epická w pěti zpěvích, od FR. ALEX. ROKOSA, w Praze 1823 u Fetterlowé z Wildenb. w 8. str. 90 mimo wysvětlení slow.

549. Ossianůw Fingal a některé menší zpěwy (Kuthulinowa smrt atd.) přel. JOS. HOLMANN. W rkp. (1825).

550. W. Wojáček. Wáclaw (báseň) w Pr. 1845 u Jar. Pospíšila str. 45 w 16.

551. Wojt. Nejedlý. a) Ottokar, báseň epická. w Praze w 12. díl I. str. 210. II. 212, w r. 1835; díl III. str. 162, r. 1836.

b) Wratislaw W Praze u J. H. Pospíšila. díl I. 1836. w 12. str. 200. díl II. 1836. str. 228. epická báseň w 17 zpěvích.

c) Wáclaw. W Praze 1837. u Jar. Pospíšila w 12. str. 285. Dějepisná báseň w 8 zpěvích. Na místě předmluwy stojí život Jana Nejedlého, psán Šeb. Hněwkowským,

552. Fr. Lad. Čelakowský. Panna jezerní. Báseň w 6 zpěvích Waltera Skota, z anglic. přel. W Praze 1828. u Jar. Pospíšila. 12. str. 188, mimo wysvětlení [Jest vlastně román we wersích.]

553. Jan Holý. a) Swatopluk. Wíťazská báseň. W Trnavě u J. Jelinka. 1833. wel. 8. str. 196. Podruhé w Sbírcě jeho spisů 1841.

b) Cyrillo-Methodiada. Wíťazská báseň w 6 zpěvích. S připojeným životopisem swatých Cyrilla a Methoda, jako též bájeslowím pohanských Slowákow a wysvětlením některých slow. W Budíně univ. tiskárna. 1835, 8. str. 165. Podruhé w Sbírcě spisůw jeho. 1841.

554. W Štalc. Konrad Wallenrod, powěst dějepisná z dějůw Litewských a Prusských, od Mickiewiře pol. psaná, česky přelož. weršem časoměrným. W Praze 1837. mal. 8. str. 93.

555. J. Erasm. Wocel a) Přemyslowci, báseň (lyricko-) epická. W Praze 1839, wel. 8. str. 192. u Jar. Pospíšila. (Srown. Kwěty 1838 přil. 72.)

b) Meč a Kalich, tamž 1843. str. 226. [ja-

kožto druhý díl (Pos. Kwěty 1844. Posud. w Pautniku III. str. 95.)

c) Labyrint sláwy. W Praze 1846. wel. 8. str. 266.

556. Jos. Kačer. Arnošta Šulce okauzlená růže, w češtinu přel. We Wratislawi 1840 tiskem K. Günthera. 12. str. X a 105. Wydal J. Purkyně.

557. K. Winařický. Jana Lad. Pyrkeru perly poswátne, z něm. přel. W Praze 1840, wel. 8. str. 216.

558. W. Nebeský. Protichůdci; (lyricko-rozpravná báseň) W Praze 1844, u Jar. Pospíšila. [Posud. w Kwět. 1844, str. 192.]

559. W časopisech a) W Hlasateli. Wratislaw, epická báseň od W. Nejedlého. Iní zpěw tistěn (IV. str. 175).

b) We Widen. Listech c) Ossiana tři menší zpěwy (písně Selmské, wálka Inisth. Kroma) od F. Palackého (1817). β) Myšiada (z polsk. Krasického) přel. od Rožnaiho, 8 zpěwů; dwa poslední zpěwy cele chybí, (1815).

c) W Čechoslawu některé rozpravné básně: Jind. Marka, Chmelenského (tři ballady Šillerowy) Štěpničky, Rokosa, Retiga, Klicpery, J. z Hwězdy (zpěwec z Göthe) a j. Přeložen tu též Ohenník z W. Skotta, a částky z Ossiana Macháčkem atd.

d) Čas. mus. F. Čelakowský. Kralowic Marko a Wila. 1830. II. 143.

W. Hanka. Zlomky z epic. básně Wlasta, od K. E. Eberta. 1828. III. 39.

Š. Hněwkowský. Šemík. 1834. II. 127.

J. Chmelenský. Wěvec a prsten. 1827. II. 48. Wratislaw a Neklan, historický obraz. 1829. I. 3. dvě romance. 1833, III. 248. Spitihněwůw saud. 1837. II. 139.

J. Jungmann. Kůň z hory (p. z Herdera). 1832. I. 14.

J. Kollár. Mstiwoj. 1837. IV. 58.

J. Langer. Starožitné básně ruské dvě. 1834. II. 138. Druhé dvě. IV. 373.

S. Macháček. Kurcius. 1827. I. 12. Trest. 1837. IV. 279. Kletba, 281. Heřman z Bubna, 285.

Jind. Marek. Jaromír a Weršowci. 1831. II. 124

W. Nejedlý. Zpěw IV z básně Ottokar. 1828. I. 7.

Zpěw III z básně Wratislav. IV. 10.

W. J. Píček. Swatba na Krásné Hoře a Ohniwý pluh. 1835. II. 131. 136.

B. Pichl. Ignacia de Castro, epizoda z Camoensowu Lusady. 1836. I. 6.

J. Purkyně. Torquato Tasso oswo. Jerusal. Zpěw XVI. 1834. I. 3.

W. J. Ráb. Wanda. 1831. 351.

W. A. Šteboda. Horimír a Šemík (od A. Müllera). 1827. II. 20. Kaša a Břiwj. IV. 106. Karlůw war. 1828. III. 49. Z legendy o sw. Janu Nep. 1829. III. 3.

Fr. Šohaj. Mé procházky. 1840, str. 323.

B. Trajan. Eliška, 3 romance. 1838, str. 150.

K. Winařický. Kochan a Milina. 1828. III. 45.

Aeneidy zpěw I. 1836, str. 237. II. 1829. I. 107.

II. 45. Ze Swatopluka J. Holého zpěw. VI. 1833. 278.

J. E. Wocel. Z epic. básní Přemyslowci. 1835. 243. Zlomek z romant. básně: Labyrint sláwy. 1845. 271.

e) Čechoslaw. Čech. Sám. J. S. Tomíček. Dluhowiř hrdina, č. 2. Bratrowa smrt, č. 2. Raisa III. str.

57-60. Čech, powěst, str. 1-22. Samowa wítězství. Samo, str. 1-9.

Wác. Ráb. Křestislav syn. Čechosl. č. 2.

f) Wlastimil. J. F. Krsowský, dle národní powěsti. 1840. IV. 247.

Jind. Marek. Muromská korahew. 1840. II. 5.

g) Kréty. R. Bn. Dvě romanci činských. Pf. IV.

Dr. Čejka. Nowoarabská národní romance z Lamartinovy cesty na východě, přel. 1838, str. 30 (w prose).

Erben. Smolný war. 1834, č. 12.

J. Esop. Nešťastná. 1836, č. 13.

Š. Hněvkorský. Prawdliwá historie o jistém ženichowí, jak na námluwu jeda ztratil botu. 1834, č. 50. Luboš. 1836, č. 36.

S. Chalaupka. Holub, 1834, č. 37.

J. Kalina. Noworoční noc. 1845, č. 85, Parisina z Byrona. 1841, přil. 17-74.

Jar. Kamenický. Widění, dle A. Mickiewiće. 1834, č. 4.

S. Kapper. Česká píseň. (Z Sonntagsblätter —k.) 1845, č. 106.

Kuzmany. Wywržená. Z Puškina př. 1839, str. 372.

J. Lauschmann. Kamenný kříž. 1835, č. 34.

J. B. Liman. Cikánka. 1843, č. 12. chycená smrt, powěst národní, č. 17. Upír, ballada morlaská, dle Alex. Chodžky. 1842, č. 14.

Jind. Marek. Wodníkowa newěsta. 1839. 118.

W. Nebeský. Odsauzenec. 1843, č. 11.

P. Agata Škoworodnikowa. 1842, č. 43.

M. Silorad Patrčka. Bojownik. 1835, č. 13.

B. P. Chochlik (z Odynce) 1836, č. 21.

B. Pichl. Španielská romance z L. Gongory. 1835, č. 33.

Jar. Pospíšil. Hynek z Waldšteina, dle A. ze Zátora, přel. 1835, č. 29.

L. K. z Rittersbergu. Hetman Kosinský z pols. od J. Bohd. Zaleského, přel. 1843, č. 96. Zpiwající jezero, z pols. Zaleského swobodně přel. 1844, č. 122.

Fr. Rokos. Swaté kopí, legenda. 1835, č. 40.

F. J. Rubes. Nešťastné ženy. Z Gellerta. 1836, č. 4. Horimířiw skok. 1838, str. 260.

K. Sabina. Wěrnost jinocha, 1835, č. 26. Plawba utopencowa. 1839, str. 385. Mnich, dle rusk. J. Kozlowa. 1840. 65.

C. M. Scoboda. Zlomek básně lyr. epic. 1842, č. 11.

J. Š. z Poděbrad. Chudý uhlíř, z ruštiny, 1845, č. 80.

Štulc. Duma o Žulkowském (podlé Němcewiće) 1834 č. 46. Tři Budnysowé, ballada litewská, podlé A. Mickiewiće 1835, č. 19. (?)

Lidmila Tichá. Dvě kwitka. Výjimek z epic. básně. 1836, přil. XIII.

F. B. Trojan. Pěwec 1834, č. 9. Cizinec 1835, č. 46. Bloboj Wršowec, pět romanci 1836, přil. XVIII—XIX.

K. E. Tupý. Sňatek. 1834, č. 18. Tři zlaui wlasowé, báchorka w 6 dějích. 1835, č. 35—7.

Tyl. Jezdec od F. 1840. str. 289. Starý komediant, č. 36.

J. E. Wocel. Výjimek z Přemyslowců. 1836, č. 17-8.

A. J. Wrtátka. Jiří Krokowin. 1835, č. 28. Newěsta 1836, č. 27. Hrudkowská lípa. 31.

W. Zloch. Dobrý kníže. 1834, č. 8.

Fr. Zvěřina z Ruhwaldu. Wodník. 1844, č. 9.

Nejmenow. Wražděnice, ballada wendická. 1836, č. 6. Tuhý průwod, dle Saphira. 1841. 44.

C. Wěla. Barceř Jos. Drahomíra, powěst. 1840, č. 38.

Berger. Pyrrhus w Italii (lyr. epic.). 1841, č. 13. César na procházce, č. 53. Dobročinný lakomec, č. 83.

Celakowský. Kořist Litwinowa (z Odynce). 1834, č. 7. Chlauba zhauba (z rusk. starobyl. skl.), č. 9.

M. Černý. Čertový wrch, národní powěst. 1843, č. 55—60.

J. Hanuš. Bludička. 1841, č. 101—2.

Fr. Humhal. Horimír. 1843, č. 85—6. Ohlas, č. 91.

Lumír. 1844, č. 10. Jan Tista (výňatek z wětší básně), č. 19.

Kalina. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.

J. J. K(olár). Balsazara widění, z Byrona přel. 1838, č. 22.

F. Košťatek. Založení Týnského chrámu. 1838, č. 31. Dalibor a Zdislaw. 1840, č. 84.

W. Krátký. Diwčina láska k otci. 1842, č. 43.

Fr. Krawčika. Oreadka. 1839, č. 103.

A. M. Krejčí. Hulán a děwa (z polsk.). 1838, č. 46.

Fr. Krét. Powěst ukrajská. 1843, č. 17.

B. Liman. Balada dle Puškyna. 1845, č. 92.

J. Malý. Co jest nejsilnějšího. (Zlomek z básně pod jménem: Zpěwcowau paut, lyr. epic.). 1834, č. 33.

Mirolaw. Hnniad (dle Vogla). 1841, č. 82. Bílá paní. 1842, č. 36.

Nebeský. Wydřiduch. 1845, č. 20.

Božena Němcová. Wodník. 1844, č. 60.

W. Picek. Diwka na břehu. 1837, č. 34. Běla u potoka, č. 49. Mílo a Běla. 1838, č. 7. Newděčnick, č. 11.

C. R. Paupé. 1838, č. 42.

W. Ráb. Výstražný zvon. 1838, č. 33. Wděk za wděk, 24. Jaroslav Bukowec, 44.

Tomíček. Jury a Jela. 1834, č. 15. Ples lebek, 25. Šongor a Luboš, 44.

Trojan. Odpłata. 1838, č. 40.

J. Weselský. Ballada w 4 odděleních. 1843, str. 193—205.

Winařický. Z Swatopluka J. Holého části. 1835, č. 13, 15, 23, 24.

e) Idyllické.

560. Gallaše některé selanky: Tajemný dub: bukolické procházky z morawskau muzau; morawské prosaické idylly w rkp. (w. morawská muza, předml.)

561. a) Gesnerowý idylly, od WÁCSLAWA HANKY, w Praze u Boh. Háze, 1819 w 12. str. 245, mimo obsah a wyswětlení slow 4 listy. b) Idylly. Spisů Gesnerowých díl III. přel. Jan Nejedlý w 12. str. 192, w Praze 1829 u J. Jeřábka. [Posud. w Čas. mus. 1830 II. 210.]

562. JAROSLAW LANGER. Selanky w 8. str. 192, w Praze u Hradci Kr. u Pospíš. 1830. [Pos. Čas. mus. 1830 str. 210 od Čel.]

563. JAN WLČEK. Hanička s kuřátký. idyllická básně od A. J. Eberharda přel. w Pr. 1840 u W. Špinky w 16. str. 48.

564. W časopisech a) W Hlasateli: Šest idyll půwodních od W. Nejedlého (Staraušek, Jitro, Odpłacená dobrodini, Starostliwá matka, Miloslaw, Hnizdo): tolikéž od J. Nejedlého (Podzim, Zima, Leto, Jaro, z Pope; Menalk a Eschines, z Gesnera. Ladislawa, B. Dlabáče (Jarmil a Běla) a J. Kramáře (Zabladilý).

b) W Čechoslawu některé idylly Rokosa, J. Marka a Kamaryta.

c) *Mus. Čas.* Selanky w kroji českém od F. Čelakowského. 1829 II. 17. Hněw, selanka, od Langer. 1833 I. 73.

d) *Wčela.* 1839 č. 102. Dobrosław a Hájemila č. 6. Jarosław od Hroboně.

e) *Květy.* Rozdrcená piksla od *Tupého.* 1837 str. 37. Lubor a Krasoň, od Langer. 221.

f) *Čechoslaw.* Pastwec V. str. 28, od Tomička. Jarní sen V. 52, od Langer.

g) *Zora.* Selanky od J. Holého. 1836. [Též w sbírce básní jeho].

č) Naučné.

565. Psaní poetické P. Knoblochowi od Boh. DLABACE, 1782.

566. Trpělivost jako nejjistější prostředek proti odporu a bidám zdejšího života. U hrobu p. Pawla Jeżowice atd. w Prespurku we 4. 1½ arch, (připojena tato řeč wersovaná jest ku kázání J. Podhradského, wiz káz. pohřební). Skladatel jest JAN KOCIAN.

567. *Edwarda Younga* kwilení aneb rozjímání noční, z anglického jazyka do českého přeloženo od JANA NEJEDLÉHO atd. w Praze 1820 w 8. str. 132 (dle staršího vydání, toliko čtyry noci).

568. Osmmécitma prawidel hry mrawopocestné, která se wúbec nazývají: Šest a dwadcet, aneb trapulky do bulky s proslohem a doslohem, od FRANT. KLICPERY, w Hradci Král. 1822 w 12. (žertowného druhu).

569. Karel čtvrtý. Naučná báseň w 8 zpěvích, od W. NEJEDLÉHO. Zlomek z ní w Hlasateli IV. 52. Celá vyšla w Praze u J. H. Pospíšila, 1835 w 12. str. 189.

570. W Časopisech a) W Čechoslawu: O cti od Štěpničky (1820). Jiné od Kociána (1822), Chmelenského (1823), Krále (1824), Fejéřpataky (1825).

b) *Čas. mus.* Procházka dle Šillera. Purkyně. 1829 III. 71.

W. Stach. Drobnůstky ze star. Weršowce. 1829 IV. 82. České wersování. 1830 I. 51. Ohlaslyry jeho. 1836 II. 162.

Maria Antonia. Dwa pozůstatky ze spisů jejích. 1836 II. 156.

c) *Česká Wčela.* Wčeličky. 1844 č. 99. B. W. od Stulce. 1845 č. 25.

d) *Květy.* Domáci lékař, (lyr. didact.) 1835 č. 27, od Jana z Hvězdý (J. Marka).

η) Jinotajitelné.

571. Jind. Brauna některé bájky a powídačky přel. FR. TOMSA, w Praze 1777 w 8. Některé z nich stojí w Chrestom. jeho na str. 214.

572. Wýtah dwojmyslných libozpěwů z latinského a jiných jazyků do češtiny přeložený od jednoho staročeské nezličenosti milownika (WELEBY), w Praze 1797 w 8. str. 88. Jsau to čtyři z tak nazvaných. lusos allegorici Patr. Sautel S. J.

573. Obnowený Ezop, nebo nowé Ezopowé bájky podle rozličných básnířů sebrané a wypracované. Spolu s přiloženým wyspáním Ezopowa žiwota. S osmi obrázky a wyobrazením Ezopa, od WÁCSL. RODOM. KRAMERY-USA, w Praze 1815 w 8. str. 164 (z něm. Meissnera a jiných).

574. A. J. Meissnera Ezopowé básně pro mládež, přel. od IGN. ŠIESLERA, w Praze 1816 w 8. Nowé s 150 rytinkami zaopatřené vydání.

575. *J. Ephr. Lessinga* bájky knihy tři, přelož. DOM. KINSKÉHO, w Brně 1816 w 8. str. 123 (něm. a český).

576. Bájky pro dítky, přeložil i sepsal JOSEF CHMELA I. díl, w Praze u Boh. Háže, 1818 w 12. str. 159. II. díl w Hradci Králové 1821 str. 124.

577. Podobienstwi, od Fridr. Adolf. Krummachra, přeložením FRANT. BOHUM. TOMSY w 12. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu. Dílek I. 1821 str. VIII a 192. díl II. 1821 str. 192. III. 1822 str. 208.

578. Listowé z dáwnowěkosti. Z něm. J. B. Herdera, přel. FR. L. ČELAKOWSKÝ, w Praze 1823 u J. Fetterl. z Wildenbrunu w 8. str. 96.

579. Sto welmi naučných dwaúřádkowých bájek w řeči wázané, z něm. Jos. Mullera swobodně přel. pěti a nákl. J. H. Pospíšila w 16. w Praze 1829 str. 100.

580. SAM. GODRA. Půwodní mrawní bájky w 12. str. 154, w Skalici u Fr. Škarnicla, 1830.

581. VINC. ZAHRADNÍK. Bájky: Díl I. w 12. str. XII a 108, w Praze 1832, u W. Špinky. [Pos. Čas. mus. 1832 IV. 480, od Winařického]. Druhá sbírka s připojenými aforismy o bájce, censurowané w r. 1834 posud newyšla. Pětmécitma bájek, tištěno w Čas. mus. 1830. 282.

582. Zaklený chrt, aneb příběhowé Jaroslawa Werniše w chrtu skrz (po) nějaký čas zakleného. Od něho samého, we 3 knihách, 150 ještě neznámých bájek obsahujících, léta 1462 sepsáni, nyní pak vydáni od A. F. K. Šifnera w 8. w Klatowech 1833 u Jana Kr. Brauna. [Pos. w Kwět. 1834 38. Obrana tamž 142].

583. Bájky *Jonáše Tábořského*, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1840. Wydal Fejérp.

584. Sněmy zwřřat. Bájka i prawda od K. Winařického, w Praze 1841 w arc. tisk. str. 120. [Pos. od Nehesk. Kwět. Now. 1841 17].

585. Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klukowě, čili kratičká historie zlopověstných kausků starého Reineke, již wydal dle mnohých rukopisů slowanských Dr. J. P. Jordan, učitel slowaus.

jazyků a lit. atd. w Lipsku 1845. [Jest to překlad swobodný básně staroněmecké, kteráž Göthe hexametrem předělal] w 12. str. 283. (Wlastně od M. Kl.)

586. Padesáte bajek a několik básniček pro naše milé malické, sebrané od W. ŠTULCE atd. w Praze 1844, (jakožto číslo I. Wšenaučné bibliotheky pro mládež, nákladem učitelských Porad w Budči) u Karla Fetterla tišt.

587. FRANT. TŘEBOWSKÝ (Klácel). Bajky *Bidpajowy*, téměř do všech jazykůw dáwno již přeložené, po česku vzdělané od atd. Sw. 1ni. W Holomauci 1846 w 8. str. 115 tisk. Al. Škarnicla [wiz IV. 667].

588. W časopis. a) *W Hlasateli* od J. Nejedlého 24 bajek z Floriana a j. Ign. Siesslera 3, Rautenkrance jedna.

b) *W Rozmanitostech* od J. Chmely potom w sbírce opět vydané. J. Lindy a L. Zieglera každého jedna.

c) *We Wid. Listech*, některé od M. Sychry a A. Pařízka.

d) *W Příteli mládeže*, od M. Patrčky 3. J. Jawornického 1.

e) *W Dobroslawu* Čermáka, Štěpničky, zvláště ale Patrčky (42) bajky.

f) *W Čechoslawnu* bájky (přeložené) od Šieslera, Patrčky, Kočího, Ebertowy [1824] od Hnojka atd. Jinotajitelka od Kociána (1821).

g) *Čas. mus.* M. J. Sychra. Ptáček a kámen a 3 přítelkyň, allegorie. 1827, III. 94.

L. Langer. Bajky. 1829, I. 70. Kopřivy. III. 11. IV. 3. 1830, I. 45. 1831, I. 24.

J. Chmela. Fedra Augusta Liberta bajky. 1844. 163.

h) *Česká Wěla*. Berger. Krůpěj a slunce. 1840, č. 11. Diamant a perla, 24. Lew a tygr, 29. Fík a trnka, 100.

W. Jiří. Černáčkowa smrt. 1843, str. 231.

Hajnys. Wyříduduch (parab.). 1845, str. 77.

F. Humhal. Allegorie. 1843, č. 77.

Fr. Kanka.. Osel nemocný a wlk. 1838, č. 28.

A. Mil. Kr. Sojka a wewetice. 1839, č. 27.

J. B. Liman. Medwěd tanečník (z Gellerta). 1841. č. 103. Pes (z Gellerta). 1842, č. 10.

Jos. Nowák. Podobenství 1840, č. 36.

Nejmen. Mrawenci. 1840, č. 37. Nemocný sultan čili košile šťastného člověka (parab.), str. 176. Liška u wřána. 1838, str. 8.

Fr. Šir. Bajky. 1834 č. 1836.

F. T...ovský. Otec a tři synowé (dle Lichtwera). 1843, č. 4.

i) *Kučety*. J. D. Různé stránky powah lidských w oděwu epické bajky. 1834, str. 80. Sen o lidech s osudem swým nespokojených; z angl. pozorowatele wyňal Fr. Černohaus, str. 91. Obračky (holky) od Bol. str. 285. Spisowatelů přirovnání od Příbika (z Jurend. kal.). 1835, str. 68. Člowěk spráwedliwý, str. 118. Jiskry od Štorcha, str. 119 sld. Kteří jsau, od Tyla, 314. Malby Jiříka Lišky, 385.

Fr. Daucha. Paramythie Herder. (Jiřenka. Kwětena woli si milence. Twotění hrdlíček). 1838. str. 188. Člowěk a hauby, od Gabriela. 1844, č. 70 (besední čtení).

J. W. Kamaryt. Pomněnky trhané na procházkách zábavných (ze Šbíryků přápowědí). 1834, č. 9.

Praw. Kaubek. Kamzík a medwěd. 1834, č. 22. Člowěk a weyr (z pols.). 1838, 101.

P. Wěly (alleg. satyr.). 1834, č. 11.

Silorad Patrčka. Slepice a kohout. 1835, č. 10. Wůz a kůň, 32. Wrací list, str. 85. Skořepina a strom. 1837, 14. Kopřivy a plané růže, 20, 27. Řeka a potok, 22. Nesnadné a zlé wolení, 23.

Rochtowský. Zajiciada we 3 zpěwích. 1845, č. 105.

Smelana. Něco z fysiky (podobenství). 1840, 120.

W. S. Štule. Bajka podle Ant. Goreckého. 1835.

20. Bajky Fr. Šnaidra, přel. 1838, 31, 69, 94.

Hvězda a jehla magnetowá. Z Dennice ilyrsk. 114.

Podobenství. Z Denn. ilyrs. 1839, str. 13.

Trnka. Čas (dle pols.), alleg. 1834, č. 27.

Nejm. Dvě sester (alleg. z rusk.), Now. 1843.

str. 97. Lidský žiwot a železné dráhy (čtení). 1844, č. 80.

k) *Wlastimil*. Bajky (z rkp. P. J. S - ga). 1840, II. 232.

l) *Jindy a nyní*. 1833, I. 39. O bajce (z Herdera). II. 130, od Šira, od Fryce — 68, 101, od Štorcha (bajky pro české dívky). — 114 Od Michla (sen schudlého kupce).

m) *Plody*. 1836.

n) *Rosl. pr.* 1827, č. 15 — 1833, 30 od Tomsy (sen půdy české, podob.). — 56 od J. K. A. — 100 (podobenství).

o) *Přítel mládeže*. 1827, I. 109. — 1828, II 95. — 1829, I. (přápowědi a podobenství). — III. 43 (podobenství ze zahrádnictwí pro rodiče a wychowatele). — 107, IV. 109 (báječky). 1831, III. — 1832, I. — II. 96. — III a IV. — 1833, II. 104—106 atd.

p) *Wečerní wryr.* 1831, 390. — 1832, 337. — 1833, 89.

q) *Wesna*. 1837, od F. Rubše (Kwětinowálka).

ř) Mrawokárné (satyrické).

589. Utopia, od BARTOLOMEIDESA, w rkp.

590. Swadební smlauwy. To jest, wěnowání statku, jak od panny newěsty, tak od pana ženicha. Pro špis na swětlo wydané, w Jindřicho-Hradci 1782 w 8. str. 13 (spůsobem Lomnického).

591. Potěšitelné psaní pro takowé dospělé panny, které již dáwno sobě winšowaly, aby wdané byly, w Jindřicho-Hradci u Ign. W. Hilgartnera, 1782 w 8. str. 8.

592. Důkaz písmem a zdrawým rozumem wyswětlený, že žádná ženská člowěkem není. W Praze 1782 (bez tisk.)

593. Dobrotý Smichorada (F. HEKA): Řídili se swět nowým rokem? Noworoční satyra w rozmlawání tři bláznů. K šťastnému uzdrawení všech, jenž na mozku trpi, na oči mdlejí a na srdci pohromu berau. W šestiměřích (přizw.) w Praze 1816 w 8.

594. Kocaurkowiady. Obrazy we 4. u Pospíšila, 1829. [Jsau to karrikatury malowané, jako: Jeden boháč se nadýmá; užíwá swého bohatstwí; jeden měšťan člowá mnoho dobytka atd.]

595. **JAR. LANGER.** Bohdanecký rukopis w 8. str. 16. w Praze a Hradci Kr. u Pospíš. 1831. [Wyňatek Čas. mus. 1831 I. 10 — 23].

596. **FR. HAJNIŠ.** Trnky. W Praze 1841 u J. Pospíš. w 12. str. 53. [W Kwětech 1841 6—12.]

597. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*: Satyra od J. Kamaryta (N. 79—85).

b) *We Wid. Listech*: Některé původní satyry méně znamenité.

c) *W Hlasateli*: Příběh satyrický, z rusk. Lazebnice z Pope, přel. od J. J. Rozjímání při těle mrtvého psíčka od Tom. Helcla.

d) *W Čechoslavci*: Satyra od Krále (1820); Kronošská literatura od Čelakowského (1824).

e) *Čas. mus.* Patrní dopisové nepatrných osob. 1830, I. 3. II. 123 od téhož. Taroky, kámen mudrců, od Winařického. 1834, IV. 359. Den w Kocaurkowě, od J. Langer. 1832, I. 18. III. 283.

f) *Čechoslav.* 1830, I. od LANGERA Lamentace zamilovaného mládence, I. od Zádneho.

g) *Čes. Wčela.* 1836, 24. Zlomky z nejnovějšího satyrického slovníka. — 1837, str. 12. Saphirůw pihowitý den. *Humorist.* F. B. Tomsa. str. 60 Opice a opičky w Čechách (kořalka, piwo, káwa). 110. Muži w aukzostech a we cwiku (z boje ženského, od Tyla a Rubše). — 1838, č. 35. Hlasowé z Prahy, od téhož. — Nebohy básník Buchtoslawiady, od Buchtoslawy Abywásdraka (W. Filipka). 1839, č. 65. Kašlawé písne téhož, č. 76, 81. Oswěta našich časů od Jos. Cibulky, č. 100. — Nepravý nárek od Horeckého. 1840, č. 13. J. J. K. Blesky a plesky, neb ideal a život. 1841, č. 11, 15. — Trnky od Buchtoslawy (Filipka), č. 18. Lichtwera podivní lidé, od Tomsy přel., č. 19. Pěnkawy. 1840, str. 56, od F. Č. — 1845. Matka perly Makassarského oleje, od Borowského, 45. Milenců hrob, téhož, č. 65. Jelikož jsme modisté, od téhož, č. 84. — Třetí říjen 1843, od W. Bol. Nebeského, č. 55.

h) *Jindy a nyní.* 1833, I. 141. O slovaňku lihomudrcem, 148. Nacion! 146. O sebesamotepcích (autosatyricis), II. 54. Poslání z wenku, 191. Důtky (kniha a knihowník), 177. Druhé z wenku poslání, 131. Moje pokání.

i) *Hronka.* 1836, I—III. Kocaurkowo od Chaulupky.

k) *Květy.* 1834, 4. Komedianti, od Tyla, č. 7. str. 19. List p. Pisalowi začátku (druhé poslání z wenku). 75. Výstraha střetěncům a wětroplachům (dle Bulgarina). 87. Kopřiwa. 100. Spisowatelství. 109. O Aprili k Aprili, 225. Řeč filosofického planžetu atd., 301. Spisowatel a recensenti (báseň) od Kaubka. 377 (pak 1835. 73). Koho bych ráda (deklam.). 218. Šnupka (těž) od Rubše. 239. Lkající Lila, od Patrčky. 18. Radosti masopustu Pražského, od Tyla. 37. Noha hezká i škaredá. 42. Obrazy ze spání mého, od Rubše. 50. Nowinka w Poličce, od Kopeckého. 259. Dýmka (deklam.) od Rubše. 268. Domácí lékař (vodíčka) od J. z Hvězdy. 289. Dopisy patrných osob, od Tyla. 319. Kopřiwy od Patrčky. 337. Obrazy a kwěty snůw, od Sabiny. 422. Třísky, od Štorcha. — 1836, 122. Půlnoční rozjímání o šetrnosti městských a wenkowských děvcát, od Filipka. 124. Wlastenci, od Tyla. 265. Půwod všeho zlého, od Krátkého. 277. Blahosti kněhkupecké. — 1837.

Psaní od Tupého a jiná od Filipka. — 1840, 129 — 173. České granáty, od Tyla. Sedlák na billiaru, od J. z Hvězdy. 404. — 1842, č. 25. Z brusu nová theorie o letorách, od W. Plzenského. — 1843, č. 3 Newěsta, od P. Jos. Melichara. — 1845, Ponocný na nowém světě (deklam.), č. 42. Konšelowy nehody (dekl.), č. 125, od F. K. Drabonowského.

l) *Rozl. pr.* 1826, 247. Slovník. — 1827, Zpráwy z Kocaurkowa. — 1833, 100. Dopis z Posuzowic na rozlaučenau.

m) *Wesna.* 1837, Obrana krásného pohlawí (deklam.), od Rubše.

e) Epigrammatické (nápisné).

598. Maličkost w řeči wázané. Sbirka nápisů, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil M. SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

599. W časopisech: a) *W Illusat.* 5 epigr. (od Šislara, Rautenkranca, W. Nejedn).

b) *W Rozmanitostech* 16, (od Turinského, J. Chmely, Wlasty Hekowé, Kamaryta a j.)

c) *W Wid. Listech* hojnost, zvláště od Ilka, Rautenkra, Zieglera, Patrčky a j. nejvíce ceny prostřední.

d) *W Dobrosławcu* od Patrčky, Krále, Wambery a j.

e) *W Čechoslavci* od W. Stacha a j.

f) *Čas. mus.* 1827, I. 15, od Kollára. III. 92. 1829, I. 23. 1832. IV. 402. 1337, II, od Čelakowského (Kwiti). — 1828. IV. 98, od N. — 1829, II. 16, od Pilnáčka. III. 80, od A. Šembery. 1830, II. 155, od Kaubka. II. 156, od M. Godry. — 1832. IV. 401, od Fejerpata. — 1833. III. 247, od J. Kamaryta. — 1842. 611. Nadpisy starobylé w některých deskách zemských, od A. Musila.

g) *Čechoslaw.* (II.) o Čechu a Samě, nápisy od Tomička, Hawelky, Pláčka, Štorcha, Franty, Černhauze.

h) *Česká Wčela.* 1834. str. 287. České nápisy w Berauně (na hrobech a zwonech) od Michla. 1835, 157. Nápisy dra. Prešerna. 1837. č. 41, od b. Villaniho. (též 1838, č. 23. 25. 27.) — 1838. 23. od Hněwkowsk. 32. 37. J. Michl. (ze Šislara). 32. 31. Picek. 25. A. Slawíček. 47. Tichý. 52. K. W. — 1839, č. 94. J. M. Hěk. a A. Rhk. (Řehák). — 1840 č. 16, od W. F.; č. 29. 104, od L. F., č. 89, od Bergra, č. 33. Nej. — 1841. 38. od G. Š., č. 70, od Picka. — 1842, č. 13. 76. F. Towsky. 1843. č. 21. S. K. — 1844, č. 66. H. Borowský. — 1846, od 18 rozličných skladatelů.

i) *Dennice.* 1825, od Čelak., Chmelens., Šira.

k) *Jindy a Nyní.* 1829. I. 59. II. 4. — 1833. I. 23. 30. 96. II. 16.

l) *Krok.* 1831. II. 5. Nápis hrobowý.

m) *Květy.* 1834. 118. 132, od Kaubka. 342, od F. Č. — Příl. 9, od Kauna. — 1836. 259. 269, od Kočho (o jazyku). [— 1837 příl. IV. na medailii r. 1831. 1834.]

n) *Patrník.* 1826. I. 160, od Sychry. II. 91, od Chmelenského.

o) *Přítel mládeže.* 1831. III. 101. Nápisowé na hrobě malých dítek.

p) *Plody.* 1836, od Hodžy, Marottyho, Grossmanna, Šwehly.

q) *Rozl. Pr.* 1827, od Sychry, Lindy. — 1828. 47, od Wlasáka. — 1829, od Hofmanna (dle Gellerta), Sychry. 18. 31. 29. Nápis český na čestném pennizi, 5 Dubna 1831. uděleném za odměnu výbor-

nosti a prospěšnosti wypracowanin w naší vlasti: „Wlast cti českau přičinliwost.“ —

- r) *Wlastimil*. 1840. I. 154, od Čelakowského.
- s) *Zora*. 1835. od Godry.
- t) *Polička*, k. böhm. Leibgedingstadt, von J. N. Eiselet Prag 1833. zawírá též nápisy české na hrobech, zwonech.
- u) *Grabschriften* atd. 1829 v. J. Stiebel. Prag. R. 1837. České sebral Michl.

x) Pohádky.

- 600. a) *W Rozmanitostech*. A. 78. B. 96. C. 91. F. 90. H. 93. M. 95. N. 96. O. 78. od Fr. Špinky, Solle, F. Pleskota, Hýbla, Kamaryta.
- b) *W Čechoslavu*, od Rokosa, Tomsy a j.
- c) *W Dobrozřestu* od Dlabáče.
- d) *W Čechosl.* 1830. II. od Šembery VI. od Soba.
- e) *W Č. Wěle*. 1836, str. 287. od jedn. Pražana (w písmenech). 1840, č. 52. od Jar. J. Kotíka.
- f) *Dennice*. 1825 od Čelak. a J. Marka.
- g) *Jindy a nyní*.
- h) *Kal. Fejerp.* 1830—7.
- i) *Krok*. 1833 od Jachyma.
- k) *Květy*. 1835—1845, od Picka, Pichla, Patrčky, Teplého a j.
- l) *Pautník*, od Hawlíčka, Steinbigla, Nekwasila a j.
- m) *Přítel mlád.* 1831 I, 72. 1834. III. 111. IV. 110 a t. d.
- n) *Rozl. Pr. nov.* 1826—1833 od M. la, Přibilowského, Sychry, Plačka, Petrowce, Lhoty a j.
- o) *Wečer. uyr.* 1831—2.

λ) Dramatické.

- 601. Pronásledované diwadlo. Předehra w 1 jednání, od KAWKY. Rkp.
- 602. Prawowec Patelin, neb saukeník z Přelače. Weselohra w 2 jedn. přeložil PLUT.
- 603. Pražské zimní ležení. Weselohra w 1 jednání. Přeložil CHYLIK.
- 604. Toby byl měl Fridl wědět. Weselohra w 2 jedn. přeložil HUBKA.
- 605. Dwor** radda. Weselohra w 1 jedn. přeložil KASPARIDES.
- 606. a) Odběhlec z lásky synowské, weselohra we třech jednání. w Praze 1785 w 8. přel. z něm. BULLA. b) Služebník lhář, weselohra w 2 jedn. od téhož.
- 607. WÁCSL. THÁMA I. w rukopisu: a) Břetislav a Jitka, anebo únos z kláštera, hra w 5 jedn. (půwodní).
- b) Martinský rohlík a martinská husa, weselohra w 1 jedn. (půw.)
- c) Mikulášowo nadělení, nebo punčocha za oknem, weselohra w 1 jed. (půw.)
- d) Wlasta a Šárka neb diwčí boj u Prahy, vlastenská hra w 5 jedn. se zpěwy a balletmi (půw.)
- e) Wlastenská láska a wděčnost. Předehra w 2 dilech, (dle Imlanda pracow.)
- f) Nádenník neb nálezek, weselohra w 1 jedn. (dle něm.)
- g) Hospodář, (dle něm.) weseloh. w 1 jedn.

- h) Strašidlo we wsi neb wojáci na dowolení, zpěwohra w 1 jedn. (dle něm.)
- i) Don Žuan aneb kamenná hostina, hra w 1 jedn. s balletmi (dle Molliera).
- k) Zámek podvádí mistra, nebo pláček neni w kleci, zpěwoh. w 1 jedn. dle něm.
- l) Zamyšlení mudrci, zpěwoh. w 2 jedn. z něm. přelož.
- m) Seneka, hra w 1 jedn. z Kleista přel.
- n) Prawowec a sedlák, weselohra w 2 jednáních, z Rautenstraucha přel.
- o) Mlikarka a oba myslivci, zpěwohra w 1 jedn. z něm. přel.
- p) Strejček w Lisabonu, čelední wyobrazení w 3 jedn. z Schrödra přel.
- q) Nádenník od stawu, hra w 3 jednání. z něm. přel.
- r) Petrowští, hra w 1 jedn. z Erdmanna přel.
- s) Swárliwý, neb sprawedliwá dědička, weselohra w 3 jedn. z Ekerta přel.
- t) Nowý Řím, weselohra w 1 jedn. z Traučena přel.
- u) Julinka, neb otcowé hleďte swých dětí, hra w 1 jedn. z Mayera přel.
- w) Wenkowská škola, weselohra w 2 jedn. z Brauna přel.
- x) Wděčný syn, weselohra w 1 jedn. z Engla přelož.
- y) Lautníci neb weselá bida, zpěwoh. w 3 jedn. z Schikanedra přel.
- z) Silný Samson, saudec Izraelský, smutnohra w 5 jedn. přelož. z němčiny.
- aa) Hrabě Wipprecht z Groyč, vlastenská hra w 3 jedn.
- bb) Šwedská wojna w Čechách, aneb udatnost Pražských měšťanů a studentů, vlastenská dějohra w 5 jedn.
- cc) Krwavý duch pod Wyšehradem, vlastenská hra w 5 jedn. přepracow.
- dd) Dítě lásky, hra w 5 jedn. přelož.
- ee) Zámečník, komická opereta w 1 jed.
- ff) Lesník, aneb obět lidí w Indii, welká hra w 3 jedn. předělaná.
- gg) Čarodějnice Popelka, weselohra w 3 jedn. předěl.
- hh) Jarolím Držgrešle, komická zpěwohra w 2 jedn. z něm. předěl.
- ii) Masopustní blázni, fraška w 3 jedn. předěl.
- kk) Čech a Lech, aneb wywoleni Kroka za wyvodu českého, weliká národní hra w 5 jedn. předěl.
- ll) Poctiwý rolník, hra w 5 jedn. přelož.
- mm) Kalaunkář z Domažlic, nebo čarodějná růže, powídka wolšebnická (Feenmärchen) w 4 jedn. přepracow.
- nn) Ponocný Brandeyský, opera w 1 jedn. přelož.

oo) Oba Kašpákové, opera w 2 jedn. přel.
pp) Bruncwikowa cesta do Prahy, vlastenská weselohra we 2 jedn. (29. Srp. 1791 ponejprw provozena u Hybernů).

qq) Albrecht Wácslaw z Waldšteina, wévoda Frydlandský, vlastenská smutnoh. w 4 jedn.

rr) Zkažený masopust, weselohra w 1 jedn.

ss) Šťastné brání na wojnu, weselohra w 1 jednání.

tt) Šewcowský swatwečer, opera w 3 jedn. přelož.

uu) Bublák, weselohra w 3 jedn.

ucc) Oklamaný mudrc, opera w 2 jedn.

xx) Anežka Bernaurowá, smutnohra w 5 jedn.

yy) Bruncwikowo neštěstí a smrt, vlastenská weselohra w 3 jedn.

zz) Wácslaw nábožný, wévoda český, vlastenská weselohra w 4 jedn.

aaa) Paruka w Constantinopoli, weselohra w 3 jednán. přelož.

bbb) Ludwik skočec, hra w 5 jedn. přel.

ccc) Chudoba a láska, hra w 3 jed.

II. *Tištěné*: a) Neslýchaná náhoda strašlivého hromobiti, aneb žebavý student, weselohra w 2 jednán. w něm. sepsaná od Waidmanna, přeložená od Wácsl. Tháma, w Pražském vlastenském diwadle představená dne 17 Dubna od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

b) Štěpán Fedinger neb sedlská wojna, hra w 5 jedn. w něm. sepsaná od Waidmanna, w češtinu uведенá od Wácsl. Tháma, na Pražském diwadle představená dne 16 Máje od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

c) Fridrich rakauský, aneb wěrnost českého národu, vlastenská činohra w 5 jedn. dle něm. P. Iflanda, vzdělaná od Wácsl. Tháma, provozená na král. Pražském Staroměstském diwadle dne 19 Srpna 1792, od vlastenských herců pod zprávou pana W. Mihule, w Praze 1792 w 8.

d) Zpěwy z nejvýbornějších 12 zpěwoher, 1799 w 8. Mezi operami těmito jmenuje se: α) Kauzedlná píšťala. β) Kauzedlný buben. γ) Sluneční slavnost Braminů. δ) Wšudybyl, nikam nedošel. ε) Hezká markytánka. ζ) Kámen maudrosti. η) Rytíř Willibald. θ) Zrcadlo z Arkadie. i) Pan streyček z Podskalí. Honza kolohnát z Přelače, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.

608. PROKOPA ŠEDIWÉHO I. *Rukopisné*: a) Přichoz Němců z Ameriky, weselohra w 1 jedn. přelož.

b) Lotrowská peleš, weselohra w 1 jednání přelož.

c) Přijdeš mi tak, přijdu ti tak, weselohra w 3 jedn.

d) Poklad, weselohra w 1 jedn. přelož.

e) Zuzana aneb wyswobození krále Wácslawa z wězení, hra w 5 jedn.

f) Oliwie Amenuti a hrabě Manert, smutnohra w 5 jedn.

g) Kniže Bruncwik aneb všem hlawa dolů, vlastenská hra w 2 jedn.

h) Low aneb štěstí poddaných, hra w 3 jedn.

i) Dědek, aneb padesátiletá swadba, weselohra w 3 jedn. s chorem.

k) Ignáz de Castro, smutnohra w 5 jedn.

l) Tridcetiletý abecedář, weselohra.

m) Král Lear, smutnohra w 5 jedn.

n) Milovník a sok w jedné osobě, weselohra we 4 jedn. přelož.

o) Kristofek a Markytka, weselohra w 3 jedn. s chorem.

p) Klarigo, smutnohra w 5 jedn. přelož.

q) Kabala neb štěstí w loterii, weselh. w 1 jedn. přel.

II. *Tištěné*: a) Noční můra, aneb zamilovaná strašidla, weselohra we 3 jedn. podle německé sepsaná, w Praze 1796.

b) Živé hodiny, weselá hra we 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

c) Masné krámy, aneb sázení do loterie, weselá hra se zpěwy w 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

d) Lesní duch, aneb Uhlíři w dubovém údolí, weseloh. w 3 jedn. podle staré rozprávky wypracovaná, w Praze 1799 w 8.

e) Hrabě a rytíř Milislav, aneb Tepličti kováři, vlastenská rytířská hra we 4 jedn. sepsaná w Praze 1800 w 8.

f) Tankred wýwoda Apulský, aneb láska a přátelstwo, weliká činohra w 5 jedn. od Wulpia, nyní z něm. přeložená, w Praze 1800 w 8.

g) Pražští sládci, aneb Kubiček dostane za vyučenau, weselohra we 2 jednán. w Praze 1819 w 8.

609. WÁCSLAW KRAMERIUS přeložil z něm. Albert a Lotte, aneb ctnost w nejwětší nauzi, weselohra we 2 jedn. w Praze 1785 w 8.

610. KARLA IGN. THÁMA a) Laupežníci, smutnohra w 5 jedn. od Frid. Schillera w češtinu uведенá, w Praze u J. F. z Šenf. 1786 w 8.

b) Makbet, truchlohra w 5 jedn. od Shakespeare dle Schillera w češtinu uведенá, w Pr. u Šenf. 1786 w 8.

c) Medea, hra hudební, od P. Gottera přel. w Praze 1787 w 8.

611. STUNY: a) Sedlské buřictwí w Čechách, zpěwohra we 2 jedn. půw.

b) Šediwé manželství, neb kobykárí, weselohra we 3 jedn. půwod.

c) Chytrost žádné čáry, zpěwohra w 1 jed. půw.

d) Práni k nowému roku, weselohra w 1 jednání, půwodní.

e) Doktor Faust, weselohra we 3 jedn. půw.

f) Stará panna nebo koláčník, weselohra we 3 jedn. přelož.

g) Drawí ptáci, weselá hra w 3 jedn. přel.

h) Příhody hraběte Jindřicha, hra w 5 jedn.

i) Jindřichowa cesta okolo světa, vlastenská hra w 5 jedn.

k) Jindřichůw příchod do vlasti, vlastenská hra.

l) Ztečení Rozenberského hradu, vlast. hra w 5 jedn.

m) Škatule heybeyte se, weselá hra w 3 jednán.

n) Holofernus a Judith, hra w 4 jedn.

o) Radost poddaných o slavnosti rodin swého země pána, přelož.

p) Kurel z Sternberka a Jan z Chaustnic, hra we 4 jedn.

q) Hlaupý Adam, weselohra we 3 jedn.

r) Řezníkowa Ewička, smutnohra w 5 jedn. přelož.

s) Mravy starých Čechů, vlastenská hra w 4 jedn.

t) Petr Halaš, prwní laupežník w Čechách, vlast. hra w 5 jedn.

u) Dáme krew a život pro našeho krále, vlastenská příležitostná hra we 4 jednáních.

w) Světýlka, neb zaklený princ Alwin, komická opereta we 3 jed.

x) Meluziny historie II. díl, hra w 3 jedn.

612. ŠTWÁNA: a) Drahomíra, owdowělá kněžna česká, neb krvawé Boleslawské hody, vlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Šťastný Kašpárek, wes. hra w 3 jedn.

c) Jiří z Poděb. národní hra w 5 jedn.

d) Ponocný neb česká Ančička, zpěwohra w 1 jedn. od Tučka, předělaná.

e) Oldřich a Božena, vlastenská zpěwohra w 3 jedn.

613. ANT. JOS. ZIMY a) Oldřich a Božena, vlast. činohra w 5 jedn. w Praze 1789 w 8.

b) Tharsia z Tyru, půwodní činohra we 4 jedn. představená dne 27 Listop. 1791 w českém vlast. diwadle u Hybernů pod správau P. Mihule, wydaná w Praze 1792 w 8. (Obsahuje historii o králi Apollonowi ze starého románku).

614. Wesní pokuty, trdlice, koza a osel, zpěwohra w 2 jedn. od SCHOLCE.

615. Hakmatilka, zpěwohra w 3 jednán. od BAUMGARTENA.

616. J. TANDLER a) Wádce Taboritůw, vlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Čarodějstwi aneb láska činí diwky odważné, weselohra w 3 jednán.

c) Ostrow lidožrautůw, komická zpěwohra w 3 jedn.

d) Libuše, kněžna česká, vlastenská hra w 3 jedn. dle Steinsberga vzdělaná.

e) Rybářské děwce, zpěwohra w 2 jedn.

f) Hamlet, smutnohra w 5 jedn. přel.

g) Čižba na diwky, opera w 3 jedn.

617. HAFNERA *rkp.* a) Šťastné aučty, zpěwohra w 3 jedn. půwod.

b) Dcera bratra Filipa, weselá hra w 1 jedn. přelož.

c) Krejčí a jeho syn, wes. hra w 2 jedn. přelož.

d) Stará láska nezrzawí, wes. hra w 2 jedn. přelož.

e) Jak. Splyn, neb já se nezastřelím, weselohra w 1 jedn.

II. Tištěná: Wděčná dcera, dramatická hra w 1 jedn. w češtinu uwedená od Winc. Hafnera, w Praze 1787 w 8.

618. Wršowci, vlastenská smutnohra w 5 jedn. Propadení posledního Wršowce w sauboji od hraběte N* zapowčzena. Složil ji pan François.

619. Dřewěny, wesel. w 1 jedn. od Goldschmieda slož.

620. KLACNY a) Slovo nenawratitedlné, weselohra w 2 jedn. slož.

b) Pantalon a Pamília, wes. hra w 2 jedn. složená.

621. FIL. HEIMBACHERA *rkp.* a) Kamma, rekyně bojarská, weliká vlast. hra w 5 jedn. vzdělaná.

b) Čarodějné zrcadlo, aneb ohniwý medwěd Rybecala w Krkonošských horách, hra w 3 jed.

c) Čarodějnice Olibarn, aneb rytíře Slawikwasa nešťastná wdowa, národní hra w 5 jedn.

d) Weselý šwec, aneb čert w každém kautě, fraška masopustní w 3 jedn. se zpěwy.

e) Kašpar Thorringer, rytířská hra w 5 jed. předělaná.

f) Thakmenes a Kyhimirka, aneb obležení a wybojování města Tanguta w r. 1254. Národní diwadelná hra w 3 jedn.

g) Přestrojení w Serailu, opera we 3 jedn. přelož. s hudbau od Wolánka.

h) Rytíře Wojtěcha wítězství a smrt, vlastenská smutnohra w 5 jedn.

i) Krwawý wěnoc swadební, aneb mladá rekyně, vlast. diwadelní hra w 5 jedn.

k) Sarnatův ohnivý nedvěd, hra v 4 jed. přelož.

II. *Tištěno*: Jan Dolinský, nebo krevní právo, wel. činohra o 3 jedn. od Šikanedra, w češtinu uведенá atd. Ponejprw přewozená we wel. Staroměstském diwadle 2 Září 1792 w 8. str. 99.

622. MAJOBERA a) Čarodějná citara, opera w 3 jedn. přel.

b) Picichy aneb Ilhý díl čarodějné citary, opera w 3 jedn.

c) Tlachač, opera w 3 jedn.

623. BOHUMÍRA DLABAČE a) Ynkle a Yaryko w 1 jedn.

b) Edwin a Emma, hra w 1 jedn., obě přel.

624. Klara z Wysokého Dubu, hra diwadelní w 4 jedn. přelož. od MERUNKY herce.

625. GÜNTHERA a) Lakomec, weselohra w 3 jedn. přel.

b) Modlářka, wes. hra w 3 jedn. přel.

626. Doktor Zlatořez, weselohra w 3 jedn. přelož. od SPEZINGERA.

627. Emilie Galotty, smutnohra *Lessingova* w 5 jednán. přelož od JIŘÍKA, měšťana Pražského.

628. Zpěwy z čarodějné fletny wybrané, w češtinu uведенé od R. B. A. W Praze u Ant. Zimy w 8. 1794 str. 42. (Boh. Dlabáč we swém wýtisku poznamenal, že překladatelé jsau vlastně: *Puchmayer, W. Nejedlý a Hněrkowský*, a která část od kterého z nich přeložena).

629. Paní podlé mody, činohra, 1795.

630. Dwa buchy a tři šuchy, slowenská komedie, k zasmání se pro pána i sedláka, w Prešp. 1800. Druhé napravené wydání, 1810 w 8. str. 16 od JIŘÍHO PALKOWICE.

631. Zadní schody, wesel. w 1 jed. od Rosenau, přel. KUBELKA.

632. IGN. ŠIESSLERA a) Bohuslaw, aneb jak kdo činí, takowau odplatu wezme, vlastenská smutnohra w 5 jednán. W Praze 1805 w 8. str. 110.

b) Romeo a Julie, podlé něm. P. Waisa.

c) Podwod z lehkomyšlnosti, weselohra w 1 jednání.

d) Martinek, bradýř we wsi, zpěwohra w 2 jedn. 1805 z něm.

e) Low na diwokau zwěř (!?) 1807. Jest to vlastně Třeštík (der Wildfang) z Kocebue.

633. J. RULÍKA Wlastenský malý rekruta, činohra w 1 jedn. W Praze u Boh. Háze, 1808 w 8.

634. ANT. LIŠKA: Sw. Wácslaw, truchlohra. Rkp.

635. J. NEP. ŠTĚPÁNKA I. W *sbírce*: Diwadlo w Praze u Boh. Háze w 8. I. díl str. 262 1820. Obsahuje: a) Obledení Prahy od

Šwedů, činohra w 5 jedn. půwodní; před tím již tištěna r. 1812. b) Fridolin, aneb chod do železných hutí, přel. z Holbeina; před tím r. 1812 w 8. rytířská činohra w 3 jedn. c) Kýž bych se byl neoženil, z něm. fraška w 1 jedn.

II. díl, 1820 str. 260. d) Břetislaw I, činohra půwodní před tím tištěna, 1813 w 5 jedn. e) Weselý pohřeb, dle Henslera, fraška w 3 jednán. f) Čtyry stráže na jednom stanovišti, z něm. wes. h. w 1 jedn. před tím, 1813.

III. díl, 1821 str. 231. g) Wlastenci, aneb slawnost Lipského wítězství. Půwodní hra w 3 jedn. (před tím 1813). h) Žlutá zimnice, fraška w 1 jedn. dle rkp. p. hrab. z Königl. i) Aubryho pes, činoh. w 3 jedn. dle Guilberta z Pixerecourt zčeštěna.

IV. Díl, 1821 str. 256. k) Bratrowrah, půwodní truchlohra w 1 jedn. l) Nebezpečné sausedství, weselohra w 1 jednání, zčeštěná dle Kocebue, před tím již 1812 u Fr. Jerábka. m) Iwan čtvrtý, činohra we 2 jedn. dle Bonafonta zčeštěná. n) Klobauk, weselohra w 1 jedn. dle W. Vogla zčeštěná. o) Masopustní žert, aneb pan Šidlo, taneční mistr, fraška w 3 jedn. dle Klingsterna wzdělaná, před tím r. 1813. p) Brambory, činohra we 2 jedn. dle prawdiwého příběhu.

V. díl, 1821 str. 245. q) Čech a Němec, weselá hra w 3 jednán. před tím 1816 r) Kauzedlnice Sidonia, truchliwá hra w 4 jedn. dle Čsoke zčeštěná. s) Kuliferda, fraška w 1 jednání.

VI. díl 1822 str. 262. t) Korytané w Čechách, vlastenská půw. činohra w 5 jedn. před tím 1814. u) Všichni na poště. w) Hradní duch.

VII. díl 1823 str. 272. x) Piwowár w Sojkowě, půwodní weselá hra w 5 jednání. y) Čech a Lech, vlastenská činohra w 4 jedn. dle Stegmayra zčeštěná.

VIII. díl 1824 str. 239. z) Jaroslaw a Blažena, aneb hrad Kunětice, půwodní rytířská činohra w 5 jedn. též 1816. aa) Tři otcowé, weselá hra w 1 jedn. z Kocebue. bb) Šalomaunůw rozsudek, drama w 3 jedn. zčeštěná dle Caigniez a Stegm.

IX. díl 1824 str. 232. cc) Beraunské koláče, půwod. weselá hra w 1 jed. též 1818. dd) 777, weselá hra w 1 jedn. dle němč. ee) Audolí Almerianské, činohra w 1 jedn. dle A. z Kocebue. ff) Přítel w nauzi, fraška w 1 jedn. Ad. Bäuerle zčeštěná. gg) Zahradní zeď, weselá hra w 1 jedn. dle Sonleitnera.

X. díl 1825 str. 223. hh) Zasněžená chatrě, půwodní činohra w 1 jedn. ii) Jolanta, krásná Jerusalemská, truchlohra w 4 jedn. zčeštěná dle Zieglera. kk) Kmotr Matěj, weselo-

hra w 5 jedn. dle něm. Stegmayera, též r. 1815. W Praze u Boh. Háze.

XI. díl 1826 str. 271. *ll)* At se to jen žádný nedowí, půwodní hra we 3 jedn. *mm)* Wilfink Stubenberský, rytířská činohra w 5 jedn. dle Kalchberka swobodně zčeštěná. *nn)* Starec w dřinowém lese, fraška w 1 jedn. dle Kastelliho.

XII. díl 1826 str. 211. *oo)* Hastroš, půwodní fraška w 1 jedn. *pp)* Já se nikdy nemeylim, weselohra w 1 jedn. dle K. Lebruna zčeštěná. *qq)* Štěkawec, fraška w 3 jedn. vzdělaná, též 1815. *rr)* Král a topič, weselá hra w 1 jedn. dle Vogla zčeštěná.

XIII. díl 1827 str. 222 *ss)* Jan z Paříže, zpěwohra we 2 jedn. dle St. Justa a Jos. Seyfrieda zčeštěná. Hudba od Boieldieu. *tt)* Dvě slova, aneb: Nocleh w lese, zpěwohra w 1 jedn. z něm. Hudba od D. Allayraka, též 1815. *uu)* Střelec kauzedlník, romantická zpěwohra w 3 jedn. dle Frid. Kinda zčeštěná. Hudba od Karla Mar. z Webrůw (též 1824).

XIV. díl 1830 str. 183. *vv)* Dáblůw mlýn na Widešské hoře. Bájka se zpěwy we 4 jedn. dle starobylé powídky od Henslera zčeštěná. Hudba od Wácl. Müllera. *ww)* Popelka, zpěwohra we 3 jedn. dle franc. Hudba od Mikuláše Isouarda.

XV. díl 1831 str. 239. *xx)* Poswícení w Kocaurkowě, weselá hra w 4 jedn. dle Klaurenowa: Das Vogelschiessen, wolně vzdělaná. *yy)* Sirotek a wrah, drama we 3 jedn. dle Frid. Kastelliho zčeštěná. Hudba od H. R. z Seyfriedu. *zz)* Tlacháč, fraška w 2 jedn. zčeštěná, též 1816.

XVI. díl 1832. *aaa)* Co se wleče, neuteče, aneb swatba na wrchlesu, půwodní weselá hra we 3 jedn. *bbb)* Noc hrozná w zámku Paluzzi, drama w 3 jedn. dle Melesvilla. *ccc)* Žebrák, činohra w 1 jedn. dle Raupacha zčeštěná.

II. Po různu: *a)* Zrádce, weselá hra w 1 jedn. dle F. Holbeina, zčešt. w Praze 1840? u W. Špinky w 8. str. 27. Statek Záhwozd. fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hoppa 1840? Jan z Nepomuku, truchlohra w 5 jedn. 1814. *b)* Krejčí Diwišek. *c)* Nebožka paní, aneb tři ženichowé a jedna newěsta, weselohra w 3 jedn. w 8. w Praze 1816. *d)* Syta Mány, aneb Karel XII u Bendru, činohra w 5 jedn. w 8. w Praze 1816. *e)* Laupežníci na Chlumu, vlastenská činohra w 5 jedn. swobodně zčeštěná w 8. w Praze 1816. W Hradci Králowé 1820. *f)* Faust druhý, weselá hra w 5 jedn. 1817. *g)* Jak to as wypadne? Weselá hra w 3 jedn. vzdělaná w 8. w Praze 1818. *h)* Půjčka za odpátku, weselohra w 3 jedn. 1818

w 8. *i)* Alina aneb Praha w jiném dílu swěta, směšná zpěwohra w 3 jedn. podlé Adolfa Bäuerle vzdělaná. W Praze 1825 u Bohum. Háze w 8. str. 76. *k)* Don Juan, zpěwohra w 2 jed. W Praze 1825 u synů Bohum. Háze w 8. stran 103 (s historií této wyb. zpěwohry). *l)* Strýček Hurliwurli, aneb: Co láska uchwátí, neráda nawrátí, weselohra w 5 jedn. dle P. A. Wolfa zčešt. W Praze 1840 u W. Špinky str. 84 w 12. *m)* Trufaldyn, slaužící dwau pánů, weselohra w 2 jedn. dle Goldoni a Šrödera zčešt. w Praze 1840 u W. Špinky w 8. str. 71. *n)* Tři hodiny před swatbau, šprým w 1 jedn. dle Oettingrowy powídky Eau des mille fleurs od B. A. Hermanna zčešt. w Praze 1841 u W. Špinky w 12. str. 32. *o)* Weselý šwec, aneb proměněné ženy, komická zpěwohra w 2 jedn. dle wlask. Donna Cambiate do češt. uweedená. W Praze 1841 w arcib. impr. w 8. str. 72. *p)* Kat Amsterodamský, drama we 3 jedn. dle franc. od Lembera, zčešt. W Praze 1841 arcib. tisk. w 8. str. 62. *q)* Všickni se hašteří, weselá hra w 1 jed. dle Huttowa: Das war ich w 12. str. 44 1842. *r)* Prostota wenkowská, weselohra w 4 jedn. od K. Töpfera, přel. 1842 wel. 12. str. 111. *s)* Kord, dramatický žert w 2 jedn. dle Raupacha, u Anny Špinkowé w 8. str. 34 1843. *t)* Belisar, tragická zpěwohra w 3 jedn. dle wlask. Salvatora Kameraná, hudba od Kaj. Donizetti. W Praze 1843 u Anny Špinkowé w 12. str. 32. *u)* Zapečetěný městanosta, fraška dle Raupacha, w Praze 1844 u A. Špinkowé. *w)* Ze sedmi ta nejškaredější, weselohra w 2 jedn. s předhrau od Angeliho, přel. w Praze 1844 u A. Špinkowé str. 89 w 12.

Dle diwad. ochot. od Kašky tištěny jsou ještě:

1. Fabrikant, čin. w 3 jedn. dle franc. od Devrienta.
2. Fučík, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.
3. Jessonda, zpěwoh. w 3 jedn.
4. Kamma, kněžna Bojů, melod. w 3 jedn. z něm.
5. Karel XII u Bendru, čin. w 5 jedn.
6. Hrabě Waltron, wojenská čin. w 5 jed. od Mölera.
7. Malíř, čin. w 3 jedn. z franc. přel.
8. Marnotratník, kauzelná bájka se zpěwy w 3 jedn. od Raimunda.
9. Nápoj lásky, zpěw. w 2 jedn. přel.
10. Octár, čin. w 3 jedn. z franc.
11. Panošowa šelmowství, fraška w 5 jed. od Kocebue.
12. Rudolf z Felseka, čin. w 5 jedn.
13. Spáleníště w Burnižě, drama w 3 jed. z něm.

14. Straši, wesel. w 2 jedn. z něm.
 15. Trináctý plášť, weselohra w 2 jed. od Bluma.
 16. Zampa, zpěw. w 3 jedn. přel.
 17. Zločin ze ctižádosti, čin. w 5 jedn. od Hflanda, přel.
- W rukopisech :*
1. Blázinec w Dijonu, čin. w 3 jed. z franc.
 2. Cikán w kamenické dílně, fraška se zpěwy w 2 jed. od Kaisera.
 3. Dvě sestry z Jihlavy, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hafnera.
 4. Jelwa, čin. s hudbau w 2 jed. od Hella.
 5. Kacafírek ferina, fraška se zpěw. w 2 jed. od Bäuerle.
 6. Klara Wysokodubská, čin. od Spiesa.
 7. Klobaučník a punčochář, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Hoppa.
 8. Kwas řemeslník, komický obraz w 1 jedn. s hudbau od Angeliho.
 9. Milkování w Plzni atd. žert se zpěwy w 3 jedn. od Tolda.
 10. Moda, wesel. w 3 jedn. od Benedixa.
 11. Maudrá paní w lese, kauzelná hra w 5 jedn. od Kocebue.
 12. Newěstin klenot, pokračování Fridolina, od Holbeina, čin.
 13. Nejšťastnější člověk atd. fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hoppa.
 14. Opice a ženich, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.
 15. Petr Sapar, čin. w 5 jed. od Birch-Pfeifferowé.
 16. Představení w prospěch, wesel. w 5 jed. od Hella.
 17. Při zemi a w prvním poschodí, fraška se zpěwy we 3 jedn. od Nestroje.
 18. Sedm děvčat we vojenském šatě, fraška se zpěwy w 3 jedn.
 19. Silvána, zpěw. w 3 jedn.
 20. Strašidlo na baště, fraška se zpěwy w 3 jedn. z něm.
 21. Turnaj na Kraselowě, wesel. w 5 jedn. od Holbeina.
 22. Únos z maskarního bálu, fraš. se zpěwy w 3 jedn. od Schika.
 23. Wáclawowé, fraška s hudbau w 3 jed. z něm.
 24. Zlý duch Lumpacia vagabunda, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.
 25. Zpanštlá sládková, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.
 26. Zpurné ženské w Serailu, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Tolda.
636. JÁNA HÝBLA 1) Abelino, veliký zbojník w 8. w Praze u Fr. Fetterle z Wildenbrunu, 1816 str. XXXII (historie českého di-

wadla) a 184, smutnohra w 5 jedn. z něm. 2) Srnec, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.

637. Nowé diwadlo české, nákladem M. Neureutra, w Praze w 8. I. díl 1819. a) Hrabě Beňowský, činohra w 5 jednán. z něm. od Wácl. Rad. Krameriusa (jiné přeložení od CHMELY, 1822).

b) Oba listky, weselá hra z něm. w 1 jed. zčeštěná.

c) Dům na silnici, fraška w 1 jedn. z něm. od Kocebue, přel. od Krameriusa.

II. díl 1819 w 8. a) Chytraušek, wesel. w 5 jedn. z něm. Kuna od J. HÝBLA.

b) Hlasité u Naumburku, čin. w 5 jed. z něm. od téhož.

c) Wozka Petra III, z něm. od WÁCSL. ŠPINKY.

III. díl 1819. a) Tintili wantili, aneb at se to jen žádný nedozví, půwod. wesel. od J. ŠTĚPÁNKA w 3 jedn.

b) Rudolf z Felzeku aneb Černodolský mlýn, rytířská čin. w 5 jedn. od téhož.

e) Straši, wesel. w 5 jedn. od téhož, str. 68.

638. Král Wáclaw a krásná Zuzana, wlast. čaroděj. hra w 5 jedn. od W. RAD. KRAMERIUSA, 8. w Praze 1817.

639. Metislav a Blanka, činoh. rytířská od JEDLIČKY, 1818.

640. Příbuzenství, wesel. w 5 jedn., zčeštěná od Aloys. Jos. LANFRASA, w Jind. Hr. 1819, 8. str. 131.

641. JOS. WEWERKY a) Incognito, nebo na zapřenau, fraška we 2 jedn. z Kocebue, w Král. Hradci 1819, 8.

b) Kwakerowé, čin. w 1 jedn. z Kocebue, w Hradci Král. 1819, 8.

c) Netopýr, wesel. w 1 jedn., w Hradci Kr., 1819, 8.

W rkp. 1) Dcera Faraonowa, čin. w 2 odd. od Vogla.

642. Zazděné okýnko, wesel. w 1 jedn. od Frankla, 8. 1819.

643. FR. RAYMANA a) Sedlské námluwy, půwodní wesel. w 1 jedn., w Král. Hr. 1819.

b) Wyhrané panství, 1820, w Král. Hradci, půwodní wesel. we 3 jedn.

644. WÁCL. KLICPERY a) *Diwadlo* *). Swazek I. W Hradci Král. 1820 str. 295. a)

*) *Poznam.* Do němčiny přeloženy jsou 1) Točník, 1 swaz. Novellist, od Schmieda, (pos. Kwěty 1838. příl. 15). 2. Weselohra na mostě od J. Miraniho (Taschenbuch für das Theater in der Leopoldstadt 1838.) 3) Od Fr. A. Wernera, Dwojčata, Diwotworný Klobauk, Rohowin čtwerohý, Waldek. Brněnské kolo. Sen, Hrabata z W. Lhát a jeho rod. *Do Franciny.* Swatislav. W Praze 1844, u T. Tabora, od A. Vignerona, advokata franc.

I dobré jitro, wesel. w 1 jedn. *b)* Diwotwor-
ný klobauk, fraška we 3 jedn. *c)* Blaník, dra-
matická bajka w 5 jedn.

Swazek I. *d)* Uhlírka, w 5 jedn. 1821, 8.
w Hradci Král. str. 120. *e)* Bělaši, wesel.
w 4 jedn. 1821, 8. str. 103. *f)* Hadrián
z Římsu, rytířská hra w 4 jedn. 1822, 8.
str. 131.

Swazek III. *g)* Božena, čin. w 5 jedn. dle
Šafaříkowsy ballady, w Král. Hradci 1820 str. 96.
h) Lhář a jeho rod, wesel. w 5 jedn. 1820,
str. 128. *i)* Žižkůw meč, fraška we 3 jedn.
1821 str. 92.

Swazek IV. *k)* Rod Swojanowský, truchloh.
w 4 jedn. w Hradci Král. 1821, 8. str. 115.

β) *Almanach dramatických her.* (Waldek,
romant. báseň w 3 jedn., Loketský zvon, dra-
mat. bajka w 3 jedn., Rohowin čtwerrohý,
fraška w 1 jedn.), wydán nákladem J. H. Po-
spíšila atd., w Hradci Král. 1825, 12. str. 215.

Almanach dr. her na rok 1826 obsahuje:
a) Soběslaw, selský kníže, tragedie w 4 jedn.;
b) Žižkůw dub, romant. zpěwoh. w 2 jedn.,
12. str. 300, tamž 1826. (Posud. na Sobě-
slawa w Čas. mus. 1828, IV. 120, od Pilnáčka.)

Alm. dr. her na r. 1827: *a)* Ženský boj,
wesel. w 3 jedn. *b)* Psaní Hasensteinowa, dra-
matická báseň we 2 jedn. *c)* Prsteny, wesel.
w 1 jedn. 12. str. 261, tamž 1827.

Alm. na r. 1828: *a)* Točník, historická po-
widka z XIV stol. *b)* Tři hrabata najednou,
wesel. w 4 jedn. *c)* Weselohra na mostě,
fraška w 1 jedn. 12. str. 256, tamž 1828.

Alm. na r. 1829: *a)* Jan za chrta dán, dra-
matická báseň w 3 jedn. dle Šnaidrowy balla-
dy. *b)* Laupež, drama w 5 jedn. dle Schmied-
owsy powídky: Heinrich von Eichenfels. *c)*
Každý něco pro vlast! wesel. w 1 jedn., 12.
str. 312, tamž 1829.

Alm. na r. 1830: *a)* Witek Witkowič, ro-
mantická powídka. *b)* Opatowický poklad, dra-
ma we 2 jedn., 12. str. 227, tamž 1830.

γ) Dwojčata, dramat. báseň w 6 jedn., w Hr.
Král. 1825, nákl. J. H. Pospíšila, 8. str. 128,

δ) Libušin saud, smutnoh. w 1 jedn. 8. 1832.
str. 30 (w Dobrosławu swaz. 5.)

ε) Kytka, wesel. w 1 jedn. w Noworočence 1823.
Zlato nebláží! tamž.

ζ) Swatisl., truchl.

η) Bratři, čin. w 1 jedn. (w Slowes.). Po-
pelka Waršawská. Posud. Kwěty 1844 str. 524.

645. **JOS. CHMELY** *a)* Zmatek nad zmatek,
fraška w 5 jedn. z Kocebue přel., w Praze
1820, 8. *b)* Johanna z Montfokonů, romanti-
cký obraz ze 14 století w 5 jedn. od A. z Ko-
cebue, w Praze 1820 u Boh. Háse. 8. str. 164.
c) Následkové newěrnosti, čin. w 5 jedn. od

A. Kocebue, w Praze 1820, 8. *d)* Knižata
mezi pastýři, hra pastýřská w 3 dějstwach z
Gesnera, w Hradci Král. 1821, 8. str. 46. *e)*
Zawržený syn, čin. w 1 dějství z Gesnera, w
Hradci Král. 1821, 8. str. 31. *f)* Hrabě Be-
ňowský od Kocebue, w Hradci Král. 1822. 8.
(Jiné přeložení od Wacsl. Rad. Krameriusa.)
g) Diwochowé, čin. w 1 jedn. od Friedr. Ram-
bacha přel. z něm., w Hradci Král. nákladem
J. Pospíšila, 1825, 8. str. 40.

646. **FR. TURINSKÉHO** *a)* Angelina, truch.
w 4 dějství, w Hradci Král. 1821, 8. str. 80.
Druhé wyd. w Praze u J. Pospíšila. (Do něm.
ji přel. Macháček.) *b)* Virginie, truchl. w 4
dějství, w Praze 1841, u J. Pospíšila, wel. 12.
str. 111. (Posud. od Nebesk. Kwět. Now. 1841
37.) *c)* Pražané r. 1648. Rkp.

647. Jan hrabě Bělohradský, aneb Rozkotání
hradu Aunošského, rytířská čin. w 4 jedn. od
W. Sikory, 8. 1821.

648. **J. RETTIGA** *a)* Kauzelná pištala, neb
na odslauzenau w klewetniku, půwodní směšn.
w 2 jedn. r. 1810 8., w Hradci Král. 1821.
b) Neškodi přátel zkauseti, půwodní čin. we 2
jedn., w Hradci Král. 1822, 8. str. 72. *c)*
Šňatek ze žertu, wesel. w 3 jedn. 1841, u J.
Kastránka. 12. str. 50.

649. **ŠIM. KARLA MACHÁČKA** *a)* Goe-
thowa Iphigenia w Taurii, tragedia w pateru
dějství, přel. z něm. w Praze 1822, 8. str. 100.

b) Rodina šweycarská, zpěwoh. w 3 jedn.
dle J. F. Castelli, w Praze u Josefy Fetterlowé
z Wildenbrunu, 8. str. 78.

c) Wodař, zpěwoh. we 3 jedn. z Bouillyho
Les deux journées à G. F. Treitschke, w Praze
1824 u Jos. Fetterl. 8. str. 58.

d) Don Juan, aneb Prostopášník potrestaný,
zpěwoh. we 2 jedn. přel., hudba od W. B.
Mozarta, w Praze 1825, 8., w arcib. knihtisk.,
str. 122.

e) Lazebník Sewillský, zpěwoh. we 2 jedn.,

hudba od Rossiniho, w arcib. knihtisk. 1825. 8.

f) Ženichowé, wesel. we 3 jedn. (půwod.),

w Praze 1826, arcib. tisk. 8. str. 72.

g) Zkauška wěrnosti podlé La Fontaina, we-
sel. w 3 jedn. Rkp.

h) Othello, mauřenin Benátský, wážná zpě-
wobra w 3 jedn., 8. str. 48, w Praze arcib.

tisk. 1827.

i) Newolníci, aneb Isidor a Olga, truchl. w

5 jedn. dle Arn. Raupacha, w Praze 1834,
arcib. tisk. 8. str. 108.

k) Panna Orleanská z Šillera, přel. 1837,
str. 157, w Praze.

l) Záwiš, truchl. (Wýjimek w Čas. mus. 1873.
str. 251.)

m) Nowé diwadelní hry od etc. (Bulhar.

Pájčka za oplátku, Závěš, smutnoh.) W Praze 1846, 8. str. 275. Tiskem synů B. Háse, nákladem Ehrlicha.

W rkp. a) *Così fan tutte*, zpěv. w 2 jedn. b) *Diamant krále duchů*, kauzelní hra se zpěvy w 2 jedn. od Raimunda. c) *Elisena*, kněžna Wolharská, zpěv. w 3 jedn. d) *Faust*, zpěv. w 2 jedn. e) *Modrowaus*, zpěv. w 3 jedn. f) *Othello*, zpěv. w 3 jedn. g) *Sírotčí dům*, zpěv. w 2 jedn. h) *Wladimir kníže Nowgorodské*, zpěv. w 3 jedn. přel.

650. *Omylové dle Shakespeara*, vzdělaná wesel. Bolemirem Izborským (ANT. MARKEM). W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823, 8. str. 82.

651. JOS. LINDY a) *Jaroslav Sternberg w boji proti Tatarům*, diwadelní hra, w Praze 1823, 8., w c. k. dworní impressi, str. 151. b) *Fiesko*. c) *Auklady a láska ze Schillera*, w Rkp.

652. *Podivná nemoc, dle Kocebue vzdělaná wesel. J. H(ERCOGEM) Jilemnickým*, w Pr. 1823, 16. str. 112.

653. FR. TOMSY a) *Tony*, truchl. přel., w Hradci Král. 1823. b) *Hodina večerní*, hra z Kocebue, w Hradci Král. 1823. c) *Ponocný, fraška w 1 jedn. dle Körnera*, (w Praze) 1824, 8. d) *Hedwika*, drama we 3 jedn. dle T. Körnera, w Praze 1825, 8. str. 71. e) *Mikuláš hrabě Zrinský*, truchl. w 5 jedn., w Praze u Wácl. Špinky 1838, 12. str. 120.

654. *Maria Stuartka Schillerowa*, přelož. od PAWL. JOS. ŠAFÁŘÍKA, w Praze u Kat. Jeřábkové 1831, 8. str. 222.

655. *Wina*, smutnoh. od Müllnera, přel. časoměrně Fr. Šír. W Praze, arcib. tisk. 1827, 8. str. 128. b) *Così fan tutte*, opera, z vlastního. Rkp.

656. W časopisech; a) W *Rozmanitostech*; α) *Roztržití*, fraška w 1 jedn. zčeštěná od Jos. Hawelky. D. 13—46. 1817. β) *Liška nad lišku*. Weselohra w 1 jedn. od W. Špinky. zčeštěná 1818. K. 31—71. γ) *Dcera Faraonowa*, zčeštěná od Wewerky. Weselohra w 1 jedn. (1819). O. 3—31.

b) *We Wid. Listech*: *Seneka*. Smutnohra we 3 jedn. podlé Kleista od ŠIMKA (1817).

c) W *Dobroslawu* α) *Kaša a Biwoj*. Činohra w 1 jedn. od PATRČKY we swaz. 9. β) *Přestrojování*. Fraška w 3 jedn. podlé Kocebue od SYCHRY (w swaz. 10.).

d) W *Čechoslawu*. 1822 číslo 6. *Noc w lese*, z Fouqué, od HERZOGA přel.

e) W *Raditeli* Ziegl. *Wánoční dar* od F. DLABACE, *Malá zbračka klasů* (z něm.) od Lény Dobr. Retikové.

f) W *Milíně* Zieglerowé (1825). *Náhrada dobrého srdce*. Činohra w 1 jedn. od M. Sychry.

657. *Praměti* (Grillparcerowa), smutnoh. w 5 jedn. přeložením JOS. W. ŠPOTA, nákladem Ant. Nekwasila, w Praze tiskem w Šoll-Landauské impressi, 1824, 8. str. 137.

658. *Hrfa*, truchl. w 4 jedn., od JANA ER. WOCELA, 1825, w Hradci Král. str. 104.

659. J. K. CHMELENSKÉHO a) *Josef a bratři jeho*, zpěv. w 3 dějstv., přel. hudba od Mehule, w Praze 1824, u Boh. Háse. 8. str. 55.

b) *Kauzelná šlehta*, zpěv. we 2 dějst. přel., w Hradci Král. 1825, písmem a nákladem Pospíšila. 8. str. 68.

c) *Dráteník*, zpěv. we 2 jedn., w Praze 1826, u J. H. Pospíšila. 8. str. 63; slowačina od Fejerpát.

d) *Sníh*, zpěv. z franc. w 4 dějst. 8. str. 71. W Praze u Pospíšila 1827.

e) *Oldřich a Božena*, zpěv. w 4 dějstv., hudba od Fr. Škraupa, 8. str. 56. W Praze a Hradci Král. 1828.

f) *Libušin snátek*, zpěv. w 3 dějstv. 12. str. 48. W Praze u Pospíš. 1832.

g) *Pomsta, aneb laupežníci w Sardinii*, přel., hudba od Röslera. 12. str. 54. W Praze arcib. tisk. 1832.

h) *Lékař oční*, zpěv. w 2 jedn., z franc. dle Eman. Veitha zčešt., hudba od Jirowce. 12. str. 109, w Praze arc. imp. 1833.

W rkp. 1) *Dívka z čarowných krajů*, báchorka se zpěvy w 3 jedn. od Raimunda. 2) *Hrad laupežnický w Sardinii*, zpěv. w 3 jedn. přel. 3) *Krakonoš*, zpěv. we 3 jedn. přel. 4) *Němá z Portiči*, zpěv. w 5 jedn. přel. 5) *Princ a had*, fraška se zpěvy w 4 jedn. od Ernsta, přel.

660. MAT. JOS. SYCHRA a) *Bezděčný lékař*, fraška we 3 jedn. dle půwodního franc. spisu Molierowa s hojnými proměnami swobodně zčeštěná, nákl. J. H. Pospíšila, w Hradci Král. 1825, 12. str. 188. b) *Jan hrabě Bělohradský*, čin. w 5 jedn.

661. *Marjinka z Göthe* (die Geschwister), w 1 jedn.; přel. od Fr. Čelakowského. W Praze 1827, u Pospíšila 12. str. 33.

662. a) *Hluchoněmý, aneb Abbé de l' Epée*, historická hra w 5 jedn. od Bouillyho, zčeštil NORB. WANĚK. W Praze 1825 u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu, 8. str. 84. b) *Psací stolec z Kocebue*, čin. w 4 jedn. 12. str. 165. W Praze arcib. tisk. 1832.

663. *Únos ze Serailu*, zpěwoh. we 3 jedn., přel. J., hudba Mozartowa. W Praze arc. tisk. 1830, 8. str. 55.

664. *Magdal. Dobrom. Rettigowa*. a) *Bílá růže*, dramatická maličkost, w Hradci Kr. 1827 u Pospíšila, 8. str. 46. b) *Koš*, masopustní žert, fraška we 2 jedn. pro marionetky. c) *Wdovec a wdowa z Holbeina* přel. (Kwět. 1838 str. 56.)

665. *Jos. P. Kaun*. *Láska dětí*, dramatická

malíckost ve 2 jedn. k jmenovinám. W Hradci Král. u Pospíš. 1828, 12. str. 36.

666. *Jan K. Pelikán*. Náš Bedřich, čin. w 1 jedn. dle Kocebue zčešt. W Jindř. Hradci 1828 u A. Landfrasa. 8.

667. *Tom. Kubelka*. Přízeň malých, aneb zadní schody, wesel. od Ferd. Rosenau, zčešt. W Praze 1829 arcib. tisk. 8. str. 46.

668. Kocaurkowo, aneb: Jen abychom w hanbě nezůstali, wesel. we 3 jedn. W Lewoči u J. Werthmüllera 1830, 8. str. 115. (Kocaurkow jest městečko w horních Uhřích, a jest živý obraz pospolitého života slowenských obcí cirkwe ew., které nyní s maďaromanií zápasí. *Chalaupka* w Hronce 1836, nomen fictum.)

669. Wšeccko naopak, aneb Těsnošilowa Anička se žení a Honzik se wdává, wesel. w 5 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1832, 8. str. 100. Od Fejerpát. sepsána.

670. Trásořitka: aneb stará láska se předce dočekala, fraška we 3 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1833, 8. str. 32. Od Fejerpát.

671. *J. Hýbl*. Srnec, aneb newinní winníci, wesel. we 3 jedn. z Kocebue. W Praze u Jos. Jeřábka 1833, 12. str. 108.

672. Malá diwadla pro okresy domácí. Obsah: 1) Emma, aneb dítěti láska, čin. we 2 jedn. 2) Kwětný wěneček, w 1 jedn. 3) Krádež vajec, dle Šmida přel. od *Hausmanna* a *Černo-hauze*, w Praze arc. tisk. 1834, 12. str. 142.

673. *Jos. Kaj. Tyl*, a) Wdowec, wesel. w 1 jedn. od Deinhardsteina. (Z Kwětů 1835 str. 428.) W Praze u J. H. Pospíšila 1835. 8. str. 24.

b) Česká Thalia. Sbírka her diwadelních půwodních i přeložených, uspořádaná od atd. *Swazek I.* a) Jan Sachs, dramat. básně we 4 jedn. od Deinhardsteina, přel. b) Nalezeneček, wesel. we 2 jedn., w Praze u W. Špinky 1837, 12. str. 164, od *Tyla*. — *Swazek II.* Čestmír, romant. básně w 5 jedn., od téhož 1838, str. 154. (Porow. Kwět. 1838, příl. IX.) *Swazek III.* a) Pašerowé, dle Raupacha od téhož. b) Dwa přátelé a jediný kabát, dle Castelliho od *Jos. Procházky*, 1838. *Swazek IV.* a) Dobrý tón. b) Ženských se šití, přel. *Kl. Püner*, 1840. *Swazek V.* a) Matka a dcera, čin. w 4 jedn. b) Láska w nárožním domě, wesel. we 2 jedn., w Praze 1841, u W. Špinky, str. 295.

c) Domáci rozepře od Kocebue, wesel. w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 47.)

d) Jedna za všeccky, dramatický žert w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 24—5.)

e) Břeněk Šwihowský. (Dějství Iní, Kwět. č. 20.)

f) Běda lhářům, aneb: Kuchtik biskupa Welehradského, dle Grillparcerowy weselohry: Wehe

dem, der lügt. (Z Kwětů 1839), w Praze 1840, w 8. str. 75.

g) Srdce a svět, aneb: Milenka a manželka, čin. w 5 jedn. od K. Guckowa; w Praze 1845 u Jar. Pospíš. str. 72 w 12.

h) Kniže dábel, čin. dle Raupacha.

i) Paní Marianka, matka pluku, aneb ženské srdce, čin. w 4 jedn. 1845, u Pospíš. str. 91 w 12.

k) Oba šelmy, wesel. w 1 jedn.

W *rkp.* 1. Ali Bába, čin. we 3 jedn. s hudbou, z franc.

2. Bruncwik, čin. we 3 jedn.

3. Chudý básník, čin. w 1 jedn. od Kocebue.

4. Dědičná smlauwa, čin. we 2 odděl. od Vogla.

5. Faust, drama w 5 jedn. od Klingelmannna.

6. Jan Guttenberg, čin. we 3 odděl., od Birch-Pfeifrowé.

7. Kašpar Thorinský, čin. w 5 jedn. z něm.

8. Král Lear. traged. w 5 jedn. od Shakespeara.

9. Noc před nowým rokem, fraška we 3 jedn., od Gerle.

10. Nowé Amazonky, fraška we 3 jedn. dle Klicpery a Tolda vzdělal.

11. Obložení Plzeňské, čin. w 5 jedn. od Fischera.

12. Panna sluneční, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

13. Pytláci, drama we 3 jedn. z něm.

14. Preciosa, rom. hra se zpěwy we 4 jedn. od Vogla.

15. Sanice u řetězového mostu, fraška se zpěwy, z něm.

16. Skřeta, wesel. od prof. Swobody, k prowození na Pražském diwadle připrawená.

17. Slepý mládenec, čin. w 3 odděl.

18. Soběslaw a Bedřich, truchl. od Klicpery, pro Pražské diwadlo vzdělal.

19. 1739, 1839, 1939, fantastická hra we 3 odděl., dle něm.

20. Wácslawík Autrata, báchorka se zpěwy w 3 jedn. dle něm.

21. Žiwot we snách, fraška w 3 jedn. s předehrou, od hrab. Sch.

674. *Šeb. Hnědkowský*. a) Jaromír, smutn. w 5 jedn., w Praze 1835, wel. 12. str. 156.

β) Námluwy w Koloději, wesel. w 3 jedn. W Hradci Kr. 1839, nákl. Pošp. 8 str. 60.

675. *J. Wávra*. Augusta z Kocebue Epigram, aneb: Což si mne žádná newezme? Wesel. w 4 jedn., w Praze u Pospíš. 1836. 8. str. 112. Adwokáti. čin. w 5 jedn. od Ilfanda. *rkp.* Elisena, kněžna Wolhárská, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.*

676. Výbor diwadelných her zahraničních, wedením a nákladem *W. Filípka* a *Kl. Pünera* Swazek I. Obsah: 1) Karla XII nawrácení se

do vlasti, wesel. w 4 jedn. dle Franc. od Botha, zčeštěná od *Pünera*. 2) Smíření; aneb Kletba a požehnání, čin. we 2 jedn. od E. Houwalda, zčešt. od *Filípka*, m. 8. str. VIII a 110, w Praze 1837, u Synů B. Háze. [Pos. w Č. Wčle 1837 str. 96 od Chmelenského.]

677. *A. Jar. Wrfátko*. Belůw autěk od Aug. z Kocebue. Dějehra we 2 jedn., 16. str. 48, w Praze 1837, u J. H. Pospíšila.

678. Starauš plesniwec, aneho: čtyry swatby na jednom pohřebě w Kocaurkowě. Fraška we 3 jedn. Smrt. Pohřeb. Swatba, wel. 8. (str. 63 a 5 bez znam.) u J. Werthmüllera w Lewoči 1837. Spisowatel jest Fejerp.

679. Eduard w Skotsku, aneb Noc utečence (uteklce). Drama we 3 dějst. dle Kocebue od *Lad. Pospíšila*. W Hradci Kr. 1839, 8. str. 79.

680. *Wác. Jar. Picek*. a) Wilém Rožemberk, čin. w 3 jedn. (půwodní), w Praze arcib. tisk. 1840. w 12. str. 111. b) Král Wratislaw na Morawě, čin. w 3 jedn.

681. *J. Wlčkowski*. (Wlček) a) Jeftowna aneb slib wévody, tragedie w 5 dějst. W Praze 1845 u Spurného. 8. str. 134. [Pos. Kw. Now. 1841. 13.] b) Wšezwěd aneb powodeň Pražská r. 1845, fraška od Hanuše Wlčkowice, w Praze 1845, u K. Vetterla, str. 60 w 12. Bilá paní, fraška w 1 jedn. se zpěwy. *Rkp.*

682. *Jos. W. Žák*. Do všeho se plete. Wesel. w 5 jedn. dle Jüngera, w Praze 1840. w 12. str. 74. u synů Boh. Háze. b) Hubička na poukázání. Wesel. w 1 jedn. od Kastelliho. c) Zlý Krol, čin. w 4 jedn. 2 anglick. w *rkp.* d) Děwče Marienburské, čin. w 5 jed. od Kocebue. e) Nesworní bratři, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

683. *J. B. Malý*. Othello, mauřenín Benátský, truchl. od Shakesp. W Praze 1843 u A. Špinkowé. [Překlady klassiků č. VI. Jiné přel. jest od Macháčka. Porow. Kwět. now. 1843. 27.]

684. *J. Pečírka*. Šňupka, fraška od Raupacha w 3 jedn. W Znojmě 1844. nákl. J. Fourniera. W *rkp.* 1) Cardillac, drama w 3 jed. z něm. 2) Duch času, fraš. 1 jedn., od Raupacha. 3) Hodina s půlnoci, melodrama w 3 odděl. z něm. 4) Laupežnická krťma, čin. w 4 jedn. z něm. 5) Marie, dcera pluku, zpěw. w 2 jedn. přel. 6) Pantofel a kord, wesel. w 4 jedn. od Holbeina. 7) Rozerwanec. Fraš. w 3 jedn. od Nestroje.

685. *Wenc. Al. Swoboda*. Karel Skreta, maliř, vlastenská směšnohra w 3 dějst., w Praze 1841, mal. 8. str. XIV a 119. (Pos. Kwět. Now. 1841 str. 19.) 2) W *rkp.* Montechi a

Kapuletli, zpěw. w 2 jedn., přel. 3) Norma, zpěwoh. w 2 jedn., přel.

686. Wyzwědač, wesel. we 3 jedn. Sepsal *J. Lhota*, kandidat sudictwí atd. W Jičíně u Kastránka 1842, 8. str. 80.

687. *Hanuš Lykiška*. Bilá paní, aneb sladká kaše, národní půw. fraška w 1 dějst., w Praze 1845 u K. Vetterle. 12. str. 48.

688. Bilé klobauky, čin. w 1 jedn. od J. P. *Příbika*, w Praze 1843. u A. Špinkowé.

689. *Kl. Püner*. a) Jeden jako druhý, wesel. w 4 jedn. od Kocebue (die beiden Klingsberge), w Praze 1843, u A. Špinkowé str. 107 w 12. b) Karla II. nawrácení do vlasti, wesel. w 4 jedn. z něm. c) Wěrný služebník, čin. w 5 jedn. od Ilmāda. d) Ženských se štítí, wesel. od Kastelliho w 1 jedn. e) Chce mít šwandu, *rkp.* f) Jan wévoda Finský, čin. w 5 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.* g) Hrůzy rozbrojnictwí, čin. w 5 jedn. od Zieglera, *rkp.* h) Karbaník w 5 jed. od Ilmāda, *rkp.* i) Karel IV w Pise, čin. w 4 jedn., *rkp.* k) Mina z Blahodowa, wesel. w 5 jedn. od Lessinga, *rkp.* l) Modrowaus, čin. w 5 jedn. od Lewalda, *rkp.* m) Penězokazi, čin. w 3 jedn. z něm., *rkp.* n) Praha, Paříž, Londýn, Konstantinopol, fraška se zpěwy z něm. *rkp.* o) Ztracené dítě, čin. w 1 jedn. od Kocebue, *rkp.* p) Žárliwá panička, wesel. w 2 jedn. od Kocebue.

690. *A. Wl. Rirensaft*. Dramatické spisy. Swaz. I. a) Stará láska nezahyne, wesel. w 4 jedn., w Praze 1844 u Pospíš. 12. str. 98. (Posud. Kwěty 1844 str. 460.) b) Lépe malým nežli welkým páncem býti, fraška w 4 jedn., tamž u Pospíšila 1846, str. 82.

691. *Jos. L. Stráník*. Pošta na Sebranici, wesel. w 1 jedn. od Koceb., w Hradci Kr. 1845. u J. H. Pospíš. 12. str. 43.

692. *Zbraslawský (Kaška)*. Zlé rozmary, aneb: Otec a syn ženichem, čin. w 4 jedn. od Kocebue, w Praze u Jar. Pospíš. 1845 str. 108. Albrecht Bojowný, čin. w 4 jed. od Stegmeyera, *rkp.* Bilá paní z Jind. Hradce, čin. w 4 jedn. z něm. *rkp.* Člowěk i bez sázky může wyhráti, fraška w 1 jedn. z něm. *rkp.* I mrlwí nedají pokoje, wesel. w 3 jed. od Raupacha, *rkp.* Lisardo s ohniwau larwau, drama w 3 jedn. s předehtau od Holzapfla, přel., *rkp.* Manžel mé paní, wesel. w 3 jedn. z franc., *rkp.* Opíčka, wesel. w 4 jedn. od Breznera, tisk. w Praze 1846 u Jar. Pospíš. 12. str. 106. Piše suma sobě, wesel. w 1 jedn. z franc., *rkp.* Polibení upsané, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, *rkp.* Prodané spání, kauzelná hra se zpěwy w 3 odděl. od Hafnera, *rkp.* Rinaldo Rinaldini, čin. w 5 jedn. z něm., *rkp.* Sedm let we wězení, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé, *rkp.*

Silfida, fraška se zpěvy w 2 jedn. od Kronesowé, *rkp.* Zámecké schody a ostruhová ulice, fraška w 1 jedn. z franc., *rkp.*

693. *Procházka.* 1) Dobrý tón, wesel. w 4 jedn. od Töpfera, 2) Dwa přátelé a jediný kabát, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, 3) Wéwodůw rozkaz, wesel. w 4 jedn. od Töpfera.

694. *Hollmanna* J. F. P. Půwodní dramatické hry Sw. I. (Sázka. fraška w 2 dějstv.: Zhojení podagry, wesel. we 2 děj.), w Jičíně 1845 u Fr. Kastránka, 8. str. 137.

695. *Jos. Frič.* Kochan Ratiborský, truchl. w 5 jedn. 1847 (1846) 12. str. 139.

696. *Wojáček.* Ludmila, drama w 3 dějst.

697. *Jan Nürnberger.* Mašinkář, wesel. w 3 jedn., w Praze u Jar. Pospíš. 1846. 12. str. 84.

698. Malá diwadla: Ema, Kwětný wěmec. Krádce waje, od Šmieda. (Kašky diw. ochot.)

699. *Landfras.* Příbuzenství, fraška w 5 jedn. od Kocebue.

700. *Filipek.* Smíření, čin. we 2 jedn. od Huwalda. *W rkp.* 1) Bajard, čin. w 5 jedn. od Kocebue. 2) Domáci lékař, wesel. w 3 jedn. od Zieglera. 3) Dwojenec, wesel. w 4 jedn. od Holbeina (d. Doppelgänger). 4) Hezká perníkárka, čin. w 5 jedn. od Birch-Pfeiffrowé. 5) Hospodářství čeledinů, fraška se zpěvy we 2 jedn. od Nestroje. 6) Katinka Heilbronská, čin. w 5 jed. s předhrau od Holbeina. 7) Kauzelnice z Paříže, kauz. hra se zpěvy we 2 jedn. od Meisla. 8) Kauzelnice Lindana, fraška w 3 jedn. od Bäuerle. 9) Král a sedlák, čin. we 3 jedn. od Halma. 10) Krakonoš a newlidník, čarodějná směšňohra w 3 jedn. od Raimunda. 11) Lew Kurdistanský, čin. w 5 jedn. od Aufenbergera. 12) Mandát proti sauboji, čin. w 5 jed. od Lessinga. 13) Mistr Martin bednář, wesel. w 5 jedn. od Holbeina. 14) Omrzelý panského života, wesel. w 4 jedn. od Raupacha. 15) Osudná masopustná noc, fraška se zpěvy we 3 jedn. od Nestroje. 16) Pobřežné právo, čin. w 1 jedn. od Koceb. 17) Pomoc z říše kauzelné, žertowná hra we 2 odděl. 18) Seznámení se na Žofinském ostrowě, fraška se zpěvy, we 3 jedn. dle něm. 19) Tři dni ze života karbanikowa, drama we 3 odděl. z franc. 20) Zkauska ohněm, wesel. w 1 jedn. od Kocebue.

701. *Kolár.* *W rkp.* 1) Doktora Fausta čepička, fraška se zpěvy w 3 jedn. od Hoppa (pseudon. Dubinský). 2) Dračí jeskyně u červené skály, čin. s hudbau w 4 jedn. od Hollmana (pseudon. Henkelt). 3) Fra diavolo, zpěw. we 2 jedn. 4) Galejní otroci, melodrama we 3 jedn., z franc. 5) Hrad Smrkohorský, čin. w 5 jedn. s předehrau, od Birch-Pfeiffrowé. 6) Hynek, kutůw pacholek, čin. 5 jedn. od Birch-

Pfeiffrowé. 7) Kupec Benátský, drama w 5 jedn. od Shakespeara. 8) Laupežníci, smut. w 5 jedn., od Schillera. 9) Makbeth, drama w 5 jedn., od Shakespeara. 10) Orel, ryba a medvěd, fraška se zpěw. w 3 jedn., z něm. (pseudon. Wewerka). 11) Strážný duch, čin. w 5 jedn. s předehrau od Kocebue. 12) Wallenstein, smut. w 6 jedn. od Schillera. 13) Wězeň w pewnosti sw. Ondřejské, wesel. w 5 jedn., z franc.

702. *Daudlebský.* Angelská hora, čin. w 5 jedn. od Kuna, *rkp.*

703. *Hawliček.* Wespolní zkausení, wesel. w 1 jedn. od Weinera.

704. *Uhliř.* *w rkp.* 1) Chudoba a šlechtnost, wesel. w 3 jedn. od Kocebue. 2) Dcera lakomcowa, drama w 3 jedn., z franc.

705. *Laučowský.* Čerwenopláštník, čin. w 4 jedn. dle Kocebue, *rkp.*

706. *F. Daucha.* 1) Dwanáct spících panen, bajka se zpěvy w 3 jedn., z něm. *rkp.* 2) Romeo a Julie, truchl. w 5 jedn. od Shakespeara. 3) Tankred, zpěw. w 2 jedn., přel.

707. *Marech(?)*. Emilia Galotti, truch. w 5 jed. od Lessinga, *rkp.*

708. *Nowotný.* Kauzelná věž w Krkonošských horách, kauzelná bajka w 3 jedn., přel. z něm., *rkp.*

709. *Silbernagel.* Mlynář a jeho dítě, obraz života národního od Raupacha, *rkp.*

710. *Ujka.* Obložení Korintu, zpěw. w 4 jedn., přel.

711. *Peška.* Ona je šilená, čin. w 3 jedn. od Lamberta, přel.

712. *Rieger.* Pan Čapek, fraška w 1 jedn., pols. od hr. Fredra.

713. *Jilemnický.* Podivná nemoc, wesel. w 2 jedn., *rkp.*

714. *N. F. K.* Příhody na cestě po diležancích, fraška w 6 jedn., z něm.

715. *Štefan.* Rodina Barcelonská, smut. w 5 jedn. od Schenka.

716. *Nejmenovaných.* 1) Dobytí Smolenska, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. 2) Meluzina, báchorka se zpěvy w 3 jedn. od Nyrenbergera. 3) Nájemník Kmínek, fraška w 5 jedn. Kocebue. 4) Weťer, noc a jitra w Paříži, čtvero obrazů ze života Pařížského.

717. *W časopisech:*

Dražďovský. Zriny. činohra půwodní. Výjimek we Wěle 1838 str. 165. a č. 26.

Fr. Daucha. Romeo a Julie od Shakespeara. Zlomky w Čas. mus. 1844. str. 323. Celá 1847 od Matice.

J. Chmelenský. a) Výjimek z dram. básně: Láska Čechowa. Čas. mus. 1835. I. 3. b) Česká Erato. α) Recitativo z arie Malkolma z Rosiniho opery: Panna jezerní. Wěla 1835. č. 5. β) Laučení s milenkau dle L. Rechtsteina, tamž. γ) Výjimek z Jesondy, tamž č. 47.

W. Kliepera. Tataři u Holomance. činohra. Druhé jednání w Čas. mus. 1828. II. 29.

Boh. Krížek. Přeložil několik her *Shakespearových* Hamleta atd. Viz *Květy* 1838. příl. 15. a 1841. 57. Též Kolár, tamž.

St. Tomiček. Výtahy 2 Puškinovy básně: *Boris Godunow*. *Květy* 1835. příl. 5—7.

c) Ř e ě i

718. Chwalořeč, kteráž na den 9. srpna 1784 při ustanovení a utvrzení slavné městské rady jménem celého Pražského měšťanstva přednesl Jan Tad. Habřina, měšťan Pražský, 70 let starý. 8. v Praze u Jana Höchenberga. 16 str.

719. Predmluva před zkoumáním po skončeném běhu zimním dne 13. dubna v kr. městě Nimburce, konaným od duchovního kněze DOM. KOSTÁLA etc. přednesená, v Praze u Johanny Prušové. 1784, 4.

720. Řeč Pražských městských wolenců na den instalací kr. purkmistra Jindřicha Neubera, z něm. 1800.

721. Řeč při padesátileté slavnosti pana Jos. Mich. Žáka, farního učitele v městysi Miročicích, držená v tamním kostele farním od *Frant. Štarka*, c. k. školního komissáře etc., dne 31. srpna 1800, v Praze u Johanny Jerábkové, 8. str. 32.

722. Chwalořeč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a vladař domu Lichtenšteinského etc. za dědice svého pana bratra Aloysia Josefa se prohlásil. Přednesená od Dominika Šauera, panství Kostelce auředníka. 1805, v Praze, 4. 1 arch (přel. J. Nejedlý).

723. W spisku: *Descriptio solennis introductionis canonicorum Praemonstratensium de fontibus Siloe in collegium et gymnasium reg. civitatis Teutobrodae*, 3. Nov. 1807, Pragae, 4. str. 46, nalezejí se také české prohovory, držené od w. d. p. opata a p. krajského, čeština J. Rautenkrancem spravená.

724. Řeč držená při svěcení praporce zeměobranců etc. od Fr. A. Wacka r. 1809, vytištěná v Rozmanitostech P. str. 3—18.

725. Školní řeči w *Přítelů Mládeže*: Řeč před zkoušením a po něm. I. 72. od J. T-la.

726. Slovo pronesené u prostřed blahotinného sboru sbratřených církví w Bostoně. Od P. L. Williama Channinga. Přel. W. Štulc. [Čas. mus. 1843. 211.] Slova žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gymn. akad. v Praze na den 5. srpna k přednesení uchystaná (od Krejčího). 1843. str. 8. Láska k vlasti. Řeč k učitelstvu od J. M. Krále. W Praze 1846 u J. Pospíšil. 8 str. 27. Promluva k dítkám na začátku škol 1838, od prof. Stránského. K žákům ze školy vystupujícím, od téhož. Promluva při slavnosti we farní škole Welšské 1834, od téhož. — Promluva k veškerému učitelstvu wiskariálního okresu Kopidlenského při držené s ním dne 19. Máje 1836 hlavní konferenci, od Wacka A. Též při konferenci r. 1838. 1840. 1841. Téhož slovo k učitelstvu o rozbírání toho, co žáky své we škole čísti nechává. Též přednesení při konferenci 1842. Řeč duchovní, držená u hrobu velevážného p. Wácl. Řebky, učitele Ko-

pidlenského + 28. Máj. 1838. od téhož. — Promluva učitele k dítkám druhé třídy při nastoupení autadu jeho 1842. (Dušek Wend.) — Promluva k učitelstvu při školní konferenci 1843, od Šolce Jos.

d) Zábavné i naučné spisy.

α) Časopisy, almanachy, sbírky.

727. Učitel lidu (mrawy a hospodářství za předmět mající). W Praze w impr. c. k. normalní školy 1786, 1787, 1788, 8. každý běh roční po 12 swazkách.

Jest to měsíční spis z něm.: *der Volksfreund*, kterýž Karel Egon kníže z Fürstenberka w českém přeložení tisknauti, a za autraty tisku t. čtyry archy po 3 krejc. prodávati dal. První běh přeložil Fr. TOMSA, druhý a třetí far. ANT. VOITA. Obsahuje naučení k domácímu hospodářství, k nawedení počestného a chwalitebného žiwota, a příběhy pěkné.

728. Staré Nowiny, aneb spolusebrání rozličných spisů z všelikého umění historického, geografického, filosofického, fysického, hvězdařského, oekonomického, k užitečnému času trávení w umění zehhlých slow, jazyka milovníků, a k potřebnému naučení mládeže věku lidí, z částky z jiných knih vytáhnutých a w slowenské čisté raucha oblečených, z částky pak w nowě wzdělaných, jimž místo předmluwy předložen jest charakter anebo wyobrazení našeho milost. císa. a kr. Josefa II. W B. Bystrici u J. Jos. Tumlera 1786, w 8. str. 741, mimo rejst.

Wydáno od Ondřeje Plachého pomocí jiných učených Slowáků. Jan Hrdlička tam má 6 pojednání.

729. Měsítný spis k poučení a obweselení obecného lidu od FRANT. TOMSY na rok 1787 w 8. dvanácte swazků. Obsahuje věci z fysiky, historie o přirozených věcech, některé powídky pro lid a pro mládež, bajky z Lessinga a j.

730. W. KRAMERIUSA a) Wečerní shromáždění Dobrowické obce, aneb prospěšná naučení, dle kterýchž jeden každý všemu dobrému se poučiti, před mnohou škodou se wystřihati, i také o rozličných na světě paměti hodných věcech známosti nabyti může. Částka první (wice newyšlo), w Praze 1801, 8. s obrázkem kauli světa představujícím, str. 160.

b) Přítel lidu, knížka k poučení a wyrazení wydaná, w Praze 8., díl A. 1806, str. 208, díl B. 1807 str. 208.

Tito spisowé vycházeli w určených dobách po půl arších s novinami.

731. Český pautník (wydaný z něm. od Meinertha, česky překládaný, nejprwé J. NEJEDLÝM, potom jinými), w Praze 1801, 8. č. 1—26, 1802. Číslem 4. přestal český, neměw než 50 odbíračůw.

732. Hlasatel český, spis čtvrtletní k poučení a obveselení, vydáván od JANA NEJEDLÉHO, v Praze I. díl 1806 8. str. 644. II. 1807 str. 660. III. 1808 str. 652. IV. 1818 str. 636. Naučného a zábavného obsahu, zavíraje básně, powídky, historické zlomky, známost přírody, výjimky ze staré literatury a přeložené části z řecké a římské.

Aučastníci toho spisu byli čtyřtéměsta.

733. Český Lidomil, vydáván od Frant. A. Pabsta, c. k. auředníka (překládán od J. HÝBLA) 1810, 14 swazků.

Obsahuje nejnovější světa příběhy, nejnovější seznání krajín a národů, historické části, pohádky, anekdoty a j.

734. Prvotiny pěkných umění (neb Widenšké Listy) od Jana Hromádky, we Widni, 4. Na rok 1813—17.

Při těchto Listech Widenškých podíl mělo přes 70 pomocníků. Obsahují pak naučné, mravné, zábavné spisky menší z historie politické, přírodní, z rodo-a zeměpisu, hvězdářství a j. zvláště ale básně všeho druhu lyrického, rozpravného a t. d. Mnohé pokusy zde jak původní tak přeložené náležejí mezi lepší plody literatury naší.

735. MATĚJE SYCHRY. a) Powídatel, aneb sbírka rozmanitých paměti hodných příběhů, powídaček, důvtipných nápadů a průpovědí, k poučení a obveselení, swazek I. w 8. welkém 1815. W Brně a Olomauči str. 188 swazek II. tamže 1815, str. 237 swaz. III 1817, str. 210.

b) Kratochvilník, spis pro obveselení a spolu k poučení, jež sbírá a na světlo vydává etc. Swazek I. w 8. mal. W Brně 1819 str. 152, swazek II. 1820. str. 142.

c) Kratochvilná wčelinka. Sbírká mnohých powídek. Swazek I w Brně u Traslera 1827, 8. str. 160 (w prose i we wersích.)

736. Rozmanitosti. Zbírka všeho užitečného a obveselujícího k zšlechtění srdce, wybraušení rozumu a obveselení mysli. Vydáván od J. Hýbla 8. W Praze I díl u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu A 1816 str. 92, B str. 96, C 96, D 1817 str. 96, E str. 84 s obsahem, II díl tamže F 1817 str. 96, G str. 96, H 1818 str. 96, I str. 96, K str. 80 s obsahem; III díl u Boh. Háze L 1818 str. 96, M str. 96, N str. 96, O 1819 str. 96, P str. 90 s obsahem; IV díl u Straširypky R 1822 str. 96. Podíl při tomto časopisu wzalo přes 50 spisowatelů.

Obsah jeho jsau: básně lyrické (mezi těmi některé duchovní), bájky; nápisy, pohádky a j. drobnůstky, ale i dramatické, větší menší prosaické powídky neb rozprávky a t. d.

737. Hyllos, národní časopis poučujícího a obveselujícího obsahu. Ku prospěchu některých dobročinných založení, vydáván od K. E. Rainolda, wedený (ne překlád.) od JANA HÝBLA

4. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. I. 1820. První půlletí Leden — Čerwen str. 208. Druhé půlletí Čerwenec — Prosinec str. 206. II. 1821. První půlletí tamže, str. 208. Wše to dohromady 78 archů s 60 obrázky.

Tento od téměř 50 spisowatelů snešený spis zawírá mnohé části z historie vlastenské i cizí, životy, popsání míst památných, jako Prahy, Plzně etc. obyčejce národní, rozprávky mravné i zábavné, básně lyrické (některé s hudbou), bájky, propowídky, pohádky, výjimky ze starší literatury, i převod z latiny (Poklad Plautů) a j.

738. W. R. KRAMERYUSA a) Zlatá kniha, aneb nový Zwěstowatel všeho dobrého a užitečného pro národ slowenský, obsahující nejdůležitější a nejprospěšnější k čtení předměty jak z popsání zemí a krajín, tak z kroniky světa, z hist. věcí přirozených, nové i neznámé starší příběhy, práce básnické a jiného všeho obsahu zástoje (předměty). Díl I a II. W Praze 1817. 8.

b) Dobrozvěst, spis k čtení užitečného a kratochvilného. W Praze 1819. 4.

Předmět jest wyspání krajín, známost přírodních věcí, básně a jiné drobnosti. Přispělo 18 spisowatelů swými pracemi.

739. Čechoslaw, národní časopis pro Čechy a Morawany atd. Spisuje W. R. KRAMERIUS I. ročník 1820 w 4. str. 320 tiskem Šolowským — II. ročník 1821 str. 416. — 1822, vydává W. R. Kramerius spoluwedením F. Tomsy, str. 400. — 1823. str. 416 [od č. 16 wedením samého Krameriusa; poslední číslo wedením Tomsy; od č. 27. byl wydawatel p. z Šenfeldu] — 1824. str. 426, č. 52 po archu w 4. wedením TOMSY. — 1825. též str. 664. č. 53. [s přílohami hudebními a j.]

Obsah činí básně vážné i žertowné, původní i překládané všeho téměř druhu, hymny, ody, elegie, rozpravné, naučné, listy, idylly, satyry, popisné, bájky, pohádky, znělky aneb sonety, nápisy etc. Překlady jsau nejvíce z němčiny (Schillera, Göthe a j.) ale také z angličtiny (Ossian), polštiny a ruštiny, lat. a řečtiny. Prosaická větší část zawírá mnohé powěsti, románky, anekdoty původní: přeložené výjimky a památnosti z vlastenské a cizí historie, popsání vlastenských slavností, zvláštěních míst, životopisy, částky zeměpisné, powídky pro děti, zprávy o hudebním umění, diwadle českém, akademiích, knihách nejnovějších, kritiky etc. Wše to welmi nestejně ceny, a často první toliko pokusy spisowatelů, jichž tu sto a třiceti osm se počítá.

740. J. L. ZIEGLERA a) Dobrosław aneb rozličné spisy poučujícího a mysl obveselujícího obsahu w řeči wázané a newázané. Sebral i wydál etc. Tři díly po 4 swazcích. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu 1820. 3.

Podíl w tomto spisu má osmmecitna spisatelů. Zawírá pak básně rozličné vážného i žertowného obsahu, bájky, nápisy a hříčky, powídky a jiné drobnůstky i některé diwadelní hry; dále starobylosti, výjimky z hist. cesty, životopisy učených neb jinak znamenitých Čechů.

b) Milozor, aneb rozličné spisy poučujícího a

obweselujícího obsahu v řeči newázané i wázané. Sebrané a vydané od téhož. Spis po různu vycházející, toho obsahu, co Dobrosław; wydáwan w Hradci Králowé 1824: 8. Iní díl str. 186.

Tento spis jest jako nástupce Dobrosława, a jemu cele podoben obsahem. Mimo wydatele 14 jiných spisowatelů zde větší menší podíl má.

c) Milina aneb noworoční čtení od téhož, nákladem J. H. Pospíšila. W Hradci Králowé 1825, 12. str. 175.

Podobného jest i tento spis obsahu, zawiraje práce dewíti spisowatelů, a sice jedno drama, rozprawy z historie a z obraznosti, básně etc.

741. Krok. Weřejný spis wšenaučný pro wzdělance národu českého-słowanského. Wydáwan přispíwáním mnoha učených wlastenců, od J. SWATOPL. PRESLA atd. *Díl I.* w 8. část I. 1821. str. 160. č. II. str. 164. č. III. 1822. str. 160. část IV. 1823 str. 160. *Díl II.* část I. 1824. se 7 obrazci; část II. 1827, část III. 1828; část IV. 1831 (wšeho str. 638.), w arcib. tisk. *Díl III.* část I. 1833. (u B. Háze w knihkupectwí); část II. 1834 (s obrazcem); část III. 1836. (3 ryt.); část IV. 1836. (wšeho str. 627). Obsah: jazykozpyt, krasowěda, umy, žiwnosti a řemesla; mudrcwí, dějinstwo, měřictwí, příroductwí, lékařstwí, práwnictwí, bohoslowí. O wědách slohem wědeckým jednati se pokušeno. *Díl IV.* část I. 1840. str. 160.

742. Zwěstowatel, prací J. Lindy, nákladem J. Frant. z Schönfeldu od Čerwence 1820 až do konce r. 1824. Mimo politické nowiny také literární, nejwíce zábawná díla i některé básně obsahuje.

743. Jednání společnosti Wlastenského Museum w Čechách. Částka I. W Praze 1823. 8. str. 64. Částka II. 1824 str. 131. Přeložil z něm. WÁCL. HANKA. Částka III. přel. Hýblem.

744. *Pautník slowanský.* Sbírka spisů zábawných a ponaučných, týkajících se zvláště literatury, historie, techniky a hospodářstwí. Sebráním FR. B. TOMSY. *Díl I.* w Praze tiskem a nákladem rytíře z Šenfeldu, 1826, 8. (str. 168 a 8, 3 ryt. w 4.) — *Díl II.* 1826 (str. 106 a 6, 2 ryt., z nichž jedna notowá). — *Díl III.* 1826 (str. 117 a 3, 2 ryt.) — *Díl IV.* 1826 (str. 109 a 3, 2 ryt.) — *Díl V.* 1826 (str. 111 a 1, 2 ryt.) — *Díl VI.* 1826 (str. 108 a 4, 2 ryt.) — *Díl VII.* 1827 (str. 111 a 1, 2 ryt.). Spisowatelů 26 přispělo.

745. *Rozličnosti Pratských Nowin.* W Praze 1826 w 4. (str. 26 bez zn. a 38 archůw), wydawatelé synowé B. Háze, spisowatel JOS. LINDA, roku 1827—1833 (sedm běhůw ročních) též po 52 arších. Potom pod změněným titulem:

746. *Česká Wčela.* 1834 w 4. (52 arch. a příl. not.). Redaktor Čelakowský. R. 1835 (52 archy) od polowice Prosince wedl ŠTĚPÁNEK, potom týž přes 8 let až 1844 do čísla 37, pak až do č. 3 r. 1845 Fr. Klučák, odtud K. ŠTORCH. Obsah: Práce básnické, zábawné čtení, známost zemí a národů, pojednání přírodopisná, literární nowosti a smíšeniny. Až do konce r. 1845 počítal tento spis asi 270 pomocníkůw spisujících, mezi nimi 12 ženštin.

747. Časopis společnosti wlastenského museum w Čechách, w Praze 8. *I. roční běh* 1827 u Pospíšila (str. 140, 148, 144, 152, mimo reg. etc.), wedením FR. PALACKÉHO. — *II. r. běh* 1828 (str. 144, 142, 144, 144 a reg.). — *III. r. běh* 1829 (str. 136, 136; 128, 132). — *IV. r. běh* 1830 (str. 470). — *V. r. běh* 1831 (str. 464 a reg.). — *VI. r. běh* 1832 (str. 488 a reg.). — *VII. r. běh* 1833 (str. 470 a reg.). — *VIII. r. běh* 1834 (str. 480 a obsah). — *IX. r. běh* 1835 (str. 470). — *X. r. běh* 1836 (str. 436, 3 ryt.), zawirá auplný obsah wšech 10 dílůw dle předmětůw i spisowatelůw. — *XI. r. běh* 1837 (str. 502 a 6 rytin). — *XII. r. běh* wedením P. ŠAFARIKA 1838 (str. 596 a 5 rytin). — *XIII. r. běh* 1839 (str. 509 a obsah). — *XIV. r. běh* 1840 (str. 425 a obsah). — *XV. r. běh* 1841 (str. 487). — Přispělo 63 spisowatelů. *XVI. r. běh* 1842 (str. 638 a obsah). — *XVII. r. běh* 1843, wedením J. E. WOCELA (str. 640). — *XVIII. r. běh* 1844 (str. 640), pos. Kwět. 216, 394. — *XIX. r. běh* 1845 (str. 700 a 6 rytin). *XX. r. běh* 1846 w 6 swazcích (str. 854). Obsah wšebec jest: Básně i prosa, pojednání rozličná, kritiky, staré písemnosti české, zpráwy literární, biografické, genealogické, známost wlasti, přírody atd. Mezi písnné wědeckým a prstonárodním drží prostředek. Při každém dílu aučty a zpráwy od Matice české.

748. *Jindy a nyní,* anebo: Sbírka obrazů pamětihodných osob, wěcí a příběhů z minulosti a přítomnosti, s připojeným popsáním a jiným rozmanitým wyprawowáním. Wydáním Karia Rainolda. Wedením JANA HÝBLA. (dwa swazky aneb půlletí.) 4. (25 archů a tolik rytin), w Praze tiskem J. H. Pospíšila 1829. [L. 1828 wyšlo 26 numer s rytinami, kteréž opět r. 1829 otištěny.] — R. 1830 první půlletí (str. 104 a 25 obrázkůw), druhé půlletí (str. 194 a 25 ryt.) tamž. — R. 1831 wydáním J. H. Pospíšila, wedením J. Hýbla, I půlletí 4. (str. 104 a 25 ryt.) II půlletí (str. 104 a 25 ryt.) — R. 1833 pod jménem: *Jindy a nyní.* Národní zábawník pro Čechy, Morawany a Slowáky. Nákladem a wedením J. H. Pospíš. atd. Nowého běhu půlletí první. 4. (26 archu).

749. *Čechoslaw*. Wšeobecný zábavník, tisk. a nákladem J. H. Pospíšila. Swaz. I—IV. 1830. Swaz. V—VIII. 1831. Každý 64 str. [Redaktorové: Franta, Langer, Tomíček.] (Jako pokračování toho jsou: *Čech*. Zábavný a poučující spis. Vydan od W. Franty a S. Tomíčka. w 8. (str. 74) W Praze 1832 nákl. Pospíšilovým. *Samo* atd. str. 78 tamž 1832. *Krok* atd. str. 84. a ryt. tamž 1833. Obsah básně, powidky, pojednání atd.

750. *Wečerní vyrazení*. Kniha k powyražlivému čtení, vydávaná od W. R. KRAME-RUSA. Díl I. a II. w 12 swazcích. 8. w Praze, u J. Jeřábka, 1830. Potom s něco změněným titulem: *Wečerní vyrazení*. Časopis k užitečnému a kratochwilnému čtení, vydávaný z nejvyš. c. k. powolení, vedením a nákladem atd. *První roční běh*. Dva díly, dohromady čísel 88, str. 702, a 11 obrazůw, tamž 1831 — *Druhý roční běh*, díl I. a II. str. 400 tamž 1832. — *Třetí roční běh*, díl I a II tamž 1833 str. 400. — *Čtvrtý roční běh*, str. 112, tamž 1834. Obsah: Hospodářské připomínky; historické maličkosti; zábavné čtení a básně i zeměpisné drobnůstky; nowá wyšetřování a nálezy; smíšeniny a pochaušky. [Pro nedostatek odbíratelůw (30) s číslem 7 přestalo.]

751. *Tatranka*. Spis pokračující rozličného obsahu, pro učené, přečené i neučené, práci a nákladem JIR. PALKOWICE atd. *I roční běh* (Díl I.) Swaz. I. w Prešpurku 1832. 8. písmem Belnayho dědiců, str. 115. Swaz. II. 1832. str. 116. III. 1834. str. 116. IV. 1837. str. 120. — *Díl II*. Swaz. I. 1841. písmem Ant. Šmida. 8. str. 116. Swaz. II. 1842. str. 119. Swaz. III. 1842. str. 109. Swaz. IV. 1842. str. 114. — *Díl III*. Swaz. I. 1843. str. 112. Swaz. II. 1844. str. 104. Swaz. III. 1845. str. 104.

Obsah: básně, historie, zeměpis, literatura, Kritika atd. [Posudek Čas. mus. 1832. 235. Kwět. now. 1843. str. 29.]

752. *Květy české*. Listy zábavné pro všechy staw, vedením a nákladem J. H. Pospíšila atd. W Praze a Hradc. Kr. *I. roč. běh*. 1834. w 4. str. 434. — *II. běh* 1835; str. 522. *III. běh* 1836; str. 416 a příl. 104. — *IV. běh* 1837; *V.* 1838; *VI.* 1839; *VII.* 1840; *VIII.* 1841; *IX.* 1842; str. 410. příl. 104. — *X.* 1843 pod titulem: *Květy, národní zábavník pro Čechy, Morawany, Slowáky a Slezany* vedením a vydáváním Jarosl. Pospíšila. str. 420. Nowiny literar. str. 104. — *XI. ročník* 1844; str. 624. Příl. str. 4. — *XII. ročník* 1845.

Posud nejčtenější časopis, obsahuje básně, powidky, články žiwoto-, děje-, národo- i zeměpisné, rozličnosti, o hudbě, diwadle, umění, dopisy a zpráwy. Přímody jednají o literatuře, wědách a umění atd.

753. *Swětozor*, nejlacnější spis obrázkový k rozšíření užitečných známostí pro Čechy, Morawany a Slowáky. *I. roč. běh* 4. str. 416. W Praze nákladem synů B. Háze. Redaktor P. J. ŠAFÁŘÍK. 1834. — *II. roč. běh* tamž 1835. str. 352.

Obsah: články z země-, národu- a dějepisu.

754. List c. k. Prachynského auřadu. Půlletí I. a II. 4. w Pisku tiskem Jos. Fetterle. 1835.

Obsah: Krajská nařízení, pojednání hospodářská, popsání zámkůw a p. něm. a česky. Čestina podlá. [Pos. w Kwětech 1835. 357.]

755. *Wěstník*, vydávan od J. KALINY s příspěvky několika ochotníkůw. Swaz. I. w Praze 1842. u K. Jeřábkové. 8. str. 48. [Wice newyšlo].

756. Česká bibliotéka pro vlastence milowné jazyka mateřského a nových wědomostí k rozšíření umění a oslechtění srdce od JANA JAWORNICKÉHO. Swaz. I. w Praze 1830. nákladem J. Pospíšila w 12. str. 120. Swaz. II. 1833. str. 128. III. 1836. str. 126. IV. 1838. str. 138. V. 1840. str. 124. VII. 1864. str. 76.

Obsah: Pojednání o náboženství, wychování dítek, popsání zemí a národů, žiwotopisy swatých, wynalezení nástrojů, řemesel, příběhowé minulých wěků i našich časů, básně atd. čtenářům wielikého pohlawí, wěku a stawu.

Časopis hospodářský, w. Hospodářství.

757. *Wlastimil*, přítel oswěty a zábawy. W Praze tiskem a nákl. J. Spurného. *Díl I.* 1840. str. sw. I. 312. II. 308. III. 304. IV. 290. *Díl II.* 1841. str. část. I. 288. II. 288. *Díl III.* 1842; str. 288.

Obsah: werše i prosa k poučení a obweselení od wice nežli 30 spisowatelů.

[Posud. Kwět. Now. 1840. 14. 1841. 61. 1842, 86. 1843. 18.]

758. *Dennice*, spis zábavný a poučný od J. B. Malého. Díl I. w Praze 1840. u Wác. Špinky wel. 8. str. 382 s mapičkau. Díl II. str. 384. — Díl III. 1841 str. 248. Obsah: Básně, powidky, země-, národu-, děje- a mrawopis, výjimky z cizích spisowatelů, kritika, literární nawěští. atd. [Posud. Kwět. Now. 1840. 9. 1841. 62.]

759. *Paleček*, milowník žertu a prawdy. Na swětlo posílán od Fr. Rubeše, F. Hajniše a Ještěněkoho. Swazeček I. 1841 (1. a 2. wydání) tiskem a nákladem J. Spurného, w 12. str. 69; sw. II. str. 60; III. 72; IV. 66; V. 1842 str. 62; VI. 59; VII. 1842 str. 60; VIII. 1843 70; IX. 57; X. 60; XI. 60; XII. 60. XIII. 1844 60; XIV. 60; XV. 60; XVI. 1845 60. Obsah šprymowné spisky wersemi i

prosau. XVII. (od Rubeže a Filipka) 1846 str. 60; XVIII. str. 60.

760. Morawsko-slezský časopis pro lid, vydáváním Fr. Diebla, v Brně 1842 až do 1847, měsíčně po swazcích.

761. Jos. K. Tyl. Pražský posel. Sbíрка užitečného i obveselujícího čtení pro lid jazyka českého. Díl I. v Praze 1846 u Jar. Pospíšila (w 6 swazcích), str. 573 v 16.

762. Kar. Wladisl. Zap. Pautník. Časopis obrázkový pro každého. První ročník 1846, nákl. a tisk. synů B. Háse. 4.

763. Moravský vykladatel. Ponaučné a kratochvilné listy pro wenkowský lid, vydávány od ANT. ŠENKA. U Ant. Škarnicla w Holomauci 1846. 4. Díl I. swaz. 1. str. 1—32, sw. 2. str. 33—64 (s obrázky).

764. Kalendář pro čas a věčnost. Mixture proti smrtelné úzkosti pro obecný lid, a mimo to také pro duchovní i světské vášnostpány. Ozdobený podivnými obrázky dle staré, ale ještě trávající mody, jež w mateřský jazyk uweel Fr. P. Polenský. W Brně nákladem Karla Winičera. Tisk wdowy Rad. Rührera 1847 str. 128 w 8. Jest to překlad letošního ročníku we Freiburku Bryzgawském vycházejícího spisu: Kalender für Zeit und Ewigkeit von Alban Stolz

765. Almanach aneb Noworočenka, nákladem J. H. Pospíšila, w Hradci Kr. 1823 str. 200 w 12. Pěti professorů KLICPERY a CHMELY. — Opět Almanach na rok 1824 tamže, str. 203, pěti prof. CHMELY. Obsah: básně a powídky. W 1. dílu aučastenství mělo dewět, w 2. osmnácte básníkůw.

766. Dennice aneb Noworočenka na r. 1825, sebráním CHMELY a ČELAKOWSKÉHO, tamž, 12. str. 186. Přispělo 9 básníků.

767. Zora. Almanach na r. 1835. První ročník. 16. str. 286 a 4 obrazy, w Budíně w univ. tisk. — Druhý ročník 1836 str. 288 a 4 obrazy. — Třetí ročník 1839, str. 292, 1 obraz. — Čtvrtý ročník 1840, tamž, str. 205 s 1 obrazem.

Obsah: Básně rozličné a powídky. W 4 ročníku nachází se přání nejjasn. císaři a otci od J. C. W. Františka Karla, weršem. Mezi básníky vyniká tu Holý. Reč nestejná, jiných jiný, wšbec od české se wzdalující. Pos. Mus. čas. 1836. 207.

768. Hronka. Podtatranská zábavnice, časopis krasomilého a užitečného čtení, vedením KARLA KUZMANYHO. Díl I. 1836 w Báňské Bystřici u Fil. Macholda, 8. str. swazek I. 96, II. 100, III. 96. — Díl II. tamže 1837 str. 237. — Díl III. 1838 str. 288.

769. Plody zboru učenců řeči česko-slowanské Prešporského. 8. str. 156, w Prešporku u Landerera 1836. (Pos. w Čas. mus. 1836, 215 od Chmelens.)

770. Wesnu. Almanach pro kwětauci svět. Ročník první Sestawil KAREL TUPÝ. 18. (str. 288 a 2 ryt.), w Praze 1837, nákladem Pospíšila. Obsahuje vážné, komické i humoristické plody od Tyla, Wrtátka a j. (Pos. w Čas. mus. 1837, 129 od Palackého.) — II. ročník 1838 str. 302; — III. 1839 str. 248. Básně a powídky, mistopisy atd. (Erbenowa báchorka. Poklad polsky přel. od Rošišew. W. Kwět. 1838 příl. 48.)

771. Nitra. Dar dcerám a synům Slowenska, Morawy, Čech a Slezka, obětovaný od Milosl. Jos. Hurbana. Ročník I. w Prešporku 1842 u A. Šmida, mal. 8. str. 312. Obsah: Básně a powídky. (Posud. Kwět. Now. 1842 str. 73.) Ročník II. — Ročník III. w Pešti 1846, 12. str. 220.

772. Horník. Almanach na r. 1844, sestawil a wydal Petr Miloslav Weselský, tiskem Jar. Pospíš. w Praze, mal. 8. str. 168 — Týž na rok 1845 w arcib. tisk., str. 208. Obsah: Básně, powídky, mistopisy atd. (Pos. Kwěty 1845 str. 328.)

773. Výbor z literatury české. Díl I. od nejstarších časůw až do počátku XV. století. (Nákl. č. mus. č. XVII.) W Praze 1845, wel. 8. str. XV a 646 čili 1296 slaupců, mimo: počátky staročeské mluwnice. P. J. ŠAFÁRIKA, str. 118. (Stkwostné wydání.)

β) Rozprávky, novelly, báchorky.

774. Historie o hraběti Jindřichowi a šťastném synu jeho, kterýžto dwakrát od smrti předpodiwně wyswobozen byl. W Holom. u J. H. 8. 1775. Na Horách Kutnách 1801 a 1805. 8.

775. Makbet, wdce šotského wojska. Z německé komedie w češtinu přeložený w 5 dílech a 18 smutných představeních wyobrazený. W Jindř. Hradci u Ign. A. Hilgartnera, 1782. 8. str. 56.

776. Kupec Benátský, nebo láska a přátelství, z něm. komedie na česko přeložený. W Jindř. Hradci u J. A. Hilgartnera 1782, 8. str. 48.

Tento i předešlý spis jsau vlastně z Shakespearových her dle něm. přeložení wzdělané romány. Wiz recensí jich w Lit. Magazin 2 Stück S. 139.

777. JOS. IGN. BAJZY. a) René mladencia přihodi a skušenosti, které widal etc. Prešp. 1783 (?) 8. 2 díly (slowácky). b) Weselé účinky a řečení etc. 1795, 8. (slowácky).

778. Příběh švédské hraběnky. Rkp. od SAM. ČERNANSKÉHO, okolo 1787 (Zlob.).

779. Ukrutný Jan Pieriere, aneb jak nešťastné můž býti dēwče skrze lásku, od ANT. ZIMY. W Praze 1787, 8. str. 16.

780. Karla z Ekartshausen Porušená práwa člowěčenství, aneb saundní příběhowé z našeho

století, přeložil **JOS. KAWKA**: W Praze u Schönfelda 1787. 8. str. 88.

781. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané turecké slečny, řídké a památne případnosti, které w uherském jazyku P. Ign. Mésároš, w slowenském pak **MICHAL SEMIAN**, při cirkwi ew. Pezinské slova božího kazatel, vydal w Prešpurce 1790, 8. 26 archů str. 384, mimo dedik. we wersích a předml.

782. **PROK. ŠEDIWÉHO** a) Maran a Ony-ra, amerikanský příběh, kterýž se stal, když čtvrtý díl světa Amerika nalezena byla atd. 1791. 8. w Praze, též 1808. 8.

b) České Amazonky, aneb děvčí boj w Čechách pod správau rekyně Wlasty, podle Hájkovy kroniky sepsáno. W Praze 1792, 8. str. 110.

c) Mnislaw a Swětiwina, aneb příběhowé prwních obywatelů Okořského zámku, staročeská rytířská historie z XI století. W Praze 1794. 8. str. 159. 1812.

d) Zazděná Slečna, aneb podiwné příběhy Marie z Hohenturu, rytířská historie z XIII století, w něm. od Krist. Špisa wydaná. W Praze 1794. Druhé zcela oprávené vydání 1798. 8. str. 88.

e) Krásná Oliwie, aneb strašidlo u bílé věže, prawdiwá historie na česko wyložená. W Praze 1798, 8. str. 55.

783. **ANT. BOROWÉHO** a) Zrcadlo pošetilostí, aneb nowé i staré i daremné, prawdiwé i neprawdiwé powidačky a historie, jichž jest asi 400. W Praze 1792. 8. 1795, nákl. Kram.

b) Zrcadlo příkladůw k naučení a obweselení, aneb rozličné pěkné historie o maudrých a pošetilých, o dobrých a zlých lidech. W Praze 1794. 8.

784. Básně o čarodějnicích. Krameriusovým nákladem. W Praze 1794. 8.

785. **WÁCSL. KRAMERIUSA** a) Ribrcol na Krkonošských horách, aneb zaklený a wyswozený princ. Staročeská smyšlenka, od W. Krameriusa. W Praze 1794. 1804. str. 124. (Kylar dle Rulíka skladatel.)

b) Arabské pohádky neb historie. První: Nuredýn. perský princ; druhá: Abulfara kupce podiwní příběhowé na cestách jeho. W Praze 1795. 8.

c) Čarodějnice Megera, aneb okauzlený zámek p. z Jednorozce. 1795. 8. str. 144.

d) Rozličné powidačky k poučení a k obweselení: Pustý ostrow; Rytíř we wězení atd. Krameriusowau práci a nákladem. W Praze 1808. 8. str. 80.

786. Ribrcál, aneb horní duch na Krkonoš-

ských horách. Powidačky ze starých časů w 8. archůw 5 (bez místa a roku). (Špatná orthogr. a podlý jazyk.)

787. Anežka, sicilská králowna, pěkná hist. z někdejších časů, když rytíři pro dosažení slavného jména putowali a přediwé příběhy mīwali. W Praze 1795. 1798. str. 181.

788. Žert a prawda, to jest: welmi pěkné smyšlené utěšené historie a rozprávky w několika stech, kteréž se pro wyrazení myslí a pro zasmání, časem i také pro wybraušení rozumu dobře užíwali mohau. W Praze 1796. 8. jakožto 2. díl k Zrcadlu pošetilostí, str. 246.

789. Příběhowé Telemacha syna Ulyssowa. (Od **JOS. JAWURKA**) 1796. str. 425, II. díl 1797, 8. str. 447. Lepší přeložení jest L. Zieglera 2 díly. I. r. 1814, II. 1815. W Praze prwní díl str. 348, druhý 280.

790. Skalní duchové, aneb prawdiwé příběhy Jiřího, chudého náděnníka, pak nenadále obohaceného barona z Bilenbachu. W Pr. 1798. 8. str. 102.

791. Ferdinand a Kalista, španielská historie, kteráž truchliwé a podiwné příběhy po zemi i po moři wyprawuje. W Praze 1799. 8.

792. Zdeněk ze Zámuku s swými towaryši, aneb rytíři w Blanickém wrchu zawření. Staročeská rozprávka, w Praze 1799, 8. str. 117; po druhé 1818 w Praze.

793. **J. RULÍKA** a) Weselý Kubiček, aneb w horách Kašparských zaklený dudák, historický příběh pro wyrazení myslí sepsaný atd. W Praze 1799. 8.

b) Boženka, weselého Kubička manželka. Wydal ku poctiwosti ušlechtilých děvčat českých atd. W Praze 1799. 8. 1802. 8. u Hrab. děd. str. 71.

794. Zaklínač duchů, aneb podiwné příběhy z austních a pisemních oznámení pilně shromážděné skrze Wawřince Flamenberga. W Hoře Kutné 1799. 8.

795. **J. NEJEDLÉHO** a) Plizenští rytíři, aneb odplata udatnosti. Staročeské podiwné příběhy. W Praze 1799. 8. Změněné poněkud od W. R. Krameriusa 1814. 8. str. 112.

b) Numa Pompilius, z franc. Florianu přel. W Praze 1808. 12.

796. Hrabě Rožmberk, vlastenský rytířský příběh, kterýž se stal w Čechách ku konci švédské války. W Praze 1800. 8. 1810. 8. str. 184.

797. Alonzo a Kora, amerikanský příběh z někdejších časů, když tento čtvrtý díl světa wynalezen byl. W Praze 1800. 8.

798. Harfeník, powídání z předešlých časů, z něm. na českau řeč přeloženo od **F. KRIEGLERA**. Na Horách Kutných 1800. 8.

799. Wěž Mariánky, příběh rytířů. W Praze 1803. 8.

800. Neznámá paní, příběh turecký, aneb mnohé neštěstí táhne za sebou dobrý konec. Z něm. přeloženo 1803. 8. na Horách Kutných u Fr. Korce, 4 archy (páchne němčinou).

801. Atala, neb láska dwau diwochů na paušti, z franc. Chateaubrianda (přel. od J. J.) 1805. 12. str. 144. II. vyd. 1832 u Špinky. III. w 1841 w Šbirce Jung.

802. Tonutí na moři a osudové pana setníka jménem Visud. W Hradci Král. u Fr. Baučka 1808. 8. str. 126. Ty příhody Francauz Viaud, jehož polkaly, r. 1769 do tisku dal; z franc. do němčiny a z němčiny do češtiny přeloženy otrocky, newymlauchenim ani artikuluw.

803. Nowé krátké a dlouhé zboží, neb kratochvilné powídačky pro obweselení mysli a ukrácení času wydané (bez roku a místa) w 8. str. 64. Jsau to některé anekdoty z Vade mecum, w špatné češtině.

804. Starožitné a paměti hodné weselé popsání, aneb ženský kalendář, w kterém jest k nalezení všecko, co jen zcela k zdání hwězdárskému patřiti může. Sepsaný od doktora a učitele umění hwězdárského, Bazališka Panteonolewského (bez místa), 1809. 8. str. 23, pauze žertowný spisek (ze staršího přetištěný).

805. Kramář w pastech a wochličkách obchod wedaucí (od Špisa) z něm. přeloženo. Na Horách Kutných 1811. 8.

806. W. R. KRAMERIUSA a) Ildegert, po nejwětším neštěstí šťastný Angličan, Robinsonada. W Praze 1813 (předělána).

b) Příhody princezky z Pontje, wytažená historie z knihy od paní z Gomec sepsané. W Praze 1813. 8. str. 64.

c) Nowé léto, anebo odplata dobročinnosti; obraz wenkowský. W Hradci Král. u J. Pospíšila 12. 1825. str. 21.

d) Wolení manžela, aneb zewnitřní kráska klame; příkladný příběh pro krásenky české. tamže 1825. 12. str. 21.

e) Polybius, aneb dobrá mysl se neztratí; žertowný příběh pro spanilé Česky. Tamže 1825. 12. str. 48.

f) Potřebné a zbytečné, aneb čím více kdo má, tím po více tauží. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. Tři powídky přel. atd. 8. str. 86. W Praze a Jind. Hradci u J. Landfrasa 1834. (Z Wečerního wyraženi 1831 wyňato.)

807. Španielská rekyně Lenora z Waleska. 1814.

808. Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku. Výborní příkladové wěrnosti, stálosti a udatnosti, od J. ŠMITTA. W Hradci Král. 1814. 8. str. 71.

809. Ladislaw a Eleonora, aneb příběhowé welmi šťastných a blažených, pak po 3 léta welmi nešťastných .. manželů, od J. ŠMITTA. Na Horách Kutných. 8. 1814.

810. Příhody Bianky Kapelly etc. přel. z wlaskeho od FR. BEERA. 12. W Praze 1817. str. 108.

811. Jenowefa, krásný a pohnutelný příběh starožitnosti, w nowé wyprawowán pro wšecky dobré lidi, zwlašt pro matky a dítky, od JOS. HIRADECKÉHO. W Praze 1818. 8. str. 128. Jiné přeložení též knihy wyslo s nápisem: Jenowefa, podiwní příběhowé rozené wéwodkyně z Brabantu a prowdané hraběny z Witězomírowa, od Leop. Wiršinka u Jos. Fetterl. z Wil-denbrunu. 1818. 12. a 1824. 12. str. 156.

812. Záře nad pohanstwem, nebo Wácslaw a Boleslaw; wyobrazení z dáwnnowěkosti wlastenské od JOS. LINDY. W Praze 1818. 8. str. 196 (půwodní).

813. TOM. KUBELKY a) Jitka, hraběna z Toggenburku. Prawdiwý příběh z 12 století. W Praze 1819. 8., po druhé w arcib. impr. 1830 str. 168 w 8.

b) Prawisko (prawidélko), kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel. W Praze 1819. 8. (Z němčiny Heinrich von Eichenfels od Schmidta.)

c) Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, aneb tak witězi ctnost a newinnost. Příběh příkladný a pohnutliwý ze starožitnosti pro mladé i staré. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Král. 1824. 12. str. 172, po druhé opraweno tamž 1846, str. 132.

d) Newin, aneb následky z newědomosti; příběh těšitelný. W Praze 1825 w arcib. tisk. 8. str. 96.

814. JANA HÝBLA a) Mladší Speelhofen, Robinsonada přel. W Jind. Hradci 1819. 8.

b) Nešťastná Zuzanka, aneb strašliwé následky malé, nepatrné poklisky; wšem newinným děwatům k powážení a wystraze wydané. 1819. 8.

c) Rozliční příběhowé k užitečnému a obweselujicímu čtení sebrání. 1819. 8.

d) Poučné a kratochvilné historie o strašidlech, ze spisu pod názwem Rozmanitosti wytažené a znowa do tisku dané. 1820.

e) Obweseleníčko, sněšeno od J. Hýbla a Tom. Kubelky. 1820. 8. (Z kalendářů tolerancí Hýblowých.)

815. Obležení Rošelské z franc. (paní Genlis) přeloženo od JANA ŠTĚPÁNA. W Pisku. 8. 1820, 2 díly w 4 odděleních, I. str. 264, II. str. 294.

816. Seleczeny wydal: Wšelico pro mysli ctné rozweselení. Díl I. w 8. str. 155, w Rožnawě 1820.

817. Sbíрка paměti hodných příhod; swazek I. W Písku 1821. 8. str. 156.

818. Láska a wděčnost svědomí, dva příběhové od Lafontaine. W Praze 1821, od J. W. HÜBNERA a J. LEHKÉHO.

819. Isidor, sedlák Lhotský, ušlechtilý příběh pro lid wenkowský i městský; sepsaný od Josefa Hubra, faráře w Ebersbergu a JOS. MEJSTRÍKEM, děkanem Swětelským w češtinu uведенý. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. I. díl 1821 str. 253. II. díl 1822 str. 302. Druhé, od Fr. Slámy opravené vydání w Praze 1845, nákladem Ant. Veitha, pána w Libochowě, str. 424.

820. J. W. HÜBNERA a) nalezení ostrova Madéry, aneb zkušenost starých jest předce maudřejší, nežli láska mladých srdci. 8. 1821 etc. od A. Lafontaine, w češtinu uведено. W Praze 1822 str. 67 w 8. b) Lehkomyšlnost kleští cestu k neštěstí, prawdiwý příběh, zčeštěný. W Praze 1822. 8. str. 47.

821. JANA JOS. CHARWATA a) Kleona, newěsta jednoho, choti druhého. W Praze w Sommrowské impressi 1823. 12. str. 66. b) Příhody pana Žamputáře, od něho samého wyprawované a sebrané. W Praze 1824, u Mart. Neureutra. 8. str. 50, z něm. Münchenhausen. c) Blahoslaw, aneb kdo svět zkusil, něco wi. 8. w Praze 1824.

822. FR. BOH. TOMSY a) Jaré flaky, aneb příběhové a powidky z dáwných a nynějších wěků. W Hradci Král. 1823. 8. str. 102.

b) Allonso a Alménon, a Karangho a Lelanga, dva příběhové z dáwnowěkosti (přel.), w Hr. Král. 1825. 12. str. 36, u J. Pospíšila.

c) Romantické powidky z minulých i nynějších časů, tamže 1825. 12. str. 212.

d) Klaurenowy powidky, přel. Dílek I. mal. 8. (str. 182 a 10 bez zn.), w Praze u Šollowé wedením J. H. Pospíšila, 1826. — Dílek II. 1827 str. 220. — Dílek III. a IV. 1827 str. 140, 144. — Dílek V. 1827 str. 212. — Dílek VI. 1828 str. 238. — Dílek VII. 1829 str. 153 a 3. — Dílek VIII. 1829 str. 172. — Dílek IX. 1830 str. 224 a 4. — Dílek X. 1830 str. 190.

e) Wystěhowanci do Brasilie, aneb chatrě u Gigitonhonhy, dle Amalie Šepe atd. W Praze u Pospíš. 1830 w 12. (Jiný překlad W. R. KRAMERIUSA.)

f) Hulda, aneb otcůw hřích, matčina kletba. Romantická powídka ze spisů Klaurenowych. W Praze u M. Neureutra, 1831. 12. str. 204.

g) Weselá přástewnice, aneb rozmanité wyprawování čili powidky dle Grimmových báchorek. W Praze a Hr. Král. nákladem Pospíšila. Dílek I. 1832, wel. 18. str. 176. —

Dílek II. 1833 str. 200. — Dílek III. 1835, 16. str. 197. — Dílek IV. 1837 str. 221. — Dílek V. 1838 str. 154. — Dílek VI. 1840 str. 185.

h) Čtenářský poklad pro milowniky zábavných dějin a powěstí z minulých i nynějších dob. Z nejlepších cizích spisů sebral a zčeštil etc. Dílek I. w Praze u Spurného 1840. 8. str. 120. (Metla boží dle Emer. Scaevoly; Lešek a Janiska dle hrab. G. z Loebenu; Skalní kaple dle J. N. Vogla.)

i) Alpští lowci. W Hradci Kr. a w Praze u Posp. 1840, 12. str. 63.

k) Swatawa a Wojmil, nebo panenské wězení na Hrubé Skále. Starožitná vlastenská powěst od etc., w 8., w Praze w české expedici 1831.

l) Wiz keř Dcero má a daufej! aneb Anna Mladějowská a Bohuslaw Turowic. Půwodně dle starobylé powěsti od etc., 8. w české expedici 1832.

m) Robinson Lerchenfeldský, aneb podiwní osudové a události Šeb. Ganthöfra, rozeného Widenčana, na jeho cestách etc. Dwa díly, w češtinu uwedl etc. W Praze u J. Jeřábka 1831. 8. str. 69 a 120.

723. Ctnost wede k prawému štěstí, aneb krásu přewyšuje ctnost. Oprawdiwý příběh k ušlechtění a obweselení srdce, wydaný od MATĚJE DOMINIKA MATĚKY etc. W Praze u Jos. Fetterl. z Wildenb. 1824, str. 91 w 8.

824. JAN JINDŘ. MAREK. a) Konwalinky aneb sbírka půwodních romantických powídek z starobylých i nowějších časů. Sw. I. w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé. 8. str. 131. Sw. II. tamže 1826 str. 112. b) Zábawné spisy Jana z Hvězdy, kdež přicházejí:

α) Jarohněw z Hrádku. Novela z časů Jiřího Poděbradského. Sw. I. w Praze u Jar. Pospíšila 1843 str. 168. mal. 8. Sw. II. str. 144. Sw. III. str. 172 (Porow. Kwěty 1844. str. 108. a 1843. Now. 73.)

β) Mastičkář, powídka z časů Jind. Korutanského, w Praze u Jar. Posp. 1845. Sw. I. str. 152. Sw. II. str. 155. [Pos. Kwět. 1845. str. 156.]

γ) Známosti z prájedzu. Harfenice: dvě nowely z časů nowějších, w Praze u Jar. Pospíš. 1845. str. 168.

δ) Drobné powidky sw. I. w Praze u Posp. 1846. str. 155. [Zábawných spisů sw. IX.]

825. WÁC. SW. NOWOTNÝ. Obět, powídka z dáwnowěkosti české, w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé, mal 16. str. 108.

826. J. P. SUŠICKÝ. a) Šlepěje lwowí aneb následky žárlivosti. Wýchodní wyprawo-

wání. W Hradci Král. 1825. u Pospíšila. w. 12. str. 22.

b) Wychowanec lásky, hyšpanská nowotinka (novella), tamže 1825. 12. str. 36.

827. J. M. LUDWIK. a) Wěrná ryzka aneb stálost lásky. Dárek krásenkám českým atd. W Hradci Král. 1825.

b) Romulus, první král Římský od Lafontaina, tamž 1826. Dwa swazky w 8. str. 189 a 204.

828. JAN B. WLADYKA. Hyacinty. W Hradci Král. u Pospíš. 1825. 16. str. 76.

829. Morawské powidky, aneb sedm přepodivných obrazů Sw. Cyrilla, w Praze arcib. tisk. 1825. w 12.

830. ANT. ALEX. ŠWIHLÍK. a) Jan Bohomysl, původní powídka, w Praze u A. Straširypky 1825. 8.

b) Edmund a Bělínka, původní mravná powídka, w Praze u J. Pospíš. 1832. 8. str. 144. a obrázek.

c) Albina, původní powídka s obrázkem w 8.

d) Slawibor aneb podvrženec. Původní rytířská mravná powídka 8. str. 128. 1842 (?)

e) Marcel, pautník z XIX století. Původní powídka, w Praze 1843. u A. Špinkowé. 8.

f) Nalezenec. Powídka. Díl I. w Praze u A. Špinkowé, wedením J. Malého. 1844.

g) Helena z Jilowí, půw. mravná powídka, w Praze u W. Špinky 1841. 8. str. 160.

831. FR. B. WEWERKA. a) Šťastný osud prw nešťastné princezky. W Hradci Král. u Posp. 1825. w 12.

b) Powídatky pro ukřácení chvíle, tamže 1829 8. str. 52.

832. Edwarda Angličana znamenité příběhy, jak na moři tak i na zemi. W Trnawě Joh. Kr. Jelinek 1826. 12.

833. MARIA ANTONIA. a) Serafka. Dárek dcerkám městským, od Dobrowlastky. 12. str. 121, w Praze arc. tisk. 1826, po druhé 1832.

b) Myrrhový wěneček, aneb: Utrpením přichází se k blaženosti. W Hradci Král. 1828 u Pospíš. 8. str. 130.

c) Keř rozmarinový ze stínu do veřejné zahrady přesazený. W Praze arcib. tisk. 1830. 8. str. 140. (Posud. Čas. theol. 1830. str. 622 od Winařického.)

834. Sbirka powídek zábavných od C. F. Van der Velde. Díl I. Jarwod a Zlatohvězd. přel. Jos. Trebický (Chmela), w Praze 1827 u Jos. Fetterlowé. 12. str. část I. 168, část II. 166. — Díl III. 1828 str. 143. Quido. Čarownice Hiorba, přel. Jos. Hollmann. — Díl IV. 1829 str. 192. Johanita přel. Wetešník. — Díl V. 1830 str. 164. Diwadlo z ochoty, přel. A. Marek. — Díl VI. 1832. str. 222. Diwěti

boj, přel. Kamenický (Wacek). — Díl VII. 1832 str. 160. Bitwa s Tatary, přel. J. Šolc. Gunima, Opanování Mexika, w Praze u A. Špinkowé (1843). —

835. FR. ČELAKOWSKÝ. Panna jezerní, báseň (roman) w 6 zpěwích, z angl. Waltera Skota, w Praze u Pospíš. 1828. 12. str. 192.

836. MAGD. DOBROM. RETTIGOWÁ. a) Příběhowé pro dcery české a morawské, přel. z Kocebue, w Praze a Hradci Král. nákl. Pospíš. 1828 8. str. 104.

b) Jaroslav a Terinka, w Jičíně u Kastránka 1841. 12. str. 36.

c) Koš, masopustní žert, w Hr. Král. u Posp. 1846. str. 42.

837. J. M. POHOŘELÝ. a) Jarošin a Swatawa. Powídka z minulých časů. W Praze 1828 w Šollowé impr. 16. str. 20.

b) Jaronka, kněžna Kokořinská, w Litomyšli u Turečka 1830. 8. str. 56.

c) Jarbor a Miloslawa, w Hradci Král. u Pospíš. 1831. 12. str. 48.

838. Téhož. Jeskyně, neb příběhy hrabat Sokolowských, pro rodiče a dítky jejich. Z něm. (Beatus-Höhle) přel. atd. w Praze u K. Jeřábka. 1836. 8. str. 306.

839. Zábavné čtení, sebrané z výbornějších cizojazyčných spisowatelů. Díl I—III. w Jičíně u Kastránka 1829. 12. str. 192. 184. 200. Florianowy Novelly přel. F. J. HOLLMANN. — Díl IV. 1830. str. 172 a 9 listů přímětků. Alžběta, aneb Wypovězenci Sibiršti, z franc. přel. F. WETEŠNÍK. — Díl V. 1841. str. 136. Obrazy Kawkaské čili popsání mravů a obyčejů, atd. w příběhu Mulla-Nur, z rusk. přel. F. ŠÍR. — Díl VI. 1842. str. 83. Powěsti we všelikých krajinách atd. z něm. přel. F. ŠÍR. (Posud. Kwěty 1841. 29. 81.)

840. FR. XAV. POHL. Příhody a cesty Martina Engelbrechta, z něm. přel. 8: w Litomyšli u J. Turečka. 1829. Podruhé 1837.

841. JOS. K. TYL. (Miroslaw Kutnohorský) a) Statný Beneda, aneb založení proboštství Wyšehradského. Historická powídka z XI stol. W Litomyšli u J. Turečka. 1830. 8. str. 110. [Srow. Č. Wěla 1837. 189.]

b) Běda lhářům, aneb kuchtík biskupa Welchradského, od J. K. T., w Praze 1840 u J. Posp. 8. str. 75.

c) Kníže dábel. Romantická powídka, vzdělaná od atd. W Praze a w Hrad. Kr. u J. Posp. 1842. 8. str. 104.

d) Masopust. Kukátko postawené w hluku a tísni Pražského žiwota (dle Kwětů 1839). W Praze 1844. u J. Posp. str. 32.

e) Poslední Čech. Novella. W Praze 1844, tiskem Jar. Pospíš., nákl. Calveaského knihku-

pectví. 2 swazky 1844. vel. 12. str. 242 a 198. (Udělena mu pocta od Matice české. (Posud. Wšel. 1845, str. 211. 228. 232.)

f) Sebrané spisy atd. Kusy mého srdce, w Praze w arcib. impr. w 12. Díl I. 1844. str. 381. [Hudební dobrodruzi. Alchemista. České granáty. Láska básnikowa. Pomněnky z Roztěže. Wlast a matka. — Díl II. 1844. str. 387. Starý Tomáš. Láska wlastenky. Láska wlastencowa. Pro jediné slovo. Praha. Procházka po wúkolí Pražském. — Díl III. 1844. — str. 283. Rozzina Ruthardowa. — Díl IV. 1844. Paut českých umělců.

g) Dwa bratři, aneb český jazyk moje škoda, w Praze 1846. 8. str. 201 (z Kwětů 1845).

842. **KAR. KYSELO.** Swět a činění, čili obweselující a srdce lidská šlechtící rozmluwy a wyprawování. Sw. I, w 12. str. 132, w Praze arcib. tisk. 1830.

843. **J. W. SOMMER.** a) Zábavné powídky obsahu ponaučného i rozmanitého, přel. z něm. (Wyňatek z Jindy a nyní). W Praze u Pospíš. 1830. 12. str. 46.

b) Sáček s penězi, od F. Nelka. W Praze u Anny Špinkové 1843.

c) Wojtěch Stražil, aneb po třech létech u sosnowého kříže. Romantická powídka od F. J. Hofmanna, w Praze 1844. u A. Špinkové 12. str. 56.

d) Keř růžový. Powídka pro kwětauci wěk od Chr. Šmida, přel. z něm. atd. w Praze u W. Špinky 1841. 12. str. 63. Opět 1846 u Karla Vetterle.

e) Černý Janoš, aneb tajná sklepení Benátská. Historický obraz z první polowice XVI stol. Dle Jind. Waldena, w Praze 1844. u A. Špinkové str. 147 w 12.

844. **SAM. GODRA.** Zlatowič. Příběh z nynějších časů. W Skalici u Fr. Škarničla. 1830.

845. **ANT. PROKOP KUBIŠTA.** Šlechtná pomsta. Dvě nestejně sestry, aneb sličnost není pravé štěstí. Dvě powídky pro šlechtňau mládež od Amalie Šope. W Praze a Hrad. Kr. u J. Pospíš. 1831. 18. str. 54 a obrázek.

846. **FR. TRNKA.** a) Společník wěrný. Kniha pro jasný rozum, dobré srdce a čistau mysl. Sebráním a sepsáním atd. W Brně u J. Gastla. 1831. 8. str. 164.

b) Powidač a wykladač. Knižka ponaučná i zábavná w prospěch mladým i starým, sprostým i důstojným osobám. Sepsal atd. Část I. W Holomauci 1833. 12. str. 47.

847. **JOS. KAUN.** a) Blahorod, aneb dobročinnost přináší auroky. 1831, w Hradci Kr. u J. Pospíš. z něm. C. Weissfloga. Ten samý spis přel. též **J. KALIČKA** w Čáslawi u Reinharta 1832. 8.

b) Čiň právě! aneb ctnost toliko blaží, w Hradci Král. 1816. tiskem a nákl. J. H. Posp. 12. str. 120.

848. **JAROSL. POSPÍŠIL.** a) Tré powídek zábavných i naučných dle Glace a Houwalda, w Praze 1831. vel. 12. str. 72.

b) Timoteus a Filemon, powídka křesťanských dvojčat, od K. Šmida (spisůw jeho sw. 4.).

c) Josafat, syn krále indického. Příběh ze starověkosti křesťanské od spisowatele Genowefy (Šmida). W Hradci Král. 1840. str. 120.

d) Wečer před swatbau. Dárek newěstám ze Zschokke (wyňatek z Kwětů) 1842 str. 20.

e) Dvě Marie. Prawdiwá powídka dle F. Jakobsa. W Praze 1842, str. 134 w 12.

f) Ušlechtilá Pawlinka, aneb prawá ctnost všude štěstí dojde. 1834. II. wyd. w Hradci Kr. 1844, str. 79 w 12. (z časop. něm. der Sammler).

849. Slowanka. Sbíрка národních powěstí, wydaná **FRANTAU** a **TOMÍČKEM** w Praze 1833, Sommrowská tisk. 8. str. 112.

850. **FERD. SELECZÉNY.** Wšelico pro myslí ctné rozweselení. Díl I. (Kal. Fejerp. 1834).

851. **JOS. FR. KOCIAN.** Učedník a učitel w jedné osobě, aneb člověk w bídném snu na tomto pomíjejícím swětě atd. 8. (str. 235). W Táb. a Jindř. Hradci u Al. Landfrasa, 1834.

852. **M. Dr. RETTIG** a) Narcisky. Sbíрка historického i mravného obweselení k ponaučení a obweselení. W Praze u Pospíš. 1834, 18. str. 153 s obrázkem.

b) Kwití májové, dcerkám českým a moravským podáno od etc. W Litomyšli u J. Turečka 1835. 12. str. 39.

853. **J. MALÝ.** a) Biblioteka zábavného čtení (pěti *J. Malého*). Swaz. I. w Praze u W. Špinky 1835, 12. str. 132. (Dívka Malinská z Bulwera; Rip von Winkle, z Irvinga. Dívčí hrdinnost, z Wilsona. Bratři, z Bulwera. (Z angl. přel. J. Malý.) — Swazek II. 1835 str. 150. (Příserný ženich, z Irvinga. Upír, z Byrona přel. Malý; Náměluwy, z Zschokke přel. W. Filipek.) — Swazek III. 1836 str. 180. (Leone Leoni, z franc. p. Dudevantové čili G. Sand.) — Swazek IV. 1836 str. 123 a 3 bez znamení. (Kwintin Messis od Karoliny Pichlerové, přel. Jar. Pospíšil. Láska a šilenost, z wíasek. přel. Ant. baron z Leuchtenberka.) — Swazek V. 1837 str. 156. (Aninka Delarbrowa z V. Irvinga přel. J. Malý. Slowané, čili oswožování Arkony, od Bulharina, z rusk. přel. A. Hängsgrig. Předsudek, od Senkowského, z rusk. přel. Sl. Tomíček.) — Swazek VI. 1837 str. 144. (Poklad, půw. powídka. Královský wězeň, historický obraz, z maďars. přel. J. Procházka. Poslední Abencerag, z Chateaubrianda od A. Hans-

girga.) — Swazek VII., VIII., IX., 1837 stran 154, 120, 134. (Alhambra od Irvinga, přel. Malý.) — Swazek X. 1838 str. 156. (Klechdy, powěsti lidu polského a rusinsk., přel. Malý.) — Swazek XI. 1838 str. 124. (Známosti z průjezdu, půw. od Jindř. Marka. Stanislav a Aninka, z pols. přel. W. S. Štulc. Dodatek ku Klechdám.) — Swazek XII. 1838 (Národní české pohádky a powěsti, sebral a vzdělal Jak. Malý.) — Swazek XIII. 1840 str. 148. [Láska vystěhovanců, z Zschokke, přel. W. Filipek. Neznámý, dle Bulharina od Pet. M. Weselského.) — Swazek XIV. 1840 str. 139. (Eliezer a Neftali. Dobytí Jericha. Novelly od Floriany, z franc. přel. Prokop Ondrák.) — Swazek XV. 1842 str. 150. (Tri lodi, z angl. kapitána Maryata přel. Malý. Chýše indická, z franc. Bernardina de S. Pierre přel. K. Pichler.) — Swazek XVI.—XXII. 1842—1844. Zasnoubenci, z wlask. Al. Manzoni přel. P. Ondrák. — (Tež biblioteky.)

b) Nový běh, swazek I. w Praze 1845. nákladem knihk. Kronbergra a Řivnáče, 8. str. 132. (Wýpisky z denníka lékaře od Samuela Warrena: Příprava pro parlament. Sauboj. Předtucha. Smrt při strojném stolku. Obrácená hlava. Smrt boháče a žebráka. Hřbitovní řízení. Kupec a jeho žena.) — Swazek II. str. 144. (Kupadlo. Plivník. Kozáci w Cařihradě.) — Swazek III. str. 146. (Wýpisky z denníka lékaře etc. II. swaz.: Kupcůw pisař atd.; pos. Kwěty 1844, 564). — Swazek IV. str. 129. (Můj bratr Arthur, podlé danského H. C. Andersem wolně vzděláno od B. S. K.; pos. Wčela 1845 str. 204.) — Swazek V. str. 134. (Ruská směs: Koník hrbaunec dle P. Jeršowa, wolně vzdělána. Nos, z M. Gogola od H. Borowského [Hawlička]. Rusý wrkoč od Pogodina, přel. M. Bačkora. Dědek kauzedník, z Pogodina přel. M. Bačkora. Staroswětská šlechta, z M. Gogola přel. Borowský.) — Swazek VI. 1846 str. 130. (Wýpisky z denníka lékaře sw. III.: Matka a syn. Přiserný pes atd.). — Swazek VII. 1847. Michal Čarnišenko, aneb Malá Rus před 80 léty od Petra Kuleše, z rušt. přel. Kristian Stefan, část 1. str. 139. — Swazek VIII. část 2. r. 1847 str. 161.

c) Sebrané báchorky a powěsti národní. Sw. I. w Praze u J. Pospíš. 1845, 16. str. 95. — Sw. II. str. 104 s obrázky. — Sw. III. 1845 str. 101.

854. J. WÁWRA (Lomnický). a) Ovoce dobročinnosti. Dvě zábavné powidky dle něm. (Zschokke) sepsané etc. 12. (str. 16 a 156 s obrázkem), w Praze tiskem J. Pospíš. 1835. (Díra w rukávu. Něco z denníku chudého pastora z Wiltšhiru.) Druhé vydání 1845 tamž,

str. 168. Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Fil. Korbera, 1845 w Hradci Král.

855. PROK. ONDRÁK. Pawel a Virginia, dle Bernardina de Saint Pierre, z franc. etc. W Praze 1836 arcib. tisk., w 16. str. 168. (Pos. Kwěty 1839, příl. 65). Florinka, powidka z něm. přel. od K. L. (z Kwětů 1836), str. 34.

856. BOŘ. TROJAN. a) Wina lásky, půwodní powidka z nejnovějších časů etc., w Praze u J. Pospíšila 1837, 12. str. 150 a 2.

b) Mrtvý host, powidka z novějších časů od Zschokke, 1837 tamže, 12. str. 152.

857. BOJISL. PICHL. Cervantesowy novelly ze španielsk. přel. W Praze 1838, 8. str. 138, u Pospíšila. Díl II. 1838 str. 130.

858. J. P. DEWÍTSKÝ. Powidky kwětaucimu stáři wěnowané, dle Christ. Šmida etc. W Praze 1838 tiskem Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

b) Josafat, syn krále indického atd. 1840, 12. str. 168. (Porow. přeložení od J. Pospíšila t. r.)

859. JIRSÍK. Bohumil. (Do něm. přel. w Linci, wiz Kwěty 1838 příl. str. 15.)

860. DALIBOR KOPECKÝ. Powěsti z nové romantiky, wolně vzdělal atd. W Praze 1839, nákladem Neureutra, 12. str. 132.

861. A. HANSGIRG. Příhody franc. wychowatele w Rusích. Z rušt. Thad. Bulgarina přel. etc. W Praze 1839 u Wacsl. Špinky. 8. str. 84. (Pos. Kwěty 1840 příl. str. 92 od Sabiny.)

862. JOS. PROCHÁZKA. Poslední konsul Kafský. Powidka dle tatarských powěstí. Z rusk. přel. etc. W Praze u Posp. 1840, 12. str. 124.

863. W. FILÍPEK. a) Kazatel Wakefieldský. Powidka jím samým wyprawovaná. Sepsal Olivier Goldsmith. přel. z angl. atd. W Praze 1842 u Neureutra. 12. str. 287.

b) Psaní z Ilandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochwilné čtení atd. W Praze a Hrad. Kr. 1841. 12. str. 142 (z něm.)

864. Mlýnářowa Liduška, čili: Mlýnáři, mne zebe. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 15.

865. Wšem hlava dolů, aneb Brunswík a jeho lew. W nowém vzdělání. W Praze 1841. u Jana Spurného.

866. FR. W. NOWOTNÝ. Česká láska, historická powidka. W Praze a Hrad. Kr. u Posp. 1841. 12. str. 144.

867. Radislav a Blanka, aneb okauzená lile. W Praze u J. Spurného. 1841. 8. str. 27.

868. Milada a Jindřich, aneb němý ochránce. [Nowě vzděláno]. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 38.

869. Zlaté prsteny, to jest: Powidka o dwau

ztracených princešek. W Praze u J. Spurného 1841.

870. Dvanáct na jednoho, aneb Stojmír, veliký hrdina [w nowém wzdělání.] W Praze u J. Spurného 1841. 8. str. 12.

871. JOS. ZIMMERMANN (lokalista w Stodůlkách). a) Ztracený syn. Powídka z dob 30leté wojny. Na výstrahu dospělejší mládeži a přátelům jejím wyprawovaná, přel. z něm. W Praze a Hrad. Kr. 1841. u Posp. 12. str. 200. b) Růže Římská anebo: Cti otce a matku atd. w Praze 1846. 12. str. 179.

872. J. PETERA. Němá láska; powěst národní od J. A. Musaeusa, přel. z něm. etc. W Praze u J. Spurného 1841, 12. str. 114.

873. PETR MIL. WESELSKÝ. a) Ráinoldowy osudy, aneb: Diwné jsau cesty prozřetelnosti boží. Powídka pro rodiče a dítky, z doby 30leté wálky, z něm. etc. W Praze 1842 12. str. 202.

b) Čarodějnice, aneb: Bůh dopustí, ale nepustí. Powídka pro rodiče a mládež, wzdělal (dle něm.) etc. W Praze nákl. Neureutra 1844 12. str. 250.

874. JOS. BAČKORA. Iwan Wyzihýn. Powídka zábavná a poučná od Thad. Bulgarina z rušt. přel. W Praze arc. tisk. 1842, wel. 12. část I. str. 152, II. 148, III. 140, IV. 177.

875. FR. RUBEŠ. a) Pan amanuensis na wenku, aneb putování za nowellau. W Praze 1842 nákl. J. Spurného. 8. str. 105. II. vydání 1845 tamže.

b) Harfenice. Obrázky ze života. W Praze nákl. M. Neureutra, 1844. (Posud. Kwět. 1844, str. 500.)

876. VINC. EM. LIBANSKÝ. a) Karbaník Latour. Powídka pro každý wěk, zvláště pro mládež dospělejší. W Čáslawi tisk. W. Wáši 1843, w 8.

b) Wypovězenec. Powídka z franc. wálky (z něm.). W Chrudími 1844.

c) Jen ctností docházíme štěstí. Dle Ehrenberga. W Čáslawi 1844 nákl. W. Wáši, 12. str. 48.

877. FR. MAŠEK. Příběhy a obrazy z cizích dílů swěta, sepsané a wzdělané etc. (Z Kwětů 1843) str. 56.

878. M. MIKŠÍČEK. a) Sbírka powěstí morawských a slezských. W Brně tiskem Fr. Gastla. Swazek I. 1843, 12. str. 91. — Swazek II. 1844, str. 109. — Swazek III. str. 105. — Swazek IV. 1845, str. 123. W Holomauci nákladem knihkupce Eduarda Hölzla.

b) Národní báchorky. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera kněhkupce, 1845. Swaz. I. 12. str. 116. — Swaz. II. str. 108.

879. Pomněnky na rok 1843, w Praze u J.

Pospíšila, rytiny od Wácl. Merklasa, w 32. str. 44.

880. F. J. DOBICER. Kamžíkostřelci, aneb císař Max. na stráni Martinské, přel. W Praze 1843, nákladem W. Medaua.

881. JOACHIM JINDRA. Adelaida císařowna. Příběh prawdiwý. W Praze 1843, nákl. M. Neureutra, 12.

882. M. FIALKA. a) Oliwier Twist, aneb mladictví sirotka; z angl. C. Dickensa zčeštil etc. W Praze u J. Pospíš. Díl I. 1843, nízký 8. str. 478. Díl II. 1844, str. 460.

b) Štědrý wečer; wánoční powídka o strašidlech od C. Dickensa (Boza), přel. etc. W Praze 1846 u Posp., str. 143.

c) Zwony; noworoční powídka o strašidlech, z angl. Boza, 1847 str. 148.

883. JOS. PEČÍRKA. Bibliotéka poučných i zábavných spisů pro mladý i dospělý wěk. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera (tisk w Praze arcib. impr.). Číslo I. 1844: Swěták z Krkonoš, powídka pro křest. rodiny, od katol. duchowního sepsaná a dle něm. wzdělaná od etc. str. 124 w 8. Posud. Kwět. 1844 str. 164. — Číslo II. Wystěhowanci do Ameriky; powídka od G. Nierice, přel. z něm. etc., str. 156. — Číslo III. Jan Poctiwa, dle angl. románu a něm. powídky etc., str. 132. — Číslo IV. Materská láska a bratrská wěrnost, aneb nebezpečenství welikého města, od G. Nierice, str. 131. — Číslo V. 1845: Žiwot a příběhy dwau wěznů w káznici, aneb jak zaseješ, tak sklidiš; we franc. jazyku sepsané od L. B. de Jussieu, od Pařížské akademie první cenou obdařená powídka etc., str. 144. — Číslo VI. a VII. 1845: Námořník, aneb pamětihodné příhody mladíka auskočně na loď indickau prodaného. Sw. I. str. 166; sw. II. 168. — Číslo VIII. Chudý básník a hausle, aneb co bůh činí, dobře činí; od Nierice etc., str. 131. — Číslo IX. Šlechtný učitel, aneb co nechcete, aby wám jiní činili, nečiňte jim; od G. Nierice, str. 138. — Číslo X. Pustý zámek, aneb zázračné cesty řízení božtého; od G. Nierice, str. 124. — Číslo XI. Jan Gutenberg, wynálezce knihtiskařství, dle G. Nierice. W Znojmě 1846 (arcib. tisk.) w 12. str. 126. — Číslo XII. Putování do Afriky, aneb obět lásky dětinské, od F. H. Siedera, přeložena od etc. W Znojmě nákl. Fourniera, 1846 str. 155.

884. Čerwená suknička; z pols. přel. F. J. w Praze u Anny Špinkové 1844.

885. Podíwné příhody pana Prášila (dle něm. Münchhausena) s 5 obrázky. W Praze u Posp. Díl I. 1844, str. 84 w 12.

886. Mistr Laukotský a jeho towaryšowé, aneb kam weđe hra; powídka ze řemeslnického

života dle Fr. Bertrama, s 14 obrazy v dřevě řezanými. W Znojmě nákl. Fourniera 1847, 12. str. 106.

887. WÁCSL. ŠPINKA. Puritáni, romantická povídka od Walt. Skotta, přel. etc. W Praze u Anny Špinkové 1843, str. 374, vel. 12.

888. BOŽISLAWA (FRANTIŠKA SWOBODOWNA). Lucie, povídka z franc. Mme. Charles Reybaud. W Praze u J. Spurn. 1843. (Pos. Kwět. Now. 1843 str. 5.)

889. J. E. WOCEL. a) Poslední Orebta; obraz historický. W Praze u J. Posp. 1843, 16. str. 48 (z Kwětů 1837, posudek Now. Kwět. 1843 str. 83).

b) Hlapišci (z Kwětů 1837), 1846 u Posp. 16. str. 116.

890. BOHUSLAW LUKAŠ. Malý weneček ze šesti powídek uwitý. W Čáslawi 1844, we Wašowě knihkup.

891. P. JOS. EHRENBERGER. a) Původní vlastenské povídky, powěsti a báchorky, w Praze 1844 u J. Pospiš. Sw. I. str. 77. Sw. II. str. 75. (Posudek Kwět. 1844 str. 228, 394, a 1845 str. 319.) Sw. III. str. 86. Sw. IV. 1846 str. 74.

b) Ostruha krále Jana; čili založení kostela na Liboborku, původní povídka; w Praze u J. Posp. 1845 str. 96 w 12. (Posud. Wčel. 1845 str. 268.)

892. J. PŘÍBRAMSKÝ (ŠKODA). Ženská lest; směšná povídka. (Z Kwětů 1839) 1844.

893. AL. ČEPELÁK. Černý Bedřich od Karoliny Pichlerové, z něm. W Praze u Pospišila 1844.

894. Bibliotéka vybraných romanů jinojazyčných. Díl I.—III. w Znojmě 1844, nákladem E. J. Fourniera. Karoliny Pichlerové Švédové w Praze, swaz. I. str. 159 w 8. Sw. II. 141. Sw. III. 136, přel. JOS. PEČÍRKA.

Díl IV.—VI. E. L. Bulwera Noe a jitra, přel. KL. W. PŮNER. Sw. I. 1845 str. 158. II. str. 138. III. 146. IV. a V. 170.

895. K. L. Florinka, w Praze 1844, 8. str. 34.

896. ŘEZNÍČEK. Plawba Berezinská z franc., w Praze 1844 w 8., str. 68.

897. KAREL SABINA (Sabinský). a) Obrazy XIV a XV věku; obraz I. 1844, nízký 8. str. 212: Kat krále Wácslawa atd., vydáním Fr. E. Sandtnera, s obrázky. — Obraz II. 1844: Schůzka na Karlově Týně, str. 449. — Obraz III. 1844 str. 88: Lásky žalosti a blahosti.

b) Powídky, powěsti, obrazy a novelly. Swazek I. w Praze 1845, 8. str. 111, u Spurného. Swaz. II. 1845 str. 113. (Pos. Kwěty 1845 str. 112.)

c) Hrobník, novella (z Kwětů 1837), str. 196, w 16.

898. P. CHOCHOLAUŠEK (alias Sedlecký).

a) Templáři w Čechách, historický román we 3 dílech, původně vzdělán od etc., w Praze tiskem M. Landaua, 8. (Posud. od Malého, Wčela 1844 str. 108.)

b) Černohorci, původní dějepisná powěst z nejnovějších časů (z Kwětů 1843), str. 36.

c) Trawič, novella z nejnovějších událostí Španielska. W Praze 1844 u Pospišila, str. 51 w 8.

d) Ilia, výjwy z turecko-slowanských zemí. W Praze 1846 (z Kwětů) u Posp., 8. str. 30.

e) Drak Notjaiský, powěst z bojů srbských. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 41 (z Kwětů).

f) Jiřina, powídka z časů Jindřicha Korutana, od etc., w Praze u J. Pospišila 1846, 12. str. 407.

g) Palceřík, dějepisná powěst z dob Otakara II (z Kwětů přel.), w Praze u J. Posp., 8. str. 202.

h) Kocaurkow, čili pamětnosti města Kocaurkova a obywatelů jeho; sbírané a pro obveselení weselých i mrzutých na světlo vydané. Swazek I. 1846.

899. BOŽENA NĚMCOWÁ. Národní báchorky a powěsti. W Praze u J. Posp. Sw. I. 1845 str. 132. 16. — Sw. II. str. 130 (pos. Kwěty 1845 str. 344, Wčela 1845 str. 252). — Sw. III. 1846 str. 128. — Sw. IV. 1846 str. 128. — Sw. V. 1846 str. 127.

900. CHRIST. ŠTEFAN. Powídky Fr. Soave pro mládež dospělejší, z wlsk. přel. Sw. I. w Praze 1845 u J. Posp., 8. str. 159. Sw. II. 1846 str. 134.

901. Janka Rimanského Slovenských Powěstí, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1845.

902. Noc Filipojakubská, powídka z něm. přel. od L. P. W Praze 1845 u J. Pospišila, str. 48 w 8.

903. J. MIL. HURBAN. Swatoplukowci, anebo pád říše welkomorawské. Obrazy, ohlasy z posledních dob sláwy slowenské (z Kwětů 1844). W Praze u Posp. 1845, 8. str. 135.

904. ANT. BED. ŠENK. Morawský wykladatel, ponaučný i kratochwilný spis pro wenkowský lid. Díl I. w Holomauci 1845, 4. str. 32.

905. JOS. KŘIČENSKÝ. Láska a hřích, powídka. Fraška w novelle a novella we frašce, od etc., w Praze 1846, tisk Karla Vetterla, str. 160.

906. W. PŮNER. Wíra, wlast a láska; powídka z časů poslední tureckořecké wálky, od A. z Tromlitze přel. W Praze, sw. I. w Pisku 1846 str. 202.

907. K. W. ZAP. M. Gógola zábavné spisy. Sw. I. Taras Bulba, powěst kozácká, přel. v Praze 1846 u Posp. wel. 12. str. 144. Sw. II. Kterak se rozhněvali p. Matauš s p. Matějem, přel. H. Borowský.

908. [Tomášek, prof. ?]. Obchodníci, powídka z nových časů od Činorada Wěrného. W Lewoti u J. Werthmüllera 1846, 8. l. sw. str. 99.

909. Slovenské povesti. Vidau a usporjadau Janko Rimavský. Zvazek I. 1846 w Levoti. 8. stran XIV a 137.

910. Zpovědník. Wyprawování dle Bartol. Maurice od J. N. LHOTY. W Jičíně 1846, 8. str. 42, u Fr. Kastránka.

911. Rozličné příběhy, sebrané pro mládež odrostlejší, též dospělé atd. W Pisku nákladem W. Vetterla 1846, 16. str. 119.

912. M. FIALKA. Zwonky, noworoční powídka o strašidlech. Z anglického Boza (Karla Dickensa). W Praze u J. Pospíšila 1847, 16. str. 148.

913. W časopisech a) W Rozmanitostech nalézá se na 66 powídek nejvíce z něm. přeložených, pak menší rozprávky neb anekdoty (13), hry w zástawy, wtipné rozprávky a průpovědi, mravná naučení, kunštowné (umělé) kausky etc.

b) W Hlasateli 51 powídek nejvíce přeložených, mezi nimiž (z fran. Florian a Marmontela a j.), rozličné anekdoty, rozmlauwání mezi mrtvými (W. Nejed.), hra w šachy a j. Wúbec všeccky podobné sbírky na welikém díle powídky menší nejvíce owšem z něm. přeložené obsahují.

c) Květy. J. B. Missionář. 1841, 28.

A. J. Beck. Anekdoty z historie Rožmberské. sdělené od atd. 1844, č. 39—41.

Bohdan. Cesta k slunci. 1845, č. 25.

Boskowský. Lidské srdce, humoristické čtení 1845, č. 100.

J. Burgerstein. Pomněnky ze života mlad. právníka 1846.

M. Dr. Čejka. a) Dítě a lew. Novella dle Göthe 1844, č. 117. b) Chudoba, obraz ze života Pařížského dle E. Sue-a. 1844, č. 51.

M. Černý. Jan Wyhowský, z pol. 1846.

Fr. D. Trýsnělec. 1844, č. 82. — Následek sňatku. č. 94. — Ze života Napoleonowa na ostrowě Ileně. Powídka. č. 123.

Fr. Daucha. a) Spánek, z Herdera. 1839, str. 215. b) Něco víc. 222.

K. D. Nenadálý osvoboditel. 1841, 51.

Dunder. Pan Siemaš, dle Jašowského (z pols.) 1842, č. 41.

Jos. Ehrenberger. a) Hrob Sasikůw, půwodní powídka. 1839, 249. b) Půl zlatého prsténku. 1840, 9. Dwa příběhy z našich časů, od F. 1844, č. 148.

M. Fialka. a) Trewčuk. 1839, str. 277. b) Dýmka. z pols. 1840, 272. c) Jan Jiří Hubner. 1842, č. 59—60.

W. F. a) Královský neduh. 1841, 22. b) Nenadálý krajan. 1843, č. 74.

W. Filipek. a) Šilená, z něm. 1838, 23. b) Postní zpomínky na masopust. 97. Půwodní powídka. c) Lichváří. 233. přel. z něm. d) Laupežník Kara Aly. 241. e) Begler-Begůw syn. 371. f) Žháří, z něm. 1839, 313—9) g) Swatební dar. 1840, 305, z něm.

k) Čerwený rak s modrau korunkau. 329. j) Žalník. 1841, 32.

H—k. Šasek. 1842, č. 29.

Hanuš. Osadník parauarebský. 1841, 8.

J. F. Holub. Smrt Johanny Grayowé. 1841, 17.

Mil. J. Hurban. Swatoplukowci, aneb: Pád říše Welko-Morawské. 1844, č. 91 atd. Též o sobě tištěno.

Prok. Chocholašek. a) Černohorci. 1843, č. 94.

b) Trawič. č. 98. c) Dcera Ottakarowa, dějepisná powěst. 1844, č. 1. d) Dogareska. Powídka z dějů Benátských č. 37. e) Kdy se může s paní mluwiti? Capricio ze života. 1845, str. 77. f) Palceřík, dějepisná powěst z dob Otakara II. 1846, též o sobě tištěno 1847, 8. str. 202.

—j— (Filipek) a) Swobodný manžel, z něm. 1839, 113.

b) Zlý saused. 158. c) Všech devět. 271. d) Wěrný ženich. 1841, 4. e) Domáci práwo Černohorců. 11. W. Jachim. Duch králowny Barbory. 1841, 23.

Jawornický. Dwa obchodníci. 1842, č. 68.

Ferd. Jirchařský. Lidmila 1845, 278.

K. Hrb můj a srdce moje od Zschokke. 1841, č. 141.

J. K. Zlataušek. 1840. 266.

W. K. Dwě Terezky, obraz wesnický. 1842, č. 98.

Ond. Kalnický. Dosažení cíle z maď. 1843, č. 48.

J. Kaška. a) Ženský bratranec. 1840, 33. z něm.

b) Znamení kříže 1842, č. 9.

J. L. Kendik. Powěst o bledém plavci 1846.

Marek Kolinský. Obět lásky a fanatismu. 1844, č. 15.

Fer. Kop. Lidmila. 1845, č. 69. Růže na pahorku. č. 147.

Wdc. Kořínek. a) Kwítko maceška, půwod. 1838,

313. b) Památné události mořského psa. 397. přel.

c) Twrz Krosslanda. přel. 1839, 109.

Křečinský. Msta lásky. 1845, č. 45.

Fr. Jos. Launský. Staniž se wůle Páně. 1843, č. 12.

W. L. a) Poňatowský w nebezpečenství, z něm. 1838, 331. b) Císařský žebrák. 1839, 385.

K. M. Letinský. Tamaň z Lermontowa, z něm. 1844, č. 62.

B. L. Ferdinand Eboli. 1843, č. 66.

J. B. Liman. a) Boruta, dle Wojčického. 1842,

č. 33. b) Mor, dle téhož. č. 38. c) Mistr a žák,

z Krašewského. č. 76. d) Proměny, powěst národní. č. 92. e) Žiwot sirotkůw, z Krašewského.

č. 1. d) Ecín Gerag. Powěst hist. ze Šabranského.

1843, č. 6. e) Osízený dobywač pokladu. 1844, č. 96.

Jaroslawa Litněnská. Neznámý w Chalonsu, z franc. 1843, č. 64.

M. Císařowna Ludowka, z rusk. 1843, č. 103. Zázračný sen. 1840, 185. Mučení. 196. Honza. 227.

J. Malý. a) Služebník černoknižníkůw, 1838,

217. půw. b) Zlatníkowa milénka. 297. c) Obklezení. 1840, 349. z něm. d) Lowec. 361. e) O zakleté princezně. 169. — Siska van Rosemal

1846. (z flemského J. Conscience).

Jind. Marek. Harfenice 1841, 35.

Fr. Mašek. Příběh z pustín asiatských, z něm. 1843, č. 53.

K. N. Muž bez spání, přel. z něm. 1843, č. 34.

P. N. Marie Lafargowá. 1840, 397. krim. saud.

W. Nebesky. a) Powěsti židowské. 1844, č. 94. b) Propasti srdce. č. 128. — Mocnost budby, z Kleista. 1845, č. 96.

B. Nosák. Čarowná ručnice, ze srbsk. přel. 1844, č. 65.

Marie Olivowá. Ptáčnickowa dceruška, 1845, č. 118.

K. Orelský. a) *Panechýda*, z rusk. 1843, č. 89. b) *Piková dáma*, z rusk. 1844, č. 68.

B. P. Petr veliký a *Dolgorký*. 1839, 305.

L. P. a) *Známka*, z něm. 1839, III. b) *Wěst-kyně terna*. 140. c) *Neobyčejný sauboj*. 284. d) *Bezděčné cestování*, dle *Zschokke* 1844, č. 134. *Bojisl Pichl*. a) *Hospoda we Wlkowski* z něm. 1838, 330. b) *Ukázky z Don Quijota*, 1840, 225, 282.

J. W. Podlipský. a) *Čerwený závoj*. 1838, 172. b) *Wěstba Maruchy*. 193. c) *Swědek z boží pro-zřetelnosti*. 365. přel. d) *Běh o závod s čertem*, 393. e) *Pomsta*, z polsk. 1839, 27.

Jar. L. Pospíšil. a) *Dobrodružství v Kalabrii* 1838, 344, z něm. b) *Wězuůw syn*. 348. c) *Tři přátelé* 1839, 193, z něm. d) *Maria cikánka* 217. e) *Seged*, z pols. 363. f) *Ilza*, z něm. 1840, 201. g) *Madalina*. 290. h) *Noc na řece Nilu*. 371. i) *Chytrý Matěj*. 377. k) *Wečer před swatbau*, z *Zschokke*. 1842, č. 31.

Příbramský (J. Škoda). a) *Pas*, přel. 1838, 220. b) *Ženská lest*, z něm. 1839, 12. c) *Jak může státi se ze staré panny mladá panička*, 173.

J. Procházka. a) *Powěst o knížeti Trojanowi*. 1838, 29. b) *Wisici host*, 41. c) *Sluj na hřibito-wě*, 51. d) *Biruta*, z pols., 74. e) *Wlčí sluj*, 158. f) *Hosinec v Kransaku*, přel., 161. g) *Krásná cikánka*, z něm. 225. h) *Den před swatbau*, 300, z něm. i) *Čas a duch* (Anekdoty, rozprávky atd. od téhož Procházky, Štulce, Poimona, Filipka, Nowokněského, Příbramského, Dauchy a j.) 1838, 71—351.

Purkyně. *Wýstraha*, přel. 1838, 346.

Fr. Rubec. *Obrazek ze života*, 1846.

J. Rezuíček. a) *Křivá přísaha*, dle *Balzaka* 1843, č. 20. b) *Mořský laupečník*, č. 26. c) *Ludiwa Dimi-trijewna*, č. 38. — *Wina lásky*, 1845 č. 35.

J. S. Sauboj, *prawdiwá příhoda*, od *Dra*. atd. 1842 č. 54.

K. Sabina. a) *Wečer na jeseni*, 1838, 377 půw. b) *Sigurd a Alfsola*, půw. 1839, 68. c) *Den na-rození*, 84. d) *Letní noc*, 209. e) *Střelec*, přel. 340. f) *Walentina*, přel. 1840, 17. g) *Emilia*, 28. h) *Sauboj a swatba*, 57. i) *Sierra Morena*, 297. k) *Mnich, powěst Kyjewská*, dle rusk. J. Kozlowa, 65. l) *Msta*, 89. m) *Otec a dcera*, 1845, str. 2.

Sedlecký. *Překwapení*, 1846.

Slowanka. a) *Cizinec*, 1844, č. 75. b) *Čerwený plášť*, č. 150.

K. Šmidek. *Kdy začali Hanáci raky jísti*, 1838, 108, půw.

G. Šolthés. *Zajatý mezi Čerkesy*, 1840, 241.

Krist. Štefan. a) *Tomila*, z polsk. K. Balinského, 1843, č. 45. b) *Josefa Želichowská*, z polsk. L. Potockého, č. 39. c) *Poklad*, z polsk. (paní Kra-kowé) 1844, č. 45. — *Hrádek*, 1845 č. 60. — *Orlík a Orlenko*, z polsk. 1846.

Z. Ši—ová. *Máte k tomu srdce?* přel. z něm. 1844, č. 131.

L. Štúr. *Napoleon a Lucian w Mantui*, z polsk. přel. 1839, 166.

J. S. Tomiček. *Nedwídek, národní báchorka* 1842, č. 6.

W. W. Trnoblanský. a) *Staročeský rozsudek*, 1844, č. 19. b) *Cholera*, 1845 č. 41.

Fr. B. Trojan. a) *Cecilie*, 1838, 49 půw. b) *Hajný*, 117 půw.

J. K. Tyl. a) *Pomněnky z Roštěže*, 1838, 263. b) *Ženich na licho*, 1839, 20 půw. c) *Pepiček a Pepička*, 89. d) *Wychowanec pomsty*, 201. e) *Běda lhařům*. f) *Salamander*, z něm. 1840, 145. g) *Ne-wěsta z Hwězdý*, 177. h) *Panna jezerní*, 285. i)

Dekret Kutnohorský, 1841, 1. k) *Hlidač winohra-du*, 13. l) *Páze*, dle franc., 14. m) *Ženich z Barny*, 18. n) *Láska vlastencowa*, 1842, č. 10. o) *Malomocný dle F. Lendolla*, č. 18. p) *Dceřina přísaha*, č. 2, národní powěst. q) *Dalimil, obraz historický*, č. 50. r) *Růže z keře nízkého*, 1844, č. 57. s) *Nový rok*, 1843, č. 1. t) *Český jazyk moje škoda*, 1845, č. 77. (Těž o sobě tíst, pod titulem: *Dwa bratři*, aneb čes. j. m. šk., u Posp. 1846, str. 201. u) *Ze společnosti*. (Zlomek novellistický) 1845, č. 64.

H. J. Wernow. *Primas, powídka půwodní*, 1840, str. 393.

P. M. Weselský. a) *Srbští pobratimowé*, 1840, 121, přel. b) *Pařížská invalidowna*, 1841, 48. c) *Hauslista*, 15.

J. Winkler. *Čertowi se dílo nedaří*, 1844, č. 120.

J. E. Wocel. a) *Hrad Buchlow*, 1838, 6, půw. b) *Johanita*, 76, půw.

K. L. Zap. a) *Rozepře o wlčí důlek*, přel. 1838, 12. b) *Taras Bulba*, z rusk. 1839, 125. c) *Wlčí jáma*, dle polsk. 1842, č. 80. d) *Polský bál na wenku*, od J. Dzieřkowského, 1846.

K. Zbraslawský. *Trausilkowic w Karlowých Wa-rech dle Booze*, 1842, č. 70. — *Wojenská výpra-wa Strašpytlowských*, 1846.

Nejmenowaných. *Krejčí princem*, 1839, 377. *Ne-bezpečné laupečnictwo*, 396.

1840: *Kauzelná lampa*, 3. *Kostelíček na skále*, 36. *Kořalečnickowa smrt*, 165. *Zázračný sen*, 185. *Něstěší, veliký los wyhrati*, str. 207.

1842: *Tři pecky*, č. 55. *Diwotworný klobauk od —sky*, č. 56. *Den ze života urozené paní we středním věku*, č. 61. *Zahynutí Gustawa III. krále švédského*, č. 62. *Loudon*, č. 86. *Dobrodružci*, dle Eichendorfa, č. 90. *Příhody kata*, dle franc., č. 88.

1843: a) *Sauboj w hrobce*, č. 1. b) *Modla Ber-gar*, č. 2. c) *Smíření na Kawkasu*, str. 260. d) *Z nowého českého románu*, č. 24. e) *Sauboj na Metenzasu*, č. 71.

1844: *Don Juan*, arabeska, č. 30. *Čtvero weršů dle franc.*, č. 36. *Nová dcera pluku*, č. 73. *Cha-nowa smrt*, č. 83. *Lest nad lest*, č. 126. *Moha-med Ben Abdallah*, *prowołaný dey turecký*, kraján český, č. 128. *Madona Van Dyckowa*, č. 133. *Pří-hoda katowa*, z franc., č. 138. *Wěneček upletený z bodláčku a kopřivky* (anekdoty), č. 146.

1845: *Můj nejmilejší sen*, str. 270. *Ze života chudých*. *Štědrý večer*, č. 38. *Po bále*, arabeska, str. 45. *Tři oříšky*, nář. powěst slowenská, č. 58. *Třetího Unora*, arabeska, str. 73. *Setkání*, dle *Maryata* od R. W., č. 112. *Tulipán*, *prostonár*, po-wěst, str. 194. *Ze společnosti obrazek druhý*, č. 75. *Cikán hauslista*, č. 71. *Modré Domino*, č. 89. *Bratři*, dle *prawdiwého příběhu*, č. 110. *Milosrdný Sama-ritán* (prawdiwý příběh), *Abraham Most*, str. 387. *Lesní tajemství*, *báchorka*, č. 102. *Jindy a nyní*, *humoreska*, str. 129. *Před časem šediwá*, dle J. K—dy, č. 92. *Dwadcatého Unora*, arabeska. (Sen po merendě), č. 38.

1846: *Kdo s koho, ten toho*, od X..ského. *Syn, novella* od H—da. *Jednatel obchodnický*, dle angl. *Běda, že mám strýce*, z rusk.

d) *Wřela*. C. A—ský. *Něšťastná náhoda*. 1841, č. 38. *Jos. Bačkora*. *Jed.* 1842, č. 72—8.

W. Bambas. *Okowy srdce* 1846. *Pomsta Afri-kanky*, ib.

Jos. Barciř. a) *Jaroš*. 1840, č. 6. b) *Witkůw sok*, č. 10. c) *Jan Žižka*, str. 174.

Berger. a) *Zwoník w Staré Boleslawi* 1842, č. 51. b) *Hrad Hasensteinický*, 1843, str. 366.

Bohdan. Nejmladší sestra, nár. powěst slow. 1845, č. 15.

H. Borowský (Hawlíček). Milencův hrob. 1845, č. 65.

Jos. Burgerstein. a) Dobrodružství mladého houslisty 1845, str. 38. b) Švingulanti, č. 42.

Ant. Burka. a) Swržení do propasti. 1842, č. 22.

b) Umění se zalíbiti, přel. 1843, str. 170.

M. Dr. Čejka. Wraždliwá pastorele, dle Gozłana, 1844, č. 88.

M. Černý. a) Wyslaužilec, z franc. E. Souvesta, 1843, str. 342. b) O Peliškowi, národní powěst. 1845, č. 73. c) Tělo bez duše, rus. powěst, č. 701.

Sr. K. Daudlebský. Smíření. 1840, č. 99.

Fr. Daucha. a) klobauk, z franc. 1838, str. 246.

b) Malý Kaprál. 1841, č. 97. c) Snaha welkomogulowa 1839, str. 11.

Jan Lub. Daucha. a) Železná rakew 1842, č. 1.

b) Podiwná zkauska. 1843, č. 91.

K. D-a. Walčík k peklu. 1843, str. 278.

J. A. Dunder. Skrytý zločin. 1842, č. 36.

D-r. Dřewěné heyžle. 1842, č. 38.

K. J. Erben. a) O třech pradlenách, 1844, č. 27. b) Dobře tak že je smrt na světě, č. 39. (báchorcky nár.).

W. Filipek. a) Alfred a Klotilda. 1839, č. 58. b) Osudné kwičaly, č. 81. c) Nowého roku. 1840, č. 67. d) Částka erbu rodinného. 1841, č. 78. e) Hezká Zuzanka, č. 50. f) Zaufalec. 1842, č. 11.

J. H. Volný Beckner. 1840, str. 379.

Hansgig. Zaporožcowy námluwy. 1839, č. 22.

J. Hanuš. a) Diwadelní herec, dle franc. M. Eduard Ourline. 1841, č. 85. b) Invalida, powěst morawská, č. 83. c) Mupslík, č. 76.

Herszog. Sen zbláznilý. 1840, č. 6. — Zlatá jablka. 1837, č. 78.

Lad. W. Hráský. a) Odměna. 1838, str. 61. b) Přátelé až do smrti. 1840, str. 34. c) Hieroglyfy oka. 1841, č. 105.

F. H. H. Maudrost světská w aukzostech dle Launa. 1840, str. 119.

Fr. Humkal. a) Wěžňowé 1843, str. 238. b) Předwídání hrobníkowo, str. 214. c) Husita Holý, str. 262. d) Kníže žebrák, č. 103.

Karel H. Wýjew ze života studentského. Z pol. Ed. Raczyńskiego přel. 1843, str. 26.

Hynek. Následky pomsty. 1840, str. 3.

—j— (Filipek?) a) Matka, prawdiwý příběh. 1838, str. 214. b) Ukrutnosti prchlých otroků na ostrowě San Juanu. 1838, str. 302. c) Isák van Ambourgh. 1839, č. 100. d) Památka z Rus. 1840, str. 52.

A. J. Wečer w Benátkách. 1844, č. 100.

F. J. a) Trefil swůj na swého. Z netištěného spisu Jos. hrab. Osolinského pod názvem: Strachy. 1840, str. 6. b) Podolanka, z polsk. 1842, č. 29.

Honzik. Něco z dějin města Přelauče. 1846.

Horimír J. Příklady šlechtivosti. 1839, č. 64.

J. Jahnel. Petr ukrutný dle A. Dumasa. 1845, č. 75.

Krist. Jiřinský. a) Zaklený duch, powěst irská. 1842, č. 79. b) Rozwedený, z pols. F. Beldowského. 1843, str. 250. c) Dcera polesného, od P. L. W. přel. z něm. 1843, str. 294. d) Konor O'Mara, irská powěst z Bentleyho směsi. 1844, č. 2.

e) Linowský, z pols. č. 13. f) Dobročinně a marná sláva, (z rusk.) č. 18. g) Kristof Střemešky, z pols. č. 70.

J. Kalina. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.

Fr. Kaňka. a) Kauzednice časowna. 1838, str. 51. b) Weronika z Běsenice, dle R. Puffa, str. 130. c) Kaňka Gusmanowa, str. 298. d) Babuša a její sestry, pow. nár. 1840, č. 63.

Jos. Klábek. Židowka, dle Ant. Quida Polce 1841, č. 60.

K-k. a) Kubíček žetek. 1839, č. 70. b) Příběhowé sestárlého neženilka. 1840, č. 90. c) Jedna šňupka tabáku. str. 307. d) Z denníku nowě zasnaubené, str. 335.

J. J. Kolář. Malíř Rainer. 1844, č. 53.

W. Kořinek. a) Tři strasti plní dnové 1839, č. 49. b) Zuzanna, č. 61. c) Mistr černoknižník, č. 87. d) Hrobowý poulník, č. 103. e) Štědrý wečer, č. 105. f) Tajemství, č. 27. g) Starožitný peníz. 1840, č. 46. h) Kuřátka, str. 91. i) Dwě sestřičky, č. 95.

F. Košatecký. Johanna z Krajku. 1839, č. 45.

K-r. a) Kráľowský ochrance. 1838, str. 66. b) Zakuklenec w Byzanci, str. 226.

Jar. Křičenský. a) Mysliwci. 1845, č. 21. b) Karbaník, č. 57. c) Zdeněk z Meziležic. 1846. Kowát. ib.

Fr. Krét. Čekanka, dle Ant. Uyssa. 1843, str. 130.

L. Shledání. 1839, č. 63.

*L***.* Ahala. 1839, č. 101.

J. B. Malý. a) Čarodějník Žitek 1844, č. 21. b) Bratr Josef dle franc. č. 29. c) Pomerančová slečna, nár. bách., č. 36. d) Powídka norwežská, dle franc. č. 40. e) Příběh z časů wálek Šuanských, dle franc. č. 65. f) Strašidlo, z angl. č. 83. g) Kateřina Emonnetowa, z fran. č. 96.

Miroslaw. Landšperk a Zampach. 1841, č. 75.

Jan Možný. Podčápský waz. 1845, č. 45. Křižowatka a Kamenec, č. 87.

Bož. Němcová. a) Silný Ctibor, nár. pow. 1844, č. 79. b) Dewět křížů, nár. pow., č. 95. c) Rausin, nár. báchorka, č. 103. d) Diwotworná barfa, powěst w duchu národním. 1845, č. 56.

Nebeský. Žebračka Lokarnská, dle J. z Kleistů. 1845, č. 20. Nalezenec dle téhož, č. 52.

J. Nowotný. Chleb náš wezdejší dejž nám dnes. 1844, č. 2.

Dr. P. Sněhurka, ruská nár. powěst. 1845, č. 19. *P. O. Láska* k nepříteli. 1843, str. 34.

J. W. P. Powěst litewská. 1839, č. 19. Přhody třech Polákůw w Algíru. 1845, str. 287.

L. P. Skotský wojín. 1844, č. 11.

J. P—č—ky. Nowý rok. 1844, č. 52.

Boj. Pichl. Po letech. (z wětšho rom.) 1845, č. 1. *Kar. Pichler.* a) Rozina, z pols. 1842, č. 25. b) Nemocná wdowa, č. 38. (od F. Soava, z wlsk.) c) Láska k bližnímu, z pols. 1843, str. 2. Bankrot od Soava, přel. str. 131.

J. Příbík. a) Aučinek obraznosti. 1841, č. 57. b) Hradní d'lbagnet, č. 23. c) Šílená z Pont chartraina, č. 33. d) Hrad Kwětnice, č. 4. e) Ženský koncert; č. 39. f) Čertowý národ, č. 50. g) Podiwný osud špan. děwčete, č. 51. h) Osudná noc. 1842, č. 34. i) Wenceslaw a Dobromila. 1843, č. 98.

k) Pes a kočka, str. 211.

Přichovický. Lesní roh, 1830, č. 99.

K. W. Püner. a) Wina první lásky, 1839, č. 8. b) První král český, 1840, str. 118. c) Nesnáze a slasti protivníka tance, 1841, č. 11. d) Aučinek nábožnosti, z něm. 1842, č. 40. e) Wira, wlast a láska, od A. z Tromlice přel. z něm., 1843 č. 55.

Wácl. Ráb. Ismail a Marie, z franc. hrab. z Forbina Voyage dans le Levant (1817). 1838, str. 354.

A. A. Řekák. a) Odměna hostinnosti, 1840, č. 11. b) Robert, aud řádu Německého, č. 38. c) Dar štědrowečerní, dle J. S. Ebersberka, č. 102. d) Podiwné ochránění, str. 104. e) Šlechtivý syn, dle Geramba, str. 215. f) Rychlé cestowání, irská báchorka, str. 271. g) Těžko býti saudecm, str. 287. h) Strašlivý aučinek hladu, str. 375. i) Shledání,

zlomek z rozmluvy dwau přátel wyňatý, str. 386. *k)* Milovník hudby, 1841, č. 7. *l)* Slepce Klermontský, č. 16. *m)* Oklamaná dobrota, č. 35. *n)* Wolení ministra, č. 46. *o)* Rok 1840, č. 47. *p)* Kočičí pansionát, č. 50. *q)* Nešťastná rodina, č. 54. *r)* Podivný způsobem ochráněná newinnost, č. 59. *s)* Něco á la Nero, č. 67. *t)* Astrologické wrtochy, č. 104.

J. B. Řesníček. Nocleh w Bawořích, půwodní powídka, 1844, č. 23.

W. Rozwaha. Dorotka a dráteník, 1841, č. 55.

Fr. Kubeš. *a)* Putování Šárkau, 1844, č. 92. *b)* Pod hroby, 1845, č. 47. *c)* Srdce a klobauk, č. 7. *Růienka Dwořáková.* Příčina zármutku, 1842, č. 13.

Miloslaw Sekytský. *a)* Sławomil 1839, č. 13. *b)* Pro milého nic těžkého, č. 41. *c)* Známost z cestování, č. 93. *d)* Wěstný sen. z rusk. Melgunowa, 1840, č. 1. *e)* Wladimír, powěst z dějin ruských, č. 71. *f)* Slechtný skutek, 1840, str. 87. *g)* Poplatní den, irská báhorka, str. 110. *h)* Okauzlené jezero, irská báhorka, str. 414.

A. Slawček. Pohostinstwi Turků, 1838, str. 126.

J. J. Šemera. *a)* Po 23 létech, 1840, č. 80. *b)* Zasnoubení w lese, 1841, č. 1. *c)* Swobodný pán Hroch, dle Bozze, č. 42. *d)* Po nemoci, 1842, č. 65.

J. E. Šneider. Orientalské kwěty, 1846.

Gerson Šoltěs. Uwina, powěst hornolužická ze XIII stol. 1840, č. 93.

K. Štatný. Mistr Kopýtko, 1843, str. 87.

Jan Štěpánek. *a)* Westálka, 1839, č. 1. *b)* Luitold Irtensburský, č. 3. *c)* Nesprawedliwé korále, č. 20. *d)* Čekanka, č. 39. *e)* Rustan, č. 47. *f)* Společnost herců, č. 52. *g)* Własinka, č. 53. *h)* Kauzelný knoflík, č. 57. *i)* Nalezený syn, č. 60. *j)* Smrt Gustawa Adolfa, č. 65.

J. Sl. Tomček. *a)* Cíbor ze Stochowa, 1839, č. 25. *b)* Wlaský laupežník, č. 28. *c)* Sicilský laupežník, č. 44. *d)* Opominutá indianská, 1844, č. 23. *e)* kmet a jinoch, jinotajitelka indianská, č. 37. *f)* Podlaudníci, z Dennice Waršawské, č. 42. *g)* Drwoštepowa dcera, indická národní báhorka, č. 46. *h)* Košile mrtvého, č. 51. *i)* Newolník, z Dennice Waršawské, č. 33.

Fr. B. Tomsa. *a)* Powolání, 1838, str. 195. *b)* Marie Terezie a akademik, str. 319. *c)* Hugo, powěst z křžových wálek podlé Amelowského, str. 398. *d)* Puklá srdce, 1839, č. 48. *e)* Jitro dítky w chudobě a dítky w hojnostech chowaného, dle Mechildy Felden-Rolfowy, 1840, str. 231. *f)* Pompier Josef, 1842, č. 27.

Fr. Bedř. Trojan. *a)* Honby milowný umělec, 1838, str. 194. *b)* Zulciska, č. 2. *c)* Jáma Swatondrejská, č. 7. *d)* Skotská bílá lilie, novella dle Kinde, 1843 č. 10.

J. K. Tyl. Od nowého roku do postu, 1846.

Fr. Wacek. Odštělená noha, č. 89 (přel.).

Peter Mil. Weselský. *a)* Ženich při létech, z pol. K. W. Wojcického, 1841, č. 7. *b)* Pojištěná lod, č. 99.

K. Wit. Blanický rytíř, powěst národní, 1843, č. 93.

K. Zap. *a)* Wyprawování z Wilkonského, 1844, č. 79. *b)* Pan Gryf Kartnický, z Wilkonského, č. 84. *c)* Příhody sbíratele předplatitelů w Polště, z Wilkonského, č. 98.

R. z W. Z(apy)owá. Paní starostka Międzyrecká, 1845, č. 93.

Jos. W. Žák. *a)* Poslední wále, 1840, str. 383. *b)* Lest nade všecko, národní báhorka od Th.

Swarta, přel. z něm. 1841, č. 45. *c)* Ilža, powěst z XI stol. z pols. 1843, str. 191.

Nejmenovaných. 1837: *a)* Newolnice, č. 11. *b)* Swatawa a Slawětín, č. 1 - 6. *c)* Strašidlo, str. 14. *d)* Hamahydský žid, str. 21. *e)* Beneda, starožitná powídka, č. 23. *f)* Signor Formica, č. 16 sl. *g)* Zhát, č. 25. *h)* Wlři daň, č. 28. *i)* Otce wrah, č. 31. *k)* Kupce chwojstata, č. 41.

1838: *a)* Lodní ranhojič, č. 1. *b)* Kříž wykupitele, str. 5. *c)* Kauzedlnice, str. 16. *d)* Zbytečné nářadí, str. 41. *e)* Prawdiwá případnost, str. 50. *f)* Aučinek žárliwosti, str. 62. *g)* Noworoční sen, str. 78. *h)* Slechtný laupežník, č. 19. *i)* Bob (z Zschokke), str. 82. *k)* Myší past, str. 170. *l)* Diwná příhoda (sen wyjewený), str. 271. *m)* Dwě datle, str. 255. *n)* Skřet, str. 258. *o)* Put put, str. 352. *p)* Bílá růže, str. 363. *q)* Přemožení sebe samého, wítězná zbraň, str. 365. *r)* Následky řewniwosti, str. 367. *s)* Professor, str. 378. *t)* Hlidání noční, str. 382. *u)* Lichý Balduin, str. 404. *w)* Hostinec, str. 407. *x)* Básník Dufresny (anekdota), str. 407.

1840: *a)* Mysliwna, č. 15 (K-ž-k). *b)* Prince Olav krejčí, str. 259. *c)* Mojžiš Ben Maimon, židowská pow., str. 318.

1841: *a)* Zlý duch Sukup, rusk. bách., č. 7. *b)* Tři pohlawky, č. 21. *c)* Kletha hřichu, č. 70. *d)* Cesta pro kytku, dle A. Lewalda, č. 72. *e)* Zklamáná naděje, č. 65. Křest z Alemannů.

1842: *a)* Číslo 76 a 77, dle rusk., č. 80. *b)* Okauzlený hrad, č. 102.

1843: *a)* Adleta Sarganská, swob. p. z Warth, str. 13. *b)* Poslední doba Otakara II., č. 26. *c)* John Simpson, šlechtný žalárník až do r. 1786, str. 38. *d)* Česká wojačka, str. 67. *e)* Něco z dušewních powah Bedřicha Wiléma III, krále pruského, str. 75. *f)* Ztracený wellblaud, str. 104. *g)* Hojná odměna za přijetí nalezence, str. 103 (C. A.). *h)* Černý frak, str. 127. *i)* Štěstí, pow. arabská, str. 142. *k)* Dáwati jest blaženější než bráti, str. 399. *l)* Napoleon a Savoyard (anekd.), str. 407.

1844: *a)* Aumrtní stráž, č. 1. *b)* Pokušení Bndhy, japonská pow., č. 4. *c)* Van Tassit, č. 11. *d)* Zjewení sw. ducha, č. 68. *e)* Flamská báhorka: O Zatřináctowí, č. 87. O ubrusu, holi, haulech a pláští, č. 90. *f)* Běla, čermáček, mořská kráwa, Bretonská báhorka, č. 102. *g)* Satanůw pobočník, č. 103. *h)* Čerwená labuť, indianská báhorka, č. 105.

1845: Umrleí hlawa, č. 26.

1846: Co matka sněsti může. — Láska Skomalajky. — Sausedé. — Zdwořilost všude dobrá. — Kytajský cisař. — Z Haremu. — Jak se mstí Pařížanka. — Monsieur Margot (Bulwer). — Nedwéd (od H. B.). — Starý irský woják a Napoleon. — Original přátelství. — Wyslaužilec, od Hermína. — Hluchý wozka.

e) Wlastimil. *J. Franta.* (Šumawský) *a)* Pohádka o krásné zemance, dle nár. wyprawování, 1840, II. 37. *b)* Pohádka o Jerinkách, dle nár. wypr. IV. 169.

P. Chocholaušek. Wanda, hist. pow. 1841, II. 169. 214.

J. Kalina. *a)* Strašlivý dwůr, dle Wojcického, 1840, I. 147. *b)* Dobeš, dle Wojcick. II. 203, *c)* Hornice, z pols. IV. 5.

G. J. Koldř. Cesty žiwota. Powídka 1. 1842, 4. 2há. 101.

Milota Libenský. Poslední doby w Bílé wěži. 1840, I. 238.

J. B. Líman. Powěsti národní. 1842, 146 a 239.

B. Pichl. Homole, hist. powěst. 1841, I. 65.
F. L. Rieger. a) Zebrákova hostina, z Krašewského. 1840, II. 10. b) Wilim z kabestana, z Krašewského. III. 48.

W. Rybička. a) Zvířata na paušti, nár. pohádka 1840, III. 8. b) Pater Kristof. Episoda z Manzoniho rom. 1841, II. 62.

Božislawa (Swobodowa). Událost ze středního věku podle Jakoba. 1842, 193.

F. B. Tomsa. Čertova ruka, česká powěst. 1841, I. 202.

J. K. Tyl. a) Břeněk Švihowský. 1840, I. 1. b) Láská básníkova, II. 126. c) Rozerwanec, III. 206. d) Diwadelní ředitel IV. 71 a 263. e) Z denníku mladé vlastenky, I. 261. f) Ukázky se Scottowa rom. Ivanhoe. 1841, II. 248.

P. M. Weselský. Královská hostina, z něm. 1841 I. 124.

J. W. Zimmermann. a) Kozlí, dle nár. pow. 1840, II. 65. b) Homole, dle nár. pow. III. 117.

Nejmenovaný. Bělínka. Stará pow. nár. 1840, III. 168.

f) Čas. Mus. W. A. Swoboda. a) Hrad Nawarow, powěst 1827, III. 105. b) Sigmund swob. p. z Újezda. 1829, I. 65.

B. Štěpnička. a) Krwavá swatba. 1828, III. 64. b) Pohřeb. IV. 35.

Čtyři sprostní bramáni, z ind. (dle Schlegla) přel. J. J. 1828, III. 71.

Z Wash. Irvinga: Powahopisy od Issc. 1828, III. 53. IV. 29.

Bohuslaw a Berta, powěst. 1831, II. 153.
Hrdelní příběh z XVI. stol. od M. Dworského. 1832. 344.

Příběh z Újezda, staroč. powěst, od Fr. Šohaje. 1839, str. 154.

Ant. Marek. Z Bulharína: a) Wenkowák we společnosti s welikoměstskými, 1832, I. 75. b) Propuštěný woják, 1832 tamž II. 221.

C. ŘÍMSKÁ A ŘECKÁ LITERATURA.

914. Einige Übersetzungen von Schülern der Dichtkunst an der hohen Schule zu Prag, herausgegeben, als sie zum erstenmal öffentlich geprüft wurden, im J. 1775. Prag bei J. F. v. Schönfeld 8. Item, als sie zum zweitenmal öffentlich geprüft wurden, ib. 1775. 8. W první knížečce jest: I. Ecloga Virg. lat. něm. a česky. W druhé pak: 4, 5 a 6 Ecloga Virg. a I. Elegie Tibullowa.

915. Quint. Curtius, do češtiny přeložený od Cippeliusa 1782, w rkp. u prof. J. Nejedlého.

916. Hanke von Hankenstein. Plinius Briefe deutsch, französisch und böhmisch. Ms. z XIX. stol. poč. w moraw. Museum.

917. Homerowa Iliada. Zpěw první od J. NEJEDLÉHO, w Praze 1801, 4. str. X a 37. Týž zpěw přeložil J. Palkowić w Muze swé, a Puchmayer z části w básni V. sw. Prof. Liška, ještě w rkp., konečně slowácky Holý (1824).

918. Písně Anakreonowy z řeck. přel. s předávkem některých jiných básní od SAM. ROŽNAJE. W Praze 1812, 12. str. 94.

919. Tabule Kebesa Tebánského, t. j. wtipné a užitečné wyobrazení prawé maudrosti a šťastného žiwota. Z řeckého přeložené od Wácl.

Karafiáta, kazatele w Morawě. W Praze u Mart. Neureutra, 12. str. 46.

920. JANA HOLÉHO a) Rozličné básně hrdinské, elegiacké a lyrické z Wirgilia, Teokrita, Homera, Owidia, Tirtea a Horáce. Přeložené s představenou prosodií. W Trnawě u Jana Krst. Jelinka 1824, 8. str. L a 85. b) Téhož Aeneida Virgiliowa w slowenském nářečí 1841; viz nahoře číslo 337.

921. Výbor ze spisowatelů řeckých, přel. od FR. ŠÍRA. I. díl, prostomluwa. W Jičíně 1826, 8. str. 184, u Kastránka. Díl II. 1827 básnická mluwa, str. 191. Jest vlastně chrest. řecká na gymn. čítaná.

922. S. K. MACHÁČEK. a) O básnictví z Horáce, přeloženo od etc. s původním textem, poznámenániami latinskými a německým přeložením. — Quinti Horatii de arte poetica etc. W Praze 1827 písmem Tábora. 8. str. 191.

b) M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Katinowí, přeložením etc. w Praze arcib. tisk. 1834, 8. str. 190. (Pos. w Čas. mus. 1834. Wšel. 1835, 318. Srow. Kwěty 1834, 374. Tomášek w Uhrich, spisowatel paměti Jelsawských, má w rkp. wšecky řeči Ciceronowy.)

c) Julius Caesar w rkp.

923. K. WINAŘICKÝ. P. Virgilia Marona zpěwy pastýřské, w české werše uwedl a wysvětlil etc. W Praze arc. tisk. 1828, 8. str. 116 s latinským textem. (Srow. Rozl. pr. 1828, 23. — Čas. mus. 1828 II. 136.)

924. G. DANKOWSKÝ. Homerus slavicus dialectis cognata lingua scripsit. Iliados liber I. v. 1—303. Slavice et graece idem sonans et significans, adjecta nova versione latina et commentario graeco-slavico. Viennae 1829—1831. (Posonii Schaiba.) Neú to vlastně přeložení, něbrž srownání obau jazyků na důkaz jejich příbuznosti.

925. J. WLČEK. a) Powahopisy Theofrastowy, w Praze 1830, wel. 8. str. 63.

b) Hesiodowy nauky domácí, českým hlaholem wydané od etc. W Praze 1835 arcib. tisk. mal. 8. str. 34, u W. Špinky.

c) Homerowa Iliada, přeložením Wlčkovského, w Praze tiskem a nákl. J. Spurného 1842, wel. 8. str. 440. Číslo I. biblioteky klasiků, o jejíž wydawatelstwu w. Kwěty Now. 1841, 85. Posud. tamže 53 a 97.

926. JOS. CHMELA. a) Sexta Aurelia Victora dějiny Římské. Přeložil, wysvětlil a oprawený text latinský připojil etc. W Praze u J. Posp. 1838, 8. str. 330. (Posud. Kwěty 1838 příl. str. 19.)

b) Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských. Wedlé saundných uwah páně Titzových oprawil,

přeložil a vyložil etc. v Praze u J. Pospíš. 1843, 8. (Posud. Kwěty 1844 str. 356.)

927. **NORB. WANĚK.** a) *Bellum Jugurthinum*, to jest válka s Jugurthau. Z lat. jaz. přel. etc. v Praze u Tábora 1834, mal. 8. str. VI a 150. (Pos. Čas. mus. 1834. I. 111.)

b) *C. Crispi Sallustii Bellum Catilinarium*, to jest Katilinowo spiknutí. Z lat. přel. etc. v Praze arc. tisk. 1835, wel. 12. str. 86.

928. **IGNAC HÁJEK.** Některé spisy Luciana Samosatenského, w češtinu uwedené prací etc. Částka I. v Praze 1832, 8. str. 208 u W. Špinky. Část II. w rkp. u mne.

929. **FR. ŠÍR.** *Marka Aurelia Antonína Zápisky*, kteréž sobě samému snesl. Dwanáctero knih. Z řeck. přeložil a poznamenáními zaopatřil etc. W Jičíně u J. Kastránka 1842. (Pos. Kwěty Now. 1843 str. 89.)

930. **ANT. LIŠKA.** *Homerowa Odyssea*. W Praze 1844 u J. Posp. w 8. str. XVI a 365. (Jest překlad w proze, číslo IV. Překladů klasických etc.)

931. *W rukopisech.* a) *I. An. Seneca.* O prozřetelnosti božské a spokojenosti mysli. O stálosti mandrého. Přel. Jan Rettig. 1837. Rkp. u Posp. Tž překládá *Ody Horácovy.* *Wiz Kwěty* 1838, str. 56. b) *Sofoklesův Oidip král, Oidip w Koloně, Antigón.* přel. A. J. Wrtátka.

932. *W časopisech* a) *W Hlasatel:* a) *Ciceróna anekdota o Scipionu Nasikovi a básníři Enniowi* I. 91. *Podivný sen* ib. 92. (Weles.) *Podwod Pythia* od J. Nejedlého ib. 93. *I nepříteli víru slíbenau naplníu, od téhož* ib. 95. b) *z Tit. Livia Boj mezi Horáciiemi a Curáciemi* I. 97. od téhož. c) *Corn. Nep. od J. Rautenkance Miltiades* I 421. *Themistokles* II. 384. *Aristides* III. 435. *Pausanias* ib. 439. *Cimon* IV. 409. d) *Luciana Rozml. mezi Terpsionem a Plutonem* I. 103, *mezi Diogenem a Alex.* od J. Zieglera 105. *Timon od J. Jungm.* ib. 249. *Tychyades a Filokles,* od J. Nejed. 593. *Lodí aneb žádosti* J. N. II. 252. *Alex. Hannibal, Scipio a Minos* II. 431. *Přívoz* J. N. III. 130. *O marnosti krásy* (J. J.) ib. 476. *Diogenes a Pollux* (J. J.) III. 643. e) *Theokritowa Idyll.* 21ní, *rybáři* J. N. I. 625, 111á ib. 628. c) *Sappho horlící* od J. Rautenkance. II. 359. g) *od Rožnaje některé písně z Anakreonta* II. 632 a 380. *Mimnermowa na lásku* 578. *Bionowo nařikání* II. 571.

b) *We Wid. Listech a Nowinách* as 10 *od Horaciových přeloženo Kinským a Rautenkancem; dvě heroidy Ovidiowy Ant. Markem; satyr Horaciových první kniha celá a dvě z druhé knihy, od Zieglera přizvučným hexam. Lukiana rozml. dwoje, a dvě selanky z Theokrita, od Kinského.*

c) *W Čechoslawu:* Z *Curtia* od Kočího (1821. čís. 58) z *Horace* I oda od J. J. (1822. 9) z *Caulla na smrt wrabce od Štěpničky* (14), od jiného časoměrně (16). Z *Tibulla tauha po míru od Kočího* (33). Z *Livia výjimek: Boj Horaciůw a Curaciůw od G. Zeithammera. Catonis disticha* wydaná od W. Pohana. *Uda Anakreonta,* (1822, 2) a z *anthologie řecké* (14) od Šíra.

d) *W Hyllosu:* Ak. *Plauta weselohra o pokladu w V jedn. přel. od J. Teichla* etc. (1821), num. 24-6

e) *W Kroku.* *Heroida Owid.* (Leander k Heře) od A. Marka. *Wypsání baure z Aen. Virg.* od W. Šwobody. *Selanka Virg.* (Menalkas a Mopsus) od Šíra, ostatních dewět w Rkp. Některé nápisy z *Martiala* od Čelakowského. *Dvě selanky Theokritowy* (2 a 3) od Šafaříka, (wše to časoměrně). R. 1831. II. 6. *Nápisové dle Martiala* od Čelak. — 37. *Dafnis* (V selanka *Virgiliowa*) od Šíra. — 187. *Hero Leandrowi* (z *Ovid.*) od Sušila. — 193. *Kyklops* (z *Theokrit. sel. II.* od Šíra. — 332. *Dido Aeneowi* (Ov. her. VII.) od Sušila. — 481. *Hypermnestra Lynceowi* (Ov. her. XIV.) od téhož. — 1836. III. II. 321 — 337. *Homerowy Iliady* sklada VI. od J. Wlčka. (Pos. od A. Lišky 1838.) — 1837. IV. 488—91. Z *Ovid. Metamor.* IV. 55. *Pyramus a Thisb.* — 492. *Ovid. Met. X. 244. Pygmalion,* od Sušila. 403 Z *Ovid. Am. 2. 6. Na smrt papauška,* od téhož.

f) *Mus. Čas. F. Čelakowský.* a) *Marcialowy epigrammy* 1829. III. 15. 1836. II. 167. 1837. II. 142. b) *Nápisové z básní lat. A. J. Westonie* 1832. II. 136. *Chwála hudby, tamž* III. 131. c) Z *anthologie řecké.* 1842, str. 323.

Dominik Kinský. Z *Boethia.* 1833, III. 255.

S. Macháček. *Pindarůw olympický wítězslaw* I. 1827, III. 98.

Fr. Palacký. Z *Platóna: Fedros, aneb o krásě.* 1828. I. 107. III. 111.

J. Pilnáček. Z *anthologie řecké.* 1829. III. 79.

F. Sušil. Z *Ovidia: Daedalus* 1833, I. 71.

P. J. Šafařík. *Zlomky z Aristofanesowých Oblaků* 1831, II. 138, III. 254. [Sřow. téhož rozprawy o *Aristofanesowi a jeho Oblacích.* 1830, 413.]

Fr. Šír. *Okus překladu od Horacowých.* 1843, 347. [Ostatní posud w rkp.]

Fr. Šohaj. *Virgiliowých Georgik zpěw čtvrtý.* 1840, str. 3.

Wácl. Wl. Tomek. C. *Corn. Tacita letopisů od úmrtí Diva Augusta, knihy první.* 1842, 190.

K. Winářický. a) *Čtyry idyllý Bionowy.* 1830, 255. b) *Bohuslaw z Lobkowic, žalozpěw atd.* 1830. 407. c) *Ody Horac.* 1831, I. 31. III. 249. d) *Virg. Aeneidy zpěw I.* 1836, 237. *Zpěw druhý,* 1829, I. 107. II. 45. e) *Wýpisy ze Strabóna.* 1839, 269. f) *Tacitowa Germania.* 1840, str. 332. g) *Odyssey kniha první. Prostonárodní překlad.* 1843, 483. h) *Iliady I. zpěw.* 1843, 92.

S. D. (V. Žák?) *Albia Tibulla elegie tři,* 1827, II. 58. *Jiné tři* 1832, II. 143.

g) Čechoslaw 1831, V. 20: *Antifón a Sokrates* od Jos. Nowotného.

h) *Č. Wřela.* a) 1834: *Marcialowy nápisy,* č. 19, 52. b) 1836: 2. *Panthia králowna Šuská, z Xenofont. o žiw. Cyr.* — c) *Anakreonowy ody* 3 od F. Šrbíka, 1836 č. 23-6. — d) *Oda Hor. I. 23,* od F. Šwobody. 1839, č. 24. e) *Chor z Oblaků Aristof.* 1839, č. 29. J. J. *Selanka Moschowa,* 45. *Horac k Neobuli,* 79. 1841. *Výbor myšlenek Ciceronových* od Pichlera, č. 50. 1842 č. 27.

i) *Hronka.* 1836 I. 1. *Horacowých ód* I. 3. od Nosáka, I. 4. od Hozneka. II. 3. od Hroboně. — 1836 II. *Hor. oda* II. 2. od Hroboně; III. 8. od Durečka. — 1836 III. 53. *Horace kn. I. list* 18 od Ct. Cochiusa. — 1837 I. 65-86. *Faedon, aneb poslední Sekratesowo o nesmrtnosti duše rozmlauwání,* přel. z řeck. K. Štúr.

k) *Květy.* 1834, 259. *Žabomyšowálka, swobodně z řeč. přel. od Rožnayho.* — 329 a 337. *Theokritowa selanka V. (Pocestníci čili zpěwáci pastevní)* od Wlčka. — 1835 příl. 72. *Kwět z Hom. iliady* od téhož. — 1836 příl. 59, 77. *Theokr. Selanka IV.* od téhož.

- l) *Pautník*. 1830 V. 43-63. Zlomky z předodění Hom. Iliady, od Štěpničky.
 m) *Plody*. 1836. Rozchod Hektora s Andromache, od D. Štúra.
 n) *Přítel mlád*. 1828 IV. Otázky a odpovědi ze škol starobylosti.
 o) *Tatranka*. 1832 II. Řeč Cic. pro Archiáše.
 p) *Weč. vyrašení*. 1832, 361. Dafnis a Menalkas (selanka).

D. HISTORIE.

a) Politická.

933. Uvedení krátké k všeobecným příběhům starých i nových časů. Díl I. Příběhové lidu židovského; w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Ad. Hagen faktora, 1776, 8.

934. MAX. ŠIMKA Krátký výťah všeobecné historie světa. 1778 we Widni.

935. Příběhy baworské wojny o poslaupnost po smrti posledního wolence Max. Josefa, od 30 Pros. 1777 až do 13 Máje 1779 (z něm.). První toliko arch vyšel, ostatek smrti vydawatele přerušen (Kopitar).

936. Traktát neb snešení o pokoj mezi J. c. M. císařowau .. Marii Terezii a J. kr. M. králem Prušanů etc., stwřeno w Těšíně 13 Máje 1779, w Praze u Jos. Grebla str. 40.

937. Ottona Steinbacha z Kranichsteina malá kronika o markrabství morawském pro mládež škol normalních; w Praze u Jana Fr. z Schönfeldu 1783, 8.

938. a) Krátký výpis pětileté wojny židovské a celé zkázy města Jerusalema, dle židovských běhů spisowatele Jos. Flaviusa w českém jazyku na swětlo wydáný od JOS. PROKOPA, we Widni u Jos. z Baumeisteru 1786, 8. b) Jiné wypsání zkázy Jerusalemské od PAWLA ŠRÁMKA, w rkp. u Pr. Palkowice (w. Tab. Poe. IV. 27).

939. Kratičké historické wypsání knížat a králů uherských, od nejdávnějších až do přítomných časů, z hodnowěrných hist. písem učiněné a w slowenském jazyku práci MICHALA SEMIANA etc. wydáné; w Prešp. u Fr. A. Paczka 1786, str. 226 a rejstřík.

940. Výťah listowniho dopisowání mezi římským císařským a francauzským dworem. 8. (1789 ?)

941. Rozmlauwání Josefa II s Matějem Korwinem, 1790. 8.

942. Oprawdový příběh o král. české koruně, a obšírná zpráva o ceremonii při korunowání J. c. M. w Čechách, s illuminirowaným wyobrazením této koruny. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1790, 8. listy 4.

943. Popsání obyčejů při korunowání králů českých, podlé nařízení c. a kr. Karla IV, které nyní dle dworského poručení při korunowání Leopolda II dne 1 Září 1791 na wětším díle

pozorowány budau. Sepsány od J. J. TANDLERA, w 8. s obrazem Leop.

944. Nowá kronika česká, w kteréž příběhy obywatelůw země české od počátku až do nynějších časů wyprawuje FR. MART. PELCEL etc., w Praze, 8. I. díl 1791 str. 452. II. 1792 str. 477. III. 1796 str. 496. IV. díl (o Husitské wojně) w rkp. Třetí díl jde až do r. 1378.

Tato česká kronika jest mnohem obšírnější, důkladnější, pořádnější a k čtení užitnější než německá téhož Pelcla, ale ne celá.

945. ALŠE PAŘÍZKA a) O swobodě a rovnosti městské, jaká jest, a co z ní pochází mezi Francauzy; w Praze 1793, 8. b) Bibličké wypsání nynějších příběhů; w Praze 1814. 8.

946. M. W. KRAMERIUSA a) Přezlostné nowiny o nešťastném Ludwíkwí XVI, králi franském, a o jeho katowýma rukama odprawení. W Praze 1793, 4. b) Náležitě wypsání ukrutné smrti, kteraž Marie Antonia králowna franc. podstaupiti musila. W Praze 1793, 4.

947. Z Jiřího Papánka historie gentis slawice výťah wydál J. FANDLI (slowáckým dialektem) 1793, 8.

948. JANA RULÍKA a) Welmi užitečná historie o slowútném národu českém, w Praze 1793, 8. str. 80. b) Kalendář historický, obsahující krátké poznamenání všech proměn, příběhů, wálek, nejw. nařízení etc. jak w král. českém, tak i na díle w jiných národech a zemích zběhlých. Pět dílů s přidawkem k pátému dílu. W Praze I. 1797 str. 276. II. 1798 str. 211. III. 1800 str. 259. IV. 1803 str. 208. V. 1806 str. 116 a rejstřík 20 listů; přidawek 1810. Může powažowán býti jakožto pokračowání Kal. hist. Weleslawinowa, ačkoli w ceně menší.

949. Historie o Americ, ukazující, kterač byla skrze Krist. Kolumbusa wynalezena. Sepsal IAD. BARTOLOMEIDES, w Prešpurce u Webra 1794, 8. str. 169.

950. J. RAUTENKRANCE, a) Slowo prawé všem národům ewropským; w Praze 1795. b) List obrancům českým s dvěma poznamenáními; w Kutné Hoře 1808. c) Prowolání k národu českému, w Praze 1809, 8. d) Modlitby za požehnutí c. k. wojsku, s písni wojenskau; w Kutné Hoře 1809, 8.

951. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená. Od FR. WAWAKA, w Praze 1796, 8. str. 99.

952. Wěrné představení zběhu, který francauzské wylanstwí s wywěšeným trojbarewným praporcem dne 13 Dubna 1798 we Widni spůsobilo; od očitěho swědka. 8. 1798.

953. Prohlášení o sjednocení Švejcárův. Od B. DLABAČE. 1779.

954. Citedlnost wěrného Čecha při šťastné opět počaté válce 1799, 8. 1 arch.

955. Wzbuzování k českému pluku, 1800.

956. Jest pokoj! W Praze 1801.

957. Historické vyspání, kterak čtvrtý díl světa, Amerika, od Kolumbuse vynalezen byl. W rozmlauwáních přednešeno od W. KRAMERIUSA; w Praze 1803, 8.

958. Notule, které od dworů rakauského, ruského a francauzského předloženy byly, 1805 u Fr. z Schönfeldu.

959. Kdo se prwé do koho dal, důmli rakauský či francauzský? Z něm. od FRANT. TOMSY, 1805.

960. Sebrání všech akt o změně trůnu španielského. Oddělení I: (w Praze) 1808, 8. str. 92. Oddělení II. w Germanii 1808, 8. str. 60.

961. Wýtah listowního dopisování mezi Římským a cis. francauzským dworem. 8. (w Praze 1808) str. 76.

962. Gundelfingera Rozmlauwání rakauských bojovníků, 1809.

963. Kronika nejnowější a wěrná poselkyně starého a nowého národu českého, od F. Pabsta (přeložením J. HYBLA) wydaná, 3 díly. W Praze 1809—1812. Díl IV. (str. 268) u Jos. Fetterlowé, 1827.

964. W časopisech: a) *W Hlasateli* α) Dobytí Mexika a Peru, 3. díl. β) Wojna sw. na východu, od W. NEJEDLÉHO, tamž. b) *W Dobroslawu*: Mauřané (Maurowé) we Španielích, od LEHKÉHO přel. (sw. 4.)

965. Udatnost slawného českého národu, podle vlastenské historie horliwým obrancům českým a všem ostatním krajanům představená. W Praze 1809, 8.

966. Důležitosti španielské, přel. TOM. KUBELKA. W Praze 1. díl 1811, 8.

967. Manifest J. M. cis. rakauského, krále uherského a českého 1813, w 4. u Ferd. z Šenfeldu, 1 arch.

968. Wojenské nařízení od 17 Září 1813, w 4. 1 list. (Podepsán Karel kníže z Šwarzenberku.)

969. TOMÁŠ FRYČAJ. Další zpráva o přestátných následcích u města Lipska w Sasku. Brno 1814, w 8.

970. Smlauwa pokoje a přátelství mezi J. M. cis. rakauským a králem francauzským w Paříži. Přeložením PALKOWICĚ 1814.

971. Listy českému krajanu o nynějších přihodách psané od E. a od B. J. D(LABAČE) přeložení. Pět dílků od r. 1814 do 1818 w Praze, 8. I. dílek str. 76, IV. 59, V. 80.

972. W. HANKY a) Rhůsa krátká historie slowenských národů, přelož. W Praze 1818, 12. b) Wypsání Rusie a jejího wojska w Praze 1815, 8. 1 1/2 archu. c) Dějiny české w obrazích. Nawržené, w kámen psané a wydané od Ant. Machka, dějino- i žiwopisce w Praze. S wyswětlujícím textem pro Čechy a Němce. Tlačené we Wídni u Adolfa Kunika, kamenopisce. Text od Wácsl. Hanky; w Praze u Widtmanna etc. Obrazy we fol. podlauhlém, text w 8. wětším. Swazek I. w 6 obraze. a textu stran 12 českého a 12 něm. (Posud. Krok. III. str. 153.) 1822. Swazek II. 1824. [Oznám. w Pautniku 1826 II. 106. Rozm. Lwowské 1833 str. 15.]

973. Wšeobecná kronika světa pro školy zřizena od W. KRAMERIUSA. W Praze 1820, 8.

974. J. ZIMMERMANN, a) Příběhowé králowství českého, zběhlí za panování Ferdinanda I. W Praze 8. I. díl 1820, str. 435, II. díl 1821 str. 544, mimo obsah. b) Příběhowé králowství českého za panování Maximiliana II. W Praze 1822, 8. str. 396.

975. Sláwowé praotcowé Čechů a bytedlná sídla jejich, od J. M. KRÁLE. W Hradci Kr. 1825, 8. str. 60.

976. ONDŘEJ ŠOLTYS. Jádru historie wšeobecné pro školní mládež i dospělý lid obecný atd. Poprwé wydaný prací atd. W Prešporku písmem K. Snizka 1829, 8. str. 342.

977. JAN KOLLAR: a) Rozprawy o jmenách, počátkách i starožitnostech národu slawského a jeho kmenů. W Budíně univ. tisk. 1830 w 8. str. XII a 396. Dodatky w Čas. mus. 1830 str. 463.

b) Sláwa bohyně a půwod jména Sláwůw čili Slawjanů, w listech k welectnému příteli p. P. Jos. Šafaříkowi. S přidawky srownalost indického a slawského žiwota, řeči a hájeslowí ukazujícími. W Pešti 1839 tiskem J. M. Trattnera-Karolyiho, wel. 8. str. 362.

978. FR. PALACKÝ. Přehled saučasný nejwyšších důstojníkůw a auředníkůw zemských i dworských w král. českém od nejstarších časů až do nynějška. Nákladem České Matice, č. II. fol. 5 archů, w Praze u rytíře z Schönfeldu 1832. (Pos. Čas. mus. 1832, 478, od Winařického.)

979. FR. J. SMETANA. Obraz starého světa, t. j. Wšeobecná politická historie prwního wěku, od počátku společnosti lidské až ku pádu západní říše římské; w Praze 1834 arc. tisk. 8. str. XVI a 240.

980. P. J. ŠAFAŘÍK. Slowanské starožitnosti; oddíl dějepisný. W Praze 1837 u

Spurného, pomocí čes. Museum; wel. 8. str. VI a 1005. Přel. do něm., rušt., polšt.

981. **FR. KUBOWIČ.** Summowní kronika slavných králů uherských, pro ditky. W Banské Bystrici 1838, 8. str. 28.

982. **A. W. ŠEMBERA.** Wpád Mongolů do Morawy, se starší historií Mongolů, jich powahopisem a popsáním Hostýna, w dobu šestistileté památky oswobození Morawy od Mongolů, se 3 obrazy; w Holomauci u A. Škarnicla, 1841, wel. 8. str. IV a 103. (Posud. Kwěty 1842, 7.) Wydání II. tamže str. IV a 76.

983. Paustewnik Petr, aneb: První křižovnícká válka (1096—1099). W Praze 1841 u J. Spurného.

984. **W. WLAD. TOMEK.** a) Krátký všeobecný dějepis, s předmluwou P. J. Šafaříka; w Praze 1812, 12. str. 263. Malé Encyklopedie nauk č. I.

b) Děje země české s 3 mapkami; w Praze 1843 str. 339. Malé Encykl. č. II.

c) Děje mocnářství rakauského; w Pr. 1845 str. 338. Malé Encykl. nauk díl V.

985. **J. MALÝ.** Prostonárodní dějepis české země; w Praze u Jar. Pospíšila. Kniha I. 12. str. 44. Kniha II. str. 94. Kn. III. str. 95. Kn. IV. 1845 str. 68. Kn. V. str. 91. Kn. VI. str. 48. Kn. VII. str. 49 mimo obsah. (Pos. Kwěty 1844 str. 272.)

986. Starší dějepis a nejnovější literaturná obnova národu ilýrského. Sepsal hrabě Janko Draškovič, přel. Dr. ČEJKA. W Praze 1845 u J. Pospíšila 8. str. 72. (Pos. Wčela 1845 str. 4.)

987. **J. J. ŘEZNIČEK.** Plawba Berezinská, podle franc. W Praze u. An. Špinkowé.

988. Krátké poznamenání těch příčin, které nejjasnějšího kurflrsta baworského pohnuly ty (sic) hořejší rakauské dědičné země k posezení wziti. b. r. Ms. u hr. Mitrowského in Miscell. num. 123.

989. **P. NEUMANN.** Stručný dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, pro mládež a pěstauuny. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 107.

990. **WÁCSL. KROLMUS.** Kronika všech powodní, suchých a mokrých, surodných i neaurodných let atd. w král. českém, od přichodu našich pradědůw . . až do letošní powodně. W Praze 1845. 8. str. 253 a obsah.

991. **JOS. GALLAŠE** a) Jádru morawských příběhůw, rkp. b) Miscellanea ad historiam patriae (Moraviae) (česky), rkp.

992. **TOM. KUBEIKY** a) Pamětnosti w čas panování slaw. císařowny Marie Terezie a tehdejší sedmiletá válka. b) Panování Josefa II. všesky proměny a válka turecká; též pano-

wání Leopolda II s počátkem franc. wojny. c) pamětní dějowé 30leté války, 2 díly. d) Francouzská válka se wzhledem na naši wlast. 4 díly. Wše w rkp.

993. *W Časopisech.* a) *We Wid. Listech:* Příběhowé w Ewropě, w Asii, Africe, Americě a Australii událi. 1815—6. Uhry pod římským panováním (přel. Hanka 1814). O powaze národu českého některá připomenutí z historie české (AL. Pařísek) 1813. Čechowé w 19tém wěku.

b) *W Čechoslawu:* Skrowní příběhowé a pamětnosti z wlastenské a cizí historie. Zrcadlo udátnosti od *Patřísky*. Pomaďarování Slowanů w Uhřích od K*** přel. od Hanky. 1822. 8—9.)

c) *W Rozmanitostech:* α) *F. Klípery* Olga. G. 13. Wyvrácení Saguntu D 3. β) *J. M. Ludwika* Isabella. R 8. γ) *Galaše:* Pohřeb Karla V. R 34. Historické drobnůstky R 76. δ) Autěk Francauzů z Rus A 3.

d) *W Příteli mládeže:* Dějepis český IV. 92.

e) *Mus. Čas.* 1827: Plawci u Dalimila, jaký to národ? od Dobrowsk. II. 123. — Dobytí Prahy skrze Jiř. z Poděbrad I. 1448, od F. Palackého. III. 37. Domáci rozbroje a války w Čechách po dobytí Prahy r. 1448, od téhož. IV. 9. — Přehled rozličných národů na zemi, podle jich úvodu. II. 121.

1828: Wypsání o dobytí Konstantinopole (1453) skrze Turky. I. 81 od Palackého.

1829: O národech uherských, zwlastě o Slowanech. IV. 11, od Palackého.

1830: O národech polských, od Palackého. I. 69. —

1831: 284. Pátky městanů w Budějowských s pány Rosenberskými. — O pánu Záwišowi z Rosenberka, okus historický. III. 102. Pomůcka k poznání řádůw zemských král. českého w 2hé polowici XIII století. IV. 359. O nejstarších dějinách a dějepisích národůw asiatských, podle J. Klaprotha. II. 169 IV. 435. Sběrky ze starožitnosti českoslawanské, od Palackého. —

1832: 257. O rozličnosti národůw, zwlastě w Ewropě a w Asii, od Palackého. — I. 70. O stawu Bulharůw, od Josefowice. — též 1830. II. 157.

1833: 371. Hrdinské podniknutí Maxim. II. we špan. zemi. — 412. O Bojech, nejstarším národu w Č. zemi, od Palackého. — 402. Černohorci z Bulgarina, od Hanky. —

1834: 191. Krátký spis o porážce a zajetí Max. woleného krále polského, arcik. rakauského. — 67. Historické zpráwy o lidnatosti země České od Palackého. — 305. O welikém stěhowání se národů z Asie do Ewropy podle Klaprotha od Palac. — 325. Popis jmen šlechtý české i morawské. I. 1415, od téhož. — 23. Myslénky o starobylosti Slowanů w Ewropě, od Šafaříka.

1835: O národech kmene skytického. 20; kmene litewského, 292. Přehled národních jmen w jazyku Slowanském, od Šafaříka. — Boj Frid. Barbarosy s Milanskými. 141. Kleopatra 358, od Smetany. — O wálkách Karla Welikého se Slowany, zwlastě s Čechy, od Palackého. 316. —

1837: O zemi jmenowané Bujky, od Šafař. 23. — O jměnu Slowan, od Čelakowského. 53. — Drobnůstky, od Slámy. 220. —

1838: O krále Jana česk. dějích zahraničních, od Tomka, str. 288.

1839: Huculowé od Wasilewice, str. 475 a str. 45. Bojkowé od téhož, str. 30.

1842: O báji krvawého sněmu Wilemowského, za Wácl. IV. od Palack., str. 345. — Výjimky z

dějů ruskomogolských, dle Hammera z Purgstallu, od A. Sembery. 615, též 1843. 143. 179.

1843: Pražané za Jindřicha Korutanského, od Tomka. 375. Výjimky z kroniky M. Wawřince z Biezowé, z lat. přel. Tomek. 512. 1844. 209. —

1845: Příspěvky k dějepisu země české od J. Karla Rojka. 55. O Slovanech v Dolních Rakousích od Sembery. 163. 335. O postupu národnosti Srbův lužických, od Fr. Dauchy. 426.

f) Čech. 1832. 23. Páwod a jméno Bojůw, Morawanůw a Čechůw, od Franty.

g) Čechoslave. 1830. I. III. O Slovanech z Karamzina, od Tomička. — II. O stravě, oděvu, obydlí a náboženství národůw rakauských od W. Pelikána. — O hi-torikowé! (Pölitz), od Tomička. — 1831. VII. Obraz udatnosti české, od Sembery. — Dějepisné vysvětlení k rodokmenu Přemyslovců podle Diezenhofra, od Pelikána. Putka mezi Čechy a Morawany v XV stol. z rkp. od J. ze Šwabnowa. — VIII. Česká výsada 1372 v klášteře Geras nedaleko Rohu. IX. Hallerowé (Conv. Lex. Stuttg. 1817. IV. 497.) posud neproměnění a vyteční národním krojem a řečí, od Amerlinga.

h) Česká Wěcla. 1834. Chronologický přehled všech důležitějších událostí r. 1829 a 1830. — O nové době slowanské od Kucharského. 371. — Poslaupnost nejvyšších správcůw sewero-amerikanských obcí o počátek toho saustálí. —

1835: Klesání turecké říše. Mahomet II. Přehled událostí r. 1831 a 1832. —

1836: Přehled panujících knížat ewropejských. 218. — Výčítky Karlu IV. činěné. Histor. obrazy. 314.

1845: Zasnaubení Mar. Theresie, č. 16. List ze 7leté války, přel. Daucha, str. 19.

1838: Kříž vykupitele, č. 1. Příběhy za žiwa porchowaného, č. 9. — Bitwa u Láwy, č. 23. Bitwa u Arbely, č. 38. — Timoska, falešný princ, č. 44. —

1839: Poslaupnost biskupů a papežů Římských, č. 18. atd.

1841: O nejvyšším biskupu starozákonním (z wypsání Jerusalema od Welea.) č. 71. — Příkladové horliwého wlastenectwí w čas války, od P. O. č. 3 atd. Z jakého rodu pocházeli wéhlasní mužowé, č. 8. Pamětíhodná přičina obrácení se Židůw na křesťanstwí na ostrowě Kretě. (z Norin. hist. cir.) č. 22. Nešťastná náhoda, č. 38. (A-ský.) — Wolení ministra, od Řeháka, č. 46. — Nešťastní cestowatelé, č. 48. — Podiwný osud španiel. děwčete, č. 51. (J. Příbik) — Nešťastná rodina, č. 54. (Řehák) —

1842: Praha zproštěná Prusůw, č. 6. (dle arch. Náchod.) Warsawský hospital, č. 20. Poslední Zrinowé, č. 36. (B. Kulda) Weliké zwony (Krátký) č. 47. — Anglický missionář w Abissinii, č. 47.

1843: Bitwa u Thermopyle, str. 6. (P. O.) — Ab-doloninus zahradník králem w Sidonu. (z Wel. put. Sw.) str. 15. Dějepis český (rozmluwy) 1843. str. 327.

i) Jindy a Nyní. 1831: II. 93. Francauzi w Praze r. 1742.

1833: II. 110. Krátké wypsání dějůw Dubrownických, od Malého. — 150. Obraz naší země před časy rájskými.

k) Krok 1833: O počátku země české atd (z Pelclowy kroniky.)

l) Krok Presl. 1831: II. 59. Paběrek historický od Ant. Jungmanna. — 228. O samožonkách, od Šira. — 448 a 485. O Slovanech dle Karamzina od Hanky.

1833—35. III. 35. Slované germanští, od Šira. — 82. Krátká zpráva o králowství Marokanském.

m) Kréty. 1831. Wýtah z kron. ruské Karamzinowy Tapem udělaný a Jos. Orleškým přeložený

140 atd. — Prohřešek proti Slowanům (w Konwers. slow.) 200. — Morlaši, od Krátkého. 257.

1835: O srbské nár. poesii. 439.

1836: Drobnůstky a z Karamzina, od J. S. P. 102.

1837: Rod pánůw Rosenberských od Procházky. 44. — Zahynutí welikého krále Ottakara, od W. Tomka. 141.

1838: Jindřich Korytanský od téhož. 37. — Znamenité pokroky říše turecké, od Filípka. 181. — O kralowání w Čechách Jana Lucemburského, od Tomka. 198. — Tataři w jižním Rusku, od Procházky. 229.

1840: Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 118.

1841: Wpády Tatarů do Morawy a Rakauska w r. 1241, od B. Nebeského. 25. — Tataři w Aupici I. 1241, od Myslimira. 34.

1843: Napoleonowi pobočníkowé, č. 4.

1845: O českých štitěch, str. 307. Autok na skalní twrz Akuleho 1844, č. 99.

n) Přítel mládeže 1826—1835. Dějepis český, od Zieglera. — 1829. Známost národůw. 14. — 1827. Amerika nalezena I. 49. atd.

o) Rozl. Pražské. 1826. Mocnářowé rakauští a králowé jerusalemsí. 82. — 1828. Poslaupnost tur. sultanůw. 7. — 1833. První křížowá wálka. 66. — O příchodu Slowanůw do nynějších sídel, 100.

p) Samo. 1832. Samo, od Franty.

q) Světowor. 1834—5. Přehled husitské wálky. Korunowací česk. králůw. — Korytanského wéwody přijímání wlády.

r) Wlastině. 1840. Panorama wěku našeho, přehled pamětíhodných událostí atd. od Tomička. — Slovo o cizojazyčném pojmenowání Čechů, od F. Dauchy. 250. — Zlomky z dějů španělských. IV. 112 atd. — Zlomky z událostí wěku středního od Smetany. II. 228 atd.

b) Cesty a wypsání zemí.

994. Cesta z Mozkwy do Číny, kterauž s ruským wyslancem Isbrahem skrze krajiny Ustiku, Taursko a mogolskau Tatarii šťastně wykonal Jiří z Drahowa, Čech a rytíř wznešený, I. P. 1693. Po česku z lat. wyložena a wydaná od J. RULÍKA. W Praze 1800, 8. str. 79.

995. WACSL. KRAMERIUSA a) Jana Smita, kapitána anglického, prawdiwé příběhy po cestách, kteréž wykonal w čtyřech dílech swěta, při čemž se také jako summowní wypsání rozličných krajin, národů, náboženství, obyčejů atd. nalezá, po česku wyložené. W Pr. 1798, 8. str. 88.

b) (První díl Indie.) Historické wypsání welikého mogolského císarství w druhém dílu swěta Asii, při čemž se rozliční národowé, mráwové, obyčejowé, zwyklosti, práwa a náboženství jejich, jakož i jiné mnohé paměti hodné věci připominají. W Praze 1803, 8. str. 192.

c) Druhý díl Indie, to jest, Historické wypsání mnohých králowství a krajin, jenž na druhém indickém poloostrowě w Asii leží, při čemž se také rozliční národowé, powahy, mráwové, obyčejowé, zwyklosti, práwa, wáleční řádowé a náboženství jejich atd. připominají,

prací a nákladem Krameriusovým. W Praze 1804, 8. str. 192.

d) Cesta do Arabie a do země swatě, jinsk Palestiny, w kteréž se všeca místa swatá, obyvatelé, jejich powahy, mrawové, obyčejové, řádové a náboženství, jakož i jiné mnohé paměti hodné věci wedlé uloženého pořádku wypisují. Nyni poprvé vydané prací a nákladem Kram.; w Praze 1804, 8. str. 200.

996. Zpráva o pátém dílu světa, Australie nazvaném, na Poledním moři mezi Asií a Amerikau ležícím, nalezá se w Krameriusově knize; Přítel lidu atd.

997. Způsoby, mrawy a mínění Činů a Kozinčinů, s podotknutím zemského řízení a náboženství jejich; nákladem Krameriusových dědiců; w Praze 1810, 8. str. 230.

999. Bertholda, Angličana znamenitého, příhody přepodivné, w 8.

999. W. R. KRAMERIUSA a) Sběrka cest po moři, pro obecný lid, 2 díly; w Praze 1812, 8. b) Obširné wypsání ostrova sw. Heleny; w Praze 1815, 8.

1000. M. J. Hurban. Cesta Slowáka ku bratrům slawenským na Morawě a w Čechách, (1839); w Pešti u Trattnera—Karolyho 1841, str. 112, 8. (Pos. Kwět. now. 1842 str. 6.)

1001. J. Kollar. Cestopis, obsahující cestu do horní Italie a odtud přes Tyrolsko a Baworsko, se zvláštním ohledem na slawjanské živly, r. 1841 konanou a sepsanou etc. S wyobrazeními a přílohami, též i se slovníkem slawjanských umělcůw všech kmenůw od nejstarších časůw k nynějšímu věku, s krátkým životopisem a udáním znamenitějších, zvláště národních wýtwarů. W Pešti 1843 u Trattnera—Karolyho, str. 363, wel. 8.

1002. Žwejkal. Popsání trojich cest w Evropě, Asii a Africe w r. 1818—1833 od atd. pautníka, mistra zlatnického a měšťana Pražského. W Praze nákl. Anny Špinkové 1843.

1003. Hora Sinai. Obrazy cestopisné od Al. Dumasa a A. Dauzatsa, tři díly; w Praze 1842, nákladem M. Neurentra, tiskem K. Jerábkové. 12. str. 178, 164, 132.

1004. Ben. Prawosl. Čerwenák. Zrcadlo Slowenska; w Pešti 1844 u Trattnera—Karolyho, w 8. str. 140.

1005. K. W. Zap. Zrcadlo života na východní Evropě. Sw. I. 1843: Obrazy, powěsti a anekdoty z národního a společného života; z půwodních žřidel w češtinu přewedl atd. W Praze tiskem J. Posp. wel. 12. st. VIII a 171. (Por. Kwět. now. 1843 str. 14.)

Sw. II. 1843 str. 176 s mapkau, u Calve.

Sw. III. 1844, u Calve, 8. str. 235 s budebni přílohau: Cesty a procházky po Halické zemi. (Úwaha Čas. mus. 1844, 137.)

1006. Wil. Dušan Lambl. Pohled na Bosnu, čili krátká cesta do oně krajiny, wykonaná w r. 1839—40 od jednoho krajana. Z ilyrského jazyka přel. (s mapau). W Praze 1845 u J. Pospíšila, str. 135 a 8. (Posud. Kwěty 1845 str. 44.)

1007. Putování do sw. země, totiž z Widně do Koustantinopole, do Brusy, Bairutu, Joppen, Jerusaléma, k Jordanu a Mrtvému moři, do Nazareta, Damašku, Balbeku a na Libán, do Alexandrie, Kaira, po pausti k Čerw. moři a zpátky přes Melitu, Sicílii, Neapoli, Řím atd. od Idy Pfeiferové, rozené Reyerové. Přeložil JAN ŠT. KŘEČEK, kaplan w Písečném. W Hradci Král. 1846 nákl. Pospíš., str. 362 w 8.

1008. W časopisech a) W Hlasatelí a) Podivné příhody čtyř ruských plawců na pustém ostrowě Špicberku, od Jana Nejedlého I. 183. β) Cesta de Špicberku od Nowé země. II. 3. γ) O Kamčadaliích IV. 613. δ) Hlavní powaha a wypsání prwních Amerikanů. III. 280.

b) W Rozmanitostech a) Něco o wlašské zemi, J 58. od J. Hýbla. Kostel sw. Petra w Římě C 54. β) Hříza pustiny. M 71. od Ludwika. γ) Wynalezení ostrowa etc. od Galaše J 23. δ) Sedm diwů swěta B 69.

c) W Přít. Mlad. Krátký zeměpis, J. Jawornický II. 93, V. 48.

d) Mus. Čas. 1827. Zlomky z popsání cesty do Řezna I. 1826 wykonané od W. Sedláčka. II. 91. III. 120.

1829: Učené sbírky z ciziny, dle Humbolta. III. 99. a 1830 IV. 170.

1830: Výroční trh Čuvecký w Ostrowném. I. 57. — O Wolharích, dle angl. Walshe. II. 157.

1833: Cesta z Kopidlina na chlumi Wellš. od F. A. Wacka, str. 381.

1838: Cesta na Tatry. Z pols. od K. Zapa. str. 24. Jenisejská gubernie od A. Marka. str. 240.

1839: Objewení Ameriky w X stol. dle rusk. J. W. Podlipský. str. 169. — Cesta do Lužic, od L. Štúra. str. 462.

1841: Cesta po halické a uherské Rusi. Sdělená w listech, od J. F. H. str. 183. 303. 423. též 1842, str. 42. 1843. 12.

1842: Powstání a nynější staw swobodného státu Texasu, od Jak. Malého. str. 62. Cestování Michala Kotlera w ewropejském Rusku a Sibirii, str. 133. 259, též 1843. 259. — Černohorci. Popis Ism. Sreznnewského w listech k W. Hankowi, str. 283.

1843: Výjimek z cesty od Tater k Sewernímu moři. Od E. J. Wocela. str. 540.

1845: Z denníka wlastence cestujícího we Šwejcariích, (od Beka), str. 85.

e) Čechoslave. 1830. Cesta K. Hilsenberka z Widně na Madagaskar, s průwodcím Čechem, od Waňka, III. — Cikáni, z Puškina, od Tomička. V. 8. —

f) Česká Wěla. 1834. Listy z Dalmacie od E. Grier de Ronce. 3. — Příhody dyauw bratrů atd. 58.

1835: Procházky po jižních Čechách, od Slámy a Palackého (doplňk). — Výjimek z listu psaného z Petrohradu od 10 Čerwence.

1836: Putování knížete Pükler Mužákowa na Atlaské pohorí, od Hiansgirga. str. 68. — Dopis Čecha A. W. z Mediolanu. 279. — Wýtah z cestopisu ruskau říš. 283.

1837: Slasti a strasti cestujícího Čecha (Karlowy Wary. Liberec. Fridland. Lužicko.) od Tyla.

1838: Wýměsky z popisu Isaka Welda, od Fr. Šilhana, č. 31. — Wýnimky z mého denníka. J. Příbík, č. 33—45. — Nocleh na paušti. Z Rengera od J. G. K. č. 41. — Obrazy z Wlach, č. 49. — Z Mericho, od téhož, č. 50.

1839: Cesta do Marseille a Říma, č. 24. — K Senaru do Arabie atd. 43. — Na ostrov Madagaskar, č. 54. — Na horu sw. Bernhardskau, č. 62—81.

1840: Černohorci, od Tomička, str. 40. Zprávy o knížetství srbském, od Wácl. D. Břístewského, str. 198. — Polští Židé, od Jachima, str. 283. — Sbirky Bedř. K. z Watrichu o Slowansku, str. 314. — Zpomínky na Genewu. Z denníku Francauze K. Duranda, str. 398.

1841: Jesso, Tatarská úžina atd. č. 3—10, od Štěpánka. Masopustní výlet (procházka) č. 16. Zlomek cestopisní, č. 27. Putování do Emaus, č. 31. Výjezd z Berauna do Rokycan, č. 40. Nešťastní cestovatelé, č. 48. Paut do sewerních Čech č. 74—89.

1842: Nástiný ze Sibirie, č. 2—75. — Ostrow Martinique a Quadalup, č. 64. Tristan d'Akunha, č. 79. — Řeka Ganges, č. 80. Výlet do kraje, č. 94.

1843: Něco o Boleslawsku, od Dundra, str. 11. Wýtah z cestopisu ryt. A. z Č. přeložil a rozmnožil F. G. str. 363.

1845: Cesta v hoření krajiny horwatské. Wýtah z listu Stanka Vraza k paní Drag. Št. rozené Kr-tewé. 2. — Z Morawy, str. 63. — Přátelské dopisy z cesty na Sněžku (r. 1844.), od F. Tomsy, str. 82.

1846: Turecké swatby (W. Bambas). Obrazy ze života Rusinůw, od p. Zapowé. Masopust w Paříži od Gablera. Kyjewští studenti, z Gogola.

g) Jindy a nyní 1833. Slováci v Uhřích. I. 62. — Vineta, Amsterdam slowanský. 102. — O Černohorcích od A. Marka. 110. Pění Morlachůw od téhož. 133. — Ukřutnost národu tureckého za předešlých století k Slowanům, od Weteňníka. 142. — Něco o Walachii. 150. — Čechůw powěstné jméno w Ewropě, od Wiesnera atd. 167. — Zpěwawost Slowanů w Dalmacii, od Zapa II. 55. — Slowané w Carohradě, od F. Š. 59. — Bendowé, mistři hudební, od Bačkory atd. 77.

h) Hronka. 1836. Den w Benátkách od Zipsera. II. 67. — 1837. O Oltárně (vrchu) od S. Hojče. I. 61.

i) Krok Presl. 1835. Cesta na Elbruc. nejvyšší horu Kawkaskau, od Sw. Presla. III. 61.

k) Kucěty. 1834. Ruské osady wojenské (z Renouardowy cesty po Rusku). 54. — Z denníku Poláka w Italii cestujícího (1825). 81. — Cesta na Pecku ze Lhoty (1833). 148. Tanec ruský. 166. — Popsání cesty wykonané Uhrami do Bělohradu (1833). 248. — Obrazy Srbska, od Kampelika. 281. 289. — Listy z Brasílie. 295. 316. — 1830—31, od Fr. Bernhausa, rodilého Čecha z Brandeysa a Weyroční trh w Saloně, městě Dalmatském (z Wahlenowa) od Filipka. 298. — Země česká (fantasie), od Patřky. 350. — Dopisy z Haliče, od J. Pospišila (Rozm. Lw. 1835. 95.) 391. — Dobrodružství cestujících od J. Erbena atd. 433.

1835: Čerkasowé pod ochranau ruské vlády. 179. — Terst (od r. 1835) sw. příl. jakž máme psátí jména místní. 37. — Z denníku cestovníka (Praha r. 1730) 94. — Procházky po Čechách (úwod. Hora Kutná atd.) od Tyla. 193. — Wýroční paut na Loreť w Wlasima, od Zapa. 235.

1837: Rusowé na Balkánu (z denníku rusk. dělostřelce.) 79.

1838: Zpomínky na cestu přes Krkonoše od K. Antoniowice, z Rozm. Lwow. na r. 1838) přel. J. W. Podlipský. 63.

1839: Obrazy z cesty Slowana od hor Karpat-ských k Sewernímu moři, od J. E. Wocela. 3.

1840: Swědectví cizozemce o vlasti české, z franc. od Dauchy. Now. 37. — O cestě p. Fialky po Slowansku zpráva a posudek. 61. — Wýlet z Prahy, od Hurbana. 94. — Cesta na Sinai, od J. Procházky. 105. — Cesta p. Jilka po půlnocní Ewropě a do Australie od A. Sembery. 197—220. — Wýlet o prázdninách, od Buriana. 390.

1841: Cesta po horním Styrsku a Rakausích, od M. Fialky. 13. — List p. Hawla, Čecha, poslaný ze sewerní Ameriky. Od Fr. Riegra. 20. — Cesty po slowenských krajích, od E. Haufa. 27. Cestopisné zlomky od M. J. Hurbana. 42, 50. — Zeměpisno-statistický obraz krajín ilyrských od M. Fialky. 44.

1843: Obrazy cestopisné od Worbese. č. 1. — Zpomínky na Wolgu, Poleši a Litwu. č. 6. — Police (Zlomek cestopisný) od A. Kopidlanského č. 19.

1844: Dopisy a popisy zimního cestowatele, od J. W. Benátského. č. 18—55. — Dopisy z Asie č. 47—58. — Wýjimky z listů Štáwnického akademika. č. 47—87. — Do Hory a třeba dál. č. 71. — Z denníku českého cestowatele. č. 100. — Milešowka, od J. D. L. č. 112. — Th. Kočího zeměznalská wýprawa do Asie, Afriky etc. od K. L. č. 115. — Několik listů z denníku cestujícího, podal Wil. Dušan L.—I. č. 129.

1845: Wýlet do Uher, od Fialky č. 1. 9. 15. — Wýlet do Pátiny od J. Winklera, č. 7. — Wýlet do Pardubic. č. 119. — Pardubice, od Fialky č. 108. Polabí, od téhož, č. 119. Zpomínka na Kautim, od R. č. 132. Z Kopidlna do Zlatic, zlomek cestopisný od Fr. Al. Wacka, č. 134. Z Daubrawic do Nimburka, č. 136. — Drobnésky cestopisné z prázdnin, r. 1845 od W. Dušana, č. 141. Z Marie Celi do Styrského Hradce a do Rakaus, od M. F. č. 23. Z listů cestujícího do Widně, od Dr. M. K. č. 36. Z Prahy k Sumawé a nazpět, od J. K. Zbraslawského, č. 46.

1846: O Karlíně č. 2. od K. Wita H. — Obrazy z cesty ze Štáwnice do Holomaue od A. M. Honla č. 9. Projížďka po Zakawském kraji, z rusk. č. 24. — Wýlet z Hamburka do Altlandu, č. 78. — Z Králowé Hradce na morawské hranice, od Fr. Hajniše, č. 119. Zlomek cestujícího po sewerních Čechách od S.-dy, č. 121.

l) Pautník. 1826. Helvecie saská, již projel J. Ludwik (r. 1824.) IV. 51.

m) Přítel mlád. 1831. Pamětní listowé aneb zpráwy o našich vlastencích w obojí Indii a jiných zámořských krajínách. II-IV. 1832. I-IV. 1833. III. 47.

n) Rozl. Praž. 1826. Znamenitý ohlas hor Krkonošůw. 79. O Rusích. 174. — Jízda w Petrohradě. 194. — O Mainotech. 205. — Poslední král srbský (Lazar) 219. — Bezarabie. 354. — Divné jezero w Rusích. 426. — 1828. Zlomky, z listůw z Prahy od S.-k-a. 73. a wýpis jeho po Čechách a po Morawě na cestě. 84. — 1833. Dopis Ruskem cestujícího Turnowana (Frant. Marka) z Odessy 15. Března 1833 atd. 58.

o) Swětosor. 1834 a 1835. Tatranka. 1832. II. Oswícení w Turech.

p) Wlastimil. 1840. Obrazy Persie, sebrané od J. Tomička. I. 28. III. — Pomněnky o Čechách z denníku cestujícího cizince od B. Pichla. I. 75. 134. [1841. II. 78]. Cesta bar. Hügela po Asii a Nowém Holandu od J. Tomička. I. 223. — Ismaila Gibralt-

tara cesta z Alexandrie do Londýna, od téhož. II. 236. Wypsaní Now. Zelandu dle Sommerowa alman. od Tomička. II. 18. 103. Zlomky o Sibirii z rusk. Marlin-ského, přel. A. Hangirg. III. 203. Smirna, dle L. Feldmana. IV. 252. — Černohorci od Wuka Stefanowice, přel. Tomiček. III. 99. 232. IV. 14. — Sicílie a obchod se sirau. Zlomek z denníku cestujícího Francauze. IV. 147.

1841: Čerwená Rus. Cestopisné obrazy a zpomínky od K. Zapa. I. 5. II. 49. — Srbsko. Výjimek ze spisu: Voyage en Orient 1833. z franc. de Lamartina, přel. Dr. Čejka. I. 46. 166. — Obrazy Egypta od J. Tomička. II. 9. 117. 195. — Určení Ruska w ohledu na Asii od L. Štúra část první. I. 99. 217. č. II. 1842. 134. 223. —

1842: Obrazy cestopisné Lomb. Benátské, od P. Chocholauška. 35. 215. — Scena z Kawkasu od K. Storch. 52. —

c) Mistopisná.

1009. Stoletní památka velikého moru 1680, kterauž slavný magistrat 1780 na swatém poli slawně obnowil, str. 22 (w Praze).

1010. Paměti města Wsetina od r. 1732 — 1777. Rkp. XVIII. století w 8. (Boček.)

1011. První zlatý a stříbrný obraz města Králowé Hradce nad Labem, t. j. trpýčící se památky starobylnými příhodami, od založení města, wstípení zde wiry Kristowé, kostelů, oltářů, klášterů atd. až do bludu Husitského etc., od FR. de Paula ŠWENDY. W Hradci Král. 1799, pismem Alžběty Tybely, str. 162 mimo rejstřík. Druhý železný obraz etc. od bludu Husitského až do věku sedmnáctého, w 5 rozdílech. I. rozdíl (od 1419 do 1500) ib. 1800, 8. str. 254. II. od r. 1500—1540 ib. 1802 str. 265. III. od r. 1541—1576 ib. 1803 str. 258. IV. od r. 1577—1595 ib. 1804, str. 253. V. od r. 1596—1618 ib. 1804, str. 232 mimo rejstříky. Třetí měděný obraz, rozdíl I. od roku 1619—1636 ib. 1807 str. 280. Rozdíl II. od r. 1637—1664 ib. 1808 str. 272. Rozdíl III. od 1665—1680 ib. pismem Frant. Pospíšila 1811, 8. str. 160. Rozd. IV. od 1681—1705 ib. 1812 str. 162 mimo rejstř. etc., a čtvrtý hliněný obraz, t. j. od proměny králowství česk. a ztenčení města pewnosti ohraženého w běhu věku 18. století. Rozd. I. od 1706—1734 ib. 1813 str. 183. Rozd. II. od 1734—1762 ib. 1814 str. 210. Rozd. III. od 1762—1780 ib. 1814, 8. str. 208. Rozd. IV. od 1781—1790 ib. 1817, 8. str. 104, rejstř. Wšecko dilo skonalo roku 1818 s patnáctým dílcem.

Jsem to výborné sbírky pro budoucího historografa. Roku však 1814 24. Srpna shořely předeslé exempláře, a tudy již nyní celé dilo velmi těžko k dostání.

1012. RULÍK JAN a) Památky kláštera Sedleckého. Na Horách Kutnách 1807. 8. b) Žiwot sw. Gotharda. Památky m. Brodu Česk. W Praze 1808.

1013. Letopisowé Krupinští, t. j.: Wypsání

příběhů w swob. a král. městě Krupíně od starobylných časů až do XIX. století zběhlých atd., prací a nákladem ONDR. BRAXATORISA. W Prešpurku pismem Šim. P. Webra 1810. 8. str. 99.

1014. Paměti Plzenské od WOJT. SEDLÁČKA. W Plzni 1821. 8. (Zawírá některé písně příležitostné.)

1015. Kronika Mlado-Boleslawská od příští Čechů do země České až do nynějších časů pomoci rukopisů i jiných spisů a pamětí podlé let provedená s některými na místech svých poznamenáními, prací FRANT. NOWOTNÉHO z Luže etc. W Praze 8. wět. u Josefy Feterlowé z Wild. 1822, str. 308. Kniha věcí i slohem znamenitá.

1016. Krátké wypsání ohně w kr. horním městě Kutné Hoře dne 9 Máje 1823 atd. W Hradci Král. 8. str. 23.

1017. Kronika o Berauně od J. Seidla. Rkp. w Mus.

1018. Jos. Gallase a) Památky města Hranic. b) Památky o pustých rytířských hradech. Rkp.

1019. Paměti Gelšawské a Maraňské ku prospěchu pohořelcůw Gelšawských. W Pešti pismem Trattnera - Karolyho 1830. 8. str. 147. s obrazem.

1020. F. A. WACEK. a) Historie farní školy Kopidlenské. W Praze arc. tisk. 1831. 8. st. 51. — b) Mistopis a historie městyse Jabloného nad Orličkau atd., w Praze a Hradci Král. u Posp. 1831. 8. st. 128.

1021. FR. J. SLÁMA. Slovo útěchy poslané Prachatičanům po nešťastném ohni, jenž w jejich městě 13 Dubna 1832 za hodinu 137 domů w popel obrátil. W Praze arc. tisk. 1832 8. st. 24. b) Obraz minulosti starožitn. města Prachatic. W Praze 1838 u Posp. 8. st. 177 a rejstřík.

1022. Obraz utrpení čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Blatenčanům, od Petra Arn. REITINGRA a Jos. BAYERA. W Pisku u Jos. Fetterle 1835. 8. [Wypisuje oheň 1834 w Řijnu, kterým téměř celá Blatná w popel lehla.]

1023. W. SEDLÁČEK. Wěž Plzeňská bleskem strávená 6 Unora 1835. w Praze. 8. stran 7.

1024. K. W. ZAP. Popsání kr. hlavního města Prahy pro cizince i domácí. W Praze arc. tisk. u W. Špinky 1835. wel. 18. st. 360 s rytinami. [Přispěl k tomu Amerliug. Pos. w Mus. čas. 1835, 113.] b) Pomněnky na Prahu. W Praze 1845, s obrázky a plánem města, st. 40 w 4. podlauhlém.

1025. JOS. ŠEMBERA. Přehled města Prahy z Petřína. Obětováno J. O. p. Rud. kníž.

Kinskému. Fol. 4 listy s výklady v českém i něm. jazyku, w Praze 1833. [Pos. Jindy a Nyní 1833 II. 102.] b) Historie pánů z Bozkowa a hradu Bozkowa w Morawě, od W. Šembery. W Brně 1836 u R. Rohreru. vel. 8. st. 150, 1026. Dr. M. ŠTEMBERA. Mistopis města Rakownika. W Praze 1838. 12. st. X a 110. Přeložil a rukopisem nalezeným rozmnožil.

1027. W. W. TOMEK. a) Kniha Starého města Pražského od r. 1310. Čas. Mus. 1844. 566. —

b) Děje Pražské w krátkém nástinu. W Praze 1845 u J. Posp. w 12. st. 55.

1028. K. MENSINGER. Stručné popsání hlavního chrámu, ostatních kostelů a kaplí w Milaně, s rytinkau. W Milaně 1845, u K. Rettiga.

1029. AL. W. ŠEMBERA. Wysoké Meyto, král. wénné město w Čechách. S obrazy. W Holom. 1845 u A. Skarnicla. 8. st. 140. [Pos. Kwěty 1845 st. 28. — Čas. mus. 1845. 128 od Wocela.]

1030. FR. JELÍNEK. Historie města Litomyšle. W Litom. 1838 tiskem Turečkových dědiců. 8. st. 304.

1031. Popsání některých památností w královském hl. městě Brně. 1839 u F. Gastla. 8. st. 12 s obrázkem.

1032. Hrad Hora Hwězdna (Sternberg) jinak Strmelice w Kauřimsku, od S. W. Krolmusa. W Praze 1844 u K. Fetterle. 8. st. 23.

1033. Pamětnosti B. Čabanské, ku stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu sepsal LUDW. HAAN. W Budině 1845 lit. kr. všeučiliště. 8. wel. st. 38.

1034. W. KROLMUS. Kronika čili dějepis všech powodní etc. W Praze 1846 u Karla Fetterla, st. 260 w 8.

1035. DEWOTY JOS. FR. a) Popsání (založení zvláštní pobožnosti a života swatosti) bývalé řehole cistercienské Sedleckého kláštera etc. W Praze u Jos. Fetterle z Wildenbrunu 1824. 8. b) Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarského nad potokem Páchem jinak Wrchlici w král. swob. horním městě Hoře Kutné. W Praze, Scholl. 1828.

1036. W časopisech a) W Rozmanitostech: Zvláštní slavnost w Třebechovicích od Wendelína Duška J. 3.

b) W Čechoslawu: chrám Betlemský, Jezerka, Teřín od Zimmermanna.

c) Mus. Čas. 1828. Příjemné okolí Staroboleslawské od J. Horčice. I. 63. — Topografická morálka (žert) od K. Winatického. II. 124.

1829: Historie starověkého kostela w Drahorazích, od Wacka. III. 104. — Ústaw Pražský pro lidi na rozum pomatené. IV. 109.

1830: Historie statku Střevače, od F. A. Wacka. III. 298. — O pojmenování osad česko-slawanských

III. 309. — Dům pro neduživé na Karlově w Praze III. 324.

1831: Půtky měšťanů Budějowských s pány Rosenberskými w XV století. III. 284. — Smíšené zprávy historické o Náchodu, od J. Ludwika 1834. I. 80 a 1836. II. 145.

1835: Pomůcky k topografii kraje Budějowského od F. Palackého. II. 211.

1836: Dávní práwa a rozepře Nowého a Starého měst Pražských. III. 299. Historie statku Lobkowického od F. Palack. III. 288.

1838: Výjimek z historie hradů českých str. 535 a 1839. str. 64.

1841: Příběhy města a panství Děčinského od W. Tomka. str. 142.

1845: O jménu a položení města Vinety, jinak Junina, Julina, Jomsburku, s mapkau, od P. J. Šafařika. 3. — Špatné kausky některých úředníků Pražských za krále Wácl. IV od W. Tomka. 76. — Česká a německá národnost w Praze až do začátku 15 stol. od Tomka. Čas. mus. 1845. 213. Výpisky z archivu Chrudimského, od A. Rybičky Skutečského. 357.

d) Čas. pro kat. duch. 1828. Obnovené zřízení ústawu pro chudé w Praze. I. 153. — Ústaw pro wlastenské umělce. — Slavné svěcení školy Dolnobřežanské. — 1834. Slavnost růží w Olomuckém arcibiskupství. — 1836. Popsání krásného oltáře w zámecké kapli w Kunžwartu. II. 369.

e) Česká Wěla. 1834. Výjimeky z pamětní knihy Soběslawské (1587) sdělené od Kamenického. 268. — Praha r. 1500 (z Lobkowice) od Winatického. 42. — Počátek města Nikolaewa. 294.

1835: Místní morálka.

1836: Pítlárna w Teplici (obr.) 9. — Wídeň (obr.) 261. Praha. 293. — Brno. 383.

1837: Kostel sw. Basilia w Moskwě, 185. — Praha r. 1837. Swětlo a stín ze života společenského, od Tyla. 242.

1838: Welehrad. č. 4. — Melita. č. 8. (z cestopisu barona Augustina) — Peking. č. 11. — Welwary od Dundra č. 22. Rakowník č. 26. Krupina. č. 40. — Slaný č. 47. Jestřabí č. 49. od téhož.

1839: P. St. wysady č. 6. Friedland č. 10. Památnosti w Americe, č. 13. — Pařížské katakomby, č. 79.

1840: Rychenburk aneb Radyně, od Dundra. str. 83. Krakowec, od téhož. str. 162. — Boží voda w Boleslawsku od F. Košateckého. str. 270. též o sobě ku prospěchu dítek. Stockholm. 323.

1841: Opatowice č. 35. — Kunětická hora od Dundra. č. 45. — Jeskné we Virginii č. 60. J. (Sl. T.) Lisabonská wodárna č. 64. (K.) — Trosky, od Dundra. č. 75. Longo Sardo, Osada korsikanských zbojníků. č. 85.

1842: Wěrný obraz Příbrami od P. Ondráka. č. 1.

1843: Radyně, hrad w Chrudimě od J. Dundra str. 111. — Kolikrát chrám Jerusalemský po nawrácení se Židů z Babylonu byl zlaupen. str. 122. — Granada. str. 255. — Cyrilka w Podiwině a na Welehradě. str. 339.

1845: Listy z Pardubic od Pichla. str. 247. — Kronika Pražských powodní od Tonka. č. 27. — Wysady města Prachatic od Dundra (1845?) — Z příběhů obce Pražské r. 1618 — 1620 od Tonka. č. 102. — Jos. Chmel o Rak. dějepisectví, od K. Storchy. č. 30. — Wálečné sceny na Bosenském pomezí, od J. Umlaupa. č. 70. — Z nejstarší historie Černohorců dle C. Roberta od Kaliny. č. 99. 1846. Sedlská swatba, obrazy z okolí Domažlic-

kého; dopisy z Františkových lázní od B. Němcové. — Rakonický kraj a Rakonice.

f) *Jindy a nyní.* 1829. Památník voráčův u Rausova na Moravě 1. 65. Hluboká II. 3. Tábor. 5. — Přístav Swatopetrský. 9. — Čáslav. 13. Žatec 17. — Kutná hora. 33. — Ústav pro slepé v Praze 41. — Starý hrad Chebský. 61. — Budějovice. 81.

1830: Spád vody u Adersbachu I. 5. — Památník Petra Wel. 37. — Kumburk. 57. — Klášter Želivský II. 3. — Hayda. 49. — Veliké aužlabí v Terstu. 57. — Kaple sv. Ant. we Weličce. 69. — Školy w Chebu 77. — Budeč, hrad. 89.

1831: Prespurk 21. — Zátoka Terstská. 81. — Památník pokoje na Františkově hoře u Brna. 93. — 1833: Praha r. 1484. II. 112.

g) *Hronka.* 1836. Nitra od Kuzmanyho. — 1837. Lipca, od Chalaupky.

h) *Kal. Fejerpát.* 1836. Zámek Lykawa, od Ludw. Polugjaje de Ead.

i) *Květy.* 1834. Založení Pereslawi dle Kugušewa, od Bačkory. 33. — Helfenštýn na Moravě od Michla. 44. — Zwikowec od Tomsy. 238. — Skalice, od Mazura a Koblíška. 368. — též Pešti a Budína, od Godry? Štáwnice od Plačka? — Trnawy od Grančáka?

1836: Petrohrad, z lešení Alexandrowa slaupu. 368.

1837: Staré příběhy města Hradce nad Labem od Tomka. 78. — Brno, Olštýn w Polsku, od Zapa. 142. — Moskwa w Praze u Lexy, od Wrtátka. 61.

1838: Twrz Trenčín, od J. Procházky 150. — Londýn od téhož. 183.

1842: Moskwa před Petrem w l. od T. č. 13. — Zpomnění na Kutnau horu od Tyla. č. 26. — Praha w XIV stol. od Slowanky. č. 39. — Uherské Hradiště. č. 68. Snýrna. č. 104. Řehák.

1843: Slaupno, od A. Kopidlanského. str. 159.

1844: Bezděz č. 155.

1845: Pardubice č. 108. Obrazy z okolí Domažlického od Boženy Němcové. č. 143 atd.

1846: O Karlíně od K. Wita H. Dobývání Beaurauna od Prusů.

k) *Pautník.* 1827. Památník wítězství blíž Chlumu (obr.). VI. 94. — Památník uzavřeného míru na Františkově blíž Brna postavený (obr.). VII.

l) *Přítel mlád.* 1827. Historická zpráva o národních školách vůbec, a o farní škole Kopidlenské zvláště, od Wacka. I. — 1831. 26. II. 70. — 1832. Historický popis nového stavení trivialní školy Slaupenské a jejího vysvěcení 1831, od Štětiny.

m) *Rozl. Pr.* 1826. W Křiwohlátě oheň 404. — Národní museum 290. — 1832. Založení Wilny. 8. 1833. Daliborka. 90.

n) *Śvětlosor.* 1834. Brandeyský zámek, 117. — Karlowé Wary. 270. — Karlův Týn 112. — Kokotín 378. — Milohrádek w cís. zahradě w Praze. 261. Jestřábí. 241. Pernštejn. 301. — Pešt. 196. — Pomník rusk. vojska u Chlumu. 97. — Pražská cís. zahrada. 261. — Chrám sv. Wita, 281. — Teynský chrám, 133. — Trenčinský hrad 170. — Trojský 312. Weže Josefská w Krumlově. 149. — Widen. 210.

1835: Benátky. Berlín. Bělohrad srbský. Budišín w Lužici. Huňad, w Sedmihradsku. Kralowec w Prusích, Teplice atd.

o) *Weč. wyraž.* 1831. Pražské konserwatorium hudby 119. — 1832. Sndská škola. 127. — Postupice w Kauřimsku od Zapa. 252.

p) *Wlastimil.* 1841. Carohrad, dle Feldmanna od Pawlasy. II. 150.

Statistické zprávy.

1037. *Mus. Čas.* 1827. Stav lidnatosti království českého I. 1826. od F. Palackého. I. 110. též 1834. I. 67. — 1840. Pohled na početní poměry negermanských národů w pruském státu, str. 274. od Purkyně. — Některé zprávy statistické o Moravě a Slezsku. str. 375, od A. Šembery.

C. *Wčela.* 1838: Poznacenání Římsk. císařův. č. 6. Poznam. na myslí pomatených. č. 10. Obywatelstwo měst ruských. č. 12. Počet obywatelů nejwětších 10 států. č. 13. — Lidnatost w Algiru. č. 15. — Přehled wystawení průmyslných výrobků. č. 17. Poznam. znamenitých osob. č. 22. — Statistika čtyř španielských provincií. č. 23. Přehled ewrop. států. č. 28. Výška nejvyšších stawení. č. 30. Stav křesťanstwa w Číně. č. 32. — Přestupkové we Francuzích a w Angličanech. č. 37. Lidnatost ewropejských států. č. 39. Ke statistice klášterů. č. 40.

1840: Přehled panownků. str. 2. — Chronologický přehled bitew od nar. Krista až na naše časy. str. 7. Statistika slepých. 407. od J. Příbka.

1842: Lidnatost spojených Obcí Amerických č. 11. Lidnatost čínské říše. č. 13. — Statistika nejznamenitějších náboženství č. 27. — Kolik obywatelů na jeden časopis. č. 54. — Něco k statistice Lwowa č. 103. (Řehák).

1843: Zpráva o lidnatosti ruské země. str. 62.

1845: Oprava počtů str. 145.

d) Rodopisy.

1038. W časopisech a) *Wid. List.* 1816. Genealogické poznacenání domu Rakauského, Ruského, Tureckého a Baworského. (Porownej žiwotopisy zde doleji.)

b) C. *Wčela.* Pánů Klenowských a j. erby. 1846. č. 15.

e) Žiwoto- a osobopisy.

1039. MART. LAUČKA. Wypsání žiwota výborně učeného a slawného muže Gottharda Dobsinského a Lewočského někdy rektora (w. Tab. Poez. II. 76 okolo 1774?)

1040. W. M. KRAMERIUS. a) Kniha Josefowa, sepsaná od jistého spatřujícího 18tého století, dilem stalé věci, dilem prorocství. Na způsob bibli. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1784. 8. str. 68. Jest z něm.

b) Laudonův žiwot a jeho hrdinští činové s čistým jeho wyobrazením, přel. w Praze 1789. 8.

c) Kšaft aneb poslední wůle J. c. M. Josefa II. w domácím jazyku wyložený. 8. 1790.

d) Wypsání smrti M. A. královný francouzské. W Praze 1793. 8.

1041. Pamětný slaup, který nejjasn. a nejmocnějšímu knížeti a p. Josefowi II. sw. Něm. Říše císaři, uherské, české etc. krajin králi... při dni Jos. wyzdwihl jeho wčasně smrti památku smutně sobě připominající wěrní poddaní 1790. od Paw. Šrámka w rkp. 8. st. 34. (Zdá se, že we werš.; w. Tab. Poe. IV. 28.)

1042. Modlitba Josefa II. za svůj lid. W Praze 1790. 8. Poslední slova Jos. II. 1790. 8.

1043. **KARLA THÁMA.** a) Popsání života Josefa II slavné paměti. Přel. w Praze 1790. 8. b) Truchlící přirozenost, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta dobrotiwá zesnula. Přeložené z něm. prof. Wencela.

1044. Wěneč pocy na wěchnau památku zemřelému Gedeonowi pánu z Laudonu, král. polnímu maršalkowi, sebraný od jeho ctitele A-l-ra od **W. KRAMERIUSA.** W Praze 1790.

1045. Život Martina Lutera od **ONDŘEJE PLACHÉHO.** W Bystřici 1791. 8. str. 40.

1046. **J. RULÍKA.** a) Život Ludwika XVI, krále francauzského, s obrázkem jeho, a co za panování jeho se w zemi francauzské zběhlo, podle německého vydání sepsaný. W Praze 1793. 8.

b) Wěneč pocy ku poctiwosti w. p. Jos. Kosteleckého, faráře w Auněticích, od téhož, 1799.

c) Náležitá zpráva o slavném pohřebním průvodu, při kterémž tělo J. Sw. oslaveného papeže Pia VI při swém z Walencie přivezení a brány del Popolo přijato a do Watikánu etc. přeneseno bylo. Pak o slavnosti, kterauž držel Pius VII etc. 1802, w Praze u Fr. Jeřábka.

d) Pia VI Římského papeže cesta z Říma do Widně, města hlavního w Rakausích, a odtud potom skrze Bawory a Tyroly do Benátek etc., w kteréž se také krátké vyspání jeho života s některými případnostmi času toho nalezá, přel. W Praze 1803. 8. str. 79.

e) Náležitě vyspání hrobu královských a knížecích w kostele Pražském sw. Wíta s přiloženým pohřebním průvodem Marie Amalie ovdovělé wéwodové Parmazanské a arcikněžny rakauské. 1804. 8. str. 25.

f) Histor. vyspání rodu pánůw Krušinůw ze Šwamb. 1806. 8. w Praze.

g) Galerie aneb wyobrazenost nejslowutnějších osob země české spolu s wyspáním důležitých, zvláštních pamětních věcí, jenž se za časů starobylých, tak i pozdějších zběhly. Sebraná z kronikářů českých a vyhotovená w něm. jazyku Jos. Šifflera; w český přeložil J. Rulík, w Praze, 8. I. a II. díl 1804. III. díl 1806. IV. 1809. V. 1810. ? Obsah dílu I.: Pojiti Slowanů. Libuše. Wlasta. Bohové slowanští. Hostiwít. Drahomíra. Břetislav. Přimda zámek. Kosmas. II. Klášter Sedlecký. Přemysl Ottakar. Záwiš z Rosenberka. Král Wácslaw. Jaroslav Šternberk. Alžběta králowna. Jenštejn arcib. Twrz Karlštejn. III. Hus. Jeronym. Žižka. Prokop. Jiří Rokycana. IV. Jiří Popel z Lobkowic. Daliborka wěž. Anna králowna. Sixt z Ottersdorfu. Prichta (bílá paní z Jind. Hradce). Wilim z Rosenb. Hájek z Libočan. W. Wrat. z Mitrowic. Boh. z Lobkowic. V. Slawata.

Harant. Wojt. z Waldšteina. Jiří Plachý, Turnýr w Čechách. Galaš. Ant. Fr. ze Sporku. Židé w Čechách.

1047. **MAYER WÁCSL. JOS.** Padesátiletý rychtářský auřad. W Praze 1793. 8. — Padesátileté konání etc. W Praze 1795. 8. (Boček) jednoli?

1048. Padesátiletá památka za přičinu wěrně od **WÁCL. RAYTOLARA** we wsi Nebušicích konaného rychtářského auřadu od Boh. Dlabáče, 1793. 4. str. 16. Porownej zpěw na W. Roytalara 1793 num. 179.

1049. Obraz Františka II w lapidárním písmě z něm. Charakterzüge etc. od **J. RAUTENKRANCE.** 1798. 4. 1 arch.

1050. Hankensteina lapidární epigrafy na arciwěvodu Karla, česky a latinsky. Widen 1802. 4.

1051. Život Mahometůw, od **J. HÝBLA.** W Praze 1804.

1052. Maur. Augusta hrab. Beňowského památné přibody, na wětším dile od něho samého sepsané, we wýtah pak uwedené a přeložené od **SAM. ČERNANSKÉHO.** W Prešp. 1808. 8. str. 184.

1053. Kratičký život knížete z Salm-Salm, arcibisk. Pražského. W Praze 1810. 8.

1054. **W. R. KRAMERIUSA.** a) Moró, život . . . toho generála. W Praze. 8. 1813 (z něm.), str. 36. b) Nap. Bon. co byl, a co jest nyní (z něm.), w Praze 1814. 8.

1055. L. D. Kartuš, laupežnický wůdce a wrah. 8. 1819.

1056. Dějepis ze žiwobyti papeže Pia VII, sepsaný od **TOM. KUBELKY.** W Praze 1823. 8. str. 23.

1057. Život a smrt Jeho Důstojnosti pana Aleše Pařízka, cis. kr. ředitele hlavní wzorní školy w Praze, od **J. ŠTĚPÁNKA.** 8. 1823.

1058. Krátké biografie moraw. biskupůw, od **GALAŠE.** Rkp.

1059. **F. B. TOMSA.** Popsání života ukrutné wraždlnice Margarity Geše, w Praze w české exped. (cens. 2 Září 1831) a do něm. přel. a wytištěno w Znojmě u Hoffmanna (1. Listop. 1832. Br.) —

1060. Krátká zpráva o žiwotu a blahočiném působení Al. Klára etc, dokt. fil. a prof. etc. W Praze u synů B. Háze 1834. 8. str. 40, od Weinolta něm. pak přel.

1061. Historie pánů z Boskowic a bradu Bozkowa etc. od **A. ŠEMBERY.** W Brně 1836 u R. Rohrera. 8. str. 150.

1062. **J. Glace** Žiwotopis D. M. Lutera, od **M. DURGALY,** přel. z něm. W Truawě 1840 ? str. VI a 41 w 8.

1063. Žiwotopis wel. p. Ant. Hanikýře, ná-

božného zakladatele ústavy dědictví sw. Jana Nep. v Praze, od W. A. Pohana etc. W Praze 1841, arcib. tisk. 8. str. 75. [Sepsal J. POHORELÝ, kaplan w Turnově.]

1064. Slavnost ku počtē 50ročního učitelského auřadování výborně učeného muže pana Jana Walentíka, školy Senické ew. učitele drže- ná. W Prešp. 1841, 3 archy.

1065. Jan Hus z Husince. W Lipsku 1846. 16. str. 71.

1066. Pořádek života kněžského. Památka po J. Exc. nejdůstoj. P. Františkovi de Paula Pištěkovi, Lwowském arcibiskupu, rozeném Čechu. Z latinského. W Praze 1846, arc. imp. str. 30 w 8. Přeložil JAN KRBEČ, i přidal nekrolog důst. půwodce jeho.

1067. W časopisech. a) W Hlasat. Život Dan. z Weleslawína.

b) W Rozmanitostech: α) Od Wojtěcha Krame- riusa: Kosmas L. 54. František kronikář M. 3. Beneš z Weitmile N. 3. Arnošt arcib. O 32. β) Od Fr. Wewerky: Jan Flor. Hammerschmid P. 19. Od Galláše: Kejklůf Zyto R 37.

c) W Wid. Listech. α) vojenských: Alexandr Mencikow, Miranda, Jiří Černý, Karel arciw. rak. od Zieglera. Maršal Blycher. (1813 a 14). Napo- leona pauf z Fontainebleau (1815). β) Učených. Život Fr. Pelcla. Hynek Krasický. (1815). γ) Powěstných: Život wraha Jana Massona.

d) W Dobroslawu. α) Životy učených Čechů. Wáclaw Placel z Elbingu. (sw. 1.) — Vikt. Kornél ze Wěhrd. (sw. 2.) — Hrabě Wilém Slawata. (sw. 3.) — Rafael Mišowský (Soběhrd) z Sebusiny. (sw. 4.) — Tom. J. Pešina z Čechorodu (sw. 5.) — Mikuláš Černobýl (sw. 6.) Wácl. Budowec z Budowa (sw. 8.) — Fortunat Durich (sw. 8.) Fr. M. Pelcel. (sw. 9.) Wše od J. L. Zieglera. β) Pamětní listowé učených Čechů, Morawanů a Slezáků z obojí Indie etc. od B. J. Dlabáče. (w sw. 7-12.) γ) Osob udatenstwím neb jinak znamenitých: Princ Iwan, od M. Krále. (sw. 1.) — Jarosl. Sternberg od Zieglera (sw. 1.) Matwejew. J. Tuma. (sw. 2.) — Zpráva o Wilémowi Slawatowi a Jar. Bořitowi z Martinic. (Dwoje pojedn. sw. 3.) — Obraz rakau- ských reků. (sw. 12.)

e) W Čechoslawu: Život J. Dytricha, Puch- mayera, Pařízka (1824. 18. 21. 25) od Zimmer- mana; cisaře Josefa, dle Fedra od Krále 1821: Pamětní listowé z Indie, od B. J. Dlabáče.

f) W Milozoru. Albrecht hrabě Waldstein. Sixt z Ottersd. Fr. Šwenda.

g) W Milíně. Ziegl. Přemysl Ottakar II.

h) W Příteli mládeže: G. Pestalocy (od Patrčky), o J. Berkowi (od Windše.)

i) Čas. mus. 1828. Život Bonaventury Pitra, od Hawelky. II. 49. — Adam Rodowský z Hustřan, od Wacka. IV. 89.

1829: Život J. A. Komenského, od Palackého. III. 19. 113.

1831: Jan N. Sedláček z Harkensfeldu, od Hawelky. II. 181. — O pánu Záwišovi z Rosenberka, od F. Palackého. I. 55. — Jan N. Pařaus, od Ludwika. II. 189.

1833: Ukázky česk. slowníka encyklopedického. 316. [Život B. Balbina.]

1831: Poznamenání spisů J. F. Hammerschmida, od Ruffera. II. 204. — Popis 452 jmen šlechtý české a morawské r. 1415, od F. Palackého. 325. —

1835: Jan Šembera z Bozkowic od A. Šembery. I. 79. — Život F. R. Štěpničky od něho samého. 174.

1836: Život J. W. Sedláčka od Jiř. Marka. I. 58. Jan Kolda starší a mladší, páni na Náchodsku (1437—1456). II. 145. od J. M. Ludwika. — Maria Antonia (dwa pozůstatky ze spisů jejích.) II. 158.

1837: Hrabě Leopold Berchtold, Howard, západ- ních Slowanů od F. Kampelika. 442. — A. Puškin, z Polewého pfe. A. Hansgirk. 460. — Pawel Židek we zprávě o knize Muczkowského. 227. — Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452.

1839: Wěneec na hrob hraběti Kasp. z Sternb. (báseň) 338. — Pře rodopisná w Čechách r. 1546. wedená, od Palackého. 399.

1840: Hrob Karla z Žerotína a krypta Žerotinská w Brandeyse. str. 182. —

1841: Život Jakoba Thomsona, od F. Dauchy. str. 274.

1842: O ruském knížeti Rostislawowi, otci krá- lowny Kunhuty. 23. od Palack. — Zorian Doluha Chodakowský od K. Zapa. 234.

1843: Zpráwy o některých osobách z jednoty bratrské (mezi 1542—1551.) od Čelakowsk. 191.

1844: Život M. Jana Pařka z Wratu, od Tomka. 17.

1845: Zpráva o domě doktora Fausu w Nowém m. Praž. od Tomka. 70. — Adam Junoša z Rosz- cziszewa, od Jachima. 286.

k) Čas. pro kat. duch. 1828. Kratičká zpráva o životu Lwa XII. II. 308. — 1836. Na památku W. Sedláčka, žalozpěw od Smetany. I. 157. — Nekro- log p. Jos. Filcbaura, premonstráta, od Weinholta. — l) Čech. 1832. T. Bulgarin, od Storchu.

m) Čechoslaw. 1831. Milutinowič VII. — Pugačew od Tomička. VIII. Proroctwí Wernyhorowo (z pol. denníka: Wlastenec).

n) Česká Wřela. 1834. J. U. rytíř ze Šwabenowa, od A. Šembery III. Slawíkůw památka atd.

1837: Mazeppa. str. 21.

1838: Tomáš Pešina z Čechorodu č. 7. — Šimon Lomnický. č. 11. — Aleš Pařízek. č. 22. (spisy jeho). Aloys Jos. Šrenk z Nocinku. č. 34. (D. M. E. Sturm.) — Harant z Polčic. č. 36. — Paganini str. 229. — Jos. A. Seydel, od Přibíka. č. 42. Jan Hus str. 235. Krásná Rachel. č. 14. — Lacerier. č. 18. 1839: Dimitri. č. 16. — Teofan Popowic. č. 17. — Kniže Kantemir. č. 22. — Karel kníže Swarcenberk. č. 28. Lomonosow. č. 40. — Deržawin. č. 42. — Nowikow. č. 46. W. Wratislav z Mitrowic. č. 61. Karamzin a Dimitrijew. č. 65. — Chemnicer. č. 76. Krylow. č. 84. Beltram Labrador. č. 89. Wizín. č. 90. Valentin Haug. č. 96. Kapnist. č. 102. Griboje- dow. č. 105. — Bratr Paleček. č. 19. Smrt Gustava Adolfa. č. 65.

1840: Wzteklost nepřátel (k biogr. J. Žižky.) od Jos. Hlědka. str. 32. — Oger Dán, od J. H. str. 191. — Umístění zemských pozůstatků krále Jana českého. str. 203. — Michal Cervantes, od A. Ře- háka. str. 346. Mehmed Ali. str. 371. — Mozart w Berlině. str. 383.

1841: Napoleon a Haydn. č. 32. Smrt maršala Neyce. č. 41. Život Frant. Raimana, od J. Pelikana. č. 57. — Jiří Welby, paustenník w Londýně, od J. D. č. 86. — Tomáš More, od Řeháka. č. 11. Nowý rodilý básník, od F. Dauchy. č. 20. Hradní d'lbagnet, od Přibíka. č. 23. Zhožné přiznání bás- níka. č. 64. od F. Dauchy. Hrobka krále Jana w Kasteln. 1841. č. 89. od Přibíka dle Lenze a Hewera.

1842: Gallerie znamenitých osob našich časůw: Karel Marochetti. č. 2. Jan Čaplowič. č. 8. — An- tomarchi. č. 12. Gertruda Alžběta Mara. č. 18. Ho- race Vernet. č. 22. Rapier. č. 26. Bellini. č. 30.

Lord Cleve. č. 34. Littrow. č. 38. Tranowský. č. 42. Černohorský. č. 46. Cis. Frant. a jeho učitel. č. 48, od A. Řeháka. Prinsic. č. 51. Baronka ze Stael-Holsteina. č. 56. Bergler. č. 62. Auber. č. 67. Alex. Lzoma. č. 75. Alex. Burnes. č. 96. Leonidas. č. 90. Berger.

1844: Adalaide D. od Sk. č. 11. — Jos. Lampa, od Zapa. č. 32. Missionář klem. Hammer, od Dauchy. č. 46. Patrní dopisové patrných osob. č. 49. Bernadotte. č. 59. Slavní tur. renegati z slow. kmene ze Sakčinského, od Nosáka. č. 61. Process Lacastové. č. 63.

1845: Sigmund z Jelení, od J. Kaliny. str. 143. Petr ukrutný, z Alex. Dumasa přel. Jos. Jahnel. č. 75. — Bramaň Dwarkanat Tagor, od K. Št. č. 75. — Wrchník Čegolowský. č. 19. Napoleon a invalid. č. 95. Bedřich Velký a Kalif Mahdy. č. 97. — Bedřich z Flotawa (hudebník) č. 88.

o) *Jindy a Nyní*. 1829. Papež Leo XII. I. 5. — L. van Beethoven. 29. — Kolmbus. 73. — T. Hänke. 25. 1830: Pius VIII papež. I. 17. — K. Hauser. 29. — Lavater. 73. — Draske. 81. — Dürer. II. 81. — Shakespeare. 85.

1831: František Karel, arciw. rak. 49. — Žofie, arciwévodkyně rak. chof jeho. 53. — Řehoř XVI pap. II. 3. — Alexander cis. rus. I. 97. —

1833: Deržawin I. 23. — K. Jawůrkowá herečka we zpěwohře w Paříži. 29. — Dobročinná Cecilie (Solcowa z Brna). 71. — Hef. Černín z Chudenic. 152. — Kníže Miloš. 53. — J. Kupecký. 157. — Bar. Alexěwicz Pawilščikow. II. 7.

p) *Hronka*. 1836. Joh. Frid. Fris (rod a literární působení jednoho z bratrů morawských, podlého filosofa). od Šuhajdy. — 1837. Mat. Blaho, od Fejerp. I. — Hr. Štěp. Sečeny, od Škorpíka. 46.

q) *Květy*. 1834. Jos. Slawik, od Šembery. 17. — Zlomky wlastenecké. 52. — Ant. Paladius, umělec hudební z Brandýsa nad Labem roz. 1798. — Kníže Miloš (powaha) 181. — Kotara 183. — Ze Šwabennowa, od Kampelika. 254. — Tesánek z Brand. nad Lab oc. od Lhoty. 353. — Karpinský. 374. — Rodina Cilley, od Lhoty. 400.

1835: Kateřina I od Trojana. 65. 74. Al. Sennefelder, vynálezce kamenotisku († 1834). 144. — Šneidr, od Jar. Pospíšila. 269. — Ferd. Hausa. 322. — Slovník powěstných jmen (Ambrož Anderle, Beneš atd.) 354. — Jos. Gusikow, hudebník rus. na dřewěncu a slaměném nástroji, od Tyla. 417. — Byron. Beer. Brandl. 427. — Linde, pols. slovníkopisec. 500.

1836: Petenyi J. Šal. od Amerlinga, příl. 1. — W. Sedláček, od J. Dundra. 13. — Norb. Waněk, od W. Štulce. 21. Obrazy znamenitých mužůw sawvěkých. 261.

1837: Hýbl J. od Lhoty. 3. Al. Puškin od Štulce. 17. — A. Jan. Roščišewski 65.

1838: Mistr Kurtis, od J. Sw. Presla (Character). 335. — Malaspina, nosič a básník, od Pichla. 374.

1839: Snacha welkomogolowa, od F. D. 14. — Alžb. Kulmanowa. (básnířka rusk.) dle „Ewropy“ od W. Štulce. příl. str. 49. — Koperníkův sen od B. Pichla. str. 230. — Puškin při posl. hodině od P. J. P. str. 261. — Gundulič (ilyr. básn.) od Dr. Šafařika. příl. 1. Úmrtí Bonif. Buzka, od A. Šembery. příl. 67.

1840: Rubiniho láska, od —j—. 16. — Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 118. — Koperník, od M. Fialky. 125. Anna Boleynowa, od B. P. 162. — Borchsa, harfeník (Čech). 222. — Paganini. 230. — Shakerowé, od M. 261. „Richard Jones“ znatel jazyků. 262. — Sennefelder (kamenopis) 324. —

Ulie Hielan, od J. M. (laupežník) 300. — Mehemet Ali. 317. — Ibrahim baša. 334. Mozart w Paříži. 337. — Wojt. Boguslawský, od Zapa 383. — Maria Lafargeowá 397. Jan Guttenberg. str. 25—55. Mehemet Ali, od J. M. str. 317.

1841: Dr. Helfer. 1. (od Weselského). — Tom. Jar. Zrzawý, od K. Šmídka. 5. — Petr Veliký we Francuzích. 14. — Mehameda Aliho honba na otroky. 23. — Cyrill a Methud. 26. — Mácha. 28. — Odhalení pomníku Přemyslowa na poli královském u Stadie. str. 305.

1843: Drobnůstka k uchování paměti zaslužilých Čechů w minulosti, od F. Slámy. č. 21. Ryt. de Carro, od Winařick. str. 215.

1844: Tělesná síla Petra Wel. a Augusta II. č. 40. J. F. Kulčický. č. 42. — Lomonosow. č. 63. — J. K. Tyl, od D. Čejky. č. 73. — Koprník od F. B. Bělohradeckého. č. 75. — O Marii Čacké, od W. Nebeského. č. 88. Bartol. Kopitar, od L. č. 111. — Držawin. č. 113. J. Rybar, wyslanec w Mexikansku. roz. Srb. č. 124. Fr. S. Sláma. č. 140. — Jiří Milutinowič. č. 149. Klot, řezbář rus. od J. W. P. č. 154.

1845: Chmelský, od Tyla. str. 1. Ed. hrab. Račinský. č. 31. — Lomnický od J. M. Fryče. str. 109. — Cisar Josef II, dle M. Bermanna. str. 346. — Kateř. Maršalowa, amazonka česká. str. 367. Nesr-Ula Bachadur, Mana Kuč-Beg. z rusk. str. 451. — Pohřeb J. Pernera od Dr. Riegra. č. 111. Perner, od Čejky. str. 463. č. 116. Iwan a Platon Razumowský. č. 47. Jos. Diwisek, od Lablera. č. 91. Jan Gutenberg, od Winařického. č. 132. O též od Tomka. č. 136.

r) *Pautník*. 1826. Krátké wyobrazení některých rekůw rakauských z XVI stol. od Patrčky, III. 25. IV. 66. VI. 63. 71.

s) *Plody*. 1836. Swatopluk, král Mor. od Grossmanna. 78.

t) *Přítel mlád*. 1827. Jos. Štěpán z Kopidlna. III. 32. 1829. Ign. z Mehoferu na Morawě. III. 29. —

w) *Rosl. pr.* 1826. Obrázky cisařůw rus. Alexandra a Mikuláše I. — J. Máček, od Gauce atd. 499. — 1828. Hauser. 84. — 1829. Děbič. 64. Dobrowský, od Wlasáka. — 1830. Sychra Mat. 28. Dobrowský, od Pešiny a Trunky. 97. — Carpentier. — 1831. Paskewič. 57. — 1832. Slawik a Paganini. — 1833. Kodaš z Náchoda atd.

x) *Světosor*. 1834. Frant. I. — Petr Veliký cár rus. — Zrinský Mik. atd. — 1835. Chotek, nejw. purkr. — Göthe. — Humboldt. — Šiller atd. —

z) *Wlastimil* 1841. Fornarina, Rafaelowa milenka, dle Wew-Monthly-Magazin, od K. Sabiny. I. 76. Adolf Thiers, od Dal. Kopeckého. I. 251. — Tomáš Zrzawý, od K. II. 99. Alexander Manzoni, od Sabiny. II. 55. — 1842. Panorama (kněz Cottolengo, od Štulce. Edgeworthowa Maria, od Dauchy) 78. — též 176. 273. [Father Mathew. — Amos Komenický. Slečna Kalamowá atd.]

f) *Národopis.*

1068. Řád weselí swadebního, aneb chwalitebné naučení, kterakby družba a mládenec . . se chowati měl. W Holom. 8. 1779. (Nepochybně ze staršího přetištěno.)

1069. Smlauwy aneb chwalitebné řeči swadební pro družbu neb ředitelé swadby, jakož i mnohonásobná připíjení o wěnc pannaňm družičkám a jejich odpowidání mládenčům. S připojenými . . písněmi. Na Horách Kutnách 1802 u Fr. Korce. 8. str. 103. Spisowatel jest FRANĚK JAN WAWÁK. Prawí w před-

mluwě (13), že swadebních řečí r. 1612 tištěných strhané kusy w rukau měl, též od r. 1696 a 1768; těch tedy užil.

1070. Truchlivý a žalostný průwod po všech tureckých zemích přitinau veliké ztráty vykonaný. W Praze, s wyobrazením, 1789.

1071. Slowanský národopis. Sestawil P. J. ŠAFAŘÍK, s mapau. W Praze 1842, 12. str. XII a 187. Druhé vydání 1842 str. 190. [Porow. Čas. mus. 1842 str. 473.]

1072. Wzájemnost we příkladech mezi Čechy, Morawany, Slowáky, Slezáky, Lužičany, od J. Kadawého. W Pešti 1843 u Jos. Beimela, w 8. str. 94.

1073. JAN SLAWOMIL TOMÍČEK. a) Obrazy světa, čili popsání rozličných národů, jejich života, způsobů, obyčejů, mravů atd., jakož i rozličných krajín na naší zemi. Wydávány od etc. Sw. I. w Praze 1846. Sklad knihk. Calvesk. 12, str. 96. Sw. II. str. 97-192. — III. 193-288.

b) Doba prvního člověčenstwa, aneb auplnější wylíčení stawu prvního pokolení lidského. [Spisů mus. č. XXI. Nowočeské bibliot. č. VII.] W Praze tisk. arcib. 1846, 8. maj. str. 248 mimo dedik. a obsah. [Por. Škorpika mluwnictwí etc.]

1074. Hajduci. Scény z Bosny PR. CHOCHOLAUSKA. W Praze u Posp. 1847. 16. str. 54.

1075. Ewropa w ohledu národopisném. Krásný nákras s mapau. W Praze 1846 u Posp. 16. str. 45.

1076. W Časopisech a) W Rozmanitostech od W. Špinky: Obyčej pozdravení, když se keychá Nr. 63. Sultanůw dwůr. ib. 45. Martinské husy ib. 67. Fr. Pokorného stálost diwočanů w bolesti O. 70. Hýbla Připjení na zdraví. P. 83. Gallaš. Kejkliři w Číně R. 41. Pohřební obřady Samojedů od Šira M. 79. Uctiwost k ženám od F. Wewerky F. 40. Hýbla Pohřební obřady starých C. 57. Wychování Spartanské mládeže C. 60. Obětování lidí u Mexikanů D. 90.

b) Čas. mus. 1829—30. Učené sběrky z ciziny, od F. Palackého.

1830: Wýroční trh Čuvecký w Ostrowném. I. 57.

1832: Wenkowák we společnosti s welikoměstskými, od A. Marka. I. 75. Propuštěný woják II. 221.

1833: O Rusalkách, od Šafařika. str. 257.

1834: České prstonárodní obyčeje a písne od J. Langera. 58. 268. — 1837. České korunowační mince, od Hanky. III. 221. — 1838. České obyčeje a mravy za Karla IV. str. 3.

1840: O dušewném a básnickém životě lidu polského, od Zapa. str. 19. — O upírech a widmách od D. J. Wahylewice. str. 232.

1841: Staroturecké popsání Slowanůw a Rusůw i jejich zemí, od A. Šembery. str. 332.

1844: O Slowanech w Dolních Rakausích, od Šembery. str. 536. též 1845. str. 163.

c) Čechoslaw. 1831. VI. Slawnost wýroční w Jamnici na Morawě, od J. U. ze Šwabnowa.

d) Česká Wčela. 1831. VI. Swatební obyčeje ru-

ských kupcůw a měšťanůw w gubernii Jaroslawské, od Kamenického. — Národní obyčeje Tatranských Slowanůw, od Fejerp. — Zwyk pozdrawování při kýchnutí, od Staňka. — Tanec štyrských Slowanůw. Obyčej newěstí kolem Petrowaradínu.

1836: Swatební slawnost Wiléma z Rosenberka. 388. 1841. Polský zpěw, tanec a hudba, od Příbika. č. 91.

1837: Weselky w Starém Římě. č. 11.

1838: Přátelství a nepřítelství u jižných Slowanů. č. 16. — Pohostinstwí Turků. č. 16. — Ruští sedláci. č. 18. — Swatý týden w Neapoli. č. 32. Ukutnosti prchlých otroků na ostrowě San Juanu. str. 302.

1839: Národní obyčeje u Ilyřůw. č. 50. — Po-mořský sedlák. č. 85. — Asiat w Ewropě. č. 92.

1840: Sauboj indianský, od A. Řeháka. str. 112. Powěry atd. w Rusku. str. 15. W. Kořinek. — Tu-recké obzwláštnosti. str. 350. — Lidogedi na ostrowě Sumatra. str. 394. — Hlawní pokání u Indůw. str. 19.

1841: Způsob žiwobyti zámožného Turka. č. 11. Obraz obyčejůw tatarských. č. 54. Hra na kralku we Wlaších. č. 53. F. Daucha.

1842: Krysař na ostrowě Martinique. č. 33. Pohřby w Petrohradě. č. 53. — Curiosa w Anglicku č. 86. od K. Jičinského.

1843: Příkladové ukutného zřetení proti mrtwo-lám w starožitnosti. str. 163. Cel. Ausobský. — Sňatek čínského prince. str. 411. Berger. — Křtě-ní 7 židů. č. 26. — Wolhati. str. 3. Flamandská řeč. str. 58. — A. W-er-Cikáni. str. 406. Kr. Jičinský.

1844: Čeledinové mechčít s malými ohledy na české. č. 22. — Město bláznů. č. 34. od Tomička. Indiůu laupežníci. č. 39. — Najatí laupežníci. č. 43. Nelly. č. 48. od téhož. — Něco o Bulhařích. č. 39. od Nosáka. — Sprawedlnost w Kordofanu. č. 49. Pobytí mezi cikány španělskými. č. 53. Marocký harem. č. 62. — Pobytí w Abyssinii. č. 70. Cikáni we Walachii. č. 79. Kowátky Sedgeleyské. Učenici a zámečnické pokolení w Willenballu w Angličanech. č. 81. Historie arabská. č. 86. — Příhody lowcowy z Sewer. Amer. č. 93. — Prodej černochů w Nowém Orleansu. č. 97. — Muley-Abderrahman, sultán Marocký a říse jeho. č. 77. Náwrat franc. wojska z Moskwy. Z horwats. přel. K. M. L. č. 65. Marmonisté dle Marryata, od J. Malého. č. 27. Ná-rodové jihowýchodní Ewropy. č. 44. Texas a spoj. obce Sew. Am. č. 82. Tajti a jeho obywatelé, z franc. č. 84.

1845: Wlaské školy, od W. Mencla. č. 4. — Ukrajnský kozák atd. str. 67. Obrazy z Rus, od H. Borowského. č. 49. 66. 82. — Mechický saud. č. 69. — Židowské zpomínky, od Nebeského. str. 103. atd. Slawnost jednoty Flamandských literarních spolků. str. 42. — Z Opawy (Slowanstwí w Slezsku) str. 161. Obrana Židů, od Dr. Čejky. str. 207. Wálečné sceny na pomezí Bosenském. str. 283. Braman Dwarkanat Tagor. str. 303. Josef Chmel o rakauském dějepisectwí. č. 30. — Posel Šťastného Potockého. č. 17. — Ewropejská a afrikanská sprawedlnost. č. 93.

e) Jindy a Nyní. 1829—1831. Mrawní powaha Indianůw w půlnoční Americe. — 67. Něco o bý-walém rytířstwí. — 1833. I. 121. Národní slawnosti w Praze, od Tyla. — 165. Slowan (wzdechnutí) od Marka. — 175. Wzdechnutí Čecha, od Kopeckého. — II. 39. Doby ze žiwobyti w Hradci Král. a slawnost w Sadowě, od W. Pelikána. — 50. O přiwítání císaře a krále, od Tyla. — 119. O cestě J. M. C. z Čech. — 139. O šestici (hře ná-rodů) od Kopeckého. — 143. Příjezd a přebýwání

J. C. M. w Brně, od Šembery. — 196. Zastawenicko u černé branky w Praze, od Tyla.

f) *Krok. Presl.* 1831. H. 510. Hra w míč, od Chmely.

g) *Kučety.* 1834. Novýj kraj dám ruských. 48. — Půldwanáctá na Vyšehradě, od Tyla. 135. — Obrázky ze života Pražského. 235. — Večer na ostrovu barvišském od Tyla. 293. — Hry Černochůw w Dalmatii. 308. — Kohauti z Čech do Angličan k pútkám. 336. — Knihař vlastenec, od Tyla. 361. — Pohřeb Samojedůw (srow. Pautník. 1827. VII. 31. z rusk.), 373. — Sedláci slowanští pti waření, od Zapa. 412.

1835: Powěsti a zvyky na Krkonoších, od Lhoty. 34 atd. Petrohrad a národní hry ruské. 138. — Markytská slavnost we Ilwědžě, od Tyla. 418. —

1836: Mody, od Kašky, 139 atd. — Nástiny ze života Pražského, od Filipka, 154. — Národní slavnosti při korunowací. 303.

1837: Masopust Pražský a mody, od Kašky. 55. —

1838: Salasáci w Karpatech, od J. Procházky, 68. — Něco o powaze Srbů. W. Štulc. 78. — Práwnictwí Mahomedanů, od Procházky. 86. — Žiwot Moslemína. Čejka. Damašek a damascenky z franc. 110. — Sultan co redaktor, od Procházky. 119. — Nové zpráwy o Číně, od Filipka. 126. — První maj. J. Procházka, 142. — Twrz Trenčín w Uhrích, od téhož. 150. — Znamenité pokroky říše turecké, od Filipka. 181. — Tataři w jižním Rusku. 229, od Procházky. — Zemějedi, od téhož. 246. — Londýn, od téhož. 183. — Ostrow Island. 237. Chrám Džagamatůw 238, od téhož. — Slowanská twář, z pols. od Zapa. 188. — Mejičanky, od Filipka. 206. — Myslenky o moru, téhož. 214. — Náboženské obřady a obyčje Čerkasů, str. 230, od J. P. Jordána. — Autěk otroků, od Procházky. 231. — Majorka a Biskaja. 247. — Persko a Peršané. 253. — Počasí, zimnice a powěra w Rusích. 271. — Čínské vynálezky, od téhož. 278. — Sirběni (Srbowé) w horní Lužici, od Jiř. J. z Staré Prahy (Pešice) 285. — Největší honba, od W. Kořínka. 358. — Swatby a pohřeby u Čiňanů, od J. Pospíšila. 367. — Podíwná daň, od J. Bartáka. 368. — Obyčejowé lidu ruského, od J. Pešice. 380. — Pamětnosti přírodní země- a národopisné, od W. Kořínka. 382. atd. — O národu litewském, od F. Dauchy. 407.

1839: Cikáni w Rusku, ze Sewerní Wčely, od W. Š. str. 5. — Čerkesowé na Kaukasu, od Pešice. str. 30. — Serai sultánůw, str. 53. Labužnost rozličných národůw, od F. Dauchy. 61. — Zápasní hry starých Rusů, od L. P. 126. — Obyčejowé lidu ruského. Z Lény Reinhardtowic, od J. Pešice. str. 189. — Knihy krále indického, od Filipka. 254. — Pohostinstwí Indůw, od L. 256. — O weřejném a domácím žiwotě w Turech. 292, od Filipka. — Bajeslowné zvyky, swátky a powěry Slowáků, od Fejerp. 85 též 1840. 292. atd. — Národní powěry a obyčje w Čechách, od J. M. Hawlická. 356. —

1840: Nesprawedlnost turecká Abbas-pašete. 32. Postní hudební zábawy w Praze. 33. — Slowo o besedách Josefa Proška. 36. — Wýjimek z listu z Uher (1839). — Slowo o maďarizowání, od Pešice. 54. — Pamětnosti národopisné atd. 86. atd. — Zásluhy Slowanů o ewrop. civilizaci. 89. — Česká udatnost, od L. P. 93. — Nowější úsudky cizczemcůw o Čechách a o západních Slowanech, od Wocela. 126 atd. — Čínské slavnosti, od Weselského 140. — Čínské slavnosti, téhož. — Úsudky o Čechách od F. Dauchy. 215. Národnost slowanská w Uhrích, od Hořislawa z Lehoty. 254. — Shakerowé, od M. 261. — Nowé příklady ruské udatnosti, od Filipka.

276. — Ruské slavnosti, od Z. 326. Pamětnosti z Rus. 335. — Obrazy z Anglicka, od Sabiny. 359. atd.

1841: Osady ewrop. národů, od Tomička. 2. Bajeslowné zvyky a powěry Slowáků, od J. Juranioho. 2. Úwahy Rusina na cestě ze Lwowa. 4. — Hlas ze Slowenska (o maďariz.) 6 atd. — Swátky a slavnosti w nynějším Recku. 12. — Wlastenstwí maďarské. 13. (od Drahotína.) — Známost Němců o Slowanech, od P. W-ského. 18. — Čechowé w cizině, od M. Fialky. 31. — Římská nemocnice, od B. Řeháka. 22. — Čemu se přiučili Slowáci od Maďarů a Maď. od Slowáků. 24. — Dobrá rada a výstraha Maďaromanům, od Jar. Lyska. 29. — Baskowé, od K. S. 30. — Thót nem ember. 35. — O záležitosti p. Hlawáčka (maďarom.) 37 atd.

1842: Společenský žiwot w Turech, dle Dr. Boué, od Kořínka. č. 3. — Známky rázu Slowanského. č. 3. — Turecké mandáty. č. 10. — Mirabilia (o maďarění) č. 12. — Swatba dle mravů koptických. č. 15. — Newincová, dle angl. od J. Mikisky. č. 35. — Myslenky a zpráwy ze Slowenska o Slowensku. str. 37. 42. — Znamenitý dopis. č. 54. — Ostjaci. č. 62. Tungusowé, od M. Kottlera. č. 66. — Horwáti w Šupronské stolici, od M. Fialky. č. 77. — Ze Slowenska (o maďariz.) č. 87. — Obrana Židů. str. 87.

1843: Powahy národů něm. a slowanského. Nowin str. 53. (dle Hefflers Weltkampf der Deutschen u. Slawen seit dem 6. Jahrh.). — Čechowé w cizině. č. 56, od M. F. — Na čem mladým Slowákům záležeti má, od J. P. č. 60.

1844: Obrazy z mé otciny, od H. z Wiśniowských (paní Zapowá) č. 9. — Cizinci o Slowanech od M. F. č. 34. — Čaplowič o Maďaromanech. č. 64. — Úskokowé Žumborští, dle Srezněwského. K. Letinský. č. 66. — Slowanská wzájemnost, od M. F. č. 69. — Sanitráři slezští, od J. Winklera. č. 75. — Listy z residence. č. 76 atd. — O poměru Slowanů a Židů, od Nebeského. č. 81. — Balkánské hory a Bulhaři. č. 89. — Staw rolníkůw wlastských, od prof. Mencla. č. 92. — Powaha, mrawy a obyčje národu českého dle A. Schmiedla, od K. M. L. č. 107. — Něco o Hanáčích. č. 111. — Národní zábawy w Udíně, od prof. Mencla. č. 116. — Horal a Drotar, od J. Winklera. č. 117. —

1845: Slowané a Židé, od Nebeského. str. 51. — Z Widně, od téhož. 95 atd. — Ze Slowenska (národnost) str. 191. Z Telče (národnost morawská) str. 208. — Bidný staw Orawy, str. 331. — Něco o Židech a poměru k Slowanům, od Slawomila. č. 117. Opět něco o Židech, od K. W. H. č. 128.

h) *Přítel mlád.* 1829. IV. 43. České klobauky.

1831: II. 98. Slavnost nowé školy w Libeznicích.

1832: I. 6. Swěcení školy w Lobosicích (1830).

1833: Swěcení školy w Stěchowicích. — 1834. I. 75. Slavnost školy židowské w Polné. — 78. Slavnost hlavní školy Polenské. — III. 88. Jarní slavnost atd.

i) *Rozlič. Pr.* 1826. 269. Swěcení školy Lhotecké blíž Bolesl. — 425. Wlkodlak, powěa slowanská. — 451. Zvláštní obyčje mezi Morawau a Slezskem. — 495. Jubileum 50letých manželůw w Trebechowicích. — 533. Nic. Enzmann, 50letý učitel, piarista. — 546. Kopaničáři na Morawě w Hradištsku. — 1827. 62. Masopustní kratochwile slowensk. lidu w Uhrích, od Fejerp. — 1828. 9. Slavnost secundicie w Jenikowě. — II. Čech mezi Hotentoty. — 13. Obyčje Wendůw (w Lužici) — 1830. 39. Jarní slavnost w Austř nad Orlicí. od Pankerta. — 1831. 16. 26. Ruské swatby a křty. — 20. Kozáci. —

1832. 91. Podlužáci w Morawě, od Stradala. — 1833. I. Slavnost w Branně, když J. M. Král stal se farářem, od Tomička. — 28. Obyčeje pohřební w Tatrách, od Fejerp. —

k) *Swětozor* 1834. Klauzání na saních u Rusůw. — Slowanských her a zábaw ostatky. — Horalé, obyvatelé Tatraništi. — Huculové, horáci Tateršti. — Slawonci, dle Čaplowice. — 1835. Českého národu mrávy, staw, zvyky (do Wladislawa II.) — Hry a zábawy Starorusuw. — Ženské u Starorusuw.

l) *Wěc. wyraž.* 1831. (161—188.). — 207. Slavnost na střeleckém ostrowě w Praze, od Tomsy. — 1832. 126. Města Wysoké slavnost 40letého panování Frant. I.

m) *Wlastimil*. 1840. Národní zpěwy Zaporožských kozáků, dle Dr. Trithena. IV. 62. — Tataři na swatbě, historika, od J. Krašewského, přel. P. M. Weselský. IV. 158. — 1841. Panorama [Opatrowny dítek, geologie, turecké zvyky atd.] I. 81. II. 184. atd. — Martin Kaptar. Nástin dějepisný z XVI. věku od Krašewského, přel. J. Podlipský. I. 239. — Smrt rabbiho Ben Dawida z Krašewského, přel. F. L. K. 1840. I. 270. Slovo o vzdělání národu, od Jos. Bačkory. II. 155. III. 15. 126.

g) *Starobylosti.* *)

1077. GALLAŠ J. II. Mytické powídky o bohách (bozích) a -bohynách (bohyních) morawských Slowanů, s potahem na posle odtud powěry, kteréž mezi sprostým lidem až podnes panují. Rkp. 1820. 4. maj. 140 listů. (Boček.)

1078. Prawidla hry dowolené vůbec nazvané Šest a dwadecet, aneb Trapulky do bulky. Od ANT. ŠWIHLÍKA. W Praze 1839 u Wácl. Špinky. 8, 1 arch.

1079. Spůsoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě. Rkp. XIX. stol. 4. 3 listy (u p. Bočka).

1080. Stručný přehled mythologie čili bájeťw u Řeků a Řimanů, aneb učení o domnělých bozích w starobylosti. W Praze 1843, tisk. i nákl. Anny Špinkové, wedením J. Malého, str. 95 w 12.

1081. Pamětnosti Čabanské ke stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu, sepsal LUDWÍK HAAN, s rytinau. W Budině 1845, 8. str. 38.

1082. O starožitnostech českých a o potřebě chrániti je před zkázau. W Praze wydáním česk. Museum 1845. 8. maj. str. 32 a 4 rytiny [též něm].

1083. Staročeképowěsti, zpěwy, hry, obyčeje, slavnosti a nápěwy s ohledem na bájeslowi česko-slowanské. Sebral S. Sumlork (KROLMUS). W Praze 1846. wel. 12, str. 610. [Pos. Kwět. 1845 str. 214.]

1084. W Časopisech a) *W Dobrosławu*: Starobylosti Hradce Králové, (popelníky, konik) od Zieglera. sw. 7. — Pražský Templářský konik. sw.

10. — Wlasten. wzácnosti. Rolandowa socha na Praž. mostě. sw. 11. Rolandowa socha na radním domě w Litoměř. sw. 12. Prsten pap. Pia 2. sw. 22. od M. Millaura.

b) *W Kroku*. Starožitnosti w půlnoční Americe (III.) Herkulanium a Pompeji.

c) *Čas. mus.* 1827—45. Zpráwy o nálezkách podaných starobylosti. — O periodách staročekých mincí. výklad od Palack. 1830. II. 205. — Šbirky ze starožitností česko-slowanských. 1831. II. 169. IV. 435. Kámen pamětní M. Matauše Kollina z Choťtiny, od W. Ruffera. 1831. 441. Pomůcky ku poznání řádů zemských král. českého w druhé pol. XIII. stol. od Palack. 1831. 302. O beámch akademických, od J. Jung. 1832. 54. — O Rusalkách 1833. 257. od Šaf. — Pozůstatky rusadlních swátků w Čechách, od J. Štěpáua. 1834. 183. — Podobizna Černoboha w Bamберку, od Šafařka. 1837. 37. — Pomůcky ku poznání staročekého práwa i řádu saudiho, od F. Palac. [Z knihy star. p. z Rosenb. o púhonech. Otázky p. Oldřichowy z Rosenb.] 1835. 399. — O spodních legendách mincí, z X. věku, od W. Hanky 1836. 196. České korunowační mince. 1837. 321. Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452. Mince a medalie hrab. Šlikowského domu. 1838. 499. 1839. 433. od téhož. Cesta z Kopidlina na Staré Hradý (1839) od Fr. Al. Wacka. 1840. str. 130. — Mince a medalie Alberta wéwody Fridlanského. 1842. 81. — O staroslowanských, jmenowitě cyrillských úskárnách w jihoslowanských zemích w stol. 15—17, od Šaf. 1842. 93. O zachování starobylosti českoslowanských, od E. Wocela. 1843. 286. — Starožitnosti w jižních Čechách, od St. Jar. Becka. 1843. 415. — O hrobích a mohylách pohanských w Čechách, od Wocela. 1844. 105. O kroji českém w středním věku, od téhož. 261. O Swarohowi, bohu pohanských Slowanůw od Šaf. 483. O vzdání, od téhož. 384.

d) *Česká Wěcla*. 1834. Známky dáwné vzdělanosti národůw, od Tomička. 37. Hunske zbytky w Alpech. — Zlichowské zwony. 1838. č. 47. Kreuzman. — Židowský hřbitow w Praze (z Panorama des Universums), č. 48. — Etruské starožitnosti. 1842. č. 15. — O přání k nowému roku. 1843. str. 18.

e) *Krok*. Starobylý kámen náhrobní, od Ludwika. 1827. II. 40. 627. Řecké náboženství. H. 220. Náboženství pohanských Čechůw, od A. Jungm. 339. — Aegyptské pomníky. 1833—35. III. 207.

f) *Květý*. 1838. Obrowské a nádherné lodí za časů starých, od W. Filipka. 309. — Šbirka starožitností slowanských w museum Berlinském, od L. Štura. 1839. 135. Kdo tu byl dříwe, Čechowé anebo Židé? 1841. 33. Karolín a chrám sw. Wíta, od Kampelika. 1842. č. 70. Drahota před 100 lety, od A. Rybičky. 1843. č. 26. Na powšimnutí a zachování starých staweb, od Wladimíra. 1843. č. 66. Spůsob uwádní kazatele do kaple Betlemské, od W. Žirownického. 1844. č. 15. Nowo-Bydžowské starožitnosti. 1845. str. 107. O powěstech slowenských. č. 49. — Wocelůw spisek (něm.) o starožitnostech, od F. Dauchy. č. 149.

g) *Rosl. Praž.* 1826. 356. Pámátka žertowné události w městěku Sedlici na džbán 1 wědro w sobě obsahující. — 289. 570 atd.

h) *Nowiny.*

1085. Nowiny Pražské na r. 1782—1788. Wid. bibl. w 4. (Rok 1782. w Pražské bibl. pod B. 96.)

*) *Posn.* Grundzüge der böhm. Alterthumskunde von J. E. Wocel. Prag 1845. Kwěty 1845 str. 16 posudek.

1086. Cis. kr. vlastenské nowiny od W. KRAMERIUSA na r. 1789 až do 1808. Po smrti jeho pod jménem Krameriusových dědiců wedením FR. TOMSY (staršího) a Rulika (1809-1812); od r. 1813 až do 23 wedl je syn WÁCSL. R. KRAMERIUS, od č. 47 r. 1822 spoluwedením Tomsy (mlad.) až do konce r. 1825, nákladem a wyd. p. z Šenfeldu.

1087. Nowiny česko-slowanské spisowal Št. Leška w Prešpurku po tři léta 1783-1785. Po jeho odchodu Jan Wiskydanský, pak Jan Šinkowic (w. Tab. Poe. IV. 18.)

1088. Nowiny Poštowské Fr. z Šenfeldu, w 4., kteréž mu od 1785 do 1788 KRAMERIUS, potom jiní, jako *Korbely*, *Hýbél*, *Tomáš Kubelka* (od 1804-1812) spisowali, posléze J. Linda pod jménem Zwěstowatel, a sice vždy půl archu politických náwěstí, půl archu zábavných a poučných spisů z přírodozeměnárodoznanství, i básní, za týden po 1 archu, w 4. na r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. Roku 1825 Hásowí dědicové práwo nowinářství najali, a wedlé německých také české wedením *Lindowým* wydávali, w 4.

1089. Cis. kr. powolené Widenské Nowiny od J. HROMÁDKY 5 roků, 1812-1816. w 4. Byly ze všech nejobšírnější, a první čas také naučné a zábavné články přijímaly, kteréž potom zvláště vycházely.

1090. Týdenník od JIŘÍHO PALKOWIČE po 7 let 1812-1818, w 8. W dobré češtině s užitím nářečí slowanského.

Zawírají také hospodářské, zeměpisné, literární a j. články, i některé básně.

1091. Spis o počátku, uwedení a změnách českých wlasten. nowin. (Wid. List. 1814.)

Jest od B. Dlabáče nejprwé něm. wydáno, potom do českého přeloženo.

1092. Dopisowatel pro Čechy a Slowany. W Praze 1822, w 4. nákladem W. R. Krameriusa, spoluwedením Fr. Tomsy, tiskem Šollowským, str. 208. — R. 1823. [od č. 14. wedením a nákladem Kramer.; od č. 27 wydawatel ryt. z Šenfeldu. — R. 1824. str. 52 č. 13. Spisowal Kramer., wydával ryt. z Šenf. — R. 1825. č. 52 po archu. Spisowal Tomsa, wydaw. Šenfeld.

1093. Pražské nowiny až do 30 Března 1826, s nimi Rozličnosti s náwěštníkem, w 4. 25 čísel. Potom od wydawatelů synů B. Háse zwětšeny pod názvem: Rozličnosti Pražských nowin (zábavník w. t.) a Pražské nowiny r. 1826 s náwěštníkem na půl archu w 4. týdně jednau. Spisowatel Linda. Náwěštník obsahowal listek zemřelých w Praze, obilní taxu atd. — R. 1827 Pražské nowiny a Rozličnosti, čísel ročně 101 a tak až do léta 1833. R. 1834

změnily swau twárnost — Pražské nowiny s oznamowatelem [a Česká Wčela]. Redaktor Čelakowský též r. 1835 až do 17 Prosince č. 98, odtud redaktor J. Štěpánek [s Tomičkem] až do r. 1844 č. 14, kdež po úmrtí Štěpánka wedl je Fr. Klučák, potom Hawlíček.

1094. Slov. národnje Novini a Orol Tatranski, od ŠTURA a HURBANA. 1845.

i) Historie církevní a náboženství.

1095. Ant. Fišera, Husitského w Čechách kacířství počátku, zrůstu a pádu wýtah. W Praze 1778. (w. Nowiny Pražské 1786 n. 5. str. 40.)

1096. Založení církve křest. ewang. Wsetinské. 1782.

1097. WÁCSL. KRAMERIUSA a) Cirkulární spis pana z Háje, biskupa Kralohradckého na duchowenstwo osady se strany tolerancí, přel. w Praze 1782. 8. str. 22.

b) K důstojně weleb. biskupu Kralohradckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu na duchowenstwo osady jeho. Od jistého neřimského katolického Čecha, Bohuslawu Příka. W Praze u Ant. Hladkého w Karolímě 1782. 8. str. 14, přel. z něm.

1098. Psaní jednoho Pražana k swému dobrému příteli do N... G. s strany dobré powahy p. biskupa Kralohradckého 1782, půl archu, u Gröhla w Karolímě (chybná čeština).

1099. Wděčný protestant swému snášeliwému císaři, z něm. přeložil J. STRAKA a wyd. Št. Leška (bez místa) 1782. 8. str. 16, w Prešpurce.

1100. Weselá nábožnost, kterau při poswěcowání chrámu Wsetinští plápolali. W Berně 1783. 8.

1101. Historický kalendář pro lid církwi českých obnowených. W Praze 1785.

1102. Historie welikého sněmu Kostnického od kněze Kašpara Royko etc., z něm. přel. od Wáclawa Petrána (STACHA). W Praze u J. J. Diesbacha. 8. I. díl 1785. II. díl 1786. Na tu potahuje se: Sprosté katolické rozwržení nad opowážliwostí Wácsl. Petrána, překladatele historie Roykowské o sněmu Kostnickém (bez Aut. i místa). 1791.

1103. WALLASKÝ PAW.: Wýtah historický o církwi ewang. Jelšowské. W Prešowě 1786. 4. (Boček.)

1104. Historie o kněžském panictwí od času apoštolů až do našeho wěku. Wyt. 1790. 8. 96 stran.

1105. Psaní k obraně ewang. učitelů (od W. STACHA) 1786.

1106. Leopolda II. mandát we věcech ew. náboženství se týkajících. W Pešti u Matěje

Tratnera. 8. 1790. W Prešpurce 1793. 8. (přel. Ribay Jiř.)

1107. **J. GALLAŠE** a) Příběhowé náboženství Pikartského. Rkp. b) Historické svědectví o vraždě židovské. Rkp. c) Historie církve ní mého vlastního města. Rkp.

1108. Wděčný protestant naproti swému snašeliwému císaři. W něm. jazyku sepsaný od J. A. W., do slowenčiny přeložený od St. Lešky.

1109. **J. Hrdlička**. Nowý a proti snašeliwému císaři swému wděčný protestant. Ms. 4. (Boček.)

1110. Summa zákona božího láska a snašeliwost, znamení prawého křesťana (na způsob obrazu) od **ŠTĚP. LEŠKY**. 1798.

1111. Jak. Ben. *Bossueta* . . Příběhowé o změnách církwi protestantských, z latinského a německého (ne z originalu) na česko přeložení od **MART. WOLFA**. Nákladem Frant. Baučka. I. díl w Král. Hradci 1804. 8. archůw 39. II. díl w Praze (kamž se faktor Bauček přestěhowal) u Bohum. Háze. 1806, archůw 36. (Z části k dogmatiko-polemickým tento spis náleží.)

1112. Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slavnosti reformací (1817), z něm. Jak. Glatze přeložil **JOS. KREJČÍ**. W Praze 1820. 8. str. XXVI a 444.

1113. Kratičký obsah založení dáwnowěkých kapli wšech Swatých a wěrných zemřelých, též prostranného hřbitowa w ohradě weleslawného audoli Sedleckého s připojením znamenité sochy sw. Jana Nep. Od **J. F. DEWOTY**. 1822.

1114. Katolická missionární knížka, nebo uwezení ku křesťanskému žiwotu. Wydaná od shromáždění nejsw. Wykupitele, w češtinu uwezená od **JANA K. PETRÁKA**, kněze téhož shromáždění. 12. str. 409. We Wídni u Mechitaristů 1830. [Pos. w čas. pro kat. duch. 1831. I. 127.] II. wyd. 1834. III. 1837 u Špinky.

1115. Zpráva o církwi křesť. kat. w půlnoční Americe i o jednotě Leopoldinské w císařství rakauském k rozšíření králowství božího w oněch krajinách w Kristu spojené. 8. str. 52. W Praze u Posp. 1833.

1116. Zpráva založení Leopoldinského w císařství rakauském k napomáhání katolickým wyslancům w Americe etc. W Praze 1834. 8. str. 130, u J. Pospíš. Sw. II. tamž 1837 str. 170.

1117. Paměti nejhodnější pro křesťanstwo, totiž: Jerusaleml, Betlém a Nazaret. Spis zčestněný od **M. KNAYSLA**, s ryt. 8. str. 119 a 9. W Znojmě u Mart. Hofmanna 1835.

1118. Nejpatrnější místa křesťanstwa, Jerusaleml, Betlém a Nazaret. Přel. **F. SLAWÍČEK**.

8. str. IV a 5-98, s ryt. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1836.

1119. **O. Šoltys**. Jádrol historie církewní nowého zákona (Kal. Fejerp. 1836).

1120. Historické paměti církwe ew. Břežňanské Augsb. wyz., sepsal **Adam Chalaupka**, církwe Horno-Lehotské sl. b. k. prwnímu 50-ročnímu jubileum wystawení chrámu jejího nowého, slawenému r. 1837 w 1. ned. adventní obětowáno. W Baňské Štáwnici písmem Fr. Lorbera. 8. str. 50.

1121. Historie církwe křesťanské. Ku potřebám školním a domácím wydaná od Kalwarské společnosti podlé šestého wydání z něm. jaz. na slowenský přel. a zčestil **BENIAMIN PRAWOSLAW CERWENÁK**. W Kyseku 1842 u Kar. Reicharda, str. 239 w 16.

1122. Papežské wolení (conclave). Popsání obřadůw a slawností při uprázdňení a obsazení papežské stolice, s přidawkem atd. zčestil **J. TRNKA**. W Jičíně 1842 u Kastránka, str. 74.

1123. Památka dobrodinců církwe ewang. slowenské A. W., w Pešti 1845, u Trattnera-Karolyho.

1124. Unia čili spojení Lutheránů s Kalwíny w Uhrách, wyswětlená od **M. J. HURBANA** atd. W Budíně 1846. 8. stran 200 a obsah.

1125. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*. L. Ziegler: Sedm sborů w Asii. F 3. Ozilost wíry w Asii. H3. Fr. Pleskot: Obsádky do kostela. M75.

b) *Čas. mus.* 1827. Přehled rozličných národůw a náboženství na zemi, od Palackého. II. 126. 1829. Historie kostela w Drahorazích, od F. A. Wacka. III. 104. Kritická úwaha i výklad základních listin kollegiatního chrámu Litoměřického, od F. Palac. 1836. 323. Přehled letopisů k ústavu kanovníků Premonstrátských na Strahowě a zpráva o přenešení ostatků sw. Norberta, zakladatele řádu téhož, od Erw. Ant. Weyraucha. 1841. str. 6. — Příspěwek k historii české reformací, od F. J. Wacka. 1843. II. 197. Pojednání historické o klášteřích w zemi české wúbec, od W. Ruffera. 1843. II. 181. Zlomek z Chronografa, od W. H. 1843. 434. — Wypisky z paměti kolleje Jesuitské u sw. Klimenta w Praze, sepsané od Jesuity. Z lat. přel. W. Tomek. 1844. 180 atd.

c) *Čas. p. kat. duch.* 1828. Poslaupnost papežůw Římských, od Krále. — Mučedníci s. církwe katolické, od Wacka. — Křwawá pomsta zmírněná křesť. náboženstwím.

1829: Či wěc jest církewní missionářství, od Zimmermanna. — Obrana některých památek w kat. církwi, od Černého. — Krátká zpráva o ruské církwi, dle Strahla a Karamzina, od Černého.

1830: Počátek a výklad glagolského, od Ziglera. — Maria Magdalenská, od Zahradníka. — Analogika křesťansko-katolická, od Wacka. — Krátká historie Mechitaristůw, od Přihonského.

1831: Žiwotopis arcib. Chlumčanského atd. — O založení biskupství Pražského atd. od Weinjgra. — O nowé franc. kat. církwi p. Chetele. — Nowá sekta S. Simonianůw. — Kapucíni we Šwejeatřích. — Žiwot Řehoře XVI s historií o wolení papežůw

s přehledem ewrop. obywatelůw z ohledu náb. wyznání.

1832: Kdy a kde se začala slavnost navštívení p. Marie, od Zimmermanna. — Veliký díl Ewropy skrze ženské pohlawí na wiru kř. obrácen, od Wacka. [1835. Zásluhy žensk. pohlawí o wiru křesťanskau, od Celakowského.] — Mrtvé moře, od Slámy. — Jerusaleu, od Hlawáče.

1833: O prvotínách náboženství křest. v Čechách, od Zimmermanna. — Příspěvek k životopisu J. Rokycany, z rkp. Bartoše písaře. — O misijnářském ústavu s. Vincencia de Paula, od Holubáře. — Založení biskupství Králohradeckého, od Ruffera.

1834: Swatí mučedlníci prvních století osvědčují božství Kristowo, od Stárka. — Zpráva s strany rozbrojůw o kalich, od Zimmermanna. — O ráji, od Wetešníka. — Společnost Čechůw s Luterem, od Zahradníka. — O jahnech, od Richtra. — Příbuzenství církwe české s moravskau, od Ruffera. — Životopis Jos. F. Hurdálka, od Zahradníka.

1835: Zdali osvěta lidu obecného nebezpečná jest církwi a státu, od Smetany. O upálení tří osob původem kaliňných, od Zahradníka. — Historie Mediolského chrámu hl. od Ondráka. — Obrácení sw. Augustina, od Zimmermanna.

1836: Historické vyobrazení Pražských biskupůw i arcibisk. od Přibyla. — Naděje kat. církwe w Ewropě, od Horčice. — Zlomek životopisu sw. Polykarpa, od J. Körnera. — Kostel sw. Štěpána we Wídni, od Ondráka. — List církwe Smyrnského o mučedlnictví s. Polykarpa, od Körnera. — Bitwa u Jarmuku, od Wetešníka.

1837: O svěceninách, od J. Nowáka. — Poslaupnost Pražských biskupských sufragánůw, od M. A. Přibyla. Jesuité, od Brejšla. — Hod slavný božího těla, od F. Černhauze. O missionářství (Neumann, Čech z Prachatic) přel. z H. Dichla.

1838: Kapitola Pražská za času sw. Jana Nep. od Pešiny. O některých círk. starobylostech w Čechách, od Millaura. O založení bisk. Pozňanského a Hnězdněnského, od J. Krbce. Poslaupnost probošůw u Sw. Kosmy a Damiana w Staré Boleslawi, od J. Horčice.

1839: Tažení křižácká. Polská legenda o sw. Wojtěchu. Pražská kapitola až do prvního arcib. Životopisy audůw theol. fakulty. O bratrstwech. Jasnodol sw. Bernarda. Jerusaleu a boží hrob. Zmizení chrámu toho.

1840: Obrana papežů. Audové c. k. rodu do stawu duchowního wstoupili. Jak se počalo bratrstwo škapulité. — O vzniku církwe katol. svědectví. — Papež Alex. III. u cis. Fridrich I.

1841: O inquisici. Swěcení swátků w české církwi.

1842: O ukrutných mukách 14 františkanů w Praze. Sw. Cyprian w dějích swého wěku aučinný. Wědělali starobylost o Kristu, a co wěděla?

1843: Apoštolské cesty sw. Pawla.

1844: Jesuité do Guatemalu opět uwedeni. Obrana klášterních ústawů.

d) *Kučety*. 1838. Potlačování křesťanství w Madagaskaru, od Filipka. 174. Milosrdné sestry, založené od arcib. Pištka. 1845. str. 404.

e) *Česká Wěla*. Mahomedowa cesta sedmi nebesami, 1838. str. 215.

k) Historie literatury a umění.

1126. W knize: Böhmische Grammatik v. J. Nejedlý (w. num. 39) jest krátký přehled literatury

české, též i w Pelcelowě grammatice II. wydání (1798 w num. 36).

1127. J. RULÍKA a) W knize: Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky (w Praze 1804), wyčítají se wyslé české spisy od r. 1796 až do 1804.

b) Wěnce poety ku poctiivosti učených. W Praze 1795: 8. kdež se spisy české od r. 1782 až do 1796 uwdí.

c) Učená Čechie, w Praze 4. 3 swazečky. I. 1807 str. 26. II. 1808. III. též 1808.

1128. Bibliotéka českých biblí etc. od třináctého wěku až do léta 1810, sebraná a wydaná od FRANT. NOWOTNEHO z LUŽE. W Praze a w Mladé Boleslawi u Fr. Jeřábka 1810, str. 141.

1129. Historie českého diwadla od JANA HÝBLA. W Praze 1816. 8. (co předmluwa k Abelinu. w. num. 359.)

1130. Nesmrtedlně wděčná . . památka zwěčného . . Mat. Krameriuse od KWĚCHA. W Praze 1817. 8. (Wyčítá knihy Krameriusem wydané.)

1131. J. GALLAŠ chowá wrkp. a) Poznamenání učených Morawanů wšelikého stawu. b) Traktátek umělců, malitů, řezbářů etc. moravských. c) Sbor učenosti ženské t. biografie slavných ženských.

1132. Zpráva u ústawu slowanském při ew. lyceum w Prešporku na r. 1837 wydaná. Tiskem K. Wiganda, str. 58.

1133. J. JUNGSMANN. Historie literatury české, aneb saustawný přehled spisů českých, s krátkau historií národu, oswicení a jazyka. 8. str. IV a 703 a 11 bez znam. W Praze u A. Straširypky. 1825. [Pos. Wien. Jahrb. d. Lit. 37 u. 38 od Dobrowsk. W Čas. mus, 1827 od Palackého.]

1134. Auplný literaturní letopis čili obraz slowesnosti Slowanůw nářeti českého w Čechách, na Morawě a w Uhrích, od léta 1825 až do léta 1837^{1/4}. Připojen k tomu přehled literatury od nejdáwnějších wěkůw na imp. archu co wýtah a pokračování historie literatury české od Jungmanna etc. Sepsal J. MICHLE. W Praze 1839, w kom. Kronbergrowy wdowy a Webra, wel. 8. str. VI a 353.

1135. Slowo o českých wěcnicech w Rakownice a Liberci. K užitku powšechnému slowansky a něm. sepsané a wydané J. W. JUSTINEM MICHLEM, členem řádu pob. škol atd. W Praze 1839, wel. 8. str. 72,

1136. Katalog českých knih od l. 1774 až do konce r. 1839. Sestawen a spořádán od ANT. HANSGIRGA. W Praze u J. Spurného 1840, wel. 8. str. 72.

1137. Titulowé knih českých hnihowny prof. Zlobického. Rkp. w Museum.

1138. Rozbor staročeské literatury, čitány we schůzkách české společnosti nauk sekci filo-

logické r. 1840-1841. (Wydáno z pojednání c. k. společnosti nauk řady V. dílu 2.) W Praze 1842. w 4. str. (111-216 =) 105. — Druhý sw. w Praze 1845 (od r. 1843-4) str. 78. [Pos. Kwět. now. 1842 str. 53.]

1139. Jednání společnosti wlastenského Museum, část I. w Praze 1823. 8.

1140. W časopisech a) *We Wid. Listech*: O slowanských nářečích, něm. sepsáno od Kopitara, český přel. od J. J. (1813). Wýtah řeči Kasakowského biskupa etc. o literatuře české (1814).

b) *W Čechoslancu*: Posazení balady Tomsow (1820) od Jahulky; Hlasatele (od Konráda), zprávy a wědomosti wlastenské o diwadle českém etc. Hudební umění w Čechách (1824). Žádost k českým spisowatelům, od K. z Fejerpataky (1825).

c) *W Příteli mládeže*. Oznámení a posazení knih některých.

d) *W Kroku*. Posazení slovníku Palk. Zlomků, Lidomila etc.

e) *W Rozmanitostech*: Půwodowé a wynalezení řemesel R 83.

f) *Čas. mus.* podává zprávy o literatuře jak domácí tak jinowanské. Jednání společnosti česk. museum we výročních shromážděních jejích, od r. 1827 atd. Zprávy o Matici české, jejíž organem vlastně tento časopis jest, od powstání jejího r. 1831 atd. Znamenáme zvláště: O klassičnosti, od J. J. 1827. — Rozličnosti w exemplářích Diadochu Bartol. Paprockého, od J. Dobrowského. 1828. — Poznámání spisů J. A. Komenského. 1829. Počet časopisů we světě, od W. Hanky. — Literární listy od Winaříckého. 1829. — Poznámání spisů J. Hammerschmieda. 1834. — Přehled pramenů staré historie slowanské od Šaf. 1834. — W r. 1837. K. Amerlinga zprávy o duchovním životě nynějších časů. — Ant. Jungmann. Příspěvek k historii Pražské university. O spojení lékařství se swobodnými naukami. — J. Malého: Krátká zpráva o vynalezení umění knihtiskařského. — 1838. Sbírký slowanských národních písní, od Šaf. — 1842—4. Přehled literatury české na r. 1841. 1842 a 1843. od J. Malého. — 1843. Pozvání k účastenství na nastávající slavnosti 500letého založení vysokých škol Pražských. — Český jazyk we vojenské akademii w Nowém Městě za Widni, od J. Buriana. Čas. Mus. 1844. 515. — 1845. Zřízení bratrstwa literátů w Česk. Budějovicích. — Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bachátka, od Tomka. (1598—1612). 1845. O knihownách obecních, od Wocela. str. 455.

g) *Čas. p. kat. duch.* 1834. O založení jednoty pod jménem: Dědictví sw. Jana N., pravidla jeho atd.

h) *Čechoslav.* 1830. I. 32. Stav jazyka slowanského w Němcích před 300 léty, od Šembery. 1831. VI. 64. Knihkupectví na Morawě, od J. H. Pospíš. — VII. Demid. odměny.

i) *Česká Wěsta*. Kdo wynalezl prach? 1845. č. 85. Umělci morawští. č. 104. Nowosti literatury české i jinowanské w r. 1834 atd. — Umělecká výstawa w Praze 1845. č. 41. K dějepisu česk. diwadla (1655) 1845. str. 263. Slavnost Flamenských lit. spolků. 1845. č. 11. Oznamowatel nowin Times. č. 72. Lit. zpráva (z Morawy) str. 64. — 1841. Nowý rodilý básník (Wlach) od F. D. č. 20. Náhledy o diwadle w otrockých státech. č. 65. — 1842. č. 55. Cizozemští umělcowé w Římě. Některé dodatky k historii poštowské trubky. č. 104. 1841. 1842. Putující knihowny. č. 90. — 1844. č. 30. Dopis Pražana wenkowanu. 1845. Hozen jest

los (t. odtržení se Slowáků od českého spisowného jazyka) od Boh. Nosáka. str. 178. — Některé důležité prosby průmyslníků a členů českých (aby spisowatelé zření měli k pochopu sprostých lidí atd.) str. 83.

k) *Jindy a Nyní*. 1833. I. Lit. zprávy z Haliče, Rusi. II. Wyměšky některé z Kaubkowy po polsku napsané rozprawy: Rzut oka na wzajemność czes. i pols. języka (Rozm. Lw. 1833. 431.). 63. — Z Morawy. 38. Z Čech. 78. Češi w Polště atd. — 101. Jazyk český we Widni, od Šembery.

l) *Hronka*. 1836. Liter. zprávy z Uher a Čech. — O čítacích knihownách w Uhřích, od Gwotha. 1837. Listy od Kampilika (obraz česko-slowanštiny). — 88. Slovo k p. Chmelnenskému ohledem posudkůw, od Kuzmanyho.

m) *Kal. Fejerp.* 1830. 1838. Lit. zprávy.

n) *Krok*. Pr. 1831. O literatuře wesměs od Bergnera. — O způsobu a užitku překládání z cizích jazyků od pani z Stael.

o) *Květy*. Obsahují zprávy o literatuře české a jinowanské we všech swazcích, od r. 1834 atd. Stenografie, od Kopeckého. 1834. str. 157. Jak by se knihy české ohlasowati měly. Čeština u wydawatelůw časopisůw a w kancelářích a saudech. 342. — Naše časopisectví, od Tyla. 149. — Čínská učenost, jazyky a pismo, od Zapa. 1835—6. (35). Pohled na lit. nejnowější, od Tyla.

1838: Dušewný život západní Ewropy w posledních stoletích, přel. Wrátka. Příl. 37. — Skolní konferenci w Čerw. Janowicích. Zřízení sboru učitelského w Liptowském senátoru.

1839: Příl. 17. O diwadle Brněnském. str. 83 atd. též 1839. příl. 3 atd. Ilyrské diwadlo, z Danice přel. Nosák. příl. str. 106. Západní Slowané a lit. česká (z Augsp. Nowin) příl. 85. — Ústaw řeči a lit. w Přesporku příl. 25. W Lewoči M. Hlawáček český uč. příl. 4. W Štyrském Hradci čtau studenty jinowanské knihy příl. 16. Národnost morawská, příl. 10. Wzdělanost w Rusi. příl. 32. Wychování weřejné w Rusku, příl. 9. O čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna. str. 326. Biblioteka založena w Železně, od J. Wlasáka. str. 87. W bláznici Pražské, od D. Riedla. str. 176. Diwadlo w Hradci Kr. od Lhoty. str. 64. O učených Slowitech we Warsawě, z pols. od Zapa. příl. 89. O českém ruchadle. str. 102. F. Daucha. — Knihy krále indického. 254. První wynálezce parních lodí. 286. O prostonárodní poesii slowanské, od A. J. Wrátka. příl. 11.

1840: Paběrky, od J. z Hvězdy [Básnění Melezinka r. 1792. z r. 1818. První prowození Šwejc. rodiny 1823. Wlastenci. 1815.] — Diwadlo w Brně 144 atd. — Statistika lat. škol w Čechách. Now. 103. Tři nowé české knihowny. 95. Slovo o čitárnách a Zlatodolech, od Machka. 86. Gutenberg 152 atd. Stolice slowanská w Paříži. 246. Přespurský ústaw. 407. O Gutenbergowi. 21. a Now. 56. Přehled literární činnosti naší w r. 1840. str. 1. Now. Wydávání bibliotky klassikůw všech národů a časů, wěd a umění. Now. Kwět. 1840 91. — 1841. 85. Literární a jiné rozprávky, od Sabiny (o Tylowých spisech) č. 95.

1841: Akademie Žofinská. Now. 19. — Jos. Prokšec weřejní besedy hudební. Now. 24. atd. — První akademie česká w Praze 1841. 2. Ledna. Now. 2.

1844: Sestry Milanollowy (hudebnice cizozemské) č. 14. Národní básnictví slowanské, od W. Krátkého. Now. 29. 1841. Přirození básníci čeští. 1840. 102. Now.

1845: O slohu práwnickém (bídny staw) str. 1.

Slöger podává odměnu za dramu. Now. 101. Hudba w Čechách. Now. 9. 18. Ant. Hodík (hudebník) č. 38.

1843: Přehled literatury české. 1842. str. 1. atd. Now. Umělecká výstawa r. 1843. str. 50 atd. Hudební konservatorium w Praze, od Rittersberga. č. 18. Mladý hauslista Laub. č. 20. — První zkauška českého jaz. w Moskwě. č. 59. Čestí hudebníci, od Michla. č. 37. Wýtah z řeči držené při prvním shromáždění čtenářské společnosti a základu knihovny w Karlině. č. 17.

1845: Staw národnosti w Táboře. str. 199. Morawská literatura. str. 19. Literatura a Kritika. str. 296. Zpráwy o literatuře polské. č. 29. — O hudbě w Rusích. č. 6. Školní knihowna w Dworu Králowě. str. 274. Zkauška we škole warhanické, str. 348 atd. Hudební a diwadelní zábawy w Wysokém Weselí. str. 275. Slowanstwo w Slezstě. str. 259. Čechowé, česká beseda a koncert we Widní. str. 227. 251 atd. Cestující společnosti herecké, od Tyla. 242. 294. Škola w Libuni, od Kamp. č. 21.

Pautník zavírá též zpráwy o literatuře. 1826—7. *Plody*. 1836. Krátký přehled událostí literatury na oboru Slowanska s připojeným pojednáním o společnosti učencůw řeči česko-slowanské w Prešporku.

Přítel mlád. Dává též zpráwy o knihách a lit. 1825 atd.

Rozl. Pr. 1826 atd. poskytuje také zpráwy lit. *Wlastimil*. 1840. Hlasatel slowanský (literat.) I. 297. II. 88 atd. III. 80. — Jan Štátný (o vynalezení tisku) od Wrtátka. I. 175. — Nowá něm. lyrika, od Jul. Seidlitz. II. 269. — Ochablost we franc. literatuře dle Fil. Chesela, od W. Filipka. II. 171. — Anglická dramatika dle T. L. od Pichla. III. 257. Herny w Londyně dle A. Langerhannsa, od Filipka. IV. 53.

1841: Diwadlo španielské. II. 275. Literatura zahraničná, od Dauchy. I. 187. Literární besedy [rus. pol. literatura] II. 87.

1842: Slowo o spisowatelství vlastenek, od Fr. Dauchy. str. 245.

E. Z E M Ě P I S.

1141. Krátké wysání země české, od **JOS. TÁBORSKÉHO**. W Praze 1778. 8. str. 280 (cf. W. Lebedy z Bedrstorfu: Knížka obweselující etc. 1610).

1142. W knize: Erdbeschreibung von Mähren. Prag bei Gröbel 1780, jsau jména českých míst přiložena.

1143. **LADISL. BARTOLOMEIDES** A Geografia, aneb wysání okršlku zemského s 6 mapami, vlastní rukau jeho wyrytými. W Bánské Bystrici u Jana Štefaniho 1798. 8. str. 112.

1144. Kratičký wýtah z geografie uherské, od **JANA KRMANA**. 1802.

1145. Známost vlasti. Nejwíc pro školy slowenské w Uhřích sepsal. **JIRÍ PALKOWIČ**. Oddělení I. Známost geografická. W Prešpurku u S. P. Webra 1804. 8. str. 139. (Wice oddělení této dobré knihy newyšlo.)

1146. Weliká loterie pro panství Hluboš a Pičín i se železnými hutěmi w Čechách. 1815. (w c. kr. dworní impr. ryt. z Schönfeldu). 8. str. 20. Obsahuje popsání míst dotčených.

1147. Krátké wysání českého králowství od **J. B. DLABAČE** s mapami. W Praze 1818. 8. str. 516.

1148. Wšeobecný zeměpis neb geografia we třech dílech, s welikau rytinau a dvěma mapami, zvláště pro učitele i čekance školní a mládež vlastenskau. Práci a nákladem **KARLA ŠÁDKA** etc. W Hradci Král. I. díl 1822. 8. str. 132. II. 1823. str. 219. III. díl 1824. str. 219 (s mapami).

1149. **ALEX. DUNDRA** a) Zeměpis králowství českého, w němž se nachází, jak toto králowství zroslo, jeho znak, vláda, poloha, hranice, welikost, hory, požitkowé, průmysl etc. W Praze 1823. 8. str. 165.

b) Průwodce po Čechách, neb poznamenání měst, městeček, městysů etc. W Praze 1823, 12.

c) Králowství České statisticky-polohopisné popsání od etc. I. díl, kraj Plzeňský. W Praze 1845 u K. W. Medaua, wel. 8. str. 333 a předml. [Úwaha od dtra. Čejky. Kwěty 1845, č. 122.]

1150. Krátký zeměpis w rozmławování s dětmi od *Mich. Kadaně*. W Praze u Straširypky 1823. 8. str. 149 a rejstřík.

1151. Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách z ohledu stawopisu vůbec od **J. A. DUNDRA**. Část I. W Praze u knihl. A. K. Kronbergra. 12. str. 146.

1152. Průwodce po biskupství Králohradeckém, aneb topografické popsání všech měst, městeček, panství, hradů, klášterů, statků, sídel rytířských, wesnic a zbořených hradů i s památnými událostmi jejich, w témž biskupství se nacházejících, od **J. M. KRÁLE**. W Hradci Král. 1825.

1153. Zeměpis čili auplné popsání oboru zemského. Podlé posledních státních změn a nejnowějších zpráv, s porownáním nejdůležitějších mincí, měr a wah, a s dokonalými rejstříky slow i věcí. Podlé franc. Abregé de géographie par *Had. Balbi*. Díl I. 1835—7. str. 768. w 8.

1154. Statistický místopisný přehled Rakownického kraje. Přel. **K. HAUSMANN**. W Slaném 1844, na archu. (W. Kwěty 1841 str. 220.)

1155. Atlas starého světa, sporádán od **W. MERKLASA**. Wel. 4. Č. I. Obor země starým známý. 1843. Č. II. Palestina. 1845.

1156. Atlas k přírodnímu zeměpisu, sestawen a potřebným textem opatřen od **W. Merklasa**. Sw. I. w Praze 1843. [a) Mapa čar stejnoteplých. b) Mapa sopek a zemětřesení w říši Atlantského oceanu. c) Mapa rozšíření hospodářských rostlin, důležitějších stromů a keřů w Ewropě.]

1157. Malý zeměpisný Atlas, dle nejnowějších zpráv a pomůcek sestavený s potřebným textem vydaný od W. Merklasa. W Praze 1843. Swaz. I. [Západní polokaule. Ewropa. Rakauská říše. Slowansko. Holandy a Belgie. Australie.] Sw. II. Východní polokaule. Asia. Šwedy a Norwegy. Čechy. Obor jazyka českoslowanského. Halič.

1158. Atlas zeměpisný od W. Merklasa, nákladem musejním 1836–45. a) Východní i b) západní polokaule. c) Ewropa. d) Španiely a Portugaly. e) Velká Britanie a Iry. f) Císařství rakauské. g) Království uherské. 1844. h) Italie. 1845.

1159. Malý příruční Atlas všech částí země, obsahující 27 listů, pomoci Karla W. Zapa zhotoven od W. Merklasa. W Praze 1846, nákladem Matice české.

1160. KARLA WLAD. ZAPA Všeobecný zeměpis. Díl I. w Praze 1846. 12. str. 495 a obsah. [Malé encyklopedie nauk nákl. česk. Mus. díl VI.] Dílu II. sw. 1. str. 338.

1161. Opis Slezska, CYPRIANA LELKA, kaplana Hulčinského. W Ratiboři 1846 u J. Herzoga. 12. str. 45, s mapkau Slezsko představující, lithogr. u J. Moslera w Hulčině.

1162. W časopisech a) W Rozmanitostech: Přihývání lidnatosti w Čechách B 65. Řídké stáří w Čechách C 75.

b) W Wid. Listech: Ostrow sw. Heleny (1816). O přirozené powaze země české (Pařízka). O Čechách (Rautenkrance). O Slowanech dle Herdra (J. J.) Změny země (Zieglera).

c) W Dobroslawu: Miloty Zdirada Poláka Cesta do Itálie (konána 1815—18.) Zawírá mnoho nowého znamenitého, a jsauc na 4 díly rozdělena, táhne se skrze všechny swazky nimo poslední.

d) W Čechoslawnu: Wypsání krajů w Čechách, Litoměřického, Kralohradeckého a Bydžowského od Wáclawa R. Krameriuse (1820). Wypsání krajín země ruské, od M. Krále (1820—41). Putování po horách Krkonošských od Ludwika (1824).

e) W Kroku: O Hindich, od A. J. (II.) Původ Swcwů a Bojů (IV.) Všeobecné pozorování početných známek národů (III.)

f) Čas. mus. 1827. Ponaučné sbírky o zemi, od W. A. Swobody. II. 112. — 1829. Amerika i Ewropa, od Alex. Humboldta. III. 99. — 1843. Pomucka k národopisné mapě král. česk. od J. F. Smetany. 130. — Rozhraní mezi Čechy a Němci w Čechách, od J. A. Dundra. 570. 1844. 32. — 1845. O jménu a položení města Winety, s mapkau od P. L. Šafaříka. 3.

g) Krok. Pr. 1831. II. Baikal, nebo sw. jezero, od Wetečníka. Přidavek k zeměpisným jménům slowanským, od Tablice. 131. — O zemi Kongo, dle Barowa, od Presla. 606. — 1833. O ostrowu w moři Středozemním nedávno powstalém, od téhož. 35. III. 109. — 1836. Nástin zeměpisný království Emerring u prostřed Madagaskaru, od Hilsenburgra a Bajera. III. 337.

h) Česká Wěla. 1840. Snad se přece dostaneme k severu. str. 24. Plavba na ostrow sw. Heleny. 355.

i) Květy. 1834. Lidnatost. 64. — Filadelfia. 97. — 1835. Jelení 300. Skalka, od Příbika. 406. —

1836. České hory, k světozoru. 1835. od Boro-wický. 70. — 1838. Zahrady na dvě mořských hlubin, od W. Kořínka. 375. — Majorka a Biskaj, od Procházky. 247. Ostrow Island, od téhož. 237. Sedmihradsko, od J. Škody. 292. — 1841. Cesta po horním Štyrsku a Rakausích, od M. Fialky. 13. Čechové w cizině. Zeměpisno-statistický obraz krajín illyrských. 44. — 1843. O Africe, od F. Maška. č. 58.

k) Přítel mlád. 1827. Lidnatost w Čechách r. 1826. — Zeměpis císařství rakauského w otázkách a odpovědích. — 1835. Počet škol w biskupství Kralohradeckém. — Zeměpisná známost král. česk. 1832. Pamětnosti řecké. — Krajůw česk. lidnatost.

l) Rozl. Pr. 1826. Wzdálenost hlavnějších měst od Prahy. 257. 1827. Pro známost w rusko-turecké wojně. 64. Šumla. 82. 1830. Kriwan Liptowský. 33.

m) Wěc. wry. 1831. Bechyně, Bertrámka, Čakowice. I. 69. Waršawa, 217. Praha 250 atd. Kam-marské jezero w Zatecku. 353. — 1833. Okoř. 182.

n) Tatranka. 1832. Počet kat. ewangelikůw atd. w Uhřích. II. *)

F. LIBOMUDRCTWÍ.

a) Člowěkoslowí.

1163. Dušeslowí neb krátké učení o duši pro ditky, kteréž sepsal J. G. Kampe, zčeštil NORBERT WANĚK etc. s 16 rytinami. W Praze 1826 u F. Jerábka. 8. str. 147.

1164. Faedon aneb Sokratesowo poslední rozmlawání o nesmrtelnosti duše, s připojeným žiwotem téhož mudrce. Dle Mendelsohna přel. J. ČERNÝ. W Praze 1833 arcib. tisk. mal. 8. str. XII a 236.

1165. FERD. HYNY Dušeslowí zkusebné. W Praze 1844. Malé Encykl. díl IV. náklad. česk. Mus. 12. str. 370.

1166. (Rukopis.) Dušeslowí od VINC. ZAH-RADNÍKA, u W. Špinky (1836).

1167. O citu a rozumu, od M. KLÁCELA 1843 str. 53.

1168. Člowěk w podobenství, čili zrcadlo pro každého, jemuž na tom záleží, žeť člowěkem. Wydáno od P. WÁCSL. FROSTA, katechety a ředitele u vyučování, a od P. WÁCSL. KOŤÁTKO, učitele w ústavě Pražském pro hluchoněmé. S XXIII obrazy. W Praze u synů Boh. Haase 1846. wel. 8. str. 220. [Též něm.]

1169. Muemotechnika od EDUARDA PIKA. W Praze 1846 str. 53 w 12.

1170. Po různu: a) W Hlasateli α) Přednosti člowěka nad zvířaty III. 163. β) O powaze lidského těla (dle Funke) od Fr. Tomsy. III. 380. b) W Kroku. Powšechné zkaumání ducha člowěčího w jeho činnostech, od Fr. Palackého (II. 127). c) W Příteli Mládeže.

*) [Něm. Der schnelle Wanderer durch Europa etc. von Mat. Kneyszl. Iglau 1838. 8. str. 145 má též česká jména měst.]

O přirozených schopnostech lidských (w II-V. swazku). d) *Čas. Mus.* 1840. Psychologické badání o prostorozoru, od *Parkyné*, 355.

b) *Logika, metafysika, Krasověda etc.*

1171. *ANT. MAREK.* a) *Logika*, neb umnice. W Praze 1820. 8. str. 208. b) *Základní filosofie. Logika* [II. vyd.]. *Metafysika*. W Praze 1844. vel. 8. str. 331. [Nowočeské bibl. č. IV. nákl. česk. Mus. Pos. od Klácela. *Čas. mus.* 1845. str. 130.]

1172. *Mostek* aneb sestavení skromných myšlének o tom, na čem každému záležeti má, od *M. KLÁCELA*. [Pos. *Květ.* now. 99.]

1173. W časopisech a) *Čas. mus.* 1827. *Okus české terminologie filosofické*, obzvláště krasovědné, od *Palack.* O klassičnosti atd. od *J. J.*

1828: *Fedros* aneb o kráse, z *Platona*, od *Palack.* 1829: *Krasověda*, čili o kráse a umění, od *Palack.* Kn. I. o *Krasovědě* (1827). Kn. II. o *krasopisu* (1829).

1830: *O původu komičnosti a tragičnosti*, od *téhož.* 1831: *O rýmu*, od *Malého.*

1837: *O duchovním životě nynějších časův*, od *Amerlinga.*

1838: *Důkazy o jsaucnosti boha*, od *Ř. Zeithammera.*

1841: *O libosti a smíchu w postupu*. Od *Klácela.* *Rozvinutí vědecktwa*, od *téhož.*

1842: *Tlak, puzení, svévolnost, náboženství*, od *Klácela.*

1843: *O smrti*, od *téhož.* — *O vznikaní lidské společnosti*, od *Tomíčka.* 1842. str. 483.

1844: *Jestli potřeba filosofie literatury české*, od *J. F.*

b) *Česká Wčela.* 1840. *Různost smýšlení o kráse těla lidského*. Fr. *Daucha.* str. 187. — 1838. *Dobrá pamět.* 166. *Duchovní dary zločincovy.* 1844. č. 24. od *Tomíčka.*

c) *Hronka.* 1836. *O kráse; o básnictví vůbec* atd. od *Kuzmanyho.* III. 61.

d) *Krok.* Pr. 1831. *O logice*, od *Štra.* 553. *Přehled všeobecný pokroků we filosofii.* — *Přehled dějin krasovědy*, od *Palack.* IV. 21. — *Wýtah z řeči při začetí čtení metrických*, od *Šafař.* I. 19.

e) *Hlasat.* *Rozjímání o některých stránkách praktické filosofie*, od *V. Zahradníka.* IV. 421.

f) *Květy.* 1838. *Kmetové a děti*, od *Štorcha.* str. 110 (k *člověkoslowi*). *Mody*, od *J. Kašky.* str. 166. 207. *Mysl se srdcem we sporu.* J. W. *Podlipský.* 173.

1839: *Podivné domněnky*, od *K.* 817. — *Podivní způsobové někt. hudebních skladatelův.* 62. *Břichopásek.* 145. *Gally*, náměščeník. 63.

1841: *Drobtý*, od *P. Weselského.* č. 15. *České granáty.* č. 10. od *Dauchy.*

1842: *Stvoření člověka*, od *Amerlinga.* č. 7.

1843: *Žena.* now. č. 2. 4.

1846: *Zápisky blázna*, z *Gogola.*

g) *Wlastim.* *Člověk*, veliká pohádka, od *Amerlinga.* 1840. I. 47. atd. II. 74. III. 157. IV. 34. *Slovo o filologii*, od *Kaubka.* II. 254. — *Zběžné nástiný zběžných myšlének*, od *W. Filtpka.* 1840. III. 145.

c) *Pěkná umění.*

1174. *Saustawní nawedení ku krasopisu*,

wydal *JOS. WL. MAZÁČ* etc. [Por. *Květy* 1845. str. 348.]

1175. W časopisech a) *Čas. mus.* 1836. *O malbě*, od *K. Amerlinga.* I. 72.

b) *Čes. Wčela.* *Hillardtůw pokreskowací apparat*, od *Dr. Amerlinga.* 1840. str. 266. — *Poučení o stawitelství*, od *Jöndla.* 1841. č. 1. *Myšlénky o stawitelství.* č. 28. od *K. St.*

c) *Květy.* *Maličkost o malířství.* Now. 1842. str. 59. *Wlastimil.* 1842. *O umění obraznickém w Čechách*, od *W. Předáka.* 58.

d) *Kritika.*

1176. W časopisech a) *Čas. mus.* *Slovo o kritice*, od *Chmielenského.* 1837. 263. *Krajinská Zheb-liza (wčelka)* wydáwaná *M. Kastelicem* w *Lublani*, od *Čelakowsk.* 1832. 473.

M. F. Klácela návrh o zlepšení časopisu *mus.* s přídawkem od redaktora. 1842. 3.

b) *Wlastimil.* *Literatury polské Wiśniewského posauzení.* III. 92. *Krašewského: Swět a básnik.* 186. *Literární besedy.* 1840. I. 99. *Rubešowy deklamowánky*, *Amerlingůw prům. posel*, *Balbiho zeměpis* 208. *Čelak.* ohlas *pisní česk. Kwěty cizokrajné: Člověk a peníze*, *roman Souvestra.* — II. 196. 289. *Jestla*, od *Wlčka*; *Přemyslowci*, od *Wocela*; *literatura polská*, od *Wiśniewského*, též III. 92. — 186. *Swět a básnik*, od *Krašewského.* — 1842. 90. *České besedy na r. 1842.* — *Národopis Šaf.* *Zlaté zápisky*; *Zrcadlo atd.* od *Zapa*; *Lucie* od *Frant.* *Swobodowy.* str. 183. 277.

e) *Mravné a naučné spisy.*

1177. *Jak. Federsenna* *Kniha mrawů křesťanských pro měštana i sedláka*, od *Wácl. Chardy (STACHA)*, w Praze u *J. K. Hrabý.* 8. 1786, str. 351.

1178. *Beckera* *Kniha bídý a pomoci pro selský lid.* W Brně 1789. 8. *Jest: Beckera* *Noth- und Hilfsbüchlein*, lépe pod titulem: *Pomoc w potřebě, neb užiteční weselí a smutní příběhowé wsi Mildheimu*, od *FR. TOMSY.* 1791, w Praze. 8.

1179. *Nowá loterie pro hospodáře a hospodyně, též pro děti a čeládku*; aneb *welmi prospěšná naučení*, kterak *člověk jedenkaždý čas swého žiwota šťastně žiw býti a w bezpečnosti cíle swého dojití může.* 8. w Praze 1792, str. 23, od *ŠTĚP. LEŠKY.*

1180. *Odkryté tajnosti čarodějnických kunštů k wýstraze a wyučowaní obecního lidu o powěrách a škodlivých bludech.* Nēm. sepsal *Eckartshausen*, do *morawského jazyka* přeložil *WRAT. MONSE.* W Holom. u *Jos. Hirnlo-wé.* 8. 1792.

1181. *Pěkné wypsání žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelína*, s obrázkem. W Praze w *Elsenwangerské impr.* 1792. 8. Z něm.

Jest wzor neb ideál sedláka dokonaleho; obsahuje pak mnohé dobré naučení. Od *MATĚJKY.*

1182. Dobrá rada w obzwláštních přiběžích založená učenému k potvrzení, neučenému ale lidu k prospěchu sepsaná od **ONDŘEJE HARTLA**, advokáta. W Praze 8. 1794.

1183. Hraběte **JOS. z THUNU** Řeč k podaným swým. 1795.

1184. Poklad národu, aneb prospěšné naučení w pěkných přiběžích o mnohých užitečných věcech, tak aby lid byl rozumnější, lepší, možnější etc., upřímně předložené a wyprawované od jistého lidského přítele, z něm. (od **ŠTĚP. LEŠKY**). W Praze 1796, nákladem J. Beránka, impr. u sw. Anny. 8. str. 383.

1185. **JANA RULÍKA** a) Krátký spisek o stawu sedlském aneb oráckém. Ku poctiwosti panu **Fránkowi Wawákowi**, Čechu výbornému a poctiwému. 1798. 8.

b) Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadniky o oswícenosti, zčeštil etc. 1804. 8. str. 48, w Praze. (O oswícenosti, stejnosti a swobodnosti, o knihách českých, vyšlých od r. 1796 do 1804. Porow. num. 594.)

1186. **JAN HOŠEK** a) Kniha o stawu wojenském. W Praze 1799. 8. b) O zášti, peyše a neswornosti. W Praze 1799.

1187. Chudý **Jakub** bez nedostatku, z jedné výborné knihy wylaženo od **K. W. W.** s písní mrawnau w 8. 3 listy, bez roku.

1188. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodliwosti powěry, od **PAWLA MICHÁLKA**, při cirkwi ewang. Pilizské dítek učitele. S předmluwau a některými přidawky **MICHALA INSTITUTORIS MOSSOCZY**. 1802 8. w Prešpurku u Šim. Webra. str. 306. (w. Oestr. Annal. 1803. Now.)

1189. **JAN HRDLIČKA**: Knižečka pro čeled křesťanskau. Rkp. 8. (u p. Bočka.)

1190. Určení člověka. Ze *Spaldynka* přeložil **B. TABLIC**. 8. 1802. str. 112 kromě předmluwy.

1191. Dobrá rada w potřebě, aneb wypsání Dawida opatrného, od **W. KRAMBRIUSA** 1803. 8. z něm. (*Salzmanna Kluge*) str. 176.

1192. Zahrada mrawomaudrosti od **J. GAL-LASE**. Rkp.

1193. Zrcadlo výborného sedlského obcowání, představující: Žiwot a přihody.. Fr. Wawáka, rychtáře dědiny Milčic etc. z něm. (prof. Němečka) přeložil a rozhojnil.. **TOMÁŠ FRYČAJ**. W Brně I. díl 1807 str. 210. II. a III. díl 1809.

(Mnoho dobrého obsahuje o hospodářství polním; jazyk morawských provincialismů plný.)

1194. **JANA FEJEŠE** a) Hlas wolající k sedlákům o přednostech a nedostatech stawu tohoto k prospěchu, naučení a zvláště k wy-

straze sedláků od jejich přítele. 1808. W Prešpurku. 8. str. 83. b) Nezemanům zemanství žádostiwým. 1812. W Wacowě u Ant. Gotliba. 8. str. 16.

1195. Wácslaw a Dorota, aneb obraz pro obecný lid, wystawený od **F. NEDĚLE**. W Brně 1812. 8. (z něm. swobodně a rozšířeno.)

1196. **J. JAWORNICKÉHO** a) Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou, rodiče a učitele. W Praze 1815. 8. b) Duchowé a strašidla, aneb knížka welmi utěšená, w kteréž **Fortunat** syna swého **Luciana** netoliko wučuje, že strašidel není, a že ďablowé tělesným způsobem lidem škoditi nemohau; nýbrž i také do swěta jej wede etc., w Praze 8. 1824. c) Podobenství aneb rostlinky země swaté. Wšem autlým a ušlechtilým matkám a dcerkám vlasti naší. Díl I. w Praze 1824. 8. d) **Lucian** syn **Fortunatůw** a obec **Skalenská**, aneb kniha o powěrách, w které se obšírně wyprawuje, kterak to **Lucianowi** prospíwalo, že na strašidla již newěřil; po wyložení powěr písmem swatým, rozumem a zkušeností jedná se o powěrečném chowání w nemocech, o můře, snech, sympatii, zažehnávání, při hospodářství, dobytku, prodávání a kupování, při malých dětech, kmotrowství, sňatku manželském, smrti člověka, na štědrý weter, o wolení duů. 3 díly. wel. 8. w Praze u Házů. 1827.

1197. Dwa zkušení, výborní prostředkowé, kterak člověk w stálém zdraví žiwot swůj prodlaužit a nejjistěji zbohatnauti může. Prwní z *Huflandowých*, druhý z *Franklinowých* malých spisů. přel. od **J. HÝBLA**. W Praze 1817 w 8. Druhý spisek dříve a w Hlasateli IV. 494 wydán.

1198. Obšírné wyprawování podlé *Salzmanna*, kterak **Arnošt Zabranský** (*Haberfeld*) ze sedláka swobodným pánem učiněn, od **A. G. SUCHÁNKA**. W Praze 1815. 8. str. 352. 1818. 8.

1199. Umění, kterak ženy a muži šťastny býti mohau. Od **R. J. LANDFRASA**. W Jindř. Hradci 1818. 12.

1200. *Šmaling Ludw. Chr.* Domowní učitel. Přel. **JAN SEPEŠY**. W Lewoči Jan Werthmüller. 1819. 8.

1201. **SCHWERDLING JAN** a) Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křesťanských. Dle něm. w Brně Jos. J. Trassler. 1827. 8.

b) Powinnosti mládeže. Dle něm. W Brně Jos. J. Trassler 1827. 8.

1202. Zlatodol, aneb zpustlá wesnice, obnowená farářem, učitelem a manželkau jeho, z něm. (*Zschokke*) přel. **FR. J. SWOBODA** etc. W Praze 1830, u Martina Neureutra, w 12. str. 280.

1203. Mentor, neboli šlechtuý wůdce k blaženému žiwotu od Silvia Pellika. Z wlaského přel. JOS. ČERNÝ etc. W Praze u J. Posp. 1835. 12. str. 118.

1204. Pokladnice *Franklinowa*, anebo kterak rozumnuu přičinliwosti každý člověk zbohatnouti může, prospívaje we ctnosti a pobožnosti, nabývaje milosti u Boha, pak u lidí lásky, wážnosti a slowůtnosti. Maudrá rada mladým starýmže we všech okolnostech žiwobyti lidského, wydaná FR. K. KAMPELIKEM. W Baňské Bystrici tiskem Fil. Macholda. 1838. 8. str. XV a 191.

1205. Poučení o pití kořalky. Podlé něm. Die Brantweinpest, sepsáno a ku prospěchu národu česko-slawanského w Čechách, Morawě a Uhřích na swětlo wydáno. W Praze 1838. 8. str. 92 u Spurného. [Pos. Kwět. 1838 př. str. 19.] Potom pod titulem: Kořaleční mor, aneb kratochwilné poučení, jak se člověk pití kořalky warowati má, dle něm. od JANA KRBCE etc., II. oprawené a rozmnožené wydání tamže 1840. 8. str. 109. Po třetí 1840 str. 116. Po čtvrté 1846 u Spurného. Týž spis w Brně 1846 nákladem Winičkerowa knihkupectwí. [Wlastně tedy páté wydání.]

1206. O přísaze, od VINC. ZAHRAVNÍKA, býwalého faráře Křešického, k tisku dohotoweno od J. V. Jirsíka etc. W Praze 1839. 12. str. 101.

1207. Panna we swé důstojnosti, ěili prawidla žiwota nábožné panny, od JOS. ŠKODY. W Praze u Posp. 1840. 12. str. 74.

1208. Šlechtuý mstitel. Dle Chimaniho wzdeľal FR. LUKŠ, kněz cirk. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 20.

1209. Výstraha od pití páleného, kterauž dal w dewiti poučeních w sw. postním čase r. 1840 milé osadě Popowické cirkewní kněz WOTÝPKA. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 12. str. 100.

1210. Krátké poučení o přísaze w šesteru rozmlawuwaní, od FR. LUKŠE etc. W Jičíně 1844 u J. Kastránka. 8. str. 75.

1211. Sbirka poučných a zábawných spisů pro rolníka a řemeslníka. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera, tiskem arcib. tisk. w Praze. wel. 16. *Číslo I.* Zli následkowé z pití kořalky etc. 1844 str. 52. — *Číslo II.* Pawel Klauda, šťastný sedlák. 1844 str. 111. — Štěstí chudých, powídka z řemeslnického žiwota. 1844 str. 72.

1212. Řeč předstaweného obce we Šwecarích při zakládání tak řečené Společnosti Strídmých. W Berlíně 1840. str. 24 w 8. [Wydaní 5000 exemplárů. Jest to výstraha před pitím kořalky.]

1213. Pálenka otrawa, rozprávka k poučení a výstraze starých, mladých, bohatých i chudobných. W B. Bystrici u Fil. Macholda 1843 str. 119. wel. 8.

1214. Rozmlawuwaní o kořalce jakožto nejhorší psotě w domácnosti, již dle p. Böttchera k wlastencům swým milým k rozumnému uwážení podává FR. RÁDLO, zámecký kaplan w Jemništi, 1842(?). wel. 12. str. 119.

1215. Kořalka zkáza těla i duše. W Znojmě 1845 u Fourniera.

1216. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydané od JANA NOSKA (z něm.). W Jičíně u Kastránka. 16. str. 44.

1217. WACSL. ŠTULC. Dobrá rada w potřebě. Upřímné slowo k milým krajanům. W Praze 1846, arcib. tisk. str. 12 w 12. [Byla do němčiny přeložena, a wzbudila u jisté části obchody wedaucího spoluobywatelstwa weliké pohnutí.]

1218. Škola mrawů a užitečných wědomostí od J. P. PŘIBÍKA. Sw. I. w Praze 1845 u J. Pospíš. 16. str. 101.

1219. M. J. HURBANA Slovo o Spolkách Mjernosti a Školách nědelních od etc. W B. Bystrici 1846 u Fil. Macholda. wel. 8. str. 76.

1220. W časopisech a) *We Wid. Listech:* Dům blázniwých (Windýše). O smrti Ant. Marka, obojí dle Engla. Mrawné prapowědi, od A. Pařízka a j. (1813-4.)

b) *Čas. mus.* 1829. Powahopisy, dle hrab. Gozzi, od F. J. Wacka. HL. 26. 1832. Plíwník, od J. J. též o sobě tištěn pod jménem Plewel. — Kosmopolitismus a wlastenectwí s ohledem na Morawu, od Klácela. 1842. str. 163.

c) *Česká Wěla.* 1838: Láska k wlasti, od bar. Villaniho, str. 163. Sokrates (genius jeho) od Fr. Šneidra. č. 43. — Listář (humor.) Jules Janin, od Č. str. 335. — Domáci rozepře, č. 2. Nešťastník. 3. 1839: Humoristický kalendář lásky. č. 8. — Slawnost angela Isfandarmace. č. 9. — Prawidla nynějšího přewráceného swěta. č. 10. — Dobrá rada k zbohatnutí. č. 21. — Žiwé maskary. č. 32. — Přání štěstí při kýchání. č. 37. Z obrazárny pošetilých. č. 45. Dramatické wšelicos. č. 52. Med a jed. č. 71. Zrcadlo mužských. č. 73. Tlakoměr mrawnosti. č. 75. I. a 1841. č. 27. atd. 1842. č. 2. atd. od A. Řeháka. Cesta k bohatstwí. č. 77. Zhoží Kocaurkowského kramáře. č. 82. Zrcadlo ženských. č. 88. Recept na román nowomodní. č. 97. Obrázky. č. 99. od Zelezenského; [též 1840. str. 231 atd.] Co se mi zdálo. č. 100.

1840: Siroťci u hrobu otcowa, od W. A. Pohana. str. 11. Štědrý, od P. J. Dworáka. str. 75. Působili přibyték na lidi. str. 303. od Horeckého. Hrdina (charakt.) č. 30. Chléb náš wezdejší dej nám dnes. str. 47. Přibík. — Člowěk po čem k poznání. č. 104. Námluwy. č. 98. A tak dále. str. 114. Aukon prawomocnosti w 14 stol. str. 146.

1841: Prawdy w rausě anekdotním, od A. Řeháka. č. 2 atd. Kajic syn. č. 10. od téhož. — Semináře učitelské, od W. Rozwahy. č. 44. — Výbor myšlenek Ciceronowych, od K. Pichlera. č. 50. —

Zastupování sprawedlnosti we Francii. č. 73. — Wděčnost. č. 79. Maudrý rozsudek. č. 88. W. P.-ý. — 1842: Zbožná wira. F. D. č. 13. — Strašná wystraha, od Železenského. č. 49. — Výbor z příběhů pohanských přel. K. Hof. č. 55. — O hryzotách svědomí. P. Ondrák. č. 78. Láska k nepříteli, týž. č. 98. — Zneuctění chrámu. A. Řehák. č. 81. — Sen. č. 89. — Umělcowa zbožnost. č. 100.

1843: Důwěra w prozřetelnost božskou. J. Janda. č. 71. Obraz matky s dítětem, od Růženy K-wé. str. 54. O wyznamenání a připodobnění slunce (z rkp. 1574 bakaláře, praeceptora dítek hraběte z Waldšteina) str. 74. Příroda a člověk w spolku. str. 82. W postě něco o postu. str. 115.

1845: Srownáwá se wlastenectwí s náboženstwím? str. 239. (Marie). — Srdce a klobauk, od F. Rubše, str. 26. Lichwa židowská a opilstwí kořalkau w Haliči, str. 16. Kořalka w Čechách. 32. Slib střídmosti (z Brna) str. 178. Spolek střídmosti we Fridlanu kraje Přerowského. str. 248. — Třetí Říjen (1843) od Nebeského. č. 55. Nowé řádky staré maudrosti. č. 36.

d) *Kučety*. 1838. Blahowid, od Effenbergera, přel. W. Šulc. str. 8. Co jsme, tím musíme celkem býti, od Fejerp. str. 382. Užívání času w nynějším světě, od téhož. str. 375. Mysl se srdcem we sporu, od J. Podlipského. str. 173. Senekowy náhledy o smrti. K. F-y (Fejerp.) str. 184. Myšlenky mravné. str. 280. — Čeho bych si přál. str. 332. Mody, od Kašky. str. 166. 207. Licoměrník, od F. Dauchy. str. 350.

1839: Podobenstwí z Danice illyrské, od W. Šulce. 13. Strasti a slasti starého mládence, od B. K. 6. Dwa statky, z Byrona, tamž. Mluwa wějiw, od téhož. 39. — Jindy a nyní, od R. 153. — Priwykání člověka k pracovitosti, od K. Fejerp. 142. Slovo o karbanictwí. 150. — Propowidky o panickách, od W. 317. Břichopásek. str. 145.

1840: Krásné pohlawí, přel. z něm. J. Procházka, 5 - 13 atd. Něco z fysiky (humor.) od Smetany. str. 110. Neštěstí weliký los wyhrati. str. 207. od —j—. — Škodliwost kořalky. 32.

1843: Beseda káwowá (obrázek ze Slezska.) od J. Winklera. č. 73.

1844: Čtení bez titule, od Hajniše. č. 100. — Wšehochut, od Chocholauška (humor.) č. 87.

1845: Spolky střídmosti we Slowensku, w Haliči, Slezsku, Morawě. str. 19. 111. 188. 303. 360. Kořalcení mor (z Bystřice w Jihlawsku) str. 308.

f) *Přirozené práwo.*

1221. Výkladové přirozeného práwa. Dilu theoretického oddělení I. a II., od Ant. J. Pawlowského. W Praze 1801. 8. str. 206.

1222. Wčasopisech: a) *Čas. mus.* Idea o osobnosti podlé starých práv českých a skandinawských, od N. Iwanisewa přel. Dr. A. Štrobach. *Čas. mus.* 1843 str. 597.

b) *Č. Wěsta.* Slovo o žalářnictwí. 1845 str. 35.

g) *Správa a řád obecni.*

1223. Zpráva jistá o založení pro chudé na Bukwojských panstwach. W Praze u J. Ferd. z Schönfelda 1779.

1224. Jistá a důkladná zpráva o institutu aueb založení pro chudé, jenž na hraběcích Buquojských panstwach w Čechách r. 1779 zři-

zeno bylo, wydaná od samého institutu, přel. TOMSA, w impr. norm. 1781. Po druhé naložená (!) w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu, 1785. 8. předml. a str. 108. Opět 1786. 8.

1225. Ludwika Muratoria myšlení o wypuzení weřejného žebrání a opatření chudých. Přeložil z wlaského do něm. Petr Obladen, český J. A. T(RUTNOWSKÝ). W Praze 1781, nákladem Mich. Samma. 8. str. 104.

1226. Druhá zpráva o daření institutu neb založení pro chudé, kteréž na hraběcích Buquojských panstwach w Čechách r. 1779 zřizeno bylo, wydaná od samého institutu. W Praze u J. F. z Schönfeldu (1782) 8.

1227. Žádost neb prosba spojení z lásky k bližnímu na hraběcích Buquojských panstwach obzwláštně na spoluauady a všechny ostatní štědré dobrodince, která také w městě Teyně nad Wltawau swůj začátek wziti může. Z něm. přepravená od jednoho wlastence Wltawo-Týnského. 1783. 8. (bez m.) list. 8.

1228. Obsírná známost o uwedení založeného bratrského sjednocení z lásky bližního pocházející we wěnaném městě Mělníku, dne 4 Dubna 1785. 8.

1229. Důkaz od jedné dohazowačky, kterak některé pani swé děwečky samy kazejí. W Praze u J. J. Diesbacha 1785. 8.

1230. Krátké pojednání o užítku, který ustawičně stojící a dobře sporaďané diwadlo způsobiti může etc. od PROK. ŠEDIWÉHO. W Praze 1793. 8.

1231. Pamětní oběť dikůčimění od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od J. RULÍKA. 1798.

1232. Fr. Bakona Wypsání nowého světa, přel. BOH. DLABAČ z lat. W Praze 1798 (jest to obraz státu). str. 113.

1233. Spis o zaopatření chudého lidu fary Milewské, od MUNZARA 1799.

1234. Wšeobecné nařikání na služebné děwečky zwlášť, a na čeledíny wesměs, mimo powážení etc., kterak by se tomu zlému zabrániti mohlo, od F. S., zčeštěné od K. H. THAMA. W Praze 1804. 8. u Diesbacha.

1235. Rozmlauwání o ohni etc., s přidáním o dělání Habanských slaměných střech, od J. ŠULEKA. W Bystřici 1804. 8. str. VIII a 86. (Jest z něm. Feuerkatechismus a Adams Landgraf Beschreibung des Habaner Strohdaches.)

1236. Wýtah ohně se týkajících řádů pro obyweate města Králowé Hradce. 8.

1237. Obzwláštní pořádek při hašení ohně pro Rudnické panstwi. W Plzni u Leop. Rainera. 1821. 8.

1238. Prawidla opatrnosti, kterak se s niá-

stem zacházeti má. W Hrad. Král. 1825. 12. 1 arch (též něm.).

1239. Výťah z ustanovení první rakauské společnosti we Widni, která ohněm učiněnou škodu nahraňuje. W Praze 1826 u J. Pospíš. 8. str. 12.

1140. Někteří návštěvníci o všeobecném zaopatřovacím ústavu, spojeném s první rakauskou spořitelníci. Od Dr. L. R. W Praze 1839 u Posp. 8. str. 24.

1241. Stručné vyobrazení všeobecného, s první rakauskou spořitelníci spojeného ústavu zaopatřujícího atd. od H. K. B. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 8. str. 45 a půl archu.

1242. Přednesení J. Exc. nejw. purkrabího etc. we shromáždění velikého výboru české spořitelnice r. 1825 atd.

Wychází ročně česky a něm. co přídavek k novinám zdarma.

1244. Staw Liptowské stolice w Panonii pod Tatrami r. 1834 až do polowice 1835, kdyžto J. c. Jas. Ferd. I. 14644 zl. lidu hladem se potýkajícímu propůjčiti a rozdělití dal. Z protokolu král. komissare vytaženo a z lat. přel. od K. FEJERPATAKYHO. (W. Kwět. 1835 str. 414.)

1245. Základy německé společnosti náhrad škody krupobitím swedené pojišťující. Gotha (wlastně w Praze) 1835.

1246. Pořádek k hašení ohně w kr. městě Chrudimi a wesnicích k němu patřících. W Chrudimi 1832. od J. L. ZIEGLERA.

1247. W časopisech. a) *Přítel mlád.* 1829—1835. Výťah z aučtůw ústavu Králohradeckého pro wdowy a sirotky po školních učitelích. 1838. Ponaučení, kterak opatrně s ohněm a swětlem se zacházeti atd. od Wacka. — Mládež při ohni dle J. Ceybka far. Sedlc. od A. Stránského.

b) *Česká Wěsta.* 1834. Ústawowé dobročinnosti a pokut w Moskwě. str. 181. — O žaálnictwí. 1845. č. 9. od L. T.

c) *Rosl. Pr.* 1827—33. Taxy. 1828. Taxa w Praze od r. 1690. — 1832. O založení ústavu pro slepé w Čechách. atd.

h) Wychování dětí.

α. Methodika (nawodstwí).

1248. Kniha methodní pro učitele českých škol w cis. kr. zemích, w níž se důkladně a jádrně okazuje, jakby se w školním řádu určitý způsob zříditi měl. W Praze w pravidelné knihtiskárně 1777. 8. 3 díly.

1249. Nawedení rodičů ku křesanskému dítek milování. W Brně 1783.

1250. Kniha o maudrém křesanském wychování dítek, k užítku wlasti své milé uherké sepsaná od DAN. LEHOCKÉHO. W Prešpurku 1786. 8. str. 214 mimo rejstřík 3

a předml. 11 list. a tabulka ke zkušování dítek. Saustawně psaná, dobrá kniha.

1251. Školní pravidla pro obecné školy české w cis. kr. dědičných zemích. W norm. škol. tiskárně. 8.

1252. Instrukci pro wšecky školní dohledáče a učitele w c. k. dědičných zemích. W Praze 1807. 8. přel. od FR. TOMSY.

1253. ALŠE PAŘÍZKA a) Willauma praktická kniha ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přelož. etc. (wlastně od Josefa Strekeru). W Praze 1790. 8.

b) O prawém způsobu cwičení mládeže we školách českých, učitelům školním k užítku. W Praze 1797. 8. rozmnožená. W Praze 1811. 8.

c) O prawém wychování dítek, w Hlas. III. 501.

1254. Krátká hist. zpráva o založení, prospěchu a nynějším sporádání českého institutu pro němé, od Jos. Redemta Zape. W Praze u Fr. z Schönfeldu 1802.

1255. Knižečka o vyučování školním aneb methodologie k dobrému učitelů od M. Štaigla. W Prešpurku 1811. 8.

1256. Paedagogia slowenská pro triviálské školy biskupstwí Spišského, spisaná skrz G. R. 1820. W Lewoči Jan Werthmüller (b. r.)

1257. Jahn Engelb. Rádce pro školní čekanee, pomocníky a učitele w c. kr. zemích. Druhé ponaprawené vydání přel. ANT. KUNG 1822. W Brně a Olomauči Jos. Jiří Gastl. 8.

1258. Aleše Pařízka Obraz dokonalého učitele, z něm. přel. FR. WACEK. W Hradci Král. 1822. 8. str. 124.

1259. Příprawa k předpisům. Příjemná a užitečná kniha ruční pro učitele od J. Urbana. W Praze 1820. 8.

1260. Přítel mládeže aneb zásoba spisů ku prospěchu a potěšení učitelů a wychowatelů duchowních i swětských, kterau s obzvláštním powolením wys. slawné cis. kr. wlády zemské pod dohlížením c. kr. wrchního škol dozorce w Králohradeckém biskupstwí čtwrtletně wydává J. L. ZIEGLER etc. W Praze písmem norm. impr. 8. Díl I. 1823. swazek V. str. 104, ostatní 3 po 112 str. Díl II. 1824. čtyry swazky po 112 str. Díl III. 1825. 4 swazky po 112 str., též díl IV. 1826. V. 1827. VI. 1828. VII. 1829. VIII. 1831. IX. 1832. X. 1833. XI. 1834. XII. 1835. Wedením prof. ANT. STRÁNSKÉHO ročník XIII. 1838. str. 88, 112, 112, 116. — Roč. XIV. 1839. str. 450. — Roč. XV. 1840. str. 448. — R. XVI. 1841. str. 452. [Ten a následující ročníky literau antikwau čili tak nazwanau latinskau.] — Roč. XVII. 1842. str. 440. — R. XVIII. 1843. str. 462. — R. XIX. 1844.

str. 448. — Roč. XX. 1845. str. 446. — R. XXI. 1846. str. 448.

Předměty toho spisu jsou všechno, co se škol národních týká, jako nejvyšší nařízení, vzdělání učitelů, učení žáků, částky z metodiky, dušesloví, logiky populární, děje- i zeměpis, řeči školní, a písně pro mládež, přetisky některých starších spisů, zprávy o knihách vyšlých etc. Vytkneme zde:

1826: O vychování mládeže ženské, od Wacka. Nawedení k vyučování v písemnostech, od Šádka. 1827: Rozmlauvání dítek při veřejném zkoušení. Kterak učitel lásku dítek sobě získati může. O domácím vychování.

1828: Vychování dítek u Řekův. Rozprávký k rozvíňování představ. O přání novoročním. 1829: Rozm. mezi duchovním a učitelem.

1831: Učitelský sněm, držaný v Hostinném po druhém čtvrtletí 1830. — Týhodní příběhy školn. pomocníka. — Hodnota a důležitost úřadu učitelského. — Kázeň mládeže mimo školu.

1832: Rozličnost vychování dle povahy, pohlaví a stavu. Staročeská aritmetika z náboženství pro dívky. — O dítěti veselé mysli. Myšlénky o narození dítěte. Čtvero otázek vychovatelských: jeden katechismus, či více? Zpěv ve škole? atd.

1833: Hlas volajícího na poušti: Sprawte všecko, co v národních školách vadného a škodného jest. — Jakého nakládání požadují se strany učitele výtečné hlavy mezi jeho žáky. — Chyby a nedostatky některých škol.

1834: Proč a jak se vychovávají již od kolébky začítí má? — Aby ve školách toliko předepsané knihy se potřebovaly.

1835: O trpkostech a radostech učitelův atd. od Řepky.

1838: Pod vedením Stránského ročník XIII. [Širší zpráva v Květ. 1838. příl. str. 76.] O školní kázni, od Wacka. Školní rozličnosti z oboru weškeré paedagogie, od téhož. Opatrné zacházení s ohněm, od téhož. Rozličné zprávy o národních školách, od téhož. — Otázky paedagogické, katechetické a nawodoskumné, od Stránského. Powídky a otázky pak odpovědi, od téhož. Školní příběh. Mládež při ohni. Umění nade všecko umění, od téhož. — Uvážení katechismu nášeho. — Spínání rukau při modlitbě. (Myslimír). O rozdávání odměn po zkaušce. (Wendelin Dušek). — O kázni (od Nowáka. Pařízka J. O spojení více předmětův při učení. (Hilmar). Strašidla a bázeň před nimi. Týž, kterak člověk pozorováním každodenních událostí lepším a šťastnějším býti může. Z bib. pro děti, od J. H. Campe.

1839: Wýměsky školní, od B. F. J. — Připravení k wečeři Páně (Hilmar). Školní kázeň (Knížek). Křesťanský učitel (Myslimír). Wedení činnosti věku mladého (Reichl). — Jsauli školy jen k vychovávání mládeže (Šamm).

1840: Jak mají rodičové školní kázni napomáhati (Bojenický). — O školním zpěvu. O trestu školním (Nowák). — Výjimky z vychovatelské založeného na základu sv. písma (Roštlapil). — Ohledy při pěstování newědomců (Stárek). — Kterak o šestém přikázání mládež poučiti (Šamm). — Potřebnost nábožného života při učitelském stavu (Škoda). — Nedělní a swát. školy (Wacek).

1841: Co má činiti učitel, když katecheta náboženství přednáší (Matejka). — Kdy mluví a učí učitel ve škole obecné (Nowák). — Některá pravidla rodičů nábožných z vyšších stavů minulých století u vychování dětí (Pelikán). O důležitosti sw. kříže we světnici školní (Rais). — Několik

listů starého učitele k mladému Budelípowi. O vzdělání nár. učitelstwa skrze učitelské konferenci. Kراتochwilné hry pro mládež (Stránský).

1842: Cwíčení o swátostech pro mládež dospělejší (Čeněk z W.). Smíli učitel školní díky libati? (Dušek Wend.). — Oprawa školství (Nowák). — Zmčkilé wychování hubí duši i tělo. — O řádu křesťanských školbratrů (Stárek).

1843: Kdy a jak má dítě do školy choditi (Jabulka). O užitku pilného nawstěwování školy (Lukeš). — Střední síly žiwota we školách wenkowských (Nowák). — Dobře! w otčizně swé býti učitelem (Nožíčka). — Obrazy ze žiwota učitelského (Roštlapil). — Srownání někdejšího dítek pěstování a nynějším (Šamm).

1261. Wěrný raditel rodičů, dítek, pěstauků a učitelů, jež wydal **JOS. L. ZIEGLER** etc. Nakladem J. Pospíšila w Král. Hradci 1824. 8. str. 152. II. díl 1824. str. 158. Spis ten, k němuž 15 spisowatelů přispíwá, obsahem předešlému podobný, zawírá pojednání z nawodství školního (wedení dítek k náboženství, k syllabování a čtení etc.), děje- a zeměpisné části, mravné powídky, školní rozmluwy, rozprávký menší neb anekdoty, i malé hry diwadelní, písně, bájky atd.

1262. Kniha methodní nebo nawedení k dokonalemu wedení učitelského úřadu pro učitele na trivialních a hlawních školách. 8. 1824. str. 272. (od J. A. DUNDRA přel.)

1263. Račinka aneb poukázání k nerozumnému vychování dětí, od Krist. Boh. Salcmanna, kterauž w češtinu uwedl **NORBERT WANĚK** etc. nákl. J. F. Pospíšila w Hradci Král. nad Labem 1824. 8. str. 160 mimo žiwot Salcmanna a předml.

1264. Nawedení k náležitému školnímu vyučování pro učitele, pěstauy dítek a školní pomocníky, od Bern. Owrběrka. Přeložil a potřebnými ponawrženými a přidawky rozmnožil **WENDELÍN DUŠEK**. Díl I. w Hradci Král. u Pospíšila 1825-6. 8. str. 155. Díl II. str. 143. Díl III. str. 176.

1265. Wojtěch Krasil, aneb nawedení k rozumnému vychování dětí. Kniha pro lid, kterauž dle Christ. Salcmanna sepsal **NORBERT WANĚK**. W Praze 1837, u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

1266. Listowé týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od **JANA FORMÁNKA**, učít. w Klatowech. W Praze 1839. arcib. tisk. 8. str. 183. [Pos. Kwěty 1839 příl. str. 39.]

1267. Školka čili prwopočáteční praktické, wšestranné vyučování malých dítek k wěcnému wybraušení rozumu a ušlechtění srdce, s nawedením ke čtení, počítání a reysování, pro učitele, pěstauy a rodiče, od **JANA SWOBODY**, učitele prwní w zorní školky pro malé dívky w Praze na Hrádku. W Praze 1839.

arc. tisk. 8. str. XXIV a 282. [Úvaha od Amerlinga Kwět. 1839. příl. str. 12.]

1268. Slovo o vychování mládeže české, od Dr. F. J. SMETANY. V Praze, arcib. tisk. 1844.

1269. Biblioteka učitelská, vydávaná od Jos. a Štěp. Bačkorův. V Praze, arcib. tisk. v 16. 1845. (Malý wyprawěč čili deklamowánky.)

1270. Biblická paedagogika, neboli wychowatelství na základu písma sw. založené, ježto dle Jana Jiř. Kelbera pro kat. duchowenstwo a učitelstwo vzdělal JOS. ROŠTLAPIL. V Hradci Král. u Posp. 1845. 8. str. 136.

1271. Snadné nawedení, jak by se hluchoněmota v prvních letech dětských poznala, jak by se předejiti měla, a jak by se některé hluchoněmé děti i doma přiměřeně vychováwati daly. Podlé Dra. E. Schmalze, lečitele sluchu i mluwy v Drážďanech přeložil a vzdělal Dr. W. STANĚK v Praze 1846, u S. B. Háze. str. 21 w 8.

1272. W časopisech a) Čas. mus. 1827. Prosha wychowatelům, z angl. Ben. Franklina. III. 111.

b) Česká Wčela. 1838. Mysliwín. č. 14. Opatrowný w Čechách. č. 33. Přehled wyučowání školní mládeže. č. 45. O zlepšowání národních škol. č. 46. — Wzorný učitel. 1841. č. 57.

1840: Zdar našich opatrowen. str. 219.

1842: č. 31. O wychování dítek.

1843: Pozoruhodné wychování ženské mládeže. str. 123.

1845: Občanská plowárna w Praze. str. 166.

c) Kwěty. 1838. Staw weřejného wychování w Rusku. přel. J. Malý. str. 66. 78.

1839: Opatrowný, z Jul. Janina, od F. B. T. str. 22. Opatrowný w Praze u Karmelitánů a na Hrádku, od Fr. Šumawského. str. 199. 207. — na Horách Kutných, od Litněnského. str. 40. též 224. — Něco o čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna. str. 326.

1843: O dětských opatrownách (ze Sewerní Wčely) Now. str. 31.

1844: Nynější wychování od Minického. č. 152.

1845: Pěstování děv. str. 179.

1846: Poswicení we škole. Obrázek ze žiwota učitelského. Též o sobě tištěno 1846. 8. str. 16, od KOKORÍNSKÉHO (Wácsl. H.).

β. Spisy pro mládež.

1273. Mrawné naučení pro mládež sedlskau, kterak se w ctnostech a mrawích wyučowati má etc. od JOS. PROKOPA, w Šulcowské tiskárně we Widni 1778. 8. Potom s lepšenu čestinau w Praze u Schönfelda 1779. 12. W Brně u Bernarda Mainolta 1780. 8., pak 1791. 8.

1274. Powídky pro městské školy (Kleine Erzählungen etc.). 8. w Praze. Každý rok vycházeji w c. k. skladu.

1275. Malá kniha k čtení pro učence obecných aneb triwialních škol w c. k. zemích. W

Praze w pravidelné kněhotiskárně 1780. 8. Dwa díly.

1276. Díl druhý knihy k čtení pro sedlské školy w cis. kr. zemích bez otázek k užíwání žáků. W Praze 1780, 1797. 1805 a častěji. Obsahuje: a) Mrawné naučení w příkladech. b) Prawidla školní. c) O stawu žiwnosti wůbec a obecném hospodárství zwlast. d) O šlechtnosti w stawu sedlském. e) Počátky sedlského hospodárství. f) Přidawek o powinnostech k mocnárí.

1277. Kniha ke čtení pro druhau třídu wenskowských škol w c. k. rakauských zemích. W Praze we skladu knih školních. 1828. 8. str. 174. 1834 atd. Obsah: Školní prawidla. Několik wyprawowání z biblické hist. starého zákona. Některé známosti o zemi. Powinnosti poddaných k pánu země atd. Mrawné přápowědi. Prawidla k přislušnému chowání. Několik prawidel k zachowání zdrawí.

1278. Kniha ke čtení pro opakowací školy, aneb obsah nejpotřebnějšího (ponaučení), co každý aud občanské společnosti wěděti má. W Praze 1827. w c. k. skladu norm. knih.

1279. Náboženství malých dítek, t. j. naučení, jak dítky hned z mládí k dobrému wedeny býti mají. W Prešowě 8. 1782.

1280. Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k. Teres. akademie, pozůstawající w exercitium, službě a adjustirowání sprostného muže c. k. pěchoty. W Nowém Městě Wideňsk. wytištěna od J. Fritsche 1783. str. 151 (od str. 153 až do konce str. 294 teprwé tištěna r. 1785) od Aleše Zpurného.

1281. Kniha mrawů křestanských, pro měšťana a sedláka, od Jak. F. Feddersena seps., od W. STACHA přeložená z něm. W Praze 1786. 8.

1282. Psaní, zdržující w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenství dítek a mladých lidí. Item J. KOMENSKÉHO kázání 1. wánoční, 2. postní. 8. W Kutné Hoře. 1790.

1283. Nawka (nauka) k štěstí a blahoslawenství dítek podlé Kristowa učení, zwlast pro školní mládež, od DAN. BOČKO, kaz. ew. W Prešpurku. 8. 1790.

1284. JANA RULÍKA a) Cwičení dítek jednoho každého stawu w čtwerém wečerním rozmlawání. Na konec přidáno: Příkladové a básně dítkám k dobrému naučení. Sepsaná w němč. od Kampe, přel. W Praze 1792. 8. str. 128.

b) Kastowna užitečná naučení o dobrém zwedení mládeže. W Praze 8. I. díl 1794 u Rokosa. str. 82. II. díl 1795 str. 59, z něm.

c) Wýstrahy pro nezkušenau mládež, aneb

sbírka 212 nešťastných příběhů z knihy zkušenosti, od Petra Fr. Müllera, učitele městské školy v Šlukenově, do češtiny přel. W Praze 1802. 8. Nowé vydání 257 příběhů obsahující přel. Frant. Tomsa a J. Rulík 1810. 8. u Buchlera, str. 92. 1820 w 8. s 18 obrazy u M. Neureutra.

d) Pohnutka k následování dobrých dětí, aneb 100 výborných příkladů dětinských ctností. Přidavek k výstrahám pro nezkušenou mládež. Z něm. Pet. Müllera přel. W Praze 1803. 8. pak 1810. 8.

e) Krátké a poučující povídky v 74 představeních pro mládež k vzdělání ctnosti a dobrého srdce, z něm. přel. w Praze 1804. 8.

1285. Spolusebrání některých mravních věcí, obzvláště k dobrému vychování dětí, skrze S. D. (Štěpána De Lucka). W Prešp. u F. A. Patzko 1793. 8. str. 48.

1286. **WÁCSL. KRAMERIUS** a) Zrcadlo příkladů k naučení a obveselení, aneb rozličné pěkné historie o maudrých a pošetilých, dobrých i zlých lidech, z kterýchž se učití můžeme, co činiti i čeho nechati máme, abychom šťastní byli etc. W Praze 1794. 8. (Vlastně Borový jest spisovatel, Kramerius vydavatel.)

b) Zrcadlo šlechetnosti pro mládež českau, w kterémž se wedlé abecedy vybrané řeči z mudrců, průpovědi, příkladové a rozprávky mnohé k poučení, vyrazení a výstraze obsahují. W Praze 1805. 8. str. 126. Druhé rozmnožené vydání 1817, od Krameriusových dědiců.

c) Weselí a smutní příběhy nezkušených dětí, počestné mládeži české k naučení a výstraze. W Praze 1806. 8.

d) Mravové šlechetných dětí, k bedlivému jich následování naši mládeži české předložení. Podlé Kampovy knížky znova vydaní s čistým obrázkem. W Praze 1806. 8.

e) Mladší Robinson, knížka výborná šlechetné mládeži české ku poučení a vyrazení, předtím sepsaná w něm. od J. G. Kampe, nyní přeložená etc. W Praze 1808. Měl před sebou Kramerius čtvero jiné přeložení, z kterých nejlepší Rulíkovo bylo, on páté ze všech spůsobil. (Jiné přeložení w Kutné Hoře od roku 1797 w špatnější češtině.) Opět: Příběhové Robinsona mladšího, to jest: popsání cesty jeho do Otahaity a jižnowýchodních krajín. 8. (str. 100 s ryt.), w Hradci Král. tiskem J. Pospíšila 1827. Též w Jindř. Hradci u Landfrassa 1836 (cens.). — Jiné přeložení od Filipka: J. G. Kampe Robinson mladší. Knížka ušlechtilé mládeži české k poučení a zábavě atd., w Praze u K. Jerábkové 1838. 8. str. 329.

1287. **FR. TOMSY**, a) Nešťastné příhody

k výstraze nezkušené mládeži w pronikavých příkladech a 16 obrazcích, kteří je vysvětlují. z něm. 8. w Praze 1794, též 1820. 8. s 18 obrázky u Neureutra.

b) Knížka mravná s 60 historiemi pro dívky, od J. Adlofa, přel. F. T. W Praze 1810. 8.

c) J. Webra dwadcatero povídek s 18 biblickými naučeními z přísloví Šalomoun. přel. z něm. W Praze 1810. 8. str. 30.

1288. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachování zdraví, mládeži obětovaná prací a nákladem **WAW. EMAN. AMORTA**, učitele u sw. Štěpána, w Praze 1794. 8.

1289. Prawidla moresnosti aneb zdwořilosti, jako i opatrnosti a zachování zdraví, mládeži a těm, kteří toho ještě potřebují, obětovaná, w Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8. (od **JIR. RIBBAYE**).

1290. Mladší Robinson, k příjemnému a učitelnému obveselení velikých i malých dětí, z něm. přel. 2 díly. w Horách Kutných. 1797. 8. Jazyk podlý, chybný.

1291. Řeči pisma sw., znějící o člancích náboženství křesťansk. a povinnostech křesťanských, pro mládež sebraná od **ONDŘEJE PLACHÉHO**. W B. Bystrici u J. Šteffaniho 1799, w 12. str. 123, s předml. a rejstř.

1292. Počátkové mravů od *Kristiana Salmana*. dle nowého, pro katolickau mládež předělaného vydání w češtinu obrácení od **WÁCSL. PAWLOWSKÉHO**. W Jindř. Hradci u Jos. Landfrasa 1803. 8. str. 304. (němčinou zapáchá.)

1293. Radovánky newinných dětí o Wánocích, swým milým začátkům obětuje **J. J. RYBA**. W Praze 1804. 4. u Boh. Haze. 8 listů. Obsahuje: a) Rozmlauwání mezi 6 žáků. b) Pastorellu. c) Winš rodičům. d) Dikozpěw. Na b a d hudba w rkp.

1294. Mravné propowidky prawdiwými příklady utvrzené. Od Jana z Kohutowic (**HANKÉ z HANKENŠTEINU**). W Nikolsburku 1804. 8. str. 54.

1295. Ladislav a dívky jeho. Příběh pro mládež od **W. NEJEDLÉHO**. W Praze 1807. 8. str. 118. Po druhé w Praze u Posp. 1837. 8. str. 132.

1296. Engelmanowa knížka, obsahující krátké učení mravů w otázkách a odpovědích. Dárek české mládeži škole odrostlé, od **JOS. RAUTENKRANCE**. W Horách Kutných 1808. 8. str. 48. Po druhé w Praze 1811.

1297. *Beaudran*, opat. Příkladné a obzvláštní historie z nejhodnowěrnějších spisowatelůw sebrané, s krátkým mravním naučením při konci jedné každé historie přidaným.

1298. Nowiny pro děti s obrázky a výklady w šesti řečích. We Widni 1808. 4.

1299. Katechismus neb pravidla zdvořilosti w otázkách a odpovědích k užítu mládeže, w něm. jazyku wydaná od Gilberta Baura, kněze řádu Prem., w češtinu uwedená a poněkud rozmnožená od Jos. Urbana etc. Přidána jsau též pravidla zdraví, maudrosti a bohobojnosti, od Alše P. (ALŠE PARIZKA). W Praze 1809. 8.

1300. NORB. WAŇKA a) Otázky na děti, aneb předcházející potřebná příprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, ku pomoci rodičům, světským i duchovním učitelům, které zčeštil etc. W Praze 1817, 8. str. 243.

b) Sbirka vyučujících rozmlauwání pro dítky, kteréž sebral, zčeštil a vydal N. Waněk. W Praze 1817, 12. u Boh. Háze, str. 226.

c) Blahowid, aneb první cwičení w mravnosti pro dítky w stáří od osmého až do desátého roku, kteréž dle C. G. Salcmána sepsal a vydal etc. W Praze 1824, 8. str. 178 a 4 listy mimo předml. 3 listy.

d) Bohuslaw we své rodině, neb další cwičení dítek w mravnosti w stáří od desátého až do dvanáctého roku, kteréž dle Christ. B. Salcmána sepsal a vydal etc. W Praze 1826 u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

e) Jos. Hofmána Katechismus o zdraví, obzvláště pro dědinskau mládež, w češtinu uwedl etc. 8. str. 76. W Praze 1830, nákladem Pospíšila. [Pos. w Čas, p. kat. duch. 1830.]

1301. Knižečka k vzděláwatedlnému čitání, obzvláště pro školni mládež, od JIŘ. PALKOWICE. W Prešp. 1812.

1302. J. Schmitta: Poučující powídačky. Aufgaben zum Uibersetzen ins Deutsche. Kutenberg 1812. 8.

1303. JANA JAWORNICKÉHO. a) Krásné powídky k vzdělání rozumu a ušlechtění srdce roztomilých dítek. Přeložil podlé Jaisa etc. W Praze 8. I. díl 1812. str. 72. II. díl 1813. str. 84, u Boh. Háze. b) Paní Miloslawová, aneb powídky pro autlau mládež obého pohlaví, kteréž podlé Jak. Glace w jazyk vlastenský přeložil etc. W Praze 1813. 8, str. 103.

c) Wyswětlená přísloví česká, aneb wyobrazení krásných ctností. Swazek první w Praze u Boh. Háze 1815. 8. str. 189.

d) Zlaté zrcadlo, neb kniha o powolání a maudrém wolení stawu, zvláště pro mládež škole odrostlau. W Praze 1815. 8.

e) Zdvořilý žák, knižka, w kteréž i dospělá mládež s užítkem čisti může. Přeložená, oprawená a rozmnožená, w Praze (1818) 8. str. 76. u Boh. Háze.

f) Kam ten chlapec to přiwedl. W Čáslawi 1844. nákl. W. Wáši.

1304. AUG. GÍŘ. SUCHÁŇKA, a) Josef Černoweský. Knižka pro obweselení mládeže. W něm. sepsaná od K. G. Salcmána, a nyní ponejprw češtinau wyložená. W Praze 1815. 8. str. 228. (Jest to Joseph Schwarzmantel přeložený.)

b) Malý dárek obětowaný české mládeži. W Hradci Král. 1817. 8. str. 42.

c) Příkladní a mysl obwesclující příběhowé, které otec svým synům wyprawuje. Zčeštení k prospěchu vlastenské mládeže. W Hrad. Král. 1818. 8. str. 179. (z něm. Kotzebuc.) Opět 1825. ponaprawené.

1305. Powídačky malé pro městské školy w c. k. zemích. W Praze 1816. 8. str. 228.

1306. Kraslice, aneb malovaná waječka. Powídka pro mládež. Přeložil TOMÁŠ KUBELKA. W Praze 1817. 12. Táž knižka: Welikonoční wejce, přel. od F. Neděle. 8. W Brně 1818. str. 52.

1307. F. G. Kampe, knižka mravů pro děti. přel. FR. NEDĚLE. W Brně 8. 1820?

1308. Kytka wonného kwití mravného učení pro dítky, od M. KADANĚ. W Praze 1821. 8.

1309. Rozmanitá naučení pro mládež, od WENDELÍNA DUŠKA. W Praze 1821. 8. str. 60.

b) Naučné powídky. W Praze u Posp. 1829. 12. str. 142.

1310. MAGD. DOBROM. RETÍKOWÁ: a) Mařentin Košítek. Dárek malý pro dcerky české. Wydaný nákladem J. F. Pospíšila. W Hradci Král. 1821. 8. str. 112. II. dílek 1822. str. 118.

b) Wěneček pro dcerky vlastenské. Dárek etc. W Hradci Král. 1825. 12. str. 133.

c) Chudobičky. Dárek autlé mládeži, půwodně sepsaný etc. (též něm. *Elbblümchen* etc.)

1311. M. J. SYCHRA a) Půwodni rozmlauwání a powídky k wyswětlení mráwných českých přísloví, ku prospěchu mládeži. W Praze 1822. 12. u Fett. z W. str. 143.

b) Wázaného pilné a mravné mládeži školni etc. Nákladem Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 112.

c) Mravné a krátké propowídky a podobenství na obdarowání školni mládeže sepsal etc. Tamže 1824. 12.

d) Pripodobnění, nimiž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmlauwáních přednáší etc. W Hradci Král. 1825.

1312. Příjemné wečery, neboli pěkné, prawiwe příběhy, sebral a w rozmlauwání uwedl J. RAFAEL MACAN etc. W Praze u J. Fetterl. z W. 1823. 12. str. 233.

1313. Obrazní přírodovědná kniha pro dívky se 25 kamenotiskými přimalovanými vyobrazeními živočichů etc. v něm. a českém jazyku. 4. u z Schönfeld. 1823. Seznamuje děti s písmem frakturním, běžným, lat. psacím etc. (český text od LINDY přeložen.)

1314. Prawidła żywota a propowidky: jakož i umni a mrawni katechismus (pro mládež) od **WOJT. ŠOHAJE**. W Praze 1823. 12. str. 76.

1315. Dárek dobrým dítkám, neb: Krásné povídačky a poučující roprávky, od **JOS. DUNDRA**. W Praze w Sommerské tiskárně 1823. Dílek první. 8. str. 64.

1316. Mravné wyprawování a povídačky pro malé i dospělé od M. A. Kéladruha (*Hurdalka?*) Nákladem Jos. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 72.

1317. Nowý rok dle F. A. Krummachra, od **FR. BOH. TOMSY**. Nákl. J. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 8. str. 208.

1318. Jan Křtitel, spiseček pro dívky welmi prospěšný, od **JOS. CHMELY**. W Hradci Král. 1824.

1319. Chimanyho utěšenky pro dívky k ušlechťení srdce s přidavkem drobnůstek ke jmeninám od **JOS. MYSLIMÍRA LUDWÍKA**. W Hradci Král. 1824. 8. str. 80.

1320. Wěneček pocty, dárek pilné mládeži. W Brně u J. J. Traszlera. 8. 1824. str. 80. (prosa i verše.)

1321. Odměna mravným a pilným dítkám k vzdělání, prospěchu i vyrazení od **AL. WENCESL. ŽITKA**, kaplana w Kornhauzu. 1825. w Slaném. str. 124. a přil. hudební. 8.

1322. **ANT. W. HNOJEK**. a) Kwětný košíček, powídka pro kwětauci wěk. Nákladem J. Pospíšila. W Hradci Král. 1825. 8. str. 124. II. oprav. wyd. 1836. str. 128. u Pospíš.

b) Kanárek. Swatojanská muška. Lesní kaple, powídky pro mládež a přátely její od Krist. Šmida, přel. z něm. 8. w Praze 1828 u Pospíš. str. 56. II. wyd. 1836. tamž.

c) Růženka Jedlohradská (od Šmida) starobyla powídka pro rodiče a dívky. 1827. nákl. Pospíš. 8. str. 156. též 1840. 12. str. 184.

1323. Bazaličky, obraz šlechtitných, autlá srdce jimajících jednání k utěše všeobecné, zvláště pro mládež obého pohlaví. Přel. **WÁC. WÁSA**. W Hradci Král. 1825. 12. str. 140. 1828 tamž.

1324. **TOM. KUBELKA**. a) Košíček třípraunkový, příběhem newinně nařknuté Wendelinky upletený. 1825. u J. Fetterlowé z W. b) Knička krásných mravů pro ušlechtilau mládež obojího pohlaví. Ze spisů J. Glace, w češtině wyložena etc. W Plzni 1825. 12. písmem a nákladem Leop. Rainera. str. 138. c) Jindřich

z Dubinowa, kterak k poznání Boha přišel. Příběh pro dívky a rodiče, podle skladatele Genowefy (Kr. Šmida) od etc. w Praze arcib. tisk. II. wyd. tamže 1830. 12. str. 102. d) Vyrazení w dobách večerních. Dárek pro českau mládež, zčeštená z C. F. Gellerta od etc. W Plzni tisk Leop. Reinera 1831. 12. e) Antonín a Anežka, aneb osud dobrého bratra a sestry, od Kr. Šmida. W Praze arcib. tisk. 1834. 12. str. 120. f) Dobrá dcera a šťastné shledání, od Šmida. cens. r. 1832. g) Powídky kwětné mládeži obětované, od Šmida, cens. r. 1836.

1325. Čítanka (Lesebuch) pro školy slowanské, kteráž se z poručení a nákladem Superintendencie vydala w Pešti 1825.

1326. **JAN GEGUŠ**. a) Kolumbus, aneb vynalezení západní Indie. Ke čtení příjemná a užitečná kniha pro dívky a mladé lidi od J. G. Kampe, do slowenského přel. etc. W Banské Bystrici u Zuzany Štefany. I. Díl. 1825. str. 229. 8. b) II. díl Kortés 1840 tamže u Fil. Macholda. str. 207. Wydal Fejerpát. c) III. díl Pizarro str. 175. Wydal Fejerpát. tamž 1841. s mapami.

1327. **KOLLÁR**: Čítanka, čili kniha k čítání we školách slowenských w městech a dědinách, wel. 8. str. 231 a 5. W Budině 1825. II. wyd. 1844.

1328. Růženka z Jedlowa, dle p. Schmieda od **J. WOTÝPKY**. 8. str. 187. w Praze, arcib. tisk. 1825.

1329. **J. V. JIRSIK**. Škola nedělní pro wyrostlau mládež, jakož také kniha vzdělawající pro obecný lid. W Praze 1826. arc. tisk. 8. str. 160. [Obsahuje přírodopis, zeměpis a krátký dějepis český.]

1330. **A. HOSA**. První příprawa maličkých k sw. zpovědi a sw. přijímání wsokratických rozmluwách přednesená ku potřebě učitelů a rodičů. S připojenau pobožností pro dospělejší mládež k přijetí obojí swátosti. 12. str. 196. w Hradci Kr. u Posp. 1826.

1331. **J. M. KRÁL**. Dokonalý žák, neb jak by žák w domácnosti, we škole, domě božím a při wyrazení se chowati měl. Dárek pilné mládeži. 12. str. 132. W Hrad. Kr. u Pospš. 1827.

1332. Štědrý večer. Powídka dárkem stědrého večera dítkám od skladatele Kraslíček (Šmida). Přeložením **FR. J. SWOBODY**. W Praze 1827, u M. Neurent. 12. str. 144. II. wyd. tamže 1835. str. 101. (tisk K. Jerábka). Týž spis pod titulem: Štědrý večer, powídka k wánočnímu obdarowání dítek, od Schmieda, přel. od **F. SLÁMY**. W Pisku u Jos. Fetterle. 1827. 12. str. 132. — Též přeložením **J. W. WLASÁKA**, w Praze, w arcib. tisk. 1830. 12.

Též w Táboře u Landfrasa 1831. w 8. pod názvem: *Odplata za lásku dětinskou, anebo dar stědrého večera.*

1333. J. W. WLASÁK. a) Jchňátko, powídka pro dítky a jich milovníky, přel. W Praze 1827. arcib. tisk. 12. str. 91. II. vyd. 1838.

b) Eustachius. Příběh z dáwnnowěkosti křesť. z nowu wypracován pro dobré křesťany od skladatele Genowefy (Kris. Šmida), w Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 175.

c) Holubička. Obraz w lese. Powídky pro dítky a jejich přátely dle Šmida přel. od etc. W Praze Šollowska tisk. 1828. 8. str. 58. [Též od Slámy a Hýbla přel.]

d) Dvě stě látek k předpisům při cwičení se w krasopsání. Mohau se též obzvláště při saukromném wyučování místo knihy k čtení užíwati. Pro domowní i weřejné učitele sebrány. Přeloženy z něm. Ant. E. Hübla (Zwei hundert Stoffe zu Vorschriften etc.) W Praze, arcib. tisk. 1830. 8. str. 110.

e) Biblioteka mládeže, anebo: Zbírka mravných powídek k ušlechťení srdce a obweselení mysli, jež sepsal i přeložil etc. 4 dílky, 8. (16 archů) w Praze arcib. tisk. 1828—1832. Nowé pokračování: Bibl. mládeže. Spisek k poučení a obweselení, wydáván od etc. W Praze I. dílek 1843. 12. str. 71. u Posp. II. dílek též. — III. dílek. 1844. str. 71. IV. dílek též str. 72. V. dílek 1845. str. 68. VI. dílek 1846. str. 70.

f) Bohomír mladý paustewník. Štěstí dobrého wychování. Dvě powídky od Kr. Šmida, přel. 12. (str. 84 a 24.) W Praze arcib. tisk. 1830.

g) Jitřenka, neb sebrání zábavných powídek a básní pro jinochy a dívky vlastenské. Práci 12. str. 108. W Praze u Posp. 1831.

h) Dřevěný kříž. Powídka pro dítky etc. dle Kr. Šmida. 12. W Praze, arcib. tisk. 1832. str. 48. — Dřevěný kříž, nowá powídka. Dárek pilným dítkám od Šmida. 12. w Plzni 1828. Reiner a Šmid.

1334. FR. J. SLÁMA. a) Ztracené dítě. Powídka pro dítky a jich přátely. Sepsaná od skladatele „Květného košíčka“ (Kr. Šmida). přel. od etc. W Písku u Jos. Fetterla 1827. 12. str. 41. Též pod jmenem:

Ztracený syn. Utěšená powídka pro děti. Přeložením Hýbla 8. w Litomyšli u J. Turečka 1828. Nowé wydání cens. 1837. — Kwěty 1834. 31. 130. Bilioteka českoslowanská (pos. Šmidových spisůw w česk. jaz.) od Tyla.

b) Holaubek. Powídka pro dítky a jich přátely, od Kr. Šmida. W Písku u J. Fetterle 1827. 12. str. 59. — Přel. též Hýbl.

1335. HÝBL. a) Beránek. Utěšená powídka pro dítky přel. etc. w Litomyšli u J. Turečka 1828.

b) Holubička, od Šmida, nowé wyd. W Litomyšli u Turečkových děd. (cens. 1837). Též od Wlasáka a Slámy přel.

c) Witězství a odměna ctnosti, nebo: Příběhowé sw. Genowefy, hraběny. K ožiwení mravných citů pro mládež, w 16 rytinách představení a wysvětlení od Jos. Hölzla, zčeštění od etc. 16. str. 64. w Praze arcib. tisk. 1829.

d) Kwět chmelový, od Kr. Šmida. přel. s životem spisowatelovým, w Praze 1833. u K. Jeřábka 12. str. 108 též 1840 str. 105. w 12.

1336. JOS. P. KAUN. Wšecka pomoc přichází s hůry. Šestero powídek, pro mládež šlechtnější dle Ebersberga od etc. W Hradci Král. u Posp. 1828. 8. str. 105. b) Slova rozlaučení křesťanského otce k swém u na weřejné školy se ubírajícímu synowi. Dle Emericha od etc. tamž 1830. 8. str. 115. c) Blahorod, aneb dobročinnost přináší auroky, půwodní pow. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 92. d) Čin práwě, aneb ctnost toliko blaží. Zábavné a poučné powídky pro mládež dospělejší. W Hradci Král. u Posp. 1846. 12. str. 102.

1337. S. K. MACHÁČEK. Jarošín a Swatawa. Powídka z minulých wěků. W Praze u Posp. 1828. 12. st. 20.

1338. Kniha křesťanská, učení a mravů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách. Od kněze cirkewního w Morawě w něm. jazyku r. 1818 wydáná, a ku prospěchu mládeže české a morawské od triválního učitele w Čechách přeložená. W Král. Hradci 1829. 8.

1339. FR. ALEX. ROKOS. Powídky pro vlastenskau mládež a její milovníky. Sezbírané od etc. W Praze 1830. arcib. tisk. 12. str. 141.

1340. W. PELIKÁN. Bohomír, mladý paustewník, od skladatele Růzenky jedohradské (Kr. Šmida) přel. W Praze 1830. 12. str. 88. [Též od Wlasáka přel.]

1341. Chudý kuchtík. Powídka pro šlechtňau mládež. Přel. Fr. Linder. W Praze u Posp. 1831. 16. str. 92.

1342. FR. J. SWOBODA. a) První sto mravných powídek k prospěchu mládeže vlastenské. W Praze a Hr. Král. u Posp. 1831. 8 str. 124. b) Druhé sto atd. tamž 1833. str. 208. c) O tryznění howad. Katechetické řeči práci etc. W Praze u Neureutra 1833. str. 72.

1243. ANT. J. JEŘÁBEK. Prawidla křesťanského kat. wychování dítek, všem rodičům

pro jistější o hojnější zdaření jejich povinností k dítkám. W Praze u Posp. 8. 1833.

1344. **KRIST. FRYČEK.** Písně a propovědi na celé učení křest. katolického náboženství, dle pořádku katechismu pro školní mládež i dospělě od etc. W Praze u J. N. Jeřábka. 1834. 8. str. VI. a 265.

1345. **J. W. KAMARÝT.** Pomněnky, aneb rýmované propovědi náboženství a maudrosti. Dárek milé mládeži etc. W Praze a Hr. Král. u Posp. 1834. 8. str. 103. [Pos. W Čas. p. kat. duch. 1834. — Čas. Wčel. 1834. 232 a Kwět.]

1346. **FR. JACHIM.** Dobrý Miroslaw a zlý Jetřich. Poučitedlný příběh pro rodiče a dítky. Zčeštěný od etc. W Praze 1837. arcib. tisk. 12. str. 189. Týž spis pod jménem: Hřdný Fridolin a bezbožný Jetřich přel. od Hýbla. W Praze 1834. 12. str. 274. [sepsal něm. Šmid.] též 1840 u M. Neureutra.

1347. **J. M. POHOŘELÝ.** a) Husárek, anebo bůh jest nápomocen ctitelům svým. Naučná powídka pro dospělejší mládež od Kr. Šmida, přel. etc. W Praze u K. Jeřábka 1834. 8. str. 120. b) Osmero příběhů pro rodiče i o dítky pečlivé vychowatele, vzdělaných Mirumilem Kutenským. W Praze 1835 u Posp. 18. str. 120. [Pos. Kwět. 1836. 56.] c) Ferdinand, neb přib. mladého hrab. z Spanub, od Kr. Šmida. W Praze 1835. 18. str. 206. d) Katolická modlitební a poučná knížka pro mládež, od J. M. Pohorelého. S obrázkem. 1844 (?)

1348. **Kristofa ŠMÍDA** sedmero powídek pro dítky a milovníky jich, totižto 1. Třešně. 2. Sedmikrásy. 3. Nezapomněnka. 4. Koláče. 5. Raci. 6. Čermáček. 7. Ptáci hnízda. W Praze u K. Jeřábka. 1834. 12. str. 118. též 1840 u M. Neureutra.

1349. **O. ŠOLTYS.** Mladý gratulant, čili Winšownik, pro školskou mládež. W Presp. u Belnayho dědiců. 1834. 8. str. 64.

1350. **Průpovědi 365 z učení o mravích, povinnostech, ctnosti a náboženství; dále z historie a z učení přírody, z hvězdářství a počítání času, ze zeměpisu vůbec, rakauského pak císařství obzvlášť, připojením trefných weršů a naučených wtipných průpovědek. Noworoční neb zkušební dar dítkám od 6 až do 9 roku obětovaný. Díl I. wel. 8. str. 56. Díl II. str. 96. pro dítky od 10 až do 15 roku obsahuje též tolik průpovědí. W Lipst. sw. Mikuláši, tiskem Werthmüller w Lewoči. Fejerp. 1835.**

1351. **W. FILÍPEK.** a) Kr. Šmida: Ludwik malý wystěhowanec. W Praze u K. Jeřábka 1835. 12. str. 102. b) Eustachia, powídka pro mládež dospělejší, na způsob Šmidovy powídky

Eustachius, wolně zčeštěna etc. W Praze 1838. 12. str. 71. c) Audoli Almerianské etc. W Praze u K. Jeřáb. 1838. 12. str. 114. d) Pokladnička, aneb Bohumír wěrný a newěrný. W Praze 1840. 12. str. 98. přel.

1352. **FR. B. TOMSA.** Jindřich a Marie, aneb osiřelé dítky. Pohnutlivá a ponaučná powídka pro dítky obojího pohlaví od 8 až do 12 let. od Amelie Schoppové roz. Weiss. přel. z něm. etc. W Praze u Posp. 1835. 12. str. 113 a 5 ryt.

1353. **DAL. KOPECKÝ a K. TUPÝ.** Slova wděčnosti k swátkům narození, jmenin a nowého roku s připojenou sbírkou nápisů do listů památních. Wydal (K) a p. n. Slova wděčnosti a lásky od rozličných spisowatelů. Sebral a rozmnožil (T), tiskem K. Jeřábkovy. 1836. 12. str. 16, 17—120, pak 121—168 a 6 bez zn. —

1354. **JOS. PROCHÁZKA.** Powídky pro kwětauci stáří od Kr. Šmida; přel. etc. W Praze u K. Jeřábka. 1836. [Pos. kwět. 1836. př. 30.]

1355. **Wěmec** wyprawowáním příběhů nwitý, ku wzdělení ctnosti a bohabojnosti, zvlášť k uslechtní a utwzení, nábožnosti dívek aneb ohlas k powídkám p. t. Christofa Šmida, kanowníka augsburského. Swazek I. w jazyk český uweden od JANA. TOM. NOWÁČKA (kapl. strmilowského). A. p. n. Dobrá Fridolina a zlá Dorota. Wzor pro mladé dívky. Ohlas k spisu p. K. w A: „Dobrý Fridolin a zlý Ditřich.“ 8. str. X. a II.—104. W Táboře a Jind. Hradci tiskem Al. J. Landfrassa 1836. Swaz. II. Swaz. III.

1356. **Rodina** bohowěrných z Dolan, aneb obraz křest. obcowání w přepodiwných případnostech a strastech žiwota od J. M. Rödingera (die Familie Traugott von Friedheim). Nákladem děd. swatoj. č. V. W Praze arcib. tisk. 1837. 8. str. VI. 7—552 a 453—458.

1357. **Základ** všeho dobrého, neboližto kratičké nawedení křest. dítek k wíře, lásce, naději. Sepsal—obecné dobré fedrowati (ploditi) chtějící křesťan (Fr. Kubowić). W Prespurku 1838. u Belnayho dědiců.

1358. **J. W. SOMMER.** a) Pytláci, powídka wystražná o powěře pro mládež vlastenskau, přel. etc. W Praze 1838. 12. str. 70. Nákladem W. Špinky. b) Maucha, powídka pro kwětauci wěk. — Čerwenka, powídka pro dítky a přátely jich. Dle Šmida přel. W Praze 1841. a W. Špinky. 12. str. 56.

1359. **W. AL. POHAN.** Kwětný wěnetek školním dítkám ku slawnostem uwitý od etc. W Praze arcib. tisk. 1838. 12. str. 156, též 1844 u Anny Špinkowé.

1360. J. P. DEWITSKÝ. Powídky kwěta-
taucimu stáří věnované, dle Kris. Šmida. W
Praze 1838. 12. str. 160. u Kateřiny Jeřáb-
kové. b) Pytláci. Hraběnka Griselda. Poučné
powídky pro rodiče a děti, zčeštěné od etc.
W Praze 1838. 12. str. 88. [Pytláci též od
Sommra přel.] c) Ovoce dobrého chování.
Tři powídky w listech pro rodiče a děti dle
Kr. Šmida, od etc. W Praze 1839. u Kat.
Jeřáb. 12. str. 96. d) Nowé powídky pro
rodiče a děti, dle Kris. Šmida. W Praze
1840. wel. 12. str. 72. e) Slawik, Čerwené
a bílé růže. Dvě powídky pro rodiče a děti,
dle Kr. Šmida, od etc. W Praze 1843. nákl.
Neurenta. w 12.

1361. Mladá hospodyňka w domácnosti, jak
sobě počínati má, aby své i manželowy spo-
kojenosti došla. Dárek dcerkám českoslowan-
ským od MAGD. RETTIGOVÉ. W Praze
1840. u J. Pospíš. 8. str. 268.

1362. Krásné powídky k vzdělání rozumu
a zušlechtnění srdce rozmilých dítek. Zčeštil
dle Jaisa J. N. JELÍNEK. W Praze 1840.
u Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

1363. Stareček z hor, od Kr. Šmida. Přel.
od J. H. POSPÍŠILA. Bratři, přel. od J.
Procházky a J. Pospíš. W Praze 1841. 12.
str. 98.

1364. Jaromírkůw denníček, w kterémž se
obsahuje, jak se we škole učiti boha znáti, co
k našemu spasení byl zřídil a věděti dal. Kní-
žetka, která se za odměnu pilným žákům aneb
mládeži za dárek hodí. W Praze 1841 u W.
Špinky. w 12. str. 151.

1365. Malý pisar, čili praktické nawedení k
prawopočátečnému psaní pro učitele a pěstau-
ny od J. SWOBODY, učitele wzorní školky na
Hrádku. W Praze 1841. wel. 8. str. VIII. a
70 mimo 2 obrázků.

1366. Rádce w hodinách k psaní, aneb na-
vržení pro učitele k předpisům a předkání do
péra k prospěchu vlastenské školní mládeže.
W něm. jaz. wydaný od J. G. Reinhardta,
wrchního učitele w Melisku, w češt. uwedený
a rozmnožený od JANA URBANA. W Praze
u Pospíš. 1841. 12. str. 120.

1367. Den veliký se blíží, aneb příprawa
malíčkových k sw. přijímání, kterauž w 20 roz-
jímáních dle Abbé Junga pro nábožnou mládež
etc. wzdělal FR. B. LUKES, kněz cirk. 12.
str. 156. 1842?

1368. Reinoldowy osudy, aneb diwné jsau
cesty prozřetelnosti boží. Powídka pro rodiče
a děti, z doby 30leté války. Dle něm.
wzdělal P. M. WESELSKÝ. W Praze 1842.
Nákl. Neurenta. 12. str. 202.

1369. Timoteus a Filemon. Powídka kře-

stanských dvojčat, wyprawovaná od K. Šmida.
Přel. J. L. POSPÍŠIL. W Praze a Hrad. Kr.
1842. 12. str. 84.

1370. K. WINAŘICKÝ. a) Kytka. Dárek
malým čtenářům. Skládal etc. W Praze tiskem
J. Spurného 1842. 12. str. 73.

b) Druhá kytka básní, báchek, písní a háda-
nek s obrázky a notami etc. 1845. arcib. tisk.
12. str. 77.

c) Modlitby malíčkových. Podruhé vydal etc.
W Praze 1845. arcib. tisk. w 16. str. 16.
(weršem).

d) Lístky pilnosti za odměnu pro školní
mládež dilem větší dilem menší (12 druhůw)
s českými průpovědmi pro chlapce a děvčata.
W arcib. tisk. po tuctech prodávají se.

1371. J. WAWRA LOMNICKÝ. a) Krist.
Šmida Nejlepší dědictví. Powídka pro mládež.
W Hradci Kr. 1843. u Posp. str. 66. w 12.

b) Téhož Klárka, aneb jak newinnost cho-
wati. Tamž 1843. str. 86.

c) Ferdinand (spisů Šmidových sw. 5.) tamž
1843.

d) Mysliwna na hoře sw. Maurice, aneb:
Trest bezbožníka nemine. Powídka pro dospě-
lejší mládež od F. Körbera. přel. etc. [Ozn.
Mus. Čas. 1846. str. 275.

1372. FR. B. TOMSA. a) Gustawa Nie-
rice: Slepý pacholíček powídka pro milau mlá-
dež. W Praze u Synů B. Háze. 1843. 12.
str. 115.

b) Téhož: Pýcha předchází pád, aneb: Kam
wede bohatství. Tamže 1843. str. 152.

c) Téhož: Prawda a lež. Tamže 1843.
str. 143.

d) Téhož: Malý hawiř, aneb: S poctiwo-
stí nejdál dojdeš. Tamž 1843. str. 136.

e) Téhož: Milowati budeš bližního swého
jako sebe samého. Tamže 1843. str. 120.

f) Nalezenci, aneb škola žiwota, téhož Nie-
rice etc. Tamž 1843. str. 125.

g) Mladý bubeník, aneb: Zdárný syn. Po-
wídka z našich dob. Téhož. W Praze 1843
u K. Medaua. 12. str. 113.

h) Téhož: Rybářské děvče z Helgolandu.
1844. arcib. tisk. 12. str. 127.

i) Téhož: Labuťka, aneb: Všude dobře,
we vlasti nejlépe. Tamž 1844. str. 149.

k) Tichý Jindřich. Tamž 1844. str. 156.

l) Téhož: Belisar, aneb: Dobře činite těm,
kteří wám bezprawí činí. Tamž 1844. str. 128.

m) Malí musikanti, aneb: Osm duí na cestách.
Tamž 1844. str. 120.

n) Synowé Eduardowi, aneb: páté přikázání
boží, od téhož Nierice. etc. u synů B. Háze
1845. str. 138.

o) Téhož: Čtvrté přikázání boží, aneb ne- stejní bratři. Tamž 1845. str. 132.

p) Kromwell, protektor Anglie, aneb: Dobré a zlé svědomí, podle Nierice etc. 1845. Tamž str. 130.

q) Stéblo a poklad. Pomahej Pán bůh. Dvě utěšené powidky pro mládež. Podle Nierice etc. W Praze 1845. Tamž. str. 102.

r) Fedor a Ludowika, aneb kdo zvířata try- zni, hřeší. 1845. str. 126. tamž.

s) Josa, aneb Spálení synagogy w Mnichowě. Tamž. 1846.

t) Obložení Freibergu za 30leté války. Tamž. 1846. str. 136.

u) Kowár Ruhelský. Powidka z 12 století. Tamž 1846. st. 130.

w) Gustaw Wása, aneb král a sedlák. Po- widka ze XVI stol. W Praze 1846. str. 146.

x) Mistr Bohata, aneb: Práci se živíme, hrau se zavádíme. Obraz ze života řemeslnického. 1846. str. 124.

y) Jindřich a Marie, aneb osiřelé dítky. Po- widka pro autlý věk. Dle Amelie Schoppové od etc. II. vydání 1844. u Posp. w Hrad. 12. str. 130.

z) Kratochvilník pro dospělau mládež, to jest: Sbírka rozmanitých powidek, novell, po- wěstí a bachor ze všech věků od etc. W Praze 1844. Nakladem K. W. Medaua. Swaz. I. str. 191? Swaz. II. Tamž str. 191.

1373. Padesát bájek a několik vzácnějších básniček pro naše milé maličké od W. S. ŠTULCE etc. W Praze, nákl. učitelských po- rad w Budči 1844. 8. Wšenaučné biblioteky pro mládež českoslowanskau č. I. [Pos. Kwět. 1844. str. 600.]

1374. Šlechetná Julie. Dárek pilné mládeži od FR. B. LUKŠE. W Čáslawi 1844. w Wásově knihkup.

1375. Malý dárek obětovaný české mládeži od A. G. S. W Hradci Kr. 1844. u Pospíš. 12. str. 44.

1376. J. K. KAMARÝT. Rýmované prop- owědi nábožnosti, mravnosti a maudrosti. Dárek milé mládeži a mládeže milovníkům od etc. W Praze u Posp. II. wyd. 1845. w 16. str. 148.

1377. Biblioteka učitelská. Malý gratulant. Wydali JOS. a ŠTĚP. BAČKOROWÉ. W Praze arcib. tisk. 1845.

1378. Wšenaučná biblioteka pro mládež česko- slowanskau č. I. Padesát bajek a některé básně, wiz Jinotajitelné.

1379. Agata čili průwodce života pro vzdě- lané panny. Dle prof. Scheitlina od JOS. PEČÍRKY. W Znojmě 1846. Tisk arcib. tisk. str. 219.

1380. Krátký zeměpis pro dítky obecných

škól od FR. B. LUKŠE, kněze círk. W Čá- slawi we Wásově knihkupectví 1846. 8. str. 172 s dvěma mapkami.

1381. KAR. B. ŠTORCH. a) Dárek hod- ným diwčičkám. W Praze 1846. Nákl. B. Kreč- mara knihkuppe. str. 87. 24°. část půwodní, část z franc. le livre de petites filles, (s obrázky.)

b) Dárek hodným chlapečkům. 1846. str. 70. (s obrázky.)

1382. JOSEFA ZIMMERMANNNA Růže Římská, anebo: Cti otce a matku. Powidka pro dosp. mládež podle něm. W Praze 1846. u Medaua a spol. str. 179. 8.

b) Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidel- ník, nowý Robinson, podle kapitána Marryata pro mládež vzdělaný. W Praze 1846. Dwa díly 8. str. 202 a 243 s obrázky na dřewě ryt.

c) Mořští laupežníci na východu, aneb: Hwězda Tunisská. Powidka z dob posledních křižáckých wálek. Pro dospělejší mládež dle A. G. vzdělaná od Jos. Zimmermanna. S obráz- kem. W Praze 1846. Tiskem a nákl. K. W. Medaua a spol. str. 183. w 8.

1383. Rozličné příběhy sebrané pro mládež odrostlejší, též pro dospělé etc. W Pisku u W. Vetterle 1846. 16. str. 119.

1384. Zornička. Zábawník pre djetki. Zva- zok I. 12. str. 96. W Levoči 1846. u Werth- müllera.

1385. P. JOS. EHRENBERGER. Tataři na Morawě, anebo: Bůh swých wěrných ne- opustí. Půwodní vlastenská powidka pro milau mládež. W Praze u J. Pospíš. 1847. 12. str. 96.

1386. W časopisech a) W Čechoslawu: Mravné powidky wyprawowání pro děti ze spisů dílem Her- derowych, od Štěpničky, Jirsíka a j.

b) W Příteli mládeže některé drobnosti, vlastně pro děti psané sem náležejí na příkl. Sychry: Dewatero mravných rozmławání w podobenstwích 1842—3. Kauzelník, činohra w 1 jednání, z malých diwadelných her L. Höldrowé we Widni 1835. přel. Ig. Riedl. Strašidlo, weselohra w 1 jedn. od téhož odtamtud. Powidky z oboru školního 1841—3. — Kratochvilné hry pro mládež 1843 atd.

c) Wěla. 1843. str. 316. Některá přátelská po- naučení mladým lidem, od W—ého.

G. M A T H E M A T I K A.

a) Počítářství.

1387. Uwedení k umění početnímu. W Praze w pravidelné kněhotiskárně. Díl I. 1776. 8. 1778. 8.

1388. Naučení k umění početnímu pro české školy w c. k. zemích. 2 díly.

1389. W. G. BÍLÉHO půwodní základowé k umění početnímu pro pohodlí wenkowských

učitelů sepsání a 700 praktickými příklady vysvětlení. W Praze 1797. 8.

1390. Počátkové Aritmetiky od STANISLAWA WYDRY etc. vydání od Lad. Jandery, kněze řádu prem. W Praze 1806. 8. str. 254. (obsahují také algebru a logarithmy).

1391. *Drlik Ignac.* Sprosto pochopitedlné cvičení o počtách. W Olomauici 1809. 8.

1392. Nejlepší způsob dítkám počty přijemně w paměť wprawiti, též pro dospělé k cvičení užíwající, kteří w počtách zcela žádného neb žádného základního učení neobdrželi. Od JAROL. JEZDINSKÉHO prowisora w Kalný do češť. přel. W Jičíně u Fr. Kastránka 1819. 8. str. 240.

1393. J. B. Beichla prawidla k počítání z hlavy s hojnau zásobau příkladů. Sepsaná od J. B. Beichla, zčeštěná od J. MAKŠE. W Hradci Král. 1821. 8. II. wyd. tamž 1829. 8. str. 220.

1394. Důkladné uwedení k početnímu umění k prospěchu českých škol a učitelů. Od A. BISICKÉHO. W Praze 1823. 8.

1395. Proč a proto při umění početním, aneb kratičký wýtah z vyučování počtů, od J. N. JOS. FILZIGA. W Hradci Král. 1824. 8. str. 181. Druhé rozmnožené wyd. pod jménem: Rychlý počtář, aneb krátce obsažené počty z hlavy, pro mládež dospělejší etc. W Praze u Pospíš. 1833. 12. str. 140.

1396. JAN RUDL. a) Uwedení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání. Od etc. W Praze u Pospíš. 1827. 12. str. 28. b) Prospěšný a potřebný přídawek k zpaměti počítání etc. tamž 1833. 12. str. 31.

1397. KAREL FERD. HYNA. Uwedení k počítání na trivialních školách od etc. W Praze arcib. tisk. 1835. 8. str. 112.

1398. Úwod theoreticko-praktický k počítání z hlavy, jakož základ k počítání ciframi. Pomůcka pro ty, kteří se zaměstnávají s vyučováním mládeže w počátcích arithmetiky. Sepsal Jiří Zindl, ředitel na c. k. norm. hlav. škole w Praze, zčeštil NORB. WANĚK etc. 8. str. 218. W Praze u Tom. Tábora 1835. [Pos. w Kwět. 1835. 69 od Franty.]

1399. FRANT. KUKLA. Umění počtářské s obzvláštním ohledem na řemesla prostonarodně přednešeno od etc. Díl I. Obsahuje počtářství a měřictví; wel. 8. str. 220. s 138 obrazci. W Praze arcib. knihtisk. 1836. [Něm. od téhož: Rechnenkunde etc. II. Theil: Naturlehre, Mechanik, Chemie.] Pos. w Kwět. 1836. příl. 49. od Franty.

1400. Prawidla k počítání z hlavy. Ze zpaměti počtáře A. Köhlera wtažena a ku

prospěchu žáků něm. a českých wydaná od JOS. JUSTINA MICHLA. etc. [Regeln zum Kopfrechnen etc.] W Praze u J. N. Jerábka 1836. 8. (8 archů). II. Wyd. pod titulem: Krátké nawedení k počítání z hlavy, se zásobau 358 příkladůw a uložení. Pro učitele a učence na triwialních a hlawních školách, též pro wyrostlejší wěk uspořádané od J. V. Justina Michla, jáhna řádu pobožných škol atd. II. wyd. W Jindřichowě Hradci u Aloys. Jos. Landfrasa 1841. 8. str. 92 a $\frac{1}{4}$ archu.

1401. JAN PRAWD. PŘIBIK. Počítání písemná s hojnau zásobau rozmanitých příkladů od etc. Swaz. I. 8. str. 137. W Praze u Posp. 1837. [Pos. w Kwět. 1838 příl. str. 3.] — Swaz. II. W Hradci Král. u Pospíš. 1842. [Pos. Kwět. now. 1843. str. 87.]

1402. W časopisech a) W Rozmanitostech: Pro lámání hlavy některé algebraické dáwky, w swaz. A. B. C. O. od W. Sedláčka.

b) *Květý.* 1836—7 úlohy od Suldowského, Běleckého.

c) W *Příteli mládeže.* 1826. III. Příspěwek k sandnějšímu počítání z hlavy, od Wotypky. IV. 1827. I. Rychlý způsob wypočítání stříbrných peněz na papírowé a naopak, od Gerstnera. IV. úlohy. 1827. I. Příkladové k počítání z hlavy. IV. Spočítání píemíry rakauské, aneb malé a 1829 I. míry české neboli weliké. II. Wypočítání české obilní míry. IV. a 1831. III. úlohy. 1832, 1839 též, z hlavy. II. III. 1833. I-IV. 1834 I. II. Počty zlomečné 1841. Saustawný wýklad početních poměrůw. Brandeys. — Zlomečné názwy (Jabulka). Počítání z hlavy Stránský (1842).

d) *Rozl. pr.* 1826 150.

e) *Česká Wčela.* 1837. atd.

b) Měřictví a stawitelství.

1403. Lukáše Vocha Správa k wyreysowání pěti řadů slaupů podlé 12dílného modelu etc. česky a něm. W Praze 1823. 8. s 22 tabulkami rytými od Šimona Trusky. (Český text FR. TOMSA pomocí Dobrowského přeložil.) str. 185. mimo předm. a rejstř.

1404. Základové měřictví čili geometrie od WOJT. SEDLÁČKA. W Praze 1822. 8. str. 420. s VII. tabellami. [Rkp. w Mus. num. 925.]

1405. FR. A. DUNDER. a) Nawedení k mechanice čili hyhoměrství k potřebě řemeslníkům a zvláště žákům na hlawních školách. 1825.

b) Nawedení k stawitelství čili umění o stawení we wezdejším žiwotě k potřebě řemeslníkům zednickým, tesařským atd. zvláště žákům na hlawních školách 1825. Oboje to přeložení posud w Rkp.

1406. W časopisech a) *Krok.* 1827—1831. II. Sahování kostkové, od Fähricha.

b) *Příteli mládeže.* 1829. I. 49. Wyszvětlení několika pojmw a rozhodnutí z měřictví, od Sedláčka.

c) *Hvězdářství.*

a. Wúbec.

1406. *Obraz jasných nebes s krátkým popsaním nebeských těles, čili krátké poučení o hvězdách a jejich běhu od NORB. WAŇKA.* 8. str. 40 s tabulí kamenopisnou: Přehled nejjasnějších hvězd, stálic na sewerní polokauli nebes, wyreysowal Matěj Waněk, wyrýl Fr. Rehula, pro začátečníky a milovníky hvězdářství etc. W Praze u Tom. Tábora 1836. [Die Bartákové: Gemeinfassliche Anleitung zur leichten Kenntniss des gestirnten Himmels, Wien 1827.]

1407. *JOS. SMETANA. Základové hvězdoslóví, čili astronomie, od etc. wel. 8. str. 189. se 4 tabulemi obrazců hvězdoslóvních w půl přitném fol. W Plzni u Reinera a Šmida 1837. [Litrow, Schubert a Bode jsau nejhlawnější zdroje, jichž tu užito. Srow. Čas. mus. 1837. IV.]*

1408. *Nebe a země klíč, čili všerozumitelní začátkové učení o nebi a zemi, od ANT. W. HNOJKA etc. W Praze 1843. 12. str. 158. [Posud. Kwět. př. 86.]*

1409. *W časopisech a) We Wid. Listech. Nebe se swými diwy (1813) od J. L. Zieglera. Kalendář se swým významem (1814) od téhož. Přirozenost slunce, od D. J. Fibasa (1815).*

b) *W Kalendářích. J. Palkowice prstonárodní wysvětlení kalendáře.*

c) *Čas. mus. 1828. O roku narození Krista Pána od F. Palack.*

1829. *O pranostikách a kalendářích českých zvláště w XVI stol. od téhož. Staročeský všeobecný kalendář.*

1832: *Zpráva o cestě do měsíce od Litrowa. přel. F. Šir. 412.*

d) *Česká Wčela. 1834. Sestavení světů etc. 211. Říše tworstwa atd. 79. 1838. str. 6. Kalendář a význam jeho.*

e) *Jindy a nyní 1830. Sautawa slunce. I. 41. Slunce. 45. Zrcadlový dalekohled s ryt. — II. 93. měsíc. Achromotický dalekohled.*

f) *Květy. 1838. 28. Boguslawski. — O trwalosti saustawy slunečné přel. Wrtátko. příl. 1838. 61. — Koperníkůw sen, od B. Pichla. 1839. 230. — Úkazy úplného zatmění na zemi. Now. 1842. str. 58. — Zatmění slunce. 1842. č. 51.*

g) *Krok. 1831. II. 240. Domněnka hvězdářská, od Bergnera. — 631. Kterau hvězdau tři sw. králové wedeni byli?*

1833—35. III. 181. *O powětrnosti r. 1834, od Smetany.*

h) *Přítel mládeže. 1833. IV. O wlasuticích, od Lhoty.*

i) *Srětozor. 1834—8.*

k) *Wet. uyr. 1831. I. 57. O kometách. 214. Hospodářské hvězdářství.*

l) *Wlastimil. 1840. III. 37. Něco o hvězdách, pokus přednést prstonárodního, od Franty.*

1842: *Wrchy a doliny na luně; mhowiny.*

β. Kalendáře.

a. Roční.

1410. *Kalendář nový na rok 1783. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců skrz Matěje Glatze Faktora. 12.*

1411. *Jana Tomáše Höchenbergera Nowý kalendář neb Měsíčník k potřebě a užíwání lidu ewang. náboženství na r. 1783. W Praze. 8. u Rosenmüll.*

1412. *Kalendář hospodářský a kancelářský. u Rosenmüll. děd. 4. 1783.*

1413. *Kalendář nový hospodářský na r. P. 1783. u Fr. Gerábka 4.*

1414. *Minuci hospodářská ke cti sw. Wojtěcha. W Praze u Fr. Gerábka 1783. 12.*

1415. *Michala Grugnara minuci hospodářská to jest: Kalendář sedlský ke cti a chwále sw. Wojtěcha na r. 1785. W Praze u Rosenmüllerowských dědiců skrze Matěje Glatze Faktora. 12.*

1416. *Historický Kalendář na rok 1784. pro lid cirkwi českých obnowených. W Praze u J. Tom. Höchenbergra. 8.*

1417. *Nowý kalendář Toleranci pro weške-ren národ Český katolického i ewangelického náboženství na r. 1787. W Praze od W. KRAMERIUSA, vycházel až do r. 1798. po 11 let.*

1418. *Kalendář hospodářský, od společnosti učené Pražské wydáwaný w 4. a 12. od r. 1795 až do r. 1836, u Háze.*

1419. *Nowá minuci hospodářská od c. k. hospod. spol. w král. Českém. W Praze u synů B. Háze. 6 3/4 archů. 1836. [Posud. Kwět. příl. XI.] W Praze 1804. Židowský kalendář na r. 1804. — Též na ostatní léta až do 1843—1846. str. 156. w 16.*

1420. *Kalendář powětrný na r. 1805 s některými přidawky sepsaný a wydáný od kr. Pražského hvězdáře Aloys. Dawida, w 4. 12. a 32.*

1421. *Wětší a zvláštější nowý i starý kalendář, od J. PALKOWICE w 8. W Prešpurku od r. 1802 až posud. Má přidawky historické i lehké zábavné weršowání.*

1422. *Kalendář toleranci na r. 1816. a 1817. wydal W. ROD. KRAMERIUS.*

1423. *Nowý toleranci posel pro katoliky i ewangeliky, aneb Národní kalendář od J. HYBLA 1817. a 1818.*

1424. *Nowý kalendář do kapsy na r. 1820.*

1425. *Laciný Kalendář. W Brně. 12. 1820. 1822.*

1426. Malý hospodářský kalendář na r. 1826. Brno. w 12. 1832, 1834, 1835, 1837.

1427. W. R. KRAMERIUS. Wlastenský pautník. Wšeobecný českoslowanský Kalendář na r. 1828? (cens. z Lit. 1817. 1. Řijna 1828) w Jind. Hradci. — Wěrný společník, nejnow. a wšeobecné pospěšný Kal. na r. 1829 pro Čechy, Morawce, Slowáky a Slezáky (cens. 1. Čerwna 1830 we Widni.) Na r. 1831. Zřízený pro katol. a ewangelíky spolu s kal. židowským a tureckým. Na r. 1833. Domowní přítel, zřízený pro 5ero náboženství. Na r. 1834. — Na r. 1826 (?) w Praze, w Somrowsk. imp. w 12. (Srow. weč. wyr.)

1428. Wšeobecný domáci a hospodářský Kalendář, wedením *Tomsy* od r. 1831, 1836, 1837, 1838 a 1839. W Praze u J. Spurného. w 4. 17 archů. Též na r. 1840, 1841, 1842, 1843. (23 archů.) [Srow. Kwět. 1836. 40, a 1837. 7.] 1844, 1845, 1846, 1847. (od W. Filipka sestawen) 20 archů a rytinami na dřewě.

1429. Nowý i starý vlastenský kalendář na rok P. 1830 podle vysokosti uhlu nebeského na 48mý stupeň spořádaný, rozmanité, užitečné a kratochwilné věci, spolu s nejnowějšími událostmi w sobě obsahující, na r. 1830. W Liptowském sw. Mikulaši u Kašp. *Fejerpatakyho* k dostání. Tištěn w Lewoči pismen J. Werthmüllera. w 8. 5 ½ archů. Též na r. 1831 až do 1841. [Posudek. Kwěty 1836. příl. str. 92 a 1837. příl. str. 23. 30.]

1430. Nowý Kalendář na r. 1842, pod názvem: Slowenský pozorník, od *FEJERPATAKYHO*. [Ohlaš. w Mus. Čas. XIV. str. 420. Kwěty Now.]

1431. Nowý i starý vlastenský kalendář a Slowenský pozorník na r. 1843. W Lipt. S. Mikul. u Kašp. *Fejerp.* z Klatan. Též na r. 1844, 1845, 1846. (str. 136.)

1432. Kapesní Kalendář na r. 1833, 1836, 1839. W Praze a Hrad. u Posp. Nar. 1847.

1433. Pešský Kal. na r. 1836. [bernotatině nejbližší.]

1434. Litoměřický wšeobecný Kalendář. Pro duchowní, hospodáře, kupce, obchodníky, kapitalisty a wšecky, kteří nějaké řízení neb jednání mají, začatý od prof. Dawida, dál wedený od Adama Bittnera etc. W Litoměřicích nákladem K. W. Medaua. w 4. 15 archů 1838-1839. [chybná čeština na mnoze]. Od r. 1832-36 Nowý Kalendář složený od p. Dawida. [Pos. Kwět. př. 42.] na r. 1843 (20 archů) 1844, 1845, 1846. W Praze. 24 archů, 1847.

1435. Kalendář hospodářský, od morawsko-slezské společnosti k zvelebení rolnictví, poznání přírody a země na r. 1840 (Ponaučení

o wčelařství od *Jos. Sterna* atd.) W. Kwěty now. 1840. str. 24. — 1845. str. 19.

1436. Posel z Morawy, aneb domáci měšťanský rolnický kalendář, wydáwaný Fr. Gastlem, wzdělán od *ŠEMBERY*. w 4. 1840. s osmi obrázky. 1837, 1838, 1839, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, (s 2 rytin.) 1846. archů 8. 1847.

1437. Rozumný rolník, aneb nowý mor.-slez.-městský a sedlský Kal. od R. Rohreru wydaný 1837-1840. články jeho od *ŠEMBERY*, s pěti obraci. [Oznám. Kwět. now. 1840. str. 32 a 1837 příl. II.] Rozumný rolník přestal r. 1844. místo jeho začal *Domáci přítel* wydáwaný od knihkupectví Winikrowa a wedený pěti p. *OHÉRALA* a *MIKŠÍČKA*. (kalendář.)

1438. Kalendář na r. 1841, od *AL. ŠEMBERY*, u Al. Škarnicla w Holomauci, 2 strany w mal. 4.

1439. Kalendář stěnowý na r. 1842, od W. *ŠEMBERY*. w Holom. u Škarnicla.

1440. Kalendář hospodářský w c. k. m. sl. společnosti rolnické 1845. (str. 19.)

b. Stoleté.

1441. Stoletý kalendář, na způsob Kristofa z Helwiku, od *ANT. STRNADA*. W Praze 1793. 8.

1442. Stoletý Kalendář od r. 1797 až do 1900, w němž jména planet, jich welikost, wzdálenost a domnělá wlévání w počasy pro každý den ohsažena jsau, spolu s wšeobecnými a zvláštními prawidly selskými, pak s předpowěděním powětří a s znamením počasu i rozličných postav jak měsíce tak i lidí i zvířat, zrostlin, bylin, vody a t. d. od K. *THÁMA* W Praze 1797.

1443. Stoletý kalendář, to jest: Důmnění hwězdářské na L. P. jenž jsau po milostiwém narození Pána a Spasitele našeho J. K. od r. 1800. až do 1900. w němžto se wynachází sedm nebeských planetů a poznamenání o ročních řiditelích a čtyrech částkách ročních, o auřadě každého roku, i také o zdraví a nemocech, item: také jednoho každého měsíce powětrnost, wšecko dle hwězdářského a neomylného počtu spořádané jest. Se wšemi sem patřícími tabulkami a figurami vyplněný. 8. bez r. a místa, dle Zlobického u Fabiana Beinhauera. 1800, 1804, 1805.

1444. Týž (?) w Brně od r. 1807. až do 1911.

γ. Prognostika.

1445. Pranostika sedlská t. j. knížka o po-

wěti a správě, kterak spůsobnost času přes celý rok poznati se může. W Holom. 1775. w 12. znouu přehlídnutá a rozšířená. W Holom. u Jos. Hirnlowé. 8. 1786.

1446. W časopisech a) Rukoslowi. Č. Wcela. 1845. č. 14.

b) *Květy*. 1839. str. 262. Mohauli počasí a chvíle předoznámeny býti? od K. Fejerp. 1842. č. 64. Příčiny panujícího sucha, od Maška. — 1843. č. 73. Ještě něco o powětrnosti od F. Maška.

c) *Wlastimil*. 1840. II. 249. Hlavní příčiny, proč nyní více suchých než mokřých let míváme, od Fr. J. Maška.

d) *Wojenství*.

1447. Článekové wojenští pro c. k. armádu. We Widni 1798. 8. přel. od J. ZLOBICKÉHO. Též 1808. 4.

1448. Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii česky přeloženo (od J. NEJEDLÉHO). W Praze 1808. 8.

1449. Zachowávání a předpis služební c. k. sprostého vojáka, gefreytra, tamb. a kaprala s otázkami etc. Přel. A. S. F. 1808. W Prešpurce J. P. Weber. 8.

1450. Cwičení a užíwání zbraně, její částky, její čistotné chování a o některých jiných wojáku potřebných věcech w c. k. wojsku. 16. str. 32. W Praze 1826.

1451. T. BURIÁN. a) Služební předpis pro sprostého vojáka, swobodníka a hubeníka c. k. pěchoty; pak částky ručnice pěchoty a o měření a trefení. W češtinu přel. etc. 12. str. 64. W Praze u Posp. 1834.

b) Cwičení se we zhrani jednotlivých wojáků, řád a zdělka c. k. pěchoty, přel. etc. 12. str. 103. W Praze u Posp. 1835.

c) Předpis služby sprostého vojáka, desátníka, sedláře, kováře a trubače při c. k. jízdě. od T. Buriana. 12. str. 66. W Praze u Posp. 1836.

1452. Zachování sprostého vojáka c. k. pěchoty. Přel. z něm. od FRANKA praporečníka etc. W Hrad. Kr. 1829. II. vyd. 1829. 12. str. 60.

1453. Wýtah z poučení o spořádání ručnice a o jejím zachování. (Auszug aus der Belehrung über die Beschaffenheit des Gewehres und dessen Conservation.) W Praze, u Špurného. 1 arch. 1842. něm. a česk. Wyučování službě polní pro c. k. pěchotu, w češt. přel. MATĚJ KNAYSL, zkašený učitel jaz. česk. W Jihlawě u J. Ryppla. b. r. (1838). w 12. str. 118. [Pos. Kwět. příl. 1838. str. 29.]

1454. Polnej pořadnej stráží hlavné pravidla wedle článku dewátého 1840 zákona krejinského pre školskau mládež slawnej stolice

Šariskej. W Prešowě wytišt. u Michala Radlitzé 1843. str. 26. mal. 8.

1455. W časopisech a) *Čas. mus.* 1828. O wálečném umění Čechů w XV stol. od Fr. Palackého. — 1845. str. 398. České puškařství od T. Buriana. b) *Květy*. 1843. č. 24. Starodáwní wojenské zřízení měst Pražských, od W. Wlad. Tomka.

H. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Přírodopisy*.

1456. Krátký weytah všeobecné historie přirozených věcí mimo přílepek některých paměti hodných příběhů a poznamenání některých českých slow, kteráž se w této knížce nacházejí, k všeužitečné potřebě českého jazyka w c. k. Terezian. wojenské akademii w Nowém městě, nawržený od MAXIMILIÁNA ŠIMKA, řádu škol pobožných. We Widni k dostání u Hermana Jos. Kruchtena 1778. 8. písmý Šulcovými tištěno.

1457. Historie přirozených věcí pro mládež od AL. PARÍZKA w Praze 1784. 8.

1458. Kratičká historie přirození k pomoci a k dobrému jak učitelů tak i mládeže školské sepsaná, ano i k rozšíření lepší a k Bohu wedaucti známosti tohoto swěta, wůbec na swětlo wydaná skrze LADISLAWA BARTOLOMEIDESA etc. s desíti jeho vlastní rukau na mēdi wyřytými tabulkami, roku 1798. 8. str. 63. W Budině u Kat. Landerowé 1798. 8. wel.

1459. Krátké zlomky z přírodopisu nalezají se w knize: Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben etc. von FR. TOMSA. Prag 1801.

1460. Funkowá kniha: Naturgeschichte für Kinder, jest přeložená od FR. TOMSY 1809. Rkp. (u prof. J. Nejedlého.)

1461. Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zwřát z hist. přirozených věcí od J. HÝBLA. W Praze 1811. 8. str. 152.

1462. Průbička užitečné kratochwile ze známosti přirozených věcí, w rozmlauwání učitele s dítkami, od MICH. KADANĚ etc. W Praze 1819. u Boh. Haze. str. 275. a předm. VIII.

1463. Pojednání o bylinářství w Čechách od P. Kašp. hrab. ze Sternberku etc. ANT. PUCHMAYER přel. W Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 152.

1464. Flora Čechica etc. Kwětena česká a poznamenání lékařských, hospodářských a řemeslnických rostlin od doktorů lékařství J. Srat. a K. B. Presla. W Praze 1820. 8. (lat. s česk. jmény bylin.)

1465. J. S. PRESLA a) O přirozenosti rostlin, aneb Rostlinář, obsahující: jednání o žiwobyti rostlinném pro sebe a z ohledu jiných žiwoků podlé stawu nynějšího znání; k roz-

šíření přírodnictví, w položení na užitečnost w rolnictví, hospodářství, řemeslech, umění i obchodu a wztahování obzvláštním na lékařství, vydán trudem Bedřicha Wšemíra hrab. z Berchtoldu a J. S. Pr. doktorů lékařství. W Praze 1820. 4. Oddělení I. str. 300. Odd. II. obsahující popsání a vyobrazení rostlin podle řádů přirozených sporádané s významěním vlastností, užitečnosti, obzvláště vývodin a zplodin, způsobu wydobyvání, posledních dobroty a porušenosti nejjistějšího poznání a zkaušení etc. Díl I. 1823. s 124 poloarchy a 80 obrazy. Díl II. 1825. s 127 poloarchy a 80 obrazy. Díl III. 1835. s 54 poloarchy, 36 obrazy. [pro nedostatek odbytu více nevyšlo].

b) Barona Jiř. Cuviera Rozprawa o přewratch kůry zemní a o proměnách w živočistwu jimi způsobených w ohledu přírodopisném a dějepisném od etc. 8 str. 318 a 4 obrazy. W Praze arcib. tisk. u W. Špinky. 1834. [Pos. w Wčele 1834. od Amerlinga].

c) Ssawectwo. Rukowět saustawní k poučení vlastnímu. Podlé nejlepších pramenůw wydál atd. 8. str. XII a 388. W Praze u Posp. 1834. [Pos. Čas. mus. 1834.]

d) Nerostopis čili mineralogía. Rukowět saustawná k poučení vlastnímu. Wydál atd. Wel. 8. str. XVI. a 628. s 1677 výkresy na 41 obrazích představenými w přič ½ fol. w kamen ryté od Merklasa. W Praze u J. Spurného 1837. [Pos. Kwět. př. 2].

e) Wšeobecný rostlinopis, čili popsání rostlin we všelikém ohledu užitečných a škodlivých. Dwa díly. [Nowočeské bib. wydávané od Mus. číslo VII. Spisů musejních č. XXIII.] W Praze 1846. str. XXXII. a 2072. u Karla Vetterla.

1466. Wyobrazení a popsání w polínku třeshowého kmenu r. 1745 w Hoře Kutny 19. Unora ze zahrady Wšech Sw. od jakéhosi Konrada, rozeného Moškwana ufatého, a při rozpoltění nad stéblo hlaub jako do dřewa samorostle spatřeného kříže (od 1822 w Museum českém) wydává JOS. FR. DEWOTY etc. W Praze 1823. 8. 1 arch s obrázkem u Fetterl. z Wildenbrunu.

1467. Drahná část Zoologie podle Okena, od J. KAUBLE w Rukopisu.

1468. FR. ŠÍR. Krátký přírodopis, čili poučení o věcech w přirozenosti se nacházejících, jakož o živočích, rostlinách a nerostech, a jich krátké popsání. 8. str. 152. W Jičíně, u F. Kastránka. 1835. [Pos. w Kwět. 1835 od Amerl. Odpověď tamž 1835. 9.]

1469. J. N. FILČÍK. Přírodopis co kratochwilník školní pro dospělejší mládež českoslowanskau. Wel. 8. str. 208 a 26 obrazů

kamenopisních. W Praze arcib. tisk. 1834 [Podlé Funkes Naturgeschichte etc. Wien 1800. Posud. w Kwět. 1835. 29. Wčel. 1837. 166.]

1470. K. AMERLING. Knižka o hmyzech, nebolíž naučné wyprawování o motýlech, wčelách, chraustech, komátech a j. příklady paměti nejhodnějšími pro dítky česko-slowanské, od wraucioho jich přítele A. K. 16. (str. 108 a ryt.) W Praze arcib. tisk. 1836. [Srow. Kwět. 1836 př. 56.]

1471. W. STANĚK. Přírodopis prostonárodní, čili popsání zvířat, rostlin a nerostů, wedlé tříd a řádů jejich. S obrazy. W Praze 1843. w 12. str. XIV. a 496. Malé encyklop. nákl. čes. mus. díl III. [Pos. Kwět. now. 1843. 93. — Wčela 1844. str. 20.]

1472. Křímky čili rostliny na Alpách. 8. str. 32. 1846, od K. AMERLINGA.

1473. W časopisech a) W *Učíteli lidu*. 1786—8 mnohé části sem nalezají, k. p. w I. běhu str. 699 a 776. etc.

b) W *Hlasateli*: O opicích, králi hadu, slonu, orlu, lwu, welrybě, bobru. Aučinkowé zemětřesení, sopky etc.

c) W *Rozmanitostech* Mrawenčí lew, paměti hodní psi etc.

d) W *Wid. Listech*: Neobyčejné welicí stromové, o žafránu, rejži etc.

e) W *Kroku*: Nawržení saustawy živočichů dlé tříd, řádů a rodů a j. menší.

f) W *Příteli mládeže*: Diw přirozený w Sedmíhrad. zemi, o Krkonosích etc. O přirozenosti wčel. 1841. Kučera Jos. —

g) Čas. mus. 1827. Podiwné widění (fata morgana) od W. Sedláčka. — 1833. O powětrowních od J. S. Presla. 1835. O zkamenělém strupanu. — Reči hrab. Kasp. Sternberka we výročních shromážděních společnosti obsahují pojednání z přírodopisu 1827—1836 k. p. Obraz geognostického skladu země české (1831). O kwětené předswětě (1832) — O zkamenělinách živočichů (1834) atd. — 1836. Čerwotočiny w listu wádrlice wějřínkolisté. — Opis stéblorupatce ostnorpého, od Kordy. Opis dwau druhů slezinníka, od K. B. Presla. — 1838. O powstání powěttrných kamenů a přítoku mořského dle rusk. od J. J. — Rozhorecké jeskyně, od J. W.

h) Čechoslaw. 1831. V. VII. Umělecké schopnosti některých hmyzůw. VII. Hmyzowé co přičina rozličných neduhůw u lidí a zvířat, od Amerlinga.

i) Samo. 1832. Polewníci (infusoria). Krok. 1833, od Amerlinga.

k) Česká Wčela. 1834. Polární medwěd. Psi kamčadalůw. Low zubrů, tygrů. Šaguar. Zúřiwost sokola. Krotitel hadů atd. Sestawení swětů. Říše tworstwa atd. 1835. Působení wěd na mrawy lidské, z angl. od Strobacha. — 1836. Z přírodopisu obrazy. 1837. č. 22. Tužebník. (Amerling) č. 3. — Wčela. 1837. č. 2. 1838. Skořicový strom. Korale. Wzdělávání wina. Wikloň. Maudrost psů. Pud zvířat. Plenitel chřestějů. Rýže, indigo, bawlna, tabák. Slawík, Trubač a tygr. Pes se pomstil chytře. 271. — Neobyčejná náklonnost krysy. str. 351. 1839. Káparowý keř. Wěk někt. zvířat. Ukazy z přírody. Říše rostlin. Zřídla Wisly. 1840. Wěrnost psa, z wlsk. — Pohanka. Dub wěkowitý, od Dundra. 1842. Mladost a stáří země. — Odkud wzali Angličané zrostliny k swé potravě. Tepání krwe u zwi-

řat. Rtnfowé pokopy. Fata morgana. Powěří. 1843. O tabáku, od W. Pokorného. Nasolování sledův. 1844. Kačice, od A. V. č. 17.

l) Jindy a nyní. 1829—1833. rozličné částky.

m) Krok. 1831—36. O nerostech, od F. Presla. Popsaní hlavi tyčkowce. O platině. Ponawření saustawy živočechův dle tříd, řádův a rodu. — Hlista w branku, krajínik nazwaném. Skameněliny korejšův. Stáří pohorí ewropejských E. Beaumonta atd.

n) Kréty. 1834. Zprávy z Uher. 1836. Dwoji ponětí o přírodě, od Rozsypala. 1839. Přivaly. Nowý nálezek w přírodní saustawě rostlin. 1843. Hist. slovo o tabáku, od Fährnricha. č. 43.

o) Přítel mládeže. 1827. Bylinářská abeceda. — 1833. Hmyzové, od Sirnada atd.

p) Rozl. pr. 1826—28. Čechy atd.

q) Srdcešor. 1834—5. rozl. částky.

r) Weč. wpr. 1831—2. Hospodářský živočichopis, od Amerlinga.

s) Wlastimil. O původu a rostení nehtů, zubů, vlasů, od W. Staňka. 1842. 71. — Tvoření kameného uhlí za prawčkův, od Maška. 1840. III. 227. — Pokus o přetvoře rostlin z Góthe, od J. Čejky. 1842. 152. 256.

b) Člowěkopis.

1474. W. STANĚK. *a) Základové pitwy* (anatomie) čili saustawní rozbor a popis těla lidského a jednotlivých jeho částek. W Praze 1840. 8. str. 274 a obsah. Přitom: Pitewní atlas, aneb desatero obrazů částí lidského těla s pětiarchovým vysvětlením.

b) Krátký přehled leboslowí s přidáním objasněním smyslů a zabywů mozku, jež sepsal a vydal etc. W Praze 1840. u W. Špinky. Wel. půlarch w 4 s kamenopisným obrazem.

1475. W časopisech *a) W Rozmanitostech:* O žiwobyti a obydlí prwních lidí w jeskyních G. 3. od L. Zieglera. Silní lidé P. 76, od Fr. Špinky. Změny pokolení lidského. od Zieglera E 47. Měsícnice w Čechách C. 68. Čistotné a zdrželiwé ženy, od Gallase R. 74. O narození a smrti člowěka. A. 65.

b) Kréty. Uhrančiwé oči, od W. Nebeského. 1840. 246. Krásné pohlawí, od J. Procházky. 5. Znameníť pamět. 1835. str. 206.

c) Čech. 1832. O letorách, od Amerlinga.

d) Jindy. 1831. I. 3. *Krok.* 1831. Člowěkoslowí od Ant. Jungmanna. II. O lidech země požíwajících. 476.

e) Česk. Wřela. 1845. Umrlčí hlawa, č. 7.

1473. Pojednání o drobnohledné powaze mozku a nerwův, jakož o tráwení ústrojném od Purkyně. w rkp. [w Michl. obr. str. 210.]

c) Přírodopyt.

1476. O žiwlech pro mládež, na způsob Eberta, Bysinga a jiných. Od ANT. HYNKA GOSTKY z Saxenthalu. W Praze u J. K. Hrabý. 1776, 8. str. 46. Po druhé 1791?

1777. FRANT. TOMSY *a) W měsíčním* spisu od r. 1787, některé částky. *b) Spis o* zimě čten w generálním shromaždění hospodářské vlastenské společnosti slezké od J. K. G.

Bernera 23. Unora 1789. Na česko přeloženo etc. W Praze 1801. 8. str. 32.

1478. Odkryté tajnosti čarodějnických kunštů k weystraze a wyučování obecného lidu o powěrách a škodliwých bludích, sepsané od P. z Eckartshausen, do morawského jazyku přeložil upřímný mlowník swé vlasti (Prof. MONSE). W Olomanci 1792. 8.

1479. Nowé vynalezený prostředek oheň dokonale a jistotně uhasiti. Ze šwedského do českého jazyka přeložený od MATĚJE HOLLAURA. We Widni a w Praze 1794. 8.

1480. Fysika aneb Učení o přirození (Nature) k prospěchu jak celého Národu, tak zvláště lidu obecného a pěkného Umění žádostiwého sepsané od PAWLA MICHALKO etc. W Budině u Ant. Landererky 1819. 8. str. XVI. a 512. Prwní to fysika saustawná bez mathematických důwodů w českém jazyku podle Mundta, Vietha, Helmuta a Höpfnera a j. W předmluwě zmiňuje spisowatel o jiném spisu swém: *b) O škodliwosti powěry.*

1481. Základové přírodnictwí aneb Fyziky a Matematiky potažené, neboli smíšené. Z mnohých jinojazyčích na slovo wzatých spisowatelů wybral a sepsal WOJT. SEDLÁČEK. W Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8. str. X. a 250.

1482. Důkladné a mnohau zkušenosti ztwrzené ponaučení o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se dle Tholardowa způsobu obrany proti hromo- a krupobiti stáwěti mají; s ponawřením, jakým způsobem celé obce s obydlím i polnostmi od škodliwého hromo- a krupobiti skrownau wýlohau zachowány býti mohau. (S wyobrazením w kamenotisku). Dle A. Tede-schi, spoluaua c. k. hospodářské společnosti w Štýrsku. W Praze 1825. u z Schönfeldu.

1483. JAN SW. PRESL. *a) Lučba čili* chemie zkusná z nejlepších spisowatelů wybral etc. 8 str. 278. W Praze, arcib. tisk. 1828. *b) Dil druhý.* str. 318, a 8 bez zn. tamže 1835.

1484. JOS. SMETANA. Silozpyt čili fysika. W Praze 1842. wel. 8. str. 435 mimo obsah a 7 tabulek rytin. Nowočeské bibl. wydávané nákl. mus. č. II.

1485. KAR. AMERLING. Lučba čili chemie řemeslní. Jest to vlastně Část I. počaté knihy: Promyslný posel, spis wšenauční pro obecni lid a pro každého, kdož w uměních, zvláště w řemeslech a mnohých žiwota záležitostech poučení hledá. W Praze 1840. arcib. tisk. wel. 8. str. 416. Dil II. 1846. tamž. str.

b) Přehled lučby čili hmotozpytu. Tabule na wel. archu. dwa listy. 1840? *c) Lučebné*

skauzení na suché cestě, 1846 posud jen částka.

1486. F. S. KODYM. Zábavy nedělní, čili prstonárodní poučování w silozpytu. Část I. o teple. W Praze arcib. tisk. 1848. Wel. 8. str. 536 a ukazatel. [Poz. od Dr. Čejky Kwět. 1844. str. 128.

1487. KAREL ŠÁDEK. a) Přírodoskum neb Fysika, čili učení o přirozených věcech (s rytinau). Pro učitele vzdělal a na svůj náklad vydal etc. W Hradci Král. 1825. písmem J. Pospíšila etc. 8. str. 174. rejst. b) Hlyboměřství neb strojnictví čili mechanika s 57 obrazci ku prospěchu umělcům, řemeslníkům, jakož i mládeži. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 96.

1488. W časopisech a) *W Hlasatelí*: Umění přirozených věcí (Helmutowa fysika) opatřením J. NEJEDLEHO přel. (posud ne celá) I. 212, 394, 572. II. 99, 404. III. 314, 459. IV. 235.

č) *Čas. mus.* 1837. O idealnosti prostoru zrakového, od Purkyně. — O duševném životu nyn. časů (silozpyt) od Amerlinga. str. 418. Zpráva o shromáždění něm. přírodopysatelůw, w Praze od Smetany. 1839. Nová zkauška s električnosti, dle rusk. od J. Malého.

c) *Jindy a nyní.* 1831. II. 25 atd.

d) *Krok.* 1831. Příčina zemětřesení, dle Biota, od S. Presla. 136. — Aučinky zemětřesení na jisté zřídlo.

e) *Květy.* 1839. Přívaly od K. F. 414. — 1842. Wynalezení elektromagnetismu. Nov. 30. doplněk 36.

f) *Wěc. vyraš.* 1831. I. 68. Bilinský kyslík.

g) *Swětlosor.* 1834—5.

h) *Wlastimil.* 1840. IV. 131. Galvanoplastika, od Dr. Staňka.

d) Hospodářství vůbec.

1489. Naučení o poznání počátků sedlského hospodářství. (W. Částku V. Díl II. knihy k čtení pro sedlské školy w c. kr. zemích.)

1490. Hospodářská ruční knížka od JOS. TABORSKÉHO. W Praze 1788. 8.

1491. První nová hospodářská škola w království českém na statku P. z Schönfeldu jménem Trnowan etc. W Praze 1791. (přeložena od NATH. HOLAUERA, faktora.)

1492. JURA FANDLIHO a) Pilní domajši a polní Hospodář, winaučující newědomého pochybujícího hospodáře, též napominající leňiwu Gazdinu k potřebním pracám celého roku od Maohowelebu etc. W Trnawě 1792. 8. str. 234.

b) Druhá stránka, w kteréj po smrti prwného Druhí Pilní Hospodář wikládá newědomému Hospodárovi a leňiwěj gazdiňe jaké má práce pres celi rok w každém měsíci a jakim Spůsobom wikonáwat. Pridává též ke každému Mesicu Prognostiku wikládající z nebeských znakow a s powetrá, buduce úrodi, a časi. W Trnawě 1792. 8. str. 464.

1493. Krátce obsahnutá prawidla k zprávě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. RULÍK w Praze 1802.

1494. Krátké poučení o hospodářství polním pro obecný lid. Z něm. přel. ANT. PUCHMAYER. W Praze 1817. 8.

1495. Hospodář rozumný, aneb učení o rolnictví a chování dobytka s třemi přidawky o wyměřování polí a vedení hospodářském, kteréž dle B. G. Schnee sepsal NORB. WANĚK. W Praze, 1822. 8. u Straširypky.

1496. Hospodářství. Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

1497. Ponawrzení pro nižší hospodářské služebníky, od Karla bar. Puteany. 8. w Praze u Házdw 1826.

1498. JOS. BLAHA. Naučení pro mladé sedlské hospodáře, jak mají hodnost stawu swého poznati, maudrosti z přirozených věcí nabýti, domowní pořádek držeti, zkušenosti se zprawowati, a cíl, ku kterému ělowěk od boha na swět postawen jest, znáti, aby mohli bohati, šťastni, spokojeni a blaženi při swém powolání býti. Sebrané a w jedno uwedené od etc. 8. str. 124. W Praze 1829.

1499. JOS. FR. KAUBLE. Hospodářská kniha k čtení pro všeobecné naučení. 8. str. 288. W Praze arcib. tisk. 1833.

1500. J. M. KOPECKÝ. Udání základu k haub vzdělávání země, jak to Čecha řeč a jeho pluh wyjewuje. 8. str. 20. W Praze u J. Spurného 1834. [Řeč i prawopis špatný.]

1501. J. ŠULEK. Kunšt žiwé ploty dělati, z mléka wíce másla wywesti, a wůbec bohatějším se státi (Kat. Fej. 1835.)

1502. Jiří Wolný, aneb příklad, jak mnoho dobrého rozumný muž w obci spůsobit může, hospodáři wůbec, zvláště ale k užitku milého stawu sedlského. Sepsáno (po něm.) od Wojt. Šwippla, aučtowního u kníž. Fürstenberka, nawrženo a wydáno od c. k. hosp. Společnosti w Čechách. (Překladatel do česk. N. WANĚK.) Wel. 8. str. 350 a 11 ryt. w Praze 1835 tisk a papír synů B. Háze. Nowé wyd. 1837. [W čas. mus. 1836.]

1503. Ponaučené a zábavné listy pro polní hospodáře a řemeslníky w Čechách. Wydáwané od c. k. hospod. společ. w Čechách, péčí Dr. Mat. rytíře Kaliny z Jäthensteina etc. zčestěné od J. ŠTĚPÁNKA Ročník I. w Praze u Synů B. Háze. 1838. wel. 8. str. 384. — Ročník 1839 též; 1840, 1841, 1842, 1843 též; Ročník 1844 přel. Jos. Weselý. 1845 též 1846.

Obsahuje polní a domowní hospodářství, hospodářskou techniku, wědomost o řemeslech, powinnosti k státu, wrchnosti, duchownímu, učitelí atd. anekdoty, úkazy w přírodě, ceny owoce, obilí atd.

1504. **M. D. RETTIGOWÁ** a) Dobrá rada slowanským wesničankám, aneb pojednání, kterak by pokrmy ony prosté, laciné i chutné připravowati, a tak se buď pro budauci swau domácnost, neb pro službu cwičiti mohly. Podaná od etc. 8. (str. 68.) w Praze u Posp. 1838. [Též německý.]

b) Mladá hospodyňka w domácnosti. 1840. w Praze u Posp. 8. str. 264. [Pos. Kwět.] now. 1840. 67.]

1505. Žiwa, spis rolnický a lesnický, wydáván od **HYNKA POLCE**. W Praze u Posp. 1842. 8. str. 33. [Pos. Kwět. 1842. str. 104. Now.]

1506. **JOS. PEČÍRKA**. Wácslaw Nowák, aneb sedlák, jak by měl býti. Hospodářská kniha etc. W Znojme 1847 nákl. E. J. Fourniera, kněhkup. w 8. str. 249. Dil prwní.

1507. W časopisech. a) *W Učitelu lidu*, kterýž hospodářství nejwice za předmět měl.

b) *W Illasteli*: Práce w Lednu etc. od swob. P. z Putcany, přel. J. Nejedl.

c) *W Rozmanitostech*: O weynosu obilí w Čechách. O brambořích. Proti snětiwé pšenici etc.

d) *W kalendářích hospodářských*, zvláště od učené společnosti wydáwaných od r. 1795 až do letoška mnoho pojednání o wěcech hospodářských do českého přeložených se nalezá.

e) *Česká Wčela*. 1834. str. 139. Upotřebowání bramborowých klí k plemenění. — 1845. str. 23. Nowý důležitý wynález w polním hospodářství (z rusk.) samožnec. — Z Polny [Pěče o staw sedlský] 1845. str. 132. Maudrá pravidla pro rozumné lidi. č. 45.

f) *Kučety*. 1834 atd. 1838. 341. České ruchadlo, od Šembery. 1839. str. 373. Obraz dokonalého rolníka. Z něm. přel. od P. Č. Reitingra. — 1842. str. 61. Nowý znamenitý nález w polním hosp.

g) *Čas. mus.* 1829. O pohoření a náhradě škody, od Slámy. 1832. Plíwník od J. J. (též o sobě. u Posp.)

h) *Čechoslaw*. 1831. Ruchadlo, nový pluh český.

i) *Jindy*. 1833. I. 30. 189.

k) *Hronka*. 1836. Nawrzení některých prostředkůw, jimiž by wenkowski lid . . zdokonalowati se mohl, od K. Amerlinga.

l) *Pautník*. 1826. Pluh na saních atd.

m) *Přítel mlád.* 1831. Ponawrzení školní (stěpařství, wčelařství) 1834 atd.

n) *Rozl. Pr.* 1826—1830. Rozhled hospodářství letošního r. u střední Wltawy, od Slámy.

o) *Swětozor*. 1834—5. Rolnictwí w Čechách.

p) *Tatranka*. 1832. Hospodářské a kupecké wěci.

q) *Wečer. uyr.* 1831—2, od Amerlinga a Waňka.

a) Wčelařství.

1508. Wýtah z nowozkušného wčeláře, aneb *Antonína Janši* kniha o wčelách, w Uher-ské Skalici 1775. 8.

1509. *Antonín Janša*: podstatná učení a zpráva o chowání wčel, z něm. w češtinu uwedená od K. J. A. **TRUTNOWSKÉHO** W Praze 1777. 8.

1150. Jednání o dobytku owčím. 1781.

1511. **JOS. JANIŠE** Aučiniwé zprawowání wčel pro lid obecný, s potřebnými tabulkami a wčelním kalendářem. W Praze 1789. 8.

1512. Na rozkaz slawné králowsko-uher-ské místodržící raddy wydál *Jos. Toldy* důležitý spis o wčelách w uherském jazyku, kterýž i na slowenský jazyk přeložen a wydán byl 1789.

1513. Nowá wčelní kniha pro lid wenkowski w c. k. zemích od **JOS. ANT. JANIŠE**, faráře Hostiwařského, blíž Prahy. W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.

1514. Obsah potřebných naučení a pravidel, wedlé kterých se wčely rozšafně a s užítkem opatrowati dají, w B. Bystřici u J. Jos. Tumlera 1792. 8. od **JANA GLOSUSA**, kazat. w Roštáři.

1515. Maudrý wčelař, nebo ponaučení, na jaký způsob se wčely skrz celý rok k hojnějšímu užítku zprawowati etc. mohau od Waw. Pomocníka. W Praze 1811. (u J. Buchlera w komisi.)

1516. Rozmlauwání o wčelařství wčeláka, mlynáře a wináře, dobrých sausedů od Slowáka (S. K.) W Prešpur. u dědiců Belnayho 1816. 8. str. 85.

1517. Zpráva wčelařská o Opatrowání wčel w dvojitých Ulech, se zvláštním ohledem na magaciny, kláty a koše. Sepsaná od P. Jana Čaplowiče z Hontu. Nyní podle druhého wydání z německého jazyku přeložená skrz J. B. S jednau wyrytau tabulí. 1817. We Widni w kniharni Ant. Doll. 8. str. 92. (Wčel dobrá, řeč uprostřed mezi českau a slowenskau.)

1518. Wítek, wčelař a spolu auľař, nebo: Potěšitelná naučení pro wšeccky ty, kteří, wčely chowají etc. od P. Jana Oettla. Přeložil J. A. Dunder, wydala c. k. wlast. hosp. společnost w Čechách. se 2 dskami. W Praze 1843. 8. str. 148.

1519. A. ŠEMBERA. Krátké ponaučení o wčelařství, dle Got. Sterna přel. etc. W Brně u Gastla 1840. 8. str. 58.

1520. W časopisech. a) *Přít. Mlád.* Rozmlauwání o wčelách při zkušení weřejném r. 1837, od Kučery Jos.

b) *Česká Wčela*. 1840. str. 98. Slovo k ochranné wčel, od Fr. J. Bojenického. — 195. Wčelařství w jižních Čechách, od Jos. Wondry. — 311. Wčely, od K-ka.

c) *Rozl. pr.* 1825—1833, a *Pautník* 1826.

β) Owčactwí.

1521. Krátké a užitečné jednání o dobytku owčím, jeho pastwách, zimním chowání, nemocch, léčení, od **FR. SWOBODY**, faráře we Winařích. W Praze u Johanny Prušowé 1781. 8. str. 62, též 1789. (Z wlastní zkušenosti psáno.)

1522. Wieganda Naučení pro owčáky a jiné držitele owčínů. Z něm. přeložil JOSEF RAUTENKRANC. W Praze 1798. 8. str. 100. (u Kašp. Widtmana.)

1523. Prawidla k zprávě hospodářů a polních mistrů o owčím dobytku od J. RULIKA 1802.

1524. R. André Krátce obsažené naučení o chování owčím dobytka pro owčácké mistry etc. vydané od sjednocení přátel a znatelů owčáctví etc. přel. DOM. KYNSKÝ. 8. W Brně 1818. str. 58. u J. G. Gastla.

1525. JAN HÝBL. J. G. Elsnera owčácký katechismus jakožto naučení pro owčáky; přel. W Praze 1831.

1526. W časopisech a) Česk. Včela. 1845. str. 243. Zavedení Peruanských owcí do hor Krkonošských, od Ant. Fähricha.

b) Roč. pr. 1833. O zlepšení owcí.

c) W Kalendářích.

y) Krmení dobytka.

1527. Tejné Rady Šubarta dobře míněné wolání na všecky sedláky, kteří nedostatek píce trpí, i taky na české. S důkladným naučením, jak lehce a hojně jí dostat, následovně jak k mohovitosti přijít mohau. W Praze w c. k. norm. Imp. 1785. 8. str. 39. Nejw. p. purkrabí toho času kníže Karel Egon z Fürstenbergu tuto od saského tejného Rádce Šubarta sepsanau knížku přeložiti FR. TOMŠOWI, a zdarma mezi lid rozdávati kázal.

1528. Jana Wáclawa Rotha laciný prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí žitná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, skrze co na polních požitcích ani ta nejmenší ujma se nestane, nýbrž jaré obilí znamenitě selepší. W Praze w c. k. norm. Imp. 1787. 8. Přel. FR. TOMSA.

1529. RYBAY přeložil z němčiny: Ueber Futterkräuter 1793.

1530. Jednání o rozplemenění a potřebě ko-přív. přel. B. DLABAČ, w Praze 1799. 8.

1531. Zpráva podlé níž skrze zahlázení Uhorok (úhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšímu chásznů obracené, Staw Gazdowszky ale w požehnanější proměněn býti může. Z csaszky z německé knížecsky w slowencsinu vytahnutá, z csaszky pak některými potřebnými přídawkami zaopatřena a do jineho poradku uwedena od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rädlicz 1803. 8. str. 39. (z něm. Cromes Futterkräuterbau, w nářečí Sarošském plna idiotismů.)

1532. Praktické poučení o dětelině a wyvázení dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, kteréž do Slowenč. přeložil JAN

MOJŽIŠOWIČ. W Prešp. 1804. 8. str. 36. (českým nářečím psáno.)

1833. Unterricht über den Anbau und Behandlung des Mohar (panicum germanicum) als Futterpflanze, dann des Johanniskorn von Jos. Graf Malabaila von Canal. 8. 1805. něm. a česky.

ž. Štěpařství a zahradnictví.

1534. Naučení o štěpařství, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahují k wywedení hned od jader, neb pecek rozličného owocného stromowí, jak planého tak i štěpného, od WÁCSL. SKRIWÁNKA. W Praze 1798. 8. (půwodní.)

1535. Jana Jiřího Brunhauzera (na česko přesazené od JANA ŠUBERTHA.) Wyna- učení strany welikého užitku stromů ořecho- vých a kterak se štěpy ořechowé snadně i bezpečně sázeti a vzděláwati mají, s přídaw- kem o tážení oleje z ořechowých jader k po- třebě hospodářů a lidí wenkowských. We Wídni 1802. 8.

1536. Fr. Xaw. Geiger. Zpráva užitečná zahradné stromy na nejlehčí způsob wywoditi a obchodit. Na slowenský jazyk přeložena s dvěma přídawkami od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rädlicz. 8. (1803) str. 132.

1837. Naučení o sázení a štěpowání karlát- kowého a šwestkowého stromowí etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana moraw- ského etc. z něm. jazyka swobodně w obecný morawský přesazené od kněze TOM. FRY- ČAJE. W Brně u Jos. G. Trasslera. 1804. 8.

1838. Zpráva o sázení a obdělávání stro- mowí. Sepsaná od Slowáka a vydána péčí a nákladem Jiř. Palkowice etc. W Preš. písmem Belnayho dědiců 1817. 8. str. 96.

1839. Naučení o chování, šlechtění, hlídání a ošetření owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od JANA TEPLÉHO 1822. 8.

1540. Jakuba Bamberga: O štěpowání stro- mů. Knížka ku prospěchu mládeže, kterau se- psal etc. Wydaná od sadařské jednoty nákladem c. k. hospod. spol. české. 8. (str. 102. s listy wyobr.) W Praze u B. Háze. 1835.

1541. KAREL HRADECKÝ: Sto a pět otázek o štěpařství pro mládež etc. 12. str. 48. W Praze 1835. u Posp.

1542. FR. SLAWÍČEK. Josefa Hoydla krátké naučení o štěpařství etc. W Jind. Hradci u A. Landfrasa 1835. 8. str. X. a 62. s obrázky.

1543. FR. PIXA. Krátké vedení k cho- wání, šlechtění a ošetřování owocných stromů etc. W Pisku u J. Fetterle 1837. str. 40. w 8.

1544. K. AMERLING. Přátelům štěpařství. Tabulka tato krajanům našim slauž: 1) k neustálému upamatování na nejdůležitější práce štěpařské, a podejž 2) nejkratší, přede ale úplné poučení etc. Dle Stutgardského vydání. fol. W Brně u Rohrera. 1836.

1545. Tabelární obraz vychování ovocných stromů. Zhotowen od H. M. Dieckra (zahradníka a spoluaua české pomologické společnosti.) fol. W Praze u Háze 1836.

Sem náleží: Komůrka zahradnická od (!) 642 druhů staročeských jmen od všelikých . . koření, květů — též polních jetelů, bylin, obilí, lesních stromů . . dle Linné, Bauhina, Müllera, Spielmana a Wildenowa. Wzdělaná a wyd. od Jos. Fr. Konvaliny etc. W Praze 1835 a 1838. (něm. a česky.)

1546. JAN KRBEČ: Malý zelinář: aneb krátké naučení w zahradnictví kuchyňském. 1841? 8. str. 102.

1547. W *Časopisech* a) *Čas. mus.*: 1830. Slowo srdečné o štěpnicích w Čechách, od F. Slámy.

b) *Čechoslave*. 1831. VII.

c) *Květy*. 1834. 114. 1835. 119. Květinářství (Turek w Dašicích.)

d) *Pautník*. 1826. I. O ovocném stromovi.

e) *Přít. mlád.* 1829. II. Stromkůw sázení. 1835. II. III. Stromářství měs. února 1838. roč. 13. Užitek ovocného stromovi — od A. Stránského. Krátký uwezení k zahradnictví pro nár. školy od J. S. Řepky. — Powzbuzení k wzdělání a zwelebení zahrad, (z něm.) od Jos. Regnera, far. Hronowského 1839.

f) *Rozl. pr.* 1826. 569. Štěpařství. 1830. 35. Štěpnicí w českých školách, od Slámy. 37—9. Důznam o štěpnicích a zahradnictví od Pelikanowa. 1831. 49. Na panství Litomyšlském zaopatření škol zahradkami a ovocnými školkami, od Nowáka. 1836. č. 43. Pr. now. Ovocní zahrada w Mladé Boleslavi. (u Šmala).

g) *Světlozor*. 1834—5.

1548. Zemáky. Jak by se letošní hojná zá-soba bramborů nejlépe zachowati a použití dala. Od českého majitele statku wydaná nákladem spisowatelovým, s tím určením, aby byla w lewné ceně prodávána w prospěch chudého ústawu každé obce. W Praze u Jos. Fetterlowé. 1828. 8. str. 16.

1549. *Květinářství*. *Květy*. 1839. str. 39. 334. Slavnost jirinek we Skalici, od Myslimíra. Též 1841. č. 48. od Ch. — Now. 1843. str. 39. První směňující ústaw rostlin w Praze. — 1845. str. 150. Wystawa Květů od zahradnické společnosti.

e. Zemské mandle.

1550. Šest krátkých otázek o sázení a užitku zemských mandlí od Karla Fuka, kanowníka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

ž. O lnu.

1551. Naučení o lnu seti, pro Čechy, Morawu a Slezko wydané od c. k. společnosti hospo-

dářské w králowství českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

1552. Poučení o seti, hledění a zklizení lnu i o přípravování ho k přediwu. Sepsané od JOS. JANÍŠE etc. W Praze 1818. u B. Háze. 8. str. 66.

1553. O lnu, jeho seti, přípravování a předení podle způsobu prádelni školy w Adersbachu. Dle nawedení tamějšího prádelního učitele pro polní hospodáře, hospodářské úředníky a držitele statků, w něm. jaz. půwodně sepsáno od M. Tellera, w čestinu uwezeno od JANA NYWLTA. W Hradci Král. 1846. Nákladem Pospíš. 8. str. 52.

1554. W *časopisech*. a) *Krok*. 1833—5. O lnu, od Chmely.

b) *Pautník*. 1826. I. O lnu.

η. O hedbáwí.

1555. Uwezení, jak snadným a sprostým způsobem se hedbáwní dílo koná, od WAW. AMORTA. W Praze 1783. 8. str. 26.

1556. *Rangherý* poučení o dobývání hedbáwí w Čechách; wěrné, prosté, na vlastní zkušenosti založené uwezení, kterak se hedbáwními hausenkami zacházeti má. W Praze 1813. 8.

1557. MITTERBACHER LUDWÍK, opat. Wynaučení o malinových stromůw a hedbawních čerwikůw chowání. W Budině. Univ. tisk. 1823.

1558. Hedbawnictví w Čechách, čili naučení o maruši a pěstování hedbawných čerwů, s obrázkem od P. Jos. FIŠERA. W Jindř. Hrad u A. Landfrasa. 1845. wel. 8. str. 32. s rytinau.

θ. Lesnictví.

1559. Zkušéné naučení k welmi potřebnému oseti lesůw, ku kterémuž jiná užitečná naučení o powinnostech myslivce přidána jsau od Wácl. Lerharta Forštmistra (knížecího správce nad lesi) na Lichtensteinském panství. W Praze 1793. 8. Wyšla též německy. Výjimek z ní w Tomsowě Chrestom. str. 221.

1560. První základy umění polesného pro začátníky w hospodářství lesním, wydané nákladem c. k. společnosti hospodářské w králow. českém. (od FR. DUŠKA) 8. W Praze 1800. u Fr. Jeřábka. str. 270.

1561. Umění lesní podle G. L. Hartýga etc. a jiných nejwýbornějších spisowatelů složené, s lesnictwím vlastenským dle vlastní zkušenosti srownané a vlastním nákladem wydané, od Wilma Wend. Hawelky etc. W Praze 1823. u Fr. Jeřábka. 8. Swazek I. str. 191 mimo přepis, rejst. a tabelu A. Swazek II. str. 256.

rejst. a 2 tabulky. Swaz. III. str. 192. První swazek obsahuje přípravovací a pomocné vědomosti, druhý o dřevnictví a lesní ostraze, třetí lesní odhad a lesní pozůstatky za obsah má. Jazyk pravidelný, z čehož P. L. ZIEGLERU děkovati máme.

1562. Lesní úředník aneb polesný a rewírník v lesním a honném hospodářství, pak w skládání počtů dle zákona wycvičený, aneb: Kniha spomocná, w které nejen lesní úředníci a rewírníci pozůstávající zákony a nařízení z ohledu zvelebení lesů o jejich užitku, pak w bonbě a skládání aučtů w systematickém pořádku a w pochopitelné krátkosti naleznauti, nýbrž i také myslivectví mládenci a učedníci k jejich wycvičení potřebných umělostí dosahnouti mohou; pro Čechy, Morawu a Slezko, pak pro horní a dolní Rakousy. Od *Jana Domin. Kašpara*, bývalého wrchního w Čechách, nyní c. k. komissara při katastrálním odhadu gruntovních výnosů. W Brně 1843. u Frant. Gasla st. 326.

1563. *W časopisech: a) Rozl. pr.* 1826. 558. Wáznost a bětřnost lesů.

b) *We Wid. Listech.* (1816) Počátkové umění lesního.

e) Kuchařství.

1564. Wídeňská kuchařská kniha, aneb ponawření jak se masitá i postní jídla bez welikého nákladu, však předece dobré chuti připrawiti mohou. W Brně 1782. 1792. 8. Seps. od *Neubauera*.

1565. Výborná pražská kuchařská kniha pro paní, děvčata a služebné dívky w městě i wenku, jenž denně naskytající se jídla na dobrý, chutný, též laciný způsob strojiti chtějí. Složená od jistého knížecího ustního lékaře. W Praze 1803. též 1805.

1566. Moje skrze čtyřicetileté wykonávání známá kuchařská kniha pro větší i menší tabule. Obsahující w sobě způsob, jak se nejchutnější a nejwzácnější jídla dle vlastnosti strojiti mají, spolu s důkladnou zprávou, jakby se owoce zadělávalo, aby tak jak ono na stromích zralé roste, wyhlíželo, s připojenau pokrmai cedulí od *Sybilly Doryzgo*. W Brně a Holomauci. 8. (bez roku) str. 302.

1567. *WÁCSL. PACOWSKÝ*. Knička kuchařská, aneb zřetelné poučení, kterak se rozličné pokrmy jak masité, tak postní dobře připrawowati mají etc. zřetelně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. u Jos. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 233. a rejst.

Pak: Auplné umění kuchařské, aneb pochoptělný poukaz, kterak rozličné pokrmy jak masité tak postní dobře připrawowati se mají,

od etc. sepsané a po třetí wydané. 8. str. 7—274 a 14 rejst. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1827.

1568. Nejnowější kuchařka pražská, nebo kniha umění w připrawowání rozličných krmí a pamlsků, jak pro panskau, tak pro domácí kuchyni, zřízená dle wydání zvláštní kuchařky Paní *NEUDEKROWY*. W Praze 1816.

1569. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau i domácí kuchyni. Wydaná něm. od Marie Anny *Neudekerowé*. W Pardubicích 1810. 8.

1570. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

1571. Pražská kuchařka, aneb co strojiti dnes? Kniha příruční pro šetrné hospodyně jednající o připrawowání 200 chutných poliwek, 450 masitých pokrmů a pašlik, 500 rybých, maučných etc. krmí. Přeložil *Kadefawský (FR. B. TOMSA.)* W Praze 1823. 8. str. 430.

1572. *MAGD. DOBR. RETTIGOWÁ*. Domáci kuchařka, aneb pojednání o masitých a postních pokrmech pro dcerky české a morawské od etc. W Hradci. Kr. u Posp. 1826. 8. str. 160. Druhé rozmnožené wyd. tamž 1831. str. 320. 8. [Něm. *Hausköchin* 1833.] Třetí welmi rozmnož. wyd. S podobiznou spisowatelky tamž 8. str. 344. r. ?

1573. *G. Slawomilská*. Co hrdlo ráci, neb 500 rozličných pokrmů, pochautek, rosolů, zawařenin, naloženin atd. W Brně u Rohrera 1831. 8.

1574. Kafičko a vše co je sladkého. Sto předpisů, kterak se všeliké nápoje i to co je k přikausnutí při besedách atd. připrawowati mají. Od *MAGD. DOBR. RETTIGOWÉ*. W Praze 1843. u Jar. Posp. str. 85. w 12.

1575. W časop. *Česká Wěsta*. 1841. č. 103. Něco pro České Kuchařky. (obraz histor.). C. A.

f) Domáci hospodářství.

1576. Náhodau wynalezený chemický prostředek w jedné hodině z celého domu stínky pro wždycky wyplenění, z engl. do českého jazyku přeloženo s přidawkem lehkých prostředkůw, jak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslední všechny na jedno místo swěstí mohou. Od *ROTHA* přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

1577. Skušenosti stwrzené a wyskaumané prostředky k zahánění much, stěnic, molů ze šatnic, německých i jiných myší, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

1578. Způsob, jakby se wyplenil všecken bmyz bez jedu . . myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od *J. Wernera*,

doktora léc. um. Na česko přel. od FRANT. TOMSY. W Praze 1810. 8.

1579. Popsání a vyobrazení peci k pečení chleba a praní při skrovném palívu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

1580. Popsání kamen k topení a waření spolu způsobených při skrovném palívu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

1581. W časopisech: W *Přítel mlád.* Rozmluva děvčátek promyslové školy o šití košil 1839. Od W. A. Pohana.

g) *Řemeslnictví* (technologie.)

1582. Počátkové základného naučení o waření piwa pro uředlníky, tovaryše, sládky a pro každého hospodáře . . mimo vysvětlení, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré bývalo, nyní w skázu přišlo, fysicky, chemicky, ekonomicky, a podle zkušenosti vyhotovené od FR. OND. PAUPÉ. W češtinu uwedené. W Olomauici u Ant. Al. Skarnicla 1801. 8. str. XVI. a 278. mimo obsah.

1583. Ponaučení krátké o warhanách, jak jsau wnítř stawěny a zřizeny, a jak w dobrém stawu se zachowati, ano i nepatrnější oprawy, kde warhanáře není, od warhanika samého stawati se mohau. Pro začátečníky warhanické sepsal Jos. Gartner, c. k. dworský warhanář a zhotowitel tak nazwaných Pianoforte, pražský měšťan, a w češtinu přeložil i popsáním života sw. Cecilie rozmnožil NORBERT WANĚK, aufedník c. k. bibliotheky a c. k. guberniální translator český. S pěti kamenotisky. W Praze tiskem J. Spurného 1834. 8. sr. 72 mimo vysvětlení slov.

1584. JAN SW. PRESL. a) Obširné prostonárodní naučení o řemeslech a umělostech čili technologie všeobecná a obzvláštní k poučení všelikých stawůw, kterauž sepsal J. M. Poppe, a přeložil i rozmnožil etc. Díl I. techn. všeobecná s 116 obrázky. W Praze u W. Špinky 1836. wel. 8. str. 119. a obsah. Díl II. Techn. obzvláštní 1837. str. 421. Díl III. 1837. str. 541.

b) Časopis technologický Jednoty ku powzbuzení promyslu w Čechách etc. Díl I. W Praze 1839. wel. 8. u W. Špinky. str. 567. a obsah i zápisky, (od r. 1837—39) vlastně w 6 swazcích.

1585. K. AMERLING. Promyslný posel. Část I. Lučba, wiz Přírodopyt.

1586. Kowání koní bez násilí, aneb nový způsob lektiwé, zlé a docela zkažené koně za hodinu tak daleko přivést, aby se dobrowolně kowati nechali etc. od řitmistra Balassioho. Přel. z něm. W Praze u Posp. 1831. 8. str. 43 a 6. wel. ryt.

1587. J. W. SOMMER. Jana Hawlička, mistra krejčovského w Lipsku Krátké nawědění ku zhotowowání mužských šatů dle pravidelného rozdělení míry. Přel. z něm. (1834 a 1836). W Praze arcib. tisk. 1838. wel. 8. str. 24 a $\frac{1}{2}$ fol. na přitě ryté.

1588. W *Časopisech*: a) Čas. mus. 1831. Bywalá škola inžinérská w Praze, od Šembery. 1833 (a 1836). O promyslné jednotě w Čechách. 1835. O školách reálních a techn. (w Rakownici a Liberci) od Michla. 1836. O malbě od Amerlinga. — O wzdlání řemeslníků, od A. Strobacha. 1837. O rozumné správě žiwnosti, od téhož. Zlatá stezka, od Slámy. 1837. O wynalezení knihtiskařského umění, krátká zpráva od Malého. 1838. O duchowním žiwotě nynějších časů. Lučba, hwězdářství, tworozpyt (1839) od Amerlinga. 1839. O železných drahách, od Purkyně. 1840. Prwotisk český a polský, od Hanky. 1844. Pojednání o pramenách Labských od K. Mensingra.

b) *Čechoslawo*. 1831. IV. Něco o wzduchu a wzdušních míčech čili balonech, od Franty.

c) *Jindy*. 1829. I. Loď parau hnaná. II. Dalekoznam. 1831. II. Způsob k pomožení lodím k břehu přitáženým. 1833. II. Čeští umělci. O strojích bobrowých, od Amerlinga.

d) *Květy*. 1834. 118. Cesta do Chodowic, kde Jan Černý má swět w malém průměru hnaný hořlami a místo slunce lampau ozářený. — 221. 374. (Hojč. Baltara w Uhřích). 1835. 48. Langweilowa PraLa. — 209. Wystawení uměleckých děl w Praze, od Tyla. 459. Malba někt. Brandlowé. — 136 a 1837. č. 45. Towárny na cukr w Morawě, k nimž p. Dalbergowu w Dačicích přidati. (1838. str. 58.) — 1839. Knihkupectwí w Číně. přil. str. 8. — Nedělní a swáteční wyučowání řemeslníků etc s proslowem při téhož začatí w Praze, od Amerlinga, přil. str. 17. — Otwěření železné dráhy w Morawě, od S. Šmidka. str. 15. Otwěření dráhy Ferdinandy sewerń, od téhož. přil. str. 60. — První wyřezlecce parních lodí, str. 286. — Opět slovo o českém ruchadle, od Fr. Dauchy. 102. — Zdokonalování řemesel a žiwnosti, od Wladimíra. 119—371. Též 1840. 31—302. (a 1841. 6—36). — Řemeslnická škola na Křiwoklátě. 278. Průmyslná škola w Plzni. 141. — Slovo o čítárnách a zlatodolech od A. Machka. 86. Kamenotisk. 324. — 1841. Jednota k dobrému propuštění káránců. č. 38. — O wědeckém wzdlání uředlníků řemeslnických. 52. Now. — Curiosa, od Dauchy. č. 5. 20. 1842. Rakauské státní žel. dráhy, od Šmidka. č. 23. — O weřejném okrášení měst. Now. str. 47. 52. Faberůw mluwící stroj od J. H. Wernera. č. 58. 1813. Obchod Slowáků w Turč. stol. přel. Kr. Štefan. č. 23. — Wyučowání řemeslníků, od Amerling. str. 28. Pomáhací jednota str. 138.

1845. Co se dá s prospěchem po wenkowských obcích zawěstí, od Krauského. str. 243. — Jos. Divíšek samouk w mechanice (hudební nástroj). 363. Půwodce železných drah a parních lodí. str. 379. — Přijezd prwního parostroje 375. 387. Otwěření žel. dráhy z Morawy. str. 427. W Čechách. č. 101. Wyzwání ctihodných průmyslníků země české. č. 40. Prosha průmyslníka, od J. Borowičky. č. 44. Wsenaucný spolek Rýnského pobřeží. č. 108. od Č. — Rychlowary, od Dr. St. č. 144.

e) *Rozl. pr.* 1826. 1833. O železné dráze Budějowické. 1827. č. 52. 1830. 51. Společnost příznivcůw umění. 1831. 14. 43.

f) *Česká Věda*. 1834 a 1835; 1836. 35. O potřebě a vzdělávání robitelův, od Strobacha. — 389. Nálezové. 1837. č. 17. Wystavení uměleckých děl r. 1837, od Tyla. 1840. Květaučí průmysl v jižních Čechách, od Jos. Wondry. str. 382. — 1843. Nový způsob vynalezený Ramsteterem vyťahovati elektromagnetickým strojem břemena . . železa w každé hlubíně. str. 155.

1845. Těsnopis w císařství Rakanském. str. 135. W Praze. 194. Parochod a těsnopis, od Franty Sumawského. č. 74. Zkauška z těsnopisu 311. Ludwík Pörtner, stříbrník mistrný. str. 208.

g) *Sočtosor*. 1834. Hornictví 1835. Někteří rozjímání o krasovědeckých uměních: Uvod, stavitelství, řemeslnická učenost a zkušenost.

h) *Wec. uyr.* 1831. 287. O korkostawitelství, od Amerlinga. 345. 410 atd.

L É K A Ř S T V Í.

a) *Wábec.*

1589. Antonína z Haena jednáni o způsobu smrti utopených, oběšených a udušených, jakož i o prostředcích, skrze které se oněm živobytí nawrátiti může. Z něm. přewráceno (sic) skrze HYNKA RUTHA lékařství učitele w Praze 1778. 8.

1590. Ponawření prostředkůw k umenšení nezdraví takových příbytkůw, které rozwožnění podrobené byly od M. Cadet de Vaux, wrechnio přihledeš na lékařství w Paříži; z němčiny (dokt. Ferro) přeložil JOSEF WRATISLAW UROZ. Z MONSE, w prawích doktor a učitel. W Olom. wytišt. u Josefy Hyral. 1785. 8. 1 arch.

1591. Wšeobecné domácí prostředky nproti rozličným wnitřním i zewnitřním nemocem pro lid sedlský, který buď pro nemožnost a chudobu swau, nebo pro vzdálenost cesty wšl pomoci lidské zbawen jest. 8. (W Jihlawě okolo 1786.)

1592. S. A. D. Tyssota. Správa pro lid obecný we Wsech bydlíci, kterakby zdraví swého chrániti, a w nemocích sobě pomáhati měl. z franc. řeči (avis au peuple) přeloženo skrze J. PROKOPIUSA M. D. W Skalici Uhers. u Jos. A. Škarnicla 1788. 8.

1593. Katechismus o zdraví pro chrámy a školy hrabství Šaumburského lipského. Kužitku vlasti naši na česko přeložený od FR. J. TOMSY. W Praze 1794. 8. (z něm. Fausts Kat.)

1594. Katechismus zdraví pro obecný lid a školskau mládež z uherského jazyka na Slowenský přeložený (od JIR. RYBAYHO.) W Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8.

1595. Dr. Fausta katechismus zdraví k užívání w školách a při domácím cwičení přel. od A. M. LIGOURY. W Brně 8. též od P. Karla Suchého w Brně. 8.

1596. Tabelární weytah alphabetni knížky kapsecí nejhlavnějších ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi. (od D. W. Zardy) na archu 1798.

1597. Dr. Kryštofa Wil. Hufelanda Kunšt prodlažení žiwota lidského podlé druhého zmnoženého wytištění přeložil a na swj náklad wydal JIR. PALKOWIČ. Díl I. str. 178. Díl II. str. 141. We Wacowě u Ant. Gotliba. 1800. 8.

1598. Domluwa jednoho Čecha přiwtěleného k vlastencům swým w důležitosti zachowání jejich zdraví. W Praze 1800. 8.

1599. Čtení o užívání kuřlawého a šnupawého tabáku od A. Holého etc. po čes. wylož. od B. J. DLABACE. W Praze 1802. 8. str. 32.

1600. Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwím opatrně vyhnutí, a w ně upadli šťastně retowání býti mohli. Kniha pro každého, sepsaná od BOHUSL. TABLICE. We Wacowě 1813. u Ant. Gotliba. 8. str. 220 a rejst.

1601. Kratičká Dietetika, to jest zpráva k zadržení dobrého řádu žiwota, a k zachowání tudy stálého zdraví až do nejpозdnější starosti. Kniha pro každého. Z nejlepších spisů wytažena a wydaná od BOH. TABLICE. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. str. 84.

1602. Výstraha před jedem w přirozenosti zvláště w bylinách se nacházejícím. K potřebné známosti pro školni mládež sebral, w otázky a odpovědi uwezl WACSL. LEOP. KOSTROŠIC, učitel školni w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

1603. ANT. JUNGSMANN. Jindřicho Fel. Paulického Domáci lékař, aneb kniha o šetření zdraví, zvláště pro lid wenkowský, w níž se ukazuje, jak obyčejné nemoci snadně a lehkými léky, přede vším dobrým chowáním odvráceny a lóbeny býti mohau. Zčeštěním etc. Nákladem česk. Museum čisl. IH. Wel. 8. str. X a 633. W Praze u ryt. z Schönfeldu 1833. [Pos. w Jindy 1833. I. 47.]

1604. KAR. AMERLING. Naučení pro lid obecný o domácích jedech a kazijedech. Oddělení II. o jedowatých rostlinách, w Čechách, na Morawě, w Slezsku a na Slowensku rostaucích. (Příloha k promyslnému poslu. (1841). wel. 8. nákladem uměleckého skladu Wáclawa Merklasa [až posud (1846) necelé t. str. 96. a 19 tabulek. Posudek prwní části od Pichla we Kwět. now. 1841. 69.]

1605. JAN ŠULEK. Wodolékař, aneb poučení, kterak čerstvá studená studničná woda proti mnohým těla nemocem lidí a dobytká

s prospěchem užívatí může. Sepsán skrze etc. W Trnavě 1838. nákl. F. Wachtera. w 8. str. 55.

1606. F. ALOYS SKUHERSKÝ. Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné (w Opočně.) W Praze a Hradci u Posp. 1846. str. 36. 8.

1607. W časopisech. a) W Hlasatel. IV. 365: Prawdla k zachování zdraví dle Funke od F. TOMSY.

b) W Rozmanitostech: O domácích prostředcích co držeti. R. 16.

c) W Kroku. O lázni Libničenské, ohledání žluči chorobné a j.

d) Čas. mus. 1829. Ustaw Pražský pro lidi na rozumu pomatené. — 1830. Dům pro neduživé na Karlově. — 1831. České vody minerální a lázně (s mapau kamenopisnau) od Ant. Jungm. — Popis kyselky kysbelské (kyselowaké?) nedaleko Karlových Warů, od J. S. Presla. — 1832. O choleře, od Dr. Ryby. — 1833. Chřipka, čili hromadný Katar, od Gwotha.

e) Krok. 1831. Zewrubnějš ohledání soli bruské, od hrab. Borcholda. — Aučinky střidmosti. Zdali chudoba žiwobyti zkracuje? — Lék proti hadímu jedu. 1833—5. O přčinách moru o prostředcích k jeho vyplnění, od J. S. Presla. — Přehled jmen neduhůw, od Ant. Jungm. dílem ze starých a z obyčeje wzato, dílem nawrženo.

f) Kwěty. 1834. 200. — 1838. 214. O moru, od Filipka. 1841. 22. Římské nemocnice, od A. Řeháka. — 1842. č. 17. Nemocnice pro dítky, od Slowanky.

g) Wěla. 1834 atd. — 1845. Chorobnice u Sw. Lazara w Praze. str. 55. 150.

h) Rozl. Pr. 126. 379. Wypodoba moru u Srbůw.

i) Swětlosor. 1834.

b) Ochranné neštowice (chraničky).

1608. O krawských neštowicích od J. NEJEDLÉHO. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Kniže Izidor Lobkowic tisknauti a darino rozdávati kázal.

1609. F. A. hraběte z Magnys. Sprawa o krawských oseypkách, aneb dokladné naučení pro rodiče, kterakby své milé dítky, od oseypčeho nakažení ochrániti mohli. 8. W Brně.

1610. Naučení o krawčích neštowicích, jak by se očkowati mohly, od B. J. DLABAČE. W Praze 1802. 8.

1611. Poučení o očkowání etc. od J. PALKOWICE. W Prešp. 1802. ½ archu. w 8.

1612. Wolání jednoho českého duchowniho pastýře k svým farním osadníkům W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8 str. 31.

1613. J. K. JAROŠE: Rada bratrská na mé vlastence, aby své milé dítky krawsk. oseypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

1614. Prosba w nowě narozeného nemluwnátka milým jeho rodičům skrze křestního otce, křestní matku a ostatní kmotry předložená. 2 listy w 4. 1814. (od BOH. TABLICE).

1615. FR. ALOYSE WACKA Užitek

wštěpení neb očkowání neštowic krawských wýložen w rozmlawání mezi faráfem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

1616. Důležité slovo rodičům, duchowním a wrchnostem o blahotinnosti očkowání chraničkami, a odpověď na námitky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. PRESLA.

1617. Langhoffer J. Augustina Důwod wšecky rodiče zawazující k tomu, aby dítkám svým ochranné oseypky wstípiti dali. (kázani.) W Skalici Fr. Skarnici. 1822. 8.

1618. Po různu w Rozmanitostech: Rozmlawání o očkowání neštowic R. 61.

Auplawice (cholera)

1619. Cholera morbus, čili krátké popsání průwodu a běhu indické nákažlivé dawiwe auplawice a poučení, jak by se jí měl každý wstřihati. W Jičíně u Kastránka 1831.

1620. Katechismus ocholeře, čili dawiwe auplawici. W pateru pochwilich. Pro milé krajany české, zwláště pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO. 12. str. 27. W Praze u Posp. 1832.

1621. M. MIKEŠ Dr. w lék. Naučné přednášení, jak se na cholera nemocný ošetřowati a hlidati má od etc. 8. str. 120. W Praze 1831.

1622. Poučení proti nákazě asiatské nemoci tak nezvané cholery wydané a ustanowené c. k. české zemské zdravotní komisse pro obywatel zeme české. W Praze u Schönfelda. [Ozпам. w Rozl. pr. 1831. 58].

1623. Prowolání Čecha k svým krajanům w čas hrozícího nebezpečnstwí asiatské wrhawé auplawice, w česk. a něm. jazyku. U ryt. z Schönfeldu. [Rozl. pr. 1831. 96.]

1624. Zkušéné lékařstwí proti morowému nakažení, aneb obzwlastní pobožnost ku pánu bohu všemohaucímu. W Praze 1649. Nowé wydání w Plzni u Rečnera 1832.

1625. Kurzer Unterricht die epidemische Brechruhr zu erkennen. Olmütz 1832. (něm. a česky).

1626. Zpráva o morowé, nakažlivé, nazvané nemoci cholera. z Weč. wyr. (1831. 286.) wytažená.

1627. W Čas. Mus. 1832. O nemoci choleře orientální, od Dr. Ryby. — 1837. Posauzení spisu Krombholzowa o choleře w Praze, od Ryby.

c) Porodnictwí (babictwí).

1628. Jana Raf. Steidele Zpráva o kunštu babském s připojenými figurami z němčiny od Jana Cherneyho Slowanským jazykem přetlumočená. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 díly.

1629. J. R. Steidele k Naučení kniha o babském umění s tabulkama vysvětlená. We Widni u J. Tom. z Tratneru. 1778. 8. (Wlastně tiskem jest w Praze u Johany Prušowé, a přeložena jest od Prof. Rutha z němčiny w. Dob. Literat. na r. 1779. str. 162 a 188. též 1792.)

1630. Kniha babského umění k pilnému čtení, jenž se w babském umění cwičiti, a takové prospěšně provozowati chtějí, užitečná, kterážto z něm. řeči w český jazyk uwedl, a pro snadnější pochopení w otázkách a odpovědích vydal *Jan Aug. de Wangg.* 8. W král. Horním městě Hor. Kuttenu u Fr. W. Korce 1779. str. 94. Díl druhý (o těhotenství) od str. 95 do 398.

1631. Lucina ruri consultrix t. rada lékařská pro těhotné. Gallaš. Rkp.

1632. ANT. JUNGMANNA a) Uwod k babení. W Praze 1804. 8. str. 223. b) Umění babické k užítu ženám při porodu obsluhujícím vydané etc. 8. W Praze 1814. str. XII a 290 mimo obsazení. též 1821. str. 318. c) Umění porodnické k užítu ženám při porodu obsluhujícím vydané od etc. třetí opravené vydání. 8. str. 312. W Praze písmem Šollowským 1827.

1633. SCHUSTER JAN NEP. Krátké wynačování kunstu babského sedláckých bab. W Uherské Skalici Fr. Skarnicel, 1819.

1634. FR. JAN MOŠNER. Babictví, jež w prospěch svých krajanek sepsal a vydal etc. wel. 8. (str. XII a 452.) W Olom. u A. Skarnicla 1837. [Sepsána dle Ant. Jungm., Horna, Schwarzerera atd.]

d) Nemoci dobytka.

1635. Připamatování strany neduhů dobytka w Rakousích, jakož i nějaké jednání proti zabíjení dobytka w času neduhů, od J. Boh. Wolšteina z něm. jazyku do českého přeložená skrze HYNKA RUTHA etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1783. 8. str. 151 s 2 tabulkami.

Chybě přeložení k. p. die Hausthiere sind der wichtigste Arm der Landwirthschaft, přeložil: Domáci wrata jsau nejhlavnější rameno hospodářství etc. ačkoli komisi zvláštní potvrdila, že kniha věrně přeložena jest.

1636. O pádu dobytka kniha pro sedláky od J. B. Wolšteina, lékařství a ranhojictví doktora etc. Z něm. jazyku do českého přeložená od FRANT. KAŠPARA TŘEBICKÉHO etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1784. 8. str. 40.

1637. Kniha o nakažení dobytka, od J. Teof. Wolšteina. W Prešp. 1785 8.

1638. *Josephi Aloysii Popp* AA. LL. et Phil. nec non Med. doctoris c. r. physici ducatus saxo-teschinensis, et membri inclitae facultatis medicae Vindobonensis Opera Veterinaria ex praelectionibus atque opere celeberrimi viri doctoris, atque professoris publici Wolstein sedule congesta in boh. versa, totiž: Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morové, pro lid polní sedlský, w kteréžto lidu obecnímu oně znamení, jenž se při howadách nemocných spatlují, a na proti ku zachování oného se důkladně vykládají, dáleji pak k uwarování sněti škodlivého w pšení i w jinším obilí, a wyhubení mušek obilných jináče ráčkůw nazvaných prostředky skušené. W Br. u J. Siedlera. 8. 1786. str. 177.

1639. Jova Gubernante Poznamenání užitečného lékařství wůbec pro domácí dobytek, statky ano též Hid; k tomu tohože dobytka, statku a hidu potřebné wysání, totiž: jeho vlastnosti, potrawy a opatrowání, w nítr i zewnitřních Nemoci. W B. Bistrici u J. Jos. Tumlera 1787. 8. str. 340. a rejst.

1640. *Erdmanna Hilfreiche*. Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka koňského, howěziho, owčého a swinského. Druhé w nowě předělané a rozmnožené založení. (Auflage ?!) Čtenářům tej w potřebách spomahající knížky přilastněná. 8. W Brně na autraty J. G. Gastla (1793) str. 209.

1641. Kniha o pádech a nákazlivých Nemocech howěziho, owčého a swinského dobytka pro hospodáře. Na rozkaz c. k. zemského řízení složená od J. B. Wolšteina z německ. w český jazyk přeložená. 8. W Brně u J. G. Gastla (1797) str. 112.

1642. Prostředky, jichž hospodářové proti pádu howěziho a owčého dobytka užíwati mají. Přel. BOH. DLABAČ. W Pr. 1797.

1643. Naučení pro owčáky a jiné držitele owčínů pro obecně dobré z něm. jazyka w náš český přelož. W Praze. 8. u Kašp. Widtmanna 1798. str. 100.

1644. Právní nařízení w důležitosti dobytčích pádů obzvláštně ale prawého pádu howěziho, pro králowství české. W Pr. w Impr. z Schönfeldu 1804. 8. str. 72.

1645. Zpráva o neštovicích owčích od JANA JOS. PEŠINY, M. D. W Praze skrze Karla Krecera 1804.

1646. *J. Jos. Pešiny*. Ponaučení k hojení morového pádu howěziho dobytka železowatou solní kyselinou. Wídeň 1805.

1647. Umění hojení Lichwy kniha ruční o poznání a hojení obecně nakazitelných, a zvláštních osobitých nemocech Lichwy s přidawkem formul a tabule wydaná od *Alex. Tolnay*,

w kr. Pešťanské Akad. Umění hojení Lichwy prof. Nyní do slowentiny z nařízení sl. Stolicy Turčanské přeložená skrz MARTINA PAU(A) etc. W Baňské Bystrici u J. Štefani 1808. 8. str. X a 256 mimo rejstřík.

1648. Troji lékařské poučení, jako se může 1. strašlivá nemoc běsnosti, 2. nakažení rožného dobytka w důli, 3. swinská nemoc trosky řečena poznati a zhojiti. Wydal Jan Cherney M. D. w Ban. Bystrici u J. Štefany(ho) 1813. 8. str. 37.

1649. ANT. JUNGMANNA a) Nawedení o koních. W Praze 1818. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 220. a rejstř.

b) O sedmeru dobytka domácího, jeho chování a nemocech etc. W Praze 1826. u Josefy Fetterlowé z Wild. 8. str. 155. rejst.

1650. Výstraha proti krvotoku howězího a owězího dobytka, od Hynka Pražského. W Praze 1819. 8.

1651. Rada a prostředky proti neduhům a pádu, jenž w letošní zimě a w budaucim jaře (od 1821 na 1822) domácím dobytku hrozí. Sepsal Mart. Alb. Tögl, lékař dobytka etc. Wydala c. k. vlastensko-hospodářská společnost w království českém. W Praze 1821. u Boh. Hase. 8. str. 15.

1652. Herbář aneb lékařství, které znova z kněh vytlažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owcí a drůbeže s prospěchem denně zkušeno bývá, nyní znova na světlo vydané. 8. W Praze vytištěno u Wácl. Šlereka, (bez r.) str. 63. (Jest plno powěr, ač mnohé dobré prostředky obsahuje.)

1653. Jan Jos. Kreidl. Krátké wypsání příčin, z kterých nákaza plíc a jiné nákazy a nemoci howězího dobytka pocházejí. 8. W Plzni u Reinera a Šmida 1835.

1654. Lékař koňský, aneb základné poučení, poznání, příčiny a lečení koňských nemocí. Česky a něm. 4. (str. 329.) W Písku u Jos. Fetterle. 1835.

1655. FR. M. ČESKA. Babení dobytčí. Kniha pro každý staw hospodářský sepsaná od Jos. Henkla, ran, porodního a dobytčího hojiče etc. a w český jazyk uведенá od etc. W Praze 1838. 8. str. 64. u synů B. Háze.

1656. Kuří pád a bezpečný . . . prostředek proti náhlému zahynutí domácí drůbeže, od Dr. C. W. Kahlerta. W Praze 1838. u synů B. Háze. str. 16. 8. [Chybná! viz Kwět. 1838 str. 64.]

1657. Rozkazní předpisy a pravidla, jak nakažení a rozmáhání dobytčího moru (spekliny knih) předejiti, vypuklý již dle možnosti obmeziti, a zničením nakažliviny jeho nawrácení nemožným učiniti. K poučení rolníka podlé na-

wedení pro panství zvláště wypracování a rozdání od c. k. vlastenské hosp. společnosti w král. Českém. W Praze 1829. u Synů B. Háze. 8. str. 23.

e) O běsnosti (wzteklosti psí.)

1658. Poznamenání obzvláštního lékařství naproti ukusání běsného psa. W Prošpurku 1780. 8.

1659. Obecná zpráva s jakými prostředky psí wzteklost předjiti, a odtad pocházející rozliční neduhové hojiti se mají. W český jazyk uwedl., a ponjprw na světlo wydal JAN AUG. de WÄNGG, M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameriusa 1822. w 4.

1660. Wšeobecná Zpráva Běsnosti a kterak člověk s přijatou od běsného zvířete ranou pokračowati má. Z něm. přelož. od JANA MOJŽIŠOWITS(E) školy kwančanské učitele; s nowým pak přídavkem esdobená skrze urom. P. Teofila Keliny etc. W Baňské Bystrici u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

1661. Po různu. a) We Wid. List. Prostředek proti pokusání wzteklosti psa neb wilka. b) W Kroku. Nowý lék proti běsnosti (III. 107.)

K. PŘÁVNICTWÍ.

a) Patenty.

1662. Robotní patent pro království české. fol. 1775.

1663. Wšeobecní řád školní pro české normální nebolžito pravidelní, hlavně a triwialní školy w společných c. k. dědič. zemích. We Widni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tištěno.)

1664. Wšeobecný řád soudný, (přel. ZLOBICKÝ.) We Widni 1781. 8. str. 176. u Jana Tomáše z Trattnerůw; též w Praze u J. Fard. z Schönfeldu 1781. (w Recens. Dob. Lit. Mag. I. 111.)

1665. Řád wšeobecný při zbězích wřitelů (přel. Zlobický.) We Widni 1781. 8. str. 32.

1666. Nařízení pro wšecky křesťanské poddané we věcech manželstwa, co se smlauwý swětské a autinké s ní pocházejících teyče od Jos. Zlobického přeložen we Widni u J. Tom. z Trattnera. 1783. 8. Jest to vlastně Josefa II. patent o manželství.

1667. Zřízení pro zemskou čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsíce Září-roka 1782. W Litomyšli přetisknuté u Wojt. W. Turetschka 1783. fol. 5 archů.

1668. Patentní ruční knížka pro měšťana a sedláka, to jest Náležitý wýtah wšech c. k. patentů a nařízení, která od roku 1780—1783

prošla, přel. od KRAMERIUSA. 2 díly. W Praze 1783. 8.

1669. Budauci pořádek při služb. božích. W Praze 1784. 8.

1670. C. k. patent strany vyměřování gruntdů, spolu s naučením k též práci. fol. W Praze 1785.

1671. Wšeobecná práwa městská díl I. (přel. ZLUBICKÝ.) We Widni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönfelda t. r.

1672. Josefa II. Práva wšeobecná nad proviněními a jich trestmi (od JOS. ZLOBICKÉHO z němčiny w češtinu uведенá.) We Widni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

1773. Josefa II. Řád soudni hrdelní (od JOS. ZLOBICKÉHO w češtinu přeložený.) We Widni u J. z Kurbekůw 1788. 8.

1674. Leopolda II. Mandat we věcech ewangelického náboženství, w Pešti 1790.

1675. Zákon krajinský z ohledu náboženství wydáný roku 1791. (od ONDŘEJE PLACHEHO.)

1676. LAMÝŠ FRANT. TOBIÁŠ. Dokonalé shromáždění všech od r. 1729. až do nynicka prošlých wšeobecnosti a nařízení pro wšecka sjednocení a Cechy. W systematickém a chronologickém pořádku. 8. W Jihlawě 1799. 8. Beynhauer.

1677. Kratičká summa práv Uherských, kterauz půwodně w Uherském jazyku P. Alex. Kówy sepsal, nyní pak do Slowenčiny přeložil BOH. TABLIC. We Wacowě 1801. u A. Gotliba. str. 47.

1678. Františka II. Kniha práv nad přečiněním hrdelním a těžkými řádu městského přestupky. (od JOS. ZLOBICKÉHO w češtinu uведенá.) We Widni 1804. 8. u J. T. z Trattneru. (Práva trestní.)

1679. Tabella, to jest, krátké obsažení všech w dowých trestních práwích se nalezajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přisnosti a trwanliwosti, w češtinu uведенá od J. ZLOBICKÉHO.) We Widni 1804. 8.

1680. Kniha wšeobecných zákonů městských. W Pr. 1812. 8. (přeložil WESELY, a opravil J. NEJEDLÝ.)

1681. Poštické zřízení obecných škol w c. kr. zemích, (z něm. přel. od NORB. WANKA.) W Praze w Normál. Impr. 8. 1822. str. 288 a 7 tabulek.

1682. Zemský zákon za panování Císaře Frant. II. Sebráno a přeloženo od TOM. KUBELKY. w Rkp.

1683. Řád celní a státního monopolu. 8. str. 188. W Praze u synů B. Háze 1835.

1684. Trestní zákon w přestupcích aupadkových. Wel. 8. str. Ll a 561. W Praze u

Synů B. Háze 1835. [Přel. FR. ČELAKOWSKÝ.]

1685. W Přít. Mládce: Nařízení škol, přel. Jos. Windyš. I. 1. II. 3. III. 3. IV. 3. VI. 3.

1686. W Časopisech: a) Časop. Mus. 1830. Zpaměti p. Kar. Zerotina. Příklad wedení pře a saudu zemského w Morawě. 1831. Nawrzení právnické čes. terminologie, od Wl. Pelikána. 1832. Manství české, od Chmelenského. 1833. Akta (1511) w příčině zapovězených knih. 1835. Flor. Griespeka řád sedlský (1588). Pomůcky ku poznání staročeského práwa i řádu soudního, od Palackého. — Karlsteinské manské práwo, od Chmelenského. — 1837. Srownání zákonůw cara Stefana Dušana srbského s nejstaršími řády zemskými w Čechách, od Palack. 1844. — Idea o osobnosti podle starých práv českých a skandinawských, dle N. Iwanisewa, od Strobacha. 128. Výklady na to pojednání od Strobacha. 349. etc. O saudu zahájením od J. E. Wocela. str. 101.

b) Čas. p. Kat. duch. Zawírá w sobě též zákony pro duchowní atd.

c) Přít. mlád. Nejvyšší a wysoká nařízení pro učitele atd.

d) Wčela. 1835. 358. Powinna-li vláda oswětu a literaturu podporowati, od Strobacha. 1836. 331. Oswěta národu jest aučinný prostředek k docilení státního záměru, od Zlocha.

e) Křesť. 1834. 206—1837. 93. Myšlenky o zlepšení knih právnických pro l'd, od Pelikána. (Katechismus od Rulíka 1803.

b) Sněmy.

1687. W Čechách od r. 1774 až do r. 1811. tištěno sněmů 35. a sice 31 česky a něm. 4 pauze, německy (r. 1786—1790.) Sebrání jsau sněmowé ti w zemských deskách, w bibl. kníž. Lobk. etc.

1688. Artikulowé na sněmě Prešpurském I. P. 1802. Wydání z lat. přel. BOH. TABLIC. W Uher. Skalici. (1803.) 8. str. 66.

1689. Wýtah z artikulůw sněmowních, to jest z práv a zřízení zemských králowství Uherského na obecních jeho sněmích neb dyetách od počátku století XIXho wydáných od J. PALKOWICE. 8. W Prešp. 1808. u Šim. Webra. str. 84.

1690. Wýtah z artikulů sněmowních r. 1808 jakožto pokračowání we Wýtahu z art. etc. od J. PALKOWICE. W Prešpur. 1809. 8. str. 54.

c) Kancellářství.

1691. Sekretář český, od Amadea PROCHÁZEKY, piaristy, obsahuje mnohá psaní neb listy. Leží w Rkp. okolo roku 1780. u Piar. Provinciála českého. Zlob.

1692. Sbírka listů Thurzonických, kterau vydal M. Lauek s doktorem Prokopiussem. W Skalici r.?

1693. Zemský důkladný adwokát, w němž wšecky w lidském žiwobyti potřebné obchodo-

pisy t. prosby, připomínky, a t. d. podle c. k. nařízení k nalezení jsau. W Brně b. r. (1802?) 8.

1694. Skladatel psaní nejnovější, k platnosti všech lidí w c. k. obcích, w němž netoliko zpráva o skládání wšenásobných psaní, nýbrž i mustry w společném žiwobyti potřebných nawrzení etc. obsaženy jsau. Mimo tytulař. 8. W Brně 1802?

1695. Dokonalý Jednatel, aneb zemský Adwokát, kterýžto učí všecky w lidském žiwobyti potřebné spisy, totiž: Prosby, pro upamatování, úmluwy, zápisy, rukojemství, odstápení, kwitance, wysvědčení etc. podle pozůstávajících c. k. nařízení bez pomoci nějakého právního přítele skládati. W češtinu uweden od JOS. TANDLERA W Praze. 8. I. díl. 1794. str. 166. a rejstř. II. díl 1795. str. VIII. a 156. Po druhé od Prok. Šediwého rozmnožený a opravený, we třech dílech. W Praze 1804. 8. Pod titulem: Dokonalý jednatel aneb zemský adwokát, všem spisům w lidské společnosti potřebným, jako jsau: písebné žádosti etc. učící. 3 díly. Po třetí opět rozmnožený a opravený od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1820. 8. I. díl. str. 194. II. 164. III. 336. mimo obsah, u Bohum. Háze.

1696. Užitečná sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitancí, upsání dluhu, swědectví etc. Wydaná od Jos. Wagnera, při hlavní škole w Březně (Bries.) W Báňské Bystrici u Štefanyho 1797. 8. str. 183. Potom pod jmenem: Listář slowenský etc. druhé ponaprawené a rozmnožené vydání. W Bystrici u Štěp. Michálka. 1827. 8. str. 82.

1697. Krátký ale pochopitedlný katechismus hlavních povinností pro wesnické rychtáře w otázkách a odpovědích, podle c. k. patentů wyhotovený od Fr. Winklera, kaplana w Chomautowě; přeložil J. RULÍK. W Praze 1802. 8.

1698. Krátké uwedení k wyhotovení psaní a jiných písemností, kteréž w obecnství umětí zhotowiti welmi užitečné jest, pro žáky českých vlastenských škol, od ONDREJE KLIČKY. W Praze u B. Háze. 1815. 8. str. 160.

1699. Nawedení k wyhotovení písemností we všelikých potřebách obecného žiwota pro školy městské, páwodně sepsaná od Jana Dolce etc. zčeštěné od JERONYMA JEZDINSKÉHO, školního učitele w Kalné. W Hradci Král. 1823. 8. str. 240.

1700. Úwod krátký k wyhotovení písemností podle předepsané ruční knihy německé, pro české školní čekance a žáky na trivialních školách, kterýž vydává FR. KRTEK etc. W Praze 1830. 8. str. 72. J. H. Pospíšila. [Příspěl Norb. Waněk.]

1701. W knize: Der Amtschreiber . . . v. Joh.

Dom. Kaspar Brünn. 1822. b. G. J. Trasler nalezá se 25 příkladů českých k wyhotowení wielikých písemností i potřebě při kanceláři.

1702. ANT. EM. FAYL. Právní sekretář, čili nawedení jakby se listy trhowní, nájemní, dlužní a postaupní, pak smlauwy swatební, kwitancí a kšafy podle nejvyšších zákonů a práw zdělati a sepsati měly, od etc. W Praze 1838. u Posp. 8. str. 332. [Posud. Kwět. now. str. 5. od Pelikána.]

Pozn. W knize J. D. Kaspara: der Amtschreiber etc. Wien 1828. II. wyd. Gratz 1837, jsau také české wzory ale chybě tištěné.

1703. FR. PALACKÝ. Archiv český, čili staré písemné památky české i morawské, z archiwůw domácích i cizích sebral i vydal etc. Díl I. w Praze u synů B. Háze 1840. w 4. str. 612. Díl II. 1842. str. 579. Díl III. 1844. str. 628. s úplnými rejstříky jmen i věcí. Obsahuje psaní saukromná i státní, dopisy, zápisy, sněmowní věci, výpisy právní a dějinné, nálezy, práwa atd. na něž w Staré liter. odwołání místně učiněno. [Pos. od Tomka w Kwět. now. 1843. str. 25. tamž 1842. str. 94.]

1704. W časopisech: a) Čas. mus. 1839. Jazyk a technika právníká Slowanůw. str. 215. od J. Kaubka. — 1841. O českých titulaturách. str. 438. b) Kwěty. 1842. 71. Titulové kněžstů.

c) Česká Wěsta. 1843. 203. List kmotrowský od J. Uzla.

d) Přítel mláď. O hotowení psaní aneb písemnostech, od Jawornického. III. 9. V. 44. atd.

K. BOHOSLOWÍ.

a) Bibli celá.

1705. Bibli česká, to jest celé swaté písmo, starého i nowého zákona, podle starého obecného latinského od sw. římské katolické církwe potvrzeného a užíwaného přeložení, opět s obzwláštní pilností přehlédnuté, ponaprawené, a znouwu vydané I. P. 1780. W Praze nákladem pravidelné školní tiskárny. 8. wel. str. 50, textu 1444. Nowý zákon etc. 1778. (dříve tištěn) str. 22 a text 351. To vydání obstaral Blah. Durych a Fr. F. Procházka.

1706. Biblia sacra, to jest bibli swatá etc. (podle Halské 1766.) W Prešp. 1787. 8. welk. u F. A. Patzko (Packa). Nowý Zákon 1786. Text star. zákona obsahuje w sobě str. 1136. Nowého z. 316 str. Pěti Mich. Semiana (w. Tab. Poe. IV. 52.)

1707. Bibli česká, to jest, celé písmo starého i now. zákona, podle starého obecného lat. od sw. římské kat. církwe schwaléného výkladu, opět s obzwláštní pilností přehlédnuté, ponaprawené, wyswěllené a znouwu vydané I. P. 1804. w 8. wel. I. díl. W Praze nákladem c. k. normální školy str. XXV. textu 1335.

II. díl Prorokové a knihy Machabejské etc. str. 1386 a rejstřík. (Od FAUST. PROCHÁZKY.)

1708. Biblia sacra, to jest Biblí swatá, aneb všechna swatá Pisma starého i now. Zákona podle textu původního i starých vydání bratrských ponaprawena i w nowě vydána I. P. 1807. na 8. wel. (w Berlíně.) St. Z. str. 1136. N. Z. 316. Též w r. 1813. ib.

1709. Biblia sacra, to jest Biblí swatá aneb všechna swatá Pisma starého i nowého Z. opět přehlednutá a w nowě vydaná L. P. 1808. Pěti J. Palkowice. w 8. wel. Star. Z. str. XVIII. a 1167. Now. Z. 400. K té přidal Št. Leška wyswětl. sl. slow.

1710. Výklad český ne obsírný, však bezpečný všech písem swatých staré i nové úmluvy z původních jazyků ospravedlňující a wyswětlující obecný, od církve swaté schválený a zvolený text latinské bible, ano i wszeliké učení sw. katolické a apoštolské římské církve, kterýž oddává vlastenskému národu swému TOM. DRASKÝ, měšťan Pražský, služebník církve. I. díl. W Praze w Šollowské Impr. 1822. 8. Díl II. 1827. str. XIV a 1438. [Pos. w Čas. p. Kat. duch. 1828. od Zimmermanna.]

1711. Swaté písmo starého i nowého zákona podľa obecného latinského od sw. Římsko-katolické církvi potvrzeného. Přeložené s přirovnáním gruntowného textu na swello widané. Díl první. L. P. 1829. W Ostrihome z (!) literami Jos. Beimela. wel. 8. str. 1250. Díl II. 1829. str. 935. [W slowenském nářetí Nitranském pěti a nákl. Kanovníka JIR. PAL-KOWICE.]

Pozn. Londonská a Berlinská společnost vydala Pisma swatá I. 1807. 1813. 1824. a dále b. r.

1712. Biblia sacra, to jest Biblí swatá, aneb všechna swatá písma starého i nowého zákona. Pro ewang. křesťany augšp. i helw. wyznání. W Kyseku 1842. wel. 8. Zákon nový etc. k vzdělání církve Páně ewangel. W Berlíně 1824. 8.

b) Nový zákon.

1713. Nový Z. Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, ku kterému žaltář a Jezus Sirach přidané jsau etc. (podle Halského 1744.) W Prešp. u Landerer. 1775. 12. 1781. (dle Dobr. Lit. Mag. r. 1783. ano na tituli žaltáře a Siracha stojí MDCCLXXXIII.) u Fr. A. Patzka 12. též 1787. 12. W Praze u Jos. J. Fr. z Šenfeldu. 1786. 12. W Praze.

1714. Pismo swaté nowého Z. podle českého přeložení od J. K. M. Arcibiskupa Pražského I. 1778 na swětlo daného w nowě vydané, a však s řeckým textem, se starým latinsk. vý-

kladem, též podobně s východními přeloženími etc. na skrze srownané, na mnoha místech opravené, i obsírným literního smyslu výkladem wyswětlené od FR. FAUST. PROCHÁZKY. W Praze 1786. 8. wel. str. 734.

1715. Pismo swaté Now. Z. pro lid obecný wyswětlený od kněze FR. POLLÁŠKA etc. W Brně u J. G. Traslera. 8. wel. Rozdělení I. 1791. str. 396. mimo připsa a předm. Rozd. II. str. 376.

1716. Nový Z., wyswětlený od J. Milece 2 díly. 8. W Prešp. 1805-6.

(Jest to vlastně Haasowa paraphrasis z Něm.)

1717. Pisma swatého nové Umluvy Ewangeliu, aneb blažené Zvěstování od sw. Matauše. Přeložil a řeckého textu rozličné čtení způsoby weskrz přiložil FR. NOWOTNÝ z LUZE. Díl I. W Praze a Mladé Bolesl. 1810. 8. str. 338. (toliko ewangel.)

1718. Nový zákon Pána a sp. etc. Opět s welikau pilností přehlednutý, ponaprawený a nowě vydaný L. P. 1830. wel. 8. str. 316. [Stereotyp. u Tauchnice w Lipsku.]

1719. Nový zákon. W Kyseku 1841. tiskem a nákladem Karla Reicharda. str. 272. [Žaltář str. 74.] w 8. Opět tamž 1843. str. 306. w 16.

1720. Nový zákon Pána a spasitele našeho Ježíše Krista. Opět s welikau pilností přehlednutý, ponaprawený a w nowě vydaný Nabani: Gyns (sic) 1839. Wytisťena u Karla Reicharda. wel. 8. str. 276. [Wydání protestantského plno omylů tiskařských.]

1721. Nový zákon Pána a spasitele našeho Jež. Kr. a kniha Žalmů. Pro ewang. křesťany augšp. i helwets. wyznání. 8. u Bedřich Krečmara w Praze. [Ozn. Mus. čas. 1846. str. 274.]

c) Části biblí.

1722. Čtení a Epistoly jakož i Ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok mimo pašije neb příběh umučení P. W Praze tiskem pravidelní školy. 8. 1776. též r. 1780. str. 280. Opět 1784. 8. a často až posud.

1723. Pořádek s. pašie, jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w církvi ewang. w Prešp. čtená býwá, od MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO. W Prešp. 1787. 12 str. 84.

1724. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida, kterýchž církew sw. po všecy časy užíwala. W Praze 1790.

1725. Žaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinkách, jakožto církewní modlitby, a slowem místo modlitebních knížek we všech případnostech i při mši swaté užíwati může. 8. wětší. W Brně 1790.

1726. Žalt. Dawida Kr. s přídavkem rozličn. písní, modliteb. W Brně (po druhé) 1796. Na Morav. řet přel. skrze OPISE.

1727. TOM. DRASKEHO a) Modlitby, chwalozpěvy a písně duchovní Dawida krále a proroka i jiných otců swatých, aneb žaltář zřízený k potřebám, k vzdělání, a k potěšení věřících. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslední věci na nebi i na zemi aneb Obraz království Božího vyrytý skrze Izaiáše Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

1728. Řeči a epistoly a ewangelia na všecky neděle a swátky přes celý rok, i umučení našeho spasitele, též spojený obsah ewangelii. S nejmilostivější swobodou c. k. ap. Milosti, též s potvrzením duchovní wrchnosti. 8. (str. 238 a obs. X.) W Praze c. k. skladu knih školních. 1825—1845.

1729. Epistoly a ewangelia, která času postního při mši sw. čtena býwají. K rozmnožení domácí pobožnosti. Patříci ústavu Budějovskému k zaopatření wdow a sirotek učitelských. 8. str. 90. W Jind. Hradci u Al. Landfrasa 1836.

1730. Čas. mus. Zpráva o slowanském ewang. w Remeši 1839. 1842.

d) Konkordanci.

1731. K. J. KUHA biblická konkordanci (přel.) 1784.

1732. Slowárně aneb Konkordanci biblická. t. j. Registr na celau Bibli swatau pro snadnější jakýchkoli jmén, osob, měst a míst, jakož též řeči a powědění písem sw. vynalezení s mnohou prací a pilností od MART. LAUČKA jináče Gallika etc. sesbiraný a sepsaný pod zprávou pak a s předmluvou Mich. Institoris (Mossozty) etc. wydaný. W Prešp. 1791. u Šim. P. Webra w 4. str. XIX. a 935. Maior test Laučkůw a Jiří Terray mají podíl w té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

1733. Sebrání biblických textů, k všelijakým kázáním etc. k prospěchu kazatelů a školních učitelů, od P. S. URBANCE 1806.

e) Swatí otcové.

1734. Sw. Th. Cäcilia Cypriana, biskupa Karthaginenského a mučedníka wěk a spisy wybrané od J. N. STÁRKA etc. W Praze 1844. u Posp. str. 217. w 8.

1735. FR. ČELAKOWSKÝ. Sw. Augustina o městě božím knih XXII. Z latin. jaz. podlé Maurinského wydání přel. etc. Díl I. (knih I—V.) wel. 8. str. 300. W Praze arc. tisk. 1829. Díl II. (knih VI—X.) str. 291. 1830. Díl III. (knih XI—XIV.) str. 244. 1831. Díl IV. (knih XV—XVIII.) str. 352.

1832. Díl V. (knih XIX—XXII.) str. 352. tamž 1833.

1836. Sw. Jeronyma kající rozjímání o nej-swětější swátosti, a řeči o ctnostech. Ze star. rkp. tištěno w Praze, w arc. tisk. 1835. 8. str. 55.

1737. FR. SUŠIL. Spisy sw. Otců apoštolských. Přeložil, wysvětlil a úwody opatřil etc. Wel. 8. (str. 161 a 4 obs.) w Brně, tiskem R. Rohrera 1837. (Obsah: Klement, Ignác, Polykarp. Posauz. w Čas. p. Kat. duch. 1837. od Hawránka.

f) Wšeobecné.

1738. Časopis pro katolické duchowenstwo. Wydáván přispíváním mnoha duchowních a učených mužů od knížecí arcibiskupské pražské konsistoře. I. roční běh (w 4 swazcích) w Praze 1828. 8. str. 664. W kníž. arcib. knihtiskárně. II. roční běh. Tamže 1829. str. 646. III. roční běh. 1830. str. 656. IV. roční běh. 1831. str. 640. V. roční běh. 1832. str. 610. VI. roční běh. 1833. str. 675. VII. roční běh. 1834. str. 690. VIII. roční běh. 1835. str. 742. IX. roční běh. 1836. str. 822. X. roční běh. 1837. str. 714. XI. roční běh. 1838. str. 738. XII. roční běh. 1839. str. 822. XIII. roční běh. 1840. str. 777. XIV. roční běh. 1841. str. 765. XV. roční běh. 1842. str. 771. XVI. roční běh. 1843. str. 751. XVII. roční běh. 1844. str. 811. XVIII. roční běh. 1845. str. 777. XIX. roční běh. 1846. str. 771.

Redaktoři posud byli I. dílu far. Procházka a spiritual Mráz, II. dílu kanowníci Tomek a Wáclawíček, III. a IV. dílu Wáclawíček sám, od V. dílu kanownik Pešina. Aučel jest vyšší vzdělání českého duchowenstwa, od něhož i mnohočetní pracovníci a pomocníci spisu toho vycházejí. Přídavkem dávají se i jiné užitečné knihy, k p. sw. Augustina o městě Božím a j. m.

1739. Blahowěst. Katolický týdeník pro Čechy, Morawy, Slowáky a Slezáky. Wydawatel a redaktor WÁCLAW ŠTULC, kněz církewní. 1847.

g) Dogmatické a polemické.

1740. Knih k čtení pro učence českých obecných aneb trywialních škol I. díl, náboženství. 1776. 8. II. díl 1784.) častěji potom tištěno n. p. 1783. etc.

1741. Weytah Katechysmus Arcibiskupského. Z poručení Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 135.

1742. O prawě křesťanské pobožnosti knih Laminda Prytania, aneb slowútného muže Lud. Ant. Murotoria we Wlaském jazyku seps. nyní do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

1743. Veliký Katechismus s otázkami, a odpovědmi spolu s Uvedením do poznání základů náboženství a s dokazujícími z písma sv. místami k užívání v c. k. zemích. W Praze nákl. c. k. pravidelní školské knihotiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom často.)

1744 Jak. B. Bossueta Učení katolického o těch věcech, o kterých rozepře jsou, vyložení s latin. přeložení od skladatele schváleného, od církevního kněze MART. WOLFA v češt. uvedeno. W Praze 1778. 8. str. 100.

1745. Veliký katechismus s otázkami a odpovědmi, k veřejnému i zvláštnímu vyučování mládeže v c. k. zemích. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom často.)

1746. Katechismus s otázkami a odpovědmi k cvičení mládeže městské i sedlské v c. k. zemích. W Praze 1778. 8. stran 79. (Potom často.)

1747. Katechetická Rozjímání, v nichžto obsažení římské katolické víry tak se přednáší, že osoby, jenž v mladosti špatně vyučované byly, neb kterým obdržené vyučování z paměti vyšlo, pravdy víry a života povinnosti toho sv. náboženství snadno a pohnutelně v známost sobě uvéstí mohou. W Praze nákladem c. k. pravidelné kněhotiskárny 1778. 8. 1779. st. 174.

1748. Malý katechismus s otázkami a odpovědmi, pro nejmenší děti v c. k. zem. W Pr. 1779. 8. str. 20. (Potom často.)

1749. Počátkové první, Auxilio Altissimi, Výmluvnosti božích obsahující v sobě 1) summu víry křesť. pro malé děti. 2) Povinnosti křesťan. života podle 10 božích příkázání. 3) Řeči z písma sv. 4) Osmero blahoslavenství. 5) Sedm žalů kajících. 6) Modlitby etc. 12. w Prešpurer 1780.

1750. D. Jir. Frid. Seilera Rozmlauvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících od ALEŠE PAŘÍZKA. W Praze 1780. 8. Po druhé 1790. 8.

Jest to pro katolíky předělané vydání knihy: D. J. F. Seilera Náboženství nedospělých. Z nejnovějšího něm. původního vydání přeložené. Vydané od WACL. THAMA. W Praze 1785. 8. str. 203. a rejstř. Jiné přeložení této knihy jest od W. Stacha w Praze 1785. 8. A jiné pro Nakatolíky od Pazara. W Epperis 1783.

1751. Napomenutí k tak nazvaným Beránkům od Jana Leop. Zyppeyusa. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1781. 8. str. 34.

1752. De Luck, Štěpán. Gruntovní učení o článkách víry křesťan. anebo tak řečená Křesťanská theologia. W Prešp. 1781. 8. u Aug. Patzka 250 stran.

1753. Katechismus (malý) s otázkami a odpovědmi pro nejmenší děti. W Znojme 1780. 8.

1754. Krátká příprava a rozmyšlování takových dětí, které ponejprv chtějí přistoupiti k sv. večeři Páně. Podle řádu Helwet. vyznání 1782. b. m. 12. str. 14. (učení w otázkách a odpovědích, na konci modlitby.

1755. Náboženství malých dětí 1782.

1756. Vyznání víry Ewangelikůw Augspurské Konfessi we Widni: na svědectví a křesťanský rozsudek strany nich. Vydané od Frid. z Ankersteinu. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1782. str. 6. w 8. (z něm. přel.)

1757. List o večeři Páně bratřím ewang. náb. odeslaný do Čech od upřímného přítele G. P. (JIR. PETERMANNA) b. m. a roku. (W Praze 1782.) str. 16. w 8. K tomu listu jest i jiný s přídavkem připojen.

1758. Heidelberský Katechismus aneb Učení pravého náboženství křesť. w otázky a odpovědi uvedené. 71 str. W Brně. Swob. písm. 1783. 12.

1759. Pravé náboženství w patrných důvodech od počátku světa až do našich časův krátce složeno. Nákladem děd. s. Wác. W Praze u Fr. Höchenbergera w arcib. Impr. str. 64. 1782. w 12.

1760. List o Užívání a ctění swatých Obrazů pro bratry ewang. náboženství sepsaný a na světlo vydaný. W Praze u Johany Prušowé 1783. malý 8. 4 listy.

1761. Správce duchovní pro ty, kteří o své spasení pilně se starají. Z něm. jaz. w moravský uvedený. W Brně u F. J. Neumanna. 1783. 8. 1785. 8. (Od alumna DAUBRAVSKÉHO w sem.)

1762. Pátero kněh o víře a náboženství křesť. W Brně Swobodským písmem. díl I. 1783. díl II. 1784. (Od FRANT. PERNSTEINERA z Olomauckého seminarium.)

1763. Víra samospasitelná katolická, dar Boží a světlo. Nejen písmem swatým a mnoho-
vážností sw. Otců, též světlem přirozeného rozumu utvrzená, nýbrž i všeobecné římské víry odporníků jejich hodnowěrným svědectvím potvrzená. Od jednoho církv. kněze w 52 kapitolách sepsaná. (od KARLA WORLA). W Praze 1783. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 182. Pro urážlivá některá místa od c. k. censury potlačena.

1764. Listovní odpověď z Augspurského Vyznání Čechům a Moravanům na jejich otázku, jestli lámání chleba při večeři Páně potřebné. S přídavkem české Confessie Meximilianowi II. Cisaři roku 1575 podané. W Praze u J. T. Höchenbergera 1783. 12. str. 77 a rejst. od MICH. INSTITORISA MOŠO-CIHO.

1765. a) Newinný odpadlec, t. j. taužebné

proukázání newinnosti těch, kteří se k náboženství Wyznání Augšp. připojují. Hlavní článkové ewangelického učení, že každý ewang. křesťan v náboženství svém pokojnou myslí žít býti i umříti může, od M. MARKOWICE (mladšího) etc. I. vyd. W Praze 1780. H. též w Praze u J. Höchenbergera 1783. 12. str. 83. K tomu náleží:

b) Notae ad innocentem apostatam t. j. proukázání mist, na kteráž se odvolává newinný odpadlec od téhož Markowice. 1783. 12. 1/2 arch.

c) Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem, s poznamenáním wys. učeného P. Kašp. Royko, na vysokém učení Pražském učitele veřejného. Z něm. jazyku na český přeložený. W Praze u Wolff. Gerle 1783. 8. 1 arch, od téhož Markow. Na ty tři spisy odpověď vyšla.

d) Katolická odpověď na bezprávné nařikání jakéhos tak nazvaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a prawdy na swětlo vydaná. S přidawkem upřímného zdání o zprávě, kterak a jak má prohlášující se Ewangelik k swému jej examinujícímu knězi katolickému odpovídati. Nákladem děd. sw. Wáclawa. (od Jana Chmela etc.) W Praze 1783. 12. str. 111. Přidawek byl na několik dní později ohlášén, ale snad newyšel.

e) Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem s novým poznamenáním proti onomu, které nedávno od M. K. S. B. A. W. vydáno bylo, od J. Chmela w Pr. 1784. 8. 2 archy.

1766. Reformirského smyslu bratří Češi, aneb ukázání . . že sklad učení bratří českých s ewangelicko-reformirským se srownává, od Ign. Bojislawa 1754. Nyní z něm. přel. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 1783. 12. str. 59. (špatná čeština.)

1767. Rozmlauwání jednoho Helwetského wyslance s ewangelickým Aug. Wyz. Čechem, od ŠTĚP. LEŠKY. W Jindř. Hradci. 1784. w 8. u Wojt. Hilgartnera str 30.

1768. Wyznání a wysvětlení wiry čisté křesťanské k wzdělání círk. české reformované. W Praze u Rosenm. děd. 8. 1784.

1769. Summa náboženství křest. (ewang.) od LADISL. BARTOLOMEIDESA w Baňské Bystřici 1784. potom w Pešti 1796.

1770. Zpráva o sw. wečeři P. od W. ROKOSA. W Pr. 1784. 8.

1771. Základné prawdy náboženství katol. s důwody swými z všelikých nábožných knih wytažené etc. od JANA HUBÁLKA. W Praze 1784. 8. 8 archů.

1772. Krátké a sprosté wyznání a wysvět-

lení wiry křest. od JOS. SALAIHO. W Př. u Rosenmüllerových dědiců. 1784. 8. (Jest konfessi českých bratří.)

1773. Konfessi Helwetská, wyznání šweycarské Čechům k známosti, následovníkům k powolnému rozpáčení ponejprw w češtinu představená od K. WORLA. W Praze 1784. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 133.

1774. Konfessi Helwetská, aneb Wyznání a sprostné wysvětlení prawowérné wiry a artikulů všeobecných náboženství křesťanského, ku kterémuž se Šweycari hlásají. 8. w Berl. 1784.

1775. Křesťanské wiry hlavních článků gruntowé, kteří z Heidelberského Katechysmusu w krátké otázky a odpovědi uwedení předně w Holandském jazyku, pak w Uherském, nyní w Českém wydání jsau atd. 1784. w Kutné Hoře u Fran. Korce.

1776. Rozmýšlení se wlastence na Otázku, jaké wiry se přidržeti sluší od K. WORLA. W Praze 1784. 8. str. 198.

1777. Sedmdesatero přemýšlowání . . proč římské katolické náboženství Augspurskému a t. d. předčeno býti má, od KARLA WERNERA. W Praze 1785. 8. str. 151.

1778. Weytah některých hlavních otázek a odpovědi z učení křesťansk. pro obecný lid w Čechách, sepsaný od J. Laho, kaz. sl. bož. při církwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u Wolff. Gerle, knihkupce. 8. 1784.

1779. Obzwlastní prawdy náboženství katolického s důwody swými z všelijakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti jak jedna z druhé vyplývá, a jak se nebo s těmi srownáváme, kteří se od nás oddělují, aneb w kterých jiného nežli oni zdání jsme etc. od JANA HUBÁLKA. 8. W Praze 1775.

1780. Krátký katechysmus křesťanský pro mládež Bratří českých. W Praze 1785. 8.

1781. Důkaz, že katolici i pod jedním způsobem žiwého těla a krwe Páně požíwají; nekatolici pak proto, že prawých kněžďw nemají, ani těla ani krwe Páně pod obojím že nepožíwají. W Praze 1785. 8. od JANA HUBÁLKA.

1782. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznání nejsau kněží, od W. ROKOSA. 8. W 1785. str. 86. Porow. num. 1784.

1783. Malý katechysmus ewangelický pro církwe obnowené bratří českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.

1784. Potřebné ponaprawení omylného spisu: reformirského smyslu bratří češi od Ign. Bojislawa I. P. 1754. w něm. jazyku, léta pak 1783. w českém přeložení wydaného a při tom gruntowní dokázání, že učení starých bratří

českých s učením A. W. Ewangeliků nejlépe se srovnává, ba že s ním v gruntu jedno jest, z vlastních starobratrských neproměněných písem s všemožnou pilností vytažené I. P. 1785. (w Prešpurce) stran 124. w 8. od **MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO**.

1785. Aloysia Merce, hlavního kostela w Augšpurku kaz. Systematický Spůsob Protestanty o pravdě katolického náboženství předsvědčující. Z něm. přel. J. CHYLÍK. W Praze u Jana Mangoldta. 8. 1786. str. 240.

1786. Správa o nejsvětější oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi vydaná pro lid sprostý od J. W. F. O. 46 stran. W Brně u J. Siedlera 1786. 8.

1787. Psaní k obraně ewang. učitelů a swobodného učení ewangelického proti nedávodnému důkazu že učitelové ewangel. nejsou kněží **WÁCŁAWA ROKOSA** etc. První zbirka, od Petra Zachodského z Slewizu (Wácł. Stacha.) W Praze 1786. 8. str. 84.

1788. Idea fidei fratrum, aneb krátké obzření učení křesť. w ewangel. církvích Bratrských předloženo od Aug. Špangenbergka, w češtinu uwedeno od J. JENIKA služebníka sw. Ew. W Berlíně u Jana K. Eisfelda 1788. 8. wel. str. 626.

1789. Krátké a pochopitelné w náboženství křesťanském vyučování. Z něm. w slowenčinu uwedené od JANA STRAKY. w B. Bystřici u Joz. Tumlera 1788. str. 29.

1790. W r. 1790. vyšla historie bezženství kat. kněžstva slowáckým dialektem w 8. str. 97. bez místa (w Bystřici).

1791. Učení o hlavních člancích wíry čisté pro mládež česka u dospělejšího věku od JANA WEGHA. W Praze tiskem norm. školy 1790. 8. též 1807.

1792. Nejhlavnější pravdy náboženství křesťansk. od Dan. Botzka. We Wacowě (vyšly jen 4 archy) 1790?

1793. Katechismus pro mládež kat. vydal **WALENTA**.

1794. Katechismus pro dítky katolického náboženství s obrázky, w českém a něm. jazyku. 8. W Praze 1790.

1795. Nawka k štěstí a blahoslawenství podlé Kristového učení zvláště pro školskau mládež od DAN. BOCKA. Díl I. W Prešp. 1790. str. 85. předml. VIII. w 8.

1796. O swátosti biřmování, a jak se má hodně přijít. Sepsáno a vydáno pro duchovní i swětské učitele w Litoměřické diecezi. W Praze 1792. (od TOMSY z něm.) 8. str. 39.

1797. Katechismus Ondřeje Šmála rozebraný, vydal M. LAUČEK (w. Tab. Poe. II. 77.)

1798. Summa křesť. učení podle smyslu a pořádku katechismusu Luterowa od **JOS. FORNETA** (ewang.)

1799. Katechismus do morawského jazyka přeložený od Karla Suchého. W Brně 1795. cum fig. 8. (Boček.)

1800. Katechismus s Otázkami a Odpověďmi k Winaučování krajinsej Mládeži. W Trnawě 1796. (od ANT. BERNOLAKA.)

1801. Počátečné cwičení w náboženství pro školy protestantské w c. k. zemích, podle vyššího rozkazu w něm. jazyku we Widni sepsané, nyní pak dle téhož vyššího poručení, pro národ slowenský zvláště w Čechách, w Moravě a w Slezku přeložená od **ŠT. LEŠKY** 1797. w Pr. u Hrabových děd. w 12. st. 120.

1802. Hwězdičky katolické. aneb Duši we wíře katolické vyučující pobožné cwičení z swětla článkůw wíry Kristowy, jako od nebeských hwězdiček sporádané. 8. W Košicích 1797.

1803. Uwedení k gruntownímu poznání křesť. náboženství etc. přel. od **ŠT. LEŠKY** 1798. W Praze u Hrab. děd. Něm. sepsal J. Jiř. Fokke Superintendent we Widni 12. str. 287.

1804. Malý katechismus pro nejmenší dítky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1805. **LADISLAWA BARTOLOMEI-DESA** Jádro křesť. ewangelického náboženství. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1806. Řeči písma swat. znějící o člancích náboženství křesť. pro mládež. W Bystřici 1799. 12.

1807. Krátká zpráva o tom, co každý křesťan katolický věřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od **JILJIHO SESTETTERA**. W Praze 1800. 8.

1808. Pravý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženství vyswětlen od **KARLA KHUNA** far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Jeřábkové str. 112.

1809. Cesta k nebi od **KARLA MELCERA**. W Praze 1803. 8. (zvlášt pro částku pátau sem náleží.)

1810. Katechismus Helwetské Konfessi pro dítky Helwet. konfessi w Čechách 1806. 8.

1811. **BOHUSL. TABLICE** Naučení o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1812. Auplný katechismus potěšitelného J. Kr. učení. Od **B. Gallury**. W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1813. Důležitost stálého wyznání zjeweného náboženství Kristowa a šestinedělní cwičení pro ty, kteří miní od katolické cirkwe odstoupit, dle nejvyšší wíle Pána země leta 1782,

dne 15. Prosince k zastavení odpadu vysazené. Sepsáno od WÁCL. LAUKOTY, probošta w městě Raudnici. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1814. Wyučování w náboženství pro dospělejší mládež křesť. kat. etc. W Brně 1813. 8. u Jiř. Gastla od F. NEDĚLE, z něm. swobodně přeložené a rozšířené.

1815. *Lutera Mart.* Katechismus, kterýž slowe menší. We Wacowě u Ant. Gottlieba. 1813. 12.

1816. Mar. z Bomonta wyučování w křesť. wíře a dobromravnosti od K. THÁMA přel. 2 díly. W Praze. 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský z franc. vlastně z něm. přel.) Pak od Šim. Wrany přepracováno, a podruhé vydáno pod titulem: Katechismus w rozmluvách k spasitelnému poučení a potěšení lidu wenkowského etc. Číslo IV. Nákladem děd. swatoj. 12. str. 448. W Praze arc. tisk. 1837.

1817. Poslední věci na nebi i na zemi, aneb obraz království božího vyrytý skrze Izaiáše proroka. W Praze w české expedici. 1816. 8.

1818. D. M. Lutera Menší katechismus s připojením historie náboženství, od M. HAMALIARA. 1814. 12. 6 archů, též roku 1819. Katechismus Dr. Lutera, od FEJERP. w Lewoči 1830. pak s obrázky tamž 1834.

1819. ŠULEK JAN Katechismus náboženství křesť. ewang. pro větší mládež sepsaný od etc. wydaný od Jiřího Palkowice 1816. W Přespurk. 8.

1820. Živé světlo prawdy oswěcující každého člověka, (od MATEJKY.) 1817. 8. [Prostonárodní dogmatika.]

1821. Katolické učení o swátosti birmování, od Kašpara Weinigra (přeloženo od JANA HÝBLA). W Praze 1818. 8.

1822. Cesta žiwota aneb podstata wíry všeobecné křesť. skrze otázky: Kde jest to psáno? neomylnými a newywratitelnými důwody proti některým důmyslům našinců w těch věcech, které s nekatoliky w nedorozumění jsau, důwodně představená od J. BOHDANECKÉHO. W Praze 1818. 8. str. 192. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1823. List patýre k stádu od prawého owčince Kristowa na čas pod jménem helwetského a Augšp. náboženství oddělenému, w němž některé pochybnosti a těžkosti we všemožné krátkosti se wysvětlují, od J. BOHDANECKÉHO, druhé vydání. W Praze 1818. str. 47. druhý díl 1820.

1824. *Jiljiho Chládko* otázka: Co máme o zpovědi katolíků držeti? přel. JAN HÝBL. W Praze 1819. 8.

1825. Gallury Čest stolu Páně, nebo nejprawější smysl o nejsvětější swátosti oltární. 1820. 8. přel. W. KAREŠ.

1826. Wysvětlení a přídawek ke katechismu k potřebě učitelů, obzvláštně při takowych školách, do kterých týhodně několikrát přijíti nemůže, od ČENKA z. WARTENBERKU. W Hrad. Králové 1821. 8.

1827. Ponešení a utvrzení w wíře a w náboženství kat. křesť. pro katolické křesťany mezi protestanty obující. Od J. WAWŘÍKA, faráře Ratimowského s opřídáním: některých důwodů a s obsáhlejším wyjádřením po druhé vydané. W Opawě u J. J. Trasslera 1821. str. 145.

1828. Sprostopochopitelné důkazy křesť. kat. wíry. W Brně 8.

1829. Křesťanské kat. učení o cirkewních odpustcích, od JOS. KERNERA. W Hradci Králové 1822. 8.

1830. Psaní Pána K. L. z Hallerů, w kterém zpráwu dává o swém nawrácení do říms. cirk. W Hrad. Králové 1822. 8. st. 35.

1831. PAULINI ONDŘEJ. Náuka ewangelii Christusowey (sic.) W Brně Jiř. Trassler 1822. 8.

1832. O srownalosti kat. náboženství s rozumem dle něm. F. Darupa, zčeštil J. W. SEDLÁČEK, W Plzni 1822. 8. str. 168.

1833. Bezpečný wůdce katechetů, aneb poznání Boha ze stwořených věcí, rozumu, swědomí a některých vlastností jeho etc. Spolu Sokratické opakování nadjmenowaného všeho předneseného wyučování od J. JAWORNICKÉHO. 2 díly. 1823. 8. Díl III. 1824. w Praze. Učení o pěti cirkewních příkazích a sedmi swátostech; wyložené sokratickým a katechetickým způsobem dle c. k. norm. katechismu. Díl IV. 8. w Praze u B. Háze. 1825. Učení o křesťanské spravedlnosti, o čtyrech posledních věcech člověka. Díl V. 8. tamž 1826.

1834. Rozjímání té otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl, a odpovědi etc. W Berlíně 1823 w knihárně Fr. Späther, str. 52.

1835. Krátká učení křesť. kat. wíry. W Lewoči 1824. 8 maj.

1836. FILIPA NEDĚLE Náboženství w wykladech a rozmlauwáních podlé uwedení w c. k. zemích předepsaného katechismu w čtyřrydcei cwičeniích a čtyrech opakováních rozdělené, cwičně wypracované, a s troji biblikomrawuau řeči konečně zaopatřené. K obzvláštnímu užíwání P. Katechetů školních, kostelních a domácích. 4 díly. 8. W Brně 1825. (vlastně 1824. počalo tištěno býti.)

1837. Užitečná správa k svátosti bířmowání w otázkách předstawená. Oným k potěšení, kteří tu Swátost přijmouti žádají. S přidanými modlitbami k spowědi a přijímání, zrcadlem spowědním, a předepsanými modlitbami před a po swát. bířmowání. W Brně 18.

1838. Fr. Stapfa Ruční kniha ku katechysmusu. Zvláště pro katechety, pak též ku powzbuzení každého. Zdeštěná od J. HÝBLA. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

1839. BLÁŽEK MICHAL. Malý katechysmus pro mládež, jmenovitě pro školní dítky přínaležející k církwi ewang. Jimramowské. W Litomyšli J. Tureček. 1826. 12°.

1840. KARHORDÓ ANTON. Wynaučování katol. náboženství w otázkách a odpovědích. Přeloženo. W Trnavě 1829. Jelinek. 8.

1841. Katolické učení w náboženství, w otázkách a odpovědích, k zvláštnímu užívání katechetů a učitelů, jakožto kniha ke čtení ku w c. k. rakauských zemích předepsanému welkému katechysmu, od J. M. Leonharda atd. 8. str. 223. W Brně u Traslera 1827.

1842. Kniha k čtení k malému katechysmu atd. 8. str. 98. W Brně tamž 1827.

1843. J. F. DEVOTY. Pořádek, jak se wznání wíry katolické diti má. Wydal atd. 8. str. 13. W Praze arcib. tisk. 1828.

1844. Gruntowé křesť. wíry hlawních článků, neb malý katechysmus Heidelberský pro mládež církwi w ewang. českých školách helwetského wznání, po znouwu wydaný. 8. W Praze 1823. pak 1830.

1845. Křesťanský katechysmus, totiž krátká, sprostá a swětlá kniha učení prorockého, apoštolského w otázky a odpovědi uwedená, a k schopnosti malých dítek přirownalá. 8. W Praze u Háze 1828.

1846. MIKULÁŠ TOMEK. Krátké wysvěčlení katechysmu k prospěchu učitelům a dítkám, kteréž wydává atd. 8. str. 192. W Praze, arc. tisk. 1828. II. vyd. W Praze u Háze 1837. 8.

1847. J. M. KRÁL. Jeden owěinec a jeden pastýř, to jest: Římská, neomylná, stále trvající, widitedlná, jedna, katolická, swatá, apoštolská církew Kristowa. Od etc. Díl I. 8. str. 432. W Praze u Posp. 1829. Díl II. str. 463. tamž 1830. Díl III. str. 386. tamž 1830. Díl IV. str. 332. a obsah. [Pos. w Čas. p. kat. duch. 1830.]

1848. Prwotní katolická, půwodně ew. apoštolská wíra křesťanská. 8. str. 76. W Berlíně u Trowiša a syna 1829. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1831. zapowězená.]

1849. VINČ. ZAHRAĐNIK. a) Krátký katechysmus k utwření katolíků u wíře jejich,

zvláště pro ty, jenž katolickau wíru přijímají neb opauštějí. Od etc. 8. str. 203. W Praze, arc. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

b) Doštěpná zahrádku dítek dobrých, obsahující w sobě wysvěčlení některých článků prawě a dokonale wíry Kristowy. 12. str. 48. W Praze, arc. tisk. 1836. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836.]

1850. Summa Augspurského wznání, učepím z pisma sw. wzatým wysvěčlená, a připojenau kratičkau historii církewní o žiwotě Luthera, a o přibězích téhož Augs. wznání, zvláště w Uhrích. 8. str. 170. W Košicích u K. Werfera. 1831. [Kat. Fej. 1834. Tatr.] Sepsal Dan. Langsfeld.

1851. Wojtěcha Ruffera Cesta k prawí a samospasitedlné wíře w boha a spasitele našeho J. Kr. 12. str. 108. W Praze tisk K. Jeř. 1831.

1852. ANT. FR. JEŘÁBEK. Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom církwe křesťansko-katolické se nácházejí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná od etc. 12. str. 88. W Pr. a Hr. Kr. u Posp. 1831.

1853. FR. ROLEYČEK. Swátost swatého bířmowání. Dárek pro ty, kteří tuto swátost přijímají, též rodičům, učitelům a kmotrům, od etc. 12. str. 146. W Praze K. Jeř. 1832.

1854. Pemštein Jos. Spis o wíře, naději a lásce we 3 dílech. W Brně. [Dle dopisu Galase 22. dub. 1833.]

1855. JOS. SALATNAY. Zahrádku dítek dobrých, obsahující w sobě: Nowý katechysmus náboženství křesť. ewangelicky reformowaného a některé nowé modlitby i písne, od etc. 8. str. 112. W Praze u Házwcůw 1832. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834.]

1856. J. V. JIRSÍK. a) Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo a mnoha jiných mandrých proteslantůw, sepsal etc. 8. str. 54. W Praze u W. Špinky. 1836. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1837.]

b) Bohomil, zpráva jednoho upřímného ewang. křesťana w důležitostech prawé wíry Kristowy, čtení prospěšné a chwalitebné, kteréž wydal etc. Číslo II. nákladem swatoj. dědictwí. Wel. 8. str. 416. W Praze arc. tisk. 1835. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1835.]

c) Proč jsem katolíkem? Slowo k sprostému katolíku, jakby z wíry swé počet dáti měl. od etc. Číslo I. nákl. swatoj. děd. 8. str. 30. W Praze, arc. tisk. 1836. Druhé rozm. wyd. tamž 1836. str. 24. [Srow. Čas. p. k. duch. 1835 a 1836.] III. rozm. wyd. 1840. tamž. 12. str. 48.

d) O církewním přikázání postu. W Pr. 1839. u Špinky. str. 30. w 8.

e) Dwadcatéro přátelských listů k Ewangeliikům nebo Protestantům v Čechách bytující, kteréž k nim v ducha lásky, pokoje a smířlivosti činí Jan Valer. Jirsík, far. v Minicích atd. W Praze 1842. w arcib. tisk. 8. str. 108.

1857. D. Mart. Lutheri Katechismus pěknými figurami ozdobený. W Lipt. u sw. Mikuláše 1833. 12: 3 archy.

1858. KAREL HYNA. a) Malý Katechismus od etc. 8. str. 64. w Praze. arc. tisk. 1835. b) Katechismus pro obecni lid a dorostlou i dospělejší školní mládež etc. W Praze 1839. u Špinky. 8. str. 332.

1859. J. ŠULEK. Katechismus náboženství křest. ewang. pro větší mládež sepsaný skrze etc. wydaný nákladem J. Palkowice etc. Nowé vydání w Jind. Hradci u Landfrasa (cens. 1835.)

1860. O. SOLTYS. První počátkové křestansko-ewangelického učení, ku prospěchu školské mládeže 8. str. 16. W Prešp. u Belnayho děd. 1834.

1861. FR. KUBOWIČ. Základ všeho dobrého, anebožto kratičké nawedení křest. dítek k víře, lásce, naději. Sepsal a na svůj náklad vydal obecni dobré fedrowati (ploditi) chtějící křestan. W Prešp. 1838. u Belnayho dědiců.

1862. Kristus a jeho cirkew, ku prospěšnému čtení pro slowanský pospolitý lid na swětlo vydal sl. bož. kazatel. K založení fundace za wdowy a sirotky kněžowské i rektorské w Turci. W Ban. Bystřici 1839. tiskem Filipa Macholda.

1863. J. G. HORECKÉHO. Katechetický výklad sw. náboženství s jeho proměnami. W Pešti 1839. str. VIII a 102. w 8.

1864. ŠTĚP. LEŠKA. Oswícený křestan ewangelický. 8. 1844.

1865. O smíšeném manželství. Slovo lásky k mládečům a pannám katolickým od jednoho upřímného jejich přítele. 12. str. 53. 1842?

1866. W. KROLMUS. Obrana prawdy katolické čili smír mezi katolíkem a nekatolíkem. 2 díly. 1843. u An. Špinkové.

1867. W. WERUNÁČ. Hodiny křest. katolické, aneb: Nejhlavnější články víry od etc. W Jičíně u F. Kastránka. 1844. 8. str. 166.

1868. Která cirkew jest cirkew Kristowa? aneb katechismus o náukách, w nichž cirkew protestantská od katolické odstupuje. Přel. VINC. JANALÍK. W Holomauci 1845. nákl. Ed. Hölzla. wel. 8. str. 135.

1869. Učení křestanského katolického náboženství. 8. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

1870. Stručný přehled dějepisu a rozdílu učení a náboženství ewang. a římsko-katolic-

kého. Nördlinger in d. Beckischen Buchhandlung 1844. [104té. vydání! ?]

1871. M. J. HURBAN. Unia, čili spojení Lutheranů s Kalwíny w Uhrách, vysvětlené od etc. W Budíně 1846. u Gyuriana a M. Bagó. wel. 8. str. 200.

1872. SKORPÍK FRANT. Mluwnictwí a zjewení. W Brně tisk wdowy Rud. Rohreru. wel. 8. 1846. str. 96. [Jest vlastně psáno proti knize: Doba prvního člowěčenstwa.]

1873. Křestanský katechismus pro školskau i dospělejší mládež ewangelickau etc. Sepsal ŠTĚPAN PLAČKO, sl. b. k. w Dřenowě. W Bánské Štawnici. 1846. Tiskem Fr. Lorbera. str. 86. w 8.

1874. W časopisech: W Příteli Mlád. Co jest křestanský wětiti, od J. Kučery. 1838-41. Analitický výklad neb rozbírání normálního katechysmu od Makše J. 1840. Cwičení o swátostech, od Čenka z Wart. 1841. Křestanská naučení z příkladůw o polném hospodárství, od Stárka. 1843.

h) Historie biblická.

1875. Jana Hubnera biblická historie. W Prešp. 1778. 8. Potom pod jménem: Biblická historie w počtu sto a čtyry we dwau dílech, po padesáti a dwau, ze starého a now. zákona wybraná. 8. W Litomyšli u J. Turečka 1833. Též: Dwakrát 52 biblické historie pro školy a čeledi s obrazy. W Kyseku, tiskem a nákl. Karla Reicharda 1842. w 16. str. 20.

1876. Příkladné k wzdělení duchownímu slaužící wyprawování nejprřednějších biblických skutkůw a příběhů starého i nowého zákona. Z němčiny přeložil JAN TRUTNOWSKÝ 1779. 8. stran 219.

1777. Biblický příběhopis aneb historie o Náboženství, jakožto třetí částska prvního dílu knihy ke čtení pro učence obecnych škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1878. Zákon Pána našeho Jež. Kr. s kratičkým popsáním příběhů zjeweného náboženství a jeho wyznáwačů od časů Adamových až do časů našich, od JOS. DITRICHA. W Praze 1803. 8.

1779. Krátká summa historie písem swatých od J. WEGHA. W Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Frid. Osterwalda do uhersk. jaz. z uhersk. do českého přel. W otázk. a odpow.

1880. Biblická historie náboženství, křest. mravné učení a poznání důwodů náboženst. W Pr. w c. k. skladu knih školních 1818. stran 168.

1881. Biblické příběhy starého zákona pro mládež ku školnímu vyučování. Díl I. dle mnichowského vydání wzdělal JOS. CHMELA. W Hradci Král. 1821. str. 144. Díl II. uhý

str. 207. Též jednotlivé částky o sobě prodávány jako: štění utěšené a rozmilé o Danielowi, Esther a Mardocheowi. Dárek dobře zvedeným dítkám. 1821. 8. etc.

1882. Historie biblická pro odrostlejší mládež, jakož i pro dospělé, kteří biblických příběhů k poučení a vzdělání svému užívatí chtí. Práci a nákladem ŠIMONA BERNARDA WRÁNY etc. Díl I. hist. star. zákona. W Českých Budějovicích u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Díl II. hist. nov. zák. str. 377. mimo rejst. 12 list. Též w Praze 1832. tisk K. Jeřábka 8. str. XXVI. a 323. a 355. a ryt.

1883. Cirkew Kristowa, aneb krátká zpráva o jejím založení, rozšíření a řízení (pro školní mládež) od A. G. SUCHÁNKA. W Hradci Král. 1822. 8. str. 84.

1884. J. Augustýna Langhoffera Jádru biblické historie z písem sw. vybrané pro mládež ewang. W Skalici 1825. 8. str. 103.

1885. Swědectví staré křesťanské církwe o austné spovědi a očistci. Sepsal GALLAŠ. Rkp.

1886. BAJZA JOS. IGN. Příklady ze swatého psma starého a nového zákona (w slomkách). W Trnavě 1820. 8. u Jana Jelínka. Dwa díly. (słowácky.)

1887. HŘEBESKÝ. Biblické příběhy. 8. w Jind. Hrad. u Landfrasa. [Michl Obr. str. 217. num. 600.]

1888. J. W. WLASÁK. Kr. Šmida biblické příběhy star. i nov. zákona pro dítky od etc. zčeštěné od etc. Dwa díly. 8. (str. X a 138 a ryt.) W Praze u K. Jeřáb. 1833.

1889. W Přítel. mládeže. 1827. IV. Biblická sbeceda. — Biblické příběhy od Čenka z Wartenb. 1839—40.

i) Wýklady. Postilly.

1890. Wýklad na některé články wíry, od M. LAUČKA. W Prešpurku u Landerera 1776?

1891. WÁCL. LENHARDA: Uwedeni, jak školní katechetowé Postilly Scipionowy při wýkládání ewangelium užíwati mohau. W Praze 1779. 8.

1892. Krátké rčeczi, aneb Weyklad na páté přikázání dle Rzímského katechysmusu sepsané ikázané w Jincich od JANA JANDY, kněze církwe. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8. str. 487.

1893. Krátké rčeci aneb Weyklad na články Wíry apoštolského Wyznání. W Praze 1780. 8. od J. JANDY.

1894. Křesťanské wíry základ od otce založený na poznání syna jeho J. Kr. ukázaný s obyčejných nedělních a swátečních řečích božích, jenž ewangelia slowau, přes celý rok sprostně a zřetelně osvědčen. . . skrze GEORGIUSA PETRMANA etc. W Drážďanech

díl I. str. 292. Díl II. str. 387. wýtiskl H. W. Harpeter 1783. w 4.

1895. Křesťanská katolická užitečná domovní Postylla na celoroční nedělní i swáteční epístoly a ewangelia, proti všemu nedělnímu i swátečnímu zlému užíwání spořádaná etc. přeložená a wydaná od M. W. KRAMERIUSA. Díl I. W Pr. 1785. 8. (Wice newyšlo.)

1896. Postylla aneb weyroční wýtahowé na nedělní a swáteční ewangelia. W Uherské Skalici 1785. 8.

1897. Postila křesť. katolického wučování, aneb krátký weyklad všech nedělních a swátečních epístol a ewang. na česko přeložené od JANA CHMELA. W Praze 1786. 8. (Se-psána jest od P. Goffine premonst. řádu.)

1898. a) Wýklad na nedělní a swáteční ewangelia dle způsobu we školách nařízeného, jehož katechystám školním k užítu w něm. jazyku sepsal, nyní pak w češtinu uwedl AL. PARÍZEK. 8. W Pr. I. díl 1788. II. díl 1789. III. 1789. Opět w Praze 1819.

b) Wýklad na nedělní epístoly we školách k prospěchu katechetů od Al. Pařízka, zčeštěný od J. HÝBLA. Dwa díly. 8. str. 831. W Praze. tisk. K. Jeřáb. 1827.

1899. Potřebné rozebrání a poznání prawdy Weykladu na VI. prosbu modlitby P. od česk. Pražských PP. pastoralistů učiněného a w r. 1788. wydaného w Pr. bez authora 1791.

1900. Tři katechyzací kostelní na modlitbu P., kterakby se mělo w neděli a we swátek katechyzírowati w kostelích u přítomnosti lidí dospělých. Wydané na přábu od Pražsk. Pastor. českých. (od G. CHLÁDKA). W Praze 1788. 8. (Zlomek w Chrestomat. Tomsowě na str. 218—221.)

1901. Katechet. wučování z něm. W B. Bystřici. 1788. 8.

1902. M. NETOPILA Podobenská wyprawování J. Kr. wyswětlená k užíwání kazatelů, katechetů etc. W Brně 8.

1903. FR. POLLAŠKA ranní wýklad epístol nedělních celého roku. 8. W Brně 1792. 1802.

1904. Řeči Pána našeho J. Kr. ze sw. ewangelistů wytažené dle půltwrtá roku, w kterémž Pan náš auřad učitele konal, pořádné rozwržené, wyswětlené, s přidáním w sedmi odděleních krátkým popsáním žiwota Páně, jakož i mnohými obšírnými naučeními wíry, a mravů rozšířené od kněze JOS. DYTRICHA etc. W Praze. 8. I. díl 1793. u Diesbacha str. 286. II. díl 1794. str. 244. III. díl 1794. str. 362. Druhé wydání w Praze 1809.

1905. Postylla, aneb weyklady na všechny nedělní a swáteční epístoly a ewangelia přes

celý rok, s přidáním mravných naučení, písní a modliteb, od JANA MEDLÍNA. W Praze. 4. I. díl 1796. str. 612. II. díl 1796. str. 359. a rejstřík. Díl III. nákl. Pospíš. 1828. str. 319. Díl IV. str. 303. též.

1906. Postylla domovní, aneb křesťanská přemýšlování na nedělní a sváteční ewangelia k slávě boží a k všeobecnému vzdělání zpořádaná, od ONDŘEJE PLACHÉHO. W Baňské Bystřici 1805. Dwa díly, I. str. 624, II. str. 527. s vysvětlením Modlitby Páně.

1907. Náboženství ve výkladech a rozmlauváních podle uwedení w c. k. zemích předepsaného katechys. w 40 cwičeních a 4 opakowáních rozdělené knihy pro celý rok od Deresera; přeložena od F. NEDĚLE. W Brně 1808. 8. čtyry díly.

1908. Postylla aneb rozličná poučowání křesť. na neděle přes celý rok, od JOS. JAWŮRKA, 2 díly w Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1909. Homilie postní dle sw. Marka. K vzdělání křesťanského lidu, všech stawů w swatopostním kajícím čase, od FR. ALOYS. WACKA, bisk. Notaria, děkana atd. W Praze 1826. u Weroniky Šollowé, wedením J. Pospíšila. 8. str. 113.

1910. L. FR. WIRSINK. Výkladové neb exhorty ranní nedělní a některé swáteční. Dwa díly. 42 archy. W Praze u K. Jeřáb. 1827.

1911. J. JAWORNICKÝ. Desatero božích přikázání. K rozjímání všechněm, kdož se boha bojí a dobré svědomí milují, dle Rittera atd. wyložené a w kamenotisku wyobrazené od etc. 8. str. 99 a 10 rytin. W Praze u Boh. Háze. 1827.

1912. CHALÚPKY. Hodnowěrné wypsání země sw. kananejské s jinými krajinami dědicství Israelowa; k lepšímu wrozumění písmům sw. Dwě částky. Č. I. 1829. 8. str. 103. Č. II. 1831. str. 263 s mapau země židowské. W Baňské Štáwnici u Štěp. Michalípka. [Srow. Kwěty 1834. 401 od Wl. Pelikána.]

1913. FR. FRYČ. a) Homilie aneb vyučování lidu křesť. při ranních službách božích dle výkladu sw. ewang. na neděle a slawnosti Páně od etc. Díl I. 8. str. 253. Díl II. str. 257. W Praze arc. tisk. 1828. Podruhé. Dwa díly. 8. str. 308 a 336. tamž. 1831. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1831.] b) Hlas wolajícího. Řeči homiletické na neděle a některé slawnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1914. J. HÝBL. Ježíš spasitel swěta, anebo Ewangelia swatá nedělní a swáteční s vysvětlením obrazním a slovním. K weřejné a školní potřebě, pro kazately, hospodáře, a komu slovo boží na srdci leží. Dle J. A. Karla

Hanla sepsaná od etc. Díl I. 8. (str. 110 a obr. 61.) W Praze tiskem Posp. 1828. [Díl II. cens. 1833.]

1915. VINC. ZAHRADNÍK. a) Homiletické řeči na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. 370. w Hrad. Kr. u Posp. 1832. Díl II. str. 374. tamž. 1833. [Něm. Homiletische Erbauungsvorträge etc. Prag. 1832.] Pos. w Čas. p. k. duch. 1833-4.

b) Rozwřhowé kázání na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. IV. a 262. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836. od Jirsíka.]

1916. Krátká kázání a homilie na nedělní a swáteční epistoly celého církewního roku. Se-psal M. Fr. Schönbek. Díl I. 8. str. 308. Díl II. str. 414. W Praze, tisk K. Jeřáb. 1834. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834. Výňatek tamže 1828. str. 430. 602.]

1917. JOS. ZIMMERMANN. Česká postylla, kniha k poučení a k vzdělání katolických křesťanůw od Leonarda Goffina, přeložil, rozmnožil a žiwotopisy sw. patronů Českých připojil etc. I. a II. díl. W Praze 1843. u J. Spurného. wel. 8. str. XVI. a 454.

k) Kázání.

α. W zbírkách.

1918. FRANT. HEILMANA. a) Hlas pastýře, to jest sprostnoupřímá kázání faráře k swým Osadním owěčkákm na wšecky celého roku neděle z franc. (Reguisa) přel. W Praze 1775-1778. 8. 4 díly (zimní, jarní, letní a podzimní.) b) J. Jiř. Hollanda krátká kázání na wšechny celého roku neděle pro lid sedlský, přel. W Praze. 8. u J. M. Samma. I. díl 1786. II. díl 1787. c) J. Jiř. Holl. krátká kázání na wšecky celého roku swátky z rozličných franc. kazatelů wybraná a k užítku wenkowského lidu zřizená, 2 díly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká kázání na postní neděle, z rozličných slowutných kazatelů wytažená a k užítku wenkow. lidu zřizená. W Pr. 1794. (přel.)

1919. JANA TRUTNOWSKÉHO a) Leopolda Fraydta čtyřidceti Chwal- a slaworzecí, anebo: z písma sw. wzaté chwały Mariánské, kázání přel. Díl I. 1776. II. díl 1779. 8. str. 267. W Praze. b) Téhož Učení křesťanská, neb kázání nedělní a swát. přes celý rok přel. 4 díly. W Praze. 1779. 8. str. 359. II. 1780. str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázání po mši sw. k potřebě a ku pohodlí wenkowsk. duchowních spráwcůw etc. na dwě léta, aneb 2 běhy roční. W Pr. u Samma 1784. 8.

1920. **KARLA J. KHUNA** a) Mrawná a spasitedlná kázani na ewangelia celého roku 5 dílů. W Praze. 8. I. díl u J. K. Hruby 1776. II. díl 1778. III. díl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Jeřábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázani pro lid obecní polní přel. W Praze 1785. 8.

1921. Kratičké kázani na wšecy zaswěcený(e) swátky od Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostání u J. J. Gröbla kněho-kupce. str. 192.

1922. **JANA JANDY** krátké řeči aneb weyklad na páté přikázani boží a ostatní přikázani, kázané w Jincích. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8.

1923. Ranní kázani na wšecy Neděle a swátky od **ANT. PESSMAYERA**. W Brně 1782. 8. Rozdělení první tamže 1792. 8.

1924. Příhodné a swáteční kázani, od **GURA FANDLIHO**. 2 díly. W Trnawě 1795. 8. (słowácky.)

1925. **A. GAZDY** Hortus florum t. zahrada kwětan, w kteréj na obecné i osobitné slawnosti Krista P. a jeho Swatých swáteční kázane. 2 díly. W Trnawě 1798. 8. (słowácky.) b) Bolesné stažování pro nas trpícího Krista P. w postních kázanech. W Trnawě 1799. 8.

1926. Swazek kázani swátečních na rozličných místech, obzvláště w slavných městech Pražských držel **STANISL. WYDRA**. W Praze 1799. 8.

1927. **JANA RULÍKA** a) Krátká katechetická kázani na neděle přes celý rok, k užitku wenkowského lidu od Jos. Polikarpa Šilhery, faráře w Basingu, w dolejších Rakausích sepsaná, přeložená. 2 díly. W Praze. I. díl 1799. 8. II. díl 1806.

b) Jos. Polikarpa Šilhery krátká katechetická kázani na swátky přes celý rok, z něm. přel. W Praze 1802. 8.

c) Jos. Habersfelda kněze církevního postní kázani, z něm. přelož. W Praze 1803. 8.

d) Swáteční kazatel aneb kázani na swátky B. Marie Panny, matky Ježíšowy, a jeho swatých: jako i také na jiné w roce slawnosti díl I. 1805. díl II. 1806. 8. u Hrabových dědiců.

e) Krátká kázani k ranním službám božím na wšecy neděle přes celý rok 2 díly. W Praze 1810. 8.

1928. Katechetická kázani dle pořádku křesťan. naučení na každau neděli w roce k užitku jak mládeže tak wenkowského lidu, před tím we Wratislawě w německém jazyku wydaná, pak w češt. uweřena. W Praze 1801. 4.

1929. **A. Štehlá** krátká kázani na wšecy

neděle a swátky, přeložil **PROKOP ŠEDIWÝ**, 2 díly. W Praze 108. 8.

1930. **WOJTĚCHA NEJEDLÉHO** a) Nedělní kázani, 2 díly. W Praze 1806. 8. b) Swáteční k. 2 díly. W Praze 1807. 8.

1931. **DAN. BOCKO** obmyslel wydati jeden roční běh swých kázani, ale smrt (1806) mu w tom překazila. (Tab. Poe. III. 82.)

1932. Řeči pastýřské k lidu křest., které k rozšíření prawé maudrosti a wzdlání mrawů křest. swým posluchačům přednesl . . a wydál **KASP. MELICHAR HRDLÍČKA**, kněz cirk. w Dašicích. Tři díly. Díl III. W Praze u Boh. Háze 1812. 8. str. 514. Díl IV. (též pod titulem: Kázani a Homilie na nedělní a swáteční ewang. celého r. etc. Díl I.) W Praze w kommissy u J. Krausa 1818. 8. str. 583. mimo rejst. Díl V. (též pod titulem: Kázani a Homilie etc. díl II.) W Praze w komissy u J. Krausa 1821. 8. str. 747. rejstř.

1933. **MATĚJE SICHRY** a) Kázani na wšecy neděle, 2 díly. W Brně 1814. b) Kázani na wšecy slawnosti a swátky celého roku. W Chrudími 1817. 8. u Josefa Jana Košiny str. 384. mimo rejstř. a slowníček.

1934. Kázani na wšecy neděle a obyčejné swátky celého roku, která z rozličných dobrých jak cizojazyčných tak vlast. kazatelů wytáhl, zde onde proměnil a zkrátil, a k všeobecnému užiwání k tisku podal **J. A. KAISERLICH**. W Brně 1818. 8. 2 díly.

1935. Kázani nedělní, sw. a příležitostná **J. RYCHLOWSKÉHO**. W Pr. 12 dílů 1818-23. Pismem a nákl. Jos. Fetterlowé z Wild. Čtvero kázani ze zbytků atd. 8. str. 77. W Praze arc. tisk. 1830.

1936. **FR. AL. WACKA** a) Kázani postní k wzdlání křest. lidu wšech stawů. W Praze. 8. I. roční běh 1819. str. 128. II. roční běh 1820. str. 100. III. roční běh 1821. str. 112. IV. roční běh 1822. str. 110. V. roční běh 1824. str. 126. b) Příležitostné duchovní řeči. W Praze 1824. u Mart. Neurenta knihk. Wytištěno u Fr. Jeřábka. 8. str. 223. c) Nowé příležitostné řeči duchovní. 8. str. 280. W Pr. u Posp. d) Nowá kázani postní k wzdlání křest. lidu wšech stawů. W Praze arc. tisk. 1838. 8. str. 96.

1937. a) Hlasatel slowa božího we swátek, aneb celoroční káz. swáteční od **FR. FRYČE** w Pr. 4 díly 1821-3. u J. Fetterlowé z W. b) Nedělní, swáteční a příležitostní kázani. Díl I. 8. str. 356. W Praze. arc. tisk. 1826. Díl II. str. 314. tamž 1827. c) Cesta utrpení, neb spasitedlné rozjímání posledních dob Pána a spas. J. Kr. w sedmeru postních kázaních přednesená. 8. str. 149. W Praze. arc. tisk.

1827. d) Illas wolajícího. Řeči homiletické na neděle a některé slavnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1938. Sbírka swatých Řečí, které při některých památných příležitostech držel *Bokush. Tablic. We Wacowé* 1821. 8. str. 140.

1939. Řeči duchovní při rozličných příležitostech od *Ondřeje Maršofera*. W Brně 1822. 8.

1940. FRANT. XAW. JEDINY a) Kázání postní o wlažnosti u wíře, kteráž roku 1821 osadě své přednesl. W Praze 1822. u F. Jeřábka. 8. str. 77. b) Škola Kristowa, kázání o pokání swatém, kteráž w r. 1822. osadě své přednesl. W Praze 1824. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. str. 106. (jest 7 kázání). c) Přewrácenost křesťanů mnohých. W sedmeru kázání postních připomíná etc. 8. str. 192. W Praze u Posp. 1830.

1941. Sebrání některých jubilejních kázání, držných na den třetí jubilejní slavnosti reformaci w c. k. rakauských zemích z něm. Jak. Glatze do češt. přel. J. KREJČÍ. W Praze 1823. 8. str. 185.

1942. a) Biblická kázání, na všechny neděle, slavnosti i swatky celého roku s několika řečmi příležitostnými od W. WILÉMA WÁCLA-WIČKA etc. W Praze 8. u Josefy Fetterlowé z Wild. 1823. I. díl. str. 248. II. díl. str. 271. III. díl. 1824. tamže str. 292. IV. díl. str. 345. tamže 1825. b) Sedmero swátosti cirkwe sw. katolické wysvětlých w sedmeru postních kázání. 8. str. 126. spolu s řeči připravující o swátostech wesměs. W Praze arc. tisk. 1830. [Srow. Čas. p. k. d. 1830.] c) Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříchů. 8. W Praze tamž 1832.

1943. JANA IIYBLA a) Frant. Stapfa etc. obšírní rozwrhowé kazatelští ku potřebě všem učitelům náboženství. Dle třetího něm. vydání etc. přel. W Praze u Mart. Neureutra knihk. díl I. 1824. str. 306. Díl II. str. 494. b) F. Stapfa Příprawy ku káz. pro obecny lid na nedělní ewangelia kat. cirkw. roku s ustawičným wzhledem na jeho obšírné rozwrhy kazatelské, přelož. Díl. I. w Praze u M. Neureutra 1825. 8. str. 440. Díl II. tamže str. 349. c) Ruční kniha ku katechismusu, přede vším pro katechety, pak také ku powzbuzení každého. 8. str. IV. a 356. tamž 1824. [Wšech pět knížek činí jedno dílo čili spis.]

1944. a) Kázání postní JOS. RAUTENKRANCE etc. na tři roční běhy rozdělená etc. od M. Rautenkr. far. Lanžowsk. W Hr. Kr. 1825. str. 218. b) Káz. swáteční w rkp. u Posp.

1945. a) Nedělní kázání od ANT. PUCHMAYERA etc. W Praze 1825. u Josefy Fetter-

lowé z Wildenbrunu. 8. str. 372. rejst. b) Swáteční str. 201. tamž 1826.

1946. FR. ŠWENDY mnoho set kázání w Rkp. w knihowně ústawu bohomlaweckého w Král. Hradci se chowá. (W. Milozor I. str. 112.)

1947. F. L. WIRŠINK. a) Kázání swáteční, postní a některá nedělní dle Bourdala Masilionu wypracowaná od etc. 3 díly. 8. (str. 338. 334. 478.) W Praze tisk. Jeř. 1826.

b) Kázání nedělní, postní a některá swáteční od etc. 3 díly (str. 320, 317, 328 s wyobr. spisow.) W Praze tamž 1827—29.

1948. PETR JAKAUBEK. Řeči pastýřské předmětů mravných i dogmatických, spořádané na neděle celého roku od etc. Díl I. 8. (str. 395.) W Hr. Kr. nákl. Posp. 1827. Díl II. str. 432. tamž 1831.

1949. JAN MACAN. Ježíš Kr. w 14 nedělních kázání za příklad ctnosti wystaweny, jichž se také co postních použití může, od etc. 8. (str. 286.) W Praze tisk. Kar. Jeř. 1827.

1950. MAT. BLAHA. Nábožná kázání na všechny neděle a swátky celého roku cirk. Díl I. 1828. 8. str. 400. Díl II. 1829. str. 331. W Lewoči tiskem Werthmüllerowým. [Srw. Rozl. pr. 1829. 50. od Pelikána.]

1951. ANT. ČERMÁK a) Nedělní kázání. Díl I. 8. str. 367. Díl II. str. 292. W Praze a Hr. Kr. u Posp. 1828. druhý roční běh. Díl I. 1838. str. 280. II. 1838. str. 248. tamž.

b) Kázání na swátky zasvěcené, od etc. 8. str. 348. tamž 1829. Druhý roční běh. Díl I. 1838. II. 1838. III. 1838. str. 270. tamž.

c) Kázání na dny rozličných Swatých a slavností. 8. str. 268. W Praze u Posp. 1831.

1952. JOS. JIŘ. STRÁNSKÝ. Postní kázání držená 1828, od etc. 8. str. 128. W Hr. Kr. u Posp. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829.]

1953. FR. SER. KAUTSKÝ. a) Kázání postní o sedmeru slow umirajícího P. Jež, kteráž osadě své r. 1828 přednesl etc. 8. str. 95. W Praze. arc. tisk. 1829. b) Dwojnásobní kázání postní t. o 7 smrtedlných hříchů a o 7 hl. ctností etc. 8. str. 237. tamž. 1831. c) Příležitostná kázání. 8. str. 356. W Praze u Posp. 1831. d) Krátká kázání na všechny neděle a swátky etc. dwa díly. 8. (str. 238. 242.) W Praze u W. Špinky. 1833.

1954. W. F. PROCHÁZKA. Šestero postních, nedělních kázání o božské prozřetelnosti, držaných od etc. 8. str. 163. W Praze. arc. tisk. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

1955. ANT. MAREK. Šestcro kázání postních o hříších proti duchu sw. Přel. z Khy-

nowých etc. W Jitně 1831. str. 102. w 8. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

1956. JAN KOLLÁR. Nedělní, sváteční i příležitostné kázání a řeči od etc. W Pešti u Trattnera-Karoliho. Díl I. 1831. 8. str. VIII. a 635. Díl II. w Budíně tiskem J. Gyuriana a Martina Bagó. 1844. (str. VI. a 836. přídawek obsah. historická vysvětlení atd. str. 41.) Pos. Kwět. 1844. str. 172.

1957. MICH. REŠETKA. Kázání příhodné od rozličných někdy Kazatelow powedené a na světlo vydané, které pozbiral a poznou willešiti dal etc. Nákladem istého lit. slowenskéj milownika (Jiř. Palkowič, kanown.) Sw. I. 8. str. 718. w Trnawě. tiskem Jelinkowým 1831. [Wšech Kázání jest 33. nejwice Mesarošowých, jdau od r. 1734 do 1804. Dle Tatranky (1832) následowati bud. Díl II. Kázání arcib. Rudnayho.]

1958. IGNAC FEIGERLE, prof. w Hr. Král. — Sedmáctero kázání dílem postních, dílem swátečních i příležitostných. 8. str. VI. a 281. W Hr. Král. u Posp. 1832. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1832.]

1959. MATĚJ KOSEC. Nábožné vlastenské dvě Kázání aneb řeči první při příležitosti dávání mladých wojákůw w neděli 2 postní r. 1831. druhá po wystálých úzkostech bdy a nemoci cholery w den sl. Noworoční 1832. W chrámě ew. městečka. Pojniky skrze etc. W B. Bystřici u Štěp. Michálíka. 1832. 8. str. 43.

1960. VINC. ZAHRAĐNÍK. a) Sedmáctma swátečních Kázání atd. 8. str. 320. W Praze arc. tisk. 1833. [Pos. čas. p. k. duch. 1833.] b) Kázání nedělní. 2 díly. 8. 1838. (str. 264. 256.) tamže.

1961. JOS. ČENĚK z WARTENBERKU. a) Kázání nedělní. Dwa díly. 8. (str. 292. 224.) W Praze u Posp. 1834. [Pos. čas. p. k. duch. 1834.] b) Kázání postní. 8. str. 240. tamž 1834. [Pos. čas. p. k. d. 1835.]

1962. PROK. M. KUČERA. Nedělní a swáteční kázání. Díl I. 8. str. 385. W Praze. arc. tisk. 1834. Díl II. tamž str. 480. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1963. ŠEBEST. ŠEDIWÝ. Kříž Jež. Kr. w šesteru postních Kázání s připojenými takorba řečmi o slavnostech. 8. str. 174. W Praze u Posp. 1835. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1964. FR. AL. ROKOS, kapl. Tachlowský. a) Kázání na všechny neděle a swátky w roce připadající. Díl I. (první polowice neděli. káz.) W Praze 1836. 8. str. 269. u Posp. Díl II. (druhá polow.) tamž 1837. str. 258. Díl III. (swáteční káz.) tamže 1839. str. 282. b) Pastwa duchowní pro owce z prawého owčince Kristowa, obsahující katolické řeči k

wzdělání všech katolíků, zvláště pak lidu wenkowského w s. nábož. S přídawkem pro kazatele. W Praze 1846. Díl III. u J. Spurného. 8. str. 206.

1965. FR. WAMBERA. Kázání příležitostná, pautní, pohřební, na wel. pátek, na den dušiček a některá nedělní. K tisku podány od J. Trnky kněze cirk. w Hradci Kr. Díl I. wel. 8. (str. 240. a 2 bez zn.) W Pr. arc. tisk. 1835. Díl II. str. 190. a 2 bez znam. tamž. 1836. [Pos. w Čas. p. k. d. 1837. od Jirsíka.]

1966. Samowražda co jest? W pěti kazatelských promluwach držených w postě r. 1836 při c. k. wojsku. 8. str. 40. W Praze u J. Spurného 1836. Spisowatel Jan Heinrich.

1967. JAN N. DWOŘÁK. Kázání na zaswěcené swátky celého roku. Díl I. W Praze 1839. u Synů B. Háze. 8. str. 317.

1968. J. ZIMMERMANN. Ranní kázání na neděle celého roku. W Praze. tiskem a nákl. Tom. Tábor. 1839. 8. první odděl. str. 122. Druhý odděl. str. 99.

1969. L. Jesenského chrámowní řeči. W Pešti 1840. 8. str. 24.

1970. FR. HAWRÁNEK. a) Sedmero postních kázání o nedůvěře w lidi, důvěře w boha. W Praze 1840. arc. tisk. 8. str. 160. b) Nedělní Kázání. Díl I. W Pr. u Špinkowé 1843. II. 1845. III. 1846. u K. Vetterle. W Praze. str. 237.

1971. DAN. MARTINY. Smrt a věčnost w swětě ewangelium w nábožných kázáních k poučení a potěšení předložil etc. W B. Bystřici 1840. [Porow. Kwět. 1840. 28. now.] w 8. str. VII. a 250.

1972. ANT. HORA. Není církew jako církew! která wede k spasení? W šesteru kázání r. 1841. W Teynském chrámu P. přednesl etc. W Praze 1842. u Posp. 8. str. 84.

1973. J. K. ŠKODA. Ježíš Kr. wzor dokonalosti, w šesteru postních řeči k následování představen od etc. W Praze 1842. u Posp. str. 108. w 8.

1974. J. TRNKA. Osmero populárních školních kázání k užítku wenkowského lidu zřízených od etc. W Jičíně. 1842. u Kastránka. str. 81.

1975. Kázání postní Raphaela Habrly, řádu sw. Františka kněze etc. W Trnawě 1843. nákl. Felixu Wachtera.

1976. EUGEN K. TUPÝ. Wítězství kříže. Šestero duch. řeči dle Jiř. Saffenreutra od etc. W Pr. u Posp. 1844. str. 90. w 12.

1977. JAN CHALAUPKA. Kázání nedělní a swáteční. W Pešti 1846. 8. str. 96.

1978. EM. WIL. DOLEŽAL. Swáteční kázání. Díl I. W Praze 1846. str. 191. w 8. W arcib. tisk.

1979. FR. URBAN POLANSKÝ. Řeči duchovní k prospěchu ústavu pro chudé. W Brně 1846. tisk vdovy Rud. Rohrerera. 8. str. 360.

β. Po různu.

1980. Kázáníčko na Vidění Ezechielowo w suchých kostech od J. Elsnera. W Berlině u Dor. L. Lessowy. 8. 1775. 12.

1981. Liboria chvalořeč o swatém Prokopowi. W Praze u Johanny Prušowé 1777. 8.

1982. *Arndt Joh.* Kázání skrze MICHALA INSTITORISA. W Prešpurce 1776.

1983. *Augustyny* Nábožné kázání vojenské w Prešp. 1779.

1984. Obzvláštní kázání o ochraně Mariánské w čas wojny na den nejsw. jména Marie P. W Pr. nákl. Jerábka 1779. 8.

1985. Chwalo- a mravořeč na slavný hod nejsw. Trojice Boží, když Ant. Petr Arcibiskup Pražský, jakožto w roku padesátém swého welebného kněžstwa padesátiletu obět večerní w hlavním chrámu P. S. Wita na Hradě Pražském slavně obětował. od JANA KWISA 1781 u Frant. A. Höchenbergera. fol. str. 19.

1986. Řeč o starosti a péči rodičů, kterau o své ditky vždy míti mají a wděčnosti, s kteraú jsau rodiče skrz normalního cwičení uwezení w městě Milewsku . . k dobrodincům zawázáni. Držaná od P. THEOD. CHARWÁTA etc. W Praze 1782. 8. str. 18. Připojen zpěw od B. Dlabáče.

1987. THOMÁŠE ROTHY Lkáni duší wěřících po životu wěčném. W Prešpurku 1782. 8.

1988. První kázání, které s boží pomocí, a milostiwým císa. a kr. dowolením své milé Welko-Lhotecké Církwi w Jihlaském kraji w Morawě Aug. Wyz. se přidržející, w neděli 17. po swaté Trojici předložil a na památku wytláčiti dal DAN. BOTZKO, té církwe první slova b. kaz. W Jindřicho-Hradci u Ign. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1 1/2 archu.

1989. JANA HRDLÍČKY. a) Píseň nowá, ku které Sion Wsetínský ew. při jeho ze zvláštní boží a císa. kr. Josefa II. Milosti výše stoletím, obnovením roku P. 1781. dne 25. Prosince probuzował jeho pořádně powolaný slova božího kazatel. W Brně Swobodským písmem 1783. 8. str. 21. (kázání).

b) Založení církwe křest. představené při zakládání domu modlitebního ze zvláštní a předrahé c. k. Josefa II. Milosti mezi jinými i Wsetínským křestanům ewang. dowoleného, na den sw. Apošt. Petra a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 31.

c) Nawedení rodičů ku křesťanskému dítč. swých milování. W Brně Swobodským písmem. 1783. str. 48.

1990. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel. dne 30. Listop. L. P. 1783. posvěcením dřianých od MICH. SEMIANA etc. W Prešp. u Šim. Pet. Webers (1783). w 8. str. 52. Na konci 2 písně od téhož, kteréž i obzvláštně tlačený: Nábožný zwučný hlas etc.

1991. Slzy w očích učedníků od Ježíše utřené. Kázání na příchodu od MART. LAUČKA. W Skalici u Škarnicia 1783. 8. str. 50. Přidány jsau 2 písně nábožné.

1992. Chwalořeč na den 9. Srp. 1784. od J. T. HABRINY.

1993. Kázání na epištolu w neděli II. po třech králích držané (od Rokosa?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

1994. WALLASKÝ PAWEL. a) Dobré a zlé užíwání domů božích při posvěcování domu modlitebního církwe ewang. města Jelšawy proukázané. 1785. z října. W Baňské Bystřici. 4.

b) Leopold II. Král u prostřed lidu postavený a jej w mír uwozující, na slavnost díků činění za obnovené a potvrzené swobody náboženství ewang. etc. W Prešowě u Aug. Pape 1791. 4. stran 28.

c) Těžkoat a nebezpečnost úřadu biskupského, když P. Samuel Nikolai k úřadu tomuto okolí z obou stran Tisy 1792. 6 máje posvěcen byl w chrámě Prešowském. W Prešowě. 1792. 4.

1995. MARKOWIC MATĚJ. Kázání na epištolu w neděli druhau po třech králích, držené w Praze w ewang. modlitebním domě. W Praze u J. z Schönfeldu 1785. 8.

1996. WÁCL. ROKOSA. a) Kázání na neděli XVII. po swat. ducha dne 11. Zář. 1785. při uwezení bratrstwa učinliwé lásky k bližnima přednesené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha.

b) Káz. na neděli III. w postě dne 24. Un. 1788. po prohlášení proti Tarkům wojně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8.

c) Kázání na den Narození Páně o rozdílu přirozenosti lidské před a po příchtu Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha.

d) Kázání na neděli III. po třech král. o třetím přikázání církwe. W Praze u Diesbacha 1790.

1997. Wzbuzování lidu wenkowského k pokání a společné modlitbě za přičinu wálky Turecké w Činowci řečené od A. HYNKA GOSTKO ze SAXENTHALU. W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu. 1788. 8. str. 30.

1998. *Jakuba Bosueta* Biskupa řed o jednolité cirkwe roku 1681 po otewření sněmu wícho duchowenstwa franc. držaná . . . na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1798. 8.

1999. Kázání na poděkowání Cisaři Leop. II. za potwrszenau swobodu w náboženstwu od JANA FORNETA 1791. w Lewoči u Podhořanského.

2000. Mrawná chwaloteč o swatém Janu Nepomuckém od FR. ČERNÉHO. W Praze 1791. 8. 1½ archu.

2001. STANISLAWA WYDRY a) Kázání w chrámu P. sw. Fanny Markety w Břewkowě, když klášter osmý wěk swého založení slawil. W Pr. 1793. 8. u Jeř. str. 30.

b) Káz. w chrámu P. s mučedlníka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27.

c) Kázání na den s. prwomučedlníka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawném N. M. Fraš. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

2002. Strom bez kořene a čepice bez hlavy, to jest nešťastný staw krajiny bez krále a města bez wrečnosti, při příležitosti mešťastné Francouzské rewoluce na den sl. jména J. C. a K. Jasnosti Frant. II. w cirkwi Prešp. ew. skrze MICH. INSTITORISA předložený, s přidawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wydáný. W Prešp. u Webra 1793. str. 54. S wersíky MICH. SEMIANA. (W Táb. Poe. IV. 53).

2003. FR. TOMSA přeložil a) Dwoje kázání o užitku křesťanského náboženstwu 1793. 8.

b) Šnaidra kázání na weliký Pátek z něm. W Pr. 1806. 8.

c) Křesťan při smrti. Kázání na weliký pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpowědníka kr. Wyw. w Sasích. Z jeho postních kázání zwlášť wytažené a na česko přeložené. W Praze 1809. 8. str. 24.

d) Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy o jeho posledním příběhu: Nakloniw hlavy, wypustil duši. Přednešená w Šlukenawském děkan-ském chrámu P. od G. Getlicha. Z něm. na česko přel. W Praze. 8. 1810. str. 20.

2004. JANA RULÍKA a) Strom francouzské swobody w řeči kazatelské na ewangelium o zrna horčičném. Podlé něm. *Aleše Paříška* sepsaný. W Praze u J. Beránka 1793. 8.

b) Ben. Strassera kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského přel. W Pr. 1805. 8. str. 40.

c) Kázání na den sw. Jakuba přel. 1806.

2005. BOROLT JÁN. Dwoji kázání o stálosti w náboženstwu a o powaze ewang. Kazatele. Předslána kratičká historie o půwodu

města Žitawy a biografie tamějších seniorůw. W Žitawě 1793. 8.

2006. O wážnosti a uctiwosti stawu kněžského příhodná Kázeň. W Trnawě u Wáclawa Jelinka 1795. od ANTONÍNA BERNOLÁKA (słowácky.)

2007. Kázání na weliký pátek o obrácení lotra od RYCHLOWSKÉHO. W Praze 1796. 8.

2008. Wděčné díkůw wzdaní P. nejvyššímu etc. kázání. W Praze 1796. 8. (*Oestereichera?*)

2009. Řeči příležitostné, když Hamaljr za Superintendenta wyzdwižen byl, wyšly w Štáwnici 1797.

2010. Kázání při poswěcení chrámu, kterýž Aug. Wyzn. Ewangelici w Uherské Skalici wystawěli l. P. 1797. skrze MICH. Scepši(ho). W Uher. Skal. u J. A. Skarnicla. str. 44. w 8.

2011. Wděčné díkůw wzdaní P. nejvyššímu od nejmenšího sluhý jeho etc. za šťastné obdržený pokoj l. 1797. od N. S. H. W Praze 1798. 8. str. 59.

2012. LATSNY ONDŘEJ. Řeč swatá při poswěcení chrámu ewangelického w městě Skalici léta 1797. str. 45. a písně k wyrobité pámatce poswěcení téhož chrámu 3 listy. W Uherské Skalici u Škarnicla (1797). 8.

2013. Kázání o ceně křesť. spravedlnosti, když oblahoslawenění blahoslaweného Leonarda weleb. řád sw. Františka w chrámu P. Marie Sněžné 26. Srpna swětíl, od FR. CRABATHA etc. W Praze 1798. 8. str. 38. písmem Hrabowských dědiců.

2014. Troji díkůw wzdaní, jakožto trojnásobní obět chwały P. nejvyššímu za obzwláštní w minulých letech 1795–7 obdržené milosti, wítězoslawnau pomoc a požehnání země české etc. Přednešené w českém jazyku na Swatě Hoře od FRANT. J. OESTERREICHERA. W Praze 1798. 8. (Troje kázání.)

2015. Powinnosti křesťanských vlastenců w čas nastawajícího nebezpečenstwu, od HORÁČKA. 1800. 8. u Jerábka. str. 27.

2016. MUŠKULI BENJAMIN. Kázání etc. jednohlíwé. 1800. W Baň. Štáwnici.

2017. FR. ALOYS ZUCHY. Kázání o posilání dětí do školy. W Praze 1800.

2018. JANA WEGHA etc. kázání o pokoji a wšelijakých způsobech jeho, držané w domě Božím Libiškém. 12. Dubna 1801. 8. str. 36.

2019. Nejmaudřejší a nás k štěstí wedawci cesty Boží od B. TABLICE. 1802.

2020. FR. PROK. ONDŘÁČEK. Kázání na den s. Petra a Pawla. W Praze 1802.

2021. J. PAWLÍKA. a) Kázání při prwotínách P. J. Sachra. 1803. 4. str. 15. písmem

norm. školy. *b)* Kázání, v kterémž se smysl a příčiny apoštolského nawštívení ponawrhují, když biskup Litom. Wáclaw Leopold apoštolské nawštívení 1811. konal. W Praze 1812. 8. písmem c. k. norm. školy. str. 32. *c)* Kázání k dítkám, které ponejprw k swat. přijímání přistupují. (Rkp.) *d)* Kázání dvojce o swatém stawu manželském Rkp.

2022. NAYMANA Kázání na den sw. Jana Nep. držené v kostele biskupské Seminaře w Králově Hradci, wytlačené w témž městě. 1803.

2023. Te Deum laudamus, pro přítomnost Františka Ilho. W Uherské Skalici 1804. 8.

2024. Popsání konané slavnosti w městě Plaňanech od W. SKŘIWÁNKA. W Pr. 1805. u F. Jeřábka. str. 32. (při wyblášení Frant. I. za Cís. Rekauského r. 1804. dne 9. Pros.)

2025. Kázání na neděli 22. po sw. duchu od J. AL. SAYFERTA. 1805.

2026. JANA ZAUBKA *a)* Nábožné kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem. W Prešpurku 1805. str. 35. *b)* Te Deum laudamus, to jest dikčínici kázání o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácení pokoje w Prešp. 1805. dne 26. Pros. tamž 1807. 8. str. 27.

2027. TSIKOR PETR. Kázání neb řeč sw. při potvrzení mezi Císařem Rakauským a cís. Franc. zawřeného pokoje . . při církwi ewang. Nebuželské. W Praze 1810. 48 stran.

2028. ŽLEBEK ONDŘEJ. Kázání po X nešťastné příhodě ohně w Staré Tuře. 1811. 8.

2029. Přijemnosti a břemena stawu kněžského. Kázání k slavnosti prwotín Wys. učen. P. Fr. Eberle, přednesl DOMINIK KYNSKÝ. W Bruě u J. G. Trasslera. 1815. 8. str. 28.

2030. Swáteční kázání držané w chrámu farním arciděkanském kr. města Plzně o slavnosti sw. Bartoloměje od J. WOJTĚCHA SEDLÁČKA. W Praze 1816. 8. str. 32.

2031. Kázání příležitostné při wizitaci J. K. O. P. Arcibiskupa w Čelikowě od J. JAKŠE 1817. 8. W Praze u J. F. Fetterle z Wildenbrunu. str. 14.

2032. Kázání při wyzdwižení a posvěcení sw. kříže w obci Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

2033. KAŠPARA HRDLÍČKY *a)* Řeč držená při jubilaum kněžském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze. 8. *b)* Důvěrné slovo w čas potřebný, jinak Mrawořeč na den počti P. Marie o čistotě a jak wesměs tak i zwlášť o čistotě panenské a panické. W Brně 1818. 8.

2034. Řeč při posvěcení památky na bojowíši blíž Chlumu od Eylerta, přel. W. ZAHRADNÍK. W Litoměřicích. 1818. 8. st. 16.

2035. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slavnosti na kněžstwi posvěcení P. Fr. Hausy od swob. P. z BOTENBURGU. W Praze 1819. 8.

2036. FR. LID. WAMBERA. Řeč při infulaci p. Ferd. Hausy. W Praze 1820.

2037. JANA KOLLÁRA *a)* Slawení prwního ročního examenu se školskau mládeží audů slowenských ew. církwe Pešťansko-Budinské r. 1822. dne 1. Záfí. W Pešti písmem J. T. Trattnera z Petroce. 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) *b)* Dobré vlastnosti národu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattn. z Pet. 8. str. 25. *c)* Jako my tuto naši ewang. slowenskau církew rozmnožowati můžeme a máme? Kázeň při výroční památce posvěcení chrámu ew. Pešťanského w druhau slavnost letnic r. 1833. 8. str. 16. W Pešti tiskem Trattnera a Karoly. *d)* Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry. Kázeň při návratu odtud. 4. str. 10. tamže 1835. *e)* Řeč při slawaém posvěcení nově woleného superintendenta p. Jana Seberiniho we chrámě církwe ewang. pešťansko-budinské dne 28. Kwět. na 1834 w přítomnosti 60 ewang. kněží držená od etc. W Budíně 1834. [Posud w čas. p. k. duch. 1834.] *f)* Obraz křesť. panny. Kázání na den nanebewzetí P. Marie w chrámě Pešťanském 1327. W Pešti. 8. str. 15.

2038. Kázání postní o wlažnosti we wíře, kteráž r. 1821. osadě swé přednesl F. X. JEDINA. 1822. 8.

2039. Řeč při slavnosti wyswěcování školního stawení we Wepťku panstwi Weltruského od PETRA JEŘÁBKA etc. W Praze 1823. u Jos. Fetterlowé z Wild. 8. str. 32.

2040. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětowal D. H. P. Nycefor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel kolleje Benešowské 1. Srpna 1824. od JOS. HUGONA ZUEBRA z NORDHEYMA etc. W Praze 1824. u Fr. Jeřábka. 4. listů 6.

2041. WOJT. PROCHÁZKA. Kázání w chrámu P. Libeznickém dne 14. čerwna 1825. držaná, když W. D. biskup p. F. Pištěk sw. břimowání udělowal. W Praze u Josefy Fetterlowé. 8.

2042. FR. AL. WACEK. *a)* Řeč duchowní a školní držaná na slavnost sw. Wáclawa. W Hrad. Kr. 1825. 8. str. 26.

b) Ponaučení o milostiwém létě, přednešené dne 9. dubna 1826. Krátké historické zpráwy a duchowní řeč. 8. W Praze 1826.

2043. PETR JAKAUBEK. Řeč duchowní o odpustcích držaná od etc. W osadě Sarské. 8. str. 24. W Hr. Kr. u Pospis. 1826.

2044. BOBOKA B. L. Kázání držané r. 1825. W Brně u Trasslera 1826. 7.

2045. MATAUŠ BLAHO. a) Nábožné kázání po jeho kolkém tolkém z dlouhotrwaniwé nebezpečné nemoci neobčikáwaném powstání l. P. 1816. tistné w Lewotí.

b) Prosba apoštolská (též kázání) 1819. tišt. w Baňské Bystřici.

c) Nábožné kázání, které w slawný den wstaupení Páně na nebesa při prwním připuštění mládeže k wel. swátosti wečeře Páně w chrámě ew. A. W. Wrbičko-Sto Mikulášském r. 1824. držel etc. W Lewotí pismem J. Werthmüllera 1825. 8. str. 26.

d) Nábožné kázání při posvěcení nowého chrámu Církwe Kybské ewang. artikularské dne 15. října 1826. 8. str. 25. tamže 1827.

2046. WOJ. SEDLÁČEK. Kázání držané dne 13. srpna 1826 w kom. městě Žebráce u přítomnosti slawné installací za děkana J. Wel. p. Woj. Nejedlého. Přiložena jest řeč latinská od J. Důst. p. Neumanna a slawozpěw složený F. Hněwkowským. 8. str. 48. W Praze arc. tisk. 1826.

2047. D. WÁCL. WÁCLAWÍČEK. Co jsau církewní odpustky? co autinkují? a kterak a jakým způsobem je sobě získati můžeme a máme? Okazuje w jubilárním kázání atd. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2048. JOS. CIBULKA. Kázání na den radostného prohlášení obnoveného půlnočního Wánočního Jitřní. 8. str. 22. W Praze arc. tisk. 1827.

2049. JAN HAWELKA. a) Příležitostná řeč duch. o znouwu stawení chrámu božího těla na Winici, jinak na hoře Oreb w Trebechowicích, kterau složil a w tamním farním chrámě o weyroční panti na 1. ned. adventní r. 1827 přednesl etc. Wel. 8. (str. 31 a wyobr. chrámu). W Praze arc. tisk. 1828. b) Příležitostná řeč duch. při slawném posvěcení znouwu wystaweného chrámu božího těla na Winici jinak Oreb w Trebechowicích, kterau . . přednesl 20. září 1835 etc. připojena píseň od Winařického s hudbou od J. T. Helda. W Praze arc. tis. 1835. 8. str. 24.

2050. WÁC. K. LABLER. Kázání, když dne 23. září 1827. p. Fran. Xav. Obstzierer, arciděkan, 50letau památku kněžství swého konal. 8. W Praze 1827.

2051. L. F. WIRŠINK. Potěšení pohofělým wýřčené wýkladem a kázáním ranním po welikém ohni, který nešťastné město Selčany dne 21. dubna 1828 w popel a prach obrátil. W Praze 1828. u Straširypky. 8. str. 16.

2052. W. F. PROCHÁZKA. Kázání na welikonoční boží hod l. P. 1828 dne 6. dubna

w farním chrámu P. swatowojtěšském na Nowém městě Pražském při obnovení dobročinného ústawu pro chudé, držané od etc. W Praze 1828. arc. tisk. 8. str. 15.

2053. FR. KAUTSKÝ. a) Kázání o příležitosti uwedení do chrámu P. Teynského nowého duch. pastýře Wel. p. Wilh. Gewinnera, když dne 11. Kwětna 1828. od J. B. M. p. Fr. Pištěka slawně installowán byl. Držané od etc. W Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 18. b) Kázání postní o swátosti sw. pokání, kteréž osadě swé r. 1829 přednesl etc. 8. str. 96. W Praze arc. tisk. 1831.

2054. KAR. KUZMANY. a) Dwě kázne (kterau na probu powěděl w chrámu ew. Bystřickém; kterau na úřad kazatele tamže nastupil 8. dubna 1832.) W B. Bystřici u Fil. Macholda 1832. 8. str. 32. b) Obracení předků našich na wiru stalo se působením duch. sw. od etc. W B. Bystřici 1836. c) O požehnaném působení prawého swěcení slawnosti dne narození J. C. J. našeho nejmil. Pána a krále Ferd. V. w neděli 5tě po welikonoci dne 30. dub. 1837 w chrámě ew. Bansko-Bystřickém držel etc. 8. str. 24. tamž 1837.

2055. J. WINDYŠ. Řeč w čas cholery, s potahem na bludné i škodné smýšlení mnohých. Přednešení w chrámu P. městečka Nechánicích nad Bystřicí na 14 ned. po sw. duše. Spolu pobožnost za času nebezpečenství morowé nemoci. 8. str. 46. W Hr. Kr. u Posp. 1831.

2056. PETENY. Kázeň laučiwa, kterau se od církwe ewang. A. W. Činkotské odbíral, dne 19. kwětna 1833. W Pešti u Trattnera Karolyho 1834. 4. str. 16.

2057. JAN MOJŠIŠOWIČ. Moc boží nad žiwotem i smrtí mocnářů při žalostné památce smrti J. C. J. Frant. I. w chrámě ewang. Příborském r. 1835. dne 5. dub. předložena. 8. str. 15. W B. Bystřici 1835.

2058. J. GEGUŠ. O některých posud málo známých důwodech nesmrtnosti. Kázeň. W Pešti 1836.

2059. JAN JINDŘ. MAREK. O důstojenství kněžském. Kázání na den početí blahosl. P. Marie držané w Plzni 8. pros. 1835. w kterýžto den důst. p. Ant. Hlawan od předchůdce swého W. D. p. Jos. Lindauera . . w úřad pastýřský slawně uweden byl. W prospěch opatrowný malých dítek w Plzni. 8. str. 24. W Praze arc. tisk. 1836.

2060. MELCER. Že i wzdělaní lidé chrám P. nawštěwowati maji. Kázeň 1836.

2061. J. M. SIDON. Církew Římská kat. prawau jest církwi. Kázání kteréž w Pražském loretanském chrámu P. konal, a rozšířené nyní přehledem poslaupnosti papežů a biskupů českých,

těz tohoto království veškerého duchovenstva i kostelů, kapli a klášterů ku prospěchu Jitčinského ústavu chudých vydává etc. 8. (str. 18. a přehled 49—52. a str. we 4.) W Praze u Tom. Tábora 1836. [Pos. čas. p. k. d. 1836.]

2062. SAM. TARDY. Kázání toleranční pro r. 1836 na den 16. října, vyhotovené a držané dle textu od sl. konsistoři H. W. vydaného z žalmů 26, 2—8. etc. W Mladé Boleslavi u Fil. Jeřábka. 1836. 8. str. 20.

2063. ARN. OLD. ŠINDELÁŘ. Kázání na nový svátek w Plzni držené od etc. a ku prospěchu ochrannitely malých dítek w Plzni, tiskem vydané od A. Hlawana, arciděkana w Plzni. W Praze arc. tisk. 1836. 8. str. 24. [Pos. Čas. p. k. d. 1836. od Jirsika.]

2064. JAN SEBERINI. a) Bůh mluví k lidem až po dnes. Nábožná řeč, kterauž u oltáře ew. Sarwašského dne 1. čerwence 1836 u příležitosti kanonické wisitaci držel etc. 4. str. 12. W Pešti u Trattn. 1837.

b) Veliké církve, veliké povinnosti. Oltární řeč, kterauž we chrámě církve ew. Čebaunské dne 5. čerwence 1836 při příležitosti kanonické wisitacie k ní držel etc. 4. str. 11. tamž 1837.

2065. Řeči, modlitby a básně, wztahující se na swěcenau r 1837. dne 5. 11. a 12. listopadu padásátiroční jubilejní Slavnost čili Milostiwé Léto církve ewang. Pešťansko-Budinské, zvláště slowenského Zboru, s krátkau historií jejich počátku a příběhů. 8. str. 51. W Pešti tiskem Trattner-Karolyho 1838.

Řeči od J. Kollára a J. Melcera, básně od Jakubowiče, Kuzmanyho, M. Hodžy, Chalúpyky, Karla Bende, Jenčowiče, Straky, Dan. Slobody, a (polsky) Nik. Bętkowskiego. [Srow. Wšel. 1838. od Michla.]

2066. MICH. MILOSL. HODŽA. Úvod sl. b. kazatele do církve ew. Wrwicko-Sw. Mikulášské a průwod téže církve dozorce do wěčnosti od etc. Wydané . . ku prospěchu seniorální M. Blahem založené knihowny. W Lipt. S. Mikuláši u Kašp. Fejerp. 1838. wel. 8. str. 28.

2067. SAM. FERJENČIK. a) Duchowní řeč při příležitosti úvodu dvoj. muže Samuele Tomáška do církve ew. Chyžnárské r. 1833. str. 16. b) Řeč oltární při založení wže chrámové w církwi ew. Jelsawské. 1833. str. 14. c) Duchowní řeč při poswěcení chrámu c. ew. Ratkowské (1833). str. 14. Wšecky 3 w Pešti u Trattnera-Karolyho. d) Duchowní řeč w den památky poswěcení chrámu c. ew. Jelsawské r. 1839 w ned. 19 po sw. Trojici. tamž str. 16.

2078. J. I. BARTOLOMEJEŠ. Fruhé

poswěcení chrámu ew. Uhoršfanského. W Baň. Bystřici 1840. 8. str. 16.

2069. HURBAN. Řeč při poswěcowání nowě zřízené školy na Košariskách etc. W Pešti 1841.

2070. Kázeň církwi ew. A. W. Sarwašské w ned. 26. po sw. Trojici 1842 od SAMUELE WANKA, kaplana, držaná. W Pešti. tisk Trattn. Karol. str. 15. w 8.

2071. J. K. ŠKODA. Sláwa blahosl. rodičky boží M. Panny. Řeč w chrámu Teyanském w Pr. přednesená od etc. W Praze 1845. u Jar. Posp. str. 35. w 12.

2072. Řeč při swěcení sláwnosti 50letého manželstwi swých rodičůw w modlitebnici církwe Kruzburecké ew. A. W. držená dne 18. září od JOS. RŮŽICKY, vikáře a katechety při něm. ew. círk. w Praze 1845. str. 17. w 8.

γ. Pohřební.

2073. JANA LEOP. CIPPELIUSA řeč pohřební, s kterau oplakávání hodné ze swěta odjiti Marie Therezie P. P. nejmilostiwější Wlastencům swým oznamowal. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1781. 8.

2074. Běh žiwota slawné paměti nej. a nejm. někdy P. Marie Terezie uherské, české, Veliké králowny při pohřební její kr. Jasnosti památce w církwi ew. Welko-Paluzské na den 1781 nowého leta držané od PAW. ŠRÁMKA. w 4. str. 26.

2075. Chwaloteč při pohřbu jistého sedláka od K. W Praze 1785. 8. list 4.

2076. Řeč pohřební po truchliwém ze swěta odjiti Leopolda Ilho 1792.

2077. Platnost umění i po smrti při pohřbu mládence Št. Pána (+ 1791) od ONDR. PLACHÝHO 1794. w Prešp. u Šimona P. Webra. Kázání. str. 9. weršů od str. 10 do 24. w 6.

2078. Památka dobře zaslaužilých lidí i po smrti jich žiwá při pohřbu Adama Škultetiho od B. TABLICE. 1803.

2079. Dobrota a maudrost boží při rychlém citelě swých z tohoto swěta wychwacování. Řeč, kterau při pohřbu Welikomožného a wys. uroz. P. Ludwika Radwanský(ho) dědičného P. w Radwani etc. měl SAMUEL AMBROZIUS. W Báňské Bystřici u Jana Šteffani(ho) 1803. 4. str. 15.

2080. Na Smrt Mnohowelebného P. Sztocsko Gurka Šuranského Farára pohřebňa Kázeň od ANT. BERNOLAKA. W Trnawe u Jelínek (sic) Wáclawa. 1803.

2081. W knize: Justa viro dum vixit ad modum reuerendo D. Michaeli Institoris Mosso-ty persoluta 1803. nachází se řeč slowenská

k jeho cti od důst. P. KRUDIHO, pak werše slowenské ŠTĚP. HOLLAIHO.

2082. W knize: Žiwota i smrti požehnaná památka, od PAWLA ŠRÁMKA (w. básně) jest kázání pohřební na Kat. Potockau od *Mat. Šuleka*, str. 141-65. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2083. M. SZEPEŠIHO. a) Křesťanskému bojovníku připravená odplata při pohřbu M. Lautka 1804. W Skalici. b) Maudrost od Boha poučeného starce při pochování Pawla Ježowice. 1805. W Prešp. 8.

2084. Poslední čest dvojčetihoďnému a výborně učenému někdy muži Janu Paw. Ježowiczi Cirkwi Dobrocké, Přítržské a Sobotištské wěrnému kazateli a seniorowi. W Prešp. 1805. 4. Připojena: Trpělivost J. P. Ježowice we werš. od J. KOCIANA. 1 arch.

2085. Pohřební kázání o naději spravedlivých, kterauz se i při smrti své těšiti mohau, ku památce Wys. Ur. někdy P. Jana Bogádi de Boranya et Hanolik falwa Sl. Stolicie Trenčanské i jiných předního Assessora etc. držané w chrámě ewang. Trenčanském 1806. skrze J. ZAUBKA etc. W Prešpurku u Šim. Webra 1807. w 8. 27 str.

2086. JANA PAWLÍKA Kázání při pohřbu wys. důst. P. Wác. Jos. Beránka bývalého děkana kr. kraj. města Mladé Boleslawi 15. Řijna 1813. řečené. (Rkp.)

2087. Řeč držená při pohřbu Wys. Urozené hraběnky ze Šliku od FR. A. WACKA 1821. W Jičíně. 8. 1 arch. pismem Jana Kastránka.

2088. Řeč pohřební na Jeho Oswícenost Karla kníže ze Šwarzenberga etc. od *Karla Wrány*. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

2089. P. JAKAUBEK. Řeč při pohřbu dvojčeti. wel. p. duchowního pastýře osady Činoweské, držaná od etc. 8. str. 24. W Hrad. Kr. 1825.

2090. JAN GRUS. Řeč při truchlivém pohřbu D. Jana Karla Sermanna, faráře w Solnici na panství Taužetinském tu noc po slavnosti všech sw. od lotrowských zlosynůw zavražděného (zabitého). S krátkým pojednáním jeho žiwota. 8. W Praze 1827.

2091. WÁC. KAREŠ. Truchlořeč přednesená u hrobu P. Jana Tykače, bývalého správce Klecanského, kterýž při wyhoření tamního zámku dne 21. dubna 1827 popálen dne 27. dubna bolestně w Pánu usnul, od etc. W Praze 1827. W arc. tisk. 8. str. 16.

2092. KASP. VAL. WEININGER. Řeč na popravním místě u wsi Doges na panství Sečenském po odpravení k prowalu vším právem odsauseného palče, či žháře Fr. N. dne 21. Řij. 1827. W Slaném u Fr. Jeřáb. 1827.

2093. J. WEGH. Truchlořeč u hrobu swé matky Judity Wegowé dne 17. září 1819. W Praze u Sommra. (cens. Unor. 1828.)

2094. SALATNAY. Truchlořeč na swého zemřelého otce. (cens. 2. Kwět. 1829.)

2095. JAN DAUBROWSKÝ. Řeč při pohřbu p. Ant. Šlechtý. Zpěw k tomu od J. Kauna. W Jičíně u Kastranka. (cens. 2. srp. 1832.)

2096. K. KUZMANY. Truchlořeč při swěcení počestné smrti Frant. I. držená w chrámu sw. Bystrickém 22. března 1835. W Bystřici u Macholda. 4. str. 12.

2097. BENED. RICHTER. Řeč při pohřební slavnosti J. M. cis. Frant. I. etc. Wydaná od Viktora Šlosara, preláta markrabství morawského, opata kláštera rajhradského atd. k prospěchu nemocných posluchačůw filosofie. 8. str. 18. W Brně tisk R. Rohrera. 1835.

2098. JAN KOLLÁR. Sláva a wznešenost úřadu kazatelského w pohřebním kázání dw. p. Pawla Bartholomaeidesa přednesená. (Fej. Kal. 1836.)

2099. Poslední čest welebnému, dvojčeti. a wysoce učenému někdy muži Mataušowi Blahowi, cirkwe ew. Wrbicko-Swatomikulašské přes 39 let sl. b. kazateli atd. ku prospěchu knihowny zboru učitelů ewangelických w Liptowě. W Lewotě pismem J. Werthmüllera 1838. wel. 8. str. 8.

2100. Kwítí sbírané na rowích našich miláčků, aneb: Řeči pohřební dilem w domě zármutku, dilem pak u hrobu držány a w půwodním jazyku skládány od GERSONA ŠOLT-HEISA, vikáře cirkwe ewang. reformované Welenické, na panství Poděbradském. W Praze 1840. u J. Posp. 8. str. 32.

1) Pastýřské bohosloví. Služebnosti církewní.

2101. Počátkowé opatrnosti pastýřské. Naučení, jak se pastýřowé duchowní chowati mají, od JILJ. CHLÁDKA. 3 díly. W Praze 1780-1781. 8.

2102. JANA CHMELA a) Ohlášení swátkůw a slavností na celý rok, též obyčejných při nich ceremonií, tak jak je cirkew sw. wyjádřené míti žádá, od J. Chmela. W Praze 1780. pak rozšířené od Jos. Čehka z Wartenberka. W Hradci Králowé 1823.

b) P. Gilberta Baura pamětíhoďná pravidla, čeho při těžce nemocných a umírajících šetriti sluší, též co a jak se jim spasitedlně wnukati má. W Praze 1787. 8. přel.

2103. Duchowní zaopatření na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu knížku TABÁK, Alumnus Semin. Brněnského.

2104. Krátká příprava a rozmyslování takových dětí, které ponejprv chtějí přistoupiti k sw. večeři Páně. Podlé řádu helwetského wyznání 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

2105. Agenda, to jest pořádek křtění, přisluhování večeři P. etc. k užívání církví českých reformovaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1783. 8. str. 56. z uherského rituálu reformatůw s některými proměnami.

2106. Krátká příprava k swaté večeři P. w otázkách a odpovědích, mládeži církví českých obnovených předložena. Jakož také pořádek křtu, od *Samuele Salaye* superintendenta w Uhrích Císari Josefowi II. podaný, od JANA WEGHA. W Praze 1783. 8. str. 44.

2107. K. KHUNA Katechismus ženichůw, jedناه o všech potřebných zprávách, které pastýřové duchovní ženichům a newěstám etc. nawrhnutí mají. W Praze 8. 1808.

2108. Budaucí pořádek služeb Božích a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prvního dne měsíce Máje 1784. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 8.

2109. Pořádek, podlé kteréhož se právní služby boží cirkwe české ewang. w Praze l. 1784 konaly a kterak se budaucně konati mají. W Praze 1784. u J. Tom. Ilöchenbergera.

2110. Duchovní zpráwce etc. w Brně 1785. (Božek.)

2111. Pořádek přisluhování swátosti požehnání zdawků a ustanowení starších cirkwe. Složený od G. J. Zollikofera, z něm. přel. a wydaný w Brně. 4. [Blažek přeložil] Božek.

2112. W. STACHA a) Příručka učitele lidu, dva díly. W Praze a Olomauci 1787. 8. b) Fr. Giftšice počátkové k wefejnému w c. k. zemích předepsanému wykládání pastýřské theologie. Z něm. přeložil dva díly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

2113. Agenda Ecclesiastica Slavica Aug. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosolii typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od ONDŘEJE PLACHÉHO.)

2114. A. MÜLLERA velmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knížka k všeobecné potřebě všech na winici P. pracujících wydaná. W Praze. 8. 1796. 1817.

2115. Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. CHYLÍKA. W Praze 1798.

2116. Agenda, to jest pořádek církewních kazatelů slova božího w církvích ew. A. Wyzn. se přidržejících s připojenými potřebnými formuláři, z částky z liturgie Wideňské na rozkaz c. král. 1788. od tamější ewangel.

konsistoře wydané, z částky z jiných wšech oblíbených knih liturgických spolusebranými, s částky w nowě složenými. W Ban. Štáwnici wytištěný u J. F. Sulcera r. 1798. str. 278. mimo předm. a rejstř. Wydaná skrze MART. HAMALJARA Sup. k ní pak od JANA STRAKY a SAMUELE ČERNANSKÉHO některé modlitby přiloženy jsau.

2117. Uplná knížka pro nemocné, jízto netoliko správčové duchovní, ale i každý přítel nemocných k jejimu spasitedlnému vzdělání a potěšení užívati mohau. W Brně 1800. 8. u Leopolda Fr. Hallera. str. 146. II. nezměněné vyd. Dwa díly. 8. str. 405 a 156. W Brně 1836.

2118. Na lůžku ležící křesťan nemocný aneb křesť. připrawení k blahoslawené smrti etc. od D. NEUKOMA w Brně 1800. 8.

2119. Zpráwa, kterau sobě při uwázení nowého kněze jak cirkew tak i nowý kněz zachowati má, od OND. BENDE 1807.

2120. Spasitedlná naučení podaná ženichowi a newěstě od FR. NEDĚLE, w Brně 1812 a 1816.

2121. L. ZIEGLERA a) Církewní modlitby při průwodech k hrobu 1815. b) Církv. modl. při zaopatřování nemocných. 1817. 8.

2122. Wácl. Urbana rytíře z Stufferu biskupa Brněnského list pastýřský, přel. od Dom. Kinského. W Brně. 1817. 8.

2123. NEŠPOR JOS. Konsistorialní list na weškeré superintendenty, seniory a kazatele církví ewang. etc. Z něm. přel. etc. W Hoře Kutné u Bern. Reinharda 1818. 8.

2124. Průwodce k pastýřské opatrnosti w zachování c. k. nařízení pro správce duchovní bez rozdílu náboženství, sepsal WÁCL. WEBERSÍK. 1820. 8. str. 165 a rejstř.

2125. *Gallury* písmo swaté w ruce nemocného a duchowního pastýře při loži umírajícího křesťana spolu také modlitby pro zarmaucené 8. W Brně.

2126. LAUKOTY a) Rukowět prawého náboženství křesťans. neb cwičení šestinedělní pro ty, kteříž od cirkwe kat. odstaupiti miní. b) Důležitost zjeweného náboženství Kristowa a doplnění počatého šestinedělního cwičení pro ty, kteří miní od katolické cirkwe odstaupiti. 8.

2127. Agenda, panis quotidianus, ku potřebě duchowních pastýřů. 8. W Praze 1820 (čtvrté vydání od Adal. Lewinského.)

2128. Uwedení k prawému Bohu i lidem milému způsobu, kterak se má slaužiti u oltáře při mši sw. Pro nábožné a bohabojné pacholiky. W Hradci Kr. 1824. (Jest ministranci.)

2129. Cwičení pro ženichy a newěsty s přidawkem útěchy pro rodiče, jímž dítky brzo

umírají, od **JOS. KERNERA** w Hrad. Král. 1825. u Pospíšila. 8. str. 130.

2130. *Řehoře Köhlera* a) Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných a umírajících. Dle 6ho něm. vydání zčeštěné a dvojím přídavkem rozmnožené od **JANA HÝBLA**. 8. (str. 272.) W Praze tisk Jeráb. 1828.

b) Poučení pro pastýře duch. ve zpovědnici. Dle Brandova něm. šestého vydání zčeštěné od **J. Hýbla**. W Praze nákl. Pospíš. 1832. 8. str. XVI a 332.

2131. **J. FR. DEWOTY**. Způsob posluhování svátosti stavu manželského s předcházejícím poučením ženicha a newěsty při oděvách. 8. str. 40. W Hr. Kr. a Praze u Posp. 1832.

2132. Posvěcení chrámu církve ew. Tisowské dne 30. září w 4. 1832. (Kal. Fej. 1834.)

2133. Posvátnosti katolické. Přeložil **JAN TOM. NOWÁČEK**. 8. str. 87. W Jind. Hrad. 1834. u Landfrasa.

2134. **MICHALEK**. Způsob pytlání a oděvání mladých newěst. (Kal. Fejerp. 1836.)

2135. Ewangelický funebral, aneb Sbírka písní nábožných starých znova popravených a mnohých nových k pohřbům křesťanů ewangelických rozličného věku a stavu, s připojeným přídavkem obsahujícím modlitby pro nemocné a umírající i pro přistojící při nemocných a umírajících. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. 348. tisk Fil. Macholda. [od *K. Kuzmanyho*.]

2136. Agenda funebria, to jest: Pohřební práce, aneb Sbírka antífon, textů a modliteb podle rozličnosti věku a stavu a jiných okolností zesnulých, cílem větší rozmanitosti spořádaná, od **J. SEBERINIHO** etc. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. X a 180. tisk Fil. Macholda. [Pos. Kwět. příl. 183. str. 48.]

2137. Wysvětlení katolicko-církewních obyčejůw a slavností celoročních též i k nim příslušejícího oděwu a náradí. Pro školní mládež i pro weškeré kat. křesťanstwo sepsal **JAN N. WESELY**, farář w Turachu w horním Štýrsku. W Praze 1840. u W. Špinky. 8. str. 36. [Por. Now. Kwět. 1840. str. 20.]

2138. Rukowět chrámových pobožností, kteréž pečlivý pastýř duchovní w výročních dnech posvátných i w obecných potřebách se shromážděným lidem svým konati může. Wydaná od **JAK. MACANA** far. w Slabících. W Praze u W. Špinky 1840. 8. str. 112.

2139. Kniha ruční o nawštěwování nemocných od **JOS. KERNERA** far. Lužického a dokt. pís. sw. kand. W Praze 1841. u W. Špinky. 8. str. 312.

2140. Katechismus o sw. obřadech církwe kat. od **ANT. W. HNOJKA**. W Praze 1846 arcib. tisk. 12. str. LIV a 280.

m) Swaté obrazy.

2141. Marie rozkoše zahrada s obzvláštníma (sic) w M. Moraw. w král. Českém a w k. Slezském se nacházejícíma zázračnými obrazy. 1779. W Brně u děd. Swobodských. 12. [Zlý prawopis i jazyk.]

2142. Láska a milost Marie P. Klatowské krví se potící k pánům obyvatelům Klatovským, a srdečná důvěrnost pánů obyvatelů Klatovských k Marii panně při stoletní slavnosti wyjewení krvawého potu Marianského na swatém obrazu w Klatowech, přednesená w sprostné chwaloběti w témž kr. krajském městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785. od kněze círk. **JOS. BATOL. LOKATTELY**, vlastence Klatovského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Jerábka 1786. 8. wel. str. 44.

2143. Autočistě k všelikým obrazům Marie Panny w kr. Českém. W Příbrami 1789. 12.

2144. Wypodobnění s weykładem Obrazu sw. Panny Barbory na stříbrn. horách Kutens. (po wydání 1670) od **WAWÁKA** 1801.

2145. Cesta do Marie Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

2146. Swatá Hora, aneb historické wypsání swaté hory nad Příbramí, od **J. RULÍKA**. W Praze 1804. Potom s modlitbami a s pokračowáním od **J. PALETY**. 8. W Příbrami nákl. F. Landfrasa 1832. Též w Praze u A. Dworského. Katolické popsání o sw. Hoře a tam nacházejícím se obrazu M. Panny rodičky boží. 1832. (cens. 2. čerw. 1831.)

2147. Jos. Schiffnera historické wypsání obzvláštních míst milostních w kr. Českém, kteráž pro mnohé putowání slavná jsau, z něm. přel. **J. RULÍK**. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

2148. Prawé wyobrazení nejsw. Marie Panny w Římě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

2149. Půwod a začátek Marianské kaple nad Mniškem, od některých také Marianský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

2150. Morawské Powidky, aneb sedm přepodiwných obrazů sw. Cyrila zčeštěných od **FR. BUDISLAWA WEWERKY**. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu 12. 1825.

2151. **J. V. JIRSÍK**. Říp a jeho chrám. Popsání obého, jenž při příležitosti slavnosti

700letého obnovení téhož chrámu v české i něm. řeči vydal. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2152. J. J. RUDL. Popsání a vyobrazení sochy sw. Wáclawa na koňském trhu 8. s ryt. W Praze w Somerowské kniht. 1827.

2153. JOS. DEWOTY. Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarborského . . w k. swob. horním městě Hoře Kutné, před časy od Horníků nesmírným nákladem mistrně postaweného, k umíněné však velikosti nedohnaného . . Pro delší památku vydal etc. 8. (str. 64 a ryt.) W Praze Šol. tisk. 1828.

2154. JOS. HORČICE. Historické popsání milostného obrazu a pautnického chrámu blahoslavené panny Marie w Staré Boleslawi, s přidánými modlitbami ranními, ke mši sw., k zpovědi, přijímání, s písněmi a ostatní pobožností kteráž se na tom sw. místě vykonává, od etc. wel. 12. str. 252 a obrázek. W Praze arc. tisk. 1837.

2155. Pautník Marianský. Počátek obrazu zázračného blah. P. Marie sedmibolestné Šaščin-ské w Uherské krajině w stolici Nitranské hodnowěrně vykládající, na swětlo vydaný skrz JOS. MATEJKU, kaplana Šaščinského. W Trnawě 1843. Nákladem Felixa Wachtera.

2156. Hrob sw. tří Králůw w Reyně Kolíně. Sepsal W. M. PEŠINA, etc. W Praze 1844. arc. tisk. (s obrázkem).

2157. Popsání nejstarožitnějšího chrámu w Čechách pod jménem Swatých Kozmy a Damiana a sw. Wáclawa w Staré Boleslawi, s přidánými životopisy těch tří swatých mučedníků, jakož i swatých pěti bratrů a připojenau pobožností ranní, ke mši, sw. zpovědi a přijímání atd. od JOS. P. HORČICE etc. W Praze 1838. u W. Špinky. w 12. str. 176.

n) Život Krista P.

2158. Veliký život Pána a Spasitele našeho K. Ježíše a jeho nejsvětější matky Marie Panny, jakož i všech jiných krevních přátel syna božího, totiž sw. Josefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křtitele etc. z písma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klausenrowé, kr. dw. Impressorky, skrze Matěje Glacze faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydán od JANA GROCHA.)

2159. Život a učení P. J. Krista z vlastních slov všech 4 sw. Evangelistů složený. Nejprwé w německ. jazyku na swětlo vydaný, nyní pak od LEOPOLDA JAKOBI, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsi na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

2160. Život P. Ježíše pro dítky vydaný

od J. LETTINGERA katechety školy norm. W Holomauci 1790 (1791 Cat. Pelc.)

2161. Život Pána našeho J. Kr. a swatých učedníků jeho od J. MEDLÍNA. 1804. W Praze. 4.

2162. Život a řeči N. J. K. a syna božího jednorozeného. Obě z písem sw. nowozákonních wytažené od kn. JOS. P. WÁCLAWA DITRYCHA. wel. 8. W Praze 1809.

2163. Život a učení Krista Ježíše syna božího a wykupitele našeho ze čtyř ewangelistůw etc. složený. 1813. W Lewotci Jos. Mayer b. r. 8.

2164. a) Federsena život Pána Ježíše pro dítky, přeložil JAN HÝBL. 1820. 8.

b) Dwa draží ostatkové našeho nejsw. wykupitele J. Kr. totiž: Psaní od Pána a Spasitele našeho (to jediné, které psal); popsání a wyobrazení sw. obličje jeho. Přeložením etc. W Praze 1828?

o) Životy swatých.

2165. Krátký weytah života a smrti blahoslaveného služebníka božího Bonawentury de Potentia etc. W Praze u Žof. J. Klausenrowé 1776. 8. A-C 2.

2166. Život sw. Jana Nepomuckého, když r. 1779 památka 50roční jeho za swatého wyhlášení se slawila. W Praze u J. K. Hrabý. 8. 1779. str. 64. Sem náleží: JANA J. RULÍKA krátký weypis prwní 50leté památky, která se po wyhlášení swat. Jana z Nep. za swatého w chrámě hlavním sw. Wita na hradě Praž. na způsob milostiweho léta slawila dne 16. Máje 1779. W Praze u J. Norb. Fickýho. 8. 1779.

2167. Weypis života blahoslaveného Wyznawače Wawřince z Brundusu f. Kapucinského. W Praze u J. Tom. Höchenbergera. 8. bez roku, listů 8. (1784?)

2168. Život Swatých na každý den celého roku s přidánými cwiceními a modlitbami. 8. W Brně 1785. též w Brně 1824. dva díly.

2169. Pěkné wypsání života dobrého a rozšaffného sedláka Wendelína. Kniha k čtení pro sedlský lid. W Praze w Elsenwangerské Inpr. 1792. 8.

2170. Krátký života popis Bl. Leonarda a Portu Mauricio od ONDR. MORÁWKA. 1796.

2171. Krátký weytah k popsání života Blahosl. Bernarda z Offidy. 1796.

2172. Wypsání životů sw. Patronů českých od Šifnera, přeložil J. RULÍK. 4 díly. W Praze. 8. 1801-2.

2173. Život Marie Panny matky Pána našeho J. Kr. s wyswětlujícím popisowáním mnohých

lidu neznámých ale potřebných věcí, a s mravním naučením od WÁCLAWA STACHA etc. 1801. Rukopis w 4.

2174. JAHNA ENGELB. život swatých Jmen- a vlasti Patronů. W obložce a s ryt. a Gastla (W Brně). Některé bez rytiny.

2175. A. M. LIGOURY Nawštívení Panny Marie 1812.

2176. Život sw. Alžběty dcery krále Uher-ského Ondřeje II. kněžny Durynské a Hesské, přeložený od jedné sestry z řádu jejího. 8. W Praze 1817. (od klášterní panny MARIE ANTONIE.)

2177. Život sw. Ottilie. 8. W Praze 1818. od ŠIFFNERA, faráře u swatého ducha.

2178. FRANTIŠKA WEWERKY Wyobrazení a důkladné života popsání sw. Wáclawa. 1818. 8. str. 16.

2179. Života popsání swatého Jana Nepomuckého. 8. W Praze 1819.

2180. Wyobrazení a krátké života wypsání oslawených služebníků a přátel božích, 1-7. roční běh s 72 wyobrazeními od TOM. KUBELKY přel. 8. W Praze 1819.

2181. Život sw. Františka Xawerského apoštola Indického přel. W Jičíně, Jan Kastránek. 1827.

2182. Život Jež. Nazaretského. 8. W Jind. Hr. u Landfr.

2183. J. M. KRÁL. Wypsání života swatých dwau bratrů, biskupů a Apoštolů Crhy a Strachoty. W Hr. Kr. u Posp. 1825. 8. str. 72.

2184. Hlavní doby z života Jana Nepomuckého k slawnosti po 100 letech slawené památky jeho za swatého wyhlášení, předstawené za pobožnost w dewateru wyobrazení, popsání, rozjimání, w modlitbách a zpěwích od W. F. Welehy, zčeštěné od FR. B. TOMSY. 18. str. 81. W Praze u Pospíš. 1829.

2185. Životopis sw. Jana Nep. zpovědníka králowny Johanny, když r. 1829 stoletá památka jeho w počet swatých wnešení se slawila. S připojením služeb božích a modliteb wůbec wydává JAN N. ZIMMERMANN, kněz rádu Kříž. etc. W Praze u Posp. 1829. 12. str. 132. — Táž knížka s rozmnoženým wypsáním slawnosti držené. W Praze pod titulem: Památka stoleté slawnosti atd. 1830. 12. str. 180.

2186. Život sw. panny Terezie, s připojenau krátkau historií rádu božích Karmelitánek w Čechách, od JOS. ČERNÉHO. W Praze 1830. u Josefy Fetterlowé. 8. str. 163.

2187. Život sw. Františka Xawerského, apoštola Indického, přel. od JOS. ČERNÉHO) a nábožným ctitelům jeho wěnowaný. 8. W Jičíně u Kastránka 1827.

2188. Wěrné popsání života a smrti sw. Wáclawa, mučedlníka božího a patrona českého. Dle 14 obrázků této knížce připojených a wy-swětlených, při nichž vždy kratičká modlitba jest. (od T. KUBELKY.) 12. str. 48. W Praze arc. tis. 1831.

2189. Životopis blahoslawené Marie Elekty od Ježíše, od Hermanna Dichtla, spirituala u sw. Jiří. Přeložil J. W. SOMMER. W Praze 1839. u W. Špiuky. 12. str. 54.

2190. Utrpení a smrt některých sw. mučedlníkůw prwních tří století wěku křesfanského, od ŠIM. B. WRÁNY. (Náklad. děd. swatoj. č. XII.) W Praze 1840. arc. tisk. mal 8. str. 102.

2191. Popsání života pěti blahoslawených: Alfonsa Marie z Ligury, Františka Girolama, Josefa od Kříže, Pacifika Lanseverinského, Panny Veroniky Giuliani dne 26. máje 1839 od Jeho Sw. Pap. Řehoře XVI. za swaté prohlášených. S krátkým popsáním jednání při prohlášení za blahoslawené a swaté, jakož i obyčejných slawných při tom obřadů. W Praze 1840. 8. str. 111. S podobiznami těch swatých.

2192. Život a pocta nejblawoslaw. Panny Marie, nejsw. rodičky boží, dle Silberta přeložil a wzdělal WÁC. M. PEŠINA, kanowník etc. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 62.

2193. Život nejswět. Panny Marie, od Jos. Wotýpky. W Praze 1843. u Anny Špinkowé.

2194. O životě, zázracích, ostatcích a uctění sw. Liguriáše, mučedlníka a paustewníka, patrona města Polny. Sepsal FR. POIMON. W Praze 1843 u J. Posp. Nákladem A. Pittnera w Polně. str. 36. w 12.

2195. Život panenské matky boží Marie, dle Silberta wzdělal JOACH. JINDRA. W Praze 1843.

2196. Popsání života a skutků swatých a swětíc božích dle M. Sinzla od JOS. M. POHORELÉHO. 1844. W Praze u J. Pospíš. Swaz. 2.

2197. Život sw. Vincenzia de Paul, sepsaný od W. ŠTULCE. etc. W Praze 1844. str. 338. w 12. [Kat. bibl. pro weškeren národ česko-slawanský, wydávána s milostiwanu wůli a schwálením nejd. knížete Arcib. Praž. od několika kněží katolických. č.]

2198. Legendy aneb obrazy životů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta. Ze staročeských, něm. a franc. pramenů wážil a sepsal P. FR. JOŠ. DOBICER W Praze 1845. 8. str. 32. u Karla Vetterla.

2199. Životopis swat. Prokopa, od J. ZIMMERMANNNA, lokalisty w Stodůlkách, W Praze 1845. arc. tisk.

2200. *Čas. mus.* str. 453. Petrohradská legenda o sw. Wáclawu. — 1837. 406. O umučení sw. Wáclawa podlé legendy slowanské, úvaha kritická od Palackého. — 1841. 464. Żywotówé sw. Konstantina (Cyrilla) a Methodia, ze starých legend, od W. Hanky. — 1845. 452. Żywot sw. Crhy a Strachoty (z Passionalu zdělil Dobicer.)

p) *Wzdělávatelné a nábožné.*

2201. Ludwika *Muratoria* o prawé křesťanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w prawidelní kněhotiskárně 1778. 8.

2202. Wzývání spasitelně umírajícího a se k šťastné věčnosti připravujícího, od jednoho z T. J. kněze k prospěchu umírajících sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

2203. Škola Kristowa aneb nábožné přemýšlování a nasledování J. Kr. etc. 1780. 12. bez místa str. 444. mimo 1½ archu, s obrázkem od JANA AMBROZIHO.

2204. JANA KNOBLOCHA Požehnaná mezi ženami panna, totiž Matka nejsvětější Maria Panna všech panen čistota. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

2205. Škola Jobowa, sepsal a vydal JOB ZMEŠKAL etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

2206. Upřímné rozsuzování sebe samého z něm. *Lavattera* přeložil J. B. ELSNER. W Berlíně 1783.

2207. Správce duchovní pro ty, kteří o své spasení pilně se starají, z jaz. něm. na moravský uvedený w Brně u Jos. F. Neumana 1783. Od DAUBRAVSKÉHO alumna w semin. Brněnském.

2208. Timotheus, z němčiny *Niemayera* 1783.

2209. Amadea *Kreuzberga* pobožné přemýšlování na každý den celého roku etc. z něm. přel. od BALTAZARA PONGRÁCE. W Prešp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100. mimo 3 rejstř.

2210. Toužebná wolání k hospodinu w sprostém rozjímání 7 žalů kajících od P. FRANT. HAANUSS (Hanusa) Wysokomeyského. 12. W Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

2211. Rozmlauvání duše s bohem 1784.

2212. Urownání nesrownalého žiwota s žiwotem spravedlivým podlé obrazu samého Krista J. od ŠEB. WOTTAWY řádu sw. Františka. W Praze u Fr. Jeřábka. 8. 1784.

2213. Zlatý dar Nowého roku t. j. výborné částky z některých učitelů církwi božích shromážděné. W Praze u Rosenmüllerových dědiců. 12. 1785.

2214. *Zollikofera* řeči, modlitby a cwičení se w nábožnosti, přel. od BARTOLOMEI-DESA w Rkp. Též od J. STRAKY, dva

dily 1785. Přeložená přemýšlování *Zollikofera* wydati chtěl SAM. AMBROZIUS, ale newydal. (W Tab. Poe. III. 74.)

2215. Uzká cesta do nebe, popsání taužící duši představená od FR. KUBIKA, kaplana Krineckého. 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerových dědiců, předm. str. 47.

2216. Kochání se s Bohem w ranních hodinách na každý den w roku od K. *Sturma*. Přel. ONDŘ. PLACHÝ. 2 díly 1790. W Baňské Bystřici u J. Tumlera Iní díl str. 624. Ilhý díl str. 530. 8. Též Klanitzai 1790. Jiné přeložení Matěj *Markowic* (mladší) wydati obmyslel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III 25.)

2217. Náwka (nauka) k štěstí a blahoslavenství podle Kristowa učení od BOTZKO(A). W Prešp. 1790.

2218. Duchovní výborné pravidla t. j. spasitelná naučení všem po spasení svých duší pečujícím. W Brně 1790. 8. Jar. Sylw. Siedler. stran 305.

2219. Mrawokniha pro křesť. vlastence s opravdivými příběhy a příklady k naučení a vzdělání sepsaná od M. C. POTHMANNA. 8. W Brně 1791.

2220. Pobožné strávení celého dne w obecných prácech, též o stawu a swátosti manželstwa, kterak nábožný křesťan do stawu toho podlé Boha wstoupiti a w něm se chowati má. u Fr. Aug. Höchenbergera 1793. 8. III. (špatná dobropisemnost.)

2221. HRDLÍČKA JAN. Knížka pro čeledí křesťanskau. W Prešpurku 1794. 12. (Boček.)

2222. Wšeobecná pobožnost s odpustkami a obdarováním milostiwého léta. W Brně 1795. w 12.

2223. Mrawná krátká pravidla na každý den rozdělená t. j. spasitelné naučení daná všem po spas. svých duší pečujícím, kterak jeden každý podlé svého stawu žiw býti má, aby božské powolání vyplnil, a věčného spasení sobě zejskal. 8. W Brně 1795.

2224. Naučení a cwičení w pobožnosti pro nábožné zvláště mladé křesťany obojího pohlaví. 1796.

2225. *Fructus maturi*, t. zralé ovoce slowa božího od GAZDY, dwa díly. W Trnawě 1796. 8.

2226. Odewzdání se docela do wůle boží. (B. DLABAČ.) 1797.

2227. FORNETA a) Rozdíl filozofické a božské maudrosti při wykládání ctnosti. b) Křesťan w swobodě. c) O tanci.

2228. BOH. TABLICE a) J. Aug. Hermesa kniha zpovědní. 1800. b) Cesty boží. 1805. 8.

2239. Cesta k nebi, pět dílů v sobě obsahující a) rozdílné modlitby. b) Přípravu k blahoslavené smrti. c) Nábožná pravidla pro hospodáře, rodiče, manžele, manželky a mládež. d) Učení mravní ze 4 swatých Ewangelistů. e) Weytah celého kat. křesť. cwičení. Wydaná od KARLA MELCERA, faráře Rabšanského. W Praze ? 1803. 8.

2230. Pobožné přemýšlování na křížové cestě od J. RAUTENKRANCE. 1803.

2231. HABEL FRANT. XAV. Učení moudrosti křesťanskéj. W Trnavě 1803. 8.

2232. Modlitby církevní neb kazatelské k nedělím, swátkům, středám a pátkům. 2 díly. W Brně F. K. Siedler 1801-6. 8.

2233. Příkladowé neb křesťanské mravní učení w příkladech na každý den w roce od POLLÁŠKA. 8. 1807.

2234. JANA PAWLÍKA a) Čtení z listu Apoštola Pawla a ze Skutků Apoštolských. 1807.

b) Duše hledající Hospodina a weselící se z poznání ho, aneb nábožné přemýšlování a modlitby ranní při službách božích, a wečerní, w nichž se i cwičí wěrná owčička, která se má pokání prawé činiti a k stolu Páně wěrně přistoupiti. Rkp.

c) Wečeře P. zvlášť o welkonoci Rkp.

2235. Rozjímání o mučení P. z Seilera přel. GALLAŠ. Rkp.

2236. Weliký pátek anebo nábožné rozjímání o přehořkém umučení Pána našeho Ježí Krista, od F. W. H.

2237. Hřbitow, tiché rozjímání w duchu přátelům náboženství a citliwosti obětowané, přel. J. ŠIESSLER 1808. 8.

2238. Swatý pašijowý týden, aneb pobožná rozjímání duše křesťanské téhož sw. času. 8. W Praze 1809. 1810. Od J. RULÍKA.

2239. Kochání s bohem we wečerních hodinách na každý den w roce od mistra J. Kristiana Förstera přel. ONDŘ PLACHÝ, dva díly w Skalici 1810. (Ohlášena byla 1. dubna 1810 ale Plachý dříve wydání umřel.)

2240. Knižečka k vzdělawatelnému čítání, obzvlášť pro školní mládež pěti a nákladem J. Palkowice. W Prešp. písmem Karla Snižka 1812. 8. str. 104. Spisowatel jest JIŘ. PALACKÝ.

2241. Kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský dle franc. paní Marie le Prince z Bomontu z něm. přel. od K. THÁMA. W Praze a Boh. Haze 1813. I. díl str. 261. II. díl str. 225. Učí mráwům a náboženství w rozmluwách.

2242. Jana Bunyana Cesta křesťana z města skázy do blahoslavené wěčnosti. Přel. JOS. NEDOMA. 2 díly. W Pr. 1815-6. 8.

2243. Příkladowé aneb křesťanské mravné učení w příkladech od POLLÁŠKA, 3 díly. 1817.

2244. Swatá křížowá cesta aneb krátká zpráva o welmi užitečném duchowním cwičení sw. křížowé cesty. W Brně 12.

2245. Den sw. nebolíž kníška nebeská z rozličných písem swatých míst snažně sebraná a složená k utěše všech milých wlastenců od kněze Františkána, české provincie sw. Wácława wůdce a mučedlníka. 8. W Slaném s ryt. 1820.

2246. Pád prvního člověka w ráji. Rozjímání křesťana nábožného, mimo začátky k 4 ewangelium na čas adventní a k pátému na den Božího narození od JOS. J. KERNERA. W Hradci Kr. 1822. 8. str. 63. nákladem J. F. Pospíšila.

2247. Knižečka o lásce sepsaná od Fr. Leop. hraběte ze Štolberku, přeložená od WOJT. KAREŠE. W Praze 1823. písmem a nákladem Josefy Fetterlowé z Wildenb. 8.

2248. Výlewy citů křesťanských aneb pěťmectwa nábožných rozjímání, zčeštěné od FR. AL. ROKOSA. W Praze 1824. 8. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn. str. 115.

2249. Pořádek a způsob pobožnosti při wykonávání obchodů slavných milostiweho leta papeže Lwa XII. W Holomauci 1826. w 8.

2250. Naučení křesťanské mrawopočestnosti k všeobecnému vzdělání národu, od Bern. Galury biskupa Antedonského. Nařízením wys. slavné c. k. vlády zemské. 8. str. VIII a 184. W Praze u Veroniky Šolowé, wedením J. H. Posp. 1826. [Srw. Pautník 1826. II. 104.]

2251. TOM. KUBELKA. a) Wzdělání člověka, jaký býti má, aby mu dle swěta i dle duše blaze bylo. Částka I. 12. str. 311. část II. str. 342. W Praze arc. tisk. 1827.

b) Pobožnost při Jubileum, čili při 100leté památce Swatowylášení sw. Jana Nep. mučedlníka Kristowa a patrona českého. 12. (str. 192 s obrázkem.) W Praze arc. tisk. 1829.

c) Způsobné rozwažování člověka w důležitých věcech s rozumem se srownáwajících. Pro vzdělání člověka w letech přirůstáwajícího i w níž mnoho potěšitelných a poučujících prawd se nachází. 12. str. 320. W Praze arc. tisk. 1831.

d) Umučení Páně na 31 rozjímání rozwržené, w němž také křížowá cesta se 14 místy se obsahuje, s modlitbami měsíčními. 12. str. 192. tamž 1830.

2252. Nábožná cwičení k slawnosti božího těla při slawném obchozu aneb processí, též i jindy při nawštěwování nejswětější swátosti oltární. Sporádaná od jistého kněze řádu sw.

Benedikta z kláštera Braunowského. 24. str. 70. W Praze u Posp. 1828.

2253. Perle pokladu maudrosti obětované dceři w Kristu do let panenských vstupující. Wydaná od Woj. Ruffera. 12. str. 112. W Praze u K. Jeřáb. 1828.

2254. J. W. ŠIMEK. Nábožnost domovní we zpěvích. 12. str. 148. W Skalici u F. Skarnicla 1828.

2255. ŠULEK. Nábožná rozjímání o utrpení Kr. W Prešpurku.

2256. W. F. NEUMANN. Slavná stoletá památka vyhlášení za swatého blahoslaveného Jana Nep. mučedníka Páně a patrona české země. Knižka k modlení a vzdělání pro katolické křesťany, zvláště pro ctitele tohoto wywoleného božho. Wydané nařízením J. K. M. . . Wáclawa Leop. arcib. Pr. od etc. 8. str. 167 a 3 ryt. a 3 melodie. W Praze arc. tis. 1829.

2257. KASP. WEININGER. Ctitel sw. Jana Nep. k kostelní památce jeho swatowyhlášení. od etc. 8. str. 31. W Praze. arc. kn. 1829.

2258. Křesťanská kniha učení a mravů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách, jakožto přídavek k zvelebení toho důležitého ustanovení w c. k. zemích. Od jednoho kněze círk. w Morawě w něm. jazyku r. 1818. vydána a ku prospěchu mládeže české a morawské od jednoho trivialního bitele w Čechách přeložena. W Hrad. Kr. u Posp. 1829. 8. str. 272. mimo předmluvu a obsah.

2259. Slavnost milostiwého léta, kterauž sw. otec Pius papež téhož jmena osmý brzy po dosednutí na stolicí apoštolskou k wyžádání pomoci Boží listem apoštolským w Římě dne 18. čerwna 1829 prohlásiti račil, w Čechách slavená w měsících máji a čerwnu l. P. 1830. W Praze u Josefy Vetterlowé. 12. str. 72.

2260. Památka svěcení třetí jubilejní slavnosti, císaři Karlovi V. w Augspurku na sněmu podané ewang. Konfessi l. P. 1530. 25. čerwna. Práci JANA BOROTA, zpráwce církwe ewang. ostatků českých exulantůw. 8. str. 32. W Žitawě u Sayferta 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

2261. ANT. F. JEŘÁBEK. Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom církwe křesťansko-katolické se nacházejí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná, od etc. 8. str. 88. W Hrad. u Posp. 1831.

2262. FR. AL. ROKOS. Pastwa duchovní pro owce z prawého owčince Kr. to jest: Křesťanská cwičení k wyučinění wenkowského lidu we swatém náboženství, buď we wesnicích, nebo w chrámu Páně. Podlé našeho katechismu

spořádaná od etc. Dwa díly. 8. str. 318 a 344 W Praze arc. kn. 1831. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.] — Díl I. w Praze u J. Spurného 1843.

2263. Panna Orleanská dle G. Görresa od JOS. ZIMMERMANN. Nákl. děd. swatoj. č. III. mal. 8. str. 90. W Praze arc. kn. 1836. [Něm. die Jungfrau v. Orleans. Regensburg 1834.]

2264. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydaná od JANA KR. NOSKA. (dle něm.) 8. str. 40. W Jičíně u J. Kastranka. 1836.

2265. Katolická missionární knížka, nebo uwedení ku křesť. žiwotu. Od shromáždění nej-swětějšího wykupitele. 1837. Třetí wydání u W. Špinky.

2266. Pane zůstaň s námi, neboť se připozdívá, dle J. Bluma, přel. J. MARCHAL, kněz. [Nákl. děd. sw. Jan.] wel. 12. I. díl. str. 376. a obsah. W Praze u W. Špinky 1839. II. díl. 1840. str. 393 a obsah. III. 1844. Utěcha křesťana we vysokém stáří.

2267. Rodina Bohowěrných z Dolan, aneb: Obraz křesťanského obcowání w přediwných případnostech a strastech žiwota. W Praze 1837. arc. kn. [nákl. děd. Swatoj. č. V.] 8. str. 458. a rejstř.

2268. JOS. ANT. SWOBODA. Pobožnost při slawení práwdu neb processí na den Boží Těla; s připojeným wysvětlením původu a spasitedlných obyčejů při této starožitné slawnosti. 16. str. 60. W Praze w Somerowské kn. 1834.

2269. (Tallaya) Pobožnost při slawné processí na den Božího Těla. [cens. 1837.]

2270. Swatodenní pořádek a pravidla žiwota nábožného katolika, aneb základowé prawé pobožnosti. Z něm. p. Dr. Sch-a přel. FR. DOBROMIL KAMARÝT. [Nákl. děd. sw. Jan. č. VI.] 8. str. 33. W Praze arc. kn. 1838. Po druhé 1839. u W. Špinky. 12. str. 33.

2271. Stálá památka pro děti, které wel. swátost oltární po prwé přijali. Po jednom kat. farařowí z něm. přeložena. W Trnawě 1839. u Jana Jelinka. 12. str. 28.

2272. Žiwot křesťanské děwečky. Pěkná powídka, jak nábožná děwečka powažuje a cítí hořké utrpení P. Ježíše. W Praze 1840. arc. kn. Nákladem swatoj. děd. č. XI. 8. str. 26.

2273. Smrt a wěčnost we světle ewangelium, od DAN. MARTINYHO. 1844. (Na Slowensku.)

2274. Filotea či Bohomila, aneb nawedení k žiwotu náboženskému od Fr. Salezského, přel. z franc. W. V. ZIAK. W Znojme u Fourniera. 1843.

2275. *Rekowěti chrámových pobožností* od J. R. MACANA. II. vyd. 1843. W Praze u A. Špinkowé.

2276. *Pastýřská domácí kniha* od J. A. DUNDRA. W Praze u Posp. 1843.

p) Modlitčí knihy.

2277. *Zlatá báně* t. j. nábožné modlitby a písně, které jak Gweroci a Šteláci, tak i Hawifi smobři i jiní bohabojní křesťané . . s prospěchem užíwati mohou, jednak w nowě složené, jednak z něm. přetlumožené a na swětlo wydane od MART. LAUČKA. 12. W Prešpurku 1776. u F. A. Packa.

2278. *Zbraň duchowní a poklad věčný. Pokojík každému wěrnému křesťanu a pobožnému welice jistý a bezpečný*, L. P. 1777. Rkp. weřej. bibl. XVII. H. 9. Modlitby s wěrůky zde onde.

2279. *Cesta křížová neb Krátka správa o welmi užitečném duchowním cwičení, Cesta kříže nazwaném*. W Brně u děd. Swobodských 1778. (Boček.)

2280. *Krátký spůsob pobožnosti při prwní 50leté památce za sw. wyhlášení Jana z Nepom.* 1779. u Fr. Höchenbergra. 8.

2281. *Marie rozkoše zahrada*. W Brně 1779. u 12.

1282. JANA KROBA všeobecná knížka na tři díly rozdělená, katolické modlitby, učení, písně w sobě obsahující. W Praze u Rosenmüllerových dědiců 1780. 12.

2283. K. G. *Seibta* kniha katolická, obsahující w sobě naučení a modlitby, přel. FR. TOMSA. W Praze 1780. 8.

2284. *Swatý denní pořádek křesťana kat. na poručení kardinala Noailia k užtku jeho owčiček do tisku wydaný, nyní pak od alumnů doma kněžského w Brně (Hancze, Pernsteiner, Dautrowského a Kwapila) z jaz. něm. přel. Wydání II. we Wídni u J. Tom. uroz. z Tratnerů 1782. 8. W Brně 1790. Též knihy troje wydání a sice 3500 wýtisků jest mezi lidem.* (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

2285. *Krátke cwičení se w pobožnosti k sw. Janu Nepom.* 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

2286. *Wýborné modlitby, které od jeho Swatosti Papežské Pia VI. wyložené a na jeho poručení we všech jeho zemích rozdané byly; z wlské řeči na německo, a nyní s lásky k vlastencům na česko přeložené*, u Jana Samma. 8. W Praze 1783. str. 86. též 1785.

2287. JANA GLOSIUSA *Křesťan vždycky se modlitčí*. 12. W Prešpurku 1783.

2288. *Wyučující a modlitčí knih pro mlá-*

dež od Karla Jind. *Seibta*. 8. W Praze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. FR. TOMSA.

2289. *Křesťansko-katolické učení a modliteb knížka k všeobecnému užtku obzwláštně potřebných*. W Praze u F. Jeř. 1785. 8.

2290. *Křesťanské modlitby a písně pro počestné* (od PAW. TEŠLÁKA.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich jest 14 půwodních, 5 přel. písní mezi lepší náležejících. Též od Sam. Černanského 6 písní.

2291. *Modlitební kniha* Cis. Josefa II. přel. od MAXIMIL. ŠTWÁNA. W Praze 1787. 8. str. 29.

2292. HRDLÍČKA JAN. *Modlitby křesťanské pro mládež školskou a zwlášť Pešťanského a Likesského kraje*. W Preš. 1788. 12.

2293. *Modlitby pro dítky, skrze než s Bohem w každodenních příchodách libě a užitečně rozmýšlouti mohou*, od ALŠE PAŘÍZKA. W Klatowech u Jos. Hirspergra. 8. 1789.

2294. *Horlivý křesťan w duchu a prawdě, aneb knížka, která všechny potřebné modlitby w sobě obsahuje*. W Pr. 1791. (u Neureutra, kněhkupce) též 1799. 8.

2295. *Duchu plná knížka modlitební obsahující w sobě českau mši, jakož i modlitby ranní etc.* 1792. W Brně. 12.

2296. Bůh jest nejčistší láska z něm. P. z *Eckardtshausen* přeložil TOMSA. W Praze. 12. a 8. 1793, 1813, 1816, 1818. W Hradci 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.) Jiné přel. od K. THÁMA, opět jiné? w Kutné Hoře 1793. 16.

2297. *Modlitby welmi wýborné a nábožné w Příbrami* 1796. 8.

2298. BLAŽEK MICHAL. a) *Jiřika Sixaiho křesťanská naučení a modlitby, z uherského přel. skrze etc.* W Brně u J. S. Siedlera 1796. 8. tři díly.

b) *Duchowní libě wdůně kadění neb ruční knížka modliteb swatých. Přidány některé nábožné písně*. W Brně 1809.

c) *Připrawka pro dítky . . . k sw. wečeři Páně. Přidány jsau modlitbičky*. W Litomyšli Tureček. 12. b. r.

2299. *Zápal lásky duši wywolených neb modlitby kratičké k prawému užtíwání jak ráno tak i wečer*. W Praze a Příbrami. 1798. 8. W Hradci Kr. 12. W Praze u Fetterle z Wildenb. 1817. 12. (rozmnóžen.) W Jind. Hr. u Lanfr. 1827, 1831, 1834. W Čáslawi 1826 (přetisk.) W Praze Somrowské kniht. b. r. Z. I. B. aneb modlitby k prawému užtíwání ráno i wečer. w 12. W Litomyšli. 12. r. 1829. 1832. W Praze u Spurného 1834.

2300. Wraucná pobožnost k nejsvět. svátosti oltární. W Praze a Příbrami. 8. 1798.

2301. Denní modlitby pro Schowance c. k. Akademie. 8. Tu samau knížku zčeštil DANIEL KORBELI. 12. W Praze u Fr. Jeřábka 1825. Též w Praze w Somrowské tisk. 1825.

2302. Modlitby pro vojáka od MICH. INSTITORISA. str. 16. w 12. (bez místa a roku.)

2303. Horliwé a nábožné modlitby křesť. od WEGHA. 1799.

2304. Nábožné rozvažování nejobzvláštnějších tajemství vtěleného slova N. Sp. J. Kr., kteréž w jistých kaplich neb zastaveních se konají, jenž při zázračném obraze rodičky B. we Wamberčích (Albendorf) w hrabství Klackém podlé swých originálů k tomu zřizovaných se nalezájí. W Glaczkz wytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno) Písneš pautnické nawštětowání kapli u Milostného obraze Mar. P. we Wamberčích etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)

2305. Chléb duše křesť. t. j. Modlitby všechněm k žiwotu věčnému prospěšné, ku kterým přidané jsau rozličné welmi spas. naučení. 18. W Prešpurku 1799.

2306. Uplná knížka ke čtení, k modlení, a k zpíwání pro kat. křesťany na 2 díly rozdělená. Od jednoho kněze řádu Petrynského na swětlo wydaná. 8. W Brně 1802.

2307. Modlitby pro křesťany kat. od FR. TOMSY. 8. 1803.

2308. Pokrm duše, aneb cwičení se w pobožnosti pro kat. křesť. přel. J. RAUTENKRANC. W Praze 1803, 1807, 1812, 1816, 1818.

2309. Nebeská smlauwa s Bohem a křesťanskau duši potvrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanie všem jak swobodným pannám, tak jedné každé ženské osobě k obzvláštnímu duchownímu užítku, a k věčné ozdobě spasení duši našich slaužící, w Brně 1803. 8.

2310. Pro dobré katolické křesťany modlicí kniha, od J. RULÍKA. W Praze 1804. 8.

2311. Líbý pokrm duše w pravém slowu božím. Na Horách Kutnách 1804. 12.

2312. Kniha k čtení a modl. pro vojáky. We Wid. 1806. 12.

2313. JANA WEGHA horliwé a nábožné modlitby křesťans. podle pravidla nejprímějšího slowa božího a učení církwi kř. ewang. rozdělené na 4 díly. W Praze u Boh. Háze 1807. 8.

2314. Cwičení pobožnosti k wykonání křížowé cesty. K užítků swých farníků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.

2315. Wzýwání Boha a swatých jeho od Hermana sepsáno w něm. Přeložil ALEŠ PAŘÍZEK. W Praze 1810.

2316. Hora Kalwarská krwí Krista skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozjímáním umučení P. a Spasitele našeho J. K. pěknými figurami ozdobená. Přidané jsau modlitby před a po spowědi, před a po přijímání etc. W Brně w 18.

2317. Jaisa kniha k čtení a k modlení pro malé ditky. W Brně 1811. 12. Též od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1811 a 1816. 1831. (u Háze.)

2318. Modlitby pro mladé lidi podle Mich. Kaj. Hermana od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1812, 1816, 1819, 1826. (u Háze.)

2319. Nebeský prsten zlatý, zasnaubený křesťanské duši, wysazenými drahými kamínky, totiž: rozličnými výbornými modlitbami a litaniami, též 15. modlitbami sw. Brigidy o umučení Pána našeho Jež. Kr. (pro ženské) z nowa wytačený. 4. W Budíně. 1812.

2320. Jádno Křesťanské pobožnosti od ALŠE PAŘÍZKA. W Praze 1812. 1818.

2321. L. ZIEGLERA a) Cirkewní pobožnost na křížowé dny 1812. 1815. 1816. b) Cirkewní pobožnost na slawnost božího těla 1817. 12. str. 66. W Pr. u Fetterle z Wild. c) Křížowá cesta, aneb pobožné rozjímání etc. po třetí w Praze 1818. 12.

2322. Katolická modlitební knížka w něm. jaz. ze 4 dílů wyhotowené wzdělawající knihy pro celý rok, od Deresera. Přeložil F. NEDELE. W Brně 1814. 12. (jedna z nejlepších.)

2323. Dobré símě w dobrau zemi, dle Jiljiho Jaisa přel. J. RAUTENKRANC. W Praze. 8. 1813, 1815, 1818, 1831, 1837. W Jind. Hrad. u Landfr. 1831, 1833. Pod titulem Jiljiho Jaisa. Dobré símě w dobrau zemi. Kniha utěšená k dom. a weř. pobožnosti nyní s oprawau a změnamí a rozmnožená po 3tí znouw wydanó. U Posp. W Hradci Král. 1846. 8. od Ant. Stránského.

2324. Pobožnost na den weyroční slawnosti božího těla, která se wykonává u čtyř oltářů při wystawené nejs. swátosti oltární od JANA KRAUSKÉHO. 1814. 8. W Mladé Boleslawi listů 6.

2325. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby pro ewang. křesťany od J. KREJČÍHO. W Praze 1816. 8.

2326. Zlatý nebe klíč duše křesť. boha věrně a dokonale milující. W Král. Hradci 1817. 8. (cf. VI. 1233 a.)

2327. Modlitby nábožné we všelikých potřebách duchowních i tělesných. Při druhém

wydání Ležkowých zpěwů od J. KREJČÍHO. W Praze 1818. 8.

2328. Nowá každodenní obět Bohu. W Král. Hradci. 8. 1818. 1819. W Hoře Kutné bez roku.

2329. *Jakna Engelb.* Nowá pobožnost školní obsahující modlitby a písně etc. Přel. TOM. FRYČAJ. 1818. W Brně. 8.

2330. Štěpná zahrádka etc. W Písku. 8. 1818. W Praze u Spurn. 1834. W Jind. Hr. u Landfr. b. r. Velká štěpná zahrada; pak Malá štěpná zahrada.

2331. J. JAWORNICKÉHO a) Hora Kalwaria 1818. b) Hora Sion, aneb kat. Modlitby w čas weyroční pro lid městský 1823. 12. (cf. VI. 1233. e.) c) Matauše Raitra kat. modlitby k rozšíření pravého křesťanství etc. s 5 obrázky, přel. 1823. 12.

2332. Wyzdwižení ducha k Bohu. W Pr. a Písku. 12. 1819.

2333. Chlebowé poswátní. Knížka modlicí od jedné klášterní panny řádu sw. Alžběty (MARIE ANTONIE.) W Praze 1820. 12. stran 136. u Fetterle z Wildenbrunu. II. roz-množené wyd. 1826. tamž. 12. str. 232.

2334. *Jana Salatyne* modlitby křesťanské s částky překládané, z částky pak skládané. W Jindřichowě Hradci u Jos. Landfrasa 1820. 12. dva díly.

2335. Výbor modliteb od FR. WEWERKY. W Praze 1820.

2336. Zahrada Páně aneb přežalostná cesta spasitele našeho J. Kr. na horu Kalwarii. W Písku 1820. 18.

2337. Katolické modlitby pro oswícené kře-stany od TOM. KUBELKY. W Praze. 8. 1821.

2338. Žátek má zalíbení w Bohu a w mo-dlení, aneb modlitby pro dítky, kteréž snad-něce porozuměti mohou. 1821. 18.

2339. ANT. STRANSKÉHO a) Křesťan w duchu církwe swaté se modlíci od Alex. knížete z Hohenlohe. Přel. W Hradci Král. 1822. 18. b) Modlicí knížka pro femesnické tovaryše, zvlášt když do swěta jdau. 1824. 8. c) Mo-dlicí knížky pro vojáky. Přeložené a rozmno-žené. W Hradci Králové 1824. d) Dobré símě w dobrá zemi. Kniha utěšená k domácí a weřejné pobožnosti pro dobromyslné katolické křesťany, sepsaná od P. G. Jaisa, po třetí (sedmé) znouwu vydaná od Ant. Stránského českého kanowníka etc. W Hrad. Kr. u Posp. 1846.

2340. Obět božské chwały w rozličných modlitbách, žalmích, litaních etc. W Praze 1823. u Sommra.

2341. Zlatý nebeský klíč polowiční, obsa-hující pobožné modlitby křesťanského kat. ná-

boženství. W Jindř. Hrad. 1822. 8. 1826. 1827. 1831. 1833. 1834.

2342. Katolická rozjímání a modlitby pro ženskú. Zcela dle potřeby pohlaví jejich zří-zené od AL. PAŘÍZKA. 8. W Pr. 1822.

2343. Bůh autočistě mé a pomoc má. Kato-lická modlitební kniha pro wšecky stawy od JANA HÝBLA přel. 12. 1822.

2344. Modlitby přeložené od FR. POL-LÁŠKA.

2345. Marie, rozkoše zahrádka etc. 12. W Brně.

2346. a) Veliký klíč nebe otvírající. W Brně. 8. b) Malý nebe klíč pro ženskau, tamž 8. c) Nowý nebe klíč. W Hradci Králové. 8. (cf. VI. 1233 a.)

2347. Krátká modlitebná knížka pro kat. křesťana. 8. W Brně.

2348. Horliwé modlitby upřímného wzdychání k přepodiwné prozřetelnosti božské. 8. W Hradci Král.

2349. Horliwý katolický křesťan w oběto-wání swých modliteb k Bohu. 12. W Praze a Písku.

2350. Křesťan. katolická knížka, w kteréž se nacházejí modlitby ranní etc. též obec-né písně při mši etc. 12. W Brně.

2351. a) Zahrada štěpná, aneb wraucné katol. modlitby na šestnácte dílů rozvržené. W kte-rýchžto se předně wynacházejí mimo obyčejné mešní modlitby, také modlitby, které duchowní při oběti mše sw. u oltáře lat. čte, w češtinu uwedené, též modlitby k sw. spowědi, k při-jímání a před kázáním. W Prešpurku. 12. 1820. W Jindřichowě Hradci 1822. 8. Pro ženskau, w Brně. b) Veliká štěpná zahrada křesťana katolického tamž.

2352. Ruční knížka ke mši swat. s připoje-nými ranními modlitbami, k spowědi, před i po přijímání, jakož i také s wečerními modlit-bami. 8. W Brně.

2353. Knížka cestní, kterau každý pobožný křesťan, který k milostiwému obrazu de Cell Marie putowati miní, potřebowati může. Při tom modlitby etc. W Brně 12.

2354. Pobožnost k uctění wší lásky nej-hodnějšího srdce P. J. 12. W Hradci Jind. u Landfr. 1826, 1828, 1831. W Čáslawi 1827.— W Litomyšli u Turečka 1828. Přeložil Hýbl.— W Praze u Somra (Landau) 1830. 1832. — W Písku u Fetterle. 1832. Modlitby kat. k utěšení P. naš. J. K. a blah. Marie panny z pob. knih sebrané. Pak pod titulem: Pobož-nost k uctění nejsvětějších srdcí Pána Ježíše a Panny Marie. Odpustky obdařená pro boha-bojné křesťany k wyprošení milosti hříšníkům. Opravené dle mnohých ztvrzených knih roz-

množené vydání s přídawkem životopisu sv. Aloyse. Od Frant. Černohorského, kněze církevního. W Hradci Král. 1845. Tisk J. H. Pospíšila. str. 229. w 8.

2355. Kniha modlitební od MATĚJE ŠULEKA. Rkp. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2356. Libé vůně kadění (duchovní) aneb ruční knížka modliteb svatých obsahující w sobě každodenní, i k jiným časům etc. Přidané jsou některé nábožné písně k potřebě křesťanů Helwetského vyznání. W Brně. 18.

2357. Spasitelný aumysl s krátkým rozjímáním umučení p. a spasitele našeho J. K. při slyšení mše sw. 12. W Litomyšli.

2358. Welmi pěkný způsob, kterak duchovnímu při oběti mše sw. posluhowati má, pro zvyk a snadné naučení neštudující mládeže představený. 12. W Brně. (čís. num. 1191.)

2359. Svaté smrtelné neděle týhoden, to jest důmyslné pozdvižení mysle a nábožné modlitby na každý den pašijového týhodne skrz celý půst etc. 8. W Brně.

2360. Duchovní zápalní obět před oltářem Pána nebe i země, to jest: Obzvláštní pobožnost na svaté 8 dní božího těla k nejsvět. svátosti oltářní. Spolu s čtwerma ewangeliami, modlitbami a požehnání od slova k slovu, jaké oné při procesii od kněží se říká a modlejí etc. W Brně.

2361. Prawé poznání boha, neb troje hodinky o dokonalostech božských k vzdělání domácí pobožnosti vydané od kn. F. P. (POLLÁSKA ?) W Holomauci.

2362. Otče náš w desateru modliteb pro děti, od W. A. HNOJKA. W Praze w Šollova Landaušské knihtiskárně. 8. 1824.

2363. Modlitby při processii na slavnost Božího Těla. W Praze 1824.

2364. Obět lásky, to jest Modlitby pro nejautlejší katol. mládež. W Praze 1825. W Sommerowské tiskárně.

2365. PALOMBINI ONDŘEJ. Nowý modlitební poklad k službám chrámovým všedním, nedělním a světečním. W Pešti u Tom. Trattnera 1823. 8.

2366. Dobrota boží, má útěcha a má důvěra. Knížka nábožná pro nábožné křesťany. W češtinu uwezená od KARLA HORSKÝHO. 8. W Litomyšli u J. Turečka. 1823. Opět 1830 tamž.

2367. Můj obchod s bohem. Kniha modlitební . . . Nowé vydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1824. 1827. 1830. 1832. 1834. s rytinami.

2368. Nábožná památka zesnulých w Pánu. Spolu: Cesta k šťastné smrti. Potěšné modlitby a spasitelná rozjímání pro katol. křesťany.

Wzdělal ANT. ARNOŠT ŘEHÁK etc. W Praze a w Litoměřicích tisk a sklad K. W. Medaua 1846. 12. str. XVIII a 346. Obsah s pěknými obrázky.

2369. Rozmlauwání s bohem aneb modlitby křesťansky katolické. Práci J. M. KRÁLE. 8. str. 192. W Praze a Hr. Kr. 1826. Pak rozmnožené vydání. 8. str. 253. a ryt. tamž 1836. [Pos. Čes. p. k. d. 1836.]

2370. Maria matka boží a nebes králowna, matka milosti plná. Modlitební kniha pro uctiwené ženy a panny we všelijakých potřebách života. Wydaná podlé Renáta Münstera od JANA JAWORNICKÉHO. 12. W Praze u syn. B. Háze 1826. 1832.

2371. Bolestná křížová cesta P. našeho Ježí. Krista od B. Oppelta, w češtinu uwezená od A. L. BIŠICKÉHO. 12. W Praze u Somra 1826. — W Čáslawi 1827. w 12.

2372. J. WESELY. Modlitci knížka. Báh má jediná naděje a mé jediné autočiště, pro odrostlou oswícenau kat. mládež i pro dospělé kat. křesťany. 16. We Wídni u Haikula s 2 ryt. 1826.

2373. Nábožný křesťan, modlitci se die ducha kat. církwe die Alex. Hohenlohe s něm. od JANA STREBESKÉHO. 8. W Jind. Hr. u Landfr. 1827. 1832.

2374. Krátké modlitby w čas ranní, wečerní, při mši sw. a některé jiné. 16. W Litomyšli u Turečka 1827.

2375. Katolické modlitby od AL. PAŘÍZKA. Die šestého něm. vydání přeložené od JANA HÝBLA. 12. str. 192. W Praze 1827.

2376. Modlitby pro děti od AL. PAŘÍZKA. W Praze 1833.

2377. Poutník Marianský. 8. W Jind. Hr. 1827.

2378. Křesťanka důvěřující se w Boha, to jest: Modlitby katolické pro nábožné pohlaví ženské od MAJD. D. RETIKOWÉ. 12. st. 240 a ryt. W Hr. Král. u Posp. 1827. Po druhé oprav. a rozmnož. 1840. tamž. 12. str. 216.

2379. J. T. DEWOTY a) Auwod šestinedělky s některými přiměřenými modlitbami matky, k pobožnému rozjímání a na důkaz wděčnosti k bohu. Wydal etc. 8. str. 34. W Praze u Posp. 1834.

b) Ježíš, Maria, Josef! Katolické modlitební kniha obsahující pobožnost mešní, spovědní a na rozličné slavnosti a swátky, zvlášť k swatým 14 w nebi oslaweným Pomocníkům, jakožto našim u dobrotiwego boha wěrným orodownikům; k kterýmž kdo se důvěrně utíká, swau auzkost, aužení, zármutek, auzi, bídu a protiwenství přednáší, jich za přimlawu a za

pomoc ~~u~~ ^{Střelovnicku} nebeského žádá, oslyšán nebývá. Wydal etc. 8. str. 228 a obrázek. W Praze u Posp. 1834. 1837. [W Praze u Straširpky 1826. w 8. vydal: Modlení k swatým 14 Pomocníkům, kteříž mocní orodovníci u boha w bývalém starožitném klášteře Sedleckém od horlivých křesťanů uctění bývají.]

c) Pobožné a wraucích žádosti plně rozjímání w 7 proseb vzdělané. 8. W Praze arc. kniht. 1827.

d) Wrauci modlení a zpěvy nábožného lidu křesť. jimiž wolebí s srdečnou důvěrností P. boha swého w swatém Janu N. patronu českém. Pro horlivé swatojanské ctitelé a pautníky sebral a na žádost takových do tisku podal etc. 12. str. 96. W Praze u Posp. 1831. R. 1826. w 8. W Praze u Straširpky.

2380. Ježíš, přítel dítek. Knížka vyučování, modlitby a zpěvy obsahující pro mládež též i dospělým užitečná etc. dílem dle J. Jaisa přeložené, dílem z písní staročeských vybrané práci FR. J. SWOBODY. W Praze 1827. 12. str. 246.

2381. Panna křesťanská, knížka vyučow. a modlíci etc. od ANT. STRÁNSKÉHO. W Hrad. Kr. n Posp. 1828. II. vyd. rozm. tamž 1836. 1843. wel. 18. str. 288.

2382. Zlatá kniha *Tomáše Kempenského* o následování P. Kr. s připojenými modlitbami od knížete Alex. z Hohenlohe. W Praze u Posp. přel. od ANT. STRÁNSKÉHO. Druhé předělané vydání, kterémuž též nové modlitby pro veřejnou i domácí pobožnost přidány jsou. 8. str. 232. W Hrad. Kr. u Posp. 1828. III. vyd. 1842. 12. str. XXIV a 464. W Praze u Posp. též 1845.

2383. Cesta křížová, aneb připomínání etc. od FR. HÝBRA. W Hr. Kr. u Posp. 1828.

2384. Cesta křížová, aneb považování umučení a smrti P. a Sp. našeho J. Kr. Se-psána a písněmi opatřena od JOS. HOLÁSKA. W Praze u Posp. 1829. 1832. 8. str. 48.

2385. Pobožný pautník u hrobu sw. Jana Nepomuckého při dewitidenní slavnosti století památky jeho za swatého wyblášení. W češt. přel. od JOS. JETMARA. 8. W Praze 1829.

2286. Swětlo života. Kniha modlíci pro kat. křesťany. od WÁCL. GROLMUSA. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 192.

2387. Křesťanská kat. modlitební kniha od *Michala Haubera*, baworského dwor. kazatele, zčeštěna od J. HÝBLA. 8. str. 400. W Praze tisk. Jeřábek. 1830. Druhé auplné a welmi rozmnožené vyd. tamž 1835. 8. str. 489.

2388. Horlivé modlitby obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti. Now. vyd. 8. W Litomyšli u J. Turečka 1830. — W Jind.

Hr. u Landfr. 8. 1827. 1834. „Prospěšné knížka atd.“ Též: Horlivé a nábožné modlitby křesťanské podle pravidla nejprůměřenějšího slova božího, od JANA WEGHA. (cens. 1831.)

2389. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby nábožné pro ewang. křesťany z modlitebních knih vybrané a nyní w nowě vydané. 12. W Praze arc. tisk. 1830. od JOS. KREJČÍHO.

2390. Nowá křížová cesta, aneb považování umučení a smrti P. a Sp. našeho J. K. od JANA NOWÁKA. 8. W Hrad. Král. u Posp. 1830.

2391. Obět nowozákonná pobožného křesťana, sebraná od FR. ŠÍRA. mal. 8. st. 243. W Jičíně nákl. F. Kastránka (1830). Nejwice podle Missálu a jiných lat. modliteb; též tam 3 písně od A. Marka.

2392. Swatý týden před welikonocí, obsahující wšecky modlitby a obřadů wyjasnění dle předpisů círk. sw. Řím. kat. Do češtiny uwedený od STANISLAWA WOBORNÍKA etc. 8. str. 230. W Praze arcib. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1830.]

2393. Zvláštní pobožnost k sw. Florianu, mocnému u boha orodowníku, od FR. KURKY, kněze círk. W Praze 1830. 8. st. 47.

2294. Modlitby pro katolické křesťany, vzdělal dle *Haubera* JAN ŠOLC etc. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 216.

2395. Hora Kalwárská s 35 obrázky. Nowé vyd. 18. W Jind. Hradci u Landfr. 1831. 1833. — též u Somra w Praze 1831.

2396. Katolík slovy swé církwe se modlíci, aneb modlitby církewní, jež w řád a češtinu uwedl M. A. PŘIBIL. 8. str. 264. W Praze (1831.)

2397. Ruční knížka ke mši swaté. Nowé vyd. 32. W Jind. Hr. u Lanfr. 1831. 1833. 1838.

2398. Libý pokrm duše, neb kniha nábožnosti pro vzdělané a citelné křesťany, od B. J. Wencla, zčeštěná od J. P. KAUNA etc. W Praze u Posp. 1831. W 12. str. 212. — W Časlavi 1827. w 12. Libý pokrm duše w prwém slowě božím, to jest: Horlivé modlitby kat. při službách božích i jiných potřebách duchovních. — Též w Jind. Hr. b. r. w 12.

2399. Zření důvěrnosti k nebi w 7 modlitbách za odvrácení epid. nemoci Cholery. Přel. P. FERD. RIEGER. W Praze u Jeřábek. 1831. 8. str. 16. — (Cens. 1837.)

2400. Nebeský budíček. Duše křesťanská w mrákotách hříchů hluboce spící hříšníky budící, z nich ku powstání wzbuzující, a ná-

sledujícími ranními modlitbami k sw. pokání a světlu věčnému pro jednu každou osobu hříšnou vydaný. 12. W Praze w Somrowské tisk. 1832. W Jind. Hradci u Landfr. 12. 1827. 1830. 1832.

2401. Obět božské chvály w rozličných modlitbách, žalmích a litaních k P. bohu a jeho wywoleným. Nowé wydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1832.

2402. Otče náš. Modlitba nejsvětější, aneb chvála boží w modlitbách a chwalozpěvích pro kat. křesťany dle J. P. Silberta. 12. W Jind. Hr. u Landfr. 1832. (pět rytin.)

2403. Skrejš duchowních pokladů, aneb wraucné modlitby z hlubokosti ducha k bohu vždy wolajícího katolika. 12. W Praze arc. tisk. 1832.

2404. Modlicí kniha pro kat. křesťany od Jana Al. Schneidra, přeložil z něm. W. GOTTHARD HOLUBÁŘ etc. 8. str. VIII a 344. W Praze 1832. tisk Špurného. Po druhé u Posp. 1838. 12. str. XV. 344. Wýtah z téhož w 12. tamž. [Pos. w Čas. p. k. d. 1832.]

2405. Bůh jest otec náš. Pobožnost má od J. Branda biskupa Limburského, podle 5tého něm. wyd. zčeštil HÝBL, s 5ti ryt. 12. W Jind. Hr. 1833.

2406. Modlitby při službách božích od W. HANKY. W Praze u Háze 1833. [Pro osobu mužskou, též pro ženskau.]

2407. Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech života. Modlitební knížka pro kat. křesťany. 24. str. 215. W Chrudimi u J. Košiny 1833.

2408. Katolické modlitby a rozjímání w duchu náboženství J. Kr. od J. J. Nattra, dle sedmého něm. wyd. zčeštné od J. HÝBLA. wel. 12. archů 9 1/2. W Praze u Posp. 1833.

2409. Pautnické modlitby k sw. obrazu, P. Marie. 18. W Jind. Hr. u Landfr. — Pautnické na hrad Pražský k hrobu sw. Jana Nep. Nowé wyd. w Praze arcib. tisk. 1833. Táhor 1838? Dychtíwý p. w Praze u F. Jeřábka. (2. dub. 1834.)

2410. Uwedení k wnitřní modlitbě w mnohých modlitbách dle potřeby kat. křesťanů představené od Benedikta Pfeiffra, opata kan. řádu premonst. Přeložil z něm. GOTTHARD W. HOLUBÁŘ etc. Wel. 12. str. VIII a 356. W Praze, arc. tisk. nákl. W. Špinky 1833. [Srow. Čas. p. k. d. 1832.]

2411. Knížka k čtení a k modlení pro křesťanskou mládež. Podlé Krist. Šmida od JOS. FER. KULHÁNKA etc. 12. str. 310. W Praze arc. tis. nákl. W. Špinky. 1833.

2412. Kochání s bohem w ranních modlitbách na každý den w roku, s předawkem:

Žiwotopis Dr. M. Luthera obsahující. Sepsal K. K. Šturm. 72 1/2 archů. (Kal. Fej. 1833).

2413. Bened. Pfeiffra. Katolická modlitební kniha pro dívky k domácí potřebě i při službách božích. Po smrti spisowatele wydaná od Jarol. Zeidlera. 12. W Praze u Špurného 1834.

2414. Radostný wěneček Marianský, aneb růženec ke cti sedmeru radostí nejblahoslavenější panny a nebes králowny Marie etc. 8. str. 160. W Praze arc. tis. 1834. Druhé rozmnožené wyd. 1838. 12. str. 192. w arcib. tiskárně.

2415. Wynějící modlitební kniha kat. pro mládež, kterauz sepsal Seibl, zčeštil N. WANĚK. 12. W Praze u Špurného 1834? [Sr. Kwěty 1834. str. 336.]

2416. Zlatý wěneček aneb pobožné modlitby 32. W Jind. Hr. u Landfr. 1834.

2417. Modlitby k nábožnému wzdělení wěřících křesťanů we wíře, w lásce, w naději, w půwodních harfozněních složil KAREL KUZMÁNY. 8. str. 304. W B. Bystřici u F. Macholda. 1835. [Por. Kwěty 1834. str. 368.]

2418. Modlitby katolické w duchu zlaté knihy Tomáše Kempenskeho od VINC. ZAHRAĐNIKA. 8. str. 212. W Praze 1835. [Pos. w Čas. p. k. d. 1834.]

2419. Důstojnost a sláva nejpožehnanější rodítky boží w modlitbách i písniích všem Marianským ctitelům představená od ŠEBAST. ŠEDIWÉHO. 8. str. 166. W Praze u K. Jeřáb. 1835.

2420. Křížová cesta od J. ŠWIHLÍKA. 8. str. 32. W Praze arc. kniht. 1836.

2421. Rozjímání, modlitby Páně, dárek pro dívky Libunské osady, od W. WERUNÁČE. mal. 8. W Jičíně u Kastranka 1836.

2422. Naučení a modlitby pro malé dívky sepsané od P. G. Jaisa, přeložené a opravené od P. ANT. STRÁNSKÉHO. 12. str. 168. W Praze u Pospíš. 1836.

2423. Nawštěwování P. Ježíše w nejsw. swátosti oltářní na každý den měsíce. Složená od blahoslaveného služebnika božího Alf. M. Liguory, biskupa u sw. Háty etc. Spolu a cwičením se w pobožnosti w čas ranní a večerní ke mši sw. atd. 8. str. 369. W Praze, arc. tisk. 1837.

2424. Pobožnost ku stoleté slawnosti založení řádu sw. Woršily od sw. Angely. W Praze 1837. 12. str. 40. w arc. tisk.

2425. Šestinedělní pobožnost k uctění newinného sw. mládence Aloy. Gonzagy z tow. Jež. patrona čistých srdcí. Wydal KRBEK. 16. str. 84. W Praze u Kat. Jeřábkové 1838. Po druhé 1840. u Špinky 5 archů.

2426. Pět swatojanských hvězd. Nákladem děd. sw. Jan. W Praze 1838. w 4. 5 listů. arc. tisk.

2427. Asplná modlitební kniha pro kat. křesťany od Jana Mich. Sailer, bisk. Řezenského, přel. JOS. ZIMMERMANNA, kaplana etc. S připojením starobylých písní z českých kancionálů vybraných. W Praze u Posp. 1838. 12. str. 336. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2428. Pobožnost k blahosl. panně Marii Karmelitanské o vyprošení šťastného skonání života a brzkého vysvobození z očištění, s obzvláštním ohledem na okolnosti Makowského kostela, od FR. RAYTA, far. Hbítského. W Praze 1838. 12. str. 72. w arc. tisk.

2429. Dewitidenní pobožnost k sw. Filomeně, panně a mučedlnici etc. Přeložil J. W. SOMMER. W Praze 1840. u W Špinky. 12. 2 archy.

2430. Křížová cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, vzdělaná od P. FR. JABULKY, lokalisty w Konojedech. W Praze 1840. u Posp. 12. str. 38. IVté vyd. 1844. tamž. 12. str. 38. — Vté vyd. 1846. arc. tiskárna.

2431. Výbor swatých a oswícených modliteb církewních: z knih liturgických wybral a vydal K. BOR. CISAŘ, farář we Wosowě. W Praze 1840. u Posp. wel. 12. st. 126.

2432. Zdráwas Maria. Kniha modlitební pro ženské pohlaví dle J. Silberta od WÁC. M. PEŠINY, kanowníka etc. W Praze 1841. Nákl. J. Posp. 12. str. 408.

2433. Cesta Swato-Cellenská. w 12. Jind. Hr. u Landfr. Radostná cesta do Marie Cell. w 8. b. r.

2434. Duchowní lázko spasitedlné wáně. 12. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2435. Dwau sw. sester kytky wonného kwítí. 8. W Jind. Hr. b. r.

2436. Horlivý křesťan kat. 18. W Jind. Hradci u Landfr. b. r.

2437. Modlitby ke mši sw. do starých kněh. 8. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2438. Pobožnost k sw. Janu Nep. 18. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2439. Přemyslování na křížové cestě s obrázky. 8. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2440. JANA N. ZIMMERMANNA Palma swatojanská, neb modlitby při mši sw. před správou i po správě boží a při všech důležitostech . . . s připojením životopisu sw. Jana Nep. Posáztaňuje etc. str. 178. W Praze u Posp. 1830. w 12.

2441. Církevní hodinky Marianské, čili žalmy a písně, kteréžto církev sw. kat. pro-

spěwuje ke cti a chwále Panny Marie. W Praze u A. Špinkowé (1843.) Nowé wyd.

2442. Hodiny křest. katolické od W. WERUNÁČE. W Jičíně u J. Kastránka. 1843.

2443. Katolická modlitební a poučující knížka pro mládež od J. M. POHORELÉHO etc. W Praze 1843. u J. Posp. st. 144. w 12.

2444. Rukowět pobožného křesťana, od J. R. MACANA. W Praze (1843.) u A. Špinkowé.

2445. a) Poklad duše. Modlicí kniha pro kat. křesťana, od JOS. ZIMMERMANNA. W Praze arc. tisk. 1844. b) Wěnetek rajský knížka poučná a modlitební dárek pro mládež, W Praze 1846. 12. st. 166. arc. tisk. c) Perla křesťanská. Modlitební kniha pro ženské pohlaví kat. náboženství. W Praze 1846. Tisk a sklad Synů Boh. Háze. 12. str. 284.

2446. Růže Sionská, kat. modlitební kniha pro vzdělané paní a panny, z částí dle Kerseka, z částí půwodně od EUGENA K. TUPÉHO etc. W Praze 1846.

2447. Modlitby k weřejné i domácí pobožnosti. Přidawek ke čtwerým knihám Tomáše Kempenského o násl. Kr. od F. DAUCHY. W Lipsku 1845. u Armbrustera. st. 48.

2448. Modlitby Malíčkých od 7 do 10 roku. Wydal K. WINAŘICKÝ. W Praze u synů B. Háze 1845.

2449. Tomáše Kempenského čtvero knih o nasledování Krista z lat. přel. F. DAUCHA. Stereotypní, rytinami ozdobené wydání. W Lipsku u Armbrustera. b. r.

Druhý otisk s přidawkem modliteb k weřejné i domácí pobožnosti. 1845.

2450. Sebrané modlitby k uwedení malíčkých k pobožnosti domácí. Dárek dítkám školním od Jos. Fišera. W Jindř. Hradci 1846. u Aloys. J. Landfrasa str. 64. w 24.

2451. Sbírká některých pobožností, w nynějších zvlášť časích w samospasitedlné církwi říms. kat. kwětaucích a lidu božímu welmi užitečných. Wydaná od Karla Dominika, círk. kněze biskupství Budějowického. W Praze a Písku 1846. u Karla W. Vetterla. st. 256. 8.

2452. Hodiny s Bohem. Nowá modlitební kniha pro křesťanský ewangelický lid ke wělikým životu tohoto potřebám uspořádaná od KARLA BRAXATERISE (Sladkowice), Tesarského ew. sl. b. kazatele. S obrázkem. W B. Bystřici 1846. tiskem Filipa Macholda. st. VIII a 214.

2453. FR. JABULKY. Křížowa cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, vzdělaná od etc. (lokalisty w Konojedech.) Páté wydání. W Praze 1846. arcib. tisk. str. 48. w 12.

P Ř Í D A W Ě K,

obsahující knihy buď věkem, buď obsahem vydavateli této literatury neznámé,
nebo pochybné, Litera (I) znamená Index libr. prob.

1. Artikulů 14. Zpráva k obecnému spasení
vydaných. (I)
2. Bautssera Ezechiele krátká rada exl. (82.
9. 6.) 1680. W Holomauci Jar. Kilien.
3. Campana Mathyše Kutnohorského. Ducho-
wní spásitelný poklad všem křesťanům věrně
pod křížem P. N. Ježíše Kr. rytčujícím, a
zármutek i protiwenství snáječícím. 12. (I)
4. Cembra Jiřího Oltářik modlitební. (I)
5. Cesta napravená k hoře Sion, a přídaw-
kem ukazujícím způsob učení sw. Pawla w epi-
štole k Římanům, wětší 12. (I)
6. Čížka Nikodema Kancional ewangelický. (I)
7. Cochle Jana, jinak Wendelsteyna. Sepsání
proti těm, kteří proti Lutherowi písma nata-
hují. 4. (I)
8. Controversiae et queresae exulum bohe-
morum. (I) 4.
9. Cirk. jádro, historie star. zák. 1. 2. a
3. běh. (I)
10. O církwe zavedení. 4. (I)
11. O církwi stránka první, o rotách druhá
stránka. 4. (I) III. 128.
12. O cestě duchowní w církwi. 8. (I)
13. O čtení w zákoně božím. Rkp. XV. stol.
w Olom. bibl.
14. Čtení české. [poveleno k prodeji w Olom.
r. 1567.]
15. Dewtidednní pobožnost k sw. Janu Nepo-
muckému, patronu českému skrze wraucanu
přimluwu jeho obawlištěnímu obhajiteli cti a
dobrého jména, též zástupci a almušník uhu-
dých. W Hradci Králové. b. r. str. 16. w 8.
16. Donát duchowní. 8. (I)
17. Dwanáčero pátků, kterých se sám P.
Jeř. postil. (I)
18. Dwár nebeský. (I)
19. Dwoje Te Deum laudamus, to jest pa-
mětné poznamenání chwal božských, že nás
novým králem Fr. obdaril. Sepsané od Jiřka
Oekonomy. W Praze. 4. 1619.
20. a) Dýlka P. N. Jeř. Krista. b) Panny
Marie. (I)
21. Etesia Matěje Sušického epištola, neb
psaní Awentroota Jana k welikomocnému králi
Hyšpanskému. (I)
22. Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné
prokázání prawdy, učení, a náboženství ewan-
gelické, že ono jest nejjistší etc. Přiložena jest
homilia kratičká o starožitmém Wečeře Páně
požíwání. 8. (I)
23. Ewangelia a epištoly, česky a německy. 8.
24. Ewangelitské prawdy nepřemožený zá-
klad. 12. (I)
25. Fabra Jana spisy 1540? (biskup Widen-
ský.) Rkp. w Olom. bibl.
26. Georgilla Samuele Klatowského život
dětinský. 8. (I)
27. Günthera Jana 12 artikulůw wiry kře-
stanské. (I)
28. Gruntowní správa o počátku rozepře
mezi ewangel. církwemi. (I)
29. Harfa každého pobožného člověka křesť.
libezný zwuk písniček, chwal a dikůtinění,
žádosti ku P. Bohu, neb libý zwuk harfy:
Pisně a modlitby pobožné k noci i ke dni w
týhodni rozdělené. (I)
30. Hegia Mik. Boja Odpověď na kázání
Jiř. Šerera Jezuity o užívání welebné swá-
tosti. 4. (I)
31. Himmelia Jana Speculum Calvinianum
4. (Index.)
32. Hora Oliwetaká. Olm. Inven. 1710.
33. Hrobskýho (Ad. Felixa) far. Otygickýho
káz. 4. (I)
34. Hřichowé proti 10 božím přikázáním.
35. Hunewalda (Ign. Paulina) Minaci nowá
s pronostykau hwězdářskau. 16. (I)
36. Hunnia Egidya Calvinus iudaizans. 4. (I)
37. Hus (Jan) falešný mučedník, an že
takový jest, z vlastního swého nefalšowaného
učení se přesvědčuje. Rukop. listů 29. bez
roku. (Zlob.)
38. J. Hus. a) Pateř dobrých lidí.
b) Pateř zlých lidí. Rkp. w Olom. bibl. (Božek.)
39. Hussitarum confessio. Saad a svědectwí
o té Konf. (I)
40. Chráni duchowní 1751. (I)
41. Chwály Boží za přičinou Frant. II. dědič-
ného rakauského Císáře zwlečení w Uherské
Skalici 1804. 8. (kázání?)

42. Jakoba (Jiř.) Děčického Dyurnal: Celodenní učedníka s mistrem rozmlauvání w Praze 1558. (1538 ?) 4. Index. (cf. V. 488.)

43. Jakobeusa Jiř. Kameytského kazatele w Dražďanech, Parva biblie, Biblí malá, Wy-swětlení menší katechysmu Lutheru Mart. 8. (cf. V. 987.)

44. *Jaechl Martin*. Tři člankowy prawidla. W Brně 1739.

45. Jaworowského Tomáše kázání 4. (I)

46. Jednání o způsobách wel. swátosti a o církwi Kristowě na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)

47. Instrukcí supplikantůw a modlitebníkůw. (I)

48. Jordauského Simeona Modlitby pěkné, utěšené pobožným manželkám. (I)

49. Kancional zamykající w sobě písně křesťanské o Pánu w Trojici. (I)

50. Katechismus Kalwinský. 4. (I)

51. Katechismus Dr. Mart. Lutheru. (Na začátku: Otázky M. Balthazara Fischera ukazující summú následujícího katechysmu. (Předch. Herynk. Tractát.) Exempl. necelý z XVII. stol. u Bočka. Tjž snad. w IV. num. 1095.

52. a) Kázání první o žalosti a bídě člověka. b) Kázání summovní paterých kněh Mojžišových. (I)

53. Kherner (M. Joh. Plzen.) potěšení w těžkém zármutku postawené Anížky dcery své a jiných přátel. W Praze u J. Šumana. 4. 1599. (werše?)

54. Klementa (Wácl.) Žateckého Threnus Boemiae Taužebné a žalostno-bolestné nařikání. 4. (Index)

55. O klíčůw prawých prawém užíwání Kristem Pánem nařizených. 8. (I)

56. Wáclawa Kohouta Rakownického Weyklad na řeč P. po poslední wečeři. 4. (I)

57. Pawla Korky z Korkyně knihy a sepsání 1562. fol. (I)

58. Kratičký spis o výborném a křest. připrawování se k smrti. Olm. Invent. 1705.

59. O Kristu P. weyklad prorocství sw. Patricha Jakoba w 4 homiliích wysvětlení. 8. (I)

60. O Kristu swědecký a ewangelium, sliby a rozmlauwání jeho. (I)

61. Křenowského (Jak.) Katechismus o prawém náboženství křesťanském. 8. (I)

62. O kříži synů a dcer božích. (I)

63. Ondřej Kubeš (Kubenš) w své kronice (?) Jafet hist. br. f. 33 ¹/₃.

64. Laetus Lukáš z Telče, kanowník Olom. a děkan kraje Bitowského. Spis: O Jednotě bratří Waldenských. (Sturm Rozsauzen. 97.)

5. Wáclawa Lahody Napomenutí lidu swé duchowní stráží swěšenému. W Praze 1808. 4.

66. Lamentatio: Smutné a tesklivé hořekování křesťans. člověka nad žalostnými vlasti

a církwe bídami nejprwé truchlivý rozum, potom wíra jemu se ozýwají, potom Kristus etc. (I)

67. Láska manželů. Jinak deset důkladných příčin, z kterých se poznati může, jak manžel k manželce a ona k manželí swému chowati se má. 285 str. II. wyd. W Praze 1787 u děd. Rosenmüllerových. w 8.

68. Listowé a Kundsoffty o brozným a strašlivým pádu Spíry Františka neb odpadlstwí, kterak po zapření poznalé prawdy sw. ewangelium w brozné zaufalství upadl. (I)

69. Libeckých bratří knížka o swých otázkách. (Sturm Srow. 154.)

70. Martina Lutheru a) o klíčích Kristových a o církwi swaté. 8. b) Kancional. (I)

71. Matěje děkana Nymbursk. Kázání na celý rok. 8. (I)

72. Wácl. Mathiae Solnického Postilla česká, kazatel domovní na swátky, a rozwrzení, a weyklad epištol nedělních. 4. (I)

73. *Mauchs Michal*. Zbroj duše. W Trnawě 1803.

74. Metastasio. Duchowní diwadlo. přel. G. P. W Trnawě 1801. Wácl. Jelínek. 8.

75. Eliáše Milesia Rejšického Modlitby pěkné a nábožné na ewangelia a swátky. 8. (I)

76. Misingeru Joachyma Modlitby. (I)

77. a) Modlitba neb požehání ss. tří králů. b) Modlitba za nawrzení slova božího. c) O modlitbách sw. d) S modlitbami litany, a wzywání jména P. Boha žiwého s antyffonami od kněžstwa pod obojí. 8. e) Modlitby w adwentní neděle, a na wánoční swátky, když se Rorate spíwá. f) Modlitby na desatero přikázání, weyklad na Wěřim w Bohu, na modlitbu P. pak jiné modlitby. g) Modlitby s dwojnásobnými liny, a wětším písmem: Napomenutí na před wečeři P. h) Modlitby s ewangelium na Neděle a swátky. i) Modlitby kající horliwé z písem swat. za potřeby obecni církewní i politické. k) Modlitby nábožné za všeliké tělu i duši potřebné věci, též otázky pro dítky. l) Modlitby welmi nábožné a horliwé a ze žalů. Wýklad na otče náš, zdráwas, desatero, na žalm 50. m) Modlitby nedělní. n) Modlitby Páně s weykladem, traktát pěkný o modlitbě. o) Modlitby pobožné křest. pro mladé i staré lidi w krátkosti sebrané w Trenčíně. p) Modlitby za potřeby církwe sw., za pokoj w čas tuhých pokušení. q) Modlitby zaklínající neb zažehnající powětrí, zimnici, zloděje, škůdce, nepřítelce etc. r) Modliteb pěkných z těch věcí, kterých modlitba P. w sobě zawírá složených. 12. s) Modlitební knížka 5 dílů, díl I. za swaté ctnosti podle deset přikázání. 12. t) Modlitební nařízení všem lidem. 8. (Wše to w Indexu.)

78. O Moškwanském náboženství. 8. (I)

79. Muškula (Ondřeje) modlitby. (I)
80. Muškula (Woldřicha) rada, neb naučení: měli kdo utíkati před morem. (I)
81. Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům učiněné. (I)
82. Naučení a zpráva utěšená k času noč-nímu u J. Hada. 8. 1546. (Pelc. Katal.)
83. Naučení o začátku křest. života w 4 část. obsažené. (I)
84. Obora panenská. W Praze 1634.
85. O drahých kameních. Rkp. od r. 1440.
86. O nepřátelích duchowních, kniha zlatá. (I)
87. O přitčinách pokušení a bojů proti Anti-kristu. (Index.)
88. Šebest. Oks z Kolowski. Knihy Wenu-žowé. (Index.)
89. Na způsob otázek weytah psaní latin-ského a milostiwých odpovědí, učiněného od dobrého přítele pro potěšení a utvrzení wěrné duše w pravém katolickém a apoštols. učení k Bohu wěrným Čechům w příčině prawého náboženství křesťans. z Říše. (I)
90. a) Otázky dětinské 4. b) Otázky kra-tičké a sprostné z písem sw. ku potěšení a u wíře utvrzení lidí křest. nátlisky w příčině náboženství snášejících. 8. c) Otázky nábožen-ství křest. d) Otázky o wíře. 4. (Wše w Ind.)
91. Jana Pachea Budinského w Nowém Kolíně Ewangelia s rytmy, neb písně na ewangelia nedělní. (I)
92. Jeronyma Palingerya Horského, faráře w Hradišti nad Jizerau, Modlitby na neděle a swátky celého roku. (I)
93. O čtwerém životu panenském, jménem, tělem a ne duší, nedokonalém, a dokonalém z písem sw. doktorůw vybraný všem pannám čísti užitečný. (Ind. kdežto se chwálí.)
94. Pečowského (Bartol.) Rozmlauwání dwoje o wtělení a narození Krista. 8. (I)
95. Wíta Pešinia Prawidlo wučování w nemoci. (I)
96. Pierfeindta Matěje Rozjímání modlitby Páně. (Index.)
97. a) Písně duchowní w církwi nové pod ewangelium spěwu Nowo-zákonních. 12. tři díly. b) Písně o kometě. c) Písně adwentní o narození a umučení, o wzkršení a wstoupení P. K., o duchu sw., o Trojici sw., o těle a krwi P., o modlitbě Páně (Starý katal. Bibl. weř.) d) Písně duchowní pobožným křesťanům k spasení pomáhající. 18. e) Písně ewang. spěwů modlitebných I. díl. w 4. II. díl zdržuje w sobě zpěwy o církwi. w 18. f) Písně na každý den w týhodní. g) Písně o Janowi z Husince. h) Písně o Janowi Hussowi a Jarolímowi Pražském. i) Písně na neděle, a jiné spolu. k) Písně nedělní s summau na ewangelia.

l) Písně s nešporem českým. m) Písně pohřební při prowázení mrtvých k hrobu Jednoty bratr. 12. n) Písně staré proti wolání k swatým. 8. o) Písně ze starého zákona. p) Písně weyroční. 12. q) Písně wyhnanych Čechůw. 18. r) Písně o wzkršení. s) Písně na žalmy na weyroční slawnosti, faráře Jičinského. fol. (cf. V. 83?) Wše w Indexu.

98. a) Písníčky nábožné k slawnostem a wšelikému času přibodné. 12. b) Písníčky ně- které nábožné, w nowě z němčiny přeložené (podlauhlý format). c) Písníčky obsahující w sobě nejhlav. naučení a částky prawého kře- stanství (podl. format). d) Písníčky ranní před kázáním, po kázání, před přijímáním, po přijí- mání, před a po jídle, a jiné. 18. e) Písníčky k wzdělení welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Písníčka welmi utěšená starých Čechůw. 4. (Kat. Bib. weř.)

99. Pisma swat. nejdražší wýpovědi. (I)

100. Pláč země české. 12.

101. a) Poklad duše, podlé přeložení Tomáše, faráře w Blanském. 12. b) Poklad ewangelic- kého křest. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltární proti Pikhartům psaná knížka. (I)

103. Polana Amanda summa učení, o wěč- ném božím předřizení všech věcí, zvláště wy- wolených a bezbožných. 12. (I)

104. Pontana z Breitenberku duchowní ob- weselení země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Též duchowní obweselení koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

105. Pořádek ewangelitský k milosti boží w čtwerém Rozmlauwání předstawený w Břehu. 12. (Index.)

106. Poselství nové Marie Panny králowny nebe i země. (bez titule). 8.

107. Potěšení deset wyhnanych Čechůw. 12. (Index.)

108. Poznamenání jakým půwodem etc. [kniha Ms. Jafet hist. 9.]

109. a) Požehnání, duchowní štít, neb stina, neb dobře oprobirowané Požehnání nábožné na wodě a zemi proti všem swým nepřítelům. b) Požehnání jiné užitečné, Kříž P. N. etc. c) Požehnání pěkné vycházeje. (Wše w Ind.)

110. Processi české tři. (I)

111. Proroky falešné, kterak každý poznati může. (Ind.)

112. Proti kněžím, jižto zakládají wíru swú w widomých věcech. Rkp. XV. stol. w Olom. bibliotece.

113. Proti morděské a laupežné rotě (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

114. Proti ustanowení a nálezkom lidským. Rkp. XV. stol. w Olm. bibl.

115. Prosba proti všemu zlému. (I)
 116. O předřizení a zawrzení větší částky lidského pokolení. 4. (I)
 117. Přerozkosná zahrádka v Praze. Jan Kozel. 8. 1563.
 118. Přidawek totižto zpráva a ponaučení přewelmi potřebné k prawému pokání. Osprawedlnění člověka kajícího. 12. (I)
 119. O přibytku božím. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.
 120. O přijímání těla a krwe Pána Našeho Jež. Kr. pod obojí způsobau knížky, též o postu. 8. (I)
 121. Psaní Mikuláše bisk. Tábořského a M. Jiřina — do Prahy stranám Kn. Martina Morawce. (Sturm Srown. 386.)
 122. Putování. W Praze u Waldy. 8. 1600.
 123. Ludwika Rabus Modlitby. (I)
 124. Rausinowského Knížka. W Praze u Jiřinského 1590.
 125. Rhacotomy Wiktoryna Wodnianského historia o umučení. 4. (I)
 126. Ondř. Regenwolschia Slawonye reformovaná. (I)
 127. Rozacia Hořowského Wěnc panenský. 12. (Index.)
 128. a) Rozmlauwání křestana a ďábla neb pokušitele. Rytěřowání wěrného křestana proti autokům ďábelským. 8. b) W rozmlauwání Odsauzení Jana Husi uwedené, neb Tragoedia. (I) c) Rozml. Politika, historika a Philaleta. d) Rozmlauwání sedláka s učeným o jistotě spasení. e) Sedláka newinného s knězem. f) W 4 rozmlauwání učitele a posluchače představený ewangelický pořádek k milost boží. W Břehu we větší 12. Wše Index. g) Rozmlauw. dwau žen, Háty a Barbory. W Holom. (1765.)
 129. Rozmlauwání o zhlazení *roboty* panské w Morawě, mezi dwauma hospodáři morawskými. W Brně nákl. Jana Siedlera. 8. (Boček.) r. m. ?
 130. Rudolfa kazat. w Círichu. Zrcadlo žiwota křestanského. (I)
 131. Norberta Rupia Skalnika: Člowěk poslaný od Boha, kterémuž jméno bylo Jan. (1691? kázání?)
 132. Růženec nepoškvrněné Panny Marie. (I)
 133. Rywia Jana Arthendoriensekého Weyklad na 4 kapit. *Ozeáš*. (I)
 134. Řeč a zpráva o těle božím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.
 135. Řeč sw. Pawla o starém člověku. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.
 136. Řeči boží k swátkům weyročnim, neb nedělním wybrané ze St. i Now. Zák. aneb řeči na každau neděli ráno, na welikém kázání,

na nešpoře s předcházejícím obsazením neb weytahem. (I)

137. Scholtz příslušné powinnosti vlastencům 1775. 8.

138. a) Semelia Matauše Prywižského, Plast strdi. 8 Index. (cf. VI. num. 1265.) b) Správa církwe Loštické. Traktat a spis o wůli Pána boha a stwořitele, wykupitele a poswětitele. [Dedicatus Lošticensi et Brividiensi senatui. — Prividiae in Hungaria se natum, educatum et scholae collaboratorem fuisse perhibet — an. typ. et l. ignoti. Boček.] 8.

139. Sen Panny Marie. (I)

140. Sklad boží maudrosti nebeské. Olm. Inv. 1631.

141. Spis proti Ambrozowi. nebo održencom [XVI věku] (častěji se uwadí w Jafetowě hist. brat.)

142. Szegedyna Štěp. článkové wíry tabule 1. o Wečeři. fol. (I)

143. Jana Špangenbergera Loci communes Melanchtona Fil. Otázky z katechismusu, přeložené od Kašp. Křižowníka. (I)

144. Správa a naučení, kterakby se lidé pobožní, a w K. P. wěřící jdauce k wečeři Páně etc. (I)

145. Jiřika Staroměstského z Třebechowic, správce školního u sw. Jindřicha, o trojím způsobu člověka. (I)

146. Jana Steffanydesa Weselského, heptas stultitiae humanae: Sedmero člověka bláznowství. (Index.)

147. Jakuba Straby žiwot dětinský. (I)

148. Studnice wod živých. Olm. Inv. 1707. Spis o wečeři Páně proti w nowě powstalým odporům, žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwau byla. [In elogio M. Dan. Alšni Bobrovini Past. Cleniciani autor appellatur Andreas [forsan Veracowský.] 8. (Boček.)

139. Jiřika Střely Domažlického výklad na žalm 6. 8. (I)

150. Se summau čtení na zbory. 4. (I)

151. Swětlo trojí, totiž plesání a radosti a wděčnosti winšůw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo w starožitném kr. městě Kauřimě. W Kautenberce u Jiř. Arnolta. 4.

152. Šábes (kapitola první o židowském) co při něm zachowáwati, a čeho se warowati mají, aby podlé přípowědi Rabinůw žiwota wěčného dojtí mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodej za 1 zl. 54 kr.)

153. Šest příčin odrazujících kněží bratrských, aby ku posluhowání k nynějším Luteranům nechodili. Zmínka o nich w Obráně Sam. M. z Dražowa (1636) na str. 66. se děje, kdež přidáno, že se jich bratři odřikají.

Proti těm Wojt. z Pernsteina vydal deset artikulů etc. [Sturm Srow. 132.]

154. O želmě a obrazu jejím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.

155. a) Šlapěje P. Krista. b) Panny Marie. (I)

156. Sstýwara Frant. Řebřík rajský. Olom. 1661. 12. (lat. B. Wranow.) Boček.

157. Františka Tilemana krátký weykład, aneb wyswětlení sedm žalů kajících. 12. (I)

158. Traktat Mikuláše biskupce proti Kanyšowi [latinský traktat znal p. Boček.] (Sturm Srowa. 411.)

159. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

160. O trpěliwosti příkladech, o přítomnosti boží lidem w auzkosti postaweným. (I)

161. Turka kázání o dvojích hříšnicích. W Praze. (Index.)

162. Učení křesťanské krátké. opěťowání, a přiwlastněm nejpotebnejších kusů. 8. (I)

163. Učení sw. Pawla způsob za prawidlo a ke zkoušení nynějšího času z listu Řimanům předstawený, wětší. 12. (I)

164. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakaláře Hortowského Kancional český pohřební. 4. (I)

165. Umění, kterak ženy s muži šťastné býti, jejich lásku a wážnost si získati a zachowati mohau od A. J. L. W Jind. Hradci u Jos. Landfrasa 1818. 12.

166. a) O umučení P. modlitby na každý den. b) O umučení, smrti, pohřbu, a s mrtvých wstání Krista kap. 53. Izaiáš Wýklad pobožný. 8. (Index.)

167. O utrpení syna božího historie. 4. (I)

168. Jana Wáclawa tři Jarolími. (I)

169. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawa a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

170. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům; žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwau byla. 8. (I)

171. O wečení w P. Krista. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

172. a) Weykládů spasitedlných kniha, na čtení nedělní. fol. b) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. c) Jiřika Střely Domažlického na žal 6. (Wše Index.)

173. Wyznání a oswědčení o Kristu; o wěčném wywolení božím, o zawrzení bezbožných, o předzwědění božím. (I)

174. Wyznání wiry zjewné sw. říše římské

wšech wšec poddaných, z pauého a patr-
ného slowa božího předložené. (I)

175. a) O wífe a dobrých skutcích; o welikých odpustcích: o odpustění hříchůw skrze Krista. b) O wífe otázky (wětším písmem). c) O wífe prawě a žiwě. (Wše Index.)

176. O wyhnání pobožných lidí, a potěšení w něm k těmto časům přináležející z písem swat. a z učitelůw církewních sebraný. 8. (I)

177. Wyložení krátké některých slow, a míst, kterých se w písmech swat. užíwá. (I)

178. Wýtah krátký knížky pod tytulem: Škola Kristowa. W Holomauci. 8. (bez m. a roku.)

179. Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Rkp. w Olm. bibl. (Boček.)

180. Wyučowání podle písmen sw., jak probuzené duše w malém počtu se mají shromážďowati. 8. (Ind.)

181. Wzywání spasitedlné. [Cap. m. m. 27. Boček.]

182. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (I)

183. O základu zákonůw lidských. Rkp. XVI. w Olom. bibl.

184. Zákona star. a now. učení. Kniha o powinnostech, a rozdílu. 8. (I)

185. Žaloba na Husity. Píseň složená asi r. 1417. Počíná: Všichni posluchajte, chwalu bohu wzdáwajte, žalujit na ty Husy, že nám wedú bludné kusy w naši dobré wífe etc. Rkp. w Raudnici. W Čas. mus. 1827. I. 134. Tištěno tam 1828. II. 70.

186. Zpráva užitečná lidem pobožným, kteříž nyní welice sauzeni jsau. (I)

187. Zrcadlo křesťanského žiwota, obsahujícího w sobě powinnost lidí křesť. Kázání dvě. (I) [porow. IV. num. 467 a 612.]

188. Žalm 116. Nawrátiš se duše má. W Praze w Šumanské Impressi. fol. 1589. (píseň?)

189. O žalních a písniích. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

190. Žalmitčky s písničkami, modlitbami a s katechysmusem. 8. (I)

191. Žalostiwé wypsání o těžkém trestání božském. W Praze u Sedličansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)

192. Žiwota křesťanského Správa neb způsob. 8. (Index.)

193. Žiwot Pána Ježíše pro děti a dospělé lidi, druhé wydání. 8. w Nikolspurku.

U K A Z A T E L.

P O P I S

spisowatelů českých.

(Římský počet znamená oddělení, arabský znamená číslo v témž oddělení, litery a, b atd. ukazuje počet spisů pod týmž číslem; zkrácení Přid. znamená, že kniha, již se dotýče, jest uvedena ve Přidavku.)

Abdon, Martin. — Český bratr.

Složil jednu píseň v Kancionálu bratrském III. 48.

Abrahamides, Izák. — Slovák, superintendent, 1612.

Katechismus D. M. Lutera (wydal společně s Eliášem Lánim a Sam. Melikiasem). IV. 1406.

Adalbertus a S. Tobia. (Wojtěch u sw. Tobiaše.) — Carmelitan, 1721—1738.

1. Phönix redivivus V. 939 a.

2. Regia excelsa campana V. 933. b.

3. Nomen et omen etc. blahoslavený Serafinus etc. V. 992.

4. Pokorná služebnice Juliana Falkonina V. 993.

Adam, bakalář. — Měšťan a písař v Litomyšli asi 1492.

Napsal cestu Martina Kabátníka k Jerusalemu a do Aegypta III. 194.

Adam, J. — Hudec.

Uvedl v hudbu pět českých písní VI. 511.

Adámek, J. — Studující.

Články v Čechoslavu VI. 739.

Adelfus, Jan.

1. Píseň na Jana Augustu (posměšná) IV. 217.

2. Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera. IV. 1465.

Adelshofen, 1838.

We Kwětech VI. 496 k.

Adolf, Jiřík Zdaunský. 1614.

Řeč při pohřbu Bohušicka ze Zástřizl. IV. 1710.

Achilles, Jan Beraunský. — Kazatel v Pacowě, farář ve Přibislawi; 1587—1617.

1. Knížka o polním heitmanu a jiných správčích vojenských IV. 823.

2. Výklady na ewangelia IV. 1510. a.

3. Výklad na Daniele IV. 1510. b.

4. Výkladové kratičky na epistoly IV. 1510. c.

5. Jeronyma Wellera: Krátký výklad historie ewangelické o umučení páně (přel.) IV. 1510 d.

6. Kratičky výklad na trojí zaslíbení p. boha o Kristu. IV. 1510. e.

7. Krátký a sprostý výklad některých písem swatých IV. 1510. f.

8. Krátký a sprostý výklad na dvě kapitoly zjewent sw. Jana IV. 1510. g.

9. Postilla (z lat.) IV. 1559

10. Kázání o moru IV. 1607. a.

11. Eortologia IV. 1607.

12. Mik. Hemmingia cesta života věčného (přel.) IV. 1836

Akanthido-Mitis, Jakub Welko-Polomský.

— Farář v Dřinowě a Skramnicích. 1612—1619.

1. Win's pobožný synu Tobiaše Štefka z Kolo-děj IV. 188.

2. Zpráva o Albrechtowi Wácl. Smiřickém IV. 195.

3. Kratičky a sprosté správy swětské wysvětlení IV. 716.

4. Katechismus pro dívky IV. 1459.

5. Cunae theantropi mundo nati IV. 1476.

6. Asylum piorum IV. 1534

7. Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1701.

8. Modlitby a písně IV. 1982.

Albert, Mikuláš, wiz z Kaménka.

Aletinus, Adam.

Modlitby IV, 1992.

Aletinus, Mikuláš.

Modlitby IV. 1992.

Amadeus a S. Josefo; 1725.

Institutio syntactica Emmanuelis Alvri V. 33.

Ambrozi, Jan. — Slovák, Orawské stolice v Uhrách slaužný (judex nobilium); 1780. Škola Kristova VI. 2203.

Ambrozius, Jiří. — Slovák, narozen v dolním Kubině. Wracuje se z Wittenberské školy přes Slezko a Polsko, měl býti v Krakowě, jakožto ewangelický kněz, utracen (1718), a toliko listem vice-ispána Orawského jest wyswobozen. Umřel ve Štítniku r. 1746 co superintendent.

1. (Píseň jednu duchowní z němčiny přeložil) V. 136.

2. Gruntowní wysvětlení katechismu V. 789. a.

3. Rozebrání částek katechismu D. Martina Lutera V. 789 b.

4. Jádro křestanského katolického učení V. 789. c.

5. Agenda ecclesiastica sclavonica (pod správou jeho vydána) V. 1117.

6. Příprava k smrti V. 1497.

Ambrozius, Samuel. — Slovák, církve ewangelické Radwanské kazatel; horní superintendenci A. W. notarius; aud knížecího latinského a báňského towaryšstwa w Jeně; 1803.

1. Dobrota a maudrost boží atd. (řeč při pohřbu p. Ludwika Radwanského) VI. 2079.

2. Přemýšlování Zollikoferowa (přel.) VI. 2214.
- Ambrož** od sw. Ondřeje; 1672.
1. Krátké popsání milostí a dohr. činů dosáhnutých skrze modlitbu stělní: Ježíši a Marii atd. V. 1427.
 2. Přední křesťanského člověka starost (přel.) V. 1549.
- Amerling, Karel.** — Narozen v Klatovicích 1807, 18 Zář. Studoval ve Widni a v Praze, kdež povýšen na doktorství v lékařství r. 1836. Od r. 1833 až do Unora 1837 byl assistentem při professorovi přírodopisu J. Sw. Preslowi, od Unora 1837 některý čas tajemníkem u hraběte Kašpara ze Šternberka. Od r. 1848 ředitelem vzorní české školy na Novém městě Pražském.
1. Knižka o hmyzech VI. 1470.
 2. Křímky čili rostliny na Alpách VI. 1472.
 3. Lučba čili chemie řemeslní (Průmyslný posel část. I) VI. 1485. a. 1585.
 4. Přehled lučby čili hmotozpytu VI. 1485 b.
 5. Lučebné zkoumání na suché cestě VI. 1485. c.
 6. Tabulka přátelům šlepaťství VI. 1541.
 7. Naučení o domácích jidech a kazijedech 1604. VI. W časopisech: Kwěty VI. 1696 b. 1876 1067. q. 1173 f. 1588 d. — Jindy a nyní VI. 187 a 1588. c. — Wčela VI. 187 f. 1473 k. — Čechoslaw VI. 993. g. 1473. c. — Časopis Mus. VI. 1140 f. 1173. a. 1488. c. 1588. a. — Wlastimil 1173. g. — Krok 1473. i. — Wečerní vyražení 1473. r. 1507. q. 1588. h. — Hronka 1507. k.
- Amort, Wawřinec Emanuel.** — Učitel školy Swatoštěpánské na Novém městě Pražském. Učil mládež zacházeti s hedbávím, zasloužilý o vzdělání její vůbec; r. 1784 poctěn penizem od Josefa II; 1783—1799.
1. Píseň ke cti Josefa rytíře z Florentinu VI. 390.
 2. Pravidla zdvořilosti, opatrnosti a zachování zdraví VI. 1288.
 3. Uwedení, jak se hedvábní dílo koná VI. 1555.
- Anastasius, J.** — Kapucín v Praze; 1660 — 1677.
1. Zrcadlo života věčného V. 727.
 2. Majestas beatæ virg. Mariæ V. 1435.
- Anděl, Jiřík, Královéhradecký;** 1542.
- Erasma Rotodamského spis o ustanovení w církwi (přel.) IV. 1241.
- Andreæ, Wawřinec, Politský.** — Farář Královický; 1618.
- Antidotum desperationis IV. 1915.
- Androtius, Fulvius;** 1631.
- Hody duchovní V. 705.
- z Ankeršteina Fridrich;** 1782.
- Wyznání wíry ewangelikůw. Překlad z něměiny V. 1756.
- Antoch, wiz z Helfenburka.**
- Anxiginus, Viktorin Skutečský.** — Kazatel na Horách Kutných; 1554.
- Husowo kázání dvojce o Antikristu a šelmě (přel.) III. 241. d.
- Aquensis, wiz Wodňanský.**
- Aquilinas, wiz Worličný.**
- Arnolt, Jan;** 1679.
- Apatyka duchovní i tělesná (z něm) V. 576.

- Arsenius, Kašpar, z Radbuzy.** — Studoval theologii w Římě w collegium germanicum; r. 1621 děkan metropolitanského kostela sw. Wita w Praze; umřel 1629. 13 Zář.
1. Kázání in reconciliatione hlavního kostela Pražského 1621. 28 Unora V. 885.
 2. Pobožná knížka o blahoslaweně panně Marii w Staré Boleslawi V. 1158.
- Artopæus, Kašpar, Pardubský.** — Děkan we Slaném; 1610—1620.
1. Parallelismus, srownání Eliáše a J. Husa IV. 629.
 2. Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w autadu mesiášském powýšení IV. 1530.
- Aston, Zachariáš.** — Kazatel a senior w Bwančicích; 1601.
- (Přidawky k anotacím bible bratrské) IV. 1185.
- Aubková, Amalie;** 1844.
- Báseň we Kwětech VI. 496. k.
- Auerbek wiz Biber.**
- z Auerspachu, Mikuláš Fleškin.** — Heitman bradu Pernšteinského; 1645.
- Diarium obležení Pernšteina od Šwědů r. 1645. V. 303.
- Augusta, Jan.** — Narozen w Praze r. 1500
- Wychován we wíře strany pod obojí, studoval w Praze na universitě, potom we Wittenberce, kdež seznámil se s učením Luthera a Melanchtona, s nimiž napotom stálé přátelství choval. Po nawrácení swém do vlasti přestaupil k jednotě bratrské; k auřadu jahenskému zřízen r. 1520, ku kněžskému r. 1531; wzat do aukz k raddy bratří 1532; byl starším a biskupem jednoty bratrské. Po přemožení strany pod obojí od Ferdinanda I r. 1547 byl jat, mučen a 16 let w tuhém wězení držán na Křiwoklátě; od krále Maximiliana propuštěn roku 1564. Spisy jeho pro jadrný a čistý psaní způsob příjemně se čtou. Umřel we Mladé Boleslawi r. 1572. 13 Ledna, stár 72 let.
1. Píseň 108 w kancionálu bratrském III. 48.
 2. Píseň, kteréž dělal we wězení IV. 59.
 3. O wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského IV. 517.
 4. Zrcadlo kněžské (z německé knihy M. Lutera proti knižeti Brunšwickému přel.) IV. 1233. a.
 5. Spis proti Habrowským IV. 1233. b.
 6. O záwazcích křesťanských zákona Kristowa IV. 1233. c.
 7. Ohlášení a ozwání proti knižce Petra w Zásadě IV. 1233. d.
 8. Spis k císaři do Augsburga IV. 1233. e.
 9. Psaní sboru Litomyšlského IV. 1233. f.
 10. Pře s kněžstwem kališným IV. 1233. g.
 11. O pokušeních. IV. 1233. h.
 12. Rejstřík a řeči atd. (Učení českých bratří) IV. 1233. i.
 13. Příčiny, pročby bratří do kostelů choditi neměli. IV. 1233. k.
 14. Odpowědi na artikule podané jemu we wězení IV. 1233. l.
 15. Příčiny přiznání jeho k straně pod obojí IV. 1233. m.
 16. Swědectwí otců o Antikristu IV. 1233. n.

17. Přítiny, proč při kněžích kolleje Pražské není IV. 1233. o.
18. Kázání o Jidášových dětech IV. 1569. a.
19. Kázání o ustanovení na biskupství sv. Matěje místo Jidáše. IV. 1569. b.
20. Svědectví o p. Justině z Kunštatu, řeč pohřební IV. 1669.

Augustini, Matěj. — Narozen w Liptově; rektor školy Necnalské, pak Trenčanské až do r. 1753.

1. Básně w kancionálu V. 86.
2. Služebník Boha živého Daniel Knogler měštník etc. V. 1092.
3. Přemýšlování o trpělivosti křesťanské V. 1487 a.
4. Přemýšlování o smrti V. 1487. b.

Augustini, Matěj. — Slovák, syn předešlého 1779. Od něho snad jest:

Nábožné kázání vojenské VI. 1983.

Aujezdský, Alexander; 1561—1565.

1. Kancionál bratrský III. 48.
2. Historia turecká (překlad.)

Aunhošťský, Wacław Krist. — Farář w Bosni; 1607—1612.

1. Kázání o narození páně IV. 1627. a.
2. Kázání o těžkosti dlouhé IV. 127. b.

Aupický, Jan. — Farář u sw. Štěpána w Praze; 1571.

1. Swětdlnice duší IV. 1820. a.
2. Obživující kořen uwadlý, zemdený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka etc. IV. 1820. b.
3. Rozmlauwání Jana s Bartolomějem IV. 1821.

Ausobský, Karel Coelestin. — Narozen w Jadrchowě Hradci 11 Listop. 1795; Františkan, kooperator we Wolcích w Beraunsku. Psal 1838—1843.

Pojednání o výslovnosti syllab di, dí, ni, ní etc. VI. 54.

Článek w České Wčele VI. 1076, d.

Auspitzer, Patricius. — Kanovník řeholní Lateranský; 1730.

Hortus conclusus VI. 956.

Austecký, B. P.; 1845.

We Kwětech VI. 496. k.

Axlar, Pawel Josef. — Pisma sw. doktor, kostela na hradě Pražském prelat a kapitolní děkan; † 1714. 8 Čerwna.

Nábožný horlivý wůdce do města sw. nebeského; kázání výroční V. 870.

Babánek, František. — Studující.

W Čechoslawu VI. 739.

Babler, Tomáš. — Farář w Budějowicích Českých; 1550.

Překlad: Frid. Nausea, křesťanská modlitební kniha IV. 1936.

Bačkora, Josef (Množislav). — Narozen w Malíně 13 Unora 1803; učitel w Praze.

1. Iwan Wyžihín (z rusk. od Bulgarina) VI. 874.
2. Malý wyprawěč (od Josefa a Štěpána Bačkorůw) VI. 1269.
3. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.

W časopisech: Wčela IV. 913 d. — Jindy a a nyní IV. 1008 g. — Kwěty IV. 1036 i. — Wlastimil VI. 1076 m.

Bačkora, Štěpán. — Učitel w Praze.

1. Malý wyprawěč (od Jos. a Štěp. Bačkorůw) VI. 1269.

2. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.

Bačowský, J. — Sazeč tiskarský; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Bach, Bedrich; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Bacháček, Martin. — Narozen w Nauměřicích blíž Slaného asi r. 1540; chodil do nižších škol we Slaném, w Táboře, u sw. Štěpána w Praze, konečně w Klatowech; wykonaw studia na universitě Pražské, odebral se do Znojma, aby se naučil německy, potom do Widně, kdež jej sobě co krasopisce oblíbil tehdejší biskup Wídenský (potom arcibiskup Pražský) Antonín Mohelnický. Odtud odebral se do Němec, a studowaw na universitách w Lipsku a Wittenberku, leprw asi w 30 roce wěku swého do vlasti se nawrátil (1570). Byl succentorem w Žatci, správce školním w Pardubicích; stal se r. 1577 bakalářem, r. 1582 mistrem swobodných umění w Praze, načež, tuším ještě toho roku, stal se professorem na universitě. Přednášel nejwice matematiku, astronomii a klassiky latinské i české. Roku 1585 a 1586 byl děkanem fakulty filosofické, w létech 1591, 1593, 1597 vicerektorem, potom od 27 Října 1598 až do sw. Hawla 1600, a zase od sw. Hawla 1603 až do smrti swé dne 16 Unora 1612 rektorem university. Umřel w 72 roce wěku swého. Muž důkladně vzdělaný, o školnictwí w Čechách wysoce zaslawilý.

Rudimenta Cosmographica Johannis Honteri IV. 653.

Bajza, Josef Ignác. — Slovák; farář Dolno-Dubowský w Uhrich, pak kanovník Prešpurský; † 30 List. 1836 w 82 létech wěku swého.

1. René mladenca příhody a skušenosti VI. 777 a.
2. Weselé účinky a řečení VI. 777. b.
3. Příklady ze swatého písma VI. 1886.

Bakowský, Jan. — Farář w Bakowě; 1582. Sedlák powycwičený etc. IV. 896.

Balbin, Bohuslaw. — Narodil se r. 1621 w Hradci Králowě, z rodičů stawu rytířského; ztratil otce záhy, wychován w Častolowicích w domě pána z Oppersdorfu. Studowal latinské školy w Braumowě, w Jičíně, w Praze; wstoupil do řádu Jesuitů (1636), studowal filosofii a theologii; načež se oddal vyučování mládeže we školách humanitních. Wedle powolání tohoto celé žiwobyti swé zasvětil dějepisu českému o kterýž swými díly, latinsky psanými, welkau zásluhu získal. Mrtwící raněn, tak že celau jednau stranau hýbatí nemohl, po pěti létech

- na to zemřel v kolleji sw. Klimenta roku 1688. 29 Listopadu.
 Život Jana Nepomuckého V. 1311.
- Baligowič, K.; 1830.**
 Chwalozpěv ke cti Josefa Belika, biskupa Spišského, VI. 461.
- Bambas, W.; 1846.**
 W České Wčele VI. 913.
- Bánowský, Jiří. — Slovák; rektor školy Žilinské w Uhřích okolo r. 1550; † 1561.**
 Složil některé písně w Kancelálu V. 86.
- Bautschner, Ezechiel; 1680.**
 Krátká rada, kterak by se sprostý člověk w čas morové rány zachovati měl V. 578.
- Baráni, Daniel. — Narozen we Veliké Paluzi w Uhřích, kněz Assodský; umřel 1802.**
 (Zpěvy původní a přeložené) VI. 226.
- Baroš; 1838.**
 We Wčele VI. 496.
- Barner, Jan. — Narozen w Jičíně 1643; Jesuita; umřel 1708 w Kutnéhoře.**
 1. Summarie na čtení a ewangelium V. 671. 864. b.
 2. Oko páne aneb dobře spořádané hospodářství polní, od Kristofa Fischera (z lat.) V. 567.
 3. Příběhowé starého i nowého zákona, od P. z Royaumontu (z francauského) V. 818.
 4) Jiřího Šerera postilla (z něm.) V. 839, 864. a. c.
 5. Wšeho swěta wojna V. 1391.
 6. Mik. Causina: Dwůr swatý (z franc.) V. 1452.
- Barták, J.; 1838.**
 We Kwětech VI. 1076.
- Barthold, wiz z Praitenberka.**
- Bartolomeides, Ladislav. — Narozen w Klenowci w Uhřích r. 1754; muž učený, spisowatel latinský i slowenský; umřel 21 Března 1825 w Ochtně, kdež byl knězem ewangelickým.**
 1. Utopia VI. 589.
 2. Historie o Americi VI. 949.
 3. Geografia s 6 mapami VI. 1143.
 4. Kračická historie přirození VI. 1458.
 5. Summa náboženství křesťanského VI. 1769.
 6. Jádro křesťanského ewangelického náboženství VI. 1806.
 7. Druhé posvěcení chrámu ewangelického Uhošťanského VI. 2068.
 8. Zollikoffera řeči, modlitby a cwičení se w náboženství (přel.) VI. 2214.
- Barton, František J. — Narozen w Plzni; farář Charwatský, potom děkan Skutecký; 1731—1748.**
 1. Catulus leonis rugiens. Lew řwaučí etc. V. 968. a.
 2. Coelum novum. Nebe nové etc. totižto Norbert swatý V. 968. b.
 3. Winice w krvi wstípená etc. Kázání na den instalací P. Fab. Čechury, faráře we Wraném V. 968. c.
 4. Fidelis et prudens dispensator. Wěrný a opatrný vládař etc. V. 968. d.
 5. Kazatel podiwný. Kázání V. 968. e.
- Bartoš z Biliny. — Farář w Prostějově u sw. Petra; 1540—1544.**
1. Spis, w kterémž učení a zachování bratří Boleslawských zčeštěné býti dokazuje IV. 1234.
 2. Psaní proti kázání Martina Michálce IV. 1245.
- Bartoš pisař. — Měšťan Pražský, rodilý Pražan. Byl dne 9 Srpna 1525 pro náboženství ewangelické wypowieděn z města, a teprw po čtyrech letech zase se nawrátil. Žiw byl ještě roku 1544.**
 Kronika o pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské I. 1524. III. 132.
- Bartošek, wiz z Drahoně.**
- Bartys, Matěj. — Přewor kláštera Cistercienského, Welehradského; 1728—1740.**
 1. Růže nad potoky wod etc. aneb sw. Jan Nepomucký etc. V. 974. a.
 2. Pugna felicitatis Moravice etc. V. 974. b.
 3. Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia ecclesia Polessoviensis. V. 974. c.
- Barwiř, Josef. — Narozen w Třebechowicích dne 3 Dubna 1821. Studowal od roku 1834 na gymnasium w Králově Hradci, filosofii od roku 1839 w Praze. Umřel na sauchotiny w Třebechowicích dne 26 Srp. 1840.**
 We Kwětech VI. 496. k. — W České Wčele VI. 496. m. 559 h. 913. d.
- Batka, František. — Studující.**
 W Čechoslawu VI. 739.
- Baumgarten. —**
 Hakmatika, zpěwobra VI. 615.
- Bautsser, Ezechiel; 1680.**
 Krátká rada Příd. 2.
- Baworowský, Tomáš. — Arcijahen Pízenský, potomkanovník metropolitního kostela Pražského, posléze tamděkan; 1552—1561.**
 1. Naučení a wyhlášení o přijímání pod obojí způsobu IV. 1272.
 2. Postilla česká IV. 1550.
 3. Desatero kázání o sw. pokání IV. 1576. a.
 4. O umučení p. n. Ježíše Krista; rozjímání IV. 1576. b. 1805.
 5. Dwoje kázání přislávnosti nowémě IV. 1576. c.
- Baworynský, Beneš z Wlčího pole. — Starší bratr, pastýř a správce sboru Boleslawského. Umřel 1535 w měsíci Srpnu.**
 Kniha o prawém náboženství křesťanském IV. 1344.
- Bayer, Josef; 1835.**
 Obraz utrpení, čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Blatenčanům, od P. A. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.
- Beck, Antonín Jaroslav. — Narozen w Budči blíž Jemnice na Morawě 6 Ledna 1812. Nižší školy odbyl we Znojmě a w Brně, práwa we Wídni. Co doktor práv byl pěstunem u knížete Šwarzenberka; f. 1848 poslancem k ústawodárnému sněmu říšskému od okresu Třebonského; nyní redaktor českého zákonníka říšského we Wídni a ministeriální sekretář.**
 W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Časopis Česk. Mus. VI. 1084.
- Beckowský, Jan. — Narozen 1685. Studie nastoupil w roce 16., w 26. wstoupil do**

řádu křížovníků s červenou hvězdou; spravoval 11 let hospodářství, potom špitál křížovnícký, tehdy nově založený, u sv. Anešky na Novém městě Pražském. Umřel 26 Pros. 1725. Psal ke 40 knihám, mezi nimiž tyto české:

1. Poselkyně starých příběhů českých V. 286.
2. Krve newinné křizniwi wlei Diokletian a Maximian etc. 389.
3. Základ žiwobyti katolického V. 756.
4. Palma milosti, palma šťastnosti, sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký V. 1300 b.
5. Apoštol páně sw. Judas Thaddæus V. 1300 c.
6. Milá choť nebeského miláčka, blahoslawená Aneška panna V. 1300. d.
7. Studnice wod žiwých V. 1445. a.
8. Trojice nejsvětější V. 1445 b.
9. Cesta milosti, cesta šťastnosti k šťastné věčnosti V. 1445 c

Bečák, Tomáš. — Narodil se 16 Prosince 1813 w Olšanech, wsi mezi Olomaucí a Prostějowem. Studował na Unčowské německé hlavní škole, pak na gymnasium a we vyšších školách w Olomauci. Dne 22 Zári 1837 wysvěcen na kněžství, stal se kooperatorem w Markowicích, kraje Hradišského, odkudž r. 1840 přesazen do Wilkoše w Pterowsku. Roku 1844 učiněn expositau w Kyselowicích. R. 1849 zřídil prostonárodní duchovní časopis: Cyrill a Method, který redigował společně s baronem s Königsbrunu a s Lýskem.

W časopise pro katolické duchowenstwo.

Bedeč, Šimon Thad. z Falkenberka. — Podpisował se: cæsareus rerum naturalium inquisitor, sancti evangelii minister; 1608.

Werše na smrt p. Sigmunda Smiřického IV. 190.

Beer, František. — Narozen w Rožmitálu 4 Pros. 1790; farář w Počaplich. Přihody Bianky Kapelly (z wlsak.) VI. 810.

Beehyňka, Jan. — Kaplan u sw. Appolinarise w Praze, kněz pod obojí; asi 1550.

1. Widění mládence nemocného IV. 792.
2. Rozličná pojednání křesťanský mravného ob-sahu IV. 1801.

Bél, Matěj. — Narozen w Očowě w Uhřích 1684; kazatel při Prešpurské německé církwi; muž učený; psal we všech jazycích w uherské zemi obvyklých; umřel 1749.

1. Orthographia bohemo-slavica (Pochybno, sepsána-li od něho čili Pawla Jakobei) V. 20.
2. Christ. Cellarii Liber memorialis latinis, locupletatus cura M. Belii V. 63.
3. Prátelství Hygey, s teologií towaryštwím Hermann Leidenfrostské swadebné weselí etc. V. 192.
4. Píseň w kancionálu V. 137.
5. Biblia sacra, to jest, biblí swatá (podlé bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněnou V. 653.
6. Písma swatého nový zákon (Předmluwa od Béla) V. 655.
7. Jana Arnda: Rájská zahrádka (přel.) V. 1612.

Bělecký; 1836—1837.

We Kwětech IV. 1402 b.

Bělkowský, Jan z Ronšowa; 1582.

Knihy pamětní města Prostějowa IV. 473.

Bělohradecký, F. B.; 1844.

We Kwětech VI. 1067 q.

Bělský, W.; 1839—1841.

We Kwětech VI. 496. — We Wěce VI. 496 m.

Benátský, J. W.; 1844.

We Kwětech VI. 1008. k.

Bende, Karel. — Církwe Slowansko-Chmelowské w Uhřích kazatel; 1837.

Složil básně VI. 2065.

Benda, Ondřej. — Slowák; církwe ewangelické Welko-Slašanské kazatel; 1807.

Zpráva, kterau sobě při uwázení nového kněze jak církwe, tak i nový kněz zachowati má VI. 2119.

Benedikti, Jan Blahoslaw. — Slowák; professor w Kežmarku; 1825.

Píseň swětské lidu slowanského w Uhřích (wydal společně se Šafárikem, Kollárem etc.) VI. 229.

Benedikti, Wawřinec Nudožerinus. — Slowák, narozen w Nedožerech, Nitranské stolice r. 1555; přišel tuším teprw r. 1598 do Prahy, kdež přijat byl mezi alumný university Karlowy, stal se r. 1599 správcem školy Žatecké. R. 1600 přijal grad mistrowství swobodného umění; načež (asi od r. 1604) byl professorem této fakulty w koleji Karlově. Přednášel klassiky a matematiku; r. 1611 zvolen za děkana fakulty filosofické; borliwý o reformaci akademie w čas majestátu, odkázal universitě 1000 kop miš. Umřel r. 1615. 4 Čerwna.

1. Grammaticæ bohemicæ libri duo IV. 10.

2. Paraphrasis na 10 žalmů IV. 118.

Beneš, wiz z Hořowic.

Benešowský, Jan. — Arciděkan w Králově Hradci; 1591.

O důstojnosti slowa božího písníčka IV. 104.

Benešowský, Matauš, jinak Philonomus. — Narozen w Benešowě; kazatel u sw. Jakuba na Starém městě Pražském; pisár konsistoře Pražské, potom správce školy sw. Wita na hradě Pražském; 1577—1585.

1. Grammatica Bohemica IV. 9.
2. Knížka slow českých wyložených, odkud swýj počátek mají IV. 19.
3. Epištoly sw. Ignatia (z lat.) IV. 1762.

Benešowský, Wáclaw. — Farář we Prosiku blíž Prahy; ustanowen r. 1581. 12 Prosince za administratora strany pod obojí, přestěhowal se do Prahy, kdež učiňen farářem u sw. Martina; později (od r. 1583) bydlil při kapli Betlemské, zastáváje při ni úřad kazatelský. Po obnově konsistoře r. 1590, kdež ustanowen jiný admigistrator, odebral se zase na faru swau w Prosiku.

Ozvání starých Čechův a Moravcův proti těm, kteříž o nich mluvili, že jsou odřezanci církve svatě. IV. 1324.

Benešowský, viz Wolf.

Benetka, Jan. — Děkan na Zikowci; umřel 30 Zář. 1831.

Zanechal duchovní řeči v rukop. u J. Stadlera faráře v Čisté.

Benno. — Kapucín; 1743.

Náležitá zpráva regul etc. V. 476.

Bepta, Bohuslaw Wysokomýtský. — Farář v Miletině nad Bystřicí; 1594. Postilla ewangelická IV. 1558.

Beránek, Wacław. — Naroden w Auncě, 23 Ledna 1785; stal se knězem 17 Března 1815; farář we Wosenicích; 1815. W Čechoslawu VI. 739.

Beránek, Michal. — Naroden dne 1 Řijna 1816 (?) we Středmíři. Co nemluvně dostal se odtud do Kutnéhory, do Malešowa, we třetím roce věku do dwora Zaběrowského u Bydžowa. Učil se w Bydžowě, potom na hlavní škole w Hradci Králové, na gymnasium w Jičíně pod Macháčkem, na vyšších školách w Praze. Roku 1837. dne 1 Řijna oblečen do raucha řádu Johannitského w Praze, we kterémž tehle složil sliby dne 5 Listop. 1840. Swěcení kněžského dosáhnul dne 27 Unora 1842, ještě se posluhač theologie, stal se kooperatorem w německé krajině, nejprve w Langenau u České Lipy, potom we Wolfersdorfu.

Z časop. pro katolické duchowenstwo VI. 275 d.

Berger; 1839—1843.

W České Wčele VI. 496 m. 559 h. 588 h. 599 h. 913. d. 1076 d.

Bergner, Wacław. — Naroden w Praze 1763; nejprve fabrikant w Rumburce, potom tajemník při wyslanstwi Brasilském, posléze auředník při bankálu we Widni; w mathematice a w řečech zběhlý.

W Kroku VI. 1140. n. 1409. g. *

Sbíral k slovníku českému po mnohá léta, kterýchž sbírek užito w Jungmannowu slovníku.

Berchtold, hrabě Fridrich. — Doktor lékařství; 1831.

W Kroku VI. 1607 e.

Berlička, Wojtěch Šebastian, jinak Scipio. — Naroden w Plzni r. 1567; Jesuita; učil filosofii, mathematice a theologii; regens w konviktu Pražském r. 1611. Opustil řád a newí se kde umřel.

1. Kancionál katolický IV. 131.

2. Bezženství kněžské IV. 1432.

3. Postilla katolická IV. 1563.

4. Rozmlauwání sw. Řehoře Welkého o životě a zázracích swatých IV. 1777.

5. Životy swatých od Petra Skarga sepsané (* pols. přel.) IV. 1790.

Bernard. — Doktor Seneký; w 15 století. Řeč k rytíři Reymundowi o řádném hospodářství III. 252.

Bernbalk, Kliment Rodoslaw. — Naroden w Bystrowě w Chrudimsku 14 Března 1783; aktuar při kriminále w Jičíně; umřel 4 Led. 1827.

Prispěl k Prvotinám pěkných umění od Hromádky VI. 734. a ku Krameriově Zlaté knize V. 738 a.

Bernhaus, František. — Naroden w Brandýse; 1830—1831.

We Kwětech VI. 108.

Bernolák, Antonín. — Naroden w Slanici w Orawské stolici 4 Řijna 1762 z rodiny šlechtické, za Leopolda I r. 1681 od místa rodinného Slawnické nazwané, byl katolickým farářem w Czeklézsu (Landschütz); potom děkanem Nowo-Zámeckým a direktorem školy národní; umřel w Ersek-Ujwáru w Nitranské stolici 15 Ledna 1813.

1. Porekadla slowenské V. 44.

2. Dissertatio philologocritica de literis Slavorum VI. 41. a.

3. Linguae Slavicæ, per regnum Hungariæ usitata orthographia VI. 41. b.

4. Grammatica slawica VI. 97. a.

5. Etymologia vocum slawicarum VI. 97. b.

6. Slowár slowenský, česko-latinsko-německouherský VI. 160.

7. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorád-koch VI. 170.

8. Baseň na Antonína Fandly VI. 373.

9. Katechismus s otázkami VI. 1800.

10. O wáznosti a uctiwesti stawu kněžského. Kázání VI. 206.

11. Na smrt Sztocko Gurka Šuranského faráře pohřebňa kázání VI. 2080.

Beskovský, Jakub. — Naroden w Čisto-wicích r. 1579; Jesuita; kazatel, potom direktor kolleje Krumlowské; r. 1623; umřel w Linci r. 1624. 27 Čerwence.

Přeložil z většího dílu: Wawtince Suria commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. 1248.

Bezděka, František. — Naroden 7 Dubna 1798 w Březnowě; stal se knězem r. 1825. 17 Srpna; byl gymnasiálním katechetau w Písku.

W České Wčele VI. 496.

Bezděka, Frant. Seraf. — Narodil se roku 1798. 7 Dub. w městě Březnici, w Prachensku. Na hlavní škole w Březnici w první třídě učil se psaní, čtení a počítání, vše dosti málo česky; w druhé a třetí pak všemu německy. Wystaupiw z hlavní školy, odebral se roku 1813 na gymnasium Písecké; a roku 1818 do Prahy k učení se filosofickému, tehdejší třiletému. R. 1821 obrátil se tutěž k bohlumectví a nadto r. 1822 do semináře. R. 1825 byl na kněžství swěcen, a dostal se za kaplana do Zlonic. Jeho již dávno pokažené zdraví při velkých pracích mizelo

wždy wice, až ku konci r. 1828 ustawi-
ným chráním krve umořen r. 1833 ode-
bral se do Slaného, jsa nucen od výslužného
živu býti. R. 1837 wstoupil co praktikant
k c. k. biblioteci a byl 11 Dubna r. 1845
za třetího, konečně 12 Srpna 1848 za dru-
hého skriptora powýšen.

Wydal nowé: Základové maudrosti a opatrnosti,
čili prawidla wezdejšího žiwota, s předmluwau
od P. J. Šafaříka.

Biber, Maximilian Awerbekcius. — Doktor;
1590.

Přeložil Jiřšho Scherera: O nowé newídané a
neobyčejné monstranci etc. (z něm.) IV. 550.

Bidones, Const. Krist. z Bidenthalu; 1724.
Wýstraha proti Římsko-katolické náboženství
ubíhání V. 770.

Bilejowský, Bohuslaw. — Narozen w Ma-
lině; kněz pod obojí; kazatel w Kutné hoře
u sw. panny Barbory, potom w Praze, snad
u sw. Hawla. Byl žiw přes 75 let, poňe-
wadž dle Balbina znal Augustina Luciana
Sanctuarienského, biskupa strany pod obojí,
kterýž přišel do Prahy r. 1493. Bylť též
biskup w Kutnéhoře u sw. panny Barbory
r. 1490, kdež jej Bilejowský widěl. Umřel
w Praze r. 1556. 8 Dubna; pohřben u sw.
Hawla.

Kronika česká IV. 515.

Bilek, Jiří. — Farář Chotěšowský; 1617.

Budič křesťanské pobožnosti IV. 1914.

Bilinský, Vincenc; 1820.

Příspěl k Hyllosu VI. 737.

Bilowský, Bohumír Josef. — Narozen w
Hulčině na Morawě; protonotarius apoštolský,
farář Letowský; 1703—1724.

1. Ecclesiasticus cherub, církewní cherubin.
Žiwot Jana Sarkandra V. 171.

2. Salus sanctuarii, aneb šestka duchowní swa-
tému Liboriowi etc. Kázání V. 867. a.

3. Cantator cignus funeris ipse sui. Kázání V.
867. b.

4. Hlas duchowní Labutě. Kázání V. 867 c.

5. Doctrina christiana etc. Křesťanské učení du-
šem k spasení. Kázání V. 867. d.

6. Doctrina et veritas etc. Kázání V. 867 e.

7. Pia quadragesima . . . Ježiš Nazaretský, král
Židowský etc. Kázání V. 867 f.

8. Passio dei nostri Jesu Christi etc. Kázání V.
867. g.

9. Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté etc.
Kázání V. 867 h.

10. Rogus incombustus — seu Sarcander. Kázání
V. 995.

11. Putování nábožné k sw. Cyrillovi a Stra-
chotě V. 1199.

Bilowský, Gottfrid Hynek. — Děkan Písecký
1659.

Nowý cherubin, t. j. sw. Ignatius. Kázání V. 859.

Bilý, Jan. — Narodil se 6 Prosince 1819
w Kaunicích, nedaleko Brna. — Na studia
se odebral do Brna ze školy domácí, s du-

chem na polo poněmčeným, teprw tam we
školách, w zacházení se saudruhy (zvláště
Šmídkem, Zrzawým a j.) k pěstování jazyka
mateřského podněcován býwal. W alumnatu
Brněnském, do něhož wstoupil, zářil právě
nejlítější boj proti vlastním alumnům se
strany policie i představených. L. P. 1843
předce na kněžství wysvěcen, pod tuhé do-
zorství s jinými bratry swými postawen, o-
spravedlnil své záměry, jakými w alumnatě
působil, pročť brzo dohlídka od něho wzata
jest. Po wysvěcení dán byl na winici Páně
do Židlochovic, blíže Rejhradu.

Sepsal historii církewní a kázání (w rukopise).

Bilý, Wáclaw. — Český bratr.

Píseň w Kancionálu III. 48.

Bilý, W. J. — Učitel, 1797.

Půwodní základové k umění početnímu.

Birhel, (Birkel?) Jan; 1732.

Jan jménem i skutkem. Kázání V. 972. 1346.

Bisatto, Mikuláš. — Písař města Třebíče, 1660.

Paměti města Třebíče V. 317.

Bišický, viz Byšický.

Blaha, Josef. — Mistr owčácký. Umřel 19
Ledna 1831, stár 77 let.

Naučení pro mladé sedlské hospodáře VI. 1498.

Blaha (Blaho), Matauš. — Křtěn 18 Srpna
1772 w Bystřici (?) Turčanské stolice w
Uhřích. Studowal we Wittenberce do roku
1797; stal se kazatelem w církwi ewange-
lické Wrbecko-Swatomikulášské r. 1798, a
starším církwi ewangelických Liptowských
r. 1819. Celé jmění své, obnášející 13000
zl. str. odkázal k dobročinným účelům. Umřel
dne 21 Března 1837.

1. Nábožná kázání na wšecky neděle a swátky
VI. 1960.

2. Nábožné kázání po swém powstání z nemoci
VI. 2045. a.

3. Prošba apoštolská. Kázání VI. 2045 b.

4. Nábožné kázání w den wstoupení páně na
nebesa VI. 2045. c.

5. Nábožné kázání při posvěcení chrámu církwe
Kybské VI. 2045 d.

Blahoslaw, Jan. — Druhý biskup jednoty
bratrské a nástupce Jana Augusty. Narozen
1523. 27 Unora. Starší jednoty poslali ho
do Wittenberka, Králowce a Basilee, aby tam
bohoslowi a řečem se naučil. Umřel r. 1571.
24 Listopadu.

1. Písní 55 w Kancionálu III. 48.

2. Grammatika česká IV. 7.

3. Muzika IV. 44.

4. Ewangelie aneb čtení swatá, která slowau
pašije IV. 65.

5. Historia prawdiwá o některých zvláštních
wěcech a diwech božích IV. 529.

6. Žiwot Jana Augusty IV. 614.

7. O půwodu církwe etc. IV. 1276.

Blasius, Jan, starší. — Slowák; kněz w
Diwáčích 1704, w Lipě 1705, w Třebíči

1812, pro neduživost od r. 1719 až do r. 1749 u svých přátel živ; umřel v Paluze u syna.

1. Písní 16 w Kancionálu V. 86.
2. Každý duch chwal hospodina V. 119 a.
3. Rozkoše domu božího V. 119 b.
4. Písně nábožné w knize: Apatička duchovní V. 119. c.
5. Jesu benedicente. Milownku písní duchovních rozkoše nové etc. V. 119. d.
6. Jesu benedicente. Rozkoše aneb okrasa domu božího, t. j. duchovní nábožné a pronikavé arie etc. V. 119. e.
7. Pokladnice domovní pro dítky křesťanské V. 499.
8. Jesu benedicente. Apatečka duchovní V. 582
9. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obvinění Štěpána Dubniczay. V. 776.
10. Martina Mollera: Postilla (přel.) V. 844.
11. Apateka duchovní w čas morového nakažení V. 1470. a.
12. Confessionale ewangelicum V. 1470. b.
13. Evangelicum conscientiosum V. 1470. c.
14. Písní 20 w Kancionálu VI. 195.

Blasius, Jan, mladší. — Syn předešlého. Narozen w Lipči r. 1708; kněz církve Welko-Paluzské; umřel 1773.

1. Písně w Kancionálu V. 86.
2. Jazyk slovo boží zpívající V. 119 f.
3. Celé srdce milosti boží V. 1651.
4. Písně w Kancionálu VI. 195.

Blažek, František. — Narozen 15 Listopadu w Litomyšli; stal se knězem 21 Prosince 1818; duchovní pastýř w Krchlebích, potom w Radboři w Čáslawsku. Přispěl ke Hlasateli Českému VI. 732 a k Rozličnostíem Pražským VI. 745.

Blažek, Michal. — Superintendent církve ewangelické reform. w Moravě; 1796—1809.

1. Malý katechismus pro mládež VI. 1839.
2. Jiřika Sixai křesťanská naučení a modlitby (z maďarsk.) VI. 2298. a.
3. Duchovní libé vůně kadění VI. 2298. b.
4. Příprawa pro dítky k sw. večeři páně VI. 2298. c.

Bleiweis, Guido; 1741.

Cistercium, t. j. sw. řád Cistercienský w Sedlici slavný V. 475. 1001.

Blowský, Wenc. Ignac; 1724.
Vigilie Joanneš V. 938.

Blowský, T. A.; 1842—1843.
We Wčele VI. 496. m.

z Blumenberka, Wác. Cel.; 1636—1648.

1. Canon wíte spiritualis neb pravidlo života duchovního V. 1409. a.
2. Drexelia křesťanský Zodyak (přel.) V. 1409 b.

Bobok, Karel L. urozený z Dežeric. — Církve ewangelické A. W. Trnavské slova božského kazatel, stolice Zwolenské assessor; 1825—1835.

1. Praktická uherská grammatika (sepsal společně s Martinem Durgalau) VI. 115.
2. Kázání držané r. 1825 VI. 2044.

Bocko, Dahiell. — Slovák, rodu zemanského.

Narozen 1751 w Demendicích w Liptowské stolici, kněz Sarwašský, kazatel Augšpurského wyznání církve Welko-Lhotecké na Moravě. Umřel 1806.

1. Slabikář VI. 11.
2. Ruční kancionál VI. 197.
3. Mnohé duchovní písně (w rukopise) VI. 227.
4. Nauka k štěstí a blahoslawenství dítek VI. 1283. 1795. 2217.
5. Kázání (chtěl wydati) VI. 1931.
6. První kázání, kteréž držel w církwi Welko-Lhotecké VI. 1988.

Boček, Antonín. — Narozen w Bystrici pod Pernšteinem 20 Května 1802; studoval na gymnasium w Těšíně, we Znojmě a w Brně, filosofii w Litomyšli; na to byl kandidatem o professuru gymnasiální, praktikantem při guberniální registratuře w Brně (1818). ammanuensis při universitní bibliotece w Olomauci (1830), od 29 Srpna 1831 až do Prosince 1839 professorem řeči a literatury české na stawowské akademii tamtéž; od r. pak 1840 archivarem stawowským a spolu historiorio grafem (již od r. 1836) w Brně. Umřel 11 Ledna 1847.

Sebral hojnau zásobu slov, co dodatek k českému slovníku, a sepsal článek kritický o wítězi nad Tatary u Olomauce w knize: Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.

Bodo, Matěj. — Slovák. Gemerské stolice saundní tabule assessor; 1743—1757.

1. Zwuk ewangelium wčného etc. t. j. písničky etc. V. 137.
2. Obrana křesťanského náboženství V. 795.
3. Pautník V. 1507.

Bogádi, Jan z Baraně a na Hanzlíkowě. — Stolice Trenčanské i jiných přední assessor, církwi ew. Trenčanských viceinspector. Narozen 1726. Umřel 1806.
Weršovní odpověď na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali VI. 368.

Bohdan; 1845.

We Kwětech VI. 913.

Bohdanecký, Jan. — Narozen w Pecce r. 1756, 24 Května; farář w Kardašowě Řečici, potom děkan w Počátkách. Poslední léta žil co děkan Počátecký a čestný kawník na Wyšehradě. Zemřel w Táboře dne 18 Prosince 1828.

1. Cesta života VI. 1822.
2. List pastýře k stádu VI. 1823.

Bohuněk. — Kněz, na konci 15. nebo na začátku 16. století.
Zpráva o štěpích III. 256.

Bojenický, Fr. J.; 1840.

W Příteli mládeže VI. 1260. — W České Wčele VI. 1520 b.

Boleslawský, Jaň. — Okolo r. 1570.
Kázání o bohatci a Lazarowi IV. 1592.

Borbonius. — Doktor lékařství, zemský lékař; defensor 1616.
Skomentoval konfessi Viktorina Wrbenského IV. 1425.

Borčinský, D.
Přispěl k Čechoslavu VI. 739.

Borot, Jan. — Jmenuje se správcem církve evangelické statků českých exulantů (w Žitawě); 1830.
Památka svěcení třetí jubilejní slavnosti konfessi Augspurské VI. 2260.

Borott, Jan. — Z Pezinku w Uhřích; 1793.
Dwoji kázání o stálosti w náboženství VI. 2005.

Borowicka, Jan Anton.
Květy VI. 1162. i. 1588. d.

Borowský, Blažej, z Borowna. — Děkan w Nowém Kolině, pak 1607 w Chrudimi, kdež básněmi latinskými od obyvatelů uwtán 24 Dubna; w r. 1620. 20 Dubna odstaupil na faru do Dašic a později do Holohlaw. Byl muž oswícený a s učenými muži věku svého spřátelený.

1. Knižka o powětrí země české IV. 818.
2. Hypomnema epistolarum. Výklad řeči epistolních IV. 1541.
3. Dewatenácte kázání o pokání IV. 1617. a.
4. Troje kázání o umučení a wzkříšení IV. 1617b.
5. Řeč učiněná atd. IV. 1617. c.
6. Valeté etc. IV. 1617. d.
7. Processus aneb wypsání slavného pohřbu p. Albrechta W. Smiřického IV. 1692. a.
8. Maršpulus concionum funebrialium IV. 1692. b.
9. Kázání nad Jiřím Zárubau IV. 1692. c.
10. Hádání člověka s pokušením IV. 1899.

Borowský, Hawel, wiz Hawlíček.

Borowý, Anton. — Školní učitel we Zlaté koruně; 1792.

1. Zrcadlo pošetilostí VI. 783. a.
2. Zrcadlo příkladů etc. VI. 783. b.

Boršický, K.
Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Bosák, Jan z Chyše. — Kazatel Plzeňský (1555). Rozdílný od Jana Bosáka, který o 60 let dříve psal.

1. Enchiridion IV. 1258. a.
2. O moci boží a církve jeho IV. 1258. b.

Bosák, Jan. — Bratr český, okolo 1496.

1. Matrikát proti mistrům Pražským III. 718.
2. Proroctví o zlém přijetí majícím roku 1490, 1500. III. 906.

Bosák, Kliment; 1607.

1. Písníčky tři IV. 60.
2. Kancionál IV. 119.

Bosan, František. — Měštění Čáslavský, w 17 století.

Descriptio činůw čtyř potentatůw etc. V. 328.

Boskowský, wiz Kauble, Jos. Alois.

Božan, J. Josef — Farář Chraustowský; 1719.
Slawíček rajský V. 117.

Brandeys, Wácslaw. — Narodil se we wsi Malých Petrowicích u Týniště r. 1807. Chodil do školy we Woděradech, potom do

hlavní školy a gymnasium w Králově Hradci, do filosofie w Litomyšli (s Braune-rem a Klárcem). R. 1828 - 1831 studoval bohosloví w Hradci Králově; 24 Června 1832 na kněžství posvěcen, dostal se prozatím za kaplana do Týniště, r. 1833 do Třebechowic. R. 1846 w Listopadu přišel za administratora do Sedloňowa, r. 1847 w Březnu za administratora do Dobřan, w Září pak téhož roku wrátil se zase na své místo do Třebechowic.

We Kwětech IV. 496. k.

Braxatoris, Karel (Sladkowič). — Kazatel w Tasařích w Uhřích. 1837-1846.

Hodiny s Bohem VI. 2452.

Braxatoris, Ondřej. — Učitel hlavních mišenských škol národních w Krupíně; 1810. Letopisowé Krupinští VI. 1013.

Brayer. — Studující.

Přispěl k Čechoslavu VI. 73.

Breisl, Josef W. — Knězem učiněn w Pro-
sinci 1837; kaplan w Klecanech w Kaufimsku. Česká Wčela VI. 496 m. — Časopis pro katolické duchowenstwo VI. 1125. c.

Brendl, R. D.; 1703.

Žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazatelského V. 1309.

Březan, Wácslaw. — Správce archiwu Třebonského za času pana Petra Woka z Rosenberka († 1611) a pana Jiřího ze Šwamberka. Z wíce historických děl jeho zachowaly se toliko:

1. Padesátní letopis etc. p. Wiléma Rosenberského IV. 505. a.
2. Registrum listů na pány ze Šwamberka se wzťahujících IV. 505. b.
3. Rozemberské kroniky krátký wýťah IV. 505. c.

z Březowé, Wawtinec (Březina). — Narozen asi r. 1365; stal se mistrem swobodného umění w učení Pražském r. 1394. Byl později dwořeninem krále Wácslawa IV; w čas Husitské wálky zdržowal se w Praze, kdež w rozepřích mezi rozličnými stranami sám také znamenitě bral aučastenství, jmenowitě při ssazení Sigmunda Korybuta roku 1427. Žiw byl ještě r. 1437.

1. Historia de bello hussitico, insertis non nullis bohemicis IV. 506.
2. Kronika o Římských císařích (z lat.) II. 74.
3. Jana Mandevilly cesta po světě (z něm.) II. 79.
4. Snář. Somnium Slaidæ (z lat.) II. 165.

Bridel, Fridrich. — Narozen we Wysokém Mýtě 1619. Jesuita, pilný obracowatel na katolickau wíru co missionář horních krajín we Hradecku, Boleslawsku, Chrudjmsku a Čáslawsku. Umřel 1680.

1. Křesťanské učení weršemi wyložené V. 174.
2. Stůl páně V. 724. a.
3. Zástupce duší w očistci (z lat.) V. 724. b.
4. Katechismus V. 724. c.

5. Duše w očistci V. 724. d.
 6. De miraculis ad fontem S. Wenceslai in Bavaria (z něm.) V. 1180.
 7. Život sw. Jana prvního paustevníka w Čechách V. 1269. a.
 8. František sw. Xaverius (přel.) V. 1269. b.
 9. De sancto Liborio (z něm.) V. 1269. c.
 10. Jiskra slávy Swato-Prokopské V. 1269. d.
 11. Johannis Nadasi annus Marianus (z lat.) V. 1417. a.
 12. Johannis Nadasi divinum divini amoris (z lat.) V. 1417. b.
 13. Jodoci Kedd hortus Getsemani (z lat.) V. 1562.
- Briekl** z Licka. — Narozen w Kaurimě; stal se bakalářem swob. umění w Praze r. 1508; mistrem 1513, načež byl některý čas (okolo 1515) professorem w universitě; r. 1520 jmenován konšelem Wětšihó města Pražského, tehdaž spojeného; r. 1524 wsazen s jinými konšely do wězení způsobením Jana Paška z Wratu; později byl pisářem saudu komorního; r. 1534 sekretář úradu heitmanského; umřel r. 1543.
1. Sententiæ philosophicæ t. j. Naučení mudrcůw etc. IV. 726.
 2. Práva městská IV. 930.
 3. Titulové stawu duchowního a swětškého IV. 1133.
- Břístewský**, Wáclaw D. 1840.
Česká Wěcla VI. 1008 f.
- Brněnský**, Jiří Mikuláš; 1567.
Začátkové umění matematického IV. 741.
- Brodský**, Simon; 1573.
Wyklad na desatero boží IV. 1504.
- Brosius**, Wáclaw, děkan w Litomyšli a Hradci Jindřichowě; 1589–1599.
1. Jiříka Šerera křesťanské vojenské kázání (z něm.) IV. 844. 1599 c.
 2. Wystraha všem wěrným Čechům etc. IV. 1333.
 3. O přijímání swátosti těla a krwe páně, rozmławování IV. 1356. a.
 4. Ohlášení se proti pikartskému netopýři IV. 1356 b.
 5. Jakuba Feychta pět kázání (z něm.) IV. 1599. a.
 6. Kázání o slawném swátku těla božího IV. 1599 b.
 7. Jisté umění a zaklínání proti střelení etc. (z něm.) od Jiřího Šerera IV. 1599. d.
- Brotec**, Wáclaw Josef, děkan w Počátkách; 1715.
Archa umluwy nowého zákona V. 918.
- z Brozáněk**, Lew Sigmund; 1619.
Witání k šťastnému přijezdu Fridricha falckrabí IV. 462.
- Brtwín**, z Ploskowic, Jan; 1540.
Knížka o způsobu a žiwotu křesťanském a o pořádku s strany hospodářství IV. 858.
- Bruncewika**, Střilfrid Podhorský; 1625.
Christi theantropi mediatoris nostri etc. t. j. o jediném prostředniku Kristu V. 684.
- Brunewik**, Zachariáš. — Narozen w Praze; r. 1604 kaplan u sw. Jindřicha, pak farář w Žatci, děkan w Prachaticích; kwetl do r. 1633.

1. Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. Starožitnost křařtu wečeře páně IV. 1417. a.
 2. Srownání dwau tyranů církwe IV. 1417 b.
 3. Zrcadlo kacířství IV. 1422. 1620. p.
 4. Kázání rozličná IV. 1620. a—o. q—s.
 5. Zrcadlo zkázy města Jerusalema IV. 1884.
 6. Spis potěšitelný rodičům pro odchod dítek w w této morní ráně (r. 1613) IV. 1889.
 7. Pharmacopoeia etc. apateka a sklad lékářství duchowního i tělesného V. 1389.
- Bruno**, Kartuzian z Gaminku w Rakausích; 1526.
Život sw. Reginy III. 917.
- Brůžek**, L.
Příspěl k Čechoslawu VI. 739.
- Budowec**, Wáclaw z Budowa. — Narozen w Praze 1547. Projel celau téměř polední Ewropu; byl u wyslanství w Constantinopoli s hrabětem Sinsendorfem; byl dworským raddau u Rudolfa II, raddau při appellaci a nejwyšším berníkem králowství. Uměl mimo ewropejské tehdaž obvyklé řeči též arabškau a tureckau. Horliwý český bratr; sám na swých statech kázawal; r. 1608 on nejwice lid k Matišowí bratru Rudolfowu potáhl, u Rudolfa r. 1609 swobodu náboženství wymohl; byl jeden ze 24 defensorů strany pod obojí, později jeden z direktorů králowství českého w pozdwinutí proti Ferdinandowi II. Stat na Staroměstském rynku 1621. 21. Čerwna.
1. Acta a příběhowé, kteří se dáli od tří stawů králowství českého pod obojí od roku 1608 až 1610.
 2. Anti-Alkora IV. 1428. a.
 3. Horologium lunare t. j. měsíční kompast IV. 1428 b.
 4. Horologium solare t. j. sluneční kompast IV. 1428 c.
 5. Kontrfekty dwa: mesiáše a Antikrista IV. 1428 d.
 6. Harmonia o stawém a nowém zákonu IV. 1428. e.
 7. O předwých proměnách we swětě IV. 1428 f.
 8. O odpadlcích IV. 1428 g.
 9. O rytíři křesťanském IV. 1428 h.
- Podíl při Apologii stawů pod obojí IV. 1065 d. β.
- Bulla**, Fr. Jindř. — Pražan; sprawce diwadla; 1785.
1. Odběhlec z lásky synowské (z něm. přeloženo) VI. 606. a.
 2. Služebník lhař IV. 606 b.
- Burda**, J. Pelhřimowský. — Farář we Welikých Kněžicích; 1616.
Knížka welikých potěšení plná etc. (přeložena z lat. IV. 1909.
- Burger**, Kajetan; 1715.
Nowý starý Simeon etc. Kázání V. 919.
- Burger**, Wojtěch. — Administrator w Jirnách; 1730.
Plast strdi a roj wčel sw. Jan Nepomucký V. 958.
- Burgerstein**, Josef; 1846.
Deklamowánky a písně VI. 352.
W České Wěcle VI. 496. m.— W Kwětech VI. 913. c.

Burian, Tomáš. — Narozen w Praze dne 5 Čerwna 1802. Chodil do školy k sw. Štěpánu, kdež se již tehdaž dwakrát za týden důkladně učilo česky čísti, psáti i počítati, později však ke swatě Trojici čili k Trinitářům, kdežto se německému jazyku učil. Léta 1810 umřel mu otec, po jehožto smrti matka se stala hospodyní pana Jana Jeníka rytíře z Bratřic. Léta 1812 přišel na gymnasium, po smrti matky však (1815) pro nedostatek dán na řemeslo. Opustil je dne 26 Listopadu l. 1816 dobrovolně obral staw wojenský, a sice při pátém pluku dělostřeleckém, právě tenkrát pro Uhry znova sestaweném. Pro pilné učení stal se 1 Čerwna l. 1817 naddělostřelcem. Jsa co woják po dvě léta w Praze, pilně čel české spisy a přiučował se grammatice české Nejedlého. Léta 1818 přišel se swým práporem ležením do Terezína, odtud pak z jara l. 1819 do Peště a na podzim téhož roku do tamější plukovní školy. Wyučil se aritmetice, geometrii a ostatním dělostřelci potřebným naukám stal se 1 Kwětna l. 1821 pumowníkem (bombardérem), pročež do Widně ke sboru se odebrati musel. We výborných školách tohoto sboru naučil se všem naukám nižší i vyšší matematiky, mechaniky a fysiky, chemie, wojenského pewnitelství, reysování a ostatním dělostřelci vyšší hodnosti potřebným vědám s dobrými výsledky, stal se 24 Dubna l. 1825 ohněstrojem (Feuerwerker). Z jara l. 1828 přišel opět do Peště k powěstným, tam wykouávaným skaumáním dělostřeleckým, a odtud na podzim opět do Widně, kdežto ještě t. roku co učitel geometrického reysování, polního pewnitelství a dělostřelecké nauky do školy druhého pluku dělostřeleckého, we Widni ležícího, dán byl. L. 1830 pozwalo jej ředitelství Nowoměstské za Widni ku přijmutí professury jazyka českého na téže akademii, wystaupením k pluku tehdejšího setníka M. Poláka uprázdněné; kteraž přijaw powýšen byl 10 Dubna l. 1831 za poručíka při 11 pluku pěším arciknížete Rainera. Na tomto ústawu učil po 6 let jazyku českému, byl 11 Kwětna 1837 powýšen za nadporučíka při 11 pluku pěším (nyní knížete Felixe Šwarzenberka), po šestiletém pak témže auřadowání stal se 12 Kw. l. 1843 setníkem při prwním pluku pěším (nyní císaře Františka Josefa) Dříve než se stal setníkem, byl již na podzim l. 1842 za welitele setniny w témže ústawu ustanowen, kterýžto krušný, strasti a trampot plný auřad po 7 let a 4 měsíce zastával, až pak

po wystaupení do pensí plukowníka M. Poláka co generála, jeho místo co stábního oficíra zajal vždy ještě jakožto nejstarší setník w ústawu.

1. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche VI. 86.
 2. Malá chrestomathie, (wyňatá z mluwnice jeho pod 1.) VI. 87.
 3. Služebný předpis pro sprostého wojáka, swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty (přel.) VI. 1451. a.
 4. Cwičení se we zbrani (přel.) VI. 1451 b.
 5. Předpis služby při c. k. jízdě (přel.) VI. 1451 c.
- W Časopisech: Časopis česk. Museum VI. 150 a. 1140 f. 1455 a. — Kwěty VI. 1008, k.

Burius, Jan Krupinský. — Slowák; kněz; 1689.

Piseň w Kaucionale .V. 86. (pochybno složena-li od něho čili syna jeho, též Jana, kněze Bystrického).

Burka, Anton; 1842–1843.

We Wěle VI. 913. d.

Bydžowský, Jiří. — Mistr umění okolo 1654. Kronika Mladoboleslawská V. 309.

Bydžowský, Marek z Florentina (Moravus).

— Stal se bakalářem swob. umění na universitě Pražské r. 1559. 1 Řij. mistrem 1565. 21. Srp. professuru w universitě Pražské zastával od r. 1569 až 1604; přednášel obyčejně fysiku, někdy tuším také dějiny české; za děkana fakulty filosofické wolen byl w letech 1570. 1571. 1574. 1580. 1584; mistoděkanem byl r. 1574; rektorem university šestkrát w letech 1589. 1590. 1594–1596. 1602. We vysokém stáří oženil se wzaw sobě wdowu po měšťanu a sládkowi Pražském, jménem Kateřinu Sliwenskau, jejíž žiwnost odtud nastaučil, z úřadu professorského wystaupi (r. 1604). O odevzdání wěcí a počtů sobě w rozličných úřadech akademických swěřených, měl delší rozepři s ostatními professory, která se teprw roku 1610 skončila přátelským narownáním. Umřel r. 1612. 15 Zář.

1. Žiwot císaře Maximiliana II. IV. 432. a.
2. Diarium sub Rudolfo rege IV. 432. b. 436.

Bydžowský, Pawel. — Farář u sw. Hawla w Praze; 1534–1543.

1. Zjewení sw. Jana IV. 1211.
2. Tractat s křižifixem pod titulem: Čechowé milí etc. IV. 1228. a.
3. Tyto knížky tré w sobě drží etc. IV. 1228. b.
4. Knížky o přijímání těla a krowé pána našeho J. K. IV. 1228. c.
5. Tato knížka tré ukazuje etc. IV. 1228. d.
6. Děfátka a newinnátka i hned po křtu tělo a krew boží etc. přijímají mají IV. 1228. e.
7. Tento spis ukazuje, že biskupowé biskupa etc. poswěcowati mají IV. 1228. f.
8. Křestanské wíry upřímné o těle a krowi boží wyznání IV. 1228. g.
9. Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w český jazyk přeložený etc. IV. 1754.

Bydžowský, František Vičtor; 1756.

Dvojnásobné království Ježíše V. 811.

Bydžowský, Wáclaw Posthumus; 1570.

Byšický, A. L. — Učitel školní w Karlštejně 1825, potom na hlavní škole w Jindřichově Hradci.

1. Německá mluvnice VI. 112.

2. Důkladné uwedení k početnímu umění VI. 1394.

3. Bolestná křížová cesta (přel.) VI. 2371.

Bzenecký, Wáclaw.

Paměti města Kyjowa IV. 478. 2

Cadaverosus, Jan Kaurimský; 1594.

Život Tobiáše, a Jana Husa traktat o manželství. Item Sw. Augustina kázání manželům učiněné IV. 1470.

Caepola, Izaiáš; 1579.

Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.

Camillus, Izaiáš Wodňanský; 1616.

Kázání patero o slovu božím IV. 1644.

Campanus, Jan, Wodňanský. — Dosáhl mistrovství w učení Pražském roku 1596. 7 Řij.; byl r. 1598 správcem školy w Králově Hradci, r. 1599 u sw. Jindřicha w Praze. R. 1605 powolán ku professuře do kolleje Karlovy, přednášel řecké a latinské klassiky, jakožť časem i dějepis český. Básněmi swými latinskými proslul netoliko w Čechách, nýbrž i w cizině. Úřad děkanství fakulty filosofické zastával w letech 1605, 1607, 1608, potom 1614 od sw. Jiří, 1615 od sw. Jiří, 1618 od sw. Hawla. Na rektorství zvolen byl r. 1612. 20 Unora. Po Bělohorské bitvě, když zvolený rektor, mladý pán Karel Hilprandt z Walterskirchen, důstojenství toho nepřijal, byl prorektorem od sw. Hawla 1620 až do sw. Jiří 1621, potom opět rektorem až do sw. Hawla 1621. Po odewzdání akademie Karlovy Jesuitům (1622. 14 Listop.) přestaupil ku katolické wíře; w málo dnech však na to umřel (1622. 13 Pros.) a slavně od Jesuitů pochován w kapli Božího těla na Dobytčím trhu.

Násilné unešení Judity dcery císařské od kněžete Břetislawa. Hra diwadelní IV. 233.

Campanus, (Campanius?) Jan, Kutnohorský, farář Wlastibořický, 1616. 1617.

1. O ráně morové IV. 904.

2. Kázání strašlivé o zkáze Jerusalema IV. 1647.

Campanus, Matiš Kutnohorský.

Duchovní spásitelný poklad etc. Příd. 3.

Candidus, Sixt. — Děkan Kutnohorský, 1473 -1589.

1. Diurnal IV. 209.

2. Výklad na modlitbu páně IV. 1509. a.

3. Výklad na život Tobiáše IV. 1509. b.

4. Kázání o země třesení IV. 1597.

Carchesius, Jan. — Narozen w Třeboni; farář w Kostelci blíž Náchoda 1614. 1615. žiw ještě r. 1634.

1. Rytmové na smrt p. Doroty Spátové IV. 196.

2. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1696.

3. Werše na pohřeb Henricha Straky z Nedažylic V. 198.

Carchesius, Martin, jinak Kraus z Krausen-thalu. — Pisář radni Starého města Pražského, r. 1602, jak o sobě prawi, již w sešlém věku, 38 let rozličné úřady zastáwaw.

1. Historia o doktorowi Janowi Faustowi IV. 696.

2. Knižka obsahující staw městský etc. IV. 730.

3. Flagellum Judæorum. Bič židowský IV. 1372.

Carion, Wáclaw. — Farář w Konojedech; 1614.

Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1699.

Carolides, Jiří z Karlšperka. — Narozen 1579; mistr učení Pražského, sudi zemský; poëta latinský od Rudolfa II. korunowaný. Psal latině a česky. Umřel 1612:

1. Præparatio pueritiæ; nawedení mladistvého věku etc. IV. 211. a.

2. Precatio Mathiæ regis Ungariæ IV. 211. b.

3. Dialogus tragicus etc. Žalostné duše s tělem rozmlauwání IV. 211. c

4. Modlitba ranni i wečerní IV. 211. d.

5. Sententiæ morales IV. 211. e.

6. Chlauba podagry (z lat. Wilibalda Pirkheimer) IV. 218.

Cechner, Jeronym. — Benediktin w Emauzích; český kazatel; 1766.

Centifolia rosa mystica. Růže stolistá etc. V. 1042.

Cember, Jiří.

Olářik modlitební. Příd. 4.

Cenglerus, Ondřej. — Kněz církwe Ružembérské w Liptowě okolo r. 1588.

Přeložil jednu píseň z maďarského V. 86.

Cerveli, Nivard. — Kněz řádu Cisterckého; 1738

Golgothejský etc. winný kmen nejsw. křtže V. 990.

Cibulka, Josef. — Narozen w Praze 1796.

17 Kwětna; stal se knězem 1818. 12 Srpna;

děkan w Diwišowě w Kaurimsku.

Kázání na den radostného prohlášení obnoveného wánočního jitří VI. 2048.

W České Wčele VI. 496. m. 597. g.

Cichoreus wiz Čekanka.

Cikada (neb Kodeda), Jan Wáclaw. — Děkan Tábořský; stal se r. 1605 audem konsistoře strany pod oboji; r. 1609. 22 Ledna jsa farářem u sw. Jiljí w Praze, opět do konsistoře za auda jmenován jest, od císaře však 30 Čerwence téhož roku při obnowě konsistoře od stawů s jinými wylaučen.

1. O bohu prawém IV. 1376

2. Cesta k životu wěčnému IV. 1622. a.

3. Kázání o těle a krwi páně IV. 1622. b.

4. Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery pana Wáclawa Samce ze Stráže IV. 1687. a.

5. Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina IV. 1687. b.

6. Autocisté křesťana wěrného IV. 1875.

7. Modlitby IV. 1974.

Cikanka, P.; 1843.

W Česke Wčele VI. 496. m.

z Cimburka a Towačowa Ctibor (Stibor). — Heitman markrabství moravského; umřel 1494.

1. Kniha Tawačowská III. 291.

2. Sbirka psaní 1470—1445.

z Cimburka a Towačowa Jan; 1440—1445. Sbirka psaní ku kapitole Olovnucké III. 482.

Cipak, Aloys Sudimír; 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Cippelius, Jan Leopold. — Narozen we Slaném 17 Čerwna 1753; děkan we Mnišku kanovník u Všech swatých; umřel 16 Unora 1826.

1. Preklad Quinta Curtia VI. 915.

2. Řeč pohřební o Marii Terezii VI. 2073.

Cisak, K. Bor. — Narodil se dne 7 Čerwna 1802 w Kaučimi. Studował na gymnasium w Slaném až do r. 1820. R. 1821 wstoupil do filosofie na vysokých školách Pražských, r. 1823 tamže do bohoslówi. Na kněžství wyswěcen 14 Srpná 1826 poslán jest jako kaplan do Budyně, odtud r. 1827 co kooperator do Wosowa, kdež se r. 1834 stal farářem.

Wýbor swatých a oswícených modliteb VI. 2431.

Cithard, Matiš. — Dworský kazatel; 1564. Kázání nad tělem mrtvým Ferdinanda I IV. 1671.

Civilius (Dwořák ?) Jan, Lomnický. — Kantor Mělnický; 1582. Písničky IV. 82.

Codicillus, Petr, z Tulechowa (Sedlčanus).

— Stal se bakalářem na učení Pražském r. 1552 potom cestowaw nejspíš w cizině, mistrem 1561. Hned druhého roku na to (1562) powolan byl za professora w kolleji Karlowě; byl wýtečný w řecké literatuře a w astronomii, o řízení university i nižších škol zaslaužilý. Děkanem fakulty filosofické byl r. 1564 a 1565; rektorem po osm let (1572. 1582—1588). Umřel r. 1589. 29 Zář.

1. Vokabulář latinský, český a německý IV. 33.

2. Písne na epístoly a ewangelia IV. 86. a.

3. Písne pobožné IV. 86. b.

4. Písne urozenému pánu J. z Paumberka IV. 180.

5. O hrozně podiwné kometě 1572 IV. 760. a.

6. O hrozně a přediwne kometě r. 1577. IV. 760. b.

7. Spis o kometě wlasatě r. 1582 IV. 760. c.

8. Kalendáře IV. 760. d.

9. Wyšetřená a ohledaná kometa IV. 1765.

10. O artikulích wíry IV. 1297.

11. Předmluwa k wýkladu modlitby páně Rwačowského IV. 1506.

12. Symbolum sw. Athanasia IV. 766.

13. Modlitby nábožné IV. 1949.

Colens, Jakub. — Narozen w Plzni 1566; Jesuita; studował w collegium Romanum, byl kazatelem 20 let, a sice drahný čas u sw. Jakuba, a mnoho rodn ku ka-

tolické wíře obrátil; potom byl rektorem kolleje Krumlowské, odkudž r. 1618 na rozkaz stawů pod obojí ustaupiti. musil. Umřel w Praze r. 1623.

1. Pinella Lukáše spis o powinnosti řeholní (přel.) IV. 593.

2. Téhož rozjímání o sedmi cnostech Krista (přel.) V. 1383. a.

3. Roberta Bellarmina Umění křestanské (z lat.) V. 1383. b.

4. Lud. Blozia Instructio ad perfectionis studiosos (přel.) V. 1383. c.

5. Rob. Bellarmina Nebeský řebník (přel.) V. 1383. d.

Collinus, Matauš z Chotečina. — Narozen w Kaučimi, studował we Wittenberce pod Melanchtonem, kdež dosáhl mistrowství; odtud r. 1542 powolan do Prahy nastaupil professuru řeckých a latinských klassiků, založenau a nadannau od doktora France z Králowy hory. Dwadcetiletým přednášením tohoto předmětu rozšířil oblību pro humanistické studia w Čechách, kteráž se odtud horliwě ode všech wzdělančů pěstowala. Umřel r. 1566. 4 Čerwna w tak nazwané Angelské zahradě w Jindřišské ulici, kteráž mu darował proslulý Mäcen pan Jan z Hodějowa. Řek Jakub Palæologus postavil mu pomník w Caroliaum, kterýž posud stojí.

Grammatica latina cum exemplis et significationibus Bohemicis IV. 13.

Columella, Josef, Stříbrský. — Roku 1605 spráwce školy w Ronšperce, r. 1606 w Budyni.

Hystoria o Isákowu ženění IV. 1478.

Conradus, wiz Konrád.

Constantinus, Petr ze Břehu. — Hwězdář, 1604—1607.

1. O nowém napraweném kalendáři zpráwa jistě gruntowná (přel. z něm.) IV. 771.

2. Kalendář IV. 780.

Constantius, Jiří, wiz Konstanc.

Crabath, F. — Filosofie a theologie doktor, kanovník na Wyšehradě, notarius, a při hlawni Teyfšské färe nejstarší vikář; narozen 14 Zář 1757.

Kázání o ceně křestanské sprawedlnosti IV. 2013.

Crinitus, (wlastně Wlasák), Dawid z Hlawáčowa. — Narozen w Nepomuku 1513; latinský básník; přičiněním Jana z Hodějowa stal se pisarem městským w Rakownice; později od Maximiliana II co básník korunowan, a do stawu pozdwižen r. 1562; umřel 1586.

1. Davidis regis et prophetæ psalmi septem IV. 112.

2. Hortulus animæ IV. 156.

Crinitus, Sigmund Stříbrský. — Farář u sw. Mikuláše na Malé starně; zwolen za administratora strany pod obojí r. 1614. 16 Čerwna. Byl ním až do r. 1619.

1. Spis o manželstvu IV. 128.
 2. Spis o osobě Krista pána etc. IV. 1386.
 3. Spis o artikuli wřy: Wstoupil do pekla IV. 1415.
 4. Rozjímání žalmů 31 a 80. IV. 1518. a.
 5. Spis o artikulech: Wstoupil do pekel etc. IV. 1518. b.
 6. Výklad na žalm 91. IV. 1518. c.
 7. Amuletum Christianum proti moru IV. 1854. a.
 8. Ráda spasitelná etc. IV. 1854. b.
 9. Diarium christianum, Křesťanské dílo denní etc. IV. 1854. c.
- Cultrarius, Matěj Žatecký.** — Farář v Rokycanech. 1616–1619.
1. Píseň v truchlosti ducha složená IV. 144.
 2. Kázání proti kostelním a relikviím papežským IV. 1654.
- Cwrkyský, F.**
Přispěl k Hyllosu VI. 737.
- Cyklowský, Jiřík.** — Český bratr.
Píseň v kancionálu III. 48.
- Cyklowský, Ondřej.** — Český bratr.
Píseň v kancionálu III. 48.
- Cynner, J.**
Přispěl k Čechoslavu VI. 739.
- Čyryllus, Jan Třebický.** — Narozen 1566; bratr český; kněz; při obnově konsistoře strany pod obojí po vydání majestátu zvolen za konsistoriana (1609. 7 Říj.); r. 1618 stal se kazatelem kaple Betlemské, r. 1619 seniorem z kněží bratrských při konsistoři. Po bitvě Bělohorské vypověděn byl r. 1621 v měsíci Prosinci ze země. Byl tchán Komenského; vystěhoval se do Lešna 1628. Umřel r. 1632, 30 Května, poražen byv mrtvici, když právě kázal.
1. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1725.
 2. Každodenní cvičení se v pobožnosti IV. 1988.
 3. Barpoloméje Bitnera Enchiridion consolatorium (přel.) V. 708.
- Cyrus, Matěj.** — První senior konsistoře Pražské z jednoty bratrské; zvolen po udělení majestátu císaře Rudolfa 1609, 7 Října téhož roku 4 Prosince uveden za kazatele do kaple Betlemské, postaupeně tehdy bratřím od university; muž učený a výmluvný; umřel 1618, 16 Března, stár jsa 52 let; pochován v Betlemě.
1. Historie o plavení se do Ameriky (přelož. z lat. společně s Pawlem Slovákem) IV. 649.
 2. Artium universarum etc. Kázání při pohřbu Petra Woka z Rosenberka IV. 1688.
- Čacká, Marie;** 1838–1844.
We Kwětech VI. 496 k. — We Wčele VI. 496. m.
- Čakert, Tobiáš.** — Narozen v Dačicích na Moravě r. 1669. Jesuita, professor humanitatis, křesťanského náboženství kazatel po 14 let; umřel v Jičíně 1728.
1. Výtah života a ctností sw. Josefa V. 1320. a.
 2. Výtah života a cností sw. Anny V. 1320. b.
 3. Přemož sebe samého (z lat. Jiř. Iwánka) V. 1485. a.
4. Pawla Barriho tři dnowé Swatomila (přel.) V. 1485. b.
 5. Dies sacer, festus et profestus V. 1611.
- Čapek, Jan Alexius, Wysokomýtský.** — Alumnus 1660.
Jana Nadasy Annus Christi Crucifixi. Rok ukřižovaného Boha Ježíše V. 1414.
- Čapek, František.** — Kaplan ve Hradišti; 1738. Nomen et omen etc. Jméno a skutkem otce w synu etc. V. 992..
- Čapek, Wojtěch Wáclaw;** 1731.
Starobylá lázeň Mikulášská u Wysokého Mýta V. 332.
- Čaplowiě (Csaplowics), Jan.** — Šlechtic slowenský, narozen 1780. Umřel 1847. 29 Kw. Slowenské verše VI. 296.
- Čarnowský, Sigmund;** 1660.
Kalendář V. 334.
- Časlawský, Fr. Sam.** — Mnich 1671–1781.
1. O původu a wřte Mahometa V. 383.
 2. O ceremoniích sedmi swátostí V. 1113.
 3. W krátce sepsaná knížka o potupení swátých marností V. 1424.
- Částka, Ferdinand Josef ze Sternsteina.** — Doktor lékařství 1698–1736.
1. Čest a sláva Wysokomýtská etc. t. j. weypis rozhlášené lázně V. 557. a.
 2. Wypsání Swatoňowských lázní V. 557. b.
- Čech, Jan.** — Kazatel w Bayrutu (byl-li Čech?) 1536.
Knižka křesťanských pohádek IV. 1223.
- Čech, Jan Melichar.** — Farář u sw. Ducha w Praze, 1730.
Archa páně etc. nebo sw. Jan Nepomucký etc. V. 952.
- Čech, Iwan;** 1843.
We Kwětech VI. 496. k.
- Čech, Mikuláš Pražský;** 1570.
Pawla Rostochy Sewerinenského spisowé aneb traktatowé etc. (přel.) IV. 1302.
- z Čechtic, Bohuslaw.** (Deo solemnisa de Czechitcz). — Na počátku 16 století. Sbírká rozličných spisů starších od něho učiněná III. 732.
- Čejka, J.** — Doktor lékařství w Praze, aud sboru musejního pro řeč a literaturu českau; r. 1848 poslanec sněmu říšského od okresu Bydžowského.
Janka Draškowičů Starší dějepis a nejnowější literaturná obnova národu ilirského. (Překlad). VI. 986. — W Časopisech: Česká Wčela VI. 496. m. 913. d. 1076 d. — Kwěty 559 g. 913. c. 1067. q. Wlastimil 1008. 1473. s.
- Čekanka (jinák Cichoreus), Tobiáš.** — Narozen w Hradci Králové; byl učitelem při škole u sw. Jakuba w Kutnéhoře. Staw se knězem r. 1615, byl nejprwé kazatelem tamže, potom farářem w Rozhowicích, kdež se oženil r. 1618, 23 Října, konečně děkanem w Poličce, kdež ještě přebýwal roku 1622. 11 Listopadu.
1. Sprostý výklad žalmu 83, V. 824.
 2. Ignis fatuus V. 1373.
- Čelakowský, František Ladislaw.** — Narozen

we Strakonících 7 Března 1794; byl bibliotekářem u knížete Rudolfa Kinského; zastával professuru řeči a literatury české na universitě Pražské 1835–1837; r. 1843 stal se professorem slowanské filologie na universitě Wratislavské; r. 1849 powolán za profesora téhož předmětu na universitu Pražskou.

1. Česká dobropisemnost VI. 56.
2. Krátká mluvnice německého jazyka VI. 90.
3. Příslowí slowanská VI. 144.
4. Smlíšené básně VI. 294. a.
5. Slowanské národní písně VI. 294. b.
6. Litevské národní písně VI. 294. c.
7. Ohlas písní ruských VI. 294. b.
8. Ohlas písní českých VI. 294. c.
9. Růže stolistá VI. 294. e.
10. Spisy básnické (wydané nákladem Matice VI. 294. g.
11. Waltera Skotta Panna jezerní (z anglick.) VI. 552. 835.
12. Herdera Listowé z dáwnnowěkosti (z něm.) VI. 578.
13. Göthe: Marinka (z něm.) VI. 661.
14. Trestní zákon w přestupech aupadkowych VI. 1684.
15. Swatého Augustina: O městě božím (z lat.) VI. 1735.
16. Příspěvek k Hlasům Wlastenců 1832 VI. 313. 469.
17. Těž r. 1835 VI. 318.

W Časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496 h. 559. d. 564. c. 599. f. 932 f. 993. e. 1067. i. 1176. a. — Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Kwěty 496. k. — Wěla 496. m. 559. h. — Wělec 521. — Čechoslaw 597. d. — Dennice 599. i. 600 f. — Wlastimil 599. r. — Krok 932. e.

Redigował: Českau Wělu VI. 746. Dennice neb Noworočenku na r. 1825 (společně s Chmelau) VI. 766. Pražské Ncwiny VI. 1093.

Čendekowic, Pawel; 1838,
We Kwětech VI. 496. k.

Čeněk, Josef z Wartenberka. — Narozen 1765. 11 Čerwence w Nowém Bydžowě; swobodných umění a filosofie doktor; kanovník a děkan Králowéhradecký infulowaný, a řozorce školní, posléze kapitolní děkan chrámu hlavního w Salcburku; umřel 1843. 25 Kwětna.

1. Wyswětlení a přídawek ku katechismu VI. 1826.
 2. Kázání nedělní VI. 1961. a.
 3. Kázání postní VI. 1961. b.
- Psál do Přítelů Mládeže VI. 1260. 1874. 1889.

z Čenkowa wiz Flaxius.

z Čenowa wiz Wlček.

Čepelák, Al.; 1844.

Černý Bedřich, od Karoliny Pichlerowé (přel. z něm.) VI. 893.

Čermák, Antonín. — Narozen w Litomyšli 1776. 31 Kwětna. Studia wykonaw w Praze, dosazen r. 1800 do Hermanic na Litomyšlsku za faráře, později odtud do Dolního Aujezda. Umřel r. 1827 (?).

1. Nedělní kázání VI. 1951. a.

2. Kázání na swátky zaswěcené VI. 1951. b.

3. Kázání na dny rozličných swatých VI. 1951. c.
W Časopisech: Wěla VI. 496. m. — Dobrosław VI. 588. e.

Čermák, Jan Ondřej. — Filosofie doktor a hwězdář we Krakowě; 1654.

Králowský kalendář etc. V. 532.

Černanský, Jan. — Narozen w Rajci, městečku Trenčanské stolice r. 1709; kněz Dolno-Střihowský; umřel 1766.

1. Pořádek spasení V. 181.

2. Žalostné wysání pádu a wywrácení Lissabony V. 224.

Čerňanský, Samuel. — Syn Jana Čerňanského; narozen we Hnausti, stolice Malohontské 1759; kněz Bátowský, muž oswičený, we fysice a zeměpisu zběhlý, přirozený mechanik; umřel 1809.

1. Nábožné písně od Gellerta (z něm.) VI. 215.

2. Příběh šwědské hraběny VI. 778.

3. Beňowského památné přehody (přel.) VI. 1052.

4. Agenda (wydal společně s Hamaljarem a Strakau) VI. 2116.

Černohauz, František. — Narozen 15 Ledna 1850 w Turnowě nad Jizerau, určen byl od swých rodičů na řemeslo kamenářské, w Turnowě tu dobu mnohowýnosné, přičiněním ale místního duchowenstwa uwezen na drahu studii. Odbyw první třídu gymnasiální privatně w rodném místě swém, dokončil studia na gymnasium Mladoboleslawském, načež r. 1829 ubral se do Prahy na universitu. Studowaw theologii z části w Litoměřicích, z části w Praze, na kněžstw poswěcen jest 4 Srpna 1834. Od téhož roku byl kaplanem w Rejšicích, od r. 1843 w Dobrawici, načež 24 Ledna 1846 jmenowan farářem we Wšejanech.

Malá diwadla pro okresy domácí VI. 672.

W Časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. 599. g. — Kwěty 588. i. — Čas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Černhauz, Wáclaw. — Narozen w Turnowě 1798. 13 Unora. Knězem učiněn 1821, 24 Srpna, kaplan w Libani.

Čas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Černín, Herman z Čuděnic. —

Poselstwi do Constantinopole III. 198.

Černohorský, T. — Jesuita.

1. Dictionarium latino-bohemicum V. 54.

2. Jiřího Iwanka: Vince te ipsum etc. (přelož.). V. 1483.

Černovicenus (Černovicus), Pawel. — Narozen w Německém Brodě (Teutobrodenu); studowal co alumnus akademie Karlowy roku 1606; stal se bakalářem r. 1607; byl učitelem tak nazwaných classes w kolleji Karlowě téhož roku; potom sp. lurektorem školy u sw. Štěpána na Nowém městě od 9 Led. 1608. Vocabularium rhytmico-bohemicum IV. 45.

Černý, Jan (Niger). — Doktor v lékařství w Litomyšli; bratr český, 1480–1520.

1. Kniha lékařská III. 250.
2. Herbář III. 269.
3. Spis o nemocech morních III. 280 a.
4. »Zpráva jiná« o též III. 280. b.
5. Výklad na knihu ecclesiastes III. 816.

Černý, Jan. — Bratr český.
Wyzdwižení původu w jednotě IV. 531.

Černý, Jan Jewický. — Městěnin w Zábřeze.
Liber de arte destillandi, Jeronyma Braunšweyka (přel.) IV. 849.

Černý, Karel; 1727.

Medotekaučí sláva na hůře Libánu, t. j. Diwo-
tworec Nepomucký sw. Jan V. 945. 1336.

Černý, Jan. — Narozen 13 Dubna 1788 w
Hořicích; knězem učiněn 1811, 12 Srpna;
lokalista w Chodovicích w Bydžowsku.
Tabule poučující a wedaučí k náležitému po-
znání dewatero částek české řeči VI. 80.

Černý, M.; 1843.

Česká Wčela VI. 496. m. 559. h. — Kwěty 913 c.

Černý, Josef. — Narozen 3 Zář 1785 w
Hořicích; posvěcen na kněžství 22 Srpna
1810; kaplan w Žehuni, w Hořicích, w
Chlumci nad Cidlinau; co pensionista w Ho-
řicích, w Jičíně, konečně w Praze (1826)
jako fundatista u Andělských panen, pak
(1829) co administrator u Karmelitanek na
Hradčanech, kdež skončil 18 Prosince 1784.

1. Fædon, dle Mendelsohna (z něm.) VI. 1164.
2. Mentor, od Silvia Pellika (z wlsk.) VI. 1203.
3. Život sw. p. Terezie VI. 2186.
4. Život sw. Františka Xaverského VI. 2187.

W časop. pro katol. duchow. VI. 1125.

Černý, František. — Farář Probluzský; 1791.
Mravná chwalověč o sw. Janu Nepomuckém
VI. 2000.

Čerwenák, Benjamin Prawoslaw. — Slawák,
1842–1844. Záhy umřel.

1. Zrcadlo Slowenska VI. 1004.
2. Historie cirkwe křestanské (z něm. přel.)
VI. 1124.

Čerwenka, Matěj (jinak Erithræus). — Na-
rozen w Čelakowicích r. 1521; starší w
jednotě bratrské od r. 1553; umřel r. 1569.

1. Sbirka přísloví IV. 27.
2. Zpráva krátká o původu bratrském IV. 534.

Čerwenka, Jan. — Malíř w Hranicích; 1578.
Alchimie česká IV. 854.

Čerwenka, Wáclaw Turnowský. — Naro-
zen 1636; děkan w Jičíně, potom arciděkan
w Plzni, kanovník w Litoměřicích; umřel
asi r. 1694. (Ksaft jeho od toho roku).
Jakuba Marchantia podstata wíry (přelož. z lat.)
V. 734.

Čerwenka, Leopold Benedikt. — Vicarius
u sw. Apollináře 1697.
Curiosus tolerabilis t. j. Wšezvěd snesitelný
V. 748.

Čerwiček, Stanislaw.
Přisěl k Hyllosu VI. 737.

Česka, Jan. — Kazatel w Betlemě, prwé
pěstaun u p. z Pernšteina w 16. století.
Reči mudrcůw IV. 270.

Česka, František Matěj. — Narozen w Str-
milowě dne 2 Dubna 1799; wychován w
Žirownici w Tábořském kraji. Studował w
Jindřichowě Hradci na gymnasium, w
Widni na universitě; pak wstąpił do řádu
nábožných škol, úřad učitelský 4 léta zastá-
wal, roku však 1826 ze řádu wystąpił
dokončil studia theologická w Českých Bu-
dějowicích, kdežto dne 24 Srpna 1828 na
kněžství vysvěcen, stal se kaplanem fun-
dačním na Chotowinách; dne 23 Čerwence
1840 byl farářem w Borotíně.

Babení dobytí VI. 1655.

Čichowský (Čichovecius), Řehoř František
z Landsperku we Slezku; kněz řádu sw.
Benedikta, od r. 1629 do 1640 děkan Chru-
dinský, jimž obyvatelé města i okolí Chru-
dinského na wíru katolickau obrácení jsau.
Farář, t. j. zpráva a způsob etc. (přel.) V. 1108.

Činowský, C. F.

W Čechoslawu VI. 496. i.

Čisek, Nikodem.

Kancionál ewangelický. Příd. 6.

Čochius, Ctiboh. — Slowák z Orawské sto-
lice, 1836.

We Hronce VI. 932. i.

Dačický, Jiří Jacobeus.

1. Slabikář český V. 1.
2. Celodenní mistr a učedníkem rozmlauwání
Příd. 42.

Dačický, Mikuláš z Heslowa, rytíř. Umřel
1628.

Paměti jeho V. 298.

Dachnowský z Dachnowa, Jiří; 1634.

Kalendář V. 521.

Dalemil. — Rytíř na počátku 14 století,
jemuž toto jméno na nejisto se přikládá.
Kronika (Boleslawská) II. 50.

Daněk, z Kubína; 1521.

List papeže k Luciperowi (přel. z něm.) III. 785.

Daniel, Adam, wiz z Weleslawina.

Dankowský, Jiří. — Narozen 16 Unora 1784
w Telči na Morawě; professor řeckého ja-
zyka na kr. akademii w Prešpurku 1807,
we východních jazycích zběhlý. Přibuznost
slowanského jazyka s řeckým ukazowal.

1. Die Griechen als Stamm- und Sprachver-
wandte der Slaven. (Otče náš český řečtinau
• wyložený) VI. 122. a.
2. Matris slavica filia erudita vulgo lingua graeca
VI. 122. b.
3. Homerus slavicus dialectis cognata lingua
scripsit VI. 924.

Dasypus (Dasypodius) Wáclaw. — Naro-
zen w Nimburce; stal se bakalářem swob.
umění r. 1576; farář cirkwe Hrušowanské
a Pračowské; 1580–1591.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 37.
2. O zemětřešení na Moravě r. 1581 IV. 168.
3. Calendarii perpetui pars prior IV. 774.

Daubrawský, — R. 1783 alumnus w seminariu Brněnském.

1. Správce duchovní (z něm.) VI. 1761, 2207.
2. Swatý denní pořádek křesťana (z něm. společně s jinými třemi alumnými) VI. 2284.

Daubrawský, Jan; 1832.

Řeč při pohřbu Ant. Šlechtý VI. 2095.

Daudlebský, Frant. — Jesuita; 1705.

Truchlivý západ nejjasnějšího celé Evropy alunce Leopolda I. V. 1089.

Daudlebský, Sw. K.; 1840.

Angelská hora, činohra VI. 702.
We Wčela 913. d.

Daucha, František. — Narozen w Praze dne 31. Srpna r. 1810 z rodičů chudobných, studoval ve swém rodišti, předně na Malostranském gymnasiu, z něhož přešel r. 1827—1828 w studia filosofická tamže. Po jejich odbytí během dwau let wstoupil jakož arcibiskupský alumnus do Pražského semináře, na fakultě bohoslovecké swá studia r. 1833 skončil. Nemaje posud čtyřadvacet, církveně k ordinaci předepsaných let, čekal na doplnění potřebného věku a zároveň též na příchod nového arcibiskupa Pražského, w kteraužto dobu zatím w Brandeys nad Labem u tamního děkana a vikáře, jemu přátelsky nakloněného, trval. Připravoval se w ten čas na professorstwi gymnasiální, jehožto první dráhu r. 1834 co auskultant na Pražském akademickém gymnasiu skutečně nastoupil; a však téhož roku 1834 dne 6. dubna od dosazeného zatím arcibiskupa, jsa na kněžstwi vysvěcen, bylť rozkazem hned na to odeslán jakož kaplan na obtížnou duchovní správu w Petrowicích, wesnici blíž Wysokého Chlumce w tehdejšímu kraji Be-raunském. Namáháním zde tak nebezpečně a na stálou trvalost sobě zdraví porušil, že se r. 1838 jakož churawec musel do Prahy k rodičům zpět odebrati. Byw na to r. 1840 po delší čas w domě rytíře Neupaura w Golčowu Jenikowě, dostal se téhož roku za domovního kněze k rodině Karla hraběte Pachty, s kteraužto střidawě w Mnišku i w Praze trval. Po smrti hraběte r. 1846 ještě po celý rok při rodině Pachtowské až do úmrtí hraběnky, choti zemřelého, zůstaw, zvolil sobě r. 1848 hostinský byt w klášteře Minoritů u sw. Jakuba w Praze, kde mu přebýwání z přátelství obětowáno.

1. Thomsonowy počasy (přel.) VI. 538.
2. Dwanáct spících panen (z něm.) VI. 706. 1.
3. Romeo a Julie (přel.) VI. 706. 2. 717.
4. Tankred (přel.) VI. 706. 3.
5. Tomáše Kempenského o následow, Krista (z lat.)
6. Modlitby VI. 2447.

W Časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. Mus. 496. h. 717. 993. e. 1067. i. — Kwěty 496. k. 588. f. 913. c. 1008 k. 1076. g. 1084. f. 1140. o. 1173. f. 1220. d. 1588. d. — Wčela 496. m. 913 d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1173. b. — Wlastimil 993. r. 1067. x. 1140. o.

Dawid, Alois Martin. — Kněz řádu praemonstratského; doktor filosofie, král. hwězdář w Praze, rektor university r. 1815.
Kalendář VI. 1420.

Dawid, Jiří. — Jesuita; 1713.

Medicus Hercynius t. j. Welko-lesní hojitel etc. aneb život sw. Wintře V. 1313.

Demian, Ondřej. — Narozen w Trenčíně; prokurator; umřel 1799.

(Werše jeho we swazku II. Slowenských weršowců, 1809, kdež Jan slowe, snad omylem. Wiz. Tablic. Poezie III. 63.)

Denhort, Jeremiáš Skytořinský. — Děkan w Českém Brodě; 1607.

Angelika mornímu neduhu odpirající IV. 1528. 1880.

Dentulus, wiz Zubáček.

z Deutschenberka, Daniel Basilius (Teutolipencus). — Narozen 1585 w České Lípě (?) Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1609, mistrem 1612. Do roku 1615 byl spráwcem školy u sw. Mikuláše na Malé straně; stal se mezi tím doktorem práv a sausedem Malostranským. Roku 1615 dostal powolání ku professuře w universitě; přednášel fysiku a matematiku. Roku 1616 od sw. Hawla byl děkanem fakulty filosofické, též r. 1619 a konečně od sw. Hawla 1621 až do 28. Dubna 1622, poslední w tomto úřadě na někdejší akademii Karlowě. Po odewzdání akademie Jesuitům přestoupil ku katolickému náboženství, a stal se tudy primatorem Malostranským. Umřel r. 1628, 25. čerwna.
Saud hwězdářský o kometě IV. 786.

Dewald, Ondřej František. — Farář w Dobři; 1736.

Chwalořeči neb kázání V. 876.

Dewitský, J. P. Srow. Procházka.

1. Powidky, dle Šmida VI. 858. a. 1360. a.
2. Josafat VI. 858. b.
3. Pytláci (překlad) VI. 1360. b.
4. Owoco dobrého chowání, dle Šmida VI. 1360. c
5. Nowé powidky, dle Šmida VI. 1360. d.
6. Slawík, červené a bílé růže, dle Šmida VI. 1360. e.

Dewoty, Josef František — Narozen dne 19. Února 1780 w Hradci Králowě. Počátky literního umění obdržel na tamější hlavní škole a gymnasiu; studowal filosofii a theologii w Praze. Na kněžstwi wysvěcen dne 19. Září 1803 zastával nejdríwe obyčejnou službu kněžskou w arcibiskupském Pražském semináři; r. 1804 dostal se za kaplana do Hořic, r. 1805 do Bydžowa, 1806 za kooperatora do Sedlce u Kutné Hory, odkudž

při témž úřadě zůstáváje přestěhová se r. 1812 do Malína; po smrti Sedleckého faráře Josefa Rautenkrance (22. Čerwence 1817.) stal se farním administrátorem, pak od 4. Listop. farářem Sedleckým; r. 1824 zvolen za čestného kanovníka kapitoly Vyšehradské; r. 1832 dostal důstojenství osobního děkana; r. 1833 dosazen na faru v Mikulowicích u Chrud.

1. Popsání bývalé rehole Cistercienské Sedleckého kláštera VI. 1035. a.

2. Wyobrazení chrámu Swatobarského w Hoře Kutné VI. 1035. b. 2153.

3. Kratičky obsah založení kaplí Všech Swatých etc. w ohradě weleslawného audoli Sedleckého VI. 1113.

4. Wyobrazení a popsání w polinku třeshňového kmenu etc. spatřeného kříže VI. 1466.

5. Pořádek, jak se wyznání wíry katolické diti má. VI. 1843.

6. Spůsob posluhování swátostí sw. manželství VI. 2131.

7. Auwod šestinedělky VI. 2379. a.

8. Ježiš, Maria, Josef! Katolická modlitební kniha etc. VI. 2379. b.

9. Pobožné a wraucích žádosti plně rozjímání VI. 2379. c.

10. Wraucí modlení a zpěwy etc. VI. 2379. d.

Didacus, Novatius. — Kněz řádu sw. Františka; 1652.

Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. V. 1553.

Diebl, František. — Narozen r. 1773 (?) w Dobrušce w Čechách; professor hospodárství a přírodopisu na filosofickém ústavu w Brně. Morawsko-slezský časopis pro lid 1842 — 1847. VI. 760.

Dietrich, Prokop. — Kněz řádu sw. Benedikta; 1716.

Swatě dcky Kaurimské, kázání V. 921.

Dillinger, Tomáš; 1689.

Idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti t. j. život sw. Dominika V. 1299.

Dikastus, Jiří z Miřkova. — Roku 1614 byl farářem u sw. Štěpána w Praze a konsistoriárem; potom děkanem w Jičíně, a od r. 1619 administrátorem konsistoře pod obojí; korunował Fridricha falckého za českého krále. Po bitvě Bělohorské wypověděn byl r. 1621 w Prosinci z Prahy, čímž konsistoř strany pod obojí zrušena.

1. Písničky církevní IV. 130. a.

2. Žalm 136. a. 103. IV. 130. b.

3. Cesta patriarchy Jakuba IV. 661.

4. Historie pána našeho Ježíše Krista IV. 1482. a.

5. Historie o proměnění pána Krista IV. 1482. b.

6. Modlitba páně IV. 1508. a.

7. Tilemanna výklad sedmi žalmůw (přel.) IV. 1508. b.

8. Postilla IV. 1560.

9. Pohřeb Jaroslawa Křištofa Trčky z Lipy IV. 1685. a.

10. Kázání při pohřbu paní Nosticowé IV. 1685. b.

11. Kázání nad p. Albrechtem W. Smřickým IV. 1685. c.

12. Kázání při pohřbu p. Barbory Floktowé IV. 1685. d.

13. Dialog aneb rozmlauvání pobožné ducha s duší IV. 1831.

14. Rozjímání o milování boha IV. 1867. a.

15. Duchovní proti moru prawé etc. IV. 1867. b.

16. Modlitby velikých a však kajících hříšníků IV. 1962. a.

17. Idiota, modlitby etc. IV. 1962. b.

18. Modlitby aneb rozjímání, z kněh s. Bernarda a jiných sebraná IV. 1962. c.

19. Modlitby w čas žalosti IV. 1962. d.

20. Modlitby w tento zarmaucený čas (1611) IV. 1962. e.

21. Modlitby pro pobožné paní a panny IV. 1962. f.

Ditrich, Wít; 1543.

Kázání o mytí noh IV. 1572.

Ditrich, Josef Pawel Wáclaw. — Narozen w české Skalici 1763 7. Dubna; farář Kostomlatský, pak Hrubo-Bezenský, vikář, kanovník Vyšehradský, doktor theologie, professor historie církevní w Praze 1803, censor 1806, děkan fakulty theologické 1822; umřel 1823, 26. Září.

1. Sedmero písní duchovních VI. 221.

2. Zákon pána našeho Ježíše Krista VI. 1878.

3. Řeči pána našeho Ježíše Krista VI. 1904.

4. Život a řeči p. n. Jež. Krista VI. 2162.

Diwlišowský, T.; 1836 — 1838.

W české Wěle VI. 496. m. 717.

Dlabač, Bohumír Jan. — Narozen 1758; kněz řádu praemonstratského, knihowny Strahowské strážce; umřel 1820.

1. Při počátku nového roku. Báseň, dle Denis VI. 233.

2. Rozličné básně příležitostné VI. 360. a—n.

3. Wyobrazení potopy světa (z něm. Samuele Gessnera) VI. 533.

4. Psní poetické P. Knoblauchowi VI. 565.

5. Ynkle a Yaryko VI. 623. a.

6. Edwin a Emma VI. 623. b.

7. Prohlášení o sjednocení Šwejcářůw VI. 953.

8. Listy českému krajanu o nynějších přihodách (1814 — 1818) VI. 971.

9. Padesátiletá památka (rychtářského auřadu wykonávaného od) Wáclawa Raytolara VI. 1048.

10. Spis o počátku, uvedení a změnách českých vlasteneckých nowin etc. (Psáno nejprw německy) VI. 1091.

11. Krátké wypsání českého králowství VI. 1147.

12. F. Bakona wypsání nového světa (z latin.) VI. 1232.

13. J. dnání o rozplemenění a potřebě kopřiw (přel.) VI. 1530.

14. Čtení o užívání tabáku od A Holého, po česku wyloženo VI. 1599.

15. Naučení o krawcích nestowicích VI. 1610.

16. Prostředky proti pádu howěziho a owěčho dobytka (přel.) VI. 1642.

17. Odewzdání se docela do wůle boží VI. 2226. W časopisech: Hlasatel VI. 564. a. — Dobrozvěst 600. c. — Dobrosław 1067. d. — Čecho-slaw 1067. e.

Dlabač, Josef. — Narozen w Nimburce; professor gymnasiałní w Písku; umřel 1826, 14. Pros.

Cantata při posvěcení školy Nimburské VI. 431.

Dlanhoweský, Jan Ignac (Hynek). — Z rytířské rodiny pánů na Kotauni, probošt kostela Pražského, vikář a suffragan arcibiskupa Jana z Waldšteina; odkázal 10000 zl. na dům kněžím ve správě duchovní ustalým; umřel r. 1701 10. Ledna.

1. Ager benedictionis. Požehnané pole etc. V. 98. 1176. a.
2. Předmluva k spisu W. K. Holana V. 101.
3. Zrost aneb prospěch 12letého Krista V. 889. a. 1242.
4. Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sv. Václava V. 889. b.
5. Podiwin s Přibislawau V. 889. c. 1176. b. 1279. d.
6. Východ a západ slunce na hoře Sionské V. 889. d. 1082.
7. Swatých těl ostatkůw etc. w kostele hlavním sv. Wita registřík od Tomáše Pešiny sporiádaný V. 1176. c.
8. O panně Marii Teynické V. 1176. d.
9. Historie blahoslavené panny Marie Klatowské V. 1176. e.
10. Strom života u prostřed ráje českého království V. 1176. f.
11. O swatém Janu Nepomuckém V. 1279. a.
12. Lékař počestný a pocestný sw. František V. 1279. b.
13. Jana Ewzebia de Niremberg život sw. Izidora V. 1279. c.
14. Mons adjutorii. Hora pomoci V. 1423. 1571. a.
15. Koruna česká t. j. modlitby k přednějším dědicům V. 1571. b.
16. Wěnc neuwadlý z listí bobkového etc. V. 1571. c.

Dobícer, František Josef. — Narodil se dne 5. Řijna 1811 w Launeh; učil se we městské škole tamže; studoval na gymnasium w Žatci od r. 1824, filosofii a některý čas práva w Praze; roku však 1834 wstoupil do theologie w semináři Litoměřickém. Wysvěcen na kněžství dne 3. Srpna 1838, stal se kaplanem w Suniperku; r. 1839 roznemohl se z přílišného namáhání w úřadě pastýřském, přesazen odtud do Sutomi w Mezihorí. Roku 1843 stal se kaplanem w Citolibech; zastával od 9. Čerwna do 23. Řijna 1845 administraci farní we Winařicích, potom do 21. Ledna 1846 w Citolibech.

1. Kamzikostřelci VI. 880.
2. Legendy aneb obrazy životů etc. sw. Hawla a sw. Klimenta VI. 2198.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Dobřenský, Wáclaw; 1579—1590.

1. Pohřební památka Petra Codicilla z Tulechowa IV. 618. a.
2. Pro památku Danielowi Přelaučskému IV. 618. b.
3. Pramen vody živé etc. IV. 673. a.
4. Koruna blechetné a krásné panny IV. 673. b.
5. Srdečná stížnost na hříchy IV. 673. c.
6. Wrtkawé štěstí IV. 673. d.
7. Běh swěta IV. 673. e.
8. Wěnik fíkový IV. 673. f.
9. Modlitba krále Šalomauna IV. 1953.

Dobřenský, Jan, rytíř; 1550—1580.

1. Naučení heitmanům o řízení poddaných a sirotkůw IV. 859.
2. Zpráva o dobytku konšém IV. 910.

Dobřenský, Jakub Jan Wáclaw, Černomostský (de Nigroponte). — Wnuk Wáclawa. Učedník Marka Marci, jehož nejwěrnějším přítelem, dědicem, spisů vydawatelem a chwalotečníkem byl. Byl professorem na fakultě lékařské w Praze od r. 1668 do 1697; rektorem university 1670 a 1685. Umřel roku 1697, 3. Března.

1. Discursus sphaerici V. 510.
2. Kalendář s pranostikau na rok 1688 V. 539.
3. Weřejná a přirozená před nemocmi obrana V. 577.

Dobrohlaw, Wojtěch. — Farář Libstadtský a Lužanský; 1721—1723.

1. Quaestio de voce t. j. otázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli podaná, nyní o sw. Janu Nepomuckém V. 932. a.
2. Cti ochránce etc. Jan Nepomucký V. 932. b.

Dobrowský, Josef. — Narodzen 17. Srpna 1753 u Gjermetu nedaleko Rábu. Otec jeho Jakub Daubrawský, w Králohradeckém kraji narozený, byl vojenským strážmistrem, a tudy se do Uher dostal. Dobrowský studowal w Klatowech a w Praze; wstoupil r. 1772 do noviciatu k Jesuitům, po jichž wyzdvižení oddal se theologii až do r. 1777; na kněžství wysvěcen r. 1786, stal se vicerektorem w semináři Hradištském u Olomauce; r. 1789 ředitelem téhož ústawu; od r. 1790, po zrušení seminářů Josefinských žil w Praze. W r. 1792 putowal s hrabětem Šternberkem do Šwed a do Rus. Umřel na cestě w Brně r. 1829, 6. Ledna. O etymologii slowánskau welice zaslawilý.

1. Slowo Slavenicum, in specie Čechicum VI. 73. a.
 2. Bildsamkeit der slawischen Sprache etc. VI. 73. b.
 3. Lehrgebäude der böhmischen Sprache VI. 73. c.
 4. Entwurf zu einem allgemeinen Etymologicon der slawischen Sprachen VI. 147. a.
 5. Slawin VI. 147. b.
 6. Slowanka VI. 147. c.
 7. Deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 155.
- W časopisech: Časopis Musejní VI. 150. a. 993. e. 1140. f. — Monatschrift des vaterländ. Museums VI. 150. g.

Dolanský, Jan Jiří, kazatel exulantů; 1693—1710.

1. Dítek křesťanských bibli malá V. 758.
2. Kázání w neděli první po veliké noci V. 899.

Doležal, Pawel. — Narodzen w Uherské Skalici; kazatel w Nepcalích; 1738—1760.

1. Orthografia Bohemo-slavica V. 17.
2. Elementa linguae Slavo-Bohemicae V. 27. a.
3. Grammatica Slavico-Bohemica V. 27. b.
4. Donatus Latino-Slavicus V. 36.

5. Shírka slowensko-českých přísloví V. 44.
 6. Biblí swatá rytownými summowníky představená V. 168.
- Doležal, František Daniel.** — Františkán; 1656.
Vera effigies t. j. pravý kontríekt královny nebeské V. 1168.
- Doležal, Augustin.** — Narozen w Skalici uherské r. 1737; kněz Sučanský; umřel 1802, 23. Března.
1. Weselost rolí boží Hybské pod rakauským skřiwánkem VI. 357.
2. Památná celému světu tragedie, wypsání pádu prvních rodičů VI. 540.
- Doležal, Emmanuel Wilém.** — Lokalista u sw. Jana nad Skřýšowem; 1846.
Swáteční kázání VI. 1978.
- Doležálek, Jan Emmanuel.**
České písně w hudbu uwedené VI. 501.
- Dolinský, A.**
Psal do Čechoslawa VI. 739.
- Domina, wiz Jičinský.**
- Donat.** — Český bratr.
Sepsal dvě písně do kancionalu III. 48.
- z Donina, Fridrich;** 1608.
Cestování jeho IV. 660.
- Dörre, František;** 1805.
Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba etc. VI. 1579.
- Doryzio, Sybilla.** — Morawanka; podepsala se: manželka zemského řečimistra we wlaske a anglické řeči; 1805.
Kuchařská kniha VI. 1566.
- Dostal, František.** — Morawan; kněz.
Zpěwowé pohřební (z něm. přel.) VI. 237.
- Drabik, Mikuláš.** — Kněz Strážnický; 1650.
Nahlednutí do hrozně propasti saudů božích VI. 1404.
- z Drahoňe, Bartoloměj (Bartošek).** Rodu rytířského; we službě krále Sigmunda w čas Husitské wálky na Karlsteíně w posádce.
Rozličné příběhy česky psané při jeho latinské kronice (Nezdají se však náležeti jemu.) III. 117.
- Drahoňowský, Fr. K.** 1845—1846.
W české Wčele VI. 496. m. 597. k.
- Drachowský, Jan.** — Narozen w Třeboni 1577; Jesuita; professor lat. a řeck. jazyka; prefekt škol; kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratrů obrátil na katolickau wíru; superior missionářů w Čechách a představený kolleje Znojenské r. 1624, kteréž město ku katolickému náboženství přiwedl. Umřel w Brně r. 1644 w 67. roce věku.
Grammatica Bohemica V. 21.
- Draský, Tomáš.** — Narozen w Praze 1791, 4. Listopadu; stal se knězem 13. Dubna 1814; duchovní správce w Hluboši w Beraunsku; notář arcibiskupský.
1. Wýklad všech písem swatých VI. 1710.
2. Modlitby, chwalozpěwy etc. aneb žaltář VI. 1727. a.
 3. Poslední věci na nebi i na zemi VI. 1727. b.
- Drauschovius, Kaspar Petr.** — Děkan Nepomucký; 1643.
Weleslawná památka sw. Wojtěcha V. 1263.
- z Dražowa, Samuel Martin.** — Narozen w Hořowicích 1593, syn tamějšího pastora ewangelického, studowal w Launeh a w Žatci, potom od r. 1612 na universitě w Praze; stal se bakalářem r. 1614, a téhož roku w Zátí mistrem; byl rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618; pak w Praze u swat. Haštala a sw. Kříže welikého; přisedící konsistoře pod obojí od r. 1619; wypovězen r. 1620, odebral se do Wittenberka; potom co přestaun čtyř mladých páňů Kapliřů ze Sulewic, na cestách w akademích, francauzské a holandské všelijakých hodností, w Angličanech 1626 powýšení do stawu dosáhl. Roku 1631, jsa kazatelem w Perně, se Sasy do Prahy přišel a farářem w Týně učiněn, předseděl synodě kněží strany pod obojí do Prahy swolané, ale o rok později opět wynán; w Perně proti českým bratrům psal; hlavní zastawatel strany ewangelické. Umřel 1639, 27. Ledna.
1. Zpěwowé o slawnosti a památkách církewních V. 81. b.
2. Ruční a roční knížka; zpěwy církewní IV. 153. a.
3. Rorate IV. 153. b. V. 81. a.
4. O počátku, zrostu, běhu, cíli starožitné akademie Pražské V. 459.
5. Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae V. 374. a.
6. O předíwném církwe Kristowé zachowání V. 374. b.
7. Collatio Hussi et Lutheri V. 374. c.
8. Tetradion historico-politicum V. 494.
9. Quatuor symbola oecumenica V. 698. a.
10. O náboženství českých ewangelikůw V. 698. b.
11. Confessio. Wyznání wíry sw. křestanské V. 698. c.
12. Tricet pět důwodůw, neb přčin, pro které všickni ewangeličtí Čechowé za jedno býti mají V. 698. d.
13. Obrana křestanská proti ohlášení starších kněží bratrských V. 698. e.
14. Promluwení o swornosti církwe V. 698. f.
15. Oswědčení proti odpadlcům Čechům V. 698. g.
16. Induciae Martinianae V. 698. h.
17. Sedm listů apokaliptických wyswětlení V. 823.
18. Kázání pohřební při pohřbu Bohuslawy Růta z Dirného V. 1061. a.
19. Kázání pohřební paní Ludmily Kubicowé V. 1061. b.
20. Wzácná pohřební paměť Jana Jindřicha Pomnitze V. 1061. c.
21. Kázání pohřební při pohřbu Matiaše Troila Ilagiochorana V. 1061. d.
22. Kázání při pohřbu jednoho českého študenta. V. 1061. e.
23. Deset pohřebních kázání V. 1061. f.

24. Desacerio přemýšlování V. 1532. a.
 25. Modlitby pannám a paním etc. V. 1532. b.
 26. Modlitby k časům těmto posledním zarmaceným V. 1532. c.
 27. Enchiridion precum sacrarum V. 1532. d.
 28. Modlitby k slavnostem a památkám výročním V. 1532. e.
 29. Sacra anchora Boemorum exultantium V. 1532. f.
 30. Skrausené modlitby etc. V. 1532. g.
- Dresler, Josef**; 1738.
Bolestná žalost etc. nad smrtí Wolfganga Hannibala biskupa Holomauckého V. 1093.
- Dřevěný, František**. — Narozen v Bělé 1787, 6. Prosince; knězem učiněn 1811, 15. Dubna; farář v Lauhowci, potom kanovník na Wyšehr. Výtah nejpotřebnějších děl řeči VI. 81.
- Dřewinek, Hawel**. — Český bratr. Jedenáct písní v kancionálu III. 48.
- Drlik, Ignac**; 1809.
Sprosto pochopitelné cvičení o počtech VI. 1391.
- Dubčanský, Jan**, jinak Habrowský. — Bratr český; rytíř. Léta 1537 do wězení wzat, a l. 1538 wyrucen z wězení 6. Dubna, tak, aby více nepsal, nekázal atd. pod 10,000 kop gr. Byl l. 1528 na konec masopustu začal zvláštní jednotu swau w Kautě.
1. Zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty IV. 516.
2. Listowé bratřím Boleslawským IV. 1213.
- Dubé, Ondřej**. — Rodu panského; od roku asi 1361 až 1394 byl nejvyšším písařem zemským; roku posledně jmenovaného úřad tento složil; jmenuje se napotom pánem na Zlenicích na řece Sázawě; umřel r. 1412.
Wyklad na práwo české II. 87.
- Dubravius, Antonín Ferdinand**. — Farář Jaroměřský 1747.
1. Hlahol osadenni slavnosti swatořečení Jana Nepomuckého V. 948. a.
2. Maria virgo regiae urbis Brunensis V. 948. b.
- Dubský, František**; — Jesuita; 1705.
Libitina vindicata (řeč pohřební o cts. Leopoldovi I.) V. 1088.
- Dukát, Jakub J.**; 1725.
Phoenix morawský, aneb život Jana Sarkandra V. 1327.
- Dunajský, B.**; 1842.
We Kwětech 496. k.
- Dundr, Josef, Alexander**. — Narodil se dne 1. Dubna 1802 w Nowém Strašeci; chodil do školy we swém rodním místě, pak u Trinitariu a w Teyně w Praze. Studowaw též na gymnasiu a na technice, byl nejprwé diurnistou při Pražském magistratu (1821), potom školním mládcem u sw. Františka w Praze po pět let. R. 1826 stal se učitelem w Hlinsku, kdež byl do r. 1830. Roku 1834 stal se listowním w Blowicích, r. 1842 wstoupil do služby při českém národním museum.
1. Malý Slowan VI. 133.
2. Zeměpis králowství českého VI. 1149. a.

3. Průwodce po Čechách VI. 1149. b.
 4. Králowství české, statisticky polohopisné popsaní etc. VI. 1149. c.
 5. Ponawrzení o stawu a fáděch duchowenstwa w Čechách VI. 1151.
 6. Nawedení k mechanice (přel.) VI. 1405. a.
 7. Nawedení k stawitelství (přel.) VI. 1405. b.
 8. Kniha methodní VI. 1262.
 9. Dárek dobrým dítkám VI. 1315.
 10. Witek, wčelař VI. 1518.
 11. Pastýřská domácí kniha VI. 2276.
- W Časopisech: Kwěty 913. c. 1067. q. — Česká Wčela 1008. f. 1036. e. 1473. k. — Časop. česk. mus. 1162. f.
- Durček, Ondřej**. — Narozen w Jelšawě w Uhřích 1819.
We Hronce VI. 932. i.
- Durgal, Martin**. — Slowák; 1817.
1. Praktická slowensko-německá grammatika VI. 110.
2. Praktická uherská grammatika (Společně s Bobokem) VI. 115.
3. J. Glace Žiwotopis D. M. Lutera (z něm.) VI. 1062.
- Durich, Blahoslaw aneb Fortunat**. — Narozen w Turnowě; Paulan; umřel 1802.
Wydal biblí společně s Procházkau VI. 1705.
- Durynek z Ryngolu**; 1555.
Kronika kratochwilná o Meluzině (z něm. přelož.) VI. 101.
- Dušan, wiz Lambi**.
- Dušek, Wacław**. — Farář Boskowský; 1756.
Třihanné školního žáčka srdce V. 808.
- Dušek, Wendelin**. — Narozen w Dobrauci dolní (Liebenthal) 1784, 18. Ledna; stal se knězem 23. Srpna 1812; farář a čestný děkan w Pecce.
1. Promluwa učitele k dítkám etc. VI. 726.
2. Nawedení k náležitému školnímu wyučowání VI. 1264.
3. Rozmanitá naučení pro mládež VI. 1309. a.
4. Naučné powídky VI. 1309. b.
W Časopisech: Rozmanitosti VI. 1036. a. — Přítel Mládeže 33. b. 1260.
- Dušek, František**. — Narozen na Chotěborkách; lesní Radowesnický na komorním panství Poděbradském 1800; pak wrchní lesní w Uhřích.
První základy umění polesného VI. 1560.
- Dwořáček, Jan**; 1839.
W České Wčele VI. 496. m.
- Dwořák, Anton Jaromír, z Boru**; 1743.
1. Diwotworné witéztví medotekauccho učitele etc. sw. Bernarda.
2. Kázání šestileté památky Sedlecké VI. 1004.
- Dwořák, Jan**. — Narodil se 9. Listopadu r. 1793 w Kuklenách blíž Králowé Hradce. Studia gymnasiální a theologická dokonál w Králowé Hradci, filosofická na universitě Pražské. Na kněžství poswěcen 17. Ledna 1819, byl kaplanem w Chrasti na panství biskupském od 15. Února 1819 až do 31. Řijna 1829; na to od 1. Listopadu 1829 až do 30. Září 1832 na díwčím školním ústawu Wor-

- šulinském na Horách Kutných, od 1. Řijna 1832 až do 30. Září 1840 katechetou na hlavní škole w Německém Brodě, konečně od 1. Řijna 1840 ředitelem a katechetou na hlavní škole w Jičíně; biskupským dekretem od 13. Ledna r. 1850 stal se biskupským notářem. Kázání na zasvěcení svátky VI. 1967. W České Wčele VI. 1220. c.
- Dwořákowa, Růženka; 1842.**
We Wčele VI. 913. d.
- Dworský, Mikuláš.** — Kaplan we Zbiroze, potom děkan w Příbrami; 1591.
Jeronyma Wellera kniha o povinnostech všech úřadů (přelož. z lat.) IV. 728.
- Dworský, Bartoloměj.** — Farář w Kaučim; 1542.
Proti alchoranu IV. 1237.
- Dworský, M. 1832.**
W Časop. česk. mus. VI. 913. f.
- Edelbert, Nimburský.** — Kapucín; 1698.
Martina z Kochem Veliký život pána a spasitele našeho Ježí. Krista (přel. z něm.) V. 1244.
- Efraim, Jan.**
Spolupřekladač biblí Kralické IV. 1167. a.
- Ehrenberger, D. Josef.** — Narodil se léta 1815 22. Čerwence w Korauhwí, osadě české, blíž Poličky. Na studie se dostal teprw po šestiletém nawštěwování školy domácí a sice nejprw na hlavní školu do Poličky a pak školním rokem 1830 na gymnasium do Litomyšle, kdež i filosofii odbyl. Studia theologická wykonaw we Hradci, došel posvěcení kněžského r. 1841; načež se stal kaplanem nejprw w německé wsi Kwětné (Blumenau) u Poličky. - Odtud však již po několika týdnech na štaci českau do Skuhrowa we Hradecku co kooperátor byl powolan; a pobyw tu bezmála tři léta na swé dosawadní stanowišťe co kaplan do města Solnice (1844) přeložen.
1. Powodní vlastenské powídky, powěsti a báchorky VI. 891. a.
2. Ostruha krále Jana VI. 891. b.
3. Tataři na Morawě VI. 1385.
We Kwětech VI. 913. c.
- Eiselt, J. N.; 1833.**
Polička, k. böhm. Leibgedingstadt. nápisy VI. 599. t.
- z Eksteina, Ulrich Kristof.** — Bakalář Hortowský.
Kancional český pohřební. Příd. 164.
- Eligius od sw. Jiří.** — Řádu bosáckého paustewníkůw; 1736.
1. Nebeský wůdce etc. (o sw. Janu Nepom.) V. 984. a.
2. Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných etc. V. 784. b.
- Elis, Fr.; 1846.**
W České Wčele VI. 496. m.
- Elsner, Jan Bohumil.** — Narodzen we Wengrowě w Podlachi, 10 mil za Warsawau, r.
1717. Senior jednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a nejprwnejší učitel z této jednoty při cirkwi Berlínské od r. 1747, a kazatel po 40 let. Wydal 37 rozličných spisů swých a jiných (Komenského). Umřel 1782.
1. Kancional t. j. kniha žalmů etc. V. 148.
2. Kancional rozmnožený V. 149.
3. Otázky katechismusowé V. 794.
4. Mléko čisté prawdy boží t. j. katechismus etc. V. 801.
5. Upřímné rozsuzování sebe samého (z něm. Lavatera) VI. 2206.
Některé písně jeho (jedna půwodní, ostatní z něm.) připomíná Jiří Urban w registříku písní od r. 1765.
- Emericus a St. Stephano.** — Karmelita; 1749.
Weliké a malé etc. V. 1230.
- Eneas, Jan.**
Spolupřekladač biblí bratrské IV. 1167. a.
- Engelthaler, Karel.** — Narodzen w Rakowniku 17. Řijna 1784; knězem stal se 21. Srpna 1808; farář w Hostomnicích.
Psal do Čechoslawa VI. 739.
- Ennius, Šimon, přijímá maje de Phoenicio campo.** — Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1544; měšťan a senator Klatowský; latinský básník; umřel 1561, 20. Února.
Roberta Barusa kroniky (o papežích) (přeložil z lat.) IV. 611.
- Erben, Karel Jaromír.** — Narodzen w Miletině 1811; studowal na gymnasium, w Králowé Hradci; filosofii a práwa w Praze; řádný aud král. české společnosti nauk, archivář i sekretář českého Museum, aud sboru musejniho pro řeč a literaturu českau.
1. Písně národní w Čechách VI. 339.
2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Kwěty 559. g. 1008. k. — Wesna 770. — Wčela 913. d.
- Eremias, Adalbert; 1645.**
1. Blahoslavená panna Maria Celsenská VI. 1206. a.
2. Diwotwornice nebeská etc. VI. 1206. b.
- Ertel, Jan Bohumír.** — Rodem z Kremnice; kněz cirkwe Šopronske.
Jedenáct písní z něm. přeložených w Tranowského citate V. 86.
- Esop.** — Narodzen w Dašicích; kandidát lékařství w Praze; 1836.
We Kwětech VI. 496. k. 559. g.
- Estergala, M.; 1835.**
Křestanský nábožný zpěwník VI. 258.
- Etesius, Matěj, jinak Chládek Sušický.** — Kněz; 1614.
1. Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Witaniowského z Wlčkowic IV. 1708.
2. Epištola neb psaní Awentroota Jana ku králi španělskému. Příd. 21.
- Faber, Jan.**
(Spisy jeho. Příd. 25.)
- Fabri, Samuel.** — Słowák; učitel školy ewangelické w Sabinowě, Šaryšské stolice; 1803.
1. Zpráva, podlé níž skrze zabíjení uhorok a

obecného pasztwiszka etc. (přelož. z něm.) VI. 1531.

2. Zpráva užitečná zahradné stromy wywoditi a obchodit (z něm. přelož.) VI. 1536.

Fabricius (také Faberius), Wáclaw. — Narodzen w Bohdanči; byl roku 1600 a 1601 správcem školním u sw. Klimenta na Poříči w Praze; r. 1608 farářem w Hořicích. Monumentum wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického IV. 1681.

Fabricius, Leopold. — Narodzen we Wys. Mýtě 1715; Jesuita, professor a kazatel w Týnském kostele a u sw. Salvatora; umřel 1772.

1. Smutná paušť opuštěného pána Ježíše V. 881. a.
2. Mrawná naučení na swátky celého roku V. 881. b.
3. Mrawná naučení na všecy výroční neděle V. 881. c.
4. Syn pobožný matere bezbožné etc. sw. Wáclaw V. 881. d.

Fabricius, Hiacynth; 1761.

Pilný dělník pro čest a slávu boží sw. Frant. Xaver. V. 1035.

Fabricius, Hugo. — Kněz, 1764.

Požehnaná památka etc. sw. Prokopa V. 1364.

Facillides, Viktorin Meziřícký; 1629.

Jiřka Miliusa gruntovní zpráva, že M. Luther etc. (překlad) V. 699.

Fährich (Praporecký), Anton. — Narodzen w Štáhlawi dne 19. Čerwence 1802. Studował od r. 1812 na gymnasium we Slaném; od r. 1818 na vysokých školách Pražských. Po skončené filosofii (1821) bohosloví se oddaw w seminári s Karlem Winařickým po 3 leta obcowal; že pak po odbytém studium pro mladost wysvěcen býti nemohl, k medicíně se obrátil. Mezi tím ale za pěstuna mladých hrabat Wratislawů z Mitrowic powolan byl, r. 1828 k professuře se odhodlal. Roku 1829 stal se adjunktem na gymnasium Staroměstském, r. 1830 suppletem tamže; r. 1831 gramm. prof. w Jičíně a spolu doktorem filosofie na universitě Pražské.

W časopisech: Krok VI. 1406. a. — Kwěty 1473. r. — Česká Wěsta 1526. a.

Falckrabě, Wit, Klatowský. — Farář Skalice; 1614.

Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1702.

Faleo, Wáclaw Písecký. — 1634.

Werše na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Fandli, Jiří. — Slovák, farář w Nahaczi; 1793.

1. Wýtah z Jiřího Papánka historie gentis slavicue VI. 947.
2. Pilní domajši a polní hospodář VI. 1492. a.
3. Druhá stránka, w kteréj po smrti prvního druhí pilní hospodář wykládá etc. VI. 1492. b.
4. Příhodné a swátečné kázání VI. 1924.

Farský, Josef. — Narodzen w Boskowě 28. Srpna 1776; kněz.

Příspěl k Prwotínám pěkných umění VI. 734.

Fauknar z Faukenšteina, Šebestian; 1589. Titulár IV. 1154.

Fayl, Anton Emmanuel Dražkowský. — Sudi w Miroticích, pak purkmistr w Domažlicích. Právní sekretár. VI. 1702.

Feigerle, Ignác. — Narodzen w Biskupstwu u Náměstě 8. Dubna 1795; doktor w bohosloví a wyslaužilý professor pastorálky i rektor vysokých škol Olomaučských (1828) a Widentských (1847), c.k. dworský a hradský, farář. Sedmnáctero kázání VI. 1958.

Fejerpataky (Bělopotocký), Kašpar z Klačan.*)

*) Na wyslownau žádost p. spisowatele zde jmenowaného klademe žiwotopis od něho samého psaný beze wší proměny.

Kašpar Fejerpataky (Bělopotocký) narodil se roku 1794 dne 1. Ledna, we Welké Paluzi Liptowské stolicy w Uhřích. Matku utratil w šestém roce, která se nešťastnou náhodou we wodě Welko-Paludské utopila, a dostal potom macechu. W Paluzi rostnul i do školy chodil za pět let, s pěkným haubelatým děwcetem, Jerkau, která známost potom, když dorostnul, se obnovila a wždy s ní we spojení zůstal, anť byla wyborná duše. Ze školy Welko-Paludské byl sem poslaný na Kežmarské gymnasium, kdež sem dvě leta chodil a syntaxim dokončil. Potom roku 1807 začal sem se umění knižarskému učiti, ale i při tomto wždycky, když mi pěkná kniha do rukau přišla, sem bedlivě a pilně čítával. Zpěwanky slowenské sem spisoval a J. Kollárovi do jeho sbírky, když ji wydával, zaslal. Můj otec, sám mlowník česko-slowenské řeči, čítal Krameriusowy české nowiny, měl drahnau zásobu českých knih, i starých, měl sem tedy k čítání dobruu příležitost. Čhtěl sem i knižarstwi nechati, neb sem i hospodárské práce konati musil a do školy se nawrátiti, ale můj otec byl proti tomu. Wyučiw se knižarstwi, wybral sem se roku 1810 dne 9. Řijna na wandrowku, a i tam denník mého cestowání wedl. Roku 1811 byl sem w Košicích; 1812 a 1813 w Pešti; pak od 1813 až do 1815 za dvě leta w čas Widentského kongressu we Widni, kdež sem německých klassiků čítával a do rejsowni akademie chodil i kresliti se učil. Roku 1815 dne 15. Kwětna nawrátil sem se do domowa k mému otci, s učenými Slowany se seznámil, s nimi si dopisowal, tak že má láska k materčině ze dne na den rostla. Chodíwal sem každau neděli do háje a tam w samotnosti česko-slowenské knihy čítával i Palkowicůw slownik k tomu potřebowal, wýtahy a wýpisy z knih robil. Začal sem něco roku 1817 i pro weřejnost pisati a do Časopisu česko-slowenských mé práce posílati. Roku 1821 dne 4. Čerwence, přestěhowal sem se z Welké Paluze do Sw. Mikuláše, kdež sem již wětší okres účinkowání měl, a i knihy české, které sem wždy na skladě měl, prodával; čítal sem Pražské nowiny a zatmělejší místa i slowa w nich spolučenářům wyswětlowal. S Jancm Kollárem byl sem w úz-

1. Slabikář chlapců VI. 20. a.
2. Slabikář děvčecí VI. 20. b.
3. Tři sta šedesát pět propovědí VI. 28.
4. Ruční kancionál VI. 264.
5. Některé básně VI. 422.
6. Verše slowensky k installaci Ant. Majthényho ispána Lipt. stol. VI. 495.
7. Všeco naopak VI. 669.
8. Trasořitka VI. 670.
9. Starauš plesniwec VI. 678.
10. Staw Liptowské stolice VI. 1244.
11. Kalendář pod názvem Slowenský pozorník VI. 1430.

kém spojení a ustavičném dopisování. Roku 1828 sem se oženil, abych o domácnost pečovati nemusil, a tím více času vědám obětovati mohl, což se mi i podařilo, ani sem dobrau hospodini dostal. Při knihárství a knihkupectví sem vydával každoročně od roku 1830 i Wlastenský kalendář, a s rokem 1841 s Wlastenským kalendářem i Slowenský Pozorník vydávati začal, ale pro zmatky ve zpřisobu psaní v Uhrích, a pro nepokoje i zbaření sem od vydávání Slowenského Pozorníka upustiti musil, ale na rok 1851 ho zase vydám. Na rok 1850 sem Wlastenský kalendář také vydal, že ale sem byl v císařsko - královském auřadě, tedy sem mě jméno nedal na tisknauti. Roku 1829 založil sem pučowaci česko-slowenskau knihownu, která do 55 čtenářů měla, když mi přišel zákaz od Raddy královské z Budína, abych to bez výsady nečinil. R. 1830 zřídil sem ve Sw. Mikuláši česko-slowenské divadlo z ochoty, a naň sám nejprvnější wystupil, na kterém se mnoho česko-slowenských kusu provozowalo, až po r. 1842, kdež ho zmiňující se maďarčina potlačila. Vydal sem po ty časy i drahně spisu slowenských v Historii literatury poznamenaných. Roku 1833 koupil sem si dům ve Sw. Mikuláši i s gruntem (půdu), pro který sem se od roku 1840 až po 1847 prawotil (pri wedl), ale neswědomitě saudowé mne všude jako Slowáka odsadili, a já sem mnoho peněz v té pri utratil. 1833 dne 11 Září narodil se mi syn, který žije, rád česko - slowenské knihy čítá, a Bůh dá, do mých šlepeju stápati bude. Čechowé po Uhrích cestující mne nawštěwowali a já sem si známosti s nimi činil, a i já sám sem mladíkú pro wzděláni do Prahy posílal. Roku 1834 zwolen sem byl na cirkewním konwentě Swato - Mikulášském za cirkewního Notáře a místního dozorce školy. Roku 1841 dne 16. Srpná a roku 1835 dne 24 Září byl sem na křižwání Liptowském se Slowany, 7538 střewců vysokém wrchu, na pomezí Itálie. Roku 1837 stal sem se zakladatelem matice české. Roku 1841 dal sem Ludewitowi Šturowi kaucii na jeho Slowenské Nowiny na 10,000 zl. Roku 1843 dne 8. Listopadu wymalował w oleji mau podobiznu Josef Božetěch Klemens, která kamenopisem Deckera a Rauha we Widni, r. 1845 tiskem s facsimile mého písma na swětlo wysla. Když se Tatrín w měsíci Srpnu 1844 we Sw. Mikuláši založil, mně při něm auřady počowníka a wýborníka swěřeny, které sem do roku 1846 zastáwal, nebyw ale se způsobem psání Tatrína srozuměný, ty auřady sem potom složil. Pro mé spisowatelství, au sem byl welmi swobodný, měl sem mnoho nepřátelů, tak že mne

12. D. M. Luthera katechismus VI. 1818.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 570. a. 1140. b. — Časop. mus. 599. f. — Hronka 1067. p. — Wčela 1076. d. — Kwěty 1076. g. 1220. d. 1446. b. Rozličnosti Pražské 1076. i.

Feleš, Jan. — Slowák; cirkwi ewangelických Malo-Hontských inspektor; 1808—1812.

1. Hlas wolající k sedlákům etc. VI. 1194. a. Nezemanům zemanství žádostiwým VI. 1194. b.
- Feltel, Frant. Xaver.** — Narozen w Litomyšli 19. Listop. 1783; kněz w Zámukách. Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

roku 1846 dne 28. Máje tři surowci na cestě lapili, do sklepu zawlekli, a tak zhli, že sem za dwa týdny krwi chrákal. Roku 1847 w měsíci Čnoru cestowal sem po železnici do Wídně, w přičině mé pře, odtud sem šel k bratřím Slowanům do Brna, Prahy, Ilolomaue a Prešpurka, s mnohými spisowateli se seznámil, jejich literní počínání a konání pozorowal. W Praze sem se bawil 10 dní a všech čelnějších spisowatelů ponawštěwowal, o jejich literních pracích s nimi rozmlauwal, Pražské památnosti poohlédal a se w česko-slowenském spisowání upewnil, nebo Šturowiti Slowáci i na mne welmi dotírali, abych i já tak pospolitě, jako oni psal, což sem však učiniti nechťel, ani neučinil. Roku 1848 mne už Maďari pronásledowati začali pro mé slowenské spisowání, musil sem se před jejich wládního komissara ustanowiti a zodpowidati. Roku 1849 w měsíci Lednu, když buřiči maďarští do Sw. Mikuláše přišli i mne lapili a do zajetí odwesti chtěli, ale sem jim tehďá uklauzl a po hájích w zimě, w chujawě a metelici se ukrýwal. Ale tehő roku 19. Máje dal mne slowenský odrodilec, muj přítel a pokrewný lapiti, nebo i rodinné swazky běsnost maďarská trhala. Lapěného mne dowezli do Sw. Mikuláše, kdež mne na náměstí howada maďaronská bila, pak sem byl do pant železných dán, dwěma strážemi ostříhán; všeco w domě mi popečetili a všeco i dům odprodati chtěli, což však přišli Rusi překažili. To všeco jen proto se mnau robili, že jsem byl wěrný císařsko - kráľowský poddaný, a císařsky smýšlel. Dne 7. Cerwna mne pryč ze Sw. Mikuláše do zajetí maďarského odwedli, w němž mi oběšením a zastřelením hrozili. Wedli mne pod stráž do Pešti, Segedína, Welkého Waradína, Aradu, po žalářích a temnicech mne wězili a nejplanší luze we dne i w noci ostříhati dali, a kdyby wítězné Ruské wojsko tak rychle nebylo napřed postupowalo, byli by mne o žiwot připravili. Toto zajetí mé wypisáno je we Wlastenském kalendáři na rok 1850. Nawrátui se ze zajetí zůstal sem hned Stoličným Služnodworským, potom císařsko - kráľowským sirotským otcem, pak přísedníkem kollegialního saudu, za mau dokázanau wěrnost k císaři pánu. Mluwím a písem latinsky, německy, maďarsky, slowensky. Roku 1850 poslal sem žádost na ministerium wnitřních záležitostí do Wídně, aby se mi Bělopotockým místo Fejérpatakným psáti dowolilo. Dne 26 Března 1850 zajali mne císa. žandarmy a do 28. Března mne wězili, i Maďari i Němci se mého rozumu háli, Němci mne w podezření měli, že jsem komunista.

Ferienčík, Samuel. — Ewangelický kazatel w Jelšawě.

1. Duchovní řeč, při úvodu Samuele Tomáška do církve Chyžárské VI. 2067. a.
2. Řeč oltářní při založení věže w církvi Jelšavské VI. 2067. b.
3. Duchovní řeč při posvěcení chrámu církve Ratkové VI. 2067. c.
4. Duchovní řeč w den památky posvěcení církve Jelšavské VI. 2067. d.

Ferus, Jan.

Modlitby IV. 1997.

Ferus, wiz Plachý.

Fiala, Jeronym Sigmund. — Kněz Budinský; 1630.

Dwanáctero řádů rytířů božích V. 1257.

Fiala, Jan. — Kněz.

W Milozoru VI. 740. b.

Fialka, M. — Od roku 1849 c. k. major; bojoval we wojně uherské.

1. Oliwier Twist (z angl. Dickensa) VI. 882. a.
 2. Štědrý večer (z angl. téhož) VI. 882. b.
 3. Zwony (z angl. téhož) VI. 882. c. 912.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k. 1067. q. 1076. g. 1162. i.

Fickischer, Wacław J. — Kněz; 1710.

Slavná powěst etc. města Plzně V. 908.

Fileík, Jan. — Naroden w Kopidně 19. Listop. 1785; školní učitel w Chrástě od r. 1812, o wychování mládeže a štěpařství i učelařství zasloužilý. Umřel 25. Ledna 1837.

1. Pravidla české dobročinnosti VI. 51.
2. Pisemnosti pro nejmladší mládež VI. 136.
3. Hauslí škola VI. 182. a.
4. Mřavný kalendář VI. 182. b.
5. Proč a proto při umění početním VI. 1395.
6. Přírodopis VI. 1469.

Filek, Jiří Augustin. — Naroden 24. Srpna 1777 w Třeboni; stal se knězem 8. Zář. 1802; děkan Chýnovský, potom děkan kapitulní infulovaný a vicedirektor gymnasia w Budějovicích.

Příspěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Filípek, Wacław. — Naroden na Weselí nad Lužnicí w Budějowsku 28. Srpna 1812; studoval w Jindřichově Hradci a w Praze. Na diwadle Pražském hrál pod jménem Lip.

1. Smření, od Houwalda (přel.) VI. 676. 700.
 2. Rozličné diwadelní kusy (z něm.) VI. 700.
 3. Kazatel Wakefieldský (z angl.) VI. 863. a.
 4. Psaní z Islandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochvilné čtení atd. (přel.) VI. 863. b.
 5. Ludwik malý vystěhovanec, od Šmida (z něm.) VI. 1351. a.
 6. Eustachia (od téhož) VI. 1351. b.
 7. Audol Almerianské (přel.) VI. 1351. c.
 8. Pokladnička (přel.) VI. 1351. d.
- W časopisech: Česká Wěsta VI. 496. m. 597. g. 913. d. — Kwěty 597. k. 913. c. 993. m. 1008. k. 1076. g. 1084. f. 1125 d. 1607. f. — Wlastimil 1140. 1173. g.

Redigowal Palečka společně s Rubšem VI. 759.

Filipi, Josef. — Naroden 1. Kwětna 1812 w Heralci w Chrudimsku. Učil se na hlavní škole w Poličce, absolwował gymnasium a filosofii w Litomyšli, theologii w semináři Brněnském. R. 1836 posvěcen na kněžství, poslán byl nejprwě za kooperatora do Německého a Žďáru, kde krátký čas pobýw pak do Studené přesazen byl. Po 5letém zde autinkování dosazen r. 1845 za faráře we Wolfřowě. We Wčele VI. 496. m.

Filomates, Matuš Wolkenberger z Wolkenberka, jinak Wolkenberský, také Dačický. — Naroden w Dačicích; praeceptor dítek nejvyšš. komorníka království českého, Jana z Waldšteina; od Rudolfa co latinský poeta owěněn a na rytířství pasován, odtud jméno z Wolkenberka; 1572—1580. (Omylně změn bývá s ním Matuš Filomathes Dačický, professor na universitě Pražské, kterýž umřel r. 1565 23. Zář.)

1. Výklad erbowní pikturny p. Hertwika Zeidlitz z Schönfeldu IV. 501.
2. O wywýšení a vysokém důstojenství lidského pokolení IV. 664. a.
3. Druhá knížka o wywýšení nesmrtné a věčné duše rozumné IV. 664. b.
4. Výklad na žalm 28. IV. 1501.

Fingerhut, František. — Studowal w Praze a we Widni; roku 1849 wystěhowal se do Ameriky.

We Kwětech VI. 150. f.

Firbas, Josef. — Apotekář we Strakonici; 1815.

We Widsenských Listech VI. 1409. a.

Fišer, Josef; 1845.

Hedbáwnictwí w Čechách VI. 1558.

Fizele, Jan; 1836.

Slabikář VI. 25.

Flaška, Jan Smil z Pardubic. — Rodu panského. Byl pánem hradů Staré w Bydžowsku a Richenburka w Chrudimsku; r. 1395 přistoupil k jednotě panské proti králi Wacławowi IV; výrokem krále Sigmunda mezi Wacławem a jednotau učiněným dne 2. Dub. 1396 stal se nejvyšším písařem, kterýžto úřad až do smrti své zastával; zahynul w půtce s měšťany Kutnohorskými, mezi Horau a Čáslawi dne 13. Srpna 1403.

1. Sbirka starých přísloví II. 23.
2. Nová rada II. 58.

Flaxius, Bartoloměj. — Arcijahen Plzenský. Roku 1594 ustanowen byl od arcibiskupa za polního kazatele we wálce turecké; odtud se nawrátiv jmenowán byl kanovníkem kapituly Pražské, a spolu kazatelem u sw. Jakuba na Starém městě.

1. Claud. Viexmontii o pokání (z něm.) IV. 1321.
2. Jitka Šerera Chodcowský plášť (z něm.) IV. 1326. a.
3. Zpráva jistá o Antikristu IV. 1326. b.

4. Kašpara Franka Základ wíry katolické IV. 1343.
 5. Krátké naučení o pokání W. 1348.
 6. Výklad mše swaté IV. 1743.
- Flaxius**, Jan mladší z Čenkowa. — Farář w Záhoří, senior děkanství Píseckého; 1618.
1. Troje kázání o hodování, o smilstvu a swáru IV. 1650. a.
 2. Kázání o postu IV. 1650. b.
- Foebellus**. — Mistr, český bratr. Složil píseň w Kancionálu III. 48.
- Foediš**, Antonín. — Jesuita; kazatel u swat. Petra w Brně; 1769. Chwaloteč na den posvěcení chrámu páně V. 1047.
- Fölk**, Jan (Hansfolk). — Kupec a měšténin Starého m. Pražského; 1577. Psal p. Pawłowi Grynmillerowi (o českých Židech) IV. 645.
- Formánek**, Jan Čechomil, B. Činoweský J. E. F. — Narozen w Klatowech dne 12. Října 1809, skončil roku 1829 tamže gymnasiální studia. Zalibiv sobě vychowatelství slyšel běh pro učitele na wzorní škole Pražské. Nemaje však příhodného místa odebral se po skončeném běhu r. 1831 do Budějovic, kdež studoval filosofii, potom opět r. 1833 do Prahy, kdež se oddal studiím právnickým. R. 1834 obdržel na Klatovské hlavní škole místo podučitele a spolu též učitele první třídy, kteréžto místo 7 let zastával, až se pak r. 1841 dostal za učitele diwek při té samé škole.
1. Jaromírowa první kniha ke čtení VI. 30.
 2. Listové týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách VI. 1266.
- Fornet**, Josef. — Potomek z Hugenotské rodiny, od Ludwika XIV. zahnané; narozen w Trenčanské stolici 1732; kazatel w Lewoči a w Strbě; umřel 1809.
1. Summa křesťanského učení podle katechismu Luterowa VI. 1798.
 2. Rozdíl filosofické a božské maudrosti při vykládání ctnosti VI. 2227. a.
 3. Křesťan w swobodě VI. 2227. b.
 4. O tanci VI. 2227. c.
- Fornet**, Jan; 1791. Kázání na poděkování Leopoldowi II. za potvrzenou swobodu w náboženství VI. 1999.
- Forst**, Kristian J. — Farář w Kácově; 1742—1752.
1. Čistá holubička etc. panna Skolastika V. 1002. a.
 2. Kněz veliký etc. sw. biskup Mikuláš V. 1002. b.
- Fortius**, Jan z Kaufimě. (Rodinným jménem Chyba, později od domu swého: Zahradek na tarmarce w Praze také Hortensius nazván). — Narozen w Kaufimi r. 1517 23. Února. Stal se bakalářem w Praze r. 1537, mistrem 1541; byl professorem na universitě r. 1542, 1543; potom ožen w se wystaupil z univer-
- sity, nicméně však učil, nejspíš w domě swém, jazyku hebrejskému. Umřel w 73. roce věku swého r. 1590 30. Října. Výklad výborný na žalm 127. IV. 1492.
- Fortunatus**, Samuel Petr Kaufimský. — Alumnus theologie; 1636. Wěčná neuhasitelná zatracencůw mučirna. V. 1393. c.
- Foyta**, Antonín. — Farář Solopický; 1786. Pořádní příběhowé Hildebranství V. 392.
- Fraitag**, Sebastian z Čepirohu. — Opat kláštera Lauckého; 1575—1585. Psaní rozličná IV. 1145.
- Franciscus**, Wencéslaus; viz Wenceslaus.
- Francel**, Wojtěch. — Studující; 1819. Zazděné okýnko VI. Příspěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Dobrozvěstu VI. 738. b.
- Franěk**. — Důstojník při pluku Palombini; 1829. Zachowání sprostého wojáka VI. 1452.
- Frank**, Augustin. — 1722—1723.
1. Henricha Milde swatá a bezpečná cesta (z něm. přel.) V. 767. a.
 2. Pět otázek V. 767. b.
- Frankl**, L. A. — Doktor; 1845. We Kwětech VI. 496. k.
- Franta**. — Mistr učení Pražského; okolo r. 1567. Pranostika IV. 756.
- Franta**, Wáclaw. — Mistr; 1575. Argumentum s krátkau apologií etc. IV. 1591.
- Franta**, Josef Šumawský (psán i Wrantewiř). Narozen dne 27. Listopadu 1796 w Polence blíže Klatow, dostal první základ čili nawedení ke studiím od Kašpara Němečka, tehdejšího kaplana w Polně, nyní děkana w Chudenicích. Týž uwevl jej na gymnasium Klatowské, kdež on pobýw pět let pod Pražsko-Emauzskými benediktíny, do Prahy na filosofická studia přišel. Po tříletém studium filosofickým a dwauletem theologickým (co theolog byl spolučenem swých býwalých professorů w Emauzích), odhodlal se k vyučování českého jazyka a jiných předmětůw w něm saukromě i weřejně. Weřejně nejdříve na opatrovně Hrádecké w Praze rok, potom na Žofinské akademii dvě a na hlav. škole w židowském městě w Praze též dvě léta, odkudž se dostal na akad. gymnasium jakožto prozatímní učitel českého jazyka. Když se r. 1848 Česká škola, nyní pod jménem Budeč u Piaristů w Praze známá, založiti měla, byl Š. wywolen od městské rady za spolučlena komissi pro zřízení této nové školy.
1. Malá čítanka VI. 29.
 2. Nawedení k čtení bez abecedy VI. 32.
 3. Zastaralé formy českého slowesa VI. 82.
 4. Otče náš slowanský VI. 124.

5. Německo-český slovník VI. 166.
 6. Čech, Samo, krok (společně s Tomíškem) VI. 749.
 7. Slowanka (společně s Tomíškem) VI. 849.
 W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. — Českoslaw 496. i. 599. g. 1585 b. — Wlastimil 913. e. 1409. l. — Čech 993. f. — Samo 993 p. — Kwěty 1272. c.
- František Karel.** — Arcikníže, otec JMC. Františka Josefa, nyní panujícího; narozen 7. Prosince 1802.
 Pfání nejjasnějšímu císaři a králi Františkovi I. (We Kwětech 1840) VI. 496. k.
- Frewdl de Termis (w Železnici).** — Kněz 1520. Kázání III. 854.
- From, Ondřej;** 1669.
 Smysl a zdání sektářův etc. V. 733.
- Frost, Wáclaw.** — Narozen 4. Února 1814 w Nosadlowě w bývalém Bolesl. kraji, studoval latinské školy w Mladé Boleslavi, filosofii w Praze, bohosloví w Litoměřicích, a až zrodilý Němec, w bohosloví s takowau pilností a chutí s češtinou se obíral, že byw r. 1837 za kněze posvěcen, hned na českau osadu w městě Mšeně dosazen býti mohl. Zde utwořil si malau českau školku pro hluchoněmé, pročež i 1. Máje 1840 do ústawa Pražského pro hluchoněmé za učitele, a w roce 1841 za ředitele téhož ústawa zvolen byl. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného sněmu říšského od okresu Bělského. Člowěk w podobenství. (Společně s Kofátkem) VI. 1168.
- Frozin, Antonín Plzenský;** 1704.
 Wilima Kumpenberka Obrowiště Mariánského Atlanta V. 1198.
- Fryc;** 1833.
 W Jindy a Nyní VI. 588. l.
- Fryč, Josef.** — Narozen dne 2. Března 1804 w Slaném, studowal na gymnasiu tamže, od roku pak 1817 na universitě w Praze filosofii a práwa. Jsa chudý obdržel filosofické stipendium, které jemu krom privátního vyučování dítek poskytovalo dostatečných prostředků k dokončení svých studií. W třetím roce právnických studií wstoupil k doktoru Janowi Nejedlému do kanceláře, kdež čtyry léta setrwal, a roku 1825 až 26 přednášení řeči české pro Němce na universitě Pražské místo něho po celý skoro rok držel. Na doktorství w práwech powýšen dne 25. Čerwence 1827 a pracowaw w kanceláři doktora Hartiga a doktora Jana Kanky, složil d. 26. Čerwna 1837 přísahu co zemský adwokát, kterýžto auřad posud zastává. Od r. 1842 wedl spráwu důchodů Matice České, jsa zároveň audem sboru musejního pro feč a literaturu českau. Wybídnuw přátely své, doktora Ant. Štrobacha, Karla Erbena, Karla Hawlíčka a Jana Neubaura k společnému pře-

kládání řádu saudního spůsobil r. 1848 wydání dokončené práce této tiskem. We dnech Březnowých r. 1848 byl wywolen do výboru sw. Wáclawského, za kterauž přičinau dnem i noci pracowaw w nemoc horkau upadl, právě, když se s deputací do Widně měl odebrati. Po swém uzdravení byl audem národního výboru, slowanského sjezdu, a začal dne 5. Čerwna 1848 w řeti české přednášeti o řízení saudním, jakož i wydáwati na swůj náklad sw. Wáclawské Poselství, časopis pro lid pod redakcí Dra. Pichla. Po Čerwnových událostech byw co rukojmě wypsan dostawil se dne 18. Čerwna 1848 s Janem Haklíkem a Karlem Wesemanem dobrowolně, z kteréhožto rukojemství sešlo. Dne 13. Čerwence byl však nicméně zatčen a na hrad Pražský odweden, kdež deset neděl stráwil u wězení. Po swém propuštění zwolen za auda městské rady, byl dwakráte poslán s deputací k JMC. Dne 12. Února 1849 při prwním porotním tiskowém saudu w Praze, zastáwaw Josefa Pešinu toho dowedl, že za newinného byl prohlášen. Přispěl k Hylosu VI. 737, a k Českoslawu VI. 739.

Fryč, Josef, syn předešlého. — Narozen w Praze dne 5. Září 1829. Studowal na gymnasiu Staroměstském, načež se odebral na cesty do Anglicka a Francouzská, kdež w Londýně a w Paříži skoro rok stráwil. Po nawrácení se domů pokračowal we studiích filosofických, když nastal Březen 1848. Při zřizování studentské legie welké měw aučastenství zwolen byl za centuriona; byl při deputacích we Widni; po Čerwnových událostech však Prahu opustil a odebral se do Záhřebu. Ku konci Září 1848 šel s wyprawau dobrowolníků co poručík we společnosti Hurbana a Štúra na Slowensko, kdež w lewé rameno těžce raněn byw, teprw w Únoru 1849 domů se nawrátil. Chystá se na cestu do Paříže, byl co aud studentského spolku Sláwie a Česko-Morawského bratrstwa, dne 10. Máje 1849 zatčen.
 Kochan Ratiborský VI. 695.
 We Kwětech VI. 1067. q.

Fryč, František. — Narozen w Bohdanci 2. Února 1786; stal se knězem 3. Srpna 1808; farář Habrský w Čáslawsku.
 1. Homilie VI. 1913. a.
 2. Hlas wolajícího. Řeči homiletické etc. VI. 1913. b. 1937. d.
 3. Hlasatel slowa božího VI. 1937. a.
 4. Nedělní, swáteční a příležitostní kázání VI. 1937. b.
 5. Cesta utrpení VI. 1937. c.

Fryčaj, Tomáš. — Morawan; narozen 1759; kněz katolický.

1. Orthografia VI. 50.
2. Písň duchowní VI. 216.
3. Auplná kniha duchowních písni VI. 224.
4. Další zpráva o přestátných následcích u města Lipka VI. 969.
5. Zrcadlo výborného sedlského obcowání (z něm.) VI. 1193.
6. Naučení o sázení a štěpování karlátkového a žwestkového stromowí (z něm.) VI. 1837.
7. Jahna Engelb. Nowá pobožnost školní (přel.) VI. 2329.

Fryček, Kristian. — Narozen we Lhotě, we-
snici w Jihlawském kraji dne 22. Ledna 1788.
Gymnasialní studia vykonal w Nowé Říši na
saukromém ústawu praemonstrátů; filosofii
studowal w Plzni, theologii w Praze. Wy-
swěcen r. 1813, přišel za kaplana do Čer-
naušku blíž Raudnice, r. 1815 za expositu
do Bechlína, r. 1822 za lokalistu do Hostína
u Weltrus, r. 1828 za faráře do Dublowic
blíž Wysokého Chlumce w kraji Beraunském.
Tam r. 1830 ustanowen za vikariatního se-
kretáře, r. 1834 pak za vikáře a školdozorce
okresu Wotického. Roku 1844 dostal se za
probošta do Raudnice, posléze roku 1845 za
faráře do Lužce.

Písň a propowědi VI. 1344.

Prispěl k Hyllosu VI. 737.

Furch, Vincenc. — Narodil se w Krasonicích
na Morawě 8. Srpna 1817 z otce Němce a
matky Slowanky. První wychování dostal na
hlavní škole w Telči, kamž jeho otec, hospo-
dářský úředník, r. 1820 byl přesazen. R. 1829
byl dán do Jihlawy na gymnasium; w Brně stu-
dowal filosofii pod Klácelm. Odbyw práv-
nická studia w Olomauici od r. 1837 až do
r. 1841, odebral se do Wídně a wstoupil do
státní služby co cwičenec při komorní hlavní
účtárně. R. 1843 stal se konceptním praktikan-
tem při generalním účetním direktorium, r. 1847
ingrossistau při komorní hlavní účtárně. W
Lednu 1850 byl přesazen k ministerium obchodu,
průmyslu a weřejných staweb co účetní revident.
Básně VI. 345.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. —
Kwěty 496. k.

Fux, Antonín.

Prispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Gabler, Wilém. — Narozen we Wartenberku
od rodičů německých; studowal w Boleslawi
a w Praze; doktor filosofie; pro wzdělání své
wicekrát w Paříži se zdržowal; roku 1848 a
1849 spoluredaktor Národních Nowin; od 1.
Dubna 1850 redaktor nowin: Union.

W Českém Wčele VI. 1008. f.

Gabriel, wiz: Pannonius.

Gabriel. — Doktor práv w Praze.

We Kwětech VI. 588. i.

Galerita, Simeon Wojtěch Ledecký. — Farář
Počepický; 1610.

Štít wíry a základ křestanského žiwota VI. 1396.
Gali, Matěj. — Slowák; kněz Přitřžský; umřel
1758.

Písň w Citaři Tranowského V. 86.

Gallaš, Josef Hermann Agapit. — Narozen 7.
Dubna 1756 w Hranicích na Morawě. Zemřel
co c. k. pens. wrchní lékař wojenský tamtéž
14. Února 1840. Pomník mu wystawen.

1. Písň při mši swatě VI. 235.

2. Muza morawská VI. 284.

3. Některé selanky VI. 560.

4. Jádro morawských příběhů VI. 991. a.

5. Miscellanea ad historiam patriae VI. 991. b.

6. Památky města Hranic VI. 1018. a.

7. Památky o pustých rytířských hradech VI.
1018. b.

8. Krátké biografie morawských biskupů VI. 1058.

9. Mytické powídky morawských Slowanů VI.
1077.

10. Příběhowé náboženství pikarského VI. 1107. a.

11. Historické svědectví o wraždě židowské
VI. 1107. b.

12. Historie cirkwní mého vlastního města VI.
1107. c.

13. Poznamenání učených Morawanů VI. 1131. a.

14. Traktatek umělců, malířů etc. morawských
VI. 1131. b.

15. Sbor učenosti ženské VI. 1131. c.

16. Zahrada mrawomaudrosti VI. 1192.

17. Swědectví staré křest. cirkwe o austní zpo-
wědi a očistci VI. 1885.

18. Rozjímání o mučení p. ze Seilera VI. 2235.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 993. c.
1008. b. 1067. b. 1076. a. 1475. a.

Gallat, A. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Galli, Pawel. — Kazatel w Drážďanech; 1685.
Martina Luthera Katechismus V. 740.

Gallus, wiz: Hawlůw.

Gatty, Kajetan Jan. — Narozen w Markowicích
na Morawě; 1756.

1. O powinnostech stawu manželského V. 1514. a.

2. Cesta k prawému štěstí V. 1514. b.

Gauč.

W Rozličnostech Pražských VI. 1067. u.

Gazda, Antonín. — Kněz w Uhřích: 1798.

1. Hortus florum t. zahrada kwětná VI. 1925.

2. Fructus maturi t. zralé owoce slowa božího
VI. 2225.

Gdowský, Sigmund. — Karmelita; 1626.

1. Poklad cirkwe sw. otewřený V. 1100.

2. Knížka aneb poklad Karmeliťůw etc. V. 1122.

Geguš, Jan. — Slowák; kazatel w Ošawě blíž
Bystřice; studowal w Tübingen; 1825—1841.

1. Kolimbus (z něm.) VI. 1326. a.

2. Kortes (z něm.) VI. 1326. b.

3. Pizarro (z něm.) VI. 1326. c.

4. O některých důwodech nesmrtelnosti VI. 2058.

Gelb, Wolfgang; 1701.

Radostné příběhy o zpowědi V. 753.

Georgillus, Samuel Klatsowský.

Žiwot dětinský Přid. 26.

Gerstner; 1827.

Prispěl ku Příteli Mládeže VI. 1402. c.

Gilli. — Slowák; 1791.

Slowanská grammatika VI. 98.

Girth, Tomáš. — Kanovník Lateranský; 1739.

Radostné narození královny nebes Marie V. 995.

Gleych (neb Kleych), Wáclaw. Kazatel ewangelický; 1708—1734.

1. Některé písničky nábožné V. 112. a.
2. Písne aneb zpěvové duchovní V. 112. b.
3. Kancional ewangelický V. 112. c.
4. Rozličné písne při modlitbách V. 112. d.
5. Ewangelia, takéž i epistoly V. 672.
6. Sto regul života V. 1478.
7. Dokt. M. Lutera Katechismus (wydal) V. 773.
8. Křesťanské mysli, jakby každá hodina měla strávena býti V. 1381.
9. Hál pocestného, modlitby V. 1602. a.
10. Starých lidí korana pobožnosti V. 1602. b.
11. Obnovení smlauwy křtu V. 1602. c.
12. Wraucné a nábožné modlitby. V. 1602. d.

Glosius, Jan, Pondělský. — Narozen w Pondělu, wsi Malo-Hontské; kněz církwe Assedské. Umřel 1724.

1. Eban hlasitě prospěvující V. 114
2. Křesťan vždycky se modlití V. 185.
Od něho jest 10 písní (z něm.) w Citaře Tránowského V. 86. 18 půwodních (mimo jednu) we funebruatu Jakobeiho.

Glosius, Jan. — Slovák; kazatel ewang.; 1783—1792.

1. Obsah potřebných naučení a pravidel (o chování wčel) VI. 1514.
2. Křesťan vždycky se modlití VI. 2287.

Godra, Samuel. — Slovák; 1829—1830.

1. Muzy dcera VI. 310.
2. Půwodní mravní bájky VI. 580.
3. Zlatowě VI. 844.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h.

Godra, Michal. — Rodilý z Bohunic w Uhřích; dokonat studia w Prešpurku a Widni; profesor we Werbásu; 1830—1835.

Wydal: Zoru VI. 599. 3.

W časopisech: Čas. Mus. VI. 599. f. — Kwěty 1036. i.

Golsert, František. — Farář Chomutický; 1790. Hlas truchliwého Čecha nad smrtí Josefa II. VI. 372.

Görl (z Görlsteina), Jiří. — Měšťan Stareoměstský; notářem od císaře Rudolfa učiněn. Jsa rodilý Němec, naučil se česky w Litoměřicích; r. 1566—1567.

1. Arithmetica IV. 743. a.
2. Spis o mírách IV. 743. b.
3. Vinitorium (o winohradech) IV. 743. c.

Gostko, Anton Hynek ze Saxenthalu. — Farář w Slatinách; kanovník kapituly Pražské (1780), doktor filosofie, archidiakon, rektor university (1803), děkan kapituly Pražské (1805); umřel 1820.

1. O žiwlech VI. 1476.
2. Wabuzování lidu wenkowského k pokání etc. za přicínau války turecké VI. 1997.

Gostumilowský, Jan; 1675.

Kalendář V. 536.

Grančák; 1834.

We Kwětech VI. 1036. i.

Gregor, Fr. Ign. — Rodilý z Horažďowic; farář Nebowidský; 1737.

1. Nova et gloriosa. Nowá a slavná Judith heroína panna Barbora V. 987. a.
2. Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše V. 987. b.
3. Pretiosa in conspectu dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem etc. V. 987. c.
4. Prowázek tří praménekw V. 987. d.

Greifenfels, Sam. z Pilsenburka; 1625.

Humilis Segali nowé poselství (přel. z wlsk.) V. 1250.

Grim, Ferd. Ant. — Farář w Přelauti, 1732—1734.

1. Swatý Jan Nepomucký V. 971. a.
2. Divus Joannes Nepomucenus V. 971. b.

Grinmiller, Pawel ze Střebeska; 1559.

Spis o hrozném zázraku w Platně IV. 825.

Groh, Jan. — Jesuita; kazatel; 1779—1780.

Weliký žiwot pána a spasitele našeho VI. 2158.

Grolmus, wiz: Krolmus.

Grossmann, Gustav. — Slovák z Orawské stolice; 1836.

W časopisech: Plody VI. 599. p. 1067. s.

Gruber, Wáclaw Anton. — Kněz; 1719.

Dwa haliti měděni etc. kázání ke cti sw. Aurelia etc. V. 928.

Gruber, Bernard. — Řádu Cisterckého; 1727.

Krasopanilá hvězda etc. sw. Norbert V. 942.

Grügnar, Michal; 1785.

Minuci hospodářská VI. 1415.

Grus, Jan. — Narozen z Kw. 1793 we Wy.

Mýtě; knězem učiněn 1817, 15. Srp.; kaplan w Peruci.

Řeč při pohřbu D. Jana Karla Kermanna VI. 2090.

Gryll, z Gryllowa, Jan. — Narozen w Rakowníku 1531; radní městský tamě; wyslán r. 1577 k Rudolfowi II. o potvrzení privilegii města, powýšen od císaře do stawu zemanšského. Muž práwa milowný, nábožný. Umřel 1600.

1. Písne nowé dvě IV. 74. a.
2. Ke jměnu Lorence Mostafka z Nišice IV. 74. b.
3. Písne nowé dvě IV. 74. c.
4. Starý zákon w českých werších IV. 158. a
5. Patriarchů čtyř žiwoty IV. 158. b.
6. Acta anebo skutky Krista pána IV. 158. c.
7. Werše (při ewangelicích jeho) IV. 158. d.
8. Sečtení roků od počátku swěta IV. 284.
9. Ewangelia s figurami a rytmy IV. 1207.
10. Oprawdowé swětlo duchowní IV. 1852.

Gryll z Gryllowa, Matěj, z Rakowníka. — Syn předešlého; narozen 1551. Stal se bakalářem w Praze r. 1570, načež byl r. 1572 spráwcem školním w Launech, r. 1576 w Táboře. Posledního tohoto roku učiněn mistrem, powolán byl brzy na to ku professuře na universitě. Odbýw sobě úřad proboštství w kolleji Karlowě r. 1579, jel do ciziny k dalším studiím; pobyl blawně w Genfu a Basilei; nawrátiw se r. 1581, zwolen byl za děkana fakulty filosofické; po odbyti roku

- složil professuru 1582, a odebral se do Žatce, kdež se stal měšťanem a předním písařem městským. Umřel tamže r. 1611 v Žatci. O kometách IV. 767.
- Günter, Tomáš.** — Kazatel w Glauchowě 1567. Artikulowé o porodu a křtu dětí IV. 1733.
- Günter; 1793.**
1. Lakomec VI. 625. a.
 2. Modlářka VI. 625. b.
- Günter, Jan.**
Dwanáct artikulů wíry křesťanské. Příd. 27.
- z Günterodu, Abraham.** — Studował we Wittenberce 1593; byl na panství Oldřicha z Lobkowic, snad we Stráškowě farářem; umřel 1609 w Kopidlně jakožto starší bratrstwa českého.
Cyripaedia od Xenofonta (přel. z řeck.) IV. 279.
- Guth, Anton.** — Narozen w Litomyšli, kdež i umřel, skončil filosofická studia okolo 1799. Z básní jeho jedna w Puchm. Sbírce (II. 58.) zachowala se.
- z Gutšteina, Albrecht.** — Poručník dětí p. Jošta z Rosenberka; umřel r. 1550, 29 Srp. (Poslal Wilémowi z Rosenberka do Pasowa knihy, které sám složil i vydal. Viz Březan. Žiwot p. Wiléma z Rosenb. str. 29.)
- Gwoth, z Gwothowan, Jonáš Bohumil.** — Doktor lékařství w Uhřích; 1837.
W časopisech: Hronka VI. 1140. I. — Časop. Mus. 1607. d.
- Gzel, Petr.** — 1533 (Porown. Optát Beneš.)
1. Isagogicon (Společně s Optátem) IV. 4.
 2. Česká grammatica (Společně s Optátem) IV. 5.
 3. Nový testament (Spol. s Opt.) IV. 1171.
- Haan, Ludwik;** 1845.
Pamětnosti B. Cabanské VI. 1033. 1081.
- Haanuss, wiz Hanuš.**
- Habel, Frant. Xaver.** — Kanovník w Nitře. Učení múdrosti křesťanské VI. 2231.
- Habrína, Jan Tad.** — Měšťan Pražský; 1784.
Chwaloteč na den 9. Srpna 1784 VI. 1992.
- Habrowanský, wiz Dubčanský.**
- Hafner, Ondřej.** — Kněz w Praze; 1786.
Básně we sbírce Thamowě IV. 276.
- Hafner, Vincenc.** — Aud společnosti diwadelní; 1785.
Některé weselohry VI. 617. a—e.
- Hájek, Wáclaw, z Hodětína.** — Podkomoří králowství českého; 1413.
Zřízení wojenské III. 242.
- Hájek, Šimon;** 1547.
Tabula de proprietate participiorum IV. 6.
- Hájek, Tadeáš z Hájku (Nemicus).** — Narozen w Praze 1525; stal se bakalářem r. 1550, mistrem 1552; odebral se potom na cesty k dalšímu vzdělání swému do Widně a do Italie; w Bononii powýšen za doktora lékařství. Nawrátiw se do vlasti, powolan byl za profesora do kolleje Karlowy 1555, w kterémžto úřadě však jen dvě léta (1555, 1556) setrwal. Výtečný matematik, astronom a lékař.
- Roku 1571 powýšili jej stawowé na shromáždění sněmu do rytířského stawu, jmenowawše jej protomedikem zemským; druhého roku na to stal se žiwotním lékařem císaře Maximiliana II. (1572); we kterém důstojenství byl i za císaře Rudolfa II. Přičiněním jeho powolal Rudolf r. 1599 Tycho Brahe ke swému dworu. Výtečný tento učenec český umřel w 75. roce věku swého dne 1. Zář. 1600.
1. Wýtah na proroctwí turecké IV. 307. 794. a.
 2. O kometách IV. 749.
 3. Tabule dlouhosti dne i noci etc. IV. 764.
 4. O některých předešlých znameních nebeských etc. IV. 794. b.
 5. Herbář IV. 876.
- Hájek, Wáclaw z Libočan.** Rodu šlechtického; r. 1534 duchovní pastýř na Tetíně, potom po mnoho let kazatel u sw. Tomáše w Praze. Roku 1547 stal se kanovníkem, později děkanem, konečně proboštem Staroboleslawským. Poslední čas swého žiwota zdržowal se w Praze w klášteře jeptišek u sw. Anny, jimž odkázal jmění swé. Umřel 19 Března 1553.
1. Kronika česká IV. 418. a.
 2. Kniha o nešťastné příhodě etc. skrze oheň w Menším městě Pražském IV. 418. b.
 3. Ant. de Rampigolis biblí zlatá (přel. z lat.) IV. 672.
- Hájek, Jan.** — Narozen w Hradišti r. 1764, farář na Bezdězi; umřel 1802.
Upřímné mínění žáků Hradištských VI. 376.
Některé verše w Prwotínách pěkného umění VI. 734.
- Hájek, Ignác.** — Narozen 4. Zář. 1770 w Hradišti; professor humanitní w Litoměřicích (bratr předešlého).
Některé spisy Luciana Samosatenského (přel.) VI. 928.
Přispěl k Čechoslawu VI. 739.
- Hajniš, František.** Narozen dne 31. Března roku 1815 w městě Wamberce, kraji nyní Jičinském; studował gymnasium w Rychnowě, filosofii a práwa na vysokých školách w Praze. Skončil studia wstoupil do praxi k poštovní správě, a co úředník byl roku 1850 do Widně k témuž úřadu powolan. Trnky VI. 596.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k. 1220. d. — Česká Wčela 588. h.
Redigował spolu s Rubšem Palečka VI. 759.
- Halecius, Jakub, z Dobrohostowa Teyna.** — Farář Klecanský; 1593.
Otázky etc. p. Krista na doktory a zákonníky IV. 1469.
- Haliceus, Šimon.** — Morawan, wypowiedenec; 1596.
Nový zákon IV. 1181.
- Hallý, Pawel Petr.** — Kněz; 1649—1650.
Kázání V. 856.

Hamaljar, Martin. — Slowák, superintendent; 1805.

1. Psalmy weršky VI. 232. a.
2. Dvě nábožné písně VI. 232. b.
3. Kancional (obmyslel wydati) VI. 232. c.
4. D. Martina Luthera menší katechismus VI. 1818.
5. Agenda VI. 2116.

Hamburský, Matěj.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Hammeršmid, Jan Florian. — Narozen 1652; kaplan w Budějowicích; farář w Kamenném Újezdě, představený duchowenstvu arcibiskupskému w Klatowech; rektor alumnatu Pražského; doktor sw. písma; stolice apoštolské protonotarius, zlatého kříže se zlatou ostruhou rytíř; na Vyšehradě a w Staré Boleslawi kanovník; farář w Týně 1710; muž bystrého, ohnivého smyslu, výborné paměti, powahy příjemné; umřel 1737.

1. Allegoria, Proteus felicitatis et miserie czechicae V. 230.
2. Historie Klatowská V. 329. a.
3. Praha stará pod figurou krásného mládence V. 329. b.
4. W Praze blaze, kdo má peníze V. 329. c.
5. Krátký wýťah sláwy etc. kostela Vyšehradského V. 422.

Hán, Josef. — Jesuita, 1736.

Kázání w Plzni držené V. 985.

Hancz. — Alumnus semináře Brněnského; 1782.

Swatý denní pořádek křesťana katol. (z něm. přel. spol. s jinými alumnými) VI. 2284.

Hanka, Wáclaw. — Narodil se dne 10 Čerwna 1791 w Hoříněwsi w bradeckém kraji w Čechách. Rodiče jeho měli tam wýsadní hospodu s polní žiwností, a poněwadž děti k pasení dobytka, z nichž Wáclawowi owce poručeny byly, se přidržowaly, nawštěwowal farní školu jen zimního času. Dosti pozdě pro uchránění wojenskému stawu na studia dán, odbyl gymnasium w Králowé Hradci, filosofii w Praze a práwa w Praze i we Widni, kamž w ten čas k redakci českých nowin i literního listu „Prwotiny pěkných umění“ powolan byl. Po skončených studiích opět w Praze poručen jsa Dobrowským k nowě powstávajícímu českému Museum, pořádal prwní scházející se příspěvky we všech odvětwích krom rudnictví, kteréž Zippowi swěřeno bylo. Později ustanowen byl knihovníkem, archivářem, strážcem starožitností i mincí, w kterýchžto úřadech setrwáwá. Literární jeho práce jsau w této knize uvedeny; připomenauti toliko zbýwá, že pro ně od mnohých učených společností i Akademii za člena přijat jest. Od císařské Akademie poctěn byl welikými medailemi: stříbrnou „за похвальные упражнения въ словесности“ i zlatou: „при несшему пользу русскому слову“ ja-

kož i od císaře J. V. Františka Josefa zlatou s nápisem „Literis et artibus“, i od císařůw Ferdinanda, Aleksandra i Nikolaje brillantowymi prsteny, též od posledního ozdoben rytířským křížem řádu sw. Wladimíra i komendorským křížem řádu sw. Anny.

1. Prawopis český VI. 48.
 2. České předpisy VI. 64.
 3. Mluwnice čili saustawa českého jazyka VI. 79.
 4. Počátky poswátneho jazyka slowanského VI. 100.
 5. Mluwnice polského jazyka VI. 102.
 6. Sbírka nejdáwnějších slowníků latinsko-českých VI. 164.
 7. Dwanáctero písní VI. 287. a.
 8. Prostonárodní srbská muza VI. 287. b.
 9. České historické zpěwy VI. 287. c.
 10. Krakowiaky VI. 287. d.
 11. Přispěvek k Hlasům Wlastenců r. 1835 VI. 318.
 12. Přispěvek k Hlasům wěrnych Čechů r. 1835 VI. 319.
 13. Něktře básně přiležitostně VI. 417. a—e.
 14. Přispěvek k Hlasům Wlastenců na památku 40letého panowání Frant. I. VI. 469.
 15. Ku příchodu Františka I. do Prahy 1833 VI. 477.
 16. Igor Swatoslawič VI. 547.
 17. Gesnerowy idylly VI. 561.
 18. Jednání společnosti vlastenského museum (přel. z něm.) VI. 743.
 19. Rhůsa krátká historie slowenských národů (přel. z něm.) VI. 972. a.
 20. Wypsání Rusie a jejího wojska VI. 972. b.
 21. Dějiny české w obrazích VI. 972. c.
 22. Modlitby při službách božích VI. 2406.
- W časopisech: Casop. Mus. VI. 8. f. 150. a. 496. h. 559. d. 993. e. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1588. a. 2200. — Jindy a nyní 150. d. — Kwěty 496. k. — Wěneček V. 521. — Widen-
ské listy 993. a. — Čechoslaw 993. b. — Krok 993. l.

Hanke, z Hankenšteina Jan (jinak z Kohautových kamenů). — Morawan; bibliotekář w Olomauci; 1804.

1. Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz V. 314.
2. Plinius Briefe VI. 916.
3. Mravné propowidky VI. 1294.

Hausgirk, Antonín. — Narozen 20. Kwětna r. 1806 w Hradci Králowé z rodičů českých. Otec Hynek, wraucí jsa milowník dějepisu a starobylosti české, rozntil příkladem swým již w mladiku, odbýwajícím gymnasiální studia na Pražském gymnasium Nowoměstském, zápal pro dějiny české. Tato láska k českému národu a jeho národnosti rozmohla se ještě wíce přátelstwím stejně smýšlejících jinochů: Roeslera, Kaubka, Pilnáčka, Wacka Kamenického, s nimiž w Praze od r. 1824 — 1829 filosofická a juridická studia odbýwal a wedla jej ku poznání jazyků slowanských a jich literatury, s kterýmž studium dle možnosti pilně se obíral, podporowán jsa w ohledu tomto laskawě Jos. Jungman-

- nem, Hankou, Čelakowským, a získaje z přátelského obcování s Frantau Šumavským, Slaw. Tomičkem, J. Malým a mnohými jinými mladšími literatury. Tauha, aby vlastenecky působiti mohl na mládež, přiměla jej r. 1830 k tomu, aby po odbytých právních ke gymnasiálnímu učitelství se obrátil. Počátkem r. 1841 dostal se na dráze této k zastávání professury na gymn. Litoměřickém, kdež r. 1843 ustanoven za skutečného profesora.
1. Příhody francouzského vychovatele v Rusích (přel. z rusk.) VI. 861.
 2. Katalog českých knih VI. 1136.
- W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Wlastimil 1008. p. — Časop. Mus. 1067. i.
- Hantych, Wacław.** — Hluchoněmý.
Příspěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Hyllosu 737.
- Hauchna, Jiří Anton.** — Děkan Dobrušský; 1695.
Diadochus, aneb: Rozmlauwání Wíta s Wacławem V. 176.
- Hanuš, Jiří Landskronský.** — Farář u sw. Mikuláše na Malé straně; konsistorian r. 1609.
1. Tři otázky o stawu manželském IV. 711.
 2. Deset zaslibení božích o Mesiášowi IV. 1393.
 3. Soli Deo gloria etc. IV. 1615. a.
 4. Deset zaslibení božích VI. 1615. b.
- Hanuš, František Wysokomýtský (Haanuss)** — Kněz; 1783.
Taužebná wolání k hospodinu VI. 2210.
- Hanuš, J.** — 1841—1842.
We Wčele VI. 559. h. — We Kwětech 913. c.
- Hanzell, Wacław Fr.**; 1737.
Od wěčnosti za manželku etc. wywolená Maria panna etc. V. 989.
- Hanzellus, Lukáš.** — Kněz; 1615.
Dwoje kázání pohřební nad tělem p. Ant. Magd. Wencelkové z Malowic IV. 1714.
- Harant, Křištof,** z Polžic a Bezdružic. — Narozen 1560; zběhlý w lat., řeckém, vlastním jazyku, w básnictví, mathematice; páže u Ferdinanda arciknížete; kommandant jednoho oddílu vojska proti Turku r. 1591; s Hermanem Černínem z Chuděmic projel Wlchy, Kandii, Cypr, Malau Asii etc. Nawrátiv se sepsal cestu swau, jsa komorník a tajná rada Rudolfa II, dworský rada u Matiaše. W powstání stawů českých, weda slezské pluky, střelbau až do paláce Ferdinanda we Widni dorážel; od Fridricha falckého komorníkem, radou a präsidentem české komory učiněn; dne 21. Čerwna 1621 štat. Putování aneb cesta z království českého do Benátek etc. IV. 659.
- Hartl, Ondřej.** — Doktor w práwích; 1794.
Dobrá rada w obzvláštních přiběžích etc. VI. 1182.
- Hauf, Josef Anton;** 1744.
Smutné žehnání etc. kázání při exequiích Wolfg. hraběte Sereny V. 1096.
- Hauf, E. 1841.**
We Kwětech VI. 1008. k.
- Haugwic, Wacław,** z Biskupic a na Litomyšli; 1564.
Statuta k hašení ohně IV. 941.
- Hausmann, Karel.** — Narozen 30. Dubna 1812 w Postřižíně w Rakownicku; w sedmém roce věku svého osiřew, přišel do Prahy do německých škol, a studowal potom na gymnasium Malostranském. Roku 1831, po skončení filosofických studií w Praze, wstoupil tamtéž do semináře theologického. Dne 2. Srpna 1835 byl na kněžství posvěcen, a dostal se jako kaplan do Kwilic, od roku pak 1839 jest kaplanem we Slaném.
1. Malá diwadla (s něm.) VI. 672.
 2. Statistický-mistopisný přehled Rakownického kraje VI. 1154.
- Hawelka, Jan E. Bohuslaw.** — Narodil se w Trěbechowicích 27. Prosince 1799. Studie humanitní odbyl w Hradei Králowé, filosofické w Litomyšli, theologické w Hradei Králowé. Na kněžství wysvěcen dne 24. Srpna 1823, dostal se za spomocného kněze na Nowý Hrádek, r. 1825 za kaplana do Dobrušky; r. 1847 usazen za faráře w Sedlčanech. Studiim mluwozpytým oddaný.
1. Příspěwe ke Hlasům duchowenstwa r. 1836 VI. 320.
 2. Příležitostná řeč duchowní o znouwu stawení chrámu etc. na Winici, jinak na hoře Oreb VI. 2049. a.
 3. Příležitostná řeč při slawném posvěcení etc. téhož chrámu VI. 2049. b.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i 599. g. — Rozmanitosti 656. a. — Časop. Mus. 1067. i.
- Hawelka, Wilém Wacław.** — Forstmistr u knížete Colloredo-Mannsfelda etc.
Umění lesní podlé Hartiga VI. 1561.
- Hawlíček, Jos. Mil.**; 1839.
Přespolní zkauzení VI. 703.
W časopisech: Česká Wčela VI. 496. m. — Pautník 600 l. — Kwěty 1076. g.
- Hawlíček, Karel (Hawel Borowský).** — Narozen dne 31. Října 1821 w městysi Borowé w Časlawsku nedaleko morawských hranic, kdežto jeho otec byl kupcem. Hlavní wychowání dostal od tamějšího vikáře a děkana P. Brůžka nejwice we směru theologickém, tak že skutečně w Praze studium bohoslawecké nastoupil. Po mnohém nedorozumění s tehdejšími přednostau Pražského semináře P. Rostem, opustil r. 1841 bohoslawí, a odhodlaw se k stawu spisowatelskému, stráwil pak 4 roky w saukromných studiích a na cestách, jmenowitě po dvě léta jako wychowatel w Moskwě. Nawrátiv se, nastoupil r. 1846 redakci Pražských Nowin a Wčely, r. 1848 Národních Nowin; konečně Slowana, z příčiny stawu obležení wydáwaného w Kutnéhoře. Byl po-

slancem okresu Humpoleckého na ústavním sněmu. — 29. července 1850
W časopisech: Wčela VI. 597. g. 599. h. 913. d. 1076. d.

Hawlik, Bartoloměj z Warwažowa, wiz **Srnowec**.

Hawlůw, (Galli) Dawid Žlutický. — Stal se bakalářem swob. umění w Praze r. 1611; farář w Mukařowě 1620, potom w Rudešíně. Roku 1631 wrátil se do Prahy při vpádu šaském.

1. Rozjímání potěšitelné etc. IV. 1546.
2. Řeč o častém rozjímání lodičky Krista etc. IV. 1630.

Hawránek, František. — Narozen 27. Zář 1805 w Hradci Králové; křesťovník s čerwenau hwězdau; stal se knězem 1831; kaplan u sw. Františka, pak u sw. Petra w Praze.

1. Sedmero postních kázání VI. 1970. a.
2. Nedělní kázání VI. 1970. b.

Hedl, Frant. Josef. — Děkan Čelakowský; 1717.

Vox clamantis sine voce, aneb Jan mlčící. V. 922.

Hegius, Mikuláš Bojus.

Odpověď na kázání Jiřího Šerera. Phd. 30.

Heilmann, Jan Jakub. — Mansfeldský polní kazatel; 1618, 1619.

1. Gruntovní relací, kterak se při dobývání města Plzně dalo. IV. 460.
2. Dikčinné kázání etc. při dobytí města Plzně IV., 1648.

Heilmann, František. — Narozen w Duchowě; Jezuita; professor gramm., katecheta, kazatel; 1733—1744.

1. Chwalorěč o sw. Jiří V. 1057.
2. Hlas pastýře etc. (přel. z franc.) V. 1918. a.
3. Jiřího Hollanda krátká kázání na všecy neděle (z franc.) V. 1918. b.
4. Téhož krátká kázání na všecy swátky (z franc.) V. 1918. c.
5. Téhož krátká kázání na postní neděle V. 1918. d.

Heimbacher, Philipp. — Kommissar policejní; 1793.

Rozličné diwadelní hry VI. 621. a — k.

Heinschmidberský, Jan z Třebechovic. — Farář Smidarský, Starobydžowský a Petrowický; 1676.

1. Naučení wíry křesťanské V. 738.
2. Lux mundi et societatis V. 892.

Hek, František Wladislav. — Kupec w Dobrušce; potom w Litomyšli; 1816.

1. Řídili se swět novým rokem VI. 593.
2. Přispěvek k sebrání básní od Puchmayera VI. 278.

W časopisech: Widenské listy VI. 599. c. — Prvotiny pěkných umění 734. — Rozmanitosti 736. — Čechoslaw 739.

Hekowá, Ludmila. — Dcera předešlého.

W Rozmanitostech VI. 599. b.

Hekowá, Wlasta. — Též dcera předešlého.

W Prvotinách pěkných umění VI. 734 a w Rozmanitostech 736.

Helcl, Tomáš. — Železník w Praze.

W Hlasateli VI. 597. c.

Held (Orchský), Jan. — Doktor lékařství w Praze.

Šestero sedlských písní od K. Šneidra VI. 532.

z Helfenburka, Sigmund Anton. — Narozen w Praze; stal se bakalářem swob. umění r. 1528, mistrem 1534; byl professorem na universitě Pražské od r. 1537 až 1543, děkanem fakulty filosofické w letech 1540, 1541, 1543; roku tohoto posledního oženil se, wystoupil z kolleje, a stal se měšťanem Pražským. Zabit w domě swém u tří korun r. 1552, 1. Kwětna.

1. Kronika o Herkulesowi IV. 252.
2. Korwina Antonia Výklady na čtení nedělní IV. 1486. 1490. a.
3. Rozjímání o umučení Krista pána IV. 1570.

Heliades, Josef. — Narozen w Německém Brodě; přijat za alumna akademie Karlowy r. 1599; stal se mistrem r. 1600, a byl téhož roku správcem školy w Brodě českém. Nejspíš jako emigrant po bitvě Bělohorské dostal se do Trenčína w Uhřích, kdež byl sausedem roku 1639.

Carmina nad smrtí synáčka Andr. Siwého V. 200.

Helic, Lukáš. —

Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.

Helikoniades; wiz **Lucín**.

Helminger, K. — Doktor práv.

Píseň (z lat. přel.) w Hlasateli VI. 732.

z Henigsberku, Soliman.

Příspěl k Čechoslawu VI. 739.

Hennet, Wacław Ign. — Farář Krchlebský; 1734.

Hic datus est vobis etc. jazyk sw. Jana Nep. V. 976.

Henrich, Jan; 1597.

Knížky dvě I. o zármutcích D. Wolfganga Muskula (přel.) IV. 1843.

Herbek, Emmanuel. — Právník; 1836.

Píseň etc. k oslavě sw. Prokopa VI. 260.

Herites, Jan Královéhradecký. — Farář w Tauškově nade Mží; 1612.

1. Kratičké vysvětlení 2. a 3. artik. wíry IV. 1532. a.
2. Adwentní na-roráte výklad etc. IV. 1582. b.
3. Pět kázání etc. o opilství IV. 1610.

Herkel, Jan. — Rodilý z Orawy; advokat w Pešti; 1826.

Elementa universalis linguae slavicac VI. 101.

Hermanecius, Wacław; 1570.

Štítek wíry proti bludům IV. 1289.

Herštainský, Jan z Radowešic; 1580.

Píseň pobožná na jméno p. Jaroslawa Smiřického IV. 79.

Hertwicius, J. — Farář we Welikém Laukowě r. 1617, pak u sw. Štěpána welikého w Praze.

1. Nobilitas et gloria t. j. důstojnost etc. sw. manželství mezi Přemyslawem z Žerotína etc. IV. 1646. a.
2. Wdowství křesťanské IV. 1646. b.
3. Tumulus horrendi homicidii etc. pohřeb Jana Šmejdiče IV. 1723. a.

4. Funebre officium t. j. služba počestného pohřbu etc. nad tělem Martina Rudigera IV. 1723. b.

5. Nuptiae neb swatba etc. p. Krista s posvěcením v duchu sv. newěstau Kateřinai, dcerkau p. Luk. Karbana z Wolsan IV. 1723. c.

Herynk, Jan Nimburský. — Farář v Žerčicích; 1609.

1. O zlém a škodlivém powěťtí IV. 903.

2. Sprostý traktát o wečeři páně. IV. 1382.

Herzog, Jan Bapt. (Jilemnický, též Wládyka). — Narozen v Jilemnicích; wstoupil do řádu Redemtoristů ok. 1837.

1. Básně VI. 293.

2. Hyacinthy VI. 306. 828.

3. Podivná nemoc (dle Kotzebue) VI. 652. 713. W časopisech: Čechoslaw VI. 656. d. — Wčela 913. d. — Psal též do Hylosu 737.

Hettig, Jakub Wáclaw; 1727.

Newinnost kající etc. Aloisia Konzagy a Stanisława Kostky etc. V. 943.

Hilarius, Litoměřický. — Stal se bakalářem swob. umění w učením Pražském r. 1447, mistrem r. 1451; co professor na universitě jmenuje se r. 1455. Stal se později, nejspíše w Bononii, také doktorem duchowního práwa; odpadl asi toho času od strany pod obojí, pročež nazýván Apostata. Byl r. 1461 kanovníkem, později děkanem kostela Pražského; od papeže jmenován administrátorem arcibiskupství. Roku 1467 odstěhoval se s větší částí kapituly z Prahy do Plzně, a počal s jizliwau horliwostí we službě papeže bauriti, ano tresty cirkewními nutiti katolíky ku powstání proti králi Jiřímu wedením Zdenka Konopištského ze Sternberka. Umřel w krátkce na to r. 1468 (?).

1. Traktát proti Jiřímu z Poděbrad III. 118.

2. Traktát o přijímání pod jednau, proti Rokycanowi III. 633.

3. Arcus gehennalis t. Lucišťe pekelné proti Rokycanowi III. 637.

Hilmar, František. — Učitel w Třewačích; 1839.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Himmellius, Jan.

Speculum Calvinianum. Phd. 31.

Hlawa, J. Jiří. — Kněz; 1743.

1. Ostrotupý meč etc. jazyk Jana Nep. V. 164. a.

2. Pravé pokání a zaufalství, zrcadlo Petra a Jidáše V. 164. b.

Hlawa, Bar. Aug. 1750.

Winařka nebeská Maria panna Budislawská V. 120.

Hlawa, Adam Hynek. — Farář Dražno-Aujezdský 1718.

Sirom spanilý etc. kněz Daniel Franc. Klau dius V. 1090.

Hlawáč, Jan. — Narozen w Praze dne 3.

Ledna 1781. Byw r. 1806 posvěcen na kněžství, kaplanowal po 7 měsících w Postupicích na Jemništsku; potom 4 léta byl lokalistau w Popowicích, a po 21 let farářem w

Okrauhlici. Roku 1832 dostal se za faráře do Postupic. Umřel r. 1842 14. Čerwence w nemocnici w Praze.

Příspěl k Wěnci VI. 521. a k Časop. pro. kat. duch. 1125. c.

z Hlawáčowa; wiz Crinitus.

Hlědek, Josef; 1840.

We Wčele VI. 1067. n.

Hlína, Šimon. —

Petra Canisia Katechismus (přelož.) IV. 1268. a.

Hlohowský, Jiří; 1622.

Písne katolické V. 74.

Hněwkowský, Šebastian. — Narozen 19.

Března 1770 w Žebráce; radní w Planici

1795, pak w Žebráce 1805; purkmistr w

Poličce 1826, posléz pensionista w Praze

1836. Umřel 1847, 7. Čerwna.

1. Zlomky o českém básnictví VI. 177.

2. Básně drobné VI. 290. a.

3. Nowé básně drobné VI. 290. b.

4. Děwín VI. 542. a.

5. Doktor Faust VI. 542. b.

6. Zpěwy z čarodějně floty (přelož. spolu s Puchmayerem a Nejedlým) VI. 628.

7. Jaromír VI. 674. a.

8. Námluwy w Koloději VI. 674. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela

496. m. — Wěneč 521. — Časop. Mus. 559. d.

Hnojek, Ant. Wojtěch. — Narozen w Bran-

dejsce nad Labem, 5. Prosince 1799; na kně-

ze w Litoměřicích posvěcen 24. Srpna 1822;

odtud kaplan w Českém Dubě, od 16. Řijna

1824, professor pastýřského bohoslowí w

Litoměřicích; od 11. Srpna 1831 děkan k.

wěnn. města Melníka; od 21. Března 1842

biskupský weřejný, přísežný notar; od 8.

Dubna 1843 c. k. dworní kaplan; od 22.

Února 1849 biskupský skutečný konsistorní

radda; od 8. Listopadu 1849 probošt w

Marien-Scheinu.

1. Květný košíček VI. 1322. a.

2. Kanárek (z něm. od Šmida) VI. 1322. b.

3. Růženka Jedlohradská (z něm. od Šmida) VI.

1322. c.

4. Nebe a země klíč VI. 1408.

5. Katechismus o sw. obřadech VI. 2140.

6. Otče náš VI. 2392.

W časopisech: Čechoslaw 588. f.

Hodáček, Jan; okolo 1587.

Písne nowé na epístoly IV. 94.

Hodík, Jan. — Superintendent Trenčan-

ský w Uhřích; 1637.

1. Kázání pohřební V. 1064. a.

2. Lachrimae Boczekianae V. 1064. b.

3. Aqua apopleptica V. 1064. c.

4. Pohřební kázání nad synáčkem p. Ondřeje

Siwého V. 1064. d.

5. Kázání pohřební nad dcerkau Justinau V. 1064. e.

Hodža, Michal Miloslaw. — Narozen 22. Září

1811 w Rakši, Turčanské stolice; přední ka-

zatel cirkwe ewang. Wrbičko-Sw.-Mikuláš-

ské; 1837.

1. Řeči, písne a básně k swěcení stoletého

- mlostívého léta církve Pečfanské - Budínské (Příspěvek) VI. 327.
2. Řeči, modlitby a básně etc. vztahující se na tuž slavnost (Příspěvek) VI. 2065.
 3. Úvod sl. b. kazatele do církve ew. Wrbičko-Sw.-Mikulášské VI. 2066.
- W časopisech: Plody VI. 8. k. 599. p.
- Hofmann, Jindřich Ondřej.** — Děkan w Německém Brodě; 1642.
1. Ocularia aneb oči skleněné starého Čecha V. 400.
 2. Zrcadlo náboženství V. 1109.
- Hofmann, Frant. Josef.** — Mlynářský mistr w Zeleném mlyně u Welwar; 1829.
- W Rozličnostech Pražských VI. 599. q.
- Hoch, Jan.** — Kněz řádu kazatelského; 1673.
- Stálost a setrwanliwost etc. města Plzně V. 891.
- Höchenberger, Jan Tomáš;** 1783.
- Kalendář VI. 1411.
- Hochmann, Josef.** — Narozen dne 27. Února 1804 w Nateraci. Aby se němčině wyučil, dal jej otec r. 1815 do Jihlawy, kdež odbyl školu normální a gymnasium. R. 1822 přišel do Prahy do logiky; r. 1824 externowal jakožto bohoslawec; 1825 přijat do semenistě, a 20. Srpna 1827 na kněžství wysvěcen. Začátkem roku 1828 ustanowen za kaplana w Raudnici nad Labem. Roku 1847 12. Ledna přestěhowal se odtud co duch. správce do Koštic nad Ohří, wesnice na (býw.) panství Libčowském w Litoměřicku. Výjew citů při odchodu z Naterace p. Wácl. Wil. Wáclawička etc. VI. 455.
- W časopisech: Kwěty VI. 1140. c. 1272. c.
- Hojč, (Hojič), Samuel.** — Narozen 15. Listop. 1806 w Březně w Uhřích. Studowal w Přesowě a w Tubinkách.
- W Hronce VI. 1008. h.
- Holan, Wáclaw Karel Rowenský.** — Warhaník a kapelmistr Wydehradský; 1693.
- Kaple královská zpěwní a muzikální V. 101.
- Holásek, Josef.** — Narozen 1787 w Dědici w Brněnsku; knězem stal se r. 1809; farář w Blansku na Morawě.
1. Sedm slow pána n. J. Krista VI. 247. a.
 2. Písne ke mši swaté VI. 247. b.
 3. Píseň duchowní k warhanám VI. 267.
 4. Hlasý duchowenstwa (Příspěvek). VI. 320.
 5. Hlasowé duchowenstwa (Příspěvek) VI. 326.
 6. Cesta křížowá VI. 2384.
- W časopisech: Rozličnosti Pražské VI. 275. f. — Časop. Mus. 496. h.
- Holanek, Matěj.** — Faktor w tiskárně Šönfeldské; 1794.
1. Nowé wynalezený prostředek, oheň etc. uhasiti VI. 1479.
 2. První nowá hospodářská škola w král. českém VI. 1491.
- Holec, František.** — Narozen w Jičíně 4. Března 1792. Kaplan w Jaroměři.
- Psal do Hyllosu. VI. 737.
- Holečký, Matusz z Kostelee.** — Kaplan w Časlawi; 1620.
- Spis katolický o užítích dobročinění IV. 722.
- Holejch, J.;** 1844.
- We Wčele VI. 496. m.
- Holícký, wiz ze Sternberka.**
- Hollai, Štěpán;** 1803.
- Werše slowenské. VI. 2081.
- Hollan, J. Matěj.** — Kanownik u sw. Wíta; 1729.
- Znamení na prawé ruce etc. sw. Jan Nepomucký VI. 951.
- Höllriegl, J. Vincenc.** — Studující; 1822.
- Hlas wděčnosti etc. Jos. A. Köhlerowi etc. křížown. generalu VI. 441.
- Holmann, (Hollmann) Josef.** — Narodil se 1. Dubna 1802 w Jičíně, kdež také co c. k. úředník umřel r. 1850.
1. Ossianowy básně (dle anglick.) VI. 308.
 2. Ossianůw Fingal etc. (přel.) VI. 549.
 3. Půwodní dramatické hry VI. 694.
 4. Quido. Čarownice Hiorba (přel.) VI. 834.
 5. Florianowy novelly (přel.) VI. 839.
- Přispěl k Čechoslawu VI. 739.
- Holub, J. F.;** 1841.
- We Kwětech VI. 913. c.
- Holubář, Gothard.** — Narozen we wsi Třebnici w kraji Beraunském, roku 1803 dne 1. Řijna. Nabyw prwního učení na městské škole w Sedlčanech, poslán byl do Prahy, kdežto na Nowém městě u Piaristů gymnasiální, pak na vysokých školách pražských filosofické studie dokonaw, a jeden roční běh bohoslawi co externista odbyw, wstoupil na Strahowě do kláštera r. 1824 dne 16. Řijna, kdež r. 1828 15. Srpna na kněžství poswěcen. Na to se stal kooperatorem farního kostela Welké Chyšky w Tábořsku, později kaplanem na Strahowě, a roku 1837 dne 1. Kwětna lokalistau u sw. Jana Nepom. w Šárce blíže Prahy. Od 1. Ledna r. 1847 jest provisorem kláštera Strahowského.
1. Modlitci kniha VI. 2404.
 2. Uwezení k wnitřní modlitbě (přel. z něm. Benedikta Pfeiffera) VI. 2410.
- W časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c.
- Holý (Hollý), Jan.** — Slowák; katolický farář w Madunicích.
1. Básně (we 4 swazcích) VI. 337.
 2. Zpěw ke cti Alexandra z Rudného, arcibiskupa Ostřihomského VI. 432.
 3. Swatopluk VI. 553. a.
 4. Cyrillo-Methodiada VI. 553. b.
 5. Rozličné básně VI. 920. a.
 6. Aeneida Virgiliowa VI. 920. b.
- W časopisech: Zora VI. 564. g. 767.
- Holzpek, Ignac František.** — Biskupský sekretář a ceremoniář; 1744.
- Obraz člověka sprawedliwého (kázání pohřební) VI. 1095.
- Honl, A. M.** 1846.
- We Kwětech VI. 1008. k.
- Hora, Anton;** 1841.
- Není církew jako církew etc. VI. 1972.

- Horáček, František.** — Farář Welko-Popowský 1800; pak w Gwenci u Prahy 1803.
 1. W den dosazení J. Ditricha etc. VI. 399.
 2. Powinnosti křesťanských vlastenců VI. 2015.
- Horčice, Josef.** — Narozen 25. Března 1797 w Chotětowě na panství Brandeyském, blíže města Benátek. Po vykonaných studiích w Mladé Boleslavi a w Praze posvěcen byl na kněžství dne 6. Srpna r. 1820. Od r. 1820 — 1829 byl kaplanem w Staré Boleslavi, a mezi tím časem i ceremoniářem světlého biskupa Pražského Františka Piška; jež na jeho kanovníckých cestách a visitacích po Pražské arcidiocesi doprovázel. Od r. 1829 — 1835 byl lokálním duchovním w Rosinowě na panství Slabeckém w Rakownicku. Od r. 1835 — 1850 byl dříve mladším, a nyní starším kanovníkem při kollegiálním chrámu Páně S. S. Kosmy a Damiána w Staré Boleslavi. Získal sobě zvláštní zásluhy o vydávání časopisu pro katolické duchovenstvo. Na památku 500 trvání vysokých škol Pražských byl r. 1848 od theologické fakulty jmenován čestným doktorem sw. písem.
 1. Historické popsání etc. obrazu a chrámu p. Marie w Boleslavi VI. 2154.
 2. Popsání etc. chrámu S. S. Kosmy a Damiana a sw. Wácslawa tamže VI. 2157.
 W časop. Mus. VI. 1036. c. — W časop. pro katol. duch. 1125. c.
- Horčický, z Tepence, Jakub** (jinak též Synapius). — Učil se u Jesuitů w Krumlově; přijat do semináře jejich w Praze. Pro své chemické umění zalbil se Rudolfovi II., od něhož do stawu urozeného powýšen (1608) a obohacen byl. Jesuitům, jimž základ štěstí svého děkoval, odvděčil se podporováním žádostí jejich u dwora. Po smrti Rudolfa odstěhoval se na své nabyté statky, bydlíwaje obyčejně na Mělnice, jenž mu byl we veliké summě zastawen. Umřel r. 1622 25. Září w Praze, kamž se byl w nemoci své přestěhoval, jmění své odkázaw Jesuitům.
 Konfessí katolická IV. 1384.
- Horčička, (Synapius), Daniel.** — Rodem z Turce; rektor, pak kněz; od r. 1673 až do 1683 u wyhnanstwí we Slézsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasia a kazatel.
 1. Perlička dítek božích V. 751.
 2. Hortulus animae pie. Zahrádka dušičky pobožné V. 1432.
 3. Duchovní křesťanské katolické jádro všech modliteb, od Neumanna Kašpara (přel.) V. 1598.
- Horecký, J. D.; 1839.**
 Katechetický výklad sw. náboženstwí VI. 1863.
 W časopisech: Wčela VI. 597. g. 1220. c.
- Horický, Jan.** — Stal se bakalářem r. 1550, mistrem swob. umění 1552; umřel jakožto farář u sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1559, 5 Kwětna.
- Sw. Cypriana Kázání o důstojnosti večere páne (přelož.) IV. 1757.
- Horký, Martin, z Lochowic.** — Stal se mistrem swob. umění w Praze r. 1615.
 Kalendář IV. 778. f.
- Horký, J.**
 Příspěl k Čechoslawu VI. 739.
- Horný, František Ondřej.** — Učitel hraběte J. Er. Jos. Kajetana z Thunu; 1705.
 Příslowí česká IV. 29.
- Horský, Pawel Paminondas.** — Opat kláštera slowanského sub utraque. 1589—1596.
 1. Píseň o sw. stawu manželském IV. 99.
 2. Písníčky křesťanské IV. 110.
- Horský, Niceforus Jiří.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1568.
 1. Písníčka etc. zawírající w sobě díkŭw činění p. bohu etc. IV. 78. a.
 2. Píseň nowá o městě Jerusalemě IV. 78. b.
 3. Písníčky dvě nowé etc. IV. 179.
- Horský, Karel.** — Narozen dne 4. Listopadu 1792 we Wysokém Mýtě. Studowal gymnasium w Litomyšli. Roku 1814 powołán do Králové Hradce k slyšení bohoslawi, tam pak roku 1818 dne 24. Srpna wysvěcen na kněžství; dostal se ještě toho samého roku 4. Listopadu za kaplana do Litomyšle, roku pak 1834 za zámeckého kaplana tamže. Roku 1846 15. Prosince stal se farářem w Morašicích.
 Dobrota boží (přel.) VI. 2366.
 W časopisech: Čechoslaw VI. 739. — Rozličnosti Pražské VI. 275. f.
- Hosa, Anton; 1826.**
 První příprawa malíčkých k zpovědi VI. 1330.
- Hossius, Matěj Wysokomýtký; 1592.**
 Wypsání krajín země ruské IV. 648.
- Hostaunský, Baltazar.** — Narozen w Horšowě Týně r. 1534; poslán r. 1555 s jinými 11 jinochy českými do semináře Jesuitského w Římě, kdež staw se doktorem theologie wstoupil do řádu Jesuitského. Roku 1564 jel s wyslancem papežským Janem Fr. Comendonom do Polsky ku králi Sigmundowi, jemuž platnau službu konal w zakládání kolleje Brunsberské, Pultawské a Wilenské. Nawrátiw se do Prahy, učil náboženstwí a řečtině. Umřel 1600.
 1. Historia etc. o rozšíření wiry křesťanské we východních krajínách IV. 551.
 2. Prawidla etc. jimiž se towaryšstwo pána Ježíše řídí IV. 492. a.
 3. Epistolae indicæ patrum S. J. (přel.) IV. 492. b.
 4. Anton. Possewina křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajínách (přel.) IV. 1308. a.
 5. Téhož znamení církwe katolické (z lat.) IV. 1308. b.
 6. De expresso Dei verbo. O zřetelném slowu božím (přel.) IV. 1335.
 7. Výklad prawého křesť. apoštolského katolick. pod obojí způsobu etc. přijímání. IV. 1345. a.

8. Kniha o vyučování křesťanském IV. 1345. b.
 9. Swat. Augustina traktát etc. že všecky věci na světě jsou marnost. IV. 1764.
 10. Rozjímání IV. 1822.
- Hostaunský, Jan; viz Peit.**
- Hošek, Jan.** — Měšťan Pražský; umřel r. 1818.
1. Chwalozpěv k 50leté památce etc. Wácl. Jiskry VI. 381. a.
 2. Chwalozpěv ku poctivosti p. Em. Dawida etc. VI. 381. b.
 3. Kniha o stavu vojenském VI. 1186. a.
 4. O zářích, peysa a neswornosti VI. 1186. b.
- Hoznek; 1836.**
We Hronce VI. 932. i.
- Hrab, Jakub Dobřinský.** — Děkan Hradecký; 1616—1618.
1. Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína IV. 1717. a.
 2. Kázání nad mrtvým tělem etc. Jana ml. Činowského ze Žatce IV. 1717. b.
- Hrabowský, Petr z Hrabowa.** — Hradu a panství Budetína v Trenčanské stolici správce; ok. 1655.
Manuale latino-hungarico-slavonicum etc. V. 183.
- Hradecký, Matouš.** — Naroden w Hradci Králové. Děkan w Žatci 1544; w Kutné Hoře 1554—1556.
1. Zikmunda Zigy Wovenské kázání (z něm.) IV. 1573.
 2. Kázání etc. o hromobití, krupobití a bouřech IV. 1580. a.
 3. Kázání učiněné troje a w jedno shromážděné etc. na den sw. Trojice IV. 1580. b.
- Hradecký, Josef.** — Naroden 10. Října 1787 w Laukowě; farář w Semilech. Umřel 1827. Jenowefa VI. 811.
Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.
- Hradecký, Karel.** — Naroden w Litomyšli r. 1798 dne 19. Února; na kněžství vysvěcen dne 24. Srpna 1822; 18 let na Litomyšlsku kaplanował a sice 6 let w kollatuře Hermanické a 12 let Dolno-Anjezdské. Získaw sobě za ten čas zvláštní zásluhy o chování stromů w tom okolí, stal se r. 1846 farářem w Sebranicích.
Sto a pět otázek o štěpařství VI. 1541.
- Hradištský; 1843.**
We Wčele VI. 496. m.
- Hráský, Ladislav W. 1840. 1841.**
We Wčele VI. 496. m. 913. d.
- Hrdlička, Jan.** — Slovák z Modré; narozen r. 1741; kazatel při církwi Modranské, potom (1781) církwe Wsetinské na Morawě, posléz při církwi Maglodske až do r. 1810.
1. Weselá nábožnost etc. při posvěcování chrámu VI. 201. a.
 2. Rádost Siona Maglodskeho etc. VI. 201. b.
 3. Knižka pro čeled křesťanskau VI. 201. c. 1189. 2221.
 4. Nowý etc. protestant VI. 1109.
 5. Píseň nowá, ku které Sion Wsetinský powzbuzował etc. VI. 1869. a.

6. Založení církwe křesťanské etc. VI. 1989. b.
 7. Nawedení rodičů ku křesťanskému dítek swých milování VI. 1989. c.
 8. Modlitby křesťanské pro mládež školskau VI. 2292.
- W Starých Nowinách (wydávanych od Ondřeje Plachého) 6 pojednání VI. 728.
- Hrdlička, Kašpar Melichar.** — C. k. dworní kaplan; děkan w Dašicích; umřel 1822, 12. Dubna.
1. Řeči pastýřské VI. 1932.
 2. Řeč etc. při Jubileum J. Kautského. VI. 2033. a.
 3. Důvěrné slovo etc. o čistotě VI. 2033. b.
- Hřebeský, Jan.** — Naroden w Plánici, blíž Klatow, dne 6. Října r. 1786. Na ponuknutí Hněwkowského, který tehdež (1798) byl u Plánického magistrátu radním, poslán jest do německé školy we Winterberce, odkud po 2 letech pro umění we zpěwu do baworského města Pasowa ku kathedrálnímu kostelu na fundaci se dostal. Roku 1800 byl dán do Plzně na studia. Po skončeném 2letém kursu filosofickém w Praze, přijat byl na ústav bohosloví w Budějowicích. R. 1809 jsa prefektem w semináři Budějowickém, byl 3. Září na kněžství posvěcen, a w 23. roce stáří swého w Jindřichowě Hradci katechetau a spolu ředitelem c. k. hlau. školy ustanowen.
Biblické přibhy VI. 1887.
- Hřib, Wáclaw Fr.** — Úředník při c. k. morawsko-slézské audtárně.
We Wídenských Listech VI. 496. c. — W Čechoslawu 739.
- Hrobecký, Em. 1843.**
We Wčele VI. 496. m.
- Hroboň, Adolf.** — Naroden we Wýchodné w Liptowské stolici, 1814. Byl tajemníkem a prwním zakladatelem společnosti Lewočské. W časopisech: Wčela VI. 564. d. — Hronka 931. i.
- Hroboň, Samo Bohdan.** — Bratr předešlého. Narodil se r. 1820, 24. Srp. w Sichnici w Liptowské stolici, kdež otec jeho Jakub úřad kazatelský při církwi ewang. zastává. Chodil do školy w rodním místě, potom studował w Liptowském sw. Mikuláši, w Gerneru a w Lewoči. Roku 1834 wstoupil do slowenského spolku na ewang. lyceum Lewočském, kdež spisował do „Jitřenky“, wydávané od tamější studující mládeže. Roku 1839 až 1841 studował theologii na ewang. lyceum w Břetislawi, jsa tamtéž audem česko-slowenského ústawu, načež se r. 1842 odebral do Němec, a studował půl druhého roku na universitě w Hále; r. 1844 zdržował se pro další vzdělání swé 4 měsíce w Praze, odkudž pro slabost prsau do otcowského domu se nawrátil, kdež saukromě žije.
W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty 530. e.

Hrobský, Adam Felix. — Farář Otyjický (Otwický?)

Kázání Příd. 33.

Hrom, Anton; 1598—1601.

Kalendáře IV. 778. a. b. 779.

Hromádka, Jan. — Narodzen we Hrochově Týnci; professor řeči a literatury české na universitě Widentské a při realní akademii. Redigował: 1. Prwotiny pěkných umění VI. 734.

2. C. k. powolené Widentské Nowiny VI. 1089.

Hron, Wojtěch. — Narodil se dne 22. Dubna 1804 w Solopiskách, w kraji Beraunském. Weškerá studia w Praze odbyw, byl dne 9. Dubna 1829 posvěcen na kněžství, a ještě téhož roku ustanowen za adjunkta při studiích bohosloveckých, we kterémžto úřadě netoliko dalším se vzděláváním k hodnosti doktora w bohosloví se připravowal, a přisnau zkaušku z biblického studium a nářečí východních podstaupil, nýbrž i přes čtvrt léta o-nemocnělého professora pastoraliky w powin-nosti učitelské zastával. Pracowaw potom w duchowní péči pastýřské čtyry léta co kaplan u sw. Wojtěcha, a rovněž tak dluho co duchowní správce všeobecné nemocnice a blázince w Praze, powolan dne 1. Listopadu 1838 od arcibiskupa Aloisia Josefa za tajem-níka ordinariátu. Při pětistileté památce založení university Pražské počila jej fakulta theologická čestným doktoratem w bohosloví. W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Hrubý, Řehoř z Jelení. — Rodu rytířského; úředník krále Wladislawa II. Umřel 1514 7. Března. O literaturu českou překládáním z latiny welmi zaslaužilý.

1. Erazma Roterodamského Chwála bláznowství (přel. z lat.) III. 85.

2. M. T. Cicerona Laelius aneb o přátelství (přel. z lat.) III. 109. a.

3. Kusové hodní podiwent (Paradoxa Ciceronis; z lat. přel.) III. 109. b.

4. Herkulesowy práce. (Wýtah překladem z lat.) III. 111.

5. Knihy Wawřince Vally etc. o smýšleném Konstantinowi papeži. III. 150.

6. Wýtah z životů papežůw, od Platina III. 162.

7. Františka Petrarchy poety knihy dvojce o lékařství proti štěstí a neštěstí (z lat.) III. 204. a.

8. Jana Joviana Pontana knihy o statečnosti wálečné (z lat.) III. 204. b.

9. Jana Joviana Pontana patero knih o poslušenství (z lat.) III. 204. c.

10. Téhož Pontana knihy o dobročinnosti (z lat.) III. 204. d.

11. Petrarchy Rozmlouvání o moudrosti (z lat.) III. 204. e.

12. Petrarchy na knihy epistol bez titulůw předmluwa. Téhož epistola k Hannibalowi. — Téhož epistoly o bídě a zúwisti III. 204. f.

13. Bohuslawa z Lobkowic a z Hasišteina list p. Petrowi z Rosenberka (z lat.) III. 221.

14. Jana Antonia Campanského knihy o tom, kterak má spravowán úřad byti (z lat.) III. 223.

15. Joviana Pontana knihy o králi (z lat.) III. 224.

16. Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi císaři etc. Agapetus etc. (přel.) III. 225.

17. Napomenutí k pánům měst Pražských (dilem půwodní, dilem z klassiků) III. 245.

18. M. Wáclawa Piseckého: Hádání o přijímání pod obojí způsobau (z lat. přel.) III. 770.

19. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého (z lat.) III. 864. b.

20. Swatého Řehoře řeč etc. III. 870.

21. Sw. Basilia řeč o zúwisti (z lat.) III. 871.

22. Jana podjahně kostela Římského knížky o swatých (přel.) III. 926.

Hrubý, z Jelení, Sigmund. — Syn předešlého.

Narowen w Praze 1497; muž mrawů ušlechtilých, zjezdilý, Erasmowi Roterodamskému přijemný. Již w 13. roce wěku swého jel s učitelem swým Wáclawem z Písku do Italie, kdež studowal w Bononii. W Benátkách naučil se řeckému jazyku od Marka Musurusa, načež cestowal po ostrowích w Archipelagu, w Sicilli, Sardinii a Korsice, konečně we Francuzích a w Němcích. Pobyw potom několik let w Praze, kdež učil sankromi řeckému jazyku, odebral se r. 1524 do Basiley k Erasmowi, kdež na pobídnutí jeho stále se usadil, zcela se oddaw pracem w literatuře řecké a latinské, jimiž nabyl slawného jména w celé Ewropě. Po 30 letech, překládaje Justina Martyra z řeckého do latiny, uprostřed slowa jednoho umřel 1554, zanechaw wdowu s dvěma syny, z nichž jeden do Čech se nawrátíw, 4 potomky měl. Lexicon symphonum IV. 30.

Hruška, Matěj. — Farář u sw. Jiljí w Praze, 1561.

Kázání IV. 1584.

Hruškowic, Samuel. — Narodzen w Krupině; superintendent. Byl Slowákům, co Němcům Gellert. Umřel r. 1748.

Katechismus D. M. Luthera V. 781.

Od něho wydána Cithara Tranowského r. 1745; w níž jest 88 písní jeho, z nichž 8 půwodních mezi nejlepšimi tam náleží V. 86.

Hruza, Michal. — Kněz řádu praemonstrátského; 1698.

Králowské kněžstwo etc. V. 904.

Hubacius, Jan Josef z Kottmowa. — Farář Dobříšský; 1737.

Řebřík Jakoba Maria panna Swatohorská V. 988.

Hubacius (Hubáč), Milon. — Kanowník Strahowský; 1699.

1. Hwězdicka řhencowá V. 1450. a.

2. Jarollma Hirnheimu Kwítí hory Sionské (z lat. přel.) V. 1450. b.

3. Umřáček pobožný V. 1450. c.

Hubáček, Albert; 1758.

Victoria Setabenského: Žiwot a zázraky sw. Wincenciua V. 1360.

Hubálek, Jan. — Narodzen w Praze 1741;

Jesuita; učil humaniora; potom administrator w sirotčím domě Pražském.

1. Základné prawdy náboženství katolického VI. 1771.

2. Obzvláštní prawdy náboženství katolického. VI. 1779.

3. Důkaz, že katolíci i pod jedním způsobem živého těla a krve páně požívají VI. 1781.

Hubatka, Ignac Jan. — Kantor Bydžovský; 1730.

1. Čtyry studně hlavních ctností V. 163.

2. Kázání o sw. Janu Nepom. V. 966.

Huber, z Riesenbachu Adam. — Narozen w Mezeříči moravské r. 1546; studowaw we Wittenberce, kdež se stal doktorem filosofie, přijat za profesora do kolleje Karlowy r. 1567; nastoupil, jak se zdá, ještě potom cesty do ciziny, kdež se stal doktorem lékařství; byl r. 1578 a 1579 děkanem fakulty filosofické; wystoupil z professury asi roku 1580; byl později životním lékařem císaře Rudolfa II. Roku 1611 po obnovení učení Pražského skrz defensory, nastoupil nově professuru, a sice we fakultě lékařské. Roku 1612 o sw. Hawle zvolen za rektora university, kterýžto úřad však pro nemoc před proběhnutím půlletí složil. Umřel w 77. roce věku dne 23. Čw. 1613.

1. Minuci IV. 773. a.

2. Prognostika IV. 773. b.

3. Henricha Rancovia Regiment. zdrawí (z lat. přel.) IV. 889.

4. Apoteka domácí (z něm. herbáře doktora P. O. Mathiola) IV. 890.

Huberinus, Kašpar; 1539.

Urbana Regia lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Hubka, z Lilienthalu, August; 1684.

Jiskry milosti boží IV. 1441.

Hubka; 1785.

To by byl měl Fridl wědět. Weselohra (přel.) VI. 604.

Hübner, J.

Dictionarium latino-čechicum. V. 59.

Hübner, Jan Wáclaw; 1821. 1822.

1. Láska a wděčnost svědomí (od Lafontaine) VI. 818.

2. Nalezení ostrova Madéry (od Lafontaine) VI. 820. a.

3. Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí (přel.) VI. 820. b.

4. Biblická historie VI. 1875.

Hukal, J. — Radní magistratní w Klatowech, pak w Litoměřicích.

Zpěw ke cti etc. Josefa Krtičky ryt. z Jádnu VI. 428.

Hulakowský, Jan. — Narozen w Německém Brodě dne 8. Dubna 1804. W desátém roce věku swého po smrti swého otce upad w těžkau osmínedělní nemoc, w které mu žiwobytí již odeprěno bylo, ohluchl. Nicméně studowal přece na tamějším gymnasium, od roku pak 1824 filosofii i práwa w Praze. Po skonče-

ných studiích r. 1830, poněwadž mu za přičinou jeho chybného sluchu ku praxi w soudnictwí obtíže činěny byly, byl přijat do služby napřed u Museum ku přepisování expedici a starých rukopisů s ročním služným 80 zl. stří., roku pak následujícího též při c. k. guberniálním archivu království českého, při kterémžto úřadě teprw po dewíti létech dočkal se platu co accessista, od r. 1846 pak co kancelista. L. 1834 swěřeno mu pořádání archivu musejního, při čemž později též k pořádání knihowny musejní potřebowán byl. Sporádal též archiv města Čáslawě. Nemoha pak dále bez veliké obtíže oba nadřčené úřady zastáwati, poděkowal se r. 1843 ze služby při Museum, i obdržel při propuštění titul i práwo přispíwajícího a spolu sbírajícího auda společnosti musejní. Roku 1848 co aud sboru Swatowáclawského, pod jménem Swornost známého, byl w pondělí po sw. Trojici spolu s jinými audy téhož sboru od cis. vojska w novém musejním domě zajat, a w starém mus. bytu na Hradčanech po dwa dni uwězněn. W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a.

Humbal, František. — Narodil se w Praze r. 1823; studowal od r. 1835 na Staroměstském gymnasium, od roku 1841 na filosofii. Oddal se zcela jen filologickým studiím. Roku 1847 přistoupil co praktikant k zemskému gubernium, a však záhy, již r. 1848 zemřel.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h. 588. h. 913. d.

Hunnewald, Ignác Paulin.

Minuci Příd. 35.

Hunnius, Egidius.

Calvinus judaizans. Příd. 36.

Hurban, Miloslav Josef. — Kněz církwe ewangelické Augšp. Wyzn., farář we Hlubokém.

1. Nitra (od něho redigowaná) VI. 771.

2. Swatoplukowci VI. 903.

3. Cesta Slowáka etc. na Morawě a w Čechách VI. 1000.

4. Slov. národne noviny (Redigowal se Štúrem) VI. 1094.

5. Unia čili spojení Lutheranů s Kalvíny w Uhrách VI. 1124. 1871.

6. Slovo o spolcích mírnosti etc. VI. 1219.

7. Řeč při poswěcowání školy na Košariskách VI. 2069.

W časopisech: Kwěty 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Hus, Jan. — Narozen w Husinci w Prachensském kraji w r. 1869. Studowal w Praze; stal se roku 1393 bakalářem, 1396 mistrem swobodných umění, r. 1394 také bakalářem theologie. Roku 1398 wystoupil co profesor na universitě, stal se o sw. Hawle 1401 děkanem fakulty filosofické, o sw. Hawle r. 1402 rektorem university, kterýžto auřad také

později roku 1409 (od sw. Hawla až do sw. Jiří 1410) podruhé zastával. Roku 1402 nastoupil úřad kazatelský v kapli Betlemské. Snahy jeho a přátel jeho o opravy církevní a hájení knih Wiklefových způsobily mu nenávist kněžstva, a tudy nejprve r. 1408 rozepři s arcibiskupem Pražským, od něhož r. 1410 16. Čerwence klatba naň uwalena. Téhož roku 25. Srpna obeslán byl před soud papeže do Říma, kdež se však nepostawil, požíwaje přímluwy krále Wácslawa IV. Roku 1412 dne 15. Čw. wystoupil proti prodeji odpustků ohlášených od papeže; za to wydána naň klatba, i interdikt na Prahu, pokud by se tu zdržował. Odešel z té příčiny na wenek, kdež přebýwal nejprve na Kozím brádku u Austí nad Lužnicí, potom na zámku Krakowci (1413), odebral se ku konci r. 1414 na pozvání a s bezpečným průvodem krále Sigmunda ku koncilii Kostnickému, byl však přes toto ubezpečení zajat, w tuhém wězení držán, konečně co kacíř upálen dne 6. Čerwence 1415.

1. Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísáhl fka: že Hus horší než který ďábel II. 152.
2. Abeceda III. 1. a.
3. Úwod k wýkladu wětšimu na páteř III. 1. b.
4. Pojednání (lat.) o českém prawopise III. 1. c.
5. Některé nábožné písně III. 36.
6. List odwołání etc. od papeže na nejwvyššího sudího III. 135. b.
7. Listy rozličné III. 135. c. 609. c. 873. d.
8. Dewatero zlatých věcí neb kusůw III. 608. a.
9. O šestí bludech III. 608. b.
10. Prowázek třipramenný III. 608. c.
11. Učení o wečeri páně III. 608. d.
12. O manželství III. 608. e.
13. Zrcadlo člověka hříšného wětší III. 608. f.
14. Zrcadlo člověka hříšného menší III. 608. g.
15. O swatokupectwí III. 608. h.
16. O wíře III. 608. i.
17. O panenství III. 608. k.
18. Triaktát o poznání a milování boha III. 608. l.
19. O cirkwi takowé, jakowé latinské III. 608. m.
20. Knihy o modlitbě III. 608. n.
21. O sedmi smrtelných hříších III. 608. o.
22. Proč přijímáme pod dvojím způsobem etc. III. 608. p.
23. O odúmrtí III. 608. q.
24. Wýklad wětší na páteře III. 812. a.
25. Wýklad menší na páteře III. 812. b.
26. Wýklad na písničky, jenž slowů Salomúnowy III. 812. c.
27. Postiha III. 835.
28. Kázání o tělu božím III. 841. a.
29. Kázání o umučení páně III. 841. b.
30. Kázání o wyswětlení wíry, o pánu bohu a sw. Trojici III. 841. c.
31. Kázání dvojce o Antikristu a želmě III. 841. d.
32. Dcerka III. 873. a.
33. O prawé powinnosti člověka III. 873. b.
34. O zkáze pocházející z ustanowení lidských III. 873. c.
35. O prawém potupení tohoto swěta III. 873. e.
36. 3 písně w kancionálu III. 48.

37. Páteř dobrých lidí. Příd. 38. a.
38. Páteř zlých lidí. Příd. 38. b.
Hussenius, Wácslaw Pacowský; 1598.
Zpráva o wečeri páně IV. 1353.

z Hvězdy Jan, wis Marek.

Hyacinthus a S. Philippo Nerio. — Schol. piar. 1722.

Blahoslawenství očí lidských etc. V. 931.

Hýbl, Jan. — Narozen 3. Září 1786 w České Třebowě. Studowaw filosofii, oddal se literatuře české. Umřel 14. Kwětna 1834.

1. Abellino (z něm.) VI. 636—1.
2. Srnec (od Kotzebue, z něm.) VI. 636—2. 671.
3. Český lidomil (od Frant. Pabsta z něm.) VI. 733.
4. Rozmanitosti (od něho redigowány) VI. 736.
5. Hyllor (od něho redigowán) VI. 737.
6. Jindy a Nyní (redigowal) VI. 748.
7. Mladší Speelhofen (přel.) VI. 814. a.
8. Nešťastná Zuzanka VI. 814. b.
9. Rozliční příběhowé VI. 814. c.
10. Poučné a kratochwilné historie VI. 814. d.
11. Obweseleničko (Společněs Kubelkan) VI. 814. e.
12. Kronika nejnowější etc. národu českého (od Pabsta) VI. 963.
13. Žiwot Mahometůw VI. 1051.
14. Nowiny Poštowské (redigowal) VI. 1088.
15. Historie českého diwadla VI. 1129.
16. Dwa zkoušení wýborní prostředkowé etc. k zachowání zdraví a žiwota (z Hufelanda a Franklina) VI. 1197.
17. Holubička (od Šmida, z něm.) VI. 1333. c. 1335. b.
18. Dvě stě látek ku předpisům (z něm.) VI. 1333 f.
19. Ztracený syn (přelož. z něm.) VI. 1334. a.
20. Beránek (přel.) VI. 1335. a.
21. Witězství a odměna ctnosti (přel.) VI. 1335. c.
22. Kwět chmelový (od Šmida) VI. 1335. d.
23. Nowý tolerancí posel (kalendář) VI. 1423.
24. Popsání a wyobrazení etc. zwřít VI. 1461.
25. Elsnera owčácký katechismus (přel.) VI. 1525.
26. Katolické učení o swátosti birmowání (od Weinigra) VI. 1821.
27. Jiljiho Chládká otázka: Co máme o zpovědi katolíků držeti? (přel.) VI. 1824.
28. Františka Stapfa kniha ku katechismusu (přel.) VI. 1838.
29. Wýklad na nedělní epištoly (od Pařízka; přel.) VI. 1898. b.
30. Ježíš spasitel swěta, anebo Ewangelia etc. (Dle Hanla) VI. 1914.
31. Frant. Stapfa Obsávní rozwrhowé kazatelství (z něm.) VI. 1943. a.
32. Téhož Příprawy ku kázáním (přel.) VI. 1943. b.
33. Ruční kniha ku katechismusu VI. 1943. c.
34. Rehore Köhlera Poučení pro pastýře duchowní u postele nemocných etc. (z něm.) VI. 2130. a.
35. Poučení pro pastýře duchowní we zpovědnici (dle Branda z něm.) VI. 2130. b.
36. Federsena žiwot pána Ježíše pro dítky (přel.) VI. 2164. a.
37. Dwa draží ostatkowé našeho nejsw. wykupitele etc. (přel.) VI. 2164. b.
38. Bůh autočistě mě a pomoc má (přel.) VI. 2343.
39. Pařízka katolické modlitby (z něm.) VI. 2375.
40. Cesta křížová VI. 2383.
41. Haubera Křesťanská kat. modlitební kniha VI. 2387.
42. Bůh jest otec náš (z něm. od Branda) VI. 2405.

43. *Natra katolické modlitby* VI. 2408.

W časopisech: *Rozmanitosti* VI. 600. a. 1008. b. 1076. a.

de Hybla, Theodor; 1744.

Ernesta Salamauna Cypriani naučení o původu a zrůstu papežstva V. 393.

Hyna, Karel Ferdinand. — Narozen 2. srpna 1802 ve Lhotě Kácově, bývalé čtvrti Římovské, kraje Kautimského. Odbýval gymnasium v Benešově a studia filosofická a theologická v Praze stal se roku 1828 kooperátorem ad dies vitae ve Zbečně, na panství Křivoklátském, roku pak 1832 po smrti farářově prozatímním správcem osady Zbečenské. Po ukončení práce té poslán téhož roku do Nížboru, a odtud do Nezabudic opět jen na neurčitý čas. Odtud konečně přišel nazpět do Nížboru, staval se druhým zámeckým kaplanem a kooperátorem, na konec pak roku 1835 zámeckým kaplanem prvním a správcem Nížborské církve ní obce.

1. Dušesloví zkušebné VI. 1165.

2. Uvedení k počítání VI. 1397.

3. Malý katechismus VI. 1858. a.

4. Katechismus pro obecný lid VI. 1858. b.

Hynek, Gottfrid; 1695.

Nový Cherubín V. 1305.

Hynek; 1840.

Ve Wčele VI. 913. d.

Chalaupecký, Wacław. — Narozen v Poděbradech dne 4. října 1786, kdež až do r. 1800 školu navštěvoval. Ku konci téhož roku do gymnasia na Novém městě v Praze co žák wstoupil. V roce 1805 na vysokých školách Pražských libomudrcí a v roce 1808 právnictví se oddal. Od roku 1811 ve výkoně právnictví se cwičiv, byl v roce 1815 co aktuar u trestního práwa ustanowen w Hradci Králově, w kterémž městě až do roku 1834 žil, zastával w roce 1818 úřad rádenský w Třebechowicích, pak úřad právní na okolních panstwach a statcích, totiž w Lipčanech, Štěžerách, Přimě, Neděličích, Dobřenicích a Sádově. W roce 1834 přestěhowaw se do Prahy, na statcích Brnkách, Čténicích, Čánowicích a Klecanech právní úřad až do r. 1850 zastával. Oblíbil sobě studia mluwozpytná a zároveň hospodářská. Přispěvek k Sebrání básní a zpěwů od Puchmayera VI. 278.

Chalúpka, Samuel. — Církwe Kebinské farář 1657.

Zpráva o otázce etc. (o připuštění k swátosti oltární) VI. 726.

Chalaupeka, Jan (Adam?). — Narozen 28. října [1791] w horní Mičině u Báňské Bystřice; professor rhetoriky w Kežmarku, 1818; pak kazatel církwe ewang. Břežňanské 1824.

Spisowal w jazyku latinském, maďarském, německém i slowenském.

1. Řeči, písně a básně (k slawnosti milostiwého léta; přispěvek) VI. 327.

2. Kocaurkow VI. 597. i. 668.

3. Historické paměti církwe Břežňanské VI. 1120.

4. Hodnowěrné wypsání země chananejské VI. 1912.

5. Kázně nedělní a swáteční VI. 1977.

6. Řeči, modlitby a básně (k slawnosti milostiwého léta; přispěvek) VI. 2065.

W časopisech: Kwěty VI. 559. z. — Hronka 597. i. 1036. g.

Chanowský, Albert. — Šlechtic; narozen w Swiraticích 1581; Jesuita, missionář po 22 let; předstawený w konviktu w Praze a Krumlově. Zwonečkem děti swoláwal, a katechismu utíwal. Umřel 1645.

1. Zpráva křestanská etc. V. 1112.

2. Wawřince Suria Vitae Sanctorum (přel.) V. 1249.

Charwát, Jan Josef. — Hospodářský úředník; 1823, 1824.

1. Kleona VI. 821. a.

2. Příhody pana Zamputáře (z něm. Münchhausena) VI. 821. b.

3. Blahoslaw VI. 821. c.

Charwát, Theodorik. — Kanowník hory Sion, řádu praemonstrátského, swobodného umění mistr, sw. písma bakalář; katecheta w Milewsku. 1782.

Řeč o starosti a péči rodičů VI. 1986.

Chelčický, Petr. — Starší bratr český, řemesla swého šwec, a protož od nepřátel Kopyta nazwaný; w dospělých létech již za času husitaké wálky.

1. Sít wíry prawé III. 648. a.

2. Řeč na zjewení sw. Jana III. 648. b.

3. O rotách českých III. 648. c.

4. Odpowěd na spis nejmenowaného III. 648. d.

5. Spasitelní wykladové na čtenie III. 830.

6. Postilla č. Kniha wykladůw spasitelných III. 837.

7. Řeč na 13. kapit. zjewení III. 851. a.

8. Wyklad na čtení sw. Jana 1. kap. III. 851. b.

Cherney, (Černý) Jan. — Slowák; 1778.

Jana Rafaela Steidlele Zpráva o kunštu babském (z něm.) VI. 1628.

Chládek, (jinak Etesius) Matěj Sušický. — Duchowní správce w Křesčicích; 1614.

Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Witanowského IV. 1708.

Chládek, Jiljí. — Narozen 1743; řádu praemonstrátského na Strahowě; doktor sw. písma, professor pastorálního bohoslowí; rektor university Pražské; 1793. Umřel 1806, 29. Ledna.

1. Naučení kratičké, kterak by se mělo dobře po česku mluwiti a psáti VI. 72.

2. Tři katechizací kostelní na modlitbu páně VI. 1900.

3. Počátkowé opatrnosti pastýřské VI. 2101.

Chlumčan, Matauš; 1501.

Zřizení privilegii koruny králowství českého III. 473.

Chlumecký, Martin; 1602.

Pobožné a křesťanské přemyšlování VI. 1866.

Chmel, Jan. — Narozen w Netolicích 1740; Jesuita; professor humanitní, pak (1797) farář w Sázavě.

1. Katolická odpověď na bezprávné natíkáni etc. VI. 1765. d.
2. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. e.
3. Postilla křesťanského katol. vyučování (přel.) VI. 1897.
4. Ohlášeni svátků a slavnosti na celý rok, též obyčejných při nich ceremonií VI. 2102. a.
5. Gilberta Baura paměťhodná pravidla, čeho při též nemocných etc. šetřiti VI. 2102. b.

Chmela, Josef. — Narodil se w moravské Třebíči 18. Února 1793; professor latinského a řeckého jazyka w Jičíně od 21. Listop. 1818, potom grammatikální professor na gymnasium Královéhradeckém, konečně w Praze na Starém městě. Umřel 28. Února 1847.

1. Lateinisch-böhmisch-deutsches Wörterbuch VI. 162. a.
2. Seznam slov a přepovědi českých k témuž slovníku VI. 162. b. c.
3. Bájky pro děti VI. 576.
4. Hrabě Beňowský (z něm. od Kotzebue) VI. 645. f.
5. Zmatek nad zmatek (z něm. od téhož) VI. 645. a.
6. Johanna z Montfokonu (z něm. od téhož) VI. 645. b.
7. Následkové newěrnosti (z něm. od téhož) VI. 645. c.
8. Knížata mezi pastýři (z něm. od Gesnera) VI. 645. d.
9. Zawržený syn (z něm. od téhož) VI. 645. e.
10. Diwochové (z něm. od Rambacha) VI. 645. g.
11. Almanach VI. 765.
12. Jarwot Zlatohvězd (z něm. od Van der Velde) VI. 834. a.
13. C. Aurelia Victora dějiny Římské (z lat.) VI. 928. a.
14. Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských (z lat.) VI. 928. b.
15. Jan Křitel VI. 1318.
16. Biblické příběhy VI. 1881.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a. — Květy 496. k. — Rozmanitosti 588. b. 599. b. — Časop. mus. 588. g. — Krok 1076. f. 1554. a.

Chmelenský, Josef Kalasanc Kajetan. — Narozen 7. Srp. 1800 w Baworowě w Prachensku. Dr. práv, místosudí dworský a úředník králové (1835). Jeden z nejlepších básníků českých. Umřel na sauchotiny 2. Ledna 1839.

1. Aloysia Klara píseň ke mši swatě (z něm. přel.) VI. 248.
2. Básně VI. 300. a.
3. Kytka (Redigowal) VI. 300. b.
4. Přispěvek ke Hlasům Wlastenců r. 1832. VI. 313. 469.
5. Přispěvek ke Hlasům Wlastenců r. 1835. VI. 318.
6. Přispěvek ke Hlasům wěrnych Čechů r. 1835 VI. 319.

7. Ku příchodu J. C. M. Františka I. etc. (přispěvek) VI. 477.

8. Osmero zpěvů VI. 506.
9. Wěneček (Redigowal) VI. 521.
10. Josef a bratři jeho (přel.) VI. 659. a.
11. Kauzelná řetna (přel.) VI. 659. b.
12. Dráteník VI. 659. c.
13. Sníh (z francouzsk.) VI. 659. d.
14. Oldřich a Božena VI. 659. e.
15. Libužin snátek VI. 659. f.
16. Pomsta (přel.) VI. 659. g.
17. Lékař oční (z franc.) VI. 659. h.
18. Diwka z čarowných hájů (z něm. od Raimunda) VI. 659. i.
19. Hrad laupěznický w Sardinii (přel.) VI. 659. 2.
20. Krakonoš (přel.) VI. 659. 3.
21. Němá z Portici (přel.) VI. 659. 4.
22. Princ a had, od Ernsta (přel.) VI. 659. 5.

W časopisech: Časop. p. katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 717. 1176. a. 1686. a. — Květy 496. k. — Wlastimil 496. l. — Wěla 496. m. 717. — Čechoslaw 559. c. 570. a. — Denuice 599. i. — Pautník 599. n.

Chmelowec, Jan. — Farář w Hoštce, 1588. Píseň za sw. plod p. Poleksiny z Rosenberka IV. 98.**Chobotides, (Chobot) Jiřík Měnský. —** Za alumna akademie Karlovy přijat r. 1604, bakalářem učiněn 1605; byl správcem školy u sw. Wojtěcha w Podskalí w Praze 1606—1607; farářem w Charwaticích 1617. Sto padesát žalmůw IV. 1990.**Chocholaušek, Prokop (Sedlecký). —** Roku 1850 redaktor Wěstního Listu.

1. Templáři w Čechách VI. 898. a.
2. Černohorci VI. 898. b.
3. Trawič VI. 898. c.
4. Ilia VI. 898. d.
5. Drak Notajský VI. 898. e.
6. Jiřina VI. 898. f.
7. Palceřík VI. 898. g.
8. Kocauřkov VI. 898. h.
9. Hajduci VI. 1074.

W časopisech: Květy VI. 913. c. 1220. d. — Wlastimil 913. e. 1008. p.

Chocholka, Jan Anton Kunžacký. — Farář Mladějowský; 1740.

Wyznání srownání apoštolského V. 788.

z Chotěšowa, Krist. Joachim; 1703. Titulární kalendář V. 541.**Chrabath, Fr. 1798.**

Kázání o ceně křesť. spravedlnosti VI. 2013.

Chrastina, Jan. — Slowák; narozen w Pauchowě 1729; latinský a slowenský weršowec, učitel gymnasiální w Prešpurce a korrektor w knihárně Landerera od r. 1758.

1. Rozprávky VI. 220.
2. Kalendář VI. 546.

Chřenowský, Jiřík. — Český bratr.

Píseň w kancionále III. 48.

Chřepický, Zdeněk Jiří z Modliškowic — Píseň sw. bakalář; 1729.

Ctnosti a swatosti prwomučedníka sw. Stěpána V. 949.

Chrudimský, Jan; 1576.

Kázání při prowázení těl lidských etc. IV. 1672.

Chwalčowský, Jan. — Mlynář w Oslo-
wanech; 1844.

We Wčele VI. 496. m.

Chwalowský, Edmund. — Dřevní obchodník;
umřel 1823.

Kantate aneb chwalozpěv při svěcení kaple Ma-
rianské nad Mískem VI. 406.

Chylík, K. C. Josef; 1786.

1. Pražské zimní ležení (přel.) VI. 603.

2. Aloysia Merce Systematický způsob, protestanty
o pravdě katol. náboženství přesvědčující
(z něm. přel.) VI. 1785.

3. Naučení pro ženicha a newěstu VI. 2115.

Chyšecký, Anton; 1732.

Přátelský winš k druhému weilování etc. V. 194.

Illicinus, Petr. — Doktor obojího práva,
kanovník Olomucký, IV. 1574.

Knížka o jednotě wíry IV. 1290.

Institoris, Jindřich; 1501.

Traktát proti Pikartům III. 730.

Institoris, Michal Mošowský. — Narozen w
Bystřici, Turčanské stolice, ze zemanských
rodů 1733. Kněz Prešpurský. Odkázal 3000
zl. na knihovnu při gymnasium Prešpurském
a 100 zl. na professuru českau; horlivý
milovník československé literatury. Umřel
1803.

1. Písně w kancionálu Cithara sanctorum V. 86.

2. Passional český V. 1367.

3. Nawrzení o prawdiewm všech věcí s Kristem
sjednocení V. 1407.

4. (Předmluva k Přípravě smrti, od Ambroziusa)
V. 1497.

5. Nábožné písně VI. 191.

6. Předmluva k Rozmlauwání učitele (od Pawla
Michálka) VI. 1188.

7. Pořádek s. pašie VI. 1723.

8. Listowni odpověď etc. Čechům a Morawanům
o lámání chleba při wečeři páně VI. 1764.

9. Potřebné ponaprawení omylného spisu refor-
mistského smyslu bratří českých etc. VI. 1784.

10. Arndt Joh. Kázani (přel.) VI. 1982.

11. Strom bez kořene a čepice bez hlavy VI. 2002.

12. Modlitby pro wojska VI. 2302.

Iwanowicz, Jan. — Slowák; vicearchidiakon
Liptowský a farář Swatomikulášský w Uhřích;
1749.

Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalasan-
skému etc. V. 1019.

Jablonsky, wiz Tupý.

Jabulka, František. — Narozen 30. Března
1793 w Příbrami; učiněn knězem 31. Března
1817; kaplan w Příbrami; potom lokalista w
Konojedech w Kaurimsku.

Křížová cesta VI. 2430. 2453.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1140. b. —
Přítel mládeže 1260. 1402. c.

Jaeckel, Martin; 1739.

Tři článkowy prawidla. Příd. 44.

Jafet, Jan. — Správce jednoty bratrské,
1605—1607.

1. Hlas strážného t. j. historie bratrská IV. 561. a.

2. O původu jednoty etc. IV. 561. b.

3. Meč Goliášůw t. j. o poslaupnosti biskupů a
kněží w jednotě bratrské IV. 561. c.

4. O stupních přátelství IV. 920.

Jahn, Engelbert; 1813.

1. Nowá pobožnost školní VI. 500.

2. Žiwot swatých jmen a vlasti patronů VI. 2174.

Jahnel, Josef. — Narozen 25. Čerwence
1807 we Slaném. Knězem stal se 25. Čwc.
1832; kaplan w Nowém Strašeci, pak w
Nižboru.

We Wčele VI. 913. d. 1067. n.

Jahodka, Matěj Chrudimský. — Děkan w
Nowém Kolině; 1590.

Sepsání o nowém zeměřesení IV. 813.

Jahodka, Jan z Turowa; 1576.

Sw. Augustina historia etc. o zkáze Jeruzaléma
(z lat. přel.) IV. 1766.

Jachim, F. Wlastimil. — Wychowatel u barona
z Mundi na Morawě; nyní we Lwowě úředník.
Dobrý Miloslaw a zlý Jetřich (z něm. od Šmida)
VI. 1346.

W časopisech: Krok VI. 600. i. — Kwěty
913. c. — Wčela 1008. f. — Casop. mus. 1067. i.

Jakaubek, (Jacobellus) ze Střebra. — Narozen
r. 1373; stal se bakalářem swobodného umění
r. 1397; byl též bakalářem theologie; přednášel
na universitě (asi od r. 1400—1406); horlivý
kazatel proti neřádům w církwi, zastawatel
knih Wiklefowých w rozepři Husa s arci-
biskupem. Po odjetí Husa do Kostnice stal
se půwodem přijímání swátosti pod oboji
spůsobau (1414). Na synodě z kněžstwa
strany pod oboji r. 1421 zvolen byl za
jednoho ze čtyř správců duchowenstwa, jsa
zároveň kazatelem kaple Betlemské. Umřel
w posledním tomto úřadě r. 1429, 10.
Srpna.

1. Píseň o těle a krwi páně III. 38.

2. Epistoly nedělní s výklady III. 836.

3. Kázani o poctivosti etc., kterau má člověk
učiniti tělu a bohu III. 849.

4. Kázani a rozmlauwání wěrné duše s pánem
Kristem III. 850.

Jakaubek, Petr. — Lokalista w Sanech; umřel
1827. (?)

1. Řeči pastýřské VI. 1948.

2. Řeč duchowní o odpustcích VI. 2043.

3. Řeč při pohřbu etc. pastýře osady Činoweské
VI. 2089.

Jakeš, Wit. — Narozen w Přerowě, farář w
Kralowicích, Tupadlech, u sw. Hlawla w Praze;
r. 1621 s ewangelickými kazateli z Čech
se wystěhowal.

1. Knížka o powětrí země české IV. 819.

2. Důwodů šest o nemluwnátkách IV. 1389. a.

3. Obrana kalichu IV. 1389. b.

4. Spis o sw. manželském stawu IV. 1389. c.

5. Tractatus de apostasia IV. 1389. d.

6. Decalogus IV. 1524. a.

7. Wyswětlení na sedm slow Kristových IV.
1524. b.

8. Výklad na žalm 122. IV. 1524. c.

9. Dvě kázani z třetich králowských IV. 1630. a.

10. Kázání troje o wojně IV. 1630. b.
11. O zadržování a wylévání deště IV. 1630. c.
12. Kázání troje w čas nastávajícího zlého IV. 1630. d.
13. Encoenia perpetua IV. 1630. e.
14. Zrcadlo rodiny bezbožné IV. 1630. f. 1891. b.
15. Kázání při prwotínách IV. 1630. g.
16. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1696.
17. Cesta otcůw IV. 1891. a.
18. Trivium, spis o třech cestách IV. 1891. c.

Jakeš, Josef. — Farář w Jirnách; 1817.

Kázání při visitaci w Čelikowě VI. 2031.

Jakobei, Pawel (Jacobaeus). — Slowák; narozen w Přítrži 1695; kazatel cirkwe Modranské; umřel 1752.

1. Orthografia Bohemo-slavica (zdali od něho?) V. 20.
 2. Znameníte řeči písma sw. k wysvětlení katechismu D. M. Luteru V. 768.
 3. Časné a nenadálé swěta opauštění etc. Ondřeje Stupawského V. 1091.
 4. Welmi důležité přičiny proti hodování a opilství etc. V. 1481. a.
 5. Zahrádka duší nemocných V. 1481. b.
 6. Duchovní domácí hodiny (z něm.) V. 1623. a.
 7. Modlitebný poklad V. 1623. b.
- Od něho jest 11 písní, větším dílem původních, we funebrale Prešpurském od r. 1783.

Jakobaeus, wiz Dačický.

Jakobaeus, Jiří Kamýcký. — Kazatel w Drážďanech.

Bibli malá. Příd. 43.

Jakobi, Eliáš, Chrudimský. — Farář w Běsně; 1610.

Modlitby křesťanské IV. 1977.

Jakobi, Leopold. — Kněz řádu sw. Augustina; 1789.

Žiwot a učení p. Ježíše Krista (z něm.) VI. 2159.

Jakobides, Jakub, Stříbrský. — Farář u sw. Martina 1620.

Budiť otce čeledního IV. 1864.

Jakobides, Jan Benešowský. — Duchovní správce w staré Čerwené Řečici; 1618.

Kázání při pohřbu Anny Košetické IV. 1682.

Jakub. — Lékař.

Epistola (Často od kněží na kázání slychajice etc.) III. 672.

Jakub. — Kněz; 1602.

Modlitby o umučení IV. 1970.

Jakubowić, Pawel. — Kazatel w Uhřích.

Řeči, písně a básně etc. k swěcení milostiwého léta (Přispěwek) VI. 327. 2065.

Jan. — Mistr; lékař 1494 — 1525. (Zdali jedna osoba?)

1. Knížky lékařské III. 279.

2. Psaní o tom, že není potřeba opěťowati křtu etc. III. 712.

Jan, Těšínský. — Kněz; žil w XV. století.

Alchymie IV. 846.

Janalík, Vincenc. — Narozen w Rimnicích r. 1804; lokalista we Skřipowě w Opawsku.

Která cirkew jest cirkew Kristowa? VI. 1868.

Janda, Matěj, Čechtický. — Farář u sw.

Klimenta nad Tůněmi w Nowém městě Pražském; 1617 — 1626.

1. Victoria ecclesiae triumphantis IV. 1539.

2. Kázání o narození syna božího IV. 1641.

3. Poslední rozžehnutí Samuele Martinia z Dražowa V. 199. 1070.

4. Cupressus regia t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa V. 1062.

5. Angelus pestilentialis. Posel boží o mornu V. 1379.

Janda, Jan. — Učitel w Libochowicích;

W Rozmanitostech VI. 275. a. — W Čechoslawu VI. 739.

Janda, Jan. — Kaplan w Jincích; 1780.

1. Krátké řeči aneb výklad na páté přikázání VI. 1892. 1922.

2. Krátké řeči aneb výklad na články wíry VI. 1893.

We Wčele VI. 1220. c.

Jandowá, Sofie.

Přispěla k Čechoslawu VI. 739., též k Dobroslawu VI. 740. a.

Jandyt, Wáclaw. — Jesuita; 1704.

Grammatica linguae bohemicae V. 25.

Janyš, Josef Anton. — Farář Hostiwařský

(1790); děkan w Hněwčewsi; umřel 15. Listopadu 1821.

1. Wýtah z nowo-zkušného wčelaře VI. 1508.

2. Aučinliwé spravování wčel VI. 1511.

3. Nowá wčelní kniha VI. 1513.

4. Poučení o setí, hledění etc. lnu VI. 1552.

Janošek, Slawomil.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

z Janowa, Matěj. — Syn rytíře Wáclawa z

Janowa; žák Miličůw; studowal po jeho smrti

(† 1374) 6 let w Paříži, kdež se stal mistrem,

pročež nazýwán Magister Parisiensis. Zdržel

se též w Římě a w Normberce; r. 1381

stal se kanovníkem Pražským. Horlením o

napravení stawu cirkwe způsobil sobě stihání

od cirkewního saudu, před nímž r. 1389

musil učiniti odwołání některých sad swých.

Umřel r. 1394, 30. Listopadu w nejlepším

mužském věku.

O ohavnosti II. 83.

Janowić; 1838.

Řeči, písně etc. k slawnosti milostiwého léta (Přispěwek) VI. 327.

Janowský, Josef Ignac. — Kněz; 1707.

Apotheosis S. Benedicti V. 906.

Janura, Wáclaw; 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Jaroš, J. K. 1812.

Rada bratrská (o očkowání dětí) VI. 1613.

Jarožir; 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

z Jawořice, Tomáš (snad Jan?) — Mistr

na universitě (?)

Psalmové a písně Dawida krále IV. 52.

Jawornický, Jan. — Narozen 24. Čerwna

1785 we Wysokém Mýtě; katecheta, pak

ředitel hlawní školy w Nowých Dwo Řích;

farář Církwický; čestný děkan; notář biskupský. Umřel 20. Čerwence 1847.

1. Kratochwilné poučení (o českém a německém slabikování) VI. 16.
 2. Německá dobropisemnost VI. 47.
 3. Německý mluvník VI. 111.
 4. Cvičení v mluvení jazykem německým (dílo Rautenkrancow rozinnožil) VI. 129.
 5. Nový klíč k náležitému vyslovení němčiny VI. 137.
 6. Pobožnost kostelní pro mládež školní VI. 243.
 7. Písňe pro mládež školní VI. 288.
 8. Česká biblioteka VI. 756.
 9. Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou VI. 1196. a.
 10. Duchové a strašidla VI. 1196. b.
 11. Podobností aneb rostlinky země swaté VI. 1196. c.
 12. Lucian syn Fortunátů a obec Skalenská VI. 1196. d.
 13. Krásné powídky (podlé Jaisa přel.) VI. 1303. a.
 14. Paní Miloslawová (podlé Glace přel.) VI. 1303. b.
 15. Wyswětlená přísloví česká VI. 1303. c.
 16. Zlaté zrcadlo VI. 1303. d.
 17. Zdwořilý žák VI. 1303. e.
 18. Kam ten chlapec to přiwedl VI. 1303. f.
 19. Katechismus o choleře VI. 1620.
 20. Dokonalý Jednatel aneb Zemský advokat (roz-množil) VI. 1695.
 21. Bezpečný vůdce katechetů VI. 1833.
 22. Desatero božích přikázání VI. 1911.
 23. Hora Kalwaria VI. 2331. a.
 24. Hora Sion VI. 2331. b.
 25. Matauš Reitra katol. modlitby (přel.) VI. 2331. c.
 26. Maria matka boží (dle Renata Münsteru) VI. 2370.
- W časopisech: Přítel mládeže VI. 588. d. 1008. c. 1704. d. — Kwěty 913. c.

Jaworowský, Tomáš.

Kázání Příd. 45.

Jaworský, Bartoloměj; 1617.

Sceptrum IV. 1540.

Jawůrek, Josef. — Kněz; 1796—1819.

1. Přiběhowé Telemacha (přel.) VI. 789.
2. Pstilla VI. 1908.

Jedina, František. — Narozen dne 2. Prosince 1779 w Mímoni, w Boleslawsku, wychován w Praze a po skončených studiích dne 28. Srpna 1802 w Chrastě na kněžství posvěcen. Do roku 1803 měsíce Září působil co pěstoun mladých hrabat ze Šporků a co administrator fary Bělské nedaleko Německého Brodu, pak co kaplan při farnosti Swato-Hawelské w Praze, kdežto netoliko oblíbeným řečníkem se stal, nýbrž i trojím přísným zkauškám z bohosloví k dosažení doktorátu doštal. W roce 1805 za kaplana w Swatém-poli blíž Dobříše ustanowen, farářem tamtéž r. 1807, brzy na to arcibiskupským notářem přísazným, pak děkanem čestným učiněn, kdežto od r. 1823 c. k. školní dozorstwí a od r. 1826 arcibiskupský úřad vikariátní w okresu Příbramském horliwě zastával. W roce

1825 čestným kanovníkem kapitoly Staro-Boleslawské učiněn, koncem pak měsíce Kwětna 1834 na Swatau Horu jakožto infulowaný probošt powýšen byl, kdežto umřel dne 26. Března 1847.

1. Kázání postní o wlažnosti u wíře VI. 1940. a. 2038.
2. Škola Kristowa VI. 1940. b.
3. Přewrácenost křestanů mnohých VI. 1940. c.

Jedlička, Augustin. — Narozen w městysi Kasejowicích w Prachénsku, na panství Lnářském dne 23. Čerwna 1795. W 10. roce dán do Rakaus do wesnice Unterhalb, hodinu od Retče, kdež se němčině wučil, pak od tehdejšího kaplana P. Tomáše Rubringra w Kasejowicích do latinských škol připrawen, kteráž na Piseckém gymnasium odbyl. W roce 1811—1812 slyšel logiku w Plzni, pak dvě léta w Praze fysiku a metafysiku, na to tamže theologii, a byl w Praze 15. Srpna 1819 pro Budějowickau diecezi wysvěcen. Dán za kaplana osobního do Laučina w Klatowsku, kdež až do roku 1827 setrwal, na to 1. Kwětna 1827 přesazen do swého rodiště za kaplana, odkudž dne 6. Října 1831 na faru Zábořskou na patronatu tom samém Lnářském dosazen.

Mečislaw a Blanka VI. 639.

Jelecký, Jan. — Český bratr.

Písňe w kancionálu III. 48.

Jelen, Alois Jan. — Kancellista při aučetnictwí c. k. guberniálního archiwu; r. 1848 poslanec ústawodárného říšského sněmu od okresu Benešowského; od r. 1849 archivář říšského sněmu we Wídni.

1. Modlitba osadníků Swatodušských VI. 259.
2. Národní hymny ku korunowání Ferdinanda I. VI. 524.

We Wčele VI. 496. m. — W Čechoslawu 739.

z Jelení, wiz Hrubý.

Jelenius, Mikuláš; 1626.

Přemýšlowání dwoje o na nebe wstaupení Krista etc. V. 1376.

Jelínek, Bern. Tomáš. — Mistr; poeta laureatus; farář w Dačicích; 1673—1680.

1. Florimunda remunda historia etc. o kacířstwí V. 388.
2. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice etc. V. 890.

Jelínek, František. — Narozen roku 1783 dne 10. Dubna w Hrochowě Týnci. Elemetárního vzdělání nabyl we dwau třídách wenkowské školy Teynecké, načež dán byl na řemeslo řeznické, jemuž se u krevních přátel w Litomyšli wučil. Roku 1805 stal se mistrem, r. 1837 nezkauseným městským radním tamže. Čtení dějpisu českého wždy mívaje we zvláštním zalíbení, aby i knihy a staré listiny w latině sepsané čísti mohl, přiwátní toliko pilností swau i latině se poněkud naučil. Prohledal knihowny a archivy nejen

- Litomyšlské alebř i jinoměstské, a sebrav mnoho důležitých starých listin, w chronologickém pořádku sestavené w opisu u sebe chowá. Historie města Litomyšle VI. 1031.
- Jelínek, J. N.** 1840.
Krásné powídky (dle Jaisa, přel.) VI. 1362.
- Jelínek, Wacław;** 1801.
Metastasio. Příd. 74.
- Jenčowič;** 1837.
Řeči, modlitby a básně (k milostiw. létu církwe Peřt.) (Přispěwek) VI. 2065.
- Jeník, J.** — Kazatel český w Berlině. 1788.
Idea fidei fratrum etc. od Aug. Spangenberg (přel.) VI. 1788.
- Jenikowský, Wilém;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic (werše) V. 198.
- Jeřábek, Anton Fr.** — Narozen 20. Října 1780 w Lukawci; knězem učiněn 25. Srpna 1804; farář, biskupský notář a vikář.
1. Prawidła křesťanského katolického wychowání dítek VI. 1243.
2. Nawrzení náboženská etc. VI. 1852. 2261.
- Jeřábek, Petr, Wotročický.** — Narozen we Wotročicích 21. Čerwna 1783. Po skončených gymnasiálních a filosofických studiích w Praze odbyl bohoslawi w Králowěhradci, a roku 1805 tamtéž na kněžství poswěcen, hned za kaplana w Zbislawi ustanowen, a co takowý roku 1806 do Církwice přesazen, pak roku 1812 lokalistau we Weltrusích, a r. 1814 farářem we Wepřku učiněn byl. Roku 1829 čestným děkanem jmenowán, přijal r. 1832 vikariátní a školdozorní úřad w okresu Budečském, který až do roku 1847 wedl, jsa téhož roku 25. Čerwence proboštem Swatohorským ustanowen.
Řeč při slavnosti wyswěcowań školního stawení VI. 2039.
- Jeremiáš, Mikuláš a Wacław;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Jeronym, Pražský.** — Narozen w Praze; rodu šlechtického. Od mládí přítel Husůw; jako student cestowal do Angličan, a přiwel z Oxfortu některé knihy Wiklefowy do vlasti. Roku 1398 stal se bakalářem swob. umění, cestowal w Němcích, pobyl w Kolině, w Heidelbergu, potom w Paříži, kdež dosáhl gradu mistrského, s nímž přijat r. 1407 do fakulty filosofické w Praze. Roku 1403 byl wykonal jinou cestu až do Palestiny a Jerusalema. Pro hájení sad Wiklefowych byl r. 1410 u dwora krále Sigmunda uherského w Budině, a když po 14 dnech odtud propuštěn byl, opět we Wídni jat, a postawen před soud officiala Pasowského. Útekem nabyw swobody, wrátil se na některý čas do Čech. Roku 1413 cestowal opět na žádost krále polského Wladislawa a knížete Litewského Witolda do Polska a do Rus. Roku 1415 přijew za přítelem swým Husem do Kostnice, byl z rozkazu koncilia jat, sauzen a dne 30. Kwětna 1416 upálen.
Wiklefowy spisy některé přeložil II. 151.
- Jeronym.** — Farář u sw. Hawla.
List bratru Matěji III. 809.
- Jesenský, M. Daniel.** — Slowák z Malého Jesena w Turčanské stolici; narozen 1675. Žil w cizině, zvláště we Wittenberku a w Drážďanech. Psal werše latinské, německé i slowanské, od císaře jménem wěnceného básníka poctěn. Swadební wině etc. V. 190.
Od něhož též Píseň (přeložená) we funebralu Jakobeiho, a náhrobek sestře Anně († 1702).
- Jesenský, Ladislav.** — Býwalý učitel školy ewangelické w Pešti.
We Kwětech VI. 496. k.
- Jessenius, Pawel.**
Spolupřekladaťel biblí bratrské IV. 1167. a.
- Jestřabecký, Walentin;** 1713.
Katechismus domácí V. 759.
- Jestřabský, wiz Paustewník.**
- Ješín, Pawel.** — Přijat r. 1607 za alumna akademie Karlowy; přední správce školy we Slaném r. 1607; písař čili syndikus Nowého města Pražského r. 1620.
Wydal kroniku Dalenilowu II. 50.
- Jetmar, Josef.** — Kněz řádu praemonstratského, gymnasiální professor w Žatci; wystěhowaw se asi r. 1836 z vlasti, žije nyní cogy-mnasiální professor w Postupimi u Berlína.
Pobožný pautník (přel.) VI. 2385.
- Jezdinský, Jeronym Witoslaw.** — Narozen w Jilemnici dne 17. Února 1787; u bratrance swého Jana Jezdinského, tehdejšího učitele w Jilemnici, jak k literinmu, tak i k hudebnímu umění do školy chodil. Od 14. až do 19. roku swého stáří byl témuž bratranci swému w cwičení školních dítek nápomocen. Roku 1806 odbyw w Jičíně zkaušku učitelského čekanství byl do roku 1809 w Jilemnici školním pomocníkem, bez platu, slauže toliko za strawu. Dne 28. Října 1809 dosazen za školního provisoru do filiální školy Hornokalenské s ročním platem 100 zlatých; dne 13. Srpna 1818 tamže jakožto skutečný učitel s příjmy asy 120 zl. stříbra, kteréž skrowné místo, jsa otec 7 dítek, w dosti vysokém věku zastává.
1. Nejlepší spůsob, dítkám počty etc. wprawiti VI. 1392.
2. Nawedení k wyhotowení písemnosti VI. 1699.
- Jičinský, Blažej (jinak Domina).** — W Praze, 1589.
Písníčky (rozličné) IV. 95. a—i. 170. a—c. 181. 185.
- Jičinský, Kristian;** 1842—1844.
We Wěle VI. 496. m. 913. d. 1076. d.
- Jilenský, Wacław;** 1621.

Píseň o popravě r. 1621, 21. Čerwna V. 204.
Jilý, J. — Kněz řádu sw. Augustina.
 Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Jindra, Joachim. — Narodil se w Haraticích dne 17. Srpna 1806. Odbýw latinské školy na Mladoboleslawském gymnasiu a filosofické na universitě Pražské, wstoupil do biskupského alumnatu Litoměřického, kdež dokonaw studia bohoslowní, posvěcen na kněžství dne 28. Září 1832. Po wyswěcení kaplanowal w osadě Mšenské, odkudž ačkoli magistrát Mšenský tomu odporowal, rozkazem konsistorním dne 8. Února 1833 odebrati se musil co počasný kaplan do Bezna k tamnějšímu děkanu a vikári Janowi Pawlíkowi, který byl kaplana swého za administratora fary Kowanské ustanowil. Stráwiw tam tři měsíce, nawrátil se na předešlou štaci swau. R. 1835 dne 8. Kwětna byl k žádosti swé od biskupské konsistoře přesazen na kaplanství Mnichowo-Hradištské. Po 16letém kaplanowání uděleno mu zámecké kaplanství na Klášteře Hradišti, kdež od 4. Listopadu 1848 pracuje na winici Páně.

1. Adalaida císařowna VI. 881.
2. Žiwot panenské matky boží Marie (dle Silberta) VI. 2195.

Jindřich, probošt kostela Pražského; wiz **Scribonius**.

Jindřišský, Jan. — Ze Žatce; 1506.
 Jeden z korektorů bibli Benátské III. 538.

Jíra, paustewník. — W prwní polowici 16. století.

Kázanie o narození božiem III. 848.

Jirchářský, Ferdinand; 1845.
 We Kwětech VI. 913. c.

Jirí, B. — Farář we Wysoké; 1619.
 O přičinách války IV. 734.

Jirí, W. 1843.

We Wěce VI. 588. h.

Jirík, W. — Měšťan Pražský; 1793.
 Emilie Galotti (od Lessinka, přel.) VI. 627.

Jirsík, Jan Valerian. — Naroden w Kácowě w býwalém kraji Časlawském dne 19. Čerwna 1798; odbyl gymnasiální studie w Králově Hradci a w Praze, filosofické w Litomyšli, a bohoslowné na universitě Pražské. Wyswěcen 28. Prosince 1820 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Litowa blíž Mělníka, odtud r. 1822 co takový do Raudnice, a odtud r. 1828 powolán byl co dworní a zámecký kaplan na Železnau horu. Léta 1832 dostal se na faru Minickau blíž Slaného, kdež až do r. 1846 setrwal, kteréhož roku wywolen za kanowníka a českého kazatele w metro-politním chrámu sw. Wíta w Praze.

1. Bohumil VI. 859. 1856. b.
2. Škola nedělní pro wyrostlou mládež VI. 1329.

3. Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo etc. VI. 1856. a.

4. Proč jsem katolíkem VI. 1856. c.

5. O církewním přikázání postu VI. 1856. d.

6. Dwadcatero přátelských listů k ewangelikům VI. 1856. e.

7. Říp a jeho chrám VI. 2151.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1386. a.

Johannides, Daniel Skočowský. — Naroden we Skočowě w Těšinsku, pastor we Hlinsku; 1634.

1. Neděle smrtní IV. 1642. 1903.

2. Řeč Izaiáše proroka etc. IV. 1724.

Johannides, Jiří Pridecký. — Správce církwe Ropické a Koštěnské w Těšinsku; 1654.

1. Clangortubae etc. a O poslaupnosti učení ewangelického V. 728.

2. Modlitby křesťanské V. 1555.

Johannides, Petr Košetický. — Farář w Náměti; 1559.

Rozmlauwání duchowní o stůl wečeře páně IV. 1328.

Jokassius, Wit Přerowský; 1631.

Obrana kalicha V. 710.

Jöndl; 1841.

We Wěce VI. 1175. b.

Jordan, Jan Petr. — Naroden w Čížkowicích (Těšicích) w Lužici horní 1818; studowal filosofii w Praze, žil co redaktor časopisu Slawische Jahrbücher w Lipsku, nyní w Praze.

1. Jahůdky ze slowanských lesů (sebral) VI. 350.

2. Ferina Lišák (wydal) VI. 585.

We Kwětech VI. 1076. g.

Jordanský, Šimon.

Modlitby. Příd. 48.

Josquin, Jan; 1561.

Muzika IV. 43.

Jungmann, Josef. — Naroden w Hudlicích 16. Čerwence 1773; spisowatel díla tohoto.

1. Slowník česko-německý VI. 165.

2. Slowenost VI. 171.

3. Sebrané spisy VI. 332.

4. Píseň zpíwaná od Staroboleslawské školní mládeže etc. VI. 415.

5. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (Přispěwek) VI. 469.

6. Ku příchodu Františka I. etc. r. 1833 (přispěwek) VI. 477.

7. Jana Miltona Ztracený ráj (z angl. přel.) VI. 543.

8. Atala (z franc. od Chateaubrianda) VI. 801.

9. Historie literatury české VI. 1133.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 932. a. — Časop. mus. 150. a. 496. h. 559. d. 1084. c. — Kwěty 496. k.

Jungmann, Anton. — Bratr Josefa Jungmanna. Naroden 19. Kwětna 1775 w Hudlicích. Po odbyté škole domácí dán r. 1788 na zimu do Prahy k Piaristům do druhé německé školy, kamž jej starší bratr Josef již několik let dříve předešel. Tamže odbyl gymnasiu. Po skončení prwního roku filosofie, 1797, napadla jej chuť k Piaristům do kláštera jíti, k čemuž tedy do Lipníka na

Morawě se odebral; odbyw rok noviciatu, začal učit aritmetiku; změniw však úmysl swjý, wystoupil z řádu a wrátil se do Prahy k studování dalšímu fysiky a metafysiky. Roku 1803 20. Listopadu přestál zkaušku w porodnictwí; dne 7. Září 1805 pak obdržel stupeň doktora w lékařstwí. Roku 1805 a 1806 byl assistentem w praktické škole w obecné nemocnici pod professorem Ignácem Mattuškau. Brzy na to přijal pozvání za lékaře wrchnostenského do Napajedel w Morawě u hraběny Kobenclowé, rozené Montelabate. Po krátkém čase však wypowieděw tuto službu, wrátil se na konci roku 1807 do Prahy, kdež obstarávání nemocných w domě milosrdných přewzal. Brzy na to požádán byl od profesora porodnictwí, doktora Fiedlera, rozstawnawšího se, aby místo něho na čas nemoci přednášel theorii. Professor Fiedler však 19. Ledna umřel, a Jungmann 21. Ledna 1808 česky a německy přednáseti začal. Po prwním wypsání úřadu professorského (30. Čerwence 1808) obdržel Jungmann professuru, s tau však wýminkau, jestliže w praktice tak schopen jest, jako w theoretice, pakli ne, aby nowý náwrh se učinil; následowně teprw po druhém wypsání dne 11. Čerwence 1811 určité za profesora ustanowen. By zanedbanau porodní školu powznawl, založil knihownu pro posluchače swé, zjednal potřebné nástroje porodní, staral se o rozšíření porodního domu, žádal a obdržel pomocníka a t. d. Roku 1824 5. Čerwence musil i obstarání tajného oddělení přewziti. Škola porodnická Pražská nyní mezi nejprwnější w Ewropě se počítá. Jungmann se stal audem společnosti medicinské ruské w Petrowě, audem spolku pro wzděláni porodnictwí w Berlíně, medicinské společnosti we Wídni; roku 1839 byl rektorem university, a odewzda bratru Josefowi rektorstwí na rok 1840. Roku 1841 obdržel názew c. k. rady; 1849 poctěn byl křížem řádu Leopoldowa, a 1850 powyšěn do stawu rytířského.

1. O samskritu VI. 119.
 2. J. F. Paulického Domáci lékař (přel.) VI. 1603.
 3. Úwod k babení VI. 1632. a.
 4. Umění babické VI. 1632. b.
 5. Umění porodnické VI. 1632. c.
 6. Nawedení o koních VI. 1649. a.
 7. O sedmeru dobytku domácího VI. 1649. b.
- W časopisech: Krok 993. l. 1084. c. — Časop. mus. 1140 f. 1607. d. — Jindy a nyní 1475. d.

Jungmann, Jan. — Bratr předešlý. Narozen w Hudlicích 23. Kwětna 1778; křížowník s čerwenau hwězdau; farář w Tursku, Unhošti.

Ohlas lásky osadníků Unhoštěkých etc. VI. 438.

Jurani, J. 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Kabátník, Martin. — Český bratr; měšťan w Litomyšli; cestowal r. 1491 do Jerusalema a do Aegyptu; wrátil se 1492.

Cesta z Čech k Jerusalemu a w Aegyptě III. 194.

Kačer, Josef. — Slowák; kazatel we welkém Táboře Fridrichowě w pruském Slezsku.

Arnošta Šulce kauzelná ráže (přel.) VI. 556.

W Časop. mus. VI. 496. h.

Kadaně, Michal. — Narozen 18. Srp. 1766 w Praze; farář Chřínasý; notář arcib.

1. Krátký zeměpis VI. 1150.

2. Kytka wonného kwití VI. 1308.

3. Prábička užitečné kratochwile VI. 1462.

Kadlinsky, Štastný (Felix). — Narozen w Týně 1613. Jesuita; professor humanitní 5 let; procurator provincie 11, přefekt duchowní neb spiritualis 10 let; umřel 1675.

1. Zdoroslawicek V. 160.

2. Zrcadlo bolesné matky boží V. 1278. a.

3. Jana Tannera život a sláva sw. Wácslawa V. 1278. b.

4. Žiwot sw. Ludmily V. 1278. c.

5. Zlatá ctností kniha V. 1418. a.

6. Pobožná rozjímání V. 1418. b.

7. Pauš swatomilá V. 1418. c.

8. Pokladnice duchowní V. 1418. d.

Kadawý, Jan. — Narozen dne 7. Dubna 1810 na Jestřábí, Jilemnického panstwí w Čechách, studowal na Slowensku; nenalezew w Čechách co ewangelik přiměřeného okresu činnosti na roli národní, odešel na Slowensko; byl r. 1839 do Pešti za učitele slowenské školy powolan; připojil se r. 1846 ke straně zastávající nářečí slowenské, w němž i několik brožúrek wydal; r. 1848 byl hned na začátku maďarské revoluce od maď. powstalců uwězen a na to wypovězen do Čech.

1. Kwítek na hrob etc. Amalie Marie Herminy, arcikněžny VI. 496. k.

2. Wzájemnost we příkladech mezi Čechy etc. VI. 1072.

We Kwětech VI. 489. k.

Kaiserlich, J. A. — Kněz; 1818.

Kázání VI. 1934.

Kalenda, Wácslaw; 1842.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

Kalenice, Oldřich (Kalenec). — Pán český na Škwořeticích; 1478.

Lucifer kníže temnosti etc. III. 686. Srowněj III. 796. 802.

Kalička, Jan; 1832.

Blahorod (od Weissfloga, z něm. přel.) VI. 847. a.

Kalina, Jan. — Měšťan Strakonický; 1791.

Chwalozpěw ku příchodu Leopolda II. VI. 374.

Kalina, Jaroslav Fr. — Narozen 8. Listop. 1816 w Boru (Hayda) w Litoměřicku; studowal w Plzni, w Praze a we Wídni; umřel 22. Čerwna 1847.

Wěstník (wydal) VI. 755.

- W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 1036. e. 1067. n. — Kwěty 559. g. — Wlastimil 913. e.
- Kalinka, Joachim.** — Slowák; narozen w Rožemberku w Liptowské stolici (odtud Rožemborský jmenován) 1602; superintendent; muž učený, fečník znamenitý a výmluvný; w desítiletém pronásledování nekatolíků uherských dostal se r. 1673 do Litawy, kdež umřel 1678.
1. Katechismus slowenský V. 722.
 2. Proroctví wánoční Izaiáše V. 827.
 3. Pohřební kázání Barboře Markowé z Pauchowa V. 1076.
- Některé písně jeho w Tranowského Cithaře V. 86.
- Kalnický, Ondřej;** 1843.
- We Kwětech 913. c.
- Kamaryt, Josef Wlastimil.** — Narozen 21. Ledna 1797 we Welešíně; kaplan w Táboře; potom duchovní správce w Klokotech. Umřel 19. Března 1833. W něm ztratila církev horlivého pastýře, vlast znamenitého literatora.
1. České národní duchovní písně (sebral) VI. 261.
 2. Smíšené básně VI. 295.
 3. Hlasý wlastenců etc. r. 1832. (Příspěvek) VI. 469.
 4. Pomněnky VI. 1345.
 5. Rýmované propovědi VI. 1376.
- W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. — Wlastimil 496. l. — Wčela 496. m. — Wěmec 521. — Čechoslaw 564. b. — Kwěty 588. i. — Rozmanitosti 597. a. 599. b. 600. a.
- Kamaryt, Fr. Dobromil.** — Bratr předešlého; kněz; 1835—1838.
- Swatodenní pořádek (přel. z něm.) VI. 2270.
- We Wčele VI. 496. m.
- z Kaménka, Mikuláš Albert.** — Rodem ze Slezska. Žil we Wittenberce, kdež grádu mistrského dosáhl 1571. Po vydání majestátu cis. Rudolfa na swobodu náboženství (1609) přestěhoval se na pobídnutí některých pánů do Prahy, kdež se stal r. 1611 professorem hebrejského jazyka. Léta 1612, též 1615 byl zvolen za děkana fakulty filosofické. Umřel r. 1617 w měsíci Prosinci.
- Spolupřekladatel bibli bratrské IV. 1167. a.
- Kamenický, viz Marchio; Wacek.**
- Kamp.** — Doktor; kazatel český w ležení vojenském; 1472.
- Proroctví III. 903.
- Kampelík, František Cyrill Welislaw.** — Narozen 1806 w Šifenowě w Bydžowsku; studował na gymnasium w Jičíně, filosofii a polytechniku we Wídni, theologii (2 léta) w Brně, posléz lékařství we Wídni.
1. Práva naší řeči a národnosti VI. 6.
 2. Prawopis česko-slowanské řeči VI. 61.
 3. Čechoslaw VI. 91. a.
 4. Částky česko-slowanského jazyka w obrazích VI. 91. b.
5. U hrobu J. U. rytíře ze Šwabenhowa VI. 483.
6. Pokladnice Franklinowa VI. 1204.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. l. 1008. h. 1067. q. 1084. f. 1140. o. — Časop. mus. 1067. i. — Hronka 1140. l.
- Kaňka, František;** 1838.
- We Wčele VI. 588. h. 913. d.
- Kapihorský, Šimon Eustach.** — Narozen w Kutnéhoře (Kapihora = Kuttenberg). Cisterciák w klášteře Sedleckém 1616; missionář 1624; děkan w Kaučím, kteréž město obrátil na katolickou wíru, pak děkan w Chlumci; posléz wedl spráwu swého kláštera 1633.
1. Historia kláštera Sedleckého V. 396.
 2. Pomoc utvrzení při wíře o prawém pod oboji etc. užívání V. 692.
- Kapyto, Jan.** — Bratr český; umřel w Třebíči 1589.
1. (Spolupřekladatel bibli bratrské) IV. 1167. a.
 2. Postilla IV. 1553.
- Kapper, Sigfrid;** 1846.
- České listy VI. 353.
- We Kwětech VI. 406. k. 559. g.
- Karafiát, Wácslaw.** — Narozen w Jimramowě na Mor.; roku 1850 (56—58 let stár), studia theologická dokonál w Prešpurku, byl kaplanem w Jimramowě, pak w Německém od r. 1817, nyní ale jest od r. 1822 duchovním správcem ewang. církwe wyzn. helw. w Telecím.
- Tabule Kebesa (přelož.) VI. 919.
- Karasowá, Josefa;** 1846.
- We Kwětech VI. 406. k.
- Kardian, Ignac Sigmund;** 1722.
- Oheň nebeský etc. sw. Ignatius z Lojoly V. 936.
- Karel, Borromaeus, od sw. Remigia.** — Řádu bosáckého sw. Augustina, kláštera Německo-Brodského; 1735.
- Žena krásná náramně Sara u zrcadla etc. V. 981.
- Kareš, Wojtěch.** — Narozen w Neweklowě 1777, 2. Dubna; farář we Wlachowě Březi; umřel 1824, 25. Srp.
1. Gallury čest stolu páně (přel.) VI. 1825.
 2. Knižečka o lásce (od Štolberka) (přel.) VI. 2247.
- Kareš, Wácslaw.** — Narozen 1792, 26. Srp. w Neweklowě; farář w Arnoštowicích w Beraunsku.
- Truchlořeč u hrobu Jana Tykače VI. 2091.
- Karhordó, Anton;** 1829.
- Wynaučování katol. náboženství (přelož.) VI. 1840.
- Karchesius, Jan Prostějowský;** 1607—1635.
- In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- z Karlsperku, Daniel Karel.** — Měšťan a knihtlačitel w Praze, a jakž dokládá Balbin, výborný básník český, 1618.
1. Potěšení křesťanské IV. 134. a.
 2. Písně duchovní křesťanské IV. 134. b.
- z Karlsperka, viz Carolides.**
- Kasparides;** 1785.
- Dwor** radda (přel.) VI. 605.

Kassius, P. J. Wysokomýský.

Pisníčka o diwném a milostném božím člověku bohu oddaného vedení V. 78.

Kaška, Jan (Zbraslavský). — Krejčí, ochotný herec na divadle Pražském.

1. Divadelní ochotník VI. 173. 188.
 2. Rozličné divadelní hry (přeložené) VI. 692.
- W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1173. f. 1220. d.

Kašpar, Jan Domin. — Wrchní, potom c. k. kommissar při katastrálním odhadu; 1843. Lesní auředník VI. 1562.

Kašpárek, František. — Učitel školní.

Přispěl k Rozmanitostem VI. 736. k Hyllosu 737. k Dobrozvěstu 738. b. a k Čechoslawu 739.

Kaubek, Jan Prawoslaw. — Narozen 9. Čerwna 1807 w Blatné; professor českého jazyka a literatury na universitě Pražské od r. 1840. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného říšského sněmu we Wídni a w Kroměříži.

W časopisech: Jindy a Nyntí VI. 8. g. — Wlastimil 146. a. 1173. g. — Casop. mus. 496. h. 599. f. 1704. a. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k. 588. i. 597. k. 599. m. — Wčela 496. m.

Kauble, Josef Fr. — Narozen w Boskowě 1785, professor na gymnasium Litoměřickém; umřel 1824.

1. Zoologie podlé Okeny (část) VI. 1467.
 2. Hospodářská kniha ke čtení etc. VI. 1499.
- Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Kauble, Jos. Alois (Boskowský). — Kněz. Narozen w Boskowě dne 3. Srp. 1825. We Kwětech VI. 913. c.

Kaukol, Josef; 1754.

1. Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku V. 1026. a.
2. Fortior armatus quem Sema etc. Jan Nepomucký V. 1026. b.

Kaula, Wáclaw Jan.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Kaun, Josef Polemír. — Narozen 19. Ledna 1795 w Rychnowě; knězem učiněn 24. Srp. 1819; potom kooperator w Lomnici u Tábora.

1. Láska dětí VI. 665.
 2. Blahorod (z něm. od Weissfloga) VI. 847. a. 1336. c.
 3. Citi prawě VI. 847. b. 1336. d.
 4. Wšeka pomoc přichází z hůry (dle Ebersberga) VI. 1336. a.
 5. Slova rozlaucení křesťanského otce etc. (dle Emericha) VI. 1336. b.
 6. Libý pokrm duše VI. 2398.
- We Kwětech VI. 599. m.

Kaupilius, Jan Teynický. — Konal začáteční studia w Rakownici 5 let; byl správcem školy w Launech dvě léta, potom w Brodě českém přes tři léta; farář Staňkowský 1619; děkan we Slaném, odkudž po bitvě Bělohorské od Jiřika Michny wyhnán, zemřel w pohorí Rudném r. 1623.

1. Posila k stále trpělivosti IV. 1919.
2. O prawém ukřižovaného Krista poznání V. 678.

Kauřimský, wiz Fortunatus.

Kautný, Lorenz ze Zářečné; 1610.

Jména a titule osob etc. IV. 499.

Kautský, František. — Narozen 14. Zář 1769 w Dašicích; stal se knězem 26. Zář 1802; farář a notář arcib. w Hostiwařích; umřel 18. Ledna 1834.

1. Kázání postní VI. 1953. a.
2. Dwojnásobní kázání postní VI. 1953. b.
3. Příležitostná kázání VI. 1953. c.
4. Krátká kázání VI. 1953. d.
5. Kázání o příležitosti uwezení do chrámu Teynského VI. 2053. a.
6. Kázání postní VI. 2053. b.

Kawka, Martin Prystach z-Držkowic; 1579, 1580.

1. Písne nowe pobožné IV. 76. a.
2. Píseň napominající ku pokání IV. 76. b.

Kawka, Josef Hynek. — Rozen z Wraže, blíž Písku; kněz; 1786.

1. Pronásledované diwadlo VI. 601.
2. Karla z Ekarthausen Porušená práwa člověčenství (přel.) VI. 780.

Kéladruh, wiz Dundr.

Kelský, Anton; 1734.

1. Conciones festiuaes etc. V. 875. a.
2. Conciones dominicales V. 875. b.

Kendík, Josef Ladislaw; 1845, 1846.

We Kwětech 150. f. 496. k. 913. c.

Kepert, Pawel Viktorin; 1758.

Wále lidská w nešení swého kříže V. 1031.

Kerman, Daniel. — Narozen w Priwizi w Uhřích; neobyčejnau silau tělesnau powěstný; kněz Turolanský. Umřel 1687.

Jedna píseň w Cithare Tranowského V. 86.

Kerman, (Krmán) Daniel. — Narozen we Mšeně w Uhřích 1663; superintendent; muž učený a šťastný weršowec časoměrný. Umřel w žaláři w Prešpurku 1740, kdež 9 let seděl.

1. Werše při Swětlonoši českém od Matauše Michalowice V. 18.
2. Rudimenta grammaticae slavicae V. 29.
3. Nábožné arie etc. V. 132
4. Noworoční dar poetický V. 196.
5. Actus inaugurationis vexillorum etc. V. 273.
6. Anti-Dubnicai V. 762.
7. Katechismus V. 785.
8. Kniha žiwota V. 1087.
9. Agenda ecclesiastica slawonica V. 1117.

Kerner, Josef Ign. Libomír. — Narozen w Bydžowě 24. Dubna 1777, farář w Kratoňovicích.

1. Křesťanské kat. učení o odpustcích VI. 1829.
2. Cwičení pro ženichy a newěsty VI. 2129.
3. Kniha ruční o nawěťwowání nemocných VI. 2139.
4. Pád prwního člověka w ráji VI. 2246.

Khel, J. Josef. — Farář Laucký, 1735.

1. Nepomucena mater, o klášt. Žďárském V. 439.
2. Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká etc. V. 979. a.
3. Novus virgineus pontifex etc. V. 979. b.

Kherner, Jan Plzenský. — Učiněn bakalářem

swob. umění r. 1577, mistrem 1584. Byl professorem na universitě od r. 1585 až 1593; děkanem fakulty filosofické w létech 1589, 1590, 1592. Umřel r. 1612 dne 20. Čerwence.

1. Krátké vysvětlení trpělivého Joba IV. 1475.
2. Erasma Roterodamského Wdowa křesťanská (přeložil a rozšířil) IV. 1851.
3. Potěšení w těžkém zármutku etc. Příd. 53.

Khopp, Jan Jiří. — Křížovník s hvězdau; 1730.

Swatý Jan Nepomucký V. 961.

Khun, František Benedikt. — Křížovník se červeným srdcem; farář u sw. Klimenta w Malých Bubnech; 1769.

Kněz oko církve V. 1048.

Khun, (Kuhn) Karel Josef. — Narozen 1736 w Praze; Jesuita; písmo sw. bakalář; notář; kazatel po 17 let; od r. 1784 farář na Wodolce (1802).

1. Spasitelná správa a naučení (k modlitbě etc.) V. 1520.
2. Biblická konkordancí (přel.) VI. 1731.
3. Pravý základ a podstatný pořádek křesť. kat. náboženství VI. 1808.
4. Mřavná a spasitelná kázání na evangelia celého roku VI. 1920. a.
5. Ign. Wagnera krátká mřavná kázání (přel.) VI. 1920. b.
6. Katechismus ženichůw VI. 2107.

Kinský, Dominik. — Narozen 4. Října 1777 we Slaném; řádu piaristického; professor humanitní w Boleslawi, potom historie a řecké literatury w Brně, posléze c. k. translator guberniální tamže; jednatel provincie řádu swého. Umřel r. 1848.

1. Wtání etc. Alberta wévody Saso-Těšínského VI. 434. a.
 2. Wtání etc. arciknížete Karla VI. 434. b.
 3. Wýjew úcty a radosti etc. Ant. Frid. hraběti z Mitrowic VI. 434. c.
 4. Papaušek (z franc. přel.) VI. 546.
 5. Lessinga bájky (přelož.) VI. 575.
 6. B. André krátce obsažené naučení o chování ovcího dobytka (přel.) VI. 1524.
 7. Přijemnosti a břemena stawu kněžského VI. 2029.
 8. Wácl. Urbana ryt. ze Stufiera, biskupa Brněnského List pastýřský (přel.) VI. 2122.
- W časopisech: Wídenáské listy VI. 932. b. — Čas. Mus. 932. f.

Kirchmayer, Walentin z Raychwic. — Filosofie a medicíny doktor; 1696.
Starodávní Kukus studnice etc. V. 753.

Kirchner, František Hynek. — Královský dworský impressor w Praze; 1756.
Jindř. J. Krance Výborné naučení pro báby (z něm. přel.) V. 591.

Klábek, Josef; 1841.

We Wěle VI. 913. d.

Klácel, Matauš Frant. (Třebowský). — Narozen 7. Dubna 1808 w České Třebowě; studował gymnasium a filosofii w Litomyšli, bohoslawi

w Brně; kněz řádu Augustiniánského we Starém Brně; kandidát doktorství w theologii; od r. 1836 až 1844 professor filosofie na Brněnském filos. ústawu, nyní bibliotekář kláštera Augustiniánského.

1. Počátky wědecké mluwnictví českého VI. 149.
 2. Hlasy duchowenstwa k Ferdinandowi I. etc. (Příspěvek). VI. 320.
 3. Lyrické básně VI. 321.
 4. Wys. důstoj. etc. p. Cyr. Frant. Nappowi VI. 487.
 5. Bájky Bidpajowy VI. 587.
 6. O citu a rozumu VI. 1167.
 7. Mostek VI. 1172.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Česká Wěle 496. m. — Wěneč 521. — Časop. Mus. 1173. a. 1176. 1220. b.

Klacna; (1790).

1. Slowo nenawratitelné VI. 620. a.
2. Pantalón a Pamfília VI. 620. b.

Klanitzai, Jan. — Slovák; rektor školy w Bánské Bystřici; viceispán w Temešwárské stolici; 1785.

Sturma: Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

Klatowský, Ondřej. — Stal se bakalářem r. 1524.

Knížka w českém a německém jazyku složená etc. IV. 22.

Klatowský, Wít. — Wiz: Falckrabí, Georgillus.

Klatowský, Bohuslaw ze Žatce. — Děkan Hořický 1614.

Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1703.

Klatowský, Martin. — Kazatel Betlemský; zwolen za administratora konsistoře pod obojí r. 1539 11. Kwětna, kterýž úřad složil r. 1541; roku 1542 1. Kwětna zwolen opět za konsistoriana, jsa tehdaž kazatelem Betlemským a děkanem u sw. Apolinařiše na Nowém městě Pražském.

Rozsuzování upřímné artikulů některých z př. Jana Augusty IV. 1233. g.

Klatowský, Jan.

(Smyslenau jeho kroniku Klatowskau Hammeršmid do swé přijal;) IV. 466. V. 329. a.

Klatowský, wiz Storch.

Klaudian, Mikuláš. — Z jednoty bratrské; lékař; knihtlačitel w Mladé Boleslawi; vlastně Kuřha nazwaný; 1507—1519.

1. Mapa české země III. 190.
2. Zpráva a naučení ženám těhotným a babám III. 287.
3. Spis o prawdách wíry III. 778.

Klaudius, Wáclaw Alois Nepomucký. — Alumnus; 1633.

Krátké otázky na katechismus Petra Canisia V. 714.

Klebsattel, Jindřich z Milhausu; 1597.

1. Knížka etc. o pravé poutě a o pravém wzywání pána boha IV. 1352. a.
2. Otázky o modlitbě a o wíře IV. 1352. b.

Kleich (Kleych), wiz Gleych.

Kleklar, Jan. — Narozen w Jindřichově Hradci 1639; Jesuita; professor; kazatel po 23 let; missionář; umřel 1703.

1. Semen verbi Dei. Semeno slova božího V. 863.

2. Smutné příhody etc. o svatě zpovědi V. 1190.

Klement, Adam. — Narozen w Auezdě, nedaleko Plzně, odkudž Auezdský a Plzenský sluje. Kazatel u sw. Wáclawa na Zderaze w Praze. R. 1609 byl farářem we Wraném, a zvolen 7. Října za konsistoriana. Po r. 1620 vystěhoval se ze země. Vrátil se na čas r. 1631 při vpádu saském. O něm verše: *Lonnicus facilis rythmis et mollis habetur; Sed clemens palmam laudis Adamus habet.*

1. Rozmlauvání křesťanské člověka s p. Jež. Kristem IV. 160.

2. Traktat o povinnostech pána a služebníka IV. 705. a.

3. Rozkoš a zvěle panenská IV. 705. b. 1856. b.

4. Krátký spis o manželstvu IV. 1420.

5. O manželství kněží IV. 1432. a.

6. Odpověď na bezženství kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity IV. 1432. c.

7. Replika aneb obraza etc. (proti témuž) IV. 1434. d.

8. Kázání IV. 1655. a.

9. Rozmlauvání křesť. člověka s p. J. Kristem IV. 1856. a.

Klement, Wáclaw Žatecký. 1612.

1. Kratičké sepsání slaužící k potěšení rodičům etc. IV. 712.

2. Threnus Boemiae. Taužebné a žalostno-bolestné naříkání. Pfíd. 54.

Klenowský, Jan. — Český bratr; ač nebyl kněz, však w radě úzké seděl drahně let; umřel 1498; w Litomyšli pochován.

(Přípovědky a epístoly od něho w Rkp. hist. brat. u P. Brožowského.)

Kletzar, Zachariáš Aug. z Růžokvětu. — Sakristan u sw. Wita w kostele Pražském; 1677.

Ingenuus adolescens etc. swatý Wit etc. V. 1289.

Klicpera, Wáclaw. — Narozen 23. Listopadu 1792 we Chlumci nad Cidlinau; professor humanitní w Králově Hradci, potom w Praze na Starém městě.

1. Deklamovánky VI. 307.

2. Hlasy vlastenců etc. r. 1835 (Příspěvek) VI. 318.

3. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (Příspěvek) VI. 469.

4. Osmecitma pravidel hry etc. šest a dwadcet VI. 568.

5. Diwadlo VI. 644 a. a—k.

6. Almanach dramatických her od r. 1825 až 1830 VI. 644. β.

7. Dwojčata VI. 644. γ.

8. Libušin saud VI. 644. δ.

9. Kytka VI. 644. ε.

10. Swatěl. truchl. VI. 644. ζ.

11. Bratři. Popelka Waršawská VI. 644. η.

12. Almanach aneb: Noworočenka r. 1823. (společně s Chmelau) VI. 765.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čecho-

slaw 559. c. — Časop. Mus. 717. — Rozmanitosti 993. c.

Klicpera, František. — Doktor w lékařství; professor porodnictví w Linci. Umřel 1820. Přispěl k Rozmanitostem VI. 736.

Klička, Ondřej. — Kněz řádu piaristického; učitel a ředitel hlavní školy w Mladé Boleslavi. Umřel 1816.

Krátké uvedení k vyhotovení psaní etc. VI. 1698.

Kilment.

Od něho jedna píseň w kancionálu III. 48.

Klučák. — Redaktor Bohemie po mnoho let, od r. 1848 redaktor německého časopisu: *Constitutionelles Blatt*.

Redigował Pražské Nowiny a Wčelu VI. 1093.

Klugar, Wáclaw. — Duchovní správce w Skalici nad Upau; 1746.

Katechismus V. 798.

Klusák, Albrecht Jiří, nejstarší, z Kostelce, na Konářovicích; 1612.

Jistota života věčného IV. 1405.

Knaysl, (Kneysl) Matěj. — Narodil se 10. Února r. 1805 w Třešti na Morawě. Co syn chudých rodičů žiwě se ze swých studií na Jihlaském gymnasiu a na Brněnském ústavu filosofickém saukromním mládeže wyučowáním složil guberniálním powolením w roce 1833 přisau zkaušku za veřejného učitele jazyka českého. Zřídil pak w Jihlawě učirnu pro češtinu byl po šest let učitelem we vojenské wychowárně, a nato učitelem městským i překladatelem u úřadu krajského 16 let. W roce 1845 založil se swau manželkau na swé útraty ústaw pro vzdělávání a wyučování ženské mládeže, w němž se předměty vědeckého a průmyslného učení od schopných učitelů a učitelkyn přednášejí jazykem německým i českým.

1. Paměti nejhodnější pro křesťanstwo. Jerusalem, Betlem a Nazaret (přel.) VI. 1117.

2. Wýtah z Poučení o spořádání ručnice etc. Wyučování službě polní (přel.) VI. 1453.

Kniže, Fr. 1819.

Písne pro jeden hlas při kytarě neb fortepianu VI. 504.

Knižek, Jan Fr. — Učitel školy filiální Drahozaské w Bydžowském kraji.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

Knobellus, Wáclaw Čáslavský; 1619.

Kázání o předíwném narození p. Krista IV. 1657.

Knobloch, Aleš z Pirnsdorfu; 1561.

Regiment spráwy owčého dobytka IV. 862.

Knobloch, Iwan (Jan). — Minorita; kazatel u sw. Jakuba w Praze; 1730—1735.

1. Dám zlatý etc. Maria panna na horách Jilowských V. 953. a.

2. Požehnaná mezi ženami etc. V. 953. b. VI. 2204.

3. Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička etc. V. 953. c.

4. Stoletá památka etc. kapucínů V. 953. d.
 5. Anděl v těle etc. Antonín Paduanský V. 953. e.
 6. Dva spolu stojící tovaryši etc. Dominik a František Serafinský V. 953. f.
- Kocaurek, Simeon.** — Český bratr.
 Od něho jedna píseň v kancionale III. 48.
- Kobiš, Jan** z Bytízky; 1574.
 Zpráva aneb naučení o mírách winných sudůw etc. IV. 742.
- Koblišek; 1834.**
 We Kwětech VI. 1036. i.
- Kocian, Jan.** Školní učitel při církvi ewangelické Sobotištské; 1805.
 1. Básně VI. 304.
 2. Trpělivost etc. (báseň u hrobu Pawla Ježowice) VI. 401. 566.
 3. Poslední čest etc. Janu Paw. Ježowičowi VI. 2084.
- Kocian, Jan;** ze Studence.
 Čechoslaw VI. 570. a. 588. f.
- Kocian, Josef Fr.** Peckowský. — Wzorní učitel a měšťan Hořepnický. Upadl nešťastně po tmě do studně, kdež se utopil; 1837.
 Učedník a učitel etc. VI. 851.
- Kocín, Jan** z Kocinetu. — Narozen w Pisku 1543; přední písař radní w Menším městě Pražském; byl r. 1568 we Štraspurce za přičinau hojnějšího učení. Umřel 1610, 26. Března.
 1. Kronika nowá o národu tureckém (přeložil spolu s Weleslawínem z něm. od Jana Lewenklaje) IV. 335.
 2. Historia církewní Eusebia Panfila (z lat. přel.) IV. 558.
 3. Rozmlauwání o moru IV. 897.
 4. Abeceda pobožné manželky IV. 1507.
 5. Providentia Dei. O řízení etc. (z lat. přel.) IV. 1844.
- Kočí, František.** — Písař w Hostimě na Morawě; 1838.
 W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. 599. m. — Čechoslaw 588. f. 432. c.
- Kočí, Jan W.** 1832.
 Písně pro jeden hlas při pianoforte VI. 516.
- Kodeda, wiz Cíkada.**
- Kodym, Filipp Stanislaw.** — Narozen na Opočné dne 1. Kwětna r. 1811. We swém dwanáctém roce dostal se na gymnasium do Králové Hradce a odtud na vysoké školy do Widně, kdež i (r. 1838) hodnosti doktora lékařství dosáhl. Jako lékař usadil se w Nixdorfu blíž Saských hranic; po čtyrech létech opustil však své místo zde, i odebral se do Prahy, chtě i swým dílem ku vzdělání českého národu prospíwati. Zde sepsal své „Zábawy nedělní“. Roku 1847 osadil se co výkonný lékař w Litomyšli, odkudž se však po půldruhém roku opět do Prahy nawrátil, kdež pomoci Matice české vydal swého naučení o žiwlech díl prwlí. Zábawy nedělní VI. 1486.

- Kogler, Jan.** — Slowák z Báňské Bystřice.
 Pisma swatého nowý zákon etc. V. 655.
- Kohaut, Wacław Rakownický.**
 Výklad na řeč páně po poslední wečeři Příd. 56.
- Kokořinský, W.** — Umřel r. 1848.
 We Wčele VI. 496. m. — We Kwětech 1272. c.
- Kolár, (Kolář) J. G.** — Aud diwadla českého w Praze od r. 1837.
 Některé diwadelní hry (přeložené, w rukop.) VI. 701.
 W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d. — Kwěty 717.
- Kolarský, Anton.** — Kaplan w Pardubicích, kdež narozen 19. Čerwence 1794.
 Přispěl k Hylosu VI. 737.
- Koldína, Pawel Kristian Klatowský** na Martinicích. — Narozen 1530. Stal se bakalářem swob. umění r. 1550, mistrem 1552; byl professorem na universitě od r. 1558 až 1562, děkanem fakulty flos. 1561. Wystaupiw z kolleje, stal se kancelářem, potom konšelem Starého města Pražského. Básnik latinský; w práwích wytečný. Umřel 1589, 10. Ledna.
 1. Práva a zřízení zemská IV. 917.
 2. Práva městská králowství českého IV. 933.
- Koldinský, Ludwík Norbert;** 1753.
 Kříž w rozkošech wstípený etc. V. 1023.
- Kollander, František Rafael;** 1748.
 Trojí čest od trojnásobné zásluhy etc. kázání při 50leté přimici Frant. Brodského V. 1016
- Kolinský, Marek;** 1844.
 We Kwětech 913. c.
- Kollár, Jan.** — Narozen 29. Čerwence 1793 w Mošowicích, Turčanské stolice. Studował tam, pak w Kremnici, Prešpurku, Jeně; kazatel ewangelický w Pešti, člen Morawské učené společnosti a. t. d. Horliwý zastawatel národnosti slowanské w Uhřích proti přechwatům Maďarů, od nichž welké pronásledowání zkusil. Po dobytí Budína od císařských wojsk roku 1849 odebral se do Widně, kdež téhož roku nastaupil stolici starožitností slowanských na universitě.
 1. Apologia (odrodilců, a proti nim) VI. 4.
 2. Slabikář pro dívky VI. 17.
 3. Jmenoslow, od Pačice (rozmnožil) VI. 161.
 4. Básně, neb: Sláwy dcera VI. 291.
 5. Národnie zpiewanky VI. 317.
 6. Řeči, písně a básně k milostiwému létu církwe Pešťansko-Budinské (přispěwek) VI. 327. 2065.
 7. Památka slaw. dne narození Alex. Rudného z Rudna, arcib. Ostřihomského VI. 446.
 8. Oda Šafaříkowi, k Čechům odcházejícímu VI. 479.
 9. Rozprawy o jménách etc. i starožitnostech národu sláwského VI. 977. a.
 10. Sláva bohyně VI. 977. b.
 11. Cestopis do Italie etc. VI. 1001.
 12. Čítanka VI. 1327.
 13. Nedělní, swáteční a příležitostné kázně VI. 1956.
 14. Slawení prwního ročního examenu se školskau mládeží církwe Pešťansko-Budinské VI. 2037. a.

15. Dobré vlastnosti národu slowanského VI. 2037. b.
 16. Jak my tuto naši ewang. slow. církev rozmnožovati máme? VI. 2037. c.
 17. Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wiry VI. 2037. d.
 18. Reč při slavném posvěcení etc. superintendenta Seberiniho VI. 2037. e.
 19. Obraz křesťanské panny VI. 2037. f.
 20. Sláva a wznešenost úřadu kazatelského VI. 2098.
- W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496. h. 559. d. 599. f.

Kollařowic, Wacław; 1586.

Officia, neb harmonia quatuor vocum IV. 93.

Komarowský, Gabriel. — Český bratr; 1467.

Složil písně nábožné, n. p. píseň při wolení kněží r. 1467. (W kancionale III. 48.)

Komenský, Jan Amos. — Narozen dle domnění obecného w Komně na Morawě, prawdě podobněji 1592; poslední biskup bratří českých. Byl rektorem školy w Přerowě a we Fulneku, po bitvě Bělohorské u vyhnanství w Lešně polském správce školy a superintendent; w Londýně, Štokholmu a w Elbingu, též u Sigmunda Rákocyho w Sarošpataku w Uhřích pobýw, opět do Lešna, a odtud do Hamburka, konečně do Amsterodamu se odstěhowal, kdež umřel 1672.

1. Janua linguarum reserata V. 46.
2. Orbis sensualium pictus V. 47.
3. Vestibulum V. 62.
4. Umění kazatelské V. 71.
5. Kancional (společně s Tranowským) V. 96.
6. Maudrého Catona mravná poučování (přel.) V. 254.
7. Řád církve jednoty bratrské V. 379. a.
8. Obojí církve etc. základ a starožitná trvanlivost V. 379. d.
9. Jana Lasitského historie o původu a činech bratří českých (přel. z lat.) V. 379. c.
10. Historia o těžkých protiwenstwach církve české V. 379. d.
11. Křašt umřající matky jednoty bratrské V. 379. e.
12. Smutný hlas zaplašeného etc. pastýře V. 379. f.
13. Boj Michala a angelů s drakem V. 379. g. 372. e.
14. Srdečné napomenutí k nawrácení se etc. V. 379. h.
15. Poslední wůle neb křašt V. 379. i.
16. O sirobě V. 487. a. 1390.
17. Labyrint swěta V. 487. b.
18. Manualník aneb jádro celé biblí swatě V. 649.
19. Nábožná přemýšlowání o wečeři páně V. 723. a.
20. O wymýtání němého etc. ďábelství V. 723. b.
21. Kázání XXI. V. 855. a.
22. Dwoji kázání V. 855. b. VI. 1282.
23. Historie o umučení a smrti etc. p. Ježíše Krista V. 1241.
24. Nedohytený hrad jméno hospodinowo V. 1372. a. b.
25. Přemýšlowání o dokonalosti křesťanské V. 1372. b.
26. Praxis pietatis V. 1372. c.
27. Centrum securitatis t. Hlubina bezpečnosti V. 1372. d.

28. Útočiště w sauzení a nebezpečenstwi V. 1372. f.
29. Wýhost swěta V. 1372. g.
30. Každodenní modlitby křesťanské V. 1557.
31. Kristofa Kottera widění (z něm. přel.) V. 1673.

Komínek, Leonard. — Kněz řádu karmelitánského; 1654.

1. Generalní a všeobecní regule a pravidla bratrstwa nejsw. rodičky boží etc. V. 1128.
2. Navis institoris t. lodí kupecká V. 1556.

Konář z Hodištkowa Mikuláš, wáheo Finitor. — Místosudí králowství českého, mnoho-twárnau učenosti oswícený. Tiskař byw po 20 let, po zásluhy o český jazyk do zeman-ského stawu powýšen. Poslední práce jeho (poněwadž se 30—40 let cwičil, nastapiw literní cestu již r. 1507) oprawenější jsau. Umřel 1546.

1. Luciana dwoje rozmlawání: a) Charon a Palinurus; b) Terspion a Pluto (přel.) III. 107—1.
2. Žaloby chudých a bohatých před Saturnem (z lat. přel.) III. 107—2.
3. Rozmlawání bohů pohanských (přel.) III. 107—3.
4. Aenea Sylvia Česká kronika (z lat. přel.) III. 126.
5. Kronika česká III. 128.
6. Aenease Sylvia O štěstí (přel.) III. 209.
7. Snář III. 238.
8. Dialogus, w kterémž Čech s Pikhartem rozmławá etc. III. 774.
9. O klanění welebné swátosti (přel.) III. 775.
10. Judit (z něm. přel.) III. 221. a.
11. Hra pěkných přípowídek od Bokačia III. 221. b.
12. Prawidlo lidského žiwota (z lat. přel.) III. 667. a.
13. Kniha o hořekowání a nařikání sprawedlnosti III. 667. b.

Končel, Radomír. — Školní pomocník w Kolinci w Klatowsku; 1838.

We Wčele VI. 496. m.

Konečný, Matauš. — Starší bratr od roku 1609. Znal řecky, latinsky a hebrejsky. Umřel 1622, 8. Února w Brandeyse, 52 let stár jsa.

1. Kniha o powinnostech křesťanských IV. 710.
2. Theatrum divinum. Diwadlo boží IV. 844.
3. Prawda wítězí IV. 1429.
4. Kazatel domowní IV. 1564.
5. O swátostech IV. 687.

Konečný, Izaiáš; 1591.

Historická správa z božího slowa o wečeři páně V. 1337.

Konečný, J. N. 1842—1846.

1. Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der tschechisch-slawischen Sprache VI. 88. a.
2. Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému VI. 88. b.
3. Uplný kapesní slowník VI. 168.

Koniáš, Antonín. — Narozen w Praze 1691. Jesuita; missonář po 37 let; ač neduživý, kázawal i pětkrát za den, brzo česky, brzo německy, tak že jej někdy z kazatelny odnesli. Lid tak rozplakával, že dále kázati

nemohl. Kázaje o posledním sandu, řetěz okolo krku míval; vyobrazením pekla ne-jedny z posluchačů o rozum přivedl. Na 60,000 knih českých spálil, jakožto husitské, a spůsobil, že hraběti Sporkowi tiskárna wzata. Umřel r. 1760.

1. Písničky o tajemství víry V. 152. a. b.
2. Písňe na ewangelia nedělní V. 152. a. b.
3. Rozmlauwání o pochybné artikule V. 774. a.
4. Jediná choti Beránkova V. 774. b.
5. Postilla V. 850.
6. Práva katolických rodičů, wrchnostfetc. správa etc. V. 1394.
7. Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus V. 1510. a.
8. Rozjímání na každý den w týhodni V. 1510. b.

Konrád, Matěj Wácslaw. 1055.

Sláva kostela sw. Matěje na Šárce V. 1055.

Konstanc, Jiří. — Narozen w Řepíně 1607. Jesuita; professor humanitní, matematiky; missionář po 12 let; chodíwal před město, a lid, zvláště děti, na poli a na cestách w křesťanském náboženství vyučował. Na žádost arcibiskupa jal se překládati biblí do českého jazyka, ale dříve wykonání díla umřel r. 1673.

1. Lima linguae bohemicae t. j. brus jazyka českého V. 22.
2. Mikuláše Lancicia spis o powinnosti bratří řeholních (přeložil) V. 465.
3. Wácslawa Šwertfera Pohromy hříchu smrtelného (z lat. přel.) V. 730.
4. Knička zlatá, jednomu každému stawu etc. (z lat. přel.) V. 1408. a.
5. Bartol. Salubia Zrcadlo duše (přel.) V. 1408. b.
6. Cwičení w dokonalosti (přel.) V. 1408. c.
7. Vincentia Caraffy Serafin (přel.) V. 1408. d.
8. Zrcadlo pašiówé (z lat. od Ludw. Crasia) V. 1408. e.

Konwaldský, Matěj. — Bratr český, první biskup jejich; umřel r. 1500 w 68 letech věku. Psaní některá neb raději sběrkové pobožnost a opatrnost jeho prokazují. Složil některé písňe w kancionálu III. 48.

Konwalina, Jos. Fr. 1835—1838.

Komárka zahradnická (wzdělal a vydal) VI. 1545.

Kop, Ferdinand; 1843—1845.

W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 913. c.

Kopecký, Jan Dalibor. — Narozen 31. Března 1815 w Poličce w Chrudimsku; študoval na gymnasium w Hradci Králové, filosofii a medicinu w Praze.

1. Powěsti z nové romantiky (wolně wzdělal) VI. 860.
 2. Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmenin etc. (společně s Tupým) VI. 1553.
- W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 496. k. 597. k. 1140. o. — Wčela 496. m. — Wlastimil 1067. x. — Jindy a nyní 1076. e.

Kopecký, J. Martin; 1834.

Udání základu k hloub wzdělávání země VI. 1500.

Přispěl k Zlaté knize od Krameria VI. 738. a) a k Čechoslawu VI. 739.

Kopidlanský, wiz Pfleger.

Kopidlenský, Jan z Rosenfeldu; 1662.

Budič duchovní V. 1564.

Koráb, W. — Lékař w Žamberce.

Přispěl k Prvotinám pěkných umění VI. 734.

Korábowá. — Manželka předešlého.

Některé básně w Prvotinách pěkných umění VI. 734.

Korabinský, Jan Mathias; 1788.

Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs VI. 153.

Koranda, Wácslaw. — Narozen w Plzni asi r. 1423. Stal se bakalářem swob. umění r. 1454, mistrem 1458. Professorem a kollegiatem kolleje Karlowy byl od r. 1459; děkanem fakulty filosofické 1460, rektorem university pokud známo 1463, 1471, 1513. Léta 1462 poslán s jinými do Říma o potvrzení kompaktat, směle hájil přijímání pod obojí před papežem Piem II. Po smrti Rokycany zvolen za administrátora strany pod obojí (1471. okolo 23. Dub.). Umřel we vysokém stáří, 96 let, 9. Února 1519.

1. Traktat o welebné swátosti páně III. 709.
2. Traktat mistrů Pražských o welebné swátosti oltární III. 710.
3. „Nenie ptáčníkuow“ etc. III. 719.

Korbelt, Daniel. — Kněz ewangelický; 1804 — 1825.

1. Nowiny poštowské (redigo wal) VI. 1088.
2. Denní modlitby pro schowance c. k. akademie VI. 2301.

Kořenatý, Slawomil F. 1840.

Ohlasy VI. 329.

Kořínek, Jan. — Narozen w Čáslawi 1626. Jesuita; professor na gymnasium 5 let, we filosofii též 5 let; kázal 7 let, rektor kolleje Litoměřické 3 léta; umřel 1680. Staré paměti Kutnohorské V. 321.

Kořínek, Wácslaw; 1838.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1076. g. 1162. i. — Wčela 913. d. 1076. d.

Korka, Pawel z Korkyně.

1. Paměti od r. 1539 až 1593 IV. 624.
2. Knihy a sepsání (?) Přid. 57.

Körner, Jan. — Narozen 10. Kwětna 1788 w Třeboni; knězem 13. Dubna 1811; doktor theologie, professor biblického učení nowého zákona; ředitel biskupského semináře. W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.

z Kornic, Burian, wiz Sobek.

Kortsek. — Slowák.

Přispěl k Prvotinám pěkných umění VI. 734.

Kosec, Matěj; 1831.

Nábožné vlastenské dvě kázně VI. 1959.

Kosmus, Kroměřížský; 1655.

Pěkné pautnické písňe V. 94.

Kosořský, Jan; 1553.

Solfenus etc. III. 900.

Kostanecký, Jan Konst.; 1690.

- Práh milostiwého léta V. 896.
Kostelecký, Fr. — 1840.
 We Wčele VI. 496. m.
- Kotka, Jan** z Postupic; 1478—1503.
 1. Epistoly proti Pikartům III. 680.
 2. Listy bratru Wawřincowi III. 744.
- Köstner, Šebastian;** 1602.
 Kalendář IV. 779. f.
- Kostrošic, Wáclaw Leopold.** — Učitel školní w Jimramowě na Morawě; 1821.
 Výstřaha před jedem VI. 1602.
- Košatecký, Fr.** 1838—1840.
 We Wčele VI. 496. m. 559. h. 913. d. 1036. e.
- Košetický, wiz Johannides.**
- Košina, Ondřej;** 1691.
 Wůdce k blahoslawené wěčnosti sw. Barbora V. 1303.
- Košál, Dominik.** — Kněz; 1784.
 Předmluva před zkaumáním po skončeném běhu zimním etc. w Nimburce VI. 719.
- Košticlus, Jan.** — Jesuita; 1657.
 Cwičení duchowní etc. kolleje Jičinské V. 464.
- Kotara, Wojtěch.** — Narozen 1. Dubna 1742 w Proseči na panství Habrském; sedlák, samouk, přirozený básník i jinak vzdělaný člověk; penízem a titulem wrchního rychtáře poctěn; w 89. roce věku sepsal život svůj. W r. 1827 poslal do museum 6 písní vlastnoručně psaných mimo dvě tištěné.
 Básně rozličné VI. 367. a—f.
- Kotátko, Wáclaw.** — Narozen 26. Srpna 1810 w Jenčowicích, studował gymnasium w Mladé Boleslawi, filosofii w Praze, a pak bohoslawi w Litoměřicích a w Praze. Dne 3. Srpna 1835 byl na kněžství posvěcen a dosazen co kaplan do Mšena; na začátku pak roku 1841 do ústawu pro hluchoněmé w Praze co učitel povolán.
 Člověk w podobenství (společně s Frostem) VI. 1168.
- Kotík, Jan Jaroslav.** — Narozen 8. Čerwna 1818 w Kněžowci. Studował filosofii a medicinu; 1837.
 We Wčele VI. 600. e.
- Kottler, M.** 1842.
 We Kwětech VI. 1078. g.
- Kotwa, Jan Ctibor z Freifeldu.** — Kanovník kapituly Pražské; děkan Smečenský 1615; probošt w Litoměřicích; dle svědectwí Balbinowa jeden z nejpřednějších kazatelůw českých; jazyk náš we svých spisech cizími (prý) slowy obohatil. Umřel 1637.
 Mumraj sbornické prawdy vymaškařený IV. 1433.
- Kozmanecius, Wáclaw Časlavský;** 1645—1660.
 Krátké wypsání třidcetileté wálky V. 278.
- Kozurí, František (Kosorius);** 1796.
 Thesaurus linguae bohemicae VI. 56.
- Kožlanský, Bartoloměj z Litoměřic;** 1615—1627.
 1. Písně na sedm žalůw IV. 138.
2. Památka pohřební o životu a smrti etc. Tomáše z Proseče IV. 1713.
 3. Zlatá některá prawidla křesťanského člověka IV. 1918. V. 1371. a.
 4. Dar zlaté ruky V. 1371. b.
- Krabice, z Weitmile, Hyněk.** — Ze starožitného rodu českého. Žil za Ferdinanda I., kterýž mu r. 1537 stawu panského potwrdil.
 1. O rodu pánů z Weitmile a Krabic IV. 491.
 2. Regiment neb správa zdraví; od Jana Koppa (přel.) IV. 878.
- Kracowský, Mat. Ondřej z Hradce Jindřichowa.** — Farář w Domažlicích 1616.
 1. Oprawdowý kontrfekt odporného boje etc. rytěrujících pod praporem Krista pána IV. 1645. a.
 2. Výkladové a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. IV. 1645. b.
 3. Kázání pohřební IV. 1722.
- Král, Anton Fil. J.** — Filosofie a mediciny doktor; 1754.
 Liboch corde pio fontes offero Marie etc. V. 559.
- Král, Josef Mirowit.** — Narozen w Opočně 16. Února 1789. Stal se knězem 12. Srpna 1811; kaplan w Jilemnici, w Branné, na Nowém Hrádku 1817; od r. 1831 farář we Branné.
 1. Modlitba páně VI. 238.
 2. Některé básně příležitostné VI. 423. a—e.
 3. Reč k učitelstvu VI. 726.
 4. Sláwové praotcůw Čechů VI. 975.
 5. Průwodec po biskupství Králohradeckém VI. 1152.
 6. Dokonalý zák VI. 1331.
 7. Jeden owčínec a jeden pastýř VI. 1847.
 8. Wypsání života Crhy a Strachoty VI. 2183.
 9. Rozmlauwání s bohem VI. 2369.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čechoslaw 539. b. 570. a. 597. d. 1067. e. 1162. d. — Dobroslaw 599. d. 1067. d. — Časopis pro katol. duch. 1125. c. — Přispěl též k Prwotinám pěkných umění VI. 734, k Rozmanitostem 736, k Hylosu 737.
- Kramář, Severin.** — 1488.
 (Wydawatel bibli III. 536.)
- Kramář, Josef.** — Narozen we Wysokém 25. Srpna 1785, kdež potom farářem byl. Obět wděčnosti na slawný sňatek Frant. W. Veita VI. 408.
 W Hlasateli VI. 564. a.
- Kramerius, Wáclaw Matěj.** — Narozen w Klatowech 1753. Měšťan Pražský. Spisował nowiny a české knihy, jichž co wydal (swých i cizích) jest na 84 swazků. O český jazyk a literaturu welmi zaslawžilý. Umřel 1808, 22. Brezna.
 1. Nowí čeští zpěwové pro krásné pohlawí VI. 277.
 2. Albert a Lotte (z něm. přel.) VI. 609.
 3. Wečerní shromáždění Dubrowické obce VI. 730. a.
 4. Přítel lidu VI. 730. b.
 5. Rybrcol VI. 785. a.
 6. Arabské pohádky VI. 785. b.
 7. Čarodějnice Megera VI. 785. d.

8. Rozličné powídačky VI. 785. d.
 9. Přezlostné nowiny o nešťastném Ludwíkwí XVI., králi franském VI. 946. a.
 10. Náležitě wypsání ukrutné smrti Marie Antonie VI. 946. b. 1040. d.
 11. Historické wypsání, kterak Amerika wynalezena VI. 957.
 12. Jana Smita prawdliwe přihody po cestách VI. 995. a.
 13. Prwní díl Indie VI. 995. b.
 14. Druhý díl Indie VI. 995. c.
 15. Cesta do Arabie a do země swatě VI. 995. d.
 16. Kniha Josefowa VI. 1040. a.
 17. Laudonůw život (přel.) VI. 1040. b.
 18. Kšaft aneb poslední wůle cis. Josefa II. VI. 1040. c.
 19. Wěnc pocty na wěcnu památku Gedeonowi pánu z Laudonu VI. 1044.
 20. Cisařské král. vlastenecké nowiny (redigowal) VI. 1086.
 21. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
 22. Cirkulární spis pana Haje, biskupa Hradeckého VI. 1097. a.
 23. K důstojně weleb. biskupu Kralohradeckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu VI. 1097. b.
 24. Dobrá rada w potřebě VI. 1191.
 25. Zrcadlo příkladů VI. 1286. a.
 26. Zrcadlo šlechtynosti VI. 1286. b.
 27. Wesolí a smutní příběhové nezkušených dítek VI. 1286. c.
 28. Mrawové šlechtyných dítek (podlé Kampe) VI. 1286. d.
 29. Mladší Robinson (přel.) VI. 1286. e.
 30. Nowý kalendář toleranci VI. 1417.
 31. Patentní ruční knížka VI. 1668.
 32. Křesťanská katolická domovní postilla VI. 1895.
- Kramerius, Wacław Rodomil.** — Syn předsého.
1. Žertowný zpěw o paní zimě VI. 457.
 2. Obnowený Aesop VI. 573.
 3. Král Wacław a krásná Zuzana VI. 638.
 4. Zlatá kniha VI. 738. a.
 5. Dobrozvěst VI. 738. b.
 6. Čechoslaw (redigowal) VI. 739.
 7. Wečerní wyrazení (redigowal) VI. 750.
 8. Ildegert (předělal) VI. 806. a.
 9. Přihody princezky z Pontje VI. 806. b.
 10. Nowé léto VI. 806. c.
 11. Wolení manžela VI. 806. d.
 12. Polybius VI. 806. e.
 13. Potřebné a zbytečné. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. (přeložil) VI. 806. f.
 14. Wystěhowanci do Brasilie (dle Amalie Šope) VI. 522. e.
 15. Wschoberná kronika swěta VI. 973.
 16. Sbirka cest po moři VI. 999. a.
 17. Obširné wypsání ostrowa sw. Heleny VI. 999. b.
 18. Moré, život etc. toho generala VI. 1054. a.
 19. Napoleon Bonaparte, co byl a jest nyní VI. 1054. b.
 20. Cis. kr. vlastenské nowiny (redigowal) VI. 1086.
 21. Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
 22. Kalendář toleranci VI. 1422.
 23. Wlastenský pautník etc. Kalendáře rozličné VI. 1427.
- W Čechoslawu VI. 1162. d.

Kramerius, Wojtěch, též syn Wacława Matěje. — Kněz.

Přispěl k Čechoslawu VI. 737, k Rozmanitostem VI. 1067. b.

Krasl, Jan; 1730.

Kazatel prorocký etc. sw. Jan Nepomucký V. 957.

Krásný, Michal Ignac; 1660.

Kalendář V. 533.

Krasnický, Wawřinec. — Bratr český; umřel 1532. Mnoho psal, ale málo toho sběrků zůstává.

1. O učených, obzvláště jednoty bratrské III. 161.
2. Psaní obširné etc. o pánu hohu a o wíte III. 707.
3. Psaní proti odtržencům III. 713. a.
4. Ohlášení: Mželi kdo a smělby etc. III. 713. b.
5. Psaní, w němž se očistuje od nářku etc. III. 741.

Kratina, J.

Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Kratký, Matěj. — Farář u swat. Štěpána; 1730—1735.

1. Památka w chrámu páně sw. Jana Nepomuckého V. 965. a. Memorale in templo domini V. 965. c.
2. Místo ohně etc. t. j. hrob sw. Jana Nepomuckého V. 965. b.

Kratký, Wacław Eduard. — Narozen w Janowě (Johnsdorf) w Čechách 1813; kapitulár řádu sw. Norberta w Nowě Říši (Neureusch) bibliotekář tamže; studowal bohoslawi w Brně; složil slib r. 1835.

Praktická nawedení k prwopočátečnímu psaní VI. 68.

W časopisech: Wěsta VI. 559. h. 993. h. — Kwěty 993. m. 1140. o.

Kratochvíle, Adam. — Řádu kazatelského; 1710.

Nowý koráb Noemowý VI. 924.

Kraus, Jan. — Narozen w Dubu (Aicha) 1649. Jesuita; umřel w Jičíně 1732. Mezi 70 spisů jediný český, snad od jiného přeložený.

Nigra sed formosa. Libellus de thaumaturga Jičienensi V. 1203.

Kraus, z Krausenthalu, wiz Carchesius.

Krauský, Jan. — Sedlák Kokořský; 1814. Pobožnost na den výroční slawnosti božího těla VI. 2324.

Krauský, Jan. — Narozen w Katusicích dne 18. Února 1814; majitel hospodářství tamže. We Kwětech VI. 1588. d.

Kraužilka, Fr. 1839.

We Wěle VI. 559. h.

Krbec, Jan. — Narozen dne 9. Řijna 1791 w Mažicích, potom přestěhowán do Lišowa. obě w kraji Budějowském. Odbyw 1810 gymnasium w Budějowicích, filosofii 1811—12 w Praze, a theologii opět w Budějowicích, wyswěcen na kněžství při uprázdňení stolice Budějowické, w Praze, dne 11. Srpna 1815. Pokaplanowaw we swě diocesi pět let, posléze we městě Blatné, přešel w diocesi Pražskou, ustanowen 25. Září 1820 za loka-

listu w Rausinowě, a hned na to (3. Ledna 1821) za faráře we Slabčích, obě w okresu Rakownickém. Odtud powołán do Prahy arcibiskupem Chlumčanským přijal obětovaný muctehdáz (28. Pros. 1828) nowě zřízený auřad Poenitenciara či zpovědníka u hlavního chrámu sw. Wita, jež dne 1. Února 1829 nastoupil, řídě tu spolu prozatím nowě zakládaný ústaw kněžské kázně u sw. Jiří. Tu maje pochwili, počal teprwě česky psáti, nejprwě do časopisu pro katol. duchowenstwo. Dne 7. Listopádu 1835 ustanowen jest skutečným ředitelem čili rektorem onoho kněžského ústawu; počtěn později (6. Srpna 1842) od arcibiskupa Aloisia z Schrenků, z vlastního jeho pohnutí, hodností arcibiskupského notára.

1. Pořádek žiwota kněžského (z lat. přel.) VI. 1066.

2. Poučení o pití kořalky (z něm. přel.) VI. 1205.

3. Malý zelinář VI. 1546.

4. Šestinedělní pobožnost k uctění etc. Aloisia Gonzagy VI. 2425.

W časopisech: Časop. mus. VI. 33. d. — Časop. pro katol. duchowenstwo 1125. c.

Křeček, Jan St. — Kaplan w Písečné; 1846. Putování do swatě země (přelož.) VI. 1007.

Krejčí, Josef. — Narozen w Horních Dubenkách w Jihlawsku 1773, 23. Února; studował gymnasium w Báňské Bystřici, potom filosofii a theologii po 6 let w Prešpurku; r. 1797 dne 3. Září stal se kazatelem církwe ewang. w Humpolci; potom r. 1803 dne 27. Čerwence w Krucburku; dne 14. Února 1814 byl powołán za kazatele české ewangelické církwe do Prahy, kdež r. 1829 za superintendenta powýšen, umřel r. 1843.

1. Zpráwy o svěcení třetí jubilejní slawnosti reformací (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1112.

2. Sebrání některých jubilejních kázání etc. (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1941.

3. Nowá ruční knížka, obsahující modlitby etc. VI. 2325. 2389.

4. Modlitby nábožné VI. 2327.

Krejčí, Josef. — Narozen w Nowých hradech 17. Února 1791; direktor školní w Nowých dworích.

Psaní pana K. L. z Hallerů etc. o swém nawrácení do církwe Římské VI. 1830.

Krejčí, Jan. — Professor na české realce w Praze; assistant při českém museum od r. 1849.

Słowa žáků druhé třídy humanitní etc. VI. 726. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h.

Křenek, Šimon Olešnický; 1679.

Plast strdí etc. Modlitby V. 1580.

Křenowský, Jakub.

Katechismus. Příd. 61.

Křičenský, Josef (Jaroslav). — *) Narodil jsem se r. 1812 tu neděli po sw. Martině bisk. w Holicí, kdež otec můj učitelem byl. Jakž takž na hudbě a literních počátcích wycvičený byl jsem, ač jedenáctiletý hošík, bez známosti w německé feči odeslán do Král. Hradce na studie, jež pod professory Chmelau a Klicperau odbyw, r. 1830 do Prahy jsem se odebral, bych na vysokých školách dalšího wzdělání dosáhl. Wšak příliš skrowná pomoc z otcowského domu odehnala mne dříve šesti měsícůw od ohniska wěd a um, a já se obrátil k stawu učitelskému. Došel r. 1832 dne 3. Března w Kr. Hradci potřebného wyswědčení, nastoupil jsem ihned na to w Konárowicích dráhu swau, odkudž ale téhož roku na podzim powołán jsem byl do Jičína k hlavní škole za pomocníka, kdež lahotu opravdového přátelství a onu tauhu po vyšším wzdělání jsem poznal, již ani nejbolestnější rány a utrpení překonati nemohau. Než pohřichu můj roční plat, 40 zl. stě., byl nepřiměřeně skrowný, a ješto ani z otcowského domu postačitelné příspěvky dáwany býti nemohly, newiděl jsem po třech letech jiného zbylí, než abych místo swé opustil. I odebral jsem se opět do Prahy, chtěje na wzorní škole vyšší kurs slyšeti; mimo to zdálo mi se, že co učitel we velikém městě aspoň tolik chleba sobě dobudu, bych bez překážek a obtíží wzdělání swé byt i ne dokonati, předece aspoň rozšířiti mohl. Byl to owšem pauhý sen nezkušeného mladíka; — nauze a bída wšelikého způsobu ulehly na mne tak hmotně, že nemoha konečně tíže jejich uněsti, do swé otčiny jsem se nawrátil, kam kromě toho i churawost starického otce mne wolala. Až do konce Února 1838 pobyl jsem w otcowském domě, dle sil swých plně powinnosti učitelské za otce, i tau těše se nadějí, že snad někdy, a třebaž sebe později, na místo jeho nastoupím. Nenadálá jeho smrt přiwedla mne k střízlivosti; a když jsem byl na to do wesničky Třebosic za pomocníka se 12 zl. stě. ročního platu přesazen, porozuměl jsem snadně, že se nadarmo trmácím a školní prach polykám. I šel sem tedy po šesti měsících do Rakaus za woláním bratrowým, jenž slauže při finanční stráží, chtěl, bych i já w řady její nastoupil. Wšak již cestau, to ono tu i tam slyše, znechutil se mi staw ten, a pročež pauze bratry swé nawštíwiw, zpátky

*) Klademe zde žiwotopis tohoto spisowatele bez proměny, tak jak nám od něho samého laškawě zaslán byl.

do vlasti jsem pospíšil. Tuším měsíce Března 1839 byl jsem přijat na Kolínsku za praktika k důchodenskému úřadu, a tu se počala ona perioda, která téměř z kořen život můj wyvrátila. Můj představený, p. J. Čermák, muž šlechtěného, lidského srdce, pomáhal ovšem, kdekoli pomoci mohl, a i jiné poznal jsem zde duše, na něž zpominati vždy bude příjemno a sladko; nicméně dříve než uplynulo půl druhého roku, byl ostatek mého dědictví, 80 zl. stě., stráwen, a já, ježto i sestra moje z Kolína se vystěhowala, musel newyhnutelně upadnouti v nesnáze a pohromy, jakové obyčejně chudoba táhne po sobě. Déleji tři let v tomto wytrwaw stawu, opět i Kolín jsem opustil, owšem právě tau dobau, ano dvojce místo mi podáváno, t. ředitelství hudby w Kolíně a praktikantství s adjutem 40 zl. w. č. w horách Šumawských. Proč jsem nebral? Chtěje se prwního chopiti, zaslechl jsem sikot hlasůw protiwnických ze strany jedné, z druhé pak tušil jsem wýminky, jimž dostáti arci bych byl nemohl; druhým chtěj nechťej musel jsem pohrdnauti, nemaje peněz, bych na cestu tu dosti dalekau mohl se wydati. Pomysliw si: Do třetice všeho dobrého, opět jsem se pustil ku Praze, kam hlavně nowě powstale diwadlo w Růzowé ulici mne lákalo, při němž daufal jsem jaké wýziwy dopíditi se a šetrnosť to ono w lad přiwésti. I hlásil jsem se několikráte u direktora, který nepochybně proto konečně zhola mne odbyl, poněwadž snad na mém čele četl, že bych se ani za statistu nehodil. Po mnohých pokusech, zde neb tam se uchytiti, nepozůstawalo na ničem, než k otčině se utéci, kde od té doby w domě laskawé sestry trávím život ač ne weselý, nicméně přemýšlowání tichému zcela oddaný, byt i časem ten neb onen komár před nosem mi zabzučel, hledaje, čeho nikdy nenajde. Nezapírám, a nikdy zapírati nebudu, že nesklonitelnost má i moje uzavřenost srdce častěji mnoho mně wadily; awšak i z chyb swých i ze všeho zmitání, jimž život můj až do dna se pohybowal, mimo jiné ten neskrowný jsem wzal užitek, že jsem poznal člověka w jeho nejtajnějších hnutích, w jeho dokonalostech i wadách, w jeho duchowní vysokosti i tělesné nízkosti; pročež oko mé duše časem i k těm ranám wlnějí se zabírá, od nichž srdce mé snad dluho bude trnauti. —

Láska a hřích VI. 905.

W časopisech: Kwěty VI. 296. k. 913. c. — Wěla 913. d.

Kriegler, František; 1800.

Harfeník VI. 798.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Kříkawský, M. Krístof. — Doktor filosofie, hwězdář při akademii Krakowské; 1727. Kalendář V. 540.

Křinecký, Bohuslaw z Ronowa. — Wyhnanec český; 1632.

Historie králowství Kristowa (přel.) V. 378.

Křinecký, Albrecht z Ronowa; 1631.

Napomenutí slaužící k tomu, abychom se náboženství papeženského wystříhali V. 706.

Křištan z Prachatic. — Narozen w Prachaticích; stal se bakalářem swob. umění roku 1388, mistrem 1390; byl professorem na universitě od r. 1392 do r. 1405; děkanem fakulty artistské r. 1403; rektorem university 1412, 1434, 1437; farář u swat. Michala na Starém městě Pražském asi od r. 1405; wýtečný lékař, matematik a hwězdář; přidržel se Husa a strany pod oboji; roku 1415 nawštíwil Husa w jeho wězení w Kostnici; w čas wálky Husitské mnohá příkoří trpěl pro nepřístupnost swau rozličným nowotám, jmenowitě r. 1421 nawodem mnicha Jana z Želiwa, tehdejšího miláčka chudiny Pražské; později w rozepři mezi stranau Englišowau a Přibramowau, s kteraužto poslední wypowězen roku 1427, načež se wrátiti směl teprw roku 1429. Po nawrácení krále Sigmunda do země ustanowen od něho r. 1437, 5. Kwětna, s pominutím zwoleného arcibiskupa Jana Rokycany, prwní za administratora strany pod oboji, we kterém úřadu potwrzen od krále Albrechta r. 1438, 15. Řijna; brzy na to umřel (1439 5. Září.)

1. Replika na prognostiku jiného kohos III. 231.

2. Herbář III. 261.

3. Lékařské knihy IV. 883.

Křištof, Wáclaw (?) — Farář Hranický; 1579—1593.

1. Kratičký spis o připrawowání se k smrti IV. 1828. a.

2. Rudolfa Swaltera Zrcadlo života křestanského IV. 1828. b.

Křížek, Bohuslaw; 1838.

Přeložil několik her Shakespearowých VI. 717.

Krman, wiz Kerman.

Krman, Jan. — Učitel we wsi Klenoči w distriktu Malohontském; 1802.

Kratičký wýtah z geografie uherské VI. 1144.

Krocín, (Krocínowský) Matěj. — Farář Rychnowský; 1618—1621; kazatel ewang. w Řehnowě 1631.

1. Spis o wečeři páně IV. 1453. a.

2. O důwodích přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři IV. 1453. b.

3. O opravdowě potřebné Krista všemu stwoření přítomnosti IV. 1453. c.

4. Harmonia confessionis bohemicae et Augustanae IV. 1453. d. V. 711. a.

5. Wýklad na modlitbu páně IV. 1545.

6. Ars bene beataque moriendi IV. 1649.
7. Zpráva o věčeli etc. páně V. 79. a.
8. (Píseň exulantů českých): Ach nestihlý etc. V. 79. b.
9. Parva biblia V. 648.
10. Promlouvání k Samuelowi z Dražowa V. 711. b.
11. Každodenní přemýšlování V. 711. c.
12. Summowní předložení o umění p. Krista V. 720.

Kroh, Jan; 1780.

Wšeobecná knížka etc. modliteb. VI. 2282.

Krolmus, (Grolmus) Wáclaw. — Narozen dne 14. února 1787 ve vsi Březince v Bolešlawském kraji na panství Bělském, syn tamějšího učitele; chodil do normální školy v Bělé od r. 1803, studoval gymnasium v Mladé Bolešlawi, potom v České Lípě; od r. 1811 filosofii v Praze, od r. 1812 u Piaristů v Mostě, theologii od roku 1813 v Litoměřicích, načež v Praze dne 11. srpna 1815 na kněžství vysvěcen. Roku 1818 v Lednu stal se kaplanem v Nové Lysé, kdež agendu do češtiny přeložil, dle ní obřady církevní mezi akatolíky vykonával započal. Obžalován z toho u konsistoře, přesazen byl r. 1819 za kaplana do Mšena, potom po rozepři s konsistorei Litoměřickou (následkem které sedmi-denním uvězením v klášteře dominikánském v Litoměřicích pokárán) opět r. 1823 za kaplana do Brozan. Ještě téhož roku stal se však expositus v Křešyně nad Olší, a v Lednu r. 1832 farářem na Zwikowci. Po mnohých rozepřích s patronem tamějším, rytířem Matějem Kalinou z Jäthenšteina odstěhoval se odtud r. 1840 do Prahy, kdež posud žije v saukromí. Sbíráním starozitností na mnohých cestách svých po rozličných krajinách českých pilně se zaušel. Po baurce swatodušní v Praze r. 1848 deset neděl u vězení na Hradčanech držán.

1. K jmeninám Jos. hrab. Wratislawu a Jos. hraběte z Ditrichsteina VI. 456.
2. Kronika všech powodní VI. 990. 1034.
3. Hrad Hora Hvězdná (Sternberg) VI. 1032.
4. Staročeské powěsti etc. VI. 1083.
5. Obrana pravdy katolické VI. 1866.
6. Swětlo žiwota VI. 2286.

Kronphole, Jan (Kokawský). — Narozen ve Středě nad Nitrau; kněz; umřel 1683, málo přes 50 let stár jsa.

Píseň v Cítare Tranowského V. 86. (Nad mnohé jiné lepší.)

z Kronenfeldu, Jan Wáclaw Coelestin. — Děkan, arcijahen Králohradecký; mocný zastawatel katolické wíry; 1625.

1. Křesťanské otázky a odpovědi etc. V. 681.
2. Jindřicha Lancelotta haereticum quare etc. Otázky kacířské etc. (z lat. přel.) V. 685.

Kropf, František. — Jesuita; 1753.

Index locuples latinarum dictionum V. 67.

Krsowský, J. F. 1840.

We Wlastimilu VI. 559. f.

Krtek, František. — Učitel hlavní školy Tábořské, pak na wzorní škole v Praze; umřel 1836.

Úwod krátký k wyhotowení písemnosti VI. 1700.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Krtský, viz Melissaes.

Krudi, Daniel. — Slovák; cirkwi Poddunajských superintendent 1803; umřel 1807.

Řeč ke cti Michala Institorisa VI. 2081.

Kruchina, Jan. — Umřel 1824.

Stwoření swěta VI. 499.

Krum, F. Matauš; 1712—1723.

1. A. M. D. G. Sacrosanctae ac individuae trinitatis etc. K wětší cti a chwále nejsw. a nerozdielné trojice etc. V. 912. a.
2. Pastorella Betlemská V. 912. b.
3. Candidus et rubicundus V. 912. c.

z Krupě, Wit. — Farář Hradecký nad Labem; 1476.

Paaní osvědčující wyznání Ležkowo o bratřích III. 689.

Krupěhorský, Mikuláš (jinak Troplpelger z Budějowic českých) 1592; farář v Chyši; 1612.

1. O jměnu božím IV. 1334. a.
2. O pokání IV. 1334. b.
3. Kterak se člověk má k smrti strojiti IV. 1334. c.
4. O welebě swátosti IV. 1334. d.
5. O dni soudném IV. 1407. 1893.

Krupius, Jan; 1634.

In subitum obitum etc. Na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Krupius, Pawel Pacowský. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1615, později mistrem; byl před Bělohorskau bitwau spráwcem církewním we Welikém Laukowě, blíž Swijan; co wystěkowanec wrátil se roku 1631 při wpádu saském na krátký čas do wlasti. Žil ještě roku 1639.

1. Katechismus menši D. Martina Luthera V. 703.
2. Poslední túžebné etc. kázání nad smrti M. Samuele Martiniusa z Dražowa V. 1071.

Krupský, Jakub. — Rodilý z něm. Brodu (Teutobrodestus). Stal se bakalářem swobod. umění r. 1605, kteréhožto času byl učitelem na tak zwaných classes w kolleji Karlowě; mistrem r. 1608. Při času wydání majestátu cis. Rudolfa, byw spráwcem školy Slanské, přeložil a dedikowal defensorům Plutarchowu pädagogii, spůsobil si však welkáu nelibost jejich pro přeložení slowa *pädagogia* na česko w samcoločnictwí. Professori akademičti stěží zabránili spálení exemplárů té knihy, načež Krupský potrestán krátkým wězením w kolleji (1610).

Plutarcha Hodaeporicon, o wychowání dítek (přel.) 1609. IV. 280.

Krusius, Michal Wojtěch z Krausenberka; 1678.

1. Pobožné wítání, rozmlauwání etc. V. 1178.
2. Wšechněm wěrným, pobožným etc. V. 1425.

Krusius, Martin. — Čech z Bukowa; kněz, vystěhovavec w Ležně polském, pak w Lukabowicích; r. 1631 při vpádu saském na čas do Čech se wrátil.

(Známe jej toliko z veršifik w knize Webra o moru r. 1645 představených).

Kubelka, Tomáš. — Naroden we Zbraslawi 14. Prosince 1768; faktor w tiskárně J. Fetterlowé z Wildenbrunna (arcibiskupské); umřel 29. Pros. 1836.

1. Kwětenky VI. 303.

2. Zadní schody, neb Přízeň malých (od Rosenau, přel.) VI. 631. 667.

3. Jitka z Toggenburku 813. a.

4. PRAWISKO, káprák Jindřich z Dubínowa etc. (z něm. od F. Šmida přel.) VI. 813. b. 1324. c.

5. Hilarie, wévodkyně z Bretaně VI. 813. c.

6. Newim, aneb následky z newědomosti VI. 813. d.

7. Důležitosti španělské (přel.) VI. 966.

8. Pamětnosti w čas panování Marie Terezie VI. 992. a.

9. Panování Josefa II. VI. 992. b.

10. Pamětní dějové třicetileté války VI. 992. c.

11. Francouzská válka VI. 992. d.

12. Děje pís ze žiwobyti papeže Pia VII. VI. 1056.

13. Nowiny postowské (redigowal) VI. 1088.

14. Kraslice aneb malovaná wajíčka (přel.) VI. 1306.

15. Košíček tříprautkový VI. 1324. a.

16. Knížka krásných mravů (přel.) VI. 1324. b.

17. Vyrazení w dobách večerních (od Gellerta, přel.) VI. 1324. d.

18. Antonín a Anežka (od Šmida, přel.) VI. 1324. e.

19. Dobrá rada (od Šmida, přel.) VI. 1324. f.

20. Powídky kwětné mládeži (od Šmida, přel.) VI. 1324. g.

21. Zemský zákon za panování Frant. II. (sebral a přeložil) VI. 1682.

22. Wyobrazení a krátké žiwota wypsání oslawených služebníků etc. božích (přel.) VI. 2180.

23. Wěrné popsání žiwota a smrti sw. Wácława VI. 2188.

24. Wzdělání člověka VI. 2251. a.

25. Pobožnost při jubileum swatowyhlášení sw. Jana Nepom. VI. 2251. b.

26. Spůsobné rozważování člověka etc. VI. 2251. c.

27. Umučení páně VI. 2251. d.

28. Katolické modlitby VI. 2337.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubeš, Ondřej.

(Kronika). Příd. 63.

Kubík, František. Kaplan Krínecký; 1785.

Úzká cesta do nebe VI. 2215.

Kubišta, Ant. Prokop. — Naroden w Ronowě

10. Kw. 1799; stal se knězem 24. Srpna

1822, kaplan w Čáslawi; admin. expos. we

Zbýšowě.

Šlechtná pomsta (od Amalie Šope) VI. 845.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubowić, František. — Narodil se r. 1807

w Horním Jaseném. Učil se w Gomeri latin-

ské a maďarské řeči. Roku 1822 odešel na

studia do Kežmarku. Pro pilnost obdržel

stipendium Roth. Telekianum. Roku 1828

složil Candidaticum Rigorosum Examena před

superintendentem Pawlem Josefy w Tisowci. Roku 1829 wzał pas do německé akademie Jeny. Za kněze posvěcen jest w Bánské Bystřici od Adama Lowiče, superintendenta, a powolan byl nejprwé za kaplana do Horno-Jasenské církwe Ew., potom za faráře tamže. Odtud roku 1833 wolan byl dne 10. Dubna do Zátarecké, dne 18. Srpna do Blatnické, dne 9. Října do Mořowské církwe; zwolil sobě poslední.

1. Summowní kronika slavných králůw uherských VI. 981.

2. Základ wšeho dobrého VI. 1357. 1861.

Kuča, Augustin. — Morawan; c. k. appellační radda.

(Přispěvek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.)

Kučera, Josef. — Naroden 23. Ledna 1792 w Přelauti; stal se knězem 5. Února 1818;

administrator Mlékosrbský w Bydžowsku.

W Příteli Mládeže VI. 1473. f. 1520. a. 1874.

Kučera, Prokop Martin. — Kněz řádu praemonst. na Strahowě; kazatel u sw. Jakuba w Jihlawě.

Nedělní a swáteční kázani VI. 1962.

Přispěvek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.

Kügler, Jan. — Naroden 15. Kw. 1793 w Elhenicích w Prachemsku; praktikant při

stawitelství. Umřel 1836, 6. Zří w Praze.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Kuhn, wiz Khun.

Kucharský, Ondřej. — Polák; professor we

Warsawě.

W České Wčele VI. 993. h.

Kukla, František. — Učitel průmyslné školy

nedělní a swáteční we Zbraslawi.

Umění počtářské VI. 1399.

Kulda, Benedikt. — Naroden w Iwančicích w Morawě r. 1820; kooperator w Židloho-

wicích.

W České Wčele VI. 993. h.

Kulháněk, Josef Ferd. — Naroden 16. Února 1791 w dojním Rotowě, kněz 17. Srpna

1814; kaplan w Litoměřicku.

Knížka ke čtení a medlení (podlé Šmida) VI.

2411.

Kulík, Frant. W. Hynek. — Farář Jezenský

(?) 1687.

Jubilate etc. ku pocti wosti slaw. kr. města Plzně

V. 895.

Kulman, Linhart; 1552—1558.

1. Instruce o hříších otcowských, synů i cizích

IV. 1266.

2. O připrawení k křtí a k smrti VI. 1804.

Kunc, Anton; 1822.

Jana Engelbert. Rádce pro školní čekance etc.

(přel.) VI. 1257.

Kunštatu, Wilem Kuna. — Stawu pan-

ského; 1540.

- Kašpara Šweinkfelda: O vzdělání svědomí (z něm. přel.) IV. 1802.
- Kunwaldský, Jakub.** — Správce a učitel církevní v Starém Jičíně na Moravě; 1572. Písně chval božských IV. 66.
- Kunwaldský, Matěj.** — Starší bratr český; 1467.
(Od něho 8 písní v kancionálu) III. 48.
- Kupšina, Wácslaw.** — Farář v Kruhu; 1734.
Z sprutka táhnaučí do života věčného magnet V. 977.
- Kuřelowski, M. Wawřinec Jacobæus;** 1632. Kalendar V. 519.
- Kurka, František.** — Narozen 21. Října 1802 w Teynici nad Labem; stal se knězem 15. Srpna 1829; kaplan w Kladně, w Kauřimí; duchovní správce we Wolešnici. Zvláštní pobožnost k sw. Florianu VI. 2393.
- Kuten, Jiří.** — Kněz; děkan Jaroměřský; 1570.
Wyklad na ten' diw etc. nad Horau Kutnau IV. 807.
- Kuthen, Martin ze Šprinsberka.** — Dle Balbina narozen w Kutnéhoře; písař Starého města Pražského; básnik latinský. Umřel r. 1564.
1. Appiana Alexandrinského O Illyřích (přel.) IV. 276.
2. Kronika o založení země české etc. IV. 416.
3. Kronika welmi pěkná o etc. Janowi Žižkowi IV. 425.
- Kutnohorský, Bartoloměj.** — Kněz; 1619. Kázání krátké etc. wojákům IV. 1656.
- Kuzmany, Karel.** — Narozen 15. Listopadu 1806 we Břežně, stolice Zwolenské w Uhřích. Studował w Prešpurku a Jeně. Kaplan w Báňské Bystřici u superintendenta Lowicha 1830, potom kazatel we Zwolně a w Báňské Bystřici 1832. Od r. 1850 professor na ewang. bohosloweckém ústavu we Wídni.
1. Řeči, písně a básně k svěcení 50letého milostiwého léta cirkwe Pečtansko - Budinské (Příspěvek) VI. 327. 2065.
2. Hronka (redigowal) VI. 768.
3. Dvě kázně etc. VI. 2054. a.
4. Obrácení předků našich na wíru VI. 2054. b.
5. O požehnaném působení prawého svěcení slawnosti dne narození J. C. Jii VI. 2054. c.
6. Truchlořech při svěcení počestné smrti Františka I. VI. 2096.
7. Ewangelický funebral VI. 2135.
8. Modlitby VI. 2417.
W časopisech: Hronka VI. 8. h. 150. l. 1036. g. 1140. l. 1173. c. — Kwěty 496. k. 559. g.
- Kwapil.** — Alumnus semináře Brněnského; 1782.
Swatý denní pořádek etc. (s jinými společně přel.) VI. 2284.
- Kwěch, Rudolf.** — Narozen w Táboře; kněz řádu sw. Augustina; žil u sw. Dobrotiwé neb na Ostráwku; umřel 1809.
Nesmrtelná etc. památka Krameriusa VI. 418. 1130.
- Kwět, Fr.** — Narozen w Táboře 11. Dubna roku 1825. Wychován w Praze, nyní wychowatelem mladých knížat z Lobkowic. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 559. h. 913. d.
- Kwintík, Jiří od Hory;** 1507.
O klanění Kristu w swátosti III. 749.
- Kwis, Josef Jan.** — Narozen 1735; Swat. písma bakalář; kanovník u sw. Wita w Praze, pak probošt; umřel 1790.
Chwalo- a mrawořeč (na Ant. Petra, arcibiskupa Pražského) VI. 1985.
- Kyba, Frant. W.** — Kaplan u sw. Wácslawa 1748.
Welká panna sluncem oděná etc. aneb klášter panenský sw. Jiří V. 1017.
- Kyrmezerský, Pawel.** — Narozen we Štáwnici; byl rektorem, potom písařem městským w Strážnici, pak děkanem w Uherském Brodě. Umřel 19. Března 1589.
1. Komoedia česká o Bohatci a Lazarowi IV. 227. a.
2. Komoedia nowá o wdowě IV. 227. b.
3. Tobiaš IV. 227. c.
4. Malá biblí IV. 1298. a.
5. Otázky IV. 1298. c.
6. (Kniha proti bratřím) IV. 1298. c.
7. Kázání IV. 1594.
8. Práva a nařízení řádu a kázně církevní IV. 1735.
- Kyselo, Karel.** — Narozen 28. Čerwence 1794 w Budislawi; kaplan u sw. Wojtěcha w Praze. Umřel 8. Října 1831.
1. Nejnowější mluwnice česká VI. 83.
2. Swět a činení VI. 842.
- Labau, Jiří;** 1721.
Pašije s notami V. 120.
- Labe, Jindřich Turnowský.** — Řádu sw. Františka provincie české; 1690.
1. Hájek sw. milosti boží etc. V. 1188. a.
2. Historie o třech swatých obrazích V. 1188. b.
- Labler, Wácslaw K.** 1827.
Kázání (ke cti Frant. Obstzierera) VI. 2050.
W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty 1067. q.
- Laetus, (Weselý?) Jan.** — Farář Pacowský 1582, pak Časlavský.
1. Otázky křesťanské etc. IV. 1305. a.
2. Naučení o pokání IV. 1305. b.
- Laetus, Lukáš z Telče.** — Kanovník Olomucký a děkan Bitowský.
O jednotě bratří Waldenských. Příd. 64.
- Lagonides, Jiřík Adalbert.**
Apateka koňská IV. 911.
- Laho, J.** — Kazatel při cirkwi ewang. Kreuzberské; 1784.
Weytah některých hlawních otázek a odpovědi z učení křesťansk. VI. 1778.
- Lahoda, Wácslaw;** 1808.
- Lambl, Wilém Dušan.** — Studował lékařstwí w Praze.
Pohled na Bosnu (přel. z ilyrsk.) VI. 1006.
W časopisech: Kwěty VI. 1008. k.

Lambl, Fr. Sud.

We Wžele VI. 496. m.

Lamyš, Frant. Tobiáš; 1799.

Dokonalé shromáždění etc. všech nařízení pro
cechy VI. 1676.

Landfras, Alois Josef; 1818, 1819.

1. Příbuzenství (přelož.) VI. 640. 699.
2. Umění, kterak ženy i muži šťastny býti mohou VI. 1199.

Landškronský, wiz Hanuš.

Langer, Jaroslav. — Narozen 12. Listop.
1806 v Bohdanči. Studoval w Králové-
hradci, filozofii w Praze. Umřel co důchodní
městský w Bohdanči 28. Dub. 1846.

1. Hlasý Wlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 313. 469.
 2. Hlasý Wlastenců r. 1835 (Příspěvek) VI. 318.
 3. Selanky IV. 562.
 4. Bohdanecký rukopis VI. 595.
 5. Čechoslaw (Redigowal) VI. 749.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. b.
496. i. 597. f. — Časop. mus. 496. h. 559. d.
588. g. 597. e. 1076. b. — Kwěty 496. k. —
Wěneć 521.

Langhoffer, Augustin. — Kazatel w Holíči
w Uhřích 1824; umřel w Čerwenci 1836.

1. Důwod wšecký rodiče zawazující etc. (o oč-
kovaní dětí) VI. 1617.
2. Jádro biblické historie VI. 1884.

Láni, Eliáš. — Slowák; narozen w Slowen-
ském Prawném w Turč. stolici 1570; superin-
tendent církwi Turčanské, Orawské a Liptow-
ské stolice. Umřel 1617.

1. Katechismus Lutera (wydal spolu s Abraha-
midemsem a Melikusem) IV. 1406.
2. Řeč na pohřbu hrab. Jiřího Turza IV. 1721.

Láni, Michal; 1682.

Jana Eichhorna Duchowní zbraně i pokladůw
wěcných pokojík V. 1583.

Lašnior, Jan. — W 15. století.

Cesta sprawedliwá w alchymii III. 246.

Laštowka, Tomáš z Hulčina. — Farář a
děkan w Hradišti; 1748.

(Wilhelma Danihursta) Čtvrtý článek wiry: Trpěl
pod Pontským Pilátem (přelož.) V. 830. 880.
1018.

Latsny, Ondřej Wrbowský. — Kazatel a se-
nior ewang. w Nitranské stolici 1797.

Řeč swatá při posvěcení chrámu ewang. w Ska-
lici VI. 2012.

Lauček, Martin. — Slowák; narozen w sw.
Martině w Turčanské stolici r. 1732; kaza-
tel w Skalici; umřel 1802.

1. Radošné prospěwování etc. w den posvě-
cení chrámu we Skalici VI. 223.
2. Wypání žiwota etc. Gottharda Dobšinského
a Lewočského někdy rektora VI. 1039.
3. Slowárně aneb konkordancí biblická VI. 1732.
4. Katechismus Ondřeje Šmala (wydal) VI. 1797.
5. Wýklad na některé články wiry VI. 1890.
6. Slzy w očích učedníků od Ježíše utřené VI.
1991.
7. Zlatá báně etc. VI. 2277.

Laučowský.

Čerwenopláštník, od Kotzebue (přelož.) VI. 705.
We Wžele VI. 496. m.

Laukota, Wáclaw. — Probošt w Raudnici;
1812.

1. Důležitost stálého wyznání etc. náboženství
etc. VI. 1813.
2. Rukowět prawého náboženství VI. 2126. a.
3. Důležitost zjeweného náboženství VI. 2126. b.

Launský, František Josef; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Laurentiades, Jiří Kostecký; 1615.

(Kázání pohřební nad Annau Wencelikowau) IV.
1908.

Laurič, Josef. — Narozen w Praze 1686;
rektor w Hradišti; umřel 1754.

První wěk rodičky boží Rušanské V. 1225.

Lausman, J. František. — Správce we Ště-
žeřích (1846).

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Leb, Jan Klatowský. — Farář w Janowicích;
1609.

O welebné swátosti dewět otázek IV. 1383.

Lebeda, Wáclaw z Bedřstorfu. — Pražan;
zastával u Jesuitů wšeliké auřady časné;
weda dle Balbina žiwot sprostý a maje
pěknau ruku, zbýwající čas swůj obracel na
opisování knih; žil 1610.

Poznamenání měst, zámkůw etc. w Čechách IV.
662.

Led, Jan; 1580.

Piseň o hromobitné bauri a zapálení makowice
na wěži kostelní města Welwar IV. 167.

Ledecký, wiz Wodička.

Lednický, Jeremiáš. — Radní města Lewoče;
umřel 1685.

(Od něho je 23 písní, z nichž 14 půwodních.
Wiz: Tablic. Poes. II. 6.)

Lehenštejn, Jan Arnolt; 1612.

Zlatý spasení lidského řetěz IV. 1404.

Lehký, J. K. — Konceptní praktikant při kraj-
ském úřadě w Plzni; umřel 1825.

Láska a wděčnost swědomí (spolu s Hübnerem)
VI. 818.

W Dobroslawu VI. 964.

Lehocký, Daniel. — Slowák; kazatel Horno-
Mičinský; 1786.

Kniha o maudrém a křesťanském wychování dítek
VI. 1250.

z Lehoty, Hořislav.

We Kwětech VI. 1076. g.

Lelek, Cyprian. — Narodil se 1812 20. Října
w městěčku Benešowě w pruském Slezsku.
Nawštěwował gymnasium Opawské a Hlubčické
(Leobschütz), studował we Wratislawi boho-
sloví, kde 1836 za kněze wyswěcen jest.
Kooperatorem byl nejprwě w Baborowě,
potom w Oldrysowě, a od roku 1839 w
Hulčině, kdež 1846 na kaplanství powýšen;
1849 opět přesazen do Baborowa; 12. Listo-
padu 1848 za deputowaného do Berlina
wywolen jsa, ještě několik dní před roz-

puštěním sněmu do toho hlavního města přišel. Roku 1849 4. Března ke sněmu Frankobrodskému co zvolený zástupce kraje Ratiborského se odebral, odkudž w nowau swau štaci se uwázal.

Opis Slezska VI. 1161.

Lenhard, Wáclaw. — Narozen w Auterém (Neumarkt) w Plzensku 1746. Jesuita; professor humanitní; katecheta, pak direktor při normální škole od r. 1782; dworní kaplan, kanovník u Všech Swatých na hradě Pražském; scholasticus 1790; rektor university 1807.

Uwedení, jak školní katechetové postilly Scipionowy etc. užíwati mohau VI. 1891.

Lenk, Jakub Jan. — Farář we Staré Plzni (Plzenci) 1706.

Propugnaculum, aneb bratrstwa Mariánského etc. bašty zbrojné V. 1138.

z Lerchenfelsu, Jan Sixt. — Probošt w Litoměřicích, kanovník Wyšehradský, Pražský, w Staré Boleslawi a w Budišíně; básnictví a hudby milowný. Umřel 1629.

1. Kázání o Mase IV. 1621.

2. Kázání nad p. Popelem z Lobkowic IV. 1683.

3. Historie o životu a smrti sw. Jana apoštola IV. 1794. a.

4. Život sw. panny Kateřiny IV. 1794. b.

5. Křesťanské otázky a odpovědi V. 681.

6. Život sw. Norberta V. 1252. a.

7. Přenesení sw. Norberta V. 1252. b.

Leška, Štěpán. — Slovák; narozen we Wrchowcích w Uhřích 1757. Byl 15 let w Čechách co kněz ewangelický, od r. 1786 superintendent; r. 1798 dostal se do Edházu, 1810 do Malého Kereše. Umřel 1818 21. Ledna.

1. Nowá kniha zpěwů křesťanských VI. 222.

2. K swatbě Ondřeje Skultetyho VI. 356. a.

3. Jiskra lásky etc. (k swatbě Karla Wojtěchowského) VI. 356. b.

4. Nowiny českoslowanské VI. 1087.

5. Wděčný protestant VI. 1108.

6. Summa zákonu božího etc. VI. 1110.

7. Nowá loterie pro hospodáře etc. VI. 1179.

8. Poklad národu etc. VI. 1184.

9. Rozmlauwání jednoho helwetského wyslance s ewangelickým VI. 1677.

10. Počátečné cwičení w náboženství VI. 1801.

11. Uwedení ke gruntownímu poznání křesť. náboženství VI. 1803.

12. Oswícený křesťan ewangelický VI. 1864.

Letinský, K. M.

We Kwětech VI. 496. k. 913. c. 1076. g.

Lettinger, J. — Katecheta školy normalní; 1790.

Život pána Ježíše VI. 2160.

Leuconeus, Filip. — Farář w Soběchlebcích 1608.

Sedmerý způsob zpíwání letanie IV. 103.

Leukopetrus, Mikuláš Caesareus; 1559.

Wyznamenání a zjewění prawého wlěwání nebeského IV. 754.

Lewa, Sigmund. — Tiskař 1642.

1. Duchowní zbrojnice V. 1548.

2. Paut k boží krwi V. 1606.

Lewinsky, Wojtěch; 1820.

Agenda VI. 2127.

Lhota, Jan Nep. (Kwětoslaw Bystřický). —

Narodil se w Miletíně dne 16. Kwětna 1811.

Wykonaw studia gymnasiální w Jičíně, (1823—1830), a filosofická w Praze chtěl se oddati

professuře, ale pro skrowné tehdaž wyhlídky odhodlal se slyšeti práwa. W prwním roce

práv zanášej se stále myšlenkau na professuru, stal se také auskultatorem na aka-

demických gymnasium. W Řijnu 1833 podrobil se konkursu pro privátní gymnasiální

učitele, načež se stal vychowatelem w domě doktora práv, Wáclawa rytíře z Eisensteinu.

Po skončených juridických studiích wystaupil z tohoto domu, a šel do Králové Hradce k

magistratu a kriminalnímu saudu do praxi, a odbyl appelační zkaušky a zkaušku pro poli-

tické auřady. W měsíci Čerwnu 1843 poslán k magistratu do Trutnowa co wypomáhající

referent, stal se později tamže prozatímním magistrátním radau. W měsíci Čerwnu 1848

přesazen do Náchoda co prozatímní radda k magistratu. Sotwa však tento auřad na-

staupil, zwolen dne 8. Čerwence 1848 w Hořickém okresu za wyslance do Rakauského

říšského sněmu, za kterýmžto powoláním se do Widně odebral. W Řijnu 1848 s jinými

poslanci českými pro nebezpečenství života odebral se z Widně. Po rozpustění sněmu

Kroměřížského nawrátil se opět do Náchoda k swému úřadu. W měsíci Řijnu 1849 byl

powolán k okresní komisi pro wywazeni gruntů w okresu Pardubickém jakožto ju-

stiční komisař, a pracowal o wywazeni panství Choltického až do 10. Ledna 1850. Bw

zatím powolán za c. k. podkrajského hejtmana do okresu Nowoměstského, odebral se

dne 10. Ledna 1850 z Choltic na Nowé Město nad Metují, kdež 15. Ledna 1850

swých auřad nastaupil a posud zastává.

1. Wyzwědač VI. 686.

2. Zpovědník VI. 910.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1067. q.

1140. o. 1076. g. — Rozličnosti 600. n. —

Přítel mládeže 1409. h.

Libanský, Vincenc Emanuel; 1843:

1. Karbaník Latour VI. 876. a.

2. Wypovězenec VI. 876. b.

3. Jen ctiností docházíme štěstí VI. 876. c.

Libenský, Milota.

We Wlastimilu VI. 913. e.

Liberda, Jan. — Kasatel w Berlině; umřel 1742.

1. A au S. Klíč Dawidůw etc. V. 127.

2. Harfa nowá na hoře Sion V. 131.

Libertin, Jan. — Narozen w Rakownice; mistr filosofie 1654; Jesuita; professor grammatikalni a kazatel; umřel 1724.

1. De educatione juvenutis, t. j. Mrawné a správné jednaní etc. V. 498.
2. Mali corvi malum ovum V. 761.
3. Papslek swátosti, t. j. wýtah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis V. 1315.
4. Memento mei. O srownání wůle naší s wůlí boží V. 1463. a.
5. Desítka apoštolská sw. Xaveria V. 1463. b.
6. Dies amoris (přel. z lat. Jak. Bočmanna) V. 1463. i.

Libertin, Jiří Jan. — Děkan w Rakownice 1713; kanowník na hradě Pražském 1724.

1. Sladký trojlístý jetel etc., t. j. sw. Bernard etc. V. 914. a.
2. Počestná hádka pobožná wádka o swat. otce Bernarda etc. V. 914. b.
3. Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahoslaw. Bernard V. 914. c.
4. Plášť w plášti etc. V. 914. d.
5. Weleslawná cesta etc. konána etc. skrze wel. pannu Petronillu Wratislawowau z Mitrowic V. 914. e.
6. Jan celého swěta nejen samého Nepomuka etc. V. 914. f.
7. Trojí pramen, t. j. arcibratřstwo nejsw. Trojice V. 1141.

Libertin, Jan Ign. — Bakalář theologie; farář w městysi Meytě 1722—1730.

1. Diva Ludmila V. 923. a.
2. Divus Ignatius V. 923. b.
3. Sw. Antonín Paduanský V. 923. c.
4. Mikuláš swatý hospodář dobrý V. 923. d.
5. Swatý Jan Nepomucký V. 923. e.

Liberius; 1777.

Chwaloteč o sw. Prokopowi VI. 1981.

z Licka, wiz Brieki.

Ligoura, A. M.

1. Dr. Fausta katechismus zdraví (přel.) VI. 1595.
2. Nawštíwení panny Marie VI. 2175.

Lichtenbergová, Theresia. — We Wilemowě.

We Wěnci VI. 521.

Liman, J. Boh. — Narozen w Blahoticích u Slaného; studující ranhojictwí; umřel 1845 (?) W časopisech: České besedy VI. 340. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. — Wěla 588. h.

Linda, Josef. — Narozen w Mitrowicích; absolwował práwa; byl praktikantem při knihowně universitní; umřel 10. Února 1834 w mladém věku.

1. K jmeninám arcib. Wácl. Leopolda Chlumčanského VI. 427.
2. Jaroslaw Sternberg. VI. 651. a.
3. Fiesko (od Sillera; přel.) VI. 651. b.
4. Auklady a láska (od Sillera; přel.) VI. 651. c.
5. Zwěstowatel VI. 742.
6. Rozličnosti Pražských nowin (redig.) VI. 745.
7. Záře nad pohanstwem nebo Wáclaw a Boleslaw VI. 812.
8. Nowiny poštowské (redigował) VI. 1088.
9. Pražské nowiny (redigował) VI. 1093.

10. Obrazní přírodoznámská kniha etc. (přel.) VI. 1313.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. — Rozličnosti Pražské 599. q.

Link, wiz Lynk.

Linton, Petr, w. Litoměřický z Pilsenburka.

Lipenský. — Kněz; 1507.

Dwoje psaní proti bratřím III. 750.

Lipský, Jan; 1623.

O ženách a jich nemocech V. 590.

Lischovinus, Samuel.

Pewná naděje wěřících w čas obecné úzkosti (Kázání z příležitosti ohně w Bánské Bystřici) V. 1045.

Liška, Antonín. — Narozen we Hrádku u Sušice 1791, 27. Března; řádu premonstrátského na Strahowě; professor humanitní w Jindřichowě Hradci, potom praefekt w Bochni w Haliči.

1. Elementarunterricht in der böhmischen Sprache VI. 78.
2. Wítání W. L. knížete Chlumčanského, arcib. Pražského VI. 414.
3. Swatý Wáclaw. Truchlohra VI. 634.
4. Homerowa Odyssea (přel.) VI. 930.

Lišowský, Joachim Alex. Nicolaides. — Alumnus u Jesuitů 1635.

1. Jana Frid. Matenesia: Berla královská etc. arcidomu rakauského (z lat.) V. 268.
2. Jer. Drexelia Křížová škola (z lat. přel.) V. 1392.
3. Téhož Herolt smrti (přel.) V. 1393. a.
4. Téhož Rozjímání o wěčnosti (přel.) V. 1393. b.

Litněnská, Jaroslawa; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Litněnský, wiz Štětka.

Litoměřický, Petr. — Farář w Zásadí, předměstí Litoměřickém; 1541.

1. (Spis proti Angustowi) IV. 1233. c.
2. (Druhý proti témuž na jeho odpověď) IV. 1233. d.

Litoměřický, Petr z Pilsenburku, jinak Linton; 1613.

1. Jistá a patrná cirkwe swaté znamení IV. 1341.
2. Krátká správa o přijímání welebné swátosti IV. 1408.
3. Lukáše Pinella O dokonalosti zákonní knihy čtvery (přel.) IV. 1881.

Liturgus, Jan, z Turska; 1557.

1. Lékařstwí etc. proti mornímu nakažení (přel. z něm.) IV. 894.
2. Liturgia sacra, lékařstwí duchowní tohoto času morního etc. IV. 1957.

Litwin, Fridrich z Hlinné. — Koncipista a translator při české kanceláři 1617.

Akta a kopie některých psaní etc. mezi Rudolfem II. a Matiasem IV. 449.

z Lobkowic, Jan na Hasištejně; 1504—1505.

1. Putování k božímu hrobu III. 199.
2. Mrawné naučení III. 226.

z Lobkowic, Ladislav (starší) na Chlumci a na Jistebnici. — Nejvyšší hofmistr 1579. Psaní jeho IV. 242.

z Lobkowic, Jan; 1550.

1. Lobkowického domu sporádání IV. 492.
2. Erasma Roterodamského kniha, jakby se člověk k smrti hotoviti měl IV. 1815.

Locika, Jan. — Domažlický. — Farář u sw. Mikuláše na Starém městě 1618.

1. Kázání o utrpení p. Krista IV. 1652. a.
2. O posledním soudu IV. 1652. b.
3. Jiná kázání IV. 1652. c.

Lodereker, Petr; 1605.

Dictionarium septem linguarum IV. 41.

Lokatella, Josef Bartol. — Z Klatow; farář u Sukdole; r. 1791 kanovník na hradě Pražském; umřel 1800.

Láska a milost Marie p. Klatowské VI. 2142.

Lomnický, Šimon z Budče. — Narozen w Lomnici 1560. Studoval w Jindřichohradecké škole, založené a nadané od Wiléma z Rosenberka; byl 7 let správcem školním w Kardašowě Řečici. Do Prahy přešel, korunován od Rudolfa II. za básníka, povýšen do stavu, a dworským básníkem učiněn s příjmy hodnými. Po bitvě Bělohorské pro písňe hauflivě sto ranami bit, a polomrtew odnešen; potom žebřal, nazýváje se Ptochos. Rýmy jeho, ač někdy tvrdé, mnohem plynější jsau než prostomluwa jeho. Největší síla w komickém a satyře.

1. Písňe na ewangelia IV. 77. a.
2. Kancional IV. 77. b.
3. Lamentatio, t. j. přezalostiwa a taužebná písňe etc. IV. 77. c.
4. Písňe etc. o jedné Římské císařowně IV. 159.
5. Dvě písňe nové: Super pecunia plus quam virtus. Super contrario IV. 169. a.
6. Kroniky a historie Trajana císaře IV. 169. b.
7. Písňe o smrti Rudolfa II. IV. 173. a.
8. O zrádcích vlasti IV. 173. b.
9. O slavném přijezdu a korunování Fridricha krále IV. 173. c.
10. Sedlské witání etc. IV. 173. d.
11. O Jičině IV. 173. e.
12. Písňe žalostiwa o zkáze země české IV. 173. f.
13. Písňe o důstojenství stavu manželského (k swatbě Petra z Rosenberka) IV. 183. a.
14. Wěno manželské (k swatbě Joachima Woldřicha z Hradce) IV. 183. b.
15. Krátké naučení mladému hospodáři IV. 207. a.
16. Dvě písňe nové. První w sobě obsahuje wášení swěta ukazuje etc. IV. 207. b.
17. Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem IV. 207. c.
18. Komedia aneb hra kratičká etc. o radostném wzkříšení Krista IV. 228.
19. Pia druhého list poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 560.
20. Knižka o životu a dobrém chování filosofůw pohanských IV. 619.
21. O sedmi řetězcích dábelských IV. 689. a.
22. Kupidowa střela IV. 689. b.
23. Tanec IV. 689. c.
24. Utrhačů jazyk IV. 689. d.
25. Peycha života IV. 689. e.
26. Tobolka zlatá IV. 689. f.
27. O dítkách křesťanských IV. 738.

28. List poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 1371.

29. Wítězství wíry proti kacířství IV. 1439.
30. Výklad prostý etc. na Otčenáš IV. 1527.
31. Posní zvyk IV. 1741.
32. Ksaft sw. Jeronyma (z lat. přel.) IV. 1778.
33. Pád swěta IV. 1857. a.
34. Pohřeb Krista pána IV. 1857. b.
35. Rozmlauwání Krista p. s křesťanem IV. 1857. c.
36. Růženec IV. 1857. d.
37. Naučení manželské V. 188.
38. Mrtwé památka (o Kateřině Pruškové ze Mšen) V. 197.
39. Písňe žalostiwa o zkáze a plundrowání země české V. 206. a.
40. Písňe nowá o táboru V. 206. b.
41. O pokoji uherském V. 206. c.
42. Cesta do nebe V. 1370.

Longolius, Michal, Kráľowický. — Kněz, farář w Bořislawi 1617.

1. Complementum astronomiae (přel. z Nagelia) IV. 790.
2. J. Arndta anatomia etc., t. j. Čtvery knihy o prawém pokání (z něm. přel.) IV. 1262. 1445.

z Losu, Zdeněček Otta. — 1601.

Antikristůw soud IV. 1367.

Lowčani, Jan. — Slovák; narozen 1678; kněz Tomášowský; umřel 1756.

(Dvě písňe w Citaře Tranowského V. 86.)

Lstiborský, Hawel, jinak z Železně; 1592.

Quatuor novissimorum. Knižka srdečná o čtyřech budaucích věcech IV. 1845.

Lucin, Pawel Heliconiades. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1546.

1. Kniha o nestálém štěstí. Knižka druhá o císaři Karlovi IV. (z Lupáče přeložil) IV. 426. 682.
2. Rozmlauwání boha s Ewau IV. 1274.
3. Kniha o rozdílu a powinnosti starého a nowého zákona IV. 1279. a.
4. O z mrtvých watání Krista IV. 1279. b.
5. Výklad na Agnus Dei IV. 1504.
6. Přerozkosná zahrádka etc. (od M. Linhartu Jakobí; přelož.) IV. 1816.

de Luck, Štěpán. — Slovák; kazatel w Iwančině w Uhřích 1780.

1. Spolusebrání některých mravných věcí VI. 1285.
2. Gruntovní učení o člancích wíry VI. 1752.

Ludowici. —

W Hlasateli VI. 539.

Ludwík, Josef Myslimír Anton. — Narozen 22. Dub. 1796 w Dolanech blíž Jaroměře; stal se knězem 24. Srp. 1819, duchowní správce we Studnici od r. 1833.

1. Wěrná ryška VI. 827. a.
 2. Romulus (od Lafontaine) VI. 827. b.
 3. Chimanyho utěšenky VI. 1319.
- W časopisech: Rozličnosti VI. 8. n. — Pautník 150. h. — Wěmec 521. — Rozmanitosti 993. c. 1008. b. — Kwěty 150. f. 993. m. 1543. — Pautník 1008. l. — Časop. mus. 1036. c. 1067. i. — Krok 1084. e. — Čechoslaw 496. i. 1162. d. — Přítel Mládeže 1260.

Lukáš, bratr. — Pražský bakalář. Starší jednoty bratrské. Roku 1504 s Wawřincem

Krasnickým postaven od pánů svých do Prahy k rozmlauvání o wíře s mistry Pražskými. Wypovědin z Prahy, prošel Řecko, Wlachy a Francauzsko. Umřel r. 1527 w stáří okolo 70 let.

1. Odpověď na spis Kurandy o swátosti páně III. 709.
2. Spis o panně Marii III. 729. a.
3. O spasení všech obecném III. 726. b.
4. Psaní o přísaze III. 729. a.
5. Psaní bratřím Turnowským o smrti bratra Jana Klenowského III. 729. b.
6. Psaní panu Kawkowi III. 729. c.
7. Psaní mistru Hawlowi III. 736.
8. Psaní od bratří na otázku: Proč ti, jenž naděje hledají, fidiči jí požívají III. 737.
9. Ubírajícího se do Prahy psaní k bratřím Boleslawským III. 743. a.
10. Psaní na otázku, proč se syn boží etc. wtělil III. 743. b.
11. Spis o požívání těla a krve p. J. Krista III. 761. a.
12. Psaní bratru Benešowi Baworynskému III. 761. b.
13. Spis o obnovení cirkwe III. 761. c.
14. List starším jednoty III. 761. d.
15. List o naději III. 761. e.
16. Odpověď na spis proti bratřím III. 772.
17. Počet wíry III. 776. a.
18. List ke sboru z wězení III. 776. b.
19. Odpověď na spis Zaubka ze Zdětin III. 776. c.
20. Spis o šesti příčinách bludu III. 776. d.
21. Odpověď na spis Kalencůw III. 796.
22. Výklad na zjewení sw. Jana III. 824. a.
23. Výklad na 6. kapitolu sw. Jana III. 824. a.
24. Výklad na knihu žaltář III. 824. c.
25. O dowěrnosti III. 893. a.
26. Zpráva člověku wěrnému pracujícímu k smrti III. 893. b.

Lukawec, Jan.

Kronika Tábořská III. 165.

Lukeš, František Bohuslaw. — Narozen 6. Čw. 1809 w Jestřebí; stal se knězem 25. Čwc. 1833; kooperator w Harassdorfě w Bydžowsku; byl zámeckým proboštem w Saynu nad Rýnem, pak wychowatelem w Praze.

1. Malý wěneček VI. 890.
2. Šlechtný mstitel (dle Chimaniho) VI. 1208.
3. Krátké poučení o přísaze VI. 1210.
4. Den weliký se blíží, aneb příprawa maličkých k sw. přijímání (dle Junga) VI. 1367.
5. Šlechtná Julie VI. 1374.
6. Krátký zeměpis VI. 1380.

W Příteli Mládeže VI. 1260.

Lupáč, Martin z Chrudimě. — Zwolen od stawů pod obojí r. 1435 za suffragana arcibiskupa Pražského.

1. List, jímž wyznává wíru swau o swátosti oltární III. 629.
2. Traktát proti luštění pekelnému III. 638.
3. List proti kropáci III. 688.

Lupius, Křištof. — Narozen w Praze 1635; Jesuita; procurator provincie, missionář a zpowědník na sw. Hoře; umřel 1680.

1. Drexelia: Theatrum aneb diwadlo božího řízení (z lat. přel.) V. 817.

2. Lancicia: Pobožný a swatý život Marie Bonaventury (z lat. přelož.) V. 1287.

z Lužnice, Matěj. — 1541.

O porážce, která se stala u Budína IV. 294.

Lužský, Melichar. — Farář w Cethorazích (?) 1604.

Kázání při pohřbu rytíře Jindřicha K. Wencelíka z Wrchowišt IV. 1678.

Lwowický, Cyprian z Lwowic. — Narozen w Králově Hradci; wýtečný hwězdář. Umřel w Dillingen w Bawořích při dwore falckrabí Kazimíra r. 1573 25 Kwětna.

Pranostika IV. 755.

Lykaon, Pawel Kostelecký; 1615.

Padesatero duchowní přemýšlowání IV. 1905.

Lykiška, Hanuš. — 1845;

Bílá paní VI. 607.

Lyknowský, Jiří. — Český bratr.

Píseň w kancionale III. 48.

Lynk, Matěj. — Farář u swat. Wojtěcha w Praze 1730—1734.

1. W tisíci létech dvojí česká sláwa etc. V. 964. a.
2. Sedlo tajné a práwě swaté spícího Miroslawa etc. V. 964. b.

Lýsek, Jar. — 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Macan, Jakub Rafael. — Narozen 25. Října 1794 w Radnicích; stal se knězem 15. Srp. 1819; kaplan w Mirošowě, pak farář we Slabci; děkan w Čelakowicích; umřel roku 1849.

1. Příjemné wečery VI. 1312.
2. Ježíš Kristus we 14 nedělních kázání za přiklad ctnosti wystawený VI. 1949.
3. Rukowět chrámových pobožností VI. 2138, 2275.
4. Rukowět pobožného křesťana VI. 2444.

Macer, Bartoloměj z Letošic; 1598.

Historia o Tamrlanowi (z lat. přel.) IV. 366.

Mačial, Alexander. — Slowák; 1718.

Chleby prwotín V. 869.

Made. —

(Píseň jedna w kancionalu III. 48.)

Maget, Karel. — Narozen w Tišnowicích na Morawě 1683. Jesuita; rektor a mistr nowicůw; umřel w Chomutowě 1746.

1. Křesťanské učení starých Římských katolických křesťanů V. 763.
2. Žiwot sw. Jana Nepomuckého V. 1321.
3. Duchowní cwičení sw. otce Ignacia z Lojoly (přel.) V. 1444.
4. Šnopů jedenáctero Josefowi se klanějících (přel.) V. 1613.

Magoldský, Šimon; 1804.

Weselá nábožnost etc. VI. 228.

Mácha, Karel Hynek. — Narozen 15. Listop. 1810 w Praze. Nadějný básník. Umřel co praktikant při krajském úřadě w Litoměřicích, r. 1838.

1. České besedy (příspěwek) VI. 340.
2. Spisy sebrané VI. 349.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěneček 521.

Macháček, Simeon Karel. — Narozen w

Praze 1799 w Prosinci; professor hum. w Jičíně. Umřel w Praze 1846, 2. Řijna.

1. Böhmische Chrestomathie für Deutsche VI. 135. g.
 2. Krasořečník VI. 297.
 3. Hlasy vlastenců k 1. Břez. 1832 (příspěvek) VI. 313. 469.
 4. Hlasy vlastenců r. 1835. (příspěvek) VI. 318.
 5. Hlasy věrných Čechů (příspěvek) VI. 319.
 6. Drobné básně VI. 351.
 7. Zpěvy české při pianoforte obětované hrab. Wratislaw. VI. 508. a.
 8. Zpěvy české etc. obětované panně Polcowé VI. 508. b.
 9. Göthowa Iphigenia (přelož.) VI. 649. a.
 10. Rodina šweycarská (dle Castelli) VI. 649. b.
 11. Wodař (z Bouillyho) VI. 649. c.
 12. Don Juan (přelož.) VI. 649. d.
 13. Lazebník Sevillský VI. 649. e.
 14. Zenichowé VI. 649. f.
 15. Zkauška věrnosti (dle Lafontaine) VI. 649. g.
 16. Othello VI. 649. h.
 17. Newolníci (dle Raupacha) VI. 649. i.
 18. Panna Orleanská, od Sillera (přel.) VI. 649. k.
 19. Záviše VI. 649. l.
 20. Nové diwadelní hry VI. 649. m.
 21. (Jiných překladů více w rukopise) VI. 649. a—h.
 22. O básnictví (z Horáce, přelož.) VI. 922. a.
 23. M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Catilinowi (přelož.) VI. 922. b.
 24. Julius Caesar (přel.) VI. 922. c.
 25. Jarošín a Swatawa VI. 1337.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 932. f. — Wčela 496. m. — Čechoslaw 559. c.

Machek, Alois Daniel. — Školní pomocník 1829.

Česká abeceda w 26 obrazích VI. 19.

W časopisech: Kwěty VI. 1140. o. 1588. d.

Macher, And; 1749.

Zlatá pokladnička dítek božích V. 1508.

Majobr, M. — Professor grammatikální w Praze. Umřel 1812.

1. Chwalozpěw na Suwarowa VI. 389.
2. Čarodějná citara (přelož.) VI. 622. a.
3. Picíchy VI. 622. b.
4. Tlachač VI. 622. c.

Makarius, wiz z Meršelic.

Makeš, Jan. — Narozen 16. Března 1786 w Králově Hradci; kaplan w Kopidlně, pak farář we Slatinách, w Ostružně.

Beichla: Prawidla k počítání z hlavy (přelož.) VI. 1393.

W Příteli mládeže VI. 1874.

Makowinus, Vincentius; 1579.

Dialogi pueriles etc. Rozmlauwání dětinská IV. 23.

Makowský, Jan z Makowé; 1575.

1. Pranoštika IV. 765.
2. Sw. Augustina Enchiridion (přel.) IV. 1755.

Malec, J. Alex.; 1730.

Podivné pozdwižení etc. sw. Jana Nepomuckého V. 959.

Malý, Benjamin z Tulechowa; 1588.

Píseň člověka k spatřování dobrodiní božských etc. probuzující IV. 96.

Malý, Jiřík, jinak Swoboda. — Saused Nowého města Pražského 1619.

O slawném a radostném wzkříšení páně IV. 1458.

Malý, Jakub Budislaw. — Narozen 4. Srpna 1811 w Praze; nawštěwowal nejprwě školu farní u sw. Ducha (1817), potom normální Teynskau až do r. 1821; gymnasium dilem na Starém městě, dilem u Piaristů Nowoměstských w Praze. Roku 1829 wstoupil do filosofie, roku 1831 do práv, kteréž r. 1835 absolwowal. K auřadu žádnému nepřistupiw, oddal se zcela wzdělávání literatury české.

1. Krátká mluwnice česká VI. 95.

2. Hlasy vlastenců 1. Března 1832 (příspěvek) VI. 313.

3. Hlasy vlastenců 4. Řijna 1835 (příspěvek) VI. 318.

4. Shakespeara: Othello (přelož.) VI. 683.

5. Dennice (redigowal) VI. 758.

6. Biblioteka zábawného čtení (redig.) VI. 853. a. b.

7. Sebrané báchorky a powěsti VI. 853. c.

8. Prostonárodní dějepis české země VI. 985.

W časopisech: Časop. mus. VI. 179. a. 1008. d. 1140. f. 1173. a. 1488. b. 1588. a. — Kwěty 496. k. 1272. c. — Wčela 496. m. 559. h. 913. d. 1076. d. — Jindy a nyní 993. i.

Manetinský, Viktorin Adam. — Kněz; 1617. Památka pohřební paní Bohunky Skalské IV. 200.

Marada, Bartoloměj. — Farář; 1744.

Politicus aneb zběhlý a učený člověk a Idiota V. 792.

Marech (?)

Emilia Galotti (od Lessinga přelož.) VI. 707.

Marek, Antonín (Bolemír Izborský). — Narozen w Turnově 11. Září 1785. Stal se knězem 30. Srpna 1808; děkan čestný a farář w Libuní, biskupský vikář okresu Turnovského, školní dozorce; konsistoriální radda.

1. Radowání Libunské církwe (při nawštíwení od arcibiskupa) VI. 407. a.

2. K jmeninám biskupa Hurdálka VI. 407. b.

3. Uwítání biskupa Hurdálka VI. 407. c.

4. Píseň k dosednutí na biskupskau stolicí Jos. Fr. Hurdálka VI. 407. d.

5. Hlasy vlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 469.

6. Omylowé, dle Shakespeara VI. 650.

7. Diwadlo z ochoty (přel.) VI. 834.

8. Logika VI. 1171. a.

9. Základní filosofie. Logika. Metafysika 1171. b.

10. Šestero kázání postních VI. 1955.

W časopisech: Krok VI. 150. e. 932. e. — Rozmanitosti 275. a. — Časopis mus. 913. f. 1008. d. 1076. b. — Widentské listy 932. b. 1220. a. Jindy a nyní 1008. g. 1076. e.

Marek, Jan Jindřich (Jan z Hwězdy). — Farář.

1. Básně VI. 301.

2. Hlasy věrných Čechů r. 1835 (příspěvek) VI. 319.

3. Hlasy duchowenstwa r 1836 (příspěvek) VI. 320.

4. Hlasové duchovenstva k dosednutí na arcib. stolicí Aloysia Josefa Šrenka VI. 326.
 5. Konwalinky VI. 824. a.
 6. Zábavné spisy (Jarohněw z Hrádku. Mastičkař. Známosti z průjezdu. Drobné powídky) VI. 824. b.
 7. O důstojenství kněžském VI. 2059.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 1067. i. — Kwěty 496. k. 559. g. 570. d. 597. k. 913. c. 1140. o. — Wěmec 521. — Čechoslaw 559. c. 564. b. — Wlastimil 559. f. — Dennice 600. f.
- Marchal, Jan.** — Narozen we Welešíně dne 9. Listopadu r. 1797. Odbyl studia gymnasiální, filosofická i bohoslovecká w Budějovicích. Roku 1820 w Srpnu byw na jahenství posvěcen, přísluhoval w rodišti swém při kostele sw. Wácslawa až do 20. Listop. téhož roku, kteréhožto dne jsa 23 roků stár, za presbytera ordinován jest. Obdržew dosazení na uprázdněné tehdaž nadační kaplanské místo we Welešíně pobyl tam až do 23. Čerwna r. 1828, od kteréhožto času wede spráwu osady Řimowské.
- Pane zůstaň s námi, dle Bluma (přel.) VI. 2266.
- Marchio, Wit Kamenický; 1620.**
Čtwerý wyklad na modlitbu páně VI. 1547.
- Marie.**
We Wěle VI. 8. m. 1220. c.
- Marie, Antonie.** (Josefa Pedál). — Narodena na Wyšehradě 18. Února 1781; klášterní panna řádu sw. Alžběty w Praze; umřela 4. Března 1831.
1. Serafka VI. 833. a.
 2. Myrrowý wěneček VI. 833. b.
 3. Keř rozmarinový VI. 833. c.
 4. Žiwot sw. Alžběty VI. 2176.
 5. Chlebowé poswátní VI. 2333.
- W časopisech: Wěmec VI. 521. — Časopis mus. 570. b. 1067. i.
- Markowic, Matěj.** — Kněz ewang. Sarwašský. Narozen 1707. Umřel 1762.
1. Jelen dychtící po tekaucích wodách, aneb swatý otčenáš V. 142.
 2. Historia církevní starého i nowého zákona V. 169.
 3. Píseň o chwále stawu sedláckého V. 202.
 4. Kratičká historia králowství uherského V. 219.
 5. Wypsání stolic králowství uherského V. 223.
 6. O potřebě nawštěwování domů V. 1119.
 7. Slaup ohniwý křesťanské Israelity na cestách prowadzející V. 1652.
- Markowic, Matěj (mladší).** — Syn předěšlého. Kazatel cirkwe ewangelické w Praze; umřel 1793.
1. Newinný odpadlec VI. 1765. a.
 2. Notae ad innocentem apostatam VI. 1765. b.
 3. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. c.
 4. Katolická odpověď na bezpráwné nařikání tak nazwaného newinného odpadlce VI. 1765. d.
 5. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem s nowým poznamenáním VI. 1765. e.
6. Kázání na epístolu w neděli druhau po třech králích VI. 1995.
- Maróthy, Jan z Maškowa.** — Slowák.
Kwěty VI. 496. k. — Plody 599. p.
- Marssofer Ondřej.** — Kněz 1822.
Reči duchovní VI. 1939.
- Martin.** — Farář u sw. Jindřicha w Praze; 1522.
1. Náprawa listu a spisu Mik. Konáče z Hodiškowa III. 786. a.
 2. Knížka proti počtě swatých III. 786. b.
- Martinec, Antonin.** — Jesuita 1708.
Pawla Praxla: Snadný a bezpečný způsob, nimžto se čistotné duše bohu získati mohou (přel.) V. 1462.
- Martini, Jan Mauric.** — Farář Bělský; 1706.
Jádru naučení křesťanského V. 755.
- Martinů, Daniel.** — Kazatel w Bánské Bystřici 1805. Studowal w Prešpurce a w Jeně.
Smrt a wěčnost VI. 1971. 2273.
- Martinides, Wácslaw Turnowský.** — Farář w Hradišti nad Jizerau; 1586.
O stawu manželském IV. 1320.
- Martinides, Bartoloměj Pražský.** — Kněz 1613; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se r. 1631 na čas do vlasti při wpádu saském.
Kázání při pohřbu dcer Jakuba Tichého IV. 1691.
- Martinides, Wojtěch.** — Slezák Raudenský. Narozen 1606. Jesuita; professor hum. 6 let; missionář 14 let; představený některých kollejí, Opawské dwakrát.
Uzda duchovní V. 1428.
- Martinowský, Lukáš.** — Mistr; 1581.
Křesťanských pobožných panen wěneček poctivosti IV. 685.
- Martinowský, Bartoloměj.** — Kněz; 1636.
Nowé léto V. 717.
- Martipowský, J. P.**
1. Patero zpěwů čtwerohlasných VI. 518. a.
 2. Šestero zpěwů jednoličných VI. 518. b.
 3. (Swazeček písní a quartet) VI. 518. c.
 4. Nápěwy písní národních w Čechách VI. 518. d.
- Martinský, Viktorin Adam.** — Farář we Slušticích 1614.
Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1704.
- Marxius, Jan Horažďowský.** — Farář w Kosowěhoře 1614 — 1616; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se na čas do vlasti při wpádu saském r. 1631.
1. Píseň na každý den w týhodni IV. 137. 1984
 2. Summa biblí we werších IV. 162.
- Mas, Cyr.** — 1843.
We Wěle VI. 496. m.
- Masch, A.** — 1839.
Polyglotton medicum VI. 123.
- Masnickus, Daniel.** — Syn Mikuláše z Bodie Liptáka a bratr Matěje († 1651).
(Dvě písně w Citaře Tranowského V. 86. a w Kleycha Kancionalu Žitawském V. 112.)

Masnicius, Tobiaš. — 1696.

1. Zpráva písmá slowenského VI. 16.
2. Wywolená boží winice obnovená VI. 386.

Mašek, Fr.

- Příběhy a obrazy z cizích dílů světa VI. 877.
W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i.
1446. b. — Wlastimil 1473. s.

Matěj, paustewpik. — Rodem od Žatce; ko-
žešník; byw 5 neb 6 let na paušti, přišel
r. 1519 do Prahy, a kázal po hospodách,
ostrowech a břehách, nejsa knězem, a chwále
učení Martina Luthera. Návodem Hawla Ca-
hery zajat r. 1525 dne 18. Března, propu-
štěn r. 1526 24. Řijna, však wypowěděn
z Prahy.

1. Napomenutí Pražanům III. 779.
2. Spis administratoru mistru Hawlowi III. 806. a.
3. List ze žaláře bratru Wawřinci III. 806. b.

Matěj, děkan Nimburský.

- Kázání Příd. 71.

Matějka, Jan. — Častolowský auředník; 1615.
Píseň nová pánům bratřím z Opprsdorfu k po-
těšení jich při smrti otce jejich Fridricha IV.
199.

Matějka, Josef. — Kaplan Šaščínský (?) 1843.

1. Pěkné wypsání života dobrého a rozsáhného
sedláka Wendelína VI. 1181.
 2. Pautník Mariánský VI. 2155.
- W Příteli Mládeže VI. 1260.

Matějka, František. — Kněz a učitel mravné
i pastýřské theologie, potom farář w Holi-
cích 1817.

- Žiwé světló prawdy oswěcující každého člo-
wěka VI. 1820.

Matěka, (wlastně Matějka) Matěj Dominik. —

- Radní w Bydžowě; umřel 1824.

- Ctnost wedě k pravému štěstí VI. 723.

Matheides, Norbert ze Závětic; 1738.

- Gerarda Petschachera: Blahoslavená panna Cel-
lenská (z lat. přel.) V. 1223.

Mathiades, Pawel Hradecký; 1593.

- Artikulowé, podle kterýchž nawštěwowány etc.
býwají cirkwe w Sasích IV. 557. 1742.

Mathiades, Wáclaw Brodecký. — Farář
Starobydžowský; 1611.

1. Starý i nový zákon (wydal) IV. 1168.
2. Pobožný spis o slavné a předústojné wečeři
páně IV. 1401.
3. Kázání na odchodné IV. 1636.

Mathiades, Jan Jiří Račinský. — Farář w
Turnowě.

- Spis ó wečeři páně IV. 1400.

Mathias, Bohuslaw. — Beděl akademie; 1619.

- Píseň dvě modlitełní IV. 150.

Mauchs, Michal.

- Zbroj duše. Příd. 73.

Mauřenín, Tobiaš Litomyšlský; 1593.

1. Wěk člověka IV. 232. a.
2. Historie kratochwilná o jednom sedlském pa-
cholku a o poběhlém Židu IV. 232. a.
3. Wzystupný syn IV. 232. c.
4. Zrcadlo dwau boháčů IV. 698.
5. Chiromantia IV. 800.
6. Wýkladowé na ewangelium sw. Jana IV. 1510,

7. Polyk. Layzera: Wyswětlení křesťanského ka-
techismu (z něm. přel.) IV. 1623.

8. Martina Mollera: Manuale de praeparatione ad
mortem (přel.) IV. 1883.

9. Martina Mollera: Meditationes sanctorum pa-
trum (z něm. přel.) IV. 1965. a.

10. Sedm částek modliteb těchto etc. IV. 1965. b.

Mauricius. — Præmonstrát w Morawě.

- (Dvě operetty w Muze Morawské) V. 250.

Maximilianus, Antonius a Jesu. Řádu sw.
Augustina bosáků; 1723.

1. Pět Davidových kamenů etc. V. 1479.

2. Ráže bíle červená V. 1593.

Mayer, Wáclaw Josef. — 1793.

- Padesátiletý rychtářský auřad VI. 1047.

z Mayerbachu, Jan Hyn.; 1749.

- Podstatné wysvětlení příčin etc. při všeobecném
pádu howěžiho dobytky V. 594.

Mazáč, Josef Wl. — Učitel w krajské hlavní
škole w Pardubicích.

- Saustawní nawedení ku krasopisu VI. 1174.

Mazur.

- We Kwětech VI. 1036. i.

Medlín, Jan. — Narozen 13. Kwětna 1759
w Radomyšli; kaplan w Lobenawě; farář w
dolnim Sliwně; kanowník kapituly Pražské;
umřel 16. Února 1837.

1. Postilla VI. 1905.

2. Žiwot p. Krista a swatých učedníků jeho VI.
2161.

Megander, Křištof. — Kazatel ewangelický
w Postoloprtech; 1620.

1. Kázání pohřební nad p. Polixenau Šternber-
kowau IV. 1726.

2. Matiaše Hoe: Ewangelická ruční knížka (přel.)
V. 695.

Mejstřík, Josef. — Narozen 22. Čerwence
1765 w Kopidlně. Stal se knězem 18. Pro-
since 1790; děkan, notář biskupský a se-
kretář vikariatní we Swětlé w Čáslawsku.
Wstaupil do pensí.

- Josefa Hubera: Isidor sedlák Lhotský (přeřez.)
VI. 819.

Melantrich, Jiří z Aventinu. (Rožďalowský).
— Narozen w Rožďalowicích 1511; městěním,
radní a knihlačitel w Praze; umřel 19. Li-
stopadu 1580.

1. Katechismus Urbana Rhegia (z lat. přel.) IV.
1253.

2. Urbana Rhegia: Rozmlauwání s Annau man-
želkau jeho etc. (přel.) IV. 1493.

3. Študnice žiwota IV. 1806.

4. Lékařství duše IV. 1806.

Melcer, Ludwik. — Narozen na Ostré; kazatel
w Kereštuře, Garamsegu.

1. Maďarská praktická mluwnice VI. 116.

2. Reči, píseň a básně k swěcení milostiweho
léta cirkwe Pešťansko-Budinské (přispěvek)
VI. 327. 2065

3. Že i wzdělání lidé chrám páně nawštěwowati
mají VI. 2060.

- W časopisech. Hronka VI. 151. l.

Melcer, Karel. — Farář Rabšanský; 1803.

- Cesta k nebi VI. 1809. 2229.

Melezínek, Wáclaw. — Pernikář; 1787.

1. Dar nowého léta VI. 366. a.
2. Dar z lásky všem jazyka českého příznivcům VI. 366. b.

Melichar, Weres; 1616.

Památka poslední služby, t. j. kázání při pohřbu paní Kateřiny Topinkové IV. 1710.

Melichar, Josef.

We Kwětech VI. 496. k. 597. k. — Wčela 496. m.

Melikius, Samuel. — Superintendent; 1612.

Katechismus D. M. Luthera IV. 1406.

Melissaens, Jakub Krtský. — Děkan w Kutnéhoře. Poskytl Weleslawinowi mnohá jména hornická. Umřel 1599.

Kázání při pohřbu těl lidí ztopených r. 1598 na Horách Kutných IV. 1604.

Mělnický, Martin. — Farář u sw. Mikuláše na Malé straně w Praze; od r. 1569 děkan u sw. Apollináře; administrator strany pod obojí od r. 1568 až 1572.

Psaní k p. Wáclawu Čejkowi IV. 1299.

Mencel Josef Branislav. — Narozen r. 1815

2. Října w Hořovicích. W mládí navštěvoval tamější obecnou školu a připravoval se k učitelskému stavu; newida ale žádné pro budoucnost vyhlídky, začal se r. 1829 učit klempířskému řemeslu. Od r. 1832 cestoval po Čechách, Moravě, Slezsku, Rakousku, Uhersku a Slowensku; hleděl sobě we všech hlavnějších městech průmyslných vědomostí dle největší možnosti oswojit. R. 1839 vrátil se zpět do vlasti; i osadil a stal se mistrem klempířským w Karlíně, kdež založil r. 1843 14. Ledna průmyslní a poučující knihovnu a čtenářskou jednotu. R. 1848 13. Dubna zvolen za setníka Karlinské národní obrany u 4. setniny. Na 16. Dubna swolána jednotou čtenářskou dle jeho návrhu celá obec, které předložil návrhy k opravení obecního zřízení a všech hlavnějších záležitostí a wolení výboru. Wolen jsa od obce co člen do výboru, a od výboru za svého předsedu, zastával úřad ten po celý čas trvání výboru až do swatodušních událostí. Dne 18. Dubna zvolen co člen do národního výboru, 7. Kwětna za člena správní rady národní obrany w Karlíně, při slowanském sjezdu co člen a setník Karlinského zboru „Swornost“ účastným byl.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1076. d.

Mensingier, K. — Polní kněz.

Stručné popsání hlavního chrámu w Miláně VI. 1028.

W Časopise Mus. VI. 1588. a.

Mensí, Fr. — 1744.

Veliký sw. Jan Nepomucký V. 1012.

Mensík, Jakub z Menšteina, na Mokropsech a Wonoklasech. — Stawu rytířského; místosudí království českého 1600.

O mezech, hranicích, saudu a rozepři mezní etc. IV. 937.

Merklas, W. — Narozen w Praze 1809; rytec.

1. Atlas starého swěta VI. 1155.

2. Atlas ku přírodnímu zeměpisu VI. 1156.

3. Malý zeměpisný atlas VI. 1157.

4. Atlas zeměpisný VI. 1158.

5. Malý příruční atlas VI. 1159.

z Meršelic, Josef Makarius. — Doktor 1621.

1. Prawdiwé zdání IV. 1466.

2. Rozmlauwání o kostelních obrazech V. 677.

Merunka. — Herec, 1793.

Klara z Wysokého Dubu (přel.) VI. 624.

Mezlecký, J. Wáclaw; 1710—1738.

1. Winšovaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hříšníkům V. 910. a.

2. Thymiama pietatis Pii V. V. 910. b.

3. Lucerna ardens et lucens V. 910. c.

Mezřický, Jan Thadaeus. — Farář w Hradišti nad Jizerau.

1. Wysvětlení o stawu manželském IV. 702.

2. Pohřební promluvení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu IV. 1720. a.

3. Kázání některá pohřební IV. 1720. b.

Mezřický, Viktorin; 1629.

Matiáše Hoe: Zdání, kterak se mají chowati ti, jimž se poraučí, aby učení papeženské přijali (přelož.) V. 372.

Mezřický, Jabin; 1658.

Honor exequialis, aneb kázání pohřební při pohřbu kněze Jana Efrona Hranického V. 1079.

Mička, Josef Hynek. — Filosofie a medicíny doktor 1732.

Uzdrawingující studniční pramen král. města Hradiště hory Tábor V. 556.

Michal, bratr.

1. Psaní o dowěrnosti III. 728. a.

2. Odpověď na jisté artikule III. 728. b.

Michal; 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Michalec, Martin. — Starší českých bratří. Umřel 1547.

O wečeři páně, kázání IV. 1245.

Michálko, Pawel. — Slowák; učitel při církwi ewangelické Pilišské; 1803.

1. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodlivosti powěry VI. 1188.

2. Fyzika VI. 1480.

3. Spůsob pytlání a oddávání mladých newěst VI. 2134.

Michalowič, Matauš.

Swětloňoš český V. 18.

Michalowič, S. L.

We Kwětech VI. 496. k.

Michl, J. Justin. — Narozen w Poličce dne 10. Září l. 1810. Gymnasium studował w Litomyšli a Mor. Třebowě, filosofii zase w Litomyšli do l. 1830. Dne 4. Října 1830 wstoupil w Lipniku na Mor. w řád piaristický, a 12. Pros. 1841 w Praze byl poswěcen na kněžství, studowaw theologii w Budějovicích a w Praze. Učitelem národním na školách hlawních byl od l. 1834—1849 w

- Berauně, Praze, Slaném, Budějowicích, Mikulowě a Rychnowě. Léta 1845 a 1850 pro zdraví meškal w otčině swé Poličce.
1. Saustawa jazyka českého VI. 53.
 2. Auplný literaturní letopis VI. 1134.
 3. Slovo o českých věcnicech VI. 1135.
 4. Prawidla k počítání z hlavy VI. 1400.
- W časopisech: Jindy a nyní VI. 588. l. — Wčela 599. h. — Grabschriften von Stiebel 599. u. — Kwěty 1036. i. 1140. o. — Časop. mus. 1588. a.
- Michna, Adam** z Otradowic. — Z Jindřichowa Hradce; 1661.
1. Česká Mariánská musika V. 91. a.
 2. Swatoroční muzika V. 91. b.
- Mika, Josef.** — Praelat Doxanský 1727. Norbertinské sedmistwo V. 944.
- Mikeš, M.** doktor w lékařství; 1831. Naučné přednášení, jak se na choleru nemocný ošetřowati má VI. 1621.
- Mikiska, J.** — 1842. We Kwětech VI. 1076. g.
- Mikšíček, Matěj.** — Narozen w Dačicích w Jihlawsku; studował w Litomyšli; mládenec kupecký w Brně.
1. Sbirka powěstí morawských a slezských VI. 878. a.
 2. Národní báchorky VI. 878. b.
 3. Domácí přítel. (Redigował spolu s Ohéralem) VI. 1437.
- Mikšowic, Pawel.** — Saused Launský. Umřel 10. Února 1632. Kronika města Laun V. 301.
- Mikuláš, bratr;** 1540.
1. Píseň: Chwaltež pána boha IV. 88.
 2. Hádání s knězem Římským IV. 1277.
- Milde, Heinrich;** 1735, 1736.
1. M. Lutera katechismus menší V. 782. a.
 2. Naučení o počátku křesťanského života V. 782. b.
 3. Krátký wýtah učení křesťanského V. 782. c.
- Milec, Jiří.** — Slovák; ewang. kazatel w Bečkowě w Trenčanské stolici. Umřel 1805. Nowý zákon VI. 1716.
- Milič, Jan.** — Kanovník Pražský; cestował w létech 1360—1362 s císařem Karlem IV. jakožto jeho podkancléř; r. 1363 odřekl se všech swých důstojenství, a počal kázati w Praze. Žalován od protivníků swých z kněžstwa, cestował dwakrát ke dworu papežskému do Říma (1367) a do Avignona (1374), kdež zemřel (1374, 29. Čw.). Předchůdce Husůw w horlení o opravu církwe.
1. Postilla II. 130.
 2. Kničky o zarmúceních welikých církwe swaté II. 162.
- Milesius, Eliáš** Rejšický. Modlitby Příd. 75.
- Milinský, Matěj.** — Úředník panství Teplického; 1619. Modlitby pobožné a křesťanské IV. 1995.
- Millitecký;** 1564. Zpráva o bratřích z Pecinowa IV. 542.
- Millauer, Maximilian.** — Narozen 17. Prosince 1784 w Budějowicích; kněz řádu cisterckého we Wyšebrodě; professor theologie pastorální w Praze; rektor university 1833. W Dobrosławu VI. 1084. a. — Časopis pro kat. duchowenstwo VI. 1125. c.
- Miller, wiz Moller.**
- Milochowský, Jan;** 1678. Ornamentum magistratus politici V. 496.
- Minický.** — We Kwětech VI. 496. k. 1272. c.
- Miřinský, Wacław.** — Kněz; 1522. Písně ze starého i nowého zákona III. 43.
- Miřkowský, Jiřík;** 1610. Cesta sw. patriarchy Jakuba do Betel IV. 1471.
- Mirowslaw.** We Wčele VI. 496. m. 559. h. 913. d.
- Miroš, Jan.** — Farář u sw. Kříže w Praze; 1513.
1. Díky pokřtěné muji býti k stolu páně připuštěny III. 769. 780.
 2. Míra nesmírného poslušenství papežského III. 780.
- Mirotický, Jan.** — Rodem z Čech; w Kroměříži přes 30 let osedlý; 1579.
1. O začátku panování tureckého (z lat. přel.) IV. 307.
 2. Jana Aubana: Obyčeje, práwa, řády etc. všech národů (z lat. přel.) IV. 646.
- Misinger, Joachim.** Modlitby Příd. 76.
- Mittis, J.** 1568. Historia etc. o žalostiwém dobytí Sygethu od Solimana IV. 306.
- Mittis, Augustin.** — Kněz w Mławowicích; 1619. Kázání o powěťi I. 1619 na den sw. Jana Křtitele IV. 1653.
- Mitterbacher, Ludwík;** 1823. Wynaučení o marušowých stromů a hedbáwních čerwiků chování VI. 1557.
- Mizera, Ondřej.** — Český bratr; tiskař w Dobrowici; 1616. Lóbrina Daniele: Pohádky duchowní (z něm. přel.) IV. 1438.
- Mizius, Wojtěch** z Freiberku; 1616. Kalendář IV. 784.
- z Mladeňowic, Petr.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1409. Roku 1414, jsa písařem u p. Wacława z Leštna, prowadil s nim Husa do Kostnice. Roku 1416 stal se mistrem; byl děkanem fakulty filos. r. 1426, r. 1441, rektorem 1438. W bauři proti Sigmundowi Korybutowi r. 1427 wyhnán byl z Prahy zároveň s m. Křišťanem, jehož byl třídníkem u sw. Michala na Starém městě Pražském; po smrti Křišťana r. 1439 uweden na jeho místo za faráře. Roku 1447 byl w poselství od země do Říma o potvrzení kompaktat. Spis o utrpení M. Jana Husa III. 156.
- Mladota, Adam** Ignac, ze Solopisk. — Ka-

nowník Pražský, děkan sw. Apollinariše na Nowém městě; protonotár papežský 1691.
 1. Humilitas exaltata. Poníženost wyzdwížená etc. V. 897.
 2. Vale aneb poslední zěhnání etc. p. Kateřiny Anny z Říčan V. 1083.
Mleyněk, Jan. — Nowojičinský; 1615.
 Walentina Beglera: O životu věčném a o pekle rozjímání (z něm. přelož.) IV. 1906.
Mlynar, Eliáš. — Slovák; měšťan Kežmarský.
 1. Písniční knížetka V. 106.
 2. Duchovní života studnice etc. V. 1597.
Moc, Jan. — 1727.
 Kázání bratrské V. 872.
Modestinus, Ondřej. — Narozen v Králově Hradci 1558. Jesuita; provádíw Antonina Possewina do Moskwy, několikrát před velikým knížetem Basilem česky kázal. Byl kazatelem v Olomauči, v Praze u sw. Salvatora. Umřel 1601.
 1. Cesta Moskwanská IV. 655.
 2. Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce: Postilla (z polského přelož.) IV. 1556.
Mojžíšowic, Jan. — Slovák; učitel w Iwančicích; kazatel w Příboři 1804.
 1. Praktické poučení o dětelině VI. 1532.
 2. Wšecobecná zpráva bésnosti (z něm. přel.) VI. 1660.
 3. Moc boží nad životem i smrtí mocnářů při památce smrti Františka I. VI. 2057.
Molitoris, Laurentius. — Děkan Žatecký; narozen w Litomyšli 1622; umřel 13. Řijna 1670.
 Kázání při pohřbu newinného mládence Jarolína, p. Jiřího Poka synáčka VI. 1080.
Moller, (Miller) M. Albin ze Straupic. — W Lužici 1605.
 Kalendáře IV. 778. d. 779. c. d. 782.
Moller, Jakub. — Senátor w Austi nad Lahem 1597.
 Zikmunda Suevia: Zrcadlo zatvrzeného swěta (z něm. přelož.) IV. 1860. 1862.
Mollerian, Wolfgang. — Doktor lékařstwí w Brně.
 Zlé užívání hojitelného lékařstwí IV. 881.
Monse, Jos. Wratislaw. — Narozen 15. Čw. 1733 w Nowém městě w Jihlawsku; studowal w Praze a we Wídni; doktor a professor práv; r. 1780 rektor university w Brně, později direktor práwnických škol na lyceum w Olomauči. Zemřel roku 1793, 6. Února.
 1. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů (z něm. přel.) VI. 1180. 1478.
 2. Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví přibýtkůw po rozwodnění (z něm. přel.) VI. 1590.
Moráwek, M. Viktorin. — Klatowský; správce školy Nimburské 1620.
 Bonus iudex, t. j. dobrý saudec IV. 213.
Moráwek, Ondřej. — Gwardian františkán-

ský; kustos provincie, we Slaném. Narozen 1745 25. Listop. w Jindřichowě Hradci.
 Krátký žiwota popis Bl. Leonarda a Portu Mauricio VI. 2170.

Morgenstern, Jiří; 1520.

Zrcadlo hříšných III. 895.

Mošner, Fr. Jan. — Narozen 25. Čerwence 1797 w Mrači na Konopištsku. Studowal w Praze; doktor lékařstwí a hojičstwí; od r. 1829 professor porodnictwí na wys. školách Olomauckých; r. 1834 rektor tamže.
 Babičtwí VI. 1634.

Mošetický, Kašpar. — Kněz exulantů českých w Žitawě 1681—1718.

1. Některé písně duchovní V. 100. a.
2. Písničky nábožné V. 100. b.
3. Výklad na sedm slow pána Krista V. 825.
4. Křesťanská domovní postilla V. 837.
5. Suscitabulum poenitentiae. Budič pokání V. 860.
6. Kázání o ustawičné ochraně a stráží sw. angela V. 898. a.
7. Kázání swatodušní V. 898. b.
8. Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn V. 1084.
9. Suffitus spiritualis. Modlitby a písničky V. 1582. a.
10. Modlitby nábožné a horliwé V. 1582. b.

Možný, Jan; 1845.

We Wčele VI. 913. d.

Mráz. — Spiritual.

Časopis pro katol. duchowenstwo (redigowal) VI. 1738.

Müller, Jan. — Narozen 30. Řijna 1792 w Horčicích. Stal se knězem 24. Srpna 1816; kaplan we Welšji, farář we Slatině.
 Citowé radostní při uwtění biskupa Hanla VI. 471.

Müller, A. 1796.

Knížka welmi užitečná k útěše nemocných a umírajících VI. 2114.

Munzar. — Jan Zlatoustý 1799.

Spis o opatření chudého lidu fary Milewské VI. 1233.

Musil, A. — Ingrossatör při deskách zemských w Praze 1842.

W časop. mus. VI. 599. f.

Muška, František; 1772.

Sw. Ignacia z Lojoly: Osm swatých dní (z lat. přel.) V. 1524.

Muškul, Benjamin. — Kazatel Ladzanský; 1800.
 Kázání VI. 2016.

Mušculus, Ondřej.

Modlitby (Přid.) 79.

Mušculus, Oldřich.

Rada neb naučení (o moru) Přid. 80.

Myslimír, wiz Ludwík.

Mysliweček, František. — Absolv. jurista; mlynář w Praze.

Mesiáš Klopátkůw (přel.)

z Mýta, Matěj. — 1496.

Mistra Jiřka z Augusty: Swěto apatekářůw (přelož.) III. 270.

Načeracký, Jan. — Bratr.

(Dvě písně w kancionálu III. 48.)

Náchodský, Štěpán Fr. 1707.

Sancta curiositas etc. Postilla katolická V. 840.

Náwita, Jan; 1551.

Knihy lékařské IV. 882.

Nayman; 1803.

Kázání na den sw. Jana Nep. VI. 2022.

Nebeský, Wáclaw Bolemr. — Narozen 19.

Srpna 1819 w Nowém dvoře u Jestřebice nedaleko Mělníka. Studia gymnasiální odbyl w Litoměřicích, filosofická a první dva roky medicíny w Praze; třetí počal na universitě Wídeňské, přijav ale místo vychowatele, zanechal toto studium. Roku 1846 wrátil se z Wídně do Prahy, wzaw na se to samé zaměstnání w domě o českau národnost welezaslaužilého rytíře z Neuberka. Začátkem r. 1848 byl wywolen za auda mimoř. č. učené společnosti, a brzo na to do národního výboru. Po událostech swatodušních wedl po zatknutí Hawlička redakci Národních nowin, kterauz ale brzo složit musel, jsa wywolen w okresu Benátském za poslance do sněmu říšského. Úřad tento složil právě ten den před rozpuštěním sněmu. Ten samý čas dosáhl místo veřejného docenta klassické filologie a historie literatury na universitě Pražské. W Březnu 1850 byla mu odevzdána redakce časopisu českého museum.

1. České besedy (přispěvek) VI. 340.

2. Protichůdci VI. 558.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 993. m. 1067. q. 1076. g. 1475. b. — Wčela 496. m. 559. h. 597. g. 913. d. 1076. d. 1220. c.

Neděle, Filipp. — Narozen w Poličce; kněz řádu sw. Augustina w Brně; doktor theologie; professor biblického umění 1807.

1. Wáclaw a Dorota (z něm. přelož.) VI. 1195.

2. Welikonoční wejce (přel.) VI. 1306.

3. F. G. Kampa knížka mravů pro děti (přel.) z něm.) VI. 1307.

4. Wyučování w náboženství (z něm. přel.) VI. 1814.

5. Náboženství we výkladech a rozmlauwáních VI. 1836. 1907.

6. Spasitelná naučení ženichowi a newěstě VI. 2120.

7. Katolická modlitební knížka (z něm.) VI. 2322.

Nedoma, Josef. — Školní učitel při církwi reformované we Wysokém 1815.

Jana Bunyana: Cesta křesťanská z města zkázy do blahoslavené věčnosti (z něm.) VI. 2242.

Nedoman, František. — Děkan Přerovský; 1736—1746.

1. Dennice šťastnějšího dne předchůdce VI. 1350. a.

2. Swaté jednání VI. 1350. b.

Nejedlý, Josef. —

Žena silná. Pohřební chwalořeč Terezii Madočany V. 1097.

Nejedlý, Jan. — Narozen 25. Dubna 1776

w Žebráce; doktor w práwích, zemský advokát a professor českého jazyka i literatury od r. 1801. Za revidování českého překlada zákona občanského dosáhl titule c. k. raddy. Umřel w Praze 1835; pochován w Žebráce 7. Ledna.

1. Böhmische Grammatik VI. 74. 1126.

2. Wlasteniti zpěwowé (z něm. Meinerta) VI. 279.

3. Elegie na Karla z Fürstenberka VI. 391. a.

4. Wálečný zpěw (z něm. Meinerta) VI. 391. b.

5. Smrt Abelowa, od Gesnera (přel. z něm.) VI. 541. a.

6. Dafnis a první plawec (z Gesnera) VI. 541. b.

7. Edwarda Younga: Kwílení aneb rozjímání noční (z angl. přel.) VI. 567.

8. Český pautník (z něm. Meinerta) VI. 731.

9. Hlasatel český (Redigowal) VI. 732.

10. Plizenští rytíři VI. 795. a.

11. Floriana: Numa Pompilius (z franc. přelož.) VI. 795. b.

12. Homerowa Iliada VI. 917.

13. Exercier-Reglement pro c. k. infanterii (z něm. přelož.) VI. 1448.

14. O krawských neštowicích VI. 1608.

15. Kniha všeobecných zákonů městských (opravil překlad Weselého) VI. 1680.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 564. a. 588. a. 932. a. 1008. a. 1488. a. 1507. b.

Nejedlý, Wojtěch. — Bratr předešlého. Narozen w Žebráce 17. Dubna 1772. Byl kaplanem u sw. Hawla w Praze, pak farářem w Mírošowě, posléze děkan w Žebráce. Umřel 1844. 7. Prosince.

1. Básně VI. 316.

2. Píseň ke dnu narození Františka II. VI. 380.

3. Poslední saud VI. 534.

4. Otokar. VI. 551. a.

5. Wratislaw. VI. 551. b.

6. Wáclaw. VI. 551. c.

7. Karel čtvrtý VI. 569.

8. Zpěwy z čarodějně floty (přelož.) VI. 628.

9. Ladislav a dívky jeho VI. 1295.

10. Nedělní kázání VI. 1930. a.

11. Kázání swáteční VI. 1930. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěneč 521. — Hlasatel 559. a. 564. a. 599. a. 964. a. — Časop. mus. 559. d.

Nekwasil, Anton. — Kafirník a měšťan w Praze.

W Pautňku VI. 600.

Němec, Fabian. — Professus Zabrdov. 1771. Katechismus VI. 813.

Němcowa, Božena (rodilá Pankel). — Narodila se 5. Února 1820 we Wídni, wychována však již od r. 1821 w Ratibořicích na Náchodsku w Čechách, kamž se rodiče její přestěhowali. R. 1837 proudala se za Josefa Němce, komissáře při finanční strážci, nyní w Domažlicích.

Národní báchorky a powěsti VI. 899.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1036. i. — Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d.

Němečková, Zdenka. —

We Wžele VI. 496. m.
Nephaetius, Math. Methud. Miglicenus; 1614.
 Traktát o svátosti IV. 1430.
Nešpor, Josef. — Kazatel církve Močowické senior Chrudimského traktu.
 Konsistoriální list na weškeré superintendenty etc. (z něm. přelož.) VI. 2123.
Netolický, Bartoloměj. — Tiskař 1542.
 1. Nowiny o Turku a o Budínu (přelož. z něm.) IV. 295.
 2. Modlitby na žalmy (přelož.) IV. 1944.
Netolický, Jiří Leopold. — Narozen w Netolicích; stal se bakalářem r. 1514; farář w Jindřichově Hradci; arcijahen w Plzni 1564; kanovník Pražský 1568.
 Šestnácte kázání o bídě nynějšího našeho života IV. 1587.
Netolický, Jan z Turnowa; 1577.
 Křesťanský regiment IV. 1827.
Netopil, M.
 Podobenská wyprawování J. Krista VI. 1902.
Netwořícký, Augustin. — Kněz, bakalář Pražský.
 Clypeus fidelium, paweza wěřících. III. 804.
Networský, František Kajetan. — Kněz řádu Theatinského.
 Legatio mortuorum ad vivos. Poselství mrtvých k živým V. 679.
Neubauer; 1782.
 Wídenská kuchařská kniha VI. 1564.
Neudekrowá; 1816.
 Nejnowější kuchařka Pražská. VI. 1568.
Neukom, D. 1800.
 Na lážku ležící křesťan etc. VI. 2118.
Neumann, W. — 1799.
 Hlas upřímného Čecha etc. VI. 388.
Neumann, Pantaleon. — Narozen 28. Čerwence 1810 we Wolanicích; wychován (od 4. roku) w Hradci Králové; po odbytych studiích gymnasiálních, filosofických a bohosloveckých tamže a w Litomyšli, posvěcen na kněžství dne 28. Srpna 1833; byl kaplanem na Welši, w Horním Jelení, konečně od r. 1846 w Záboří u Labského Týnce.
 Stručný dějepis český VI. 989.
Neumann, Wáclaw Frant. — Narozen 15. Dubna 1777 we Středoklukách; kanovník Pražský.
 Slavná stoletá památka wyhlášení za swatého Jana Nep. VI. 2256.
Nicolaides; viz **Lišowský**.
Nigrin, Jiřík Litomyšlský. — Měšténin Pražský 1617.
 Kwitkové z písem swatých IV. 739.
Nigrin, Tomáš. — Řádu sw. Dominika; kazatel u sw. Jiljí w Praze; 1672.
 Owoce z růží největšího arcibratřstwa sw. růžence V. 1129.
Nimburský, Jan. — Farář w Bohumilicích; 1619.
 Modlitby w čas tento nebezpečný etc. IV. 1994.

Nonnius, Pawel Hermanoměstský. — Succentor při škole Žatecké 1599; farář w Náchodě 1615, 1638.
 1. Rozjímání krátké žalmy osmého IV. 1535.
 2. Pamět pohřební etc. p. Doroty Spátowy IV. 1715.
 3. Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka V. 1541.
Nosák, Bohuslaw. — Narozen w Tisowci w Malohontské stolici 1818 22. Února. Studoval w Dobšíně a w Lewotči.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1140. n. — Hronka 932. i. — Wžela 1067. n. 1067. d. 1140. i.
Nosek, Jan Kr. — Narozen 24. Srpna 1789 na Wysokém. Knězem utiněn 15. Srp. 1813; farář a čestný děkan w Semilech. Umřel 13. Dub. 1837.
 Sto otcowských naučení (z něm.) VI. 1216. 2264.
Nosidlo, Wáclaw z Gelelic; 1658.
 Kronika V. 281.
Novennarius, Lukáš. — Farář Swatomartinský w Praze 1618.
 (Píseň III. 39.)
Nowáček, Jan Tomáš. — Narozen 10. Kw. 1802; stal se knězem 24. Srp. 1823; kaplan w Kunžaku, pak we Strmilowě.
 1. Wěneć wyprawowáním příběhů uwitý VI. 1355.
 2. Poswátosti katolické (přel.) VI. 2133.
 We Wžele VI. 496. m.
Nowák, Dominik. — Řádu kazatelského; 1740.
 Nowý Simeon V. 999.
Nowák, Josef. — Učitel hlavní školy w Opawě 1788.
 1. Ruční knížka pro ony Čechy etc. (ježto německé řeči naučiti se chtějí) VI. 106. a.
 2. Praktisch-theoretische deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre VI. 106. b.
Nowák, Josef. — Hrnčíř rozený a usedlý w Petrowicích. Beze wšeho nawodu naučil se německému a latinskému jazyku.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wžela 588. h. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Přítel mládeže 1260. — Rozličn. Pr. 1547. f.
Nowák, Wáclaw. — Narozen 11. Zář. 1800 w Morašicích na Litomyšlsku; kaplan w Náchodě, r. 1828 w Mladobově.
 Výjew důwodné radosti w přístí etc. Aloisia Jos. Krakowského z Kolowrat VI. 451.
Nowák, Jan. — Narozen 27. Čerwence 1781 w Pardubicích; stal se knězem 30. Srp. 1807; farář w Nowé wsi w Bydžowsku.
 Nowá křižová cesta VI. 2390.
Nowotný, František W. — Narozen 6. Srp. 1795 we Smrdowě. Stal se knězem 12. Srpna 1824; kaplan w Načeraci, w Lochowě.
 1. Kauzelná wěž w Krkonošských horách (přel. z něm.) VI. 708.
 2. Česká láska VI. 866.

Nowotný, Frant. z Luže. — Narozen 23. Řijna 1768; farář w Lustěnicích blíž Boleslawě.

1. Prawidla řeči české VI. 76.
2. Kronika Mlado-Boleslawská VI. 1015.
3. Bibliotéka českých biblí VI. 1128.
4. Pisma swatého nové umluwy ewangelium etc. od sw. Matauše VI. 1717.

Nowotný, Josef. — Narozen 1807 w Benešowě w Boleslawsku. Studował w Jičíně a w Praze; vychowatel we Wídni.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wěmec 521. — Wěcla 912. d. — Čechoslaw 932. g.

Nowotný, Wáclaw Sw. 1824.

Obět VI. 825.

Nožička, Blažej z Wotina. — Městěnin Starého města Pražského a radca appellační za Ferdinanda I.; 1566.

1. Proti bludům některým před tisíci léty odsauzeným IV. 1282 a.
2. Rozmlauwání mezi otcem a synem IV. 1282 b.
3. Wyznání o poctivosti přimluw wzywání swatých IV. 1282. c.

Nožička, Josef; 1843.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Nucellus, Wáclaw Strakonický; 1731.

Regule zlaté prawého a skutečného křestanství V. 709.

Nudožerinus, wiz Benedikt.

Nürnberg, Jan; 1846.

Mašinkář VI. 697.

Nywelt, Jan. — Narozen 6. Prosince 1789 w Náchodě; stal se knězem 21. Ledna 1811; děkan w Nowém Bydžowě.

O lnu VI. 1553.

Očkowský; 1840.

Praktický Uher VI. 117.

Oekonomus, Jiří Raudnický. — Narozen w Raudnici; od 8. Ledna 1605 až do 2. Kwětna 1623 děkan Chrudimský a poslední správce duchovní ewangelického wyznání tamže.

1. Wil. Perkinsia knížka o opuštění božím (z lat. přel.) IV. 1885.
2. Dwoje Tedeum laudamus Příd. 19.

Oesterreicher, František J. — Narozen w Praze 1748; arciděkan kraje Beraunského; děkan w Žebráce; umřel 1825.

1. Wděčné dikůw wzdaní p. nejvyššímu VI. 2008.
2. Trojí dikůw wzdaní etc. VI. 2014.

Ohéřal, Jan. — Narozen 21. Září 1810 w Žalkowicích; býwalý redaktor časopisu Morawie a Jurendowa Vaterländischer Pilger. R. 1848 poslanec sněmu říšského.

Domácí přítel (redigował) VI. 1437.

Ojír, Albert z Očedělic.

Nálezowé práwní od r. 1378 — 1438 (sebral) III. 317.

Ojír, Bohuslaw z Očedělic. — 1584.

Modlitby IV. 1959.

Oks, Šebastian z Kolowski. — Impressor; 1562.

1. Krátký výpis o nemocech morních IV. 895.

2. Knihy Wenušowé Příd. 68.

z Olbramowie, Mareš; 1497.

Traktat o domu duchowním III. 881.

Oliwowa, Marie; 1845.

We Kwětech VI. 913. c.

Olomučanský, Štěpán. — Farář u sw. Klimenta na Poříčí w Praze 1614; rodilý z Kautima.

1. Prawdiwost nejslaw. wzkříšení pána n. Ježíše Krista IV. 1431.
2. Kázání pohřební nad Woršilau Šudowau ze Semanina IV. 1709.
3. Noc weselá se swětle IV. 1911. a.
4. Potok z sedmi pramenů IV. 1911. b.
5. Tabita Joppenská V. 1251.

Ondraček, František Prokop; 1802.

Kázání na den sw. Petra a Pawla VI. 2020.

Ondrák, Prokop. — Narozen 27. Čerwence 1810 w Praze. Knězem učiněn 3. Srpna 1834; katecheta na hlawní škole w Přibrami, potom děkan tamže.

1. Pawel a Virginia, de Bernardina de Saint Pierre (z franc.) VI. 855.
 2. Florinka (z něm. od K. L.) VI. 855.
- W časopisech: Wěcla VI. 1036. e. 1220. c. — Časopis pro katol. duch. 1125. c.

Opatowský, Štastný; 1584.

Zpráva opravdowá o starém kalendáři Římském (z něm. přel.) IV. 770.

Opis. — 1796.

Zaltář Dawida VI. 1726.

Opočenský Jiří. — Narozen 1781 21. Ledna w Perimowě w Bydžowsku; duchovní pastýř církwe reform. Klášterské.

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Opsymates, Jan; 1613.

1. Zrcadlo všeho křest. náboženství IV. 1387.
2. Traktat o modlitbě IV. 1419. a.
3. Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích IV. 1419. b. 1894. b.
4. Wečeře páně etc. wypsání a wyswětlění IV. 1419. c. 1446.
5. Rod wěčného nebeského a všemohaucího krále nad králi etc. IV. 1477. a.
6. Bible sw. historie pěkný pořádek IV. 1477. b.
7. Ustawičné we třech wěcech cwičení IV. 1894. a.
8. Pobožná duše etc. IV. 1894. c.

Optat, Beneš z Telče. — Morawan; bratr český; úsilně pracował s Petrem Gzelem u wydávání knih českých; prwní prawidelnau orthografii uwedli; 1533—1535.

1. Isagogicon IV. 4.
2. Česká grammatika IV. 5.
3. Nowý testament IV. 1171.
4. Otázky z 6té kapitoly sw. Jana IV. 1291. a.
5. Otázky o wečeři páně IV. 1291. b.
6. O poručení pána a spasitele našeho J. Kr. IV. 1291. c.
7. Kázání nešporní na epístoly IV. 1567.

Orebský, wiz Held.

Orechowský, Jan; 1552.

Krátký spis o morowé nemoci IV. 893.

Orelský, K.

We Kwětech VI. 913. c.

Orikanus, Dawid; 1618.

Krátký výťah o kometě IV. 787.

Orleský, Josef.

We Kwětech VI. 993. m.

Orlický, Budislav; 1843.

We Wěle VI. 496. m.

Orlinský, Matauš; 1654.

Kalendář V. 531.

Osowský, Smil z Daubrawic na Třebíti. — 1587.

Diarium wzťahující se na arciwévodu Maximiliana IV. 407.

Otmanský, Hugo. Kněz 1745.

Applausus urbis Brunnensis etc. V. 1010.

z Ottersdorfa, Sixt. — Narozen w Rakownice. Stal se bakalářem swob. umění roku 1534; měšťan a w letech 1546, 1547 kancléř Starého města Pražského. Muž wysoce vážený, jemuž ke cti r. 1572 peníz ražen. Umřel 1583 25. Srpna.

1. Solfermus. Frigonia doktora Jerusalemského knihy rodu neb žiwota Adamowa; (z lat. přel.) IV. 900.

2. Pawla Jovia: Kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého (z lat.) IV. 293.

3. O začátku tureckého císařství (z lat. od Bartoloměje Georgeowice) IV. 305.

4. Ahta aneb knihy památné čili historie dwau nepokojných let w Čechách 1546 a 1547 IV. 424.

5. Putování sw. Pawla (z něm.) IV. 641. 1166.

6. Sw. Isidora: Rozmlauwání rozumu s člověkem (přel.) IV. 1756.

7. Ammonia Alexanderského: Žiwot p. našeho Jean Krista (přel.) IV. 1783.

z Ottersdorfa, Ambrož (na Lipůwce). — Bratr předešlého; královský prokurator w markrabství morawském 1555.

Pawla Jovia kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého (Přeložil společně se Sixtem z Ottersdorfa) IV. 293.

Oxiopus, Jan Sabbatenus; 1602.

Kázání o duchovním a poswátném těla a krwe požíwání IV. 1614.

Pacowský Wacław. — Kuchař hraběny z Onasko 1611.

Knížka kuchařská VI. 1567.

Pačic; 1828.

Jmenoslaw VI. 161.

Pačuda, Matauš. — Farář u sw. Hawla w Praze 1616.

Spis, w němž se obsahuje, které wěci předešlý příchod a narození Mesiáše IV. 1481.

Paeonius, Prokop Swětnowský. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1605; byl téhož roku správcem školním u sw. Wojtěcha w Praze, r. 1606—1607 w Nimburce. Roku 1607, staw se mezitím mistrem, powolán za profesora do kolleje Karlowy. Umřel 1613, 3. Listopadu.

Lékařství w čas rány morowé IV. 901.

Pacher, Jakub Felix J. — Farář Měřinský; 1723.

Joannes a Nepomuk na Zelenau horu etc. uwe-
dený V. 937.

Pachaeus, Jan Budinský.

Ewangelia s rytinami Příd. 91.

Palacký, František. — Narozen 14. Čerwna 1798 w Hodslawicích na Morawě; syn tamějšího ředitele školy; studowal w Prešpurku a we Widni. W Dubnu r. 1823 odebral se do Prahy, aby se zcela oddati mohl studování dějepisu českého. Zde přejaw roku 1827 redakci časopisu českého museum, a roku 1828 jmenowán řádným audem k. české společnosti nauk, ustanowen byl r. 1829 od stawů králowství českého za zemského historiografa, we kterémž úřadě potvrzen od císaře Ferdinanda r. 1836. Z přičiny dějepisu českého prozpytoval jak wšecky znamenitější archivy w zemi, tak zahraniční we Widni, Wratislawi, Mnichowě, Drážďanech, Berlině, Frankfurtu, Basilei, jmenowitě pak r. 1837 na náklad stawů českých též archiv Vatikanský w Řimě. Roku 1831 stal se jedním z předních zakladatelů Matice české, kteráuž co jednatel po wíce let řídil. Co sekretář společnosti českého museum i o zwellení tohoto ústawu welikých zásluh sobě wydobyl. Roku 1847 jmenowán při založení c. k. akademie nauk we Widni řádným audem jejím, jakož i předtím a potom audem rozličných společností učených, domácích i přespolních. Roku 1848 zwolen za poslance ústawodárného sněmu od města Prahy, jak při něm, tak i předtím co aud Národního Wýboru a Slowanského sjezdu w Praze, aučastnil se wplywem swým we wšech politických záležitostech toho času. Roku 1850 zwolen za auda wýboru obecního w Praze.

1. Časopis českého museum (redigowal) VI. 747.

2. Přehled současný nejwvyšších důstojníků a auředníků zemských i dworských VI. 978.

3. Archiv český VI. 1703.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a. 169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1037. 1067. i. 1076. b. 1084. c. 1125. b. 1173. a. 1409. c. 1455. a. 1686. a. 2200. — Widenské listy 559. b. — Wěcla 1008. f. — Krok 1170. 1173. d.

Palacký, Jiří. — Otec předešlého; narozen 1768, 18. Prosince w Hodslawicích; rektor školy tamě.

Knížeczka k wzdělawatelnému čítání VI. 2240.

z Palatinu, Kašpar; 1596.

S. Antonia Florentského: Žiwot sw. Kateřiny Senenské (z lat. přel.) IV. 1789.

Paleta, Josef. — Narozen 18. Února 1795 na sw. Hoře w Beraunsku; stal se knězem 12. Srp. 1818; kaplaa we swé otcině, pak vicepreses w seminári w Praze, Swatá Hora VI. 2146.

Palingerius, Jeronym Horský. — Farář ve Hradišti nad Jizerau. Modlitby Příd. 92.

Palkowič, Jiří. — Narodzen 27. Září 1769 w Říma-Báně w Gemerské stolici; učil se w Oždanech, Dopšíně, Šoproni a w Jeně; professor českoslowanské řeči w Prešpurce; umřel 13. Čerwna 1850.

1. Böhmisch-deutsch-lateinisches Wörterbuch VI. 158.
2. Musa ze slowanských hor VI. 280.
3. Dwa buchy a tři šuchy VI. 630.
4. Tatranka (redigowal) VI. 751.
5. Smlauwa pokoje a přátelství etc. w Paříži (přel.) VI. 970.
6. Týdenník (Redigowal) VI. 1090.
7. Známost vlasti VI. 1145.
8. Knížeczka k vzdělávatelnému čítání VI. 1301.
9. Wětší a zwláštnější nový i starý kalendář VI. 1421.
10. Hufelanda: Kunšt prodlažení žiwota lidského (přel.) VI. 1597.
11. Poučení o očkowání VI. 1611.
12. Wýtah z artikulaw sněmowních králowství uherského VI. 1689.
13. Wýtah z artikulaw sněmowních r. 1808. VI. 1690.
14. Biblia sacra VI. 1709.
15. Swaté písmo starého i nowého zákona VI. 1711. W časopisech: Kram. Now. VI. 8. z. Kalendáře 1409. b.

Palma, Sixt Močidlanský (Modličanský?). — Měšťan Nowého města Pražského; roku 1605 wzat do wězení pro spis wydaný z příčiny mandatu císa. Rudolfa II. proti bratřím českým a ewangelikům.

1. Písň duchowní IV. 107. a.
2. Písň o Trojici swaté IV. 107. b.
3. Písň na žalmy IV. 107. c.
4. Písň o Kristu IV. 107. d.
5. Písň nové utěšené o umučení a smrti p. a spasitele n. J. K. IV. 107. e.
6. Písň o těle a krwi páně IV. 107. f.
7. Písň swatební nowá o ženichowi nebeském IV. 127.
8. O přijímání těla a krwe páně IV. 1355. a.
9. Swědectví starých sw. otců o přijímání pod obojím IV. 1355. b.
10. Rozmlauwání českého lwa s králem Matiasem IV. 1399.
11. Wýklad na žalm 78. IV. 1522. a.
12. Wýklad na ewang. sw. Jana IV. 1522. b.
13. Skrejš zлата boha nejwyššího IV. 1522. c.
14. Kázauí o slawném proměnění p. J. Krista IV. 1635.
15. Monumentum. Písň a památka pohřební o p. Albrechtu Smiřickém IV. 1693.
16. Rozjímání pobožné, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863. a.
17. Dar nowého léta IV. 1863. b.
18. Srdečné potěšení pobožných IV. 1863. c.
19. Dar zlatý etc. obsahující rozjímání milosrdenství božího IV. 1863. d.
20. O dobrotě a sladkosti ducha páně IV. 1863. e.
21. Perlička dítek božích IV. 1966. a.
22. Vade mecum. IV. 1966. b.
23. Jiskřičky duchowní IV. 1966. c.

Palombini, Ondřej; 1823.

Nowý modlitební poklad VI. 2365.

Paminondas, wiz Horský.

Pan, Martin. — Slowák; kazatel církwe ewang. Slowensko - Prawňanské; seniorství Turčanského consenior 1808.

Tolnaje: Umění hojení lichwy (přel.) VI. 1647.

Pankert. 1830.

W Rozličnostech Pražských VI. 1076. i.

Pannonius, Gabriel Pestinus; 1561.

Nomenclatura sex linguarum IV. 35.

Paprocký, Bartoloměj z Glogol a z Paprocké Wále. — Polák; narozen 1540. Buď láskau k historii slowanského národu, buď vysokým o stawu urozeném domněním puzen jsa, o panstwu jak své vlasti (w knize Nidi virtutum, od Okolského welmi chválené), tak o české, morawské, slezské a z části o moskewské psal, kteréž země nawštíwil. W Čechách nejdéle bydlel u pánů z Hasenburka, jichž poslaupnost čili genealogii wypracowal. Když záhubná baře w Čechách vznikla, do Polska se odstěhowal. Umřel r. 1617.

1. Potěšitelné napomenutí proti pohanům (z polského přel.) IV. 171.
2. Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly IV. 210. a.
3. Ohora IV. 210. b.
4. Křať IV. 264.
5. Štambuch slezský IV. 411. a.
6. Paralipomena genealogiarum slavicarum IV. 411. b.
7. Zrcadlo slawného markrabství morawského IV. 413.
8. Památka Čechům u Kheredeš pobytým IV. 438. a.
9. Diadochos IV. 438. b.
10. Vitae clarorum virorum IV. 621.
11. Staw manželský IV. 701. a.
12. Třinácte tabulí věku lidského IV. 701. b.
13. Panna IV. 701. c.
14. Rozmlauwání aneb hádání chudého člověka s bohatým IV. 701. d.
15. Církwe swaté obecná etc. IV. 1365. a.
16. Půst tělesný, jak nám jest potřebný IV. 1365. b.
17. O poslední a nejwětší wečeři páně IV. 1365. c.

Paraubek, Jiří Wáclaw. — Narodzen 1691 w Sadské; farář Libeznický a vicarius foraneus; arcib. první missionář. W Sadské založil špitál, na nějž 10.000 zl. odkázal. Umřel 1778 w 87. roce věku.

1. Wýtah swěta V. 258.
2. Zrcadlo časného i wěčného žiwota (přel.) V. 1521.

Pařízek, Aleš. — Narodzen 1748. Kněz řádu dominikanského; doktor theologie; direktor hlavní školy w Praze. Mnoho přispěl k uwezení němčiny do škol normalních. Umřel 1822.

1. Prawidla české dobropísemnosti VI. 46.
2. O swobodě a rovnosti městské VI. 945. a.

3. Biblické výpisy nynějších příběhů VI. 945. b.
 4. Willauma praktická kniha ruční pro učitele etc. (z něm. přel.) VI. 1253. a.
 5. O pravém způsobu cvičení mládeže VI. 1253. b.
 6. O pravém vychování dítek VI. 1253. c.
 7. Gilberta Baura: Katechismus neb pravidla zdvořilosti (z něm. přel.) VI. 1299.
 8. Historie přirozených věcí VI. 1457.
 9. Seilera: Rozmlouvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících (z něm. přel.) VI. 1750.
 10. Výklad na ewangelia VI. 1898. a.
 11. Modlitby pro dívky VI. 2293. 2376.
 12. Hermann: Wyzvání boha a swatých jeho (z něm. přel.) VI. 2315.
 13. Jádro křesťanské pobožnosti VI. 2320.
 14. Katolická rozjímání a modlitby pro ženskú IV. 2342.
- W časopisech: Wídenské listy VI. 588. c. 993. a. 1162. b. 1220. a. — Přítel mládeže 1260.

Parlagius, Jeremiáš. — 1601.

Počátek učení IV. 1363.

Partlic, Šimon ze Špicberka. — Narozen w Třesti na Morawě (Trischiniensis) okolo r. 1588; stal se bakalářem swob. umění w Praze 1612. Byl téhož roku správcem školy Klatovské. Roku 1614 učiněn mistrem; šel za pedagoga k synům Leonharda Kolona z Felzu, s nimiž r. 1619 jel na university do Němce jmenovitě do Wittenberka. Po bitvě Bělohorské vystěhoval se z Čech, žil r. 1623 pod ochranou wévody Šleswického, později w Angličanech.

1. Adamus judicatus IV. 161
2. Kalendář každoroční hospodářský IV. 286. 785.
3. Tractatus cometographicus IV. 788.
4. Judicium astrologicum IV. 789.
5. O přípravě k smrti IV. 1887. a.
6. Narikání Krista pána na newděčnost lidskou IV. 1887. b.
7. Flagellum Dei. Bič nebo metla boží IV. 1887. c.
8. Kalendář hosp. a kanc. V. 513.

Pasconides, Matěj. — Kněz 1613.

Pohřební kázání při smrti Kateřiny Srncové z Warvažowa IV. 1690.

Patočka, Josef J. — Úředník při magistratu Pražském 1824.

Hlas k slavné přítomnosti J. C. M. Františka etc. VI. 445.

Patrčka, Michal Silorad. — Narozen okolo r. 1778 16. Čwce. w Solnici; kupectví w krámském zboží vyučen, stal se vojákem; byl strážmistrem (feldweblem), pak učitelem w ústavu vojenském w Josefowě. Wyšed z úřadu, zanašel se s mnemonikou, strojnictwím, konečně jen literaturou českou. Sám od sebe naučil se latině; byl velké paměti a schopnosti. Umřel w Jaroměři w Kwětau 1838.

1. Písň českých bojovníků VI. 286.
2. (Jedna píseň mezi Hankovými) VI. 287.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 600. k. 1008. k. — Přítel mládeže 588. d. 1067. h. — Dobrosław 588. e. 599. d. 656. c. — Čechoslaw 588. f. 993. b. — Wídenské listy 599. c. — Pautník 1067. r.

Paukar, Jan. — Mistr, děkan Pardubský. 1670.

Pustiny Swatojanské V. 161.

Paulín, Jan Ad. — Kněz 1719.

Serafinský Šalomaun František V. 929.

Paulini, Sigmund. — Slowák; kněz Podhradský; rodem z Býně w Pešťanské stolici; 1750.

Slabikář VI. 13.

Paulini, Nathanael; 1822 (Slowák).

Weršowé k pohřební poctivosti swému otci VI. 443.

Paulini, Ondřej; 1822.

Náuka ewangelii Christusowey VI. 1831.

Paupé, František Ondřej. — Mistr sladownický we Slaném, pak w Brně. Umřel 1806. Počátkové základního naučení o waření piwa (přel.) VI. 1552.

Pawel, J. 1842.

We Wcele VI. 496. m.

Pawlas; 1841.

We Wlastimilu VI. 1036. p.

Pawlík, Jan. — Narozen w Praze 9. Dub. 1771; farář w Bezně, vikář.

1. Kázání při prwotínách P. J. Sachra VI. 2031. a.
2. Kázání etc. při visitaci VI. 2021. b.
3. Kázání k dítkám etc. při prwním přijímání VI. 2021. c.
4. Kázání dvojce o swatém stawu manželském VI. 2021. d.
5. Kázání při pohřbu W. Jos. Beránka, děkana w Mladé Boleslawi VI. 2086.
6. Čtení z listu apoštola Pawla a ze skutků apoštolských VI. 2234. a.
7. Duše hledající hospodina VI. 2234. b.
8. Wečere páně VI. 2234. c.

Pawlowský, M.

Hlasové duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.

Pawlowský, Ant. J. — Narozen w Neweklowě; doktor práv; umřel 1818.

Wykladové přirozeného práwa VI. 1221.

Pawlowský, Wácslaw. — Učitel hlavní školy w Jindřichowě Hradci; 1803.

Salcmanna: Počátkové mrawů (přel.) VI. 1292.

Pazdřowský, Jan. — Farář w Nechanicích 1691.

Služba boží neb powinnost dvojí farního osadního etc. VI. 742.

Pecírka, Josef. — Doktor lékařství, od r. 1848 suppl. professor přírodopisu na Staroměstském gymnasium w Praze.

1. Šňupka od Raupacha (přel.) VI. 684.
2. (Wíce jiných překladů diwadelních her) VI. 684.
3. Bibliotéka poučných i zábavných spisů (překlady) VI. 883.

4. Bibliotéka vybraných románů jinojazyčných VI. 894.
5. Scheitlina Agata (přel.) VI. 1379.
6. Wacław Nowák VI. 1500.
- Pečowský, Bartoloměj.**
Rozmlauwání dvojce o wtělení a narození Krista. Příd. 94.
- Pelt, Jan Hostaunský.** — Děkan w Břilině; horlivý zastawatel katolického náboženství; 1612—1617.
1. Jiřka Šerera: Katechismus křesťanského náboženství (z něm. přel.) IV. 1403.
2. Výklad pravého etc. pod obojí způsobau přijímání IV. 123
3. Obrana putování křesťanského IV. 1442.
4. Zpráva etc. o jubileum IV. 1485.
5. Knička první de benedictionibus IV. 1753. a.
6. De consecrationibus et benedictionibus episcoporum IV. 1753. b.
- Pelcl, František Martin** (po předcích Kožíšek). — Narozen w Rychnowě 7. Listop. 1734; učitel mladých hrabat ze Šternberka a z Nostic, potom professor jazyka a literatury české 1793; člen několika učených společností; mistr na vysokých školách Pražských; o literaturu a historii českou wysoce zasloužilý. Umřel 9. Února 1801.
1. Typus declinationum linguae bohemicae VI. 71. a.
2. Grundsätze der böhm. Grammatik VI. 71. b.
3. Handbuch etc. bei Erlernung der deutschen, böhm. und franz. Sprache VI. 125.
4. Nowá kronika česká VI. 944.
- z Pelhřimowa, Mikuláš (Biskupce).** — Stal se bakalářem swobod. umění na universitě Pražské r. 1409; jeden z předních původů a zastawatelů učení Táborů, od nichž za biskupa zwolen. Cinný we všech hádkách s mistry Pražskými w čas i po čase husitské války; r. 1432 byl jedním z posků od království českého ku koncilii Basilejskému. Žiwi ještě r. 1443.
1. Kronika Tábořská III. 165.
2. (Psaní jeho a Jičina) Příd. 121.
3. Traktat proti Kanyšowi Příd. 158.
- Pelhřimowský, W. A.** — 1839.
We Wčele VI. 496. m.
- Pelikán, Wacław Josef; 1711.**
Grantowní zpráva o wolení a korunowání Římského krále (přel.) V. 266.
- Pelikán, Wacław M.** — Děkan Soběslawský 1743.
Pastwa duchowním swým owčičkám V. 790.
- Pelikán, Wladimír (Josef).** — Narozen we twrzce připsané k Holičům dne 11. Kwětna 1808; syndikus w Tyništi 1835; radní w Sezemicích.
Šmida: Bohomír, mladý paustewník (přel.) IV. 1340.
W časopisech: Časop. mus. VI. 150. a. 169. a. 1686. a. — Wěneć 521. — Kwěty 150. f. 1588. d. — Čechoslaw 993. g. Jindy a nyní 1076. e. — Přítel mládeže 1260. Rozl. Praž. 1547. f.
- Pelikán, Jan K.** — Právní aktuar w Mškové, pak radní.
Kotzebue: Nás Bedřich (přel.) VI. 666.
W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wčela 1067. n.
- Pellišota, Michael.** — Řádu františkanského; kazatel u sw. Jakuba 1720.
1. Trinitas dominicalis V. 878. a.
2. Unum, binum, trinum V. 878. b.
3. Dwa spolu etc. t. j. sw. Dominik a sw. František V. 930. a.
4. Lidmila aby byla Bohumila V. 930. b.
5. Sw. Jan Nepomucký V. 930. c.
6. Láska boha k Peregrinowi V. 930. d.
7. Jazyk boží mučedníka paně Jana Nepom. V. 930. e.
8. Hwězda ranní, denní, večerní etc. Jana Nepomuckého V. 930. f.
- Pelt, Jiří; 1654.**
Kázání nedělní V. 858.
- Penthamer, Mikuláš, Ledecský.** — Kněz 1558.
Sebastiana Kastalion: Rozmlauwání společného z písem swatých etc. knihy čtyry (z lat. přel.) IV. 1157.
- Peristerius, Petr z Teyna Horšovského.** — Scholasticus a kazatel na hradě Pražském; 1564.
Kázání etc. o přijímání pod obojí IV. 1586.
- z Pernšteina, Wilém.** — Narodil se w Morawě okolo r. 1435; od r. 1487 až do 1514 nejw. hofmistr království českého. Přitíněním jeho uzavřena r. 1517 smlauwa Swatowácslawská. Umřel na zámku swém w Pardubicích dne 8. Dub. 1521.
1. Řeč o správě zemí III. 428.
2. Psaní jeho III. 497.
- z Pernšteina, Wojtěch.** — Syn předešlého (na Plumlowě) nejwyšší hofmistr po otci swém; umřel 1534.
1. Příčiny některé nesrovnání mého s bratřími IV. 1265. a.
2. (Artikule proti bratřím) Příd. 153.
- Pernštejn, Josef. 1833.**
Píseň normalní ke mši VI. 252.
- Pernšteiner, František.** — Alumnus semináře Brněnského 1782.
1. Patro kněh o wíře a náboženství křesťanském VI. 1762.
2. Swatý denní pořádek křesť. katolického (z něm. přel. s jinými společně.) VI. 2284.
- Pessius, Cyprian, viz Pešín.**
- Pessmayer, Antonín; 1782.**
Ranní kázání VI. 1923.
- Pešek, Kristian.** — Mistr; kazatel ewangelický w Žitawě 1712.
1. Tri písně postní V. 116.
2. Dwaustoroční církwe ewangelické památka V. 390.
3. Kristiana Langhauza: Křesťanských dítek ruční a domovní postilla (přel.) V. 843.
4. Gottfrieda Hoffmanna: Čtwerá nábožnost (z něm. přel.) V. 1603.
- Pešek, Bedřich.** — 1845, 1846.
We Wčele VI. 496. m

Pešice, Jan. — Absolvoval práva v Praze r. 1839.

We Kwětech VI. 1076. g.

Pešín, (Pešina) Cyprian. — Narozen v Žatci; farář na Horách Kutných 1607—1608.

1. Výklad na Agnus Dei IV. 1529. a.
2. Kratičké vysvětlení slov sw. Jana křitele etc. IV. 1529. b.
3. Unguentum fraternae concordiae IV. 1529. c.
4. Privilegia pie defunctorum IV. 1529. d.
5. Výklad na žalm etc. IV. 1529. e.
6. Turris fortissima IV. 1529. f.
7. Divinum somnium Jacobi patriarchae IV. 1529. g.
8. Lumen ad revelationem gentium IV. 1638. a.
9. Kázání o vdovách IV. 1938. b.
10. Kázání neb zpráva o morové ráně IV. 1638. c.
11. Kázání o ohni Žateckém IV. 1638. d.
12. Kázání o pádu dobytka IV. 1638. e.
13. O posvěcení chrámu IV. 1638. f.
14. Kázání dvojce o poslání k nám angelů IV. 1638. g.
15. Adolenscens resuscitatus IV. 1718.
16. Škola kříže IV. 1912.

Pešín, Matiaš. — Měšťan Žatecký; 1583.

Zahrádka wonného koření IV. 1958.

Pešina, Jan Tomáš z Čechoroda. — Narozen v Počátkách v Bechynsku 1629, 19. Pros.; kaplan v Kostelci nad Orlicí; děkan v Litomyšli; kanovník v Litoměřicích, na Vyšehradě, u hlavního kostela Pražského; nazván biskupem v Samandrii od cis. Leopolda I. 1675, a radou i hrabětem palatinským od něho učiněn, maje statek Obořiště. Umřel 1680, 2. Srp.

1. Prodromus Moravographiae V. 274.
2. Paměti některé etc. v příčině města Brodu Uherského V. 320.

Pešina, Wacław Michal. — Narozen v Králové Hradci 13. Zář. 1782; byl kaplanem v Polné, farářem v Kruzburku, pak v Bludčině na Moravě; nyní kanovník kapituly Pražské; mnoha dobročinných spolků člen; o vznikání literatury české horlivý pečovatel.

1. Hlasy duchovenstva k Ferdinandovi I. a Marii Anně r. 1836. (Redigoval) VI. 320.
2. Časopis pro katolické duchovenstvo (Redigoval) VI. 1738.
3. Hrob sw. tří králů v Reyně Kolíně VI. 2156.
4. Život a pocta nejbláh. panny Marie (dle Silberta) VI. 2192.
5. Zdrávas Maria. Kruha modlitební etc. (dle Silberta) VI. 2432.

W časopisech: Rozličn. Pr. VI. 1067. n. — Casop. pro katol. duch. 1125. c.

Pešina, Jan Josef. — Doktor lékařství 1804, 1805.

1. Zpráva o nešťovicích ovčích VI. 1645.
2. Ponaučení k hojení morového pádu hovězího dobytka VI. 1646.

Pešinius, Wit.

Prawidlo vyučování v nemoci Pšid. 95.

Peška. Stodůval práva v Praze; úředník při magistratu tamže.

Ona je šilená (dle Lamberta) VI. 711.

We Kwětech VI. 496. k.

Peteny; 1833.

Kázeň laučivá VI. 2056.

Petera, J.

Musaeusa: Némá láska (z něm. přel.) VI. 872.

Petrák, Jan Oldřich.

Katolická missionární knížka VI. 1114.

Petřek, Benjamin z Polkowic. — Komorní písař při úřadě podkomorním v království českém. Těžce zbit a zraněn od lotrů dne 7. Června 1598, umřel 23. téhož měsíce v Praze.

1. Abrahama Buchholcera: Registrík historický (z lat. přel.) IV. 285.
2. Jana staršího Mathezia: Historie pána spasitele našeho Ježíše Krista IV. 1604. a.

Petrík, Jan z Benešowa; 1537.

1. Šebestiana Franka z Werdu: O ukrutném a hanebném hříchu opilství (z něm. přel.) IV. 670.
2. Erasma Roterodamského: Rozmlauvání dítek (z lat. přel.) IV. 735. a.
3. Téhož: O mravích dítek (přel.) IV. 735. b.
4. Žaltář IV. 1929.

Petrman, Jiří. — Slovák; narozen v Pukawci v Hontské stolici 1710. Kazatel české církve a učitel český i německý u sw. Jana v Drážďanech. Umřel 1792.

1. Hospodina srdcem i rty chválení V. 145.
2. Čechořečnost VI. 39.
3. Žaltář VI. 193. a.
4. Písň duchovní VI. 193. b.
5. List o večeři páně VI. 1757.
6. Křesťanské wíry základ VI. 1894.

Petrowec, Josef. — Narozen 30. Března 1808 v Kadowě v Prachensku; akcessista při Pražském magistratu, pak při kriminále v Rakownice.

W Rozličn. Pražských VI. 600. n.

Petrowrozský, Hynek. — Bratr český.

Kázání v neděli 8. po sw. Trojici IV. 1571.

Petrozelinus, Jakub Kunštatský. — Farář v Třebíči 1616; umřel ve Wratislawi r. 1633, 14. Října.

1. Spis o bauřkách tělesných i duchovních IV. 822.
2. Pastor, t. j. výklad žalmu 23. IV. 1533.
3. Postilla IV. 1561.
4. Rozjímání napomenutelné o pokoji IV. 1631. a.
5. Vivens discite mori IV. 1631. b.
6. Lazarus rediivus IV. 1631. c.

Petržilka, Wacław Sušický; 1621—1631.

1. Knižka aneb tabula etc. o vypočítání auroků V. 505.
2. Knižka, kterak se winice, štěpnice spravovati mají V. 565.

Petržilka, Wacław Baltazar. — Narozen v Chrudimi; filosofie a medicíny doktor, phisicus juratus kraje Chrudimského a senator we Chrudimi 1720—1740.

1. Fons ruber aneb červená studánka etc. we městě Chrudimi V. 558.
2. Nebeský lékař Kristus Ježíš etc. V. 1221.

Petržilka, Jan Stanislaw. — Děkan Mikulowský 1723.

1. Duo minuta etc. o mši a očistci V. 764.
2. Druhý šart etc. na výplat duší křesť. ze žaláře očistcového V. 1211.

Pfleger, Antonín (Kopidlanský). — Narodil se w Kopidlně w kraji Bydžowském dne 12. Března 1811. Z mládí navštěvoval školu Kopidlenskau, a když roku 1818 jeho rodiče do Slaupna nad Cidlinau se přestěhovali, školu Slaupenskau. Gymnasialní studia odbyl u Benediktinů w Braunowě, humaniora na Malé straně w Praze, a filosofii r. 1830 a 1831 w Brně a w Litomyšli. Přistaupil na to k hospodářskému úřadu na Slaupně, setrval od toho času co pisarš auřední na panstwach Benediktinských, totiž od r. 1831—1833 we Slaupně, od r. 1833—1838 w Hrdlicích blíž Litoměřic, a od r. 1838—1844 co soudní aktuar w Polici blíž Braunowa. Jmenován byw pak obročním w Halbstatě blíž Braunowa, stal se konečně dne 18. Října 1849 představeným auřadu na Břewnowsku u sw. Markety.

We Kwětech VI. 1008. k. 1036. i.

Phagel, Wit Pisecký. — Farář w Tuklácích, pak děkan w Koštělci nad černými lesy; 1600.

1. Psalmidia Davidica IV. 141.
2. Výklad kapitoly 53 Izaiáše IV. 1526.
3. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smitickým IV. 1694.

Philadelphus, Martin Zámorský. — Duchovní správce w Opawě. Umřel 1592, 9. Března, dříve než vyšel druhý díl jeho postilly, pro kterauž dva tiskaři do wězení dáni byli, Dačický a Sedláčanský, že ji w Praze w nowě tlačili.

1. Písň na ewangelia IV. 121.
2. Postilla IV. 1555.

Philadelphus, Nikodem. —

Odpověď na příčiny etc., proč jeden mladý pán od wíry ewangelické odstoupil IV. 1351. b.

Philomusus, Martin; 1583.

Epithalamion IV. 184.

Picek, Wáclaw Jaromír (Podswijanský). — Naroden 13. Listopadu 1812 w Aujezdě blíž Turnowa; studowal we Mladé Boleslawi a w Praze, kdež r. 1838 běh právnícký dokonal. Stal se wrchním na panství Liblinském; r. 1849 podkrajským kommissarem; 1850 prozatímním redaktorem vládních nowin w Praze.

1. Básně VI. 343.
 2. Písň VI. 354.
 3. Wilém Rožemberk VI. 680. a.
 4. Král Wratislaw na Morawě VI. 680. b.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 496. k. 600. k. — Wčela 496. m. 559. h. 599. h. — Wěmec 521. — Časop. mus. 559. d.

Pič, K. F.

Hrob, od Salise (přel.) VI. 514.

Pieček, Michal Smržický z Radostic, 1609.

— Po Bělohorské bitvě přestaupiw ku katolickému náboženství, stal se purkmistrem hor winničních; r. 1622 byl jedním z kommissarů, kteří přejali statky akademie Karlovy, když měla býti odevzdána Jesuitům. Akcí a rozepře mezi filosofem, w lékařství doktorem a oratorem IV. 266.

Pierfeindt, Matěj.

Rozjímání modlitby páně.

Pihawský, Jan. — Děkan Rožďalowský 1631. Ant. Suquet: Ksaft křesťanského člověka (z lat. přel.) V. 1386.

Pichl, Josef Bojislav. — Naroden 23. Srpna 1813 w Kosohři; doktor lékařství.

1. České besedy (přispěvek) VI. 340.
2. Cervantesovy novelly (ze špan. přel.) VI. 857.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 600. k. 913. c. 1067. q. 1409. f. — Wlastimil 496. l. 913. e. 1008. p. 1140. — Wčela 496. m. 913. d. 1036. e.

Pichler, Karel.

We Wčele VI. 913. d. 932. h. 1220. c.

Pik, Eduard. — 1846.

Mnemotechnika VI. 1169.

Pilarík, Štěpán. — Slowák. Naroden w Očowě; kněz od roku 1639. Muž učený a osudem života znamenitý; sedmi církwi w rozličných časech správce, Bráneckého bratrstwa starší; třikrát pro náboženství wyhnán; jednau u Turků wězeň 1663; posléz w Naysalcu Mišnenském uherských a českých wyhnanců správce. Umřel 1678.

1. Harfa Dawidowa V. 87.
2. Sors Pilaríkova. Los etc. V. 212.
3. Salomonea postilla Joannis Gerhardi V. 835.
4. Christus nobiscum etc. Střed tekaucí etc. V. 1550.

Pilnáček, J. — Studowal w Králově Hradci pěstau w Widni; umřel 1829.

W Časop. česk. mus. VI. 496. h. 599. f. 932. f.

z Pilsenburka, Samuel. — Kapucín a missonář 1646.

1. Capaleona: Kapucín (z wlsk. přel.) V. 172.
2. Františka z Rozdražowa: Rozbroj o kalich (z lat. přel.) V. 690.
3. Humilisa Segala: Praktika pro ty, kteří chtějí etc. (z wlsk. přel.) V. 1377.

Písecký, Wáclaw. — Naroden w Písku 1482. Stal se bakalářem swob. umění 1501, mistrem 1505; byl děkanem fakulty filos. r. 1508. Brzy na to jel do Wlach se zákem svým Sigmundem Hrubým z Jelení, kdež otráwen umřel r. 1511.

Spis Isokrata k Demonikowi (z řeck. přel.) III. 108.

Písecký, Ondřej. — Farář w Dobrowicích 1584.

1. Otázky IV. 1313.
2. Rozmlauwání těla etc. a duše IV. 1832. a.
3. Boj člověka hříšného s pokušením IV. 1832. b.

Pistolaciuc, Vincenc; 1577.

Spis neb orací ku poctivosti sňatku swadebního

p. Wiléma z Rozemberka IV. 495.

Pistorius, Jan; 1600.

Enchiridion IV. 1358.

Pistorius, Pawel z Lučska. — Děkan Karlšteinský 1603; praelát Plzenský 1606; kanoovník Vyšehradský 1616.

1. Kázání Jana Zlatoustého (přel.) IV. 1779. b.
2. Vincence Bruna: O umučení a z mrtvých vstání p. n. J. Krista (přel.) IV. 1871.
3. Spůsob života pobožného IV. 1878.
4. Kašpara Šopia: Královská rada hispanskému králi (přel.) V. 493.

Pišeli, Antonín. — Polní kaplan u regimentu kníž. Kinského; narozen 1756; umřel v Praze 1806.

Jakuba Srnce Dicteria (rozmnožil) IV. 29.

Piškule, Jan Sušický; 1592.

Urbana Regia: Lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Pitr, Bonaventura (křten Josef). — Narozen v Třebechovicích 1708, 5. Listop. Studoval ve Braunově; vstoupil do řádu Benediktinského r. 1727, 28. Října. V 25. roce věku svého stal se knězem; pomáhal nejprve při pastýřském úřadě v Polici; přednášel filosofii a theologii v klášteře Břevnovském; stal se sekretářem opata Bennona; oddal se nyní zpytování židů českého dějepisu, z něhož však vytržen byl zvolením za praelata do Rajhradu 1756, 25. Května. W důstojenství tomto umřel 15. Května 1764.

1. Řehola aneb zákon sv. Benedikta V. 477.
2. Hlas na výsosti etc. V. 1229.

Pixa, František. — Narodil se roku 1807 w Pisku; hlavní školu a gymnasium absolvoval tamže, filosofii slyšel roku 1826 a 1827 w Praze, jakož i první rok práv. Roku 1829 změnil své povolání a obrátil se k bohosloví, kteráž studoval w Budějovicích. Hned po vysvěcení na kněžství stal se r. 1833 administrátorem na lokalii w Černišku, kraje Prachynského, diócese Budějovské; po dvou letech dosazen za kaplana do Mirotic, kdežto rok setrval. W běhu téhož roku stal se prozatímním administrátorem fary w Lašovicích a po šesti měsících opět w Záhoří na panství Worlickém. Roku 1829 dne 17. Března dostal se za expositu do Malína u Kutnéhory.

Kráké vedení k chování etc. owočných stromů VI. 1543.

Placalius, Tomáš Ignac. — Alumnus 1634; farář Březnický 1636.

1. Martyrologium neb passionál sv. Římské církve (z lat. přel.) V. 1258. a.
2. Obora panenská V. 1258. b.
3. Životové swatých panen V. 1258. c.
4. Životy swétic V. 1258. d.
5. Postní potrawa V. 1388. a.
6. Pobožný soldát V. 1388. b.
7. Veliký slunečný kwět etc. V. 1388. c.
8. Jer. Drexelia: Orloj (přel.) V. 1388. d.

Plácel, Wáclaw z Elbingu. — Narozen w Hradci Králové 1556, 7. Září; stal se kancleřem w též rodině městě r. 1588. Umřel mrtvicí raněn 1604, 6. Října. Historie židpwská IV. 291.

Plaček, Frant. — Narozen 20. Dubna 1809 w Bělči na Křiwoklátsku, studoval od r. 1821 do 1826 w Slaném. Od r. 1826—1833 pokračoval w studiích w Praze; vstoupil 17. Pros. 1833. u vlády Dolnorakauské do praxi, kdež slaužil při krajských auřadech w sw. Hypolitu a Korneuburku. Ku konci r. 1838 na swau žádost přesazen do Čech, byl do Prosince 1844 konceptním praktikantem w kraji Bole-slawském. Od Prosince 1844 co krajský tajemník w Chrudimi k swobodnějšímu řízení očí hledě, návrh řádu pro obce wenkowské wypracoval, poměry mezi sedláky a domkáři zpytoval, a o pokautním písařství mezi lidem wenkowským a potřebě úřadowání českého w krajinách českých pojednání sepsal, které již určené k wytisknutí w Musejním časopise 1846, censurau k tisku připuštěno nebylo. Po powolení konstitucí wybidnut od nejw. purkrabi Rudolfa hr. Stadiona præsidiálním dekretem od 13. Dubna 1848 k poradám o návrhu obecního řádu s mimořádnau guberniální komisí k tomu ustanowenau, vstoupil 14. Dubna 1848 do Národního výboru w Praze, po jehož rozpuštění hrabě Thun w præsidiálním bureau jej podržel. W Čerwenci pak byw w okresu Chrudimském a Nimbursko-Benátském zároveň wywolen, odejel co poslanec Chrudimský k říšskému sněmu, kdež wywolen do výboru petičního i urbarního s některými málo výminkami k prawici českonárodní držel; dle jeho návrhu zrušila se 4. Října 1848 od 1. Listopadu téhož roku daň fikticiální w Čechách. Po bauři Wideňské měl aučastenství w poradách českých poslanců w Praze w městanské besedě, a nawrátiw se k sněmu Kroměřížskému spůsobil co aud 7. sekci, že konstituční výbor do obnoweného návrhu základních práv pro obce přijal také práwo k přijímání nowých audů do swazku obecního, které i do oktrojowané ústawy §. 33. ad c. přešlo. Po rozpuštění sněmu byl dopisem ministra Frant. hr. Stadiona dne 14. Března wyzván z Chrudimě k ministerstvu k poradám o wywazení gruntů, po jichž ukončení ministerni radda Klecanský za prvního sekretáře zemské kommisie wywazowací jej požádal. Při nowém zřízení politických úřadů stal se podkrajským w Březnici, jelikož však præsident Klecanský opět o jeho ponechání při wywazowací kommissi žádal, ustanowil jej ministr Bach s po-

zůstavením jemu tohoto úřadu za spoluhlajujícího auda zemské kommissi w Praze.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Čechoslaw 599. g. — Rozl. Praž. 600. n. — Kwěty 1036. i.

Plačko, Štěpán. — Kazatel w Dřenowě 1846.

Křesťanský katechismus VI. 1873.

Plachý, Jiří (Ferus). — Narozen w Teyně Horšowě 1583; Jesuita; kazatel u sw. Salvatora w Praze; měl na péči tiskárnu a bibliotéku, kdež dle Balbina 600 rukopisů přečetl a poznamenáními opatřil. Mnoho pod cizím jménem vydával. Umřel w Březnici, kdež byl na odpočinutí, r. 1659.

1. Žiwot sw. Ignacia IV. 1797.
2. Zaltář pro wojáky V. 84. 1539. f.
3. Mappa katolická V. 375.
4. Slawnost prwního století towaryšstwa Ježíšowa V. 460.
5. Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů V. 489.
6. Jer. Drexelia: Orbis Phaeton (z lat. přelož.) V. 492.
7. Křesťanské učení V. 715. a.
8. Martina de Roo: O stawu duši w očistci (přel.) V. 715. b.
9. De judicio particulari V. 715. c.
10. Matěje Nennichen: De traditionibus (přel.) V. 715. d.
11. Jer. Drexelia: De coelestibus gaudiis (z lat.) V. 715. e.
12. Těhož: Nuntium mortis (z lat.) V. 715. f.
13. Stít wíry V. 715. g.
14. De poenis inferi V. 715. h.
15. Pomoc katolická dušičkám w očistci V. 715. i. 1539. b.
16. Jana Euseb. Normberského: O wšudy přítomnosti božské V. 715. k.
17. Horacia Turselina: Sláva nejsw. domu Lau-retanského (z lat. přel.) V. 1160. a.
18. Trůh milosti Marianské V. 1160. b.
19. O španělském kříži V. 1160. c.
20. Zázraky p. Marie Swatohorské V. 1160. d.
21. Pauf nejsw. p. Marie w Neukirchu V. 1160. e.
22. De veritate et praestantia reliquiarum eccl. metropolitanae etc. V. 1160. f.
23. Mikul. Lancicia: Chwála sw. Ignacia V. 1254. a.
24. Žiwot sw. Isidora V. 1254. b.
25. Žiwot sw. řemeslníkůw V. 1254. c.
26. Žiwot sw. 12 apoštolůw etc. V. 1254. d.
27. Žiwot sw. p. Barbory, Anežky, Máří Magdaleny V. 1254. e.
28. Žiwoty sw. patronů českých V. 1254. f.
29. Fama posthuma S. Joannis Nep. V. 1254. g.
30. Žiwot sw. Ludmily V. 1254. h.
31. Žiwot sw. Jana Nepom. V. 1254. i.
32. Lukáše Pinella: Rozmyšlowání o čtyrech věcech posledních člověka (z lat.) V. 1385. a.
33. Katolické prostředky pomocné duším V. 1385. b.
34. Duchovní almanach V. 1385. c.
35. Pauf k swaté krvi V. 1385. d.
36. Leonarda Laesia: Křařt člověka křesťanského V. 1385. e.
37. Proroctwí o utrpení p. Krista V. 1385. f.
38. Jana Nadasi: Maria matka boží umírající (přel.) V. 1385. g.

39. Mik. Sfondrata: Praxis spiritualis (přel.) V. 1385. h.

40. Špiže postní V. 1385. i.

41. O přípravování se k smrti V. 1385. k.

42. O sedmi smrtelných hříchůch V. 1385. l.

43. Alex. Kawetana (Cajetana); Tužebná a srdečná supplikaci lidí po všem světě umírajících etc. V. 1385. m. 1539. d.

44. Úřední křesťanského člověka starost (z lat.) V. 1385. n.

45. Spůsob a kontrfekt prawé křesťanské lásky V. 1385. o.

46. O lásce k bližnímu V. 1385. p.

47. Cyriaci Ricci: Zlatý nebeský klíč V. 1539. a.

48. Modlitby k sw. patronům českým V. 1539. c.

49. Hora Sion V. 1539. e.

Plachý, Ondřej. — Slovák; kněz Nowoměstský. Narozen we Wrbowce w Hontské stolici 1755. Umřel 1810, 7. Října.

1. Ewangelický funebral VI. 195.

2. Pewná naděje blahoslawené nesmrtnosti, we kteréžto se etc. Pawel Fabri etc. rozlučuje VI. 363.

3. Staré nowiny VI. 728.

4. Žiwot Martina Lutera VI. 1045.

5. Řeči písma swatého VI. 1291.

6. Zákon krajinský z ohledu náboženstwi wydáný roku 1791. VI. 1675.

7. Postilla domowní VI. 1906.

8. Platnost umění i po smrti, při pohřbu mládeže St. Pána VI. 2077.

9. Agenda ecclesiastica slawica VI. 2113.

10. K. Šturma: Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

11. Kristiana Förstera: Kochání s Bohem (přel.) VI. 2239.

Plánek, Jan. — Mistr truhlářský w Strakonících. Narozen 15. Kwětna 1789 we Wlachowě Březí.

W paměti pozůstavená cnost etc. (nad smrti Pawla Skály) VI. 419.

Platzer, J. Norbert; 1738.

Moře pro plnost wod t. milosti Maria etc. V. 991.

Pleskot, František. — Mlynář Auwalský.

W Rozmanitostech VI. 600. 1125. a.

Plewňowský, Wacław. — Jesuita 1665. Jasná zlatá hvězda Šternbersko-Lazanská etc. V. 1081.

Plinowic, Adam z Skocowa.

Filippa Kegelia: Dwanáctero přemýšlowání duchowních (přel.) V. 1419.

Plintowic Adam. — Slovák; warhanik Žilinský ok. 1650.

(Od něho několik písní w Citaře Tránowského) V. 86.

Plot, G. — 1841.

We Wčele VI. 496. m.

Plot; 1785.

Prawowec Patelin (přel.) VI. 602.

z Plzně, Prokop. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1403, mistrem 1408; přednášel na universitě; přidržel se strany Husowý; byl děkanem fakulty filos. 1414, 1439, rektorem 1420, 1426, 1443. Na synodě r. 1421 zwolen za jednoho ze čtyř správců strany pod obojí. Roku 1427 w bauři proti Sigm.

Korybutowi wypowiedzen z Prahy s jinými kněžimi strany Příbramovy; r. 1437 byl w poselství ku koncilii Basilejskému o stvrzení kompaktat; roku 1439, jsa farářem u sw. Jindřicha, zvolen za administratora společně s Příbramem; we kterémž důstojenství byl až do dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad r. 1448.

Napomínání Čechůw a Morawanůw, ať y kompaktata přijali III. 625.

Plzenský, Matěj. — Kazatel w Poříčí nad Sázawau 1614.

1. Kázání několik IV. 1653. b.
2. Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldsteinové IV. 1698.

Plzenský, wiz Rührensaft.

z Poděbrad, Hynek. — Syn krále Jiřího; kníže Minstrberský. Umřel 1491.

1. Májový sen III. 61.
2. Fucherii Carnotensis: Historia expeditionis Hierosolymitanae (přel.) III. 134.

Podlipský, J. W. — Narozen 30. Listop. 1816 w Michli u Prahy. Doktor lékařství. W časopisech: Květy VI. 913. c. 1008. k. 1173. f. 1220. d. — Časop. mus. 1008. d. — Wlastimil 1076. m.

Podmanický, Jan z Assodu. — Uherský rytíř; círk. evangelických bratrstwa Pešťanského inspektor 1726.

(Několik písní w kancionálu Gloniusa) V. 114.

Podelský, Simeon. — Zemský měřič 1617. Knížka o mírách zemských IV. 745.

Pohan, Wacław Alexander. — Narozen 5. Zář. 1791 w Pelhřimowě; biskupský notář Budějowický; farář a děkan w Poříčí nad Sázawau.

1. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.
 2. Květný wěneček školním dítkám VI. 1359.
- W časopisech: Rozličn. Praž. VI. 275. f. — Wěsta 496. m. 1220. c. — Čechoslaw 932. c. — Přítel mlád. 1581.

Pohl, Jan Wacław; 1756—1783.

1. Grammatica linguae bohemicae V. 28.
2. Prawopisanost řeči české VI. 40.

Pohl, Frant. Xaver; 1829.

Příhody a cesty Martina Engelbrechta (z něm. přel.) VI. 840.

Pohlreich, J.

We Wěsta VI. 496. m.

Pohořelý, Josef Mirumil. — Narodil se r. 1808 dne 8. března na Horách Kutných, kdež po vystaupení z blawní školy normální po 2 roky praktikowal dílem u úřadu berního, dílem u hospodárství městského, pak ale znelbíw sobě té dráhy 1822 nastaupil gymnasiální studia w Hradci Králowé. Studia filosofická ukončil w Litomyšli, kamž se z Prahy utekl pro nedostatek výživy. Po mnohém boji s nesnázeami výživy nastaupil 1832 bohoslovní studium w Hradci. Toho ještě

roku přijaw fundaci k studiím theologie pro semenišťe Tarnowské, odebral se na universitu Pražskou. Roku 1834 však poděkowaw se za tuto fundaci, wstaupil do bohomluweckého ústawu w Litoměřicích. Po swém wysvěcení na kněžství přišel na winici Páně do Brozan. Roku 1838 přeložen na kaplanství do Turnowa, později stal se duchowním správce w Mlázowě, diecezi Budějowické.

1. Kancional VI. 269.
2. Citowé k jmeninám Hynka Šaura VI. 465.
3. Jarošín a Swatawa VI. 837. a.
4. Jaronka, kněžna Kokofinská VI. 837. b.
5. Jarhor a Miloslawu VI. 837. c.
6. Žiwotopis wel. p. Ant. Hanikýře VI. 1063.
7. Husárek VI. 1347. a.
8. Osmero příběhů VI. 1347. b.
9. Ferdinand VI. 1347. c.
10. Katolická modlitební a poučná knížka VI. 1347. d. 2443.

11. Popsání žiwota a skutků swatých a swětice božích (dle Sinzla) VI. 2196.

Polimon, František. — Narozen w Polné r. 1817. Kooperator w Německém w Jihlawsku. O žiwotě, zázracích etc. sw. Liguriáše VI. 2194.

Pokorná, Jar. —

We Květech VI. 496. k.

Pokorný, Frant. — Posluchač filosofie w Plzni 1819.

W Rozmanitostech VI. 1076. a.

Pokorný, W. —

We Wěsta VI. 1477. k.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Února 1788 w Zámukách; byl adjutantem barona z Kollera; professor českého jazyka na Nowoměstské akademii; nyní general. Wznešenost přírody VI. 537.

We Wěsta VI. 521.

Polanský, František Urban. — Narozen we Skutči r. 1793; lokalista w Černéhofe.

Řeči duchowní VI. 1979.

Polanus, Amand.

Summa učení o wěcném božím předřízení. Přid. 103.

Polc, Hynek; 1842.

Žiwa VI. 1505.

Polda, Mikuláš; 1473.

Písne rozličné duchowní III. 40.

Polenský, Fr. P. —

Kalendář pro čas a wěcnost VI. 764.

Polický, M. —

We Wěsta VI. 496. m.

Políčanský, Matěj; 1600—1613.

1. Rozmlauwání hosta s paustewníkem IV. 1360. a.
2. Obrana prawdy hospodinowy etc. IV. 1360. b.
3. Pokuty a trestání přestupníkůw božích při kázání IV. 1413.
4. Knížka o wyjití Noe z korábu etc. IV. 1472.

Polius, Lukáš; 1595.

Sedm kázání o žiwotu wěcném IV. 1606.

Pollášek, František. — Narozen w Příboře 4. Října 1757; professor dogmatiky, pak

moralky a pastoralky. Roku 1799 a 1802 rektor lyceum Olomauckého; od r. 1803 děkan a farář w Dolanech a ředitel studií theol. w Olomauči. Zemřel 4. Čerwence 1818.

1. Pismo swaté nowého zákona VI. 1715.
2. Ranní výklad epistol nedělních VI. 1903.
3. Příkladové VI. 2233. 2243.
4. Modlitby (přel.) VI. 2344.
5. Pravé poznání boha VI. 2361.

Polonus, Walentin Pelčický. — Farář Dřevický 1584—1600. Byl r. 1564 kaplanem w Jindř. Hradci.

1. Specialník IV. 85.
2. Pomni na mne IV. 1332.
3. Ruční knížka IV. 752.

Pomocník, Wawřinec. — Wčelař w Kočkovicích 1811.

Maudrý wčelař VI. 1515.

Pongrac, Baltazar. — Slovák; soudní asessor stolic Liptowské, Zwolenské a Pešťanské 1783.

Amadea Kreuzberga: Pobožné přemýšlování (z něm. přel.) VI. 2209.

Pontanus, wiz z Preitenberka.

Poskok, Witold; 1589.

Kaule Dawidowa IV. 1329.

Pospíšil, Jan Hostiwit. — Narozen w Kutnéhoře 30. Kwětna 1785; impressor w Praze a w Hradci Králové.

Šmida: Stařeček z hor (přel.) VI. 1363.

Pospíšil, Jaroslav. — Narozen 13. Září 1812 w Hradci Králové. Syn předešlého.

Přewzal po otci tiskárnu Pražskou.

1. Kwěty (Redigowal) VI. 752.
2. Tré powidek etc. dle Glace a Houwalda VI. 848. a.
3. K. Šmida: Timoteus a Filemon (přel.) VI. 848. b. 1369.
4. Šmida: Josafat (přel.) VI. 848. c.
5. Zachokke: Wečer před sobotau (přel.) VI. 848. d.
6. Jakobsa: Dwě Marie (přel.) VI. 848. e.
7. Ušlechtilá Pawlinka (z něm. přel.) VI. 848. f.
8. Bratři (přel.) VI. 1363.

W časopisech: Kwěty VI. 559. g. 913. c. 1008. k. 1067. q. 1076. g.

Pospíšil, Ladislav. —

Kotzebue: Eduard w Skotsku (přel.) VI. 679.

Possart, Frd. —

Lehrbuch der slawischen Sprachen VI. 121.

Pothmann, M. C. — Farář; 1791.

Mrawokniha VI. 2219.

z Prachatic, wiz Křišťan.

z Praitenberka, Jiří Barthold Pontanus. —

Probošt kostela na hradě Pražském 1606.

1. Žiwot sw. Iwana IV. 1787.
2. Duchovní obweselení země české Příd. 104.

Prawda, Jan Litowanský; 1618.

Apologia etc. pána z Waldšteina IV. 503.

Pražák, Wácslaw. — Řádu kazatelského; 1740.

Modicum non modicum sed gloriosum. Malicko etc. V. 998.

Pražák.

We Wčele VI. 496. m.

Pražský, Wácslaw. —

Modlitby V. 1587.

Pražský, Hynek. — Purkrabí w Březnici; 1819.

Wýstraha proti krwotoku etc. dobytka VI. 1650.

Předák, W.

We Kwětech VI. 1175. c.

Prefát, Oldřich z Wilkánowa. — Rytíř; narozen 1520; měšténin Pražský; důmyslný a řemeslný hotowitel mathematických nástrojů; putowal do Jerusalema, Compostelly a jinám. Umřel 26. Čerwence 1565.

Cesta z Prahy do Benátek etc. a do Palæstiny IV. 643.

Přelaucký, Tůma. —

1. Psaní P. Sigmundowi III. 735. a.
2. O původu jednoty bratrské III. 735. b.
3. Psaní Wawřincowi Krasnickému III. 748.

Přemýšlenský, Jan.

List stawům o neřádu kněžském III. 153.

Presl, Jan Swatopluk. — Narozen 4. Září 1791 w Praze; doktor lékařství; professor přírodopisu na fakultě medicinské; člen mnoha spolků učených. Umřel r. 1849, 12. Dubna.

1. Krok (Redigowal) VI. 741.
2. Flora Čechica VI. 1464.
3. Rostlinář VI. 1465. a.
4. Barona Jiř. Cuviera: Rozprawa o přewratech kůry zemské VI. 1465. b.
5. Ssawectwo VI. 1465. c.
6. Nerostopis VI. 1465. d.
7. Wšecobecný rostlinopis VI. 1465. e.
8. Lučba šili chemie zkusná VI. 1483.
9. Obsádné prstonárodní naučení o řemeslech etc. (dle Poppe) VI. 1584. a.
10. Časopis technologický (Redigowal) VI. 1584. b.
11. Důležitě slovo etc. o blahocinnosti očkowaní VI. 1616.

W časopisech: Krok VI. 1008. i. 1162. g. 1473. m. 1488. d. 1607. e. — Kwěty 1067. q. — Časop. mus. 1473. g. 1607. d.

Presl, Karel Bořiwoj. — Narozen w Praze 1793. Doktor lékařství, professor přírodopisu na fakultě filosofické.

Flora Čechica VI. 1464.

Přestický, Martin; 1634.

In subitum obitum etc. na pohřeb pana Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Pretlik, Benj. Josef. — Křížownik s čerwenau hwězdau; 1740—1744.

1. Wečeře weliká etc. V. 780.
2. Lingua trium saeculorum V. 996. a.
3. Liber scriptus intus et foris V. 996. b.

Přibík, Jan Prawoslaw. — Narozen w Mnišku 4. Dub. 1811; učitel školní w Berauně od r. 1836.

1. Zásoba ku předpisům a diktování VI. 66.
2. C. Montala: Krátké a pochopitelné nawedení k ladění forte a piana VI. 185.

3. Bílé klobauky VI. 688.
 4. Škola mrawů a užitečných vědomostí VI. 1218.
 5. Počítání písemná VI. 1401.
- W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d. 993. h. 1008. f. 1037. 1067. n. 1076. d. — Kwěty 558. i. 1162. i.
- Příbil, Martin A.** — Narozen 14. Pros. we Slaném; kaplan w Břežanech.
1. Národní písně VI. 311.
 2. Katolik VI. 2396.
- W časop. pro katol. duch. VI. 1125. b.
- Příbilowský, Martin**; 1828.
- W Rozl. Praž. VI. 600. n.
- Přibislav, wiz Pulkawa.**
- z Příbrami, Jan** (jinak Kněz). — Stal se bakalářem swobod. umění r. 1409, mistrem 1413. Byl děkanem fakulty filos. 1438. Kněz strany pod obojí; r. 1427 při bauri proti Sigmundowi Korybutowi vypuzen s následovníky swými z Prahy pro rozepři swau s Englišem a Rokycanau. W čas jednání o kompaktata byl hlauau kněží těch, kteří se s kompaktaty spokojili, tak jak byli roku 1433 namluweny s poslanci koncilia Basilejského, a o potvrzení Rokycany za arcibiskupa nestáli. Roku 1439 stal se společně s Prokopem z Plzně administrátorem strany pod obojí, jsa tehdaž farářem u sw. Jiljí. Z důstojenství tohoto swržen r. 1448 po dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad, umřel téhož roku w Proinci.
1. Život kněží Tábořských III. 160.
 2. Kniha proti Rokycanowi III. 639.
 3. Reči III. 706. c.
- Příbram, Pawel z Prahy.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1506, mistrem 1515; učil na universitě; výtečný hwězdár; umřel r. 1520. 5. Října.
- Martina Luthera: Výklad na desatero božích přikázání III. 853.
- Příhorský, Frant.** — Narozen 6. Řij. 1787 w Praze.
- W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.
- Přichowický.**
- We Wčele VI. 913. d.
- Přík, Bohuslaw**; 1782.
- K důstojně welebnému biskupu Kralohradeckému VI. 1097. b.
- Prohl, Baltazar ze Sibenhirtu**; 1562.
- Wýklad na žalmy IV. 1497.
- Procházka, Adam**; farář u sw. Hawla. 1610. (Spis hanlivý proti stawům) IV. 1394.
- Procházka, Jan.** — Řádu sw. Pawla 1710. Palma honoris etc. při prwní mši P. J. Mokrého V. 911.
- Procházka, Jiří František de Lauro.** — Farář Swatopolský 1715; děkan Beraunský, pak vicesuperior w domě duchowních u sw. Karla Borromea; 1736.
1. Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius etc. V. 913.
 2. Hortus voluptatis t. j. Zahrada rozkoše etc. V. 939.
 3. Na hory Judské etc. se ubírající králowna nebeská etc. V. 983.
- Procházka, Josef (Dewitský).** — Narozen 16. Ún. 1811 w Jindřichowě Hradci; doktor lékařství; Srowněj: **Dewitský.**
1. Školka řeči uherské VI. 118.
 2. Poslední konsul Kafský (z rusk. přel.) VI. 862.
- Procházka, Tomáš.** —
1. Tři písně duchowní VI. 246. a.
 2. Chwála boží a swatých jeho VI. 246. b.
- Procházka, Wojtěch F.** — Narozen 18. Dub. 1781 w Praze. Čestný kanovník na Wyšehradě; farář u sw. Wojtěcha, dříwe w Kojetině.
1. Písně při mši swaté VI. 251.
 2. Hlasy duchowenstwa (příspěwek) VI. 320.
 3. Šmida powídky pro kwětauci mládež VI. 1354.
 4. Dobrý tón (od Töpfera) VI. 693.
 5. Kastelliho: Dwa přátelé a jediný kabát VI. 693.
 6. Töpfera: Wéwodůw rozkaz VI. 693.
 7. Šestero postních kázání VI. 1954.
 8. Kázání w chrámu p. Libeznickém VI. 2041.
 9. Kázání na welikonoční boží hod VI. 2052.
- W časopisech: Kwěty 913. c. 993. m. 1008. k. 1036. i. 1076. g. 1162. i. 1220. d. 1475. b.
- Procházka, Filipp**; 1818.
- Píseň zpíwaná od Zapské školní mládeže etc. VI. 420.
- Procházka, Amadeus.** — Piarista; 1780.
- Sekretář český VI. 1691.
- Procházka, Frant. Faustin.** — Narozen w Paké 1749 13. Ledna. Kněz řádu Paulanů, kazatel; opakowal humaniora s mladšími duchowními; učil historii cirkewní, hebrejskému jazyku, hermeneutice; od r. 1786 byl censorem, direktorem gymnasií, c. k. bibliotekářem. Umřel 1809, 2. Prosince.
1. Bibli česká (společně s Durychem) VI. 1705.
 2. Bibli česká VI. 1707.
 3. Pismo sw. nowého zákona VI. 1714.
- Procházka.**
- Časop. pro katol. duch. (Redigowal) VI. 1738.
- Prokop.** — Písař Nowého města Pražského od r. 1440 až 1467.
- Kronika III. 57.
- Prokop, z Jindřichowa Hradce.** — Bratr.
1. Otázka, slušíli křesťanóm mocí swětskau newěrné neb bludné k prawě wíře přinucowati. III. 222. 757. b.
 2. Počet z wíry III. 704. a.
 3. O dobré wůli III. 704. b.
 4. O tom, že vždy etc. diwný lid byl na swětě III. 704. c.
 5. Bratru Lukášowi o spis Bárky III. 704. d.
 6. O modlárstwi III. 757. a.
- Prokop, Josef.** — 1783.
1. Píseň ke mši swaté VI. 196.
 2. Krátký wýpis pětileté wojny židowské (dle Jos. Flavie) VI. 938. a.
 3. Mrawné naučení pro mládež sedlskau VI. 1273.
- Prokopius, Jan Litoměřický**; 1620.

1. Kázání o třesení země w kraji Hradeckém IV. 1659. a.
 2. Slow božích o sw. Anně prorokyni wysvětlení IV. 1659. b.
- Prokopius, Jan.** — Slowák, lékař w uher-ské Skalici 1788.
S. A. D. Tysseta: Správa pro lid obecný, kterak by zdraví svého chrániti etc. mohli (z franc. přel.) VI. 1592.
- Prostějowský, Jiřík.** —
Notule bohobojným pannám u sw. Anny III. 181.
- Prostějowský, Kašpar.** —
1. Spis z písem swatých sebraný o pravém a večném bohu otci, synu i duchu sw. etc. IV. 1220.
2. Apologia: Zjewné dostiučinění etc. z wíry bratrské IV. 1227.
- z Prostiboře, Woldřich na Lohowicích.**
Práva a řízení zemská království českého IV. 916.
- Prošek, Hynek.** — 1846.
We Wčele VI. 496. m.
- Pruno, Fraštacký Jan.** — Slowák; rektor gymnas. we Fraštaku, potom w Trenčíně; umřel 1586.
Katechismus IV. 1319.
- Prybiš, Daniel.** — Slowák Hachowský; kněz a starší bratrstwa 1611; r. 1624 dostal se do Hachowa we Spiši.
Katechismus Luthera IV. 1406.
- Pučálka, Pawel.** — Farář w Kardašowě Řečici 1677; narozen w Praze.
1. Balbina: Epitome (z lat. přel.) V. 297.
2. Lodi cirkwe swaté rytěřující V. 384.
- Puchmayer, Antonín.** — Narozen 11. Ledna 1769 w Teyně nad Wltawau. Kaplan w Prachaticích; administrator w Jinonicích; farář w Citolibech, w Radnici 1806. Ruskau jeho grammatiku akademie Petrohradská schwálila. Umřel w Praze 1820, 29. Zář.
1. Prawopis ruskočeský VI. 45.
2. Hantyrka, oder čechische Diebsprache VI. 120.
3. Rymowník VI. 178.
4. Sebrání básní a zpěwů VI. 278.
5. Dub Černohorský VI. 394.
6. Chrám Gnidský (z franc. přel.) VI. 535.
7. Zpěwy z čarodějné fletny VI. 628.
8. Kašpara hrab. ze Sternberka: Pojednání o bylinářství (přel.) VI. 1463.
9. Krátké ponaučení o hospodářství VI. 1494.
10. Nedělní kázání VI. 1945. a.
11. Kázání swáteční VI. 1945. b.
- z Puchowa, Jan** (arcibiskupství Pražského administrator před r. 1554) a Sigmund (bratr jeho).
Sebest. Münstera: Kosmografia (přel.) IV. 642.
- Pulina, N.** 1822.
Weršowé k pohřební poctivosti Samuelli Pulnowi VI. 244.
- Pulkawa, Příbík z Radenína.** — Správce školní u sw. Jiljí w Praze 1373—1376.
Kronika česká II. 75. IV. 439.
- Püner, Kliment Wl.** — Narozen w Praze; doktor w lékařství.
1. Ženských se štítí (přel.) VI. 673. b.
 2. Výbor diwadelních her zahraničních VI. 676.
 3. (Rozličné diwadelní hry přeložil) VI. 689.
 4. Bulwera: Noc a jitro (přel.) VI. 894.
 5. Tromlitze: Wíra, wlast a láska (přel.) VI. 906.
- W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d.
- Purkyně, Jan.** — Narozen 17. Pros. 1787 w Libochowicích; řádný professor fysiologie we Wratislawi w Slezsku; člen mnoha společností učených, duchem i učeností výtečný. Psal některá díla swá německy. Roku 1850 powolan na universitu Pražskou.
1. Bedřicha Šillera: Básně lyrické (přel.) VI. 336.
2. (Pojednání o drobnohledné powaze mozku) VI. 1475.
W časopisech: Wlastimil VI. 496. l. — Časop. mus. 559. d. 570. b. 1037. 1170. d. 1488. c. 1588. a. — Kwěty 913. c.
- Pytlík, Jan.** — 1488.
(Wydawatel biblí III. 536.)
- Rab, Wácslaw.** — Narozen 1807 (?) w Benátkách nad Jizerau. Umřel 1838, 19. Pros. Smíšené básně VI. 322.
W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d. — Časop. mus. 559. d.
- z Rabšteina, Prokop;** 1444—1448.
Dopisy III. 486.
- Rabus, Ludwik.**
Modlitby Příd. 123.
- Ráček, Jan Hradecký.** — Pisatel radní menšího města Pražského; 1542.
Wykladové na čtení swátků (z lat. přel.) IV. 1490. c.
- Ráček, Jan z Chotěryny;** 1581.
Fisera Raffenského biskupa: Modlitby nábožné (přel.) IV. 1955.
- Račenský, Jan Jiří.** — Kněz pod obojí. (Příběhové jeho od r. 1618—1623) IV. 579.
- Račín, Karel Theatinský.** — Kněz řádu kazatelského; 1706.
1. Čtyry žiwlowé proti hříšné duši bojující V. 865. a.
2. Operae ecclesiasticæ. Robota církevní V. 865. b.
3. Sněm nebeský V. 865. c.
4. Duchowní zasnaubení etc. Anny M. T. Audrické a Anny K. B. Hložkovny z Zampachu V. 900.
- Radič, Ondřej.** — Slowák, Mukačewské twrze komendant hrđinský.
(Připisuje se mu jedna píseň w Citaře Tranowského V. 86.)
- Radl, Eugen;** 1733—1737.
1. Českosláwa etc. aneb sw. Wácslaw mučedník V. 973. a.
2. Největší krwe mzda etc. (o sw. Františku) V. 973. b.
3. Přátelské ocho neb jekot etc. sw. Jan Nepomucký V. 973. c.
4. Vale w zapomenutí marného swěta etc. frater Edmundus Goltc. V. 973. d.
5. Kázání etc. po dokonalých 50 létech P. Fridricha Winše V. 973. e.
6. Dobrý pastýř dluhého wěku etc. na den slawné mše sw. po 50 létech kněžství P. Fridricha Winše V. 978.

Rádlo, Fr. — Narozen w Pecce (jinak u Pecky) dne 31. Srpna 1804; kněz od roku 1830, kaplanowal w Petrowicích blíže Wysokého Chlumce, od roku 1832 w Postupicích, a nyní jest od roku 1841 kaplanem zámeckým w Jemništi.

Rozmlauwání o kořalce (dle Bötchera) VI. 2214.

z Radonína Přibislaw; viz Pulkawa.

Rachtába. — Nožíf Pražský, český bratr.

(Jeho jest jedna píseň w Kancionále III. 48.)

Rais, Jan Josef. — Narozen 23. Kwětna 1803 w Krehlebích; kaplan a kand. dokt. bohosl. w Kopidlně.

W časop. pro katol. duchow. VI. 275. d. — Přítel mlád. VI. 1260.

Rajská, Bohuslawa; nyní paní Čelakowská. We Kwětech VI. 496. k.

Rakownický, Jan. — Měšťan Pražský 1587. Historie česká od r. 1575 do 1587 IV. 430.

Rakownický, Wáclaw; 1539.

Jiřika Maška: Otázky theologické Luterowi poslané (z něm. přel.) IV. 1230.

Rameš, Wáclaw; 1589.

Historické wypsání o Sigmundowi Římském císaři etc. IV. 431.

Ramhofsky, J. Jindřich; 1743.

Troj popisání etc. (wjezdu a korunowání Marie Terezie) V. 294.

Rausinowský; 1590.

(Knížka). Příd. 124.

Rautenkranc, (Rautowský) Josef. — Narozen 1776, 22. Března w Hradci Králové. Kněz; byl r. 1803—1805 w Jaroměři učitelem privatním prwních tříd grammat., w r. 1807 w Nowých Dworích a w r. 1815 farář w Sedlci. Umřel 1818. Jeden z prwních přestowatelů českého jazyka po wzkršení jeho.

1. Cwčení w mluwení jazykem německým VI. 129.

2. Zpěw ke cti Františka II. (Bože zachovej nám krále) od Meinerta (přel.) VI. 382. a.

3. Radostné citelnosti poddaných Pečických VI. 382. b.

4. Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje VI. 382. c.

5. Slowo prawě všem národům ewropejským VI. 950. a.

6. List obrancům českým VI. 950. b.

7. Prowolání národu českému VI. 950. c.

8. Modlitby za požehnání c. k. wojsku VI. 950. d.

9. Obraz Františka II. (z něm.) VI. 1049.

10. Engelmannowa knížka, obsahující krátké učení mrawů VI. 1296.

11. Wieganda: Naučení pro owčáky (z něm. přel.) VI. 1522.

12. Kázání postní VI. 1944. a.

13. Kázání swáteční VI. 1944. b.

14. Pobožné přemýšlowání na křížowé cestě VI. 2230.

15. Pokrm duše (přel.) VI. 2308.

16. Jaisa kniha ke čtení a modlení pro malé dítky VI. 2317.

17. Modlitby pro malé lidi (dle Hermana) VI. 2318.

18. Dobré smě w dobru zemi (dle Jaisa přel.) VI. 2323.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 588. a. 599. a. 932. a. — Wídenské listy VI. 599. c. 932. b. 1162. b.

Rayman, František. — Narozen w Jičíně 1762. 8. Března. Kaplan na Weliši, w Králové Město, Častolowicích, pak lokalista we Woděradech, posléze děkan a vikář w Častolowicích. Umřel 1829, 3. Ledna.

1. Píseň ke cti a chwále sw. M. Magdaleny VI. 241. a.

2. Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepom. VI. 241. b.

3. Poslední den a saud VI. 536.

4. Mař Magdalena VI. 545. a.

5. Josef Aegyptský VI. 545. b.

6. Sedlské námluwy VI. 643. a.

7. Wyhrané panství VI. 643. b.

Přispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Rayt, František. — Farář Hbítský; 1838.

Pobožnost k blahosl. p. Marii VI. 2428.

Rebmann, Alberik. — Professus kláštera Zbraslawského 1734.

1. Wšecko troje dokonale (o Janu Nepom.) V. 963. a.

2. Sara pět set let stará etc. (o klášteru Žďarském) V. 963. b.

Regenvolscius, Ondřej.

Slawonie reformowaná. Příd. 126.

Regius, Jan Želetawský. — Farář Žatecký; 1620.

Perkynsia: Swědomí lidské (z lat. přel.) IV. 1920.

Regner, Jos. — Narozen dne 23. Unora 1794 w osamělém mlýně nad Úpau w Hawlowicích na Náchodsku, kdež i školu českau nawštěwowal, pak w Aupici se cwčil. Gymnasialní studia odbyl dílem privatně, dílem w Braunowě od roku 1805 až 1810; od roku 1811 až do 1817 studowal filosofii a theologii na universitě Pražské. W Pros. 1817 dostal se za kaplana do Náchoda, r. 1829 stal se kaplanem zámeckým w Náchodě, a tu pustý wrch zámecký wysázal a pěšinkami opásal. Roku 1831 učiněn byl farářem we Hronowě, tam faru stawěl, a zádušní pole a lesy zwelebil. Roku 1845 přesazen do Náchoda za děkana, bisk. vikáře a školdozorce. Zaslawžil o školy a o průmyslné wzdělení lidu.

W Příteli mládeže VI. 1347. c.

Řehak, Anton Arnošt. — Narozen w Hradišti w kraji Boleslawském 2. Srpna 1809; wyswěcen na kněžství 4. Září 1834, spoluředitel alumnatu Litoměřického.

Nábožná památka seznulých w pánu VI. 2368.

W časopisech: Wčela VI. 599. h. 913. d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1220. c. — Kwěty 1076. g. 1607. f.

Řehoř, bratr. — Rytíř, syn sestry Rokycanow; půwodce jednoty bratrské. Umřel 1473 w Brandýse nad Orlicí, kdež jest pochowán we skále (we wčelnici).

1. Toto psaní učiněno jest etc. (Kniha o věcech jednoty bratrské) III. 147.
2. Pořízení kněží etc. III. 634.
3. (Listy jeho některé.) III. 667.

Řehoř, Jos. Stanislaw. —

Prispěl k Rozmanitostem VI. 736.

Reichl, Vincenc. —

Prispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Reil, Albert. — Řádu prae-monstratského.

Prispěl k Rozmanitostem VI. 736, k Hyllosu VI. 737, k Dobroslawu VI. 740. a.

Reismann, Ferdinand K. 1722—1725.

1. Neuhasitedlný oheň lásky etc. sw. Jan Nepomucký V. 935. a.
2. Dvě sprostné kázání (o sw. Martyru etc.) V. 935. b.
3. Dvě kázání o sw. Martinu V. 935. c.

Reitinger, Petr Čestislav. — Narozen dne

28. Čerwna 1806 we Wodňanech. První školní vzdělání nabyt na domácí městské škole; opozdile dostal se 1822 na normální školy w Pisku, Strakonících a w Táboře, kdež se vzdělával k stawu učitelskému. Zastával nejprwé r. 1825 místo onemocnělého učitele we Wolyni. Od Září 1826 nawštěwował 4. třídu w Táboře, mezi školním během však as 4 měsíce praktikował w Chotowinách při purkrabství. Nawrátiw se do Tábora, odbyl zkaušky pædagogické w Kwětnu 1827. Po 5 měsících odešel do Prahy a stal se pomocníkem na škole u p. Marie de Viktoria (4. Listopadu 1827). Bída jej však z Prahy wylatila. Nawrátiw se již w Unoru 1828, stal se 28. Dubna 1828 pomocným učitelem w Lažanech Enisowých; kdež roku 1838 založil také nedělní sedlskau školu pro sausedy, nazwanau malý Zlatodol. Roku 1839 nawštěwował krátký čas nedělní přednášky Ammerlingowy w Praze, powolan byl roku následujícího za učitele do Slawětína na panství Peruckém w Rakownicku (1840, 28. Čerwna.)

Obraz utrpení etc. ku pomoci nešťastným Blatencům VI. 1022.

We Kwětech VI. 1507. f.

Rektoris, Jiří. — Narozen w Rožďalowících (dle Balbina w Nimburce) 1632. Jesuita, učitel gramm. 3 léta; kázal w Týně 20 let. Rektor w Kutnéhoře 3 léta. Umřel w Jindřichowě Hradci 1690. Wýmluwný. Studnice milostiwého léta V. 1101.

Rennert, Wáclaw L. — Narozen 18. Čerwence 1802 we Wraňkowicích (?); kaplan w Budyni w Litoměřicku.

W Časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Řepanský, Martin z Chocně; 1587—1599.

1. O neplodnosti manželské IV. 693.
2. O moru IV. 900.
3. O potupě swěta (přel.) IV. 1838.

Řepka, Jan Sylvester. — Farní učitel druhé

třídy w Kopidlně. Studował gymnasium w Praze.

W Příteli mládeže VI. 1547. e.

Řešátka, wiz Rosacius.

Rešel (Reschelius) Tomáš. — Narozen w Jindřichowě Hradci, farář w Jarošowě; 1560—1575.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 34.
2. Katechismus wiry, učení etc. awatých starých učiteluow etc. IV. 1273.
3. Kniha Jesusa Syracha (z něm. Kašpara Huberina) IV. 1192. 1496.
4. Kázání křestanská etc. Fridricha bisk. Wídenského (z lat. přel.) IV. 1585.
5. O nekřestanském a hrozném lání etc. (z něm. Andr. Muskula přel.) IV. 1814.

Řešetka, Michal. — Farář w Dubnici, pak w Horní Suti w Uhřích.

Kázně (sebrané) VI. 1937.

Rettig, Jan Alois Sudipraw. — Narozen 21. Čerwence 1774 w Kwasinském zámku u Solnice; radní w Přelouči 1812, pak w Austi nad Orlicí 1818, konečně w Litomyšli 1834.

1. Kauzelná píšťala VI. 648. a.
2. Neškodi přátel zkaušetí VI. 648. b.
3. Sňatek ze žertu VI. 648. c.
4. Narcisky VI. 852. a.
5. Kwítí májové VI. 852. b.
6. Seneky: O stálosti maudrého (přel.) VI. 931.

W Cechoslawu VI. 559. c.

Rettigová, Magdalena Dobromila, rozená Artmannová. — Narozena 31. Ledna 1785 we Wšeradicích; prodána za Jana Rettiga (předesešlého) r. 1808.

1. Bílá růže VI. 664. a.
2. Koš VI. 664. b. 836. c.
3. Wdowec a wdowa, od Holbeina (přel.) VI. 664. c.
4. Příběhowé pro dcery české a morawské (přel. z Kotzebue) VI. 836. a.
5. Jaroslav a Terinka VI. 836. b.
6. Mařenčin košíček VI. 1310. a.
7. Wěneček pro dcery wlastenské VI. 1310. b.
8. Chudobický VI. 1310. c.
9. Mladá hospodyňka VI. 1361. 1504. b.
10. Dobrá rada slowanským wesničankám VI. 1504. a.
11. Domácí kuchařka VI. 1572.
12. Kafičko a vše co je sladkého VI. 1574.
13. Křestanka důwěřující se w boha VI. 2378.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. — Wčela 496. m. — Wěneček 521.

Řezníček, Josef Jindřich. — Narozen w Praze dne 1. Kwětna 1823. Studował na Pražském akademickém gymnasium humaniora (1839—1840), na filosofické fakultě logiku (1841—1842). Obrátiw se na krátký čas ke stawu učitelskému (1844—1845) wstoupil na to r. 1847 do auřadu u appellačního saudu w Praze, kdežto až 1850 co c. k. accessista slaužil. — Tohoto roku ustanowen za kancelistu při c. k. zemském saudu w Plzni. — Plawba Berezinská (z franc.) VI. 896. 987. W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Wčela 913. d.

Rhacopaeus, Kaspar Wodňanský. — Žil na počátku 17. století.

Narození Messiasé IV. 1447.

Rhacotoma, Viktorin Wodňanský.

Historia o umučení Příd. 125.

Ribay, Jiří. — Slovák. Kazatel ew. w Cin-kotě, potom kněz Torženský w Bátské stoli-ci. Umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz Rybay.)

1. Kniha přísloví českých a slowenských VI. 145.

2. Leopolda II. mandát we věcech ewang. ná-boženství (přel.) VI. 1106.

3. Prawidla moresnosti VI. 1289.

z Ričan, Hynek. — Kommendator řádu Mal-tanského w Uhřích a jidlonoš Ferdinanda I. (Listy jeho) IV. 240.

Riedl, Mikuláš z Navenperka; 1604.

Lukáše Pellia: Sedmero kázání o životu věčném (přel. z něm.) IV. 1618.

Riedel, Ignac (Hynek). — Narozen 1809 19.

Čerwna w Kutnéhoře; kaplan w Holohlawech,

pak kancellista biskupský w Hradci Králové.

W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Přítel mládeže 1386. b.

Riedl, D.

We Kwětech 1140. o.

Rieger, František Ladislav. — Narozen 1818,

10. Pros. w Semilech; doktor w práwích;

r. 1848, wrátíw se z cest konaných w Jiho-

slowanech a Wlaších, byl jedním z nejaučin-

nějších audů Národního Výboru w Praze, a

z předních řečníků na ústawodárném sněmu

we Widni a Kroměříži, po jehož rozpuštění

odebral se na cesty, jmenowitě do Paříže a

Londýna. Wrátil se do Prahy na začátku r. 1851.

1. České besedy (Příspěwek) VI. 340.

2. Pan Čapek (přel. z polsk. od Fredra) VI. 712.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k.

1067. q. — Wlastimil 496. l. — Wčela 913. d.

Rieger, Ferdinand; 1831.

Zření dāwěrnosti k nebi VI. 2399.

Richter, Benedikt. — Narozen w Příboře r.

1791. Kněz řádu Benediktinského w Rajhradě,

doktor filosofie; wyslaužilý professor nábo-

ženství a wychowatelství na filos. ústawu w

Brně a wys. školách we Widni, též wyslau-

žilý professor a ředitel studií na lyceum Aug-

špurském; nyní správce fary w Ostrowa-

čicích.

Řeč při pohřební slawnosti cis. Františka I. VI.

2097.

Richter, Engelbert. — Narozen w Klimko-

wicích w Opawsku r. 1796. Doktor, pro-

cessor církewní historie, wyslaužilý rektor

university Olomucké, nyní farář w Modřicích

w Brna.

W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. e.

Rimawski, Janko. —

1. Swojim wrstowníkóm na pamjatku VI. 494.

2. Slowenskej powesti VI. 909.

Rirensaft, Alois Wl. (Plzenský). — Narozen

w Plzni 29. Ledna 1813. Odbyw tamější jak

německé, tak latinské a filosofické školy,

wstoupil r. 1838 jakožto praktikant do státní

služby při c. k. aučtárně, a stal se accessi-

stau při témž úřadě.

1. České besedy (příspěwek) VI. 340.

2. Dramatické spisy VI. 690. a. b.

W časopisech: Kwěty 496. k. 597. k.

Ritter, J. 1730.

Růže zlatá od J. S. papežské Benedikta XIII. po-

swěcená, sw. Jan Nepomucký V. 960.

z Rittersberka, J. Ritter. — Pens. c. k.

hejtman.

České národní písně VI. 509.

z Rittersberka, L. Ritter, syn předešlého.

Skrownické návrhy stranu nowého českého di-

wadla VI. 189.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty

539. g. 1140. o.

Riwulus, Jan Žlutický. — Farář Zwoleho-

weský; 1600.

Knižka welmi potěšitelná w nemoci i smrti IV.

1865.

Robertus a S. Ludmila. — Řádu Karmeli-

tanského 1730.

Sw. Jan Nepomucký V. 962.

Rodowský, Bawor z Hustiřan mladší. —

Wtipný, hwězdářství powědomý; alchymie

se uchytiw statek swůj utratil. Umřel okolo

1574 w Budyni, jsa w lásce p. J. Zbynka

Zajíce z Hasenburka.

1. Žiwot Alexandra Welikého (z řeck. přel.) IV.

278. a.

2. (Některé věci z Plutarcha přel.) IV. 278. b.

3. Secreta Aristotelis (z charwatské řeči přel.)

IV. 278. c.

4. Řeči starých filosofů IV. 681.

5. Traktat o nowé hwězdě w Kassiopeji IV. 758.

6. Krátké sepsání o diwné etc. swětlosti jedné

hwězdy z hwězd, jenž slowau fixae IV. 763. a.

7. Nowé praktiky dvě (přel.) IV. 763. b.

8. O alchymii IV. 852.

9. Kniha kuchmisterská IV. 874.

Roh, Jan Domažlický. — Český bratr, oprá-

witel kancionalu 1541. Mezi jinými připisují

mu bratři w registříku píseň: Bože wěkůw

wšemohúci etc., která w kancionalu 1516 na

listu 782 se klade. Roku 1522 poslán byl

s Michalem Bílým k Luterowi od bratří, pak

sám (1524) k Regensvolsciowi.

Kancional III. 48.

Rohač, Jan. — Slovák z Turčanské stolice

z Jesenowa.

Jemu a Janu Urbanowiči (1621—1630) připisuje

se jedna píseň w Citaře Tranowského, z Bar-

tol. Ringwalda přeložená V. 86.

Rohn, Jan Karel. — Narozen w Liberci 1711;

filosofie doktor, bakalář w bohoslawi, cho-

ralník z řádu bílých křižowníků s čerweným

srdcem. Naučil se česky na gymnasium Ji-

činském. Umřel 1779, 28. Listopadu w Praze.

1. Nomenclator český, lat. a německý V. 68.

2. Analecta grammatico-historica etc. V. 69.

Rochtowský; 1845.

We Kwětech VI. 588. i.

Rojek, J. Karel. — Lokalista w Bohuslawicích, od r. 1850 děkan w Nowém městě nad Metují. W Časop. česk. mus. VI. 993. e.

Rokos, František Alexander. — Narozen 25. Března 1797 w Loděnicích; kaplan w Tachlowicích.

1. Básně VI. 309.

2. Výlew citů při uwitání Frant. Pištka biskupa VI. 448.

3. Iwan VI. 548.

4. Powídky pro wlastenskau mládež VI. 1339.

5. Kázání na všecky neděle a swátky VI. 1964. a.

6. Pastwa duchowní etc. VI. 1964. b. 2262.

7. Výlewy citů křesťanských etc. VI. 2248.

W časopisech: Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. g. — Čechoslaw 559. c. 564. b. 600. b.

Rokos, Wacław. — Kaplan u sw. Wojtěcha, potom farář u matky boží w Týně 1792; doktor filosofie a theologie.

1. Zpráva o sw. wečeři páně VI. 1770.

2. Důkaz, že kazatelé Augsp. a Helwet. wyznání nejsau kněží VI. 1782.

3. Kázání na epištolu w neděli II. po třech králích VI. 1993.

4. Kázání na neděli XVII. po swat. Duchu VI. 1996. a.

5. Kázání na neděli III. w postě VI. 1996. b.

6. Kázání na den narození páně VI. 1996. c.

7. Kázání na neděli III. po třech králích VI. 1996. d.

Rokycana, Jan (z Rokycan). — Stal se bakalářem swob. umění r. 1415. Kněz strany pod obojí, již záhy wýtečný. Roku 1418 jmenován mezi obeslanými před saud koncilia Kostnického. Roku 1426 kazatel neboli farář w Týně; r. 1428 správce kněžstwa Pražského; od r. 1429 generální vikář arcibiskupa Kouráda; w poselství do Basilee a na sjezdech s posly koncilia Basilejského přední jednatel až do uzavření kompaktat w Jihlawě (1436). Roku 1435 21. Října zwolen od stawů a kněžstwa strany pod obojí za arcibiskupa Pražského, od papeže však nestwrzen. Pro úsili swé w hájení práv strany pod obojí, boje se pronásledování od císaře Sigmunda, utekl z Prahy roku 1437 a odebral se do Hradce Králové. Stawové strany Poděbradské přijali jej r. 1441 za swého správce duchowenstwa; po dobytí Prahy od p. Jiřiho z Poděbrad r. 1448 byl administrátorem duchowenstwa wší strany pod obojí až do smrti swé r. 1471, 22. Unora. Pochován w Týně, kdež zůstával farářem.

1. Vocabula etc. III. 14.

2. Traktát o přijímání pod jednau III. 631.

3. Obwinění mistrů Pražských Příbrama a Hilaria III. 635. a.

4. Traktát proti šestí řečem doktorů poběhlých III. 635. b.

5. List proti bratřím III. 643.

6. List pastýřský proti bludům Pikartů III. 645.

7. Wykladové a kázání na čtení nedělní III. 838.

8. Kázání na sněmu u Hory r. 1441. III. 846. a.

9. Kázání proti českým kněžím III. 846. b.

10. Kázání w neděli II. po sw. Trojici, též kázání w 3. neděli po welikonoci 846. c.

11. Kázání III. 846. d.

12. O sedmi wáních a wadách III. 875.

Rolejček, František. — Narodil se w Sobotce 11. Dubna 1801; nastoupil studie r. 1812 w Jičíně, odbyl humaniora w Mladé Boleslawi, slyšel tři roky filosofii na universitě Pražské, wstoupil r. 1821 co bohoslawec do semenistě w Litoměřicích, byl dne 27. Srpna 1825 za kněze poswěcen a jako kooperator do královského města Nymburka ustanowen. Roku 1836 5. Března dostal se za učitele náboženství na gymnasium w Litoměřicích, r. 1844 (dne 29. Listopadu) za děkana do Chomutowa, nyní jest děkanem na Mělnice. Swátost sw. biřmowání VI. 1853.

Romanec, Jan Německobrodský. — Správce školní w Jemništi na Morawě 1608; kněz ewang. w Dežericích w Uhřích; 1639. Monumentum funebre V. 1072.

Rosa, Jiřík Žamberský; — 1565.

Knížka pěkná etc. pokud rodičové swých milých dítek žalostiti mají (přel. z něm.) IV. 677.

Rosa, Wacław. — Narozen we Zdicích, doktor w práwích a královský radca, radca při appellaci. Umřel 27. Unora 1689 w Praze.

1. Čechořečnost V. 23.

2. Słowár etymologický V. 55.

3. O způsobosti řeči české k wyrazení latinských elegických wersů V. 72.

Rosacius, Jan Musofilus Soběslawský; 1568 — 1585.

1. Pisničky křesťanské IV. 63.

2. Kancional IV. 90.

Rosacius, Tomáš (Řešátko) Soběslawský, též Napodolcius. (Tři synové jeho Jan, Adam a Sofoniáš též spisowatelé byli.) 1574 — 1578.

1. Píseň o smrti a smrtedlnosti IV. 122. a.

2. Kancional celoroční IV. 122. b.

3. Jana Mathesia Oeconomia de matrimonio (z lat. přel.) IV. 680.

4. Křištofa Fišera Postilla dítek (přel.) IV. 737.

5. O dni saudném IV. 1288. a.

6. Summa učení křesťanského IV. 1288. b.

7. Řebřík Jakoba IV. 1288. c.

8. Nowé léto etc. (z něm. přel.) IV. 1829.

Rosacius, Matěj Soběslawský (Řešátko).

O swornosti manželské IV. 686.

Rosacius, Jan Sušický — Syn Matěje Soběslawského; 4 léta w Launeh učil; potom professor poetiky w Praze. Umřel r. 1584 w Kolíně nad Labem. Latinský básník, o němž Campanus zpívá: Cui vatem tellus vix tulit ista parem.

Pronostikování etc. o znameních den saudný předcházejících IV. 777.

Rosacius, Jan Hořowský. — Duchowní správce w Litni 1613, farář u sw. Mikuláše

- na Malé straně 1615, jeden z wyhnanců, kteří w cizině knihy vydávali.
1. O bladu kázání IV. 1643.
 2. Powěst dobrého jména p. Wratislaw z Mitrowic IV. 1689. a.
 3. Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Polixeny Šternberkové IV. 1689. b.
 4. Příprava k smrti IV. 1895.
 5. Modlitby nábožné IV. 1985. a.
 6. Každodenní modlitby IV. 1985. b.
 7. Koruna neuwadlá mučedníků božích českých V. 363. a.
 8. Gratulatio. Přiwítání pobožné bohu wěrným a milým Čechům V. 363. b. 887.
 9. Wěneć panenský. Příd. 127.
- z Rosenberka, Jošt.** — Biskup Wratislawský, aučastník jednoty Zelenohorské proti králi Jiřimu. Umřel 1467.
1. Některé kusy královně Johanně III. 119.
 2. Dewět článků proti kalichu III. 641.
- z Rosenberka, Oldřich.** — Od počátku Husitské wálky až do smrti swé r. 1462 muž welikého wplywu we všech událostech země české.
- Dopisy jeho III. 487.
- Rosenkranc.**
- Přispěl k Wěnci VI. 521.
- Rosenmüller, Karel.** — 1659.
- Boudona: Co bůh, člověk, kdo koliwěk etc. (z franc. přel.) V. 1413.
- Rosenmüller, Karel František.** — Narozen w Teplici 1678. Projew mnohé krajiny a hrabětem Berkau, ujal impressi, a nad židowskými impressiimi přes 15 let sequestraturu držel. Umřel 1727, 9. Čerwence. Měl čtyry syny a tři dcery z prwnšho manželstwí, z druhého žádných. Hrobní nápis jeho: Zde Karel Rosenmüller den saudný očekáwá, — Nad nímž mnoho wlastenců želeťi nepřestáwá; — Powěst pak jména jeho potomkům připomíná, — Řkauc: Ten byl druhý Daniel Adam z Weleslawína.
- Pražské poštowské nowiny (Redig.) V. 357.
- Rosenmüller, Karel František; 1739.**
- Krátké nawrzení k poznání a zahlazení etc. morního nakažení (z něm. přel.) V. 581.
- Rossius.**
- Wiklef swým pořádem etc (werše) III. 77.
- Rost, Baltazar.** — Primas Jičinský; 1758.
- O hospodářstwí V. 570.
- z Rostišewa, H.** —
- Přispěl k Wěnci VI. 521.
- Roštlapil, Josef Mnohoslaw** — Narozen 15. Srpna 1809 w Kostelci nad Orlicí. Nawštěwował školu normalní w Rychnowě, gymnasium z části tamže, z části w Hradci Králowé pod Klicperau. W Litomyšli odbyl studia filosofická a wstoupil do theologie nejprwé w Olomauci, potom některý čas práwa studowaw, opět w Hradci Králowé, kdež 25. Čerwence 1835 wyswěcen na kněžstwí. Byl od Unora r. 1837 kaplanem w Miletině, od Unora 1839 we Schwarzenthalu na panstwí Wrchlabském, od Čerwna až do Října téhož roku we Wšestarech u Hradce Králowé, od Listopadu 1839 až do 18. Března 1840 w Přepýších, konečně w Dobrušce.
- Biblická paedagogika (dle Kelbera) VI. 1270.
- W Příteli mládeže VI. 1260.
- z Rotenburka, swobodný pán Wáclaw.** — 1819.
- Reč na neděli 22. po sw. Duchu etc. VI. 2035.
- Roth; 1787.**
- Náhodau wynalezený chemický prostředek etc. proti stínkám (z angl. přel.) VI. 1576.
- Roth, Tomáš; 1782.**
- Lkání duší wěřících po žiwotu wěcném VI. 1987.
- z Rozdražowa, František.** — Kapucin, apoštolský missionář w Čechách a Morawě; 1626.
- Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského V. 1267.
- Rozenplut, Jan; 1601.**
- Kancional IV. 116.
- Rozkochaný, Clenius.**
- Vocabularius II. 6.
- Rozsypal, Josef.** — Narozen w Lipolticích; studowal w Hradci Králowé a w Praze; od r. 1833 zámecký kaplan na Orlicí; r. 1839 farář na Čerweném, nyní w Chrašticích.
- We Kwětech VI. 1473. n.
- Rozwaha, W. 1841.**
- W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1220. c.
- Raždalowský, wiz Melantrich.**
- z Rožmitála, Lew.**
- Psaní jeho III. 499.
- Rožnay, Samuel.** — Slovák ze Zwolenska; kazatel ewang. w Bystřici; umřel 1815, 14. Listopadu w kwětu mladosti, k znamenité ztrátě básnictwí českého.
- Pisně Anakreonowy (z řeck. přel.) VI. 918.
- W časopisech: Widenké listy VI. 559. b. — Kwěty 932. k.
- z Rožumberka, Jošt; 1598.**
- Knížka o štěpowání IV. 869.
- Rubeš, František Jaromír (Čížkowský).** — Narozen 19. Ledna 1814 w Čížkowě w Tábořsku. Studowal gymnasium w Něm. Brodě, filosofii a práwa w Praze; r. 1847 syndikus w Načeraci, od r. 1850 při úřadě w Karlíně.
1. Deklamowánky a pisně VI. 325.
 2. České besedy (přispěwek) VI. 340.
 3. Paleček (Redigowal) VI. 759.
 4. Pan ammannensis na wenku VI. 875. a.
 5. Harfenice VI. 875. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 597. k. 913. c. — Wlastimil 496. l. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1220. c. — Wesna 588. q. 597. m.
- Rudinský, Matauš.** — Slovák ze Bzinec w Nitransku rozený; kněz církwe Sadecké; 1656—1682.
- (Dwě pisně jeho zachowány, jedna w Citaře

Tranowského V. 86., druhá w Kleychowě kan-
cionala V. 112. c.)

Rudl, Josef. —

1. Zpěvníček pro dobré dívky VI. 530.
2. Uvedení k snadnému etc. z paměti počítání VI. 1396. a.
3. Prospěšný etc. přídavek ke z paměti počítání VI. 1396. b.
4. Popsání a vyobrazení sochy sw. Wáclawa na Koňském trhu VI. 2152.

Ruffer, Wojtěch. — Narozen w České Skali-
lici 14. Prosince 1790. Vikář a katecheta
15. Srpna 1817, kanovník 1843, farář
1847 při k. kollegialním kostele na Vyše-
hradě.

Cesta k pravé a samospasitelné víře w boha a
spasitele našeho J. Kr. VI. 1851.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1067. i. 1084. c.
1125. b. — Časop. pro katol. duch. 1125. c.

Rühr, František. — Kazatel ewang. w Žitawě
1717.

1. Slavnost jubileum ewangelického V. 391.
2. M. Luthera: Katechismus (přel.) V. 746.

Rulík, Jan. — Měštěnin Pražský, choralista
u sw. Wíta; 1792—1810.

1. Sláva a wybornosť jazyka českého VI. 2.
2. Plesání nad uvedením professora jazyka če-
ského VI. 379. a.
3. Wěneć pocy Jos. Fr. Kosteleckého etc. VI.
379. b. 1046. b.
4. Na den uvedení král. prof. české literatury
p. J. Nejedlého VI. 379. c.
5. Wlastenský plesání etc. VI. 379. d.
6. Wlastenský malý rekruta VI. 633.
7. Weselý Kubiček VI. 793. a.
8. Boženka VI. 793. b.
9. Welmi užitečná historie o slowútném národu
českém VI. 948. a.
10. Kalendář historický VI. 948. b.
11. Cesta z Moskwy do Číny (z lat.) VI. 994.
12. Památky kláštera Sedleckého VI. 1012. a.
13. Žiwot sw. Gotharda VI. 1012. b.
14. Žiwot Ludwika XVI. VI. 1046. a.
15. Náležitá zpráva o slavném pohřebním prů-
vodu etc. Pia VI. VI. 1046. c.
16. Pia VI. etc. cesta z Říma do Wídně VI. 1046. d.
17. Nležité wypsání hrobů etc. w kostele Praž-
ském sw. Wíta VI. 1046. e.
18. Historické wypsání rodu pp. Krušinů ze Šwam-
berka VI. 1046. f.
19. Galerie aneb wyobrazenost nejslowútnějších
osob země české (přel. z něm. od Šiffnera)
VI. 1046. g.
20. Wesnického faráře rozmlauwání se swými
osadníky VI. 1127. a. 1185. b.
21. Wěneć pocy ku poctiwosti učených VI. 1127. b.
22. Učená Čechie VI. 1127. c.
23. Krátký spisek o stawu sedlském VI. 1185. a.
24. Paměti obětí díkůčinění od měšťanského shro-
máždění z lásky bližního VI. 1231.
25. Cwičení dítek (přel. z něm. od Kampe) VI.
1284. a.
26. Kastonowa užitečná naučení o dobrém zwe-
dení mládeže (z něm.) VI. 1284. b.
27. Petra Frant. Müllera: Výstrahy pro nezkuše-
nou mládež etc. (z něm.) VI. 1284. c.
28. Téhož: Pohnutka k následování dobrých dí-
tek (z něm.) VI. 1284. d.

29. Krátké a poučující powídačky (z něm přel.)
VI. 1284. e.

30. W. Redelhammera: Krátce obsáhnutá pravidla
k zprávě hospodářů VI. 1493.

31. Pravidla k zprávě hospodářů etc. o owčím
dobytku VI. 1523.

32. Fr. Winklera: Krátký ale pochopitedlný kate-
chismus (přel.) VI. 1697.

33. Krátká katechetická kázání na neděle (z něm.
Jos. P. Silbera) VI. 1927. a.

34. Krátká katechetická kázání na swátky (z něm.
téhož) VI. 1927. b.

35. Jos. Habersfelda postní kázání (z něm.) VI.
1927. c.

36. Swáteční kazatel VI. 1927. d.

37. Krátká kázání k ranním službám božím VI.
1927. e.

38. Strom francouzské swobody (podlé něm. Al.
Pařízka) VI. 2004. a.

39. Ben. Strassera: Kázání o newážnosti a potupě
stawu kněžského (z něm.) VI. 2004. b.

40. Kázání na den sw. Jakuba (přel.) VI. 2004. c.

41. Swatá hora etc. nad Příbramí VI. 2146.

42. Jos. Schifflera historické wypsání obzwlášt-
ních míst milostných w kr. českém (přel.) VI.
2147.

43. Žiwot sw. Jana Nepomuckého VI. 2166.

44. Šiffnera: Wypsání žiwotů sw. patronů českých
(přel.) VI. 2172.

45. Swatý pašijový týden VI. 2238.

46. Modlitvi kniha pro dobré katol. křesťany VI.
2310.

Rupius, Norbert Skalník;

Člowěk poslaný od boha etc. Příd. 131.

Rusín, Abraham Nowohradecký. — Správce
školní w Klatowech 1603, w Morawských
Budějowicích 1604—1605, w Třebíči na
Morawě 1606—1607.

Summa religionis verae ex confessione bohemia
excerpta IV. 1451.

Ruth, Hynek. — Doktor filos. a med., pro-
fessor porodnictwí na universitě Pražské,
1783.

1. Antonína z Haenu jednání o spůsobu smrti
utopených etc. (z něm.) VI. 1589.

2. J. R. Šteidle: Kniha o babském umění (z
něm. přel.) VI. 1629.

3. Připamatování s strany neduhů dobytky w
Rakausích (z něm. přel.) VI. 1635.

Růžena, K—wá. — 1843.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. —
Wčela 1220. c.

Růžicka, Josef. — Narodil se w Kohantowě
bliž Hlinska w Pardubském (býwalém Časlav-
ském) kraji dne 14. Března 1808. Naučil se
až do 13. roku dosti německy, šel, jsa
ewangelicko-Augšpurského wyznání, r. 1821
do Modré w Uhřích, kdež studie humanitní
a filosofické, a od r. 1828 až 1831 theo-
logii na lyceum w Prešpurku wykonal. Jako
kandidát auřadu kazatelského kázal německy
w Hermanseifen, česky w Kruzburku a w
Praze (za p. superintendenta Krejčího) — až
byl za vikáře u spojené německé ewangelické
církwe w Praze poswěcen.. Od toho času

pracuje w tomto powołání jakožto druhý kazatel, jako katecheta pro církevní mládež, a jako učitel náboženství ewangelických žáků na gymnasiích až dosavad; mimo to swěřena jest jemu od vyšších míst prozatím duchovní správa w ústawech trestních w Praze. Na začátku roku 1849 založil první vlastensko - ewangelický církevní časopis, totiž „Česko-bratrský Hlasatel,“ který nyní (od Unora 1850) pod názvem „Česko-bratrský Wěstník“ dále vydává.

Řeč při swěcení slavnosti 50letého manželství swých rodičůw VI. 2072.

Růžicková, Wlastimila; 1842—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Rwačowský, Wawřinec Leander z Raudnoie. — Farář Bohdanecký a w Jewižku i w Budějowicích na Morawě, pak děkan w Kostelci a we Slaném 1580.

1. Masopust IV. 684.

2. Výklad modlitby páně IV. 1506.

3. Knížka zlatá IV. 1825.

Ryba, Jakub Jan. — Narozen w Přesticích 26. Řijna 1765; kdež jeho otec byl podučitelem. Co pětiletý chlapec přišel s otcem, za warhaníka ustanoweným, do Nepomuka, kdež hned w dětinském věku welkau schopnost k hudbě ukazuje, w ní až do 15. roku pod péčí otce se cwičil. Roku 1780 byl poslán pro další vzdělání swé do Prahy. Studował u Piaristů, a získaw si přízeň u některých nejwytěcnejších hudebních mistrů toho času, přijal službu warhanickau u sw. Salvatora. Po skončení gymnasiálních studií, wstoupil do filosofie, byl již r. 1785 od swého otce, jenž se těžce rozemohl, powolan domů k zastání jeho. Na žádost otcowu slíbeno mu uprázdnuené učitelské místo w Nepomuku. pod wýmínkau, aby odbyl předepsaný kurs pro školní čekance. Což když učinil, bylo místo toto již zadáno; dostal se však brzo za podučitele do Mnišku, a po půlruhém létě r. 1788 za provisoru školního, konečně po úmrtí předchůdce swého za učitele do Rožmitálu. Školu swau, s mnohými překážkami bojuje, zwelebil, tak že jiným za wzor stawena byla. Učil krom předepsaných předmětů též zeměpisu, českému dějepisu, přírodopisu, zvláště pak horlil pro zawedenau tehdejší nedáwno do škol řeč německau. Sklamanými nadějemi i jinými duchowními boji w melancholii upadnuw, sám sobě w 50. roce věku swého konec učinil dne 8. Dubna 1815.

1. Počáteční základowé k umění hudebnímu VI. 181. a.

2. Slovník hudební VI. 181. b.

3. Saudný den VI. 225. a.

4. Oktáv etc. k sw. Janu Nepom. VI. 225. b.

5. Swatohorský kůr VI. 225. c.

6. Pohřební písně VI. 225. d.

7. Adwentní písně VI. 225. e.

8. Truchlozpěw wěrných Rožmitalských osadníků etc. VI. 400. a.

9. Vivat František II. VI. 400. b.

10. Wíně k slaw. swátku knížete z Salm-Salmu, arcibiskupa Pražského VI. 400. c.

11. Plesání kníž. arcib. panství Rožmitalského etc. VI. 400. d.

12. Dwanácte písní českých VI. 498. a.

13. Radowaný newinných dítek VI. 498. b. 1293.

14. Kancionálek pro českau školní mládež VI. 498. c.

15. Dobrá Bětolinka, z Hölty VI. 498. d.

Ryba, Josef. — Syn předešlého. Narozen 21. Března 1795 w Rožmitále; doktor lékařství; stawowský oční lékař.

W Časop. mus. VI. 1607. d. 1627.

Rybák, Jiří. — Měšťan Strakonický; 1567.

Toniáše Günthera: Knížka polěšitelná všecném těhotným a rodicím manželkám (přel.) IV. 936.

Rybay, Jiří. — Slowák; kazatel ewangelický w Cinkotě, potom kněz Torženský w Bátské stolici; umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz Ribay.)

1. (Uiber Futterkräuter; z něm. přel.) VI. 1529.

2. Katechismus zdraví pro obecny lid (přel. z z maďarsk.) VI. 1594.

Rybička, W.

W časopisech: Wlastimil VI. 913. e.

Rybička, Antonín Skutečský. — Narozen dne 30. Řijna 1812 we Skutči w Chrudimsku. Nabyw w tamní městské škole prvního literního vzdělání, studował od r. 1826—1831 nejprwě na gymnasium Třebowském a potom na Litomyšlském. Odbyw r. 1832 a 1833 filosofii na lyceum Litomyšlském, oddal se w r. 1834—1837 na universitě Pražské studiím práwnickým. Podniknuw praxi juridickau u magistrátu Chrudimského a zkaušky apelační a politické, stal se r. 1840 auskultantem u jmenowaného magistrátu. Dworním dekretem ode dne 9. Dubna 1846 jmenowan akcesistau při expeditu c. k. spojené dworské kanceláře, načež mu dekretem též kanceláře od 19. Srpna 1847 swěřen tamtéž úřad českého translatora. W r. 1849 byl audem komissi, dekretem ministerium práw od 10. Čerwence 1849 k sestawení slowanské práwnicko-politické terminologie zřizené, po jejímžto rozejití se w měsíci Listopadu 1849 swěřena mu redakci českého juridicko-politického slovníku terminologického, a od 1. Listopadu 1849 odevzdána mu i prozatímní redakci českého textu obecného zákonníka říšského. Dekretem ministerium práw od 21. Března 1850 jmenowan assesorem u c. k. krajinského saudu na Horách Kutnách; w Unoru 1851 tajemníkem při c. k. saudu we Widni. W časopisech: Časopis mus. VI. 1036. c. — Kwěty 1084. f.

Rychlowský, Jan. — Biskup Thermiinský, arcib. Praž. suffragan.

1. Kázání VI. 1935.
2. Kázání na veliký pátek VI. 2007.

Rywius, Jan Arthendoriinský.

Weyklad na 4. kapit. Ozeáš Pšíd. 133.

Rywola, J. Fr. 1692.

Knížka o zpovědi a o přijímání V. 745.

Sabina, (Sabinský) Karel. — Narozen 28.

Pros. 1814 w Praze. Slyšew filosofii, pohyb we Widni. Psal též německy. Roku 1849 10. Kwětna zatčen při prohlášení stawu obležení w Praze.

1. Básně VI. 334.
 2. Obrazy 14. a 15. věku VI. 897. a.
 3. Powídky, powěsti etc. VI. 897. b.
 4. Hrobník VI. 897. c.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 597. k. 913. c. 1076. g. 1140. o. — Wlastimil 496. l. 1067. x. — Wěmec. 521.

Salai, Josef. — Slowák; kazatel helvetského wyznání w Lysé; 1784.

Krátké a sprosté wyznání a wysvětlení wíry VI. 1772.

Salatnay, Josef. — 1829—1832.

1. Zahradka dítek dobrých VI. 1855.
2. Truchlořeč na swého zemřelého otce VI. 2094.

Salatnay, Jan. — 1820.

Modlitby křesťanské VI. 2334.

Saler, Marek. — Děkan Blatenský 1637.

Saud poslední člowěka VI. 1393. d.

Salus, Mikuláš. — Wstoupil do řádu Jesuitského r. 1562; cestowal do Říma r. 1566; magister poeticae w kolleji sw. Klimenta w Praze r. 1576.

Sw. Wáclaw mučedník IV. 224.

Saly, Antonia. — 1838.

We Wčele VI. 496. m.

Samoslaw. — 1842.

We Kwětech VI. 496. k.

Sapor, Jan. — Kněz; 1646.

Kázání pohřební ku poctivosti p. Kateřiny Zahradce z Choltic V. 1075.

Sartorius, Daniel. — Narozen w Štítníku 1704; kněz Bystřický, dobrý weršowec. Umřel 1763.

1. Florilegium biblicum V. 178.
2. Diarium biblicum V. 820.
3. Postilla summowní V. 847.

Saukup, Aug. J. Wáclaw. — Farář Kocerský 1713.

1. Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetová etc. sw. Prokopa V. 915. a.
2. Lilium convallium etc., t. j. sw. Prokop etc. V. 915. b.

Saukup, Jan. — Domkář w Luštěnicích, básník přirozený; 1810.

Píseň k sw. Josefu VI. 234.

Saukup, Josef M. —

Wlastenka VI. 525.

Sayfert, Jan Alois. — Lokalista Řitonský; 1805.

Kázání na neděli 22. po sw. Duchu VI. 2025.

Scipio, wiz Berlička.

Scribonius, Jindřich. — Doktor písma swatého; roku 1547 praeceptor hrabat z Plawna w Pasowě, s nimiž cestowal odtud do Wlach; probošt kapituly Pražské; 1552, 1556.

1. Katechismus IV. 1256.
2. Katechismus (obširnější) IV. 1261.

Seberini, Jan. — Superintendent okresu Báňského w Uhřích.

1. Bůh mluví k lidem až podnes VI. 2064. a.
2. Veliké církwe veliké powinnosti VI. 2064. b.
3. Agenda funebria, t. j. Pohřební práce VI. 2136.

Sedláček, Wojtěch. — Narozen w Čelákovcích 24. Února 1785; kněz řádu Præmonstratského Tepelského; doktor filosofie, professor matematiky, jazyka řeckého a českého na filos. ústawu Plzenském; čestný měšťan Plzenský. Umřel 1836. 2. Února. Psal též německy.

1. Kristus skrze swé umučení oslawen (přel.) VI. 242.
 2. Hlasý wěrnych Čechů r. 1835 (přispěvek) VI. 319.
 3. Na Plzeň VI. 424. a.
 4. Hymnus na arciknížete Ferdinanda VI. 424. b.
 5. Přiwitání etc. purkrabí p. Frant. hrab. z Kolowrat a Kašpara ze Šternberka etc. VI. 424. c.
 6. Hymnus na Alexandra I. VI. 424. d.
 7. Plzenské plesy etc. VI. 458.
 8. Hlasý wlastenců etc. r. 1832 (přispěvek) VI. 469.
 9. Wěž Plzenská w plamenu etc. VI. 484. 1023.
 10. K slawnému přijetí duchowní spráwy etc. od Ondř. Aloysia hrab. Skarbek-Ankwiče VI. 491.
 11. Paměti Plzenské VI. 1014.
 12. Základové měřictví VI. 1404.
 13. Základové přirodnictví VI. 1481.
 14. O srownalosti katolického náboženství s rozumem, dle něm. F. Darupa (zčeštil) VI. 1832.
 15. Swáteční kázání VI. 2030.
 16. Kázání držané dne 13. Srpna 1826 při instalaci Wojt. Nejedlého VI. 2046.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. 496. h. — Wčela 496. m. — Časop. mus. 1008. d. 1473. g. — Rozmanitosti 1402. a. — Přítel mládeže 1406. b.

Sedláčanský, Jan Jakub; 1618.

Summowní přiznání k učení křesťanskému IV. 1452.

Sedláčanský, Jan Matheolus; 1580.

Modlitby IV. 1954.

Sedlecký. — 1846.

We Kwětech VI. 913. c.

Seidl, Josef Anton. — Narozen w Berauně 1775, 5. Března; kaplan w Berauně, pak děkan w Lochowicích, pak w Berauně, kdež umřel 5. Čerwence 1837.

Kronika o Berauně VI. 1017.

Seidlitz, Julius. —

We Wlastimilu VI. 1140.

Sekwenides, Jiřík Chotěborský. — Farář w Litomyšli; 1612.

Kázání k wystraze nezřizeného lakomství IV. 1637.

Sekytský, Miloslaw; 1839, 1840.

We Wčele VI. 913. d.

Selisko, Antonín; 1771.

Kniha pro dívky (z něm. přel.) V. 504.

Selisko, Ferdinand. — Kanovník w Hradci Králové 1772, slaw. král. uherského přelat infulovaný, opat z Appareo; vicarius generalis a official biskupský; dříve farář w Libčanech. Narozen w Hradci Králové, kdež i umřel 30. Dubna 1786, stár jsa 60 let. Bienenberg, který mu dedikoval svůj „Versuch einer kurzgefassten Geschichte der Stadt Königinhof“ 1782, praví, že již jeho otec nepsal se po česku Želízko, nýbrž něm. Selisko.

Wykladové sw. ceremonií, řádůw, swátkůw atd. V. 1121.

Seleczény, Ferdinand; 1834.

Wšelico pro myslí ctné rozveselení. VI. 850.

Semellius, Matuš Pryvižský.

1. Plast strdí Příd. 138. a.

2. Správa cirkwe Loštické Příd. 138. b.

Semian, Michal. — Narozen 1741 we Hradišti blíž Skalce w Uhrích; kněz Pezinský; žil ještě r. 1812.

1. Písně w Tranowského Cithara sanctorum V. 86.

2. Čas bolestného umučení etc. Ježíše Krista V. 170.

3. Nábožný zvučný hlas při posvěcení Pezinského chrámu VI. 202.

4. Když etc. učený muž mládenec p. Jonatan Lauček do stawu manželského vstupoval VI. 395.

5. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé Kastigam řečené etc. turecké slečný řídke a památné případnosti (z maďar. přel.) VI. 781.

6. Kratičké historické wysání knížat a králů uherských VI. 939.

7. (Weršiky při VI. 2002.)

8. Prvotiny služeb božských etc. VI. 1990.

Semin, Jan. — Děkan na Horách Kutných; 1579.

Písně na jméno krále Rudolfa IV. 177.

Sepeši, Jan Michal. — Slovák; farář cirkwe ewang. Sobotiště 1805; senior cirkwi w Nitranské stolici ležících; umřel 1810 w 59. roce věku svého.

1. Šmaling: Domovní učitel (přel.) VI. 1200.

2. Křesťanskému bojovníku připravená odplata VI. 2083. a.

3. Maudrost od boha poučeného starce VI. 2083. b.

Setelain, Tadiáš. — Narozen w Raudnici 10. Zář 1775; knězem učiněn 13. Zář 1801; farář we Swojšicích, pak zámecký kaplan w Komorním Hrádku.

Přispěl k Sebrání básní a zpěwů od J. Puchmayera VI. 278. a k Hlasateli českému VI. 732.

Sexstetter, Jiljí; 1800.

Kratičká zpráva o tom, co každý křesťan katolický věřiti a zachowáwati má. VI. 1807.

Scharf, František Anton; 1677.

Staročeská wira etc. V. 385.

Schmidt, Wacław Alexius; 1723.

1. Karla Stradiotti: Žiwot welebného patera Františka de Hieronymo (přel.) V. 1324.

2. Duchovní důl etc. V. 1610.

Schmitt, Jan; 1818.

Elementární kniha k německému čtení VI. 14.

Schole; 1775.

1. Wesní pokuty, trdlice, koza a osel VI. 614.

2. Příslušné powinnosti vlastencům. Příd. 137.

Schönpflueg, Josef Ben. z Gamsenberku; 1730.

Gruntovní kámen král. Karlovského Nowého m. Praž. etc. Sw. Jan Nepomucký V. 954.

Schuknecht, Prokop J. — Kaplan w Kostelci nad Labem; 1740.

Májový kwítek etc. sw. Jan Nepomucký V. 997.

Schuppler, František; 1745.

Recessus Martis Suecici etc. V. 1011.

Schuster, Jan Nep. 1819.

Kratičké wynaučování kunstu babského etc. VI. 1633.

Schwerdling, Jan; 1827.

1. Powinnosti manželů, rodičů a poddaných (dle něm.) VI. 1201. a.

2. Powinnost mládeže VI. 1201. b.

Sidon, Jan Maria. — Narodil se 17. Prosince 1792 w Solnici w Čechách; první své cwičení obdržel w Pardubicích, 2 humanitai třídy studował na gymnasium Králové-Hradeckém, oba ročníky filosofické na vysokých školách Pražských, bohoslowecké studium w seminári w Králové Hradci, kdežto také za kněze (15. Srp. 1815) wysvěcen. W měsici Řijnu t. r. dostal se co kaplan do Solnice, a 1816, 13. Března za kooperatora do Lomnice. Odtud 14. Listop. 1819 powolan byl co prozatímní professor náboženství na gymnasium do Jičína, kdežto i 4. Března 1820 co takový potvrzen byl. Nedlauho na to ustanowen byl také co kazatel chrámu Páně sw. Ignacia, a přewzal též úřad učitele náboženství w domě prowinilců. Roku 1848 zwolen byl dne 14. Čw. za poslance na sněm zemský od města Jičína; pak 8. Čerwence za poslance okrsku Jičinského na sněm říšský.

Cirkew Římská katolická prawau jest cirkwi VI. 2061.

Silberius, Jan; 1591.

Tyto weršicky českau poetry etc. IV. 182.

Silbernagel.

Mlynář a jeho dítě (přel.) VI. 709.

Simonides, Adam. — Slovák; správce cirkwe české ewang. w Žitawě od r. 1718.

1. Zralé jablěčko etc. V. 167. a.

2. Druhé sladaucké a zrnaté jablěčko V. 167. b.

3. Wysvětlení křesťanského učení podlé pořádku malého katechismu Luthera V. 754. a.

4. První litery křesťanského učení etc. V. 754. b.

5. Summowník V. 754. c.

6. Kázání přistupující V. 927.

Stwý, Ondřej. — Měšťan a spoluradní města W. Mezřice.

Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů w městě Mezřici etc. V. 305.

- Skála, Paweł ze Zhoře.** — Wystěhowanec český po Bělohorské bitvě.
1. Wšeobecná historie církevní V. 380. a.
2. Chronologie církevní V. 380. b.
- Skalkowic, B. S.**
We Wčele VI. 496. m.
- Skočowský, wiz Johannides.**
- Skřivánek, Wacław.** — Děkan w Plaňanech, vikář, konsistoriální radca, dozorce školní. Umřel 1808 w 66. roce věku.
1. Naučení o štěpařství VI. 1534.
2. Popsání konané slavnosti w městě Plaňanech VI. 2024.
- Skuherský, F. Alois; 1846.**
Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné VI. 1606.
- Skultetus, Abraham; 1619.**
1. Krátká zpráva o modlářských obrazech IV. 1461. 1661. a.
2. Wysvětlení žalmu XX. w Walsaxu (z něm.) IV. 1542. 1661. b.
- Skulteti, Adam.** — Narozen 20. Pros. 1748 w Závadě, Trentánské stolice; rektor školy w uherské Skalici; umřel 14. Čerwence 1803. Melodiatura aneb partitura t. j. kniha hlasospěwů etc. VI. 180.
- Skulteti, August Horislaw.** — 1840.
Básně VI. 331.
We Kwětech VI. 496. k.
- Skwornicius, wiz Swornicius.**
- Skytorinský, wiz Denhort.**
- Sladkowič, O. K.** — 1843.
We Wčele VI. 496. m.
- Sláma, František (Bojenický).** — Narozen 16. Kwětna 1792 w Bojenicích; knězem učiněn 15. Unora 1815; kaplan w Prachaticích; zámecký kaplan na Orlice; farář w Chrásticích; děkan w Bechyni.
1. Slovo útěchy poslané Prachaticánům etc. VI. 1021. a.
2. Obraz minulosti starožitného města Prachatic VI. 1021. b.
3. Schmida: Šťedří večer (přel.) VI. 1332.
4. Téhož: Ztracené dítě (přel.) VI. 1334. a.
5. Téhož: Holoubek (přel.) VI. 1334. b.
W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. — Časop. mus. 150. a. — 993. e. 1507. g. 1547. a. 1588. a. — Wčela 1008. f. — Kwěty 1067. q. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Rozličn. Praž. 1507. n. 1547. f.
- Slawata, Adam z Chlumu.** — Pán český; 1620.
(List jeho IV. 573.)
- Slawata, Wilém.** — Narozen 1573. Přesed od českých bratrů k straně katolické (nad čímž otec jeho w tištěném listu hořekowal), zasnaužil sobě Lucii, dědičku Adamu z Hradce, a dosáhl znamenitých úřadů. Stojí proti stavům r. 1618 swržen s okna s Jarosl. Martinicem a Fabriciem písařem, za to r. 1620 hrabětem učiněn, a zlatým raunem poctěn. Umřel 1652.
1. Apologie IV. 595.
2. Historie věku jeho V. 284.
- Slawíček, Antonín.** — Narozen 10. Kwětna 1813 w Tismicích u Mělníka; studowal gymnasium, filosofii a bohoslawi w Praze.
We Wčele VI. 599. h. 913. d.
- Slawíček, František.** — Narozen 4. Listop. 1798 w Modlešowicích; knězem učiněn 24. Srpna 1824; lokalista w Hlasiwě.
1. Nejpatrnější místa křesťanstwa, Jerusalem, Betlem a Nazaret VI. 1118.
2. Josefa Hoydla Krátké naučení o štěpařství VI. 1542.
- Slawomilská, G. 1831.**
Co hrdlo ráci etc. VI. 1573.
- Sloboda, Daniel.** — Narozený w uherské Skalici r. 1809 dne 20. Prosince. Odbyw domáci počáteční a gramatikální školy r. 1824 odebral se do Modry, kde 4 léta stráwiw, slowesní a z části libomudrecké nauky prošel. Od roku 1829 studowal w Břetislawi, kdež r. 1832 běh libomudrecký a bohoslawní dokončil. Následujícího roku tamže na úřad kněžský dne 28. Srpna posvěcen, nejprw do cirkwe Myjawské w Nitranské stolici za kaplana, a pak do cirkwe Rusawské pod Hostýnem na Morawě za kazatele powolán byl, kdež od 14. Dubna r. 1837 účinkuje. Léta 1840 wstoupil do manželství s Julianau, dcerau p. Samuele Jurkowiče, spisowatele a učitele w Sobotišti, nyní notára Březowského w Nitr. stolici, čímž se stal šwagrem Hurbana, jenž druhau dceru pojal.
Řeči, modlitby a básně etc. (Přispěwky) VI. 2065.
- Slowacius, (Slowák) Paweł; 1590—1600.**
1. Historie o plawení se do Ameriky (z lat. přel.) IV. 649.
2. Traktat o moru, o země třesení IV. 815. 902.
3. Ludw. Lawatisa Kázání troje o drahotě a hladu (přel.) IV. 1600.
- Slowacius, Wacław Turnowský.** — Farář Střenický 1589, Rožďalowský 1590—1620.
1. O věčném manželství Krista a cirkwe IV. 1327.
2. O pokloně jména Jesus IV. 1336. a.
3. Deset artikulů sebraných ze slow nařízení wečeře páně IV. 1336. b.
4. O dvojím přirození osoby Krista IV. 1354. a.
5. Rozjímání auřadu o osobě a skutcích syna božího IV. 1354. b.
6. Wysvětlení každodenních, celoročních řečí IV. 1414.
7. Rozjímání o předzwědění a wywołení božím lidí k věčnému spasení IV. 1436.
8. Historie o utrpení a smrti newinné syna božího IV. 1479. 1632. b.
9. Díl postní wykladůw řečí celoročních IV. 1562. a.
10. Wysvětlení prosté biblí malé IV. 1562. b.
11. Kázání neb rozjímání o bídności a nestálosti wězdejšího žiwota IV. 1632. a.
12. Wykladové řeči adventních IV. 1532. c.
13. Kázání pohřební nad tělem p. Jindřicha staršího Křineckého z Ronowa IV. 1676.

14. Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a wdowám IV. 1972. a.
 15. Modlitby obecné IV. 1972. b.
Slowanka; 1840—1842.
 České besedy (příspěvek) VI. 340.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1036. i. 1607. f.
Slywar, František; 1661.
 Rebiťk rajskej V. 1416.
Smetana, Josef Frant. — Narozen 11. Března 1801 we wsi Swihštanech kraje Královéhradeckého, kdež otec jeho na panství Náchočském zahradníkem byl. Léta 1814 počal studowati na gymnasiu w Hradci Králové, a dokonaw zde gymnasiální studia, přestoupil l. 1819 na universitu Pražskou, kdež po dvě léta filosofii a pak theologii studowal. Léta 1823 wstoupil do řádu Præmonstrátského w kanonii Tepelské, a 14. Srpna 1826 na kněžství wysvěcen. Stráwiw pět let dilem přípravau křádu učitelskému, dílem w duchovním powołání co kaplan w Úterém utičen r. 1831 professorem fysiky a přirodopisu na filosofickém ústawu w Plzni, a 18. Listopadu 1834 za doktora filosofie na universitě Pražské promowován. L. 1835 wywolen za přispíwajícího auda českého museum, l. 1842 za spoluauda vlastenské hospodářské společnosti w království českém.
 1. Hlas duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.
 2. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.
 3. Hlas vlastenců etc. r. 1832 VI. 469.
 4. Obraz starého swěta VI. 979.
 5. Slovo o wychowání mládeže české VI. 1268.
 6. Základové hwězdoslowí VI. 1407.
 7. Silozpyt čili fysika VI. 1484.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. 1220. d. — Časop. muš. 993. e. 1162. f. 1488. c. — Wlastimil 993. r. — Časop. pro katol. duch. 1067. k. 1125. c. — Krok 1409. g.
Smicheus, Tobiáš, jinak Libocký. — Církewní správce we Woticích 1606; děkan w Kamenici Noziřské 1610.
 Kniha o wečeři paně IV. 1373.
Smolik, Jan Benedikt. — Stawu rytířského; sekretář místodržitelstwa 1654.
 Chr. Pfäumer: Dialogi catholici (z něm. přel.) V. 725.
Smolikowský, Mil. 1834.
 We Wčele VI. 496. m.
Smutný, Jiří Ferdinand. — Děkan Pelhřimowský 1714.
 Silná ochrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná V. 1204.
Sob; 1830.
 W Čechoslawu VI. 600. b.
Sobek, Burian z Kornic. — Kancléř Starého města Pražského; pro Lutheranské náboženství zatčen dne 9. Srpna 1524 nawodem Paškowým, a wypowieděn z Prahy 5. Kw. 1525.

1. Jana Kariona Kniha kronik (z lat. přel.) IV. 282.
 2. Kronika bratrů českých a morawských IV. 509;
Soběslawský, wiz Rosacijs.
Sofian, Jakub Walkenberger; 1594.
 Kofen Jesse etc. IV. 1342.
Solin, Wácslaw.
 O swátosti wečeře paně Příd. 169.
Solnický, Daniel; 1600—1629.
 1. Compendium etc. přednějších artikulů prawé wiry IV. 1361.
 2. Traktat první o Kristowě církwi IV. 696. a.
 3. Kratičká historie o welebně swátosti oltářní IV. 696 b.
 4. Dwanácte historii o swatých mláďencích IV. 1255.
Solnický, Wácslaw Mat. 1638.
 1. Modlitby člověka nemocného V. 1540.
 2. Postilla Příd. 72.
Sommer, Josef Wácslaw. — Narozen 22. Pros. 1805 w Radlici; ředitel knihtiskárny u Pospíšila (1826—1831), sazeč u synů Bohumila Haase (1834—1837), faktor u Špinky, nyní faktor u Spurného.
 1. Zábawné powídky (z něm. přel.) VI. 843. a.
 2. Nelka: Sáček a peněží VI. 843. b.
 3. Hofmanna: Wojtěch Stražil VI. 843. c.
 4. Šmida: Keř růžový (z něm. přel.) VI. 843. d.
 5. Černý Janoš (dle Waldena) VI. 843. e.
 6. Pytláci VI. 1358. a.
 7. Šmida: Maucha. Čerwenka VI. 1358. b.
 8. Jana Hawlička: Krátké nawedení k zhotowování mužských řitů (z něm. přel.) VI. 1587.
 9. Žiwotopis blahosl. Marie Elekty VI. 2189.
 10. Dewtředenní pobožnost k sw. Filomeně (přel.) VI. 2429.
Somptník, Melchior; 1637.
 Vale Tranoscianum V. 1068.
Soponius, Theodor. — Slowák; kněz ewangelický w Trenčíně 1637.
 Pohřební kázání ku potěšení rodičůw Andreáše Siwého V. 1065. 1069.
Sapacier, Adam Kauřimský. — Farář w Řičanech 1614.
 Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1705.
Špěwáček, Jan. — Jesuita 1712.
 Gab. Hevenosi: Kalendář pobožný (z lat. přel.) V. 1200.
Spezinger; 1793.
 Doktor Zlatofez VI. 626.
Spurný, Athanas; 1783.
 České cwičení pro schowance VI. 126.
Srbík, František; 1836.
 We Wčele VI. 496. m. 932. h.
Srniec, Jekub z Warwažowa. —
 Dicteria seu proverbialia Bohemica IV. 29.
Srnowec, Bartoloměj Hawlik z Warwažowa. — Narozen w Rokycanech 1552; stal se bakalářem w Praze r. 1575, mistrem swob. umění r. 1576. Byl předním písařem radním Nowého města Pražského; umřel r. 1610.
 1. De mutua et civili conversatione, od Štef. Gwazy (přel. z lat. a něm.) IV. 713.

2. Lazara Šwendy: Diskurs o běhu wálečném a auřadech wojenských (z něm. přel.) IV. 824.
Sršeň, Jakub. — Rolník w Chocenících u Kolína; školní dohlizitel, 1836.
 Národní otcenáš VI. 265.

Stach, Wáclaw. — Professor pastoralní theologie w Olomauči; pensionován, umřel we Wídni.

1. Harmonie a dobrozvučnost jazyka českého VI. 175.
 2. Písňe křestanské pro Slabeckau osadu VI. 212. a.
 3. Nábožné písňe pro katolického měšťana VI. 212. b.
 4. Písň na slavnost těla Kristowa VI. 212. c.
 5. Starý werbowec VI. 281. a.
 6. Diwný aučinek potěcha VI. 281. b.
 7. Něco pro českau literaturu VI. 359. a.
 8. Swátek českého jazyka etc. VI. 359. b.
 9. Písň pro český národ k wítání a korunování Leopolda II. VI. 359. c.
 10. Na opěwatelkyni Klopstoka VI. 359. d.
 11. Kašpara Royko: Historie welikého sněmu Kostnického (z něm. přel.) VI. 1102.
 12. Psaní k obraně ewangelických učitelů VI. 1105.
 13. Jakuba Federsenna: Kniha mrawů křestanských VI. 1177. 1281.
 14. Příručka učitele lida VI. 2112. a.
 15. F. Giftšice: Počátkowé k weřejnému etc. wykládání pastýřské theologie (z něm. přel.) VI. 2112. b.
 16. Žiwot Marie panny VI. 2173.
- W časopisech: Časopis mus. VI. 570. b. — Čechoslaw 599. e.

Stauněk, Wáclaw. — Syn Josefa St. sedláka; narozen r. 1804, 4. Září w Jarpenicích blíž Slaného; chodil w sedmém roce swém jenom asi rok do školy wesnické k sw. Isidoru. W Litoměřicích a druhým rokem w Chomutowě se přiučil jazyku německému, a odbyw gymnasium w Slaném, odebral se r. 1824 do Prahy na studia filosofická a pak lékařská. Na začátku roku 1832, byw za doktora w lékařství powýšen, wstoupil co assistent do porodnice pod primárem Ant. Jungmannem, odkudž však ještě toho roku vládu powolan za okresního lékaře w choleře tehdejší ponejprw Europu nawštíwiwši po celý rok slaužil, maje napřed Nymburský pak Turnovský okres w Boleslawsku, později Třebeňický pak Bělský w Litoměřicku, Dawelský w Beraunsku a posléze Blatenský w Prachensku. Roku 1833 osadil se w Praze a oddal se praxi lékařské, ktera se až dosawáde zanášl. W Kwětnu r. 1832 zasnaubil se s Karolínou Reisowau, z kterého manželství pět dítek obdržel. Roku 1835 odbyl rigorosa z hoičství. Roku 1845, powolan byw za tělesného lékaře knížete Alexandra Kara Dordě, cestowal do Bělehradu srbského, však z rodinných ohledů místa toho přijmouti nemohl. Roku 1848 zvolen byl za poslance do sněmu českého zemského w okresu Bu-

dinském, pak do Měského sněma w okresu Zlonickém.

1. Snadné nawedení, jakby se hluchoněmota w prwních letech dětských poznala etc. (dle Schmalce) VI. 1271.
 2. Přírodopis prostonárodní VI. 1471.
 3. Základowé pitwy VI. 1474. a.
 4. Krátký přehled leboslowí VI. 1474. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. 1. — Wčela 496. m. 1076. d. — Wlastimil 1473. s. 1488. h.

Stárek, Jan. — Narozen 30. Září 1795 w České Libchawě, panství Brandýského nad Orlicí. W místní filiální škole české prwním začátkům literárním wyučen, od swého otce püllánika dán byl na studie gymnas. do Lito-myšle, kdež i filosofii studowal. S rokem 1817 započaw běh swůj bohoslowní na Pražské universitě, skončil jej r. 1821, načež dne 24. Srpna t. r. w Kr. Hradci na kněžství wysvěcen, a po dwau měsících k adjunktství theolog. do Prahy powolan. W 4 letech pořád zběhlých zaměstnáwal se opakováním všech předmětů bohoslowních, a odbywaje čtvero tak zwaných přísných zkaušek z bohoslowí, při priv. ústawu wychowacím pro dívky místo katechety zastáwal. Od 17. Listopadu 1825 ustanowen za suplenta biblických studií nowozákonních a dne 29. t. m. a r. z weškeré saustawy bohoslowní držel weřejnau disputaci pro dosažení doktorátu w bohoslowí. Opustiw své suplentství 31. Března 1826, a odbyw ještě w Praze dwa dni před tím konkurs pro stolici křest. mrawoslowí na biskup. ústawu w Kr. Hradci, byl nejprwé od 6. Dubna až do 12. Září t. r. suppletem této professury, potom skutečným professorem mrawouky, a spolu řeči a literatury české. R. 1831 dne 28. Března jmenowán examinátorem synodalním při konkursích, r. 1833 dne 30. Března počtén doktorstwím w bohoslowí na vysokých školách Pražských. Roku 1847 dne 25. Čerwence opustil stolici učitelkau řeči a literatury české, z které za prwnějších 8 let bohoslowcům týdně 3 hodiny beze wšeho platu přednášel. R. 1847 swěřena mu spolu stolice katechetiky a methodiky, již se stal řádným professorem r. 1848.

Sw. Th. Caecilia Cypriana etc. wěk a spisy wybrané VI. 1734.

W časopisech: Časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c. — Přítel mládeže 1260. 1874.

Stařimský, Wáclaw. — Jesuita; 1743.
 Eucharistion saeculare Deo V. 1006.

Stark, F.

Písňe některé k sw. Janu Nepom. VI. 240.

Staroměstský, Jiřík z Třebechowic. —
 Spráwce školní u sw. Jindřicha.
 O trojím spůsobu člověka. Příd. 145.

Stefan, Wáclaw. — Archidiakon na Horách Kutných; 1620.

Methodus sacrae scripturae IV. 1162.

Stefanides, Jan Chrudimský. — Farář w Králové Městci 1614.

Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1706.

Stefanides, Jan Weselský.

Sedmero člověka bláznowství. Příd. 146.

Stefanides, Simon Husinský. — Farář Libunský 1614.

Kázání pohřební nad p. Alb. Smiřickým IV. 1707.

Stefanides, Jakub Přibislavský. — 1637.

Paracelsis Christiana (kázání pohřební) V. 1066. a — f.

Stefanides, Wáclaw Teplický; 1638.

Modlitby celoroční V. 1545.

Stehlik z Čenkowa, Kašpar Ladislav; 1602, 1603.

Kalendáře IV. 778. c. 779. b.

Steigbigl, František. — Umřel co úředník aučtovní.

W Pautsku VI. 600. I.

Steinmetz, Leo; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Stengelius, Jiří. — Jesuita 1645.

Wýtah reliquií panny Marie V. 1163.

Steydl, J. Wác. Sigmund Fridrich z Greifenwehru. — Kaplan Staroboleslavský, potom filos. a theol. doktor a při universitě Pražské in theologicis examinátor, u sw. Jana na Skalce w Nowém městě administrator; 1718 — 1764.

1. Slunce ustawičné etc. sw. Dominik V. 926. a.

2. Lauretanský domeček V. 926. b.

3. Dostatečný dokonale swatosti etc. sw. otec a patriarcha Bernard V. 926. c.

4. Prut Jessejský V. 1209.

Steyer, wiz Šteyer.

Stipacius, Mikuláš Strakowský; 1591.

1. Dawida Kybera Compendium etc. o válce židovské s Římany (z lat. přel.) IV. 290.

2. Modlitby IV. 1968. a. b.

Stodollus, Daniel z Požowa; 1589.

1. Matiaše Meisnera historia tragoedia etc. o strašlivém podvrácení Sodomy a Gomorrhý (z něm. přel.) IV. 229.

2. Katechismus IV. 1331.

Stoss, Maximilian Rudolf. — Farář Nadějowský 1770.

Slavný a radostný wůz etc. t. j. Maria etc. V. 1000.

Straba, Jakub.

Žiwot dětinský Příd. 147.

Strádal, Ant. Jaroslav Solnický (Ondřejowský). — Narozen 1. Ún. 1804 we Slaném; stal se knězem 24. Čerwence 1832; kooperátor w Ondřejowě w Kaufimsku.

We Kwětech VI. 1076. g.

ze Strachowic, Adam Jindřich; 1619.

Jakuba Heilbrunna: Balzam duše (přel.) IV. 1917.

Straka, Jan. — Narozen w Zlatowicích w Trenčanské stolici 1746, Církwi Hontských

senior. Umřel dne 28. Ledna 1804. Přeložil rozličné knihy, wětším dílem theologické, které ale newyšly.

1. Malý kancionalík VI. 220.

2. Řeči, písně a básně k swěcení milostiwého léta církwe ew. slow. Pešťansko-Budinské (Přispěvek) VI. 327. 2065.

3. Wděčný protestant (z něm. přel.) VI. 1099.

4. Krátké a pochopitelné w náboženstwi křesťanském vyučování (z něm.) VI. 1789.

5. Agenda VI. 216.

6. Zollikoffera řeči (přel.) VI. 2214.

Strakonický, Jan; 1547.

Wýklad na Donata o práwích IV. 932.

Straněnský, Jan. — Měšťan Počátecký; 1542—1581.

1. Utrhání Lucianowo (přel.) IV. 273.

2. Minuci a pranosika IV. 761.

3. Srownání čtyř ewangelistů (z něm. přel.) IV. 1166.

4. Dwanácte artikulůw wíry křesťanské (z něm.) IV. 1242.

5. Jana Špangenbergera: Perla písma swatého IV. 1247.

6. Zalm 50. s wýkladem IV. 1494. a.

7. Zalm 80. IV. 1494. b.

8. Postilla Jana Špangenberského (z něm.) IV. 1548. a.

9. Postilla Jana Hofmeistra (z něm. přel.) IV. 1548. b.

10. Jana Fera kázání 12 (z něm.) IV. 1588. a. b.

11. Jana a Cyriaka Španenberka kázání pohřební třidcatero IV. 1670.

12. O útrpné smrti p. J. Krista IV. 1786.

13. Almanach duchowní IV. 1800. a.

14. Zahrádka duchowní IV. 1800. b.

15. O připrawení k smrti etc. IV. 1800. c.

16. Prognostika křesťanská IV. 1800. d.

17. Jana Špangenbergera potěšitelné otázky a naučení o připrawě k smrti IV. 1800. e.

18. Lament otcůw swatých (přel.) IV. 1922.

19. Modlitby IV. 1934. a.

20. Jana Habermanna Chebského: Modlitby nábožné etc. (z něm. přel.) IV. 1934. b.

Stráník, Jos. L. — 1845.

Pošta na Sebranici (z něm. přel.) VI. 691.

Stránský, Antonín. — Narozen 29. Října 1793 we velké Řetowě na Landškronsku, odbyl gymnasiální studia w Mor. Třebowě r. 1811, filosofická w Praze, r. 1813, bohoslowská w Hradci Králové r. 1816, kdež i co kaplan zůstal; r. 1819 přestoupil co katecheta k tamějšímu gymnasiu a r. 1829 k ústawu theol. co professor bohoslowí pastýřského, katechetiky a didaktické pedagogie; r. 1842 učiněn raddau a přisedicím při biskupské konsistorii a r. 1844 čestným kanovníkem, r. 1847 dostal se za děkana do Chrudimě, odkudž po 8 měsících powolán byl opět do Hradce za rektora biskupského semináře, a r. 1848 wywolen za kanovníka kapitoly Královéhradecké.

1. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.

2. Křestan w duchu církwe sw. se modlíci, od Alex. kn. Hohenlohe (přelož.) VI. 2339. a.

3. Modlití knížka pro řemeslnické tovaryše etc. VI. 2339. b.
 4. Modlití knížky pro vojáky VI. 2339. c.
 5. Dobré símě w dobru zemi VI. 2339. d.
 6. Panna křesťanská VI. 2381.
 7. Zlatá kniha Tomáše Kempenského VI. 2382.
 8. Naučení a modlitby pro malé dívky, od Jaissa VI. 2422.
- W časopisech: Přítel mládeže VI. 726. 1247. a. 1402. c. 1547. e.
- Stránský, Josef Jiří.** — Narozen 16. Čerence 1777 we Veliké Řetové; stal se knězem 12. Listop. 1803; biskupský vikář Jičinský; čestný děkan na Weliši. Postní kázání VI. 1952.
- Střebeský, Jan; 1827.**
Nábožný křesťan, modlití se dle ducha katolické církve, od kníže Alex. z Hohenlohe (z něm.) VI. 2373.
- Střela, Jiří Domažlický.**
Výklad na žalm 6. Příd. 149. 172. c.
- Strělský, Josef J.** — Farář Wosický 1726. Kříž swatý etc. w oboře Kladubské V. 940.
- Streyc, Jiří (Veter).** — Narozen w Zábřehu (Zábřežský); spolustarší bratři moravských, od r. 1594 pastor w Židlochovicích, kdež r. 1599, 25. Ledna umřel. Pracoval s Pawlem Pressiem na konfessi r. 1575. Jeho synové Jiří, Pawel, Jan a Daniel byli též muži učení. 1. Zalmové aneb zpěwové sw. Dawida IV. 101. 2. Zrcadlo poctivé ženy a naučení manželům IV. 714. 3. (Bibli bratrskau spolu překládal) IV. 1167. a. 4. Skladu welikého zboží maudrosti nebeské etc. IV. 1346. 5. Pobožná duše IV. 1418.
- Strěbrný, J. W. 1840, 1841.**
We Wčele VI. 496. m.
- Strěbrský, Jeronym z českého Brodu.** — Farář w Lewčicích 1619. 1. Zrcadlo stawu ženského IV. 720. 2. Kázání o metle sucha IV. 1658.
- Strěbrský, Matěj.** — Děkan w Poličce 1610. 1. Žalmy IV. 1139. 2. O čtyrech posledních věcech IV. 1395. 3. Knížka spásitelných naučení IV. 1890. a. 4. Cesta k životu věčnému IV. 1890. b. 5. Drahá perla, kdo chce dobře umřít etc. IV. 1890. c. 6. Lamentací etc. na celý žaltář sw. Dawida IV. 1890. d. 7. Modlitby IV. 1980.
- Strnad, Antonín.** — Narozen w Náchodě 1747, 10. Srpna; doktor filosofie, rektor university, hwězdář; člen meteorologické společnosti Manheimské a sekretář Pražské učené společnosti; umřel 1799, 23. Září w Sázeném. Stoletý kalendář VI. 1441.
- Strnad, Damas.** — Řádu sw. Františka 1679. Město na hůře wystawené Plzeň V. 894.
- Strnad; 1827.**
W Příteli mládeže VI. 1473. o.
- Strojek, Ondřej.** — Kantor; 1526.
- Erasma Roterodamského výklad Otčenáše (přel.) III. 834.
- Studený, František.** — Učitel u sw. Filippa a Jakuba w Praze 1834. Nejkratší nawedení ke čtení VI. 22.
- Studený, Alois; 1839—1842.**
We Wčele VI. 496. m.
- Stuna.** — Auřední kancellista we Wodňanech, 1786. (Rozličné dramatické hry) VI. 611 a—x.
- Sudil, František; 1834.**
We Kwětech VI. 496. k.
- Sudlicius, Jan; 1620.**
Modlitby swaté etc. od Petra Martyra Wermilia (přel.) IV. 1996.
- Suchánek, August Jiří Pacowský.** — Radní w Litoměřicích 1815. 1. Obšírné wyprawování podlé Salzmanna, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem, učiněn VI. 1198. 2. Josef Černowský, od Salzmanna (z něm. přel.) VI. 1304. a. 3. Malý dárek obětovaný české mládeži VI. 1304. b. 4. Příkladní a mysl obweselující příběhowé VI. 1304. c. 5. Cirkew Kristowa VI. 1883.
- Suchý, Jan (Suchius); 1596—1599.**
Ctewero kázání nedělní IV. 1605.
- Suldowský; 1836 — 1837.**
We Kwětech VI. 1402. b.
- Suma, Jan Ignac z Wlastislawi.** — Theologus baccalaureus, poeta laureatus, děkan w Sobotce 1701. Františka Salezia knížka zlatá (z franc. přel.) V. 1454.
- Sušický, Jan Adam; 1589.**
Tomáše Staude: Kratický swatých biblických písem wýtah (přel.) IV. 1158.
- Sušický, J. P.** — C. k. nápojní daně dohlížitel 1825. 1. Šleptě lwowa VI. 826. a. 2. Wychowanec lásky VI. 826. b.
- Sušil, František.** — Narozen w Rausinowě r. 1804; studował w Kroměříži a w Brně, kdežto r. 1828 na kněžství poswěcen jest. Od r. 1837 professor biblického studium nowého zákona na theol. ústawu w Brně. 1. Hymny církewní VI. 273. 2. Moravské národní písně VI. 315. a. b. 3. Spisy swatých otců apoktolských VI. 1737. W časopisech: Čas. mus. VI. 496. h. — Krok 932. c.
- Swětecký, Petr Kašpar z Černdic.** — Archivár a inženýr knížete Šwarzenberka w Třeboni 1738. 1. Rafika česká etc. V. 347. 2. Prw hrubě wážený, nyní ale zawržený nebožito reformirowaný falešný, zemoměření etc. V. 508.
- Swoboda, František Jan.** — Farář Reyšteinský 1710, Čachrowský 1715. 1. Lněný provázek etc. aneb Růženec etc. V. 909. a.

2. Princeps pacis etc. Sw. Tomáš Aquinský V. 909. b.
3. Novus Cruciger etc. sw. Jan Nepomucký V. 909. c.
4. Růžanec swatě milosti etc. V. 1465.

Swoboda, Jan Adam. — Farář Zlonický; 1731.

1. Arcana almae societatis Jesu etc. V. 967.
2. Nowý křižovník s červeným srdcem etc. sw. Jan Nepomucký V. 1349. (Srowněj: Swoboda František Jan).

Swoboda, J. — Jesuita 1743.

Chwálostáwa etc. kláštera Sedleckého V. 1003.

Swoboda, Jan Wlastimír. — Narozen 9. Kwětna 1800 w Hořepnice. Studował filosofii w Praze a theologii w Celowci; od r. 1832 učitel na wzorní ochrannitelně malých dětek na Hrádku w Praze; umřel 28. Září 1844.

1. Malý řtenář VI. 27.
2. Malý Čech a Němec VI. 113. 140.
3. Šebřání českých písní VI. 520.
4. Školka VI. 1267.
5. Malý pisar VI. 1365.

Swoboda, František Jan. — Narozen 22. Března 1778 w Praze; professor grammatikalní w Litoměřicích, we Hradci Králové a w Praze na Starém městě; wyslaužilý dohlížitel školy Swatoštěpánské.

1. Ignaz Seibt. Neues lateinisch-deutsch-böhmisches Wörterbuch. (Český text). VI. 163.
2. Píseň dětek na den narození Františka II. VI. 385. a.
3. Píseň zákaw na den 25leté památky učitelského auřadu Wáclawa Lumendy VI. 385. b.
4. Píseň p. Josefowi Wimmrowi VI. 385. c.
5. Zlatodol (z něm. od Zschokke přel.) VI. 1202.
6. Stědrý wečer (z něm. od Šnida) VI. 1332.
7. První sto mravných powídek VI. 1342. a.
8. Druhé sto etc. VI. 1342. b.
9. O trýznění howad VI. 1342. c.
10. Ježíš pítel dětek (dilem dle Jaisa) VI. 2380.

W časopisech: Wčela VI. 932. h.

Swoboda, Wáclaw Alois. — Narozen w Nawarowě w Boleslawsku 8. Prosince 1791; professor nejprwě grammatikalní w Pisku (1814), pak humanitní (1815) w Jindřichowě Hradci, a (1821) w Praze na Malé straně. Psal též německy a latinsky.

1. Píseň církevní VI. 253. a — d.
2. Hlasy vlastenců r. 1835 (příspěvek) VI. 318.
3. Witání nowě zasnoubených manželů etc. Eugenia hraběte Černína etc. VI. 413. a.
4. Zpěw k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka etc. VI. 413. b.
5. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (příspěvek) VI. 469.
6. Sbírka českých národních písní VI. 531.
7. Karel Skřeta VI. 685.

W časopisech: Časop. mus. VI. 275. b. 559. d. 913. f. 1162. f. — Časopis pro kat. duch. 275. d. — Krok 932. e. — Wčela 496. m.

Swoboda František. — Farář we Winařích 1781.

Krátké a užitečné jednání o dobytku owčím VI. 1521.

Swoboda, Josef Antonín. — Narozen 3. Listop. 1792 w Branici; kaplan w Týně w Praze, pak farář u sw. Filippa a Jakuba na Smichowě blíž Prahy.

Pobožnost při slawení práwodu neb processí na den božního těla VI. 2268.

Swoboda, Martin. — Auředník při kriminalu 1842—1844.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Swoboda, Ondřej. — 1843, 1844.

We Wčele VI. 496. m.

Swobodová, Bohunka (Františka). — 1843, —1844.

Lucie (z franc. Reybaud) VI. 888.

We Kwětech VI. 496. k.

Swojský, Leopold. — Jesuita 1732.

1. Regina saeculorum etc. Maria panna V. 970. a.
2. Sedlecensis Cistercii religio V. 970. b.

Swornicius, (Skwornicius) Martin Rychnowský. — Kněz w církwi Prostějowské 1603.

1. Wyswětlení historie Cornelia Caesarienského IV. 1391.
2. Kázání pohřební nad Sigmundem Onešem z Břesowic IV. 1677.
3. Kázání pohřební nad p. Dorotau Přímskau IV. 1711.

Sychra, Matěj. — Narozen w Austi nad Orlicí; farář w Jimramowě, pak we Žďáře na Morawě. Umřel 19. Března 1830, stár jsa 54. léta. Smrt překwapila jej u psacího stolku, zbráníwši mu dokonati poslední práci spisowatelskau.

1. Versuch einer böhm. Phrasologie VI. 159.
2. Maličkosti w řeči wázané VI. 298. 598.
3. Bezděčný lékař VI. 660. a.
4. Jan hrabě Bělohradský VI. 660. b.
5. Powidatel VI. 735. a.
6. Kratochwilník VI. 735. b.
7. Kratochwilná wčelinka VI. 735. c.
8. Páwodní rozmlauwání a powídky VI. 1311. a.
9. Wázaného pilné a mravné mládeži VI. 1311. b.
10. Mravné a krátké propowídky VI. 1311. c.
11. Připodobnění VI. 1311. d.
12. Kázání na wšecy neděle VI. 1933. a.
13. Kázání na wšecy slawnosti a swátky VI. 1933. b.

W časopisech: Wídenské listy VI. 588. c. — Časopis mus. 588. g. — Pautník 599. n. — Rozlič. Pražské 599. q. 600. n. — Dobrosław 656. c. — Milina 656. f. — Přítel mlád. 1386. b.

Sychrowský, Benignus. — Narozen we Zbirowě 1675, 1. Října; kněz řádu Paustewnického sw. Augustina; provincial; wymohl wyhlášení sw. Jana Nepomuckého za swatého; umřel 1737.

S. Augustini Soliloquia (wydal český) V. 1098.

Sýkora, Jan. — Učitel na hlavní škole w Plzni od r. 1801; umřel 1845, 2. Září, w 65. roce wěku.

1. Poukázání k důkladnému pouaučení českého i německého čtení etc. VI. 21.
2. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache VI. 93.

3. Německá mluvnice pro Čechy VI. 114.

4. Vytah z německé mluvnice VI. 138.

Sýkora, Wáclaw. — Faktor w úšárně Schönfeldské; 1821.

Jan hrabě Bělohradský VI. 647.

Sylwan, Jan. — Na kancionalu napsán z Týna Horšovského; dle Tablice ale byl Slovák, a w Čechách žil co písař pana Popela z Lobkovic; umřel w Domazlicích 1572, 14. února.

1. Písně nové na sedm žalů kajících IV. 64. a.

2. Noli me tangere IV. 64. b.

(Jedna jeho píseň w kancionalu III. 48.)

Sylvius, Ueberinus; 1587.

1. Odpověď na šest dáwordů W. Šturma (proti bratřím) IV. 1323. b.

2. Spis proti churawé a hubené apologii D. Šturma IV. 1323. d.

Synapius, wiz Horčíčka.

Szegedyn, Štěpán.

Článekové wiry. Příd. 142.

Szepeši, wiz Sepeši.

Sucháry, M. — Doktor; 1830.

Písně světské lidu slowenského w Uhřích VI. 513.

Šádek, Karel. — Narozen w Nowé Pace dne 29. Čerwna 1783. Od dwanačtého roku swého státi připravowal se k učitelskému auřadu. Roku 1799 slyšel přednášky pro čekance školní na hlavní škole w Jičíně. R. 1802 zwolen za školního pomocníka w Nowé Pace. R. 1806 dosazen za učitele na tak zwanau městskou školu do města Nowého Bydžowa. Dčbyw sobě r. 1810 wysvědčení w Praze jako učitel pro hlavní školy čtyř tříd obau ročních běhů, powolan hned na to r. 1811 na hlavní školu do Králové Hradce, kdežto až podnes žije.

1. Německý prawopis VI. 55.

2. Wšecobecný zeměpis VI. 1148.

3. Přirodосkum neb fysika VI. 1487. a.

4. Hyboměrství čili mechanika VI. 1487. b.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Šafařík, Pawel Josef. — Narozen 13. Kw.

1795 w Kobelářowě w Uhřích; studowalod r. 1805 na ewangelickém gymnasium w Rožnawě, od r. 1808 w Dobšini, od r. 1810 na ewang. lyceum w Kežmarku. Roku 1815 odebral se na unwersitu do Jeny; stal se roku 1819 professorem, a na čas ředitelem gymnasium w Nowém Sadě w nynější Wojwodině Srbské, kteréžto místo roku 1833 složil, do Prahy se odebral. Roku 1837 stal se censorem knih českých. Roku 1842 powolan byw za professora slowanské literatury w Berlíně, místa toho nepřijal; učiněn však téhož roku kustosem při c. bibliotece w Praze a roku 1848 bibliotekářem tamže; člen mnohých učených společností, majitel řádu pruského pour le mérite, aud c. k. akademie nauk we Widni etc. † 26. čerwna 1861

1. Počátkové staročeské mluvnice VI. 94. 773.

2. Tatranská musa s lyrau slowanskau VI. 285.

3. Písně světské lidu slowanského w Uhřích VI. 299.

4. Šillerowa: Marie Štuartská (přel.) VI. 654.

5. Časopis českého museum (Redig.) VI. 747.

6. Swětozor (Redigowal) VI. 753.

7. Slowanské starožitosti VI. 980.

8. Slowanský národopis VI. 1071.

W časopisech: Časop. mus. VI. 63. c. 169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1162. f. — Krok 179. b. 932. e. 1173. d.

Šafařík, Jan. — Doktor lékařství, professor fysiky w Bělehradě srbském.

We Kwětech VI. 1067. q.

Šagawský; 1842.

We Kwětech VI. 496. k.

Šamm, Josef; 1843.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Šantl, Jan. — Právní na panství Dymokurském a Smidarském.

We Wčele VI. 496. m.

Šantlowá, Zdenka; 1846.

We Wčele VI. 496. m.

Šaraun, Wáclaw Hořícký; 1666.

Modlitby nábožné V. 1565.

Šarowec, Jan Jakub z Šarowa; 1645.

Gruntowní a prawdiwá správa s strany osoby mé V. 350.

Šašek, z Mezihoře. — Rytíř český 1465—1467.

Lwa z Rožmitála putování III. 193.

Šediwý, Prokop; 1791—1804.

1. (Rozličné dramatické hry přeložil) VI. 608.

a — q. a — g.

2. Maran a Onyra VI. 782. a.

3. České amazonky VI. 782. b.

4. Mnišlaw a Swětíwina VI. 782. c.

5. Zazděná slečna (z něm. od Špisa) VI. 782. d.

6. Krásná Olivie (přel.) VI. 782. e.

7. Krátké pojednání o užítu ustawičné stojícího etc. diwadla VI. 1230.

8. A. Šekla krátká kázání (přel.) VI. 1929.

Šediwý, Šebastian. — Narozen 28. Srpna 1802 w Jenikowě; kaplan u sw. Apollináře w Praze 1827, 20. Srpna.

1. Kříž Ježíše Krista VI. 1963.

2. Důstojnost a sláwa nejpožehnanější rodičky boží VI. 2419.

Šellenberka, Sigmund; 1564—1580.

Psaní jeho IV. 243.

Šembera, Aloys Wojtěch. — Narozen 21. Březa 1807 we Wysokém Mýtě, kdežto otec jeho byl měšťanem a uzdařem. W 11. roce wěku swého dán jest na hlavní školu do Mor. Třebowé, pak do latinských škol do Litomyšle; slyšel tam i prwní rok filosofie, a odebral se pak za přičinou dalšího wzdělení na wysoké školy Pražské, kdežto r. 1830 studia práwní a politická skončil. Téhož roku wešel do praxi soudní u magistratu Brněnského, a odbyw zkaušky appellační i zkaušku politickou, stal se r. 1833 auskultantem při témž magistratě, w kterémž postawení trwal až do

r. 1839; když však po ustanovení A. Bočka za mor. stawowského archiváře uprázdněna jest na podzim t. r. stolice jazyka a literatury české na staw. akademii w Olomauči, zanechal dráhu právníkau a přestaupil k učitelství, staw se nástupcem Bočkovým. Zastáwaw 8 roků professuru w Olomauči, powołán jest w Řijnu r. 1847 do Brna, kamž téhož roku staw. akademie byla přenešena, a wnešena naň zároveň, jelikož byl archivář Boček w Lednu téhož roku smrti sešel, správa archivu stawowského. Po událostech Březnowých r. 1848, když se byl sešel sněm Morawský, wzat jest do porad sněmowních o záležitostech školních, učiněn w Listopadu t. r. spoluredaktorem Nowin Morawských, z asnešení sněmu wydáwaných, na to údem školní rady zemské k opravě morawských a slezských gymnasií, a po smrti Dom. Kynského 16. Pros. 1848 translatorem při Mor. Sl. zemském předsidium. W Čerwenci 1849 došlo ho powołání, aby byl účastníkem komissi, k sepsání slowanského právního a státowědního názwoslowí do Widně swolané, w Řijnu pak t. r. jmenován professorem řeči české na vysokých školách Wídeňských a kontrolním redaktorem právě wydáwaného českého říšského zákonníka, kterýž oboji úřad nyní zastává.

1. Böhmische Rechtschreibung VI. 57.
2. Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.
3. Přehled města Prahy z Petřína VI. 1025. a.
4. Historie pánů z Bozkowice VI. 1025. b. 1061.
5. Vysoké Meyto VI. 1029.
6. Posel z Morawy VI. 1436.
7. Rozumný rolník VI. 1437.
8. Sterna: Krátké poučení o wčelařství (přel.) VI. 1519.

W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. b. 600. d. 993. g. 1140. h. — Časop. mus. 150. a. 599. f. 993. e. 1037. 1067. i. 1076. b. 1588. a. — Kwěty 1008. k. 1067. q. 1507. f. — Wčela 1067. n. — Jindy a nyní 1076. e. 1140. k.

Šembera, Jan; 1814.

1. Slze wděčnosti Wáclawowi Pešinowi VI. 413. a.
2. Plesání etc. k installaci W. Pešiny na faru Kruchurakau VI. 410. b.

Šemera, J. J. 1840—1842.

We Wčele VI. 913. d.

Šemerová, Antonie A. 1840—1843.

We Wčele VI. 496. m.

Šenk, Antonín. — Narozen 30. Listopadu 1796 w Plumlowě na Morawě. Odbýw zkaušky učitelské w Olomauči r. 1812; stal se dne 20. Září r. 1820 učitelem w Náměšti, kteréž místo posud zaujímá.

Morawský wyklatatel VI. 763. 904.

Štessler, Ignac. — Narozen 1782, 21. Ledna.

Úředník při magistratě Pražském.

1. Praktická česko-německá grammatika VI. 108.
2. Meissnera Aesopowě básně (přel.) VI. 574.

3. Bohuslaw VI. 632. a.

4. Romeo a Julie podlé něm. Weise VI. 632. b.

5. Podwod z lehkomyšlnosti VI. 632. c.

6. Martinek bradýř (z něm.) VI. 632. d.

7. Low na diwokau zwěř (z Kotzebue) VI. 632. e.

8. Htbitow (přel.) VI. 2237.

W časopisech: Hlasatel VI. 588. a. 599. a. — Čechoslaw 588. f.

Šifner, Emanuel. — Narozen 20. Září 1763; farář u sw. Ducha w Praze.

Žiwot sw. Ottilie VI. 2177.

Šilhan, František; 1838.

We Wčele VI. 1008. f.

Šimák, Matěj. — Narozen 2. Ledna 1777 u Bílého Beránka pod Bílou horu w Prahy; děkan w Slaném, na Smetně, na Zbraslawi; posléz w Praze w káznici správa duchowní wedl; umřel 25. Kwětna 1830.

1. Píseň k slawnosti prwotní kněžských P. Frože VI. 429. a.

2. Uwtání etc. Marie Anny hraběny z Klam-Martinic VI. 429. b.

3. Uwtání etc. W. L. knížete Chlumčanského arcibiskupa Pražského VI. 429. c.

4. Zpěw k slawnosti sňatku etc. Karla hraběte z Klam-Martinic VI. 429. d.

Šimek, Maximilian. — Narozen 1748 w Neydowě w Štýrsku w Hradeckém kraji; piarista; učitel českého jazyka w Terezinské akademii w Nowém městě Wídeňském. W r. 1781 z řádu wystaupil.

1. Příručka pro učitele české literatury VI. 128.

2. Krátký wýtah všeobecné historie swěta VI. 934.

3. Krátký wýtah všeobecné historie přirozených věcí VI. 1456.

Šimko, Pawel Adalbert. — Řádu sw. Františka 1820—1824.

1. Rozmlauwání pastýřůw, keď nejdůstojnější etc. kníže Alexander z Rudného k swému důstojenství přistupowal VI. 433. a.

2. Werše etc. knížeti Alex. z Rudného VI. 433. b.

3. Smutný zpewohlas k chwále towaryšstwa Ježíšowého, od Michala Denis (z lat. přel.) VI. 433. c.

Šimko, Jan Wilém. — Ewangelický kazatel w Trenčíně, pak professor praktické theologie, přirozeného cirkewního práwa, též slowenský kazatel w Prešpurku.

Nábožnost domowní we zpěwích VI. 2254.

W časopisech: Wídeňské listy VI. 496. e. 656.

b. — Časop. mus. 496. h.

Šindel, Jan Ondřejůw. — Stal se bakalářem swob. umění 1395, mistrem 1399; byl též doktor lékařství; wýtečný hwězdář; rektor university 1410; byl kanovníkem Wyšehradským.

(Jména česká neduhá a bylin w komentaru na spis Macera) III. 266.

Šindelář, Arnold Oldřich. — Narozen 2. Břez. 1800; řádu přemónstrátského; katéchetu na gymnasium Piseckém.

1. Hlas duchowenstwa etc. (Příspěw) VI. 320.

2. Kázání na nový svátek etc. VI. 2063.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Šinkowic, Jan. — 1783—1785.

Nowiny českoslowanské VI. 1087.

Šír, František. — Naroden w Budyni nad Ohří dne 15. Října r. 1796. Obyw dvě školy w též městě, normalní školu dílem na Maléstraně w Praze, dílem w Litoměřicích, wstoupil do gymnasium w posledním tomto místě r. 1811. Dokonaw gymnasialní studia r. 1816, odebral se na universitu do Prahy. R. 1819 jsa auskultantem na staroměst. c. k. akad. gymnas. zastával po tři měsíce učitelské místo nemocného p. profesora Jandy, a obywas to 19. Dubna tak zwaný všeobecný konkurs grammatikalní pro tenkrát nově zřizenu parvu s approbaci, podrobil se hned zase w Listopadu konkursu pro třídy humanitní, kdež i známost českého jazyka austrně i písemně dokázati musel. Dekretem dworn. od 1. Dubna 1820 ustanowen byl co skutečný profesor human. třídy do Jičína, kterýžto auřad i w Kwětnu nastoupil. Hned toho roku jsa požádán od kommandanta wychowatelny wojátek od pluku č. 18. počal vyučowati týhodně po dvě hodiny. wychowance starší w české řeči až do r. 1848, kdežto pro welké zaměstknání swého auřadu na lycealce toho vyučowání zanechal musel. Po všechen čas snažil se žáky své krom předmětů předepsaných wzdělawati též w zanedbaném wůbec jazyku mateřském.

1. Hlasý vlastenců etc. r. 1832 (přispěwek) VI. 469.

2. Wina, smutnohra od Müllnera (z něm. přel.) VI. 655.

3. Obrazy Kawkaské (z rusk. přel.) VI. 839.

4. Výbor ze spisowatelů řeckých (přel.) VI. 921.

5. Marka Aurelia Antonína Zápisý (z řeck. přel.) VI. 929.

6. Krátký přirodopis VI. 1468.

7. Obět nowozákonná VI. 2391.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496.

h. 932. f. — Krok 150. e. 932. e. 993. l. 1173.

d. — Wčela 496. m. 588. h. — Jindy a nyní

588. l. — Dennice 599. i. — Čechoslaw 932.

c. — Rozmanitosti 1076. a.

Škoda, Jan (Přibramský). — Narodil se w Přibrami, w kraji Berauském, dne 15. Kw. 1810. Studia odhýl celá w Praze (gymnasialní na akademickém gymnasium); byl wysvěcen dne 29. Března 1833; od 22. Dubna 1833 byl kaplanem w Zlonicích, w kraji Rakownickém, od 21. Kwětna 1836 w Počápicích za Beraunem, od 5. Listopadu 1837 w Praze w Teyně; od 6. Října 1848 jest katechetau w národní hlavní škole w Praze.

1. Zenská lest VI. 892.

2. Panna we své důstojnosti VI. 1207.

3. Ježíš Kristus wzor dokonalosti VI. 1073.

4. Sláwa blahoslawené rodičky boží VI. 2071.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i. —

Přítel mládeže 1260.

Škorně, Jan z Prymburka. — Úředník wrchní (heitman) w Chyši 1575.

Knižka písní a chwal božských IV. 71.

Škorpík, František. — Narodil se we Zhoři, wesnici ležící w podkraji Jihlawském na pohoří Českomorawském r. 1814. Studia gymnasialní w Jihlawě, filosofická w Brně obywas, wstoupil do theol. semináře roku 1834. Po wysvěcení r. 1838 dostal se za kaplana do Jaroměřic. Roku 1840 přesazen byl do Brna k sw. Magdaleně za kaplana. Hledě smířiti w sobě wědu s wěrau, obíral se studiemi filosof. a filologickými, jichžto výstřelek bylo „Mluwnictwí a Zjewení.“ Šmídek w kritické úwaze porownával tento spis s p. Tomičkowau „dobau prwního člowěčenstwa“. L. 1847 dostal se na lokalii w Bohdalicích.

W Hronce VI. 1067. p.

Škraup, František Jan. —

1. Patero písní od Jos. Chmelenského VI. 512.

2. Zpěwy pro jeden hlas VI. 526. a.

3. Wěneć (Redigowal). VI. 521. 526. b.

Škultety, wiz Škulteti.

Šlik, Kasper z Holiče.

Dopisy III. 485.

Šlik, Mikuláš. —

List k sněmu III. 501.

Šmídek, Karel. — Narodil se 17. Kwětna r. 1818 w Bystřici nad Pernštýnem w Morawě. Pro whodnější wzdělawí ducha swého poslán r. 1829 do Morawské Třebowě, a r. 1830 do Poličky, kdež se učil i německému jazyku i předmětům nižších tříd školních. R. 1831 odebral se ku gymnasialním studiím do Brna, kdež i filosofická studia odhýl. R. 1839 odebral se ku práwnickým studiím do Olomauce; a však po roce zwolil staw kněžský, a za tau příčinau odebral se r. 1840 opět do Brna, kdež r. 1844 poswěcen na kněžstwí. Ustanoweno jemu za místo ku působení duchownímu město Hustopeče, kde až dosawáde na winici Páně dlí.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1067. q. 1588. d.

Šmitt, Jan. — Naroden 10. Září 1776 w Unterwaldberührungen před Rýnem; slyšel filosofii we Würzburgu; wstoupil w c. k. rakauskau službu wojenskau, a w Chrudimi naučil se česky; byl potom (1805—1807) učitelem w plukowní wychowatelně na Košumberku u Luže, pak na hlavní škole Kutnohorské, konečně prwním učitelem na hlavní škole Klatowské.

1. Auplná dobropísemnost německá VI. 49.

2. Grammatika česká VI. 75.

3. Malá grammatika německá VI. 109.

4. Sokratická elementární kniha k německému čtení etc. VI. 131. a.
5. Elementární kniha k německému čtení VI. 131. b.
6. Česko-německý přítel dětí VI. 131. c.
7. Wilibald z Aichstátu VI. 808.
8. Ladislav a Eleonora VI. 809.

Šnaider, Karel Sudimír. — Naroden 14. Prosince 1766 w Králově Hradci. Studoval w Praze, w Lipsku, a nawštíwil i jiná všeučiliště německá, odkudž chut k německému básnění přinesl; zastával professuru esthetiky a klassické literatury w Praze (1803—1806); pak přestěhoval se co justiciar do Rožďalovic, do Dymokur, a posléze do Smidar, kdež umřel 1835, 17. Kwětna.
Okus w básnění českém VI. 302.
W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h.

Šneider, J. E. 1846.

We Wčele VI. 913. d.

Šneider, František; 1838.

We Wčele VI. 496. m. 1220. c.

Šohaj, Wojtěch. — Narodil se w Pacowě 19. Dubna 1793. Od dewátého roku věku svého chodil do škol piaristů Budějowických, potom Pražských. W Praze studoval též filosofii, bohomluwectwí w Budějowicích. Po skončených (r. 1814) studiích přebýwal co jahen we své otcině, pak po doslém čase a po prominutí jednoho roku byl w Linci dne 10. Dubna na kněžství posvěcen. Co kněz přišel za zámeckého kaplana do Chusníka, pak po sedmi letech do Pacowa. Zde po strávených třinácti letech w nápomocné duchovní správě pro churawost dal se na odpotčinuť.

1. Směšeniny VI. 134.

2. Prawidla žiwota a propowídky VI. 1314.

Šohaj, František. —

W časopisech: Wčela VI. 493. m. — Wěnce 521. — Časop. mus. 559. d. 913. f. 932. f.

Šolc, Jan. — Naroden w Leštině w kraji Bolešlowském na býwalém panství Kostském roku 1801 dne 25. Února. Studoval na gymnasiu w Jičíně, filosofii slyšel na vysokých školách Pražských, do theologie byl přijat w Litoměřicích. Jsa tu biskupem Vinc. Eduard. Mildem r. 1825 dne 23. Srpna na kněžství posvěcen, obdržel kaplanství w Libuni u wýtečného wlastence Ant. Marka. Z Libuně se dostal po 8 letech a sice r. 1833 dne 19. Září za duchovního správce na Hrubau Skálu, a odsud r. 1836 dne 9. Čerwna přišel za lokalistu na Wiskeř, kdežto učiněn jsa r. 1846 dne 3. Prosince osobním farářem až po tu dobu powinnosti duchovního pastýře zastává.

1. Van der Velde: Bitwa s Tatory (přel.) VI. 834.

2. Modlitby pro katolické křestany (dle Haubera) VI. 2294.

Šolín, Jan Ledecký; 1843—1846.

We Wčele VI. 496. m.

Šolle, František. —

W Rozmanitostech VI. 600. a.

Šoltheis, (Šolthés) Gerson. — Vikář církwe ewang. reformované Welenické na panství Poděbradském. 1840.

Kwítí sbírané na rowích našich miláčků VI. 2100.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Šoltys, Ondřej Florian. — Ewangelický kazatel w Šwantině, rodilý z Mošowec; studoval filosofii a theologii w Prešpurku.

1. Jádru historie všeobecné VI. 976.

2. Jádru historie církewní nového zákona VI. 1119.

3. Mladý gratulant VI. 1349.

4. První počátkové křestansko-ewangelického učení VI. 1860.

Špachta, Dominik. — Naroden dne 4. Srpna 1803 w Jilowém, kdež farní školu nawštěwował. Roku 1816 odebral se pro dušší wycwičení své do Prahy a odtud po několikaměsítném toliko pobytí, za čas kteréhož farní školu dilem u sw. Jindřicha postaupně nawštěwował, do Slaného, kdež od r. 1817 až do r. 1820 třetí třídu hlawní školy a grammatikalní třídu u piaristů odbyl. Wrátiv se do Prahy nazpět byl r. 1821 a 1822 posluchačem humanitních tříd na c. k. akademickém gymnasiu Staroměstském. Studia libomudrcká a bohowědecká odbýwal od r. 1823 až do r. 1828. Téhož roku posvěcen byw o welikonoci na kněžství přišel w Listop. za kaplana do Wlňowsi blíž Mělníka, odkudž w Srpnu r. 1830 za ceremoniáře k tehdejšímu světicímu biskupowi w Praze Františkowi Pištkowi powolan byl. S týmž odebral se na jaře r. 1832 co biskupský tajemník do Tarnowa w Haliči; wida však, žeby tamější poměry ani s náhledy a snahami, ani s tělesnou i dušewní powahou jeho nesauhlasily, dal wýhost stkwělým wylídkám, které se mu zde pro budaucnost otwíraly, a nastaupil raději, nawrátiv so r. 1834 do Čech, opět staci kaplana a sice w Mimicích. R. 1835 dostal faru w Kolbi blíž Budče.

Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského VI. 103

Špáta, Jakub. — Syn Jakuba Špáty purkrabí Náchodského 1615.

Píseň na smrt matky své IV. 198.

Špáta, Jan Bělský. — Kantor Roztocký 1654.

Píseň o powěťi a krupobiti 1. 1654 11. Máje V. 92.

Špatný, František. — Naroden 8. Března 1814 na samotě řečené Bor, panství Protiwinského w Prachensku; wychowanec hospodářsko-technického ústawu w Krumlowě od r. 1832 až 1834; praktikant při důchodenském úřadě w Protiwině půl druhého roku (1835), po

dva měsíce diurnista při auřadě w Prachaticích (1836), akcessista při direktorském úřadě w Třeboni od r. 1837 až 1838, auřední pisar w Libějicích 1839 až 1841, w Přetíně 1842, w Jinonicích 1843 až 1845, konečně zástupce úřadu Šwarzenberské práwomocnosti na Smichowě 1846 až 1849. W událostech Čerwnových r. 1848 welkých zásluh sobě dobyw o zachowání pokoje a bezpečnosti na Smichowě, zatčen nicméně nařizením wojenského saudu na Hradčanech, však w málo dnech za newinného propuštěn. R. 1850 w Únoru stal se sekretářem podkrajského úřadu w Pardubicích, w Listopadu pak téhož roku týmž na Smichowě.

Slovník hospodářsko-technický VI. 167.

Špinka, Wáclaw. — Naroden 13. Zář 1796 w Habru w Čáslawsku; studowal w Praze bohoslowi; ředitel arcibiskupské tiskárny. Umřel 1842.

1. Wozka Petra III. (z něm. přel.) VI. 637. c.

2. Waltera Skota: Puritáni (přel.) VI. 887.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 33. a. 600. a. 656. a. 1076. a. 1475. a.

Špot, Josef W. — Praktikant u horního auřadu w Příbrami.

Praměti od Grillparcera (z něm. přel.) VI. 657.

Šram, Pawel; 1613.

Kniha počtů (přel.) IV. 746.

Šrámk, Pawel. — Slowák; narozen we Welké Rewuci 1743; kněz Klenowský; mrtwicí raněn umřel r. 1808.

1. Českoslowenská grammatika VI. 44.

2. Řecko-slowensky slowák VI. 156.

3. Žiwota i smrti požehnaná památka etc. manželce své VI. 355. 2082.

4. Wypsání zkázy Jerusalemské VI. 938. b.

5. Pamětný sloup etc. Josefowi II. VI. 1041.

6. Běh žiwota etc. Marie Terezie VI. 2074.

Šrámková, Josefa Jar. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Štaigl, M. 1811.

Knižčka o vyučování školním VI. 1255.

Štark, František, krajský školní kommissar; umřel 1820.

Reč při padesátileté slawnosti pana Jos. Mich. Záka VI. 721.

Štastný, K. 1843.

We Wčele VI. 913. d.

Štefan, Wáclaw Teplický (Thermanus). — Arciděkan na Horách Kutných, 1607—1620.

Po wydání majestátu zwolen za auda konsistoře strany pod obojí (1609, 7. Října).

1. De meteoris, de terrae motu etc. IV. 816.

2. Rozmlauwání dwau osob o horách etc. IV. 1388.

3. (Wýklady na rozličné proroky) IV. 1523. a—n.

4. Genealogia Christi IV. 1625.

5. (Kázání rozličná) IV. 1686. a—f.

Štefan, Kristian. — Narodil se w Jičíně dne 6. Prosince 1820; studowal gymnasium tamě, filosofii od r. 1837 w Praze, jakož i

tři léta na fakultě lékařské; r. 1842 obrátil se však ke gymnasiálnímu professuře, a stal se r. 1848 prozatímním učitelem českého jazyka u Piaristů w Praze, r. 1849 týmže w Mladé Boleslawi.

1. Rodina Barcelonská (od Schenka) VI. 715.

2. Powidky Fr. Soave (z wlsak.) VI. 900.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1588. d.

Štefek, Tobiáš z Koloděj. 1594.

Smrt a žiwot (z něm. přel.) IV. 1850.

Štelcar, Jan Želetawský z Želetawy. — Narozen w Kutnéhoře r. 1530; pisar městský w Kaufimi, potom kněz strany pod obojí, farář we Mnichowě, w Bystřici weliké, w Kopidlně. Umřel po 1596.

1. O marnosti žen a panen IV. 691. a.

2. Rytířský staw manželaký IV. 691. b.

3. Zpráva o lichwě IV. 691. c.

4. První a druhá stránka knížky o čarodějnífech a hromobiti IV. 831.

5. Kniha o stwoření swěta IV. 835.

6. O dobrých a zlých andělech IV. 1311.

7. Knižka o prawě a falešné církwi IV. 1330.

8. Kniha nowá o původu kněžství etc. IV. 1340. a.

9. Odpowěd na psaní a dwoje kázání bratří Pecinowských IV. 1340. b.

10. (Dwě apologie) IV. 1340. c.

11. Kázání o zlořečenství etc. IV. 1598. a.

12. Kázání dwoje na 4 kapitoly Ozeáš IV. 1598. b.

13. Kázání pohřební nad tělem paní Johanny z Waldšteina IV. 1674.

14. Urbana Regia: Lékařství duše (opravil) IV. 1799.

15. Kniha duchowní o welkých skutcích pána boha všemohaucho IV. 1841.

16. Modlitby IV. 1976.

Štembera, Matěj Dobromír. — Naroden dne

31. Pros. 1806 w Kmetěnowsi, mezi Slaným a Raudnicí. První wychování obdržel w

pauze české domácí škole. Později poslán do Prahy do škol u Maltézů a u Piaristů; roku

1824 na Slanské gymnasium, kdež r. 1827 studia humanitní dokončil. Byw neodbytnau

16měsíční studenau zimnicí z filosofických studií wytržen, dal se po nawrácení swého

zdraví na studia ranhojičství, kteráž pro wypomáhání w léčení cholery teprwé w r. 1834

auplně dokončil. Tím samým rokem odebral se z jara co provisor jedné ranhojičské ži-

wnosti do Warů Karlowých. Ještě koncem toho r. 1834 dostal se na to do Rakowníka, kdežto

při městě a spolu při kriminale službu obdržel. Mistopis města Rakowníka VI. 1026.

We Kwětech VI. 496. k.

Štěpán, Ondřej. — Český bratr; starší jednoty; umřel 21. Čerwence 1577 w Jaroměři.

Kázání na neděle a swátky IV. 1589.

Štěpán, Petr. — Rodilý z Týnce (Teinitzl) w kraji Klatowském; 1697.

Vox clamantis in deserto etc. V. 902.

Štěpán, Jan Wlastimil. — Naroden w Jiněbě blíž Strakonice 7. Čerwna 1782. Odbyl studia humanitní w Písku, studia filosofická w

Praze, a bohosslowecká z části w Praze, z části w Budějowicích. Na kněžství posvěcen 15. Září 1805, a pobyt as půl leta jako prefekt w semináři Budějowickém, poslán jest za kaplana do Hosína blíže Budějowic. Roku 1809 na zimu dostal se do Drahonice za lokalistu, roku 1817 nedaleko odtud, do Černiska za faráře.

Ohlžení Rochelské (z franc. přel.) VI. 815.
W Časop. mus. VI. 1084. c.

Štěpánek, Angel. — Minorita; 1735.

Krásná Sunamitis, welikomocná w síle své Maria VI. 982.

Štěpánek, Jan Nepomuk. — Narozen 19.

Května 1783 w Chrudimi; absolvoval theologii; stal se r. 1800 wojínem w pluku arciknížete Karla; diwadelní sekretář, pak spolutříděl stawowského diwadla, posléz kassir. O české diwadlo zaslužil. Z provozování českých kusů odvedl přes 20.000 zl. dobročinným ústawům, a počtén zlatau civilní prostřední medaili. Umřel 12. Února 1844.

1. Collin: Wálečné zpěwy (přelož.) VI. 283.
2. Hlasy wlastenců ke dni 1. Března 1832 (přispěvek) VI. 313.
3. Hlasy wlastenců etc. r. 1835. VI. 318.
4. Řeč při příležitosti provozené činohry Jaroslava a Blažena. VI. 421. a.
5. Citowé při weselawném zasnaubení etc. Ludmily kněžny z Lobkowic etc. VI. 421. b.
6. Sřelec kauzelník (přelož.) VI. 507.
7. (Diwadelní hry, půwodní i přeložené wšelikého druhu) VI. 635. 637.
8. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.
9. Žiwot a smrt Jeho důstojnosti p. Aleše Pařizka etc. VI. 1057.
10. Pražské Nowiny (Redigowal) VI. 1093.
11. Ponaučné a zábawné listy pro polní hospodáře a řemeslníky (zčestil) VI. 1503.

W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f.

Štěpnička, František Bohumír. — Narozen 13. Řijna 1785 w Opatowě; kamerální radda w Brně; umřel 26. Srpna 1832.

Hlas lyry české VI. 289.

W časopisech: Čechoslaw VI. 559. i. 570. a. 932. c. 1386. a. — Dobrosław 558. e. — Wlastimil 913. e. — Pautník 932. i. Časop. mus. 1067. i.

ze **Sternberka, Aleš Holický.** — Jeden z předních pánů českých strany pod obojí; přítel Ptáčka a Jiřho z Poděbrad. Dopisy jeho III. 495.

ze **Sternberka, Ignacius; 1664.**

Wyjezd z Bechyně do cizích zemí V. 479

Štětina, Mikuláš; 1510.

Knížka o artikulích wry III. 764.

Štětina, Augustin Josef. — Professor bohosslovní na ústawu kláštera Břewnowského a duchowní pastýř w Metličanech.

W Příteli mládeže VI. 1036. i.

Štětká, (Látněnský). — Doktor lékařství.

We Kwětech VI. 1272. c.

Šteyer, Matěj Wáclaw. — Narozen w Praze

1630. Jesuita; professor 25 let, spolu kazatel 5 let, missionář; mnoho kacířských knih za jiné změnil; umřel 1692.

1. Výborně dobrý spůsob, jak se má dobře po česku psáti etc. V. 14.
2. Kancionál český V. 99.
3. (Bibli Swatowáclawská) V. 652. c.
4. Instructio acatholici V. 743.
5. Postilla katolická V. 838.
6. Přepodiwná matka Swatohorská Maria V. 1172.
7. Zrcadlo swaté V. 1290.
8. Ludwika de ponte Rozjímání (přel.) V. 1421. a.
9. Wěčný pekelný zář V. 1421. b.
10. Jana Malobitského dům wěčnosti (z lat. přel.) V. 1421. c.

Štítný, Tomáš. — Pocházel ze staročeského rodu rytířů Štítných ze Štítného, byw dědicem statků nehojných we Štítném, Zámucích a Chotěmicích. Narozen asi r. 1330; wedl žiwot sawkromý na twrzi swé. Muž na swůj wěk oswícený a učený. Byl stařec sedmdesátiletý ku konci 14. století.

1. Sw. Augustina: Zrcadlo hřešných (přel.) II. 122.
2. Téhož: Soliloquia II. 123.
3. Řeči na neděle a swátky II. 131.
4. Rozmlauwání mezi otcem a dětmi II. 158. a.
5. Knihy učení křesťanského II. 158. b.
6. O sedmi wstupních II. 158. c.
7. Knížky Hugowy o připrawení srdce II. 158. d.

Štorch, Karel Boleslaw. — Narozen 15. Listop. 1812 w Klatowech (Klatowský); odbyl swá studia w Klatowech, Budějowicích a w Praze; nyní official při státní audtárně w Praze.

1. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (přisp.) VI. 313.
 2. Hlasy wlastenců etc. r. 1835 VI. 318.
 3. České besedy (Přispěvek) VI. 340.
 4. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.
 5. Dárek hodným díwčinkám VI. 1381. a.
 6. Dárek hodným chlapečkům VI. 1381. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. 597. k. 1173. f. — Wlastimil 496. i. 1008. p. — Čechoslaw 599. g. — Wčela 1036. e. — Čech 1067. i.

Štrobach, Antonín. — Narozen 3. Čerwence 1814 w Praze; doktor w práwích; auskultant u zemského saudu; r. 1848 zwolen za purkmistra Pražského, potom za poslance hlawního města Prahy do sněmu říšského we Wídni a Kroměříži. Wícekrát zwolen za přednostu sněmu, we kterémž důstojenství spůsobiw sobě zášti strany revoluční jak we sněmu tak w obywatelstvu Widentském byl w osobním nebezpečenství při powstání dne 6. Řijna. Roku 1849 jmenowan appellačním raddau, roku 1850 raddau při zemském saudu w králowství českém.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1222. a. 1588. a. 1686. a. — Wčela 1473. k. 1588. f. 1686. d.

Štule, Wáclaw Swatopluk. — Narozen 20. Prosince 1814 w Kladně; absolvoval theologii r. 1835; byl kaplanem w Kwilicích;

- později domácím knězem v ústavu pro slepé, pak v blázinci v Praze, od r. 1848 učitelem náboženství na gymnasium Staroměstském v Praze.
1. Hlasy duchovenstva etc. (přisp.) VI. 320.
 2. Hlasové duchovenstva etc. r. 1838 (přisp.) VI. 326.
 3. Pomněnky na cestách života VI. 348.
 4. Konrád Wallenrod (přel. z polsk.) VI. 554.
 5. Padesáte bájek etc. VI. 586. 1373.
 6. Dobrá rada v potřebě VI. 1217.
 7. Blahověst (Redigowal) VI. 1739.
 8. Život sw. Vincencia VI. 2197.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 1067. q. 1220. d. — Přítel mládeže 726. — Wčela 496. m. 570. c. — Wlastimil 1067. x.
- Štúr, Ludewít.** — Narozen v Zájovském Uhrovcí v Trenčanské stolici; čekaneč bohosloví; počal zastupowati Palkowice w professuře českoslowanské w Prešpurce; ale Maďari tomu překazili.
1. Nauka řeči slowenskéj. VI. 99.
 2. Slowenské národuje Novini a Orol Tatranski VI. 1094.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — 1008. d. — Kwěty 496. k. 913. c. 1084. f. — Hronka 932. i. — Plody 932. m. — Wlastimil 1008. p.
- Štúr, Karel Drahotín.** — Bratr předešlého; dokončil studia na universitě Berlinské. Ozwěna Tatry VI. 347.
- Šturm, Jindřich.** — Bratr český; spravował tiskárnu bratrskau w Boleslawi několik let, a umřel r. 1536 co kněz we Slezsku.
1. Konfessi česká IV. 1218. a.
 2. Odpověď a zpráva jednoty etc. na třetí spis od starších Lileckých n. Habrowanských IV. 1218. b.
- Šturm, Wacław.** — Narozen w Týně Horšowě 1533; jeden z 12 jinochů od Ferdinanda I. do Říma poslaných, aby napotom co Jesuité kacířství odporowali. Nawrátiw se r. 1565, učil theologii po několik let, také řeckému a latinskému jazyku. Dowedl toho, že páni z Rosenberka w Krumlowě a Jindřichowě Hradci kolleje Jesuitské založili; byl rektorem kolleje Pražské, Olomucké a Krumlowské; dwakrát do Říma poslán k wolení generala, kdež we 4. a 5. sezení základy k oné napotom kolossalní velikosti řádu klášteri pomáhal. Umřel w Olomauci r. 1601.
1. Srownání wíry a učení bratří IV. 1307.
 2. Krátké ozvání proti kratičkému ohlášení jednoty Waldenské IV. 1310.
 3. Krátký spis o jednotě bratří Waldenských IV. 1316.
 4. Rozsauzení a bedliwé uwážení velikého kancionalu bratří Waldenských IV. 1322. a.
 5. Odpověď slušná a důwodná na welmi hanliwau a rauhawau obranu kancionalu bratrského IV. 1322. c.
 6. Důwodů šest etc. (proti jednotě bratrské) IV. 1323. a.
 7. Apologia proti odpovědi Sylwia Uberina IV. 1323. c.
- Šturm, Adam.** — Bakalář 1509, pisař w Litomyšli; český bratr.
- Krátké wykladowé na ewangelia IV. 1489. (Od něho 22 písní w kancionale bratrském) III. 48.
- Šturm, Jan z Greifenberka.** — Měštěnin Nowého města Pražského 1567.
- Křestanské a pobožné rozjímání na ewangelium sw. Jana IV. 1500.
- Štwán, Maximilian;** 1787.
1. (Několiko diwadelních her) VI. 612. a—e.
 2. Modlitební kniha císa. Josefa II. VI. 2291.
- Štyrsa, Jiřík.** — Český bratr 1544. (Spis jeho) IV. 1246.
- Štywar, František;** 1661.
- Řebířk rajský Příd. 156.
- Šubar, Walentin, Landškronský;** 1613.
- Summy krátké na epištoly a ewangelia IV. 1208
- Šuberth, Jan;** 1802.
- J. J. Brunhauzera: Wyučowání s strany welikého užítka stromů ořechowých (z něm. přel.) VI. 1535.
- Šud, ze Semanína Mikuláš;** 1520—1557.
1. Předmluwa na pranostiku Ondřeje Kubše IV. 747.
 2. Formy obecné listů IV. 1135.
- Šuhajda, Ludwík.** — Narozen 1805 we Štawnici; studował w Prešpurce a w Jeně; kazatel maďarský w Czegledě.
- We Hronce VI. 1067. p.
- Šuldowský, Josef. C.;** 1836—1838.
- We Wcele VI. 496. m.
- Šulek, Matěj.** — Narozen we Weliké wsi Orawské stolice 1748; kněz Tisowský; žil ještě r. 1805.
1. Latinská grammatika VI. 105.
 2. (15 písní w ewangelickém funebralu) VI. 174.
 3. Recept boží proti krátkosti života VI. 209.
 4. Nábožná rozjímání o utrpení VI. 2255.
 5. Kniha modlitební VI. 2355.
- Šulek, Jan.** — Byl učitelem w Turčanské stolici w Mošowcích, rodišti Kollárowu, kde i tohoto slawného pěwce wyučował. Potom od r. 1806 byl w Pržně na Morawě knězem. W Sobotišti zanašel se i wodolékařstwím a sice s welmi šťastným prospěchem. Měl 16 dítek, z nichž dwa jsau doktoři lékařství, jeden učitel w Trnawě, jeden redaktor w Záhřebě, jednoho roku 1848 Maďari oběsili (Wilima), jeden w Komárně umřel (Ludwík, kaplan Hurbanůw).
1. Rozmlauwání o ohni (z něm.) VI. 1235.
 2. Kunšt žiwé ploty dělati VI. 1501.
 3. Wodolékař VI. 1605.
 4. Katechismus VI. 1819. 1859.
- Šumawský, wiz Franta.**
- z Šwabenowa, Julius Urban Wilém.** — Narozen 16. Ledna 1808 w Brně; studował gymnasium a filosofii w Brně, práwa we Widni a Olomauci; byl archivářem knížete arcibiskupa Olomauckého w Kroměříži. W něm pěknau naději wlasti zmařila záhy smrt dne 20. Března 1834.
- W Čechoslawu VI. 993. g. 1076. c.

Šwancar, Karel Pawel. — Farář Wodolský 1629.

Pokojné rozmlauwání pro nawrácení wiry těch, jenž od prawé wiry odstoupili IV. 700.

Šwanda, Pawel ze Semčic. — Narozen w Praze w Listopadu roku 1825. Dokonti w roce 1843 filosofická studia, stal se bohowslowcem w Pražském seminári, kde však již po dwau letech na přání rodičů swých wystupil, k c. k. státní aučtárně co praktikant zakročil a 1848 auředníkem se stal. W r. 1848 ustanowen za učitele české řeči a literatury při israelitské hlavní škole, zarazil politický časopis pod názvem „Pozor“, jehožto redakci však w brzkú, auředním swým postawením nucen, složiti musel. Účastným stal se však co spolupracovník rozličných jiných politických časopisů, jak českých tak i německých.

We Kwětech VI. 496. k.

Šwehla, Pawel, z Říma — báně w Gemerské stolici.

W Plodech VI. 599. p.

Šweiner, Jiří. — Narozen 5. Čerwna 1806 w Postřekowě nebo Bezděkowě (? Possigkau); stal se knězem 25. Čerwence 1833; zámecký kaplan w Chlumě w Budějowsku.

Hlas českých posluchačů bohowslowů etc. VI. 459. W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Wčela 496. m.

Šwenda, František de Paula. — Narozen w Králově Hradci 1741; Jesuita, lokalista; kazatel w Kutnéhoře; umřel 15. Února 1822.

1. Otrazy města Králově Hradce nad Labem VI. 1011.

2. (Mnoho set kázání) VI. 1946.

Šwihlík, Antonín Alexius. — Narozen 6. Února 1794 w Kralowicích; knězem učiněn 10. Srpna 1825; kaplan w Janowicích, administrator w Tuchlowicích.

1. Jan Bohomysl VI. 830. a.

2. Edmund a Bělínka VI. 830. b.

3. Albina VI. 830. c.

4. Slawibor VI. 830. d.

5. Marcel VI. 830. e.

6. Nalezeneč VI. 830. f.

7. Helena, z Jilowí VI. 830. g.

8. Prawidla hry dowolené vůbec nazwané Šest a dwadecet VI. 1078.

9. Křížová cesta VI. 2420.

Tabák. — Morawan; kněz; 1782.

Duchovní zaopatření na cestu do wěčnosti (přel.) VI. 2103.

Tablic, Bohuslaw. — Narozen 6. Září 1769 w českém Březowě (Esch-Brezd); studowal w Dopšíně, Prešpurce, Jeně; kazatel ewangelický w Řikynticích, pak we Skalici, posléz w Kostelních Morawcích. Umřel 23. Ledna 1832. Pracowal pilně w oboru slowanské literatury.

1. Slabikář pro školy welebného Bánského okoli VI. 15.

2. Slowenští weršowci VI. 282. a.

3. Poezie VI. 282. b.

4. Anglické imasy w českoslowenském oděwu VI. 282. c.

5. Boileaux: Umění básnické (z franc. přel.) VI. 282. d.

6. Zpěw Pieridských mus Skalickým Zuzanám VI. 398. a.

7. Dwa zpěwy Dan. Krudymu VI. 398. b.

8. Lidomil wersemi wyobrazený VI. 398. c.

9. Radostné jubilaum etc. Pawla Šrámka VI. 398. d.

10. Špaldinka: Učření Šlowěka (přel.) VI. 1190.

11. Lidomil poučující VI. 1600.

12. Kratičká dietetika VI. 1691.

13. Prosha w nowě narozeného nemluwnátka etc. VI. 1614.

14. Kratičká summa práv uherských od Alex. Kőwy (přel.) VI. 1677.

15. Artikulowé na sněmu Prešpurském l. 1802 (z lat. přel.) VI. 1688.

16. Naučení o sw. wečeři páně VI. 1811.

17. Sbirka swatých řečí VI. 1938.

18. Nejmaudřejší a nás k štěstí wedaící cesty boží VI. 2019.

19. Památka dobře zaslužilých lidí (při pohřbu Adama Skultetyho) VI. 2078.

20. Hermes: Kniha zpowědní VI. 2228. a.

21. Cesty boží VI. 2228. b.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. — Krok 1162. g.

Taborský, Jan. — Bratr český; umřel 1495.

1. Wyznání wiry neb konfessí Taborská III. 708.

2. Výklad na první kapitulu druhé kanoniky sw. Petře III. 819.

Taborský, Jan, jinak Taborita. — Slowák; kněz Wařinský w Uhřích; umřel 1596.

1. Werše w čas moru r. 1542 IV. 55.

2. Čtyry písně půwodní w Kleichowě kancionalu V. 112. a šest w Kancionalu bratrském III. 48.

Taborský, Jan z Ahornberka; 1570.

Werše sapphické IV. 166.

Taborský, Adam; 1588.

Oltaří knihy IV. 1963.

Taborský, Jan Zlatoustý. — Narozen w Sokolowicích w Morawě r. 1696; řádu prae-monstrátského; farář w Khynicích; umřel 1748.

1. Poruční postilla V. 848.

2. Tria tabernacula V. 877. a.

3. Mons Thabor evangelicae veritatis V. 877. b.

Taborský, Jonáš. — Kaplan w církwi ewangelické Wrčické Swatomikulášské.

Bájký. VI. 583.

Taborský, Josef. — Řádu paustewníků bo sáků sw. Augustina; 1778—1788.

1. Krátké wypsání země české VI. 1141.

2. Hospodářská ruční knížka VI. 1490.

Taciturnus, Jiří Hájský; 1616.

1. Aurea catenula etc. Zlatý řetízek prawého katolického etc. náboženství IV. 1444.

2. Ostatek rozjímání o předíwném wtělení Emanuele IV. 1910.

Tandler, Josef. — Úředník při administraci bankálních důchodů 1794.

1. Wádec Táboritůw VI. 616. a.
 2. Čarodějství VI. 616. b.
 3. Ostrow lidožrautůw VI. 616. c.
 4. Libuše (dle Steinsberga) VI. 616. d.
 5. Rybářské děvče VI. 616. e.
 6. Hamlet (přel.) VI. 616. f.
 7. Cizba na dívky VI. 616. g.
 8. Popsání obyčejů při korunování králů českých VI. 943.
 9. Dokonalý jednatel aneb zemský advokát VI. 1695.
- Tanner, Matěj.** — 1666.
1. Historie o hoře Oliwetské na Morawě V. 1173.
 2. Bič Kristů na bezbožné etc. (z lat. přel.) V. 1426.
- Tanner, Jan.** — Narozen w Plzni 1623. Jesuita; professor a kazatel; zpovědník arcibiskupa Pražského po 19 let; mnoho nekatolíků obrátil, a knih kacířských wyhubil; umřel w Praze 1694.
1. Muž apoštolský aneb život a ctnosti p. Albrechta Chanowského V. 1291.
 2. Fons Marianus V. 1554. a.
 3. Sw. paut z Prahy do Boleslawi V. 1554. b.
- Tardy, Samuel.** — Pastor helvetský w Bozině 1836.
- Kázání toleranční VI. 2062;
- Taupalík, M.** 1846.
- We Wčele VI. 496. m.
- Teichl, Jan.** — Kanovník, direktor bohoslowi a rektor semináře w Hradci Králové; 1821. W Hyllosu VI. 932. d.
- Teplý, Jan.** — Narozen 29. Čerwna 1780 w Poděbradech; stal se knězem 25. Srp. 1804; děkan, vikář, čestný konsistorialní rada, člen pomologické společnosti.
- Naučení o chování etc. owocných stromů VI. 1839.
- Tesák, Jiří Mošowský.** — Farář u matky boží na Lauži w Praze; posléz děkan w Kautimí 1604—1615; r. 1609 aud konsistoře strany pod obojí.
1. Mnemosinon etc. města Brodu českého sausedům na památku IV. 115. a.
 2. Ora et labora. Tenorové a antifony IV. 115. b.
 3. Knižka o přátelství IV. 704.
 4. Tonitrua et tempestates IV. 820.
 5. Spis křesťanský o slavném etc. wzkříšení IV. 1434.
 6. Spis kratičký o smrti těch, kteréž p. bůh mimo pomyšlení pojímá IV. 1437.
 7. Požehnaní kněžské IV. 1440.
 8. (Kázání rozličná) IV. 1613 a—w. 1680. a—c.
 9. Pautník duchowní IV. 1892. a.
 10. Homo foenum IV. 1892. b.
- Tesácius, Adam Brodský.** — Studował w Kutnéhoře, od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowy; stal se bakalářem r. 1601; byl spráwcem školy Kautimské až do swat. Hawla 1603, potom školním spráwcem u sw. Hawla w Praze (1603—1605).
- Komedie z knihy Ruth IV. 231.
- Těšínský, Jan.** — Kněz; žil w 16. století. Alchymie IV. 846.

Tešlák, Pawel. — Narozen we Zwoleně na Slowensku r. 1759; kněz; umřel 1801.

1. Písne nábožné VI. 214.
2. (Zpěwy přezitostné) VI. 384.
3. Křesťanské modlitby a písne pro pocesné VI. 2290.

Textorius, Wáclaw Dworský; 1611.

Jesličky IV. 132.

Tham, Karel Ignac. — Doktor filosofie; život swůj českému jazyku takofka obětował, wyučowáním dilem weřejně s dowolením vlády 1804, dilem saukromí až do smrti se zanášje. Umřel r. 1816.

1. Obrana jazyka českého VI. 1.
2. Methode, in kurzer Zeit acht böhmisch auszusprechen VI. 42.
3. Kurzgefasste böhm. Sprachlehre VI. 70. a.
4. Kunst in drei Monathen böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen VI. 70. b.
5. Böhmische und deutsche Gespräche VI. 130. a.
6. Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache VI. 130. b.
7. Neues ausführliches etc. Nationallexikon VI. 152. a.
8. Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 152. b.
9. Zeitungsanhang zum Lexicon VI. 152. c.
10. Nejnowější auplný česko-německý slovník VI. 152. d.
11. Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons VI. 152. e.
12. Neuester deutsch-böhmischer Nomenclator VI. 152. f.
13. Neuestes etc. Taschenwörterbuch VI. 152. g.
14. Píseň na smrt císaře Josefa II. VI. 371. a.
15. Poděkowaní za lautení Josefa VI. 371. b.
16. F. Schillera: Laupežníci (přel.) VI. 610. a.
17. Téhož: Makbet (přel.) VI. 610. b.
18. Gottera: Medea (přel.) VI. 610. c.
19. Popsání života Josefa II. VI. 1043. a.
20. Truchlící přirozenost, když Rakaus ozdoba etc. Alžběta dobrotiwá zesnula VI. 1043. b.
21. Wšecobecné nařikání na služebné děwečky etc. (přel.) VI. 1234.
22. Stoletý kalendář VI. 1442.
23. Mar. z Bomonta: Wyučowaní w křesťanské wíře (z něm. přel.) VI. 1816.
24. Téhož: Kniha pro chudé řemeslníky etc. (z něm. přel.) VI. 2241.
25. Bůh jest nejčistší láska (z něm. od Eckardts-hausena) VI. 2296.

Tham, Wáclaw. — Filosofie doktor; o české diwadlo ujal se úsilně, posléz do ciziny šel k diwadlu; 1785—1799.

1. Básně w řeči wázané VI. 276.
2. (Diwadelní hry rozličné přeložil) VI. 607. a—ccc. a—d.
3. Seilera: Náboženství nedospělých (přel.) VI. 1750.

z Thunu, Josef. — Hrabě; 1795.

Řeč k poddaným swým VI. 1183.

Tiehan, Jakub. — Řádu přemonstrátského; 1738.

Blahosl. p. Maria Křtinská V. 1224.

Tichá, Ludmila; 1838.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Tichý, Josef. — Naroden w Diwišowě 30. Listop. 1801, knězem učiněn 15. Srp. 1829, kaplan w Poříčí, w Benešowě.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěcla 496. m. 599. h.

Tichowský; 1845.

W Časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Tileman, František.

Krátký výklad etc. žalů kajících P říd. 157.

z Tišnova, Šimon. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1395, později mistrem; byl professorem na universitě; děkanem fakulty artistské r. 1409; z přátel Husových.
Psaní k Piseckým III. 612.

Tkadleček, Ludvík. — (Zpráva o životě jeho viz II. 71.)

Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťastím pro ztrátu milénky II. 71.

Tlucharová, Kat. Boh. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Tobiášek, Josef. — Narodil se roku 1792 w Slepoticích we Chrudimsku. Studował na gymnasiu a filosofii w Litomyšli, od r. 1809 theologii w Hradci. Sotwa 21 let stár odbyl bohosslovecké školy, nemaje ale kanonická k swěcení ustanowená léta, měl dle wáše biskupa zatím u swých rodičů počkati; awšak on, tauže po wětším vzdělání, odešel do Widně; našel tam brzo wlidné přijmuti a zaopatření, nejprw jako wychowatel u rytíře z Unkrechtsberka, a konal přitom studia právnická. Po nedlauhém čase dostal se za wychowatele dwau mladých hrbat Adolfa a Gustawa z Podstatských. S nimi bydlel dilem we Widni, dilem w Telči až do 1827, w kterémž roce s ročním důchodem 800 zl. wystaupil na odpobinuti. W roce 1830 wstaupil do stawu manželského, byw žiw nějaký čas bče wšeho auradu. Potom hlásil se na hlavní škole w Telči o uprázdňenau učitelksau stolici, a stal se nejprw učitelem 3. třídy, potom r. 1839 školním direktorem. Umřel dne 17. Srpna 1846.

Pomocní kniha k německé mluwnici VI. 139.

We Wěcle VI. 496. m.

Tomaš. — Farář w Blanském; 1554.

Poklad duše IV. 1833. P říd. 101.

Tomašek, Pawel. — Narodil se roku 1802 w Jelšawské Teplici, we stolici Gemerské, kdežto otec jeho byl ewang. kazatelem. On zasláwaw předtím aurad tentýž kazatelský w Čechách (w Trnawce Chrudimského kraje) mnoho jemu w pacholestwí o Čechách wyprawował, a tak lásku w něm k literatuře české powzbudil. Odbyw gymnasiu w Gerněři a Rožnawě a pak se do Kežmarku na lyceum dostaw, odebral se r. 1821 do Widně, a tu na ústawě protestantsko-theologickém

tři léta stráwil, spolu také i na universitě tamější některými studii filologickými se zanašel. Pobýw co pěstauw w několika panských domích, cestowal r. 1829 přes Čechy do Německa, ohledal tu wice učených ústawů a w Hale na universitě přes celý rok se w theologických, filosofických a filologických naukách cwičil. Nawrátiw se do wlasti, byl r. 1829 do Polního Birína w Békešské stolici na tamější gymnasiu za rektora powolán a odtud po čtyrech létech na Lewocké lyceum co učitel wýmlownosti a dějepisu přeložen, kdežto až posud úřaduje.
Obchodníci VI. 908.

Tomaši, Mikuláš. — Slowák; 1691.

Prawá katolická ruční knižka V. 744.

Tomek, Wáclaw Wladiwoj. — Naroden w Hradci Králowě r. 1818, 31. Kwětna. Studował gymnasiu tamže (1827—1833), filosofii (1833—1835) a práwa (1835—1839) w Praze. Dwě léta stráwil w práwnické praxi w kancelári zemského advokata, doktora Josefa Fryče (1839—1840), a při kriminalu Pražském (1840—1841), přistaužil r. 1841 jakožto akcassista ku Pražskému magistratu. S koncem wšak roku 1842 dostaw pozvání od university Pražské k sepsání dějepisu tohoto ústawu za přičinau nastáwajici s rokem 1848 pětistyleté památky jejího založení od císaře Karla IV., zanechal k tomu cíli práwnickau dráhu, a oddal se z cele badání vlastenského dějepisu. S koncem roku 1845 stal se sekretářem sboru musejního pro řeč a literaturu českau, roku pak 1847 pomocníkem zemského historiografa Františka Palackého následkem wykázané k tomu podpory od stawů zemských. Od k. české společnosti nauk jmenován r. 1845 mimořádným, r. 1848 řádným audem jejím. Při sněmu říšském t. r. byl poslancem okresu Opočenského. R. 1850, 17. Listop. ustanowen za professora rakausk. dějepisu na univ. Pražské.

1. Krátký wšobecný dějepis VI. 984. a.

2. Děje země české VI. 984. b.

3. Děje mocnářstwi rakauského VI. 984. c.

4. Děje Pražské w krátkém nástinu VI. 1027. b.

W časopisech: Časopis mus. VI. 932. f. 993.

c. 1027. 1036. c. 1067. i. 1125. b. 1140. f. —

Kwěty 993. m. 1036. i. 1067. q. 1455. b. —

Wěcla 1036. c.

Tomek, Mikuláš. — Naroden 6. Pros. 1791 w Nekoři. Doktor theologie; kanowník, od r. pak 1848 děkan kapituly Pražské; wyslaužilý děkan fakulty theologické a rektor university.

1. Časopis pro katolické duchowenstwo (Redigowal) VI. 1738.

2. Krátké wyswětlení katechismu VI. 1846.

Tomíček, Josef Slawomír. — Naroden 1806

w Branné; studował gymnasium w Jičíně, filosofii w Praze.

1. Básně VI. 330.
2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
3. Čechoslaw (Redigował spolu s Frantau) VI. 749.
4. Slowanka (wyd. spolu s Frantau) VI. 849.
5. Obrazy světa VI. 1073. a.
6. Doba prvního člověčenstwa VI. 1073. b.
- W časopisech: Casop. mus. VI. 496. h. 1173. a. — Čecho-law 496. i. 559. e. 563. f. 599. g. 993. g. 1008. e. 1067. m. — Kwěty 496. k. 717. 913. c. 1076. g. — Wěla 496. m. 559. h. 913. d. 1008. 1076. d. 1084. d. 1173. b. — Wěneć 521. — Wlastimil 993. r. 1008. p. — Rozličnosti Pražské 1076. i.

Tomíček, Karel. — Doktor práv w Praze; od r. 1850 kommissarem při wywazující kommissi. We Kwětech VI. 150. f.

Tomsa, František Jan. — Narozen 3. Řijna 1753 w Mokré blíž Turnowa; úředník při skladu normalních knih w Praze; umřel 1814.

1. Uwedení k české dobropismnosti VI. 38. a.
2. Uiber die čechische Rechtschreibung VI. 38. b.
3. Grössere czechische Orthografie VI. 38. c.
4. Böhmische Sprachlehre VI. 69. a.
5. Uiber die Bedeutung, Abwandlung etc. der czechischen Zeitwörter VI. 69. b.
6. Uiber die Veränderung der czechischen Sprache VI. 69. c.
7. Elementarwerk der böhmisch-deutschen und lateinischen Sprache VI. 127.
8. Malý německý a český slovník VI. 154. a.
9. Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutschen und latein. Sprache VI. 154. b.
10. (Básně příležitostně porážnu) VI. 383. a—m.
11. Jindřicha Brauna některé bajky a powidačky (přel.) VI. 571.
12. Učitel lidu (z něm. přel.) VI. 727.
13. Měsíční spis k poučení a obweselení obecného lidu VI. 729. 1477. a.
14. Kdo se prwé do koho dal, dům-li rakauský či francauský (z něm.) VI. 959.
15. C. k. vlastenské nowiny (Redig.) VI. 1086.
16. Beckera: Pomoc w potřebě (přel.) VI. 1178.
17. Jistá a důkladná zpráva o institutu aneb založení pro chudé VI. 1224.
18. Instrucci pro wšecky školní dohládače (přel.) VI. 1252.
19. Nešťastné příhody VI. 1287. a.
20. J. Adolfa: Knička mrawná s 60 historiemi VI. 1287. b.
21. J. Webra: Dwadcatéro powídaček (z něm. přel.) VI. 1287. c.
22. (Krátké zlomky z přírodopisu) VI. 1459.
23. Funkowa: Naturgeschichte für Kinder VI. 1460.
24. Bernera: Spis o zimě (přel.) VI. 1477. b.
25. Šubarta: Dobře míněné wolání na wšecky sedláky etc. (přel.) VI. 1527.
26. J. W. Rotha: Laciný prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí etc. VI. 1528.
27. Wernera: Spůsob, jakby se wyplemenil wšechen hmyz etc. (přel.) VI. 1578.
28. Katechismus o zdraví (přel.) VI. 1593.
29. O swátosti biřmowání (z něm. přel.) VI. 1796.
30. Dwoje kázání o užitku křesťanského náboženství (přel.) VI. 2003. a.
31. Šnaidra: Kázání na weliký pátek (z něm. přel.) VI. 2003. b.

32. Křestan před smrti, od Šnaidra (přel.) VI. 2003. c.

33. Reč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha (přel.) VI. 2003. d.

34. Seibta: Kniha katolická (přel.) VI. 2283.

35. Seibta: Wyučující a modlitčí kniha (přel.) VI. 2288.

36. Bůh jest nejčistší láska, od Eckardtshausena (přel.) VI. 2296.

37. Modlitby pro křestany katolické VI. 2307.

Tomsa, František Bohumil. — Narozen 2. Čerwence 1793 w Kadefawci; studował práwa; ingrossista u státního aučetnictwí; po Waňkowi translator guberniální.

1. Hlasy vlastenců ke dni 1. Března 1832 etc. (příspěvek) VI. 313.
2. Hlasy vlastenců r. 1835. VI. 318.
3. Podobenství, od Krummachera (přel.) VI. 577.
4. Toni (přel.) VI. 653. a.
5. Hodina wečerní, od Kotzebue (přel.) VI. 633. b.
6. Ponocný (dle Körnera) VI. 653. c.
7. Hedwika (dle Körnera) VI. 653. d.
8. Mikuláš hrabě Zrinský (přel.) VI. 653. e.
9. Čechoslaw (Redigował) VI. 739.
10. Pautník slowanský VI. 744.
11. Jaré sialky VI. 822. a.
12. Alonsa a Almenon, Karangho a Lelonga (přel.) VI. 822. b.
13. Romantické powídky VI. 822. c.
14. Klaurenowy powídky VI. 822. d.
15. Wystěhowanci do Brasilie (dle Am. Šope) VI. 822. e.
16. Hulda, od Klaurena (přel.) VI. 822. f.
17. Wěselá přástewnice (dle Grimmových bachorek) VI. 822. g.
18. Čtenářský poklad VI. 822. h.
19. Alpští lowci VI. 822. i.
20. Swatawa a Wojmil VI. 822. k.
21. Wiz keř dcero má a daufej VI. 822. l.
22. Robinson Lerchenfeldský VI. 822. m.
23. Popsání žiwota ukrutné wraždnice Margarety Geše VI. 1059.
24. Dopisowatel pro Čechy a Slowany (spoluwedl) VI. 1092.
25. Nowý rok, dle Krummachra VI. 1317.
26. Jindřich a Marie, od Schoppowé (z něm. přel.) VI. 1352. 1372. y.
27. (Nierutzowy powídky rozličné přeložil.) VI. 1372. a—x.
28. Kratochwilník pro dospělau mládež VI. 1372. 2.
29. Lukáše Vocha Správa k wyreysowání pěti řadů slaupů VI. 1403.
30. Wšebecný domácí a hospodářský kalendář VI. 1428.
31. Pražská kuchařka VI. 1571.
32. Hlavní doby z žiwota Jana Nepom. VI. 2184.
- W časopisech: Rozmanitosti VI. 275. a. — Wěla 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. — Rozličnosti Pražské 588. n. — Čechoslaw 600. b. — Wlastimil 913. e. — Kwěty 1036. i. — Wečerní wyrazení 1076. l. — Hlasatel 1170. a. 1607. a.

Tonsoris (Tonsorius), jinak Barwif, Jan. — Slowák; narozen we Wrbowém 1747; kněz w Jistebném w Orawské stolici.

1. Sana consilia medica aneb zdravá rada lékařská V. 589.
2. Otewření pisma swatého V. 651.

3. *Memorabilia imperatorum etc.* aneb pamětné věci císa. Josefa II., Marie Terezie i Augusta V. 1052.
- z Topolčan, Matiaš.** — Rytíř; umřel na počátku 17. století, a pochován v Židlovicích na Moravě.
Paměti markrabství moravského IV. 415.
- Tossan, Daniel, 1602—1616.**
1. Přemýšlování o smrti IV. 1869. a.
2. Právě a pobožné Vade mecum IV. 1869. b.
- Trajan, Adam z Benešova.** — Stal se bakalářem svob. umění r. 1609; žil ještě r. 1632, vrátil se rok předtím (1631) při saském vpádu na čas do Čech z vyhnanství.
1. Paut Bellemská V. 166. a.
2. Senectutis incommoda V. 166. b.
3. Historie o válkách V. 550.
- Tranowský, Jiří.** — Slezák; narozen v Těšíně 1591; kazatel a direktor školy Mezeřícké, potom u vyhnanství v Slezsku, posléze v Uhřích v městečku sv. Mikuláše Liptovské stolice, kdež umřel 1637. Byl jeden z nejlepších veršowců svého věku; od P. Waleského pro své písně slowenským Lutherem nazván.
1. Cithara sanctorum V. 86.
2. Kancional (wydal společně s Komenským) V. 96.
3. Phiala sanctorum V. 1534.
- Třebický, František Kašpar; 1784.**
O pádu dobytky, od Wolšteina (z něm. přel.) VI. 1636.
- Třebnický, Štěpán.** — Slezák; kněz ve wsi Sw. Tomáše v Spiši. od r. 1583, starší horejšího Hornadského bratrstva.
Wyznání pětiměstské IV. 1426.
- Třebonský, Jan Křištof.** — Kapucín; 1745.
Kniha naučení a příkladů (přel.) V. 796.
- Třebowský, viz Klácel.**
- Tribalius, Martin Holický.** — Farář Smolnický 1600.
1. Jedenáctero kázání pohřební IV. 1611. a.
2. Kázání o setrvání wolených božích IV. 1611. b.
- Tribulecius, Sigmund Pražský.** — Farář Petrowický 1597.
1. Kázání o tajemství swatoswaté wečeře páně IV. 1624.
2. Rozjímání o ráně meče IV. 1858.
- z Trincle, Štěpán Petr; 1697.**
Hlas wolajícího na poušti V. 1448.
- Trnka, Antonín; 1826.**
Uwedení k brzkému německému čtení VI. 18.
- Trnka, František Dobromysl.** — Narozen r. 1804 v Humpolci; skriptor v knihovně university Olomucké.
1. Ubersicht der böhmischen Declinationen und Conjugationen VI. 84.
2. Sbírka českých dobro- a vlastnomluwů VI. 135. a.
3. Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Moravě a uh. Slowácku VI. 135. b.
4. *Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn* VI. 135. c.
5. *Zweckmässige Uibungsstücke etc.* VI. 135. d.
6. *Deutsche unregelmässige Zeitwörter etc.* mit Beifügung der böhm. Bedeutungen VI. 135. e.
7. O českém jazyku spisowném VI. 135. f.
8. Pořekadla Slowáckow VI. 143.
9. Wesna VI. 292.
10. Růžinky VI. 305.
11. Zpěw ke cti etc. Zieglera VI. 416.
12. Společník wěrný VI. 846. a.
13. Powidač a wykladač VI. 846. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. — Rozličnosti Pražské 1067. u.
- Trnka, Jan.** — Narozen 26. Čerwna 1797 w Králově Hradci; kaplan w Opatowicích.
1. Papežské wolení (přel.) VI. 1122.
2. Osmero populárních školních kázání VI. 1974.
- Trnoblanský, W. W. 1844—1845.**
We Kwětech VI. 496. k. 913. c.
- Trocedorf, Walentin.**
Rosarium. Příd. 159.
- Trojan, Jan Bylanský; 1597.**
1. Písnička pobožná IV. 80.
2. Žiwot m. Jana Husi IV. 622.
- Trojan, Nigellus z Oskořina.** — Narozen w Heřmanowu Městci; stal se bakalářem swob. umění r. 1564, mistrem 1572; byl profesorem w kolleji Karlowě od r. 1577, děkanem fakulty filos. 1582, 1583, rektorem 1591, 1592, 1597; umřel r. 1604, 9. Srpna.
1. Vita honesta. Žiwot poctiwý etc. IV. 699. 1859.
2. Ondřeje Hyperia traktat etc. o obecném opatrowání chudých (z lat. přel.) IV. 729.
3. Kázání sw. Ambrože o užitku smrti (přel.) IV. 1776.
- Trojan, Wáclaw.** — Kněz, 1618.
1. Výklad ze zjewení sw. Jana IV. 1544.
2. Horliwé modlitby w čas wálek IV. 1991.
- Trojan, Wáclaw Heřmanoměstský; 1745.**
Písnička etc. o wečeři páně V. 141.
- Trojan, František Břetislav.** — Narozen 20. Kwětna 1816 w Praze; absolw. práwa r. 1839.
1. Wina lásky VI. 856. a.
2. Mrtwý host (z něm. od Zschokke) VI. 856. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 1067. q. — Wčela 496. m. 559. h. — Wě nec 521. — Časop. mus. 559. d.
- Trutnowský, Jan.** — Narozen w Litomyšli 1725; Jesuita; professor gram. rhetor. opakujících humaniora, historik domovní; doktor we fil. a theol., pak 1771 praefekt na gymnasium Malostranském.
1. Ludwika Muratoria myšlení o wypuzení weřejného žebrání (přel.) VI. 1223.
2. Ant. Janša: Podstatné učení etc. o chowání wčel (z něm.) VI. 1509.
3. Příkladné k wzdělení duchownímu slaužící wyprawowání nejpřednějších biblických skutků (z něm. přel.) VI. 1876.
4. Leopolda Fraydia 40 chwalo- a slawoteč VI. 1919. a.
5. Téhož: Učení křestanská (přel.) VI. 1919. b.
6. Krátká kázání po mši VI. 1919. c.

Tsikor, Petr; 1810.

Kázání etc. při potvrzení etc. pokoje VI. 2027.

Tuček, Řehoř. — Generalní kazatel řádu kazatelského a převor kláštera Nimburského; 1768.

Benedictio de rore coeli etc. Požehnání z rosy nebeské V. 883.

Tugurinus, Duchoslaw. — Notář Chrudimský 1579.

Kniha pamětní města Chrudimě V. 470.

Tukačová, Anna; 1839.

We Wěle VI. 496. m.

Tůma, Karel Jakub Ferdinand; 1706.

Kniha počet hlavních interesů V. 506.

Tůma, J. 1835.

We Kwětech VI. 496. k.

Tupý, Karel Eugen (Boleslaw Jablonský). — *)

Narodil jsem se 14. Ledna r. 1813 v Kardašově Řečici, městetku v někdejším Tábořském, nynějším Budějovickém kraji, kde rodičové moji mlýn a polní hospodářství měli. Jsem nejstarší z jejich šesti dětí. Otec můj Karel ještě žije, matka jménem Kateřina zesnula po dlouhé a trapné nemoci, když jsem končil studia bohoslovní. V autlém věku navštěvoval jsem školu farní. Již tehdyž měl jsem zvláštní zalíbení v sbírání a čítání knih. Hudby byl jsem sice velikým milovníkem a učil jsem se jí skoro na všech nástrojích, na žádném jsem to ale pro nestálost daleko nepřišel. Původcem mých studií byl nezapomenutelný pro mne p. Matěj Paták, rodem z Písku, tehdejší kaplan v Kardašově Řečici, který mne, poznáv mé schopnosti, v dvanáctém roku mém po německu učit začal. Přesídliv se brzy na to jako farář do Stádce (nedaleko Tábora), kde jsem později největší část mých prázdnin trávil, připravoval mne ke zkoušce, kterou jsem pak odbyval na hlavní škole v Písku. Wstípiw mi počátky řeči latinské, odebral se se mnou r. 1826 do Jindřichova Hradce, aby mě do škol gymnasiálních zapsati dal. Od té doby měl jsem se podle žádosti rodičů pro staw duchovní vzdělávati. Mezi předměty školními měl jsem největší náklonnost k filologii, nejmenší k matematice. We čtvrté třídě začal jsem skládati verše z většího dílu w německém jazyku. Suplent p. K. Hrubý (nyní tuším w Americe) byl prvním, který nám jakožto svým žákům w národním ohledu oči otevřel, čítaje nám we škole příklady ze slowesnosti Jungmannovy, a půjčuje nám knihy české. Se zvláštní rozkoší četl jsem Atalu a Gessnerowy Idylly od Hanky pře-

ložené, w nichžto blauzniwá mysl moje přijemnou potravu nacházela. Podobně lahodily mně básně Mathissonowy. — Probuzená láska k jazyku mateřskému a národní literatuře spřátelila mne s mým spolužákem Wáclawem Filipkem, nyní spisowatelem w Praze. W třídách humanitních obeznámil nás prof. p. K. Dubský se znělkami Kollárovými a opatřil nám na žádost naši mluwnici Hankowu. Ostatně byly nám ke čtení půjčowány samé knihy německé. Mne zajímal nejwice Šiller, jehožto básně jsem sobě schwalně zakaupil. Na radu swého oswíceného professora odebrali sme se s Wácl. Filipkem po skončených studiích gymnasiálních r. 1832 na wysoké školy Pražské. Zde teprw národní wědomí náležité se we mně probudilo, a čím dále tím mocněji k národu a vlasti mne pautalo. Seznámil jsem se tu předewším se spisowatelem Tylem psával jsem později písně do jeho „Jindy a Nyní“, později „Kwětů“, poslouchal jsem přednášky Nejedlého o řeči a literatuře české, a zabýwal se pilně čítáním českých knih w cis. bibliotece. — Z předmětů na fakultě filosofické přednášených nejwice mne těšili wědy přísně filosofické, mezi nimiž i dějepis filosofie a krasowěda od professorůw Exnera a Müllera přednášené. Pánové Trojan i Štrobach byli mezi kolegy. Z lásky k rodičům, kteří ze mne duchovního miti chtěli, wstoupil jsem po ukončení filosofie r. 1834 do řádu Præmonstrátského na Strahowě w Praze, kde jsem několik známých měl. Krok tento uvolnil mne od obtížného domácího učitelství, které mi jak na gymnasium tak na filosofii mnoho času zabíralo, i poskytl mi příležitost k vzdělávání sebe sama. Známý hudební skladatel p. Martinowský byl mým spolunowicem. Ale ještě před ukončením noviciátu wystoupil jsem z řádu, znechutiw sobě život klášterní. Nejwice k tomu přispěl tehdejší novicmistr Jan Bapt. Stoppani, onen muž swobodomyslný a pro swou učenost obdiwowaný. Jsa opět na swobodě, napsal jsem dle národní pohádky báchorku „Tři zlaté wlasý“, která se tehdyž, wytisťena we „Kwětech“ pro swé obrazy z přírody wábec líbila. I oddal jsem se studii práv a hrával mezi tím co ochotník pod ředitelstwím Tyla w Kajetanském a později za Štěpánka w stawowském diwadle při hrách českých, přispíwaje při tom do časopisu Kwěty. Skončiv první rok studií právnických, chtěl jsem se, nemaje od nikud pomoci, zcela jen literatuře oddati; i redigowal jsem s p. Jarosl. Pospíšilem od Tyla zanechané „Kwěty“, a wydal r. 1837 almanach

*) Klademe životopis tento, od pana spisowatele samého psaný, jak nám od něho laskawě zaslán byl.

„Wesna.“ Leč neustávající žalost mých rodičů nad mým vystaupením ze stavu duchovního, jakož i slabé vyhlídky tehdejšího českého literátství naklonily mne k tomu, bych uposlechl nabídku mých Strahovských přátel a navrátil se do opuštěného řádu. Wys. důst. opat p. Jeronym Zeidler přijal mne s ochotou, a 9. Dubna r. 1837 wstaupil jsem opět do kláštera. Rok na to, totiž 16. Dubna r. 1838 složil jsem řeholní sliby, a odbyv na universitě studie theologické, byl jsem 1. Srpna r. 1841 na kněžství posvěcen. — Samota klášterní a vzpomínky na svět daly původ mým „Pisním milosti.“ Od té doby přijal jsem jméno Boleslaw Jablonský. V třetím roce theologie začal jsem psáti „Maudrost otcowskau.“ Toho času čítal jsem welmi mnoho, nejwíce spisy obsahu filosofického, a psával nejraději v noci. Málokdy usnul jsem před půlnocí. Ale uražená příroda pomstila se nade mnau; nebo sotwa že jsem odbyl poslední zkaušku, uwrhla mne těžká nemoc na lůžko, která přes čtvrt léta trwala a dlouhé následky po sobě zůstawiła. Zotawiw se trochu poslauchal jsem čtvrtý rok theologie, a sebrav i rozmnožil swé básně, vydal jsem je r. 1840 pohromadě. — Půl druhého léta po swém wysvěcení, na jaře r. 1843, přišel jsem za kaplana do Radonic u Pátku nad Oharkau. Romantická krajina tamější, obcowání s oswícenými a vlastimilownými muži, jako s inspektorem Páteckým p. Emerichem Petříkem a zwlášť s farářem Peruckým p. Františkem Danešem, silně připautaly srdce mé k těmto místům. S obzwláštní horliwostí wyučowal jsem tu swěšenau mi školní mládež nejen w náboženství ale i w jiných užitečných předmětech a založil jak pro ni tak pro lid dosti četnau knihownu. Zde jsem wzdělal „knihu modlitební pro wzdělané panny i paní,“ a připravil sem k tisku druhé, zwlášť w „Maudrosti otcowské“ znamenitě rozmnožené wydání swých básní, které r. 1846 na swětlo wyslo. Ale nebylo mi sauzeno dlouho šťastným býti. Abatyše kláštera praemonstrátského na Zwěťnici w Krakowě žádala opata mého o jednoho z jeho kněží, aby jej wedle privilegie téhož kláštera pro swé proboštství a faru praesentowati mohla. Wys. důst. p. opat ustanowil k tomu cíli mne, jsa té nádeje, že se brzy po polsku naučím. W Čerwnu r. 1847 odebral jsem se s těžkým srdcem ze swé vlasti. Konsistoř Krakowská, jenž na to naléhala, by řečené beneficium swětský kněz a sice Polák obdržel, dělala mi weliké překážky. Leč pomocí pana hrab. Morice

Deyma, tehdejšího gubernatora býwalého wolného města obdržel jsem konečně po čtyrech měsících swého pobytu w Krakowě jurisdikci pro spráwu duchovní na Zwěťnici jakož i splnomocnění k zastávání powinnosti auředníka stavu civilního podlé zde zawedeného Kodexu Napoleonowa. Zde jsem přežil r. 1848 a 1849. Awšak ačkoliw žiji mezi ryzími Slowany, kde wšeco austní i písemní jednání w slowanském jazyku se děje, taužim předce newyslowitedlně po swé české vlasti, která mne dle těla i ducha pro sebe wychowala. —

1. Förstera: Nawedení k generálnímu basu (přel.) VI. 183.
 2. Staročeské i nowější nábožné písně VI. 270.
 3. Hlasowé duchowenstwa (příspěwek) VI. 326.
 4. Básně VI. 393.
 5. České besedy (příspěwek) VI. 340.
 6. Wesna. (Redigowal) VI. 770.
 7. Slowa wděčnosti k swátkům narození jmenin etc. VI. 1333.
 8. Witězství kříže VI. 1976.
 9. Růže Sionská VI. 2446.
- W časopisech: Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. f. 504. e. 597. k. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Časop. muz. 496. h. — Wlastimil 496. l.

Turinský, František — Narozen 16. Listop. 1796 w Poděbradech; justiciář w Mikulowě, pak wrchní a prawomocník na Žďárském panství w Morawě.

1. Angelina VI. 646. a.
 2. Virginie VI. 646. b.
 3. Pražané r. 1846 VI. 646. c.
- W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Wčela 496. m. — Rozmanitosti 599. b.

Turek.

Kázání o dvojích hišnicích. Příd. 161.

Turnowský, Wácslaw. — Farář w Hradišti nad Jizerau 1536.

Knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista IV. 1224.

Turzo, J. 1736.

Služebník boha žiwého etc. Dan. Knogle V. 1092.

Tutta, Jan. — Arcibiskupský vikář, farář a děkan w Opatowicích w Olomaucku; narozen 1781 w Morawičanech; nyní na odpocinutí w Morawské Třebowě.

1. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.
2. Zpěw muzy morawské k chwalám etc. Ferdinanda Marie arcib. Olomauckého VI. 486.

Tyčka, Mikuláš; 1521.

Spis o prawém pokání křesťanském III. 783.

Tyl, Josef Kojetan. — Narozen 4. Února r. 1808 w Hoře Kutné (Horský); studowaw filosofii, přiwtělil se herecké společnosti (1829), pak stal se písařem při aučetním wojenském úřadě; oo ochotník na diwadlo wystupowal a dramy spisowal. Roku 1848 poslanec při ústawodárném sněmu říšském.

1. Slovo k diwadelním ochotníkům VI. 190.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
 3. Wdowec, od Deinhardsteina VI. 673. a.
 4. Česká Thalia VI. 673. b.
 5. Domáci rozepře, od Kotzebue VI. 673. c.
 6. Jedna za všecky VI. 673. d.
 7. Břeněk Švihowský VI. 673. e.
 8. Běda lhářům (dle Grillparzera) VI. 673. f. 841. b.
 9. Srdce a svět, od Gutzkowa (přel.) VI. 673. g.
 10. Kniže ďábel (dle Raupacha) VI. 673. h. 841. c.
 11. Paní Marianka VI. 673. i.
 12. Oba šelmy VI. 673. k.
 13. (Jiných diwadelních her více v rukopise) VI. 673. 1—21.
 14. Pražský posel VI. 761.
 15. Statný Beneda VI. 841. a.
 16. Masopust VI. 841. d.
 17. Poslední Čech VI. 841. e.
 18. Sebrané spisy VI. 841. f.
 19. Dva bratři VI. 841. g.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. l. 150. f. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 913. c. 1008. k. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. 1588. d. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. 1036. e. 1588. f. Wětec 521. — Wesna 770. — Jindy a nyní 1076. e.
- Uhl,** Alois. — Professor na gymnasium Piseckém; ředitel reální školy ve Lwowě. W Časop. mus. VI. 496. h.
- Uhlíř,** Hynek; 1839—1846. (Některé diwadelní hry v rukopise) VI. 704. We Wčele VI. 496. m.
- Ujka.** — Objezení Korintu (přel.) VI. 710.
- Ulrich,** Josef. — Narozen 12. Ledna 1769 w Supíhoře; stal se knězem 1. Ledna 1792; děkan a čestný kanovník w Hradci Králové; žil we Chrasti; 1824. Pohřební písně VI. 245.
- Umlauf,** J. 1845. We Wčele VI. 1036. e.
- Urban,** Jan. — Narozen r. 1768; dostal své první školní cvičení w Českých Budějovicích, kde otec jeho na wojně byl. We Křtici blize Měse (Kornhaus), kdež se otec jeho po propuštění swém z wojny usadil, učil se řemeslu šewcowskému, cwiče se při tom i w hudbě. Za nějaký čas po swém wyučení dostal co šewcowský tovaryš práci w blízké wesnici Kraučowě, kdež u učitele místního w cvičení se w hudbě pokračowal. Od něho pobádán, obrátil se k učitelství. We Slaném odbyw přeparandu, dostal se k témuž učiteli, který se mezi tím časem z Kraučowě odstěhowal, za školního pomocníka do Charwatec, a po šesti létech co samostatný farní učitel do Chrástina, kdež 28 roků stráwil. Konečně r. 1823 dostal se za učitele do Zlonic, kdež po dewatenácti létech umřel w 74. roce wěku swého.
1. Reinhardta: Rádce w hodinách k psaní (přel.) VI. 67. 1366.
 2. Příprawa k předpisům VI. 1259.
- Urbanec,** Samuel. — Slowák; rektor latinské školy w Ratkowě od r. 1805. Sebrání biblických textů VI. 1733.
- Urbanides,** Pawel. — Kněz z Rohatce, správce církwe Morawské; 1614. Památka přebylych i přítomně za mého wěku se dějících wěcí VI. 287.
- Uštwanius,** Tobiáš Meziřícký. — Děkan w Náchodě 1614. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1695.
- Uzel,** J. 1843. We Wčele VI. 1704.
- Vetter,** viz Streyc.
- Vierius,** Matěj. — Slezák w Dolnici, narozen 1634; Jesuita, missionář w Čechách a Slezsku; umřel 1680. Chot Kristowa V. 1439.
- Villani,** Karel Drahotín Maria, baron. — Narozen w Sušici, učil se w Budějovicích a w akademii Nowoměstské za Widni až do r. 1838. W r. 1846 wystaupil ze služby wojenské. R. 1848 welitel sboru řečeného Swornost.
1. Lyra a meč VI. 346. a.
 2. Spisy VI. 346. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. 275. c. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1220. c.
- Voita,** Antonín. — Farář w Solopiskách; 1788. Učitel lidu VI. 727.
- Wacek,** František (Kamenický). — Narozen 24. Čerwna 1806 w Kamenici; knězem 25. Čerwence 1831, zámecký kaplan w Březnici.
1. Písně w národním českém duchu VI. 314. a.
 2. Sw. Wácslaw VI. 314. b.
 3. Lilie a růže VI. 314. c.
 4. Hlasy duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.
 5. Hlasy duchowenstwa etc r. 1838 (příspěvek) VI. 326.
 6. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (příspěvek) VI. 469.
 7. Van der Velde: Dívčí boj (přel.) VI. 834.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 1220. b. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k. 559. g. — Wětec 521. — Wčela 913. d. 1036. e. 1076. d.
- Wacek,** František Alois. — Naroz. w Jablonném Chrudimského kraje dne 12. Kwětna 1780. Když w odtíně swé českau normalní školu odbyl, nawštěwowal školu německau we wsi Čenkowicích na panství Landškranském a w Kralikách půl druhého roku, a pak r. 1793 nastaupil gymnasium w Litomyšli, roku pak 1799 na universitu Pražskou, kdež filosofii tři a bohoslowí čtyry roky slyšel. Z theologie troje rigorosum pro doktorat podstaužil. Roku 1806 dne 30. Srpna byl za kněze poswěcen a ustanowen za kaplana w Kopidlně. Roku 1809 dosazen na faru Samšinskau, a po pěti létech (1813 dne 12. Prosince) na wynosnější faru Kopidlenskau, na níž až

posud setrwáwá. R. 1815 14. Srpna ustanowen za tajemníka vikariatu Jičínského, r. 1819 jmenován biskupským notárem, a 9. Čerwence 1820 při držané v Kopidlne generální visitaci čestným děkanem. Roku 1834 1. Listop. ustanowen za vikáře v nově zřízeném tehdaž vikariatu Kopidlenském, r. 1834, 7. Řijna nazván c. k. dworním kaplanem. Od c. k. morawsko-slezské učené společnosti zvolen dne 11. Čerwence 1816 za dopisujícího, od českého museum r. 1831 za sbírajícího a činného, a od k. české společnosti nauk dne 13. Listopadu 1821 za wenskowského spolučlena; jakož i od oekonomické české společnosti (v oddělení pomologickém) dne 16. Dubna 1822 za spolučlena.

1. Historie farní školy Kopidlenské VI. 1020. a.
 2. Mistopis a historie městyse Jablonného VI. 1020. b.
 3. Aleše Pařízka: Obraz dokonalého učitele (z něm. přel.) VI. 1258.
 4. Užitek etc. očkování VI. 1615.
 5. Homilie postní VI. 1909.
 6. Kázání postní VI. 1936. a. d.
 7. Příležitostné duchovní řeči VI. 1936. b. c.
 8. Řeč duchovní a školní etc. na sw. Wáclawa VI. 2042. a.
 9. Ponaučení o milostivém létě VI. 2042. b.
 10. Řeč držená při pohřbu etc. hraběnky ze Šliku VI. 2087.
- W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Přítel mlád. 63. b. 726. 1036. l. 1247. a. 1260. — Časop. mus. 1008. d. 1036. c. 1067. i. 1084. c. 1125. b. — Kwěty 1008. k.

Wáclawíček, Wáclaw Wilém. — Narozen na Chustníku w Tábořsku dne 19. Prosince 1788; odbyl gymnasiální studia w Jihlawě na Morawě, filosofická a bohoslovní w Praze. Wyswěcen 19. Listopadu 1809 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Plané, a odtud r. 1814 powýšen na děkanství Načeracké w Kaurimsku, kdež po dwau létech ustanowen byl tajemníkem vikariátním, a r. 1821 vikářem a školním dozorcem rozsáhlého okršiku Bystřického. Odtud r. 1829 wywolen za kanovníka a českého kazatele vždy wěrné kapituly Pražské u sw. Wíta. Na to r. 1832 wywolen za guberniálního radu a referenta w duchovních záležitostech u zemské vlády. Byw již r. 1831 děkanem theologické fakulty, r. 1837 byl wywolen též za rektora university Pražské, a téhož roku za děkana kapituly Pražské u sw. Wíta. Roku 1848 acclamando wywolen za probošta téže kapitoly. Na arcibiskupství Lwowské w Haliči jmenován a od swatě apoštolské stolice s udělením pallium překonisován byl téhož roku 1848, awšak bera šetrný zřetel na práwa

národnosti, dobrowolně se tohoto důstojenství odřekl.

1. Časopis pro kat. duch. (Redig.) VI. 1738.
2. Biblická kázání VI. 1942. a.
3. Sedmero swátostí etc. w sedmeru postních kázání VI. 1942. b.
4. Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříchů VI. 1942. c.
5. Co jsau církevní odpustky VI. 2047.

Wáclaw I., král český (1230—1253). (Milostná píseň) I. 15.

Wáclaw. — Farář w Litomyšli roku 1532; potom děkan na Horách Kutných 1540.

1. Dialog o učení a wíře IV. 1232.
2. Listowé a psaní ku Kašparowi saukenníku IV. 1239.

Wadcek, Jan. — Kostelník 1763.

Čím se odplatím hospodinu V. 156.

Wagner, Josef. — Slowák; učitel w Březně (Bries) 1797.

Užitečná sebrání některých spisů VI. 1696.

Wahylewič; 1840.

W Časop. mus. VI. 993. e. 1076. b.

Walcer, Zdeněk; 1738.

Weliko-swatý Jan Nepomucký VI. 994.

Walda, Oldřich; 1606—1615.

1. Pranostika duchovní IV. 1876.
2. Nešpor český IV. 1886.

z Waldšteina, Hynek na Dobrowicích. — Český bratr; měl na Dobrowicích swau vlastní tiskárnu, jakož i we Mladé Boleslawi; dopisowal pilně s Karlem z Žerotína, a k šestidílné biblí nejwětší byl pohnůtkau.

1. Písničky IV. 128.
2. Krátká zpráva o řádu politickém IV. 732.
3. Zrcadlo potěšení etc. manželům IV. 1886.

z Waldšteina, Jiří; 1541.

List o porážce se stala u Budína IV. 294.

z Waldšteina, Wilém Štěpánský; 1589.

O potupení swětských marností (přel.) IV. 697.

Walecius, Šimon. — Narozen w Launech; farář w Praze u sw. Petra, pak u sw. Wojtěcha 1616.

1. Žiwot mistra Jeronyma IV. 623.
2. Wilhelma Perkinsa: Traktat o správě jazyka (přel.) IV. 717.
3. Žiwot autpřný patriarchy Jakuba IV. 1480. 1795.
4. Výklad žalmu 22. IV. 1537.
5. Kázání krátká a sprostá etc. IV. 1640.
6. Krátká zpráva, kterak by člověk pobožný k smrti se strojiti měl (z lat. Jachima a Beust) IV. 1888. a.
7. Casmana Ottona: Zpráva krátká sw. žiwota křesťanského IV. 1888. b. 1901.
8. Wilh. Perkinsia traktat trojí (přel.) IV. 1888. c.

Walečowský, Wáclaw z Kněžmosta. Rytíř; podkomoří královský; umřel 1472, 23. Un. O neřestech a lícoměrnosti III. 217.

Walenta, Jan; 1790.

1. Kniha žalmů a zpěwů VI. 219.
2. Katechismus pro mládež VI. 1793.

Waleš, Jan Časlavský. — Farář u sw. Bartoloměje na Nowém městě Pražském 1612.

Hlas boží volající k swobodě otroků mamonových IV. 1639.

Walkenberský, wiz : Filomates, Sofian.

Wallaský, Pawel. — Církve ewangelické města báňského Jelšawy kazatel, a bratrstwa Gemerské stolice přední consenior 1791.

1. Wýtah historický o církvi ewang. Jelšavské VI. 1103.
2. Dobré a zlé užívání domů božích etc. VI. 1994. a.
3. Leopold II. VI. 1994. b.
4. Těžkost a nebezpečnost úřadu biskupského VI. 1994. c.

Wallprecht, Wáclaw František; 1754.

Zajaty rozum v rozjímání nejsw. trojice božské V. 1028.

Wambra, František. — Narozen 15. Srpna 1780 w Bohdanči; stal se knězem 25. Srpna 1803; farář, biskupský notář a sekretář vikariátu we Zbislawi w Čáslawsku.

1. Kázání příležitostná VI. 1965.
 2. Reč při infulaci p. Ferd. Hauzy VI. 2036.
- W Dobrosławu VI. 599. d.

Waněk, Norbert. — Narozen 27. Dub. 1784 w Hrochowu Týnci; absolvoval práva; sekretář u hraběte Hartmanna; překladatel guberniální; úředník w c. k. bibliotece w Praze; umřel 29. Prosince 1835.

1. Kleine Grammatik der böhm. Sprache VI. 85. a.
2. Praktischer Theil zur böhm. Grammatik VI. VI. 85. b.
3. (Český text k Seibtowu slovníku sepsal) VI. 163.
4. Knecht: Počátkové hudební (přel.) VI. 184.
5. Hluchoněmý, od Bouillyho (přel.) VI. 662. a.
6. Psací stolec, od Kotzebue (přel.) VI. 1662. b.
7. Sallustii: Bellum Jugurtinum (přel.) VI. 927. a.
8. Téhož: Bellum Catilinarium (přel.) VI. 927. b.
9. Dušeslowí, od Kampe (přel.) VI. 1163.
10. Račinka, od Salcmanna (přel.) VI. 1263.
11. Wojtěch Krasil (dle Salcmanna) VI. 1265.
12. Otázky na děti k snadnějšímu pochopení náboženství VI. 1300. a.
13. Sbírka vyučujících rozmlauwání (přel.) VI. 1300. b.
14. Blahowid, dle Salcmanna VI. 1300. c.
15. Bohuslaw we své rodině, dle Salcmanna VI. 1300. d.
16. Jos. Hofmanna Katechismus o zdraví (přel.) VI. 1300. e.
17. Úvod theoreticko-praktický k počítání z hlavy VI. 1398.
18. Obraz jasných nebes VI. 1406.
19. Hospodář rozumný (dle Schnee) VI. 1495.
20. Jiří Wolný VI. 1502.
21. Ponaučení krátké o warhanách VI. 1583.
22. Politické zřízení obecných škol VI. 1681.
23. Wyučující modlitební kniha, od Seibta (přel.) VI. 2415.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1008. e. — Wečerní wyrazení 1507. q.

Waněk, Wáclaw. — Narozen 30. Srpna 1786 w Ostrowicích; kaplan we Welwarech.

1. Wěneć etc. Rudolfa knížeti Kinskému VI. 447. a.

2. Zpěw ke cti etc. Frant. Pauly Piška bisk. Azotského VI. 447. b.

Waněk, Samuel. — Kaplan w církwi ew. Sarwašské; 1842.

Kázání VI. 2070.

Waněk, J. Ondřej. —

We Kwětech VI. 496. k.

Waněk, František. —

We Wěle VI. 496. m.

de Wāngg, Jan Augustin; 1779.

Obecná zpráva, jakými prostředky psí vzteklost předjiti etc. VI. 1659.

Waniš, Pawel ze Zdanic; 1580—1589.

1. Traktátec o smrti III. 210.
2. Zrcadlo panenské IV. 696.

Warin, Jan. — Bosák 1676.

Swědectwí prawdy wydané ku pocti wosti etc. Jana Pešiny z Čechorodu V. 893.

Wartowský, Jan z Warty. — Starší bratr jednoty; jazykůw lat., řeck. a hebrejského dobře powědomý; umřel 1559.

1. Biblí (z hebrej. přel.) IV. 1163.
2. Ewangeliem etc., kteréž Erazim Roterod etc. w latinském jazyku vydal (přel.) IV. 1491.

Waša, Wáclaw. — Knihkupec we Chrudimi. Bazaličky (přel.) VI. 1323.

Wašák. —

1. Lumír VI. 517. a.
2. Nápěwy k písním Kamenického VI. 517. b.
3. Národní zpěw a ples slowanský VI. 517. c.

Wawák, Franěk Jan. — Narozen 1741; sedlák; rychtář w Milčicích, čestným penízem od M. Thezeie a Josefa II. obdařen 1786, od města Plzně právem měšťanstwí poctěn.

1. (Rozličné písně příležitostné) VI. 364. a—g.
2. Marš každého Čecha ctného VI. 497.
3. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněna VI. 951.
4. Smlauwy aneb chwalitebné řeči swadební VI. 1069.
5. Wypodobnění s weykladem obrazu sw. panny Barbory VI. 2144.

Wawra, Jan. — Narozen 10. Kwětna 1792 w Lomnici nad Popelkau; ingrossista w c. k. státním autčnictwí w Praze; byl prozatím-ním professorem české řeči na universitě; potom privatní ústaw zřídil.

1. Epigram, od Kotzebue (přel.) VI. 675.
 2. Owoce dobročinnosti (dle něm. od Zschokke) VI. 854.
 3. K. Šmida: Nejlepší dědictwí (přel.) VI. 1371. a.
 4. Téhož: Klárka VI. 1371. b.
 5. Téhož: Ferdinand VI. 1371. c.
- We Kwětech VI. 496. k.

Wawra, Slawomil.

We Kwětech VI. 1076. g.

Wawřík, Josef. — Farář Ratimowský.

Ponaučení a utwření we wíře VI. 1827.

Weber, Jan. Apatykář Prešowský 1645.

Zpráva o moru V. 574.

Webersik, Wáclaw. — Narozen w Litomyšli 12. Srpna 1763; c. k. dworní kaplan, farář w Černilowě, potom w Dašicích.

Práwodce k pastýřské opatrnosti VI. 2124.

Wedellus, Mikuláš. — Farář w Jenowě 1631.

1. Panacea apostolica. Lékařství proti odpadl-
ství V. 707.

2. Dwoje potěšné kázání V. 853.

Wegh, J. — Narozen w Silaši, Wesprymské
stolice, 1754; kazatel w Libiši w Čechách;
senior w Pražském distriktu.

1. Učení o hlavních článcích víry VI. 1791.

2. Krátká summa historie písem swatých (přel.)
VI. 1779.

3. Kázání o pokoji VI. 2018.

4. Truchlořec u hrobu své matky VI. 2093.

5. Agenda VI. 2105.

6. Krátká příprawa k sw. večeři páně VI. 2106.

7. Horliwé a nábožné modlitby VI. 2303, 2213.

8. Horliwé modlitby obzvláštních pobožností VI.
2388.

Weininger, Kašpar Valentin. — Narozen 5.
Ledna 1765 w Praze; doktor filosofie; kaplan
w Družci, Zwolenowski, pak farář tamže a w
Kladně; umřel 19. Března 1835.

1. Řeč na popravním místě etc. VI. 2092.

2. Citel sw. Jana Nepomuckého VI. 2257.

W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.

Weinolt; 1834.

Krátká zpráva o životu etc. Aloysia Klara VI.
106. v.

W časop. pro katol. duch. VI. 1067. k.

Weleba. — Hospodářský auředník 1797.

Wýtah dwojsmyslných libozpěwů VI. 572.

Welenský, Oldřich z Mnichowa. — Měls wau
wlastní tiskárnu w Běle.

1. Žaloby chudých a bohatých, od Luciana (přel.
z lat. překladu Erasma.) III. 107–2.

2. Erasma Roterodamského: O rytíři křesťanském
III. 211.

3. Spis wtipný Marsilia Ficinského, kterak prawda
k kardinalowi Riarowi přišla etc. III. 213.

4. Pranostika III. 230.

5. Rokování dwů osob, Paškwilla a Cyra III.
782. a.

6. Spolu rozmlůwání sw. Petra apoštola a Ju-
lia II. papeže III. 782. b.

7. Lutera: Výklad o Antikristu III. 829.

8. Spis, že člověk může před morem ujeti III.
892.

z Weleslawína, Daniel Adam. — Narozen
w Praze (čili we Weleslawíně u Prahy) 1546;
stal se bakalářem swob. umění roku 1568,
mistrem 1569; byl professorem na universitě
od r. 1572 až 1576; složil auřad tento
wzal sobě dceru tiskaře Jiřího Melantricha
z Aventinu, po němž tiskařství ujal; pro
swau dokonalost a učenost nazwán arcikni-
hlačitелеm. Sloh a jazyk jeho posud za wzor
slauží. Cokoli za Rudolfa w Čechách liter-
ního wyšlo, to jej za půwoda nebo překla-
dače, nebo pomocníka nebo posléze za ti-
skaře mělo. Umřel 18. Října 1599. Smrt jeho
opěwalo 35 tehdejších básníků.

1. Česká kronika Eneáše Sylva (přel.) III. 126.

2. Elegantiarum Terentii et Plauti etc. interpre-
tatio bohémica IV. 25.

3. Dictionarium linguae latinae IV. 36.

4. Nomenclator IV. 38.

5. Sylva quadrilinguis IV. 39.

6. Nomenclator quadrilinguis IV. 40.

7. Kalendář historický IV. 283.

8. Kronika nowá o národu tureckém (od Lewen-
klaie; přel. společně s Kocinem) IV. 333.

9. Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.

10. Wypsání měst Jerusalema IV. 651.

11. Jana Irene: Cest a newina pohlawi ženského
IV. 688.

12. Joh. Lud. Vivis: Nawedení k maudrosti (přel.)
IV. 690.

13. Prawidlo křesťanského žiwota IV. 694.

14. Tabule sedmi zlých a sedmi dobrých wěcí IV.
695.

15. Politia historica IV. 727.

16. Apoteka domácí (spol. s Huberem) IV. 890.

17. Maudrost Jesusa, syna Syrachowa IV. 1193.

18. Štít wíry prawé katolické IV. 1339. a.

19. O řízení a opatrowání božském (z lat.) IV.
1339. b.

20. Historie o křesťanském odjiti z tohoto swěta
sw. Jeronyma IV. 1788.

21. Škola křesťanská IV. 1846

z Weleslawína, Samuel Adam. — Syn
Danielůw, a po něm tiskař; potom u wy-
hnanství.

1. Biblí česká IV. 1169.

2. Zpráva o potěšowání nemocných (z lat.) IV.
1907.

z Welesína, Jan. — Kněz 1558.

Slowník II. 7.

Welkeš, Lad. Budimír; 1840.

We Wěle VI. 496. m.

Wenceslaus, Franciscus. — Professus Wele-
hradský 1673.

Sw. Bernard oslawený V. 1286.

Wendelin, Em. Fr. Duchoslaw. — Řádu
praemonst. 1753.

Sepsání ctnostného žiwota sw. paustewníka Wen-
delina (z něm.) V. 1358.

Wepřek, D. 1600.

Kalendář historický IV. 481.

Werner, J. H. 1842.

Wo Kwětech VI. 1588. d.

Werner, Karel; 1785.

Sedmdesatero přemýšlowání etc. VI. 1777.

Wernhard, Josef. — Děkan w Čerwené
Řečici 1822.

Figurae artis oratoriae VI. 172.

Wernow, H. J. 1840.

We Kwětech VI. 913. c.

Werunač. W. 1844.

1. Hodiny křesťansko-katolické VI. 1867. 2442.

2. Rozjímání modlitby páně VI. 2421.

Weselský, Petr Miloslaw. — Narozen w Nowém
Kníně 1810, 1. Čerwence; učitel při ústawu
hluchoněmých w Praze; nyní w Kutné Hoře.

1. Horník (Redigowal) VI. 772.

2. Rainoldowy osudy (přel. z něm.) VI. 873. a.
1368.

3. Čarodějnice (dle něm.) VI. 873. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1067.
q. 1076. g. 1173. f. — Wěla 496. m. 559. h. 913.
d. — Wlastimil 1076. m.

Weselý, Wáclaw Josef. — Přisežný mlynář Pražský; 1734.

Gruntovní počátek mathematického umění V. 507.

Weselý, Fabian. — Narozen ve Hradišti na Moravě 1684. Jesuita; kázal v Týně s velikau pochwalou 1724; posléz v kolleji na Sw. Hoře u Příbrami; umřel 1729.

1. Quadragesimale primum etc. Kázání na každý pátek v postě V. 871. a.

2. Conciones festuales et dominicales etc. V. 871. b.

3. Oko swíce těla t. j. sw. Martin etc. V. 947.

Weselý; 1812.

Kniha všeobecných zákonů městských (přel.) VI. 1680.

Weselý, Jan N. — Narozen dne 22. Prosince 1793 v Unhošti, kraje Rakownického. Dne 15. Dubna 1804 wstoupil do Týnské školy v Praze a ku konci r. 1805 přestoupil do tamějšího Staro-městského gymnasium, kdežto na vysokých školách setrřaw, studie své dokonal, a na to r. 1817, dne 15. Srpna na kněžství posvěcen byl. — Ještě před posvěcením v Dubnu r. 1817 bylo mu podáno vychowávání mladých hrabat od p. hraběte Christofa z Cavriani, který jakožto wyslauzilý pobočník arciknížete Karla na panství swém, w Horní Cerekwi, kraje Tábořského bydlel. By tento auřad wychowatelský přijmouti mohl, opustiw arcidiöcesi Pražskau, přestoupil do Budějowické, kdežto wedle auřadu swého i na winici Páně Cerekwické pracowati pomáhal. Brzy na to byla mu podána lokalie w Strařowě Hořtici a spolu wychowávání mladých hrabat z Pergen od Jeho Exc. p. hraběte Josefa z Pergen, jenž máje rozenau hraběnkau z Cavriani za manželku, we Widni bydlel. Byw do Widně powolan, spojil wychowávání obojí rodiny, a wyučowal zároveň také knížete Karla z Paar-ů w jazyku českém, a knížete Rudolfa z Lichtenšteina, který r. 1848 před Milánem padl; pak hraběnkau Matildu z Pace, a jiné w náboženství. Roku 1828 přestoupil do diöcezi Králowéhradecké, kdežto w Sautici w Časlawsku jako farář až do dnešního dne žije.

1. Wysvětlení katolicko-církewních obyčejů etc. VI. 2137.

2. Modlicí knížka VI. 2372.

W časopisech: Wčela VI. 496. m.

Wetešník, František. — Narozen 1784, 1. Listop. w Jizerném Telně; děkan w Sobotce od r. 1838.

1. Na přísti Jana Tacheciho, kanowníka, do Mcel VI. 412.

2. Johannita, od Van der Velde (přel.) VI. 834.

3. Alžběta aneb Wypovězenci sibirští (z franc.) VI. 839.

W časopisech: Jindy a Nyní VI. 1008. g. —

Casopis pro kat. duch. VI. 1125. c. — Krok 1162. g.

Wětrowský, Maximilian. — Narozen w Praze 1660. Jesuita; učitel hum., fil. a bohoslowi; kazatel; superior a rektor, zpowědník arcib. Pražského; přisedící konsistoře po 20 let. Umřel 1737. Psal 22 knih w latině, česky jednu. Katechismus V. 771.

Wewerka, Fr. Budislaw. — Narozen w Praze 1793; akcessista při magistratu Pražském.

1. Citowé studujících Čechů etc. VI. 411. a.

2. Na smrt etc. Jakuba z Wimmru VI. 411. b.

3. Deset českých písní pro zpěw VI. 503.

4. Incognito (z Kocebu) VI. 641. a.

5. Kwakerowé (téhož) VI. 641. b.

6. Netopýr VI. 641. c.

7. Dcera Faraonowa (od Vogla) VI. 641. d. 656.

8. Šastný osud prw nešťastné princezky VI. 831. a.

9. Powídky pro ukřácení chvíle VI. 831. b.

10. Morawské powídky VI. 2150.

11. Wyobrazení a důkladné žiwota popsání sw. Wáclawa VI. 2178.

12. Wýbor modliteb VI. 2335.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 1067. b. 1076. a.

Weykhart, Petr z Karnowa.

Knihy koňských lékařství IV. 912.

Weyrauch, Erw. Antonín; 1841.

W Časop. mus. VI. 1125. b.

z Wěžník, hrabě Bernard; 1746.

Korauhow křesťanstwa V. 1013.

Wicelius, Jiří; 1536.

Wýklad na žalm 50. IV. 1495.

Wideman, Wáclaw Jičinský. — Děkan w Bydžowě, Chlumci, na Petrowicích, 1607—1619; wrátil se r. 1631 při wpádu saském na čas do Prahy.

1. Naučení etc. (o stawu manželském) IV. 718.

2. Křesťanského náboženství wyznání summowní IV. 1398.

3. Naučení troje etc. (o wečeři páně) IV. 1409.

4. Naučení křesťanů IV. 1460.

5. Kázání IV. 1626.

Wideman, Wáclaw z Plzně. — Učitel jazyka českého w akademii Widenško-Nowo-městské; 1768.

Neuerfasstes deutsches böhmisches Wörterbuch V. 70.

Wiesner, Antonín. — Narozen 24. Září 1804 w Benešowě; kaplan w Klecanech, w Plzni nyní w Praze.

W Jindy a Nyní VI. 1008. g.

Wigand, Jan; 1638.

Kázání V. 888.

Wiktorin od sw. Kříže; 1728.

Nowá wšeho swěta wojna proti tělu, swětu, ďáblu V. 946.

Wildman, H. 1840—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Wilímek, Antonín. — Narozen w Tyništi nad Orlicí 14. Čerwna 1803. Studowal w Hradci Králowé; po smrti otcowě stal se mlynářem, a sepsal se swým bratrem písně kostelní.

We Kwětech VI. 496. k.

Willmek, Jan. — Bratr předešlého. Narozen w Tyništi 1797, 30. Břez. Stal se knězem 6. Srpna 1820; farář we Štěpánově. Přispěl ku Kwětům.

Winařický, Karel. — Narozen we Slaném dne 24. Ledna 1803. Odbýw cwičení gymnasia uí we swém rodišti, wstoupil w Listopadu r. 1818 na vysoké školy Pražské, w Řijnu 1820 na universitu we Widni. Po roce wrátil se do Prahy a přijat do arcib. alumnatu studowal theologii a od jara 1823 až do Zář 1825 w prvotinách literních vyučowal ditky hraběte Šlika; ordinowán pak na kněžstwi 28. Zář 1825, wzat byl hned od arcibiskupa Chlumčanského za ceremoniáře; a 1. Ledna 1829 učiněn sekretářem, zůstal w té službě také u arcibiskupa Krakowského z Kolowrat; 24. Dubna 1833 na faru Kowaňskou presentowán a tam 10. Prosince 1846 děkanem byl jmenowán. Co aud deputace z kraje Boleslawského a Bydžowského přimlauwal se w uoci 16. Čerwna r. 1848 na Hradě Pražském u knížete Windišgráce a hraběte Lwa Thuna a ráno 19. Čerwna před c. k. dworskau komissí o smír s městy Pražskými; brzy potom wywolen w okresu Mlado-Boleslawském za poslance k říšskému sněmu, pobyl při něm we Widni a Kroměříži až do 31. Ledna 1849, powolán byw 1. Ledna t. r. za děkana do Týna nad Wltawau.

1. Česká abeceda VI. 26.

2. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěwek) VI. 313.

3. Hlasy vlastenců etc. 1835 (Přispěwek) VI. 318.

4. Hlasy wěrných Čechů etc. 1835 (Přispěwek) VI. 319.

5. Hlasy duchowenstwa etc. 1836 (Přispěwek) VI. 320.

6. Pana Bohuslawu Hasišteinského z Lobkowic wěk a spisy sebrané VI. 324.

7. Kytka VI. 341, a. 1370. a.

8. Waryto a Lyra VI. 341. b.

9. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěwek) VI. 469.

10. Ku příchodu J. C. M. Františka I. etc. 1833 (Přispěwek) VI. 477.

11. Pyrkera: Perly poswátne (z něm. přel.) VI. 557.

12. Sněmy zwřítat VI. 584.

13. Virgilia: Zpěwy pastýřské (přel.) VI. 923.

14. Druhá kytka etc. VI. 1370. b.

15. Modlitby maličkých VI. 1370. c. 2448.

16. Lístky pilnosti za odměnu VI. 1370. d.

W časopisech: Časopis mus. VI. 150 a. 496.

h. 539. c. 559. d. 597. e. 932. f. 1036. c. 1143.

f. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Kwěty

496. k. 1067. q. — Wčela 496. m. 559. h.

1036. e. — Wěmec 521.

Windyš, Josef Hajislaw. — Narozen 15. Řijna 1782 w Rychnowě; studowal w Lito-

myšli od první latinské až do druhé humanitní třídy, kteraužto na gymnasium Brněnském absolwowal, potom na vysokých školách Pražských oddal se umění libomudrkému a bohomluweckému. Hned po wyswěcení na kněžstwi 30. Srpna 1806 dostal se do Bělohrodu za wychowatele tamního mladého hraběte Šaffgoče, po jehožto brzkém zemění powolán za kaplana na Opočno w prvním čtvrtletí 1807 a w témž roce poslán do Zwole k administraci tamní lokalie až do nastaupení nového duchowního pastýře, načež opět kaplanowal na Opočně až do půlletí r. 1810, když poslán do Strážowa administrowat lokalii, ktersuž také w řádne duchovní pastýřstwi obdržel. Od Prosince 1816 zastával duchovní spráwu w Chotěboři, za tamního faráře, dawšeho se na odpocínutí až do welikonoc 1820, tu obdržew powolání za faráře do Nechánic nad Bystřicí, kde úřad duchowního pastýřstwi zastává po dnes. R. 1824 byl ustanowen za tajemníka b. vikariálního i školdozorního úřadu w okresu Nowobydžowském (nyňi Hořickém) a 1830 k důstojenstwi biskupského notára powýšea. Řeč w čas cholery VI. 2055.

W časopisech: Přítel ml. VI. 1067. h. 1685. — Widenké listy 1220. a.

Winkler, Jan. — Narodil se 18. Listop. 1794 na Wsetíně na Morawě w středíšti tak zwaných Walachů. W Trenčíně nawštěwowal nízké latinské školy od r. 1808. Odtud odebral se r. 1810 na lyceum do Kežmarku, kdež w rhetorice pod prof. Genersichem se slowutným Šafaříkem 1811 spolužákem byl. Toho samého r. 1811 octnul se na pobyt mezi Maďary w Sabolči za Tokajem, odkudž r. 1813 na katol. akademii w Košicích přibyl, a 1814 do Prešowa na ew. kollegium se dostal. R. 1815 powolán byl za učitele do německé o Bilska we Slezsku, později na úřad kazatele we swém rodišti Wsetíně. Od r. 1826 jest pastýřem církwe ewangelické na Náwsi we Slezsku u Jablunkowa. O wzkrššení národnosti w těch stranách welice zaslaužilý. We Kwětech VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1220. d.

z Winore, Adam. — Učedník Edmunda Campiana Jesuity; kněz, arcijahen Bechynský; farář w Krumlowě; kanownik Pražský; 1573 — 1589.

1. O potupení světských marností (z lat.) IV. 697.

2. Proti moru etc. IV. 1842. a.

3. Alberta Welikého: Knížka pobožná o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b.

Winter, Josef. — 1840.

We Wčele VI. 496. m.

Wiršink, Leopold Frant. — Narozen 8. Listop.

1787 we Chlumci. Děkan w Sedlčanech, pak probošt w Raudnici.

1. Wykladové neb exhorty etc. VI. 1910.

2. Kázání swáteční, postní etc. dle Bourdala Massilona VI. 1947. a.

3. Kázání nedělní, postní etc. VI. 1947. b.

4. Potěšení pohofelým (po ohni w Sedlčanech) VI. 2051.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Wiskydenský, Jan; 1785.

Nowiny česko-słowanské (Redigował) VI. 1087.

Wit, K. 1843.

We Wčele VI. 913. d.

Wítek, Hynek. — Učitel školní w Kutnéhoře 1789.

Uwedení k německé řeči VI. 107.

Wítek, J. 1834.

We Kwětech VI. 496. k.

Wladimír, wiz Pelikán.

Wladyka, Jan. — Radní w Boleslawi; do r. 1850 purkmistr w Chebu; od r. 1850 radní při krajinském saudu w Táboře.
Hyacinthy VI. 306. 828.

Wlasák, Josef Wáclaw. — Učitel na Smíchově, pak na Mělnice.

1. Česká dobroptisemnost VI. 58.

2. Slovo k uwitání Jos. Swobody, faráře Smíchowského VI. 466.

3. Šmida: Štědrý večer (přel.) VI. 1332.

4. Jehňátko (přel.) VI. 1333. a.

5. Šmida: Eustachius (přel.) VI. 1333. b.

6. Téhož: Holubička (přel.) VI. 1333. c.

7. Dwé sté látek ku předpisům (z něm. od Hybla) VI. 1333. d.

8. Bibliotéka mládeže VI. 1333. e.

9. Šmida: Bohomír mladý paustewník, a: Štěstí dobrého wychování (přel.) VI. 1333. f.

10. Jitřenka VI. 1333. g.

11. Šmida: Dřewný kříž (přel.) VI. 1333. h.

12. Téhož: Biblické příběhy (přel.) VI. 1888.

W časopisech: Rozličnosti Pražské VI. 599. q. 1067. u. — Kwěty 1140. o.

Wlasatý, Řehoř Josef; 1713.

Wěrná panna etc. starokatolické město Plzeň V. 916.

Wlasenický, Mikuláš; 1471—1495.

1. Hádání o krew boží III. 647.

2. Zjewení boží slauhám božím III. 715. a.

3. (Kniha proti papeži etc.) III. 715. b.

Wlček, Wáclaw z Čenowa. — Wojenský wůdce za času krále Jiřího a krále Wladislawa II.

1. Naučení etc. kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wozy III. 244.

2. (Psaní jeho některá) III. 499. a.

Wlček, Karel. — Hudec; 1833.

Wyskaumané a wyjádřené tajnosti hauslí VI. 186.

Wlček, Jan (též Wlčkowski). — Narozen 27. Srpna 1805 w Jičíně; studował na gymnasium tamtéž; stal se knězem 7. Prosince r. 1828; byl kaplanem we Winoři, w Zlonicích, w Benátkách, potom u sw. Haštala, konečně u sw. Štěpána w Praze.

1. Piseň ke mši swaté VI. 263.

2. Starowěký zpěw o umučení p. n. J. K. (wydal) VI. 266.

3. Hanička s kufátky (přel.) VI. 563.

4. Jeřowna VI. 681. a.

5. Wšezwěd VI. 681. b.

6. Powahopisy Theofrastowy VI. 925. a.

7. Hesiodowy nauky domácí VI. 925. b.

8. Homerowa Iliada VI. 925. c.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. — Krok 932. e.

Wlček, Adolf Jos. 1842.

Konwalinka VI. 342.

W časopisech: Kwěty 932. k. — Wčela 539. d.

z Wlčetina, Kristian; 1565.

Matiáše Citharda: Modlitby (přel.) IV. 1945.

z Wlkánowa, Fr. Jos. — Děkan Mělnický 1730, wiz Prefat.

Fidelis patriae pater etc. sw. Jan Nepomucký V. 955.

Woborník, Stanislaw. — Narozen 12. Března 1796 w Bausowě dolním. Kněz řádu kazatelského, podpřewor, učitel klerikůw, kooperator farní a kazatel český o swátcích u sw. Jiljí w Praze.

Swatý týden před welikonocí (přel.) VI. 2392.

Wocel, Jan Erazim. — Narozen 24. Srpna 1803 w Kutné Hoře. Obyw čtvrtau třidu normálky tamže, studował gymnasium w Praze na Nowém městě, filosofii pak we Widni; tamtéž ku práwnickému studium přistaupil. Od r. 1824 až do r. 1842 byl pěstaunem w rozličných domech šlechtických: u marčesa Pallavicini, hraběte Sternberka, knížete Salm-Salma a konečně u hrab. Harracha. Co pěstaun žil delší čas w jižních Uhřích, na Morawě, w hořejších Rakausích, we Westfálech na pomezí Hollandska a w Drážďanech. Cestował po řiši německé podél Rýna, w Hollandu, w Belgii, tak též kónal cestu do Tater r. 1842, do Krakowa atd. Obdržew slušné náhrady za přičinění swé w úřadech wychowatelských, odebral se w Září r. 1842 do Prahy, aby sily swé úplně literatuře české wěnowal. R. 1843 swěřena mu redakcí časopisu musejního; téhož roku stal se mimořádným a r. 1845 řádným audem kr. české společnosti nauk a r. 1844 sekretářem archeologického sboru musejního. Jsa od r. 1843 členem výboru mus. pro wědecké wzdělení řeči a literatury české, byl r. 1845 jednatelem téhož (matičního) sboru. Obíraje se wedlé krasowědecké a pedagogické literatury české zvláště zpytowaním starožitností českých, wydal na powzbuzení archeol. výboru německý spis „Grundzüge der böhmischen Alterthumskunde“ r. 1845. Co hajitel české národnosti již r. 1835—38 w německých domácích časopisech (Archiv für Gesch. und Statistik von Kaltenbäck; Moravia atd.) na pole publicistiky wystaupil; počínajíc rokem

1839 snažil se první národní Čechův snažení v zahraničných německých listech zastávat; (w Augsb. allem. Ztg.: die Westslaven und die böhm. Literatur 1839; Aufklärungen über die Westslaven 1840; die Slaven und ihr Verhältniss zu Deutschland 1841; die Entnationalisirung der Slaven 1841; die Czechophobie 1845; Prager Briefe 1846; w Leipziger allem. Ztg.: Aufklärung über die Czechomanie 1840). — W době politických přewratů r. 1848 wywolen byl dne 19. Března za kapitána sboru Sw.-Wácslawského čili Swornosti; powolan od nejw. purkrabího hr. Stadiona do mimoř. zemské komissí dne 3. Dubna, připojené potom k Národnímu Výboru. Od měšťanů Kutnohorských wywolen jest za deputovaného do zemského sněmu, dne 6. Čerwna; okres Poličský w Chrudimsku powolal jej pak za poslance do sněmu říšského dne 8. Čerwnce. R. 1850 stal se mimořádným professorem české archeologie a historie umění na universitě Pražské; chtěje se jediné to-muto úřadu oddati, složil se sebe redakci časopisu musejního.

1. České besedy (přispěvek) VI. 340.

2. Přemyslowci VI. 555. a.

3. Meč a Kalich VI. 555. b.

4. Labyrint slávy VI. 555. c.

5. Harfa VI. 658.

6. Časopis českého museum (Redig.) VI. 747.

7. Poslední Orebíta VI. 889. a.

8. Hlatipisec VI. 889. b.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 496. h. 559. d. 1008. d. 1084. c. 1140. f. 1686. a. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. 1008. k. 1076. g. — Wčela 496. m.

Wodička, Jan Ledecký. — Farář w Lowoslicích 1607—1609.

1. Písne chwal božích etc. IV. 124.

2. Spis o wečeři, umučení etc. páně IV. 1378.

Wodička, Jan Křístof. — Kazatel při cirkwi české w Žitawě; 1746.

Hofmanna: Wyswětlení křesťanských zpovědních otázek Lutherových (přel.) V. 799.

Wodňanský, Jan (jinak Aquensis). — Muich řádu bosákůw 1508—1549.

1. Rozmlauwání etc. o nepokřtěném početi panny Marie III. 760.

2. Snažení Satanáše etc. w Sasích IV. 527.

Wodňanský, Tobiáš Albert. — Správce školy sw. Martina w Praze; 1616—1619.

1. Sebrání historií některých etc. IV. 454.

2. Jana Spinacea spis o lakomstwi (přel.) IV. 719.

3. Wítězstwi nebeské etc. IV. 1483.

Wodňanský, Nathanael z Uračowa. — Měšťan Pražský; zřízenec komory w královstwi českém buchalterie registrator. Poprawen 1621, 21. Čerwna.

Theatrum mundi minoris. Široký plac etc. IV. 1873.

Wojáček, W. — Absolvowal práwa r. 1846.

1. Wácslaw VI. 550.

2. Ludmila VI. 696.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k.

Wojtěch, u sw. Tobiáše, wiz **Adalbertus.**

Wokaun; Antonín Jan; 1731—1754.

1. Pulchri gressus etc. aneb roztrhaný šat sw. Bernarda V. 969. a.

2. Kázání o sw. Bernardu V. 969. b.

Wokaun, Tobiáš Nowopražský.

Krátký wyklad modlíby Dawida krále. Příd. 172.

Wolek, J. — 1839.

Wo Kwětech VI. 496. k.

Wolf, (Wolffus) Adam Benešowský. — Roku 1606 správce školní w Hradišti nad Metují; u vyhnanstwi kazatel w Nižních Motěšicích w královstwi Uherském; 1639.

1. Exegesis catechismi D. M. Lutheri t. j. Summowní a sprosté etc. IV. 1456. 1543.

2. Krista osoby spasiťelné wyznání V. 886.

3. Kázání pohřební V. 1067. a.

4. Lucrum ex morte. Zisk ze smrti etc. V. 1067. b.

5. Breviarium humanum etc. V. 1067. c.

6. Funus christianum etc. V. 1067. d.

Wolf, Martin. — Děkan Katowický 1778.

1. Bossneta: Příběhowé o změnách církwi protestantských (přel.) VI. 1111.

2. Téhož: Učení katolického o těch věcech, o kterých rozepře jsau, wyložení (přel.) VI. 1744.

Wolfgang. — Farář w Kadowě 1515.

1. Traktat proti artikulům Pikartským III. 777. a.

2. Traktat proti kacífům III. 777. b.

Wolkenberger, Matauš; 1580.

1. Knížka o libé ctnosti, naději IV. 683. a.

2. Spekulár ctnostného žiwota IV. 683. b.

Wolný, Jiří. — Owčák w Kratonozích, básník přirozený a jeden z lepších; umřel 1745.

Weselé písne V. 187.

Wolný, Lukáš, hospodář owčina Kratonožského w Wácslaw; 1710.

Leopold císař pán Římský etc. (písne) V. 217.

Wolynský, Jakub. — 1542.

List všem wábec bratřím nábož. Boleslawského IV. 1238.

Wolynský, (má býti Mělnický) Martin; wiz **Mělnický.**

Wondra, Josef. — Narozen 1. Ledna 1801 w Husinci. Kaplan we Witějicích we Prachensku.

We Wčele VI. 496. m. 1520. b. 1588. f.

Worbes. — Učitel na školce w Hradci Králové. We Kwětech VI. 1008. k.

Worel, Josef. — Narozen dne 13. Listop. 1801 w Opočně w Králověhradecku. Školy gymnasiální odbyl w Rychnowě, libomudrcwtví a bohoslawí slyšel w Praze. R. 1825 dne 10. Srp. na kněžstwi poswěcen, a w Listopadu téhož roku do Cerhowic co kaplan dosazen, odkudž ale po 7 měsících na žádost tehdejšího děkana w Žebráce Wojtěcha Nejedlého k němu přesazen. S počátkem r. 1832 stal se administratorem fary w Cerhowicích, a po 5 měsících fary w Počápicích, a však w Listopadu téhož r. opět do Žebráka se wrátil. W Dubnu 1835 praesentowan od děkana Nejedlého na

exposituru we Zdicích, kteréžto Zdicke beneficium již od r. 1696 s děkanstwím spojeno bylo. Ještě za živobytí Nejedlého nařídilo ale zemské gubernium, aby w pádu uprázdnění děkanstwí w Žebráče fara Zdicá zase jako předtím samostatnau se stala. Po úmrtí Nejedlého začaly tedy vyšší instance o rozdělení těch dwau beneficií jednati, čehož následkem stal se dekretem dworského kanceláře od 16. Ledna 1846 samostatným farářem Zdickým.

1. Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu VI. 519. a.

2. Tři básně Chmelského a Erbena VI. 519. b.

Worel, Karel. — Farář na Daubrawici, pak w domě duchovních wyslaužilých u sw. Bartoloměje 1783.

1. Wíra samospasitelná katolická etc. VI. 1763.

2. Konfessí helwetská VI. 1773.

3. Rozmýšlení se wlastence na otázku, jaké wíry se přidržeti sluší VI. 1776.

Worlický, Wáclaw; 1747.

Žaltář a rozličné písně V. 143.

Worličný, Pawel (jinak Aquilinas) Královéhradecký. — Stal se bakalářem r. 1546; farář w Kvjowě na Morawě na panstwí Wojtěcha z Pernšteina, poeta latinský; 1553—1564.

1. Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio etc. Spůsoby mluvení etc. IV. 24.

2. Regulae communes civilis vitae etc. quibus additi sunt rythmi bohemicí IV. 204.

3. Dicta Graecinae sapientum (přel.) IV. 274.

4. Catonis Disticha (přel.) IV. 277.

5. Modlitby pobožné IV. 1964.

Worličný, Jan (jinak Aquilinas). — Bakalář 1545.

Žaltář sw. Dawida IV. 67.

Wotawa, Pawel Hldefons; 1720.

Slawíček Swatopropokpský V. 118.

Wottawa, Šebastian. — Františkán; 1784.

Urownání nesrovnalého žiwota etc. VI. 2212.

Wotýpka, Josef. — Narozen 10. Řijna 1802 we Wáclawicích; administrator w Popowicích w Kaurimsku.

1. Výstraha od pití páleného VI. 1209.

2. Žiwot nejsw. p. Marie VI. 2193.

Wotýpka, Josef. — Školní učitel we Wáclawicích.

Růženka z Jedlowa (dle Šmida) VI. 1328.

W. Příteli mlád. VI. 1402. c.

Wrana, Mikuláš. — Bakalář a saused w Litomyšli; 1566.

1. Komedie etc. o wdově Judith IV. 234.

2. Kniha výkladůw na traktat etc. Rasisa (přel.) IV. 835.

Wrana, Simon Bernard. — Narozen 27. Řijna 1785 we Hrachowístích; studowal w Budějowicích; knězem stal se 19. Srpna 1810; zámecký kaplan na Worlice; farář w Mirovicích; bisk. notář.

1. Historie biblická VI. 1882.

2. Řeč pohřební na Karla kníž. ze Šwarzenberka VI. 2088.

3. Utrpení a smrt některých sw. mučedníků etc. VI. 2190.

W Hlasateli VI. 539. a.

Wratislaw, Wáclaw, z Mitrowic, stawu rytířského. — Narozen 1576. Byl s wyslancem baronem z Krekwic 1591 u tureckého dwora, kdež wyslanec usmrčen, a průwodčí jeho do wězení dán. Nazwán pro své příhody wůbec Turček.

Příhody své IV. 656.

Wratislaw, Maximilian. — Missionář řeholního řádu apoštolského 1693.

1. Kwítek w církwi swaté wykvetlý etc. (Ondřej Avellino) V. 1293. a.

2. Diwotworný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajetanus V. 1293. b.

Wratislaw, Wáclaw. — Řádu Theatinského 1719.

Krwawí potůčkové prýstějící se etc. V. 1471.

Wrba, Jakub Ferd. Ant. Nimburský. — Měšťan Nowého města Pražského 1691.

1. Krátký wýtah práv městských etc. V. 604.

2. Jana Baptisty: Wěmec wěcnosti (přel.) V. 1431.

Wrbenký, Viktorin. — Narozen w Týně Wltawském; studowal w Launech, potom od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowy; správcem školy sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1603—1604; r. 1605 stal se mistrem swob. umění, a byl 1604—1606 19. Ledna předním správcem školy Královéhradecké; potom farář we Brodu Německém, w Náchodě, assessor konsistoře. Po bitvě Bělohorské zbawen fary své w Praze byl w poselstwí w záležitostech university u kurfirsta saského (1621); čímž nelibost císařského místodržitelstwa sobě způsobiw, z Prahy wypowědén.

1. Wzácného Compelle intrare poručení IV. 733.

2. Chiragogia sacrorum biblorum etc. IV. 1161.

3. Synopsis neb tabule etc. čtení wýročních IV. 1375.

4. Harmonia ewangelistarum IV. 1424.

5. Konfessí česká IV. 1425. a.

6. Obrana konfessí tetěž IV. 1425. b.

7. Sném Ninivetský IV. 1435.

8. Katechismus IV. 1454.

9. Nowé léto, t. j. nowého krále Emanuele wtělení etc. IV. 1474. 1792. a.

10. Výklad listu Kristowa etc. IV. 1538.

11. Postilla IV. 1565.

12. Kázání pohřební etc. nad Johannau Daubrawnickau IV. 1700.

13. Historia o umučení p. n. J. K. IV. 1792. b.

Wrbětický, Mikuláš. — Z města Klobuk, warhanik we Slawěně, okolo 1708.

Paměti městečka Slawičina V. 330.

z Wřesowic, Wolf. — Stawu rytířského, pán na Daubrawské hoře, Teplici a Krupce, císařský radda, nejw. písař a přæsident komory 1564.

Práva a zřízení zemská království českého IV. 918.

Wrtátko, Antonín Jaroslav. — Narodil se 29. Kwětna 1815 w Nowých Benátkách nad Jizerau. Nejsa ani úplně dva roky stár, ztratil již otce svého. Prvním počátkům školním naučil se w Nowých Benátkách. Studia gymnasiální w Mladé Boleslavi r. 1833 dokončil. Oblíbil sobě nad míru klassiky řecké, již co zák čtvrté latinské třídy Homera w původním jazyku horlivě čítal. Téhož právě času Jan Wlček, dostaw se do Benátek za kaplana, zde Iliadu do češtiny překládati počal. Jeho powzbuzením a příkladem Wrtátko k jazyku mateřskému přilnul. R. 1834 odebral se do Prahy na studia filosofická. Štule, Pichl, Šohaj, Lubomirský, Trojan a Tomek byli spolužáci jeho we filosofii. R. 1836 nastoupil studia právníká. Té doby s Tupým první zasadil se o vydávání almanachu „Wesny,“ ke všem třem ročníkům pispívaje. W prázdninách r. 1837 wykonal s Riegreem w osmi nedělích paut tři sta mil obnášející po Moravě, Doleních Rakausích, Uhersku, Haliči, Krakowsku a Slezsku a wešel takto we známost s nejslawutnějšími literatury slowenskými a polskými. Po odbytých studiích právnických oddal se wychowatelství. R. 1841 a 1842 cestowal s rodinou swob. Pána z Hildprandtu, u níž pěstauem byl, po Italii, delší čas zvláště w Benátkách a we Florencii krasowědeckými studiemi se zabíraje. Téhož času vyučowal za zimního pobytu w Benátkách arciknížata, syny mistokrále Benátského w jazyku českém a w slowanském národopisu. R. 1847 přišel za pěstaua k rodině vlasteneckým duchem proslulých hrabat z Harrachu.

1. Kotzebue: Belůw autěk (přel.) VI. 677.
2. Wesna (Redigowal) VI. 770.
3. Sofoklesůw Oidip etc. (přel.) VI. 931. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 1036. i. 1140. o. 1409. f.

ze Všehrd, Viktorin Cornelius. — Stawu rytířského. Naroden we Chrudimi; stal se mistrem swobod. umění w Praze 1483; byl professorem na universitě; děkanem fakulty filosofické r. 1484; stal se potom sekretářem krále Wladislawa, pak místopisařem království českého. Řečník a právník proslulý. Umřel r. 1520 w domě swém na Újezdě w Praze.

1. Knihy dewatery o práwíech a súdech i o dskách země, české III. 294.
2. Sw. Jana Zlatoustého: Kniha o naprawení padlého (přel.) III. 864. a.
3. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého etc. III. 864. b.

Wussin, Kašpar. — Tiskař 1700.

Dictionarium von dreien Sprachen etc. V. 58.

Wydra, Stanislaw. — Naroden w Hradci Králowé 1741, 13. Listop. Jesuita, doktor filosofie; rektor university, professor matematiky na vysokých školách Pražských; umřel 3. Pros. 1804.

1. Počátkowé aritmetiky VI. 1390.
2. Swazek kázání swátečních VI. 1926.
3. Kázání w chrámu sw. Markety w Břewnowě VI. 2001. a.
4. Kázání w chrámu sw. Haštala VI. 2001. b.
5. Kázání na den sw. Štěpána VI. 2001. c.

Wychnaeus, Wacław Pankracius; 1699. O nejsw. nowého zákona oběti V. 1114.

Zabilanský, Jiří Horský; 1604.

1. Kázání swadební při oddawcích p. Wacława Michka z Radostína IV. 1619. a.
2. Kázání o stawu manželském IV. 1619. b.

Záborský, Jonáš ze Zábory w Turč. stolici; kaplan w Pardičowcech.

W Časop. mus. VI. 8. f.

Záhorský, Bol. 1840—1841.

We Kwětech VI. 496. k.

Zahradník, Vincenc. — Naroden 29. Pros. 1790 w Mladé Boleslavi; farář w Křešicích. Umřel 1836, 29. Pros.

1. Bájky VI. 581.
2. Dušeslowí VI. 1166.
3. O přísaze VI. 1206.
4. Krátký katechismus VI. 1849. a.
5. Doštěpená zahrádka dítek dobrých VI. 1849. b.
6. Homiletické řeči VI. 1915. a.
7. Rozwrhowé kázání etc. VI. 1915. b.
8. Sedmceřtma swátečních kázání VI. 1960. a.
9. Kázání nedělní VI. 1960. b.
10. Modlitby katolické VI. 2418.

W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 1125. c. — Hlasatel 1173. e.

Zahradník, Wacław. — Naroden 30. Čerwna 1791 w Rychnowě; kaplan w Králowé dworě, pak lokalista w Sendražicích.

(?) Řeč při posvěcení památky na bojowišti blíže Chlumu (přel.) VI. 2034.

Zahumenský, Jan z Wolyně. — Farář Hostaunský 1620.

1. O stawu manželském naučení IV. 707.
2. Abecední wýtah z now. zákona IV. 1159.
3. Kázání o sw. trpěliwosti IV. 1603. a.
4. Kázání potěšitelné všechněm pod obejí přijímajícím IV. 1603. b.
5. Kázání potěšitelné, otázka etc. (o témž) IV. 1662.
6. Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic IV. 1679. a.
7. Kázání nad tělem p. Matúše Kapliře ze Sulewic IV. 1679. b.

Zachius, Jakub Časlavský. — Rektor školní u sw. Mikuláše na Starém městě Pražském r. 1600.

Modlitby pramen živý IV. 1973.

Zajíc, Jan z Hasenburka; 1489.

List, w němž napomíná mistrůw Pražských etc. III. 703.

Zalužanský, Adam. — Mistr swobodných umění a doktor lékařství; professor w učení

Pražském r. 1591—1594; děkanem fakulty filos. r. 1591; rektorem 1593. Oženil se r. 1594, 10. Čerwence, musil dle statut university proti vůli své složit rektorství i professuru. Byl výtečný lékař a důmyslný botanik (Linnéjský system první vynalezl). Po vydání majestátu r. 1609 byl horliv pro reformaci akademie, ač, jak se zdá, nezcela bez saukromného zanevření na professory pro své wylaučení z university. Umřel r. 1613 asi 11. Prosince.

1. Methodus herbaria IV. 877. a.
2. Řád apathekářský IV. 877. b.
3. Cena neb wyměření všech lékařství IV. 877. c.

Zámorský, viz Philadelphus.

Zap, Karel Ladislav. — Narodil se dne 8. Ledna 1812 w Praze na Pořiči. Z farní školy u sw. Petra byl dán do hlavní školy u Piaristůw, a u týchž také všech šest škol latinských nawštěwowal. Roku 1831 wstoupil do prwního filosofického běhu na universitě Pražské, a odbyw i druhý běh, studowal r. 1833 práwa. Odbyw prwní rok práw, wstoupil w Září 1833 co praktikant k tehdejšimu c. k. účetnímu kanceláři pro důchody z tabáku a kolku, kdež stráwil tři léta. Roku 1836 byl jmenowán accessistau při též účetním kanceláři we Lwowě, kamž se w Listopadu řečeného roku odebral. We Lwowě stráwil půl dewáta roku a použil toho času, seznaťi slowanský život na východě a literaturu polskau, maloruskau a welkoruskau. R. 1841 přestoupil k c. k. státní aučtárně Lwowské co accessista prwní třídy, kdež se později také ingrossistau stal. R. 1845 podařilo se spojenému úsili jeho příznivcůw, že ze Lwowa nazpět do vlasti, a sice k Pražské c. k. státní aučtárně přesazen byl. Téhož roku byl pak w Listopadu od král. české společnosti nauk za mimořádného auda přijat. Roku 1848 stal se officialem při státní aučtárně, a přistoupil co aud k výboru pro wydávání českých prozatímních knih gymnasiálních; posléze byl w Březnu 1849 od tehdejšího c. k. zemského předsidium jmenowán za supplujícího professora českého jazyka na Pražském Nowoměstském gymnasiu a r. 1850 professorem na české realní škole.

1. Pautník (Redig.) VI. 762.
 2. Gógola zábavné spisy (přel.) VI. 907.
 3. Zrcadlo života na východní Ewropě VI. 1005.
 4. Popsání Prahy VI. 1024.
 5. Merklasůw: Malý příruční atlas (pomoci jeho) VI. 1159.
 6. Wšeobecný zeměpis VI. 1160.
- W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 913. c. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. — Wčela 913. d.

1067. n. — Časop. mus. 1008. d. 1067. i. 1076. b. — Wlastimil 1008. p.

Zapowá, Honorata (z Wiśniewieckých). — Choť předešlého z polského rodu šlechtického, narodila se 5. Dubna 1825 w městě Sniatyně nad Prutem w Haliči, stráwila léta mládectwí we wsi Žabie nad Čeremošem w horách Karpatských mezi Huculy, potom w městěčku Janowě na rowinatém Podolí, konečně w krajině nad Prutem, kde se w městěčku Zablotowě r. 1838 se swým choťem poznala, a s ním r. 1841 do Lwowa a r. 1845 do Prahy se odebrala.

W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Kwěty 1076. g.

Zape, Josef Redem; 1802.

Krátká hist. zpráva o založení etc. institutu pro němé VI. 1254.

Záruba, Kašpar. — Kaplan w Klášteře.

Splendor et gloria domus Waldsteinianae V. 338.

Zárybnický, Jan; 1609.

Píseň na smrt Roziny Zeydlíkové z Šönfeldu IV. 192.

Zatočil, Jan Norbert z Löwenbruku; 1684.

Leto- a dennopis (o obležení šwedském r. 1648) V. 282.

Zaubek, Jan. — Slowák, cirkwe ew. Trenčanské kazatel, senior; umřel 18. Února 1825 w 80. roce wěku.

1. Nábožné kázání o powinnostech poddaných VI. 2026. a.
2. To deum laudamus etc. za nawrácení pokoje VI. 2026. b.
3. Pohřební kázání etc. ku památce Jana Bogádi VI. 2085.

Zaurek, Martin Josef. Děkan Telecký 1735. Nejvyšší cedr etc. Jan Nepomucký V. 980.

Záwěta, Jiří ze Záwětic. — Narozen w Praze 1575; koncipista u kanceláře dworské, pak dworan krále Matiaše. Při powstání stawů přidržew se strany ewangelické, u wěčný žalář odsauzen 1620. Balbin učenost jeho chwálí.

1. Zpěwy modlitebné za šťastné panowání krále Matiaše IV. 133. a.
2. Kancional IV. 133. b.
3. Rorate IV. 133. c.
4. Akta etc. mezi Rudolfem a Matiašem IV. 453. a.
5. Wypsání slawného příjezdu krále Matiaše IV. 453. b.
6. Korunowání JMti Matiaše krále etc. IV. 453. c.
7. Odjezd z hradu Pražského JMti Matiaše krále etc. IV. 453. d.
8. Wypsání šťastného příjezdu etc. králowny Anny IV. 453. e.
9. Wolení a korunowání etc. Matiaše IV. 453. f.
10. Wjezd etc. Matiaše etc. do Řezna IV. 453. g.
11. Korunowání etc. Ferdinanda druhého IV. 453. h.
12. Korunowání etc. králowny Anny IV. 453. i.
13. Schola aulica t. j. dworská škola IV. 731.

Záworka, Tobiáš Lipenský. — Narozen w Lipniku; farář w Olši blíž zámku Perušteinu; děkan Daubrawický 1607. Roku 1597 shořel

mu kancional (Písne chwal božích); znova tedy jej wyhotowił, do Prahy jel, a Dačíckému jej podal.

1. Zpíwání pohřební staré i nové IV. 106. a.
2. Písne chwal božích IV. 106. b.
3. Prawidlo služebnosti církewních IV. 1748. 1952.

Zbraslawský, wiz Kaška.

Zeberer, Jan. — Narozen 1712. Kanclér Nowého města Pražského. Umřel 1789. Slovník německo-český VI. 151.

Zeithammer, Jiří. — Narozen we Štětkni 31. Čerwence 1800, studował w Praze r. 1813 — 18 na gymnasium Staroměstském a filosofii r. 1819 — 21 na universitě tamže, stal se adjunktem při fakultě filosofické r. 1823 na čtyry léta, r. 1826 doktorem filosofie we Widni, r. 1827 suppletem učitelské stolice hospodářství a r. 1828 professorem humanitám na gymnasium Piseckém. W Pisku založil knihownu městskou r. 1841, a byl audem a jednatelem tamější opatrowny malých dítek, protož se tam stal čestným měšťanem. Roku 1847 dostal se do Prahy na Malostranské gymnasium, r. 1848 byl wywolen za auda prov. školní rady pro gymnasia w Čechách, r. 1849 za mimoř. auda kr. české společnosti nauk a r. 1850 za auda komissi zkaušící kandidátů učitelství gymnasiálního pro filosofii, jakož i školním zemským radou. W časopisech: Čechoslaw VI. 932. c. — Časop. mus. 1173. a.

Zelinková, Jos. Mnohoslaw. 1846.

We Kwětech VI. 496. k. — We Wčele 496. m.

Zelotin, Wacław z Krásné hory (a Formoso monte). — Narozen w Praze; stal se bakalářem swob. umění r. 1555, mistrem 1561, doktor w lékařství; professorem w universitě asi od r. 1564; děkanem fakulty filos. 1568, 1569, 1577. Umřel 1585 17. Kwětna.

1. Kalendář hvězdářský IV. 762. a.
2. Křesťanské etc. uvažování nové té a zázračné hvězdy etc. IV. 762. b.
3. Jana Garcea o nakažení povětří neb moru, kniha meteorologická (přel.) IV. 805.

Ziak, wiz: Žák.

Ziandowský, wiz: Žandowský.

Ziegler, Jos. Liboslaw. — Narozen 10. Čerwence 1782 w Králové Hradci, doktor theologie, professor bohosloví pastýřského a literatury české w Hradci Králové, pak děkan we Chrudimi, kdež umřel 23. Kwětna 1846.

1. Nejkratší způsob dobrořemnosti české dokonale se naučiti VI. 59.
2. Böhmische Übungen VI. 77.
3. Mluwnice česká VI. 92.
4. Píseň při mši swaté VI. 236. a.
5. Píseň postní VI. 236. b.
6. Píseň církewní Pange lingua VI. 236. c.
7. Píseň národní na den naroz. cis. Frant. I. VI. 450. a.

8. Též VI. 450. b.

9. Radostní citowé Chrudimských; an Leopold hrabě ze Stolberka etc. VI. 450. c.

10. Dobrosław VI. 740. a.

11. Milozor VI. 740. b.

12. Milina VI. 740. c.

13. Pořádek k hašení ohně w Chrudimi etc. VI. 1246.

14. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.

15. Wěrný raditel VI. 1261.

16. Církewní modlitby při průwodech ke hrobu VI. 2121. a.

17. Církewní modlitby při zaopatřování nemocných VI. 2121. b.

18. Církewní pobožnost na křížové dny VI. 2321. a.

19. Církewní pobožnost na slawnost bož. těla VI. 2321. b.

20. Křížová cesta VI. 2321. c.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. 1125. a. 1475. a. — Widsenské listy 599. c. 932. b. 1067. c. 1162. b. 1409. a. — Hlasatel 932. a. — Přítel mlád. 993. n. — Dobrosław 1067. d. 1084. a. — Milina 1067. g. — Časop. katol. duch. 1125. c.

Zima, Anton. Josef; 1786 — 1791.

1. Znamení vlastenské wděčnosti na den prowozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle VI. 365. a.

2. Wděčnost a radost etc. (o témž) VI. 365. b.

3. Na den prowozování etc. Břetislawa a Jitky VI. 365. c.

4. Oldřich a Božena VI. 613. a.

5. Tharsia z Tyru VI. 613. b.

6. Ukrutný Jan Pieriere VI. 779.

Zimmermann, Jan. — Narozen 5. Kwětna 1788 w Tomicích; křížownik s čerwenau hwězdau; skriptor w c. k. bibliotéce Pražské; censor kněh; umřel 1836 na choleru.

1. Příběhowé králowství českého zběhlí za panování Ferdinanda I. VI. 974. a.

2. Příběhowé etc. za panování Maximiliana II. VI. 974. b.

3. Žiwotopis sw. Jana Nepomuckého VI. 2185.

4. Palma Swatojanská VI. 2440.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1036. b. 1067. e. — Časop. katol. duch. 1125. c.

Zimmermann, Josef Wacław. — Narozen dne 5. Února 1804 we wsi Tomicích w Beraunsku; studował na Malostranském gymnasium; libomudrcí a bohosloví na universitě Pražské; dne 9. Dubna 1829 byl na kněžství posvěcen, pak téhož roku kaplanem we Wořechu blíže Prahy ustanowen: roku 1832 za kaplana do Prahy k swat. Hawlu powolan a roku 1838 lokalistau w Stodůlkách též blíže Prahy ustanowen.

1. Ztracený syn VI. 871. a.

2. Růže Římská VI. 871. b. 1382. a.

3. Miloslaw Wlnowský VI. 1382. b.

4. Mořští laupěžníci VI. 1382. c.

5. Česká postylla VI. 1917.

6. Ranní kázání VI. 1968.

7. Žiwotopis sw. Prokopa VI. 2199.

8. Panna Orleanská, dle Görresa VI. 2263.

9. Auplná modlitební kniha (přel.) VI. 2427.

10. Poklad duše VI. 2445. a.

11. Wěneček rajský VI. 2445. b.
 12. Perla křesťanská VI. 2445. c.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wlastimil 913. e.

Zipser; 1836.

We Hronce VI. 1008. h.

Zlobický, Josef Walentin. — Narozen we Welehradě na Moravě 14. února 1743; profesor literatury a jazyka českého we Widni w Terezinské akademii, adjunkt registratorky při nejvyšší soudní kanceláři dworské od r. 1776; umřel 24. března 1810.

1. Jindř. Jana Krance: Wedení k pravému a dokonalému habimu umění (z něm.) V. 593.
2. Clánkové wojenství (přel.) VI. 1447.
3. Wšeobecný rád soudný (přel.) VI. 1664.
4. Rád wšeobecný při zběžích wěřitelů (přel.) VI. 1665.
5. Nařízení etc. we wěcech manželství (přel.) VI. 1666.
6. Wšeobecná práwa městská (přel.) VI. 1671.
7. Josefa II. práwa wšeobecná nad proviněními (přel.) VI. 1672.
8. Josefa II. Rád soudní hrdební (přel.) VI. 1773.
9. Františka II. Kniha práw nad přečiněním hrdebním etc. (přel.) VI. 1778.
10. Tabella, t. j. krátké obsažení wšech etc. zločinů a jejich trestůw (přel.) VI. 1779.

Zloch, Wáclaw. — Právník.

W časopisech: Kwěty VI. 559. g. — Wčela 1686. d.

Zmeškal, Job z Domanowce a na Leštínách. — Orawské stolice místo-viceispán; 1781. Škola Jobowa V. 1516. VI. 2205.

Zmislowský, Adam. — Kněz; 1613.

Malagma t. j. lékařství ztenčující zármutky po-božných IV. 1902.

Zpurný, Aleš. — Kněz řádu piaristického; Morawec Uhersko-Brodský; učitel českého jazyka w akademii Nowoměstské za Widni; 1783.

Kniha ke čtení a překládání etc. VI. 1280.

Zubaček, Wit (Dentulus); 1592.

Piseň o swornosti manželské IV. 186.

Zuebr, Josef Hugo z Nordheimu. — Křižovník s čerw. hwězdau; arcib. notář 1824.

Řeč při oběti zákona, kteráž w 50. roce opětoval Nycefor Enzmann VI. 2040.

Zuchy, Fr. Alois; 1800.

Kázání o posilání děti do školy VI. 2017.

Zuman, Ant. Krasoslaw; 1838.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Zwěřina, Fr. z Ruhwaldu. — Narozen 1818; radda w Hostinném; umřel 11. čerwence 1845.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Zywalda, Jindřich Wác. Kaufimský. — Farář Lomnický nad Lužnicí 1668.

1. Zběhnutí 67 let od l. p. 1600 až 1667. V. 213.
2. Deym kautima města V. 310.
3. Celenská w Štyrsku zahrada V. 1174.

Žák, Vincenc Pawel. — Narozen 1795 w

Ausobí w Čáslawsku; wysvěcen 1820; kaplan u sw. Tomáše, u sw. Magdaleny w Brně; r. 1835 katecheta při normalní škole a konsistoriální radda tamže.

1. Böhmsche Sprachlehre für Deutsche VI. 89.
2. Filotea (z franc.) VI. 2274.

W časopisech: Časop. mus. VI. 932. f.

Žák, Josef Wáclaw. — Narozen we Weselečku w Tábořsku r. 1805 2. února. Chodil do školy we Wltawském Týně, později w Praze w Týně; půl čtvrtá roku studowaw techniku, nastoupil we swém 23. roce učení knihtiskářské w arcibiskupské tiskárně w Praze. W 30. roce odveden na wojnu, čtyři léta slaužil w pluku Kučerowském (později Latour, nyní Benedek nazwaném), a sice první rok co sprostý a zastupitel, potom co desátník. Pro onemocnění propuštěn z wojny, byl sazečem nejprwě w arcibiskupské tiskárně, potom u synů Bohumila Haase, od r. 1836 faktorem arcibiskupské tiskárny až do roku 1849 s přestáwkau 11 měsíců w roce 1846, kdež řídil Gájowu tiskárnu w Záhřebě. R. 1849 dostal se za faktora sazečského do tiskárny synů Bohumila Haase.

1. Do wěcho se plete (dle Jüngera) VI. 682. a.
2. Hubička (od Kasteři) VI. 682. b.
3. Zlý Křolo (z angl.) VI. 682. c.
4. Děwče Marienburské (od Kotzebue) VI. 682. d.
5. Nesworní bratři (od téh.) VI. 682. e.

W časopisech: Wčela VI. 913. d.

Žalanský, Hawel (též Phaeton). — Narozen 1571 w Žalanech kraje Litoměřického; farář w Ledči, na Horách Kutných, pak u swat. Jiljí w Praze (1615); umřel r. 1627 10. března, w stáří 56 let.

1. Historia etc. o zkázě Jerusalema IV. 292.
2. Spis o protiwenstwach církwe IV. 577.
3. O ctnosti angelské IV. 703. a.
4. O pokoji a wálečném nepokoji IV. 703. b.
5. O dítkách křesťanských IV. 703. c.
6. Spis ku poctiivosti poňlawí ženskému IV. 703. d.
7. O starosti a náhlé smrti IV. 703. e.
8. Knička o starosti IV. 703. f.
9. Knička o nemocech IV. 703. g.
10. O ctných manželkách IV. 703. h.
11. O pohřbích IV. 703. i.
12. O čarách IV. 834. a.
13. O obľudách nočních IV. 834. b.
14. O dwau posledních a nejpotešitelnějších wíry křesť. artikulích IV. 1374.
15. Kničky dwaje o angelích dobrých a zlých IV. 1443. a.
16. O beránku božím IV. 1443. b.
17. O swatých ženách IV. 1473. a.
18. O slawném přenešení etc. sw. patriarchy Enocha IV. 1473. b.
19. Spis neb kázání první o sw. mučednících českých etc. IV. 1634. a.
20. Kázání o drahém božím těle IV. 1634. b.
21. Spisowé o mučednících českých IV. 1634. c.
22. Ku památce mučedníků našich českých IV. 1684. d.

23. O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi kázání IV. 1634. e.
 24. O velikých modlařských bludích etc. IV. 1634. f.
 25. Homilia nad smrtí p. Alžběty manž. Sam. Fontina IV. 1712. a.
 26. Čtvero pohřební rozjímání nad smrtí p. Hawla Štyrského IV. 1712. b.
 27. Knižka o služebnosti a služebnících sw. ewangelium IV. 1752. a.
 28. Napomenutí pro kněží etc. IV. 1752. b.
 29. Knižky dvojce o skutcích p. n. J. K. IV. 1793. a.
 30. O druhém Eliášovi etc. IV. 1793. b.
 31. O nádobě boží wyvolené, totiž o Pawlowi swatém etc. IV. 1793. c.
 32. Troje rozjímání o nejsladším jménu Ježíš IV. 1874. a.
 33. O posluchačích sw. ewangelium IV. 1874. b.
 34. O nejsv. božím slovu IV. 1874. c.
 35. O počtě boží nejpřednější etc. IV. 1874. d.
 36. O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují IV. 1874. e.
 37. Přemýšlování o smrtelnosti etc. IV. 1874. f.
 38. O sedmi ranách božích IV. 1874. g.
- Žalkowský, Frant. Fridrich ze Žalkowic; 1698.**
 1. Kwítek májový uwadlý t. kázání etc. nad Kandidem Swendau. V. 1035.
 2. Růže duchovní libeznosti etc. V. 1446.
- Žalud, Řehoř Görlický; 1609.**
 Kalendář IV. 779. e.
- Žalud, Jiří Jan z Mostu. — Matematik a kantor v Chébu 1633.**
 Kalendář V. 520.
- Žandowský, Seweria z Buděšina 1627.**
 Triumphus Christi regis rediivi V. 694.
- Žatecký, Pawel. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1470, mistrem 1475; professorem na universitě od r. 1476 až 1499; děkanem fakulty filos. r. 1477, rektorem 1484, 1492, 1496; roku 1500 v postě zwolcn za administratora strany pod obojí; stal se děkanem u sw. Apollinariše; umřel v důstojenství těchto r. 1517, 4. Července.**
 1. Traktat o přijímání malých dětí III. 765.
 2. O sw. Máři Magdal. etc. (přel. z lat.) IV. 1781.
- Želecký, Norbert z Počenic. — Opat Hradištský 1680.**
 Mons pietatis etc. V. 1183.
- Želechowský, Šebestian Ant. z Želechowa. — Auředník panství Nowoměstského w Morawě; 1619.**
 Nowina o zázraku etc. w dědině Wodrawci IV. 845.
- Želetawský, wiz Regius, Štelcar.**
Železenský; 1839—1842.
 We Wčele VI. 1220. c.
- Žell, Ludwík; 1839—1842.**
 Básně VI. 344.
 We Kwětech VI. 496. k.
- z Žerotína, Karel. — Rodu panského; narozen w Brandýse nad Orlicí 14. Září 1564. W Janowě (Genua) tichým a mrawným Theo-**

dorem Bezau ku kalvinskému náboženství přeweden; potom český bratr. Slaužil co woják, weda pluky morawské 1596; na to hejtman markrabství morawského, ač nekatolik, wěren zůstal Ferdinandowi II. Předce roku 1628 stěhowati se musil do Wratislawě, prodaw statky swé. Powoleno mu jíti do Přerowa w Morawě, kdež i umřel. Muž oswícený; Mäcen swého času veliký; umřel 1636.

1. Píseň (w kancionalu) IV. 154.
2. (Dopisy jeho) IV. 244. 1130. V. 646.
3. (Sepsal swau cestu do západních zemí) IV. 658.

4. Apologia IV. 1464.

**Židek, Pawel. — Rodilý Žid (odtud jeho jméno) z Prahy; přestoupil ku křestanskému náboženství, natež studowal we Wlaších. Stal se mistrem w Padui, w Bononii, we Widni, též doktorem theologie. Po husitských baurích wrátil se do Prahy, kdež r. 1443 přijat do fakulty, dwakrát pokutován odproušením pro rozličné urážky proti jiným spolu-
 audům; konečně nejspíš r. 1448 s jinými mistry katolickými wystoupil z university. Stal se kanovníkem Pražským; snažil se, ač darmo, o biskupství Olomucké, též Litomyšlské; žil roku 1466 u dwora krále Jiřího u welmi bídném stawu, a umřel snad málo let po smrti krále Jiřího (1471).**

1. Wšeobecná historie III. 120.

2. Spráwowna III. 218.

3. (Encyklopedie) III. 267.

Žirownický, Wáclaw. — Narozen w Hradci Králově; od r. 1850 suppl. professor gymnasiální w Něm. Brodě. We Kwětech VI. 1084. f.

Žitek, Antonín Wáclaw. — Narozen 3. Září 1795 we Štáhlawici; stal se knězem 12. Srp. 1821; kaplan Mšecký; lokalista w Srbci.

1. Citowé osadníků Smečenských při installaci etc. Matěje Šimáka VI. 439. a.

2. Citowé osadníků Slanských a Smečenských při obdržení zlatého čestného peníze Mat. Šimáka děkana VI. 439. b.

3. Dewatero písní VI. 505.

4. Odměna mrawným a pilným dítkám VI. 1321. W časopisech: Wčela VI. 496. m.

Žižka, Jan z Trocnowa. — Slawný wojewůdce český († 1424).

Listy jeho III. 243. 478.

Žlebek, Ondřej. — Spráwce církwe ewangelické w Staré Tuře 1811.

Kázání po X. nešťastné přihodě ohně we Staré Tuře VI. 2028.

Žlutický, wiz Hawlůw.

Žweykal. — Mistr zlatnický a měřan Pražský. Popsání trojich cest w Ewropě, Asii, a w Africe VI. 1002.

II.

Jména spisovatelů cizích,

z nichž do češtiny překládáno.

- Adlof J.:** Knížka mravná s 60 historiemi pro děti VI. 1287. b.
Andrichomius: Wypsání města Jerusalema IV. 651.
Aeneas Sylvius: 1. Česká kronika III. 126. — 2. O štěstí i diwný i užitečný sen III. 209. — 3. Reč na sněmu Benešowském III. 396.
Aesopus: Bájky III. 106.
Agapet: Napomenutí, které jest učinil Justinianowi císařowi.... III. 225.
Agricola: Knížka srownáwjící starý i nový zákon IV. 1160.
Akwinus; wiz: Aquinus.
Alanus z Rysellu: Anticlaudianus II. 68.
Albert Veliký: 1. Ráj duše II. 82. — 2. O tajnostech ženských III. 288. IV. 908. — 3. Knížka o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b. — 4. O ženách a jich nemocech V. 590.
Albertanus: Knížky o ctnostech III. 880.
Albík: De regimine pestilentiae III. 275. V. 4.
Albrecht mistr: O konském lékařství III. 290.
Alfons ze Španěl: 1. Kniha Josefa etc. II. 138. — 2. Traktat o příchť Mesiáše II. 153.
Alfonusus Arborel: Arca foederis V. 1185.
z Alkantary Petr: Knížka zlatá o přemyšlování V. 1466. a.
Alvarus Emanuel: Principia Grammaticae IV. 15. — 2. Grammaticae institutionum libri I. epitome V. 34.
Amadeus a S. Antonio: Život sw. Josefa Cal. V. 1366.
Amelowský: Hugo VI. 913. d.
Ambrož sw.: Kázání o užítku smrti IV. 1776.
Ammonius: Život p. n. J. K. IV. 1783.
Anakreon: 1. Mlék poraněný VI. 496. k. — 2. Písne VI. 918. 932.
Anderson: Můj bratr Arthur VI. 853. b.
André R.: Naučení o chování dobytka pro owčácké mistry VI. 1524.
Angeli: 1. Kwas řemeslníkůw VI. 635. 8. — 2. Ze sedmi ta nejskaredější VI. 635. II. w.
Anshelmus A.: Naučení o poctiwosti.... III. 868. 869.
Antonius z Florencie: Alchymie III. 246.
Antonius z Napule: O ranhojctwí III. 283.
Antonius sw.: Život sw. Kateřiny IV. 1789.
Apian Alex.: O Illitich IV. 276.
Aquaviva: Psaní otcům... o obnowení ducha IV. 588.
Aquinas: 1. Rozličné údów spásoby III. 272. — 2. Poklad chudých III. 273. — 3. O čtyrech rozdílich leta III. 275. 7.
Aristofanes: Zlomky VI. 932.
Aristoteles: 1. O čtweru přirození III. 274. — 2. Secreta mulierum III. 289. IV. 278. — 3. Spis o přirození zwřítat IV. 271.
Arndt Joh.: 1. Informatorium biblicum V. 1476. — 2. Rájská zahrádka křesť. ctností V. 1612. — 3. Kázání VI. 1982.
Arnolf Dr.: O požehnaném stromu dubowém III. 275. 7.
Arnošt z Holomauce: O ranhojctwí III. 283.
Athanasius: Symbolum IV. 1765.
Aubanus J.: Obyčeje, práwa, řády všech národůw IV. 646.
Auffenberg: Lew kurdistanský VI. 700. 11.
Augustin sw.: 1. Zrcadlo hříšných II. 122. — 2. Soliloquia II. 123. V. 1098. — 3. Homilie proti hádání II. 124. — 4. Epištola o velikosti a důstojnosti sw. Jeronyma II. 127. — 5. Rukowět III. 859. a. b. c. — 6. Naučení o poctiwosti.... III. 868. — 7. Enchiridion IV. 1755. — 8. Kázání adventní IV. 1761. — 9. Traktat o marnosti IV. 1764. — 10. Historie Jerusalema IV. 1766. — 11. Naučení křesť. IV. 1767. — 12. Psaní Donatistům IV. 1768. — 13. Kniha o městě božím IV. 1769. — 14. O dni posledním kázání IV. 1770. — 15. Kázání manželům IV. 1773. — 16. Zaltář IV. 1781.
Aurelius Victor: Dějiny Římské VI. 926. a.
Aventrot: Psaní králi Hispanskému o tajemství války IV. 378.
Bacon Fr.: Wypsání nowého swěta VI. 1232.
Bauerle: 1. Přítel w nauzi VI. 635. IX. f. — 2. Alina VI. 635. II. i. — 3. Kazafirek ferina VI. 635. 5. — 4. Kauzednice Lindana VI. 700. 8.
Bach: Básně VI. 496. k.
Balbin: 1. Epitome aneb wýtah knihy hist. obsahující w sobě paměti České V. 297. — 2. Předowinná matka sw. horská Maria... V. 1172.
Balinský K.: Tomila VI. 913. c.
Barbensi Jeronym: Duchowní dewětník V. 1566.
Barland Adrian: Vita honesta IV. 699.
Barri: Pauš swatomilá V. 1418. c. 1485. b.
Bartoloměj: Lékařství III. 275. a. e.
Bartoš: Ranhojctwí III. 283.
Barus Robert: Kroniky o životěw sepsání.... papežůw IV. 611.

Basilius Weliký: Epistola o životu samotném IV. 1774.

Bauer Gilb.: 1. Katechismus VI. 1299. — 2. Prawida, čeho při umírajících šetřiti máme VI. 2102. b.

Becker: Kniha bíd a pomoci pro sedláský lid VI. 1178.

Begler Walentin: O životu věčném ... IV. 1906.

Beichl: Prawida k počítání z hlavy VI. 1393.

Bellarmin Rob.: 1. Umění křesťanské V. 704. 1383. b. — 2. Nebeský řebřík V. 1383. d.

Benedetti Tudetinský Jak.: 1. O pohřbání světem VI. 253. b. 275. b. — 2. O matce boží bolestné VI. 253. c.

Benedix: Moda VI. 635. 10.

Beňowský hrabě: Swáj Žiwotopis VI. 1052.

Bergt: Kristus skrze své umění oslawen VI. 242.

Bernard D. Senenský: 1. Rozmýšlení a obíranie III. 867. a. — 2. O boji duchovního Jerusalema III. 867. b.

Sw. Bernard: 1. Kázání o umučení páně IV. 1772. — 2. Písňe a modlitby V. 1286.

Berner: Spis o zimě VI. 1477.

Bertram F.: Mistr Laukotský a jeho towaryšowé VI. 886.

Beroaldus Filip: Historie o nešťastné lásce III. 97.

a Beust Joach.: Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl IV. 1888. a.

Bidpaj: Bájky VI. 587.

Bilstein J.: Dokázání prawého učení katol. proti kacířům IV. 1351. c.

Bion: Naříkání VI. 932. a. 7.

Biot: Příčina zemětřesení VI. 1488. d.

Birchpfeiferowá: 1. Petr Szapar VI. 635. 15. — 2. Jan Gutenberg VI. 673. 6. — 3. Hezká perníkárka VI. 700. 4. — 4. Hrad Smrkohorský VI. 701. 4. — 5. Hynek katůw pacholek VI. 701. 6.

Bitner Bart.: Enchiridion consolatorium V. 708.

Blozius Lud.: Instructio ad perfectionis studiosos V. 1383. c.

Blum: Třináctý plášť VI. 635. 15. — 2. Pane zůstaň s námi VI. 2266.

Bogatzký K. H.: Zlatá pokladnička dítek

Bocaccio: Hra pěkných přípowídek IV. 221. b. božích ... V. 1508.

Boileaux: Umění básnické VI. 282. d.

Boiman Jak.: Dies amoris V. 1463. c.

z Bomonta M.: 1. Wyučování w křest. wíře VI. 1816. — 2. Kniha pro chudé řemeslníky VI. 2241.

Bonafonte: Iwan IV. hra. VI. 635. IV. m.

Bonatiolus Lud.: O nebezpečných případnostech těhotných žen IV. 908.

Bonawentura: Knihy o životu duchowniem III. 876.

Borgias: Zrcadlo křest. skutkůw V. 1422.

Bossuet Jan: 1. Příběhowé o změnách církwe protest. VI. 1111. — 2. Učení katolické ... wyložení VI. 1744. — 3. Řeč o jednotě církwe VI. 1998.

Bourdallès Max.: Kázání VI. 1947.

Boudon Jin.: 1. Co báh, člověk, kdokoliwěk, co já ... V. 1413. — 2. Zřízení všech činů ke cti boha V. 1436.

Bouilly: 1. Wodař VI. 649. c. — 2. Hluchoněmý VI. 662. a.

Boz w. Dickens.

Brand: 1. Poučení pro pastýře we zpovědnici VI. 2130. b. — 2. Báh jest otec náš VI. 2405.

Braun Jind.: 1. Bájky a powídačky VI. 571. — 2. Wenkowská škola VI. 607. w.

Braunšweik: Liber de arte destillandi VI. 692.

Brezner: Opička VI. 692.

Brigitta sw.: O zjeweních III. 904.

Bruno Vinc.: O umučení a z mrtvých wstání p. n. J. Kr. IV. 1874.

Brunhauzer: Wynaučení strany welikého užitku stromů ořechowých VI. 1535.

Buchholzer Abrah.: 1. Rejstřík historický IV. 285. — 2. Modlitby IV. 1987.

Bulharin: 1. Slowané VI. 853. a. — 2. Neznámý w Rusích VI. 853. a. — 3. Příhody franc. wychowatele w Rusích 861. — 4. Iwan Wyžihyn VI. 874.

Bulwer: 1. Diwka Malínská: VI. 853. a. — 2. Bratři VI. 853. a. — 3. Noc a jtro VI. 894.

Bunting Henrich: Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.

Bunyan J.: Cesta křesťana z města zkázy do bl. věčnosti VI. 2242.

Byron: 1. Písň VI. 496. k. — 2. Parisina VI. 559. g. — 3. Upír VI. 853. r.

Cadet wiz de Vaux.

Caesar: (Wšecky spisy jeho) VI. 922. c.

Caigniez: Šalomaanůw rozsudek VI. 635. VIII. bb.

Cajetanus Alex.: Taužebná suplikací lidí umírajících V. 1539. d.

Camerano, wiz Kameran.

Camoens: Ignacia de Castro VI. 559. d.

Campanus J. R.: O správě úřadů III. 223.

Canal: Unterricht über den Anbau des Mohar VI. 1533.

Canisius Petr.: Katechismus IV. 1268.

Capaleone: Kapucín V. 172.

Casman Otto: 1. Zpráva sw. žiwota křest. IV. 1888. b. — 2. Bylinky léčící IV. 1913.

Castelli: 1. Nářek školákůw VI. 496. k. — 2. Rodina Sweycarská VI. 649. b. — 3. Dwa přátelé a jeden kabát VI. 673. III. 8. 693. — 4. Hubička na poukázání VI. 682. b. — 5. Ženských se štítí VI. 689. d. — 6. Políbení upsané VI. 692. — 7. Starec w dřinowém lese VI. 635. XI. nn. — 8. Sirotek a wrah VI. 605. XV. yy.

Cato: Mrawopisy II. 72. IV. 277. V. 254. VI. 932. c.

Catullus: Na smrt wrabce. VI. 932. c.

Causinus Mik.: 1. Dies christianus V. 1411. — 2. Dwůr sw. V. 1452.

Cellarius Christ.: Liber memorialis latinis probatae V. 63.

Cervantes: Novelly VI. 857.

Cicero: 1. O přátelství III. 109. — 2. Čtvero řečí proti Katilinowi VI. 922. b. 932.

Collin F.: 1. Zpěwy wálečné VI. 283. — 2. Básně VI. 297.

de Columna Guido: Trojanské historie III. 92.

Comestor Petr (Manducator): Historia scholastica II. 76.

Conscience: Siaka van Rosemal VI. 913. c.

Constantinus P.: O nowém napraweném kalendáři IV. 771.

Cordus Euricius: O moči, oswícení lékařů etc. III. 276.

Cornelius Nepos: Zlomky VI. 932. a. 7.

Crasius Lud.: Zrcadlo pašowé V. 1408. e.

de la Croix: Zahrádka Marie matky boží V. 1382.

Crome: Zpráva, podle níž skrze zaházení úhorek... pole... ponapravené býti může VI. 1531.
Cuspinianus Joan: Sjezd císa. Welebn. we Widni III. 127.

Curtius Quintus VI. 915. 932. a. 7.

Cuvier Jiř.: Rozprava o přewratech hůry zemní... VI. 1445. b.

Cyprian sw.: 1. O potupení světa. Základ na modlitbu páně III. 865. a. b. — 2. Kázání o důstojnosti wečeře páně IV. 1757. — 3. Epistola k městu Siberis IV. 1759. — 4. Naučení Křest. IV. 1767.

Cyrrill: Epistola o diwech III. 866.

Čaplowič z Hontu: Zpráva wčelařská VI. 1517.

Čelansky Tomáš: O posledním saudu VI. 253. a.

Černý Jan: Kniha o nemocech a neduzích IV. 885.

Damascenus J.: Řeč o jednom králewici jménem Josafat III. 809.

Daniel a Sc. Barbara: Zpráva o životě Josefa... Calasantia V. 1304.

Dařup: O srownalosti kat. nábož. VI. 1832.

Dasipodius Pet.: Dictionarium latino-bohemicum IV. 34.

Dawid, mistr: Ranhojičství III. 283.

z Daymarku Otto: Jana Mandevilly cesta po světě II. 79.

Dedekind Frid.: Doktora nezdwořilého Grobiana práwa nepravá IV. 219.

Deinhardstein: 1. Wdowec VI. 673. a. — 2. Jan Sachs VI. 673. b. I. a.

Delic Hel.: Ukolibawka VI. 496. k.

Dereser: 1. Náboženství we výkladech VI. 1907. — 2. Modlitební knížka VI. 2322.

Desiderius z Frydberku: Cíl a praktiky papeženců IV. 606.

Devrient: Fabrikant VI. 635. 1.

z Dietrichů Fr.: Naučení o sázení a štěpování šwestkowského stromu VI. 1537.

Dichtl: Životopis bl. Marie Elekty od Ježíše VI. 2189.

Dickens (Boz): Olivier Twist VI. 882. a. — 2. Stědrý wečer VI. 892. b. — 3. Zwonky VI. 882. c. 912. — 4. Trausilkowic z Karlowých Wálich VI. 910. c. — 5. Swobodný pan Hroch VI. 913. c.

Dolce Jar.: Nawedení k wyhotovení písemností... VI. 1699.

Dominik sw. Ustanovení III. 183.

de Dominis (Marcus): Ohlášení, w kterémž přičiny pokládá, proč náboženství páně... opustil IV. 1457.

Donatus: De octo partibus orationis IV. 14.

Dörre Fr.: Popsání a wyobrazení pece k pečení chleba... VI. 1579. 1580.

z Drahova Jiří: Cesta z Moskwy do Číny VI. 994.

Drax Tom.: 1. O opuštění božím knížka IV. 1885. — 2. Traktat k potěšení zarmaucených IV. 1880. c.

Drexelius: 1. Brausírna lidského jazyka V. 488. — 2. Orbis phaeton V. 492. — 3. De coelestibus gaudiis V. 714. e. — 4. Nuncius mortis V. 714. f. — 5. Orloj čili budeč V. 1338. d. — 6. Křtžová škola V. 1392. — 7. Herolt smrti V. 1393. a. — 8. Rozjímání o weččnosti V. 1393. b. — 9. Wečná zatracencůw mučírna V. 1393. c. — 10. Saud poslední člověka V. 1393. d. — 11. Křest. Zodiak V. 1409. — 12. Theatrum božího zřízení V. 817.

Dyrckynk: 1. Regule dokonalosti V. 1458. a. — 2. Duchowní hodinky V. 1458. b.

Eberhard: Hanička a kuřátka VI. 563.

Ebersberg: 1. Dar štědrowečerní VI. 913.

c. — 2. Wšecka pomoc přichází s hůry VI. 1336.

Ebert: Bajky VI. 588.

Efrem J.: Knižka o sw. Josefowi IV. 1921.

Ehrenberger: Jen ctností docházíme štěstí VI. 876. c.

Eichendorf: Dobrodružci VI. 913. c.

Eichhorn J.: Duchowní zbraně V. 1583.

z Ekartshausen Karel: 1. Porušená práwa člowěčenství VI. 780. — 2. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů VI. 1180. 1478. — 3. Bůh jest největší láska VI. 2296.

Ekert: Swárlivý VI. 607. 5.

Elfen Mich.; Katol. sprostomluwa V. 802.

Elsner: Owčácký katechismus VI. 1525.

Engel: 1. Wděčný syn VI. 607. x. — 2. Dám bláznivých. O smrti VI. 1220.

Engelmann: Učení mravů VI. 1296.

Epiphanius: O sw. Maří, matce božie II. 146.

Erasmus Roterodamský: 1. Morice encomion III. 85. — 2. Otče náš III. 834. — 3. O rytíři křest. III. 211. — 4. Dicta Graeciae sapientum IV. 274. — 5. Rozmlauwání dítek IV. 735. a. b. — 6. Nowý testament IV. 1170. — 7. O ustanowení w cirkwi IV. 1241. — 8. Ewangeliem p. J. Kr. IV. 1491. — 9. Výklad na ewang. IV. 1499. — 10. Kázání o milosrdenství božském IV. 1582. — 11. Naučení, jakby se jedenažď k smrti chowati měl IV. 1815. — 12. Wdowa křest. IV. 1851.

Erceldoune Tom.: Tristram II. 69.

Erdmann: 1. Petrowů VI. 607. r. — 2. Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytky konského VI. 1640.

Eusebius Jan de Niremberg: 1. Epistola k Damazowi... o smrti sl. Jeronyma III. 860. — 2. Tractatus de fide catholica III. 861. — 3. Křařt sw. Jeronyma IV. 1778. — 4. Život sw. Isidora V. 1279. 1357. — 5. Praesentia dei V. 1403.

Eusebius Pamphilus: Historia cirkewní IV. 558.

Eylert: Řeč při posvěcení památky na bojišti blíže Chlumu VI. 2034.

Faber Bas.: Dictionarium IV. 36.

Fabricius: 1. Elegantiarum Terentii et Plauti collectarum interpretatio bohem. IV. 25. — 2. Elegantiarum ex M. T. Ciceronis epistolis libri 3. IV. 26.

Dr. Faust: Katechismus zdraví VI. 1595.

Fedrus A. Lib.: Bajky VI. 588. g.

Federsenn: 1. Kniha mravů křest. VI. 1177. 1281. — 2. Život p. Ježíše VI. 2164. a.

Felden-Rolfowá Mechtilda: Jitro dítku w chudobě a dítku w hojnostech chowaného VI. 913. d.

Feldmann: 1. Smyrna VI. 1008. p. — 2. Carohrad VI. 1036. p.

Ferrarský Ant. Torquat: Praktika IV. 171.

Dr. Ferro: Ponawření prostředkůw k umenšení nezdraví takových přibytkůw etc. VI. 1590.

Ferus Jan: 1. Postilla IV. 1552. — 2. Kázání dwanačtero o pokání atd. IV. 1588.

Fetiš: Příspěvek k mudrcetwí hudebnímu VI. 187. a.

Foucht Jak.: Kázání IV. 1599. a.

Ficinus Marsilius: 1. O úřadu kardinalském III. 213. — 2. O powinnostech lidských wšelikého stawu a o powinnostech přelátůw a knižat III. 212.

- Filon: Rukovědní III. 229.
 Firling Fr.: Kázání pohřební IV. 1673.
 Fischer: Obložení Plzeňské VI. 673. 11.
 Fischer Krist.: 1. Oko páne V. 567. — 2. Postilla dítek IV. 737. — 3. Modlitby IV. 1955.
 Flavius Jos.: O válce židovské IV. 272. 291. VI. 938.
 Fleischmann z Tumpachu V. 662.
 Florian: 1. Numa Pompilius VI. 795. b. — 2. Novelly VI. 853. a. — 3. Powidky VI. 913. b.
 Florus: Obraz dějů Římských VI. 296. b.
 Fokke: Uvedení k gruntovnímu poznání křesť. náboženství VI. 1803.
 la Fontaine: 1. Zkušba věrnosti VI. 649. g. — 2. Láska wděčnost wdomí VI. 818. — 3. Nalezení ostrowa Madéry VI. 820. a. — 4. Romulus VI. 827. b.
 Förster: 1. Nawedení k generalnímu basu VI. 183. — 2. Kochání se s Bohem we večerních hodinách VI. 2239.
 Fouqué: Noc w lese VI. 656. d.
 Frank Kašp.: Základ wíry kat. IV. 1343.
 Frankl: Zazdžené okýdno VI. 642.
 Franklin: 1. Prostředek, kterak člověk život svůj prodloužiti a zbohatcovati může VI. 1197. — 2. Pokladnice VI. 1204. — 3. Prošba wychowatelům VI. 1272. a.
 Fraydt Leop.: Chwalo- a Slawořeči VI. 1919.
 Fredro: Pan Čapek VI. 712.
 Frigonijs: Kniha rodu neb života Adamowa III. 900.
 Fritš Ahaswer: Wzdychání sw. k trůnu milosti V. 1576.
 Frygewilleus G.: Traktatec o sedmi světa saudech IV. 1463.
 Fuk Karel: O sázení a užitku zemských mandlí VI. 1550.
 Funke: O powaze lidského těla VI. 1170. a. β.
 Furchorus Carnotensis: Historia o tažení křížowém do Jerusalema III. 134.
 Gabler: Kalendář V. 529.
 Gallura: 1. Katechismus VI. 1810. — 2. Čest stola páne VI. 1825. — 3. Naučení křesť. mravopoctnosti VI. 2250.
 Gallus Magnus: Lékařství III. 275.
 Gárcéus Jan: O nakažení powěťí neb moru IV. 805.
 Gartner: O warhanách VI. 1583.
 Geiger: Zpráva zahradní stromy na nejlepší způsob wywoditi VI. 1536.
 Gellert: 1. Nábožné písně VI. 215. — 2. Medwéd tanečník VI. 588. h. — 3. Pes VI. 588. h. — 4. Nápis VI. 598. q. — 5. Nešťastné ženy VI. 559. g. — 6. Wyrazení w dobách večerních VI. 1324. d.
 Genlis: Obložení Rošelské VI. 815.
 Georgewiě: O začátku tureck. císařství IV. 305. 307.
 a Gera Bapt.: Památky oměstě Mezeriči V. 304.
 Geramb: Šlechtný syn VI. 913. d.
 Gerhard Jan: 1. Přemýšlování IV. 1905. — 2. Knička welkých potěšení plná IV. 1909. — 3. Salomonea postilla V. 835. — 4. Lékařství duše V. 1466. b.
 Gerle: Noc před nowým rokem VI. 673. 9.
 Gessner: 1. Wyobrazení potopy světa VI. 533. — 2. Smrt Abelowa VI. 541. a. — 3. Dafnis, první plawec VI. 541. b. — 4. Idylly VI. 561. — 5. Knižata mezi pastýři VI. 645. d. — 6. Zawržený syn VI. 645. e.
 Getlich G.: Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy VI. 2003. d.
 z Ghelen Pet.: Morní lékařství V. 581.
 Giftšic: Počátkowé k veřejnému vykládání past. theologie VI. 2112.
 Gilbert: Lékařství III. 275. 6.
 Gislénus: Cesta do Constantinopole a do Amasie, druhá do země Tracské IV. 335.
 Glaser: Celední dábel IV. 692.
 Glotz J.: 1. Powidky VI. 848. — 2. Žiwotopis Dra M. Lutera VI. 1062. — 3. Zpráva o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací VI. 1112. — 4. Paní Miloslawowá VI. 1303. — 5. Knižka krásných mravů VI. 1324.
 Gleim: Básně swětské VI. 276.
 Gofine: Postilla V. 848. VI. 1917.
 Gogol: 1. Nos VI. 853. b. — 2. Staroswětská šlechta VI. 853. b. — 3. Taras Bulba VI. 907. — 4. Kyjewští studenti VI. 1008. f.
 Goldoni: Trufaldyn, slaužící dwau pánu VI. 635. II. m.
 Goldsmith: Kazatel Wakefildský VI. 863.
 z Gomez: Příhody princezky z Pontije VI. 806. b.
 Gongor L.: Romance VI. 559. g.
 Gorecký: Bajka VI. 588. i.
 Görres: Panna Orleanská VI. 2263.
 Góthe: 1. Básně VI. 297. 496. h. — 2. Časné jaro. Umrletí tanec VI. 496. k. — 3. Zpěwec VI. 559. c. — 4. Iphigenia w Taurii VI. 649. — 5. Marinka VI. 661. — 6. Dítě a lew VI. 913. c. — 7. Pokus o přetwoře rostlin VI. 1473. a.
 Gotter: Medea VI. 610. c.
 de Govea: Zrcadlo milosrdenství V. 1275.
 Gresset P.: Papaušek VI. 546.
 Grillparzer: 1. Pramátí VI. 657. — 2. Běda lhářům VI. 673. f.
 Grimm: Weselá přastewnice VI. 822. g.
 Gutzkow: Srdce a swět VI. 673. g.
 Guido, wiz: de Columna.
 Günther Tom.: Nawedení ku chowání se těhotných ... IV. 906.
 Gwalter Rud.: Zrcadlo života křesť. VI. 1828.
 Gwaza Štef.: De mutua et civili conversatione IV. 713.
 Habermann J.: 1. Wěneček poctivosti IV. 685. — 2. Vita Christi IV. 1785. — 3. Modlitby IV. 1934. b.
 Habersfeld Jos.: Kázání VI. 1927. c.
 z Haenů Ant.: Jednání o způsobu smrti utopených VI. 1589.
 Hafner: 1. Dvě sestry z Jihlawy VI. 605. 3. — 2. Prodané spaní VI. 692.
 Halm: Král a sedlák VI. 700. 9.
 z Hallerů K.: Psaní o swém nawrácení do Římské církwe VI. 1830.
 Hammer-Purgstall: Výjimky z dějů Rusko-mongolských V. 993.
 Hanl Karel: Ježíš spasitel světa VI. 1914.
 Hartig: Umění lesní VI. 1561.
 Hauber M.: Modlitby VI. 2387. 2394.
 Hauf: Jezdec před bojem VI. 496. k.
 Heiden Seb.: Formulae puerilium colloquiorum IV. 51.
 Heilbrun: Balzam duše IV. 1916.
 Hell: 1. Jelwa VI. 635. 4. — 2. Představení w prospěch VI. 635. 16.
 Helmut: Fysika VI. 1480. 1488.
 z Helwiku Křišt.: Stoletý kalendář VI. 1441.
 Hemming Mik.: Cesta života wědného IV. 1836.
 Henkel: Babení dobytčí VI. 1655.
 Hensler: Weselý pohřeb VI. 635. II. e. — 2. Dáblaw mlyn na Wídenské hoře VI. 635. XIV. vv.

- Herder: 1. Kwítí sbírané na východě VI. 496. k. — 2. Kůň z hory VI. 559. d. — 3. Listové z dáwnowéosti VI. 378. — 4. O báje VI. 588. i. — 5. Spánek VI. 913. c. — 6. O Slowanech VI. 1162. b.
- Hermann: 1. Wzýwání boha a swatých jeho VI. 2315. — 2. Modlitby pro mladé lidi VI. 2318.
- Hermes J. Aug.: Kniha zpovědní VI. 2228.
- Hesiodus: Nauky domácí VI. 925. b.
- Hess Arn.: Zrcadlo židovské IV. 1369.
- Hevenosi Gab.: Kalendář V. 1200.
- Hildegard sw.: Proroctví III. 907.
- Hillinger J.: Právo aneb saud ospravedlnění V. 786.
- Hippokrates: 1. Lékařství III. 275. 6. — 2. Znamení nemoci smrtelná III. 275. 7.
- Hirnheim Jaros.: Kwítí hory Sionské V. 1450. b.
- Hieronymus sw.: Žaltář IV. 1760.
- Hoe Math.: 1. Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poračí, aby učení papeženské přijali V. 372. — 2. Ewangelium, ruční kniha V. 695.
- Hoffmann: 1. Wysvětlení otázek... Luthеровých zpovědních V. 799. — 2. Wojtěch Strašil VI. 843. c. — 3. Katechismus o zdraví VI. 1300. c. — 4. Čtwerá nábožnost... V. 1603.
- z Hohenlohe, kníže: Modlitby VI. 2339. a. 2373. 2382.
- Holand Jiří: Krátká kázání VI. 1918. b. c.
- Holbein: 1. Fridolin VI. 635. b. — 2. Newěstin klenot VI. 635. 12. — 3. Turnaj w Kraselowě VI. 635. 21. — 4. Zrádce VI. 635. II. a. — 5. Wdowec a wdowa VI. 664. c. — 6. Pantofel a kord VI. 684. b. — 7. Dwojenec VI. 700. 3. — 8. Katinka Heilbronská VI. 700. 6. — 9. Mistr Martin bednár VI. 700. 13. — 10. Dračí jeskyně u Černé skály VI. 701. 2.
- Hölder: Kauzelník. Strašidlo VI. 1385. b.
- Hölty: 1. Dobrá Bétolinka VI. 496. — 2. Zlomky 498. d.
- Holý: Čtení o užívání... tabáku VI. 1599.
- Holzappel: Lisardo s ohniwau larwau VI. 692.
- Homer: Iliada VI. 337. 917. 924. 925. c. — 2. Odyssea VI. 930. 932.
- Honterus: Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Höpfner: Fysika VI. 1480.
- Hoppe: 1. Slatek Záhwozd VI. 635. II. b. — 2. Klobučník a puntčoň VI. 635. 7. — 3. Nejšťastnější člověk VI. 635. 13. — 4. Doktora Fausta čepička VI. 701. 1.
- Horatius: 1. Básně VI. 337. 920. a. — 2. O básnictví VI. 922. a. 932.
- Hormayer: O mateřské řeči vůbec a jak národnost zachowati VI. 8. d.
- Hornický Lud.: O českém jazyku úsudek VI. 8. f.
- Hos (Hes?) Konrád: Rozmlauwání Petra sw. s pánem IV. 1834.
- Hosius: De expresso Dei verbo IV. 1335.
- Houwald: 1. Smíření VI. 676. 2. a. 700. — 2. Powídky VI. 848. a.
- Huber Jos.: Isidor, sedlák Lhotský VI. 819.
- Huberinus Kašp.: 1. O wíře a skutcích z star. i now. zák. IV. 1238. — 2. Kniha Jesusa Syrach IV. 1496.
- Hufeland: Prostředek, kterak člověk... život svůj prodlaužit může VI. 1197. 1597.
- Humboldt: Učené sbírky z ciziny VI. 1008. d.
- Hunius Egid.: Postilla IV. 1554.
- Hussonius Dan.: Historií dwanácte o swat. pannách V. 1255.
- Hut: Wšickni se hašteří VI. 635. II. q.
- Hynconius Jan: Jus montanum regale IV. 958.
- Hyperius Ond.: O obecném opatrowání chudých IV. 729.
- Chateaubriand: 1. Atala VI. 801. — 2. Poslední Abencerag VI. 853. a.
- Chimani: Šlechtný mstitel VI. 1208.
- Chládek: Co máme o zpovědi katolíků držeti VI. 1824.
- Chodžka Alex.: Úpír VI. 559. g.
- Chrisostomus; wiz: Zlatoustý.
- Iffland: 1. Wlastenská láska a wděčnost VI. 607. e. — 2. Fridrich rakauský VI. 607. c. — 3. Zločin ze cizizosti VI. 635. 17. — 4. Advokati VI. 675. — 5. Wěrný služebník VI. 689. c. — 6. Karbaník VI. 689. h. 7. Psaní VI. 863. b.
- Ignatius z Lojoly: 1. Osm sw. dni... V. 1524—2. Verus imitator et socius Jesu V. 1528.
- Ireneus J.: Čest a newina ženského pohlawí IV. 688.
- Irving: 1. Rip van Winkle VI. 853. a. — 2. Přiserný ženich tamže. — 3. Aninka Delarbrowa tamže. — 4. Alhambra tamže.
- Isak ben Soleiman: Lékařství rozličné III. 275. 7.
- Isidor sw.: 1. Naučení každému hříšnému užitečné III. 858. — 2. Rozmlauwání rozumu s člověkem IV. 1756.
- Iwanek J.: Vince te ipsum VI. 1483. 1485.
- Iwanišew: Idea o osobnosti VI. 1222.
- Jacobi Linb.: Pterozkošná zahrádka plná užlechtilých bylin... IV. 1816.
- Jahn Engelb.: 1. Rádce pro školní čekance VI. 1257 — 2. Modlitby VI. 2329.
- Jais: 1. Powídky VI. 1303. a. — 2. Modlitby VI. 2339. d. 2422. — 3. Ježíš přítel dítek VI. 2380.
- Jakobs F.: Dwě Marie VI. 848. e.
- Jakub M.: 1. Epistola III. 672. — 2. O bratřích III. 695.
- Jan (podjaben): Kničky o swatých III. 926.
- Jan Mediolanský: Flos medicinae IV. 208.
- Jan Bapt.: Wěneč wdčnosti V. 1413.
- Janstorff Joan.: Pokračowání w kronice Pulkawy II. 75.
- Jansa: Učení a zpráva o chowání wčel VI. 1508. 1509.
- Jašawský: Pan Siemaš VI. 913. c.
- Jeronym sw.: 1. Prologowé II. 126. — 2. Modlitby III. 863. — 3. Historie o odjiti s tohoto swěta IV. 1788. — 4. Žaltář V. 1099. a. — 5. Rozjimání z žalmu LI. V. 1099. b.
- Jeršov: Koník hrbaunek VI. 853. b.
- Jiřík z Augusty: Swětlo apatekářů III. 270.
- Jordan z Klausenburku: O wodách hojitelných IV. 855.
- Jovius: Historie turecká IV. 293.
- Juell J.: Apologia IV. 1462.
- Jugel K.: Wýklad řeči židovských V. 829.
- Jung: Den veliký se blíží VI. 1367.
- Jünger: Do wěcho se plete VI. 682. a.
- Jurgiewský Ond.: Ewangelium IV. 1368.
- de Jussieu L. B.: Žiwot a příběhy dwau wěznů w káznici VI. 883.
- St. Just: Jan z Paříže VI. 635. XIII. ss.
- Kaiser: Cikáni w kamenické dílně VI. 635. 1.
- Kalchberg: Wilfinger Stubenberský VI. 635. XI. mm.
- Kalvin Jan: 1. Epistoly IV. 1226. a. b. — 2. Institutiones theologiae IV. 1346.
- Kameran: Belisar VI. 635. II. t.

Kampe: 1. Cvičení dítek VI. 1284. — 2. Mladší Robinson VI. 1286. e. — 3. Dušesloví VI. 1163. — 4. Knížka mravů pro děti VI. 1307. — 5. Kolambus VI. 1326.

Kampianus Edm.: Spis doktorům učení Oxonienského IV. 1364. — 2. Všech Pikartských.... prewitkantů Hostides IV. 1366.

z Kapuy J.: Directorium vitae humanae IV. 667. Karaffa Vinc.: Škola sv. smilování V. 1408. d. Karel IV. císař: Život jeho II. 77.

Karion Jan: Kniha kronik IV. 282.

Karamzin: Krátká zpráva o ruské církvi VI. 1125. c.

Kastilion Šeb.: Rozmlauvání z písem sv. IV. 1157.

Kawatenus Alex.: Supplikací lidí po všem světě umfrajících.... IV. 1385. m.

Kazabrolus: Historia kurfirsta saského Kristiana IV. 620.

Kebes Tebanský: Tabule VI. 919.

Kedd Jodocus: Hortus Getsemani V. 1562.

Kegelius: Dowatenáctero přemýšlování duchovních V. 1419.

Kempenský Tom.: O následování p. Kr. VI. 2382. 2418. 2449.

Kelber J. J.: Biblická paedagogika VI. 1270.

Kersek: Růže Sionská VI. 2446.

Khyn: Kázání VI. 1955.

Kind: 1. Školská bílá lilie VI. 913. c. — 2. Střelec kauzedlník VI. 636. XIII. uu.

Klár Al.: Píseň kó mši sv. VI. 248.

Klára sw.: Psaní sw. Anežce III. 916.

Klauren: 1. Poswícen w Kocaukowě VI. 635. XV. xx. — 2. Powídky VI. 822. d. f.

Klein Ephr.: Phrases ex Langianis colloquiis latinis V. 50.

Kleist: 1. Seneka VI. 656. b. 607. m. — 2. Žebračka Lokarnská VI. 913. c.

Klement: Začátkové lat. jazyka V. 30.

Klingemann: Faust VI. 673. 5.

Klingstern: Masopustní žert VI. 635. o.

Klopstok: 1. Budaucí milenka VI. 496. i. — 2. Mesías VI. 544.

Knecht: Počátkové hudební VI. 184.

Kocebue: 1. Low na diwokuau zwěř (der Wildfang) VI. 632. e. — Fučik VI. 635. 2. — 3. Panošowa želmowství VI. 635. 11. — 4. Audoli Almerianské VI. 635. IX. ee. — 5. Nebezpečné sausedství VI. 635. IV. i. — 6. Tři otcové najednou VI. 635. VIII. aa. — 7. Maudrá paní w lese VI. 635. 11. — 8. Srnec 636. 671. — 9. Zmatek nad zmatek VI. 645. a. — 10. Johanna z Montfokonů VI. 645. b. — 11. Následkové newěrnosti VI. 645. c. — 12. Hrabě Beňowský VI. 645. f. — 13. Dám na silnici VI. 636. c. — 14. Incognito VI. 641. a. — 15. Kwakerowé VI. 646. b. — 16. Podivná nemoc VI. 652. — 7. Hodina večerní VI. 653. b. — 18. Prestrojení VI. 656. c. — 19. Psací stolec VI. 662. b. — 20. Náš Bedřich VI. 666. — 21. Domáci rozepře VI. 673. c. — 22. Chudý básník VI. 673. 3. — 23. Panna sluneční VI. 673. 12. — 24. Epigramm VI. 675. — 25. Belůw autěk VI. 677. — 27. Děwče Marienbrunské VI. 682. d. — 28. Neworní bratři VI. 682. e. — 29. Jeden jako druhý VI. 689. a. — 30. Ztracené dítě VI. 689. o. — 31. Pošta na Sebranici VI. 691. — 32. Zlé rozmary VI. 692. — 33. Přibuzenství VI. 699. — 34. Bajard VI. 700. 1. — 35. Pobřežné právo VI. 700. 16. — 36. Zkaňka ohněm VI. 700. 20. — 37. Strážný duch VI. 701. 11. — 38. Chudoba a šlechtnost VI. 704. — 39. Čerwenopláštník VI. 705. — 40. Najemník

Kmínek VI. 716. 3. — 41. Příběhowé pro dcery české a morawské VI. 836. — 42. Příběhowé, které otec svým synům wyprawuje VI. 1354. c.

Köhler Rehof: Poučení... u postele nemocných VI. 2130. a.

Kochanowský: Slzy VI. 496. k.

Kochem M.: 1. Knižka odpustkůw V. 1192. — 2. Život Kr. Jež. V. 1244.

z Königl: Žlutá zimnice VI. 635. III. h. von Königshofen Twinger: Martiniani kronika II. 73.

Kopitár: O slowanských nářečích VI. 1140. a.

Kopp z Blumenthalu: J. Regiment.... jak jeden každý.... zdraví své opatrowati.... má a může IV. 878.

Körber: Mysliwna na hoře swat, Maurice VI. 854. 1371. d.

Körner: 1. Tony VI. 653. a. — 2. Ponocný VI. 635. c. — 3. Hedwika VI. 635. d. — 4. Mikuláš Zrinský VI. 635. e.

Korvinus Ant.: 1. Výklady na čtení nedělní IV. 1490. — 2. Rozjímání o umučení Kr. IV. 1570.

Kotter Kr.: Widení a zjewení V. 1673.

Köwa Alex.: Summa práw uherských VI. 1677.

Kozlow: Mnich VI. 559. g. 913. c.

Krakowá: Poklad VI. 913. c.

Kranc: Wedení.... k babímu umění V. 593.

Krasicki: Mýšiada VI. 559. b. β.

Krašewski: 1. Powídky VI. 913. c. — 2. Smrt rabbiho Ben Dawida VI. 1076. m.

z Krescentiis Petr: O pážkách polních III. 257.

Kreuzberger Am: Pobožné přemýšlování na každý den VI. 2207.

Kronesowá: Silfida VI. 692.

Kropfius Fr.: Index locuples lat. dictorum... VI. 67.

Kruger: Kniže Honzik V. 251.

Krummacher: 1. Podobenství VI. 577. — 2. Nowý rok VI. 1317.

Kuleš Petr: 1. Pliwník VI. 853. b. — 2. Michal Čarnišenko VI. 853. b.

Kumpenberg: Obrowiště Marianského Atlantu V. 1198.

Kun: 1. Chytraušek VI. 636. II. a. — 2. Angelská hora VI. 702.

Kureus Joach: Modlitby IV. 1968.

Kwerthalius Kašp.: Labyrinthus Lutheri IV. 1317.

Kyber Dawid: Compendium IV. 290.

Lactantius Firmianus: O prawě počtě boží III. 872.

Lamartine: Voyage en Orient VI. 1008. p.

Lambert: 1. Kat Amsterodamský VI. 635. II. p. — 2. Ona jest šilená VI. 711.

Lancelot Jind: Otázky kacířské a na ně odpovědi katol. V. 685.

Lancicius: 1. Spis o powinnosti bratří řeholních V. 465. — 2. Žiwot Marie Bonawenty panny V. 1287. — 3. Rozjímání na každý den V. 1418. b.

Langhans: Postilla V. 843.

Lani Mich.: Pojednání o smrti V. 1420.

Lauterberg Jf.: Regentenbuch IV. 727.

Lavater Lud.: 1. Kázání IV. 1600. — 2. Upřímné rozsuzování sebe samého VI. 2206.

Layzer Polyk.: Kázání IV. 1623.

Lebrun: Já se nikdy nemýlím VI. 635. XII. pp.

Leonardo a Portu Maurittio: Křižová cesta VI. 2430. 2453.

Lerya z Burgundie: J. Historie o plawení se do Ameriky IV. 649.

- Lessing: 1. Bájky VI. 575. — 2. Mina z Blahodova VI. 689. k. — 3. Mandat proti sauboji VI. 700. 12. — 4. Emilia Galotti VI. 627. 707.
- Lessius Leonh.: 1. Rada o wíru a náboženství IV. 1392. — 2. Kšaft člověka křesťanského V. 1388. e.
- Lewald: Modrowaus VI. 689. l.
- Lichtwer: Otec a tři synové VI. 588. h.
- Lirynenský Vinc.: O poznání církve sw. IV. 1312.
- Littleton Jiří: Básně VI. 282. c.
- Livius: Zlomky VI. 932. a. β.
- z Löbenu G.: Lešek a Janiška VI. 822. h.
- z Lobkowic a z Hasenšteina Bohuslaw: List p. Petrowi z Rosenberka III. 221.
- Löbrin: Pohádky duchovní IV. 1438.
- Loderer P.: Dictionarium IV. 41.
- Löwenklau J.: Kronika o národu tureckém IV. 335.
- Lucian: 1. Charon a Palinurus III. 107. 1. a. — 2. Terpsion a Plato III. 107. 1. b. — 3. Žaloba chudých a bohatých před Saturnem III. 107. 2. — 4. Jiné spisy některé VI. 928. 932. a. d.
- Luther Mart.: 1. Odpověď k napomenutí císaře Weleba a knížat říšských, aby odvolali knihy.... vydané III. 151. — 2. Pro kterou příčinu knihy spálil III. 152. — 3. O ustanovení služebníků církve III. 155. — 4. O swobodě křesť. III. 789. — 5. Spis, v němž ukazuje, co se mu při bratřích zdá III. 792. — 6. Kázání o novém zákoně III. 855. — 7. Katechismus IV. 1303. 1406. — 8. Zkušeni wečoři páne požívajících IV. 1451. — 9. Exegesis catechismu IV. 1543. — 10. O církvi sw. IV. 1231. — 11. Zrcadlo kněžské IV. 1233. — 12. O mši IV. 1236. — 13. Troje symbolum wíry Kr.: IV. 1248. — 14. Katechismus V. 740. 766. 773. 781. 782. 789. b. — 15. Enchiridion V. 800. — 16. Katechismus VI. 1815. 1818.
- Lwowický z Lwowic Cyp.: Pranostika IV. 755.
- Lyra Mik.: Výklad na čtení sw. Matusa III. 814.
- Magetus K.: Duchovní cvičení sw. otce Ignacia V. 1444.
- z Magnis hrabě: Správa o krawských osýpkách VI. 1444.
- Máj Theod.: Zpráva o kometě IV. 781.
- Malobitský J.: Dům věčnosti V. 1421. c.
- Manducator; wiz: Comestor.
- Manni Jan: Wěčný pekelný žaltář V. 1421. b.
- Manzoni Al.: Zasnoubenci VI. 853. a.
- Marco Polo: Popsání východních zemí III. 192.
- Marcus; wiz: de Dominis.
- Marchantius: Podstata wíry křesť. V. 733.
- Marino: Hlas po Slawii... VI. 496. i.
- Markus Aurel. Ant.: Zápisky VI. 929.
- Marlinski: Zlomky o Sibirii VI. 1088. p.
- Marmontel: Powidky VI. 913. b.
- Marperger: Shromáždění jehniátek V. 1488.
- Marryat: 1. Tři lodi VI. 853. a. — 2. Miloslaw Wlnowský VI. 1382. b.
- Martialis: Zlomky VI. 932.
- Martinus Polonus: Martiniani kronika II. 73.
- Mašek Jiř.: Otázky theol. Luterowi do Wittenberga poslané IV. 1230.
- Matenesius J. F.: Berla král. a císař.... domu Rakauského V. 268.
- Mathesius J.: 1. De matrimonio IV. 650. — 2. Historie pána spasitele n. J. Kr. IV. 1604. a.
- Mathiolus P.: Herbář IV. 875. — 2. Apoteka domácí IV. 890.
- Mathison: Elegie VI. 496. k.
- Matulus Marcus: Kniha o ustanovení a zřízení pobožného života V. 1374.
- Mauer G. Pistorius: Das Vaterunser in 40 Sprachen V. 45.
- Mauric: Zpovědník VI. 910.
- Mayer Sim.: 1. Katolické svědomí a odpovědi na jeden každý smysl V. 177. — 2. Jalinka VI. 607. u.
- Meidinger: Praktická českoněmecká grammatika VI. 183.
- Meinert: Wálečný zpěw VI. 391. b.
- Meisel: Kauzednice w Paříži VI. 700. 7.
- Meisner Mat.: Hra o podvrácení Sodomy a Gomorrhie IV. 228.
- Meissner A.: Esopowy bájky VI. 573. 574.
- Mekel z Pfedersheimu P.: Právní pře vedení trojice sw. na žalobu satanase... IV. 1923.
- Melanchton Fil.: 1. Gram. lat. IV. 17. — 2. Rozmlauwání Boha s Ewau IV. 1274. — 3. Modlitby IV. 1933.
- Melesvil: Noc hrozná w zámku Paluzzi VI. 635. XVI. bbb.
- Melgunow: Wěštný syn VI. 913. c.
- Mendelsohn: Faedon VI. 1164.
- Merc Alois: Spůsob protestanty o prawdě kat. náboženství přesvědčující VI. 1785.
- Merlinger Bart.: O chowání dětí IV. 908.
- Methudius sw.: Knižka o počátku i skonání swěta IV. 1763.
- Mezaros Ign.: Při dobytí Budínského zámku do zajetí křesť. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané, turecké slečny... případnosti VI. 781.
- Mickiewič: Zlomky z básní VI. 496. k. 554. 559. g.
- Michal biskup Sidonský: 1. Kázání na veliký čtvrtek IV. 1574. a. — 2. Kázání o posvátné mši IV. 1574. b.
- Milde: 1. Swatá a bezpečná cesta wíry ewangelického křesťana V. 767. a. — 2. Pět otázek... V. 767. b. — 3. Katechismus Lutera V. 782. a. — 4. Naučení o počátku křesť. života V. 782. b. — 5. Wýtah učení křesť. V. 782. c.
- Milius Jiří: Zpráva, že M. Luter we všech artikulech... tak věřil a učil, jak... w 600 letech wěřeno a učeno bylo V. 699.
- Milton: Ztracený ráj VI. 543.
- Mimus Pub.: Dicta Graeciae sapientum IV. 274.
- Minetti Bern.: Salubres morientis... affectus V. 1494.
- Mion: Papežský wětrník IV. 1344.
- Mizius Wojt.: Kalendář IV. 784.
- Moliero: 1. Don Juan VI. 607. i. — 2. Bezděčný lékař VI. 660. a.
- Moller Mart.: Soliloquia de passione Dom. Nostri J. Chr. IV. 1848. — 2. Meditationes sanctorum patrum IV. 1965. — 3. Postilla V. 844.
- Möler: Hrabě Waltron VI. 635. 6.
- Molerianus: Zlé užívání hojitelného lékařství... IV. 881.
- Montal: Nawedení k ladění Forte a Piano VI. 185.
- Mornay Fil.: Smrt a život IV. 1840.
- Monse: Práva Brněnská III. 295.
- Moor T.: Člun. Přec koluj číše. Wlasti VI. 496. k.
- Moschos: Zlomky VI. 932. h.
- Müller J. B.: Sto velmi naučných dwaufád-kowych bájek VI. 579.
- Müller Petr: Velmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knížka... VI. 2114.

- Müllner: Wina VI. 655.
 Münchhausen: 1. Pana Žamputáře příhody VI. 821. b. — 2. Příhody p. Práslu VI. 885.
 Mundt: Fysika VI. 1480. a.
 Münster R.: Modlitby VI. 2370.
 Münster Seb.: Kosmografia česká IV. 642.
 Muratorius Lud.: 1. Myslení o vypuzení veřejného žebrání a opatření chudých VI. 1225. — 2. O pravé křest. pobožnosti VI. 1742. 2201.
 Muskulus Andr.: 1. O nekřesťanském a hrozném lání... IV. 1814. — 2. O zármutech IV. 1843. I.
 Musaeus J. A.: Němá láska VI. 872.
 Nadasi J.: 1. Maria matka boží umírajících V. 1385. g. — 2. Annus Christi crucifixi V. 1414. — 3. Annus Marianus V. 1417. a. — 4. Divinum divini amoris V. 1417. b. — 5. Rok nebeský V. 1575.
 Nagelius Pav.: Complementum astronomiae IV. 700.
 Nál: O sanscritu VI. 119.
 Naogeorgus Tom.: 1. Pamachius IV. 220. — 2. Kupec IV. 1381. e.
 Natter J. J.: Modlitby VI. 2408.
 Nauseus Blancicampianus: 1. Traktaty IV. 1286. a. b. — 2. Modlitby IV. 1936.
 Nawita Jan: Knihy lékařské IV. 882.
 Nazianzenus Reh.: Naříkání a upění nad životem bída IV. 1771.
 Négož Petr: Tři dni v Terstu VI. 496. k.
 Němcewič: Duma o Žukowském VI. 559. g.
 Němeček: Životapříhody Fr. Wawáka VI. 1192.
 Nemojewski: Diatribe s kněžím Poznaňským IV. 1269.
 Neunnicha: De traditionibus V. 715. d.
 Nestroj: 1. Opice a ženich VI. 635. 14. — 2. Při zemi a v prvním poschodí VI. 635. 17. — 3. Zlý duch Lumpacivagabundus VI. 635. 24. — 4. Rozervanec VI. 684. 7. — 6. Hospodářství čeledínů VI. 700. 5. — 6. Osudná noc masopustní VI. 700. 15.
 Neubauer: Wídenská kuchařská kniha VI. 1564.
 Neudekerowá Anna: Baworská kuchařka VI. 1569.
 Neumann Kašp.: Modlitby V. 1595.
 Niemayer: Timotheus VI. 2208.
 Nicolai: Historie království Kristova V. 378.
 Nieric G.: Powidky VI. 883. 1372.
 Nikodem Filadelfus: 1. O umučení spasitele III. 602. — 2. Přičiny jednoho mladého pána.... proč od víry ewang.... odstoupil IV. 1351. b.
 Noailles: Svätý denní pořádek křesťana.... VI. 2284.
 Normberský J. Eus.: O všudypřítomnosti božské V. 714. k.
 Nostradamus: Summa proroctví diwného IV. 796.
 Nuti Rob.: Život Josefa z Kopertina V. 1298.
 Oetl J.: Wítec wčelař a spolu anlař VI. 1518.
 Oken: (Zoologie) VI. 1467.
 Oppelt B.: Křížová cesta VI. 2371.
 Ordanus: Zpráva lékařství koňského III. 291.
 Origenes sv.: Řeč o sw. Marii Mag. IV. 1781.
 Orloff: Sbírká medicinských a chirurgických spisů III. 285. a.
 Orykanus: Wýtah o kometě IV. 787.
 Ossian: 1. Zlomky z básní VI. 308. 559. b. a. c. — 2. Fingal VI. 549.
 z Ostrowic Mich. Const.: Historie turecká IV. 300.
 Osterwald Fr.: Historie písem sw. VI. 1779.
 Ovidius: 1. Obrazy z metamorfosí s textem V. 211. 254. — 2. Zlomky z básní VI. 920. 932.
 Oyerberg Bernh.: Nawedení k školnímu vyučování pro učitele VI. 1264.
 Pabst: 1. Český lidomil VI. 733. — 2. Kronika starého i nového národa českého VI. 963.
 Palma Blaž.: Newyvážitelný poklad V. 1493.
 Pamphil mlad.: Rozprávka o Serciapelletowi III. 163.
 Pařízek Aleš: 1. Obraz dokonalého učitele VI. 1258. — 2. Wýklad na nedělní epístoly VI. 1898. b. — 3. Strom franc. swobody VI. 2004. a.
 Parlagius Jerem.: Počátek učení IV. 1363.
 Paulický Jind.: Domácí lékař VI. 1603.
 Pawłowski Jan: Putování Lwa z Rožmitálu III. 193.
 Pelagius jahan: Knížky o upokojení III. 888.
 Perkinsius Wilh.: 1. O správě jazyka IV. 717. — 2. O opuštění božím IV. 1885. — 3. Traktat k potěšení zarmaucených IV. 1883. c. — 4. Swědomí lidské IV. 1920.
 Perotti Nic.: Libellus gram. IV. 11.
 Petr Hispanský: 1. O zachování zdraví člověčího III. 275. 5. — 2. Lékařství III. 275. 6. — 3. O čtyřech dílech swěta III. 275. 7. 17.
 Petr de Crescentiis: O pážitcích polních III. 257.
 Petrarka: 1. O lékařství proti štěstí a neštěstí III. 204. a. — 2. O moudrosti III. 204. e. — 3. Epistola k Hannibalowi III. 204. f. — 4. Wýbor znělek VI. 496.
 Petschacher Ger.: Blahosl. panna Celenská V. 1223.
 Pfeiffer Ben.: Modlitby VI. 2410. 2413.
 Pfeifferowá Ida: Putování do sw. země VI. 1017.
 Pflaumer Krist.: 1. Rozmlauvání o jedné pravé wíře V. 725. — 2. Zlatá neomylné římskokat. pravdy dennice V. 874.
 de S. Pierre Bernardin: 1. Chýše indická VI. 853. a. — 2. Pawel a Virginie VI. 855.
 Pichlerowá: 1. Kwintin Messis VI. 853. a. — 2. Černý Bedřich VI. 893. — 3. Šwedowé v Praze VI. 894.
 Pika Jan: Dwanáctérá správa boje křest. III. 213.
 Pindar: Zlomky z básní VI. 932.
 Pinellus Luk.: 1. Spis o powinnosti řeholní IV. 593. — 2. O dokonalosti zákonů VI. 1881. — 3. O sedmi ctnostech V. 1383. a. — 4. Přemýšlování o čtyřech věcech posledních člověka V. 1385. a.
 Pirkheimer Wilib.: Chlauba podagry IV. 218.
 Pius II.: List posílací k tureck. císaři IV. 560.
 de Pixerecourt Guilb.: Aubryho pes VI. 635. III. i.
 Platina: Wýtah z života papežůw III. 162.
 Plato: 1. Zlomky VI. 932. — 2. Fedros VI. 1173. a.
 Platus Hieron.: 1. Liber de bono statu religionis IV. 559. — 2. Užtkowé z stawu řeholního pocházející IV. 600.
 Plautus: Zlomky VI. 932.
 Plinius: (Zlomky) VI. 916.
 Plutarch: Hodaeporicon IV. 280.
 Poggins: List o smrti Jeronyma III. 157.
 Pogodin: Ruský wrkoč. Dáček kauzedník VI. 853. b.
 Polánek Jan: Farář V. 1108.
 Pole A. G.: Židowka VI. 913. c.
 Pollius Luk.: Kázání o životě wěčném IV. 1618.
 Pontanus J. J.: Rozmlauvání III. 86. — 2. O statečnosti III. 204. b. — 3. O poslušenství III.

204. c. — 4. O dobročinnosti III. 204. d. — 5. O králi III. 224.
 de Ponte Lud.: Rozjímání V. 1421. a.
 Poppe Alex.: 1. Zkauška o člověku VI. 282. c.
 — 2. Technologie všeobecná VI. 1584. a.
 Possewinus Ant.: Křest, odpovědi na otázky muže v půlnočních krajinách obývajících IV. 1308.
 Potocki: Josefa Želichovská VI. 913. c.
 Praxl Paw.: Snadný způsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohou V. 1462.
 Prohl z Siebenhirtu Balt.: Výklad na žalmy IV. 1497.
 Prugger Martin: Katechismus V. 796.
 Ptolomaeus: O letoře III. 234.
 Puškin: 1. Zimní večer VI. 496. k. — 2. Na usnutí, tamže. — 3. Válka, tamže. — 4. Wyvržená VI. 559. g.
 — z Putiany: 1. Práce v Lednu... VI. 1507. b. — 2. Ponawření pro nižší hospodář. úředníky VI. 1497.
 Pyrker: Perly posvátné VI. 557.
 Qualterus Rud.: Výklad Otčenáše V. 826.
 de Quidenon Cyrillus: Speculum sapientiae III. 72.
 Quido de Columna: Trojanská historie III. 92.
 Rabbi S.: Rozmlauvání otvírající blud a slepotu žid. stranu Messiaše... V. 787.
 Raczyński: Wýjew ze života studentského VI. 913. c.
 Raimund: 1. Marnotratník VI. 635. 8. — 2. Diamant krále duchů VI. 649. — 3. Krákonoš a newlídník VI. 700. 10. — 4. Dívka z čarovních krajů VI. 659. 1.
 Rainhardt: Rádce v hodinách k psaní VI. 67. 1366
 Raiter M.: Modlitby VI. 2331. b.
 Rambach: Diwochowé VI. 645. g.
 de Rampigolis Ant.: Biblí zlatá IV. 672.
 Rancovius: Regiment zdraví IV. 889.
 Ranghery: Poučení o dobývání hedbáví v Čechách VI. 1556.
 Raupach: 1. Žebrák VI. 635. XVI. ccc. — 2. Kord VI. 635. II. 5. — 3. Zapečetěný měšťanosta VI. 635. II. u. — 4. Newolníci aneb Isidor a Olga VI. 649. i. — 5. Pašerové VI. 673. b. — 6. Kniže ďábel VI. 673. h. — 7. Šnupka VI. 684. — 8. Duch času, tamže. — 9. Mrtví nedají pokoje VI. 692. — 10. Omrzely panského života VI. 700. 14. — 11. Mlynář a jeho dítě VI. 709.
 Rautenstrauch: Prawowec a sedlák VI. 607. n.
 Redelhammer: Prawidla k správě hospodářů VI. 1493.
 Regius: Hlas pastýře VI. 1918. a.
 Řehoř sw.: 1. Reč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870. — 2. Rozmlauvání o žiwotech a zázracích swatých IV. 1777.
 Reslin Euch.: Lékařství ženská IV. 908.
 Reybaud Charles: Lucie VI. 888.
 Rhasis: Knihy lékařské III. 279. 283. 285.
 Rhegius Urb.: 1. Katechismus IV. 1253. — 2. Rozmlauvání o krásném kázání IV. 1493. — 3. Kterak falešné proroky poznati... může IV. 1568. — 4. Lékařství duše IV. 1799.
 Rhenus M. J.: Donatus Latinobohemicus V. 35.
 Rhesa L. J.: Litewské národní písně VI. 294. c.
 Rhüs: Historie slowanských národů VI. 972.
 Ricci Cyriacus: Zlatý nebeský klíč V. 1539.
 Rivius J. Arth.: 1. Kniška o titulích kříže IV. 1271. — 2. O potýkání pobožných s tělem IV. 1843.
 Rodriques Alf.: Exercitium perfectionis V. 1408. c.
 Rödlinger: Rodina bohowských z Dolan VI. 1356.
 Roger Wilém: O ranném lékařství III. 285.
 de la Rosa Mart.: Na vlast VI. 496. k.
 Rosenau: Zadní schody VI. 631. Přízeň malých VI. 667.
 Rosignoli K.: Zárazkové boží a swatých jeho V. 1206. a. b.
 Rošcišewský: Na smrt knížete Rud. Kinského VI. 496. k.
 Rostocka Pawel: Traktaty IV. 1302.
 Roth J. W.: Laciný prostředek, jak i ze špatných polí žiwná... píce dostat se může VI. 1525.
 z Royaumontu P.: Přiběhowé písemní star. i now. zákona V. 818.
 Royko Kašp.: Historie welikého sněmu Kostnického VI. 1102.
 — z Rozdražowa Fr.: Rozbroj o kalich V. 690.
 Rybadenyra Pet.: Žiwot sw. Ignacia z Lójoly IV. 1791.
 Rynichter Řeh.: Modlitby IV. 1975.
 Rywola: Kniška o zpovědi a přijímání V. 745.
 Salatnay J.: Modlitby VI. 2334.
 Salay: Příprawa k sw. večeri páně... VI. 1330.
 Salezius Fr.: 1. Philothea V. 1408. a. VI. 2274. — 2. Kniška zlatá V. 1454.
 Salicetti: O lékařství III. 289. 283.
 Salucius Barth.: Zrcadlo duše V. 1408. b.
 Salustius Crispus: Bellum Jugurthinum et Catilinarium VI. 927. a. b.
 Salzmann: 1. Dobrá rada w potřebě VI. 1191. — 2. Blahowid VI. 1300. c. — 3. Bohuslaw we své rodině VI. 1300. d. — 4. Josef Černoweský VI. 1304. — 5. Kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn VI. 1198. — 6. Račinka VI. 1263. — 7. Počátkové mrawů VI. 1292.
 Samuel; wiz: Rabbi.
 Sand G.: Leone Leoni VI. 853. a.
 Saphir: Tuhý prawod VI. 559. g.
 Sarcerius Eraz.: Knižky křížové IV. 1809.
 Savonarola Jeronym: 1. Modlitba IV. 1547. — 2. Kázání IV. 1583. a. b. — 3. Žalm 50. Dawida krále IV. 1940.
 Scaevola Emer.: Metla boží VI. 822. h.
 Seffenreutter Jiří: Witězství kříže VI. 1976.
 Segalus Humilis: 1. Nowé poselství, kteréžto zwěstuje... hodnosti, wznešené ctnosti a privilegia... p. Marie V. 1250. — 2. Praktika pro ty, kteří chtějí z duší swých zlé obyčeje... wykořeniti... V. 1377. — 3. Cesta do nebeského ráje V. 1451.
 Seibt K. G.: 1. Kniha katolická VI. 2283. — 2. Modlicí kniha VI. 2288. 2415.
 Seiler: 1. Rozjímání o umučení Páně VI. 2235. — 2. Modlitby VI. 2427. — 3. Rozmlauvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících VI. 1750.
 Selneker Mik.: Rozmlauvání Philologa a Timothea IV. 1334.
 Seneka: 1. O hněwu III. 110. — 2. O čtyrech ctnostech stezejných III. 202.
 Senkowský: Předsudek VI. 853. a.
 Sexai Jiří: Křestanské naučení a modlitby VI. 2298.
 Sextetter Jiljí: Zpráva o tom, co každý křesťan věřiti... má VI. 1807.
 Sfondratius Mik.: Praxis spiritualis V. 1385. h.
 Shakespeare: 1. Píseň VI. 496. m. — 2. Králowna Mab VI. 496. m. — 3. Omylowé VI. 650. — 4. Lear VI. 673. 8. — 5. Othello VI. 683. —

6. Kupec Benátský VI. 701. 7. — 7. Makbeth VI. 701. 9. — 8. Romeo a Julie V. 706.
- Schenk: Rodina Barcelonská VI. 715.
- Schik: Únos z maskarního bálu VI. 635. 22.
- Schiffner Jos.: 1. Historické vyspání míst milostných v Čechách VI. 2147. — 2. Vyspání sw. patronů českých VI. 2172.
- Schikaneder: 1. Lautnice VI. 607. — 2. Jan Dolenský VI. 621. II.
- Schlegl: Čtyři sprostní braminí VI. 913. c.
- Schmalz: Nawedení, jakby se hluchoněmota poznala a i doma některé hluchoněmé děti vychovávat daly VI. 1271.
- Schmiedl: Povaha, mrawy a obyčje národa českého VI. 1076. g.
- Schnee B. G.: Hospodář rozumný VI. 1495.
- Schneider: 1. Mocnost modlitby VI. 496. k. — 2. Bájký VI. 588. i.
- Schotten Her.: 1. Vita honesta IV. 698. — 2. Život poctivý IV. 1859.
- Schritlin: Agata VI. 1379.
- Schoppowá: 1. Wystěhowanci do Brasilie VI. 822. e. — 2. Jindřich a Marie VI. 1352. 1372. y.
- Schröder: Streyček w Lissabonu VI. 607. p.
- Sieder K.: Putování do Afriky VI. 883.
- Silbert: 1. Život a pocta nejb. panny Marie VI. 2192. 2195. — 2. Otče náš VI. 2402.
- Silvio Pellico: Mentor VI. 1203.
- Sinzel: Popsání žiwota a skutků swatých a swětíc božích VI. 2196.
- Scharga Petr.: 1. Život swatých IV. 1790. — 2. Pobožný soldat V. 1388. b.
- Skott Walter: 1. Panna jezerní VI. 552. 835. — 2. Ohěnník VI. 559. c. — 3. Puritani VI. 887.
- Slolda: Snář II. 165.
- Smit: Příhody po cestách VI. 995. a.
- Sokrates: Historie církwní IV. 558.
- Soave: 1. Nemocná wdowa VI. 913. c. — 2. Bankrot, tamže.
- Sommer: Wypsání nowého Zelandu VI. 1008. p.
- Sonleitner: Zahradní zeď VI. 635. IX. gg.
- Sozomenes: Historie církwní IV. 558.
- Spangenberg Aug.: Idea fidei fratrum VI. 1788.
- Spee Frid.: 1. Zdoroslawicek V. 160. — 2. Zlatá ctnost kniha V. 1418. a.
- Spies: 1. Klara Wysokodubská VI. 635. 6. — 2. Zazděná slečna VI. 782. d. — 3. Kramář w pastech a wochlíchách obchod wedaucí VI. 805.
- Spinaeus J.: O lakomstwi IV. 719.
- Spreng Wácl.: Kázání na všecky posvěcené swáky VI. 1921.
- Stagnelius: Tažné ptactwo VI. 406. k.
- Stanihurst Wilém: Čtvrtý článek wíry V. 880. — 2. Život J. Kr. V. 1245. — 3. Starého člowěka proměna V. 1495.
- Stapf Fr.: 1. Katechismus VI. 1838. — 2. Rozwřhowé kazatelstí VI. 1943. a. b.
- Stande Tom.: Biblická losní knížka IV. 1158.
- Stegmayer: 1. Čech a Lech VI. 635. VII. g. — 2. Kmotr Matěj VI. 635. X. kk. — 3. Albrecht Bojowný VI. 692.
- Steidele: Zpráva o kunštu babském VI. 1628.
- Steinsberg: Libuše VI. 616. d.
- Stengelius Jiří: Reliquií p. Marie wytah V. 1285.
- z Sternberka Kašp.: Pojednání o bylinářstwi VI. 1463.
- Stollberg: 1. Na přírodu VI. 496. — 2. Knížka o lásce VI. 2247.
- Stoos: Maticce ilyrská bratrům Čechům VI. 496. k.
- Strabo: Zlomky VI. 932.
- Stradiotti K.: Žiwot welebného pátera Fr. de Hieronymo V. 1324.
- Strahl: Krátká zpráva o ruské církwi IV. 1124. c.
- Strasser: Kázání o potupě stawu kněžského VI. 2004. b.
- z Stufferů: List pastýřský VI. 2122.
- Sturm: Kochání se s bohem w ranních hodinách VI. 2216.
- Suquet Ant.: Křast člowěka V. 1386.
- Surius W.: Commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. — 2. Vitae sanctorum V. 1249. — 3. Obora panenská V. 1258. b.
- Svevicius Sig.: Zrcadlo zarmauceného swěta IV. 1860. 1861.
- Swart Theod.: Lest nade všecko VI. 913. c.
- Šalomaun: Přislowí IV. 1195. 1196.
- Šalomaun Ernest: Naučení o původu a zrřstu papežstwa V. 393.
- Šauer: Chwálořeč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a vládař domu Lichtensteinského za dědiče swého p. bratra Alojsia Josefa prohlásil VI. 722.
- Serer: 1. Kázání wojenské III. 844. — 2. O nowé newídané ... monstranci IV. 550. — 3. Zpráva, jestli prawda, žeby ... jeden w Římě dítě poroditi měl IV. 612. — 4. Křestanské otázky a odpovědi, cose tñ nejhlawnějších artikulůw wíry dotýče V. 681. — 5. Postilla V. 839. — 6. Kázání V. 864. a. c. — 7. Chodkowský plášť IV. 1326. — 8. O ceremoních IV. 1338. — 9. Katechismus IV. 1403. 1601. — 10. Kázání o antichristu IV. 1596. 1599. c. d. — 11. Kázání pohřební IV. 1675.
- Siffner: Gallerie nejslowutnějších osob země české VI. 1146. g.
- Siller Bedřich: 1. Básně lyrické VI. 336. 496. c. f. k. 570. b. — 2. Epigrammata VI. 598. h. — 3. Laupežníci VI. 610. a. 701. 8. — 4. Makbeth VI. 610. b. — 5. Panna Orleanská VI. 649. k. — 6. Auklady a láska VI. 651. c. — 7. Fiesko VI. 651. b. — 8. Maria Stuartka VI. 654. — 9. Wallenstein VI. 701. 12.
- Šilher: Kázání VI. 1927. a. b.
- Šlichtenberger: Diw weliký etc. IV. 842.
- Šmal Ond.: Katechismus VI. 1797.
- Šmaling Lud.: Domowní učitel VI. 1200.
- Šmid: 1. Kradco wjac VI. 072. 3. 698. — 2. Emma VI. 698. — 3. Kwětný wěneček VI. 698. — 4. Prawisko, kterak Jindřich z Dubinowa k poznání boha přišel VI. 813. b. 1324. c. — 5. Keř růžový VI. 842. d. — 6. Timotheus a Filemon VI. 848. b. 1369. — 7. Josafat, syn krále indického VI. 848. c. — 8. Růženka Jedlohradská VI. 1328. c. — 9. Kanárek VI. 1322. b. — 10. Swatojanská muška, tamže. — 11. Lesní kaple, tamže. — 12. Antonín a Anežka VI. 1324. e. — 13. Dobrá dcera VI. 1324. f. — 14. Štědrý wečer VI. 1332. — 15. Eustachius VI. 1333. b. — 16. Holubička VI. 1333. c. 1335. a. — 17. Bohumír VI. 1333. f. 1340. — 18. Jitřenka VI. 1333. g. — 19. Dřowěný kříž VI. 1333. h. — 20. Ztracené dítě VI. 1334. a. — 21. Holaubek VI. 1334. b. — 22. Genowefa VI. 1335. c. — 23. Kwět chmelový VI. 1335. d. — 24. Husárek VI. 1347. a. — 25. Ferdinand VI. 1343. c. 1371. c. — 26. Ludwik, malý wystěhowanec VI. 1351. a. — 27. Audolf Almerianské VI. 1351. c. — 28. Pokladnička VI. 1351. d. — 29. Pytláci VI. 1358. a. — 30. Maucha VI. 1358. b. — 31. Čerwonka, tamže. — 32. Stafoček z hor VI. 1363. — 33. Nejlepší dědictwí VI. 1371. a. — 34. Klárka VI. 1371. b. — 35. Biblické příběhy VI. 1888. — 36. Modlitby VI. 2411. — 37. Powídky VI. 858. 1301. 1347. a. 1348. 1354. 1355. 1360.

Šmolek Ben.: Jesu benedicente. Rozkoše aneb okrasa domu božího etc. (písně). V. 119. e.

Šnaider: 1. Kázání VI 2003. b. c. — 2. Modlitby VI. 2404.

Šopius Kašp.: Královská rada hispanškému králi, kterakby většíaké války vykonati mohl V. 493.

Špaldynk: Určení člověka VI. 1190.

Spangenberg Jan a Cyriak: 1. Perla pisma sv. IV. 1247. — 2. Loci communes IV. 1249. — 3. Postilla IV. 1548. — 4. Kázání poštební IV. 1690. — 5. O přípravě k smrti IV. 1800. e. — 6. Jagdeufel IV. 1818.

Štekl: Kázání VI. 1929.

Šubart: Tejnérady na všechny sedláky VI. 1527.

Šulc Arnošt: Okauzlená růže VI. 556.

Šwalb z Jisic Bart.: Zpráva jakby se času moráho lidé chowati měli IV. 899.

Sweinfeld Kašp.: 1. Knížka o vzdělání svědomí dobrého... IV. 1802. — 2. Potěšení jednoho, který pod křížem Kr. stojí, aby se smrti dábla a pekla nebál IV. 1803.

Swenda: Diskurs o běhu válečném IV. 824.

Šwertferus: Pohromy hříchu smrtelného V. 730.

Šwippl: Jiří Wolný VI. 1502.

Tacitus: (Zlomky) VI. 932.

Taffinus: Rájrozkošného naučení... IV. 1419. b.

Tanner J.: Legaci rakaušská... V. 270. —

2. Život a sláva sv. Wáclawa V. 1270. b.

Tasso: Oswobození Jerusalema VI. 559. d.

Tedeschi A.: Ponaučení o hromo- a kruposvodu VI. 1482.

Teller: O lnu VI. 1553.

z Teramo Jakub: Belial III. 901.

Terentius: 1. Elegantissimae colloquiorum formulae IV. 24. — 2. Elegantiarum collectarum interpretatio bohemica IV. 25. — 3. Regulae communes vitae civilis honestae IV. 204.

Theodoritus: Historie cirkewní IV. 558.

Theofrastus: Powahopisy VI. 925. a.

Theokrit: (Z básní) VI. 337. IX. 920. 932. a. z.

Thomas de Aquino; viz: Aquino.

Thomson: Počasí VI. 538.

Thurn hrabě: Nowiny o wltězství křesť. nad... Turkem IV. 312.

Thurneisen: Kalendář IV. 768.

Tibullus: (Z básní) VI. 932.

Tileman: Výklad sedmi žalmův IV. 1508. b.

Tissot: Správa pro lid obecný u všech bydlicí, kterakby zdraví svého chrániti měl... VI. 1592.

Tobiáš: Spis Apokryfský III. 604.

Tögel M.: Rada proti neduhům a pádu domácího dobytka VI. 1651.

Told: 1. Mlkování w Plzni... VI. 635. g. —

2. Zpuřné ženské w Serailu VI. 635. 26. — 3. Nowé amazonky VI. 673. 10.

Toldy: O wčelách VI. 1512.

Tolnay: Umění hojení lichwy VI. 1647.

Töpfer: 1. Prostota wenkowská VI. 635. II. r. —

2. Dobrý tón VI. 693. 1. — 3. Wéwodůw rozkaz VI. 693. 3.

Trautem: Nowý Řím VI. 607. t.

Treitschke: Wodař VI. 649. c.

Třibawský: Knížka, pokud křesťanství rodičové... dítek svých smrti... oplakáwati mají IV. 677.

Trithen: Národní zpěwy zaporožských kozáků VI. 1078. m.

z Tromlitz A.: Wíra, vlast a láska VI. 906. 013. c.

Turčani Lud.: Školka řeči Uherské VI. 118.

Turselinus: Sláva domu Lauretansk. V. 1160. a.

Tyrteus: Básně VI. 920.

Ungar: Rozjímání IV. 1822.

Ursinus Plawenský Jiř.: Praktiky dvě... IV. 763. b.

Valerius Cor.: Nomenclator IV. 31.

Valla Wawř.: O neprávě uwěřeném a smyšleném Konstantinowu papeže nadání III. 150.

de Vaux Cad.: Ponawření prostředků k umenšení nezdraví takových přibytků, které rozvodnění podrobené byly VI. 1590.

de Vega Kristof: Přihody smutné aneb jednání o sw. zpovědi V. 1190.

Veit Jar.: Regule života bratrůw a sester těchto řádů sw. Františka V. 468.

Veith Eman.: Lékař oční VI. 659. h.

van der Velde: Powidky VI. 834.

Vernulea: Sláva nejstarožitéjšího arcidomu rakaušského V. 269.

Viaud: Tonutí na moři a osudové p. setníka Viauda VI. 802.

Vicelius Jiř.: 1. Výklad na 50. žalm IV. 1494. — 2. Modlitby IV. 1961.

Victorius Setabenský: Život a zářky sw. Wincenciua V. 1360.

Vierius: Život Kristoslawa knížete V. 1300. a.

Viexmont Claud.: O pokání naučení IV. 1321.

Virgilius: 1. Z eklog VI. 914. — 2. Z básní a zpěwů pastýřských V. 254. b. VI. 923. 932. 337.

Vitorelli Jak.: Písň VI. 496.

de Vivier Claud.: Charitas V. 1291.

Vivis Ludwik: Nawedení k moudrosti IV. 690.

Vogl: 1. Hunyad VI. 559. g. — 2. Král a topič VI. 635. XII. rr. — 3. Klobauk VI. 635. IV. n. —

4. Dcera Faronowa VI. 641. 1. — 5. Dědičná smlauwa VI. 673. 4. — 6. Skalní kaple VI. 822. h.

Voch Lukáš: Správa k wyreysowání pěti řádů slaupů... VI. 1403.

Wagner P.: Phraseologiae latinae corpus V. 66.

Wagner Ign.: Kázání VI. 1920.

Waidmann: 1. Neslýchaná náhoda strážliwého hromobiti VI. 607. II. a. — 2. Štěpán Fadinger VI. 607. II. b.

Wajka z Wagrowce J. W.: Postilla IV. 1556.

Walden: Černý Janoš VI. 843. e.

de Wang: Kniha babského umění VI. 1630.

Warren: Wýpisky z denníka VI. 853. b.

Weber: Dwanáctero powídek s biblickými naučeními z přísloví Šalomauna VI. 1287. c.

Weiner: Wespolní zkaušení VI. 703.

z Weingarten J.: Cestowůdce, kterak při práwích stawu městského sand weden býti má V. 610.

Weininger: O sw. biřmowání VI. 1821.

Weiss: Básně VI. 276.

Weisse: Pranostika IV. 765.

Weissenturnowá I. Elisona, kněžna Wolharská VI. 675. — Jan, wéwoda Finský VI. 689. f. — 3. Sedm let we wězení VI. 692. — 4. Dobytí Smolenska VI. 716. 1.

Weissflog C.: Blahorod VI. 847.

Weleba: Hlavní doby z života Jana Nep. VI. 2184.

Weller: 1. Kniha o powinnostech wšech úřadů IV. 728. — 2. Výklad historie ewang. o umučení IV. 1510. d.

Wencl: 1. Truchlící přirozenost... když Alžběta zesnula VI. 1043. b. — 2. Libý pokrm duše VI. 2398.

Wepereus Šim.: Poklad duše V. 1533.

z Wordmillera Otto: Klenot a potěšení... w zármutcích IV. 1819.

z Werdü Franök: O opilství IV. 670.
 Wermilius Pet.: Modlitby IV. 1996.
 Werner: 1. Katechismus IV. 1283. c. — 2. Spůsob, jakby se vyplnil všecken hmyz bez jedu.... VI. 1578.
 de Werwe Hermann: Kalendář V. 528.
 Westonie: 1. Básně VI. 496. h. — 2. Nápisové VI. 932. e.
 Widemann W.: Bibli V. 168.
 Wiegand: 1. Hospodářská ruční kniha V. 571. — 2. Naučení pro ovcáky VI. 1522.
 Wiklef: Zlomky ze spisů II. 151.
 Wilkonský: Wyprawování. Pan Grof Kartnický. Přehody sbíratele předplatitelů v Polště VI. 913. c.
 Willaume: Praktická kniha ruční pro učitele VI. 1253.
 Wilson: Dívčí hrdinnost VI. 753. a.
 Wiltshire: Dira v rukávu VI. 854.
 Winkler: Katechismus VI. 1697.
 Witalis: Zrcadlo časného i věčného života V. 1521.
 Wojčický: 1. Národní písně VI. 496. k. — 2. Boruta. Mor VI. 913. c.
 Wolf: 1. Co láska uchvátí VI. 635. II. 1. — 2. Preciosa VI. 673. 14.
 Wolfius: Modlitby každodenní V. 1569.
 Wolphius Hier.: Spis Isokrata k Demonikowi III. 108.
 Wolstein: Připamatování strany neduhu dobytky v Rakausích VI. 1635. — 2. O pádu dobytky VI. 1636. — 3. O nakažení dobytky VI. 1637.
 Wuk Stefanowicz: Černoherci VI. 1008. p.
 Wukotinowicz: Písníčky Moslawské VI. 496. k.
 Wulpus: Tankred VI. 608. II. f.

Xenofon: Cyropaedia IV. 270.
 Young Ed.: Kvilení noční VI. 567.
 Záleský: 1. Ku kytáři VI. 496. k. — 2. Hetman Kosinský VI. 559. g. — 3. Zpívající jezero, tamže.
 Zape Jos.: Krátká historická zpráva o založení institutu pro němč VI. 1254.
 Zarda W.: Výťah tabelární ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi VI. 1596.
 Zátor A.: Hynek z Waldšteina VI. 559. g.
 Ziegler: 1. Jolanta VI. 635. X. hh. — 2. Hráza odbujnictví VI. 589. g. — 3. Domácí lékař VI. 700. 2.
 Ziga Zikm.: Kázání o myti noh IV. 1573.
 Zikmund: První křesťanského člověka starost VI. 1399.
 Zindl: Úvod theor. prakt. k počítání z hlavy VI. 1398.
 z Zinzendorfu M.: Krátké obsažení některých ewang. řečí V. 846. 879.
 Zlatoustý Jan: 1. Kniha o napravení padlého III. 864. a. b. 865. a. b. c. — 2. Řeč proti lakomcům IV. 1775. — 3. Řeč o modlitbě IV. 1779. a. — 4. Kázání o nestálosti a marnosti světa IV. 1779. b.
 Zollikofer: 1. Pořádek přisluhowati swátosti požehnání zdawků VI. 2111. — 2. Řeči, modlitby, cvičení v nábožnosti VI. 2214.
 Zschokke: 1. Kauzedlnice Sidonia VI. 635. V. r. — 2. Večer před swatbau VI. 848. d. 913. c. — 3. Námluvy VI. 853. a. — 4. Láska vystěhowanců VI. 853. a. — 5. Ovoce dobročinnosti VI. 854. — 6. Mrtvý host VI. 856. b. — 7. Hrob můj a srdce moje VI. 913. c. — 8. Bezděčné cestování VI. 913. c. — 9. Bob VI. 913. c. — 10. Zlatodol VI. 1201.

III.

Registřík

kněh w díle tomto uwedených w abecedním pořádku.

- A**beceda od J. Husa III. 1. a.
 Abeceda pobožné manželky, t. výklad 22 weršůw o ctnosti dobré manželky od Kocina z Kocinetu IV. 1507.
 Abeceda sama učící, od Pawla Doležala V. 10.
 Abeceda, od J. Ern. Trampa V. 11.
 Abeceda, od Machka VI. 19.
 Abeceda, od Winařického VI. 26.
 Abecedář, slowkář V. 7.
 Abelino, weliký zbojník VI. 636. 1.
 Acta circa monasterium Dobřanense V. 456.
 Acta conventus fratrum Theatinorum V. 434.
 Adelaida císařowna, od J. Jindry VI. 881.
 Advent a štědrý den, od J. Šofiana Walkenbergera IV. 1349.
 Adversaria canonice Carlovicensis V. 410.
 Advokat zemský VI. 1693.
 Advokati, od Iřanda VI. 675.
 Aeneida, od J. Holého VI. 920. b.
 Agata, čili průwodce žiwota, dle Šeitlina VI. 1379.
 Agenda (b. t.) V. 1116.
 Agenda aneb způsob přijímání swátosti wečeře páně IV. 1750. 1751.
 Agenda česká IV. 1732.
 Agenda ecclesiastica Slavonica, od Dan. Kermana V. 1117.
 Agenda funebria t. j. práce pohřební, od J. Seberini-ho VI. 2136.
 Agenda Hussitica IV. 1738.
 Agenda panis quotidianus VI. 2127.
 Agenda při křtu dorostlých IV. 1745.
 Agenda při křtu sw. IV. 1736. 1744.
 Agenda při oddávání k stawu manželskému IV. 1737. 1746.
 Agenda při rozlučování manželů IV. 1747.
 Agenda Slowenská, Něm., Uherská, od Ondřeje Plachého VI. 2113.
 Agenda spráwy a posluhowání cirkewního na Horách Kutných IV. 1740.
 Akci a rozepře mezi filosofem, w lék. doktorem a oratorem od Mich. Piečky Smržického IV. 266.
 Akta kalvinistská s katolickými Nowoměstskými IV. 578.
 Akta mezi králem Jiřím a jednotau panskau w Čechách III. 453.
 Akta mezi JCM. Rudolfem II. a Matiašem kr. Uherským IV. 449. 985.
 Akta a příběhowé, které se daly od tří stawů kr. česk. pod obojí r. 1608. 1609, od Wácl. Budowce z Budowa IV. 448.
 Akta první biskupské konsistoře Litoměřické V. 414.
 Akta sněmowní král. česk. od r. 1436—1452 III. 346.
 Akta sněmowní w mark. moraw. od r. 1490—1534. IV. 926.
 Akta Tábořská III. 370.
 Akta těch wšech věcí, které jsau se mezi Ferdinandem cis. a osobami z stawuow pansk., rytíř. a městsk. král. česk. zběhly IV. 423.
 Akta těch wšech věcí, které se zběhly mezi Rudolfem a Matiašem od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. a.
 Akta týkající se dějů česk. a uhersk. r. 1608 IV. 455.
 Akta w bezvládi českém III. 388.
 Akta w příčině zapovězených knih r. 1571. IV. 946.
 Akta weřejná i sněmowní w Čechách i na Morawě od r. 1414. 1415. III. 345.
 Akta wyslanstwi polského Stanisława biskupa Olomuc. IV. 409.
 Akta založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w Plzni V. 429.
 Alan byl jest mistr časný II. 68.
 Albert a Lotte, přel. od W. Krameriuse VI. 609.
 Albina, od A. Šwihlíka VI. 630. c.
 Albrecht bojowný, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Alexander Weliký, wiz: Historie, Kronika.
 Alexander I. ruský, wiz: Hymnus.
 Alexandreis II. 48.
 sw. Alexius, wiz: Zlomek.
 Alfonso a Alménon, od Fr. Tomsy.
 Alhambra, od Irvinga VI. 822. b. 853.
 Alchymie III. 247. 248. IV. 853.
 Alchymie, od J. Čerwenky IV. 854.
 Alchymie, od J. Těšinského IV. 846.
 Ali Baba, přel. od Tyla VI. 673. 1.
 Alina, dle Bäuerle VI. 635. II. i.
 Alkoran, wiz: Důwodowé.
 Almanach dramatických her, od W. Klicpery VI. 644. β.
 Almanach duchowní ze Star. i Now. zákona IV. 1259.
 Almanach, od Jiřiho Fera V. 1385. c.
 Almanach, od J. Straněnského IV. 1800. a.
 sw. Aloisius, wiz: Newinnost, Pobožnost, Spůsob, Wýtah.

Aloisius od světa wábený, od boha jatý V. 248.
 Alonzo a Kora VI. 797.
 Alfabetum bohemicum V. 19.
 sw. Alžběta, wiz: Žiwot.
 Alžběta, čili wypowiedzenci Sibirští, přel. od Wete-
 sníka VI. 839.
 Alžběta Kristina, wiz: Korunování, Sláva.
 Amazonky české čili divčí boj, od Šedivého VI.
 782. b.
 Amerika, wiz: Historie, Wypsání, Zpráva.
 Amuletum christ. proti moru, od Zig. Crinita IV.
 1854. a.
 Amurat, wiz: Nowiny, Psaní.
 Analecta grammatico-historica, od J. K. Rohna V. 69.
 Anekdoty ze starých a nových spisowatelů V. 483.
 sw. Anežka, wiz: Choť, Ratolest, Žiwot.
 Anežka Bernaurowa, přel. od Tháma VI. 607. xx.
 sw. Anežky klášter v Praze etc. III. 186, wiz:
 Manuale, Manualník, Potvrzení.
 Anežka sicilská královna VI. 787.
 Angel w těle hříšníky přijímající k bohu..... od
 Iwana Knoblocha V. 953. e.
 Angelica mornímu neduhu odpírající, od Denharta
 Skytorinského IV. 1528. 1880.
 Angelina, od Fr. Turinského VI. 646. a.
 Angelská hora, přel. od Daudlebského VI. 702.
 Anglūs, wiz: Hádání.
 Aninka Delarbrowa, od Irwinga VI. 853.
 Anleitang (theor. prakt.) zur Erlernung der čech-
 schisch-slawischen Sprache von J. N. Konečný
 VI. 88. a.
 sw. Anna, wiz: Růže, Wých. .
 Anna císa., wiz: Korunování, Wypsání.
 sw. Anny klášter v Praze etc. III. 184, wiz: Li-
 stiny, Urbát.
 Annales monasterii s. Coronae V. 406.
 Annales monasterii Chotěšoviensis V. 404. a.
 Anno, panno, choti Jesu Kristowa, od J. Husa III.
 608. k.
 Anonymus lat. a boh. II. 12.
 Antidotum apostasiae w pokušeních všelijakých
 zkašené V. 683.
 Antikrist, wiz: Bulle.
 Antonín a Anežka, od Šmida VI. 1324. e.
 sw. Antonín Paduanský, od Ign. Libertina V. 923.
 c., wiz: Žiwot.
 Anselmus II. 46.
 Apatečka duchovní i domovní w čas rány moro-
 vě, od J. Blaziusa V. 592.
 Apateka domácí, přel. od D. Ad. Hubera z Ri-
 senbachu a M. Ad. z Welclawína IV. 890.
 Apateka duchovní a tělesná, přel. od Jana Arnolta
 V. 576.
 Apateka duchovní w čas morového nakažení, od
 Jana Blasía V. 1470. a.
 Apateka konská, od Jiř. Adalb. Loyonidesa IV. 911.
 Apateka a sklad lékařství duchovního, od Zach.
 Bruncwika V. 1389.
 Apographum scripturae IV. 589.
 sw. Apolena, wiz: Swětlo.
 Apollinariš, wiz: Hodinky.
 Apollon, wiz: Kronika.
 Apologia od Jednoty bratrské proti útiskům od
 Rokycany pocházejícím III. 658.
 Apologia od J. Kollára, t. j. obrana, která se
 odrodilci, jenž od své národnosti slowanské od-
 stupují, brániti chtějí, ti pak, kteří o ni stojí,
 posílení se mohou VI. 4.
 Apologia od hrab. Slawaty na dekret stawůw
 s strany wypowiedzení Jesuitů ze země IV. 595.
 Apologie (dvě) od Štelcara IV. 589.

Apologie od W. Šturma proti odpovědi Sylvia
 Uberina IV. 1323. c.
 Apologie od p. Karla Žerotína ku p. Jiřkowi
 z Hodic IV. 625.
 Apologie ku králi Wladislawowi III. 141.
 Apologie od r. 1536 IV. 1227.
 Apologie proti mnichům sw. Benedikta III. 694.
 Apotheosis s. Benedicti..... ab J. Ign. Ja-
 nowský (kázání české) V. 906.
 Arcibratstvo blahoslawené p. Marie od potěšení
 V. 1157.
 Arcibratstvo sw. Jana Nep. V. 1030. 1154.
 Argument s krátkou apologií, kázání na den sw.
 Wíta, od M. Wácl. Franty IV. 1591.
 Archa páně na trůn království dončena, od J.
 Melich. Čecha V. 952.
 Archa umluwy neb zpráva o obraze matky boží
 u sw. Tomáše w Brně V. 1185.
 Archa umluwy Now. Zák. sw. panna a muž. Bar-
 bora na Horách Kutných, od Wácl. Jos. Brotce
 V. 918.
 Archiv český, čili staré památky písemné české i
 morawské, od Fr. Palackého VI. 1703.
 Archiv Pernšteinský III. 177.
 Arie nábožné k výročním slavnostem VI. 254.
 Arie nábožné od Daniele Krmána V. 132.
 Arithmetika česká IV. 744. též od Pawla Šráma IV.
 746.
 Arnošt, wiz: Nowina.
 Ars latinitatis brevicula V. 37.
 Artikel z sněmu l. 1567. IV. 543.
 Artikulowé od mistrů Pražských proti bratřím III.
 142.
 Artikulowé bratří proti mistrům Pražským III. 143.
 Artikulowé sněmu pánů pod oboji w Nymburce
 III. 409. 414.
 Artikulowé sněmu r. 1515 III. 423.
 Artikulowé sněmu w Kolíně držaném r. 1525 III.
 446.
 Artikulowé proti Pikardům od r. 1485 III. 684.
 Artikulowé a výminky pokoje a příměří mezi Jin-
 dřichem IV. kr. Franc. a Filipem kr. Špaň-
 helským IV. 375.
 Artikulowé kněžstwa pod oboji III. 510.
 Artikulowé strany náboženství od kr. Ferdinan-
 da IV. 525.
 Artikulowé Pawla Mathiadesa IV. 557.
 Artikulowé pořádku pasířského IV. 944.
 Artikulowé (12) wíry křest., přel. on Jana Stra-
 něnského IV. 1242.
 Artikulowé (10) o užívání těla a krve páně, od
 Wácl. Slowaciusa IV. 1336. b.
 Artikulowé (2) wíry křest., od Haw. Žalanského
 IV. 1374.
 Artikulowé někteří z písma sw. vybrání IV. 1377.
 Artikulowé o porodu a křtu dětí, od Tomáše Gün-
 thera IV. 1733.
 Artikulowé, podlé kterýchž nawštěwány a zku-
 šowány býwají cirkwe w Sasích IV. 1742.
 Artikulowé kteréž tejně a jiné raddy, rychtářowé,
 purkmistři chowati mají V. 608.
 Artikulowé sněmu w Brně držaného r. 1628 od
 Jana Čejky z Olbramowic V. 636. a.
 Artikulowé na sněmě Prešpurském r. 1802
 z lat. přel. od Boh. Tablice VI. 1688.
 Artikulů čtrnáct k obecnému spasení wydaných
 Příd. 1.
 Artikulowé (12) wíry křest. od J. Günthera, Příd.
 27.
 Assenath II. 139.
 Atala, VI. 801.

- Atlas starého světa od W. Merklasa VI. 1155.
Atlas k přírodnímu zeměpisu od téhož VI. 1156.
Atlas zeměpisní od téhož VI. 1157. 1158.
Atlas příruční všech částí země od téhož VI. 1159.
Atťse to jen žádný nedowí, od Štěpánka VI. 635. II.
Aubryho pes, od Guilberta. VI. 635. i.
Audol Almerianské, od Kotzebue V. 635. ee. 1351. c.
Audol Křtinské V. 1171.
Augusta, wiz: O wězení, Píseň, Žiwot.
Augustin, wiz: List.
Auklady a láska, od Schillera VI. 651. c.
Aula regia (Zbraslaw). Documenta mon. ord. cister. ab. a. 1460—1770. copiae český V. 452.
Aumluwy boží s pokolením lidským skrze 10. přikázání od J. Aupického IV. 1821.
Aumyl spasilný s krátkým rozjímáním o umučení pána a spasitele n. J. K. VI. 2357.
Aupický, wiz: Žiwotopis.
Aupnek měsíce winšovaný od J. Wácl. Mezlečského V. 910. a.
Auprawa wojenská krále Dawida žalm 9. a 12. IV. 1525.
Aupad powinnosti duchowní služebníků křest. od K. Ondřeje Bart. Fisirka z Jindř. Hradce V. 376.
Aupad rychtářský padesátiletý od Wácl. Jos. Mayra VI. 1047.
Aupedník lesní aneb polesný a revirník w lesním a honném hospodářství od J. Dom. Kašpara VI. 1562.
Australie, wiz: Zpráva.
Autočistě křesťana wěrného od W. Lindy IV. 1875.
Autočistě k 14 ss. pomocníkům V. 1137.
Autočistě k wšelikým obrazům Marie p. w král. česk. VI. 2143.
Auwod šestinedělky s přiměřenými modlitbami, od J. T. Dewotyho VI. 2379. a.
Babeni dobytčí od Fr. M. Češky VI. 1655.
Babictwi od Fr. Jana Mošnera VI. 1634.
Babuč, wiz: O dobytí.
Báchorky a powěsti národní od J. Nalého VI. 853. c.
Báchorky národní od M. Mikšička VI. 878. b.
Báchorky národní od Bož. Němcové VI. 899.
Bajard, od Kotzebue VI. 700. 1.
Bájky od Jos. Chmely VI. 576.
Bájky od Sam. Godry VI. 580.
Bájky sebrané od W. Krameriusa VI. 574.
Bájky Lessingowy VI. 575.
Bájky (50) a několik básní od W. Štulce VI. 586. 1373.
Bájky od Jos. Tábořského VI. 583.
Bájky přel. od Fr. Tomsy VI. 571.
Bájky od Fr. Třebowského (Klácel) VI. 587.
Bájky od Vinc. Zahradníka VI. 581.
Bájky z J. Müllera přeložené. VI. 579.
Balzam duše od Jakuba Heilbrunna IV. 1917.
Báně zlatá, modlitby a písně, od Mart. Laučka VI. 2277.
Baptista a Gera kancel. památky o městě Mezeříči V. 304.
sw. Barbora, wiz: Dcerka, Poklad, Wúdce, Wypodobnění, Žiwot.
Bartholomeides, wiz: Sláwa.
Báseň k jmeninám p. prof. Palkowice VI. 493.
Básně o tak nazvané Krásné a o jednom ošklivém zvířeti V. 253.
Básně Fr. Lad. Čelakowského VI. 294. a.
Básně Vinc. Furcha VI. 345.
Básně J. Herzoga VI. 293.
Básně Šeb. Hněwkowského VI. 290. a. b.
Básně J. Holého VI. 337. 920. a.
Básně Jos. Chmelenského VI. 300. a.
Básně Bolesl. Jablonského VI. 333.
Básně Wlast. Kamaryta VI. 295.
Básně M. Klacela VI. 321.
Básně J. Kociána VI. 304.
Básně J. Kollara VI. 291.
Básně P. Virgilia přel. od J. A. Komenského V. 254. b.
Básně Macháčka VI. 351.
Básně J. Jindř. Marka VI. 301.
Básně Nejedlého VI. 316.
Básně Ossianowy VI. 308.
Básně W. Jar. Picka VI. 343.
Básně Šillera přel. od J. Purkyně VI. 336.
Básně W. Rába VI. 322.
Básně Fr. Al. Rokosa VI. 309.
Básně Karla Sabiny VI. 334.
Básně Ezopowé z Meisnera přel. od Ign. Šieslera VI. 574.
Básně Aug. Hořisl. Skultetiho VI. 331.
Básně W. Tháma VI. 276.
Básně J. Sl. Tomička VI. 330.
Básně L. Zella VI. 344.
Básně milostné II. 29.
Básně epické II. 47.
Básně Esopowé III. 106.
Básně o čarodějnicích VI. 784.
Baity zbrojné bratrstwa Marianského a Swatowáclawského od Jak. Jana Lenka V. 1138.
Batkow, wiz: Řeč.
Bátory, wiz: O bitwě, Psaní, Zpráva.
Bausowice, wiz: Registra.
Bawory, wiz: Dopisy, Příběhy.
Bazaličky, obraz šlechtyných Jednání, přel. od Wácl. Wázy VI. 1323.
Běda lhářům, dle Grillparzera VI. 673. f. 841. b.
Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt V. 40.
Běh swěta, od Wácl. Dobřenského IV. 673. e.
Běh žiwota Paw. Doležala V. 353.
Běh žiwota Marie Terezie aid., řeč od Paw. Šrámk VI. 2074.
Bechyně z Lažan, wiz: Průwod.
Bělaui, od W. Klicpery VI. 644. a. e.
Bělehrad, wiz: Nowina, Nowiny.
Belichtung der Streiffrage in der böhm. Orthographie von J. Jungmann VI. 52. b.
Belial III. 901.
Belik, wiz: Chwalospěw.
Belisar, dle Salvatora Camerana VI. 635. II. t.
Belisar, z něm. přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. I.
Bellum Catilinarium C. Crispi Salustii, přel. od Norb. Waňka VI. 927. b.
Bellum Jugurthinum, přel. od Norb. Waňka VI. 927. a.
Bělohradský, wiz: Jan.
Běluw autěk, od Kotzebue VI. 677.
Benátky, wiz: Cesta, Nowiny, Putování.
sw. Benedikt, wiz: Apotheosis. Křížek, Pobožnost, Starobylost.
Benešov, wiz: Sněm.
Beňowský, wiz: Příhody.
Beránek, od Hýbla VI. 1335. a.
Beránek, wiz: Kázání.
Beraun, wiz: Kronika.
Beraunské koláče, od Štěpánka VI. 635. ccc.
Berka, wiz: Mandat.
Berla Ježíše Krista, od Bart. Jaworského IV. 1540.
Berla královská Jesu Krista od Daniele Niče V. 866.
Berla královská a císařská domu rakauského, přel. od Joach. Alex. Nikolaidesa Lišovského V. 268.

Berlin, wiz: Písně.
 sw. Bernard, wiz: Člowěk, Počesná, Swatý, Šat, Wltězství, Wýtah.
 sw. Bernard oslawený, aneb žiwot sw. Bernarda, item písně, modlitby, ze spisůw t. sw. sebrané od Fr. Wenceslausa V. 1286.
 Bernaurová, wiz: Anežka.
 Berthold, wiz: Přhody.
 Besedy české VI. 340.
 Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orthographie, von Palkowicz VI. 52. c.
 Bezděčný lékař, dle Moliéra VI. 660. a.
 Bezienství kněžské proti nedáwodné ženitbě, od Wojt. Scipiona IV. 1432. b.
 Bianska Kapello, wiz: Přhody.
 Biblí Benátská III. 538.
 Biblí Bratrská IV. 1167.
 Biblí Česká IV. 1165. 1166.
 Biblí Dlanhoweská III. 506.
 Biblí J. J. Dolanského V. 758.
 Biblí Paw. Doležala V. 168.
 Biblí Durycha a Fr. Prochásky VI. 1705.
 Biblí Glagolická III. 506.
 Biblí Hodějowská III. 521.
 Biblí Hrochová III. 515.
 Biblí (malá), od J. Jiř. Kameytského Příd. 43.
 Biblí Kladrubská III. 523.
 Biblí Kutnohorská III. 537.
 Biblí (malá) od P. Kyrmezerského IV. 1298 a.
 Biblí Leskowská III. 502.
 Biblí Litoměřická III. 503. malá III. 509. (část) III. 533.
 Biblí Lobkowická III. 526.
 Biblí od W. Mathiadesa IV. 1168.
 Biblí Mikulowská III. 504. 512. 513 (I. díl) III. 529. (II. díl) 530.
 Biblí Normberská IV. 1164.
 Biblí Olomucká III. 505. 507.
 Biblí od J. Opsymatesa IV. 1477. b.
 Biblí Padeřowská III. 516.
 Biblí od Palkowice VI. 1709.
 Biblí Pernšteinská III. 519.
 Biblí Pražská III. 536. 1164. 1166.
 Biblí od Faust. Prochásky VI. 1707.
 Biblí Římská III. 532.
 Biblí Schaffhausenská III. 531.
 Biblí Swatowáclawské díl II. V. 652. a.
 Biblí Štokholmská III. 514.
 Biblí Talemberská III. 524.
 Biblí z Tetinské přepsána III. 518.
 Biblí od Wartowského z Warty IV. 1163.
 Biblí od Weloslawina IV. 1169.
 Biblí we Widentském nowém městě III. 518.
 Biblí ku konci XIV. věku II. 107.
 Biblí od r. 1391 II. 108.
 Biblí psaná od Taboritké mlynářky III. 511.
 Biblí na pergaméně III. 510.
 Biblí w bibl. Pražské na černém aksamitu III. 522.
 Biblí čtvrté recenzi III. 525.
 Biblí w bibl. Pražské III. 527. 528. 534. 535.
 Biblí díl šestý od r. 1601. IV. 1185.
 Biblí sw. Wáclawská V. 652. c.
 Biblí V. 653.
 Biblí VI. 1706. 1708. 1712.
 Biblí zlatá Anton. de Rampigolis IV. 672.
 Biblia parva, od Matěje Krocina V. 648.
 Biblická historie, wiz: Historie.
 Biblická historie náboženství etc. VI. 1880.
 Bibliotéka česká od J. Jawornického VI. 756.
 Bibliotéka českých biblí, od Fr. Nowotného z Luže VI. 1128.

Bibliotéka mládeže, od J. W. Wlasáka VI. 1333. e.
 Bibliotéka poučných a zábavných spisů od J. Pečírky VI. 883.
 Bibliotéka učitelská od J. a Štěp. Bačkorůw VI. 1269. 1377.
 Bibliotéka wěnaučná pro mládež českoslowanskou VI. 1378.
 Bibliotéka zábavného čtení, wyd. od J. Malého VI. 853. a. b.
 Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně, přel. od Mat. Tannera V. 1426.
 Bič aneb metla boží od Sim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. c.
 Bič židowský, od Krause z Krausenthalů IV. 1372.
 Bílá paní, od Hanuše Lykišky VI. 687.
 Bílá paní z Jind. Hradce, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Bílá růže, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 664. a.
 Bild (das) der slawischen Sprache, od J. Dobrowského VI. 73. b.
 Bílé klobauky, od J. P. Přibíka VI. 688.
 Biografie moraw. biskupů, od Galaše VI. 1058.
 Biskup panenský panna Maria od J. Jos. Khela V. 979. b.
 Bitwa portugalská IV. 372.
 Bitwa u Jankowa od hrab. z Hacfeldu V. 275.
 Blaho Mat., wiz: Čest.
 Blahorod, od Jos. P. Kauna VI. 847. a. 1336. c.
 Blahoslav aneb kdo swět zkusil, něco wí od J. Charwata VI. 821. c.
 Blahoslawnství očí lidských etc., předložil P. Hyacinthus V. 934.
 Blahowěst, wyd. od Wácl. Štulce VI. 1739.
 Blahowid aneb prwní cwičení w mrawnosti pro dítky, dle Salzmannů VI. 1300. c.
 Blatník, od Wácl. Klicpery VI. 644. c.
 Blatno, wiz: Obraz.
 Blázinec w Dijonu, přel. od Štěpánka VI. 635. 1.
 Bláznowatwí člowěka (sedmero) od J. Štef. Welského Příd. 146.
 Blindenberk, wiz: O dobytí.
 Bludy bratří Boleslawských IV. 1243.
 Boček, wiz: Kázání, Památka.
 Bogadi, wiz: Kázání.
 Bohatec a lazar, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. a.
 Bohemarius II. 2 (minor) 3.
 Bohomil, od J. V. Jiráka VI. 859. 1856. b.
 Bohomír, mladý paustewník, od Šmida VI. 1340.
 Bohuslaw, od Ig. Siesslera VI. 632. a.
 Bohuslaw we swé rodině, dle Salzmannů VI. 1300. d.
 Boj člowěka hříšného s pokušením, od Ondř. Piaseckého IV. 1832. b.
 Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, od Jana Amosa Komenského V. 379. g. 1372. c.
 Boj switězující slawného sw. Jana V. 1356.
 Boleslaw, wiz: Kronika, Paut, Píseň, Wýpis.
 Boleslaw Mladá, wiz: Kronika.
 Boleslaw Stará, wiz: Cesta, Popsání, Paut, Zpráva.
 Bonaventura, wiz: Wýtah.
 Borowany, wiz: Documenta, Smlauwa.
 Boskow, wiz: Historie.
 Bosna, wiz: Pohled.
 Boston, wiz: Slowo.
 Božena, od W. Klicpery VI. 644. a. γ.
 Boženka, weselého Kubička manželka, od Rulika VI. 793. b.
 Brambory, od Štěpánka VI. 635. p.
 Brána těsná, aukzá cesta k žiwotu stđ. V. 1501.
 Bratr český, od Hynka Petrowrozského IV. 1571.
 Bratře milí! Jakož jsi se mnau mluwil z potřebnosti swé III. 677.

- Bratři, od W. Klicpery VI. 644. y.
 Bratři, od Bulwera VI. 853.
 Bratři čeští, viz: Historie, Kronika, List, Listy, Mandat, Psaní, Zpráva.
 Bratři Češi smyslu reformirského, přel. VI. 1766.
 Bratrowrah, od Štěpánka VI. 635. k.
 Bratrstwo české nejsw. rodičky boží V. 1148.
 Bratrstwo p. Marie pod titulem nanebewzeti V. 1150.
 Bratrstwo w nowé Pace V. 1153.
 Brausírna lidského jazyka V. 488.
 Břeněk Šwihowský, od J. Kaj. Tyla VI. 673. e.
 z Břesowic Oneš., wiz: Kázání.
 Břetislaw I., od Štěpánka VI. 635. d.
 Břetislaw a Jitka od Campana Wodňanského IV. 233., od W. Tháma VI. 607. a.
 Breviář (glagol.) II. 176. III. 927.
 Březňany, viz: Paměti.
 Briefe des Plinius von Hanke von Hankenstein VI. 916.
 Břímě uwalené na hospodina aneb obrana proti falešnému obwinění Št. Dubniczay, od J. Blasia V. 776.
 Briseldis a rytíř Rudolf III. 95.
 Brno, viz: Archa, Artikulowé, Extrakt, Kopíř, Maria, Nautení, Památka, Plesání, Popsání, Právo, Řád, Sententiae.
 Brod český, viz: Písnicka, Řád.
 Brod uherský, viz: Kronika, Paměti.
 Bruncewík, od Prok. Šediwého VI. 608. g. od Tyla VI. 673. 2.
 Bruncewíková cesta do Prahy, od W. Tháma VI. 607. 11.
 Bruncewíkowonešestí smrt, od W. Tháma VI. 607. yy.
 sw. Bruno, viz: Hodinky.
 Buhentk mladý, od Fr. B. Tomsy VI. 1372. g.
 Bublák, od W. Tháma VI. 607. u. u.
 Bucer, viz: Martin.
 Budějowice, viz: Kázání, Pátky, Zřízení.
 Budič duchowní, od J. Kopidlenského z Rosenfeldu V. 1564.
 Budič křesťanské pobožnosti od Jiřho Břilka IV. 1914.
 Budič otce čeledního, od Jakuba Stříbrského IV. 1864.
 Budič pokání, t. j. XXVI kajících kázání, od Kašpara Motěšického V. 860.
 Budič srdce ewangelický V. 1637.
 Budiček nebeský V. 1522. VI. 2400.
 Budín, viz: Nowina, Nowiny, O porážce, Případnosti, Slawení, Zpráva.
 Bůh autociště mé a pomoc má, modlitby, přel. od J. Hýbla VI. 2343.
 Bůh jest nejtěšší láska, z něm. p. z Eckardthausen VI. 2296.
 Bůh jest otec náš, z něm. přel. od J. Hýbla VI. 2405.
 Bůh mluví k lidem až podnes, řeč od Jana Seberiniho VI. 2064. a.
 Bulla Klementa XIV. papeže V. 478.
 Bulla zlatá Karla IV. od r. 1356. IV. 399.
 Bulle... Antikrista proti prawým křesťanům IV. 518.
 Buquoi, viz: Zpráva, Žádost.
 Bydžow, viz: Wypisky, Wypsání.
 Buchlow, viz: Knihy.
 Bukarest, viz: Nowiny.
 Bylinky léčící a hojící srdce a ducha poníženého IV. 1913.
 Calvinus judaizans Egydia Hunnia. Příd. 36.
 Candidus et rubicundus (káz. čes.) od F. Mat. Kruma V. 912. c.
 Cantata zpíwaná od školní mládeže při posvěcení školy w Nimburku, od Dlabatě VI. 431.
 Cardillac, z něm. od J. Pečírky VI. 684. 1.
 Carmen lat. et boh. II. 26.
 Carmina dvě na jméno Ferdinanda rakaus. arciknížete IV. 181.
 Carmina nad smrtí synáčka p. Andr. Siwého od M. Heliadesa V. 200.
 Catholicon II. 10.
 Cedr nejvyšší na hoře Libanské, od Mart. Josefa Zaurka V. 980.
 Cedule díleč II. 104.
 Cedule br. Šimonowa, kterýž psal panům starším Hranickým III. 735.
 Cedule díleč první statku Dobrášského IV. 488.
 Cechowé bohobojní a swatí V. 1256.
 Cena aneb wyměření všech lékařství, od Ad. Zalužanského IV. 877. c.
 Cena neb wyměření všech lékařství V. 596.
 Cesta do Marie Celly VI. 2145. 2433.
 Cesta do nebe, od Šim. Lomnického V. 1370.
 Cesta do nebe, od Fr. Kubíka VI. 2215.
 Cesta do nebeského ráje, přel. V. 1451.
 Cesta do západních zemí, od Karla z Zerotína IV. 658.
 Cesta k Ilofe Sion V. 1504. Příd. 5.
 Cesta k nebi, od Karla Melcara VI. 1809. 2229.
 Cesta k prawé a samospasitelné wíře VI. 1851.
 Cesta k prawému štěstí od J. Kaj. Gatty V. 1514. b.
 Cesta k spasení V. 1475.
 Cesta k životu wěčnému, od J. Wáca. Cikady IV. 1622. a.
 Cesta k životu wěčnému, od Mart. Stříbrského IV. 1890. b.
 Cesta křížová, přel. od B. L. Byšického VI. 2371.
 Cesta křížová od Jana Holáčka VI. 2384.
 Cesta křížová, od Fr. Hýbra VI. 2383.
 Cesta křížová od P. Fr. Jabulky VI. 2430. 2453.
 Cesta křížová, od Jana Nowáka VI. 2390.
 Cesta křížová, od L. Šwihlíka VI. 2420.
 Cesta křížová, od L. Zieglera VI. 2321. c.
 Cesta křížová V. 1667.
 Cesta křížová VI. 2244.
 Cesta křížová VI. 2279.
 Cesta milosti, od J. Beckowského V. 1445. c.
 Cesta Moskwaná IV. 655.
 Cesta otcůw buď pobožných buď bezbožných IV. 1531.
 Cesta otcůw, od Wita Jakše IV. 1891. a.
 Cesta papeže Pia VI. z Říma do Widně, od J. Rulíka VI. 1046. d.
 Cesta patriarchy Jakuba, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 661. 1471.
 Cesta radostná w tomto plačiwém audolf V. 1234.
 Cesta Slováků ku bratrům slowenským na Morawě a w Čechách, od M. J. Hurbana VI. 1000.
 Cesta tureckého legata z Constantinople do Widně V. 480.
 Cesta utrpení, od Fr. Fryče VI. 1937. c.
 Cesta w l. 1678, od Jiř. J. Libertina V. 914. e.
 Cesta wíry ewang. křesťana, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. a.
 Cesta z Čech do Jerusálema, od M. Kabátníka III. 194.
 Cesta z města zkázy do blahoslawené wěčnosti, přel. od Jos. Nedomy VI. 2242.
 Cesta z Morawy do Číny, kteráž vykonal Jiří z Drahowa r. 1693, od J. Rulíka VI. 994.
 Cesta z Prahy do Benátek a až do Palestiny, od Oldř. Přefáta IV. 643.
 Cesta z Prahy do Staré Boleslawi V. 1181. 1210.
 Cesta z Widně do Constantinople a do Amasie. přel. J. Kocin z Kocinetu IV. 654.
 Cesta života, přel. od J. Achillesa IV. 1836.
 Cesta života aneb podstata wíry všeobecné křesť., od J. Bohdaneckého IV. 1822.
 Cesty boží náš wedauctí (káz.) od Boh. Tablice VI. 2019. 2228. b.
 Cestopis od J. Kollara VI. 1001.

Cestování Frid. z Donína IV. 660.

Cestowůdce Jana Jakuba z Weingarten, kterak při právních stavu městského soud weden býti má v král. česk. V. 610.

Cikán w kamenické dílně, od Kaisera VI. 635. 2. Cil a praktiky papeženců IV. 606.

Cirkew Kristowa, od Suchánka VI. 1883.

Cirkew Kmská kat. prawau jest cirkwi (káz.), od J. M. Sidona VI. 2061.

Cirkew sw. obecna, od Bart. Pohorského IV. 1365. a. Cirkwe veliké veliké povinnosti, řeč od Jana Seberiniho VI. 206. b.

Cisiojanus český II. 81; wiz: Kalendář.

Citara nowého zákona V. 123.

Citednost wěrného Čecha při šťastné počaté válce 1799. VI. 954.

Citednosti radostné poddaných Pečických, od Jos. Rautenkrance VI. 382. b.

Citové českých herců w den jmenowin ... p. J. N. Štěpánka VI. 453.

Citové českých posluchačů při jmeninách p. J. W. Sedláčka VI. 436.

Citové Chrudimských, an Leop. hrabě z Štollberku za kraj. hejtmána ustanowen byl, od Zieglera VI. 450. c.

Citové k sl. jmeninám Hynka Šaura, od J. Pohotěloho VI. 465.

Citové ke dnu jmenowin p. Kateř. Pospíšilové VI. 474.

Ckové na den jmenowin ... p. Jan Host. Pospíšila VI. 481.

Citové osadníků Slanských při obdržení velikého zlatého peníze, kterýmž JCM. p. Mat. Šimáka potčil, od A. W. Žitka. V. 439. b.

Citové osadníků Smečenských při instalaci p. M. Šimáka děkana, od A. W. Žitka VI. 439. a.

Citové při dosednutí p. Aloys. Jos. Krakowského z Kolowrat na arcibisk. stoliči, od Ant. Dworského VI. 463.

Citové při posvěcení za biskupa Satalského p. Fr. Tippmana, od Dworského VI. 470.

Citové při uwtitání J. bisk. M. p. Karla Hanla, proj. od posluh. bohosloví VI. 467.

Citové při uwtitání J. bisk. M. p. Karla Hanla do farní osady Welšské, od J. Müllera VI. 471.

Citové při weselavném zasnoubení kněžny Ludmily z Lobkowic, od J. Štěpánka VI. 421. b.

Citové radosti ke dni 19. dubna 1841, jakožto k sl. swátku narozenin J. C. K. M. Ferd. V. VI. 492.

Citové radosti při druhé slavnosti wldnosti a lásky w Třebechowicích, od J. Krále VI. 423. b.

Citové studujících Čechů k. staroměst. akad. gymn. při ustanovení p. Petříče na důstoj. prefekta, od Wewerky VI. 411. a.

Citové wděčnosti a lásky k jmeninám Jos. Jungmanna wděčných žáků gymn. VI. 490.

Citové wděčných dítek, pronešené matince dne 25. listop. 1833. VI. 473.

Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý, z franc. Jindř. Boudona V. 1413.

Co hrdlo ráčí neb 500 rozličných pokrmů atd., od G. Slawomilské VI. 1573.

Co jest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicai.... vydal, od Dan. Kermana V. 762.

Co jsou církevní odpustky? co aučinkují? (káz.) od D. Wácl. Wáclawicka VI. 2047.

Co se s panem generálem Dilli (Tilli) a markrabětem z Durlachu zběhlo V. 260.

Co se wleče neuteče, od Štěpánka VI. 635. aaa. Codicillus, wiz: Památka.

Commentarius rerum in orbe gestarum, přel. od Jak. Beskowského V. 256.

Commentum super Poeniteas cito. (též w českých werších) III. 16.

Compendium některých přednějších artikulůw prawé wíry, od Dan. Solnického IV. 1361.

Compendium verborum maxime necessariorum V. 60.

Concio Christi ad mulieres od Jiř. Těsáka IV. 1613. f.

Conciones dominicales, od Ant. Kelského V. 875. b.

Conciones festuales, od Ant. Kelského V. 875. a.

Consolatio cujusdam afflictissimi hominis IV. 1812. a.

Constantinopole, wiz: Cesta, Nowiny, Poselství.

Constantinus veliký, komedie IV. 237.

Constitutiones juris metallici Wenceslai II. (lat. český) II. 91.

Contractus monasterii sc. Georgii IV. 587.

Controversiae et querelae exulum bohemor. Přid. 8.

Copiarium III. 15.

Copiarium listůw III. 461.

Copiarium missiviarum civ. Olomuc. IV. 1142.

Copiarium za Jiřiho III. 462.

Cosi fan tutte, zpěwohra VI. 649. a. VI. 655. b.

Cti ochránce podivný jazykůw skrotitel, sw. Jan Nep. w chrámě swém, w Hradci Král. ... oslawený od Woj. Dobrohlawa V. 932. b.

Ctitel sw. Jana Nep. od Kašp. Weinigra VI. 2257.

Ctiwěnik ke cti a sláwě rodičky boží... V. 1124.

Ctnost III. 65.

Ctnost wede ku prawému štěstí, přib. od Mat. D. Matěky VI. 823.

Ctnosti a swátosti sw. Štěpána od Zdenka Jiřiho Chřepického z Modlíškowic V. 949.

Cursus civilium sententiarum II. 89.

Cwičení ustawicně we 3 věcech od Jana Opsimate IV. 1894. a.

Cwičení se w pobožnosti přel. od J. Cyrilla Třebického IV. 1988.

Cwičení duchowní každodenní w tovaryštwu koleje Jičinské od J. Košticusa V. 464. 1410.

Cwičení duše kající přes 40 denní půst každého dne V. 1398.

Cwičení křesťanské dušem k spasení, od Bohumíra J. Bílowského V. 867. d.

Cwičení a naučení o sw. modlitbě V. 1402.

Cwičení w dokonalosti přel. od Jiř. Konstace V. 1408. c.

Cwičení duchowní sw. otce Ignacia z Lojoly V. 1444.

Cwičení a rozjímání všeliké V. 1513.

Cwičení duchowní w prawém křesť. obcowání V. 1629.

Cwičení dewltdenní ctnosti ke cti a chwále sw. Fidelia z Sigmaringu z něm. přel. V. 1644.

Cwičení české pro chowance c. k. kadetního domu od P. A. Spurného VI. 126.

Cwičení a mluvení jazykem německým od Rautenkrance VI. 129.

Cwičení se w mluvení českým i německým jazykem VI. 132.

Cwičení k wyslowování a učení něm. řeči VI. 142.

Cwičení dítek každého stavu od Jana Rulíka VI. 1284. a.

Cwičení o počtách od Ig. Drlíka VI. 1391.

Cwičení a užívání zbraně... VI. 1450.

Cwičení se we zbrani jednotlivých wojáků, řad a zdělků c. k. pěchoty přel. T. Burian VI. 1451. b.

Cwičení počátečné w náboženství pro školy protestantské přel. od Št. Lešky VI. 1801.

Cwičení pro ženichy a newěsty od J. Kernera VI. 2129.

Cwičení nábožná k slavnosti božského těla VI. 2252.

Cwičení se w pobožnosti k wykonání křížové cesty VI. 2314.

Cwičení se w pobožnosti k sw. Janu Nep. VI. 2285.

sw. Cyrillus a Meth. wiz: Putování, Wypsaní. Cyrillo-Methudiada, báseň od J. Holého VI. 553. b. Cyropædia od Abrahama z Gunterodu IV. 279.

Caba, wiz: Pamětnosti.

Čabelický, wiz: Kázání, Rod.

Čanád, wiz: O dobytí.

Čarodějná citara, od Majobera VI. 622. a.

Čarodějné zrcadlo, od F. Heimbachera VI. 621. b.

Čarodějnice od Pet. M. Weselského VI. 873. b.

Čarodějnice Oliborn od Fr. Heimbachera VI. 621. c.

Čarodějnice od J. Tandlera VI. 616. b.

Čas bolestného umučení a newinné smrti p. u. J. Kr. od Michala Semiana V. 170.

Čas pravý k mluvení a pravý čas k mlčení dle příkladu sw. Jana Nep. V. 1032. 1033. 1036. 1037. 1039.

Čáslaw, wiz: Sněm.

Časopis morawsko-slezský VI. 760.

Časopis musejní VI. 747.

Časopis pro katolické duchovenstvo VI. 1738.

Časopis technologický od sw. Pawla VI. 1584. b.

Částky jazyka českoslov. w obrazích pro mládež od F. Kampelika VI. 91. b.

Čech a Lech, dle Stegmayera VI. 607. kk. VI. 635. y.

Čech a Němec, od Štěpánka VI. 635. q.

Čechie učená od J. Rulíka VI. 1127. c.

Čechořečnost od Jiř. Petrmanna VI. 39.

Čechořečnost od Wácl. Rosy V. 23.

Čechoslaw VI. 739. 749.

Čechoslowan od Fr. Cyr. Kampelika VI. 91. a.

Čechové milí, jenž žádáte býti věrní atd. (traktat) od Pawla Bydžowského IV. 1228. a.

Čechy, wiz: Děje, Dějepis, Dějiny, Historie, Kronika, Letopis, Letopisowé, Poselkyně, Poslaupnost, Příběhy, zeměpis.

Čelikow, wiz: Kázání.

Čenwic, wiz: Kázání

Černín, wiz: Wítání.

Černohorci, od P. Chocholauška VI. 898. b.

Černowický, wiz: Památka.

Černý Bedřich, od K. Pichlerowé VI. 893.

Černý Janoš, dle Waldena VI. 843. e.

Čert lowčí IV. 1818.

Čerwená suknička VI. 884.

Čerwené a bílé růže, od Šmida VI. 1360. e.

Čerwenopláštník, dle Kotzebue VI. 705.

Česká láska od Fr. Nowotného VI. 866.

České listy od Sigf. Kappera VI. 353.

Českoslawá dokonalosti královské wznešené ctnosti aneb sw. Wáclaw od Eug. Rádla V. 973. a.

Čest a chwála Josefu Kalazanskému od pap. Benedikta XIV. odewzdaná od Joan. Iwanowicze V. 1019.

Čest a newina ženského pohlaví IV. 688.

Čest a sláva Wysokomeytská z rozhlášené studně od Ferd. Jos. Částky z Sternšteina V. 557. a.

Čest poslední J. P. Ježíšowiči... od J. Kociana VI. 2084.

Čest poslední Mat. Bláhowi VI. 2099.

Čest, sláva a chwála Josefa otce a pěstaua spasitele V. 1270.

Čest stolu páně od Gallury VI. 1825.

Čest trojí od trojnásobní zásluhy zplozené od Fr. Rafaele Koliandra V. 1016.

Čestmír, od Kaj. Tyla VI. 673. b. sw. II.

Čiň práwě od Jos. F. Kauna VI. 847. b. 1336. d.

Čína, wiz: Cesta, Spůsob,

Činkota, wiz: Kázeň.

Činow, wiz: Řeč.

Činowský wiz: Kázání.

Čitánka od Franty VI. 29.

Čitánka od Swobody VI. 27.

Čitánka pro školy slowanské VI. 1325.

Čitánka pro školy slowanské od Kollára VI. 1327.

Čizba na dítky, opera od Tandlera VI. 616. g.

Článek čtvrtý wíry katolické od Tom. Xaw. Laštowky z Hulčina wyložén V. 830. 880. 1018.

Článekowé učení staupencůw kněze Martina III. 616.

Článekowé učení Waldenských a Pikhardůw III. 617.

Článekowé wíry Štěp. Szegedina Příd. 142.

Článekowé wojenští pro c. k. armádu od J. Zlobického VI. 1447.

Článeků dewět proti kalichu od Jošta z Rosenberka III. 641.

Člowěk i bez sázky může wyhrati přel. od Zbraslawského VI. 692.

Člowěk poslaný od boha, kterémuž jméno bylo Jan (Norb. Rupia, Skalnika) Příd. 131.

Člowěk w podobenství od W. Frosta a W. Kotátka VI. 1168.

Člowěk pravý dokonale swátosti dostatečný... sw. otec... Bernhard... od J. W. Steydla V. 926.

Čtení s ewangelium I. 4. III. 593.

Čtení nedělní a swáteční III. 588. 601. IV. 1199. 1201. 1204. VI. 1722.

Čtení české Příd. 14.

Čtení se summau na zborny Příd. 150.

Čtení o schytralé Finetté jinak Popelce IV. 268.

Čtení o užívání kuřlawého a šňupawého tabáku přel. od B. J. Dlabáce VI. 1599.

Čtení z listu apoštola Pawla od J. Pawlika VI. 2234. a.

Čtwerohranáč III. 72.

Čtwtří přikázání boží od Nierice VI. 1372. o.

Čtyry strážé na jednom stanowišti, z něm. od Štěpánka VI. 635. f.

Đábel čelední od P. Glasera IV. 692.

Đáblaw mlýn etc. přel. od Štěpánka VI. 635. vv.

Đáček kauzedník, od Pogodina VI. 853.

Daddy dary, od W. Krameriusa VI. 806. f.

Dafnys od Gesnera VI. 541. l.

Dalmatic, wiz: Nowiny.

Dáme krew a žiwot pro našeho krále, od Stuny VI. 611. u.

Damon o swé Kloi od Dlabáce VI. 360. h.

Dar nowého léta od Six. Palmy IV. 1863. b.

Dar nowého léta všem pp. hercům od Wácl. Melezinka VI. 366. a. b.

Dar zlaté ruky od Bart. Kozlanského V. 1371. b.

Dar zlatý nowého roku... VI. 2213.

Dar zlatý od Sixta Palmy IV. 1863. d.

Dárek dobrým dítkám od Jos. Dundra VI. 1315.

Dárek hodným děwčátkám též hodným chlapecům od K. Štorcha VI. 1381. a. b.

Dárek malý obětowaný české mládeži od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. b. 1375.

Daubrawnická, wiz: Kázání.

Dawid, wiz: Chwalozpěw, Zpěw.

Dcera bratra Filipa, od Hafnera VI. 617. b.

Dcera Faraonowa, od Fogla VI. 641. l.

Dcera lakomcowa, z franc. přel. od Uhlíte VI. 704. 2.

Dcera Muzy we třech zpěwích, od Sam. Godry VI. 310.

Dcerka, od J. Husa III. 873. a.

Dcerka sw. Jindřišská sw. p. Barbora V. 1288.

De abominatione III. 77.

De citationibus secundum jus terrae boh. III. 477.

De coelestibus gaudiis, přel. od Jiř. Fera V. 715. e.

De iudicio particulari, od Jiř. Fera V. 715. c.

De miraculis ad fontem sc. Wenceslai in Bawaria, od Frid. Bridela z něm. přel. V. 1180.

De octo partibus orationis Aelii Donati IV. 14.
 De poemis inferi, od Jiř. Fera V. 715. h.
 De sc. Liborio, od Frid. Bridela V. 1269. c.
 De septem sacramentis III. 372.
 De traditionibus, přel. od Jiř. Fera V. 715. d.
 De veritate et praestantia reliquiarum ecclesiae metropolitanae cum an. 1645 Pragani fuissent delatae, od Jiř. Fera V. 1160. f.
 Debbora wítězná nad Jizarau V. 1038.
 Dědek, od Prok. Sediwého VI. 608. e.
 Dědičná smlauwa, od Vogla VI. 673. 4.
 Děje mocnářství rakauského, od W. W. Tomka VI. 984.
 Děje pamětní 30leté wálky, od Tom. Kubelky VI. 992. c.
 Děje Pražské, od W. W. Tomka VI. 1027. b.
 Děje země české, od W. W. Tomka VI. 984. b.
 Dějepis české země, od J. Malého VI. 985.
 Dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, od P. Neumanna VI. 989.
 Dějepis starší a nejnowější literaturná obnowa národu ilyrského, přel. od Čejky VI. 986.
 Dějepis všeobecný od W. W. Tomka VI. 984. a.
 Dějepis ze žiwobyti pap. Pia VII., od Tom. Kubelky VI. 1056.
 Dějiny české w obrazích, od W. Hanky VI. 972. c.
 Dějiny města Plzně V. 324.
 Dějiny Římské z Aurelia Victora, přel. od Josefa Chmely VI. 926. a.
 Dekachord český neb kancionál V. 88.
 Deklamowánky, od Burgersteina VI. 352.
 Deklamowánky, od Klicpery VI. 307.
 Deklamowánky, od Rubše VI. 325.
 Deklarací Ferdinanda III. na obnowené zřízení zemské V. 601.
 Deklarací majestátu na acht proti papeži Pawlowi III. IV. 519.
 Dekret bratrský IV. 507.
 Dekret knížete Karla Lichtenšteinského V. 362.
 Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním spůsobem, z něm. přel. od M. Markowice VI. 1765. c. týž s nowým poznamenáním proti onomu ... od J. Chmely VI. 1765. e.
 Delarbrowá, wiz: Aninka.
 Dělník pitný pro čest a sláwu boží, od Hiacinthu Fabriciusa V. 1035.
 Dembinský, wiz: Wýwod.
 Demetrius, wiz: Wypsání.
 Den bude ten, ne kde zlatý než kde swatý V. 1415.
 Den dobrý nábožného křesťana V. 1353.
 Den dobrý s modlitbau začatý V. 1496. 1620.
 Den křesťanský, přel. od Mich. Causina V. 1411.
 Den poslední, od Fr. Raymana VI. 536.
 Den pravý a zázrak božské milosti sw. Jana Nepom. V. 1022.
 Den saundí od Mik. Krupěhorského IV. 1407.
 Den swatý nebolíž knížka nebeská z rozličných písem sw. VI. 2245.
 Den veliký se blíží neb příprawa maličkých k sw. přijímání, dle Junga VI. 1367.
 Dennice, od J. Malého VI. 758.
 Dennice katolické prawdy V. 775. 874.
 Dennice šťastnějšího dne předchůdce, od Fr. Nedomana V. 1350. a.
 Denník poslá kr. Jiřiho III. 191.
 Denník Widentský V. 354.
 Desátek ke cti sw. Frant. Xaw. V. 1631.
 Desatero božích přikázání, od J. Jawornického VI. 1911.
 Descriptio činůw čtyř potentátůw francauz., brandenb., sask. a baworsk., od Fr. Rosana V. 328.

Desítka apoštolská sw. Xaworia, od J. Libertina V. 1463. b.
 Děťátka i newiňátka i hned po křtu tělo a krew boží že přijímati mají, od Paw. Bydžowského IV. 1228. e.
 Deus solus V. 1433.
 Děwče Marienburské, přel. od J. W. Žáka VI. 682. d.
 Děwče rybářské z Helgolandu, přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. h.
 Děwče s růžovým wěncem ze wsi Owenče na ožínky k JMC. Františkowi a Marii Terezii králi a královně české 12. Srp. 1792., od Fr. Jana Wawáka VI. 364. c.
 Děwín, básně od S. Hněwkowského VI. 542. a.
 Dewitník duchowní, z wíask. V. 1566.
 Dewitník Swato-Prokopský V. 1654.
 Deym Kaufima města std., od Jind. Wácl. Zywaldy Kaufimského V. 310.
 Dialogus mezi Gechem a Pikhartem, od Mik. Konáče III. 774.
 Diamant krále duchů, od Raimunda VI. 649. b.
 Diarium obležení hradu Pernšteina od Šwedů od Mik. Fleškyna z Auerspachu V. 303.
 Diarium Pernsteinense IV. 1140.
 Diarium Smila Osowského IV. 407.
 Diarium toho, co se skrze pruské obležení města Prahy w r. 1757 stalo V. 296.
 Diarium toho, co se w čas tureckého dobývání města Wídně zběhlo V. 271.
 Diarium Walacho-Meziřicense IV. 1127.
 Diarium zběhlých se wšelkých příhod od r. 1640—1657. V. 279.
 Dicta Graeciae sapientum, přel. od Paw. Worličného IV. 274.
 Dictaria seu proverbia boh. od Jak. Srnce IV. 29.
 Dictionarium lat. boh. studio et opera M. Da. Adami IV. 36.
 Dictionarium lat. boh., od Černohorského V. 54.
 Dictionarium lat. boh., od W. Dasypa IV. 37.
 Dictionarium lat. boh., od J. Hübnera V. 59.
 Dictionarium lat. boh. Th. Reschelii IV. 34.
 Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammaticae Latinae degestorum IV. 42.
 Dictionarium quatuor linguarum V. 52. 53.
 Dictionarium septem linguarum a Petro Loderaker IV. 41.
 Dictionarium trium linguarum III. 12.
 Dictionarium von drei Sprachen, od Kašp. Wussina V. 58.
 Dies amoris, přel. od Jana Libertina V. 1463. c.
 Dies sacer, festus et profestus, od Tobiáše Čákerta V. 1611.
 Dietetika, od Boh. Tablice VI. 1601.
 Dík otci vlasti Josefowi II., od Woj. Kofary VI. 367. a.
 Dikůčinění křest. w příčině slavné wiktorie proti hrab. Tyllymu V. 261.
 Dikůwzdání p. prof. Frant. Swobodowi od jeho žáků r. 1811. VI. 404.
 Díky stoletní bohu složené, od Wácl. Stařimského V. 1006.
 Dílo denní křesťanské od Zig. Crinita IV. 1854. c.
 Diokletian, wiz: Wlci.
 Discursus sphaerici, od Jak. Wácl. Dobřenského Černomostského V. 510.
 Disertatio philologo-critica de literis Slavorum, od Ant. Bernoláka VI. 41. a.
 Disticha moralia Catonis cum enarratione Bojem. Pauli Aquinatis Hradeceni IV. 277.
 Dítě lásky, přel. od Tháma VI. 607. dd.
 Dítky pokřtěné mají býti k stolu páně připuštěny, od Jana Miroše III. 769. 780.

- Ditrich, wiz: K jmeninám, W den.
 Ditrichstein, wiz: K jmeninám.
 Diurnal Sixta Kandida IV. 209.
 Divinum divini amoris, přel. od Frid. Bridela V. 1417. b.
 Diw veliký, jenž se při jedné sprostné děvečce stal, od Kyriaka Slichtenbergera IV. 842.
 Diw veliký, kterýž se stal v kníž. slezském IV. 808.
 Diwadelní ochotník od Kasky VI. 173. 188.
 Diwadlo boží od Mart. Konečného IV. 844.
 Diwadlo božího řízení, sw. Job, z lat. přel. od Křišt. Lupiusa V. 817.
 Diwadlo duchovní Metastasia přel. Příd. 74.
 Diwčí hrdinnost od Wilsona VI. 853.
 Diwka z čarových krajů, od Raimunda VI. 659. 1.
 Diwka Malinská od Bulwera VI. 853.
 Diwochowé, přel. od Chmely VI. 645. g.
 Diwtworce veliký etc. sw. Jan Nepomucký, od Fr. Jos. z Wilkanowa V. 955.
 Diwtwornice nebeská, blahos. p. Maria Cellenská od Adalb. Eremiáše V. 1206. b.
 Diwtworný klobauk od W. Klicpery VI. 644. a. b.
 Diwové welici w Nowém městě w zemi německé IV. 806.
 Dní sw. osm sw. Ignacia z Lojoly, z lat. přel. od Frant. Mušky V. 1524.
 Dnowé tři Swatomila, přel. od Tobiaše Čakerta V. 1485. b.
 Do Hájku swatého wádce cesty V. 1208.
 Do všeho se plete, od Jüngera VI. 682. a.
 Doba prwního člowčenstwa, od J. St. Tomička VI. 1073. b.
 Dobrá Bétolinka, od Hölty VI. 498. d.
 Dobrá dcera a šťastné shledání, od Šmida VI. 1324. f.
 Dobřanský klášter; wiz: Acta.
 Dobromír, od br. Mikuláše IV. 88.
 Dobropisemnost česká, od Čelakowského VI. 56.
 Dobropisemnost od Wlasáka a Zieglera VI. 58. VI. 59.
 Dobropisemnost německá, od J. Jawornického VI. 47. od Šmitta VI. 49.
 Dobrosław, od Zieglera V. 740. a.
 Dobrota a mandrost boží při rychlém ctitelů swých ze swěta wychwacování, od Sam. Ambrosiusa VI. 2079.
 Dobrota boží má útěcha, má důwěra (modlitby), přel. od Karla Horšho VI. 2366.
 Dobrota swrchowaná p. n. J. Kr. III. 623.
 Dobroty Smichoroda (od Fr. Heka) V. 593.
 Dobrowský, wiz: Wítání.
 Dobrozvěst, od Kramerijsa VI. 738. b.
 Dobří, wiz: Cedule.
 Dobrý Niroslaw a zlý Jetřich, přel. od Fr. Jachima VI. 1346.
 Dobrý saudec (bonus iudex), od M. Vikt. Moráwka IV. 213.
 Dobrý ton, od Töpfera VI. 673. b. (IV.) a. 693. 1.
 Doby hlawní z žiwota Jana Nep., přel. od Frant. Tomsy VI. 2184.
 Dobyť Jericha, od Floriana VI. 853.
 Dobyť Smolenska, od Weissenthurnowé VI. 716. 1.
 Doctrina et veritas animabus pernecessaria od Boh. J. Bilowského V. 867. e.
 Documenta abbatum ord. cisterc. Coronae (Goldenkron) concernentia ab anno 1509—1616 (česky) IV. 594.
 Documenta monasterii canonicorum reg. Lateran. in Borowan concernentia ab anno 1412—1769 (česky) V. 451.
 Documenta monasterium monal. Clarissarum Crumloviae concernentia III. 185.
 Documenta monasterium monialium ord. praemonst. in Chotěšow concernentia ab anno 1197—1644 (česky) V. 404. b.
 Documenta Pragae in Zderaz IV. 582.
 Documentum e monaster. Dominican. in Pisek IV. 599.
 Dokázání prawého učení katol. proti kacífům IV. 1351. c.
 Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže etc. V. 941.
 Dokonalost sláwy sw. Jana Nep. V. 1212.
 Dokonalost swatá a dokonalá swátost sw. Jana Nep. od Alb. Rebmanna V. 963. a.
 Doksany, wiz: Knihy, Listiny, Privilegia, Šbirka, Wýsady.
 Doktor Faust, od Stuny VI. 611. e.
 Doktor Faust, od Hněwkowského VI. 542. b.
 Doktora Fausta čepička od Hoppa VI. 701. 1.
 Domáci lékaři od Zieglera VI. 700. 2.
 Domáci rozepře, od Týla VI. 673. c.
 Domažlice, wiz: Dopisy.
 Domeček lauretanský w sw. lese od J. Wácl. Zik. Frid. Steydla z Greifenwehru V. 926. b.
 sw. Dominik, wiz: Pobožnost, Slunce, Towaryši, Ustanowenie, Žiwot.
 Domluwa jednoho Čecha w důležitosti zachování zdraví VI. 1598.
 Don Juan, dle Moliera VI. 607. i.
 Don Juan zpěwohra VI. 635. II: k. 649. d.
 Donat duchovní, Příd. 16.
 Donatus lat.-boh. M. J. Rheni V. 35.
 Donatus lat.-slawicus od Paw. Doležala V. 36.
 Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
 Dopisy baworské III. 496.
 Dopisy Domažlické III. 167.
 Dopisy Holického Alše z Šternberka III. 494.
 Dopisy rodu Hradeckého III. 489.
 Dopisy Prokopa z Rabšteina III. 486.
 Dopisy Oldřicha z Rosenberka III. 487.
 Dopisy Kašpara Slika z Holice III. 485.
 Dopisy rodu Swamberského III. 490.
 Dopisy Tábořské III. 484.
 Dopisy Zwikowské III. 493.
 Dopisy Karla z Žerotína IV. 244.
 Dračí jaskyně u červené skály od Holmanna VI. 701. 2.
 Drahomíra od Štwána VI. 612. a.
 z Drahova Jiti, wiz: Cesta.
 Drak Notjaiský, od Chocholauška VI. 898. e.
 Dráteník, od J. K. Chmelenského VI. 659. c.
 Drawí ptáci přel. od Stuny VI. 611. g.
 z Dražowa, wiz: Kázání, Promluwení.
 Dřewěnky, od Goldschmieda VI. 619.
 Dsky, manské biskupství Olomauč. IV. 960.
 Dub Černohorský, od Ant. Puchmayera VI. 394.
 z Dubé Jindř. wiz: Psaní.
 Dubniczay, wiz: Břímě, Co jest to.
 Duga, wiz: Založpěw.
 Duch času, od Raupacha VI. 684. 2.
 Duchové a strašidla od J. Jawornického VI. 1196. b.
 Duchové skalní VI. 790.
 Duchovní domácí hodiny z něm. přel. P. Jakobaei V. 1623. a.
 Duchovní křestansko-katolické jádro všech modliteb od K. Neumanna V. 1598.
 Duchovní pozdwižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa etc. V. 889. b.
 Důkaz od jedné dohazowacky, kterak některé paní své děwečky kazejí VI. 1229.
 Důkaz, že katolíci i pod jedním způsobem žiwého těla i krwe p. požíwají od J. Hubálka VI. 1781.

Dákaz, že kazatelé Augšp. a Helw. wyznání nejsou kněží, od W. Rokosa V. 1782.
 Dákaz, že žádná žena člověkem není VI. 592.
 Dázký sprostopochopitelné křesť. kat. wíry VI. 1828.
 Dál duchovní, od Wácl. Alex. Schmidta V. 1610.
 Důležitost stálého wyznání zjaveného náboženství Kr., od W. Laukoity VI. 1813.
 Důležitosti španělské, přel. od Tom. Kubelky VI. 966.
 Dům na silnici, od Kotzebue VI. 637. I. díl. c.
 Dům věčnosti, od Jana Malobitského V. 1421. c.
 Dům zlatý na horách zlatých, od Iwana Knoblocha V. 953. a.
 Durlach, wiz: Co se etc.
 Durynsko, wiz: Nowiny.
 Dusseldorf, wiz: Pípis.
 Důstojnost a sláva rodičky boží w modlitbách i písních, od Seb. Sediwého VI. 2419.
 Důstojnost a wyvýšenost sw. manželství, od Jana Hertwicusia IV. 1646. a.
 Duše hledající Hospodina, od J. Pawlíka VI. 2234. b.
 Duše pobožná, od J. Opimatesa IV. 194. c. od Jiř. Streyce IV. 1418.
 Duše w očistci, od Frid. Bridela V. 724. d.
 Dušeslowí akusébné, od Ferd. Hyny VI. 1165.
 Dušeslowí, od Kampe VI. 1163.
 Dušeslowí, od Zahradníka VI. 1166.
 Dáwod všechny rodiče zawazující k tomu, aby dítkám swým ochránné ospyky wštipiti dali, od J. Aug. Langhofferu VI. 1617.
 Dáwodové mocní toho, že Alkaran turecký z ďábla požel, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. a.
 Dáwodové patrni z starých sněmů a z učení předkůw našich pod obojí ze slova božího sebrání IV. 1296.
 Dáwodů žest o nemluwnáškách, od Wita Jakše IV. 1389. a.
 Dáwodů žest, že jednota bratří Bolesl. z Boha není, od W. Šturma IV. 1323. a.
 Dáwodů 35, pro které všickni ewangeličtí Čechové za jedno býti mají, od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. d.
 Dwa bratři, od J. K. Tyla VI. 841. g.
 Dwa buchý a tři ůchy, od Jiř. Palkowice VI. 630.
 Dwa přátelé a jediný kabát, od Kastelliho VI. 673. b. Sw. III. b. 693. 2.
 Dwanáct na jednoho aneb Stojmír VI. 870.
 Dwanáct spících panen, přel. od Fr. Dauchy VI. 706. 1.
 Dwě Marie, dle Jakobsa VI. 848. e.
 Dwě nestejné sestry, od Amalie Šope VI. 845.
 Dwě sestry z Jihlavy, od Hafnera VI. 635. 3.
 Dwě slova, přel. od Štěpánka VI. 635. tt.
 Dwě stě látek k předpisům při cwičení se w krasopisání, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. d.
 Dwojčata, od W. Klicpery VI. 644. γ.
 Dwojenec, od Holbeina VI. 700. 3.
 Dwor^{aa} radda, přel. od Kasparidesa VI. 605.
 Dwür nebeský. Příd. 18.
 Dwür swatý, přel. od J. Barnera V. 1452.
 Dýlka p. n. Ježí. Kr. Příd. 20. a.
 Dýlka panny Marie Příd. 20. b.
 Dýrnal Jakoba, od Jiř. Dačického Příd. 42.
 Ecclesiasticus aneb kniha Jesusa syna Syrachowa V. 663.
 Edikt smlauwy mezi p. Joannem d' Austria a stawý zemskými w Nidrlantu IV. 371.
 Edmund a Bělínka, od A. Švihlíka VI. 830. b.
 Eduard w Šotsku, dle Kotzebue VI. 679.
 Edwin a Emma, přel. od Dlabáče VI. 623. b.

Echo přátelské neb jekot od Zelené hory, od Eug. Rádla V. 973. c.
 Ekloga o narození paně V. 162.
 Elegie, od J. Turza.
 Elegie na Chlumu Mlikosrbském, od Jos. Kerneru VI. 440.
 Elegie na Karla Fürstenberka, od J. Nejedlého VI. 391. a.
 Elekta, wiz: Žiwotopis.
 Elementa declinationum et conjugationum IV. 18. V. 40.
 Elementa lat. et boh. linguae III. 2.
 Elementa lat., boh. ac germ. linguae IV. 12.
 Elementa linguae slavo-bohemicae, od Pawla Doležala V. 27. c.
 Elementa universalis linguae slavicae, auctore J. Kerkel VI. 101.
 Elementarunterricht in der böhm. Sprache, von Ant. Lischka VI. 78.
 Elementarwerk der böhm., deutsch. und lat. Sprache, von Fr. Tomsa VI. 127.
 sw. Eliáš, wiz: Summa.
 Eliezer a Naftali, od Florianu VI. 853. a.
 Elisena, kněžna Wolharská, od Weissenthurnowé VI. 649. c. VI. 675.
 Emaus, wiz: Listiny, Missál.
 Emma aneb dítěti láska VI. 672. 1. 698.
 Emilie Galotti, od Lessinga VI. 627. VI. 707.
 Engelbrecht, wiz: Příhody.
 Engliš, wiz: Hádání.
 Enchiridion seu manuale curatorum III. 840.
 Enchiridion Jana Bosáka z Chyše IV. 1258.
 Enchiridion Joan. Pistorii IV. 1358.
 Enchiridion sw. Augustina od J. Makowského IV. 1755.
 Enchiridion M. Luthera V. 800.
 Enoch, t. j. o stálém lidí bohu oddaných s bohem chození V. 1406.
 Entwurf zu einem allg. Etymologikon der slavischen Sprache, von J. Dobrowský VI. 147. a.
 Enzmann, wiz: Reč.
 Epigrafy lapidární na arciwěvodu Karla, od Hankešteina VI. 1050.
 Epigram, od Kotzebue VI. 675.
 Epistola ad quendam baronem Moraviae degentem III. 771.
 Epistola comitalis Jessenii ad Ungaros IV. 446.
 Epistolae indicæ patrum S. J., od Balt. Hostaunského IV. 492. b.
 Epistoly sw. Pawla II. 119. III. 587.
 Epistoly sw. Augustina II. 127.
 Epistoly lat. et boh. III. 465.
 Epistoly Husa III. 609. c.
 Epistoly M. Jakuba lékaře III. 672.
 Epistoly proti Pikardům, od J. Kostky III. 680.
 Epistoly nedělní s výklady, od M. Jakobella III. 836.
 Epistoly blaženého Euzebia k Damazowi III. 860.
 Epistoly k sw. Augustinowi, od Cyrilla III. 866.
 Epistoly a ewangelia nedělní a swáteční IV. 1203.
 Epistoly a ewangelia i pašije IV. 1205.
 Epistoly dvě Jana Kalvína IV. 1226.
 Epistoly k městu Siberis, od sw. Cypriana IV. 1759.
 Epistoly sw. Ignatia IV. 1762.
 Epistoly o žiwotu samotném, od Basilia Wel. IV. 1774.
 Epistoly a ewangelia času postního při mši swaté VI. 1720.
 Epistoly Etesia Matěje Sušického. Příd. 21.
 Epithalamion Mart. Philomusa IV. 184.
 Epitome Balbina, přel. od Paw. Pučálky V. 297.
 Epitome a zpráva z rozličných kronik V. 365.
 Erby některých panských rodin IV. 496. V. 336.

- Erdbeschreibung von Mähren s českými jmény míst VI. 1142.
- Etan hlasitě prozpěvující aneb písničky nábožné V. 114.
- Etymologia vocum slavicarum, od Ant. Bernoláka VI. 97. b.
- Eulenspiegel, viz: Historie.
- Eustachia, od W. Filípka VI. 1351. b.
- Eustachius, od Šmida VI. 1333. b.
- Ewangelia, viz: Summaria.
- Ewangelia nedělní a světeční II. 118.
- Ewangelia a epistoly s kalendářem (Jiljí z Ratiboře přepsal) III. 597.
- Ewangelia aneb čtení swatá, která slowau pašije, od Jana Blahoslawa IV. 65.
- Ewangelia IV. 1200.
- Ewangelia a epistoly IV. 1202.
- Ewangelia a ned. a swátky, od Jana Grilla IV. 1207.
- Evangelia et epistolae, quae in ecclesiis unitatis fratrum explicari solent IV. 1210.
- Ewangelia s epistolami na neděle a swátky V. 668. 669. 670. 673. Příd. 23.
- Ewangelia tak též i epistoly, od W. Gleycha V. 672.
- Ewangelia s rytmy, od Jana Pachaea Budinského Příd. 91.
- Ewangeliu sw. Jana I. 3.
- Ewangeliu Sázawské I. 8.
- Ewangeliu sw. Matuše II. 120.
- Ewangeliu etc. s výkladem Erasima Roterodamského IV. 1491.
- Ewangeliu etc. w přemýšlováních předložené V. 1502.
- Ewangeliu wywołáwaci nejstarší etc., od Ondř. Jurgiewického IV. 1368.
- Ewropa w ohledu národopisném VI. 1075.
- Exekuci na těch, kteříž nejdříve králi Matiašowi a pak Ferd. se sprotiwili V. 205.
- Exemplář smíření a spokojení se se stawy král. uhersk. IV. 363.
- Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii, přel. od J. Nejedlého VI. 1448.
- Exercitia octidua V. 903. 1457. 1599.
- Exercitium katolické V. 1110.
- Exercitium katolických žen nemocných V. 1600.
- Extrakt z register zemských púhonů mark. morawského III. 329.
- Extrakt artikulůw z práv zemských IV. 939.
- Extrakt ze všech sněmů král. českého od r. 1542 — 1615. IV. 983.
- Extrakt pořizení kšaftowních IV. 1148.
- Extrakt do fisku položených statků w Čechách za Ferd. II. V. 276. b.
- Extrakt z obnoveného práwa a zřízení král. česk. V. 603.
- Extrakt sněšení obecního sjezdu w Brně r. 1640, od Bern. Diwiše Petrwaldského V. 636. b.
- Extrakt z kwaternů některých pořizení kšaftowních V. 637.
- Exulanti, viz: Controversie.
- Ezop obnovený, od W. Krameriusa VI. 573.
- Fabri, viz: Naděje.
- Fabriciusowá, viz: Nařkání.
- Fabrikant, od Devrienta VI. 635. 1.
- Fedor aneb Sokratesowo poslední rozmlauwání, přel. od J. Cerného VI. 1164.
- Fagyát, viz: O dobytí.
- Falkonina, viz: Služebnice.
- Fama posthuma s. Joannis Nep., od Jiř. Fera V. 1254.
- Fándly, viz: Toto etc.
- Farář, t. j. zpráva a působ etc., od Jana Polánka V. 1109.
- Farrago collectancorum genealogicorum et aliorum V. 341.
- Faust, viz: Doktor Faust, Historie.
- Faust, zpěwohra, přel. od Karla Machátka VI. 649. d.
- Faust, od Klingemannna VI. 673. 5.
- Faust druhý, od Stěpánka VI. 635. II. f.
- Fedor a Ludowika, od Nierice VI. 1372. r.
- sw. Felix, viz: Palma, Wýtah.
- Ferdinand a Kalista VI. 791.
- Ferdinand I., viz: Akta. Artikulowé, Kázání, O skonání, Písnička, Přiběhy, Spuntování.
- Ferdinand II., viz: Korunování, Poznámání.
- Ferdinand arcikníže rakauský, viz: Carmina.
- Ferdinand V., viz: Citowé, Hlasý, Hymna, O působení, Otázky, Píseň.
- Ferdinand III., viz: Deklaraci, Instrukci, Jednání.
- Ferdinand, od Šmida VI. 1371. c. 1347. c.
- Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klakowé, od J. P. Jordána VI. 585.
- Fialky jaré, od Fr. Tomsy VI. 822. a.
- sw. Fidelius, viz: Cwičení, Wýtah, Wzdychání, Žiwot.
- Fiesko, od Šillera VI. 651. b.
- Figure artis oratorie in exemplum adornatae, t. j. výborní způsobowé duchowní wýmawnosti, od J. Wernharda VI. 172.
- Filek, viz: Nowiny, O Filekowu.
- Filipp II, španělský, viz: Artikulowé.
- sw. Filomena, viz: Pobožnost.
- Filosofie základní od A. Marka VI. 1171. b.
- Filotea či Bohomila neb nawedení k žiwotu nábožnému. od Fr. Saleského VI. 2274.
- Finetta, viz: Čtení.
- Fingal Oslanůw, přel. od J. Holmana VI. 549.
- Florentin, viz: Píseň.
- sw. Florian, viz: Pobožnost.
- Florentin, viz: Píseň.
- sw. Floridus, viz: Chwaloreč.
- Florinka, přel. od L. K. VI. 895.
- Florius, viz: Kronika.
- Foratyn, viz: Kázání.
- Formule oddáwací III. 857.
- Formule elegantissimae colloquiorum, od Pawla Worlického IV. 24.
- Formule puerilium colloquiorum per Seb. Heiden conscriptae V. 51.
- Formule juris, contractus etc. sac. XVII. V. 642.
- Formule rozličných auředních písemností V. 643.
- Formulář, t. j. sbírka zápisů, nařízení atd. IV. 1150.
- Formy obecné listů, od Šuda z Semanína IV. 1135.
- Formy rozličných listůw od polowice XVI. stol. až do r. 1629. V. 640.
- Formy zastaralé česk. slowesa, od J. W. Franty VI. 82.
- Fortunatus IV. 267.
- Francauze, viz: Historie, Rozmlauwání.
- Fra Diavolo, přel. od Kolára VI. 701. 3.
- Frank, viz: Chwalospěw.
- sw. František Borgia, viz: Wýtah.
- František císař, viz: Děwče, Hlas, Hlasý, Chwály.
- K přichodu etc. Na den etc., Na příjezd etc., Obraz, Píseň, Přiwítání, Roč, Te Deum laudamus, Truchlofeč, Vivat, Witání, Zpěw.
- sw. František Paulanský, viz: Žiwot.
- sw. František Seraf., viz: Kázání, Towaryši.
- sw. František Xaver, viz: Desátek, Destika, Lékař, Památka, Pobožnost, Zpráva, Žiwot.
- sw. František Xawerius z towar. Jež., od Frid. Bridela V. 1269. b. 1274.
- Františkání, viz: Žádost.
- Františkowi a Karolině nejjasnějším při wstoupení do Museum, od Hanky VI. 417. c.

- Fraška w novelle, od Křiženského VI. 905.
 Fridberk, wiz: Nowiny.
 Fridrich rakauský dle Iřanda VI. 607. tiřt. c.
 Fridrich III., wiz: Poselství.
 Fridrich falcký, wiz: Písníčky, Zpráva.
 Fridland, wiz: Instruce.
 Fridolin, od Holbeina VI. 635. b.
 Fridolin staročeský V. 215.
 Fridrich falcký, wiz: Wítání, Wypsání.
 Fridrich IV. císař, wiz: Jednání.
 Frok, wiz: Píseň.
 Fučik, od Kotzebue VI. 635. 2.
 Funebrál ewangelický VI. 195.
 Funebrál ewangelický neb sbírka písní k pohřbům VI. 2135.
 Fürstenberk, wiz: Elegie, Knížecí oswícenosti, K příjezdu, Na památku.
 Fysika, od Paw. Michalko VI. 1480. a.
 Galejní otroci, přel. od Kolára VI. 701. 4.
 Gallas, wiz: Píseň, Wypsání.
 Galmy, wiz: Historie.
 Garthius, wiz: Zpráva.
 Gaude et lætare. Gebhardowi atd. od Wawáka VI. 364. f.
 Gazophilacium copiosa synonymorum phrasiumque ... gaza V. 53.
 Gebhard, wiz: Gaude.
 Gelastus, wiz: Mandat.
 Genealogia regum Vincentii ord. s. August. V. 340.
 Genowefa, wiz: Historie.
 Gent, wiz: Ortel.
 Geographia IV. 657., od Lad. Bartolomeidesa VI. 1143.
 Georgillus, wiz: Žiwot.
 Gervasius, wiz: Potýkání.
 Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz, od Hanke von Hankenstein V. 314.
 Gespräche (deutsch und böhm.), von Tham VI. 130. a.
 Glezl, wiz: Přechínění.
 Glossy w homiliích Clementských I. 13.
 Glossy žaltáře latinského I. 16.
 Glossy a propovědi české III. 32.
 Glossy na krajích rukop. Raudnického III. 260.
 Glossy katolické IV. 1318.
 Gokerno, wiz: O dobytí.
 sw. Gotthard, wiz: Žiwot.
 Graduales in usum misse lat. et boh. IV. 73.
 Gradualy neb kancionaly kostelní IV. 57.
 Gradus ad Parnassum V. 64.
 Grammatik (böhm.) von Joh. Nejedlý VI. 74.
 Grammatik der böhm. Sprache, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. a.
 Grammatica bohem., od J. Drachowského V. 21.
 Grammatica bohem., od W. Jandyta V. 25.
 Grammatica bohem., od Nicolai IV. 8.
 Grammatica bohem., auctore Laur. Nudožerino IV. 10.
 Grammatica bohem., od W. Pohla V. 28.
 Grammatika česká, od M. Benešowského IV. 9.
 Grammatika česká, od J. Blahoslawa IV. 7.
 Grammatika česká, od Petra Gzela a Beneše Op-tata IV. 5.
 Grammatika česká, od Šmitta VI. 75.
 Grammatika česko-německá, od J. G. Šiesslera VI. 108.
 Grammatika českoslow., od Paw. Šrámká VI. 44.
 Grammatica latina Alvari IV. 15. V. 34.
 Grammatica latina Mat. Collini a Choterina IV. 13.
 Grammatica latina Melanchtonis IV. 17.
 Grammatica latina Philippo-Ramea IV. 16. V. 31.
 Grammatika latinská, od Šuleka VI. 105.
 Grammatika německá, od J. Jawornického VI. 111.
 Grammatika německá, od J. Šmitta VI. 109.
 Grammatica slavica, od An. Bernoláka VI. 97. a.
 Grammatica slavico-bohemica, od Pawla Doležala V. 27. b.
 Grammatika slowanská, od Gilli VI. 98.
 Grammatika slowansko-německá, od Mart. Durgala VI. 110.
 Grammatika Uherská, od Karla Boboka a Mart. Durgala VI. 115.
 Gratulant, od O. Šoltýse VI. 1349.
 Graubünden, wiz: Spis.
 Griechen (die) als Stamm- und Sprachverwandto der Slaven, von Dankowský VI. 122. a.
 Grisepek, wiz: Zpráva.
 Grundsätze der böhm. Grammatik, od Fr. M. Pelcla VI. 71. b.
 Grundzüge der neuen Orthographie der českischem Sprache VI. 60.
 Gruntové hlavních článků křest. wíry VI. 1775. 1844.
 sw. Gunther, wiz: Hojitel.
 Gustav Adolf, wiz: Památka, Písníčky.
 Gustav Wasa, od Nierice VI. 1372. w.
 Guttenberk, wiz: Jan Guttenberk.
 Hádání o prawdy a lži o kněžské zboží III. 216.
 Hádání mezi Petrem Anglišem a M. Janem Příbramem III. 613.
 Hádání o krew boží, od Mik. Wlasenického III. 647.
 Hádání o přijímání pod obojí způsobu M. Jana Pi-seckého, přel. Hrubý z Jelení III. 770.
 Hádání neb rozepře o moci a panování, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Hádání bratra Mikuláše s knězem Římským IV. 1277.
 Hádání sprostého muže s knězem IV. 1357.
 Hádání smrti s člověkem IV. 1810.
 Hádání člověka s pokušením, od Blaž. Borowského IV. 1899.
 Hádky a pře rozličná mezi Prahau a Gnězdnem o tělo a sw. ostatky sw. Wojtěcha V. 237. c.
 Hádky duchovní mezi mlčenlivostí a výmluvností V. 491. 950.
 Hadrian z Řimsu, od W. Klicperry VI. 644. α. f.
 Hajduci. Sceny z Bosny, od Fr. Chocholauška VI. 1074.
 Hájek, wiz: Do Hájku.
 Hájek swatý milostí boží a welikými dobrodiními p. Marie krásně se zelenající, od Jind. Labe V. 1188. a.
 Hála, wiz: Příběh.
 Haliti dwa mědění do pokladnice uwrzení (kázání) od Wács. A. Grubera V. 928.
 Halleluja zlatý dar nowého roku V. 1462.
 Hamaljar, wiz: Řeči.
 Hamlet, přel. od Tandlera VI. 616. f.
 Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutsch., böhm. und franz. Sprache, von M. Pelcel VI. 125.
 Hanička s kuřátky, od Eberharda VI. 563.
 Hanikýř, wiz: Žiwotopis.
 Hanl, wiz: Citowé.
 Hantyrka, oder českische Diebssprache, von Ant. Puchmayer VI. 120.
 Hardek, wiz: Wypsání.
 Harfa nowá na hoře Sion, z něm. přel. od Jana Liberdy V. 131.
 Harfa Dawidowa, od Štěp. Pilařka V. 87.
 Harfa, od J. Er. Wocela VI. 658.
 Harfa každého pobožného člověka Příd. 29.
 Harfenice, od J. Marka VI. 824. γ.

- Harfenice, od Fr. Ruběše VI. 875. b.
 Harfeník, přel. od F. Krieglera VI. 798.
 Harmonia na dvě částky rozdělena, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. e.
 Harmonia jazyka českého, od W. Stacha VI. 175.
 Harrach, wiz: Píseň.
 Hastroš, od Štěpánka VI. 635. oo.
 Hatmatilka, od Baumgartena VI. 615.
 Hatwan, wiz: Nowiny, Partikulář, Wypsaní.
 Haugwic, wiz: Páwod.
 Hausa, wiz: Reč.
 sw. Hawel, wiz: Legenda.
 sw. Hawla w Praze, wiz: Listiny, Registra.
 Hawlíček, wiz: Simeon.
 Hedbáwnictwí w Čechách, od Jos. Fišera VI. 1558.
 Hedwika, dle Kórnera VI. 653. d.
 sw. Helena, ostrow; wiz: Wypsaní.
 Helena z Jilowí, od A. Šwihlika VI. 830. g.
 Heliades, wiz: Kázání.
 Helwersen, wiz: Kázání.
 Herbář III. 258. 263. 265. 269.
 Herbář Ondřeje Mathiola, přel. od Hájka z Hájku IV. 876.
 Herbář aneb lékařství etc. V. 587. VI. 1652.
 Herbarium juxta ordinem alphabeti III. 262.
 Herkules, wiz: Kronika.
 Hermas, jinak pastýř III. 902.
 Hermina, wiz: Kwitek.
 Herolt smrti aneb předposel věčnosti, přel. od J. Alex. Nikolaidesa Lišowského V. 1393. a.
 Hezká perníkárka, od Birch-Pfeifrowé VI. 700. 4.
 Hilarius, wiz: Odpis, Písně.
 Historia scholastica, od P. Komestora II. 76.
 Historie bezženství katolického kněžstva VI. 1790.
 Historie biblická, od Jana Hübnera VI. 1875.
 Historie biblická, od Sim. Bern. Wrány VI. 1882.
 Historia biblická, od Dan. Sartoriusa V. 820.
 Historie blahosl. p. M. Klatowské, od Jana Ign. Dlahoweského V. 1176. e.
 Historie boha nesmrtelného w těle smrtelném trpícího, od Wilh. Stanibursta V. 1245.
 Historie bratrská, od Jana Jafeta IV. 561. a.
 Historie cirkewní Eustachia, přel. od J. Kocína z Kocinetu IV. 558.
 Historie cirkewní, starého i now. zákona, od Matěje Markowice V. 169.
 Historie cirkewní, od Paw. Skály ze Zhoře V. 380. a.
 Historie cirkewní mého vlastního města, od J. Galáše VI. 1107. c.
 Historie cirkwe křest., z něm. přel. od Beniam. Prawosl. Čerwenáka VI. 1121.
 Historie česká od J. Rakownického IV. 430.
 Historie českého diwadla, od J. Hýbla VI. 1129.
 Historie farní školy Kopidlenské, od F. A. Wacka VI. 1020. a.
 Historie jednoty Pikartské IV. 512. 521.
 Historie kláštera Sedleckého, od K. Simeona Eustach. Kapihorského V. 396.
 Historie kláštera Smilheimského IV. 483.
 Historie Klatowská, od Jana Flor. Hammerschmida V. 329. a.
 Historie konsistoře Pražské IV. 538.
 Historie království Kristowa, z lat. přel. od Bohus. Kríneckého z Ronowa V. 378.
 Historie království uherského we werších, od Mat. Markowice V. 219.
 Historie Kristiana kurfirsta Saského IV. 394. 620.
 Historie literatury české, od Josefa Jungmanna VI. 1133.
 Historie města Litomyšle, od J. Jelínka VI. 1030.
 Historie některých králůw a císařůw IV. 723.
 Historie o Americi, kterak byla vynalezena, od Lad. Bartolomeidesa VI. 949.
 Historie o císa. Karlovi IV. IV. 428.
 Historie o diwech při jed. bratr., od J. Blahoslawa IV. 529.
 Historie o diwných a mnohých věcech IV. 259.
 Historie o dobytí Sygethu od Solimana, přel. od F. Mitise IV. 306.
 Historie o doktorowi Janowi Faustowi, od Mart. Carchesia IV. 626.
 Historie o dwau mládeňcích IV. 256.
 Historie o Genowefě III. 103.
 Historie o Hofe Oliwetském na Morawě, od Matěje Tannera V. 1173.
 Historie o hraběti Jindřichowi a šťastném synu jeho III. 104. VI. 774.
 Historie o Isakowu ženění, od Jos. Columelly Stiberského IV. 1478.
 Historie o jednom sedlákém pacholku, od Tob. Mauřenína IV. 232. b.
 Historie o kněžském panictví od času apoštolů až do našeho věku VI. 1104.
 Historie o králi Alexandrowi Welikém, od Mat. Wolkenbergera z Wolkenberku IV. 289.
 Historie o křesťanském odjítí z tohoto světa sw. Jeronýma, od A. Weleslawína IV. 1788.
 Historie o Majoleně III. 102.
 Historie o národu českém, od J. Rulíka VI. 948. a.
 Historie o nešťastné lásce dwau zamilovaných, od Fil. Beroalda III. 97.
 Historie o plawení se do Ameriky, přel. od Paw. Slowáka a Mat. Cyrusa IV. 649.
 Historie o počátku, zrůstu a zkáze kacířstwa, od Tom. Jelínka V. 388.
 Historie o proměnění p. Kr., od Jiř. Dikasta IV. 1482. b.
 Historie o původu a činech bratří českých, z lat. přel. od Jana Am. Komenského V. 379. c.
 Historie o původu bratrském IV. 513. 514.
 Historie o rozšíření wíry křest. IV. 551.
 Historie o rytíři jménem Galmy IV. 249.
 Historie o Samsonowi IV. 235.
 Historie o strašidlech, od Hýbla VI. 814. b.
 Historie (dvě) o strašlivé hlavě a o jednom císaři Perském IV. 839.
 Historie o Swatě hofě w Čechách V. 1166.
 Historie o sw. Eustachiovi V. 173.
 Historie o Tamerlanowi, přel. od Bart. Macera z Letošic IV. 366.
 Historie o tažení křížowém, z lat. přel. Hynek, syn krále Jiřiho III. 134.
 Historie o těžkých protiwenstwach cirkwe české, od Jana Amosa Komenského V. 379. d.
 Historie o tfech sw. obrazích, od Jind. Labe V. 1188. b.
 Historie o Tyll Eulenspiegel IV. 245.
 Historie o umučení, od Wik. Rhacotomy Wodňanského. Příd. 125.
 Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. n. J. Kr., od J. A. Komenského V. 1241.
 Historie o utrpení a smrti newinné syna božího, od Wácl. Slowacia IV. 1479. 1632. b.
 Historie o wálce židowské s Římany, přel. od Mik. Stipaciusa IV. 290.
 Historie o wálkách, od Ad. Trojana z Benešowa V. 550.
 Historie o welebně swátosti, od Dan. Solnického V. 696. b.
 Historie o wolení a korunování císaře Karla V. III. 131.
 Historie o založení města Klatow, od Rotomana IV. 466.

- Historie o skáze Jerusalema a chrámu IV. 292., přel. od J. Jahodky IV. 1766.
- Historie o životu a smrti sw. Jana ewang., od J. Sixta z Lerchenfeldu IV. 1794. a.
- Historie o životu, smrti a pohřbu pana Albrechta Wácl. z Waldšteina V. 210.
- Historie o životu sw. Marie egyptské V. 1366.
- Historie oněch dvou nepokojných let w Čechách 1546. 1547, od Sixta z Ottersdorfu IV. 424.
- Historie p. n. J. Kr. w některých artikulích sebraná, od Jiřího Dikasta IV. 1482. a.
- Historie pána spasitele našeho, přel. od Benj. Petřika z Polkowic IV. 1604. a.
- Historie pánů z Boskova a hradu Boskova na Morawě, od W. Šembery VI. 1025. b. 1061.
- Historie přirození k pomoci učitelů i mládeže školské, od Lad. Bartolomeida VI. 1458.
- Historie přirozených věcí, od Al. Pařizka VI. 1457.
- Historie Turecká, od Mich. Constant. z Ostrowice IV. 300.
- Historie věcí w Frankraichu IV. 377.
- Historie věku hrab. Wiléma Slawaty, od něho samého V. 284.
- Historie velikého sněmu Kostnického, z něm. přel. od W. Petryny (Stacha) VI. 1102.
- Historie všeobecná, od Paw. Židka III. 120.
- Historie z nejhodnowěrnějších spisowatelů sebrané VI. 1297.
- Historie židovská, přel. od W. Plácela z Elbingu IV. 291.
- Historií dvanácte o sw. pannách, od Dan. Solnického V. 1255.
- Hlahol osadení slavnosti swatořečení Jana Nep., od Ant. Ferd. Dubrawiusa V. 948. a.
- Hlas boží wolající k swobodě otroků mamono- vých, od J. Waleše IV. 1639.
- Hlas Čecha xpiwajícího u hrobu Josefa II. VI. 370.
- Hlas českých posluchačů bohosloví k p. Körnerowi, od Schweinera VI. 459.
- Hlas duchovní labutě (kázání), od Bohum. J. Bílowského V. 867. b. c.
- Hlas k slavné přítomnosti JCM. Františka I. w Praze, od Jos. Patočky VI. 445.
- Hlas lýry české, od Fr. Bohom. Štěpničky VI. 289.
- Hlas na výsosti, naříkání, žalosti a pláče Rachel plačící synůw swých, od Bonaventury Pitera V. 1229.
- Hlas nábožný při posvěcení Pezinského chrámu, od Mich. Semiana VI. 202.
- Hlas pastýře, od Fr. Heilmana VI. 1918. a.
- Hlas swatební, radostník a ples, jimiž p. J. Kolára a choť jeho mladí Srbowé w Pešti přiwítali VI. 485.
- Hlas truchlivého Čecha nad smrtí Josefa II., od Jos. Golserta VI. 372.
- Hlas upřímného Čecha všem vlastencům VI. 388.
- Hlas wděčnosti p. Jos. Köhlerowi od posluchačů II. hum. třídy Nowom., od Vinc. Höllriegla VI. 441.
- Hlas wolajícího k sedlákům o přednostech a nedostatech stawu tohoto, od J. Feješe VI. 1194. a.
- Hlas wolajícího, od Fr. Friče VI. 1913. b. 1937. d.
- Hlas wolajícího na poušti, od Pet. Štěp. z Trmčice V. 902. 1448.
- Hlas zaplašeného hněwem božím pastýře k zaplašenému stádu, od J. Am. Komenského V. 379. f.
- Hlasatel český VI. 732.
- Hlasatel slova božního, od Fr. Fryče VI. 1937. a.
- Hlasy duchownstwa k JMC. Ferdinandu I. a Marii Anně při slavnosti korunování VI. 320.
- Hlasy duchownstwa k slaw. dosednutí na stolec arcibisk. JKM. Aloisia Josefa sw. p. Schrenka z Nocinku VI. 326.
- Hlasy o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky VI. 7.
- Hlasy vlastenců na památku 40letého panování JMC. Františka I. VI. 469.
- Hlasy vlastenců na den slaw. instalací za kanovníka Pražsk. p. W. Peřiny VI. 468.
- Hlasy vlastenců při radostném wítání JCM. Ferdinanda I. a Marie Anny VI. 318. 319.
- Hlatipisec, od J. E. Wocela VI. 889. b.
- Hlaupý Adam, od Stuny VI. 611. q.
- Hlubina bezpečnosti, od J. Am. Komenského V. 1372. d.
- Hluboká, wiz: Wypsání.
- Hlubož, wiz: Loterie.
- Hluchoněmý aneb Abbé de l' Epée, od Bouillyho VI. 662. a.
- Hodaeporicon Plutarcha, přel. od Jak. Krupského IV. 280.
- z Hodic Jiřík, wiz Apologie.
- Hodina s půlnoci, přel. od J. Pečírky VI. 684. 3.
- Hodina večerní, od Kotzebue VI. 653. b.
- Hodinky a modlitby III. 934. 935. IV. 1925.
- Hodinky a modlitby k nejswět. rodičce boží V. 1150. 1608.
- Hodinky benediktinek II. 169.
- Hodinky cirkewní Mariánské VI. 2441.
- Hodinky duchovní, přel. V. 1458. b.
- Hodinky k sedmerému za dušičky říkání V. 1547.
- Hodinky k sw. křži V. 1588.
- Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta V. 1231.
- Hodinky o blahosl. Serafinowi a monte Granario V. 1661.
- Hodinky o neposkvrněném početí p. Marie V. 1668.
- Hodinky o panně Marii III. 930. 945. V. 1134.
- Hodinky o sedmi žalostech p. Marie V. 1660.
- Hodinky o sw. Apollinatisi V. 1657.
- Hodinky o sw. Brunonu V. 1659.
- Hodinky o umučení p. J. Kr. III. 936.
- Hodinky za duše III. 937.
- Hodinky slatě V. 1561.
- Hodiny křest. katolické, od W. Werauče VI. 1867. 2442.
- Hodiny o umučení p. n. J. Kr. IV. 1928.
- Hodiny s Bohem (kniha modl.), od Karla Braxatorisa VI. 2452.
- Hodiny sw. Marie II. 168.
- Hody duchovní, od Fulvia Androtia V. 705.
- Hojitel welkolesní a uzdrawitel sw. Wintif jináč Gunther V. 1313.
- Holabek, od Šmida VI. 1334. b.
- Holešow, wiz: Chronicon.
- Holofernes a Judith, od Stuny VI. 611. n.
- Holubička čistá čistého ženicha, od Krist. J. Foršta V. 1002. a.
- Holubička, od Šmida VI. 1333. c. 1335. b.
- Homerus slavici dialectis cognata lingua scripsit, od G. Dankowského VI. 924.
- Homilia nad smrtí p. Alžběty manž. p. Sam. Fontina Klatowského, od Wácl. Stefana Teplického IV. 1686. c.
- Homilie sw. Otcůw II. 124.
- Homilie, od Žalanského IV. 1712. a.
- Homilie sw. Augustina II. 125.
- Homilie postní, od Al. Wacka VI. 1909.
- Homilie, od Fr. Friče VI. 1913. a.
- Hora Kalvarie, od J. Jawornického VI. 2331. a.
- Hora Kalwarská krwí Krista skropená VI. 2316.
- Hora Kalwarská s 35 obrázky VI. 2395.
- Hora Olivetská. Příd. 32.

- Hora pomoci, od Ign. Dlauhoweského V. 1423. 1571. a.
- Hora Sinai, od Dumasa VI. 1003.
- Hora Sion, od Jiřiho Fera V. 1539. e.
- Hora Sion, od J. Jawornického VI. 2331. b.
- Hora swatá aneb historické vyspání sw. hory nad Přibramí od J. Rulika a J. Paletyho VI. 2146.
- Hora zlatá Serafinská aneb naučení spolubratřův a sester arcibratřstva sw. Frant. V. 1126.
- Hořekování křesť. člověka. Příd. 66.
- Hornatecký, wiz: Kázani.
- Horník VI. 772.
- Hortulus animae, od Daw. Crinita IV. 156.
- Hortus Getsemani, od Fr. Bridela V. 1562.
- Hospodář, dle něm. od Tháma VI. 607. g.
- Hospodář rozumný, od Norb. Waňka VI. 1495.
- Hospodář pilní domáji a polní VI. 1492. a.
- Hospodářství VI. 1496.
- Hospodářství čeledínů, od Nestroje VI. 700. 5.
- Hospodářství swatební při dvoře JCM. we Widni V. 356. a.
- Hospodine pomiluj ny I. 2.
- Hospodinka mladá v domácnosti, od Magd. Rettigowé VI. 1361. 1504. b.
- Hostides, od Em. Kampiana IV. 1366.
- Hrabě Beňowský, od Kotzebue VI. 637. a. 645. f.
- Hrabě Waltron, od Mölera VI. 635. 6.
- Hraběnka Griselda, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
- Hrad hora Hvězdná (Sternberg) jinak Strmlice w Kaufimsku, od W. Krolmusa VI. 1032.
- Hrad lapežnický w Sardinii, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. 2.
- Hrad nedobytný jméno hospodinowo, od J. Am. Komenského V. 1372. a.
- Hrad Smrkohorský, přel. od Koláře VI. 701. 5.
- z Hradce Zachariáš, wiz: Kopiář.
- Hradeč Jindřichův, wiz: Jednání, Smlauwa.
- Hradeč Králové, wiz: K důstojné etc., Kronika, Obraz, Psaní, Registra, Sném, Uwítání, Wděčnost, Wýtah, Žádost.
- Hradecký rod, wiz: Dopisy.
- Hradiště, wiz: Instrukce, Kniha, Míneň.
- Hradní duch, přel. od Stěpánka VI. 635. w.
- Hranice, wiz: Cedule, Kázani, Památky, Zřízení.
- Hřbitov, tiché rozjímání od Schiesslera VI. 2237.
- Hříchové proti 10 božím příkázáním. Příd. 34.
- Hrob boží II. 53.
- Hrob od Salise, s hudbou od Ptěče VI. 514.
- Hrob sw. tří králůw w Reyně Kolíně, od W. M. Pešiny VI. 2156.
- Hrobník, od K. Sabiny VI. 897. c.
- Hronka VI. 768.
- Hrůzy rozbrojnické, od Zieglera VI. 689. g.
- Hry nové diwadelní, od Šim. Kar. Macháčka VI. 649. m.
- Hry dramatické z XV. století III. 87.
- Hubička na poukázání, od Kastelliho VI. 682. b.
- Hůl poctného, modlitby od Wácslawa Gleycha V. 1602. a.
- Hulda aneb otcůw hřích, matčina kletba, od Klaurena VI. 822. f.
- Hurdálek, wiz: K jmeninám, Píseň, Uwítání.
- Hus, wiz: Chwalozpěw, Jan, Odsauzení, Píseň, Žiwot.
- Hus (Jan), falešný mučedník. Příd. 37.
- Hus swatomartinská, od Jiř. Tesáka IV. 1613. I.
- Husárek, od Šmida VI. 1347. a.
- Husité u Naumburka, přel. od Krameriusa VI. 637. II. díl. b.
- Hustopeč, wiz: Paměti.
- Hvězd pět swatojanských VI. 2426.
- Hvězda milosti V. 1233.
- Hvězda ranní, aneb obraz zázračný p. M. na hoře Kulmu, přel. V. 1179.
- Hvězda ranní, denní, večerní diwotworce... Jana Nep., od Mich. Pillšoty V. 930. f.
- Hvězda zlatá jasná Sternbersko-Lazánská aneb pohřební kázání nad p. Marií Aurelií hrab. Lazánskau, rozenau hrab. z Sternberka, od W. Plewnowského V. 1081.
- Hvězdička píše k dobrému psaní česk. wedaucí, od J. Rosenthalera VI. 34. b.
- Hvězdička růžencová, od Milona Hubacia V. 1450. a.
- Hvězdičky katolické VI. 1802.
- Hyacinthy, od J. B. Wládyky VI. 306. 828.
- Hyboměrští neb strojnictví čili mechanika, od K. Šádka VI. 1487. b.
- Hyllos VI. 737.
- Hymna ku korunování JMC. Ferdinanda I. a Marie Anny, od Jelena VI. 524.
- Hymnarius, od Domašna III. 33.
- Hymnus na JCK. Wýsosti nejjas. arciknížete a pána Ferdinanda, od Sedláčka VI. 424. b.
- Hymnus na JCM. Alexandra I., od Sedláčka VI. 424. d.
- Hymny církevní, od Frant. Sušila VI. 273.
- Hymny čili zpěwy kostelní III. 44.
- Hymny glossované II. 15.
- Hymny kostela Praž. III. 35.
- Hynek, katůw pacholek, přel. od Kolára VI. 701. b.
- Hynek sw. a církwí p. s tovaryšstwem swým dělník opravdívý, od J. Ign. Libertina V. 923. b.
- Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, od Tom. Kubelky VI. 813. c.
- Chanowský, wiz: Muž.
- Charakteristika p. Bohusl. z Šwamberka III. 180.
- Charistus, rozpustilý mládenec V. 239.
- Chce mít šwandu, přel. od Kl. Pünera VI. 689. e.
- Cherubin církevní, od Gottfrida Jos. Bilowského V. 171.
- Cherubin nový, od Gottf. Hynka Bilowského V. 859.
- Cherubin nový, sw. Ignatius z Lojoly, od Hynka Gottfrida V. 1305.
- Chiragogia sacrorum biblorum, od W. Wrbenkého IV. 1161.
- Chiromantia, od Tob. Mauřenina IV. 800.
- Chlauba podagry, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 218.
- Chléb duše křesťanské, modlitby VI. 2305.
- Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti V. 1616.
- Chléb troji nebeský pro lačný lid český, od Mar. Damascena V. 873.
- Chlebowé poswátí, modlitby od Marie Antonie VI. 2333.
- Chleby prwotín, od Alex. Maczayho V. 869.
- Chlumčanský, wiz: K jmeninám, Uwítání, Wítání.
- Chlumec, wiz: Reč.
- Chlumecký, wiz: Záře.
- Choceň, wiz: Psaní.
- Cholera, wiz: Katechismus, Poučení, Přednášení.
- Cholera morbus čili popsání etc. VI. 1619.
- Chorwatsko, wiz: Nowiny.
- Choť Kristowa, od Mat. Vieria V. 1439.
- Choť milá blahosl. Anežka V. 1307.
- Choť milá nebeského miláčka blahosl. Anežka dcera Otakara I., kr. českého, od J. Beckowského V. 1300. d. 1361.
- Choťšow, wiz: Annales, Documenta, Registrum, Registrík, Zápisy.
- Choti jediná Beránkowa... wšecobecná Římská církw... od Ant. Koniáše V. 774. b.

- Chotochowský, wiz: Kázání.
 Chrást duchovní. Příd. 40.
 Chrást Gnidský, přel. od Puchmayera VI. 535.
 Chrestomathie (böhm.) für Deutsche, von J. K. Ma-
 cháček VI. 135.
 Chrestomathie malá, od Buriana V. 87.
 Chronicon Hollešovienne IV. 1126.
 Chronologie církevní, od Paw. Skály ze Zhoře V.
 380. b.
 Chrt zaklený V. 582.
 Chrušim, wiz: Citové, Paměti, Pořádek, Studánka.
 Chudoba a šlechtnost, od Kotzebue VI. 704. 1.
 Chudoba a láska, od Tháma VI. 707. ccc.
 Chudobíčky, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 1310. c.
 Chudý básník a haule, od Nierice VI. 883. VIII.
 Chudý básník, od Kotzebue VI. 673. 3.
 Chudý kuchtík, přel. od Fr. Lindera VI. 1341.
 Chvála, bláznovství, od Erasma Roterodamského
 III. 85.
 Chvála sw. Ignacia, přel. od Jiř. Fera V. 1254. a.
 Chválení hospodina srdcem i rty, od Jiř. Petrmana
 V. 145.
 Chwalofeč na některé svátky, od Ond. Dewalda
 V. 876.
 Chwalofeč Ant. Fordíže na den posvěcení chrámu
 p., když sw. těla sw. Florida a Aurelia od sl.
 chrámu p. blíž Tišnova k weřejné uctivosti
 wnešena byla V. 1047.
 Chwalofeč o sw. Jiří, od Fr. Heilmana V. 1057.
 Chwalofeč při příležitosti, když JO. pan J. Josef
 kníže a vládce domu Lichtenšteinského za
 dědice svého p. bratra Aloysia Josefa prohlásil
 VI. 722.
 Chwalofeč, kterauž na den 9. Srp. 1784 při usta-
 novení sl. městské rady přednesl J. T. Habřina,
 měšťan Pražský VI. 718. 1992.
 Chwalofeč na slavný hod nejs. Trojice Boží, když
 Ant. Petr, arcibiskup Pražský, padesátiletí obět
 večerní w chrámu sw. Wita slavně obětoval,
 od Jana Kwisa VI. 1985.
 Chwalofeč o sw. Prokopu, od Liboria VI. 1981.
 Chwalofeč o sw. Janu Nep., od Fr. Černého VI.
 2000.
 Chwalofeč při pohřbu jistého sedláka VI. 2075.
 Chwaloslawa čím starožitnější tím nowější, od J.
 Swobody V. 1003.
 Chwalozpěw m. J. Husowi wěnowaný III. 52.
 Chwalozpěw k příchodu císa. Leopolda II. ke ko-
 runování na král. české, od J. Kaliny VI. 374.
 Chwalofeč k 50leté památce posvěcení na kněž-
 ství W. Jiskry, od J. Hoška VI. 381.
 Chwalozpěw ku poctivosti p. Em. Dawida, od
 J. Hoška VI. 381. b.
 Chwalozpěw p. J. Rychlowskému VI. 387.
 Chwalozpěw na Suwarowa, od M. Majobra VI. 389.
 Chwalozpěw při udělení zlatého menšího peníze
 Pet. Frankowi, od Miros. Krále VI. 423. c.
 Chwalozpěw ke cti p. Jos. Belíka, bisk., od K.
 Baligowice VI. 461.
 Chvály boží za přičinou Frant. II., rak. císa. zve-
 lební. Příd. 41.
 Chyže indická, od Bernardina de St. Pierre VI. 853.
 Chytráček, od Kuna VI. 637. II. Díl a.
 Chytrost žádné čary, od Stuny VI. 611. c.
 I dobré jitro, od W. Klicpery VI. 644. a. a.
 I mrtví nedají pokoje, od Raupacha VI. 692.
 Idylly Gesnerowy, od Hanky VI. 561. a.
 Idylly Gesnerowy, od Nejedlého VI. 561. b.
 Ignatius sw. z Lojoly V. 1284. 1285. 1498, wiz:
 Cherubin, Chvála, Kanonizací, Oheň, Radost,
 Sláva, Život.
 Ignez de Castro, přel. od P. Šediwého VI. 608. k.
 Igor Swatoslawič, přel. od W. Hanky VI. 547.
 Ildegert, od W. Krameriuse VI. 806. a.
 Ilia, od Chochołauška VI. 898. d.
 Iliada Homerowa, přel. od J. Nejedlého VI. 917.,
 od J. Wlčka VI. 925. c.
 Ilyrie, wiz: Dějepis, O Illiřích.
 Imitator verus et socius Jesu s. Ignatii de Lojola
 V. 1528.
 Incognito, od Kotzebue VI. 641. a.
 Index boh. librorum V. 815.
 Index locuples lat. dictionum P. Fr. Kropši V. 67.
 Indie I. a II. díl, od W. Krameriuse VI. 995. b. c.
 Institutor, wiz: Řeč.
 Instrukt (instructio) p. Hanuše z Šworceperku
 IV. 669.
 Instruktci hospod. Wíléma bisk. Olomuckého IV.
 866.
 Instruktci JMC. purkmistra a raddě Starého města
 Pražského při obnovení raddyl 1608 IV. 951.
 Instruktci J. Albrechta z Trnče, richtáče w St. m.
 Pražském, od krále Matěje IV. 952.
 Instruktci krále česk. na veliké zlehčení o wšecy
 swobody wydaná IV. 978.
 Instruktci o hříších otcovských etc., od Linhart
 Kulmna IV. 1266.
 Instruktci a informací hospodářská pro panství Hra-
 dištské V. 318.
 Instruktci o nařízení Jana Jiřího kníže saského
 o držení milostivého léta V. 373. a.
 Instruktci, podle kteréž poddaní k obci m. Poličky
 se říditi mají V. 569.
 Instruktci apellatorní V. 609.
 Instruktci hospodářská Ferdinanda III. V. 616.
 Instruktci Fridlandská V. 617.
 Instruktci ad perfectionis studiosos ad Lud. Blosia
 V. 1383. c.
 Instruktci pro wšecy školní dohledáče a učitele
 VI. 1252.
 Instruktci supplikantůw. Příd. 47.
 Instructio brevis de orthographia V. 15.
 Instructio syntactica Amadei V. 33.
 Interpretatio boh. elegantiarum Terentii et Plauti, a
 G. Fabricio IV. 25.
 Inventář kaple sw. Jana Nep. wsi Radlické V.
 438.
 Inventář všech privilegií král. česk. IV. 974.
 Iphigenia w Taurii, od Göthe VI. 649. a.
 Isagogicon IV. 4.
 Isáková ženění, wiz: Historie.
 sw. Isidor, wiz: Pořádkové, Život.
 Isidor, sedlák Lhotský, od J. Hubra VI. 819.
 Island, wiz: Wypsání.
 sw. Iwan, wiz: Pauš, Sláva, Život.
 Iwan, báseň, od Fr. Alex. Rokosa VI. 548.
 Iwan IV., dle Bonafonta VI. 635. m.
 Iwan Wyzihýn, od Bulharina VI. 874.
 Já se nezastelím, od Hafnera VI. 617. c.
 Já se nikdy nemeylím, dle Lebruna VI. 635. pp.
 Jabličko sladaučké a zrnaté, od Ad. Simonidesa V.
 167. b.
 Jabličko zralé, od Ad. Simonidesa V. 167. a.
 Jablonněk, wiz: Místopis.
 Jádro historie biblické, od J. Aug. Langhoffera VI.
 1884.
 Jádro historie církevní now. zákona, od Šoltysa
 VI. 1119.
 Jádro historie církevní star. zákona. Příd. 9.
 Jádro historie wšecobecné, od Ond. Šoltysa VI. 976.
 Jádro křestansko-ewangelického náboženství, od
 Lad. Bartolomeidesa VI. 1805.

- Jádro křesťansko-katolického učení, od Jiř. Ambrosia V. 759. c., od M. Martiny V. 755.
- Jádro křesť. pobožnosti, od Alše Pařízka VI. 2320.
- Jádro moravských příběhů, od J. Gallaze VI. 991. a.
- Jádro z mnohých moravských knih III. 277.
- Jahůdky ze slowenských lesů, od Jordána VI. 350.
- Jak to as wypadne, přel. od Štěpánka VI. 635. II. g.
- Jako my tuto naši ewang. slowenskau církev rozmnožowati máme, kázání od J. Kollára VI. 2037. c.
- Jako wosk bílý beránek boží skrze panenské orodowání oswícený sw. Jan Nep. V. 1215.
- Jakub patriarcha, wiz: Žiwot.
- Jakub chudý bez nedostatku, od K. W. W. VI. 1187.
- Jan apoštol II. 43.
- Jan Bohomysl, od A. Švihlíka VI. 830. a.
- Jan celého světa nejen Nepomuku ochranau swau ke všem patřící, od J. Libertina V. 914. f.
- Jan d'Austria, wiz: Edikt.
- sw. Jan ewangelista, wiz: Historie, Píseň.
- Jan Dolinský, od Sikanedra VI. 621. II.
- Jan Guttenberk, od Birch-Pfeifrowé VI. 673. b.
- Jan Guttenberk, od Nierice VI. 883. XI.
- Jan hrabě Bělohorský, od W. Sykory VI. 647. od M. Jos. Sychry VI. 660. b.
- Jan Hus z Husince VI. 1065.
- Jan jménem i skutkem, od J. Birkela V. 972. 1346.
- Jan křtitel, od J. Chmely VI. 1318.
- Jan mlčící, plod nebeský, od Fr. Jos. Heřma V. 922.
- sw. Jan Nepomucký, wiz: Cti ochránce, Cwičení, Čas pravý, Den pravý, Diwotworce, Doby, Dokonalost, Fama, Hlahol, Chwaloteč, Jako, Jazyk, Joannes, K sw. Janu, Křižovník, Kwítek, Lékař, Lešení, Milovník, Místo, Nádoba, O sw. Janu, O památce, Oheň, Oktáv, Památka, Pautník, Píseň, Pobožnost, Pokání, Poklad, Popsání, Pozdvižení, Spůsob, Uctění, Ustanowení, Vigiliae, W obrazu, Wítězství, Wádcé, Wypsání, Wýtah, Wznešenost, Znamení, Zpráva, Žiwot, Žiwotopis, Žiwoty.
- Jan Nepomucký sw. muž sw., od Ig. Libertina V. 923. e.
- Jan Nepomucký sw. kanovník, od Mich. Pelíšoty V. 930. c.
- Jan Nepomucký zlaté Agnusko etc., od Roberta a S. Ludmilla V. 962.
- Jan Nepomucký, květná a plodná oliwa, od Ferd. Ant. Grimma V. 971. a. b.
- Jan Nepomucký, weliko-sw. diwotworce, od Zdenkoma Walcera V. 994.
- Jan Nepomucký w mladosti své V. 1007.
- Jan Nepomucký, od Fr. Menšího V. 1012.
- Jan Nepomucký, od Jos. Kaukola V. 1026. a.
- Jan Nepomucký, věrný bohu a lidem V. 1044.
- Jan Nepomucký, sůl země a světlo světa V. 1046.
- Jan Nepomucký w aufadu pobožného kněze V. 1050.
- Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního hořící V. 1053.
- Jan Nepomucký, jakožto věrný svědek p. J. Kr. V. 1058.
- Jan z Nepomuku, hra od Štěpánka VI. 635. II. a.
- sw. Jan od Kříže, wiz: Dokonalá etc.
- sw. Jan, patriarcha Alexandrinský II. 163.
- Jan Poctiwa, přel. od Pečírky VI. 883. III.
- Jan Sachs, od Deinhardsteina VI. 673. b. sw. I. a.
- Jan wévoda Finský, od Weissenthurnové VI. 689. f.
- Jan z Paříže, dle St. Justa a Seyfrida VI. 635. ss.
- Jan za chřta dán, od Klicpery VI. 644. β. IV. a.
- Janow, wiz: Bitwa.
- Japan, wiz: Zpráva.
- Jarbor a Miloslawa, od Pohořelého VI. 837. c.
- Jarohněw z Hrádku, od J. Marka VI. 824. a.
- Jarolim Drigřeše, předěl. od Tháma VI. 607. hh.
- Jarolimi těj, od Jana Wáclawa. Příd. 168.
- Jaromír, od Šeb. Hněwowského VI. 674. a.
- Jaromířow Denníček VI. 1364.
- Jaronka, od Pohořelého VI. 837. b.
- Jaropín a Swatawa, od Pohořelého VI. 837. a, od Š. K. Macháčka VI. 1337.
- Jaroslav a Blažena, od Štěpánka VI. 635. z.
- Jaroslav a Terinka, od Retišowé VI. 836. b.
- Jaroslav Sternberg, od Jos. Lindy VI. 651. a.
- Jazyk boží sw. Jana Nep., od Mich. Pelíšoty V. 930. e.
- Jazyk neporušený sw. Jana Nep. V. 930. e. 1049.
- Jazyk slovo boží zpívající, od J. Blaziusa V. 119. f.
- Jazyk utračený, od Lomnického IV. 689. d.
- Jazyk weyčasný trojího věku, od Ben. Jos. Pretlíka V. 996. a.
- Jeden jako druhý, od Kotzebue VI. 689. a.
- Jeden owčinec a jeden pastýř, od J. M. Krále VI. 1847.
- Jedna za všechny, od J. Tyla VI. 673. d.
- Jednání mezi králem Wáclawem a jednotau panskau II. 102.
- Jednání náboženství se týkající za Ferdinanda III. V. 382.
- Jednání o dobytku owčím, od Fr. Swobody VI. 1510. 1521.
- Jednání o mládeži cwičení a wychování, z franc. přel. od J. Libertina V. 498.
- Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw, přel. od B. Dlabáče VI. 1530.
- Jednání o způsobech wel. swátosti. Příd. 46.
- Jednání o způsobu smrti utopených, přel. od Hynka Rutha VI. 1589.
- Jednání p. správce a stawů král. česk. mezi cíř. Fridrichem a králem Ladislawem o pokoj III. 402.
- Jednání poslu kr. polského o pokoj III. 454.
- Jednání sněmowní w markrabství moravském III. 347. 348. 349.
- Jednání sněmowní r. 1446. III. 380.
- Jednání sněmowní w Jindř. Hradci r. 1447. III. 382.
- Jednání sněmowní w Praze r. 1448. III. 383.
- Jednání sněmowní manů kostela Olomauca IV. 1069.
- Jednání společnosti wlastenského Museum w Čechách VI. 743. 1139.
- Jednání stawů král. česk. III. 376.
- Jednání swaté od Fr. Nedomana V. 1350. b.
- Jednatel dokonaly aneb zemský adwokat přel. od J. Tandlera a J. Jawornického VI. 1695.
- Jednomyslnost swatá neb srownání wůle lidské s božskou V. 1570.
- Jeřtowna, od Wlčowského VI. 681. a.
- Jehňátko přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. a.
- Jelen dychtící po tekaucích wodách etc. od Mat. Markowice V. 142.
- Jelšowa, wiz: Paměti, Řeč, Užívání, Wýtah.
- Jelwa, od Hella VI. 635. 4.
- Jen ctností docházíme štěstí dle Ehrenbergra VI. 876. c.
- Jena, wiz: O dobytí.
- Jenikowský, wiz: Kázání.
- Jenowefa, wiz: Historie.
- Jenowefa od Jos. Hradeckého VI. 811.
- Jerusalem, wiz: Cesta, Historie, Místo, Putování, Wádcé, Wypsání, Zrcadlo.
- Jericho. wiz: Dobytí.

sw. Jeronym, wiz: Historie, Život.

Jeronym Pražský, wiz: Život.

Jerusalem, wiz: Cesta, Historie, Místa, Putování, Wůdce, Wypsání, Zrcadlo.

Jeskyňe, od Pohoděloho VI. 838.

Jesličky dětátka, od W. Textoria Dworského IV. 132.

Jessonda, přel. od Štěpánka VI. 635. 3.

Jest pokoj VI. 956.

Jestli to prawda, by to jistotně člověk věděti mohl, že spasen bude IV. 1221.

Jesu benedicente! Milovníku písní duchovních etc., od J. Blaziusa V. 119. d.

Jesu benedicente! Rozkože aneb okrasa etc., od téhož V. 119. e.

Jesuité, wiz: Apologie, O Jesuitech, Památka, Wypovězení, Zrcadlo.

Jesús Syrach IV. 1191, od J. Rešela IV. 1192, od Weleslawína IV. 1193, malý V. 664.

Jetel trojlístý, od Jiř. J. Libertina V. 914. a.

Ježiš, Maria, Josef, kniha modlitební, od J. T. Dewoty-ho VI. 2379. b.

Ježiš Nazaretský, král židovský, světa spasitel (posní rozważován), od Boh. J. Bilowského V. 867. f.

Ježiš, přítel dítek. Kniška modl. od Fr. Swobody VI. 2380.

Ježiš, spasitel světa, od J. Hýbla VI. 1914.

Ježowicz, wiz: Maudrost, U hrobu.

Jičín, wiz: Cwičení, Nigra, O ohni.

Jihlawa, wiz: Jus, Práva, Sném.

Jindřich IV. franc., wiz: Artikulowé, Připis.

Jindřich hrabě, wiz: Historie.

Jindřich a Marie, od Am. Schoppowé VI. 1352. 1372. y.

Jindřich z Dubinowa, dle Šmida VI. 1324. c.

Jindřicha cesta okolo světa, od F. Stuny VI. 611. a.

Jindřichův příchod do vlasti, od Stuny VI. 611. k.

Jindy a nyní VI. 748.

Jiří král, wiz: Akta, Copiarium, Denník, Poselství, Přísaha, Psaní.

sw. Jiří, wiz: Chwalofeč.

sw. Jiří w Praze, wiz: Contractus, Listy, Wýsady.

Jiří z Poděbrad, od Štěpána VI. 612. c.

Jiří Wolný, od Wojt. Šwippla, přel. od Norberta Waňka VI. 1502.

Jiříkovo widění III. 910.

Jičina, od Chocholanů VI. 898. f.

Jiskra, wiz: Chwalozpěw, Kázání.

Jiskra lásky, kteráž w srdci swém měl Karel Nowostrážnický, když sobě p. Dorotu Jiskrowau zwolil, od Štěp. Lešky VI. 356. b. 386.

Jiskra sláwy Swatoprokopské V. 1195, od Frid. Bridela V. 1269. d.

Jiskřička VI. 192.

Jiskřičky duchovní, modlitby od Six. Palmy Modličanského IV. 1966.

Jiskry milosti boží, od Aug. Hubky z Lilienthalu V. 1441.

Jistota žiwota věčného, od Alb. Jiř. Klusáka IV. 1405.

Jiška hraběnka z Toggenburku, od Tom. Kubelky VI. 813. a.

Jišenka VI. 328, od J. W. Wlasáka VI. 1333. g.

Jména česká (na mincích) I. 5.

Jména česká II. 19.

Jména česká neduhůw a bylin, od M. Šindelia III. 266.

Jména česká stromů a bylin, od P. Židka III. 267.

Jména měsícůw III. 8.

Jména osob, řek, vrchů, w lat. letopisech I. 6.

Jména osob z X—XII. stol. w zápisech úmrtních z

kláštera Podlažického a Opatowského I. 10.

Jména rodin stawu panského V. 339.

Jména rostlin (česky) III. 264.

Jména těch všech osob, kteréž jsau po shoření desk zemských r. 1541 jak do stawu pansk., rytíř., i do země za obywatelé přijati IV. 499.

Jména w lat. listinách nadacích I. 7.

Jméno skutkem otce w synu, od Fr. Xaw. Čapka V. 992.

Jméno vlastní kwětu Nazaretského kwítku newinosti Edmundowi ... učiněno V. 242.

Joannes a Nepomuk na zelenau horu uведенý, od Jak. Fel. J. Páchra V. 937. a.

Job, wiz: Diwadlo.

Johanna z Montfokouň, od Kotzebue VI. 645. b.

Jolanta, dle Zieglera VI. 635. ii.

Josa aneb spálení synagogy w Mnichowě, od Nierice VI. 1372. s.

Josafat, wiz: Řeč.

Josafat, syn krále indického, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. c.; od Dewitského VI. 858. b.

sw. Josef, pěstoun, wiz: Cest, Kniška, Píseň, Rozmlauwání, Wýtah.

Josef Kalasanc, wiz: Čest, Zpráva, Život.

Josef II., wiz: Dík, Hlas, Kšaft, Panowání, Píseň, Popsání, Slaup, Wěci.

Josef a bratři jeho, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. a.

Josef egyptský, od Fr. Raymanna VI. 545. b.

Josef Černoweský, od Salzmannna VI. 1304. a.

Josephus benedictus a Maria Anna nejosw. arciknižata rakauská k nebesk. korunowání se chystající skrze pilné učení V. 247.

Jovinianus, wiz: Kronika.

Jubilaeum od Benedikta XIV. propůjčeno V. 1104.

Jubilaeum neb 50letí kazatelského auřadu p.

Paw. Šramka, od Bohusl. Tablice VI. 398. d.

Jubilate ku poctiwosti m. Plzně, od Frant. W. Hynka Kulíka V. 895.

sw. Judas Thadaeus, apoštol páně, od J. Beckowského V. 1300. c.

Judit, od Mik. Konáče IV. 221.

Judit a Holofernes, komedie česká, od Mich. Wrány IV. 234.

Judit newá a slavná w rytěrující církwi, od Fr. Ign. Gregora V. 987. a.

Julie Šlechtová, od Fr. B. Lukše VI. 1374.

Julinka, od Mayera VI. 607. u.

Jungmann Josef, wiz: Čitowé.

Jurešić, wiz: Psaní.

Jus montanum IV. 958.

Jus municipale et montanum Iglaviense II. 90.

K důstojně weleb. biskupu Královéhradeckému, podlé wydání jeho cirkulárního spisu na duchowenstwo osady jeho, od W. Krameriusa VI. 1097. b.

K sw. Janu Nepom. VI. 256. e.

K jmeninám p. Jos. Ditricha od jeho posluchačů VI. 442.

K jmeninám p. T. Köllnera, od Hanky VI. 417. e.

K jmeninám arcibisk. W. Chlumčanského VI. 427.

K jmeninám J. bis. M. p. Hurdáikowi, od Ant. Marka VI. 407. b.

K jmeninám J. K. M. p. p. Wacławowa Leopolda, arcibisk. Pražsk. VI. 452.

K jmeninám Jos. hrab. Wratislawa a Jos. hrab. z Ditrichsteinu VI. 456.

K jmeninám p. Kateř. Pospíšilové VI. 480.

K příchodu JCM. Františka I. a Karolíny do Prahy VI. 477.

- K příjezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl VI. 482.
- K prospěchu řeči kr. wywýš. arcik. Karla, od Tomsy VI. 383. h.
- K slavnému přijetí duchovní zprávy hlavního chrámu sv. Wita, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek - Ankwiče složil Sedláček VI. 491.
- K slavnosti J. O. p. Wácl. Leop. arcibisk. Pražsk., od W. Hanky VI. 417. b.
- K sňatku Rudolfa kníž. Kinského s hraběnkou z Kollorede-Mannsfeld, od Hanky VI. 417. d.
- K svatbě Ondř. Skultetih, od Štěpána Lešky VI. 356. a.
- K svátku drahocenné materi VI. 472.
- K svátku p. J. Nejedlého VI. 405.
- K svátku p. J. H. Pospíšila VI. 462.
- K větší cti a chvále nejsw. trojice boží při výroční její awatoslawnosti na Křemešiku, od Fr. Mat. Kruma V. 912. a.
- K zasnoubení Lnd. Szechenyi-ho a Aloysie Klam-Gallasowé, od Tomsy VI. 383. i.
- K zákum ze školy vystupujícím, od Stránského VI. 726.
- Kabala neb štěstí w loterii, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. q.
- Kacaňrek ferina, od Bäuerle VI. 635. s.
- Kadění duchovní libé wáně (modlitby), od Mich. Blažka VI. 2298. b. též VI. 2356.
- Kadění duchovní w čas moru (modlitby), od Kašpara Motěšického V. 1582. a.
- Kadetní dům, wiz: Cwičení.
- Kafíčko a wše, co je sladkého, od Magd. Rettigowé VI. 1574.
- Kajetán, wiz: Patriarcha.
- Kalaunkár z Domažlic, přeprac. od Tháma VI. 607. mm.
- Kalendář církewní V. 545.
- Kalendář historický, od Jana Rulika VI. 948. b.
- Kalendář historický, od Wepřeka IV. 481.
- Kalendář historický IV. 283.
- Kalendář historický VI. 1101.
- Kalendář historický (na r. 1784) VI. 1416.
- Kalendář hodin přes celý rok V. 538.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. J. Aichelmana z Prixu V. 518.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Zig. Čarnowského V. 534.
- Kalendář hospodářský a kanc., od M. J. Ond. Čermáka V. 532.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Jiř. Dachnowského z Dachnowa V. 521.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kr. Dasignera V. 527.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Espicha V. 525.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Abrah. Fišera V. 543.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Fridbergera V. 526.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Gabiera V. 529.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. Gostumiowského V. 536.
- Kalendář hospodářský a kanc., od D. Herlicia V. 524.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Holborera Wurchurského VI. 535.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Huberina V. 523.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krásného V. 533.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Křikawského V. 540.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kuřelawského V. 519.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krygnera V. 537.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Molera z Straupic n. r. 1616 IV. 778. d. na r. 1602. 1606—1610. 1618—1625 IV. 779. c. d.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mylgisera V. 516.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mat. Orlinského V. 531.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Partlice ze Špicberku V. 513.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Rhecia V. 515.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Silencien-ského V. 517.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti morav.-slez. na r. 1840. VI. 1435.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti učené Praž. od r. 1795—1836. VI. 1418.
- Kalendář hospodářský a kanc., od de Wewre Hermanna V. 528.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Winklera V. 522.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Žaluda V. 520.
- Kalendář hospodářský a kanc. na r. 1593. IV. 775. na r. 1612. 1613. IV. 778. g. h. IV. 785. V. 514. VI. na r. 1783 VI. 1412. 1413. na r. 1826 VI. 1426. VI. 1440.
- Kalendář kapesní na r. 1820 VI. 1424. na r. 1833. 1836. 1839 VI. 1432.
- Kalendář mravný s příp. uvedením ke zpěwu, od Filcika VI. 182. b.
- Kalendář k užíwání lidu ewang., od J. Tom. Hoechenbergera na r. 1783. VI. 1411.
- Kalendář na r. 1470 III. 233. na r. 1489. III. 235. na r. 1649 V. 530. na r. 1706. V. 542. na r. 1783. VI. 1410. na r. 1820—1822. VI. 1425.
- Kalendář národní, od J. Hýbla VI. 1423.
- Kalendář neměnitelný, od W. Dasypodia IV. 774.
- Kalendář, od P. Codicilla IV. 760. d.
- Kalendář, od Constantia z Břehu k l. 1604. IV. 780.
- Kalendář, od Dobřenského z Černého Mostu V. 539.
- Kalendář, od Fejerpataky-ho na r. 1830. VI. 1429. na r. 1842. VI. 1430.
- Kalendář, od Ilorkého z Lochowic na r. 1615. IV. 778. f.
- Kalendář, od Chrastiny V. 546.
- Kalendář, od Köstnera na r. 1602. IV. 769. f.
- Kalendář, od Mizia z Freiburgu IV. 784.
- Kalendář, od Mollera Straupického IV. 782.
- Kalendář, od Jak. Oswalda V. 544.
- Kalendář, od Palkowiče VI. 1421.
- Kalendář, od Stehlika z Genkowa IV. 778. c. k l. 1602. 1603. IV. 779. b.
- Kalendář, od Sembery na r. 1841. VI. 1438.
- Kalendář, od Thurnciseru IV. 768.
- Kalendář, od W. Zelotina IV. 762. a.
- Kalendář, od Řeh. Žaluda IV. 779. e.
- Kalendář Pečtský na r. 1836. VI. 1433.
- Kalendář pobožný na celý rok, z lat. přel. od J. Spěwáčka V. 1200.
- Kalendář podlé Cisio-Jana III. 236.
- Kalendář powětrný na r. 1805, od Aloys. Dawida VI. 1420.
- Kalendář pro čas a wěčnost VI. 764.
- Kalendář sténový na r. 1842, od Sembery VI. 1439.
- Kalendář stoletý, od Ant. Strnada VI. 1441.
- Kalendář stoletý od r. 1797—1900, od K. Tháma VI. 1442.

Kalendář stoletý od r. 1800—1900, od Zlobického VI. 1443.

Kalendář stoletý od r. 1807—1911. VI. 1444.

Kalendář titulární, od Kr. Joach. z Chotěšova V. 541.

Kalendář toleranci pro všechny národ český na r. 1787, na r. 1816, od W. Krameriusa VI. 1417. 1422.

Kalendář vlastenský a slowenský pozorník na r. 1843. VI. 1431.

Kalendář všeobecný českoslowanský na r. 1828, od W. Krameriusa VI. 1427.

Kalendář všeobecný domácí a hosp., od Tomsy od r. 1831. 1836—1839, též od Filipka na r. 1840—1847. VI. 1428.

Kalendář všeobecný Litoměřický VI. 1434.

Kalendář ženský VI. 804.

Kalvarie, viz: Hora.

Kam ten chlapec to přivedl, od J. Jawornického VI. 1303. f.

Kámen gruntovní Karlovského Now. města Pražského, od J. Schoenpfluga z Gamsenbergu V. 954.

Kamma, přel. od Štěpánka VI. 635. 4.

Kamma, rekyne bojarská, wzděl. od Fil. Heimbachera VI. 621. a.

Kamzikostřelci aneb císař Maxim. na stráni Martinůvské, přel. od F. Dobicera VI. 880.

Kanárek, od Šmida VI. 1322. b.

Kancional bratrský III. 48.

Kancional (wyd. w Mladé Boleslawi 1531) IV. 48.

Kancional (wyd. w Normberce 1544) IV. 56.

Kancional český. Písne roční etc. (w Olomauici 1559) IV. 58.

Kancional (wyd. w Praze u Melantricha 1584) IV. 87.

Kancional Jana Musophila (Rozace) Soběslawského IV. 90.

Kancional Jana Rosenpluta IV. 116.

Kancional Klim. Bosáka IV. 119.

Kancional (zmíněný u Tablice) IV. 125.

Kancional katolický Seb. Scipiona IV. 131.

Kancional celoroční, od Závěty IV. 133. b.

Kancional aneb zpěwové církwe ewang. (w Praze 1620) IV. 152.

Kancional, t. j. sebrání zpěwů pobožných etc. V. 77.

Kancional český V. 80.

Kancional etc., od Komenského a Tranowského V. 96.

Kancional aneb zpěwové poet a chwal etc. V. 97.

Kancional český, od M. Šteyra V. 99.

Kancional ewangelický, od W. Gleycha V. 112. c.

Kancional, t. j. kniha žalnů etc., od Elsnera V. 148.

Kancional český bratrský etc., od téhož V. 149.

Kancional všeobecný etc. V. 153.

Kancional ruční etc., od Dan. Bočka VI. 197.

Kancional etc., podle Lipského VI. 211.

Kancional k užívání w církwach bratrských VI. 217.

Kancional, aneb písne nové historické etc. VI. 231.

Kancional etc. Pohřelého VI. 269.

Kancional ewangelický Nik. Čížka Příd. 6.

Kancional zamykající w sobě etc. Příd. 49.

Kancional Mart. Luthera Příd. 70. b.

Kancional český pohřební, od Ekstejna Příd. 164.

Kancionalík, od Fejerpátákého VI. 264.

Kancionalík s 26 písní, od Jana Straky VI. 220.

Kancionalík pro českou mládež, od Ryby VI. 498. c.

Kancionalík ruční domovní a pocesný V. 146.

Kancionalík w jménu p. n. J. Kr. V. 140.

Kancionalík, neb písne katolické etc. V. 109.

Kanonik III. 723.

Kanonizací sw. Ignacia Lojoly V. 1253.

Kantány, viz: Píseň.

Kantata při svěcení kaple Mariánské nad m. Mířkem, od Chwalkowského VI. 406.

Kaparia, viz: Nowiny.

Kapiatran, viz: Wýtah.

Kaple královská zpěvní a muzikální, od W. K. Holana Rowenského V. 101.

Kaplík, viz: Kázání.

Kapucín, z wlsk. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 172.

Karangho a Lelanga, od Fr. Tomsy VI. 822. b.

Karbaník, od Illlanda VI. 689. h.

Karbaník Latour, od V. Em. Liblanského VI. 876. a.

Karel arcikníže, viz: Epigrafy, K prospěchu, Wítání.

Karel IV., viz: Bulla, Historie, Knížka, Život.

Karel IV., básně od W. Nejedlého VI. 569.

Karel IV. w Pise, od Kl. Pünera VI. 689. i.

Karel V., viz: Historie, Nowiny.

Karel XII. u Bendru, přel. od Štěpánka VI. 635. s.

Karel Dewienzo z Londýna a Amalie Florentinská IV. 246.

Karel Skřeta malíř, od Wenc. Al. Swobody VI. 685.

Karel z Sternberka a Jan z Chaustnic. od Stuny VI. 611. p.

Karla XII. nawrácení-se do vlasti, přel. od Kl. Pünera VI. 676. 1. 089. b.

Karlow, viz: Adversaria, Listiny, Poznamenání, Wýpis.

Karlstein, viz: Nadání, Právo.

Kartigam, viz: Případnosti.

Kartus, laupežnický wůdce a wrah VI. 1055.

Kaspar Thoringer, přel. od Fil. Heimbachera VI. 621. e. od Tyla 673. 7.

Kat Amsterodamský, od Lemberta V. 635. II. p.

Katalog českých knih od l. 1774—1839, od Ant. Hansgirga VI. 1136.

Katechismus pro dítky, od Jak. A. kanthido-Mitisa IV. 1459.

Katechismus s otázkami a odpověďmi, od Antonína Bernoláka VI. 1800.

Katechismus malý pro mládež, od Mich. Blažka VI. 1839.

Katechismus katolický s novými obrazy, od Frid. Bridela V. 724. c.

Katechismus Petra Canisia IV. 1268. a, malý IV. 1268. b.

Katechismus potěšitelného J. Kristowa učení, od Gallury VI. 1812.

Katechismus malý pro obecný lid etc., od K. Hyny VI. 1858. a. b.

Katechismus domácí, od Valent. Jestřábeckého V. 759.

Katechismus slowenský, od Kalinky V. 722.

Katechismus učení křesťanského pro mládež větší i menší, od Dan. Kermana V. 785.

Katechismus neb naučení Římsko-katolické s kontroverciálním diskursem, od W. Klugara V. 798.

Katechismus o pravém náboženství křesťanském, od Jak. Křenowského Příd. 61.

Katechismus doktora Martina Luthera (wydaný w Bardějowě) IV. 1303. — wydaný ode tří superintendentů (Sam. Melikusa, El. Laniho, Is. Abrahamidesa) IV. 1406. — český i německý V. 740. — přeložený od Fr. Rühra V. 746. — od W. Kleycha V. 773. — pěknými figurami ozdobený VI. 1857. — Příd. 51. — Téhož Katechismus menší: Pro mládež porozšířený, od M. Krupia V. 703. — od Samuele Hruškowice V. 781. — bez a s výkladem, od Heinr. Milde V. 782. a. — VI. 1815. — s připojením historie náboženství, od Hamaliara VI. 1818.

- Katechismus, neb jediné samospasitelné křesť. katolické wíry výklad, od Fab. Němce V. 813.
- Katechismus křesťanský pro mládež ewangelickau, od Štěp. Plačka VI. 1873.
- Katechismus latinsko-slowenský, od J. Pruna IV. 1319.
- Katechismus wíry a wyznání swatých starých učedníků a mučedníků etc., od Rejela IV. 1273.
- Katechismus Urbana Rhegia, přel. Jiří Rožďalovský IV. 1253.
- Katechismus neb nawedení křesťanské etc., od doktora Heinricha Scribonia, probošta Pražského IV. 1256. 1261.
- Katechismus welmi pěkně wysvětlený důvody písem swatých etc., od Stodolia IV. 1331.
- Katechismus, do morawského jazyka přeložený, od K. Suchého VI. 1799.
- Katechismus Jiřího Šerera, před. od Payta Hostaunského IV. 1403.
- Katechismus Ondřeje Šmala, rozebraný od M. Laučka VI. 1797.
- Katechismus náboženství ewangelického pro wětší mládež, od J. Suleka VI. 1819. 1859.
- Katechismus pro mládež katolickau, od Walenty VI. 1793.
- Katechismus nový pravý Wernerův IV. 1283. c.
- Katechismus w latinském, něm. a českém jazyku, od Max. Wétrowského V. 771.
- Katechismus, od Vikt. Wrbenkého IV. 1454.
- Katechismus krátký k utvrzení katolíků u wíře jejich etc., od V. Zahradníka VI. 1849. a.
- Katechismus malý w otázkách a odpovědích III. 650.
- Katechismus, wydáný w Boleslawi r. 1530. IV. 1217.
- Katechismus aneb naučení člowěka etc., wyd. r. 1546 IV. 1251.
- Katechismus menší bratří IV. 1278.
- Katechismus starších a kněžů jednoty bratrské IV. 1304.
- Katechismus we školách (Parvus catechismus etc.) V. 675.
- Katechismus s novými obrazy na místě daru nowého léta r. 1684. V. 739.
- Katechismus tovaryšstwa Ježíšowa Kutnohorského V. 741.
- Katechismus arcibiskupství Pražského V. 766.
- Katechismus biskupství Královéhradeckého V. 807.
- Katechismus w píseň uweodený podlé dílu I. knihy ke čtení w školách triviálních VI. 239.
- Katechismus weliký s otázkami a odpovědmi, nákladem c. k. pravidelné školské knihtiskárny VI. 1743. 1745. 1746.
- Katechismus malý s otázkami a odpovědmi etc. VI. 1748. 1753.
- Katechismus Heideberský VI. 1758.
- Katechismus krátký pro mládež bratří českých VI. 1780.
- Katechismus malý ewangelický pro církwe obnowené bratří českých VI. 1783.
- Katechismus pro dítky katolického náboženství s obrázky VI. 1794.
- Katechismus malý pro nejmenší dítky (wyd. w Pešti r. 1708) VI. 1804.
- Katechismus pro dítky helvetské konfessi w Čechách VI. 1810.
- Katechismus křesťanský w otázkách a odpovědích, k schopnosti malých dítek přirownalý VI. 1845.
- Katechismus Kalvinský Příd. 50.
- Katechismus aneb naučení krátké o prvním přijímání welebně swátosti V. 731.
- Katechismus blawných powinností pro wesnické rychtáře, od F. Winklera, přel. Rulík VI. 1697.
- Katechismus neb prawidla zdwořilosti, od Gilberta Baura, přel. Pařízek VI. 1297.
- Katechismus o choleře, od J. Jawornického VI. 1620.
- Katechismus o swatých obřadech církwe katolické, od W. Hnojka VI. 2140.
- Katechismus o zdraví, pro chrámy a školy hrabství Šaumburg-Lipského, přel. od Tomasy VI. 1593.
- Katechismus o zdraví, od Jos. Hofmanna, obzvláště pro dědinskau mládež, přel. od Waňka VI. 1300. e.
- Katechismus owčácký, od Elsnera, přel. od Hýbla VI. 1525.
- Katechismus zdraví Dra. Fausta, přel. od A. M. Ligouryho VI. 1595.
- Katechismus zdraví pro obecny lid, z uhersk. přel. od Rybáňho VI. 1594.
- Katechismus ženichůw, od K. Khuna VI. 2107.
- Katechyzací kostelní na modlitbě P....., od G. Chládky VI. 1900.
- sw. Kateřina, wiz: Wýtah, Žiwot.
- Katinka Heilbronská, od Holbeina VI. 700. 6.
- Katolíky slowy své církwe se modlíci, přel. od M. A. Přibila VI. 2396.
- Kaule Dawidowa IV. 1320.
- Kaunice, wiz: Pře.
- Kauřim, wiz: Deym, Swaté dsky, Swětlo.
- Kautský, wiz: Řeč.
- Kauzelná fletna, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. b.
- Kauzelná pšůla, od J. Rettiga VI. 648. a.
- Kauzelná wěž w Krkonošských horách, přel. od Nowotného VI. 708.
- Kauzelnice Lindana, od Bäuerle VI. 700. 8.
- Kauzelnice z Paříže, od Meisla VI. 700. 7.
- Kauzelnice Sidonia, přel. od Štěpánka VI. 635. r.
- Kawka, wiz: Psaní.
- Kázanie božie desatero II. 55.
- Kázání sw. Augustina dvojce IV. 1761. téhož manželům IV. 1773.
- Kázání dítkině, kteréž při dobytí Plzně se drželo, od J. Jak. Heilmanna IV. 1648.
- Kázání in reconciliatione kostela Pražského, od Kašp. Arseniusa z Radbuse V. 885.
- Kázání k dítkám, které ponejprw k sw. přijímání přistupují, od J. Pawlíka VI. 2021. c.
- Kázání k ranním službám božím, od J. Rulíka VI. 1927. e.
- Kázání k wýstraze nezřízeného lakomství, od Jiřika Sekwenidesa Chotěborského IV. 1637.
- Kázání katechetické VI. 1928.
- Kázání katechetická z Pilhera, přel. od J. Rulíka VI. 1927. a. b.
- Kázání ke cti sw. Františka Seraf. V. 1060.
- Kázání ku památce mučedníků našich českých, od Hawla Žalanského IV. 1634. d.
- Kázání ku potěšení pobožným wojákům, od Bart. Kutnohorského IV. 1656.
- Kázání k wýstraze všem wěrným křesť. o hodo-wání, o smilstwu a swáru, od J. Flaxia mlad. z Čenkowa IV. 1650. a.
- Kázání na den památný božského těla IV. 1283. e.
- Kázání (pět) na dwaceti neslušných příčin, od W. Brosia IV. 1599. a.
- Kázání na den slawné mše po dokonalých 50 letech P. T. Winše, od Eug. Rádla V. 973. e.
- Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše, od Fr. Ign. Gregora V. 987. b.
- Kázání na den sw. Jakuba, přel. od J. Rulíka VI. 2004. c.

Kázání na den sw. Petra a Pawla, od Fr. Prokopa Ondráka VI. 2020.
 Kázání na den sw. Jana Nep. od Naymana VI. 2022.
 Kázání na den wstápení P. na nebesa, od Mat. Bláhy VI. 2045. c.
 Kázání na den prohlášení obnoveného pňlnočního Wánočního Jiřní, od Jos. Cibulky VI. 2048.
 Kázání na epiřtolu w neděli II. po třech králích VI. 1993.
 Kázání na ewangelia sw. Jana na den sw. Trojice IV. 1550. c.
 Kázání na ewangelia nedělní, od Mat. Hrušky IV. 1584.
 Kázání na kapitolu 4. Ozeášě, od J. Štelcara Želeťawského IV. 1598. b.
 Kázání na každý pátek w postě, od Fab. Weseleho V. 871. a.
 Kázání na neděli a swátky celého roku, od Ondřeje Štěpána IV. 589.
 Kázání na neděli dewátou po sw. Trojici, od Pet. Peristeria z Tayna Horňowského IV. 1580.
 Kázání na neděli první po veliké noci, od J. Jiřho Dolanského V. 899.
 Kázání na neděli 22. po sw. Duchu, od J. M. Sayferta VI. 2025.
 Kázání na nové léto, od Jiř. Tesáka IV. 1613. s.
 Kázání na nový rok šestnácti ku křesťanům a Čechům IV. 1612.
 Kázání na odchodné, od Jiř. Hanuře Landškronského IV. 1615. a.
 Kázání na odchodné, od W. Mathiadesa IV. 1636.
 Kázání na poděkewání cis. Leop. II. za potvrzenau swobodu w náboženství, od J. Forneta VI. 1999.
 Kázání na porciunkuli V. 917.
 Kázání na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 1077.
 Kázání na sedm slow Krist., od Jiř. Tesáka Mořowského IV. 1613. a.
 Kázání na swátky B. P. Marie, od Rulika VI. 1927. d.
 Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správcům duchowním náležející IV. 1608.
 Kázání na welikonoční boží hod, od W. F. Procházky VI. 2052.
 Kázání na weliký čtwtrek IV. 1574. a.
 Kázání na weliký pátek, přel. od Fr. Tomsy VI. 2003. b.
 Kázání na weliký pátek o obrácení lotra, od Rychlowského VI. 2007.
 Kázání na wšecy swátky na ewangelia IV. 1590.
 Kázání na widění Ezechielowo, od Elznera VI. 1980.
 Kázání na žalm 50ty IV. 1583. a.
 Kázání (třetí) nad dcerkau Kateřinou, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. f.
 Kázání nad mrtvým tělem Ferdinanda cis., od Math. Citharda IV. 1671.
 Kázání nad mrtvým tělem p. Math. Kaplíře ze Sulewic, od J. Zahumenského IV. 1679. b.
 Kázání nad mrtvým tělem p. Popela z Lobkowic, od J. Six. z Lerchenfeldu IV. 1683.
 Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery p. W. Samce z Stráže od Kokedy IV. 1687. a.
 Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina, od J. Wácl. Kokedy IV. 1687. b.
 Kázání nad mrtvým tělem paní Polyxeny Šternberkové, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. b.
 Kázání nad mrtvým tělem p. Johanny Daubrawnické, od Wrbenského IV. 1700.
 Kázání nad mrtvým tělem Jana mladší. Činowského z Žatce, od J. Hraba Dobřinského IV. 1717. b.
 Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým, od Tobiaše

Uřtwania Meneřického IV. 1695, též od J. Štefanidesa Chrudimského IV. 1706.
 Kázání nad p. Sigmundem Onešem z Břesowic, od Mart. Sworniciusa IV. 1677.
 Kázání nad p. Wiktorinem Křineckým, od W. Slowacia Turnowského IV. 1676. b.
 Kázání nad smrtí nenadálau p. M. Samuele Martinusa z Dražowa, od Paw. Krupia Pacowského. V. 1071.
 Kázání nedělní a swáteční III. 854. — z XVI. stol. IV. 1609. IV. 1663. 1664. 1665. 1666. V. 857.
 Kázání neřporní na epiřtolu, od Beneře Opata IV. 1567.
 Kázání o Antikristu IV. 1596.
 Kázání o sw. Bernhardu, od Ant. z Wokauna V. 969. b.
 Kázání o bídnosti wezdejřšho žiwota, od Jiř. Netolického IV. 1587. též od Wácl. Slowacia IV. 1632. a.
 Kázání o bohací pekelníku a Lazarowi, od J. Boleslawského IV. 1592.
 Kázání o božské prozřetelnosti, od W. F. Procházky VI. 1954.
 Kázání o ceně křest. swprawedlnosti, od Fr. Grathatha VI. 2013.
 Kázání o církwi sw. katolické, od Zachar. Bruncwika IV. 1620. b.
 Kázání (dwě) o čistě a sprostné lásce, jak k bohu tak i k bližnímu, od Ferd. K. Reissmana V. 935. b.
 Kázání o člověku, který sťupowal do Jerusalema III. 842.
 Kázání o dni posledním (čtwtro), od sw. Augustina IV. 1770.
 Kázání o dobrém, skrze časnu smrt wykročení, od Mat. Krocina IV. 1649.
 Kázání o drahém božím těle, od Hawla Žalanského IV. 1634. b.
 Kázání (troje) o drahotě a hladu, přel. od Paw. Slowacia IV. 1600.
 Kázání o důstojnosti wečeře p., přel. od J. Hořického IV. 1757.
 Kázání o důwěře w lidu, důwěře w boha, od Fr. Hawránka VI. 1970. a.
 Kázání o dwoujch hřisících, od Turka. Příd. 161.
 Kázání o hladu, od J. Rosacia Hořowského IV. 1643.
 Kázání o hřisích proti duchu sw., přel. od Antonína Marka VI. 1955.
 Kázání o hromobití a baufech, od Mat. Hradeckého IV. 1580. a.
 Kázání o hrozně kometě IV. 1593.
 Kázání o hrozném zoměťesení, od Zachar. Bruncwika IV. 1620. q. s.
 Kázání o sw. Janu Křiteli a o sw. Pawlowi, od K. Žalanského IV. 1634. e.
 Kázání o sw. Janu Nep., od Fr. Ign. Gregoria V. 882, též od J. Ig. Hubatky V. 966.
 Kázání o jediném prostředníku, od Zach. Bruncwika IV. 1620. i.
 Kázání o jediném bohu w podstatě a trojím w osobách, od Zach. Bruncwika IV. 1620. e.
 Kázání o Jiděřowých dětech, od J. Augusty IV. 1569. a.
 Kázání o sw. Josefu V. 901.
 Kázání o kalichu úřpnosti, od Zach. Bruncwika IV. 1620. r.
 Kázání o lásce, od Jana Six. z Lerchenfeldu IV. 1621.
 Kázání o manželství, od J. Ditricha IV. 1550. b.
 Kázání (dwě) o sw. Martinu, od Reissmana V. 935. c.
 Kázání o metle sucha, od Jeronyma Střibrského IV. 1658.
 Kázání o Michalu archang., od Bruncwika IV. 1620. h.
 Kázání o morowé ráně, od Bruncwika IV. 1620. a.

- Kázání o morové ráně, od Cyp. Pešiny IV. 1638. c.
 Kázání o moru, od Jana Achilese IV. 1607. a.
 Kázání o mučedlnících českých, od H. Žalanského IV. 1634. a. c.
 Kázání o mytí noh, od Wita Ditricha IV. 1572.
 Kázání o na nebe wstoupení p., od Bruncwika IV. 1620. g.
 Kázání o napravení života křest., od Šim. Walecia IV. 1640.
 Kázání o narození božiem, od Jíry paustenika III. 848.
 Kázání o narození páně, od W. Krist. Aunhošt-ského IV. 1627. a.
 Kázání o narození syna božeho, od Jandy Mat. Čech-tického IV. 1641.
 Kázání o nejsvětější večeři p. n. J. Kr. IV. 1633. 1651.
 Kázání o nesmírném milosrdenství božském, od Er. Roterodamského IV. 1582.
 Kázání o newáznosti a potupě stawu kněžského, přel. od J. Rulika VI. 2004. b.
 Kázání o sw. Norbertu V. 868.
 Kázání o nowém zákoně, z Lutera přel. III. 855.
 Kázání o ohni Zateckém, od Cyp. Pešiny IV. 1638. d.
 Kázání o ochraně Mariánské w čas wojny VI. 1984.
 Kázání (patero) o opilství, od J. Heritesa IV. 1610.
 Kázání o ospravedlnění člověka před bohem, od Bruncwika IV. 1620. m.
 Kázání o pádu dobytky, od Cypr. Pešiny IV. 1638. e.
 Kázání o poctivosti a cti, od Jakaubka III. 849.
 Kázání o pohřbu p. Zikmunda Smitického, od Jiř. Tesáka IV. 1680. c.
 Kázání (dewatero) o pokání, od Tom. Baworow-ského IV. 1576. a.
 Kázání (dwanácté) o pokání, z něm. přel. od J. Straněnského IV. 1588. a.
 Kázání (dewateránácté) o pokání, od Blaž. Borow-ského IV. 1617. a.
 Kázání o pokání, od Fr. Jediny VI. 1940. b.
 Kázání o pokoji a wšelijakých způsobech jeho, od Jana Wegha VI. 2018.
 Kázání (dwoje) o posílání k nám angelůw sw., od Cyp. Pešiny IV. 1638. g.
 Kázání o posílání dětí do školy, od Fr. Al. Zu-chyho VI. 2017.
 Kázání o postu, od Zach. Bruncwika IV. 1620. o.
 Kázání o postu, od J. Flaxia, mlad. z Čenkowa IV. 1650. b.
 Kázání o powětrí, od Aug. Mitisa IV. 1653.
 Kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem, od J. Zaubka VI. 2026. a.
 Kázání o powodní škodlivé, od Jak. Melisaea Krt-ského IV. 1604. b.
 Kázání o požívání těla a krwe p. IV. 1614.
 Kázání o prawém a jediném očistci, od Zach. Brunc-wika IV. 1620. i.
 Kázání o přediwném narození p. J. Kr., od Wácl. Knobelia Čáslawského IV. 1637.
 Kázání (patnácté) o přeswaté mši IV. 1574. b.
 Kázání o radostném z mrtvých wzkříšení, od Zach. Bruncwika IV. 1620. k.
 Kázání o sedmero swátosti církwe, od W. Wácla-wička VI. 1942. b.
 Kázání o sedmeru smrtedlných hříchů, od W. Wá-clawíčka VI. 1942. c.
 Kázání o setrvání wolených božích u wífe, od Mart. Trihalia IV. 1611. b.
 Kázání o slawném proměnění p. J. Kr., od Sixta Palmy Modličanského IV. 1635.
 Kázání o slawném swátku těla božeho, od W. Bro-sia IV. 1599. b, tož přel. od Šerera IV. 1601.
 Kázání o slawnosti sw. Bartoloměje, od J. Wejt. Sedláčka VI. 2030.
 Kázání (patero) o slovu božím, od J. Camilla Wod-nanského IV. 1644.
 Kázání o smrti p. Trubky z Rowin, od Jiřko Te-sáka IV. 1680. b.
 Kázání o smrti utrpené p. n. J. Kr., od Zach. Brunc-wika IV. 1620. n.
 Kázání (dwoji) o stálosti w náboženství, od J. Ba-rolta VI. 2005.
 Kázání o stawu sw. manželském, od Jiř. Zabillan-ského Horského IV. 1619. b.
 Kázání (dwoje) o stawu sw. manželském, od Paw-líka VI. 2021. d.
 Kázání o šťastném tří stawů jeti k sněmu do Bu-dějowic, od Jiř. Tesáka IV. 1613. q.
 Kázání o tajemství smrti, wzkříšení a na nebe wzetí Kr., od Am. Komenského V. 855. a.
 Kázání o tajemství swatoswaté wečeře p., od Zik. Tribuleciusa Plzenského IV. 1624.
 Kázání o těle a krwi p., od J. W. Cikady IV. 1622. b.
 Kázání o těžkosti dlaně, od W. Krist. Aunhošt-ského IV. 1627. b.
 Kázání o tom, jakby měl člověk žiw býti, od Jak. Petrozely IV. 1631. b.
 Kázání o tom, kterakby člověk dobře umřít měl od Mat. Cyra IV. 1688.
 Kázání o třesení země w 1. neděli na Horách Kat-nách IV. 1595.
 Kázání o třesení země, od J. Prokopiusa IV. 1639. a.
 Kázání o třesení země, od Sixta Candida IV. 1597.
 Kázání o třesení země, od Bruncwika IV. 1620. d.
 Kázání o sw. trpělivosti, od J. Zahumenského IV. 1603. a.
 Kázání o umučení páně IV. 1575. 1668.
 Kázání o umučení páně, od Blaz. Borowského IV. 1617. b.
 Kázání o umučení páně ze sw. Bernarda, přel. od Ad. z Wel. IV. 1772. a.
 Kázání o ustanowení na biskupství sw. Matěje, od J. Augusty IV. 1569. a.
 Kázání o ustawičné ochraně sw. angelů nad dítkami, od Kašp. Motěšického V. 898. a.
 Kázání o utrpení Kr. p., od J. Lociky IV. 1652. a.
 Kázání o užítku smrti z sw. Ambrože, přel. od Tro-jana Nigella z Oskořina IV. 1776.
 Kázání (dwoje) o užítku křest. nábož., přel. od Tomsy VI. 2003. a.
 Kázání o wáznosti a uctivosti stawu kněžského, od Ant. Bernoláka VI. 2006.
 Kázání o wdowách, od Cyp. Pešiny IV. 1638. b.
 Kázání o welikých modlářských bludích, od Haw. Žalanského IV. 1634. f.
 Kázání o winohradech, od Jiř. Tesáka IV. 1613. k.
 Kázání (troje) o wojně, od Wita Jakša IV. 1630. b.
 Kázání o wtělení, od Zach. Bruncwika IV. 1620. c.
 Kázání o zatmění slunce, od Jiř. Tesáka IV. 1613. p.
 Kázání o p. Zik. Smitickém, od W. Fabriciusa IV. 1681.
 Kázání o zkáze města Jerusalema, od J. Campania IV. 1647.
 Kázání o zlořečenství lži... od J. Štelcara Žele-tawského IV. 1598. a.
 Kázání o žalostech, bídách a sauzeních člověka IV. 1583. b.
 Kázání o žalosti a bídě člověka. Příd. 52. a.
 Kázání o životu, práci apošt., od J. Achilese IV. 1607. b.
 Kázání (sedm) o životu wěčném, od Polia Lukáše IV. 1606, — z něm. přel. od Mik. Ridla z Nayen-perku IV. 1618.

Kázani, přel. od J. Barnera V. 864. a. c.
 Kázani na božitélo, od Benedikta Optata IV. 1283. f.
 Kázani, od J. Blahy VI. 1950.
 Kázani, od M. Blahy VI. 2045. a.
 Kázani, od B. L. Boboka VI. 2044.
 Kázani, od Dan. Botzka VI. 1988.
 Kázani, od Čeňka z Wartenberka VI. 1961. a.
 Kázani, od Cermáka VI. 1951. a. b. c.
 Kázani, od Em. Wil. Doležala VI. 1978.
 Kázani, od J. Dwofáka VI. 1967.
 Kázani, od Gura Fandliho VI. 1924.
 Kázani, od Iga. Feigerleho VI. 1958.
 Kázani, od Fr. Fryče VI. 1937. b.
 Kázani, od Pet. Paw. Hallého V. 856.
 Kázani, od Fr. Hawránka VI. 1970. b.
 Kázani, přel. od Heinmanna VI. 1918. b. c. d.
 Kázani, od Mat. Hradeckého IV. 1580. b.
 Kázani, od Hrobakého. Přid. 33.
 Kázani, od M. Jana Husa III. 841.
 Kázani, od Chalaupky VI. 1977.
 Kázani, od Institoris VI. 1982.
 Kázani, od Wita Jakše IV. 1630. a.
 Kázani, od Jakaubka III. 850.
 Kázani, od Tom. Jaworského. Přid. 45.
 Kázani, od Kaiserlicha VI. 1934.
 Kázani, od Fr. Ser. Kautského VI. 1953.
 Kázani, od Karla J. Khuna VI. 1920. a. b.
 Kázani, od Ad. Klementa IV. 1655. a. b.
 Kázani, od Jana Kollára VI. 1956.
 Kázani, od J. Am. Komenského V. 855. b.
 Kázani, od K. M. Konečného IV. 1564.
 Kázani, od Mat. Kosce VI. 1959.
 Kázani, od Prok. M. Kučery VI. 1962.
 Kázani, od Karla Kuzmanyho VI. 2054. a.
 Kázani, od Kyrmežera IV. 1594.
 Kázani, od J. Lociky IV. 1652. c.
 Kázani, od Macana VI. 1949.
 Kázani, od Mat. Markowice VI. 1995.
 Kázani, od D. Martinyho VI. 1971.
 Kázani, (dvoje) od Matěje IV. 1579.
 Kázani, od Matěje, děk. Nymburského Přid. 71.
 Kázani, od Benj. Miskuliho VI. 2016.
 Kázani, od Jana Mocce V. 872.
 Kázani, od Nejedlého VI. 1930. a. b.
 Kázani, od Mich. Pellišotyho V. 878. b.
 Kázani, od Jiř. Pelta V. 858.
 Kázani z Jana Zlatoust., přel. Paw. Pistorius IV. 1779. b.
 Kázani, od Wojt. Procházky VI. 2041.
 Kázani, od Ant. Puchmayera VI. 1945. a. b.
 Kázani, od J. Rautenkrance VI. 1944. b.
 Kázani, od Tom. Režla IV. 1585.
 Kázani, od Mich. Rešetky VI. 1957.
 Kázani, od Fr. Rokosa VI. 1964. a.
 Kázani, od W. Rokosa VI. 1996. a. b. c. d.
 Kázani, od Rokycany III. 846.
 Kázani, od Rychlowského VI. 1935.
 Kázani, od M. Fr. Schönbeke VI. 1916.
 Kázani, od Mat. Síchry VI. 1933. a. b.
 Kázani, od Ad. Simonidesa V. 927.
 Kázani, od W. Sprenga VI. 1921.
 Kázani, od J. Straněnského IV. 1588. b.
 Kázani, od J. Jiř. Stránského VI. 1952.
 Kázani, od J. Suchého IV. 1605.
 Kázani, přel. od Šediwého VI. 1929.
 Kázani, od Fr. Šediwého VI. 1946.
 Kázani, od Seb. Šediwého VI. 1963.
 Kázani, od Old. Sindeláře VI. 2063.
 Kázani, od J. Trnky VI. 1974.
 Kázani, od J. Trutnowského VI. 1919. a. c.
 Kázani, od W. Wacławicka VI. 1942. a.

Kázani, od Fr. Wambery VI. 1965.
 Kázani, od Mik. Wedelia V. 853.
 Kázani, od Fab. Weselého V. 871. b.
 Kázani, od W. Widemana IV. 1626.
 Kázani, od J. Wiganda V. 888.
 Kázani, od F. L. Wiršinka VI. 1947. a. b.
 Kázani, od Stanisl. Wydry VI. 1926. 2001. a. b. c.
 Kázani, od Vinc. Zahradníka VI. 1960.
 Kázani, od J. Zahumenského IV. 1662.
 Kázani, od J. Zimmermanna VI. 1963.
 Kázani pohřební, od Jana Hodikia V. 1064. a. —
 od Ondřeje Kracowského IV. 1722. — od Jana
 Martinusa z Dražowa V. 1061. f. — od Soporja
 V. 1065. — Jana a Cyriaka Španenberka IV.
 1670. — Jak. Stefanidesa Přibislavského V.
 1066. a. — Martipa Triballia IV. 1611. a. — Ad.
 Wolfiusa Benešowského V. 1067. a.
 Kázani po pohřbu p. Ad. Slawaty, od W. Štefa-
 nidesa Teplického IV. 1686. b.
 Kázani pohřební ke cti p. M. Magd. Helse-
 nowé, roz. hrab. z Dobře V. 1086.
 Kázani pohřební ku poctivosti p. Kateřině Zahr-
 decké z Choltic, od J. Sapora V. 1075.
 Kázani pohřební ku poctění Ondř. Siwého a p.
 Kateřiny, učiněné od Theod. Sopilia V. 1069.
 Kázani pohřební na p. J. Pestvármegye z Ne-
 müge V. 1094.
 Kázani pohřební na Kateřinu Foratyn, wdowu
 po J. Milesiusowi, od Kašp. Motěšického V. 1084.
 Kázani pohřební na Kat. Potockau, od A. Šuleka
 VI. 2082.
 Kázani pohřební na památku rodu p. z Wršowic,
 od J. Zahumenského IV. 1679. a.
 Kázani pohřební nad p. Johannau z Waldsteina,
 od J. Stelcara Želetavského IV. 1674.
 Kázani pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Kři-
 neckého z Ronowa, od W. Slowacia Turnow-
 ského IV. 1676. a.
 Kázani pohřební nad p. W. Jiskrau z Sobince, od
 Jiř. Tesáka IV. 1680. a.
 Kázani pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým,
 od Jiřika Dikasta z Miřkova IV. 1685. c. — od
 Wita Pragela IV. 1694. — od Wita Jakeše IV.
 1696. — od J. Carchesia IV. 1697. — od W.
 Cariona IV. 1699. — od Jak. Akantido-Mitias
 IV. 1701. — od W. Falckrab. Klatowského IV.
 1702. — od Bohusl. Klatowského IV. 1703. —
 od Wikt. Ad. Martinského IV. 1704. — od Ad.
 Spaciera Kaufmiského IV. 1705. — od Simona
 Stefanidesa Husinského IV. 1707. — od Jana
 Cyrilla IV. 1725.
 Kázani pohřební nad syny C. Pošiny Žateckého
 IV. 1686. a.
 Kázani pohřební nad synem p. Ctibora Witanow-
 ského z Wlčkowic, od M. Etesia IV. 1708.
 Kázani pohřební nad p. Woršilau, manž. p. Šim.
 Sudy z Semanina, od St. Olomučanického IV. 1709.
 Kázani pohřební nad p. Dorotau Primskau, od
 Sworniciusa Rychnowského IV. 1711.
 Kázani pohřební nad p. An. Magd. Wenceliko-
 wau z Malowic, od Lpk. Hanzoliusa IV. 1714.
 Kázani pohřební nad p. Čenwicem z Libina, od
 Jak. Hraba Dobřínského IV. 1717. a.
 Kázani pohřební nad p. Apoleonau Hornateckau
 IV. 1719.
 Kázani pohřební nad uroz. p. Polexinau z Štern-
 berka, od K. Megendra IV. 1726.
 Kázani pohřební nad p. Lud. Kubiškowau, od
 Sam. Martinusa z Dražowa V. 1061. b.
 Kázani pohřební nad mrtvým tělem p. Mart. Bočka
 Lipnického, od J. Hodikia V. 1064. c.

- Kázání pohřební nad synáčkem p. Ond. Sívého, od J. Hodikia V. 1064. d.
- Kázání pohřební nad dcerkou Justinau atd., od J. Hodikia V. 1064. e.
- Kázání pohřební nad synáčkem Danielem p. Ondř. Sívého, od Jak. Štefanidesa Přibislavského V. 1066. b.
- Kázání pohřební nad p. Kateř. Předmrskau manž p. Ond. Sívého od Jak. Štefanidesa Přibislavského V. 1066. c.
- Kázání pohřební nad panenkou Aninkau dcerkou p. M. Bočka Lipnického, od Jak. Štefanidesa Přibislavského V. 1066. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Jiř. Tranowského V. 1068.
- Kázání pohřební nad p. Barb. Markowau z Pauchowa, od J. Kalinky V. 1076.
- Kázání pohřební o naději sprawedliwých ku památce p. J. Bogadi de Boranya et Hanolík etc., od J. Zaubka VI. 2085.
- Kázání pohřební o wzkršení mládence w Naim při pohřbu p. J. Chotochowského z Nebowid, od Cyp. Pešiny IV. 1718.
- Kázání pohřební o životu křesť. a blahosl. skonání IV. 1673.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Nosticowé z Belwic, od Jiř. Dikasta z Mirkowa IV. 1685. b.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Barb. Floktowy, od Jiř. Dikasta z Mirkowa IV. 1685. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Ad. Jenikowského mlad., od W. Štefana Tepleckého IV. 1686. f.
- Kázání pohřební při pohřbu kn. J. Efrona Hranického, od Jabína Mezického V. 1079.
- Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla rytíře Bohuslawy starš. Růta z Dirného, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. a.
- Kázání pohřební při průvodu etc. M. Mikuláše Troila Hagiochorana, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. d.
- Kázání pohřební při sepultuře děťátka Bohušicka z Zastřizli, od Jiř. Adolfa IV. 1710.
- Kázání pohřební při smrti p. Kateř. Sracowé z Warwažowa, od Mat. Pasconidesa IV. 1690.
- Kázání postní o swátosti sw. pokání, od Fr. Kautského VI. 2053. b.
- Kázání postní o wlačnosti u wíře, od F. X. Jediny VI. 1940. a. 2038.
- Kázání postní, od Geňka z Wartenberku VI. 1961. b.
- Kázání postní, od Raph. Habrli VI. 1975.
- Kázání postní, od Komenského VI. 1282.
- Kázání postní, od J. Rautenkrance VI. 1944. a.
- Kázání postní, přel. od J. Rulíka VI. 1927. c.
- Kázání postní, od Fr. Al. Wacka VI. 1936. a. b.
- Kázání přes celý rok V. 862.
- Kázání při pohřbu hrab. K. z Mansfeldu z něm. přel. IV. 1675.
- Kázání při pohřbu rytíře Jind. Kunrata Wencelíka z Wrchowišt od Melch. Lužského IV. 1678.
- Kázání při pohřbu Anny Košetické od J. Jakobidesa Benešowského IV. 1682.
- Kázání při pohřbu Jak. Uzeneckého Horníka od W. Štefanidesa Tepleckého IV. 1686. e.
- Kázání při pohřbu dcer Jak. Tichého Mělnického, od Bart. Martinidesa Pražského IV. 1691.
- Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldšteínové, od Mat. Plzenského IV. 1698.
- Kázání při pohřbu děťátka Bohušicka z Zastřizli od Jiř. Adolfa IV. 1670.
- Kázání při pohřbu jednoho českého študenta, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. e.
- Kázání při pohřbu p. mag. Heliadesa dcerky od Jak. Štefanidesa Přibislavského V. 1066. e.
- Kázání při pohřbu Joh. Čabelické roz. Woračické z Pašenic V. 1073.
- Kázání při pohřbu mládence Jarolína p. Jiřho Poka syna, od Laur. Molitoris V. 1080.
- Kázání při pohřbu pana Jos. Beránka, od J. Pawlika VI. 2086.
- Kázání při installaci za děkana Woj. Nejedlého při městě Žebráce, od W. Sedláčka VI. 2046.
- Kázání při památce 50leté kněžství p. Fr. X. Obstzierera konané, od W. K. Lablera VI. 2050.
- Kázání při posvěcení chrámu w Uherské Skalici VI. 2010.
- Kázání při posvěcení nowého chrámu církve Kybské ewang., od Mat. Blahy VI. 2045. d.
- Kázání při potvrzení pokoje mezi cis. Rakauským a cis. Francuzským, od P. Teiskora VI. 2027.
- Kázání při příležitosti uwedení nowého pastýře do chrámu P. Teynského Wilh. Gewinnera, od Fr. Kautského VI. 2053. a.
- Kázání při provázání těl lidských k hrobu I. 1576, od J. Chrudimského IV. 1672.
- Kázání při prwotínách nowého služebníka církwe, od W. Jakše IV. 1630. g.
- Kázání při prwotínách P. J. Sachra, od J. Pawlika VI. 2021. a.
- Kázání (dwoje) při slawnosti nowé mše od Tom. Baworowského IV. 1576. c.
- Kázání při vizitaci arcibisk. w Čelíkowě, od J. Fr. Jakše VI. 2031.
- Kázání při wyzdwižení a posvěcení sw. kříže w obci Hradecké VI. 2032.
- Kázání proti kostnicím a reliquiím papežským, od Math. Kultrarius IV. 1654.
- Kázání ranní od A. Puchmayera VI. 1923.
- Kázání summowní paterých knih Mojžišowych Příd. 52. b.
- Kázání swadební od Jiř. Zabilanského Horského IV. 1619. a.
- Kázání swatodušní od Kašp. Mošetického V. 898. b.
- Kázání šestistileté památky Sedlecké od Ant. Jarom. Dworáka z Boru V. 1004. b.
- Kázání toleranční od Sam. Tardy VI. 2062.
- Kázání od welikonoči až do adventu II. 129.
- Kázání (troje) w čas nastáwajícího zlého, od Wita Jakše IV. 1630.
- Kázání w kterém se smysl a příčiny nawštíwení apoštol. ponawrhují, když bisk. Litoměřický Wacław Leopold nawštíwení apošt. 1811 konal VI. 2021. b.
- Kázání w připomínání wečeře p. a umýwání noh IV. 1578.
- Kázání (prwní) w Kauřímě učiněné, od Jiř. Tesáka IV. 1613. g.
- Kázání w Plzni držené od J. Hana V. 985.
- Kázání w Staré Tuře po X. nešťastné příhodě ohně od Ond. Zlebeka VI. 2028.
- Kázání (prwní) w Žamberku učiněné IV. 1616.
- Kázání wánoční, od Komenského VI. 1282.
- Kázání welikonoční III. 843.
- Kázání wojsenské, z něm. přel. od W. Brosia III. 844. IV. 1599.
- Kázání wojsenské, z něm. přel. od Math. Hradeckého IV. 1573.
- Kázání wojsenské, od Augustiny VI. 1983.
- Kázání wsechněm pod obojí přijímajícím potěšitelné, od J. Zahumenského IV. 1603. b.
- Kázání z XVII. stol. V. 854.
- Kázání z sw. písma V. 861.
- Kázání, že obrazové trpení býti nemají, od Zach. Bruncwika IV. 1620. f.
- Kazatel domácí proti sedmi hříchům V. 842.

Kazatel podivný, od Fr. J. Bartona V. 968. e.
 Kazatel prorocký w skutku, od J. Krasla V. 957.
 Kazatel Wakefildský, od Goldsmitha VI. 853. a.
 Kázeň církví ewang., od Sam. Wanka VI. 2070.
 Kazeň laudnívá, kterau se od církwé ewang. A. W.
 Cínkotské odbíral. od Peteny-ho VI. 2056.
 Každý duch chwal Hospodina, od J. Blaziusa V.
 119. a.
 Každý něco pro wlast, od Klicpery VI. 644. β, IV. c.
 Kdauko, wiz: Nowina.
 Kde jest to psáno, aneb důkladná zpráva, neb od-
 powěd z biblí na otázky nynějších w sw. wíře
 bludníkůw V. 719.
 Kdo se prvé do koho dal, důmli rakaus. či franc.?
 z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 959.
 Když d. c. h. p. Jonatan Lauček do stawu man-
 želského vstupował, od M. Semiana VI. 395.
 Když ten přijde přehrozný den, w popel obrátí
 svěť weškeren . . . IV. 54.
 Keť hořící neshořelý V. 1235.
 Keť rozmarinový, od Marie Antonie VI. 833. c.
 Keť růžový, od Šmida VI. 43. d.
 Kendeš, wiz: Památka.
 Kinský, wiz: K sňatku, Píseň, Wěneć.
 Kladruby, wýsady a listiny téhož kláštera V. 431.,
 wiz: Listiny.
 Klamowé-Galašowé Karolině, od Tomsy VI. 393. b.
 Klam-Martínec, wiz: Uwtání, Zpěw.
 Klár, wiz: Zpráva.
 Klára Wysokodubská, od Špiesa VI. 624. VI. 635. b.
 Klárka, od Šmida VI. 1371. b.
 Klatowský, wiz: Homilie.
 Klatowy, wiz: Historie, Lamentací, Lásky, Postau-
 pení.
 Klawigo, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. p.
 Klechdy, přel. od Malého VI. 853.
 Klenot duchowní IV. 1900.
 Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zá-
 rmutečích IV. 1819.
 Kleona, od J. Charwáta VI. 821. a.
 Klíč Dawidůw k otwřetí pokladu králowství bo-
 žího, od J. Liberdy V. 127.
 Klíč do práv král. česk. V. 599. IV. 979.
 Klíč k wyslowení němčiny, od J. Jawornického VI.
 137.
 Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající, k wy-
 kofenění zamykající V. 814.
 Klíč nebe (malý) pro ženskau VI. 2346. b.
 Klíč nebe (nowý) VI. 2346. c.
 Klíč nebe otwírající VI. 2346. a.
 Klíč nebe (zlatý) VI. 2326.
 Klíč zlatý nebeský, od Jiř. Fera 1539. a., polowiční,
 (modlitby) VI. 2341.
 sw. Kliment, wiz: Legenda.
 Kliment XIV., wiz: Bulla.
 Klobaučník a puňochář, od Hoppa VI. 635. 7.
 Klobauk, od Vogla VI. 635. n.
 Kmen Golgothejský ze všech země křowin, od Ni-
 warda Cervelly V. 990.
 Kmotr Matěj, dle Stegmayera VI. 635. k. k.
 Kněz oko církwé, oko boží, od Fr. Bened. Khuna
 V. 1048.
 Kněz veliký w zásluhách, sw. bisk. Mikuláš, od
 Krist. J. Foršta V. 1002. b.
 Kněžstwo králowské, od Mich. Hřbzy V. 904.
 Kniha anplná duchowních písní katolických, od
 Tom. Frýčaje VI. 224.
 Kniha babského umění, přel. z něm. od Jana Aug-
 de Wangg VI. 1630.
 Kniha bdy a pomoci pro selský lid, od F. Tomsy
 VI. 1178.

Kniha bratra Řehoře III. 634.
 Kniha cwičná jaz. slow., od Fr. Trnky VI. 135. b.
 Kniha černá m. Hradiště V. 319.
 Kniha elementární sokratická k němec. čtení, od
 J. Šmitta VI. 131. a. b.
 Kniha třetí a čtvrtá Ezdrášowa III. 603.
 Kniha hospodářská, od Štef. Hynka V. 564.
 Kniha hospodářská, od J. Fr. Kauble VI. 1499.
 Kniha hospodářská pro mládež, z něm. přel. V.
 571.
 Kniha chwal božských III. 599.
 Kniha jednoty bratrské III. 148.
 Kniha Jobowa IV. 1488.
 Kniha Josefa II. 138.
 Kniha Josefowa, od W. M. Krameriusa VI. 1040. a.
 Kniha Jesusa syna Syrachowa, od Tom. Rešela IV.
 1496. táž. V. 665.
 Kniha k čtení od J. Č. Formánka VI. 30.
 Kniha k čtení pro učence obecných neb trivialních
 škol VI. 1275.
 Kniha k čtení pro druhau třídu wenkowských škol
 VI. 1277.
 Kniha k čtení pro opakowací školy VI. 1278.
 Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k.
 Tereziánské akademie VI. 1280.
 Kniha k čtení pro učence českých obecných aneb
 trivialních škol VI. 1740.
 Kniha k čtení k malému katechismu VI. 1842.
 Kniha k čtení a modlení pro wojáky VI. 2312.
 Kniha k čtení a modlení pro malé dítky, od Rau-
 tenkrance VI. 2317.
 Kniha katolická, přel. od Fr. Tomsy VI. 2283.
 Kniha křesťanská učení a mrawů k potřebě kate-
 chetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách
 přel. VI. 2258.
 Kniha kronik, od J. Kariona, přel. od Buriana So-
 beka z Kornic IV. 282.
 Kniha (ruční) ku katechismu, přel. od J. Hýbla
 VI. 1838. 1943. c.
 Kniha kuchařská V. 572.
 Kniha kuchařská Wídenská, od Neubauera VI. 1564.
 Kniha kuchařská Pražská VI. 1565.
 Kniha kuchařská pro větší i menší tabule od Sy-
 billy Doryzyo VI. 1566.
 Kniha lékařská III. 278. V. 580.
 Kniha lékařství w stawu manželském IV. 887.
 Kniha lékařství ženských VI. 886.
 Kniha Libeckých bratří Příd. 69.
 Kniha meteorologická, přel. od W. Zelotina IV.
 805.
 Kniha methodní pro učitele českých škol w c. k.
 zemích VI. 1248.
 Kniha methodní pro učitele triv. a hlaw. škol,
 přel. od J. A. Dundra VI. 1262.
 Kniha modlicí pro dobré kat. křesťany, z něm. přel.
 od W. Gotharda Holubáře VI. 2403. — od Ru-
 lika VI. 2310.
 Kniha modlitební, z něm. přel. od Hybla VI. 2387.
 Kniha modlitební, od Bened. Pfeifera VI. 2413.
 Kniha modlitební cís. Josefa II., přel. od Max.
 Štwána VI. 2291.
 Kniha modlitební, od Mat. Šuleka 2355.
 Kniha modlitební pro mládež, od N. Waňka přel.
 VI. 2415.
 Kniha modlitební, přel. od J. Zimmermanna VI. 2427.
 Kniha mrawů duchowních IV. 1194.
 Kniha mrawů křesť. pro měšťana i sedláka od Ja-
 kuba Federseena VI. 1177. 1281.
 Kniha naučení a příkladůw, z něm. přel. od J. Krist.
 Třebonského V. 796.
 Kniha o Adamu a Ewě II. 137.

- Kniha o babském umění, z něm. přel. od Rutha VI. 1629.
- Kniha o hořekování sprawedlnosti králowny, od Mik. Konáče IV. 667.
- Kniha o klekání před svátostí oltární IV. 1216.
- Kniha o maudrém křesť. vychování dítek od Dan. Lchockého VI. 1250.
- Kniha o městě božím, z sw. Augustina, přel. od Adama z Winbře IV. 1769.
- Kniha o nakažení dobytčím v čas rány morové VI. 1638.
- Kniha o napravení padlého, z sw. Jana Zlatoustého, přel. od Wikt. Všehrda III. 864.
- Kniha o naučení, jakby se člověk k smrti hotowiti měl, z Eras. Roterod., přel. od Jana z Lobkowic IV. 1815.
- Kniha o nawštěwowání nemocných, od Jos. Kernerera VI. 2139.
- Kniha o nestálém štěstí, od P. Lucina IV. 662.
- Kniha o nešťastné příhodě, která se stala skrze oheň w menším m. Pražském, od W. Hájka z Libočan IV. 418. b.
- Kniha o pádech a nákazliwých nemocech howězího, owčího a swinského dobytka, z něm. přel. VI. 1641.
- Kniha o powinnostech křesť., od Mat. Konečného IV. 710.
- Kniha o powinnostech všech úřadů, přel. od Mik. Dworského IV. 728.
- Kniha o pravém křesťanstwí spasitelného pokání, přel. od Mich. Longolia IV. 1445.
- Kniha o pravém náboženstwí, od Beneše Baworynského IV. 1244.
- Kniha o původu kněžstwí, od J. Štelcara IV. 1340. a.
- Kniha o rozdílu a powinnosti Star. i Nowého zákona, od Paw. Lucina Helikoniada IV. 1279.
- Kniha o stawu wojenském, od J. Hoška VI. 1186. a.
- Kniha o stwoření swěta, od J. Štelcara IV. 835. — IV. 843.
- Kniha o štěpování rozkošných zahrad IV. 861.
- Kniha o štěpování, od Jošta z Rožumberka IV. 869.
- Kniha o ustanowení a zřízení pobožného žiwota V. 1374.
- Kniha o věcech a spůsobech národu tureckého, přel. od Sixta a Amb. z Ottersdorfu IV. 293.
- Kniha o wečeři páně, od Tob. Smicheusa IV. 1373.
- Kniha o welikých skutcích p. boha IV. 833. — od J. Štelcara IV. 1841.
- Kniha o wodách hojitelných, od Tom. Jordana z Klauzenburku IV. 855.
- Kniha o wyučowání křesť., od Balth. Hostaunského IV. 1345. b.
- Kniha obrazní přírodoznámská pro děti něm. a česky VI. 1313.
- Kniha památní kláštera sw. Wácslawa V. 445.
- Kniha památní města Olomauce III. 305.
- Kniha památní města Přerowa V. 313.
- Kniha památní města Prostějowa, od J. Bělkowského z Ronšowa IV. 473.
- Kniha památní špitálu sw. Pawla w Praze V. 402. b.
- Kniha pastýřská domáci, od J. A. Dundra VI. 2276.
- Kniha počet hlawních intercsní, od Karla Tupy V. 506.
- Kniha popsaná wnitř i zewnitř, t. j. sw. Kříž etc., etc., od Ben. J. Pretlíka V. 996. b.
- Kniha praktická ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přel. od Alše Pařízka VI. 1253. a.
- Kniha práv Františka II. nad přechíněním hrdelním a těžkými řádu městského přestupky, přel. od Jos. Zlobického VI. 1678.
- Kniha právní III. 335.
- Kniha pro dívky, z něm. přel. od Ant. Selisko V. 504.
- Kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský, z franc. přel., od K. Thama VI. 2241.
- Kniha proti bratřím III. 691. — od Paw. Kyrmezerského IV. 1298. c.
- Kniha řádu bratrstwí a řeholy kůru literatského měšťanůw m. Žebráka V. 420. V. 1136.
- Kniha rozličného lékařstwí IV. 880.
- Kniha srownawající starý i nový zákon IV. 1160.
- Kniha starého p. z Rosenberka II. 84.
- Kniha školy Salernitanské IV. 888.
- Kniha tato obsahuje: jakau přičinau se Rudolfowi II. zprotiwili IV. 445.
- Kniha Towačowská, od Ctib. z Cimburka III. 291.
- Kniha učení mrawů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách VI. 1338.
- Kniha wčelní pro lid wenkowský, od Jos. Ant. Janiše VI. 1513.
- Kniha wykladůw na traktat dewátý Rasisa o nemocech všeho těla člověčího, od M. Jana Černého IV. 885.
- Kniha wykladůw spasitelných na čtení nedělní, od Petra Chelčického III. 837.
- Kniha zákonů všeobecných městských, přel. od Weselého a Nejedlého VI. 1680.
- Kniha zápisůw kostela sw. Kříže w Starém m. P. V. 435.
- Kniha zlatá ctnosti, od Šťastného Kadlinského V. 1418. a.
- Kniha zlatá, od Krameriusa VI. 738. a.
- Kniha zlatá Tom. Kempenského o následowání p. Kr., přel. od A. Stranského VI. 2382.
- Kniha zpěwu křesť., od Stép. Lešky VI. 222.
- Kniha zpovědní, přel. od Boh. Tablice VI. 2228. a.
- Kniha general-hlawní všeobecně potřebného zrna obilí placení, od Thumy V. 621.
- Kniha žalnů a zpěwů sw. krále a proroka Dawida VI. 219. — od Walenty VI. 1724.
- Kniha žiwota, od Dan. Krmana V. 1087.
- Knihy sw. Cypriana III. 865.
- Knihy černé práwa loweckého na hradě Buchlowě V. 315.
- Knihy Ezdrášowy s částí biblickau III. 508. první, druhá a třetí III. 605.
- Knihy k čtení pro sedlské školy díl II. VI. 1276.
- Knihy koňských lékařstwí IV. 912.
- Knihy lékařské IV. 882. 891.
- Knihy města Litomyšle III. 307.
- Knihy města Prostějowa III. 306.
- Knihy modlicí III. 928.
- Knihy (V) Mojžíšowy IV. 1186.
- Knihy Nikodema III. 602.
- Knihy (IV) o ctném we swětě obcowání, přel. od Bart. Hawlika z Warwažowa IV. 713.
- Knihy o čtyrech posledních věcech III. 891.
- Knihy (II) o lékařstwí štěstí a neštěstí, z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. a.
- Knihy marnosti swětských IV. 1840.
- Knihy (XXII) o městě božím, z sw. August. přel. od Fr. Čelakowského VI. 1735.
- Knihy (IV) o následowání, z Tom. Kempenského přel. od Fr. Dauchy VI. 2449.
- Knihy o počtech IV. 740.
- Knihy (V) o posluženstwí, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. c.
- Knihy (IV) o pravém křesťanstwí, přel. od Mich. Longolia IV. 1262.

- Knihy o rodu Adama a Ewy w tomto světě III. 919.
- Knihy o rodu a běhu života Josefowa III. 920.
- Knihy (II) o skutečích p. n. J. Kr., od Haw. Žalanského IV. 1793. a.
- Knihy o statečnosti, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. b.
- Knihy o umění distillování neb pálení wod, přel. od J. Jewického Cerného IV. 849.
- Knih pět o wíře a náboženství, od Fr. Pernšteina VI. 1762.
- Knihy o životu duchovním, od Bonawentury III. 876.
- Knihy oltární od Tábořského IV. 1963.
- Knihy pamětní mark. morawského IV. 412.
- Knihy Paralipomenon III. 590.
- Knihy (IV) rozmlauání společného z písem sw., přel. od Mik. Pentamera IV. 1157.
- Knihy služby slova božího (díl I.) IV. 1581.
- Knihy Šalomaunowy III. 579.
- Knihy učení křest., od Tom. Štůtného II. 158. b.
- Knihy Wenušowé, od Šeb. Oksa z Kolowsi. Příd. 88.
- Knihy veřejného jednání bratří českých IV. 549.
- Knihy wyučující a modlitci pro mládež, přel. od Fr. Tomsy VI. 2288.
- Knihy záduší kláštera Doxanského IV. 598. a. b.
- Knihy žalmowé III. 600.
- Knihy a sepsání Pawla Korky z Korkyně Příd. 57.
- Knížata mezi pastýři, od Gesnera VI. 645. d.
- Kníže dábel, dle Raupacha VI. 673. h.
- Kníže dábel, od Tyla VI. 841. c.
- Kníže Honzík, z něm. přel. V. 251.
- Kníže pokoje učením swým ... s. Tomáš Aquinský, od Fr. Jana Swobody V. 909. b.
- Knížecí oswícenosti Alžběte owdow. kněžně z Fürstenberka etc., od Tomsy VI. 383. b.
- Knížeczka k wzdelawatelnému čítání, od Jiř. Palackého VI. 2240.
- Knížeczka o lásce, přel. od Wojt. Kareše VI. 2247.
- Knížeczka o wučování školním, od M. Štaigla VI. 1255.
- Knížeczka písniční, od Eliáše Mlynarowých V. 106.
- Knížeczka pro čeleď křest., od J. Hrdličky VI. 201. c. 1189.
- Knížeczka pro školní mládež k čítání, od Jiř. Palackého VI. 1301.
- Knížeczka zpowědní na celý týden, od Jana Blasia V. 1470. b.
- Knížka aneb poklad karmelitůw duchowních, od Sig. Gdowského VI. 1122.
- Knížka biblická losní, přel. od Ad. Sušického IV. 1158.
- Knížka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loreť V. 1144.
- Knížka cestní k milostiwému obrazu Marie de Zell VI. 2353.
- Knížka de benedictionibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. a.
- Knížka de consecrationibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. b.
- Knížka elementární k něm. čtení, od J. Schmitta VI. 14.
- Knížka ewangelická ... že wíra tak řečených Luteranůw jest prawá kat., přel. od Krist. Megandra V. 695.
- Knížka hospodářská, od J. Tábořského VI. 1490.
- Knížka, jak se auroky spočísti mohau, od W. Petřílky V. 505.
- Knížka, jak se winice ... spravowati mají, od W. Petřílky V. 565.
- Knížka k čtení, k modlení a zpíwání pro katolické křesťany VI. 2306.
- Knížka k čtení a modlení pro katolickau mládež, přel. od J. Fr. Kulhánka VI. 2411.
- Knížka k úšee nemocných a umrajících, od A. Müllera VI. 2114.
- Knížka katolická, od Mik. Tomašihó V. 744.
- Knížka ke mši sw. (ruční) VI. 2352. 2397.
- Knížka krásných mrawů, dle Glace VI. 1324. b.
- Knížka křesťanských pohádek, od J. Čecha IV. 1223.
- Knížka kuchafská, od W. Pacowského VI. 1567.
- Knížka kuchyňská IV. 872. 874.
- Knížka, kterakby Čech německy a Němec česky čísti, psáti a mluwiti učiti se měl, od Ond. Klattowského IV. 22.
- Knížka litaní jed. bratr. V. 151.
- Knížka potěšitelná těhotným etc. manželkám, přel. od Jiř. Rybáka IV. 906.
- Knížka lozunků církwí bratrských V. 1515.
- Knížka lozunků pro dítky V. 501. a. c. d.
- Knížka missionární aneb uwezení ku křest. životu, od J. K. Petráka VI. 1114. — Vř. 2265.
- Knížka modlitci pro ewang. křest., od J. Krejčího VI. 2325.
- Knížka modlitci pro řemeslnické towaryše, od Ant. Stránského VI. 2339. b.
- Knížka modlitci, od Weselého VI. 2372.
- Knížka modlitební, z Abrah. Buchholcera, přel. od K. J. R. Ž. IV. 1987.
- Knížka modlitební, od M. Samuele z Dražowa V. 1532. d.
- Knížka modlitební, od J. M. Pohořelého VI. 1347. d.
- Knížka modlitební, obsahující českau mši a modlitby ranní VI. 2295.
- Knížka modlitební, z něm. přel. od F. Neděle VI. 2322.
- Knížka modlitební pro kat. křest. VI. 2347.
- Knížka modlitební učení a písne w sobě obsahující, od J. Korba VI. 2282.
- Knížka modlitební pro ewang. křesťany, od Jos. Krejčího VI. 2389.
- Knížka modlitební a poučující křest., od J. M. Pohořelého VI. 2443.
- Knížka modlitební, Příd. 77. s.
- Knížka mravná s 60 historiemi pro dítky, od Fr. Tomsy VI. 1287. b.
- Knížka mrawů pro děti, přel. od Fr. Neděle VI. 1307.
- Knížka o andělech IV. 1260. V. 749.
- Knížka o blahosl. p. Marii, od Kasp. Arsenia z Radbuzy V. 1158. — V. 1453.
- Knížka o čtyrech budaucích věcech, od Haw. Ctiborského IV. 1845.
- Knížka o hmyzech, od K. Amerlinka VI. 1470.
- Knížka o jednotě wíry, od Pet. Illicina IV. 1290.
- Knížka o sw. Josefowi patriarchowi, od Jana Stránského IV. 1921.
- Knížka o libé ctnosti naději, od Mat. Wolkenbergera IV. 683. a.
- Knížka o milowání božím IV. 1870.
- Knížka o mirách zemských, od Simeona Poďolského IV. 745.
- Knížka o moru, od M. Řepanského IV. 900.
- Knížka o mrawích dítek, od J. Petřílky z Benešowa IV. 735. b.
- Knížka o nakažení dobytku, přel. od Wolšteina VI. 1637.
- Knížka o nebeském na zemi obcowání, přel. od M. Ad. z Winofe IV. 1842.
- Knížka o nemocech, od H. Žalanského IV. 703. g.
- Knížka o obecném opatrowání chudých, přel. od Trojana Nigella IV. 729.

- Knížka o opuštění božím, přel. od Jiřího Oekonoima IV. 1885.
- Knížka o osprawdlnění hříšníka IV. 1281.
- Knížka o počátku i skonání světa, od sw. Methudia IV. 1763.
- Knížka o pokloně Kr. pánu při welebné swátosti. Příd. 102.
- Knížka o potupě světa, od M. Řepanského IV. 1838.
- Knížka o potupení světských marností, od Sam. Časlawského V. 1424.
- Knížka o powěťi země české, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 818. 819.
- Knížka o přátelství, od J. Tesáka IV. 704.
- Knížka o pravě a falešné církvi, od Jana Štelcara IV. 1330.
- Knížka o pravé počtě p. boha IV. 1352. a.
- Knížka o připravování barew IV. 831.
- Knížka o rozličných věcech a záracích božích V. 1165.
- Knížka o saudném dni, od Mik. Krupěhorského IV. 1893.
- Knížka o služebnosti a služebnících sw. ewang., od H. Žalanského IV. 1752. a.
- Knížka o smrti mládence, kterýž na posvěcení jda... V. 252.
- Knížka o smrti mládenčowě V. 1517.
- Knížka o starém hospodáři a mladé ženě IV. 257.
- Knížka o titulích kříže IV. 1271.
- Knížka o trojím příchodu p. n. J. Kr., od W. Turnowského IV. 1224.
- Knížka o úkazích a rozličných hnutích w powěťi, od W. Štefana Teplického IV. 816.
- Knížka o umění mathematickém, od Jiř. Mik. Brněnského IV. 741.
- Knížka o wyjití Noe z korábu, od Mat. Poličanského IV. 1472.
- Knížka o wywýšení nesmrtelné a věčné duše rozumné, od Filomatesa Dačického IV. 664. b.
- Knížka o vzdělání swědomí dobrého, přel. od Wil. Kuny z Kunštatu IV. 1802.
- Knížky o zpowědi a o přijímání, od J. Fr. Rywoly V. 745.
- Knížka o zřetelném slovu božím IV. 1350.
- Knížka obsahující w sobě některá léta císařství Římsk. spravování a. p. císaře Karla IV. IV. 426.
- Knížka obsahující krátké učení mravů w otázkách a odpovědích dle Engelmana od Jos. Rautenkrance VI. 1296.
- Knížka obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti V. 155.
- Knížka odpustkůw dle Kochema přel. V. 1192.
- Knížka Rausinowského. Příd. 124.
- Knížka rozličných maudrostí a přísloví IV. 28.
- Knížka rýmowní jest tato: Jeden každý wěz, měj za to, žef... V. 226.
- Knížka patentní pro měšťana a sedláka, přel. od Krameriusa VI. 1668.
- Knížka pěkná, pokud dobří rodičowé svých milých dítek smrti žalostiti mají, přel. od Jiř. Rosy Zamberského IV. 677.
- Knížka pobožná V. 1666.
- Knížka početní IV. 743. a.
- Knížka pomocní k něm. mluwnice, od J. Tobiáše VI. 139.
- Knížka příčiny dávaje, pročby bratři do kostelůw choditi neměli, od J. Augusty IV. 1233. k.
- Knížka pro čeleď křest., od J. Hrdličky VI. 2221.
- Knížka pro dítky křest. V. 1634.
- Knížka pro nemocné VI. 2117.
- Knížka pro ony Čechy, Moraw. a Slowáky, jenž něm. řeči wynaučiti se chtějí, od Jos. Nowáka VI. 106. a.
- Knížka proti počtě swatých, od Martina far. III. 786.
- Knížka pro ty, jenž těžká pokušení pro pravdu sw. Ewang. podnikají, přel. od J. Cyrila V. 708.
- Knížka proti počtě swatých, od Štelcara IV. 1340. d.
- Knížka proti nemocem konským IV. 909.
- Knížka proti Paw. Žalanskému V. 676.
- Knížka průběrská IV. 850.
- Knížka slow českých wyložených, od M. Philonoma IV. 19.
- Knížka spasitelných naučení, od M. Stříbrského IV. 1890. a.
- Knížka staw manželský obsahující, od Mart. Carchesia IV. 730.
- Knížka učení a modliteb křest. kat. VI. 2289.
- Knížka w nemoci i při smrti, od J. Riwula Zluteckého IV. 1865.
- Knížka, w níž se združují modlitby, prosby a žádosti od W. J. A. a od Kaš. Motěšického IV. 1971.
- Knížka welikých potěšení plná, přel. od J. Burdy Pelhřimowského IV. 1909.
- Knížka wysvětľující wíru kněžstwa kališného a o swátosti těla a krwe páně III. 767.
- Knížka združujíc w sobě naučení z písem sw. zák. wyňatá IV. 1826.
- Knížka zlatá, od Wawř. Rwačowského IV. 1825.
- Knížka zlatá, z lat. přel., od Jiř. Konstance V. 1408. a.
- Knížka zlatá, z franc. přel., od J. J. Sumy V. 1454.
- Knížka zlatá o přemýšlování z španěl. přel. V. 1466.
- Knížky jenž slowú: Swětlo apotekářůw, od Jiř. z Augusty III. 270.
- Knížky křížowé Eraz. Sarceria IV. 1809
- Knížky, kteréž slowú: srdečné knížky o čtyrech posledních budících věcech III. 897.
- Knížky kteréž slowú zrcadlo sedmi dnůw hříšné duše III. 896.
- Knížky lékařské III. 279.
- Knížky lékařské, od M. Kříšťana IV. 883.
- Knížky linkované ku psaní IV. 65.
- Knížky losní 1561. IV. 1813.
- Knížky modlicí pro wojáky, od Ant. Stránského VI. 2339. c.
- Knížky modlitební, od Frid. Nausea IV. 1936.
- Knížky normální školy VI. q.
- Knížky (II) o angelích, od H. Žalanského IV. 1443. a.
- Knížky o čarodějnicích a hromobitě, od J. Štelcara Želetawského IV. 831.
- Knížky o mravích lidských IV. 678. f.
- Knížky o přijímání pod obojí III. 611. — od Paw. Bydžowského IV. 1228. c.
- Knížky o rozličných ctnostech III. 880.
- Knížky o rozličných wodách IV. 847.
- Knížky o swátosti, z Jana Podjahně přel. od Řehoře Hrubého z Jelení III. 926.
- Knížky o upokojení neb úkladu samotném... od Pelagia III. 888.
- Knížky o věcech, které se w ožralství přiházejí IV. 678. b.
- Knížky (II) o zármutcích a potýkání pobožných s tělem, světem a ďáblem, přel. od Henricha IV. 1843.
- Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísahal, řka: že Hus horší než který ďábel, sepsané od Jana Husa II. 152.
- Knížky tyto jsú: Obojí duchowního Jerusalema s Babylonskými III. 751.
- Knížky tyto slowú zrcadlo, ježto, kdož se w ně wzhlédá, opatřít w nich čtyry věci budúcio etc. III. 887.

Knogler, wiz: Služebník.
 Koc, wiz: Na Wácslawa etc.
 Kocaurkow, od P. Chocholauška VI. 898. h.
 Kocaurkowiady VI. 594.
 Kocaurkowo, od Chalaupky VI. 668.
 Köhler, wiz: Hlas.
 Kochan Ratiborský, od Jos. Friče VI. 695.
 Kochání se s bohem w ranních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2216.
 Kochání se s bohem we večerních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2239.
 Kochání se s bohem w ranních modlitbách na rok VI. 2412.
 Kojetín, wiz: Paměti.
 Koleda duchovní V. 812.
 Kolín Reynský, wiz: Hrob.
 Kofin, wiz: Artikulové.
 Kollár, wiz: Hlas.
 z Kolowrat Aloys, wiz: Citowé, Obět, Píseň, Výjew.
 Köllner, wiz: k jmeninám.
 Kolumbus aneb vynalezení západní Indie, od Kampe VI. 1326. a.
 Komedia o radostném wzkřšení Kr. p., od Šim. Lomnického IV. 228.
 Komedia sedmi mudrců IV. 222.
 Komédie knížat pekelných IV. 238.
 Komédie masopustní IV. 230.
 Kometa M. Petra Codicilla IV. 766.
 Kometové Matince při provozování zpěwohry „Rodina Šweycarská“ VI. 444.
 Kompast měsíční, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. b. c.
 Konfessi. Wydání počtu z wíry kristiánských služebníků etc. IV. 1283. b.
 Konfessi česko-augsburská, od Mat. Krocina IV. 1453. d. — od Jindř. Šturma IV. 1218. — od Wik. Wrbenkého IV. 1425. a.
 Konfessi Helwetská, od K. Worla VI. 1773. 1774.
 Konfk hrbaunek, dle Jeršowa VI. 853.
 Konkordanci biblická, přel. od K. J. Kuhna VI. 1731. — od Mart. Laučka VI. 1732.
 Konrad Wallenrod, pow. přel. od W. Štulce VI. 554.
 Konseistoř Pražská, wiz: Historie.
 Konterfekt pravý králowny nebeské, od Frant. Dan. Doležala V. 1168.
 Konterfekt weřejného pokoje, od Herm. Franka V. 262.
 Konterfekt opravdívý odporného boje a potýkání bojowníků rytířujících pod praporem Kr. p., od Ond. Mat. Kracowského IV. 1645. a.
 Konterfekty (II) I. zaslíbeného Mesiáše, II. Anti-christa, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. d.
 Konwalinka wonná, od Aug. J. Wács. Šaukupa V. 915. b.
 Konwalinka, od A. J. Wlčka VI. 342.
 Konwalinky, od J. Marka VI. 824.
 Kopiař hostin, nadání, smluw, atd. IV. 1141.
 Kopiař listů z kanceláře p. Zach. z Hradce IV. 1146.
 Kopiař listů posilacích zemských, zwlášt Olomaučkých IV. 1147.
 Kopiař psaní p. Jaroše z Pernšteina IV. 1139.
 Kopiař z XVII. století jednotných důležitých písemností V. 638.
 Kopiař žlutý listů posilacích čili dopisů města Brna IV. 1144.
 Kopidno, wiz: Historie, Promluwa.
 Koráb nový Noemowý, od Ad. Kratochwile V. 924.
 Kofalka zkáza těla i duše VI. 1215.

Korauhew křestanstwa, triumf J. Kr. ... kříž sw., od Bern. hrab. z Wěžník V. 1013.
 Kord, dle Raupacha VI. 635. II. s.
 hořen obžiwující, od J. Aupického IV. 1820. b.
 Kořen Jesse rozkwětlého spasení lidského, od Jak. Sofiana Walkenbergera IV. 1342.
 Körner, wiz: Hlas.
 Kortes, od Kampe VI. 1326. b.
 sw. Koruna klášter, wiz: Annales, Documenta.
 Koruna česká, od Ign. Dlauhoweského V. 1571. b. wiz: Příběh, Wítání.
 Koruna dwanácti hwězd sw. Wácslawa V. 1283.
 Koruna knížecí V. 466.
 Koruna mučedlníkůw božích českých, od J. Rosacia V. 363. a.
 Koruna panská sw. Wácslawa V. 1260.
 Koruna pobožnosti starých lidí, od W. Gleycha V. 1602. b.
 Koruna blechetné a krásné panny ctnosti, od W. Dobřenského IV. 673. b.
 Korunka aneb wének panenský IV. 212.
 Korunování králů českých, wiz: Popsání.
 Korunování kr. Matiaše na králowství české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. c.
 Korunování J. M. Ferdinanda II. na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. h.
 Korunování J. M. císařowny Anny na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. i.
 Korunování císařowny a králowny české Alžběty V. 289.
 Korunování Karla IV. V. 292.
 Korunování kněžny Alžběty Kristiny V. 293.
 Korytané w Čechách, od Štěpánka VI. 635. t.
 Kostelecký, wiz: Wéneč.
 Kostka, wiz: List, Listy, Newinnost, Stanislaw, Wýtah.
 Kostnice, wiz: Dekret, Historie, List, Zpráva.
 Kosmografie česká, přel. od Jana z Puchowa IV. 642.
 Koš, hra od Rettigowé VI. 664. b.
 Koš, powídka od Rettigowé VI. 836. c.
 Košaticky, wiz: Řeč.
 Košetická, wiz: Kázání.
 Košice, wiz: Nowiny.
 Košíček kwětný, od Ant. W. Hnojka VI. 1322. a.
 Košíček třipaunkový, od J. Kubelky VI. 1324. a.
 Kotterowskému, od Dlabáče VI. 360. e.
 Kowání koní bez násilí přel. VI. 1586.
 Kowář Ruhelský, od Nierice VI. 1372. u.
 Kozáci w Cařihradě VI. 853.
 Kozel, wiz: Zápisy.
 Krádce wajec, dle Šmida VI. 672. 3. — VI. 698.
 Kraj Plzenský. I. díl statistiky král. česk., od Dundra VI. 1149. c.
 Krákonos a newlídník, od Raimunda VI. 659. 3.
 Král a sedlák, od Halma VI. 635. rr.
 Král a topič, od Vogla VI. 635. rr.
 Král Lear, Shakespeare VI. 608. VI. 673. 8.
 Král Wácslaw a krásná Zuzana, od W. Krameriusa VI. 638.
 Král Wratislaw na Morawě, od Jar. Picka VI. 680.
 Králowna Esther, Marie na nebe wzatá, znamenitý obraz V. 238.
 Králowna nebeská na hory Judské se ubírající, od J. Fr. Procházky V. 983.
 Králowna wěků stoletím bleskem milosti a zázraků oslawená ... p. Maria na sw. Hoře V. 970. a.
 Královiský wěžen, z maďarsk, přel. od Procházky VI. 853.
 Královiské dwójnasobné Ježíše atd., od Fr. Vikt. Bydžowského V. 811.

- Království nejdrazším šarlatem ozdobené V. 1034.
 Krakow, wiz: Nowiny.
 Krakowiaky, od Hanky VI. 287. d.
 Kralice, wiz: Smlauwa.
 Kramář v pastech a wochličkách, od Spiese VI. 805.
 Kramerius, wiz: Památka.
 Krása silná, totižto Maria panna přemožitelně kacířstva nepřemožená ... při weyroční památce wítězství nad kacíři l. 1620. V. 1024.
 Kraslice neb malovaná waječka, přel. od Tom. Kubelky VI. 1306.
 Krásné powídky, dle Jaisa VI. 1303. a.
 Krasořečník, od Š. K. Macháčka VI. 297.
 Krasospanilá hwězda etc. sw. Norbert, od B. Grobera V. 942.
 Kratochvíle, s klerau tři bohyně Juno, Minerwa a Wenuse na svět přišly, od Mart. Paprockého IV. 210.
 Kratochvílník, od Mat. Sichry VI. 735. b.
 Kratochvílník pro dospělou mládež, od Fr. B. Tomsy VI. 1372. z.
 Krejčí a jeho syn, od Hafnera VI. 617. c.
 Krejčí Diwíšek, od Štěpánka VI. 635. II. b.
 Kremž, wiz: Nowiny.
 Krmešník, wiz: K wětš etc.
 Křestan ewangelický oswícený, od Štěp. Lešky VI. 1864.
 Křestan horliwý w duchu a prawdě VI. 2294.
 Křestan horliwý w obětování swých modliteb VI. 2349.
 Křestan horliwý VI. 2436.
 Křestan nábožný, z něm. přel. od J. Štebeského VI. 2373.
 Křestan nemocný na lůžku ležící, od D. Neukoma VI. 2118.
 Křestan při smrti, kázání, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 2003. c.
 Křestan w duchu církwe sw., od Ant. Stránského VI. 2339. a.
 Křestan w swobodě, od Forneta VI. 2227. b.
 Křestan wždycky se modlíci, od J. Gloziusa Pondělského V. 185. VI. 2287.
 Křestanka důvěřující se w boha, od Magd. D. Retigowé VI. 2378.
 Křestanská katolická knížka VI. 2350.
 Křímky čili rostliny na Alpách, od K. Amerlinka VI. 1472.
 Křinecký, wiz: Kázání.
 Kristian, kurfirst saský, wiz: Historie.
 Kristoslaw, wiz: Žiwot.
 Kristus Ježíš od trní swých auzkostí ... w zahradě Getsemanské krvawým potem zbarwený etc. V. 984. b.
 Kristus skrze své umučení oslawen, zčeštil W. Sedláček VI. 242.
 Kristus a jeho církew VI. 1862.
 Kristofek a Markytka, od Prok. Šediwého VI. 608. o. sw. Kříže w Praze, wiz: Kniha, Listiny.
 Kříž sw. jak někdy potupně zatajen, od J. J. Střelického V. 940.
 Kříž w rozkoších wstípený nad zlato dražší, od Lud. Norb. Kadlinského V. 1023.
 Kříž ustawičný J. Kr. atd. V. 1574.
 Kříž dřewěný, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. h.
 Křížek požehnaný sw. otce etc. Benedikta V. 1193.
 Křížové tažení, wiz: Historie.
 Křížovník nový s červeným srdcem sw. Jan Nep., od J. Ad. Swobody V. 909. c. 1349.
 Krok VI. 741.
 Kromwell, protektor Anglo, od Nierice VI. 1372. p.
- Kronika Bartoše z Drahonice III. 117.
 Kronička o jednom rytíři IV. 247.
 Kronika Boleslawská, od Dalemila II. 50.
 Kronika bratrů českých, od Buriana z Kornaic IV. 509.
 Kronika církwe české od počátku až do l. 1532., od Bobusl. Bilejowského IV. 515.
 Kronika česká krátká III. 116.
 Kronika česká, od Aeneáše Sylvia III. 128.
 Kronika česká, od Mik. Konáče III. 128.
 Kronika česká (počiná: Mnozí lidé rozumí ...) III. 129.
 Kronika česká (počiná o bisk. Pražsk. Ondřejowi) III. 133.
 Kronika česká, od W. Hájka IV. 418. a.
 Kronika česká IV. 429.
 Kronika česká, od Přibisl. z Radonína IV. 439.
 Kronika česká, od Fr. Mart. Pelcela VI. 944.
 Kronika králů Uherských, od Fr. Kubowice VI. 981.
 Kronika města Brodu Uherského V. 333.
 Kronika města Laun, od P. Mikšowice V. 301.
 Kronika města Plzně IV. 472.
 Kronika města Třebíčského IV. 464.
 Kronika města Welké Mezřiče ... IV. 479. 480.
 Kronika Mladoboleslawská, od M. Jiř. Bydžowského V. 309. — Fr. Nowotného z Luže VI. 1015.
 Kronika o Alexandrowi Welikém III. 121.
 Kronika o Apollonowi, kr. Tyrském III. 93.
 Kronika o Berauně, od J. Seidla VI. 1017.
 Kronika o Herkulesowi, od Zikm. Ant. z Helfenburku IV. 252.
 Kronika o Janowi Žižkowi IV. 425.
 Kronika o Jowinianowi III. 100.
 Kronika o Králowě Hradci III. 169.
 Kronika o markr. Morawském VI. 937.
 Kronika o Meluzině III. 101.
 Kronika o městěninu Římském IV. 254.
 Kronika o milosti krále Floria a jeho paní Biancefore III. 98.
 Kronika o národu Tureckém, přel. od Kocina a D. Ad. z Weleslawina IV. 335.
 Kronika o Perytonowi III. 99.
 Kronika o pohnutí křesťanůw proti Turkům IV. 96.
 Kronika o Římských cís. II. 74.
 Kronika o rozmlauwání kr. Šalomauna s Markotem IV. 255.
 Kronika o rytíři Alexandrowi IV. 251.
 Kronika o sedmi mudrcích IV. 269.
 Kronika (II.) o Štilfridowi knížeti českém III.
 Kronika o založení země české, od M. Kuthena IV. 416.
 Kronika o ženě sw. IV. 258.
 Kronika o žiwotech bisk. Římských, od Roberta Barusa IV. 611.
 Kronika, od Beneše z Hořowic III. 123.
 Kronika, od Ond. Kubeše Přfd. 63.
 Kronika, od Prokopa III. 57.
 Kronika od r. 644—1529. IV. 447.
 Kronika od r. 1338—1432. III. 113.
 Kronika od r. 1626—1658, od Wács. Nosidla z Geblic V. 281.
 Kronika Pernšteinská IV. 440.
 Kronika Pulhawy II. 75.
 Kronika Tábořská III. 165.
 Kronika starého i nového národu českého, od Pabsta VI. 963.
 Kronika všech powodní, suchých a mokrých, aurodných a neurodných let, w král. českém, od W. Krolmusa VI. 990. 1034.

Kronika všeobecná světa, od W. Krameriusa VI. 973.

Kroniky Rozemberské krátký a summovní výtah, od W. Březana IV. 505. c.

Krtička, wiz: Zpěw.

Krudy, wiz: Zpěwy.

Kramlów, wiz: Documenta.

Kramlowski klášter etc. V. 455.

z Krupě kněz Wit, wiz: Psaní.

Krupin, wiz: Letopisowé.

Krwawý duch pod Wyšehradem, přeprac. od Tháma VI. 607. cc.

Krwawý wěneec swatební, od Fil. Heimbachera VI. 621. i.

Kšaft, od Bart. Paprockého IV. 264.

Kšaft sw. Jeronyma, přel. od S. Lomnického IV. 1778.

Kšaft umírající matky jednoty bratrské, od Am. Komenského V. 379. c.

Kšaft křesťanského člověka, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 1385. c. — od J. Pihawského V. 1386.

Kšaft poslední duchovní V. 1468.

Kšaft nejl. na nebe vzaté p. Marie, z franc. přel. V. 1616.

Kšaft JCM. Josefa II., od W. M. Krameriusa VI. 1040. c.

Která církev jest církev Kristova? přel. od V. Janalika VI. 1868.

Kterak falešné proroky každý poznati může IV. 1568.

Kterak mají všeckerny skutky způsobeny býti II. 154.

Kterak se člověk má k smrti strojiti, od M. Krupě-horského IV. 1334. c.

Kterak se jest on jměl etc. (O klanění se tělu božimu) III. 626.

Kterak se rozněvali p. Matauš s p. Matějem VI. 907.

Kterak stawové ke čtyrem artikulům swolili a co sobě při tom vymínilii III. 363.

Kubičková, wiz: Kázání.

Kuchařka baworská w Čechách, od Marie Anny Neudekerové VI. 1569.

Kuchařka domácí, od M. D. Rettigové VI. 1572.

Kuchařka duchovní jistěmu paustewniku skrze angela předstawena V. 1525.

Kuchařka Pražská, od M. A. Neudekerové VI. 1568. — VI. 1570. — přel. od Tomsy VI. 1571.

Kuchařství IV. 873.

Kukus, wiz: Studnice.

Kuliferda, hra od Štěpánka VI. 635. s.

Kulm, wiz: Hvězda.

Kumpenberk, wiz: Obrowistě.

Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen . . . od Tháma IV. 70. b.

Kunšt aneb umění věčné spasení sobě získati V. 1486.

Kunšt prodloužení života lidského, dle Hufclanda přel. VI. 1597.

Kunšt živé plody dělati . . . wübec bohatším se státi VI. 1501.

z Kunštatu Justina, wiz: Swědectwi.

Kupadlo VI. 853. b.

Kupec Benátský, od Shakespeara VI. 701. f. 776.

Kůr angelský VI. 230.

Kůr swatohorský, od J. J. Ryby VI. 225. c.

Kusové hodní podiwení z Cicerona, přel. od Řch. Hrubého z Jeleni III. 109. b.

Kusové o práwě dědin manských i swobodných II. 88.

Kusy (IV) křesťanské III. 137.

Kusy mého srdce. Sebrané spisy atd. od Tyla VI. 841. f.

Kulná hora, wiz: Agenda, Archa, Obdarování, Paměti, Sněm, Wyobrazení, Wypsání, Zpěw, Zpráwy. Kwakerowé, od Kotzabue VI. 641. b.

Kwalt na pohany, od Bart. Paprockého IV. 347.

Kwas řemeslníkůw, od Angeliho VI. 635. 8.

Kwět chmelový, od Šmida VI. 1335. d.

Kwět slunečný jinak nebeský kolowrátek, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. c.

Kwětona česká, od J. Swat. a K. B. Proslů VI. 1464.

Kwětenky, od Tom. Kubelky VI. 303.

Kwětný wěneec, hra přel. VI. 672. 2. 698.

Kwětný wěneček, od W. Al. Pohana VI. 1359.

Kwěty české VI. 752.

Kwilení neb rozjímání noční, od J. Nejedlého VI. 567.

Kwintin Messis, od K. Pichlerowé VI. 853.

Kwitance od berníkůw zemských a krajských V. 644.

Kwitek májový, t. sw. Jan Nep., od Prok. J. Schuknehta V. 997.

Kwitek májový uwadlý, t. kázání pohřební nad p. Kand. Swendau, od Frid. Zalkowského z Zalkowic V. 1085.

Kwitek w církwi sw. wykweťlý, od Max. Wratisława V. 1293. a.

Kwitek na hrob JCKW. Amalie Marie Hermíny, od J. Kadawého VI. 489.

Kwiti hory Sionské, od Jarolima Nijnhaima V. 1456. b.

Kwiti májové, od M. Dr. Rettiga VI. 852. b.

Kwitkové na pauziš Emautinské V. 931.

Kwitkové z písem sw., od Jiřika Nigrina IV. 739.

Kyb, wiz: Kázání.

Kyjow, wiz: Paměti.

Kytka Mariánská z rozličných chwały Mariánské li-liových kwitků switá, t. j. pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. přel. V. 1567.

Kytka, od J. Chmelenského VI. 300. b.

Kytka, od Winařického VI. 341. a. 1370. a. b.

Kytka, od Klicpery VI. 644. c.

Kytka wonného kwiti, od M. Kadané VI. 1308.

Kytka dwau sester wonného kwiti VI. 2435.

Kýž bych se byl neoženil, od Štěpánka VI. 635. c.

Labutěnka, od Nierice VI. 1372. i.

Labyrint světa, od J. Am. Komenského V. 487. b.

Labyrinthus Lutheri, od Kaš. Kwerthalia IV. 1317.

Labyrint sláwy, od J. Er. Wocela VI. 555. c.

Lactifer slowař lat. čes. III. 34.

Ladislaw (král), wiz: Jednání.

Ladislaw a dítky jeho, od W. Nejedlého VI. 1295.

Ladislaw a Eleonora, od Šmita VI. 809.

Lakomec, přel. od Günthera VI. 625. a.

Lament otců sw. od J. Straněského IV. 1922.

Lamentací, od Mat. Štřiberského IV. 1890. d.

Lamentací ohňowá m. Klatow V. 327.

Lamentací po spáchaném skutku, od J. Kučery V. 218.

Lamentací země morawské IV. 414.

Láska boha k Peregrinowi, od Mich. Pelišoty V. 930. d.

Láska dětí, od Jos. P. Kauna VI. 665.

Láska w nárožním domě, od Tyla VI. 673. b. Sw. V. β.

Láska k vlasti, řeč k učitelstwu, od Krále VI. 726.

Láska a wděčnost swědomí, dwa příběhy, přel. od Hübnera a Lehkého VI. 818.

Láska a šilenost z wlsak. přel. VI. 853.

Láska wystěhowanců, od Zachokke VI. 853.

Láska a hřích, od J. Křičenského VI. 905.

Láska a milost Marie P. Klatowské krew se potíci k pp. Klatowanům, od J. Bart. Lokately-ho VI. 2142.

Láska manželů. Příd. 67.

- Lauček, wiz: Když etc., Odplata.
 Laučení poddaných od wrchnosti, od Woj. Kotary VI. 367. c.
 Laudon, wiz: Wénec, Žiwot.
 Launy, wiz: Kronika.
 Laupež, od Klicpery VI. 644. β. IV. b.
 Laupežníci, od Šillera, přel. od Tháma VI. 610. a.
 — od Kolára VI. 701. 8.
 Laupežníci na Chlumu, přel. od Štěpánka VI. 635. II. c.
 Laupežníci mořští na východu, od J. Zimmermanna VI. 1382. c.
 Laupežnická kréma, přel. od J. Pečírky VI. 684. 4.
 Lautníci, od Schikanedra VI. 607. y.
 Lazební čas IV. 216.
 Lazebník Sevillský, od Rossiniho VI. 649. e.
 Lázeň starobylá Mikulášská, od W. W. Čapka V. 332.
 Lázeň Podolská aneb sw. Wácslawa, od J. Ad. Veita M. D. V. 555.
 Lažanský, wiz: Hwězda.
 Lear, wiz: Král Lear.
 Ledwinka z Adlerfelsu, wiz: Píseň.
 Legaci císa., od Tannera V. 270.
 Legenda sw. Apoštolův II. 31.
 Legenda o dewíti tisících rytířích II. 33.
 Legenda o dětinství Kristově II. 44.
 Legendy aneb obrazy žiwotů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta, od Fr. Jos. Dobicera VI. 2198.
 Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí, pow. přel. od Hübnera VI. 820. b.
 Lehrbuch (theor. prakt.) der böhm. Sprache für Deutsche von Burian VI. 86. — von J. N. Sýkora VI. 93.
 Lehrbuch der slavischen Sprachen v. Possart VI. 121.
 Lehrbuch für Anfänger in der böhm. Sprache, v. K. Thám VI. 130. b.
 Lehrgebäude der böhm. Sprache, von Dobrowský VI. 73. c.
 Leidenfrost, wiz: Přátelství.
 Lékař domácí, přel. od Jungmanna VI. 1603.
 Lékař duchovní, sw. Jan Nep. V. 1614.
 Lékař koňský VI. 1654.
 Lékař nebeský, od W. Balth. Petřílky V. 1221.
 Lékař oční, dle Em. Veitha VI. 659. h.
 Lékař počestný a pocestný sw. Frant. Xav., od J. Dlabowského V. 1279. b.
 Lékařství duchovní, od J. Litturga z Turska IV. 1957.
 Lékařství duchovní regule bratrstwa Apolonského V. 1151.
 Lékařství duchovní proti bolestí zubův V. 1228. 1237.
 Lékařství duše, přel. od Kašp. Huberia, J. Piškula a J. Štelcara IV. 1799.
 Lékařství duše, z polsk. přel. V. 1467. a.
 Lékařství duše V. 1519.
 Lékařství koňské, od Albrechta III. 290.
 Lékařství koňské V. 595.
 Lékařství obecné člověku, který chce dlabo žiw býti III. 271.
 Lékařství proti mornímu nakažení. IV. 894. VI. 1624.
 Lékařství proti nemocem wnitřním IV. 884.
 Lékařství proti odpadství V. 707.
 Lékařství ranné III. 285, — od Wilh. Placentinského III. 286.
 Lékařství w čas morové rány, od P. Paconia Swětownského IV. 901.
 Lékařství stěnující zármutky pobožných lidí, od Ad. Zmyslowského IV. 1902.
 sw. Leonard, wiz: Popis, Žiwot.
 Leone Leoní, od p. Dudevantowé čili G. Sand VI. 853.
 Leonora z Waleska, španělská rekyně VI. 807.
 Leopold I., wiz: Západ, Zaslání.
 Leopold II., wiz: Chwalozpěw, Mandat, Píseň, Řeč, Truchlení, Zpěw.
 Leopold císař pán Římský... V. 217.
 Leopold II., od Paw. Wallaského VI. 1994. b.
 Lépe malým nežli welkým pánem býti, hra od A. Rírenšta VI. 690. Sw. I. b.
 Leslie, wiz: Wypsání.
 Lesní duch, od P. Šediwého VI. 608. II. e.
 Lesní kaple, přel. od W. Hnojka VI. 1322. b.
 Lesník, přel. od Tháma VI. 607. ff.
 Lešení slávy trojnásobného wénce bobkowého sw. Jana Nep. V. 1216.
 Letanie (na sedm žalmův) II. 170.
 Letanie IV. 83. 84. 103. 1731. 1948.
 Letanie všech swatých V. 1558.
 Letanie za dušičky w očistci V. 1551.
 Letanie (s modlitbami). Příd. 77. d.
 Léta 1542, když byl mor weliký, složil tyto werše J. Tábořský IV. 55.
 Léto milostiwé a list božských odpustkůw IV. 1484.
 Léto nové, od M. Vint. Wrbenkého IV. 1474.
 Léto nové, od Jiř. Tesáka IV. 1013. i.
 Léto nové, od Bart. Martinowského V. 717.
 Léto- a deňopis obležení šwedského měst Pražských, od J. Norberta Zatočila z Loewenbruku V. 282.
 Letopis český III. 114.
 Letopis padesátin, od W. Březana IV. 505. a.
 Letopis literární, od J. Michla VI. 1134.
 Letopisowé češti III. 122.
 Letopisowé Krupinští, od Ondř. Braxatorisa VI. 1013.
 Lew Kurdistský, od Auffenbergera VI. 700. 11.
 Lew fwauci, od Fr. Bartona V. 968. a.
 Lexicon parvum III. 6.
 Lexicon symphonum IV. 30.
 Ležení císa. Tureckého IV. 328.
 Lhát a jeho rod, od Klicpery VI. 644. α. h.
 Libellus grammatices Nic. Perotti IV. 11.
 Liber de bono statu religionis Hier. Plati IV. 559.
 Liber memorialis latinitatis probatae Christ. Cellarii V. 63.
 Liber copiatorum instrumentorum monasterii sc. Joannis in Insula V. 428.
 Liber memorabilium parochiae Pauchoviensis eccl. sc. Procopii et Nicolai V. 448.
 Liber scriptus intus et foris V. 996. b.
 Liberec, wiz: Slowo.
 Liboch, wiz: Obšťastněný.
 Liborius, wiz: Šestka.
 sw. Liborius, wiz: De S. Liborio.
 Libri tres elegantiarum puerilium ex M. T. Cicero-nis epistolis a G. Fabricio collecti IV. 26.
 Libuň, wiz: Radowání.
 Libuše, dle Steinsberga VI. 616. d.
 Libušin saud, od Klicpery VI. 644. β.
 Libušin snatek, od Chmelenského VI. 659. f.
 Lidomil. K oslawení instalací Alexandra knížete z Rudna, Ostřehom. arcibisk., od Boh. Tablice VI. 398. c.
 Lidomil. Český překl. od Hybla VI. 733.
 Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwím opatrně wyhnauti... se mohli, od B. Tablice VI. 1600.
 Lidumila, aby byla Bohu milá, od Mich. Pelišoti V. 930. b.
 Lichtenburk, wiz: Smlauwa.

Lichtenštejn, wiz: Chwalofeč, Žiwot.
 z Lichtenštejna Karel, wiz: Dekret.
 Lilium virginiate candidum etc. V. 243.
 Lima linguae bohemicae, od Jiř. Konstance V. 22.
 sw. Linhart, wiz: Leonard.
 Linguae slavicae etc. orthographia, od A. Bernoláka VI. 41. b.
 Lipník, wiz: Paměti.
 Lippe-Saumburk, wiz: Katechismus.
 Lipsko, wiz: Zpráva.
 Liptow, wiz: Slaw.
 Lisardo s ohniwau larwan, od Holzapla VI. 692.
 Lisabon, wiz: Wypsaní.
 List auřední od r. 1583. IV. 1121.
 List bratrský stawům III. 739.
 List bratrům w pokušení psaný III. 762.
 List historický, od J. Schoena III. 308. V. 645.
 List holdowní z XV. stol. III. 452.
 List konsistoriální na weškeré superintendenty, přel. od J. Nešpora VI. 2123.
 List králi od r. 1485. III. 685.
 List milostiwého léta III. 811.
 List mírný stawů král. česk. III. 364.
 List na zakaupení statku Doňswa od kláštera Třebonského V. 437.
 List o užívání a ctění sw. obrazů pro bratry ewang. náboženství VI. 1700.
 List o wečeři páně bratřím ewang. nábož. do Čech poslaný, od Jiřiho Petermanna VI. 1757.
 List obrancům Českým, od J. Rautenkrance VI. 950. b.
 List od bratří kr. Ladislawowi III. 752.
 List od bratří p. podkomořím i auředníkům III. 753.
 List od bratří kr. Ludwíkwowi III. 803.
 List od bratří IV. 1240.
 List od bratří z Polska k rozptýleným křesťanům V. 369.
 List od M. Jana Husa k pannám klášterním III. 873. d.
 List od Jednoty bratrské r. 1495. III. 714.
 List od Jeronyma faráře III. 809.
 List od Kartusianů we Waldeku V. 443.
 List od Jana Kostky, br. Wawřincowi III. 744.
 List od Bohusl. z Lobkowic k p. Pet. z Rosenberka III. 221.
 List od Lomnického k Jindřichohradeckým IV. 1155.
 List od Lukáše Praž. k starším brat. III. 761.
 List od Lukáše k sboru z wězení III. 776. b.
 List od Mart. Lupáče III. 628.; jiný proti kropáči III. 688.
 List od Lwa pap., kterak Luciperowi psal skrze W. Danka z Kubína III. 785.
 List od Matěje paustewníka IV. 1283. h.
 List od Maximiliana Šwendowi IV. 241.
 List od obce pod obojí Augustinowi III. 699.
 List od páně Česk. a Moraw. do Konstanci III. 341.
 List od kn. Petra z Závřešti IV. 1283. d.
 List od raddy m. Praž. III. 354.
 List od Rudolfa II. wšem třem stawům IV. 555.
 List od kr. Sigmunda III. 457. 458. 459.
 List od Šlawaty z Chlumu Ad. IV. 573.
 List od Šlika Mik. k sněmu III. 501.
 List od Zden. z Waldšteina nejvyššímu kanceléři IV. 553.
 List od Jak. Wolynského Boleslawským IV. 1238.
 List od J. Zajíce k mistrům Praž. III. 703.
 List odpowědací od kr. Polského Mozkowi mrzutému tyranu IV. 406.
 List edwolání, od J. Husa III. 135. b.
 List opatství jeptišek řádu cisterciens. se týkající V. 416.

List pastýře k stádu od prawého owence Kr. na čas pod jménem Helw. a Augš. nábož. oddělenému, od J. Bohdaneckého VI. 1823.
 List pastýřský M. J. Rokycany III. 645.
 List pastýřský bisk. Brněn. z Stufferu VI. 2122.
 List Pia II. k tureckému císaři, přel. Šim. Lomnický IV. 560.
 List pokušení III. 758.
 List posilací k tureck. císaři, přel. Š. Lomnický IV. 1371.
 List s nebe II. 160.
 List c. k. Prachynského auřadu VI. 754.
 List satyrický proti jednuškám, od Old. z Kalenice III. 686.
 List týkající se kláštera karmelit. bosáků w Pacowě V. 407.
 List Viktorina, knížete Minsterberského etc. III. 488.
 List wysadní pořádku pekař. IV. 1122.
 List z botanického slowaře I. 12.
 Listky pilnosti za odměnu pro školní mládež, od K. Winařického VI. 1370. d.
 Listiny kláštera sw. Anny w Praze V. 450.
 Listiny kláštera Augustianů u sw. Wáclawa w Praze V. 436.
 Listiny kláštera sw. Hawla w Praze V. 409.
 Listiny kláštera Kladubského IV. 581.
 Listiny kláštera sw. Kříže V. 453.
 Listiny kláštera Paulanského w Praze V. 402. a.
 Listiny kláštera Paulanského w Nowé Pace V. 413.
 Listiny kláštera panenského řádu praemonst. w Doksanech V. 398.
 Listiny kláštera panenského řádu sw. M. Magd. w Mostu V. 399.
 Listiny kláštera Třebonského V. 432.
 Listiny kláštera Trinitarů w Praze V. 442.
 Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze na Karlově V. 447.
 Listiny opatství u sw. Mikuláše V. 415.
 Listiny opatství w Plasích V. 403.
 Listiny opatství sw. Prokopa w Sázwě V. 426.
 Listiny Slowan (Emaus) se týkající IV. 605.
 Listy auředníků a stawůw morawských od r. 1608. IV. 1128.
 Listy českému krajanu o nynějších příchodách, přel. od B. J. Dlabáče VI. 971.
 Listy do nebe IV. 721.
 Listy holdowní III. 452.
 Listy k při a uwěznění Husa se wztahující III. 135. c.
 Listy (II) k p. J. Kostkowi proti Pikartům III. 681.
 Listy kláštera u sw. Jiří V. 454.
 Listy kláštera sw. Kříže w m. Písku V. 421.
 Listy knížetství Opawského IV. 403.
 Listy majestatů císaře III. 408.
 Listy o powinnosti kněží pod obojí IV. 602.
 Listy (II) od bratří českých kr. Jiřimu III. 642.
 Listy od bratří českých kr. Wladislawowi III. 738.
 Listy od Hynka z Řičan IV. 240.
 Listy (II) od Marsilia Ficina III. 212.
 Listy od Matěje paustewníka III. 806.
 Listy (II) od Bart. Mitysky a Kaš. Hlawáče z Hollandu psané V. 370.
 Listy od Rehoře III. 667.
 Listy od Wáclawa kněze IV. 1239.
 Listy od kr. Wladislawa III. 467.
 Listy od Wladislawa a Ludwíka III. 500.
 Listy od swob. p. z Žerotína Karla V. 646. i. c. d. e.

- Listy od Jana Žižky III. 478.
 Listy poučné, pro polní hospodáře atd., z něm. přel. od J. Štěpánka VI. 1503.
 Listy posilací pp. Jaros. a Wratis. z Pernšteina IV. 1119.
 Listy rozličné II. 105.
 Listy týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od J. Formánka VI. 1266.
 Listy z dáwnověkosti, přel. Čelakowský VI. 578.
 Listy a kundšofly o hrozném a strašlivém pádu Spíry Františka. Příd. 68.
 Listů šest Kartusiana Bruna III. 810.
 Listů sedm apokaliptických vysvětlení, od M. Sam. z Dražova V. 823.
 Listů dwadcatého přátelských k ewang. neb protestantům v Čechách bytujícím. od J. V. Jirsíka VI. 1856. e.
 Liteň, wiz: Rozdělení, Žiwobyti.
 Litoměřice, wiz: Kázání.
 Litomysl, wiz: Historie, Knihy, O wyobcowání, Psaní.
 Litterae de ritibus universitatis studii Prag. III. 136.
 Litterae magistrorum Prag. ad Ferdinandum IV. 1254.
 Litery prwni křesť. učení, od J. Simonidesa V. 754. b.
 Litoměřice, wiz: Akta.
 Lkáni duší věřících po žiwotu wěčném, od Tom. Rotta VI. 1987.
 z Lobkowic, wiz: Citowé, Kázání, Spotádání.
 z Lobkowic Boleslaw, wiz: List.
 z Lobkowic Polyxena, wiz: Zřízení.
 Lóci communes, přel. Kaspar křižovník IV. 1249.
 Lodi církwe sw. rytířující, od P. Pučálky V. 394.
 Lodi kupecká s modlt. k p. Marii, od Linharta Komínka V. 1556.
 Lodička Mariánská hojně zboží k užítku bratrstwa sw. Škapulíře nesaucí V. 1152.
 Logika neb umnice, od A. Marka VI. 1171. a.
 Loketský zvon, od Klicpery VI. 644. β. 2.
 Lomnický, wiz: List.
 Loretto, wiz: Knížka.
 Los Pílařika Štěpána atd. V. 212.
 Loštice, wiz: Správa.
 Loterie pro hospodáře a hospodyně, od Štěp. Lešky VI. 1179.
 Loterie pro panství Hluboš a Pičín VI. 1146.
 Lotrowská peles, přel. od P. Šediwého VI. 608. b.
 Lew, od P. Šediwého VI. 608. h.
 Lowci Alptí, od Fr. Tomsy VI. 822. i.
 Lucerna ardens et lucens etc. sw. Jan de Regis, od W. Mezleckého V. 910. c.
 Lucian syn Florentinůw a ober Skalenská, od J. Jawornického VI. 1196. d.
 Lucidář II. 80.
 Lucie, od Mme. Charles Reybaud. VI. 888.
 Lučba čili chemie zkušná, od J. Sv. Presla VI. 1483.
 Lučba čili chemie řemeslní, od K. Amerlinga VI. 1485. a.
 Lučistě peckné, od Dr. Hilaria III. 637.
 sw. Ludmila, wiz: Perla, Žiwot.
 Ludmila wdowa opravdowá, od J. Ign. Libertina V. 923. a.
 Ludmila, od Wojáčka VI. 696.
 Ludwik král, wiz: Listy.
 Ludwik XVI., wiz: Nowiny, Zpěw, Žiwot.
 Ludwik skočec, přel. od Tháma VI. 607. bbb.
 Ludwik malý wystěhowanec, od Šmida VI. 1351. a.
 Lukáš bratr, wiz: List.
 Lumen ad revelationem gentium, od Cyp. Pešiny IV. 1638. a.
 Lumpacivagabundus, od Nestroje VI. 635. 24.
 Lupáč, wiz: List.
 Luther, wiz: Žiwot, Žiwotopis.
 Lůžko duchowní spásitelné wůně VI. 2434.
 Lyra a meč, od Drah. M. bar. Villani-ho VI. 346. a.
 Madočany, wiz: Žena.
 Magnet zprudka táhnaucí do žiwota wěčného, od M. Wacsl. J. Kupschiny V. 977.
 Mahomed, wiz: O původu, Žiwot.
 Majestas Carolina II. 86.
 Majolena, wiz: Historie, Píseň.
 Majestát daný od kr. Wladislawa 1504. III. 464.
 Majestát císa. Rudolfa IV. 563.
 Majový sen, od Hynka z Poděbrad III. 61.
 Makbet, od Shakespeare, přel. od K. Tháma VI. 610. b. — od Kolára VI. 701. g.
 Makbet wdánc žotského wojska, z něm. komedie w čest. uwed. VI. 775.
 Mali corvi malum ovum, přel. od J. Libertina V. 761.
 Malí muzikanti, od Nierice VI. 1372. m.
 Malíčko: ne malíčko nýbrž slawné... (kázání), od W. Procházky V. 998.
 Malíř, přel. od Štěpánka VI. 635. 7.
 Malíři, wiz: Ustanowení.
 Malowec, wiz: Psaní.
 Malta, wiz: Zpráva.
 Malý Cech a Němec, od F. Swobody VI. 113. 140.
 Malý gratulant, od Jos. a Štěp. Bačkorůw VI. 1377.
 Malý Hawír, od Nierice VI. 1372. d.
 Malý rekruť, od Rulika VI. 633.
 Malý písař, od J. Swobody VI. 1365.
 Malý Slowan, od J. Al. Dundra VI. 133.
 Mammothrectus III. 3.
 Mandat krále Matiaše, jimž bratři z Morawy wypowěděl III. 139.
 Mandat krále Wladislawa o Pikharty III. 145.
 Mandat krále Wladislawa, jimž prwní (mandat) zkazil III. 146.
 Mandat císa. Ferd. s strany ženění kněžsk. III. 539.
 Mandat krále Ferdinanda o Pikarty IV. 523. 533.
 Mandat císa. Ferdinanda s strany mistra H. Gestlasta IV. 535.
 Mandat císa. Ferdinanda o wysazení arcibisk. Praž. IV. 536.
 Mandat císa. Ferdinanda Janowi Mystopolowi a Mart. Mólnickému, aby nehodné kněží trestati dali IV. 540.
 Mandat císa. Maximiliana strany schůzí pikartských IV. 545.
 Mandat J. Kr. všem křesťanům poslaný IV. 1861.
 Mandat hraběnky Frant. Hyp. Euseb. Berkowé V. 563.
 Mandat proti sauboji, od Lessinga VI. 700. 12.
 Mandat Leopolda II. wo wěcech ewangel. náboženství VI. 1106. 1674.
 Manifest JCM. rakansk. kr. uhersk. a českého léta 1813. VI. 967.
 Mausfeld, wiz: Kázání.
 Manual památek towaryšůw řemesla mydlářského V. 325.
 Manuale lat. hung. slawon., od P. Hrabowského z Hrabotwa V. 183.
 Manuale monasterii sc. Agnetis V. 411.
 Manualník pro klášter s. panny Anežky w Starém m. P. V. 412.
 Manualník celé biblí sw., od J. Am. Komenského V. 649.
 Manžel mé paní, z franc. přel., od Zbraslawského VI. 692.
 Mapa české země III. 190.
 Mapa katolická, od Jiř. Fera V. 375.

- Maran a Onyra, od P. Šediwého VI. 782. a.
 Marcel pautník z XIX. století, od A. Švihlíka VI. 890. e.
 Mařencín košíček, od M. Dob. Rettigowé IV. 1310. a.
 Maria-Cell, wiz: Cesta, Diwotwornice, Knížka, Zahrada.
 Maria panna, wiz: Hodinky, Hodiny, Králowna, Krása, Lodě, Matka, Moře, Na nebe etc. O welebnosti, O wěčnosti, Officium, Panna, Pautník, Piseň, Pláč, Pobožnost, Pomocnice, Poselství, Pozdrawení, Radosti, Rok, Rozmlauwání, Sen, Sláwa, Slunce, Sunamitis, Šlépěje, Traktat, Trůn, Wěner, Winařka, Zahrádka, Žiwot.
 Maria Cellenská (blahosl. p.) w těch milostech, které ... od r. 1370—1645 prokázati ráčila, od Adalb. Eremiáše V. 1206.
 Maria Magdalena II. 42. — w 5 zpěwích, od Fr. Raymanna VI. 2270.
 Maria matka boží a nebes králowna (kázání), od J. Jawornického VI. 2370.
 Maria matka umřajících V. 1238. — od Jiř. Fera V. 1385. g.
 Maria Swatohorská w Čechách V. 1167.
 Maria Stuartka, od Sillera VI. 654.
 Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco ob-sessae patrona, od Ant. Ferd. Duhraviusa V. 948. b.
 Marie aegyptská, wiz: Historie.
 Marie Antonie, wiz: Wypsání.
 Marie, dcera pluku, přel. od Pečírky VI. 684. 5.
 Marie Hora, wiz: Popsání.
 Marie, rozkoše zahrada atd. V. 1669. VI. 2141. 2281. 2345.
 Marie Terezie, wiz: Pamětnosti, Popsání, Řeč, Wěci.
 Marie Terezie, wiz: Běh žiwota.
 Marianka, od Gothe VI. 671.
 Marková, wiz: Kázání.
 Marnost swěta V. 241.
 Marnotratník, od Raimunda VI. 635. 8.
 Marš každého Čecha ctného, od Wawáka VI. 497.
 Martiniani, kronika II. 73.
 Martin Bucer, služebník sw. ewang. we Štraspurce IV. 613.
 Martin kněz, wiz: Článekové.
 Martinek, přel. od Siesslera VI. 632. d.
 z Martinic, wiz: Sláwa.
 Martinický rohlík a Mart. husa, od Tháma VI. 607. b.
 Masné krámy, od Prok. Šediwého VI. 608. II. c.
 Masnicius, wiz: Wězení.
 Masopust, od Wawř. Rwačowského IV. 684.
 Masopust, od Tyla VI. 841. e.
 Masopustní blázní, předěl. od Tháma VI. 608. ii.
 Masopustní žert, dle Klingsterna VI. 635. o.
 Mastičkář I. 18.
 Mastičkář, od J. Marka VI. 824. β.
 Mašinkář, od Nürnbergera VI. 697.
 Matěj paustewník, wiz: List.
 Mater Nepomucena w klášteře Ždiarském, od J. Kholla V. 439.
 Mater verborum I. 11.
 Mateřská láska, od Nierice VI. 883. IV.
 Mathusalem, t. j. o daru dlouhověkosti V. 1078.
 Matias Corvinus, wiz: Mandat, Smlauwa.
 Matias císař, wiz: Akta, Korunování, Odchod, Piseň, Přitažení, Psaní, Smlauwa, Wjezd, Wolení, Wypsání.
 Matka swěta wěcného Maria na výsosti wítězu-jící církwe ... V. 986.
 Matka swatohorská Maria přepodiwná w zázracích a milostech V. 1172.
 Matka a dcera, přel. od Tyla VI. 673. b. sw. V. α.
 Matky znamenité chrámu Welehradského dcera zna-menitá chrám Poleňowský etc., od M. Bartysa V. 974. c.
 Matrikath (Bosákaw) proti mistrům Praž. pod obojí III. 718.
 Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, od Dankowského VI. 122. b.
 Maudrá paní w lese, od Kotzebue VI. 635. 11.
 Maudrost katolických rodičů atd. V. 806. — od Ant. Konáče V. 1394.
 Maudrost aneb rozjímání k nabytí bázně boží, z wlsk. přel. V. 1434.
 Maudrost od boha poučeného starce, řeč při pohřbu Paw. Ježowice, od M. Szepeši-ho VI. 2083. b.
 Mauřenín, wiz: Piseň.
 Maximilian II. wiz: List, Písnička, Podniknutí, Po-hřeb, Příběhy, Psaní, Spis, Žiwot.
 Maximilian arcikníže, wiz: Spis.
 Maucha, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. b.
 Meč Goliasů, od J. Jafeta IV. 561. c.
 Meč a kalich, od J. Er. Wocela VI. 555. b.
 Mečislav a Blanka, od Jedličky VI. 639.
 Mediolan, wiz: Popsání.
 Meditací české na celý rok V. 1618.
 Meditationes sc. patrum. přel. od Tob. Mauřenína IV. 1965. a.
 Megera, od Krameriusa VI. 785. c.
 Mechmet, wiz: Nowina.
 Melodiatura neb partitura, od Ad. Skultetiho VI. 180.
 Melodie a zpěwy smutného kawalíra o lásce, od W. J. Rosy V. 195.
 Meluzina, wiz: Kronika.
 Meluzina, od Stuny VI. 611. x.
 Meluzina z něm. přel. VI. 716. 2.
 Memorabilia (zápisky) od r. 1575—1620. IV. 288. — od r. 1578—1620 IV. 465.
 Mentor neboli wůdce k blaženému žiwotu, od Sil-via Pellika VI. 1203.
 Mesiáš, od Klopstoka VI. 544.
 Měsíček pobožný V. 1440.
 Město na hůře wystawené ... Plzeň na den pa-mátní wítězství, od Damasa Strnáda V. 894.
 Metamorfoseon Ovid. 15. knih. V. 255.
 Methode in kurzer Zeit echt böhmisch zu lesen und zu schreiben, von K. Thám VI. 42.
 Methodus Herbaria, od Ad. Zalužanského IV. 877. a.
 Mezeříč, wiz: Památky, Diarium, Kronika, Paměti, Poznamenání.
 Michal Čarnišenko, od Kuleče VI. 853. b.
 Mikowá, wiz: Winš.
 Mikuláš bratr, wiz: Hádání.
 Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný, od Ig. Libertina V. 923. d.; wiz: Žiwot.
 Mikuláš hrabě Zrinský, hra přel. od Fr. Tomsy VI. 653. e.
 sw. Mikuláš w Praze, wiz: Listiny.
 sw. Mikuláše lázeň, wiz: Lázeň.
 Mikulášowo nadělení, hra od Tháma VI. 607. c.
 Miláček Ježíše sw. Jan Nep. V. 1041. 1043.
 Miláda a Jindřich pow. VI. 868.
 Nílewsko, wiz: Zpěw.
 Milina, od Zieglera VI. 740. c.
 Milislav aneb Tepličti kowáři, od Prok. Šediwého VI. 608. II. e.
 Milkowání w Plzni, od Tolda VI. 635. 9.
 Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidelník, nový Robinson, z angl. od Jos. Zimmermanna VI. 1382. b.
 Milování dvojce: jedno druhému odporné (swěta a boha) V. 1480.
 Milowati budeš bližního swého jako sebe samého, od Nierice VI. 1372. e.

- Milowník ukřižovaného Ježíše, sw. Jan Nep. V. 1040.
- Milowník a sok w jedné osobě, přel. od Šediwého VI. 608. n.
- Milozor, od Zieglera VI. 740. b.
- Mina z Blahodowa, od Lessinga VI. 689. k.
- Mínění upřímné žáků Hradišských, od J. Hájka VI. 376.
- Minsterberk, wiz: Zápisy.
- Minuci a pronostika Krakowská IV. 737.
- Minuci J. Straněnského IV. 761.
- Minuci Adama Hubera Mezeříckého IV. 773.
- Minuci od r. 1617. IV. 778. e.
- Minuci hospodářská ke cti sw. Wojtěcha VI. 1414.
- Minuci na r. 1785, od Mich. Grünera VI. 1415.
- Minuci hospodářská, od hospodářského spolku w král. českém VI. 1419.
- Minuci Ign. Paulína Hunewalda. Příd. 35.
- Mír zemský kraje Bolesl. III. 366.
- Mír zemský krajů Kaufm., Časlav., Chrudim. a Hradeckého III. 367.
- Míra nesmírného poslušnosti papež., od J. Miroše III. 780.
- Miracula (II.) Christi, od Jiř. Tesáka IV. 1613. n.
- Miscellanea personas seculares et res potissimum civiles concernentia V. 287.
- Miscellanea ad historiam patriae Moraviae (česky), od J. Gallaše VI. 991. b.
- Missal glagolický z Emaus zůstatek II. 177.
- Místa nejpatrnější křesťanstva: Jeruzalém, Betlém a Nazaret, přel. od Fr. Slawického VI. 1118.
- Místo ohně skrze kněze z oltáře oběti vzatého a skryté schráněného, totiž hrob sw. ... sw. Jana Nep., od Mat. Krátkého V. 965. b.
- Místopis a historie městyse Jabloného nad Orlickau, od F. A. Wacha VI. 1020. b.
- Místopis města Rakowníka, od M. Štembery VI. 1026.
- Mistr Bohata, aneb: Práci se žijíme, hru se zavádíme, od Nierice VI. 1372. x.
- Mistr Laukotský a jeho tovaryšové VI. 886.
- Mistr Martin bednář, od Holbeina VI. 700. 13.
- Mistři pověz, kteří ptáci lepší jsou ... III. 719.
- Mládenec neb Orlikt maudrosti věčné III. 878.
- Mládenec zavedený sw. Wít V. 1289.
- Mladý bubeník, od Nierice VI. 1372. g.
- Mléko čisté pravdy boží, t. j. catechismus k vzdělání mládeže církví božích česko-bratrských, od Theof. Elsnera V. 801.
- Mlikosrby, wiz: Elegie.
- Mluwnice česká, od W. Hanky VI. 79.
- Mluwnice česká, od K. Kysela VI. 83.
- Mluwnice česká, od J. Malého VI. 95.
- Mluwnice česká, od L. Zieglera VI. 92.
- Mluwnice maďarská, od Lud. Melcera VI. 116.
- Mluwnice německá, od Ant. Bišického VI. 112.
- Mluwnice německá, od Čelakowského VI. 90.
- Mluwnice německá, od Sykory VI. 114.
- Mluwnice polského jazyka, od W. Hanky VI. 102.
- Mluwnictví a zjevení, od Fr. Škorpíka VI. 1872.
- Mlynář a jeho dítě, od Raupacha VI. 709.
- Mlykařka a oba myslivci, přel. od Tháma VI. 607. o.
- Mlynářowa Liduška VI. 864.
- Mnemo technika, od Edw. Picka VI. 1169.
- Mnislaw a Swětiwina, od Šediwého VI. 782. c.
- Mnišek, wiz: Kantata, Půwod.
- Moc a ctnost magnetowa, od Aug. J. W. Saukupa V. 915. a.
- Moc boží nad životem i smrtí mocnářů při žalostné památce smrti JCI. Frant. I., od J. Mojžišowice VI. 2057.
- Moda, od Benedixa VI. 635. 10.
- Modlářka, od Gunthera VI. 625. b.
- Modlení veřejné we středu a w pátek V. 1573.
- Modlení wraucí a zpěvy lidu křesť., od Dewotyho VI. 2379 d.
- Modlitba, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. d.
- Modlitba, od Daw. Crinita IV. 1956.
- Modlitba, od Dikasta IV. 1508. a.
- Modlitba (kr. Šalomauna), od W. Dobřenského IV. 1953.
- Modlitba Hanuše Fridricha korfista saského proti wálce císa. a pap. IV. 1933.
- Modlitba, od Jelena VI. 259.
- Modlitba, od Jessenia z Jessen IV. 1993.
- Modlitba Josefa II. za svůj lid VI. 1042.
- Modlitba, od J. M. Krále VI. 238.
- Modlitba, od P. Fr. Nowatiusa V. 1553. k pěti ranám p. n. J. Kr.
- Modlitba sw. Petra II. 173.
- Modlitba krásná božího umučení II. 172.
- Modlitba k p. Marii III. 929.
- Modlitba proti Turku IV. 1931.
- Modlitba w čas těžkých pokušení IV. 1942.
- Modlitba dítkám užitečná IV. 1950.
- Modlitba, která se na milostivé poručení JM. kurfirstské po vyznání a absoliči sw. ewang. milostiwém létě říkati má V. 373.
- Modlitba exulantů w Leśné polském V. 1544.
- Modlitba k blahosl. p. Marii V. 1578. — proti morowé ráně V. 1581.
- Modlitba proti protestantům w kurf. baworském V. 1596.
- Modlitba k bohu všemohácnému V. 1617.
- Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nep. VI. 249.
- Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech žiwota VI. 2407.
- Modlitba neb požehnání sw. tří králů. Příd. 77. a.
- Modlitba za nawrácení slova božího. Příd. 77. b.
- Modlitby Jak. Akantidomitisa IV. 1982.
- Modlitby Ad. a Mik. Aletinů IV. 1992.
- Modlitby z Anselma vzaté III. 932.
- Modlitby Paw. Aquilina IV. 1964.
- Modlitby Jiřího Dynasta z Mítkowa IV. 1962. a. — o milování boha IV. 1962. b. — z kněh sw. Bernarda IV. 1692. c. — w čas žalosti IV. 1692. d. e. — pro paní a panny f.
- Modlitby M. Sam. z Dražowa V. 1532. b. — k časům těmto posledním zarmauceným případně V. 1532. c. — k slawnostem weyročním V. 1532. e. — duši truchliwau obcerstwujič V. 1532. g.
- Modlitby Tom. Draského VI. 1727. a.
- Modlitby J. Fera IV. 1997. — k sw. patronům českým V. 1539. c.
- Modlitby Františka I. umřajícího V. 1655.
- Modlitby Gertrudy a Mechtildy V. 1604.
- Modlitby W. Gleycha V. 1602. d.
- Modlitby W. Hanky VI. 2406.
- Modlitby J. Hrdličky VI. 2292.
- Modlitby, z něm. přel. od Hýbla VI. 2375.; od téhož přel. VI. 2408.
- Modlitby Mich. Institoris pro wojáky VI. 2302.
- Modlitby El. Jakobi Chrudimského IV. 1977.
- Modlitby od Jakuba o umučení paně IV. 1970.
- Modlitby, z Raitra přel. od J. Jawornického VI. 2331. c.
- Modlitby sw. Jeronyma III. 863.
- Modlitby Jiř. Johannidesa V. 1555.
- Modlitby Šim. Jordanského. Příd. 48.
- Modlitby W. Kodeda IV. 1974.

- Modlitby J. Am. Komenského V. 1557.
 Modlitby, přel. od Dan. Korbéli-ho pro schowance c. k. akademie VI. 2301.
 Modlitby J. Krejčího we wielikých potřebách duchowních a tělesných VI. 2327.
 Modlitby, od Tom. Kubelky VI. 2337.
 Modlitby, od K. Kuzmanyho k nábožnému vzdělání věřících we wíře, w lásce a w naději VI. 2417.
 Modlitby Litardy (?) IV. 1946.
 Modlitby J. Matheola Sedláčanského IV. 1954.
 Modlitby Eliáše Milesia Rejšického Příd. 75.
 Modlitby Mat. Miletinského IV. 1995.
 Modlitby Joach. Misingera. Příd. 76.
 Modlitby, od Kašp. Motěšického. V. 1582. b.
 Modlitby Ond. Muškula. Příd. 79.
 Modlitby na žalmy, přel. od Bart. Netolického IV. 1944.
 Modlitby, od J. Nimburského IV. 1994.
 Modlitby Boh. Ojře z Očedělic IV. 1959.
 Modlitby Jeronyma Palingeria Horského. Příd. 92.
 Modlitby Alše Pařizka pro dívky VI. 2293. 2376.
 Modlitby, od pap. Pia VI. VI. 2286.
 Modlitby, přel. od Fr. Poláška VI. 2344.
 Modlitby W. Pražského V. 1587.
 Modlitby Lud. Rabus. Příd. 123.
 Modlitby na spůsob žalmy, přel. od Ráčka z Chotětin IV. 1955.
 Modlitby, od J. Rautenkrance, za požehnání c. k. vojsku VI. 950. d.; od téhož pro mladé lidi VI. 2318.
 Modlitby Řehoře Rechtera z Aldenberka IV. 1975.
 Modlitby Jana Rosáce IV. 1985. a. — s přípravou k smrti IV. 1985. b.
 Modlitby J. Salatyne VI. 2334.
 Modlitby Sixta z Ottersdorfu IV. 1943.
 Modlitby Wácl. Slowacia pobožným pannám, paním a wdowám IV. 1972. a. — obecní IV. 1972. b.
 Modlitby člověka nemocného, od Mat. Wácl. Solnického V. 1540.
 Modlitby Mik. Stipaciusa Strakonického IV. 1968. a. b.
 Modlitby J. Straněnského IV. 1934. a. b.
 Modlitby Mat. Stříbrského IV. 1980.
 Modlitby, přel. od M. Jana Sudleciusa IV. 1996.
 Modlitby W. Šarauna Hořického V. 1565.
 Modlitby J. Šolce VI. 2394.
 Modlitby W. Štefanidesa Teplického V. 1545.
 Modlitby J. Štelcara IV. 1976.
 Modlitby Paw. Tešláka pro poutné VI. 2290.
 Modlitby Fr. Tomsy VI. 2307.
 Modlitby Jiř. Tranowského V. 1534.
 Modlitby w čas wálky, od W. Trojana IV. 1991.
 Modlitby J. Wegha VI. 2303. — téhož VI. 2313. — téhož k božské spravedlnosti VI. 2388.
 Modlitby malických, od K. Winařického VI. 1370. c. 2448.
 Modlitby Jiř. Wicelia IV. 1961.
 Modlitby, přel. od Krist. z Wlčetína IV. 1945.
 Modlitby z písem sw. Mart. Wolfa V. 1569.
 Modlitby Vinc. Zahradníka VI. 2418.
 Modlitby Jos. Zachia IV. 1973.
 Modlitby Tob. Záworky IV. 1951.
 Modlitby církevní, od Zieglera VI. 2121. a. b.
 Modlitby we werších II. 27.
 Modlitby nejstarší II. 167.
 Modlitby pro paní z Rožemberka II. 171.
 Modlitby pro osobu ženskau II. 174.
 Modlitby po přijímání II. 175.
 Modlitby a rozjímání duchowní III. 938.
 Modlitby III. 939. 942.
 Modlitby počínají: Pane bože w prochlosti twé nerač mstíti nade mnau III. 943.
 Modlitby pro ženskau III. 944.
 Modlitby počínají: Bože, jenž pro wykúpenie swěta ráčil jsi... III. 946.
 Modlitby sw. otců IV. 1926.
 Modlitby na každý žal IV. 1927.
 Modlitby k následování žalowému IV. 1930.
 Modlitby (II) za království české IV. 1932.
 Modlitby proti obecním nedostatkům IV. 1935. 1941.
 Modlitby na otcenáš IV. 1937.
 Modlitby IV. 1938.
 Modlitby z písma sw. IV. 1939.
 Modlitby o swatoswatém křistu wečeře paně IV. 1947.
 Modlitby z písem sw. IV. 1949. 1950. 1989.
 Modlitby ke dním suchým IV. 1960.
 Modlitby IV. 1969. 1981.
 Modlitby a písničky na den narození p. Hynka z Waldšteina IV. 1978.
 Modlitby z agendy kněží ewang. IV. 1979.
 Modlitby kazatelské IV. 1983.
 Modlitby w čas wálky neb obležení od nepřátel IV. 1998.
 Modlitby rytimowní V. 182.
 Modlitby a písničky zvláště k narození p. V. 1531.
 Modlitby V. 1536.
 Modlitby w čas protiwenství církevního V. 1542.
 Modlitby exulantů V. 1559.
 Modlitby V. 1560.
 Modlitby za šťastnou smrt V. 1568.
 Modlitby a písničky z autorů ewang. V. 1577.
 Modlitby před a po zpovědi V. 1609.
 Modlitby V. 1628.
 Modlitby pro mládež V. 1630.
 Modlitby ranní a večerní V. 1632.
 Modlitby w hrozných příhodách V. 1635.
 Modlitby školní pro mládež V. 1638.
 Modlitby V. 1642.
 Modlitby a písně o pokání a o wečeři p. V. 1643.
 Modlitby aneb spůsob srdce swé wyléwati před obličejem božím V. 1646.
 Modlitby V. 1648.
 Modlitby Mariánské Lauretanské V. 1056.
 Modlitby k sw. Anně V. 1663.
 Modlitby VI. 2232. 2297.
 Modlitby upřímného vzdychání k přepodívné prozřetelnosti božské VI. 2348.
 Modlitby při processii na slavnost Božího těla VI. 2363.
 Modlitby VI. 2374.
 Modlitby poutnické k sw. obrazu p. M. VI. 2409.
 Modlitby ke mši sw. VI. 2437.
 Modlitby k veřejné i domácí pobožnosti VI. 2447.
 Modlitby k uwedení malických k pobožnosti domácí VI. 2450.
 Modlitby w adventní neděli. Příd. 77. e.
 Modlitby na desatero prikázání. Příd. 77. f.
 Modlitby. Příd. 77. g. h.
 Modlitby kající z písem sw. Příd. 77. i.
 Modlitby za wieliké tělu i duši potřebné věci. Příd. 77. k.
 Modlitby ze žalmu. Příd. 77. l.
 Modlitby nedělní. Příd. 77. m.
 Modlitby paně s weykładem. Příd. 77. n.
 Modlitby pro mladá i staré lidi. Příd. 77. o.
 Modlitby za potřeby církewe sw. Příd. 77. p.
 Modlitby z aklnající neb zažehnající powěti. Příd. 77. q.
 Modlitby z těch věcí, kteréž modlitba paně w sobě zawírá. Příd. 77. r.

- Modliteb sedm částek Mart. Molera, přel. od Tob. Maufenina IV. 1965. b.
- Modliteb šest w nemoci těžké postaweného člověka, od Paw. Nonniusa V. 1541.
- Modliteb patnácte sw. Brigidy o umučení páně V. 1589.
- Modliteb kazatelských od slawnosti swaté až do adventu díl II. V. 1647.
- Modrowaus, přel. od Macháčka VI. 649.
- Modrowaus, od Lewalda VI. 689. I.
- Mongolowé, wiz: Wypsání.
- Monita salutaria sc. Joannis III. 203.
- Mons pietatis etc. V. 1183.
- Mons Thabor evangelicae veritatis, od J. Chrisost. Táborského V. 877. b.
- Montechi a Kapuletti, přel. od W. Al. Swobody VI. 685. 2.
- Morana, wiz: Píseň.
- Monumentum rytíře Jana z Proseče a na Jirnách IV. 1684.
- Morawa, wiz: Jádru, Jednání, Knihy, Kronika, Lamentaci, Listy, Miscellanea, Paměti, Poznamenání, Privilegia, Sněm, Swobody, Zřízení.
- Morawští biskupové, wiz: Biografie.
- Moře pro plnost wod, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná, od J. Norb. Platcera V. 991.
- Moreau, wiz: Žiwot.
- Moskwa, wiz: Cesta, List, Nowiny, Poselství.
- Most, wiz: Listiny.
- Mostek aneb sestawení skromných myšlének, od M. Klácela VI. 1172.
- Mraweništiko III. 215.
- Mrawokniha pro křesť. vlastence, od M. C. Pothmanna VI. 2219.
- Mrawopisy Catonowy lat. i česky II. 72.
- Mrawové šlechtných dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. d.
- Mrawy starých Čechů, od Stuny VI. 611. s.
- Mrtvý host, od Zschokke VI. 856. b.
- Mstítel šlechtný, dle Chimaniho VI. 1208.
- Mučirna věčná zatracencůw, od Sam. Pet. Fortunáta Kaufimského V. 1393. c.
- Mudrci, wiz: Kronika.
- Mudrci II. 73.
- Můj bratr Arthur, od Andersena VI. 853.
- Můj synu nejmilejší, kamž odcházíš w čas nynější IV. 194.
- Mumraj Zbornické prawdy, wymaškařený od J. Ctib. Kotwy IV. 1433.
- Museum, wiz: Jednání.
- Mustunk lidu u m. Znojma IV. 434.
- Muza Morawská, od Jos. Gallaže VI. 284.
- Muza Srbská prstonárodní do Čech přiwedená, od Hanky VI. 287. b.
- Muza Tatranská, od Šafařika VI. 285.
- Muza ze Slowenských hor, od Jiř. Palkowice VI. 280.
- Muzika, t. j. knížka zpěvákům náležitě zprávy w sobě zawírající IV. 44.
- Muzika, t. j. zpráva k zpívání náležitá, od J. Josquina IV. 43.
- Muzika česká Mariánská radostná i žalostná, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. a.
- Muzika swatoroční, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. b.
- Muzy anglické w čechoslowanském oděwu, od Bohusl. Tablice VI. 282. c.
- Muž apoštolský aneb žiwot a ctnosti patera Albrechta Chanowského, od J. Tannera V. 1291.
- Muži sw. bohu wěrný (píseň) VI. 256. g.
- Myrrhowý wěneček, od Marie Antonie VI. 833. b.
- Mysli křesťanské, jakby každá hodina měla strávena býti, od W. Kleicha V. 1381.
- Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Körbera VI. 854. 1371. d.
- Myšlení Lud. Muratoria o wypuzení wefejného žebřání, z wlsk. přel. od A. J. Trutnowského VI. 1225.
- Myšlenky kající hříchůw swých litující duše V. 1474.
- Mýto Wysoké, wiz: Čest.
- Mzda krwe nejawětější, od Eug. Rádla V. 973. b.
- Na den narození cíř. Frant. II., od Tomsy VI. 383. m.
- Na den provozování české hry: Břetislav a Jitka, od W. Zimy VI. 365. c.
- Na den uwezení prof. české literatury p. J. Nejedlého na učitelskou stolicí I. 1801., od J. Rulíka VI. 379. c.
- Na důkaz wděčnosti a lásky P. Gerlakowi Paulsowi, od Diabače VI. 360. c. d.
- Na Wáclawa Koce a Johannu Clam - Gallaiowu VI. 392.
- Na nebe wzeti p. Marie 553. wersů II. 37.
- Na památku Jos. knížete z Fürstenberku generála českého, který byl 1799. w bitwě u Stokachu w Šwábích zabit VI. 383. f.
- Na opěwatelkyni Klopštocka VI. 359. d.
- Na Plzeň, od Sedláčka VI. 424. a.
- Na pohřeb rytíře Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Na příjezd cíř. Frant. I. a cíř. Marie Ludowiky do Prahy I. 1810. VI. 402.
- Na příští wys. důst. p. J. Tacheci-ho kanowníka Litom. do Mcl VI. 412.
- Na slawnost padésátého dne narození 5. Říj. 1842 p. Cyr. Frant. Napowi praelatu ... od M. Klácela VI. 487.
- Na smrt p. Sigm. Smiřického z Smiřic, od Šim. Thad. Bedeče IV. 190.
- Na smrt swob. p. Jak. z Wimmeru, od Wewerky VI. 311. b.
- Na smrt P. Sztoczko Gurka Šuranského, od Ant. Bernoláka VI. 2080.
- Na spalění knih Wikief. III. 39.
- Na toto JCM. poručení uřad administratorský a konsistoř strany naší pod oboji jest obnowena IV. 537.
- Nabízení libé k radostnému plesání Praž. obywatelů 9. Srp. 1784 při začátku sjednocení prw rozdílných čtyř měst VI. 362.
- Náboženství malých dítek VI. 1279. 1755.
- Náboženství prawé w patrných důwodech od počátku swěta až do našich časůw krátce složeno VI. 1759.
- Náboženství we výkladech a rozmlauwáních, od Fil. Neděle VI. 1836. 1907.
- Nábožnost čtwerá pro mládež školskou, z něm. přel. od M. Křiřt. Pešky V. 1603.
- Nábožnost, kterou při poswěcování chrámu... plápolali křesťané ewang. Wsetinští, od J. Hrdlický VI. 201. a. 1100.
- Nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu cíř. sarského spojená s weselau nábožností při obnowení památky poswěcení chrámu božího doswědčována, od Šiona Magoldského VI. 228.
- Nábožnost domovní we zpěwích, od J. W. Šimka VI. 2254.
- Nadání král. hradů a twrzí III. 463.
- Nadání záduší Karlotýnského IV. 583.
- Naděje pewná wěčtích w čas obecné úzkosti, od Sam. Lischowini-ho V. 1045.

Naděje božská spasitelně daufající w naději upewnění přílišně se spoléhající a zaufanlivý k naprawení V. 1518.
 Naděje pevná blahoslavené nesmrtnosti, w kteréžto se p. Paw. Fabri... při swém z tohoto světa odcházení skrze Ondř. Plachyho rozlučuje VI. 363.
 Nádenník, přel. od Tháma VI. 607. f.
 Nádenník, přel. od Tháma VI. 607. q.
 Nádoeba od stawu cti posvěcená, t. j. od Boha počténý sw. Jan Nep. V. 1029.
 Nápisy některých knih w deskách zemských od r. 1576—8 a 1677 IV. 206.
 Nápisy we deskách zemských V. 227.
 Náhlednutí do hrozné propasti sandů božích, od Mik. Drabika VI. 1404.
 Náchod, wiz: Potok.
 Nájemník Kmínek, od Kotzebue VI. 716. 3.
 Nález panský za kr. Ladislawa III. 309.
 Nález panský za cis. Sigmunda III. 212. 314.
 Nález sandu dworského III. 316.
 Nález o nowého krále III. 416.
 Nalezenci, od Nierice VI. 1372. f.
 Nalezenc, od Tyla VI. 673. b. Sw. I. β.
 Nalezenc, od Swihlka VI. 80. f.
 Nalezení ostrowa Madery, od Lafontaine VI. 820. a.
 Nálezowé (Nálezy) panské za Karla a Wáclawa II. 99.
 Nálezowé právní a sandui za Jana, Karla a Wáclawa II. 100.
 Nálezowé za kr. Ladislawa III. 310.
 Nálezowé papáti za kr. Sigmunda až do Wladislawa III. 311.
 Nálezowé (Nálezy) sandu dworského, komorního a zemského z XV. stol. III. 315.
 Nálezowé prwní, od kr. Sigmunda III. 317.
 Nálezowé sandu zemského za kr. Wladislawa III. 319.
 Nálezowé sněmu 1497. III. 418.
 Nálezowé sněmowní III. 450.
 Nálezowé práw zemských král. česk. IV. 1102.
 Nálezowé z desk zemských od r. 1536. IV. 1104.
 — též od 1542—1558. IV. 1105.
 Nálezowé sandu zemsk. 1595 a od r. 1491—1582 IV. 1108.
 Nálezowé appellaci podlé abecedy IV. 1109.
 Námluwy w Koloději, od Šeb. Hněwkowského VI. 674. β.
 Námluwy, od Zschokke VI. 853.
 Námořník, přel. od Pečírky VI. 883. VI. a VII.
 Nap, wiz: Na slawnost.
 Nápěwy k písním rozličným, od Wašáka VI. 517. a. b. c. — od Martinovského VI. 518. a. b. c. d. — od Worla VI. 519. a. b.
 Nápisý na kameni III. 89. — na pečetěch III. 88. — na zwonech II. 22. III. 91. — w kostele matky boží před Týnem V. 335. 344.
 Nápoj sladký, jak při trpké nemoci tak při hoiké smrti posilující, od Siesa V. 1492.
 Nápoj lásky, přel. od Stěpánka VI. 635. 9.
 Napoleon Bonaparte, co byl a co jest nyní, přel. od W. R. Krameriusa VI. 1054. b.
 Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi cis. Agapetus jahen III. 225.
 Napomenutí k páním měst Praž., od Řehoře Hrubého z Jelení III. 245.
 Napomenutí Plzenských k swornosti a opření se bludům, od Husa III. 609. a.
 Napomenutí starších jed. bratr. k modlitbám III. 742.
 Napomenutí Pražanům, od Matěje paustowníka III. 779.

Napomenutí před posluhowáním III. 856.
 Napomenutí nemocného III. 894. a. b.
 Napomenutí potěšitelné proti pohanům všechněch křesť. potentátůw, od Bart. Paprockého IV. 171. též IV. 336.
 Napomenutí křesťanské Dr. J. Bugenhagia IV. 420.
 Napomenutí (VI) jednoho každého křesť. k wečeři páně IV. 1283. a.
 Napomenutí učiněné všechněm wěrným IV. 1314.
 Napomenutí pro kněží zvlášť mladší, od Haw. Žalanského IV. 1752. b.
 Napomenutí všech wěrných w nynějších pokušeních k důvěrnosti IV. 1812. b.
 Napomenutí k nawrácení se na prwní opuštěnau lásku jed. bratr. někdy rozptýleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy učiněné, od J. Am. Komenského V. 379. h.
 Napomenutí lidu božímu w náboženství čistém postavenému V. 682.
 Napomenutí, abychom se náboženství papežského vystřihali, naproti tomu pak nábož. Luther. dále se přidrželi, od Adalb. Křineckého z Ronowa V. 706.
 Napomenutí ke všem nekatolického náboženství, od Mik. Kauzina V. 777.
 Napomenutí k tak nazwaným beránkům, od J. Leop. Zyppeya VI. 1751.
 Napomenutí W. Lahody lidu swé duchowní stráží swěšenému. Příd. 65.
 Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům. Příd. 81.
 Napominání Čechůw a Morawanůw, aby kompaktata jim podáwaná přijali, od Prok. z Plzně III. 625.
 Napominání k cis. Karlowi V. a stawům nyní w Špeyru sněm držícím, aby se o naprawenie církwe snažně a opravdowě starali IV. 1252.
 Náprawa vydaného toho listu a spisu, kterýžto udeľaw Mik. Konáč z Hodiškowa, směl poslati za dar nowého léta k králi JM., od Martina faráře III. 786.
 Narcisky, od Magd. Dob. Rettigowé VI. 852. a.
 Nařikání taužebné m. Plzně IV. 176.
 Nařikání země české IV. 450.
 Nařikání Řeh. Nazianzena nad swau zdejšího žiwota bidau IV. 1771.
 Nařikání Kr. p. na newděčnost lidskau, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. b.
 Nařikání nad rychlau smrtí p. Ewy Fabriciusowé V. 201.
 Nařikání nad žalostnými bídami vlasti a církwe V. 364.
 Nařikání na služebné děwečky, přel. od K. H. Tháma VI. 1234.
 Nařikání taužebné a žalostnoolestné Wácl. Klementa Zateckého. Příd. 54.
 Nařízení obce Praž. proti Pikardům IV. 532.
 Nařízení o vybírání... posudného IV. 942.
 Nařízení impressorům král. IV. 943.
 Nařízení JCM., jaký řád při tomto sjezdu a JMC. dworu nyní i napotom w m. Praze. ode všech zachowán býti má, 1570. IV. 945.
 Nařízení cis. Maximilian a o dani z winic IV. 947.
 Nařízení JMC. s strany drahot w král. česk. IV. 948.
 Nařízení cis. Rudolfa II. s strany mince IV. 955.
 Nařízení wojské od 17. Zář. 1813. VI. 968.
 Nařízení právní w důležitosti dobytých pádů VI. 1644.
 Nařízení pro wšeccky křesťanské poddané we wěcech manželstwa, přel. od Zlobického VI. 1686.
 Nařízení modlitební všem lidem. Příd. 77. t.

- Národopis slowanský, od Safařika VI. 1071.
 Narownání o hory a kowy IV. 957.
 Narozeni Mesiaše w přirození božském a lidském, od M. Kašp. Rhacopaea Wodňanského IV. 1447.
 Narozeni nejblahoslavenější královný nebes, od Tom. Girtha V. 995.
 Následkové newěrnosti, od Kotzebue VI. 645. c.
 Náš Bedrich, dle Kotzebue VI. 666.
 Naučení angelské křest. kat. mládeže všem učitelům a díkám... V. 779.
 Naučení, jakby kázání mohla lidu býti užitečná III. 813.
 Naučení k umění početnímu pro české školy VI. 1388.
 Naučení k welmi potřebnému osetí lesůw, od W. Lerharta VI. 1559.
 Naučení každému hřišnému užitečné III. 858.
 Naučení krátké obojí řeči něm. a české IV. 21.
 Naučení křesťanské, od W. Zolotina IV. 762. b.
 Naučení křesťanské mravopoctnosti k všeobecnému národu wzdělání, od Bern. Galury VI. 2250.
 Naučení křesťanské a modlitby, z ubersk. přel. od Mich. Blažka VI. 2298. a.
 Naučení křesťanů, od Widemanna IV. 1460.
 Naučení, kterak rodičové děti své vychowáwati mají III. 67.
 Naučení, kterak se mají šikowat jizdní, pěší i wozy, od W. Wička z Cenowa III. 244.
 Naučení, kterak se lidé w čas moru chowati mají IV. 898. 899.
 Naučení, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od Jiř. Chládky VI. 72.
 Naučení manželské, od Šim. Lomnického V. 188.
 Naučení mladému hospodáři, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Naučení mládencům k službě IV. 1739.
 Naučení mravná III. 226. též od Leop. Fabricia V. 881. b. c.
 Naučení mudrcůw o spravování a saudech lidských, od Brikci-ho z Licska IV. 726.
 Naučení, muželi býti kaupení platu bez hřichu a lichwy IV. 725.
 Naučení o dobrém zwedení mládeže, od J. Rulika VI. 1284. b.
 Naučení o chování owčého dobytka, přel. od Dom. Kinského VI. 1524.
 Naučení o chování, šlechtění, hlídání a ošetření stromů, od J. Teplého VI. 1539.
 Naučení o krawských neštowících, od B. J. Dlabče VI. 1610.
 Naučení o lnu seti VI. 1551.
 Naučení o přijímání pod obojí IV. 1272.
 Naučení o písmě sw. V. 810.
 Naučení o počátku křest. žiwota, od Jindř. Milde V. 782. b.
 Naučení o poctiwosti nábožné milosti ku přijímání těla božího a o užitcích zde na tomto světě trpících, od sw. August. a Anshelma III. 868. 869.
 Naučení o pokání, od J. Laeta IV. 1305. b; — od Bart. Flaxia IV. 1348.
 Naučení o poznání počátku sedlského hospodářství VI. 1489.
 Naučení o původu a zřātu papežstwa, z něm. přel. od Theod. de Hybla V. 393.
 Naučení o femeslech a umělostech čili technologie všeobecná, od J. Sw. Presla VI. 1584. a.
 Naučení o řízení poddaných a sirotkůw, od J. Dobřenského IV. 859.
 Naučení o sázení a štěpování karlátkowého a šwestkowého stromowí, z něm. Frant. z Dietrichů VI. 1537.
 Naučení o stawu manželském, od J. Zahumenského IV. 707.
 Naučení o štěpařství, od W. Skřiwánka VI. 1534; — přel. Jos. Hoydla, od Slawíčka VI. 1542.
 Naučení o wečeři páně, od Boh. Tablice VI. 1811.
 Naučení o začátku křest. žiwota. Příd. 83.
 Naučení o zpovědi V. 697.
 Naučení o zwyklém, starobylém, křest. postu, od Šim. Lomnického IV. 1741.
 Naučení (C) otcowských, od J. Kr. Noska VI. 1216. 2264.
 Naučení prawé modlitby III. 825.
 Naučení pro baby, z něm. přel. od Fr. Hynka Kirchnera V. 591.
 Naučení pro baby a jich pomocnice, od konsistoře Pražské V. 592.
 Naučení pro dítky, přel. od Ant. Stránského VI. 2422.
 Naučení pro lid obecný o domácích jedgech a kazijedgech, od K. Amerlinga VI. 1604.
 Naučení pro lid sedlský o nemocch dobytka konského, howěžního, owčého a swinského VI. 1640.
 Naučení pro mládež, od Wend. Duška VI. 1309. a.
 Naučení pro mládež sedlskau, od Jos. Prokopa VI. 1270.
 Naučení pro mladé sedlské hospodáře, od Jos. Bláhy VI. 1498.
 Naučení pro nemocné a umírající IV. 1823.
 Naučení pro owčáky a jiné držitele owčinnů VI. 1643. též z něm. přel., od Jos. Rautenkrance VI. 1522.
 Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. Chylika VI. 2115.
 Naučení slova božího krátké IV. 1734.
 Naučení starodávné wíry bratří IV. 1229.
 Naučení šafářůw, dle čehož pokračowati mají V. 568.
 Naučení troje, kteréhož muž požiwati správce církwe k wečeři p., od W. Widemanna IV. 1409.
 Naučení úředníkům hospodářským, od Flor. Griespeka z Griesbachu IV. 867.
 Naučení wíry křest., od J. Ign. Heinšmidberského z Trebechowic V. 738.
 Naučení všech křesťanů starodávné wíry IV. 1487.
 Naučení wýtažní na všechny nedělní a swáteční epístoly a ewangelia V. 832.
 Naučení z kněh sw. Augustina IV. 1767.
 Naučení z mnohých filosofůw wybrané III. 207.
 Naučení z písma o křest. žiwotu a blahosl. smrti V. 1476.
 Naučení z saudu čili práwa vyššího m. Brna městům k témuž práwu se přihlašujícím, od r. 1471 — 1616. IV. 976.
 Naučení ženám těhotným a babám, od Mik. Klaudiana III. 287.
 Naučení ženichowí a newěstě, od Fr. Neděle VI. 2120.
 Naučení a cwičení w pobožnosti VI. 2224.
 Naučení a zpráva utěšená k času nočnímu. Příd. 82.
 Nauka ewangelií Christusowey, od Ond. Paulini-ho VI. 1831.
 Nauka k štěstí a blahoslavenství, zwlášť pro mládež školní, od J. Bocko VI. 1283. 1795. 2217.
 Nauka řeči slowanskej, od Lud. Štúra VI. 99.
 Nauky domácí, z Hesioda přel. od J. Wička VI. 925. b.
 Nawedení hwězdářsko-lékařské III. 234.
 Nawedení k maudrosti, od Ad. z Weleslawina IV. 690.
 Nawedení ke čtení, od Fr. Studeného VI. 22.
 Nawedení ke čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, od Franty VI. 32.
 Nawedení (prakt.) k psaní pro učitele a pěstouny, od Krátkého VI. 68.

Nawedení (theor. prakt.) k rychlému naučení se jazyku českoslov., od J. N. Konečného VI. 88. b.
 Nawedení k generálnímu basu, přel. od Eug. K. Tupého VI. 183.
 Nawedení k ladění Forte a piana, od J. Příbika VI. 185.
 Nawedení k poctivým mravům a swobodným literárním uměním, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku VI. 211. a.
 Nawedení saustawní ku krasopisu, od J. W. Mazáče VI. 1174.
 Nawedení rodičů ku křesť. dítek milování VI. 1249. též od Hrdličky VI. 1989. c.
 Nawedení, jakby se hluchoněmota v prvních letech dětských poznala a jakby se předejiti měla atd., přel. od W. Staňka VI. 1271.
 Nawedení k náležitému školnímu vyučování pro učitele, pěstouny dítek a školní pomocníky, přel. od Wend. Duška VI. 1264.
 Nawedení k mechanice, od Dundra VI. 1405. a.
 Nawedení k stawitelství, od Dundra VI. 1405. b.
 Nawedení ku zhotowování mužských šatů dle pravidelného rozměření míry, přel. od Sommera VI. 1587.
 Nawedení o koních, od Ant. Jungmanna VI. 1649. a.
 Nawedení k wyhotowení písemností we wielikých potřebách obecného žiwota, přel. od Jeronyma Jezdinského VI. 1699.
 Návěští o všeobecném zaopatřowacím ústawu, od Dr. L. R. VI. 1240.
 Návřhy skrownické stranu now. česk. diwadla, od L. R. z Rittersberku VI. 189.
 Nawrzení k poznání a zahlázení morního nakažení, které ... r. 1738 na ruku dáno atd., z něm. přel. od K. Fr. Rosenmüllera V. 581.
 Nawrzení o prawdiwém všech věcí s Kristem sjednocení V. 1407.
 Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom církwe křesť. kat. se nacházejí atd., od Ant. Fr. Jerábka VI. 1852, 2261.
 Nawátěrowání Pána Ježíše w nejsw. swátosti oltářní na každý den měsíce VI. 2423.
 Nawátěrowání P. Marie VI. 2175.
 Nebe swatoswáté atd. (kázání ke cti rodičky boží), od Bohumíra J. Bílowského V. 867. h.
 Nebe nové, kteréžto pozdwižena jest sláva nad všechna nebesa, totižto: Norbert sw., od Fr. J. Bartona V. 968. b.
 Nebe a země Klíč, od Ant. W. Hnojka VI. 1408.
 Nebezpečné sausedství, od Kotzebue VI. 635. l.
 Neboška paní, od Štěpánka VI. 635. II. c.
 Nebst diesem Lexicon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache V. 26.
 Něco o epigrammatech anebožto Malorádkoch, od Bernoláka VI. 170.
 Něco pro českou literaturu, od W. Stacha VI. 359. a.
 Neděle smrtelní (kázání), od Johanidesa Danhela IV. 1612.
 Neděle smrtelná, od Dan. Johanidesa Skočowského IV. 1903.
 Nedwědice, wiz: Zřizení.
 Nejedlý, wiz: K swátku, Kázání, Na den etc.
 Nejlepší dědictví, od Šmida VI. 1371. a.
 Nejšťastnější člověk, od Hoppa VI. 635. 13.
 Němá z Portici, přel. od Chmelenského VI. 659.
 Němá láska, přel. od J. Petery VI. 872.
 Nepřítel církwe jako církwe, která wede k spasení.
 Sestero kázání, od Škody VI. 1973.
 Nerostopis čili Mineralogie, od J. S. Presla VI. 1465. d.
 Neslýchaná náhoda strašiwého hromobití neb žebrawý študent, od Waidmanna VI. 607. a.

Nesworní bratři, od Kotzebue VI. 682. e.
 Neškodí přátel zkauseti, od J. Rettiga VI. 648. b.
 Nešpor český IV. 146. — od Woldřicha Waldy IV. 1986.
 Nešťastná Zuzanka, od Hybla VI. 814. b.
 Netopýr, od Jos. Wewerky VI. 641. c.
 Neuber, wiz: Řeč.
 Neukirch, wiz: Paut.
 Newěstin klenot, od Holbeina VI. 635. 12.
 Newín, od Kubelky VI. 813. d.
 Newinnost kající welikost swátosti sw. Aloysia a Stanislaw Kostky za swaté wyhlášených, od Jak. W. Hettyga V. 943.
 Newolníci, od Raupacha VI. 649. i.
 Nezemanům zemanství žádostiwým, od J. Feješe VI. 1194. b.
 Neznámý, dle Bulharina VI. 853.
 Nigra sed formosa! (černá ale slíčná) libellus de Thaumaturgia Jičínensi V. 1203.
 Nimbuk, wiz: Artikulowé, Cantata.
 Nitra VI. 771.
 Nizozemsko, wiz: Edikt.
 Noc weselá s swětlem, od Štěp. Holomučanského IV. 1911. a.
 Noc hrozná w zámku Paluzzi, dle Melesvilla VI. 635. bbb.
 Noc před nowým rokem, od Gerle VI. 673. 9.
 Noc a jitro, od Bulwera VI. 894.
 Noc Filippojakubská, přel. od L. P. VI. 902.
 Noční můra, přel. od Prok. Sediwého VI. 608. II. a.
 Nomenclator (Nomenclatura) lat. boh. II. 11.
 Nomenclator sex linguarum III. 13. IV. 35.
 Nomenclator lat. boh. III. 24.
 Nomenclator linguarum auth. Cornelio Valerio IV. 31.
 Nomenclator lat. boh. et germ. IV. 38.
 Nomenclator Hadriani Junii medici V. 57.
 Nomenclator, t. j. jmenowatel V. 68.
 Nomina infirmitatum s česk. významy III. 281.
 sw. Norbert, wiz: Hodinky, Krasospanilá, Přenešení, Žiwot.
 Norma, přel. od W. Al. Swobody VI. 683. b.
 Nos, od Gogola.
 z Nostic, wiz: Kázání VI. 853.
 Notae quae concurrunt de juramentis (česky) III. 474.
 Notule bohaboijným pannám, od Jiř. Prostějowského III. 181.
 Notule, které od dworů rak., rusk. a franc. předloženy byly l. 1805. VI. 958.
 Nowé amazonky, od Tyla VI. 673. 10.
 Nowé léto IV. 1829.
 Nowé město, wiz: Diwowé.
 Nowé zámky, wiz: O dobytí.
 Novelly Florianowy, přel. od Hollmanna VI. 839.
 Novelly Cervantesowy, přel. od Pichla VI. 857.
 Novus cruciger, wiz: Křižovník.
 Nowina, co se jest při jedné swatbě strašiwého přihodilo IV. 262.
 Nowina, co se jest stalo při jednom mládenci we wsi Pinfertu IV. 795.
 Nowina, co se při obležení m. Gdánska dalo IV. 404.
 Nowina, jak křesťané nad Turkem u Bělehradu zwítěžili IV. 319.
 Nowina, jakým způsobem Mechmet vezír w Constantinopoli jest proboden IV. 310.
 Nowina o dobytí m. Polocka IV. 405.
 Nowina o nějakém obra IV. 637.
 Nowina o morděti jmenem Kristmann IV. 260. 636.
 Nowina o porážce u Budína 1541. IV. 639.

- Nowina o šťastném přijezdu Arnošta do Brussel IV. 393. 435.
- Nowina o velikém obru IV. 215. 830.
- Nowina o zázraku, který se stal v Wodrawci IV. 845.
- Nowina o zkáze m. Plurs IV. 397.
- Nowini slov. národné a Orol Tatranski, wyd. od Stúra a Hurbana VI. 1094.
- Nowiny c. kr. vlastenské od r. 1789—1808, wyd. od W. Krameriusa VI. 1086.
- Nowiny cis. král. povolené Wídenské od r. 1812—1816, wyd. od J. Hromádky VI. 1089.
- Nowiny českoslowanské od r. 1783—1783, wyd. od Lesky VI. 1087.
- Nowiny, jak Turci od Bukarestu odehnání IV. 345.
- Nowiny, jak CW. s králem franským smluviti se jest ráčila IV. 380.
- Nowiny, kterak jest Amurathus cis. tureck. r. 1579 panket v Constantinopoli učinil IV. 311.
- Nowiny, kterak r. 1589 Turci a Tataři do Polska wpadli IV. 314.
- Nowiny, kterak Turek pevnost Wyhýtš dobyl IV. 316.
- Nowiny, kterak obilí s nebe přšlo, jakau škodu powětří we Wostřehomu učinilo IV. 342.
- Nowiny, kterak Neptalm veliké kníže Moskewské do země litewské wpadl IV. 400. 401.
- Nowiny, které se mezi CW. a papežem zběhly IV. 3686.
- Nowiny, které se w Durynské zemi staly IV. 829.
- Nowiny měsíce září I. 1597 IV. 638.
- Nowiny o Antikristu IV. 634.
- Nowiny o bitvě u Hatwanu r. 1594. IV. 324.
- Nowiny o čertu... pasquillus IV. 214.
- Nowiny o dobytí m. Bytče IV. 344.
- Nowiny o dobytí pevnosti Nowého Hradu IV. 425.
- Nowiny o dobytí pevnosti Pápy IV. 354. f.
- Nowiny o dobytí Rábu IV. 354. h.
- Nowiny o dobytí sedmi pevností turec. IV. 357.
- Nowiny o dvou kometách IV. 748. 803.
- Nowiny o dvou potýkajících se, totiž Turku pohannu a husari křesťanu IV. 301.
- Nowiny o jednom zemanu IV. 633.
- Nowiny o JCM. wálečném lidu w Spišské zemi IV. 388.
- Nowiny o nešťastném Ludwíku w XVI. králi francém, od M. W. Krameriusa VI. 946. a.
- Nowiny o porážce Tatarů a Turků IV. 340.
- Nowiny o sovách od Sedlec přiletělých IV. 841.
- Nowiny o smrti Sultana Amurata IV. 333.
- Nowiny o způsobu osoby bašete Budínského, kterak jat jest IV. 361. a.
- Nowiny o škodě skrze powětří u m. Opawy IV. 402.
- Nowiny o Turku a o Budínu, přel. Bart. Netolický IV. 295.
- Nowiny o tyranství tureckém IV. 320.
- Nowiny o ukrutenství Turku nad křesť. konaném IV. 323.
- Nowiny o veliké powodni w m. Římě IV. 814.
- Nowiny o velikém dopuštění božském w m. Fridberku a Špandawě IV. 837.
- Nowiny o velikém moru tureckém IV. 317.
- Nowiny o velikých zázracích, které se staly w polské zemi IV. 840.
- Nowiny o wítězství Hanuše kurf. Saského IV. 384.
- Nowiny o wítězství Karla V. IV. 379.
- Nowiny o wítězství nad Turkem w Chorwatské zemi IV. 312.
- Nowiny o wítězství nad Turky IV. 321. 359.
- Nowiny o wítězství nad Turky u m. Tolny IV. 361. c.
- Nowiny o wítězství u Kaparie IV. 338. f.
- Nowiny o wyswobození z moci turecké křesťanů IV. 350.
- Nowiny o záhubě skrze powětří u m. Opawy IV. 810.
- Nowiny o záhubě slezské země IV. 826.
- Nowiny o zázracích w Constantinopoli se zběhlých IV. 803.
- Nowiny o zázracích božích IV. 817.
- Nowiny o zámku Sigetu IV. 304.
- Nowiny od r. 1544. IV. 631. též od r. 1586. IV. 635. též od r. 1761. 1770. 1775. V. 360.
- Nowiny poštowské od r. 1785—1525, od Krameriusa VI. 1088.
- Nowiny Pražské na r. 1782—1788. VI. 1085.
- Nowiny Pražské... VI. 1093.
- Nowiny Pražské poštowské V. 357.
- Nowiny pro děti s obrázky a výklady VI. 1298.
- Nowiny staré VI. 728.
- Nowiny strašlivé r. 1721. V. 358. b.
- Nowiny strašlivého powětří okolo m. Kremže IV. 811.
- Nowiny z Bělehradu IV. 338. m.
- Nowiny z Benátek IV. 308.
- Nowiny z Constantinopole, kterak císař turecký dva pány postinati dal IV. 315.
- Nowiny z Durynské země V. 551.
- Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku IV. 358.
- Nowiny z Chorwat o porážce Turků w IV. 334.
- Nowiny z Košic o porážce dwau hauffů Tatarů w IV. 338. c.
- Nowiny z Košic IV. 343.
- Nowiny z Krakowa a Tokaje, co se r. 1595 zběhlo IV. 341.
- Nowiny z Paříže IV. 369. 373.
- Nowiny z Štraspurku s strany smlauwy biskupské IV. 556.
- Nowiny z Uher o bitvě něm. a uher. lidu s Turky IV. 313.
- Nowiny z Uher IV. 327.
- Nowiny z uher., dalm., sedmih. země IV. 349.
- Nowiny z uher. a sedmih. země, kterak jsau křesťané u Seštinu praporce tatarského chána dostali IV. 361. b.
- Nowiny z Wlach IV. 385. 632.
- Nowiny ze země sedmihradské z ležení polního IV. 338. k.
- Nowiny ze Zyseku, Kašy. Tokaje IV. 338. h.
- Nowomanželum. Báseň k snátku swatebnímu uroz. p. Sam. Jirího Trmana z Ostrawy s uroz. pannau A. Millerkau z Wildenberku V. 189.
- Noworočenka na r. 1821. VI. 765. 1825. VI. 766.
- Noworoční dar poetický, od J. Kermana V. 196.
- Nowostrážnický, wiz: Jiskra.
- Nowýhrad, wiz: Nowiny.
- Nowý Řím, od Traučena VI. 607. t.
- Nowý rok, pow. od Tomsy VI. 1317.
- Nowý trh lat. český, od Dan. Synapiusa V. 43.
- Nowý zákon a některé knihy starého zákona III. 591.
- Nowý zákon w bibl. Bodleiana III. 540.; u křižovníků III. 541.; w Museum III. 542. 553.; w bibl. Pražské III. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549.; w Prešpurku III. 550.
- Nowý zákon w biblioth. Pražské III. 551. 557.; w Holomanci III. 552.; w bibl. Strahowské III. 554.; w bibl. Nozické III. 555.; Tetawský III. 556.; u Ribaye III. 558.; u Františkanů w Praze

- III. 559.; w Mikulowě III. 560.; w Rejhradě III. 561.; u Ceroni-ho III. 562.; w Libuni III. 563.; w bibl. Widentské III. 564.; w Raudnici III. 565. 566.; w Plzni tištěný III. 567. 568.; w Praze tištěný III. 569. 570.; w Mladé Boleslawi tištěný III. 561. 572. IV. 1170.; od Beneše Opata a Petra Gzele IV. 1171.; od I. 1534. IV. 1172.; od I. 1538. IV. 1173.; od I. 1538. IV. 1174.; od I. 1549. IV. 1175.; od I. 1551. IV. 1176.; od I. 1555. IV. 1177.; od I. 1558. IV. 1178.; od I. 1563. IV. 1179.; od I. 1564. IV. 1180.; od I. 1596. IV. 1181. 1182.; od I. 1597. IV. 1183. od r. 1570 neb 1577. IV. 1184.
- Nucleus grammaticae V. 65.
- Numa Pompilius, z lat. přel. J. Nejedlý VI. 795. h.
- Nuntium mortis, přel. od Jiř. Fera V. 715. f.
- Nuť mne k tomu svědomí... III. 619.
- Nuž mniškové poskakujte... (píseň) III. 50. a.
- O andělech dobrých a zlých, od Štelcara Želetavského IV. 1311.
- O artikulích wíry, od Mik. Štětiny III. 764. též od Pet. Codicilla IV. 1297.
- O básnictví, z Horáce přel., od Š. K. Macháčka VI. 922. a.
- O běhu válečném, přel. od M. Bart. Hawlika IV. 824.
- O beránku božím, od Hawla Žalanského IV. 1443. b.
- O bitvě Sigm. Batory-ho s Michalem wéwodau Walašským IV. 639.
- O bohaci II. 45.
- O bohu pravém, od J. Cikady IV. 1376.
- O ceremoních sedmi swátostí — a církevních o kráse kostela a věcech v něm; o pautích, o posvěcení menších věcí atd., od Fr. Šam. Galslawského V. 1113.
- O cestě aukzě Kristowě III. 663.
- O cestě duchovní v církwi. Příd. 12.
- O církevním přikázání postu, od J. V. Jirsíka VI. 1856. d.
- O církwi, od Husa III. 608. m.
- O církwi sw., od Lutera IV. 1231.
- O církwi stránka první. Příd. 11.
- O citu a rozumu, od M. Klácela VI. 1167.
- O ctnostech hlavních (čtyřech) III. 202.
- O ctnostech, od J. Tábořského III. 819.
- O ctnosti angelské, od Hawla Žalanského IV. 703. a.
- O cwičení se w pobožnosti pravé, od J. Am. Komenského V. 1372. c.
- O čarách, od Hawla Žalanského IV. 834. a.
- O čarách a lékařských prostředcích V. 583.
- O čtení w zákoně božím. Příd. 13.
- O čtyřech rozdílech leta, od Aquina III. 275. 7.
- O destilowání IV. 848.
- O dětech z lidí swobodných V. 598.
- O dítkách křest., od Haw. Žalanského IV. 703. c. též od Šim. Lomnického IV. 738.
- O dnech 42 zlých w roce III. 240.
- O dnu soudním, od Tom. Rešátka IV. 1288. a.
- O dnu soudním IV. 1325.
- O dobrotě ducha páně IV. 1863. e.
- O dobytí m. Babuče IV. 346.
- O dobytí Gokernu IV. 338. b.
- O dobytí m. Chyanádu a Kaštelu IV. 354. c.
- O dobytí Jeny 338. g.
- O dobytí pevnosti Nowých Zámků od lidí cis. V. 355. c.
- O dobytí Ostřehoma IV. 338. l.
- O dobytí Plindenberku a Petrinu IV. 338. d.
- O dobytí Slatina IV. 354. g.
- O dobytí Fagyátu IV. 338. e.
- O dobytí Torgewistu a Georgice IV. 338. i.
- O dobytí Wácen, Klaudu a Kosty Nowico (pewnosti) IV. 354. b.
- O dokonalosti zákonů, přel. od Pet. Litoměřického IV. 1881.
- O důvěrnosti, od br. Lukáše III. 893.
- O důstojenství kněžském (kázání), od Jana Jind. Marka VI. 2059.
- O důstojenství člověka IV. 715.
- O důwodech přítomnosti p. n. J. Kr. při sw. wečeři, od Matěje Krocina IV. 1453. b.
- O důwodech nesmrtedlnosti některých posud málo známých, od J. Geguše VI. 2058.
- O Eliášowi druhém, od Hawla Žalanského IV. 1793. b.
- O sw. Eustachiovi II. 147.
- O Fílekowu IV. 322.
- O gruntu wíry III. 805.
- O heitmanu polním, od J. Achyllesa IV. 823.
- O hněwu, ze Seneky přel. III. 110. a.
- O hněwu nastávajícím a metle všemohaucího p. boha IV. 797.
- O hospodářství, od Balth. Rosta V. 570.
- O hře a hrách IV. 678. a.
- O hříších 7 smrtedlných, od Husa III. 608. o.; též od Jiř. Fera V. 1385. l.
- O Illirich, přel. z Appiana Alexandrinského, od Mart. Kuthena IV. 276.
- O inquisici hispanské IV. 520.
- O sw. Janu Nep. spis nejprvnější, od Jana Dlauhoweského V. 1279. a.
- O jazyku českém spisowném, od Franty VI. 135. f.
- O Jesuitech IV. 608.
- O Jiřikowi IV. 265. b.
- O jménu božím, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. a.
- O kameních drahých. Příd. 85.
- O klanění se tělu božímu III. 626.
- O klanění welebné swátosti proti Pikhartským bludům III. 775.
- O klíčích Kristowych a o církwi sw. Mart. Lutera. Příd. 70. a.
- O klíčůw prawých právem užívání Kristem pánem nařízených. Příd. 55.
- O kněžích swatokupeckých III. 78.
- O kometách, od Mart. Grilla z Grillova IV. 767.
- O kometě, od Tom. Petrkovského IV. 759.
- O kometě hrozně podiwné, od Pet. Codicilla IV. 760. a. b. c.
- O králi z Pontanu, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 224.
- O Kristu Nazaretském IV. 1784.
- O Kristu swědectví a ewangelium. Příd. 60.
- O kříži nejswětějším a nejtežším a utrpení p. n. J. Kr., od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O kříži španělském, od Jiř. Fera V. 1160. c.
- O kříži synů a dcer božích. Příd. 62.
- O lakomství, od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O lání nekřesťanském IV. 678. d.
- O láni, rauhání, hromování atd., od Tom. Rešela IV. 1814.
- O lásce III. 894. c.
- O lásce k bližnímu, od Jiř. Fera V. 1385. p.
- O lichwě a lakomství IV. 678. e.
- O lišce a džbánu II. 67.
- O lnu, jeho setí, připrawování a předení atd., přel. od Nywelta VI. 1553.
- O manželkách ctných, od Hawla Žalanského IV. 703. h.
- O manželství III. 64. IV. 668.
- O manželství wčném, od W. Slowacia IV. 1327.
- O manželství kněží, od Ad. Klementa IV. 1432. a.
- O manželství nařízeném, od J. Thaddea IV. 1441.
- O manželství smíšeném VI. 1865.

- O sw. Maří matce božie seps. Epiphanius II. 146.
 O Marii panné, od br. Lukáše III. 726.
 O Marii panné Teynické, od J. Ign. Dlanhoweského V. 1176. d.
 O marnosti žen a panen, od J. Štelcara Želetavského IV. 691. a.
 O mastech III. 284.
 O mezech, hranicích atd. w král. českém, od Jak. Menšíka z Menšteina IV. 937.
 O milých dwau Emilii a Camillovi IV. 253.
 O mši německé III. 808.
 O mláďenci marnotratném III. 68.
 O mocech rozličného kořene III. 568.
 O modlení II. 157.
 O modlitbách sw. Příd. 77. 1.
 O modlitbě, od Husa III. 608. n.
 O monstřancí nové newídané, přel. od Dr. Bibera IV. 550.
 O mravech křest. IV. 1801.
 O mravech, z Seneky přel. III. 110. b.
 O mši, od Lutera IV. 1236.
 O náboženství českých ewangelikůw, od M. Sam. Martinusa z Dražowa V. 698. b.
 O náboženství Možkwanském. Příd. 78.
 O naději, od Lukáše Praž. III. 761. e.
 O nádobě boží, t. o Pawlowi, od Hawla Žalanského IV. 1793. c.
 O nápisu sw. Kříže IV. 1468.
 O narození božím II. 159. b.
 O narození Krista, od Jiř. Tesáka IV. 1613. d.
 O následování Kr. pána, přel. od Tomas a Kempis III. 882.
 O nebi a peklu IV. 163.
 O nemocech morních, od J. Černého III. 280.
 O nemocech, též o barvení kůží IV. 857.
 O neplodnosti manželské, od M. Řepanského IV. 693.
 O nepřátelích duchowních Příd. 86.
 O neřádu kněžském, od J. Přemyslského III. 153.
 O nefestech a lícoměrnosti, od W. Walečowského III. 217.
 O neřtovicích krawských, přel. od J. Nejedlého VI. 1608.
 O oběti nejsvětější now. zákona, od Wácl. Pan-kracia Wychačusa V. 1114.
 O obludách nočních V. 784.; též od Hawla Žalanského IV. 834. b.
 O obnovení cirkwe w jednotě, od Lukáše Praž. III. 761. c.
 O očištění nowém a prawém IV. 1410.
 O odpadlících od wíry kř. IV. 1421. též od Wácl. Budowce z Budowa IV. 1428. g.
 O odúmrtí, od Husa IV. 608. q.
 O ohavnosti, od Mat. z Janowa II. 83.
 O ohni Jiřinském r. 1620. IV. 489.
 O opilství, z něm. přel. od J. Petřika IV. 670. též od Jak. Akanthido-Mitisa IV. 716.
 O ospravedlnění člověka IV. 1412.
 O pádu dobytka, z něm. přel. od Fr. Kašp. Třebického VI. 1636.
 O pacholku sedlském IV. 265. a.
 O pálení wod, od Černého III. 250.
 O památce slavné sw. Jana Nep., od Jiř. Tesáka IV. 1613. w.
 O pauštění krwe žilami IV. 879.
 O pýše, pokoře, pokřytství III. 877.
 O planetách III. 228.
 O pobožnosti prawé křest. VI. 1742.; též z wlašského přel. 2201.
 O počtě prawé, od Firmjana z Laktantia III. 872.
 O počtě boží, od Hawla Žalanského IV. 1874. d.
 O počátku, zrostu, čili akademie Pražské, od Sam. Mart. z Dražowa IV. 459.
 O počátku a proměnách prawopisu česk. VI. 51.
 O pohnutí Pražském III. 53.
 O pohřebích lidí mrtvých, od Haw. Žalanského IV. 703. i.
 O pokání prawém křestanském, od Mik. Tyčky III. 783.
 O pokání, od Bart. Flaxia IV. 1321.
 O pokání, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. b.
 O pokloně jména Jesus, od Wácl. Slowaciusa IV. 1336. a.
 O pokoji a wálečném nepokoji, od Hawla Žalanského IV. 703. b.
 O porážce u Budína l. 1541, list od Mat. z Lužnice a Jiř. z Waldšteina IV. 294.
 O poručenství pána, od Bened. Optáta IV. 1291. c.
 O posluchačích sw. ewangelium, od Hawla Žalanského IV. 1874. b.
 O poslušenství kostela Římského III. 627.
 O poslušenství papeže a jeho cirkwe, od M. Příbrama III. 630.
 O postavě a mravích lidských II. 54.
 O posvěcení chrámu, od Cyp. Pešiny IV. 1638. f.
 O posvěcení kněze, od jed. bratr. III. 659.
 O posvěcení ustawičném čili o Huse, od Wita Jakše IV. 1630. e.
 O potřebě nawštěwování domu, od Mat. Markwice V. 1119.
 O potupení marnosti knihy III., přel. od Wiléma z Waldšteina a Ad. z Winore IV. 697.
 O powětří škodlivém IV. 903.
 O powinnostech a příkázání III. 214.
 O powinnostech stawu manželského, od J. Cajet. Gattyho V. 1514. a.
 O powinnosti prawé člověka, od Husa III. 873. b.
 O pozdření jednéh proti druhým w obci Pražské od Bartoše píše III. 132.
 O poznání boha, od Husa III. 608. l.
 O poznání boha III. 894. e.
 O poznání cirkwe sw., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1312.
 O poznání Kr. pána, od J. Kaupilia V. 678.
 O přátelství z Cicerona přel., od Řeh. Hrabého z Jelení III. 109. a.
 O prawdách wíry, od Mik. Klaudiana III. 778.
 O prawdě II. 61.
 O práwích, súdích i o dskách země české knihy IX., od Vikt. Kor. ze Všehrd III. 294.
 O předřizení a zawření wětší částky lidského pokolení. Příd. 116.
 O přenešení slavném a wzetí na nebosa za žiwa patriarchy Enocha a proroka Eliáše, od Hawla Žalanského IV. 1473. b.
 O přibytku božím. Příd. 119.
 O přičinách (VI) bludů, od br. Lukáše III. 776. d.
 O přičinách wálky IV. 734.
 O přičinách pokušení a bojů proti Antikristu. Příd. 87.
 O přidržování násilném lidí k wíře mocí V. 366.
 O přijímání těla a krwe Krista II. 155.
 O přijímání III. 66.
 O přijímání pod jednau, od J. Rokycany III. 631, též od Hilaria Litoměřického III. 633.
 O přijímání malých dítek, od Paw. Žateckého III. 765.
 O přijímání w listech k pp. Dubickým a pp. Hradeckým III. 687.
 O přijímání těla a krwe páně, od Sixta Palmy IV. 1355. a. též Příd. 120.
 O přijímání swátosti těla a krwe páně, od W. Brosiusa IV. 1356. a.

- O přípravě k smrti, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. a též od J. Straněnského IV. 1800. c.
 O přípravě k křtí k smrti, od Linharta Kulmana IV. 1804.
 O přípravování se k smrti, od Jiř. Fera V. 1385. k.
 O přirození (IV) III. 274.
 O přirození (II) osoby Kr. IV. 1354. a.
 O přisaze, od Vinc. Zahradníka VI. 1206.
 O příchů Messiasse (traktat) II. 153.
 O přítomnosti potřebné opravdové Krista všemu stvoření, od Mat. Krocina IV. 1453. c.
 O přízní veliké národu česk. pod obojí přijímajícího, od Jiř. Tesáka IV. 1613. h.
 O proměnách předivných IV. 286.
 O proměnách předivných v světě, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. f.
 O prostředníku nejswětějším Kr. p. od Štilfrida Bruncweikara Podhorského V. 684.
 O prozřetelnosti božské, od Silvana IV. 1306. též z L. An. Seneky přel. od Rettiga VI. 931. a.
 O působení požehnaném pravého svěcení slavnosti dne narození císa. a krále Ferd. V., od K. Kuzmany-ho VI. 2054. a.
 O původu církve III. 154. též od J. Blahoslawa IV. 1276.
 O původu jednoty bratrské, od Tůmy Pelaučského III. 735. b. též od J. Jafety IV. 561. b.
 O původu a shromáždění bratří III. 652. 654.
 O původu apokřt. sw., od jednoty bratr. III. 662.
 O původu a wíře Mahometa, od Sam. Čáslawského V. 383.
 O půžitcích polních, od Petra z Crescentiis III. 257.
 O řádu církvením IV. 547.
 O ranách (VII) božích, od Haw. Žalanského IV. 1874. g.
 O řetězích (VII) dábských, od Šim. Lomnického IV. 689. a.
 O řízení a opatrování božském, od Weleslawina IV. 1339. b.
 O rodičkách III. 276.
 O rodu pp. z Weitmile a Krabic, od Hynka Krabice IV. 491.
 O rotách českých, od Pet. Chelčického III. 648. c.
 O rozdíle mezi bratřimi pravými a falešnými III. 820.
 O rozdílích (IX) křesťanůw, z traktatu Petra z Braitenbachu III. 197.
 O rytířích křesťanském, od Eraz. Roterodamského III. 211.; též od W. Budowce z Budowa IV. 1428. h.; též IV. 1904.
 O samscritu a wýtah gramm. z Nála, od Ant. Jungmanna VI. 119.
 O saudu posledním, od Jana Lociky IV. 1652. b.
 O sedmeru dobytka domácího, jeho chování a nemocích, od Ant. Jungmanna VI. 1649. b.
 O sektě turecké IV. 576.
 O sirobě, od Komenského V. 1390.
 O skonání císa. Ferdinanda IV. 427.
 O slovu božím zřetelném, přel. od Balt. Hostaunského IV. 1335.
 O slovu božím, od Hawla Žalanského IV. 1874. c.
 O službě pánu bohu III. 676.
 O smrti II. 161; též od Paw. Waniše III. 210.
 O smrti útrpné p. J. Kr., od J. Straněnského IV. 178.
 O smrti, posledním saudu, mukách a životu věčném, od Hawla Žalanského IV. 1874. e.
 O snížení Krista pána a w saudu messiášském povýšení při památce umučení a z mrtvých vstání IV. 1530.
 O správě královské, od Paw. Židka III. 218.
 O spůsoblosti české řeči, od Wácl. Rosy V. 72.
 O spůsobu života křesťanského III. 890.
 O spůsobu a životu křesťanském, od J. Brtwina IV. 858.
 O spůsobu právem cwičení mládeže we školách českých, od Al. Pařízka VI. 1253. b.
 O spůsobu (III) člověka, od Jiř. Staroměstského z Třebechovic. Příd. 145.
 O srownalosti kat. náboženství s rozumem, z něm. přel. od J. W. Sedláčka VI. 1832.
 O srownání wále naší s wálí boží, od J. Libertina V. 1463. a.
 O starosti a náhlé smrti, od Hawla Žalanského IV. 703. e. f.
 O starozitnostech českých a o potřebě, chrániti je před zkázau VI. 1082.
 O stawu duší w očistci, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O stawu manželském, přel. od Tom. Řesátka IV. 680. — od Wácl. Widemanna IV. 718. — od Wácl. Martinidesa IV. 1320.
 O stawu swobodném a manželském III. 799.
 O studnicech (V) hřiechu II. 59.
 O stupních přátelství krewního i příbuzného IV. 920.
 O swatokupectwí, od M. J. Husa III. 608. h.
 O swátostech, od Mat. Konečného V. 687.
 O swátosti biřmování, z něm. přel. od Fr. Tomay VI. 1796.
 O swátosti oltářní, od M. Wác. Korandy III. 710. též III. 724.
 O swátosti wečeře páně, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. d.
 O swátosti wečeře páně, otázky br. Jana Bohuslawy a br. Wácl. Šolína, Příd. 169.
 O swobodě křesťanské, z Lutera III. 789.
 O swobodě a rovnosti městské, od Alše Pařízka VI. 945. a.
 O swolení starých bratří III. 138.
 O swornosti manželské, přel. od Mat. Rosaciusa IV. 686.
 O swornosti bratrské, od Jiř. Tesáka IV. 1613. t.
 O šelmě a obrazu jejím. Příd. 154.
 O škodliwosti powěry, od Paw. Michálka VI. 1480. b.
 O štěpích III. 255. — od Bohunka kněze III. 256.
 O štěpování stromowí III. 251.
 O štěpování owocných stromů III. 254.
 O štěpování IV. 864.
 O štěpování stromů, z Jak. Bambergra přel. VI. 1540.
 O tajnostech ženských, z Alberta Welkého III. 288.
 O tanci, od Forneta VI. 2227. c.
 O těle a krwi páně III. 628.
 O těžkostech (VII) smyslaw III. 720.
 O tom, kterak má spravowan úřad býti, z Campanského přel. od Řehoře Hrubého z Jelení III. 223.
 O trpěliwosti příkladech. Příd. 160.
 O trýznění howad, od Fr. J. Swobody VI. 2342. c.
 O Turcích co w Římě na obecném sněmu jednáno bylo III. 130.
 O tyranství Begga tureckého IV. 360.
 O učení u wíře, od děk. Wáclawa IV. 1232.
 O učených jednoty bratr., od Krásonického III. 161.
 O mučedlnících (zlomek) II. 149.
 O umučení našeho spasitele II. 143.
 O umučení a z mrtvých vstání p. n. J. Kr., přel. od K. Pawla Pistoriusa IV. 1871.
 O umučení páně (modlitby). Příd. 166. a.
 O umučení smrti, pohřbu a z mrtvých vstání Kr. Příd. 166. b.
 O ustanowení služebníkůw církwe, z Dr. Mart. Lutera III. 155.

- O utrpení páně II. 32.
 O utrpení M. Jana Husa w Konstanci III. 156.
 O utrpení syna božího. Příd. 167.
 O užičích (VII) z přijímání hodného III. 624.
 O wátcé židowské, od Flavia Jos. IV. 272.
 O wěcech (IV) posledních III. 773. — od Mat. Štřiberského IV. 1395. — od Fr. Kosteru IV. 1877. — od Pawla Strečka V. 180.
 O wečeři páně, od Mart. Michalce IV. 1245. 1365. c. — spis proti w nowě powstalým odporcům. Příd. 170. 171.
 O welebnosti a sláwě nejblahoslaw. p. Marie (52 rozjímání) P. Anastasia V. 1435.
 O wězení dlabém Jana Augusty IV. 615.
 O winohradech IV. 871.
 O wíře, od M. Jana Husa III. 608. i.
 O wíře sw., kteréž Čechové a Morawané drží III. 768.
 O wíře a dobrých skutech star. i now. zákona IV. 1235. též Příd. 175. a.
 O wíře prawě a žiwě. Příd. 175. c.
 O wítězství proti Turkům IV. 351. 352.
 O wadách (VII) a wásních, od J. Rokycany III. 875.
 O wstupních (VII), od Štítného II. 158. c.
 O wšudypřítomnosti božské, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O wtělení syna božího III. 673.
 O wymání pobožných lidí a potěšení w něm. Příd. 176.
 O wychování dítek, od Alše Pařízka VI. 1253. c.
 O wymítání němého a jakéhokoli dábelství, od J. Am. Komenského V. 723. b.
 O wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, od Jana Augusty IV. 517.
 O wyznamenání slunce IV. 679.
 O wzetí města Wacie a šturmu k Temeswáru učiněném IV. 354. d.
 O wzkrššení páně, od Jiř. Malého IV. 1458.
 O začátku tureckého císařství, z lat. přel. od Sixta z Ottersdorfu s předmluwou přel. od kněze Jana Morawusa IV. 305.
 O začátku panování tureckého, z lat. přel. od Jana Mirotického IV. 307.
 O zadržování a wylévání deště, od Wíta Jakše IV. 1630. c.
 O zahrádkách bylinných IV. 863.
 O zachování církwe Kr. předíwném, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. b.
 O základu zákonůw lidských. Příd. 183.
 O zarmúceních welikých církwe, od Jana Miliče II. 162.
 O zášti, peýše a neswornosti, od J. Hoška VI. 1186. b.
 O zázračích křesť., od J. Augusty IV. 1233. c.
 O zawedení církwe. Příd. 10.
 O zemětřesení na Morawě IV. 168.
 O zemích nových a nowém světě III. 200.
 O zkáze pocházející z ustanowení lidského III. 873. c.
 O zmaření slowa božího, od jed. brat. III. 660.
 O znamení a prawdě IV. 1212.
 O zpívání kohautowém w domu Kaifašowém, od Jiř. Tesáka IV. 1613. b.
 O zrádě a trestu Karla Guntaulta z Biron IV. 370.
 O žaláři, jenž se nazýwá očištěm, od Woj. Kofary VI. 367. f.
 O žalmích a písniích. Příd. 189.
 O ženách sw., kterým Kr. nejprwé swé wzkrššení zwěstowal, od Hawla Žalanského IV. 1473. a.
 O ženách a jich nemocech, z Alberta Welk. přel. od Jana Lipského V. 590.
 O žiwlech pro mládež, od Ant. Hynka Gostky z Saxenthalu VI. 1476.
 O žiwotu křesť. (z písem sw.) IV. 1824.
 O žiwotu wěcném, přel. od J. Mleynka IV. 1906.
 O žiwotu, zázračích, o státech a uctění sw. Liguřiáše, od Fr. Poimona VI. 2194.
 O žiwotu panenském. Příd. 93.
 O Janu Zířkowi IV. 628.
 O žufníčku masopustním, po něm o kyselu postním V. 1387.
 Oba Kašpárkové, přel. od Tháma VI. 607. oo.
 Oba listky, z něm. přel. V. 637. I. díl. b.
 Oba šelmy, od Tyla VI. 673. k.
 Obdarování kr. Jiřího horníkům Kutnohorským III. 470.
 Obět božské chwály w rozličných modlitbách V. 1664. VI. 2340. 2401.
 Obět citůw radostných, když Jos. Krakowský z Kolowrat Praž. arcibiskupem jmenowán byl VI. 460.
 Obět duchowní zápalní před oltářem pána nebe i země. VI. 2360.
 Obět každodenní bohu VI. 2328.
 Obět lásky, t. j. modlitby pro autlejší mládež VI. 2364.
 Obět nowozákonná pobožného křesťana, od Fr. Šira VI. 2391.
 Obět, od W. Nowotného VI. 825.
 Obět pamětní díkučinění od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od J. Rulika VI. 1231.
 Obět radostná p. Joh. Jerábkové VI. 397.
 Obět wděčnosti na sl. sňatek p. Veita s swobodnan slečnou Amalií z Tříteže a Deymu, od Kramáře VI. 408.
 Obhájení učení ewang. swatého V. 783.
 Obchod mňj s Bohem (modlitby) VI. 2367.
 Obchodníci, od Tomáška? VI. 908.
 Obležení Freiberku za 30leté wálky, od Nierice VI. 1372. t.
 Obležení Korintu, přel. od Újky VI. 710.
 Obležení Plzenské, přel. od Tyla VI. 673. 11.
 Obležení Prahy od Šwědů, od J. Štěpánka VI. 635. a.
 Obležení Rošelské, z franc. paní Genlis VI. 815.
 Obnowení auřadu Marianského bratrstwa českého X. pod tit. na nebe wzetí blah. p. Marie na ten čas w kap. Betlem shromážděného w krátkém diwadle představené I. 1670. V. 236.
 Obnowení smlauwy křtu s modlitbami, od W. Gleycha V. 1602. c.
 Obora sw. čistě radosti V. 1009.
 Obora panenská, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. b. též Příd. 54.
 Obrácení lidu ewang. českého k bohu, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. f.
 Obrácení předků našich na wiru (kázání), od Kar. Kuzmany-ho VI. 2054. b.
 Obrácení zázračné jednoho Turka na křesť. wiru V. 1187.
 Obrana wiry Tábořských III. 620.
 Obrana proti Pikartům III. 706. a.
 Obrana sw. Kateriny III. 925.
 Obrana mírná kancionalu bratr., od Šturma IV. 1322. b.
 Obrana kalichu, od Wíta Jakše IV. 1389. b.
 Obrana konfessi české, od Wikt. Wrbenkého IV. 1425. b.
 Obrana putování křesť., od J. Peita Hostaunského IV. 1442.
 Obrana dostatečná wiry církwi ewangelických, přel. z lat. od J. Juella IV. 1462.
 Obrana ode mne Karla Staršího z Žerotína ku p. Jiř. z Hodic IV. 1464.
 Obrana žetřná relací Kolowrato-Papenheimské V. 283.

Obrana před nemocí, od Jak. J. Wácl. Dobřenského z Černého Mostu V. 577.
 Obrana křesťanův pokrytých při učení ewangelickém V. 693.
 Obrana křesťanská, od M. Sam. Martinusia z Dráždova V. 698. e.
 Obrana kalicha, od Wita Jokassia Přerowského V. 710.
 Obrana křesť. náboženství, od Mat. Boda V. 795.
 Obrana m. Pelřimova, Maria panna bolestná, od Jiř. Ferd. Smutného V. 1204.
 Obrana proti moru V. 1375.
 Obrana jazyka českého, od Karla Tháma VI. 1.
 Obrana prawdy katolické, od W. Krolmusa VI. 1866.
 Obraz sedmi zlých a sedmi dobrých věcí, od Wleslawina IV. 695.
 Obraz člověka sprawedliwého, od Ign. Fr. Holzpeka V. 1095.
 Obraz dějů Římských, z Flora přel. od J. Chmely VI. 926. b.
 Obraz starého světa, od Fr. J. Smetany VI. 979.
 Obraz první zlatý a stříbrný města Králové Hradce nad Labem, od Fr. de Paula Šwendy VI. 1011.
 Obraz minulosti města Prachatic, od Fr. J. Slámy VI. 1021. b.
 Obraz utrpení nešťastným Blatenčanům, od P. Ant. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.
 Obraz Františka II., přel. od Rautenkrance VI. 1049.
 Obraz dokonalého učitele, přel. od Fr. Wacka VI. 1258.
 Obraz w lese, od Šmida VI. 1333. c.
 Obraz jasných nebes s popsáním nebeských těles, od Norh. Waňka VI. 1406.
 Obraz tabelární výchování ovocných stromů, od H. M. Dieckra VI. 1545.
 Obraz křesťanské panny (kázání), od J. Kolára VI. 2037. f.
 Obrazy Kawkaské, přel. od Šira VI. 839.
 Obrazy XIV a XV. století, od Sabiny VI. 897 a
 Obrazy světa, od J. St. Tomička VI. 1073 a
 Obřizka turecká IV. 647.
 Obrowistě Wiléma Kumpenberka S. J. Marianského Atlanta, přel. od A. Frozina Plzenského V. 1198.
 Obsah založení dáwnowěkých kaplí všech swatých, od J. F. Dewoty-ho VI. 1113.
 Obsah potřebných naučení a prawidel, jak se wěcely s užtkem opatrowati dají, od Jana Glozyusa VI. 1514.
 Obsah na reguli a život třetího řádu sv. Františka V. 472.
 Obsažení historické o Danielowi prorokowi V. 165. 816.
 Obsažení ewang. řečí, od Mik. z Zinzendorfu V. 846. 879.
 Obsažení krátké učení křesť. w ewang. cirkwích bratr., od J. Jenika VI. 1788.
 Obstzierer, wiz: Kázání, Píseň
 Obšťastněný Liboch! též prospěch nemocných! atd., od Ant. Fil. J. Krále V. 559.
 Obweselení duchowní země české, od Pontana z Breitenberku. Příd. 104.
 Obweseleníčko, od Hýbla VI. 814. e.
 Obwinění smyslů některých mistrů III. 621.
 Obwinění mistrů Praž, od Rokycana III. 635 a
 Obyčeje, práwa . . . všech národů, přel. od J. Nirotického IV. 646.
 Obyčejowé české kongregací V. 462. 1132.
 Octář, přel. od Štěpánka VI. 635, 10.

Ocularia starého Čecha, od J. Ond. Hofmana V. 400.
 Oč jest nesnáze w Čechách, od Jed. brat. III. 653.
 Od narození Kr. Ježíše . . . píseň historická III. 59.
 Od wěčnosti za manželku boha wywolená Maria, od W. Fr. Hanzeliho V. 989.
 Oda k jmeninám p. Ant. Worla, od J. Dauchy VI. 449.
 Oda p. Paw. Jos. Šafaříkowi k Čechům do Prahy se ubírajícímu, od Kolára VI. 479.
 Odběhlec z lásky synowské, přel. od Bulla VI. 606 a.
 Oddání moci defensorům IV. 564.
 Oděvec silnější nežli Sema, od J. Kaukola V. 1026. b.
 Odewzdání se docela do wůle boží, od B. Dlabáče VI. 2226.
 Odchod poslední k wěčnému bytí J. M. p. Magdaleny Oppratorfowé V. 1074.
 Odjezd z hradu Praž JM. Matiaše II, kr. Uherského a českého, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453 d.
 Odměna mravným a pilným dítkám, od Al. W. Žitka VI. 1321.
 Odpadlec newinný, od M. Markowice VI. 1765. a.
 Odplata dobročinnosti, od W. Krameriusa VI. 806 c.
 Odplata křesť. bojovníku připravená, řeč při pohřbu M. Laučka, od M. Szepešio VI. 2083. a.
 Odpis Tábořských III. 622.
 Odpis mistrů Praž, na druhý traktat Dr. Hilaria III. 636.
 Odpis proti odtržencům, jenž se malú stránku nazývají . . . III. 802.
 Oedip Sofoklesůw, přel. od Wrtátka VI. 931. b.
 Odpocinutí žiwota a duše křesť. člověka, od W. Coelestina z Blumenberku V. 1409. a.
 Odpor proti Pikardským matlokám III. 682.
 Odpor proti jinému Pikosowi III. 683.
 Odpor proti spisu Ad. Klementa IV. 1390.
 Odpověď Dr. M. Lutera III. 151.
 Odpověď, pro kterau přičinu papežské knihy spalil, Dr. M. Lutera III. 152.
 Odpověď na list Rokycanůw III. 644.
 Odpověď na spis nejmenowaný, od Pet. Chelčického III. 648. d.
 Odpověď weřejná Pikhartů III. 668.
 Odpověď na spis mistrů Praž III. 679.
 Odpověď na spis desíti artikulůw III. 692.
 Odpověď na spis M. Korandy, od br. Lukáše III. 709.
 Odpověď na odpor proti přijímání pod obojí III. 716.
 Odpověď na otázku, proč s bratřími obcowati nepřestává? III. 740.
 Odpověď na dvojí psaní nějakého Dr. Augustina od bratří III. 756.
 Odpověď na spis proti bratřím od bratří III. 772.
 Odpověď na spis Zaubka z Zdětin, od br. Lukáše III. 787.
 Odpověď na spis Lutera, co se mu při bratřích zdá. III. 793.
 Odpověď na spis Kalencůw III. 796.
 Odpověď na šest dáwodů od Šturma sepsaných, od Sylvia Uberina IV. 1223. b.
 Odpověď proti spisu kr. Wáclawa IV. 1267.
 Odpověď JMC. na předložené wyznání wiry pp. stawůw IV. 1294.
 Odpověď na psaní a dvoje kázání bratří Pecinowských IV. 1340. b.
 Odpověď na bezženství kněžské, od Ad. Klementa IV. 1432. c.
 Odpověď na odpory od strany pod obojí V. 689.
 Odpověď weršowní na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali, od J. Bogadi VI. 368.

- Odpověď listovní z Augšpurského vyznání Čechům a Moravanům na jejich otázku, jestli lámání chleba při večeři p. potřebné, od Mich. Institutoris Mošociho VI. 1764.
- Odpověď katolická na bezprávné nařikání jakéhos tak nazvaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a pravdy na světle vydaná, od Jos. Chmely VI. 1765. d.
- Odpověď na kázání Jiř. Šerera, od Hegia Mik. Boja. Příd. 30.
- Odpovědi křest., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1308. a.
- Odpustky obzvláštní, kteří z příčiny I. 1712. 22. Máje v Římě stálého slow. swatopohlášení blahosl. Piusa V.... rozdávány býti můžau V. 1201.
- Odsazení Jana Husa v rozmlauvání uwedené. Příd. 128. b.
- Odstupení od správy císařské I. 1608. IV. 396.
- Odsudek wíry III. 632. IV. 417.
- Odwolání kněží, kteří od sekty Pikardůw odstupovali III. 640.
- Odwolání odpadlctví III. 798.
- Odwolání, vyznání a osvědčení Petraz Uničowa III. 610.
- Odyseja, přel. od Ant. Lišky VI. 930.
- Officia neb harmonia quatuor vocum w česk. jazyku, od Wácl. Kollařowice IV. 93.
- Officium (VII) starodáwní, aneb hodinky a chwały o žalostech p. Marie V. 1552.
- Officium blahosl. Marie p. za blahoslawenau smrt a nad nepřátely swítěžení, z sw. Bonawentury složené V. 1502.
- Oheň lásky při chrámu p. sw. Kříže, t. j. sw. Jan Nep. dary swým ctitelům od boha wyjednávající, od F. K. Reissmana V. 935. a.
- Oheň nebeský od boha na zem s nebe wyslaný, t. j. sw. Ignatius z Lojoly, od Ign. Sig. Kardiána V. 936.
- Ohlas písní ruských, od Čelakowského VI. 294. d.
- Ohlas písní českých, od Čelakowského VI. 294. e.
- Ohlas lásky osadníků Unhořských k Hynkowi Paulimu při 50leté památce prwotín kněžství jeho, od J. Jungmana VI. 438.
- Ohlasy, od F. Kořenatého VI. 329.
- Ohlasy Dr. Jessenia s strany wyzdwížení akad. Praž. IV. 640.
- Ohlášení, ježto se počíná: Máželi kdo a smělby..., od Krásonického III. 713. b.
- Ohlášení a ozwání proti knižce Petra w Zásadi, od J. Augusty IV. 1233. d.
- Ohlášení jednoty bratr. na psaní IV. 1309.
- Ohlášení a přiznání u wífe pod obojí způsobu přiznávajících ICM. IV. 1293.
- Ohlášení se proti Pikartskému netopýři, od Brosiusa IV. 1326. b.
- Ohlášení a zpráva Marka Ant. de Dominis, proč nábož. papežského opustil a ze Wlach se odebral IV. 1457.
- Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera, od J. Adelfa IV. 1465.
- Ohlášení swátkůw a slawností na celý rok, od J. Chmely VI. 2102. a.
- Oklamaný mudrc, od Tháma VI. 607. ww.
- Oko swíce těla, od Fab. Weselýho V. 947.
- Oko páně, aneb dobře sporádané hospodářství polní, přel. z lat. od Jana Barnera V. 367.
- Okolek swěta IV. 674.
- Oktáv k sw. Janu Nep., od J. J. Ryby VI. 225. b.
- Okus w básnění českém, od Šnaidra VI. 302.
- Oldřich a Božena, hra od Štřána VI. 612. e. též od Zimy VI. 613. a. též od J. K. Chmelenského VI. 659. e.
- Olivetská hora, wiz: Historie, Hora
- Olivie Amenuti, od Prok. Šediwého VI. 608. f.
- Olivie krásná čili strašidlo u bílé věže, od Šediwého VI. 782. e.
- Olivier Twist, přel. od M. Fialky VI. 882. a.
- Olomauć, wiz: Copiarium, Daky, Geschichte, Jednání, Kniha, Kopiař, Poslaupnost, Páfony, Se-psání, Wypsání.
- Oltářik modlitební Jiř. Cembra Příd. 4.
- Omrzelý panského žiwota, od Raupacha VI. 700. 14.
- Omylowé, z angl., od Ant. Marka VI. 650.
- Ona je šilená, přel. od Pešky VI. 711.
- Opatowice, wiz: Jméno.
- Opatowický poklad, od Klicpery VI. 644. β. V. 6.
- Opuštění swěta časné a nenadálé wys. uroz. p. Ond. Stupawského z Holiče rozjímá Paulus Jacobaeus V. 1091.
- Opawa, wiz: Listy, Nowiny.
- Operet několik w hanáckém nářečí, od Schreyra V. 249.
- Operety dvě, od Mauricia V. 250.
- Opella in 7 capita distincta quibus errorum, qui in bohemica scriptione tum in typo sunt, causae expenduntur Jos. Rosenthalera VI. 34.
- Opice a ženich, od Nestroje VI. 635. 14.
- Opička, od Breznera VI. 692.
- Opis Slezska Cypr. Lelka VI. 1161. b.
- Opole, wiz: Zřizení.
- Opferstorf, wiz: Odchod, Píseň.
- Oracula mulierum fatidicarum III. 905.
- Orbis sensualium pictus, od I. Am. Komenského V. 47.
- Orežiti, wiz: Psaní.
- Orel, ryba a medwěd, přel. od Kolára VI. 701.
- Orloj neb budič anděla strážce, přel. od Tom. Ign. Placalia V. 1388. d.
- Orthographia bohemo-slavica, od Pawla Doležala V. 17.
- Orthographia bohemo-slavica V. 20.
- Orthographie česká VI. 36.
- Orthographie (čechische) von Tomsa VI. 38. c.
- Ortel CM. na obywatel w m. Gentu IV. 468.
- Osmera jest pýcha zewnitřní... III. 894. d.
- Ostatkové (dwa) draží našeho nejsw. wykupitele t. psaní a wyobrazení obličje jeho, přel. IV. 2164. b.
- Ostřehom, wiz: O dobytí, Zpráva.
- Ostrotupý meč s wšitžitedlnau korunau okrášlený, od Jiř. Hlawy V. 164. a.
- Ostrow, wiz: Liber.
- Ostrow aneb u sw. Jana pod Skálau V. 430.
- Ostrow, klášter u sw. Jana w Skále V. 446.
- Ostrow, poswátiné místo w Čechách na panství... Zbirowském zázračným obrazem panny a mučednice Dobrotiwé... V. 1202.
- Ostrow lidožrautůw, zpěwohra, od J. Tandlera VI. 616. c.
- Ostruha krále Jana, od Jos. Ehrenbergera VI. 891. b.
- Osudná masopustní noc, od Nestroje VI. 700. 15.
- Oswědčení jed. bratr. proti nářkuom IV. 1265. b.
- Oswědčení proti odpadčím Čechům, od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. g.
- Otázek (IX) o welebné swátosti, od J. Lebla IV. 1383.
- Otázek (V), w nichž začátečníkům pořádek k spasení se ukazuje, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. b.
- Otázek sto a pět o šlepařství, od K. Hradeckého VI. 1541.

Otázek VI o sázení a užitku zemských mandlí VI. 1550.
 Otázka, kterak z wíry J. Kr. sprawedliw býwá učiněn člověk IV. 1812.
 Otázka o hlasu před časy sw. Jana Křtitele od kněží a jahnů Jerusal. podána, od Wojt. Dobrohlawa V. 932. a.
 Otázka Jiljího Chládky: Co máme o zpovědi katolíků držeti? přel. od J. Hybla VI. 1824.
 Otázky stawůw česk. s strany přijímání pod obojí III. 360.
 Otázky dětinské III. 746.
 Otázky (III) o stawu manželském IV. 711.
 Otázky o rozřešení zpovědi IV. 1225.
 Otázky theologické, přel. od W. Rakownického IV. 1230.
 Otázky z 6. kap. sw. Jana, od Bened. Optáta IV. 1291. a.
 Otázky o wečeři p., od Bened. Optáta IV. 1291. b.
 Otázky křesť. pro mládež, od J. Laeta IV. 1305. a.
 Otázky Ondř. Píseckého IV. 1313.
 Otázky o modlitbě a wíře IV. 1352. b.
 Otázky katechismusu křesť. IV. 1402.
 Otázky, kteréž syn boží Kr. vydával na doktory a zákonníky, od Jak. Halecia IV. 1469.
 Otázky a naučení o přípravě k smrti, od J. Straněnského IV. 1800. e.
 Otázky křesť. a odpovědi co se tří artikulůw wíry týče, t. o sw. oltáři, očištění a orodování swatých, z Lutera, od Sixta z Lerchenfeldu V. 681.
 Otázky kacířské a na ně odpovědi kat., z lat. přel. od M. Jana Wácl. Coelestina z Kronenfeldu V. 685.
 Otázky na katechismus Pet. Kanisia, od Wác. Alois. Klaudiva Nepomuckého V. 714.
 Otázky krátké z písem sw. V. 718.
 Otázky o přijímání weleb. swátosti V. 737.
 Otázky o wečeři p. V. 793.
 Otázky katechismusowé, od J. Elsnera V. 794.
 Otázky na děti, aneb předcházející potřebná příprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, přel. od Norb. Waňka VI. 1300. a.
 Otázky dětinské, Příd. 90. a.
 Otázky z písem sw. ku potěšení a utvrzení a wíře lidí křesť. Příd. 90. b.
 Otázky náboženství křesť. Příd. 90. c.
 Otázky o wíře. Příd. 90. d. 175. b.
 Otázky z katechismu, přel. od Kaš. Křížovníka. Příd. 143.
 Otče náš slowanský w 4 nářečích, od Šumawského VI. 124.
 Otče náš národní cis. rak. Ferd. I. králi českému V., básně od Jak. Sršna VI. 285.
 Otče náš w desateru modliteb pro dívky, od W. A. Hnojky VI. 2362.
 Otče náš modlitba nejsvětější, dle Silberta VI. 2402.
 Otcowé sw. dwa sobě rovní, od Mich. Pelíšoty V. 930. a.
 Otawření písma sw., od J. Tonsorisa V. 651.
 Othello mauřenin Benátský, přel. od Jiř. K. Macháčka VI. 649. h.
 Othello, mauřenin Benátský, od Shakespeara VI. 683.
 sw. Ottilie, wiz: Žiwot.
 Otokar, od Woj. Nejedlého VI. 551. a.
 Owčáký katechismus, od Elsnera VI. 1525.
 Owenec, wiz: Děwče.
 Owoce z růží nejsw. arcibratrstwa sw. růžence blahosl. p. Marie, od Tom. Nigrina V. 1129.
 Owoce dobročinnosti, přel. od J. Wáwry VI. 854. a.
 Owoce dobrého chování, od Šmida VI. 1360. c.

Owoce, zralé słowa božího, od Gazdy VI. 2223.
 Ozdoba wrchnosti světské, od J. Milochowského V. 496.
 Ozdoba maudrosti, od W. F. Flaismana z Tumpachu V. 662.
 Ozwání starých Čechů a Morawanů etc., od Wácl. Benešowského IV. 1324.
 Ozwání Wácl. Šturma etc. IV. 1310.
 Ozwena Tatry, od K. Štúra VI. 347.
 Pacow, wiz: List.
 Pád kuří a bezpečný prostředek proti náhlému zahynutí domácí drůbeže VI. 1656.
 Pád prwního člověka w ráji, od J. J. Kerneru VI. 2246.
 Pád prwních rodičů, od Šim. Partlice IV. 161.
 Pád světa, od Šim. Lomnického IV. 1857. a.
 Paedagogia slowanská pro trivialní školy VI. 1256.
 Paedagogika biblická, od J. Roštlapila VI. 1270.
 Paká Nowá, wiz: Bratrstwo, Listiny.
 Padesátin letopis, od Březana IV. 505. a.
 Paleček, od P. Chocholauška VI. 898. g.
 Paleček VI. 759; wiz: Průpovědi.
 Pálenka otrawa VI. 1213.
 Palestina, wiz: Cesta.
 Palkowicz, wiz: Báseň.
 Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, od J. Beckowského V. 1300. b.
 Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, kázání při P. J. Mokryho prwní mši, od J. Procházky V. 911.
 Palma swatojanská (modlitby), od J. Zimmermanna VI. 2440.
 Pamachus tragoedie IV. 220.
 Památka pohřební Alb. Smiřického IV. 149.
 Památka pohřební paní Bohunky Skalské, od Wikl. Ad. Manetinského IV. 200.
 Památka přelýkčů a dějčích se věcí, od Paw. Urbanidesa IV. 287.
 Památka Čechům u Kheredeš pobitým, od B. Paprockého IV. 438. a.
 Památka pohřební Pet. Codicilla, od Wácl. Dobřenského IV. 618. a.
 Památka Danielowi Přelaučskému IV. 618. b.
 Památka pohřební p. Tomáše z Proseče a na Jirnách, od Bart. Kožlanského IV. 1713.
 Památka při pohřbu p. Kateřiny manž. p. Wácl. Topinky, od Mel. Weresě IV. 1716.
 Památka rodůw rozličných pánůw V. 342.
 Památka cirkwe ewang. dwaustoroční, od M. Krist. Pešky V. 390.
 Památka stoletá pomoci užitečné pomocníkůw wěrných kapucínůw, od Iwana Knoblocha V. 953.
 Památka w chrámu páně atd., od Mat. Krátkého V. 965. a.
 Památka stoletá, co Šwejda od panování nad Brnem l. 1645 odstaupiti přinucen byl, od Fr. Šupplera V. 1011.
 Památka nesmrtelná Gustava Adolfa kr. šwedského, od Mat. Jandy V. 1062.
 Památka pohřební p. J. Černowického z Liběhory V. 1063.
 Památka pohřbu p. Rátowského, od Ad. Wolfusa Benešowského V. 1067. d.
 Památka pohřební ku potěšení p. Martina Bočka L. a p. Kateřině Šťastné manž. jeho, od J. Romance Němec. Brodského V. 1072.
 Památka zázračného uzdravení pomoci sw. Frant. Xaw. učiněného w Sicilii V. 1236.
 Památka sw. Wojtěcha bisk. Praž., od Kaš. Petra Drauschoviusa V. 1263.

- Památká jak přednějších mužův tak zmuzilých krve svědkův Kristových tow. Jež. V. 1318.
- Památká paterův a bratrův, kteří od založení tovaryšstva Ježíšova zivot swatě dokonali V. 1319.
- Památká sw. Prokopa V. 1364. 1650.
- Památká Kateř. Potocké, od manž. P. Šrámka VI. 355.
- Památká šťastného narození p. Xaw. Twrdého gub. raddy, od Dlabace VI. 360. n.
- Památká zvěčného W. Krameriusa, od Rudolfa Kwěcha VI. 418. 1130.
- Památká k dni narození J. O. Alex. z Rudného, od Kollára VI. 446.
- Památká stoletní velikého moru 1680 VI. 1009.
- Památká kláštera Sedleckého, od J. Rulíka VI. 1012. a.
- Památká padesátiletá za přičinou věrně (od W. Raytolara) konaného auřadu we wsi Nebušicích, od Boh. Dlabace VI. 1048.
- Památká dobrodincův církve ew. slowenské VI. 1123.
- Památká dobře zasloužilých lidí i po smrti jich, od B. Tablice VI. 2078.
- Památká stoletá slavná vyhlášení za swatého Jana Nep. (modlitby), od W. F. Neumanna VI. 2256.
- Památká svěcení třetí jubilejní slavnosti, císa. Karlowi V. w Augspurku na sněmu podané ew. konfessi I. 1530. Práci Jana Borota VI. 2260.
- Památká pro děti, které wel. swátost oltární po prvé přijali VI. 2271.
- Památká nábožná zesnulých w pánu, od Ant. Arnošta Řeháka VI. 2368.
- Památky o městě Mezeříči V. 304.
- Památky horního m. Příbrami V. 326.
- Památky výroční swatých, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. a.
- Památky města Hranic, od J. Gallasce VI. 1018. a.
- Památky o pustých rytířských hradech, od J. Gallasce VI. 1018. b.
- Pamět sněšení o počátku sjednocení s některými evangelisty w král. polském IV. 530.
- Pamět pohřební p. Doroty Špatowy, manž. p. Jak. Špaty purkrabí Náchodského, od P. Nonnia IV. 1715.
- Pamět pohřební mládence Jana Jindřicha Pomnitze, od Sam. Martinusa z Dražowa V. 1061. c.
- Paměti mark. moraw., od Mat. z Topolčan IV. 415.
- Paměti Hustopečské IV. 463.
- Paměti m. Strakonice IV. 469.
- Paměti m. Chrudimě, od Duchosl. Tugurina IV. 470.
- Paměti m. Kyjowa, od Bzeneckého IV. 478.
- Paměti rodu p. Škrborských IV. 494.
- Paměti od r. 1524—1530 IV. 508.
- Paměti p. Pawla Korky z Korkyně IV. 624.
- Paměti rytíře Mik. Dačického z Heslowa V. 298.
- Paměti m. Mezříče pod Rožnowem V. 300.
- Paměti m. Kojetína V. 311.
- Paměti m. Lipníka V. 312.
- Paměti m. Třebíče, od Mik. Bisalto V. 317.
- Paměti m. Brodu Uherského, od Tom. Pešiny z Čechorodu V. 320.
- Paměti Kutnohorské, od J. Kořínka V. 321.
- Paměti městečka Slawičína, od Mik. Wrbětického V. 330.
- Paměti lidí na wíru kat. obrácených V. 367.
- Paměti kostela Štěpánského w Praze, od Vincencia a S. Quilielmo V. 417.
- Paměti m. Wsetína VI. 1010.
- Paměti Plzenské, od Wojt. Sedláčka VI. 1014.
- Paměti Gelsawské a Maraňské VI. 1019.
- Paměti pro křesťanstwo, od Knaysla VI. 1117.
- Paměti církve ew. Brežňanské, od Ad. Chalupky VI. 1120.
- Pamětnosti w čas panování císa. Marie Theresie a tehdejší sedmiletá válka, od Tomáše Kubelky VI. 992. a.
- Pamětnosti Čabánské, od Lud. Haana VI. 1033. 1081.
- Pamphila mlad. rozprávka o Serciapelletowi pís. obec. III. 163.
- Pan amanuensis na wenku, od Rubše VI. 875. a.
- Pan Čapek, od Fredra VI. 712.
- Pandekty aneb srovnání písem sw. IV. 1156.
- Pandekty aneb sw. píseň star. i nowého swědectwí IV. 51.
- Pane J. Kr. synu boha žiwého a počátek wší dobroty III. 931.
- Pane, zůstaň s námi, přel. od J. Marchala VI. 2266.
- Panenský počet, wiz: Počet.
- Paní Marianka, matka pluku, od Tyla VI. 673. i.
- Paní Miloslawová, přel. od J. Jawornického VI. 1303. b.
- Paní neznámá, příběh turecký VI. 800.
- Paní podlé módy VI. 629.
- Panna, od Paprockého VI. 701. c.
- Panna blahosl. Cellenská Gerarda Petschachera, z lat. přel. od Norb. Matheidesa z Závětic V. 1223.
- Panna blahosl. Maria Křtinská, od Jak. Tiemana V. 1224.
- Panna jezerní, od Waltera Skotta VI. 552. 835.
- Panna křesťanská, modlitby od Ant. Stránského VI. 2381.
- Panna Maria požehnaná mezi ženami, od Iwana Knoblocha V. 953. a. 1627. VI. 2204.
- Panna nebeská cisterciensko-Nepomucká, od J. Jos. Khela V. 979. a.
- Panna Orleanská, od Šillera VI. 649. k. VI. 2263.
- Panna sluneční, od Kotzebue VI. 673. 12.
- Panna we swé důstojnosti, od Fr. W. Škody VI. 1207.
- Panna welká, sluncem oděná, 12 hvězdami korunovaná, nad měsícem stojící, aneb klášter sw. Jiří ráj zemský, od Fr. Kyby V. 1017.
- Panna věrná m. Plzeň, od Řeh. Jos. Wlasatého V. 916.
- Panošowa šelmowství, od Kotzebue VI. 635. 11.
- Panování Josefa II., všechny proměny a válka turecká, též panování Leopolda II. s počátkem franc. wojny, od Tom. Kubelky VI. 992. b.
- Pantaleon a Pamfilia, od Klacny VI. 620. b.
- Pantofel a kord, hra od Holbeina VI. 684. b.
- Papa, wiz: Nowiny.
- Papaušek, od Kinského VI. 546.
- Papršek swátosti, t. j. wýtah z žiwota Jana Frant. Regis, od J. Libertina V. 1315.
- Paraboly III. 73.
- Paraclesis Christiana, od Jak. Štef. Přibislavského V. 1066.
- Paralipomenon genealogiarum slavicarum, od B. Paprockého IV. 411. b.
- Parallelismus Eliáše a Jana Husa, od Kašp. Artopoea IV. 629.
- Paraphrasis na 10 žalmů, od Wawř. Bened. Nudožerina IV. 118.
- Pardubice, wiz: Poznamenání, Privilegia, Psaní, Urbář, Zápisý.
- Patizek, wiz: Žiwot.
- Patiz, wiz: Nowiny, Zpráva.
- Partikulář o dobytí Rábu IV. 356.
- Partikulář o dobytí Hatwanu IV. 353.

- Paruka w Konstantinopoli, přel. od Tháma VI. 607. aaa.
- Parvus catechismus etc. V. 675.
- Passional II. 145.
- Passional český, od Mich. Institoris Mossotzi-ho V. 1367.
- Pasowský lid, wiz: Wyprowowání, Zpráva.
- Pastorella Bethlemská atd., od F. Mat. Kruma V. 912. b.
- Pastucha bohobojný V. 729.
- Pastwa duchowní swým ... owčičkám, od W. M. Pelikána V. 790.
- Pastwa duchowní povinnosti jak pastýřů tak owci V. 1105.
- Pastwa duchowní povinnosti V. 1380.
- Pastwa duchowní, od Fr. Al. Rokosa VI. 1964. b.
- Pastwa duchowní pro owce z prawého owčince Kr., od Fr. Al. Rokosa VI. 2262.
- Pastýř dobrý dlouhého věku, od Eug. Rádla V. 978.
- Pasterowé, od Raupacha VI. 673. b. Sw. III. a.
- Pašije, wiz: Epistoly, Ewangelia.
- Pašije podlé sw. Jana ewang. II. 141.
- Pašije všech 4 ewangelistů III. 581; — IV. 1197. 1782.
- Pašije, kterauž jest sepsal sw. Matuš IV. 1198.
- Pašije s notami na kwětnau neděli, od Jiř. Labauna V. 120.
- Pašijowé weršky, od M. Hamajara VI. 232. a. b.
- Patent český V. 634. b. c. f. g.
- Patent modí procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající V. 633. f.
- Patent o daň k zaprawení nowého wojenského systematického wychování na 10 let požádanau V. 628. c.
- Patent o daň na karty, kalendáře atd. V. 628. a.
- Patent o daň na wálku we Wlaších a Niderlantu V. 627. c.
- Patent o daň z jistín V. 631. a.
- Patent o handlu V. 633. b.
- Patent o hrách V. 627. a.
- Patent o papežské dispensaci najisté swátky V. 633. g.
- Patent o pylářích V. 631. f.
- Patent o regrutování V. 633. d.
- Patent o šrankovním meytě V. 633. e.
- Patent o štemplování papíru V. 628. b. 629. a.
- Patent o štolách V. 629. b.
- Patent o wystěhování V. 631. c.
- Patent o wystěhování dělníků z sklenných hutí V. 631. d.
- Patent o založení loterie V. 630.
- Patent o zasiwání na třetinu V. 631. e.
- Patent od Ferdinanda II. V. 615.
- Patent od M. Theresie V. 634. d.
- Patent proti hrám V. 626. a.
- Patent proti pranicem V. 631. b.
- Patent robotní obnovený V. 624.
- Patent robotní pro král. české VI. 1662.
- Patent strany daně od 7. Dub. 1747. V. 627. b.
- Patent strany přize a plátna V. 629. c.
- Patent strany wyměřování gruntů VI. 1670.
- Patent strany základního neb tázního aufadu V. 626. b.
- Patent zlodějů zwěro mysliwcům se protiwcích týkající V. 625.
- Patenty dwa od M. Theresie V. 634. c.
- Patentů českých 29. V. 634. a.
- Páť dobrých lidí. Příd. 38. a.
- Páť zých lidí. Příd. 38. b.
- Páťowé patnácte II. 164.
- Páťků dwanaćtero, kterých se sám P. Ježíš postil. Příd. 17.
- Patriarcha diwotworný feholního řádu sw. Cajetanus, jehožto sw. život od Max. Wratislawu V. 1293. b.
- Pauchow, wiz: List.
- Paulani w Praze, wiz: Listiny.
- Pauli, wiz: Ohlas, Zpěw.
- Paumberk, wiz: Piseň.
- Paus, wiz: Na dákaz etc.
- Paustewnik Petr aneb prwni křížownická wálka VI. 983.
- Pauš smutná p. Ježíše při hořkém umučení na postních kázáních představená, od Leop. Fabricia V. 881. a.
- Pauš sw. Iwana krále charwatského, o klásteru sw. Iwana V. 1317.
- Pauš swatomiľá aneb prawidlo, jakby bohobojný ... člověk za osm dní w duchowním cwičení se zaměstnáwati mohl, od Štátného Kadlinského V. 1418. c.
- Paut betlemská, od Ad. Trajana z Benežowa V. 166. a.
- Paut nejsvět. p. Marie k boží krwi w Neukirchu, od Jiř. Fera V. 1160. e. 1385. d. — V. 1606.
- Paut sw. z Prahy do Boleslawi, od Jana Tancera V. 1554. b.
- Pautník duchowní od Jiř. Tesáka IV. 1892. a.
- Pautník, od Mat. Boda V. 1507.
- Pautník český VI. 731.
- Pautník slowanský VI. 744.
- Pautník VI. 762.
- Pautník Marianský, počátek obrazu blahosl. p. Marie Saščinské w Uhřích, od J. Matějky VI. 2155. 2377.
- Pautník pobožný u hrobu sw. Jana Nep., přel. od Jos. Jetmara VI. 2385.
- Pawel III. papež, wiz: Deklaraci.
- Pawel a Virginie, přel. Ondrák VI. 855.
- Paweza duchowní proti moru, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 1867. b.
- Paweza wěřících, od kn. Augustina Netwořického III. 804.
- sw. Pawla klášter w Praze, wiz: Kniha.
- Pawlík, wiz: Witání.
- Pěče o duši, od jednoho kazatele V. 1461.
- Pecinow, wiz: Zpráva.
- Pečice, wiz: Citedlnosti.
- Pelhtimow, wiz: Sněm, Snešení.
- Penězokazi, z něm. přel. od Kl. Pünera VI. 689. m.
- Sw. Peregrin, wiz: Wýtah.
- Pericope Ewangeliorum II. 121.
- Perla písma sw., od J. Straněnského IV. 1247.
- Perla drahá, od M. Stříbrského IV. 1890. c.
- Perla drahá w temnosti pohanské, sw. Ludmila V. 1294.
- Perla křest. modlitby, od Josefa Zimmermanna VI. 2445. c.
- Perla pokladu maudrosti, od Wojt. Ruffera VI. 2253.
- Perla velké vážnosti w malé škofepině V. 1326.
- Perlička dítek božích (modlitby), od Sixta Palmy Modičanského IV. 1966. a. — od Synapinsu V. 751.
- Perly poswátne, přel. od Winatického VI. 557.
- Pernštejn, wiz: Archiv, Diarium, Kopiař, Kronika, Poručenství, Psaní.
- Perský císar, wiz: Historie.
- Peryton, wiz: Kronika.
- Pestvármegy, wiz: Kázání.
- Pošina, wiz: Hlasy, Kázání, Plesání, Slze, Swědectví.
- Pešť, wiz: Řeč.
- Pět Dawidowych kamenů etc., od Max. Ant. a Jesu V. 1479.
- Pět koralů červených wypodobňujících pět ran Kr. P. V. 1584.
- Pět swatojanských hwězd VI. 2426.

sw. Petr, wiz: Žiwot.
 Petr Halaš, od Stuny VI. 611. t.
 Petr Sapar, od Birch-Pfeiferowé VI. 635. 15.
 Petrič, wiz: Citowé.
 Petrovští, od Erdmanna VI. 607. r.
 Pezink, wiz: Hlas.
 Philoboga zpěw ke cti Pia VI. na jeho příchod do
 Widně, od Dlabáce VI. 360. a.
 Phoenix redivivus, od P. Adalberta a s. Tobia Kar-
 melit. V. 933. a.
 Phraseologiae lat. corpus, od P. Wagnera V. 66.
 Phrases Cornelii Nepotis V. 48.
 Phrases ex Langianis colloquiis V. 50.
 Picichy, opera od Majobera VI. 622. b.
 Pičin, wiz: Loterie.
 Pilařík, wiz: Los.
 Pisek, wiz Documentum.
 Piseň klášter u sw. Kříže etc. V. 419.; wiz: Listy.
 Pisek město V. 299.
 Písemnosti, od J. N. Filziga VI. 136.
 Píseň: ach, ach, auweh, běda mně... IV. 100.
 Píseň Aloisii dceři hr. Klama-Galaše VI. 382.
 Píseň bratřím z Oppersdorfu, od M. Jana Ma-
 téjky IV. 199.
 Píseň Bůh věčný wás požehnej od J. Bene-
 šowského IV. 104.
 Píseň církwní: Pange lingua, od Zieglera VI. 236. c.
 Píseň dítek na den narození císa. Frant. II., od
 Swobody VI. 385.
 Píseň duchowní, od Karla z Žerotína IV. 154. též
 J. Holáška VI. 267.
 Píseň exulantů českých, od Mat. Krocínowského V.
 79. b.
 Píseň husitská pro jed. hlas bassový VI. 527.
 Píseň Husitůw III. 55.
 Píseň Kalíšníků III. 58.
 Píseň k bohu za sw. plod paní Poleksyny z Ro-
 žemberka, od Jana Chmelowce IV. 98.
 Píseň ke cti p. Ledwinky z Adlerfelsu VI. 423. a.
 Píseň ke cti J. hraběte z Harrachu VI. 423. b.
 Píseň ke cti rodiče boží V. 124.
 Píseň ke cti p. Jos. z Florentinu, od Amorta VI.
 390.
 Píseň ke cti panny Marie, od Fr. Reimanna VI.
 241. a.
 Píseň ke dni narození císa. Frant. II., od W. Ne-
 jedlého VI. 380.
 Píseň k dosednutí na biskup. stol. JM. Fr. Hur-
 dálka, od Marka VI. 407. d.
 Píseň k dosednutí na arcibisk. stol. p. Aloys. Kra-
 kowského z Kolowrat VI. 464.
 Píseň k sw. Janu Nep. V. 157.; též od Raimanna
 VI. 241. b.
 Píseň k p. Ježíši V. 125.
 Píseň k sw. Josefu, od J. Saukupa VI. 234.
 Píseň k korunování Leopolda II. VI. 359. c.
 Píseň k mši sw., od J. Prokopa VI. 196. — od J.
 Holáška VI. 247. b. — od J. K. Chmelenského
 VI. 248. — od Procházky VI. 251. — normalní,
 od J. Pernšteina VI. 252. — od Wlčka VI. 263.
 Píseň k nejsvět. oběti nowozákonné VI. 206.
 Píseň k nejsvět. P. Marii Swatoborské VI. 207.
 Píseň k památce sněti Tobiáše Maufenína a Alž-
 běty IV. 185.
 Píseň k sw. Prokopu, od Em. Hrbka VI. 260.
 Píseň k slavnosti 50 letých prvních kněžských p.
 P. Frože, od M. Šimáka VI. 429. a.
 Píseň k slavnému wítězství 31. Břez. 1814, od
 Uhla VI. 409.
 Píseň Matiaše kr. Uhersk., od Jiř. Carolidese z
 Karlsperku IV. 211. b.

Píseň milostná kr. Wáclawa I. I. 15.
 Píseň na den narození JCM. Frant. I., od Zieglera
 VI. 450. a.
 Píseň na den narození JKMti. Ferd. I. VI. 450. b.
 Píseň na jméno JMC. Rudolfa IV. 177.
 Píseň na Máj, od Fejerpatakého VI. 422. b.
 Píseň na smrt R. Zeydlicowé z Schönfeldu IV.
 192.
 Píseň na smrt matky swé, od Jak. Špáty IV. 198.
 Píseň na smrt císa. Jos. II., od K. Tháma VI. 371. a.
 Píseň na slavnost těla božího VI. 212. c.
 Píseň na spálení knih Wiklefových (začátek)
 III. 49.
 Píseň na Vyšehrad I. 14.
 Píseň o sw. Janu Ewangelistu IV. 111.
 Píseň o hromobitné bouři, od J. Leda IV. 167.
 Píseň o chwałě stavu sedláckého, z něm. přel. od
 Mat. Markowice V. 202.
 Píseň o jedné Římské císařowně, od Šim. Lomni-
 ckého IV. 159.
 Píseň o sw. Josefu V. 93.
 Píseň o kacířích w Čechách III. 83.
 Píseň o krásné Majoleně V. 221.
 Píseň o manželství, od Zig. Crinita IV. 128.
 Píseň o moci, diwech a zázracích sw. škapulife V.
 126.
 Píseň o Moraně na družebnou neděli I. 21. b.
 Píseň o oblehnutí a osvobození měst Praž. V. 214.
 Píseň o plundrowání země české, od Šim. Lomni-
 ckého V. 206. a.
 Píseň o poctiwé p. Kateřině Pruškové z Mšen,
 od Šim. Lomnického V. 197.
 Píseň o pokoji uherském, od Šim. Lomnického
 V. 206. c.
 Píseň o popravě atd., od W. Jelenského V. 204.
 Píseň o powětří a krupobiti, od J. Špáty V. 92.
 Píseň o robotě sedlské VI. 369.
 Píseň o swornosti manželské, od Wita Zubáka IV.
 186.
 Píseň o sw. stavu manželském, od Paw. Horského
 IV. 99.
 Píseň o Štemberkowi II. 49.
 Píseň o Táboru, od Šim. Lomnického V. 206. b.
 Píseň o těle a krvi p., od Jak. Stříbrského III. 38.
 Píseň o welikém rozwodnění w Čechách V. 222.
 Píseň o wpádu do Čech JMC. lidu wálečného IV.
 175.
 Píseň o wyhnání a wybuaných V. 80.
 Píseň o zlých ženách III. 79.
 Píseň, od J. Hrdličky VI. 1989. a.
 Píseň, od Jak. Křesadla IV. 172.
 Píseň, od Ben. Malého z Tulechowa IV. 96.
 Píseň Petra Codicilla urozenému p. z Paumberka
 IV. 180.
 Píseň od Zapské školní mládeže, když p. Obst-
 zierer děkanství Brandeyské nastoupil, od Fil.
 Procházky VI. 420.
 Píseň K. z Žerotína IV. 153.
 Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, přel.
 od Tomsy VI. 383. a.
 Píseň panu Josefowi Wimmerowi, od Swobody
 VI. 386.
 Píseň pohřební na smrt Benygny, K. Jiřího Hanuš
 dcerky IV. 189.
 Píseň pohřební na smrt p. Teufela z Haklenburku
 IV. 191.
 Píseň pohřební na smrt p. Hedwiky Smiřické z
 Hasenburku IV. 193.
 Píseň pohřební IV. 197.
 Píseň p. Albr. Smiřického, od Sixta Palmy IV.
 1693.

Píseň pohřební na Kantany, od Wojt. Kotary VI. 367. b.
 Píseň posměšná na J. Augustu, od J. Adelfa IV. 217.
 Píseň postní, od Zieglera VI. 236. b.
 Píseň při sl. dosazení na faru Plaskau p. Fr. Štöhra, od Dlabače VI. 360. m.
 Píseň při dovezení z Widně na panství Chlumecké mrtw. těla p. Kristiny hrab. Kinské VI. 430.
 Píseň při mši sw., od Gallase VI. 235. — od Zieglera VI. 236. a.
 Píseň při počátku nového roku, od B. Dlabače VI. 233.
 Píseň při pozhnání po mši sw. VI. 250.
 Píseň pro český vojenský výbor VI. 393.
 Píseň proti Janowi Husowi III. 74.
 Píseň proti Turku IV. 61.
 Píseň proti nepřítelům IV. 105.
 Píseň ranní: Děkujiť pane atd. V. 102.
 Píseň: Smutnou píseň zpívat budu... V. 103.
 Píseň Staroslawská III. 56.
 Píseň stihající kompaktata a Husity III. 80.
 Píseň swatební, od Sixta Palmy IV. 127.
 Píseň Tábořská III. 54.
 Píseň tato stará jest o tom... III. 39.
 Píseň w truchlivosti složená, od Math. Cultraria IV. 144.
 Píseň wáleční VI. 396.
 Píseň zpívaná od školní mládeže Boleslawské u přítomn. arcibisk. Praž. VI. 415.
 Píseň zákůw, od Swobody VI. 386.
 Písmo sw. starého i nového zákona, od Jiř. Pal-kowice VI. 1711.
 Písmo sw. nového zákona, od Fr. Faustina Pro-cházky VI. 1714. — od Fr. Polláka VI. 1715.
 Písmo sw. w ruce nemocného VI. 2125.
 Píseň Ahakreonowy VI. 918.
 Píseň, od Jana Augusty IV. 59.
 Píseň (nábožné), od J. Blaziusa V. 119. c.
 Píseň (duchovní), od D. Bočka VI. 227.
 Píseň (národní slow.), od Fr. Čelakowského VI. 294. b.
 Píseň (litewské), od Fr. Čelakowského VI. 294. c.
 Píseň z Gellerta přel., od Sam. Černianského VI. 215.
 Píseň (wlast. s hudson), od ryt. z Ditricha VI. 529.
 Píseň (s hudson), od Doležálka VI. 501.
 Píseň (národní w Čechách), sebral J. Erben VI. 330.
 Píseň (duchovní), od Tom. Fričaje VI. 216.
 Píseň (nábožné), od Krist. Fryčka VI. 1344.
 Píseň (duchovní), od W. Gleycha V. 112. b. V. 112. d.
 Píseň, od J. Grylla IV. 74.
 Píseň, od M. Hamaljara VI. 232. c.
 Píseň, od Jiř. Hlohowského V. 74.
 Píseň, od J. Hodáčka IV. 94.
 Píseň, od Jiř. Nicefora Horského IV. 78.
 Píseň, od Jana Husa III. 36.
 Píseň, od Mich. Institutoria VI. 191.
 Píseň (pro mládež), od Jawornického VI. 288.
 Píseň, od Blaž. Jičínského IV. 95. 170.
 Píseň (duchovní), od Jos. Wlast. Kamaryta VI. 261.
 Píseň, od Fr. Jar. Kamenického VI. 314.
 Píseň (duchovní), od Karla z Karlsperku IV. 134. b.
 Píseň (z Prystacha), od Kawký z Držkovic IV. 76.
 Píseň (pro jeden hlas), od Fr. Knížete VI. 503.

Píseň, z něm. přel. od Kermana V. 132.
 Píseň (pro jeden hlas), od Kočého VI. 516.
 Píseň, od Pet. Kodiciilla IV. 86.
 Píseň (české a něm.), od Ant. Koniáše V. 152. b. c.
 Píseň (pautnické), od Kosmusa Kroměřížského V. 94.
 Píseň (na 7 žalmůw kajících Daw.), od Bart. Koz-lanského IV. 138.
 Píseň, od Jak. Kunwaldského IV. 66.
 Píseň, od Šim. Lomnického IV. 77. 169. 173. 183. 207.
 Píseň, od J. Maxiusa Horaždowického IV. 137. 1984.
 Píseň (II), od Bohusl. Mathiase IV. 150.
 Píseň, od Miřinského III. 43.
 Píseň, od Kaš. Motěšického V. 100. a.
 Píseň (pro křest. ewang. wyznání), od Jiř. Opo-čenského VI. 255.
 Píseň, od Sixty Palmy Modličanského IV. 107.
 Píseň (českých bojovníků), od M. Patrčky VI. 286.
 Píseň (III postní), od M. Krist. Peška V. 116.
 Píseň, od J. Petermanna VI. 193. b.
 Píseň, od J. Píčka VI. 354.
 Píseň (pohřební), od Ondř. Plachého VI. 193.
 Píseň (duchovní), od Mik. Poldy III. 40.
 Píseň, od M. A. Přibila VI. 311.
 Píseň (III. duch.), od Tom. Procházky VI. 246.
 Píseň Tom. Řešátka o smrti a smrtelnosti IV. 122.
 Píseň, z Anakreona přel. Sam. Rožnaje VI. 918.
 Píseň, od J. Rážíčky VI. 262.
 Píseň (pohřební), od J. J. Ryby VI. 225. d.
 Píseň W. Stacha pro Slabeckau osadu VI. 212. a.
 Píseň (nábožné), od W. Stacha VI. 212. b.
 Píseň (národní moraw.), od Fr. Sušila VI. 315. a. b.
 Píseň (IV. církevní), od W. A. Swobody VI. 253.
 Píseň, od J. Sylwana IV. 64.
 Píseň (swětské s hudson), od Szuchany-ho VI. 513.
 Píseň (swětské lidu slow. w Uhřích), od Šafaříka. VI. 299.
 Píseň Šalomauowy III. 592.
 Píseň J. Škorně IV. 71.
 Píseň, od Paw. Tešláka VI. 214.
 Píseň, od Eug. K. Tupého VI. 270.
 Píseň, od J. Wodičky IV. 124.
 Píseň, od Jiř. Wolného V. 187.
 Píseň od Tob. Záworky IV. 106.
 Píseň IV. 148.
 Píseň (adventní), od W. K. W. P. VI. 225. e.
 Píseň (duchovní), od W. J. P. VI. 200.
 Píseň o narození a umučení p. Příd. 97. c.
 Píseň duchovní IV. 49. — ewangelické IV. 68. — duch. i swětské IV. 92. — duchovní IV. 129. 135. 136. V. 73. 104. 115. VI. 198. 257. — Příd. 97. a. d. e.
 Píseň duchovní ewangelitské III. 48.
 Píseň ewangelitské III. 48.
 Píseň historické II. 51. IV. 102.
 Píseň chwal božských III. 48. IV. 72.
 Píseň jednoho pravdiwého milovníka muk Ježiš-kových V. 150. a.
 Píseň k časům této wálečným přiležitě IV. 147.
 Píseň k narození páně V. 76.
 Píseň k sw. Janu Nep. VI. 240.
 Píseň k weřejné a sankromné pobožnosti VI. 210.
 Píseň k wezdejšmu jich užívání V. 82.
 Píseň k wzdělání církwe boží Hennersdorfské V. 130.
 Píseň kající k pěti ranám p. Ježíše V. 158.

- Písňe křesťanské V. 75.
 Písňe, které se w Betlemě zpívaly II. 24.
 Písňe milostné II. 28.
 Písňe mšesvatní a modlitby spolu s potřebnými wíry otázkami V. 1658.
 Písňe na ewangelia a epístoly IV. 69. 121.
 Písňe na každý den w týhodni. Příd. 97. f.
 Písňe na neděle atd. Příd. 97. i.
 Písňe na žalmy a weyroční slawnosti. Příd. 97. s.
 Písňe národní t. melodie VI. 509.
 Písňe národůw: Gott erhalte VI. 515.
 Písňe nedělní s summau na ewang. Příd. 97. k.
 Písňe nové IV. 97.
 Písňe o Janowi z Husince. Příd. 97. g.
 Písňe o Janowi Husowi a Jeronymu Praž. Příd. 97. h.
 Písňe o sw. Janu Nep. V. 122.
 Písňe o kometě. Příd. 97. b.
 Písňe o stawu manželském IV. 126.
 Písňe o trunkopolstwi IV. 205.
 Písňe o umučení p. našeho J. Kr. V. 111.
 Písňe o wtělení a narození p. n. J. Kr. V. 83.
 Písňe o wyswobození národu českého z potlačení, které Čechové we vlasti své i na cestě do Berlína snášeti museli V. 216.
 Písňe o slawném wzkříšení a z mrtvých wstání p. J. K. IV. 123.
 Písňe o wzkříšení. Příd. 97. r.
 Písňe pobožné do domu modlitby VI. 213.
 Písňe pohřební IV. 91. 143. V. 89. VI. 245. Příd. 97. n.
 Písňe při mši sw. VI. 204.
 Písňe pro mládež VI. 272. 312.
 Písňe prstonárodní II. 30. III. 60.
 Písňe protestantské rozličné V. 85.
 Písňe proti Příbramowi a Hilarowi III. 82.
 Písňe proti wolání k swatým. Příd. 97. n.
 Písňe roční, které se zpívají etc. IV. 58.
 Písňe roční IV. 53. 89.
 Písňe s kalichem IV. 113.
 Písňe s nešporem českým. Příd. 97. l.
 Písňe staročeské IV. 108.
 Písňe w Budišíně Gersdorfské bibl. III. 51.
 Písňe w Mikulowské bibl. III. 37.
 Písňe wánoční VI. 194.
 Písňe wojsenské V. 208.
 Písňe wyhnanych Čechů. Příd. 97. q.
 Písňe výroční IV. 62. 75. Příd. 97. p.
 Písňe z písem sw. IV. 142.
 Písňe ze starého zákona. Příd. 97. o.
 Písňe ze starobylých časů IV. 201.
 Písňe ze XIV. i XV. století III. 70.
 Písňe neb ewangelických zpěwůw IV. 114.
 Písni (VII) duchowních, od J. Ditricha VI. 221.
 Písni (XII), od Hanky VI. 287. a.
 Písni (VI) sedlských s hudbau, od J. Orebského VI. 532.
 Písni (XII), od Ryby VI. 498. a.
 Písni (V), od Chmelenského s hudbau, od Fr. J. Škraupa VI. 512.
 Písni (VI) s hudbau, od W. Tomáška VI. 502.
 Písni (X) pro zpěw a kytaru, od Fr. Wewerky VI. 503.
 Písni (IX), od Žitka VI. 504.
 Písni (XVIII) II. 25.
 Písnička o diwném božim člověka bohu oddaného wedení, od Kassiusa P. J. Wysekomýtského V. 78.
 Písnička o přijezdu krále Maximiliana do Čech IV. 165.
 Písnička o šťastném přijezdu cis. Ferd. I. do měst Pražských IV. 164.
 Písnička o wečeři P., od Wáca. Trojana V. 141.
 Písnička pobožná, od J. Hostaunského z Radowesic IV. 79. — od J. Trojana IV. 80.
 Písnička sausedům m. Brodu českého, od Jiř. Tešáka IV. 115.
 Písnička utěšená starých Čechů. Příd. 98. f.
 Písnička žalostiwá združující w sobě některých přiběhů, kteréž se od l. 1620—1625 w král. českém dály V. 203.
 Písničky, od Klim. Bosáka IV. 60.
 Písničky, od J. Ciwilia IV. 82.
 Písničky (cirkewní), od Jiř. Dykasta. IV. 130. a.
 Písničky, od Wácl. Gleycha V. 112. a.
 Písničky, od Ant. Koniáše o tajemstwi wíry V. 152. a.
 Písničky, od Kašpara Motěšického V. 100. b.
 Písničky (II), od Jiř. Nicefora Horského IV. 79.
 Písničky, od Paw. Paminondesa IV. 110.
 Písničky (křesť.), od J. Soběslawského IV. 63.
 Písničky, od Hynka z Waldšteina IV. 128.
 Písničky duchowní IV. 70. 117. 120.; též o smrtelnosti IV. 139.
 Písničky k nejsw. rodiče boží V. 128. 129.
 Písničky k slawnostem ročním V. 121. b.
 Písničky k slawnostem atd. Příd. 98. a.
 Písničky k wzdělání velmi užitečné V. 179. Příd. 98. e.
 Písničky na nedělní čtení IV. 46.
 Písničky o smrti dwau králů, Gustava Adolfa šwed. a Fridricha česk. V. 209.
 Písničky přes celý rok IV. 47.
 Písničky při mši sw. V. 110.
 Písničky ranní před kázáním atd. V. 107.; též Příd. 98. d.
 Písničky s českým kalendářem III. 41.
 Písničky nábožné, z něm. přel. V. 105. Příd. 98. b.
 Písničky obsahující naučení a částky prawého křesťanstwí. Příd. 98. c.
 Píše sama sobě, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Pístěk, wiz: Wýlew, Zpěw.
 Píte z toho všickni atd. V. 721.
 Pius II., wiz: List.
 Pius V., wiz: Odpustky, Swátost.
 Pius VI., wiz: Cesta, Philoboga, Zpráva.
 Pius VII., wiz: Déjepia.
 Piwowár w Sojkowě, od Štěpánka VI. 635. x.
 Pizarro, od Kampe VI. 1326. c.
 Pláč sw. Marie II. 38.
 Pláč země české. Příd. 100.
 Plaňany, wiz: Popsání.
 Planetář III. 227.
 Planety, pod kteraužby se člověk narodil IV. 750. V. 511.
 Plášť Chodcowský, pikhartské, luth. a jiných sektarůw učení, od Šerera IV. 1326. a.
 Plast strdí a roj wčel, od Woj. Burgera V. 958.
 Plast strdí z bylin a kwítků (Modl.), od Šim. Křenka Olešnického V. 1580.
 Plast strdí, od Mat. Semelia Prywižského. Příd. 138. a.
 Plasy, wiz: Listiny.
 Plášť w plášti.... na den slawnosti sw. Bernarda při rozdávání rozličných plášťůw, od Jiř. Libertina V. 914. d.
 Platnost umění i po smrti při pohřbu mládence Št. Pána, od Ondř. Plachýho VI. 2077.
 Plawba Berezinská, přel. od Řezníčka VI. 896. 987.
 Plesání m. Brněnského skrz obdržení od hlaw. nepřitele šwedského wítězství, od P. Hugona Otmského V. 1010.
 Plesání duže křesť. VI. 218.

Plesání nad uwedením professora jaz. česk., od J. Rulíka VI. 379. a.
 Plesání vlastenské a díkučinění, od J. Rulíka VI. 379. d.
 Plesání na slavnost všeobecného pokoje, od J. J. Ryby VI. 400. d.
 Plesání srdce vraučho k installaci W. Pešiny na faru Kruburskau, od Šembery VI. 410. b.
 Plesání m. Turnowa, když J. bisk. M. p. W. Leopold Chlumčanský... w m. Turnowě ráčil... břířmowání udilet, od Tomsy IV. 383. k.
 Plesy Pizenské w podwečír slavnosti narození JCM. Frant. I. VI. 458.
 Pliwnik pow. VI. 853.
 Plody sboru učenců feči česko-slow. Prešpurského VI. 323. 769.
 Plurs, wiz: Nowina.
 Plzeň, wiz: Akta, Dějiny, Jubilate, Kázání, Kronika, Město, Na Plzeň, Napomenutí, Nařikání, Paměti, Panna, Plesy, Powěst, Přiwitání, Relaci, Stálost, Wěš.
 Plzeň město V. 331. 920.
 Plzenští rytíři aneb odpata .udatnosti, pow. od J. Nejedlého VI. 795. a.
 Pobožnost díkučinná kláštera Sedleckého V. 1005. 1227.
 Pobožnost k sw. arcioeci Benediktu V. 1348.
 Pobožnost ke cti sw. Frant. Xav. V. 1572.
 Pobožnost k sw. Filoméně, přel. od J. W. Sommera VI. 2429.
 Pobožnost k sw. Florianu, od Fr. Kurky VI. 2393.
 Pobožnost k sw. Janu Nep. VI. 2438. Příd. 15.
 Pobožnost k p. Ježíši V. 1624.
 Pobožnost k blahosl. p. Marii Karmelitanské, od Fr. Rayta VI. 2428.
 Pobožnost k nejsw. lidského pokolení wykupiteli V. 1329.
 Pobožnost k nejsw. pěti osobám, Ježíši, Marii, Josefů, Joachimů a Anně V. 1665.
 Pobožnost k nejsw. swátosti oltární V. 1672. VI. 2300.
 Pobožnost k sw. Prokopu V. 1625.
 Pobožnost ke stoleté slavnosti založení řádu sw. Worsily VI. 2424.
 Pobožnost k uctění Aloysa Gonzagy, od Krbce VI. 2425.
 Pobožnost k uctění wší lásky nejhodnějšího srdce p. J., přel. od J. Hybla VI. 2354.
 Pobožnost k ukřižowanému p. Ježíši V. 1619.
 Pobožnost k sw. Vincentiusowi V. 1337.
 Pobožnost kostelní pro mládež školní, od J. Jawornického VI. 243.
 Pobožnost Marianská od jedné každé od boha plodem požehnané manželky V. 1662.
 Pobožnost na den weyroční slaw. božního těla, od J. Krauského VI. 2324.; též od L. Zieglera VI. 2321. b.
 Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. V. 1586.
 Pobožnost na křížowé dny, od L. Zieglera VI. 2321 a.
 Pobožnost patnácteaurního přijímání wel. swat. oltární ke cti sw. Dominika V. 1591.
 Pobožnost při Jubileum čili při 100leté památce swatowylášení sw. Jana Nep., od Tom. Kubelky VI. 2251. b.
 Pobožnost při slawení processí na den Bož. Těla VI. 2269. — od J. Ant. Swobody VI. 2268.
 Pobožnost školní s melodiemi, od E. Jahna VI. 500. — přel. od Tom. Fryčaje VI. 2329.
 Pobožnost weleb. bratrstwa obojího pohlaví V. 1649.

Pobožnost všeobecná s odpustkami a obdarowaním milost. léta VI. 2222.
 Pobožnost Xaverianská V. 1621.
 Pobožnost za odvrácení moru, hladu a wojny V. 1670.
 Poběžné práwo, od Kotzebue VI. 700. 16.
 Počátek učení, od Jerem. Parlagia IV. 1363.
 Počátek gruntowní mathematického umění V. 507.
 Poctiwý rolník, přel. od Tháma VI. 607. II.
 Počátkové (Počátky) Aritmetiky, od St. Wydry VI. 1390.
 Počátkové česk. básnictví VI. 176.
 Počátkové hudební, přel. od Waňka VI. 184.
 Počátkové k wykládání theologie, od W. Stacha VI. 2112. b.
 Počátkové mravů, přel. od W. Pawlowského VI. 1292.
 Počátkové některých starých písní w kancionalu, od J. Sylwana IV. 202.
 Počátkové opatrnosti pastýřské, od Jiljí Chládky VI. 2101.
 Počátkové poswátého jaz. slow., od W. Hanky VI. 100.
 Počátkové první křesť. ewang. učení, od O. Šoltyse VI. 1860.
 Počátkové první wýmluwnosti božích... VI. 1749.
 Počátkové staročeské mluwnice, od P. J. Safařika VI. 94. 773.
 Počátkové wědecké mluwnictví česk., od M. Klácela VI. 149.
 Počátkové základného naučení o waření piwa,... přel. od Fr. Ond. Paupě VI. 1582.
 Počestná hádka etc. o sw. otce Bernarda V. 914. b.
 Počet wíry III. 733. — od br. Lukáše III. 776. a.
 Počet panenský hlawní na příjem a wydání panen, braků, zubků, mazlíků... V. 231.
 Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice w jednotě, od Tom. Bern. Jelínka V. 890.
 Počiná se naučení prawě modlitby s wýkl. na modlitbu p. Ježíše, kterůž... III. 889.
 Počiná se sedm kusůw, které poslal otec Mojžiš otci Pyremoniovi III. 892.
 Počinají se knihy Wawř. Wally o neprávě uwěření a smýšleném Konstantinowu pap. nadání III. 150.
 Počinají se knížky Hugowy o připrawení swého srdce, od Stitného II. 158. d.
 Počinají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních III. 904.
 Počítání písemná s příklady, od J. Prawd. Přibíka VI. 1401.
 Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowaně, přel. od K. Tháma VI. 371. b.
 Podiwín s Přibislawau... t. j. všech kostí těl sw. a reliquií wyznamenání, nimiž sláwa swau... rozhláše sw. hlawní kostel Praž., od Jana Ign. Dlahoweského V. 889. c. V. 1176. b. V. 1279. d.
 Podiwná nemoc, dle Kotzebue VI. 652. VI. 713.
 Podkonie a žák II. 66.
 Podlažice, wiz: Jména.
 Podniknutí hrdinské arcik. Maxim. II. w španělské zemi IV. 433.
 Podobenství, přel. od Tomsy VI. 577.
 Podobenství neb rostlinky země swaté, od J. Jawornického VI. 1196. c.
 Podolí, wiz: Lázeň.
 Podpal celého swěta jazyk lidský, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 492.
 Podstata wíry křesť., přel. od W. Čerwenky V. 734.
 Podstata wůně májowé, od J. Wácl. Mezleckého V. 910. b.

- Podwod z lehkomyšlnosti, od Šiesslera VI. 632. c.
 Poezie, od B. Tablice VI. 282. b.
 Pohádky IV. 203.
 Pohádky arabské, od W. Krameriusa VI. 785. b.
 Pohádky duchovní V. 747. 772. — z něm. přel.,
 od Ond. Mizery IV. 1438.
 Pohled na Bosnu, z ilyrsk. přel. od Wil. Dušana
 Lamba VI. 1006.
 Pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry,
 kázání, od Kollára VI. 2037. d.
 Pohruška k následování dobrých dítek, aneb 100
 příkladů dětin. ctností, od J. Rulíka VI. 1284. d.
 Pohřeb cts. Maxim. II. IV. 395.
 Pohřeb Jarosl. Kríst. Trčky z Lipy, od Jiř. Dikasta
 z Mítkova IV. 1685. a.
 Pohřeb p. J. Šmejdiče, měšternína Now. m. P. od
 soldatůw postřeleného, od J. Hertvieia IV. 1723. a.
 Pohřeb Kr. P., od Šim. Lomnického IV. 187. b.
 Pohromy hříchu smrtelného, přel. od Jiř. Konstan-
 tiana V. 730.
 Pochválení sněmowní smyslu Rokycanova nad
 Táboř. kněžími r. 1444. III. 374.
 Pojednání lat. o prawopisu českém, od Jana Husa
 III. 1. c.
 Pojednání o smrti V. 1420
 Pojednání o výslovnosti di, dí, ni, ní, atd., od K.
 Ausobského VI. 54.
 Pojednání o užtku dobře spořádaného diwadla, od
 P. Šediwého VI. 1230.
 Pojednání o bylinářství w Čechách, z něm. přel.
 od A. Puchmayera VI. 1463.
 Pok, wiz: Kázání.
 Pokání a zaufalství, zrcadla Petra a Jidáše na wel.
 pátek ... skrze oratorium představené, ... od
 J. Jiř. Hlawy V. 164. b.
 Pokání horlivé zůwíci sw. kazatel k welikému
 milost. léta sw. Jan Nep. při slawnosti bratrstwa
 pod jménem téhož sw. wyzdwiženého ... V.
 1021.
 Poklad, od Prok. Šediwého VI. 608. d.
 Poklad VI. 853. a.
 Poklad cirkwe sw. otwřený, t. j. wyswětlení mi-
 lostiwého léta, od Zig. Gdowského V. 1100.
 Poklad cti a powěstí i wší potřebnosti t. 340 roků
 skwějící se jazyk sw. Jana Nep., od Wácl. Ign.
 Henneta V. 976.
 Poklad čtenářský, od Fr. Tomsy VI. 822. h.
 Poklad duchovní aneb modlitby a písničky V. 1594.
 též VI. 274.
 Poklad duše, přel. od Tomáše IV. 1833. — V. 1533.
 — od Jos. Zimmermanna VI. 2445. a. — Příd.
 101. a.
 Poklad ewang. křestana V. 1472. — Příd. 101. b.
 Poklad chudých III. 273.
 Poklad laskawé litosti V. 1500.
 Poklad modlitebni, od Paw. Jakobeiho V. 1623. b.
 — od Ondř. Palombini VI. 2365.
 Poklad národu, z něm. přel. od Štěp. Lešky VI.
 1184.
 Poklad předrahý král. českého, sw. p. Barbora V.
 1280.
 Poklad spasitelný wšem křest., od Mat. Campana
 Kutnohorského. Příd. 3.
 Poklad z milování půwod mající skrauzenosti V.
 1509.
 Poklad zpěwů duchowních, od J. Millera V. 113.
 Poklad aneb wnitřní we wšelikých ctnostech se
 cwičení, z lat. přel. V. 1493.
 Pokládají se štěpowanie rozličných štěpów III. 253.
 Pokladnice domowní pro ditky, od J. Blasiusa V.
 499.
 Pokladnice duchowní, od Štastného Kadlinského V.
 1414. d.
 Pokladnice Franklinowa, od Kampelika VI. 1204.
 Pokladnická zlatá dítek božích, z něm. přel. od And.
 Machera V. 1508.
 Pokladnicka aneb Bohumír wěrný a newěrný, z něm.
 přel. od W. Filípka VI. 1351. d.
 Pokoj německo-šwedský ... w Münstru we West-
 phalii podepsaný a spečetěný V. 264.
 Pokrm duše (modlitby), přel. od J. Rautenkrance
 VI. 2308.
 Pokrm duše w prawém slowu božím VI. 2311.
 Pokrm duše kniha nábožnosti, přel. od J. P. Kauna
 VI. 2398.
 Pokus naučiti Čecha počátkům grammat. jaz. polsk.,
 od D. Špachty VI. 103.
 Pokušení dábelská wnitřní a duchowní ... IV. 1696.
 Pokuty zřízením zemsk. obsažené IV. 922.
 Pokuty práwy městsk. obsažené IV. 934.
 Pokuty a trestání přestupníkůw bož. příkázání, od
 Mat. Poličanského IV. 1413.
 Pole požehnané, na kterémžto ... skřiwánek se pro-
 letuje ... a nad kostelem rodičky boží sobě pro-
 zpěwuje, od Hynka Dlauhoweského V. 98. a.
 Pole aurodné Serafinského wzdělení V. 1130.
 Polehčeníko smutným srdcím V. 1378.
 Polešow, wiz: Matky etc.
 Políbení upsané, od Kastelliho VI. 692.
 Polička, wiz: Instrukcí.
 Politia historica, přel. od Dan. z Weleslawina IV.
 727.
 Politicus aneb zběhlý člověk a sprosták, od Bart.
 Morady V. 792.
 Polock, wiz: Nowina.
 Polsko, wiz: Akta, Jednání, List, Nowiny.
 Polybius, od W. Krameriusa VI. 806. e.
 Polyglotton medicum VI. 123.
 Pomáhej pán bůh, od Nierice VI. 1372. q.
 Pomněnky na cestách žiwota, od W. Štulce VI. 348.
 Pomněnky na Prahu, od Zapa VI. 1024. b.
 Pomněnky na r. 1841. VI. 338.; na r. 1843. VI. 879.
 Pomněnky aneb rýmowane propowědi náboženství
 a, maudrosti, od J. W. Kamaryta VI. 1345.
 Pomni na mne, od Walentina Polona Pelčického IV.
 1332.
 Pomnítz, wiz: Paměť.
 Pomoc sw. Angela strážce, z něm. V. 750.
 Pomoc katolická dubičkám w očistci, od Jiř. Fera
 V. 715. i. V. 1539. b.
 Pomoc lidská wrtkawá, sw. 14. pomocníků pomoc
 stálá V. 1059.
 Pomoc umírajících aneb bratrstwo sw. Marie V.
 1156.
 Pomoc utwření při wíře, od Šim. Kapihorského V.
 692.
 Pomoc z říše kauzelné, od Filípka VI. 700. 17.
 Pomocnice křestanůw nejsw. rodička boží Maria
 p. w obraze Starobolesl. zázáračném rozhlášená.
 od Iwana Knoblocha V. 953. c.
 Pomsta, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. g.
 Pomůcka nowému záku lat. se učícímu V. 31.
 Ponaprawení omylného spisu: reformirského smyslu
 bratři Česi, přel. od Mich. Institorisa Mošowského
 VI. 1784.
 Ponaucení k hojení morowého pádu howězího do-
 bytka, od J. Joz. Pešíny VI. 1646.
 Ponaucení o hromo- a kruposwodu, aneb kterák se
 hromo- a krupobití stawěti má VI. 1482.
 Ponaucení o milost létě (kázání), od Fr. Al. Wacha
 VI. 2042. b.
 Ponaucení o warhanách, od Gartnera VI. 1583.

- Ponaučení o učelařství, dle Sтерна VI. 1519.
 Ponaučení a utvrzení we víře a w náboženství kat. křesť., od J. Wawřika VI. 1827.
 Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách, od J. A. Dundra VI. 1151.
 Ponawrzení pro nižší hospodářské služebníky, od K. bar. Puteany-ho VI. 1497.
 Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takových příbytkůw, které rozvodnění podrobené byly, přel. od Jos. Wratislawa uroz. z Monse VI. 1590.
 Poněwadž hřichu modlářského welmi nenávidí buoh a wždycky nenáwidiwal od br. Prokopa z Jind. Hradce III. 757.
 Poněwadž manželstwie jest staw vysoký, ... od Husa III. 608. e.
 Pontizenost wyzdwizená a ctnost korunowaná, od A. Ign. Mladoty z Solopisk V. 897.
 Ponocný Brandeyský, přel. od Tháma VI. 607. nn.
 Ponocný, od Tučka VI. 612. d.
 Ponocný, dle Körnera VI. 653. c.
 Pontieu, wiz: Přihody.
 Popelka, wiz: Čtení.
 Popelka, přel. od Tháma VI. 607. gg. — od Štěpánka VI. 635. ww.
 Popis wěznů w Now. m. Pražském V. 495.
 Popis života Bl. Leonarda a Portu Mauricio, od Ondř. Morávka VI. 2170.
 Popsání východních zemí III. 192.
 Popsání sw. míst III. 195. 947.
 Popsání trojo t. wjezdu M. Terezie do měst Praž., za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawové ... složili, za třetí její korunování w Čechách, od J. Jind. Ramboského V. 294.
 Popsání swatě a milostmi mnohými se stkwaucí Marie Hory, od Norb. Želeckého z Počernic V. 1183.
 Popsání narození, života a smrti sw. Wáclawa V. 1352.
 Popsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze modlitbu: Ježíši s Marií matkau twau atd. V. 1427.
 Popsání obyčejů při korunování králů českých atd., od J. J. Tandlera VI. 943.
 Popsání trojích cest w Ewropě, Asii a Africe, od Zwejkala VI. 1002.
 Popsání hlau. m. Prahy, od Zapa VI. 1024. a.
 Popsání hlau. chrámu, ostatních kostelů a kaplí w Milaně, od K. Mensingera VI. 1028.
 Popsání některých pamětností w Brně VI. 1031.
 Popsání býwalé řehole cistercienské Sedleckého klátera, od Dewoty-ho VI. 1035. a.
 Popsání života Josefa II., od Tháma V. 1043. a.
 Popsání života ukrutné vražednice Marg. Geše, od Fr. B. Tomsy VI. 1059.
 Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zwřát, od J. Hybla VI. 1461.
 Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba a prani při skrowném paliwu, ... od Fr. Dörre VI. 1579.
 Popsání kamen k topení a waření spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre VI. 1580.
 Popsání konané slawnosti w m. Plaňanech, od W. Sktiřánka VI. 2024.
 Popsání a wyobrazení sochy sw. Wáclawa na koňském trhu w Praze, od J. J. Rudla VI. 2152.
 Popsání obrazu a chrámu P. Marii w Staré Bolešlawi, od J. Horčice VI. 2154.
 Popsání nejstaršího chrámu w Čechách sw. Kosmy a Damiana a sw. Wácl. w Staré Bolešlawi, od Jos. Horčice VI. 2157.
 Popsání života sw. Jana Nep. VI. 2179.
 Popsání žiw. sw. Wáclawa, od T. Kubelky VI. 2188.
 Popsání života pěti blahosl.: Alfonsa, Marie z Ligury, Frant. Girolama, Josefa od Kříže, Pacifica Lanseverinského, p. Veroniky Giuliani ... VI. 2191.
 Popsání života a skutků swatých a swětíc božích, od Jos. M. Pohoděloho VI. 2196.
 Pořádek církewních kazatelů sl. bož. w církwích ewang. Augs. wyznání, od Mart. Hamaljara VI. 2116.
 Pořádek císařůw Římských IV. 383.
 Pořádek ewangelický V. 1118.
 Pořádek ewangelický k milosti boží V. 1505.; též Příd. 105.
 Pořádek ewangelický, předstawený w rozmlauwání učitele s posluchačem Příd. 128 f.
 Pořádek, jak se wyznání wíry kat. diti má, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 1843.
 Pořádek křtení atd. VI. 2105.
 Pořádek k hašení ohně w městě Chrudimi atd., od L. Zieglera VI. 1246; též propanství Radnické VI. 1237.
 Pořádek písem sw. IV. 1162.
 Pořádek, podlé kteréhož se prwní služby boží cirkwe české ewang. w Praze l P. 1784 wykonávaly VI. 208.
 Pořádek při službách božích VI. 1669.
 Pořádek přisluhowání swátosti požehnání wdawku atd. VI. 2111.
 Pořádek s pasie jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w cirkwi ewang. čtena býwá, od Mich. Institutoria Mošowského VI. 1723.
 Pořádek služeb božích pro cirkew česk ewang. w Praze VI. 2109. 2108.
 Pořádek sněmů w Praze držaných od r. 1585—1730 IV. 987.
 Pořádek spasení, od J. Černanského V. 181.
 Pořádek swatodenní a pravidla života nábožného katolíka, z něm. přel. od Fr. Dobrom. Kamaryta VI. 2270.
 Pořádek swatý denní křesťana kat. na poručení kardinala Noailin k užítku jeho owčiček, z něm. přel. VI. 2284.
 Pořádek života kněžského, přel. od J. Krbce VI. 1066.
 Pořádek a způsob pobožnosti při wykonávání obchodu slaw. milost. léta papeže Lwa XII. VI. 2249.
 Pořádek neb cesta k spasení V. 765.
 Pořádkowé kongregací sw. Isidora V. 463.
 Pořekadla Slowákůw morawskouherských, od Fr. Tomsy VI. 143.
 Portugal, wiz: Bitwa.
 Poručení compelle intrare W Wrbenkého IV. 733.
 Poručení swatosti patriarch II. 136.
 Poručení Wil. z Pernšteina III. 178.
 Posel boží, o moru, od Mat. Jandy V. 1379.
 Posel z Morawy (kalendář), od Šembery od r. 1837 — 1847 VI. 1436.
 Poselkyně starých příběhů českých, od Jana Beckowského V. 286.
 Poselství do Konstantinopole, od Heř. Černína z Chudenic III. 198.
 Poselství české we Wídni III. 383.
 Poselství k kr. Fridrichowi III. 395.
 Poselství kr. Jiřího k papeži III. 401.
 Poselství jednoty panské ku kr. Jiřímu III. 404.
 Poselství Solimana cis. IV. 299.
 Poselství Moskevské IV. 437.
 Poselství mrtvých k živým, od Fr. Kaj. Networského V. 679.
 Poselství nové Humilis Segali zwěstující hodnosti

- wznešené ctnosti a vysoká privilegia, jimižto bůh swau nejmilejší p. Marii obohatiti račil, z wlaak. přel. od Sam. Greifenfelsa z Pilsenburku V. 1250.
- Poselství nové panny Marie. Příd. 106.
- Poslaupnost kníže a králů Českých, biskupů atd., od B. Paprockého IV. 438. b.
- Poslaupnost bisk. Olomauce IV. 580.
- Poslední Abencerag, od Chateaubrianda VI. 853.
- Poslední Čech, nov. od Tyla VI. 841. e.
- Poslední konsul Kafsý, přel. od J. Procházky VI. 862.
- Poslední Orebta, od Er. Wocela VI. 889. a.
- Poslední wále p. Mat. z Sudetů IV. 1149.
- Pospášil, wiz: Citowé, K jmeninám, K swátku.
- Postaupení zázračného obrazu bl. p. Marie kostelu Klatowskému V. 1186.
- Postilla, z lat. přel. od J. Achilesa Beraunského IV. 1559.
- Postilla, z něm. přel. od J. Barnera V. 839.
- Postilla, od Tom. Baworowského IV. 1550.
- Postilla, z Mollera přel. od J. Blasiusa V. 844.
- Postilla, od Bohusl. Bepty Wysokomeyského IV. 1558.
- Postilla, od Jiř. Dikasta z Mirkowa IV. 1560.
- Postilla, od Jana Husa III. 835.
- Postilla, přel. od Chmely VI. 1897.
- Postilla, od J. Jawůrka VI. 1908.
- Postilla, od J. Kapity IV. 1553.
- Postilla, od J. Kaupilia o stálé trpělivosti IV. 1919.
- Postilla, od K. Ant. Koniáše V. 850.
- Postilla, přel. od Krameriuse VI. 1895.
- Postilla, od J. Medlína VI. 1905.
- Postilla, od J. Miliče II. 130.
- Postilla, od Ond. Modestina IV. 1556.
- Postilla, od Kaš. Motěšického V. 837.
- Postilla, přel. od Krist. Pešky V. 843.
- Postilla, od Jak. Petrozeliny Kunštatského IV. 1561.
- Postilla, přel. od Štěp. Pilařika V. 835.
- Postilla, od Ond. Plachého VI. 1906.
- Postilla (dítěk), přel. od Tom. Řešátka Soběslavského IV. 737.
- Postilla, od Dan. Sartoriusa V. 847.
- Postilla, od Šeb. Woj. Scipiona Plzenského IV. 1563.
- Postilla, od W. Solnického. *Příd. 72.
- Postilla (pro mládež), od J. Straněnského IV. 1548. a. b.
- Postilla, od Mat. Šteyra V. 838.
- Postilla, od Mart. Philadelfa Zámrského IV. 1555.
- Postilla, od Jos. Zimmermanna VI. 1917.
- Postilla, z něm. přel. od J. Zlatoustého Táborského V. 848.
- Postilla, totiž kázání na ewang. IV. 1549. 1552. 1554. 1557. 1566. a. V. 834. 836. 841. 845. 849. 851. VI. 1896.
- Poswátnosti kat., přel. od J. Tom. Nowáčka VI. 2133.
- Poswěcení druhé chrámu ewang. Uhohřanského, od J. L. Bartolomeidesa VI. 2068.
- Poswěcení chrámu církve ewang. Tisowské VI. 2132.
- Poswěcování zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferenca jednoho regimentu oberšta woj. expedici konati máje, osm nových zástaw do chrámu Zelinského přinesti dal, od Dan. Kermana V. 273.
- Poswícení w Kocaukowě, přel. od Štěpánka VI. 635. xx.
- Pošta w nowě nařízená a do říše wyprawená hleďatí krále nowého m. r. ztraceného V. 229.
- Pošta na Sebranici, z něm. přel. od Jos. L. Stráňníka VI. 691.
- Potěšení křest., od Dan. K. z Karlsperku IV. 134. a. též IV. 1897.
- Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kr. stojí IV. 1803.
- Potěšení w zármutcích IV. 1830. b.
- Potěšení pobožných pod křížem stojících, od Sixt. Palmy IV. 1863. c.
- Potěšení duchovní, kterému se každá křest. duše těšiti může V. 1671.
- Potěšení pohořelým wyrčené, kázání od L. F. Wiršinka VI. 2051.
- Potěšení w těžkém zármutku postawené Anežky dcery swé a jiných přátel, od Khnera. Příd. 53.
- Potěšení (deset) wyhnanych Čechů. Příd. 107.
- Potocká, wiz: Kázání, Památka.
- Potok z sedmi pramenů, od Štěp. Holomučanského IV. 1911. b.
- Potok wod na pahrbcích panství Náchodského, od Daw. Ant. Nywelta V. 440.
- Potrawa postní, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. a.
- Potřebné a zbytečné, od Krameriuse VI. 806. f.
- Potštein, wiz: Zřízení.
- Potůčkové krvawí preytějící se ze školy ukřiz. p. J., od Wend. Wratislawy V. 1471.
- Potvrzení práv etc. města Strážnice IV. 966.
- Potvrzení nadání, obdarování a swobod kláštera Zarážanského od Ferd. II. V. 395.
- Potvrzení wolení abatyše kláštera sw. Anežky V. 474.
- Potýkáni mučedlnické, skrze kteréžto Gervasius a Protasius bratři wítězství nad tyranstwím obdrželi V. 233.
- Poučení kratochwilné, jakby se dítky česky i něm. slabikowali a čísti naučili, od J. Jawornického VI. 16.
- Poučení o dětelině a wywázení dětelinowého semene, z něm. přel. od J. Mojišowice VI. 1532.
- Poučení o dobywání hedwábí w Čechách, přel. od z Rauheryho VI. 1556.
- Poučení o hospodářství polním, z něm. přel. od Ant. Puchmayera VI. 1494.
- Poučení o očkowání, od J. Palkowice VI. 1611.
- Poučení o pití kořalky, z něm. přel. od Krbce VI. 1205.
- Poučení o přísaze, od Fr. Lukše VI. 1210.
- Poučení o setí, hledění a sklizení lnu atd., od Jos. Janíše VI. 1552.
- Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných, přel. od J. Hýbla VI. 2130. a.
- Poučení pro pastýře duchovní we zpovědnici, z něm. přel. od Hýbla VI. 2130. b.
- Poučení proti nákaze asiatské nemoci tak zvané cholery VI. 1622.
- Poučení troje lékařské, jako se může strašlivá nemoc bésnosti, nakažení rozličného dobytka w důli a swinská nemoc trosky řečená poznati a zhojiti VI. 1648.
- Poučování mrawná, z Catona přel. od J. A. Komenského V. 254. a.
- Poukázání ku poučení česk. i něm. čtení VI. 21.
- Powahopisy, z Theofrasta přel. od J. Wička VI. 925. a.
- Powěst dobrého jména p. Wratislawy z Mitrowic, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. a.
- Powěst slavná m. Plzně, od W. J. Fickelschera V. 908.
- Powěsti we wšelikých krajinách, přel. od Šira VI. 839.

Pověsti z nové romantiky, vzdělal Dal. Kopecký, VI. 860.

Pověsti Slowenskej Janka Rimawského VI. 901. 909.
Pověsti, staročeské zpěvy, hry, obyčeje atd., od Krolmusa VI. 1083.

Powidač a wykládač, od Trnky VI. 846. b.

Powidaček (XII) z přísloví Šalomauna, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1287. c.

Powidatel, od Mat. Sychry VI. 735. a.

Powidačky pro ukřácení chvíle, od Fr. Wewerky VI. 831. b.

Powidačky rozličné, od W. Krameriusa VI. 785. d.

Powidačky poučující pro mládež, od J. Rulíka VI. 1284. e.

Powidačky poučující ze Šmitta VI. 1302.

Powidačky pro městské školy VI. 1305.

Powidek mravních sto I. a II., od Fr. J. Swobody VI. 1342. a b.

Powidek (VII) z Křiš, Šmitta VI. 1348.

Powidky kwětaucimu stáří věnované, dle Šmida VI. 858. 1324. g. 1360. a. d.

Powidky krásné, dle Jaisa VI. 1303. a. 1362.

Powidky (naučné), od Wend. Duška VI. 1309. b.

Powidky, pověsti a báchorky, od P. Jos. Ehrenbergera VI. 891. a.

Powidky (mytické o bohách a bohynách morav. Slowanů), od J. H. Gallaše VI. 1077.

Powidky pro mládež, od Tom. Kuželky VI. 1324. g.

Powidky, od Marka VI. 824. d.

Powidky (pro kwetanci stáří), z něm. přel. od Jos. Procházky VI. 1354.

Powidky (pro mládež), od Fr. Al. Rokosa VI. 1339.

Powidky, pověsti atd., od K. Sabiny VI. 897. b.

Powidky, přel. od Sommera VI. 843. a.

Powidky, z Fr. Soave přel. Ch. Štefan VI. 900.

Powidky (romantické), od Fr. Tomsy VI. 822. c.

Powidky, z Klaurena přel., od Fr. Tomsy VI. 822. d.

Powidky (Moravské aneb sedm obrazů sw. Cyrilla), přel. od Fr. Budisl. Wewerky VI. 2150.

Powidky čili pohádky nábožné III. 879.

Powidky moravské VI. 829.

Powidky pro školy městské VI. 1274.

Powinnosti křesťanských vlastenců v čas nastávajícího nebezpečení, od Horáčka VI. 2015.

Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křesťanských, z něm. přel. od J. Schwerdliga VI. 1201. a.

Powinnosti mládeže, od J. Schwerdliga VI. 1201. b.

Powinnosti poslušné vlastencům. Příd. 137.

Pozdravení každodenní nejsw. rodičky p. Marie V. 1579.

Pozdvižení podivné po stupních mnohých ctností a diwných zázraků k swatořečení sw. Jana Nep., od J. Alex. Malce V. 959.

Poznamenání Astrologické III. 237.

Poznamenání bylin abecední lat. česk. III. 259.

Poznamenání, co jest se za držení pp. z Rosenberka a Šwamberka zámku Zwíková vynaložilo na panství IV. 471.

Poznamenání, jakým původem etc. Příd. 108.

Poznamenání, kterak vyučující texty církve bratrské užívány býti mohou V. 501. e.

Poznamenání lékařství pro domácí dobytek VI. 1639.

Poznamenání lékařství naproti ukusání běského psa VI. 1658.

Poznamenání měst, zámků atd., od Wácl. Lebedy z Bedřichofu IV. 662.

Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů v Mezříbí, od Ond. Sivry V. 305.

Poznamenání některých panských rodin IV. 497.

Poznamenání o příhodě, od mnicha sw. Augustina V. 1164.

Poznamenání písemné dluhů, které Ferdinandovi w pokutě a právem odaumrtním přišly V. 276. a.

Poznamenání příčin, které kurfirsta baworského pohuly hořejší Rakauské dědičné země k posezení wziť VI. 988.

Poznamenání rodin Pražských pod jednu IV. 567.

Poznamenání rodů panských III. 176.

Poznamenání rybníků panství Pardubského IV. 467. b.

Poznamenání toho, co se w král. česk. stalo od r. 1612. IV. 458.

Poznamenání učených Moravanů, od J. Gallaše VI. 1131. a.

Poznamenání w p. usnulých p. sodálů bratrstwa českého V. 1149.

Poznamenání všech dikasterií právních instancí V. 611.

Poznamenání všech swátků, processí, zpiwaných mší sw. a jiných pobožností V. 1120.

Poznamenání všech swátků kapulínsk. bratr. V. 1139.

Poznamenání zázraků w klášteře u sw. Prokopa nad Sázwau V. 1196.

Poznamenání zázraků a milostí konaných w klášteře na Karlově k obrazu nejsw. p. M. od l. 1719 — 1743. V. 1226.

Poznáni pravé boha, od F. P. Poláška VI. 2361.

Pozorování zlostin a nepravé války franc., od Wawáka VI. 364. e.

Pozvání některých wywolených skrze hlas boží do král. nebeského, od Pav. Kostrašice V. 1335.

Požádejme všickni toho... píseň III. 50. b.

Požehnání kněžské po službách božích, od Jiř. Tešáka IV. 1440.

Požehnání z rosy nebeské, od Řeh. Tučka V. 883.

Požehnání, když přátelé naši Petrus, Ribay, Munchart atd. z Jeny do Uher se nawracovali VI. 361.

Požehnání duchovní štít. Příd. 109. a. b. c.

Práce Herkulesowy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 111.

Pragmatica c. k. wedení právní rozepře se týkající V. 633. a.

Práh milostiwého léta, od J. Konst. Kostaneckého z Hossinu a Sulmowa V. 896.

Praha, wiz: Děje, Diarium, Instrukt, Jednání, Kámen, Kázání, Kniha, Léto- a Dennopis, List, Nabízení, Napomenutí, Nařízení, O pohnutí, O pozdvižení, Píseň, Pomněnky, Popsání, Pořádek

Poznamenání, Práva, Přehled, Privilegia (Nowoměstských), Psaní, Řád, Registra, Rozepře, Rozkaz, Rozmlauwání, Sněm, Sňešení, Stráž,

Twrzení, Wýsady, Wýtah, Zápisy, Zpráva.

Praha stará pod fig. krásného mládence představená při renovaci magistratu, od J. Flor. Hammerschmida V. 329. b.

Praha, Paříž, Londýn, Konstantinopol, přel. od Pünera VI. 689. n.

Prachatic, wiz: Obraz, Slowo, Zpráva.

Prachyně, wiz: List.

Praktika cwičení mládeže V. 500.

Praktika duchovní křesť. kat. chování V. 732. 1527.

Praktika pro ty, kteří chtějí z duší swých zlé obyčeje a zvyklosti wypuditi... a sw. ctnosti wsaditi,... z wlsk. přel. od P. Sam. z Pilsenburku V. 1377.

Praktika sedlácká IV. 751. V. 547.

- Praktiky (II), od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. b.
- Praktischer Theil zur böhm. Grammatik, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. b.
- Praměti, z něm přel. od J. W. Špota VI. 657.
- Pramen sudničný uzdravující m. Hradiště hory Tábor, jehož počátek, vlastnost, ... od Jos. Mičky V. 556.
- Pramen (III.) t. j. arcibratrstvo nejsw. Trojice, od Jiř. J. Libertina V. 1141.
- Pramen vody živé, t. j. výstraha před cizoložnictvím, od W. Dobřenského IV. 673. a.
- Pramen zdraví preystící se k životu věčnému V. 1590.
- Pramen živý rozličných hodinek sw. s modlitbami V. 1546.
- Prání k novému roku, hra od Stuny VI. 611. d.
- Pranostika III. 230.
- Pranostika starých III. 232.
- Pranostika od r. 1541 až 1550 s předmluwau M. Suda IV. 747.
- Pranostika Cypriana Lwowického IV. 755.
- Pranostika Dr. Franty IV. 756.
- Pranostika Jana Makowského IV. 765.
- Pranostika sedlská IV. 783. V. 548. VI. 1445.
- Pranostika duchovní, od Old. Waldy IV. 1876.
- Pranostika křesťanská, od J. Straněnského IV. 1300. d.
- Pranostika radostná při swatbě Kar. Fr. Rosenmüllera s paní Hel. Klarau Klokotskau V. 191.
- Práporce spasení V. 907.
- Prástevníce veselá, dle Grimových báchorek, od Fr. Tomsy VI. 822. g.
- Prátelstwím Hygey s teologií towaryštwím Her. Leidenfrostskeho swatební veselí ... ozdobiť chtěl nových manželův ctitel (t. j. Mat. Belius) V. 192.
- Prátelům štěpařstwí, od K. Amerlinga VI. 1544.
- Práva a nařízení řádu a kázně cirkewní IV. 1735.
- Práva Brněnská III. 295.
- Práva císařská II. 95.
- Práva doktora nezduřilého Grobiana nepravá IV. 219.
- Práva borenská etc. IV. 965.
- Práva horní III. 293.
- Práva Jihlavska II. 90.
- Práva konělská a měšťanská II. 92.
- Práva medařská IV. 962.
- Práva Magdeburská II. 98.
- Práva manská II. 97. IV. 961.
- Práva manůw a mlynářůw kláštera Třebického IV. 963.
- Práva městská, vyložena od Brikesho z Licsa IV. 930.
- Práva městská král. českého w summu uwezená, od M. Paw. Krist. z Koldína IV. 933.
- Práva městská král. česk. a mark. morawského IV. 935.
- Práva naši řeči a národnosti, od Kampelika VI. 7.
- Práva porušená člověčenstwí, přel. od J. Kawky VI. 780.
- Práva Soběslawská II. 93.
- Práva Welického m. Pražského II. 96.
- Práva Wikpildě sasického řádu II. 94.
- Práva všeobecná Josefa II. nad proviněními a jich trestmi, přel. od J. Zlobického VI. 1672.
- Práva všeobecná městská, přel. od Jos. Zlobického VI. 1671.
- Práva katolických rodičů, wrchností etc. maudrost, od Koniáše V. 1394.
- Prawda a lež, od Nierce VI. 1372. c.
- Prawda wiry kf. kat. V. 805.
- Prawda wítězí, od Mat. Konečného IV. 1429.
- Prawdiwost nejslaw. wzkrššení, od Stěp. Olomučanského IV. 1431.
- Prawdy náboženstwí kat. s důwody swými, od J. Hurdálka VI. 1771. 1779.
- Prawdy nejhlaw. náb. křest., od D. Bocka VI. 1792.
- Prawidla bratrůw towaryšstwa p. Kr. V. 467.
- Prawidla české dobropísemnosti, od Pařízka V. 46. — od Filčíka VI. 51.
- Prawidla českého prawopisu pro učitele českých škol a kand. stawu učitel. VI. 62.
- Prawidla české řeči, od Fr. Nowotného VI. 76.
- Prawidla duchowní, t. j. naučení všem pro spasení swých duší pečujícími VI. 2218.
- Prawidla hlawné polnej pořádné stráží VI. 1454.
- Prawidla hry nazwané Šest a dwacet, od Ant. Šwihlíka VI. 1078.
- Prawidla k lat. řeči V. 38.
- Prawidla k počítání z hlavy, od J. Makše VI. 1393. — od J. Just. Michla VI. 1400.
- Prawidla k řecké řeči V. 41.
- Prawidla k zprávě hospodářů, přel. od J. Rulíka VI. 1493.
- Prawidla klášterní panna III. 182.
- Prawidla křest. kat. wychování dítek, od A. J. Jeřábka VI. 1343.
- Prawidla křest. života, od Ad. z Weleslawína IV. 694. též od B. Kozlanského IV. 1918.
- Prawidla moresnosti neb zdwořilosti, od Jiř. Ribaye VI. 1289.
- Prawidla mravná na každý den rozdělená VI. 2223.
- Prawidla o owčím dobytku, od J. Rulíka VI. 1523.
- Prawidla opatrnosti, kterak se s máslem zacházeti má VI. 1238.
- Prawidla, podlé kterých život každého křesťana weden býti má, od Bart. Kozlanského V. 1371. a.
- Prawidla prawopísemnosti moraw. slow. řeči, od Fryčaje VI. 50.
- Prawidla při těžce nemocných a umírajících, od Gilb. Baura VI. 2102. b.
- Prawidla řehel klášterních sw. Augustína III. 859. b.
- Prawidla slowenské dobropísemnosti VI. 43.
- Prawidla školní pro obecné školy české VI. 1251.
- Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachování zdraví, od Waw. Em. Amorta VI. 1288.
- Prawidla života a propowídky, od Woj. Šohaje VI. 1314.
- Prawidlo konělské IV. 953.
- Prawidlo lidského života, od Mik. Konáče IV. 667. a.
- Prawidlo služebnosti cirkewních, od Tobiáše Záworky IV. 1748.
- Prawidlo svědomí V. 1395.
- Prawidlo wiry apošt. i prorocké V. 778.
- Prawidlo wojensého řízení V. 549.
- Prawidlo wyučování w nemoci, od Wíta Peřinia. Příd. 95.
- Prawidlo neb zawření ustanowení těch, jimiž se towaryšstwo p. Ježíše řídí, od Balt. Hostaunského IV. 532. a.
- Prawisko, kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel, dle Šmida VI. 813. b.
- Prawo a zřízení král. česk. V. 597.
- Prawo manské Karlšteinské V. 612.
- Prawo nové útrpné a hrdební Josefa II. V. 606.
- Prawo o mravích a wedení domácím IV. 736.
- Prawo obnowené Morawy Ferd. II. V. 600.
- Prawo neb soud osprawedlnění, z něm. přel. V. 786.
- Prawopis český, od W. Hanky VI. 48. též od Fr. Kampelika VI. 61.
- Prawopis německý pro Něm. a Čechy, od K. Šádka VI. 55.

- Prawopis ruskočeský, od Ant. Puchmayera VI. 45.
 Prawopisemnost řeči české, od Wácl. Pohla VI. 40.
 Prawowec Patelin, přel. od Pluta VI. 602.
 Prawowec a sedlák, od Rautenstraucha VI. 607. m.
 Praxis spiritualis, přel. od Jiř. Fera V. 1385. h.
 Pražané, od Turinského VI. 646. c.
 Pražská příhoda III. 76.
 Pražské zimní ležení VI. 603.
 Pražský posel, od Tyla VI. 781.
 Pražští sládci, přel. od P. Šediwého VI. 608. II. g.
 Pře kněžstva kališného, od J. Augusty IV. 1233. g.
 Pře rodopisní p. ze Sternberka, z Waldšteina i z Kaunic IV. 490.
 Preciosa, od Vegla VI. 673. 14.
 Přetínění kard. Glezie IV. 572.
 Předchádce Morawopisu, od M. Tom. J. Pešiny z Čechorodu V. 274.
 Předložení a užitečné cvičení, přel. od Mich. Woj. Kruziusa z Krauzenberku V. 1425.
 Předložení o umučení p. n. J. Kr., od Mat. Krocina V. 720.
 Předložení tureckého legata Ebrahim Strotského, Poláka roz., před JWC. ... w Frankfurtě slowáckým jaz. učiněné IV. 298.
 Předmluva Maffea Vegla Landenského na knížky své o maudrosti III. 208.
 Předmluva i píseň tato združuje summu těch věcí, které zběhly se w král. česk. IV. 174.
 Předmluva s prvním artikulem o náboženství a swátosti wečeře p., od JCM. Maxim. stvrzenóm IV. 1292.
 Předmluva před skaumáním po skončeném běhu zimním dne 13. dub., od Dom. Košťála VI. 719.
 Přednášení, jak se na choleru nemocný ošetřovati a hlídati má, od M. Mikše VI. 1621.
 Předřešení J. Ex. nejw. purkrabího we shromáždění welikého výboru české spořitelnice r. 1825. VI. 1422.
 Předpis služebný pro sprostého wojáka swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty... přel. od T. Buriana VI. 1451. a.
 Předpis služby sprostého wojáka, desátníka, sedláře, kováře a trubače při c. k. jízdě, přel. od T. Buriana VI. 1451. c.
 Předpisy české, od W. Hanky VI. 63.
 Předpisy rozkazní a pravidla, jak nakažení a rozmahání dobytého moru předejiti, vypuklý ... obmeziti ... VI. 1657.
 Předpowědění o milostné hwězdě IV. 776.
 Představení žiwotné J. Kr. V. 1246.
 Představení w prospěch, od Hella VI. 635. 16.
 Představení zběhu, který francouzské wyslanství we Wídni dne 13. dub. 1798 spůsobilo VI. 952.
 Předsudek, od Senkowského VI. 853.
 Přehled dějepisu a rozdílu učení a náboženství ewang. a římsko-katol. VI. 1870.
 Přehled leboslowí, od W. Staňka VI. 1474. b.
 Přehled literatury české VI. 1126.
 Přehled lučby čili hmotozpytu, od K. Ammerlinga VI. 1485. b.
 Přehled města Prahy z Petřína, od Jos. Šembery VI. 1025. a.
 Přehled mythologie u Řeků a Římanů VI. 1080.
 Přehled saucasný nejwyšších důstojníků a suředníků zemských i dworských w král. česk., od Fr. Palačského VI. 978.
 Přehled statistický mistopisný Rakownického kraje, přel. od K. Hausmanna VI. 1154.
 Překlady z řečtiny, od Bawora Rodowského IV. 278.
 Překlady z autorů IV. 281.
 Přelaučský, wiz: Památka.
 Přemoz sebe samého, z lat. přel. od T. Černohorského V. 1483.; též přel. od Tob. Čakerta V. 1485. a.
 Přemyslowci, báseň od Er. Wocela VI. 555. a.
 Přemyslowání dwanáctero duchowních Filipa Kege-lia, přel. od Adama Plinowice z Skočowa V. 1419.
 Přemyslowání k prawé pobožnosti, přel. od Paw. Lykaona Kosteleckého IV. 1905.
 Přemyslowání na každý den celého roku, z něm. přel. od Bakt. Pongrace VI. 2209.
 Přemyslowání na křížové cestě VI. 2439., též od J. Rautenkrance VI. 2230.
 Přemyslowání o na nebe wstoupení Kr., od Mik. Gelenia Praž. V. 1376.
 Přemyslowání o náramné kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota IV. 1849.
 Přemyslowání o osmeru blahoslawenství s výkladem a naučením V. 1491.
 Přemyslowání o přehořkém umučení a smrti p. J. V. 1506.
 Přemyslowání o sedmi posledních slowích ukřiž-ovaného Ježíše V. 1490.
 Přemyslowání o smrtelnosti, od Haw. Žalanského IV. 1874. f.
 Přemyslowání o smrti V. 1487. b. — Dan. Tossana IV. 1869. a.
 Přemyslowání o trpělivosti křest. a o netrpělivosti V. 1487. a.
 Přemyslowání o učiněném pokání V. 1460.
 Přemyslowání o utrpení p. n. J. Kr., od Mart. Chlu-meckého IV. 1866.
 Přemyslowání o wečeři p., od Komenského V. 723. a.
 Přemyslowání sedmdesatero, proč Římské kat. ná-boženství Augšburskému ... předčeno býti má, od K. Wernera VI. 1777.
 Přemyslowání (X) s modlitbami kajícími, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. a.
 Přemyslowání w modlitbách V. 139. 1503.
 Přemyslowání a w pobožnosti se cvičení každého křest., od Mat. Krocina V. 711. c.
 Přenešení sw. Norberta, od J. Sixta z Lerchen-felsu V. 1252. b.
 Přerow, wiz: Kniha.
 Pres boží, t. j. rozvázení slow Jeremiáše proroka V. 822.
 Přestrojení w Scrailu, přel. od Heimbachera VI. 621. g.
 Prešpurk, wiz: Artikulové, Nowiny, Zpráva.
 Přewrácenost křestanů mnohých w káz. představená, od Fr. Jediného VI. 1940. c.
 Při zemi a w prvním poschodí, od Nestroje VI. 635. 17.
 Příběh hrdební od r. 1571. IV. 1106. — z XVI. sto-letí, od M. Dworského III. 340.
 Příběh o král. české koruně VI. 942.
 Příběh šwedské hraběnky, od Sam. Černanského VI. 778.
 Příběh w Hallu V. 356. h.
 Příběhy (Příběhowé) a obrazy z cizích dilů swěta, od Fr. Maška VI. 877.
 Příběhy baworské wojny o poslaupnost po smrti Max. Josefa, z něm. přel. VI. 935.
 Příběhy bibl. starého zákona pro mládež, od Jos. Chmely VI. 1881.
 Příběhy bibl., od Hřebeského VI. 1887. — od Wla-sáka VI. 1888.
 Příběhy (Příběhowé) Hildebrandství aneb pap. mocnání, od Foity V. 392.

- Příběhy král. českého od l. 1575—1596., od M. Bydžowského IV. 432. b. 436.
- Příběhy král. českého za panování Ferd. I., od Jos. Zimmermanna VI. 974. a. — za panování Maxim. II., od téhož VI. 974. b.
- Příběhy mysl obweselující, z něm. přel. od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. c.
- Příběhy náboženství Pikhartského, od J. Gallase VI. 1107. a.
- Příběhy nezkoušených dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. c.
- Příběhy o změnách církví protestantských, z lat. přel. od Mart. Wolfa VI. 1111.
- Příběhy pro dcery české a moraw., přel. od Rettigowé VI. 836. a.
- Příběhy rozličné, od Hýbla VI. 814. c.
- Příběhy rozličné VI. 911. 1383.
- Příběhy star. i now. zák., z franc. přel. od J. Barnera V. 818.
- Příběhy Telemacha syna Ulyssova, od Jawůrky VI. 789.
- Příběhopis bibl. VI. 1877.
- Příběhů osmero pro rodiče i vychovatele, přel. od J. M. Pobořelého VI. 1347. b.
- Příbram, wiz: Hádání, Památky, Písně.
- Příbuzenství, přel. od Landfrasa VI. 640. 699.
- Příčin 70, proč žádný věrný Čech a církeve Kristowy pravý aud.... od užívání kalicha a krve beránkové se odvésti.... nemá V. 680.
- Příčin 50 ku poznání, proč sama wíra Římská kat. má býti wywolená, z lat. přel. V. 760.
- Příčin (VI) odrazujících kněží bratr. Příd. 153.
- Příčiny přiznání mého, od J. Augusty IV. 1233. m.
- Příčiny, proč při kněžích českých kolleje Praž. není, od Augusty IV. 1233. o.
- Příčiny nesrovnání mého s bratřími, od Wojt. z Pernšteina IV. 1265. a.
- Příčiny jednoho pána mlad., proč od wíry pod obojí odstoupil IV. 1351. b.
- Příčiny proti hodování a opilství.... od Pet. Jakobeiho V. 1481. a.
- Přídawek některých církewních a kůrowých písní V. 150. b.
- Přídawek rozličn. horliwých modliteb a písní V. 1653.
- Přídawek, totižto zpráva a poučení potřebné k pravému pokání. Příd. 118.
- Příhody a cesty Mart. Engelbrechta, přel. od Fr. Pohla VI. 840.
- Příhody a zkušenosti mládence, od J. J. Bajzy VI. 777. a.
- Příhody hrab. Beňowského, přel. od Sam. Černanského VI. 1052.
- Příhody Bertholda Angličana znamenitého VI. 998.
- Příhody Bianky Kapelly, přel. od Fr. Beera VI. 810.
- Příhody Edwarda Angličana VI. 832.
- Příhody francauzského vychovatele w Rusích, přel. od A. Hansgira VI. 861.
- Příhody hrab. Jindřicha, od Stuny VI. 611. b.
- Příhody na cestě po diležanci, z něm. přel. od N. F. K. VI. 714.
- Příhody nešťastné k výstraze nezkušené mládeži, od Fr. Tomsy VI. 1287. a.
- Příhody o zpovědi, od Wolfganga Gella V. 753.
- Příhody pana Prášila VI. 885.
- Příhody princezky z Pontje, od W. Krameriusa VI. 806. b.
- Příhody J. Smita kapitána angl., od W. Krameriusa VI. 995. a.
- Příhody smutné aneb jednání o sw. zpovědi, přel. od J. Kleklara V. 1190.
- Příhody Wácl. Wratislawy IV. 656.
- Příhody Zamputáfe, od J. Charwata VI. 821. b.
- Příchoz Němců z Ameriky, přel. od P. Šediwého VI. 608. a.
- Přijdeš mně tak, přijdu ti tak, od P. Šediwého VI. 608. c.
- Příjemnosti a břemena stawu kněžského, od Dom. Kinského VI. 2029.
- Příkázání božích deset IV. 1347.
- Příkázání boží čtwtřé, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1372. o.
- Příklad o jistém zatwrdilém w hříších člověku a nesmírném nad ním milosrdenství božím V. 1194. 1449.
- Příklad odwołání odpadlství V. 713.
- Příklad vedení při u starého saudu zemsk. IV. 1136.
- Příklady (Příkladowé) českých komedií V. 237. a.
- Příklady klassiků všech národů a časů, od Fr. Dauchy VI. 538.
- Příklady z všeobecné historie V. 257.
- Příklady ze sw. písem star. i now. zákona, od J. Bajzy VI. 1886.
- Příklady neb křest. mrawní učení w příkladech, od Polláska VI. 2233. 2243.
- Příklady 25 českých k wyhotowení všelikých písemností a potřebě při kanceláři VI. 1701.
- Primitiva latina cum interpretatione slavica etc., od Ondř. Plachého VI. 157.
- Principia linguae boh. prima V. 24.
- Princ a had, od Ersta VI. 659. 3.
- Primská, wiz: Kázání.
- Princeps pacis, wiz Kníže etc.
- Případnosti při dobytí Budínského zámku do zajetí křest. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazwané turecké slečny, z uhersk. přel. od Mich. Semiana VI. 781.
- Připamatování strany neduhů dobytky w Rakausích, z něm. přel. od Hynka Rutha VI. 1635.
- Přípijení (X) mládenecké o wěnce družičkám V. 486.
- Přispis kat. duchowenstwa k mistrům III. 693.
- Přispis listu, kterak při awatbě Henricia krále nawarského stalo se jest pozdwižení IV. 368.
- Přispis listu z Düsseldorfu IV. 571.
- Přispis mandatu Maxim. krále polsk. IV. 408.
- Přispis p. probosťu Wyšehradskému IV. 1129.
- Přispisy, a listy Karla z Žerotína IV. 1130.
- Přispisy psané posláncích c. k. auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1123.
- Přispisy a formy listů rozličných mark. moraw. IV. 1151. 1152. 1153.
- Přispisy všelijakých listin, od Alb. Černohorského z Boskovic IV. 1143.
- Připodobnění, w nichž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmlauwáních přednáší, od M. J. Sychry VI. 1311. d.
- Připomínání, od Fejerpatakého VI. 422. a.
- Připomenutí o smrtedlnosti naší lidské, od Jiř. Tesáka IV. 1892. b.
- Připowědění králůw a mudrcůw IV. 700.
- Připrawa k smrti III. 886. — od Rosacia Hořowského IV. 1895. — přel. od Jiř. Ambrosiusa V. 136. 1497.
- Připrawa k předpisům, od J. Urbana VI. 1259.
- Připrawa malíčkých k zpovědi a sw. přijímání, od A. Hozy VI. 1330.
- Připrawa a rozmyslowání dítek, které ponejprw chtějí přistoupiti k sw. wečeři P. VI. 1754. 2104.
- Připrawa k wečeři P. VI. 2106.
- Připrawka pro dítky k sw. wečeři p., od Mich. Blažka VI. 2298. c.

Připrawa kn kázání pro obecný lid, ze Štafa přel. J. Hýbl VI. 1943. b.
 Přírodopis, od Fr. Šira VI. 1468. — též od Filčíka VI. 1469. — od W. Staňka VI. 1471.
 Přírodoskum neb fysika, od K. Šádka VI. 1487. a. Přírodopisné částky, od Fr. Tomáše VI. 1477. a.
 Přirozenost truchlic, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta Dobrotivá, zesnula, přel. od K. Tháma VI. 1043. b.
 Příručka pro učitele české literatury VI. 128.
 Příručka pro učitele lidu, od W. Stacha VI. 2112. a.
 Přisaha kr. Jiřího III. 399.
 Přisaha kněží pod obojí IV. 565.
 Přisloví P. Smil. Flásky II. 23.
 Přisloví Salomounova III. 589. IV. 1195. 1196.
 Přisloví, od Mat. Čerwenky VI. 27.
 Přisloví česká V. 42. též od J. Jawornického VI. 1303. c.
 Přisloví slowanská, od Fr. Čelakowského VI. 144.
 Přisloví česká a slow., od Rybayho VI. 145.
 Přiserný ženich, od Irwinga VI. 853.
 Přitažení Matiaše rak. do Čech IV. 443.
 Přitel w nauzi, od Bäuerle VI. 635. ff.
 Přitel lidu, od Krameriusa VI. 730. b.
 Přitel mládeže, vedením L. Zieglera, Ant. Stranského VI. 1260.
 Přitel domácí (kalendář), od Ohéřala a Mikšička od r. 1844 VI. 1437.
 Přítomnost boží, z lat. přel. V. 1403.
 Privilegia mark. morav. 970.
 Privilegia monasterii Doxanensis V. 405.
 Privilegia některé staré morav. IV. 969.
 Privilegia pánůw Nowoměstských, od Ferd. III. V. 316.
 Privilegia regni Bohemiae III. 469.
 Privilegia a swobod města Pardubic až do Karla VI. V. 308.
 Privilegium cis. Fridricha II. 101.
 Privilegium o křaťování kněžském IV. 528.
 Přiwitání bohu wěrným a milým Čechům, od J. Rosacia V. 363. b. 887.
 Přiwitání od poddaných své wrchnosti, od Jos. Kotary VI. 367. d.
 Přiwitání J. Ex. purkrabího p. Fr. z Kolowrat a příležitosti nawštívení škol českých na panství Plzenském, od Sedláčka VI. 424.
 Přiwitání JCM. Frant. I. a Karoliny do Prahy VI. 476.
 Přiwod k dobromluwnosti slowanské VI. 3796.
 Přizeň malých, přel. od Kubelky VI. 667.
 Přiznání summowní k učení křest., od J. J. Sedláčka VI. 1452.
 Process inquisitori skrze zamord. 12letého syna jistého žida V. 605.
 Process české. Příd. 110.
 Proč přijímáme pod dvojím způsobem, od Husa III. 608. p.
 Proč naše oddělení jest . . . od jednoho bratra III. 661.
 Proč a proto při umění početním, od J. N. Josefa Filziga VI. 1395.
 Proč jsem katolíkem? od J. V. Jirsíka VI. 1856 c.
 Pročby Kristus pán neráčil wysvědčiti chleba a wina . . . III. 875.
 Prodáné spaní, od Hafnera VI. 692.
 Prohlášení cis. Ferd. a kr. Maxim. s strany přijímání pod obojí IV. 541.
 Prohlášení o sjednocení Šwejcaraůw, od B. Dlabáče VI. 953.
 Prohlednutí páně V. 1191.
 Procházka, wiz; Propěw, Wdök.

Prohowory české VI. 723.
 sw. Prokop, wiz: Dewitník, Chwalořeč, Jiskra, Památka, Píseň, Eobožnost, Slawicek, Žiwot, Žiwotopis.
 Prokop bratr, wiz: Psaní.
 Prologowé sw. Jeronyma II. 126.
 Proměna starého člověka skrze uvažování čtyř poledních věcí, z. P. Wil. Stanihursta přel. V. 1495.
 Promluwa učitele k dítkám při nastaupení auřadu jeho (Dušek) VI. 726.
 Promluwa k dítkám na začátku škol, od Stranského VI. 726.
 Promluwa při školní konferenci r. 1838, 1840, 1841, 1842, od Wacka, r. 1843 od Šolce VI. 726.
 Promluwa k weškerému učitelstwu vik. okresu Kopidlenského, od Wacka VI. 926.
 Promluwení pohřební při pohřbu p. Ad. Slawaty z Chlumu a Košumberka, od Tha. starš. Meztičského IV. 1720. a.
 Promluwení o swornosti cirkwe, od M. Sam. Martinusa z Dražowa V. 698. f.
 Promluwení ku p. mistru Sam. z Dražowa, od Mat. Krocínowského V. 711. b.
 Promyslný posel, od K. Amerlinga VI. 1585.
 Promtuarium parvum medico - practicum V. 588.
 Pronásledování diwadla, od Kawky VI. 601.
 Propěw na den umístění p. Woj. Procházky za kanowníka čest. na Wysehradě VI. 454.
 Propowědění z sw. písma a sw. otčů III. 839.
 Propowědění Salomounova IV. 3. Králůw a mudrcůw IV. 700.
 Propowědi w kron. Pulkawy II. 56.
 Propowědi rýmowané nábožnosti, mrwnosti a maudrosti, od J. K. Kamaryta VI. 1376.
 Propowědi 365 z učení o mrwích, powinnostech, ctinosti atd., od K. Fejerpatakyho VI. 28.
 Propowidky mravné s příklady, od Hanke z Hankenšteina VI. 1294.
 Propowidky mravné a podobenství na obdarování školní mládeže od M. J. Sychry VI. 1311. c.
 Proroci a kniha Tobiaše III. 578.
 Proroctwí Jiř. Fera o utrpení p. Kr. V. 1385. f.
 Proroctwí Jak. Hartmana z Durlachu IV. 793.
 Proroctwí Hildegardis III. 907.
 Proroctwí Jeaiaše, od Joach. Kalinky V. 827.
 Proroctwí Dra. Kampa III. 903.
 Proroctwí sw. Methudia IV. 802. g.
 Proroctwí J. Rosacia o znameních den saudný předcházejících IV. 777.
 Proroctwí slepého mládence III. 909.
 Proroctwí Sofoniáše III. 594.
 Proroctwí Sybilly o král. českém III. 911.
 Proroctwí desíti Sybill IV. 798.
 Proroctwí Sibyllino Salomounowi IV. 802. e. f.
 Proroctwí o české zemi III. 908.
 Proroctwí o zlém přijíti majícím w r. 1490, 1500. III. 906.
 Prorok české koruny III. 51. β.
 Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel II. 117.
 Prorokowé a knihy Machabejských V. 652. b.
 Proroky falešné kterak každý poznati může. Příd. 111.
 Prosha farářů Praž. konsistoře pod obojí IV. 562.
 Prosha w nově narozeného nemluwníka jeho rodičům, od Boh. Tablice VI. 1614.
 Prosha apoštolská, kázání od Mat. Bláhy VI. 2045. b.
 Prosha proti všemu zlému. Příd. 115.
 z Proseče Jan, wiz: Monumentum.
 z Proseče Tomáš, wiz: Památka.
 Prosek, wiz: Wěk.

- Prostějow, wiz: Kniha, Knihy.
 Prostěradlo hrobowé p. n. J. Kr. V. 1607.
 Prostota wenkowská, od Töpsera VI. 635. II. 2.
 Prostředek mocný Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku . . . čítí a chválí . . . V. 1639.
 Prostředek oheň dokonale a jistotně uhasiti, z šwed. přel. od Mart. Hollaura VI. 1479.
 Prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí žiwná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, přel. od Fr. Tomsy VI. 1528.
 Prostředek chemický w jedné hodině z celého domu stinky vyplavení, z angl. přel. od Rotha VI. 1576.
 Prostředkové a výminky, podle kterýchžto mezi císa. Rudolfem a Achmetem příměří a pokoj 20letý zawřen jest IV. 362.
 Prostředkové w čas morové rány V. 575.
 Prostředkové kat. duším pomocné od Jir. Fera V. 1385. b.
 Prostředkové (II), kterak člověk w stálém zdraví život svůj prodlažití a nejistější zbohatnutí může, přel. z něm. od J. Hýbla VI. 1197.
 Prostředkové k zahánění much, bženic, molů ze žatnic atd. VI. 1577.
 Prostředkové domácí naproti rozličným wnitřním i zewnitřním nemocem VI. 1591.
 Prostředkové proti pádu howěžního a owěho dobytka, přel. od B. Dlabáče VI. 1642.
 Protestaci sw. Karla Bor. V. 186.
 Protestanti proti snášenímu císaři swému wděčný, přel. o J. Straky VI. 1099., od Lešky VI. 1108., od J. Hrdličky VI. 1109.
 Proteus felicitatis et miserie dechicæ, od Fr. J. Flor. Hammerschmida V. 230.
 Proti alchoránu, od Bart. Dworského IV. 1237.
 Proti bludům některým před tisíci lety odsauzeným, od Blaž. Nožický IV. 1282. o.
 Proti Hrabowským, od Augusty IV. 1233. b.
 Proti kněžím, jižto zakládají wiru swú w widomých věcech. Příd. 112.
 Proti mordčrské a laupežné roty sedlákůw Mart. Luter. Příd. 113.
 Proti moru od Ad. z Winoře IV. 1842. a.
 Proti přijímání pod obojí, od Simona z Tišnowa III. 612.
 Proti ustanowení a nálezkům lidským. Příd. 114.
 Protičůdci od W. Nebeského VI. 558.
 Protiwenství církve české, wiz: Historie.
 Protiwenství na bratři přislá skrze svědectví Ležkowo III. 690.
 Proukázání summowní prawdy hoží menšího katechismu, od Ad. Wolfa IV. 1456. 1543.
 Proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují V. 804.
 Proukázání míst, na kteráž se odvolává newinný odpadlec, od M. Markowice VI. 1765. b.
 Prowázek ttipramenný, od Jana Husa III. 608. c.
 Prowázek lněný, plný tajemství Ezechiele widění . . . od Fr. J. Swobody V. 909 a.
 Prowázek tří pramínkůw, od Fr. Ign. Gregora V. 987 d.
 Prowázek trojnásobný wěčné čistoty V. 1008.
 Prowázek trojnásobný ze čtyřmecitma dobrodiní rodičky boží V. 1400.
 Prowedení z zákona božího, že confessi česká prawá Augšpurská na pewném gruntu písma sw. založená, od Mat. Krocínowského V. 711. a.
 Prowolání k národu českému, od J. Rautenkrance VI. 950. c.
 Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitála, od F. Algya. Skuherského VI. 1606.
 Prowolání Čecha k swým krajanům w čas brozíciho, nebezpečeníw asiatské wrhawé auplawice VI. 1623.
 Prozpěwowání radostné na skále spasení od církwe owang. w Skalici na den posvěcení chrámu, od Mart. Laučka VI. 223.
 Prsten nebeský, zlatý, modlitby VI. 2319.
 Prstény, od Klicpery VI. 644. β. II. c.
 Prábička užitečné kratochwile ze známosti přirozených věcí, od Mich. Kadaně VI. 1462.
 Průpovědi, přísloví a psaní br. Janka Klenowského, nazwaného Palečka III. 105.
 Průpovědi 365 z učení o mravich, powinnostech, ctinosti a náboženství . . . VI. 1350.
 Průšková, wiz: Píseň.
 Prut Jessejský w prostředí země české w Staré Boleslawi wyrostlý . . . neb obrazu záračného nejsw. p. Marie Starobolesl. půwod a sláva . . . od J. Wácl. Staidla z Greifenwerthu V. 1209.
 Průwod pohřební p. Ludwika Bechyně z Lažan V. 356. h.
 Průwod truchliwý a žalostný po všech tureckých zemích přičipau welké ztráty wykonaný VI. 1070.
 Průwodce po Čechách, od Alex. Dundra VI. 1149. b.
 Průwodce po biskupství Královéhradeckém, od J. M. Krále VI. 1152.
 Průwodce k pastýřské opatrnosti, od W. Webersika VI. 2124.
 Prwotiny pěkných umění, od J. Hromádky VI. 734.
 Prwotiny služeb božích w nowém chrámu ewang., od Mich. Semiana VI. 1990.
 Psalmové a písně k. Dawida IV. 52.
 Psací stolek, od Kotzebue VI. 662. b.
 Psaní bratrská kr. Wladislawowi III. 140.
 Psaní rozličné z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204 f.
 Psaní pánů morawských k pánům českým o bratry III. 421.
 Psaní pp. stawu městského pánům s strany swobod III. 456.
 Psaní císa. Sigmunda III. 479.
 Psaní (XVII) o zášti mezi Jindřichem z Dubé a Pet. Malowcem z Pacowa III. 480.
 Psaní rozličných osob od r. 1396—1440. III. 481.
 Psaní od r. 1448, 1449. III. 483.
 Psaní kr. Jiřímu z m. Viterbie III. 492.
 Psaní p. Wiléma z Pernšteina III. 497.
 Psaní (X.) staročeských III. 498.
 Psaní některá p. Wácl. Wlčka z Čenowa III. 499. a.
 Psaní Lwa z Rožmitála III. 499. b.
 Psaní k Laodicejským III. 606.
 Psaní p. Wilémowi Zubu o postu III. 630.
 Psaní bratří českých Rokycanowi III. 643.
 Psaní (II) bratří českých III. 646. 651.
 Psaní bratří českých mistrůw Praž. III. 651.
 Psaní proti nátkům od jed. bratr. III. 657.
 Psaní bratří česk. Pražanům, též městům král., též k Stanislawowi III. 664. a. b. c.
 Psaní bratří králi Wladisl. III. 665. 666.
 Psaní starších k bratřím a sestřám III. 669.
 Psaní pp. Chocenským III. 670.
 Psaní Mik. Kroměřížskému od bratří III. 671.
 Psaní mistři Praž. proti bratřím III. 678.
 Psaní kněze Wita z Krupé III. 689.
 Psaní ku brat. česk. III. 696.
 Psaní k správě bratřím III. 697.
 Psaní bratří ku králi I. 1484. III. 700.
 Psaní bratra Prokopa III. 704.

Psaní o moci světa a přísaze III. 705.
 Psaní o p. Bohu a o víře pravé křesť., od Wawr. Krasonického a br. Prokopa III. 707.
 Psaní z Cech bratřím do Multawy III. 711.
 Psaní mistra Jana, lékaře, o tom, že není opě-
 towatí křtu potřeba III. 712.
 Psaní proti odřezcům, od W. Krasonického
 III. 713. a.
 Psaní (III) bratřův, od r. 1496. III. 717.
 Psaní bratřím z Wlach učiněné III. 727.
 Psaní z Wlach mistru Jiříkovi do Prahy III. 727.
 Psaní br. Michala starého swatě paměti o dō-
 wěrnosti . . . III. 728.
 Psaní o přísaze, od br. Lukáše III. 729. a.
 Psaní bratřím Turnowským, od br. Lukáše III.
 729. b.
 Psaní p. Kawkowi na Štěkně, od br. Lukáše III.
 729. c.
 Psaní Hradeckým, Orebským a Pardubským
 III. 731.
 Psaní P. Sigmundowi od Tůmy Přelaučského
 III. 735. a.
 Psaní br. Lukáše p. M. Hawlowi do Austi III. 736.
 Psaní od bratří skrze bratra Lukáše III. 737.
 Psaní, w němž se očištuje od nátku křiwého br.
 Waw. Krasonický III. 741.
 Psaní Prokůpkowi w Litomyšli, od Waw. Kraso-
 nického III. 741.
 Psaní (II) od brat. Lukáše III. 743.
 Psaní bratří z Cech bratřím do Morawy III. 745.
 Psaní o moci světské, od br. III. 747.
 Psaní bratru Waw. Krasonickému, od Tůmy
 Přelaučského III. 487.
 Psaní proti brat., od kn. Jiřího Kwintíka III. 749.
 od kn. Lipenského III. 750.
 Psaní o požívání těla a krve p. J. Kr. panu Kaw-
 kowi, od br. Lukáše Praž. III. 761. a.
 Psaní k br. Benešowi Baworynskému z Ba-
 woryně, od Lukáše Praž. III. 761. b.
 Psaní bratrská III. 763.
 Psaní Mik. Jurešiče ku kr. Ferdinandowi IV. 239.
 Psaní Ladisl. star. z Lobkowic IV. 242.
 Psaní Sigm. z Šellenberka IV. 243.
 Psaní sult. Amurata Sig. Batorymu IV. 339.
 Psaní Jana Aventrota králi hispansk. IV. 378.
 Psaní Hanuše Frid. saského stawům král. če-
 ského IV. 422.
 Psaní kurfirsta saského arcikniž. Matiašowi IV.
 444. 1057.
 Psaní bratří kr. Ferdinandowi IV. 524.
 Psaní Matiaše II. stawům král. česk. IV. 570.
 Psaní k otcům a bratřím towaryš. Jež. IV. 588.
 Psaní Jana Fölka IV. 645.
 Psaní k auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1057.
 Psaní rozličná cis. Maxim. a Rudolfa IV. 1124.
 1125.
 Psaní bisk. Stanislawa Olomuc. IV. 1134.
 Psaní Šeb. Freitag z Čepirohu IV. 1145.
 Psaní sboru Litomyšlskému, od J. Augusty
 IV. 1233. f.
 Psaní od bratří IV. 1257.
 Psaní kněze . . . ke swým jednowěrcům pod obojí
 IV. 1264.
 Psaní Mart Wolnického Čejkowi IV. 1299.
 Psaní denemarských i norwedských študentův IV.
 1379.
 Psaní sw. Augustina Donatistům IV. 176.
 Psaní k lidu božimu w jed. bratr. V. 381.
 Psaní o blahoslawenství dítek V. 502.
 Psaní od Kateř. z Waldšteina manž. Karla z Že-
 rotina V. 647.

Psaní poetické, od Dlabače VI. 565.
 Psaní pro takové panny, které již dávno sobě
 winsowaly, aby wdané byly VI. 591.
 Psaní Hasensteinowa, od Klicpery VI. 644. β. II. b.
 Psaní z Islandu, pow. přel. od Filipka VI. 763 b.
 Psaní jednoho Pražana k swému dobrému příteli
 do N... G... s strany dobré powahy p. bisk.
 Královéhrad. VI. 1098.
 Psaní k obraně ewang. učitelů, od W. Stacha VI.
 1105.
 Psaní o velikém blahoslawenství dítek a malých
 lidí VI. 1282.
 Psaní k obraně ewang. učitelů a swobodného
 učení ewang., od W. Stacha VI. 1787.
 Psaní p. K. L. z Halerů o swém nawrácení do
 římské církve VI. 1830.
 Psaní Mikuláše biskupa Tábořského do Prahy
 stranám kn. Mart. Morawce Příd. 121.
 Půhony a nálezy práwa zemsk. Olomuc. III. 330.
 Půhony a nálezy saudu manského bisk. Olomuc.
 II. 106.
 Půhony a nálezy mark. moraw. III. 297. 318. 331.
 Půhony a nálezy III. 320.
 Půhony a nálezy od r. 1475—1515. III. 476.
 Půhony a nálezy od r. 1464—1560, od r. 1475—
 1578, od r. 1494—1540, od r. 1503—1547, od
 r. 1528—1552, od r. 1535—1556, od r. 1535—
 1609, od r. 1568, od r. 1594, od r. 1595. IV.
 1103. a—1.
 Pájčka za odpálku, od Štěpánka VI. 635. h. II.
 Pulín, wiz: Werše.
 Punkta některá královně Johanně, od Jošta z Ro-
 senberka III. 119.
 Puritáni, přel. od W. Špinky VI. 887.
 Půst tělesný, od Bart. Paprockého IV. 1365. b.
 Pustiny Swatojanské, od M. Jana Paukara V. 161.
 Pustý zámek, od Nierice VI. 883. X.
 Půtky měšťanů Budějowických III. 171.
 Putování Lwa z Rožmitálu skrz Němce a t. d.
 III. 193.
 Putování k božímu hrobu, od J. z Lobkowic
 III. 190.
 Putování sw. Pawla, od Sixta z Ottersdorfu
 IV. 641.
 Putování do Jerusalema IV. 644.
 Putování sw. na všecku sw. bibli obojího zákona,
 přel. od Ad. z Weleslawína IV. 650.
 Putování z Cech do Benátek a země sw., od
 Krist. Haranta IV. 659.
 Putování k sw. Cyrilowi a Strachotě, od Jos.
 Bílowského V. 1199, též V. 1310.
 Putování do Afriky, od Nierice VI. 883. XII.
 Putování do sw. země, z něm. přel. od J. Křečka
 VI. 1007.
 Putování. Příd. 122.
 Půwod pp. Haugwiců z Biskupic III. 175.
 Půwod a začátek Marianské kaple nad Mníškem
 VI. 2149.
 Pýcha žiwota, od Šim. Lomnického IV. 689. e.
 Pýcha předchází pád, od Nierice VI. 1372. b.
 Pyremonius, wiz: Počiná se etc.
 Pytláci, přel. od Tyla VI. 673. 13.
 Pytláci, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. a.
 Pytláci, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
 Quatuor ad partes mundi III. 63.
 Querela, t. j. nařikání království uherského
 IV. 364.
 Ráb, wiz: Nowiny, Partikulář.
 z Rábšteina Prokop, wiz: Dopisy.
 Račinka aneb poukázání k nerozumnému wycho-
 wání dítek, od Salcmanna VI. 1263.

Řád akcisůw V. 623. a. b.
 Řád apathekářský, od Ad. Zalužanského IV. 877. b.
 Řád celní a státního monopolu VI. 1683.
 Řád sw. cistercienský, od Quid. Bleiweize V. 1001.
 Řád sw. cistercienský w Sedlici V. 475.
 Řád cirkewní w děkanství Brodském IV. 586.
 Řád cirkewní na panstwach Swętłowském.... IV. 552.
 Řád cirkwe jed. bratrské, od Komenského V. 379. a.
 Řád hašení ohně pro Malé m. Pražské V. 620.
 Řád horní císa. Rudolfa II. IV. 959.
 Řád JCM., jakby se w městech Praž. jedenkaždý chowati měl IV. 949.
 Řád, jak se jedenkaždý w prodejkách a kupování i placení čeledi nádenní w král. českém chowati má IV. 950.
 Řád klášterní pro klášter Brněnský sw. Anny IV. 585.
 Řád mincowní III. 406.
 Řád práwa zemského II. 85.
 Řád právní hrdelní Marie Therezie V. 607.
 Řád Pražské nakaženosti V. 580.
 Řád saudní hrdelní Josefa II., přel. od Jos. Zlobického VI. 1673.
 Řád sedlský IV. 964.
 Řád služebníků, nádenníků a řemeslníků, od r. 1547. IV. 940.
 Řád stavu panského III. 419.
 Řád w městech Praž., jak se řemeslníci, handlčři atd. chowati mají V. 614.
 Řád veselí swatebního VI. 1068.
 Řád všeobecný při zběžích věřitelů, přel. od Zlobického VI. 1665.
 Řád saudní, přel. od Zlobického VI. 1664.
 Řád školní pro české normální, hlavní a triviální školy VI. 1663.
 Rada otce k synu II. 57.
 Rada Jana Sm. Flašky II. 58.
 Rada větších zvířat III. 71.
 Rada k kr. Jiřímu o zlepšení kupectví w Čechách III. 219.
 Rada w moci swěta postaweným lidem III. 698.
 Rada služebníkům při dvoře IV. 678. c.
 Rada o wiru a náboženství IV. 1392.
 Rada ducha sw. proti radě ďáblowé IV. 1808.
 Rada, jakby se člověk w wyznání swých hříchů chowati... měl, od Zig. Crinita IV. 1854. b.
 Rada Kaš. Šopia lyspanskému králi, přel. od Paw. Pistoriusa V. 493.
 Rada Ezechiele Bantschnera, jak by se chudí lidé w čas morowé rány zachowati měli V. 578.
 Rada zdravá, lékařská, podávající... lékařství na větším díle domácí... od Jana Tonsora (Barwíe) V. 589.
 Rada w obzvláštních přiběžích, od Ond. Hartla VI. 1182.
 Rada dobrá w potřebě, od W. Krameriusa VI. 1191. od W. Stulce VI. 1217.
 Rada dobrá slowanským wesničanům pokrmy prosté, laciné a chutné připravowati, od Rettigowé VI. 1504. a.
 Rady a prostředky proti neduhům a pádu domácího dobytka, od Alb. Toegla VI. 1651.
 Rada bratrská na mě wlastence, aby swé milé dítky krawsk. osýpkami štěpowati dali, od J. K. Jaroše VI. 1613.
 Rada lékařská pro těhotné, od Galaše VI. 1631.
 Rada Ezech. Bautserra, Příd. 2.
 Rada Woldricha Muškula, máli kdo utlíkati před morem. Příd. 80.

Rádce pro učitele k předpisům, přel. od J. Urbana VI. 67.
 Rádce pro školní čekance, pomocníky a učitele, přel. od Ant. Kunga VI. 1257.
 Rádce w hodinách k psaní, přel. od J. Urbana VI. 1366.
 Radislaw a Blanka VI. 867.
 Raditel věrný rodičů, dítek, pěstounů a učitelů, od J. L. Zieglera VI. 1261.
 Radlice, wiz: Inwentář.
 Radnice, wiz: Pořádek.
 Radost jubilná století sw. Ignacia Lojoly řeholi V. 461.
 Radost Syona Maglodskeho, od J. Hrdličky VI. 201. b.
 Radost poddaných o slawnosti rodin swého zeměpána, přel. od Stuny 611. o.
 Radosti (X) p. Marie II. 35.
 Radosti (VII) p. Marie II. 36.
 Radování Libunské cirkwe, když J. bisk. Excel. p. W. L. Chlumčanský w ní břimowati ráčil, od A. Marka VI. 407. a.
 Radovánky newinných dítek, od Ryby VI. 498. b.
 Radovánky newinných dítek o wánocích, od J. J. Ryby VI. 1293.
 Řádu (XII) rytířůw božích obojího pohlawí, od Jeronyma Zikm. Fialy Budinského V. 1257.
 Rafika česká stawu duchownímu a náboženství, od Pet. Swěteckého V. 347.
 Rachel w Rámě oplakávající syny swé V. 819. 1197.
 Ráj duše II. 82.
 Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích, od J. Opsymatesa IV. 1419. b. 1894. b.
 Rakausy, wiz: Děje, Poznamenání, Wypsání.
 Rakownik, wiz: Mistopis, Přehled, Slowo, Zwon žalostný.
 Ratibor, wiz: Zřízení.
 Ratolest winní sw. Anežka Poličanská V. 1331.
 Rausinowský, wiz: Knižka.
 Raytolar, wiz: Památka, Zpěw.
 Řebka, wiz: Řeč.
 Řebřík Jakoba, od J. J. Hubatia z Kottnowa V. 988.
 Řebřík Jordana, od Řešátky IV. 1288. c.
 Řebřík kajících sw. Bernarda IV. 1772. b.
 Řebřík nebeský, přel. od Jak. Colense V. 1383. d.
 Řebřík rajský, od Fr. Slywara V. 1416. — Příd. 156.
 Řebřík 34 stupňů V. 1459.
 Recept proti 11 neduhům III. 282.
 Recept proti krátkosti žiwota, wěřowně wyjádřil Mat. Šulek VI. 209.
 Recepty proti rozličným neduhům V. 584.
 Recipe duchowní proti morowé ráně, od J. Hynka Dlahoweskeho V. 98. c.
 Řeč br. Bernarda o hospodářství III. 252.
 Řeč od Blažeje Borowskeho IV. 1617. c.
 Řeč Jak. Bosueta o jednotě cirkewní přel. VI. 1998.
 Řeč (pohřební) Jana Leop. Cippeliusa nad Marií Terezií VI. 2073.
 Řeč Johanidesa Danhela IV. 1724.
 Řeč J. Daubrawského při pohřbu p. A. Šlechty VI. 2095.
 Řeč Sam. Ferjenčíka při příležitosti úvodu Sam. Tomážíka do cirkwe ew. Chyžnarské VI. 2067. a. při založení wěže chrámové w cirkwi ewang. Jelšawské VI. 2067. b. při založení chrámu cirkwe sw. Batkowské VI. 2067. c. w den památky poswěcení chrámu ewang. Jelšawské VI. 2067. d.

Řeč J. Grusa při pohřbu D. J. Karla Sermanna VI. 2090.
 Řeč J. Hawelky o znovu stawení chrámu božského těla na Winici, jinak Oreb w Třebachowicích VI. 2049. a. b.
 Řeč Štěp. Hollai-ho ke cti Mich. Institutorisa Maňowského.
 Řeč Kaš. Hrdličky držaná při jubileum kněžském J. Kauckého VI. 2033. a.
 Řeč Hurbana při posvěcování nově zřízené školy na Kolaříčcích VI. 2069.
 Řeč Theod. Charwata o starosti a péči rodičůw VI. 1986.
 Řeč Pet. Chelického na zjavení sw. Jana III. 648. b. téhož na 13 kop zjavení III. 851.
 Řeč Pet. Jakaubka o odpustcích VI. 2043. při pohřbu pastýře osady Činowské VI. 2089.
 Řeč Pet. Jeřábka při slavnosti wysvěcování školního stawení we Wepiku VI. 2039.
 Řeč Kollára při posvěcení nově woleného superintendenta p. J. Seberini-ho w chrámě ewang. buda-peštských VI. 2037. e.
 Řeč D. Krudyho ke cti D. Mich. Institutorisa VI. 2081.
 Řeč Eliáše Lániho na pohřbu hrab. Jiřího Turza IV. 1721.
 Řeč Ond. Lastny-ho při posvěcení chrámu ewang. w m. Skalici VI. 2012.
 Řeč sw. Pawla o starém člověku. Příd. 135.
 Řeč Wil. z Pernšteina o správě země III. 428.
 Řeč Basilia o záwisti, přel. Nikol. Perotus III. 871.
 Řeč Zlatoustácka o modlitbě, přel. Paw. Pistorius IV. 1779. a.
 Řeč sw. Řehoře, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870.
 Řeč Bened. Richtera při pohřební slavnosti JCM. Frant. I. VI. 2097.
 Řeč swob. p. z Rotenburga na neděli 22. po sw. duchu VI. 2035.
 Řeč Jos. Růžicky při swěcení slavnosti 50letého manželství swých rodičůw ... VI. 2072.
 Řeč Fr. Štarka při 50leté slavnosti p. J. Mich. Závka, farního učitele w městysi Miroticích. VI. 721.
 Řeč hrab. Jos. z Thunu k poddaným swým VI. 1183.
 Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha VI. 2003. d.
 Řeč od Wacka držaná při swěcení praporec země obranců VI. 724. — u hrobu p. Řebky, učitele Kopidlenského IV. 726.; téhož na slavnost sw. Wáclawa VI. 2042. a. — při pohřbu hraběnky z Šliku VI. 2087.
 Řeč Fr. Lid. Wamberka při infulaci p. Ferd. Hausy VI. 2036.
 Řeč Ant. V. Weinigra na popravním místě po odprawení Fr. N. VI. 2092.
 Řeč J. Windyše w čas cholery VI. 2055.
 Řeč K. Wrány při pohřbu knížete Karla ze Šwarzenberga VI. 2088.
 Řeč, od W. Zahradníka při swěcení památky na bojovníky blíže Chlumu, z Eylra přel. VI. 2034.
 Řeč Jana Zlatoustého proti lakomcům IV. 1775.
 Řeč Jos. Hug. Zuebra z Nordheyma při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětoval D. H. P. Nicefor Enzman ... VI. 2040.
 Řeč o sw. Marii Magd. u hrobu p. stojící, přel. od Paw. Zateckého IV. 1781.
 Řeč Daw. Haw. Zlutičského o častém rozjímání Lodičky Kr. p. IV. 1660.
 Řeč na neděle a swátky II. 131.

Řeč o božím těle II. 156. III. 874.
 Řeč čtená od jedné paní w shromáždění obce Praž. III. 615.
 Řeč k swátku slaw. wzkříšení Kr. p. III. 847.
 Řeč o prawém pokání III. 874.
 Řeč o jednom králeviči jménem Josafat III. 899.
 Řeč o lásce k vlasti VI. 6.
 Řeč Pražských městských wolenců na den installací kr. purkmistra Jind. Neubera, z něm. přel. VI. 720.
 Řeč předstawenosti obce we Šweycarích při zakládání společnosti střídmých VI. 1212.
 Řeč pohřební po ze swěta odjiti Leopolda II. VI. 2076.
 Řeč a zpráva o těle božím. Příd. 134.
 Řeč při příležitosti prowozované hry „Jaroslaw a Blažena“ od J. Štěpánka VI. 421. a.
 Řeči od Bartholomeidesa, z Zollikofera přel. VI. 2214.
 Řeči p. u. J. Kr., od J. Ditricha VI. 1904.
 Řeči (pastýřské), od Kaš. Mel. Hrdličky VI. 1932.
 Řeči Mich. Chmely V. 833.
 Řeči (pastýřské), od Pet. Jakaubka VI. 1948.
 Řeči sw. Jeronyma o ctnostech VI. 1736.
 Řeči Paw. Jakobeiho V. 768.
 Řeči (chrámowni) L. Jesenského VI. 1969.
 Řeči (IV), od S. K. Macháčka z M. T. Cicerona proti Katilinowi přel. VI. 922. b.
 Řeči Ond. Maršofera VI. 1939.
 Řeči Ond. Plachého VI. 1291.
 Řeči (duch.) Fr. Urbana Polanského VI. 1979.
 Řeči mistra Přibrama III. 706. c.
 Řeči starých filosofů, od Bawora Rodowského IV. 681. 852.
 Řeči (pohřební) Gersona Šoltheise VI. 2100.
 Řeči Fr. Al. Wacka VI. 1935. b.
 Řeči (homiletické) Vinc. Zahradníka VI. 1915. a.
 Řeči boží IV. 1206.
 Řeči boží starého zákona IV. 706. 1602. 1628. 1629.
 Řeči boží k swátkům weyročním. Příd. 136.
 Řeči, modlitby a básně wztahující se na slavnost milost. léta církwe ewang. Pešťansko-Budínské VI. 2065.
 Řeči na prikázání šestero páně psané IV. 1577.
 Řeči písma sw. o člancích náboženství křesť. VI. 1806.
 Řeči, písně a básně k swěcení 50letého milost. léta VI. 327.
 Řeči příležitostné, když Hamaljar za superintendenta wyzdwižen byl VI. 2009.
 Řeči školní w Příteli mládeže od T—la VI. 725.
 Řeči z hlubokých mudrcůw IV. 270.
 Řeči a epištoly a ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok VI. 1728.
 Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus, od Ant. Koniáse V. 1510. a.
 Reformatio Hussi et vindiciae Žižkianae, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. a.
 Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, von Trnka VI. 135. c.
 Regiment spráwy owčích dobytka, od Alše Knoblocha IV. 862.
 Regiment neb spravování owčích dobytka V. 562.
 Regiment zdraví, přel. od Ad. Hubera z Riesenbachu IV. 889.
 sw. Regina, wiz: Žiwot.
 Registra auxká královská III, 332.
 Registra černá III. 333.
 Registra domu Rožmberského IV. 1111.
 Registra hlavní všelijakých příjmůw Pražských mlynářůw V. 306.

- Registra listů posilacích, od císa. Ferdinanda II. IV. 1115.
- Registra majestátů a jiných listů od r. 1531—1570., od r. 1564—1566. IV. 1114.
- Registra obnovení raddy Menšího m. P. V. 322.
- Registra podkomořská IV. 1112.
- Registra příjmů m. Třebechovic I. 1597. IV. 477.
- Registra půhonná hřebíčková od r. 1583—1590. IV. 1107.
- Registra urbani m. Tábora náležící III. 168.
- Registra vydání a důchodů m. Hradce nad Labem IV. 486.
- Registra záduší a osadních sw. Hawla w Starém m. P. V. 401.
- Registra záduší Baušowského V. 449.
- Registra záduší sw. Hawla w Starém m. P. IV. 597.
- Registra zápisů III. 336.
- Registřík, Registrum desíti truhlic s privilegiemi od r. 1501—1576. IV. 1117.
- Registřík historický, přel. od Ben. Petřka z Polkovic IV. 285.
- Registřík k mapě král. česk. V. 481.
- Registřík listů na pány z Šwamberka se wztahujících, od W. Březana IV. 505. b.
- Registřík na obnovené zřízení zemské V. 602.
- Registřík na privilegia král. česk. IV. 968. 977. 1118.
- Registřík pravé křesť. lásky V. 1401.
- Registřík robot některých vsí kláš. Chotěšowského III. 187.
- Registřík robot a poplatků kláš. Chotěšowského V. 404. c.
- Registřík všech vzácných rodů českých, od Kar. Fr. Rosenmüllera V. 346.
- Registřík všelijakých listů, privilegií atd. IV. 1137.
- Registřík zápisů a listů král. IV. 1138.
- Registřík a řeči atd., od J. Augusty IV. 1233. i.
- Registrum robot etc. (kl. Chotěšowský) V. 434. c.
- Registrowání swobod I. 1520. III. 472.
- Regul sto života, od W. Gleycha V. 1478.
- Regulae civilis vitae ex comoediis Terentii exceptae, per Paul. Aquilinam Hradec. IV. 204.
- Regule zlaté pravého náboženství, od W. Nucella Strakonického V. 709.
- Regule života bratrů a sester třetího řádu sw. Františka V. 469.
- Regule a pravidla bratrstva nejsw. rodičky boží, od Leon. Komínka V. 1128.
- Regule aneb ustanovení bratrstva sw. Isidora V. 1123.
- Regule aneb pravidla dokonalosti, podle kterých Bohu oddané panny, jenž sobě umínily čistotu panenskau... zachovati... Mdití se mohou, z něm. přel. V. 1458. a.
- Řehola sw. Benedikta, od Bonaventury Pitra V. 477.
- Řehole cistercu Sedleckého, od L. Swojského V. 970. b.
- sw. Řehoř, wiz: Život.
- Rechtschreibung (böhmisches), v. A. Šembera VI. 57.
- Rainoldowy osudy, z něm. přel. od Pet. M. Weselského VI. 873. a. 1368.
- Relací, která se při dobývání m. Plzně dala, od Jak. Heilmanna IV. 460.
- Relací o uherském hlavním městě V. 272.
- Relací summovní toho, co při obležení tureckém m. Wídně se stalo V. 355. a.
- Repartici od r. 1652. V. 280.
- Replika na pronostiku, od Křišťana z Prachatic III. 231.
- Replika aneb obrana pokojná o řádném manželství, od Ad. Klementa IV. 1432. d.
- Responsoř jeptišek III. 941.
- Řetěz zlatý spasení lidského IV. 1370. 1916., též z lat. přel., od J. Arnolta Lehenšteina IV. 1404.
- Řetěz zlatý pravého katol. a křesť. náboženství, od Jiř. Taciturna IV. 1444.
- Retunk duchovní věrným křesť. ku posilnění V. 368.
- Rex gloriae a o regina coeli III. 940.
- Rezníková Eliška, přel. od Stuný VI. 611. 2.
- Režno, wiz: Wypsaní.
- Ribrcol VI. 786.
- Ribrcol, od W. Krameriusa VI. 785. a.
- Říčan Hynek, wiz: Listy.
- z Říčan Kateřina, wiz: Žehnání.
- Řínský městan, wiz: Kronika.
- Řím, wiz: Nowiny.
- Římsí císařové, wiz: Kronika.
- Rinaldo Rinaldini, přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Říp a jeho chrám, od J. V. Jirska VI. 2151.
- Rip van Winkle, od Irvinga VI. 2151.
- Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, od Jak. Felixa J. Pachra V. 937. b.
- Robinson Lerchenfeldský, od Fr. Tomsy VI. 822. m.
- Robinson mladší, z něm. přel. VI. 1290. — od Krameriusa VI. 1286. e.
- Robota církevní w nedělní den netoliko dovolená, ale také od církve přikázaná, od K. Racina V. 865. b.
- Rod Krista, od W. Štefana Teplického IV. 1625.
- Rod panský ze Šternberka V. 348.
- Rod panů Čabelických ze Sautic V. 337.
- Rod Swojanowský, od Klicperry VI. 644. a. k.
- Rod věčného nebeského a všemohoucího krále, od J. Opsymatesa IV. 1447. a.
- Rodina Šwejcarská, od Castelliho VI. 649. b.
- Rodina Barcelonská, od Šenka VI. 715.
- Rodina hodnowěrných z Dolan VI. 1356. 2267.
- Rodopis některých rodin panských česk. V. 343.
- Rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodů česk., od Woratického V. 349.
- Rodoslowi některých panských rodin IV. 493.
- Rodriquez, wiz: Život.
- Rogus incombustus, od J. Bílowského V. 905.
- Rohowin Čtwerrohý, hra od Klicperry VI. 644. β. 3.
- Rok Mariánský všem p. sodálům přednesený V. 1170.
- Rok Marianský, z lat. přel. od Frid. Bridela V. 1417. a.
- Rok nebeský aneb památka obcowání jakož i wzywání swatých a swětic božích, z lat. přel. V. 1575.
- Rok stý a swatý bratrstva česk. pod titulem na nebe wzeti nejsw. rodičky boží V. 1147.
- Rok ukřižovaného boha Ježíše, z lat. přel. od J. Al. Čapka Wysokomeytského V. 1414.
- Rokování dwů osob, od Old. Welenského III. 782. a.
- Rokycana, wiz: Apologie, Pochválen, Psaní.
- Rokycany, wiz: Wýsady.
- Romeo a Julie, od Shakespeara VI. 6132. b. 706. 2.
- Romulus, od J. M. Ludwika VI. 827. b.
- Rorate s notami III. 46.
- Rorate obdlažní IV. 50. V. 134.
- Rorate, od Jiř. Závěty IV. 133. c.
- Rorate IV. 145.
- Rorate, od Sam. z Dražowa V. 81. a.
- Rorate V. 133.
- Rorate Walent. Srocedorfa. Příd. 159.
- Rosenberk, wiz: Kniha, Kronika, Registra.
- z Rosenberka Oldřich, wiz: Dopisy.
- z Rosenberka Polexina, wiz: Píseň.

- z Rosenberka Wilém, wiz: Spis.
 Rostlinář čili o přirozenosti rostlin, od J. S. Presla VI. 1465. a.
 Rostlinopis všeobecný, od J. S. Presla VI. 1645. e. sw. Rozalie, wiz: Život.
 Rozbor staročeské literatury VI. 148. 1138.
 Rozbroj o kalich, z lat. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 690.
 Rozdělení statkův Litenského a Lochowského V. 302.
 Rozdíl filosofické a božské maudrosti, od Forneta VI. 2227. a.
 Rozdílové mezi čistým a nepoškvrněným učením ewang. a mezi tím kacířským ským učením IV. 1250.
 Rozebrání a srovnání spisů čtyř ewangelistů, od Wikt. Wrbenkého IV. 1424.
 Rozebrání částek katechismu M. Luteru, od Jiř. Ambrosiusa V. 789. b.
 Rozepře Starého a Nového m. Pražských III. 170.
 Rozepsání císa. J. M. Karla V. IV. 381.
 Rozepsání otowřeného Fridricha krále česk. IV. 461.
 Rozerwanec, od Nestroje VI. 684. 7.
 Rozjímání, od Tom. Baworowského o umučení p. n. J. Kr. IV. 1576. b. 1805.
 Rozjímání, z Luk. Pinella přel. od Jak. Colense o sedmi ctnostech V. 1383. a.
 Rozjímání (žalmu 31. a 80.) Zik. Crinita Střibersk. IV. 1518. a.
 Rozjímání J. T. Dewoty-ho VI. 2379. c.
 Rozjímání Jiř. Dikasta z Mirkowa o milování boha IV. 1867. a.
 Rozjímání, přel. od Gallaze o umučení P. VI. 2235. — přel. od M. Zikm. Antoch. z Helfenberka IV. 1570.
 Rozjímání Balth. Hostaunského IV. 1822.
 Rozjímání sw. Jeronyma z žalmu 51. o milostiwém odpustění hříchů V. 1099. b. — o nejsw. swátosti VI. 1736.
 Rozjímání Štast. Kadlinského na každý den přes celý rok. V. 1418. b.
 Rozjímání Ant. Koniáše na každý den v týhodni V. 1510. b.
 Rozjímání J. Alex. Nikolsidesa Lišowského o věčnosti V. 1393. b.
 Rozjímání, z Mollera přel. od Tob. Mauřenina, kterakby člověk ze slova božího učiti se měl křesťanský život býti a blahosl. umříti IV. 1883.
 Rozjímání (žalmu Dawid. 8.) Paw. Nonnia Heřmanoměstského IV. 1535.
 Rozjímání Six. Palmy, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863.
 Rozjímání (pro ženské) Al. Pařízka VI. 2342.
 Rozjímání Jak. Petrozeliny o pokoji lidu IV. 1631. a.
 Rozjímání Mat. Pierfeindta. Příd. 96.
 Rozjímání Ludwika de Ponte, přel. od Mat. Wácl. Šteyera o nejprřednějších tajemstwach wíry naší VI. 1421. a.
 Rozjímání Šturma z Greifenberku na ewang. sw. Jana IV. 1500.
 Rozjímání Šuleka o utrpení Kr. VI. 2255.
 Rozjímání Jiř. Taciturna o přediwném wtělení Emanuelu IV. 1910.
 Rozjímání W. Štefana Teplického nad smrtí p. Paw. Štyrského z Radostina IV. 1686. d.
 Rozjímání Zig. Tribuceliusa o ráně meče IV. 1858.
 Rozjímání W. Werunáče VI. 2421.
 Rozjímání J. Záviše o jednom pokušení w čas moru IV. 1896.
 Rozjímání Daw. Žlatického z textu sw. ewang. k neděli 4. po třech králích IV. 1546.
 Rozjímání suřadu o osobě a skutcích syna božího IV. 1354. b.
 Rozjímání duchowní V. 184.
 Rozjímání katechetická VI. 1747.
 Rozjímání křesťanská na každý den jednoho měsíce V. 1469.
 Rozjímání lkající duše nad smrtelností člověka V. 1473.
 Rozjímání o jistém exulantůw do vlasti se nawracení V. 371.
 Rozjímání o pokoji IV. 1882. a.
 Rozjímání o prawém božstwi V. 691.
 Rozjímání o umučení IV. 1882. b.
 Rozjímání o winici páně IV. 1835.
 Rozjímání otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl VI. 1834.
 Rozjímání žalmu 112. IV. 1536.
 Rozjímání aneb výklad na žalm 32. sw. Dawida IV. 1515.
 Rozkaz Lichtensteinůw skrze čistotu w m. Pražských V. 613.
 Rozkoš a zwůle panenská, od Ad. Klementa IV. 705. b. 1856. b.
 Rozkoš rajska aneb každodenní wěčné maudrosti poklona V. 1538.
 Rozkoše domu božího, od J. Blaziusa V. 119. b. e.
 Rozličnosti Praž. nowin, od Lindy VI. 745.
 Rozložení pašije sw. IV. 1855.
 Rozmanitosti VI. 736.
 Rozmlauwání a powídky k wyswětlení mravných českých příslovi, od Sychry VI. 1311. a.
 Rozmlauwání boha s Ewau, od Paw. Lucina IV. 1274.
 Rozmlauwání boha samého s duší nábož., z polsk. přel. V. 1467. b.
 Rozmlauwání bohůw pohanských IV. 275.
 Rozmlauwání člověka s rozumem IV. 1255.
 Rozmlauwání čtyř bratří o požíwání dokonalého spasení IV. 676.
 Rozmlauwání dětinská IV. 23.
 Rozmlauwání dítek, přel. od J. Petřika z Benešowa IV. 735. a.
 Rozmlauwání ducha s duší, od Jiř. Dikasta IV. 1831.
 Rozmlauwání duše s tělem, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. c.
 Rozmlauwání duše s bohem VI. 2211.
 Rozmlauwání dwau krajanů o nábož. ewang. a papež. V. 757.
 Rozmlauwání dwau osob o horách, od W. Štefana Teplického IV. 1388.
 Rozmlauwání dwau osob w náboženstwi sobě odporných V. 702.
 Rozmlauwání Haty a Barbory. Příd. 128. g.
 Rozmlauwání hosta s paustewníkem, od Mat. Poličanského IV. 1360.
 Rozmlauwání chudého s bohatým, od Paprockého IV. 701. d.
 Rozmlauwání Jana s Bartolomějem IV. 1821.
 Rozmlauwání jednoho Helwetského wyslance s ewangelickými Augsb. Wyz. Čechy, od Štef. Lešky VI. 1767.
 Rozmlauwání Johany a Reginy IV. 678. h.
 Rozmlauwání sw. Josefa s blah. p. Marí V. 1464.
 Rozmlauwání Josefa II. s Matějem Korvinem VI. 941.
 Rozmlauwání J. Jovia Pontana III. 86.
 Rozmlauwání kat. na tajemstwi oběti now. zák. V. 736.
 Rozmlauwání kat., z něm. přel. od J. Smolika V. 723.
 Rozmlauwání kolatora s farářem IV. 1379.
 Rozmlauwání křest., od Klimenta Plzenského IV. 160.

- Rozmlauwání křesť. člověka s p. J. Kr., od Lomnického IV. 1856. a.
- Rozmlauwání křesť. a ďábla. Příd. 128. a.
- Rozmlauwání Kr. p. s křesťanem, od Šim. Lomnického IV. 1857. c.
- Rozmlauwání Luciana mudrce Řeckého III. 107.
- Rozmlauwání lwa českého s králem Matiašem, od Six. Palmy IV. 1399.
- Rozmlauwání mezi Kr. a člověkem o způsobu šťastné smrti V. 1438.
- Rozmlauwání mezi otcem a synem, od Bl. Nožičky IV. 1282. b.
- Rozmlauwání mezi Prahou a Kutnou Horou III. 51. V.
- Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech nábož., přel. od Alše Pařízka VI. 1750.
- Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluvem V. 228.
- Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťastím, od Tka-dlečka II. 71.
- Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu IV. 1449.
- Rozmlauwání mládence rytíře se starým Čechem IV. 441.
- Rozmlauwání o ceremoniích IV. 1338.
- Rozmlauwání o hospodářství a důchodech piwo-warských IV. 860.
- Rozmlauwání o kostelních obrazech, od Jos. Makariusa z Meršelic V. 677.
- Rozmlauwání o kořalce, od Fr. Rádla VI. 1214.
- Rozmlauwání o Kristu IV. 1411.
- Rozmlauwání o moru IV. 897.
- Rozmlauwání o moudrosti, z Petrarchy přel. od Řeh. Hrabého z Jelení III. 204. e.
- Rozmlauwání o očkování neštovic VI. 1618.
- Rozmlauwání o ohni, od J. Šuleka VI. 1235.
- Rozmlauwání o pochybné artikule, od Ant. Koniáše V. 774. a.
- Rozmlauwání o posledním saudu IV. 1367.
- Rozmlauwání o protiwenstích, kteréž ewangelí-kové w Frankreicu snášeli IV. 575.
- Rozmlauwání o stůl večere p., od Pet. Johanidea Košetického IV. 1328.
- Rozmlauwání o wčelařství, wčeláka, mlynaře a wi-naře VI. 1516.
- Rozmlauwání o věcech k spasení IV. 1847.
- Rozmlauwání (II) o wtělení a narození Kr., od Bart. Pečowského. Příd. 94.
- Rozmlauwání o zhlazení roboty panské w Morawě. Příd. 129.
- Rozmlauwání o žiwotech a zázacích, od Šeb. Ber-ličky IV. 1777.
- Rozmlauwání od početí panny Marie, od Jana z Wodňan III. 760.
- Rozmlauwání, od Štítného II. 158. a.
- Rozmlauwání otce s synem o hospodářství V. 561.
- Rozmlauwání pastýřůw, keď kníže Alex. z Rudného k svému důstojenství přestupoval, od Šimka VI. 433. a.
- Rozmlauwání sw. Petra a Julia II. papeže, od Old. Welenského III. 782. b.
- Rozmlauwání sw. Petra s pánem IV. 687.
- Rozmlauwání sw. Petra s pánem o obyčejích nyněj-ších lidu IV. 1834.
- Rozmlauwání Politika, historika a Philaleta. Příd. 128. c.
- Rozmlauwání přátelské člověka kat. s podebojím o přijímání pod obojí IV. 1448.
- Rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wíry odstoupili, od K. P. Šwancara V. 700.
- Rozmlauwání rabína Samuele Rabbiho otwírající blud a slepotu židowskou stranu Messiáše, kte-rého očekávají. V. 787.
- Rozmlauwání rakauských bojowníků, od Gundelfin-gera VI. 962.
- Rozmlauwání rozumu s swědomím III. 721.
- Rozmlauwání rozumu s člověkem, přel. od Six. z Ottersdorfu IV. 1756.
- Rozmlauwání s Bohem, od J. M. Krále VI. 2369.
- Rozmlauwání s duší skrz líbezný zpěw V. 147.
- Rozmlauwání sedláka s knězem. Příd. 128. e.
- Rozmlauwání sedláka s učeným o jistotě spasení. Příd. 128. d.
- Rozmlauwání Simplicia Pawla a Prchlicia Petra V. 712.
- Rozmlauwání služebníka s pánem IV. 678. g.
- Rozmlauwání smrti s člověkem III. 69.
- Rozmlauwání těla a duše, od Ondř. Piseckého IV. 1832.
- Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodli-wosti powěry, od Paw. Michálka a Mich. Insti-torisa Mossoczyho VI. 1188.
- Rozmlauwání Dra. Urbana Regia s manželkou jeho o krásném káz. ... kteréž Kr. ... od Jeruzalema do Emaus ... činil IV. 1403.
- Rozmlauwání wesnického faráře se swými osadníky, přel. od J. Rulíka VI. 1185. b. 1127. a.
- Rozmlauwání Wíta s Wáclawem, od Jiř. Ant. Ha-nuchny V. 176.
- Rozmluwek (sic.) p. Jind. z Waldšteina IV. 1295.
- Rozmýšlení a obieranie sw. Bernarda III. 867. a.
- Rozmýšlení se wlastence na otázku, jaké wíry se přidržeti sluší, od K. Worla VI. 1776.
- Rozmýšlení o čtyřech věcech posledních, od Jiř. Fera V. 1385. a.
- Rozprawa Barona Cuviera o přewrately kůry zemní a o proměnách w žiwočístwu, přel. od J. S. Presla VI. 1465. b.
- Rozprávky, od J. Chrastiny V. 220.
- Rozmlauwání o jmenách, počátkách a starožitnostech národu sláwského, od J. Kollara VI. 977. a.
- Rozsauzení kancionalu, od Šturma IV. 1322. a.
- Rozsudek Wladislawa mezi pány, rytíři a městy III. 339.
- Rozsuzování upřímné sebe samého, z něm. přel. od J. B. Elsnera VI. 2206.
- Rozum zajatý w rozjímání nejsw. trojice, od Wácl. Fr. Wallprehta V. 1028.
- Rozumný rolník (kalendář), od Šembery od r. 1837 — 1840. VI. 1437.
- Rozważování posnní bolestné matky pro náležitou autrpnost V. 867. g.
- Rozważování člověka w důležitých věcech, od Tom. Kubelky VI. 2251. c.
- Rozważování nábožné nejobzwlastnějších tajemství wtěleného slova p. n. J. Kr. VI. 2304.
- Rozwrhowé kázání, od Vinc. Zahradníka VI. 1915. I. týž přel. od J. Hýbla VI. 1943. a.
- Rozwržení a uwážení posledního všech lidí winše V. 1397.
- Rozžehnání poslední Sam. Martinia z Dražowa, od Mat. Jandy Čechického V. 199. 1070.
- Rozžehnání pro opuštění milé vlasti V. 207.
- Rozžmberk hrabě, pow. VI. 796.
- z Rožmitála Lew, wiz: Psaní, Putování.
- Rüdiger, wiz: Služba.
- Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Rudimenta grammaticae slavicae, od Dan. Kermana V. 29.
- z Rudného Alexander, wiz: Lidomil, Památka, Roz-mlauwání, Werše, Zpěw.
- Rudolf II., wiz: Akta, Kniha, List, Majestát, Píseň, Psaní, Zpráva.

- Rudolf z Felseka, přel. od Štěpánka VI. 635. 12. b. též 637. III. díl. b.
- Rukopis s obrázky v Jeně III. 732.
- Rukopis Bohdanecký, od Jar. Langra VI. 595.
- Rukopis Kralodvorský I. 17.
- Rukovědění Filona III. 229.
- Rukověť sw. Augustina III. 859. a.
- Rukověť z rozličných kat. učitelův nemocným a umírajícím užitečná při posledním pomazání... V. 1537.
- Rukověť pravého náboženství, od Laukoty VI. 2126. a.
- Rukověť chrámových pobožností, od J. R. Macana VI. 2138. 2275.
- Rukověť pobožného křesť., od J. K. Macana VI. 2444.
- Rusý wrkoč, od Pogodina VI. 853. b.
- Ruzy, wiz: Wypsání.
- Ružany, wiz: Wěk.
- Růt, wiz: Kázání.
- Ruth komedie, od Ad. Thesaciusa Brodského IV. 231.
- Rutowský, wiz: Památka.
- Růže bílé červená, pobožnost k sw. Anně V. 1593.
- Růže červená sedmíř Trebánská Mariánská bratrstva p. Marie bolestné V. 1175.
- Růže duchovní lžebnosti V. 1308.; též od Fr. Frid. Žalkowského V. 1446.
- Růže nad potoky wod osazené bílá a červená, od Mat. Bartyša V. 974. a.
- Růže okauzená, přel. od J. Kačera VI. 556.
- Růže rajska modlitbami wykvetlá V. 1605.
- Růže Římská, přel. od Jos. Zimmermanna VI. 871. b. 1382. a.
- Růže Sionská modlitební, od Eng. K. Tupého VI. 2446.
- Růže stolistá tajemství plná V. 1042.
- Růže stolistá, od Čelakowského VI. 294. f.
- Růže zlatá, od J. Rüttera V. 960.
- Růženec, od Šim. Lomnického IV. 1857. d.
- Růženec blahosl. rodičky boží IV. 1872.
- Růženec sw. milosti, od Fr. Swobody V. 1465.
- Růženec nepoškvrněné panny Marie. Příd. 132.
- Růženka Jedlohradská, od Šmida VI. 1322. c. 1328.
- Růžička bratrská, obsahující v sobě počátek zvělevení odpustků, modlitby arcibratrstva sw. růžence V. 1135. 1189.
- Růžička červená krví p. J. skropená (modl.) IV. 1967.
- Růžinky, od D. Trnky VI. 305.
- Rybařské děwce, zpěwohra od J. Tandlera VI. 616. e.
- Rybařské Děwce z Helgolandu, od Nierice VI. 1372. h.
- Rychlowský, wiz: Chwalozpěw.
- Rýmownik, od Pawla Černovicena IV. 45. — od Puchmayera VI. 178.
- Rythmowé, od J. Carchesia Trebenického IV. 196.
- Rytířská cesta Ludwika Wartemanna IV. 248.
- Rytířstwo křížowé V. 1140.
- Sáček s penězi, od Nelka VI. 843. b.
- Sachs, wiz: Jan Sachs.
- Salerno, wiz: Kniha.
- Salm, wiz: Winš, Žiwot.
- Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus V. 1494.
- Samec ze Stráže, wiz: Kázání.
- Samowražda co jest, w 5 kázáních, od J. Heinricha VI. 1966.
- Samson, wiz: Historie.
- Sanice, z něm. přel. od Tyla VI. 673. 15.
- Sara 500 let stará, od Alb. Retmanna V. 963. b.
- Sarkander, wiz: Žiwot.
- Sarnatůw ohniwý medwěd, přel. od Heimbachera VI. 621. k.
- Sasy, wiz: Artikulowé, Instrukci, Nowiny.
- Satiry o řemeslnících II. 62.
- Satiry o přebojnicích II. 63.
- Saud (kupec?) tragedia IV. 1351. d.
- Saud a svědectví o husitské konfessi. Příd. 39.
- Saud artikulůw, od Zdeněčka Otty z Losu IV. 1362.
- Saud hwězdářský o kometě, která se l. 1618 vyskytla IV. 786.
- Saud hwězdářský o nových domnělých hwězdách, od Šim. Partlicia IV. 789.
- Saud poslední člowěka, přel. od K. Marka Salera V. 1393. d.
- Saud poslední, od W. Nejedlého VI. 534.
- Saudní den, oratorium od J. J. Ryby VI. 225. a.
- Saustawa jaz. českého, od J. J. Michla VI. 53.
- Sázawa, wiz: Listiny, Poznamenání.
- Sázka, od J. F. P. Holmanna VI. 694.
- Sbírka básní, od Čelakowského VI. 294. g.
- Sbírka cest po moři, od W. R. Krameriusa VI. 999. a.
- Sbírka českých dobro- i vlastnomluwů, od Fr. Trnky VI. 135. a.
- Sbírka českých písní pro jeden hlas VI. 511.
- Sbírka českých písní s hudbau, od J. Cermáka VI. 522. 523.
- Sbírka důležitých písem p. Ladislawa Seidlice z Šenfeldu IV. 548.
- Sbírka formul, listů atd. z konce XVII. století, něm. a česky V. 641.
- Sbírka listů Thurzonických, od M. Laucka a Propokiusa VI. 1692.
- Sbírka medic. a chirurg. spisů III. 275.
- Sbírka mluwnických a prawopisných prawidel jaz. čes. VI. 141.
- Sbírka nápisůw, drobnůstek atd., od Sychry VI. 298. 598.
- Sbírka některých pobožností užitečných VI. 2451.
- Sbírka notulí kláštera Doksanského se týkajících V. 397.
- Sbírka nových řečí, držených od B. Tablice VI. 1938.
- Sbírka paměti hodných příhod VI. 817.
- Sbírka písní k pohřbům křesťanů VI. 268.
- Sbírka písní národních, od W. A. Swobody VI. 531.
- Sbírka poučných a zábavných spisů pro rolníka VI. 1211.
- Sbírka powěstí moraw. a slezských, od M. Mikšíčka VI. 878. a.
- Sbírka powídek zábavných, z Van der Velde VI. 834.
- Sbírka psaní J. z Cimburka III. 482.
- Sbírka psaní Ctibora z Cimburka III. 491.
- Sbírka slowensko-českých písłowí, od Paw. Doležala V. 44.
- Sbírka slowníků lat. čes., od W. Haný VI. 164.
- Sbírka sněmů od r. 1541—1805. IV. 980.
- Sbírka sněmowných listů z XVI. století IV. 1116.
- Sbírka wučujících rozmlauwání pro dítky, od Norb. Waňka VI. 1300. b.
- Sbírka z kronik III. 124.
- Sboi učenosti ženské, od J. Gallaše VI. 1131. c.
- Seberini, wiz: Reč.
- Sebrání básní a zpěwů, od J. Puchmayera VI. 278.
- Sebrání biblických textů k wšelijakým kázáním, od P. J. Urbance VI. 1733.
- Sebrání českých písní s hudbau, od J. W. Swobody VI. 520.
- Sebrání historii některých, od Tob. Adalb. Wodňanského IV. 454.
- Sebrání některých jubilejních kázání, přel. od Krejčího VI. 1941.
- Sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitancí atd., od Jos. Wágnera VI. 1696.

- Sebrání některých vzdělávacích písní V. 144.
Sebrání nové některých starých a nových písní V. 159.
Sebrání sněmů českých VI. 1687.
Sebrání všech akt o změně trůnu španělského VI. 960.
Sebrání z kronik českých III. 220.
Sečtení roku, od Grylla z Gryllowa IV. 284.
Sedláček, viz: Citové.
Sedlák maje rozmlauvání s dokt. lékařsk., od J. Bakowského IV. 896.
Sedlce, viz: Nowiny.
Sedlec, viz: Historie, Kázání, Památka. Pobožnost, Popsání, Řád.
Sedlo tajné a swaté spícího Miroslawa, od Mat. Lynka V. 964. b.
Sedlské buřictví w Čechách, od Stuny VI. 611 a.
Sedlské námluwy, od Raymana VI. 643. a.
Sedm děwat we wojenském šatě, přel. od Štěpánka VI. 635. 18.
Sedm let we wězení, od Weissenthurnowé VI. 692.
Sedm slow p. n. J. Kr. w 7 káz., od Holásky VI. 247. a.
777, přel. od Štěpánka VI. 635. dd.
Sedmro bláznowství člověka, od Štef. Weselského. Příd. 146.
Sedmecitma bláznów II. 65.
Sedmihradsko, viz: Nowiny, Zpráva.
Sedmiasto Norbertinské, od J. Miky V. 944.
Sekretář český, od Amad. Procházky VI. 1691.
Sekretář práwní, od A. Em. Fayla VI. 1702.
sw. Sekundina, viz: Zasnaubení.
Selánky, od Gallase VI. 560., též od Jarosl. Langerá VI. 562.
Semeni slowa božího, od J. Kleklara V. 863.
Semiramis, viz: Wypsání.
Sen Aenea Sylwia o štěstí III. 209.
Sen p. Marie. Příd. 139.
Seneka, od Kleista VI. 607. m.
Sententiae casuum forensium aneb Pandectae Brunenses III. 297.
Sententiae e patribus II. 128.
Sententiae morales, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. e.
Sententiae z písem sw. obojího zákona IV. 709.
Sepsání ctnostného žiwota sw. Wendelína V. 1358.
Sepsání dáwní, od bratří starších IV. 1315.
Sepsání důchodůw o klanění a klekání před swátostí těla a krwe boží III. 781.
Sepsání sw. Hory, kterau p. Maria blíže Olomauce sobě wywolila, od Norb. Zeleckého V. 1184.
Sepsání krajůw, měst a wesnic III. 189.
Sepsání kratičké k potěšení rodičům, od Wácl. Klementa IV. 712.
Sepsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze sw. modlitbu stělní, z wlsak. přel. V. 1177.
Sepsání diwné swětlosti jedné hwězdy, od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. a.
Sepsání o krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího IV. 1830. a.
Sepsání o nowém země třesení I. 1590, od Mat. Jahodky IV. 813.
Sepsání proti těm, kteří proti Luterowi písma natahují. Příd. 7.
Sepsání z písem sw. IV. 1283. g. 1300.
Sepsání žiwota matky Mariae Electae a Jesu V. 1363.
Sequentionarius II. 4.
Serafin, viz: Hodinky
Serafka, od Marie Antonie VI. 833. a.
Series abbatum inclytae Rosensis canoniae Trebo-nensis IV. 584.
Serman, viz: Řeč.
Sermones de sanctis II. 150., Sermones sacri III. 27. b. — latini III. 28.
Setrvání sw. každému potřebnému člověku k snažnému se w něm ostřihání V. 1530.
Setstín, viz: Nowiny.
Seznam slow českých we slovníku lat. českoněmeckém, od Chmely VI. 162. b.
Seznámení se na Žofinském ostrowě etc., z něm. přel. od Filtpka VI. 700. 18.
Seznání swědkůw III. 328.
Shromáždění jehňátek, kterak ponejprw mládež k weč. p. přistupowati má V. 1488.
Shromáždění všech od r. 1729 až do nyníčka pro-álých všeobecností a nařízení pro všechna sjednocení a cechy, od Fr. Tob. Lamyše VI. 1676.
Shromáždění zápisů, nařízení atd. V. 632.
Schola aulica t. j. škola dworská, od Jiř. Závěty IV. 731.
Schola civilitatis o zdwohlosti mrawů, od Jiř. Fera V. 489.
Schránka duchowní, od Sig. Arnolta V. 1412.
Siget, viz: Historie, Nowiny.
Sigmund III., viz: List.
Sigmund cisat, viz: Psaní, Wypsání.
Sigmund mučedlník král Burgundský V. 232.
Silfida, od Kronesowé VI. 692.
Silný Samson, přel. od Tháma VI. 607. z.
Silozpyt čili fysika, od Jos. Smetany VI. 1484.
Silwána, přel. od Štěpánka VI. 635. 19.
Símé dobré w dobrau zemi, přel. od Rautenkrance VI. 2323. — od Ant. Stránského VI. 2339. d.
Simeon starý podlé řádu Melchisedech kněz na wěky při sl. památce druhé mši, kterau P. Tom. Hawlíček obětuje, od Kaj. Burgera V. 919.
Simeon nový podlé řádu Melchisedech při sl. památce první mše, kterau p. Marian hrabě z Wěžník obětuje, od Dom. Nowáka V. 999.
Sirotek a wrah, dle Kastelliho VI. 635. yy.
Sirotčí dům, přel. od Machátka VI. 649.
Sisek, viz: Nowiny.
Sít prawé wiry, od Pet. Chelčického III. 648. a.
Siwý, viz: Carmina, Kázání.
Sjezd cis. weleb. we Wídni III. 127.
Sjezd jednoty Táborské III. 358.
Sjezd jednoty Štrakonické III. 392.
Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí IV. 1009.
Sjezd w kolleji III. 410.
Skála, viz: Smutnozpew.
Skalice uherská, viz: Kázání, Prozpěwowání, Řeč, Zpěw.
Skalská, viz: Památka.
Skarbek-Ankwič, viz: K slawnému etc.
Skaumání lučebné na suché cestě, od K. Amerlinga VI. 1485. c.
Sklad boží maudrosti nebeské. Příd. 140.
Sklad welikého zhoží maudrosti nebeské IV. 1346.
Skládání o utrpění II. 41.
Skladatel psaní nejnowějších k platnosti všech lidí w c. k. obcích VI. 1694.
Skonání nebeské králowny II. 156.
Skreta, viz: Karel Skreta.
Skreta, od Swobody, předěl. od Tyla VI. 673. 16.
Skrejš duchowních pokladů VI. 2403.
Skrejš zlatá boha nejvyššího, od S. Palmy IV. 1522. c.
Skutky Kr. p., od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. c.
Slabikář český swerši: Milý záčku uč se atd. IV. 1.
Slabikář abecední IV. 2.
Slabikář český, od J. J. Dačického V. 1., též V. 2.

Slabikář slowenský V. 3., též český V. 4.
 Slabikář pod titulem sv. Jana Nep. V. 5.
 Slabikář slowenský V. 9. — nowě zhotowený V. 12. — w Znojmu V. 13.
 Slabikář český VI. 10. 11. — od Zik. Pauliniho VI. 13. — od B. Tablice VI. 15 — od Kollára VI. 17. — pro chlapce, od Fejerpstakého VI. 20. a. — dívčící 20. b. — český i něm. VI. 23. 24. — od J. Fizele VI. 25.
 Slabikář a čítanka pro menší dívky VI. 31.
 Slaný, wiz: Citowé.
 Slaup ohniwý křesťanské Israelity na cestách zprawažející (mod.), od Mat. Markowice V. 1652.
 Slaup pamětní JCM. Josefovi II., od Paw. Šráмка VI. 1041.
 Slaupek mešní V. 1106.
 Slatina, wiz: O dobyti.
 Sláwa bohyně a půwod jména Sláwůw, od Kollára VI. 977. b.
 Sláwa domu Lauretanského, přel. od Jiř. Fera V. 1160. a.
 Sláwa domu rakauského, z lat. přel. od Wácl. Fr. Coelestina V. 269.
 Sláwa sw. Ignacia V. 1259.
 Sláwa kostela sw. Matěje, od Mat. Konrada V. 1055.
 Sláwa krajin vlasti, rodu žiwota paustowníka sw. Iwana V. 1362.
 Sláwa král. česk. akrze přjezd Alžběty Kristiny z Widně do Karlowých Warů V. 290. 358. a.
 Sláwa medotekaucí na Hoře Libánu, od K. Černého V. 945. 1336.
 Sláwa panny Marie blahosl. rodičky (kázání), od J. K. Škody VI. 2071.
 Sláwa rodu, žiwota sw. Jana wysnawače V. 1295.
 Sláwa rytířská p. Ad. Botity hrab. z Martinic V. 458.
 Sláwa a wybornosť jaz. česk., od J. Kulíka VI. 2.
 Sláwa a wznešenosť úřadu kazatelského w pohřeb. kázání p. P. Bartholomeidese, od J. Kollára VI. 2098.
 Slawata, wiz: Kázání, List, Promluwení.
 Slaweni prwního ročního examenu se školskau mládeží audů slow. ewang. cirkwe Budo-Pešťanské r. 1822, od J. Kollára VI. 2037. a.
 Slawibor, od A. Šwihlika VI. 830. d.
 Slawíček rajský na stromě žiwota sláwu tworci swému prospěwující, od J. Jos. Božana V. 117.
 Slawíček Serafinský V. 138.
 Slawíček Swato-Prokopský, od Wotawy V. 118.
 Slawičín, wiz: Paměti.
 Slawík, od Šmida VI. 1360. e.
 Slawín, von J. Dobrowský VI. 147. b.
 Slawnosť Jubileum ewang. na památku obnowení cirkwe ewang., od Fr. Růra V. 391.
 Slawnosť ku počtě 50ročního učitelského aufadování Jana Walenčika, učitele školy Senické VI. 1064.
 Slawnosť milost. léta brzy po dosednutí na papež. stol. Lwa VIII. VI. 2259.
 Slawnosť prwního století towar. Ježišowa V. 460.
 Slawenye reformowaná, Ondř. Regenwolscia Příd. 126.
 Sláwové, praotcowé Čechů a sídlo jejich, od J. M. Krále VI. 975.
 Slepý mládenec, od Tyla VI. 673. 17.
 Slepý pacholček, od Nierice VI. 1372. a.
 Slezsko, wiz: Nowiny, Opis.
 Slowa žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gym. akad. w Praze VI. 726.
 Slowa rozlaučení křesť. otce k swému na weřejné

školy se ubírajícímu synowi, přel. od Jos. Kauna VI. 1336. b.
 Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmenin atd., od Dal. Kopeckého a K. Tupého VI. 1353.
 Slowané aneb oswobození Arkony, od Bulgarina VI. 853.
 Slowanka, von J. Dobrowský VI. 147. c.
 Slowanka, sbírka národ. pow., wydáv. od Franty a Tomička VI. 849.
 Slowař bylinářský I. 20. III. 26. IV. 875.
 Slowař český V. 61.
 Slowař etymologický, od W. Rosy V. 55.
 Slowař lat. něm. česk. III. 11.
 Slowař lat. we werších III. 25.
 Slowař řeckoslowanský, od P. Šráмка VI. 156.
 Slowař slowanský česko-lat.-něm.-uherský, od Ant. Bernoláka VI. 160.
 Slowenske pohľady na wedii, umeňja a literaturu, od Hurbana VI. 7.
 Slowensko, wiz: Zrcadlo.
 Slowesnosť, od Jos. Jungmanna VI. 171.
 Slowníček botanický III. 17.
 Slowníček lat. český II. 21.
 Slowník českoněmecký, od Tháma VI. 152. d., též od Jungmanna VI. 165.
 Slowník hospodářsko-technický, od Fr. Špatného VI. 167.
 Slowník hudební, od Ryby VI. 181. b.
 Slowník kapesní česk. a něm. jazyka, od Konečného VI. 168.
 Slowník německo-český, od Franty VI. 166. — od Tomay VI. 154. a. — od J. Zeberera VI. 151.
 Slowník osobních jmen, sebr. od Pačice, rozmnož. od J. Kollára VI. 161.
 Slowník, od Welešina II. 7.
 Slowo důwěrně w čas potřebný, jinak mrawořeč na den počtí p. Marie o čistotě ... panenské a panické, od Kašp. Hrdličky VI. 2033. b.
 Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě, od J. A. G. VI. 190.
 Slowo k učitelstwu, od Wacka VI. 726.
 Slowo k uwitání p. Jos. Swobody far. Smichowského, od školní mlád. VI. 466.
 Slowo o českých wěcnicech w Rakownici a Liberci, od J. W. Just. Michla VI. 1135.
 Slowo nenawratnědné, od Klacka VI. 620. a.
 Slowo rodičům, duchowním a wrchnostem o očkowaní chraničkami, od J. S. Presla VI. 1616.
 Slowo o spolkěch mjernosti a školách nedělních, od M. J. Hurbana VI. 1219.
 Slowo o wychowání mládeže české, od F. J. Smetany VI. 1268.
 Slowo pronesené u prostřed blahotinného sboru abratřených cirkwí w Bostoně, přel. od W. Štulce VI. 726.
 Slowo Slavonicum in spec. Čechicum, od Jos. Dobrowského VI. 73. a.
 Slowo útěchy poslané Prachatičanům po nešťastném ohni 1832, od Fr. J. Slámy VI. 1021. a.
 Slowo všem národům ewropejským, od J. Rautenkrance VI. 950. a.
 Slunce nastawicně na poledne switřící sw. otec Dominik, od J. W. Žig. Frid. Steydl z Greifenwehru VI. 926. a.
 Slunce we dne Maria ... mysl oswěcující w Aretowí V. 244.
 Slušili křesťanóm mocí swětskou bludné k prawě wíře přinucowati, od Prokopa z Jindř. Hradce III. 222.
 Služba boží, od J. Pazděrowského V. 742.
 Služba počestného pohřbu p. Mart. Růdygera, od J. Hertvicia IV. 1723. b.

- Služebnice pokorná podle své veliké p. matky páně we všem se spravující sw. Juliana Falkonina ... od Wojtěcha u sw. Tomáše V. 993.
- Služebník, od Bulla VI. 607. b.
- Služebník boha živého, pan Dan. Knogler měšťanin, kterak z jámy lwowé ... wyweden, od Mat. Augustiniho V. 1092.
- Slze wděčnosti p. W. Pešnowi, od J. Šembery VI. 410. a.
- Slze w očích uředníků od Jež. utřené, kázání od Mart. Laučka VI. 1991.
- Smečno, wiz: Citowé.
- Smilheim, wiz: Historie.
- Smíření mezi arcibisk. a Janem Husem, od Jana Husa III. 135. a.
- Smíření přel. od Filipka VI. 676. 2.
- Smírčík, wiz: Kázání, Na smrt, Památka, Píseň, Správa, Wypsání.
- Smíšeniny, od Woj. Šohaje VI. 134.
- Smith, wiz: Příhody.
- Smlauwa Jana Boskowce s Krušinou z Lichtenburka III. 475.
- Smlauwa krále JM. s stawy král. česk. o kowy učiněna IV. 956.
- Smlauwa mezi stranami pod jednu a pod oběi III. 412.
- Smlauwa mezi Matiašem kr. a Wladisl. III. 455.
- Smlauwa mezi cis. Rudolfem a Matyášem arcikníž IV. 442.
- Smlauwa nebeská s Bohem a křest duší VI. 2309.
- Smlauwa pp. stavů polského král. V. 267.
- Smlauwa pokoje a přátelství mezi JMC. rakauským a králem franc. w Paříži, od Palkowice přel. VI. 970.
- Smlauwa sjezdu Hradeckého III. 390.
- Smlauwa sjezdu oběi jednoty III. 391.
- Smlauwa Swatowáclawská III. 427.
- Smlauwa trhowá na zboží Králické IV. 1132.
- Smlauwy swatební V. 484. VI. 358. 590.
- Smlauwy aneb chwalitebné řeči swatební pro družbu ... jakož i mnohonásobné připíjení o wěneč panám družičkám a jejich odpowídání mládencům, od Fr. J. Wawáka VI. 1069.
- Smrt a wěčnost we světle ewangelium, od Dan. Martiniho VI. 2273.
- Smrt a život, přel. Mat. Šteffek z Koloděj IV. 1850.
- Smrt Abelowa, přel. od J. Nejedlého VI. 541. a.
- Smrt před obličejem páně swatých jeho předrahá, od Fr. Ign. Gregora V. 987. c. 1489.
- Smutnozpěw nad smrtí p. Pawla Skály, od J. Plánka VI. 419.
- Šmysl a mysl Kristůw jeho vlastní swátosti wečeťe jeho IV. 1275.
- Šmysl a zdání sektářůw a Luteru učení následovníkůw Ondř. Froma V. 733.
- Snát, přel. od Wawř. z Březowé II. 165.
- Snát sedmi planet III. 238.
- Snát podle abecedy III. 239.
- Snát IV. 802. a. b. — wětší IV. 802. c. — menší IV. 802. d.
- Snát, skrze kterýž bude moci každý sny wyložiti V. 1674.
- Šnatek ze žertu, od J. Rettiga VI. 648. c.
- Šnažení Satanáše, aby si wystawěl babilonskau wěž w Sasích, od Wodňanského IV. 527.
- Sném w Čáslawi III. 342.
- Sném w Starém m. P. III. 344.
- Sném kněžský za arcibisk. Konrada w Praze III. 352.
- Sném stawů mark. moraw. III. 353.
- Sném kněží a mistrů Praž. s Tábořskými III. 355.
- Sném obecní w Praze III. 356. 359. 394. 417. 432. 433. 439. 444.
- Sném oběi strany stawů král. česk. III. 357.
- Sném w Praze 29. led. 1442. III. 365.
- Sném kněžský w Kutné Hoře r. 1443. III. 373.
- Sném r. 1447. III. 381.
- Sném swatojirský w Praze r. 1448. III. 384.
- Sném w Kutné Hoře 1448. III. 385. r. 1485. III. 415.
- Sném Jihlawský III. 389.
- Sném Pelhřimovský III. 393.
- Sném Benešovský III. 396., r. 1468. III. 405. r. 1474. III. 408.
- Sném o botowosti III. 407.
- Sném od r. 1479. III. 411.
- Sném stawu městského o zachování swých swobod r. 1513. III. 422.
- Sném w Benešowě r. 1516. III. 424. r. 1520. III. 435.
- Sném w Praze r. 1516. III. 425. 426., r. 1521. III. 436. 437.
- Sném na hradě Praž. r. 1518. III. 429. 430.
- Sném w Hradci Králové r. 1519. III. 431.
- Sném od r. 1520. III. 434. r. 1523. III. 440. od r. 1524. III. 441. 442.
- Sném na hradě Praž. od r. 1526. III. 447.
- Sném Moravský III. 451.
- Sném obecní w Praze od r. 1525. III. 445.
- Sném duchowní r. 1537. IV. 511.
- Sném I. 1543, na kterémž páni a wladky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni IV. 982.
- Sném obecný od r. 1527. IV. 990 od r. 1528. IV. 991. w r. 1529. IV. 992. w r. 1530. III. 993. w r. 1531 IV. 994. w r. 1532—1534. IV. 995—997. w r. 1537—1547. IV. 998—1008. w r. 1549. IV. 1010. w r. 1552—1554. IV. 1011—1013. w r. 1556—1559 IV. 1014—1017. w r. 1561—1565. IV. 1018—1022. w r. 1567. IV. 1023. w r. 1569—1571. IV. 1024—1026. w r. 1573—1583. IV. 1027—1037. w r. 1585. IV. 1038. w r. 1586. IV. 1037. w r. 1588—1590 IV. 1040—1042. w r. 1593. 1595—1605. IV. 1043—1054. w r. 1607—1609. IV. 1055 1056. 1059. w r. 1611. 1614—1620. IV. 1060—1067.
- Sném Ninivetský, od Wikt. Wrbenického IV. 1435.
- Sném nebeský swatých a swětíc božích, od K. Račína V. 865. c.
- Sněmy I. 1.
- Sněmy král. česk. III. 350.
- Sněmy stawů král. česk. od r. 1440—1598. a. 1541—1590. c. IV. 984
- Sněmy král. česk. o náboženství od r. 1527—1557. IV. 989.
- Sněmy moravské od XV. století až do nynějšího času IV. 1068.
- Sněmy obecné moravské od r. 1525—1546. moraw. a. od r. 1526—1583. b. od r. 1535. c. od r. 1547—1570. d. od r. 1584—1611. f. od r. 1610. 1611. g. od r. 1608—1613. za auřadu Karla Žerotína h. w r. 1614. i. IV. 1070. od r. 1554. 1555. IV. 1071. od r. 1598—1609. IV. 1072. od r. 1546. 1556. IV. 1073. od r. 1584. 1587—1590. IV. 1074 1078. w r. 1593—1609. IV. 1079—1095. od r. 1614. 1615. 1617—1619. IV. 1096—1101.
- Sněmy české V. 635.
- Sněmy zwřítat, od K. Winařického VI. 584.
- Snešení kněží Tábořských III. 343.
- Snešení sněmu Pražského od 1440. III. 368.
- Snešení mistrů Praž. s obcemi Tábořskými III. 369.
- Snešení sjezdu Podobojich III. 377.

- Snošení sněmu obecního w Pelhřimově III. 378.
 Snošení kněžstwa obojí strany III. 387.
 Snošení sněmu obecního w Praze od r. 1452. III. 398.
 Snošení se některých pánů o artikule strany wíry III. 413.
 Snošení města Prahy s strany wíry a náboženství III. 443.
 Snošení literátův záduší sw. Wojtěcha menšího w Podskali IV. 590.
 Snošení stawů morawských V. 636. c.
 Snih, přel. od Chmelenského VI. 659. d.
 Snopček mirrhy z paterého tajemství nejbláž. rodičky boží swázany V. 1443.
 Snopček kázání pohřebních, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. b.
 Snopš jedenáctero Josefowi se klanějících, od Karla Mageta V. 1613.
 Soběslaw, sedlský kníže, od W. Klicpery VI. 644. β. I. a.
 Soběslaw a Bedřich, od Klicpery, předěl. od Tyla VI. 673. 18.
 Soldát pobožný, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. b.
 Soliloquia sw. Augustina, od Štítneho II. 123.
 Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, přel. od Weleslawina IV. 1848.
 Soliloquia, manuale, meditationes etc., přel. od Benigna Sychrowského V. 1098.
 Soliman, wiz: Historiae, Poselství.
 Solofernes neb život Adamůw III. 900.
 Sors Pilarikiana V. 212.
 Spáleníště w Burníně, přel. od Štěpánka VI. 635. 13.
 Špandawa, wiz. Nowiny.
 Speculum Calvinianum Jana Himmelia Příd. 31.
 Speelhofen mladší, od J. Hybla VI. 814. a.
 Spekulář ctnostného života, od Mat. Wolkenbergera IV. 683. b.
 Spis Bartoše z Břilny IV. 1234.
 Spis bratří Tábořských IV. 1287.
 Spis bratrůw III. 759.
 Spis cirkulární p. z Háje bisk. Králowehradec. na duchowenstwo osady se strany toleranci, přel. od W. Krameriusa VI. 1097. a.
 Spis dostiženíci otázky protiwnikuow jed. bratr., proč křest opětuji III. 784.
 Spis dostiženíci tomu proč při přijímání k swátostem zázawkové ději se III. 790.
 Spis dostiženíci z wíry III. 754.
 Spis fakulty theol. o tom, kterakby se rozdělili mezi zákawstwem přetřhnanti mohlo III. 144.
 Spis horliwý, od K. Ad. Procházky IV. 1394.
 Spis Isokrata k Demonikowi napomenutelný. III. 108.
 Spis, jakby se měly líti zwony IV. 666. 856.
 Spis jménem celé jednoty bratr., od J. Augusty IV. 1233. c.
 Spis Kampana doktorům IV. 1364.
 Spis, kterak Maximilian na král Římské korunován byl IV. 387.
 Spis ku poctiivosti ženského pohlaví, od Hawla Žalanského IV. 703. d.
 Spis ke sňatku p. Wilema z Rozemberka, od Vinc. Pestalocia IV. 495.
 Spis I. 1540 učiněn o tom, že jistotu swého powolání náležá mítí každému . . . IV. 671.
 Spis Marcilia Ticinského III. 213.
 Spis Martina Lutera, co se mu při bratřích zdá III. 792.
 Spis městění ku poučení obecného lidu, od Fr. Tomsy VI. 729.
 Spis morawských kněží o sjednocení V. 361.
 Spis neb wýtah listu prstem p. Ježíše IV. 791.
 Spis o artikulích: Wstoupil do pekel atd., od Zig. Crinita Štíbrského IV. 1415. 1518. b.
 Spis o bauřkách tělesných i duchowních, od Jak. Petrozelina IV. 822.
 Spis o hodu sw. králowny na nebasa wznešení III. 924.
 Spis o hrozném zázraku w Platině, přel. od Paw. Grin-Millera IV. 825.
 Spis o jednotě brat. Waldenských, od W. Šturma IV. 1316. od Laeta Lukáše Příd. 64.
 Spis o kometách, od Thad. Hájka IV. 749.
 Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho IV. 1467.
 Spis o Lakomství, přel. od Tob. Ad. Wodňanského IV. 719.
 Spis o manželákém stawu, od Ad. Klementa IV. 1420.
 Spis o manželstvu, od W. Jakše IV. 1389. c.
 Spis o mirách, nádob picích IV. 743. b.
 Spis o morové nemoci, od J. Ořechowského IV. 893.
 Spis o narození Kr., od Jak. Akanthido-Mitise IV. 1476.
 Spis o ohni bláznivém, od Tob. Cichorea V. 1373.
 Spis o osobě Kr. p., od Zig. Crinita IV. 1386.
 Spis o počátku, uwezení a změnách českých wlast. nowin VI. 1091.
 Spis o pokání III. 797.
 Spis o poslušnosti učení ewang., od Jak. Jiř. Johanidesa Frideckého V. 728.
 Spis o potřebných věcech křest. III. 800.
 Spis o powinnosti bratří řeholních, od Jiř. Constantia V. 465.
 Spis o powinnosti řeholní, od Jak. Colensa IV. 593.
 Spis o prawdě a pravě jistotě božího spasení IV. 1450.
 Spis o předíwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku V. 1161.
 Spis o připrawování se k smrti, od Křištofa IV. 1828. a. — též w Příd. 58.
 Spis o přirození zwřít Aristotelesa IV. 271.
 Spis o proměnách života wezdejšího IV. 1908.
 Spis o protiwnství cirkwe, od Žalanského IV. 577.
 Spis o původu a prawdě kněžstwie trojiego . . . III. 788.
 Spis o slawném spasitele z mrtvých wzkříšení, od Jiř. Tesáka IV. 1434.
 Spis o smrti těch, kteréž pan bůh mimo pomyslené pojímá, od Jiř. Tesáka IV. 1437.
 Spis o sprawedlnosti podlé rozličných proměnitelnosti a rozdílu . . . III. 885.
 Spis o strašlivém powěšti, od Jiř. Tesáka IV. 820.
 Spis o Tábořské wěře IV. 81.
 Spis o třech cestách, od W. Jakše IV. 1891. c.
 Spis o ustanowení cirkwe, přel. od Jiř. Anděla IV. 1241.
 Spis o užitečích dobročinných, od Mat. Holeckého IV. 722.
 Spis o wěclách přel. VI. 1512.
 Spis o věcech Graubundských IV. 398.
 Spis o wečeři páně, od Jiř. Mathiadesa IV. 1400. 1401.
 Spis o wečeři páně, umučení a wzkříšení páně, od J. Ledeckého IV. 1378. od Mat. Krocina IV. 1453. a.
 Spis o wině IV. 868.
 Spis o wíře, naději a lásce J. Pemsteina VI. 1854.
 Spis o zajetí Maximiliana krále polak. IV. 389.
 Spis o zaopatření chudého lidu, od Munzara VI. 1233.
 Spis o zimě, přel. od Fr. Tomsy VI. 1477. b.
 Spis o zraku IV. 675.
 Spis o zřízení božském, přel. od J. Kocina z Kocinetu IV. 1844.
 Spis, od Habrowanského IV. 1219.
 Spis (dwojít), od Komenského V. 1372. b.
 Spis od Jiř. Štyrsy IV. 1246.
 Spis odpírající přijímání pod obojí III. 702.

- Spis proti Ambrosowi nebo odtřencům Příd. 141.
 Spis proti obraně, od D. Šurma IV. 1823. d.
 Spis proti odpůrcům III. 807.
 Spis potěšitelný rodičům atd. od Bruncwika IV. 1889.
 Spis tento, jenž jest počtu vydání o moci světa i o přísaze III. 795
 Spis tento otázek trojích . . . III. 794.
 Spis tento we jméno páne učiněný . . . (proti Luteranům) III. 791.
 Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Megiáše IV. 1481.
 Spis vysvětlení slov Šalomaunových, od Cyp. Pessia IV. 1529 f.
 Spis z písem sw. sebraný IV. 1220.
 Spis, že člověk může před morem ujíti, od Woldř. Welenského IV. 892.
 Spisek o modlářství, od Prokopa III. 757.
 Spisek o pekušních, od J. Augusty IV. 1233. b.
 Spisek o sirobě, od Komenského V. 487. a.
 Spisek o stawu sedlakém, od J. Rulíka VI. 1185.
 Spisky rozličné II. 159. c.
 Spisy, Spisowé Jana Brencia IV. 1269.
 Spisy, od Wawř. Březiny IV. 506.
 Spisy (některých artik. učení cirkwe) přel., od Mik. Čecha Praž. IV. 1301. 1302.
 Spisy, J. Fabra. Příd. 25.
 Spis z Luciana Samosatenkého přel. od Jg. Hájka VI. 928.
 Spisy Wiklefowy, přel. od Jeronyma II. 151.
 Spisy Jos. Jungmanna VI. 332.
 Spisy K. H. Máchy VI. 349.
 Spisy (sw. otců apošt.), přel. od Fr. Sušila VI. 1737.
 Spisy (zábavné), od Villani-ho VI. 346. b.
 Spisy p. Boh. Hasšteinského z Lobkowic wybrané, od K. Winackického VI. 324.
 Spisy kláštera sw. M. Magdaleny, w m. Stříbře V. 444.
 Splendor et gloria domus Waldsteinianae, od Kašp. Záruby V. 338.
 Společník věrný, od Trnky VI. 846. a.
 Společnost angelská V. 245.
 Spolu žiwotem našim položení jsauc na smrt, . . . (zpěwy) III. 47.
 Spolusebrání některých mravných věcí, od Štěpána de Lucca VI. 1285.
 Spomocník w zármutcích VI. 199.
 Spor duše s tělem II. 60.
 Spořádání domu Lobkowického, od J. z Lobkowic IV. 492.
 Spořitelna, wiz Přednesení.
 Sprachlehre (böh.), von Tomsa VI. 69. a — von Ig. Tham. IV. 70. — von Vin. Paul Zisk VI. 89.
 Sprachlehre (deutsch-böhm. u. böhm-deutsche), von J. Nowák VI. 108. b.
 Správa; wiz též Zpráva
 Správa o rodu p. Wácl. Smiřického z Smiřic, od Jak. Akanthido-Mitisa IV. 195.
 Správa k wyreysování pěti řadů slaupů z Luk. Vocha, přel. od Fr. Tomsy VI. 1403.
 Správa pro lid obecný we wsech bydlících, kterakby zdraví swého chrániti měl, z franc. přel. od J. Prokopiusa VI. 1592.
 Správa o krawských oscypkách, od F. A. hrab. z Nagnys VI. 1609.
 Správa o nejsw. oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi wyd. pro lid sprostý, od J. W. F. O. VI. 1786.
 Správa užitečná k swátosti břimování w otázkách představená VI. 1837.
 Správa gruntowní o počátku rozepře mezi ewang. církwemi. Příd. 28.
 Správa cirkwe Loštické. Příd. 138. b.
 Správa a naučení, kterakby se lidé pobožni a w K. P. wěfici jdauce k wečeři P. etc. Příd. 144.
 Správa neb způsob žiwota křest. Příd. 192.
 Správce duchowní pro ty, jenž o swé spasení pílň se starají, z něm. přel. od Daubrawského VI. 1761. 2207.
 Sprawování owěšho dobytka V. 562.
 Sprostnost kat. V. 716.
 Sprostoprawda kat. Mich. Elfena V. 802.
 Spuntování proti Ferdinandowi císa. a králi IV. 421.
 Spůsob a kontrfekt prawé křest. lásky, od Jiř. Fera V. 1385. o.
 Spůsob a manýra s bohem jednati V. 1626.
 Spůsob cirkwi ewang. w Čechách V. 377.
 Spůsob čtení sw. Aloisia Gonzagy V. 1636.
 Spůsob dítkám počty příjemné w pamět wprawiti, od Jarol. Jezdinského VI. 1392.
 Spůsob, jakby se wyplemenil wšecken hmyz bez jedu, přel. od Tomsy VI. 1578.
 Spůsob kterak duchowním při oběti mše sw. posluhowati má VI. 2358.
 Spůsob, mrawy a mienění Čínů a Kočincínů VI. 997.
 Spůsob nábožný, kterého pobožní křest. při pohřbu užívati mohou V. 1447.
 Spůsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohou, všem jenž panenskau . . . čistotu zamilowali k užítku, z něm. přel. Ant. Martinec V. 1462.
 Spůsob pobožnosti při první 50leté památce za swatého wyhlášení Jana z Nep. 2280.
 Spůsob posluhowání swátosti stawu manželského, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 2131.
 Spůsob při wyprawování k hrobu mrtvých V. 1529.
 Spůsob pytání a oddávání mladých newěst, od Michálka VI. 2134.
 Spůsob reysování hodin slunečních V. 512.
 Spůsob systematický protestanty o prawdě kat. nábož. přesvědčující z něm., přel. od J. Chylíka VI. 1785.
 Spůsob učení sw. Pawla za prawidla a ke zkušení nynějšího času z listu Římanům představený, wěšl. Příd. 165.
 Spůsob cirkwe wítězitele přeronožný, podiwne sw. Janowi zjewení od Mat. Jandy IV. 1539.
 Spůsob wyborné dobrý, jak se má po česku dobře psáti a tisknauti V. 14.
 Spůsob žiwota pobožného, od Paw. Pistoriusa IV. 1878.
 Spůsoby rozličné údów III. 272.
 Spůsoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě VI. 1079.
 Srdce a swět, od Gutzkowa VI. 673. g.
 Srdce celé milosti boží, od J. Blasiusa mlad. V. 1651.
 Srdce třřhranné školního žáčka, od W. Duška V. 808.
 Srnec z Warwařowa, wiz: Kázání.
 Srnec, přel. od J. Hybla VI. 636. 2. 671.
 Srownání praw městských, novel a zřisení zemské dle abecedy IV. 938.
 Srownání wíry a učení bratří starších, od W. Šurma IV. 1307.
 Srownání dwau tyranů cirkwe, od Zach. Bruncwika IV. 374. c.
 Srownání a odewzdání naši wšle s božskau V. 1543.
 Ssawectwo, od J. S. Presla VI. 1465. c.
 Stála matka bolestiwá podle kříže II. 25.
 Stálost a setrwaniwost m. Plzně, od Jana Mocha V. 891.
 Stambuch slezský, od B. Paprockého IV. 411. a.
 Stanislaw biskup Olomucký, wiz: Akta.

- Stanisław Kostka sw. w utkání wřtš. V. 246.
 Stanisław a Aninka, z polsk. přel. od Štulce IV. 853.
 Stará láska nerrzaví, přel. od Hafnera VI. 617. d.
 Stará láska nezahyne, od Rirensaša VI. 690. Sw. I. a.
 Stará panna. přel. od Stuny VI. 611. f.
 Starana plesniwec, od Fejerpatakyho VI. 678.
 Starec z dřinowém lese, dle Kastelliho VI. 635. nn.
 Stareček z hor, přel. od J. H. Pospíšila VI. 1363.
 Starobylost obnovená k sw. Benediktu V. 1220.
 Starost křest. člověka, od Jiř. Fera V. 1385. n.
 Starost prwní křest. člověka V. 1399. 1549.
 Staroswětská šlechta, od Gogola VI. 853.
 Starozitnost křestu wetěře p. swatá, od Zach. Bruncwika IV. 1417. a.
 Starozitnost kat. wíry V. 809.
 Starozitnosti slowanské, od Šafařka VI. 980.
 Statek Záhwozd, od Hoppa VI. 635. a. II.
 Statný Beneda, od Tyla VI. 841. a.
 Statuta k hašení ohně IV. 941.
 Staw Liptowské stolice z lat. přel. od K. Fejerpatakyho V. 1244.
 Staw manželský rytířský, od J. Štelcara Želatawského IV. 691. b.
 Staw manželský, od Paprockého IV. 701. a.
 Stéblo a poklad, od Nierice VI. 1372. q.
 Stezka k boží milosti, od P. Žalanského IV. 1839.
 Stížnost srdečná na hřichy, od W. Dobřenského IV. 673. c.
 Stöhr, wiz: Píseň.
 Straba, wiz: Žiwot.
 Straka, wiz: Kázání. Na pohřeb.
 Strakonice, wiz: Paměti, Sjezd.
 Stránka druhá, w který po smrti prwněho druhi pilní hospodář wykládá newědomému hosp.... jaké má práce wykonáwat VI. 1492. b.
 Straši, přel. od Štěpánka VI. 635. 14. 637. III. díl. c.
 Strašidlo we wsi, z něm. od Thama VI. 607. h. od Štěpánka VI. 635. 20.
 Stražil, wiz: Wojtěch Stražil.
 Stráwní pobožné celého dne w obecných pracech, též o stawu a swátosti manželské VI. 2220.
 Stráž a poklad král. m. Pražského V. 1205.
 Strážnice, wiz: Potwření.
 Strážný duch, přel. od Kolára VI. 701.
 Střed utěšených, srdečných a nábožných modliteb, od Štef. Pilařka V. 1550.
 Střela Kupidowa aneb knížka o chlípnosti VI. 689. b.
 Střelec kauzedník, dle Kinda VI. 635. u. u.
 Střibro, wiz: Spisy.
 Strom bez kořene a čepice bez hlavy, od Mich. Institoris VI. 2002.
 Strom francouzské swobody (kázání) z něm. přel., od J. Rulíka VI. 2004. a.
 Strom spanilý pod Zelenau Horau, od Ad. Hynka Hlavy V. 1090.
 Strom žiwota u prostřed ráje česk., od J. Ign. Dlabowského V. 1176. f.
 Strětaký, wiz: Předložení.
 Strýček Hurliwurt, dle Wolfa 635. II. I.
 Strýček w Lisabonu, od Schrödra VI. 607. p.
 Studánka čerwená w m. Chrudimi, od Balh. Petřílky V. 558.
 Studiosus laicus píseň III. 62.
 Studné čtyry hlavních ctností V. 163.
 Studnice duch. žiwota (modl.) V. 1597.
 Studnice milost. léta, od Jiř. Rektorisa V. 1101.
 Studnice sedmipramenitá blíže Swatoňowic. V. 560.
 Studnice starodáwní Kukus, nyní nowě wyzdwizený, Hradišský žiwý pramen, jehožto počátek atd., od Walentina Kirchmayera s Raichwic V. 553.
 Studnice wod žiwých, od J. Beckowského V. 1445. a. též w Příd. 148.
 Studnice žiwota, od Jiř. Melantricha IV. 1806.
 Stál páně, od Frid. Bridela V. 724. a.
 Stupawský, wiz: Opaustění.
 Stupeň wšech hodností a důstojností w řebřiku Jakoba V. 345.
 Stwotění swěta s hudson, od Haydena přel. J. Kuchyna VI. 499.
 Subulus, wiz: Wypis.
 Sudet, wiz: Wádce.
 Súl příkladná pro zatajení tajemství, od J. J. Wilkhoppa V. 961.
 Summa berné král. z klášterów III. 125.
 Summa berné měst a klášterów III. 173.
 Summa historie písem sw. z franc. přel., od J. Wegha VI. 1879.
 Summa hry o sw. Eliášowi IV. 236.
 Summa katechismusu IV. 1359.
 Summa náboženství křest. ewang., od L. Bartolomeidesa VI. 1769.
 Summa náboženství prawého z konfessi české, přel. S. Abr. Russina Nowohradeckého IV. 1451.
 Summa práw uherských, přel. od Boh. Tablice VI. 1677.
 Summa prorocství diwného IV. 796.
 Summa učení Amada Polana o wěcném božím předřizení wšech věcí. Příd. 103.
 Summa učení křest., od Tom. Řesátka IV. 1288. b.
 Summa učení křest., podle smyslu katechismusu Luterowa, od J. Forneta VI. 1798.
 Summa wyznání Angěpurského učením z písma sw. wzatým wyswětlená, od Dan. Langsfelda VI. 1850.
 Summa zákona božího láska a snášeliwost od Štěp. Lešky VI. 1110.
 Summaria aneb ewangelia celoroční etc. V. 674.
 Summarie na wšeka čtení a ewang. nedělní a swáteční přes celý rok, od J. Barnera V. 671 864. b.
 Summowník učení křest. od J. Simonidesa V. 754. c.
 Summy krátké na epístoly a ewangelia, od W. Šubara. IV. 1208.
 Sunamity krásná welikomocná w síle swé Maria . . . proto de Victoria nazwaná, od Angela Štěpánka V. 982.
 Supplikací lidí po všem swětě umírajících, přel. od Jiř. Fera V. 1385. m. 1539. d.
 Supplikací w Hři Římské poddaných králům knížatům . . . we Frankfurtě při wolení Římského krále podaná V. 265.
 Suwarow, wiz: Chwalospěw.
 Swar vody s winem II. 64.
 Swárliwý, od Ekerta VI. 607. 5.
 Swatá Hora, wiz: Historie, Hora, Maria.
 Swatawa a Wojmil, přel. od Fr. Tomsy VI. 822. k.
 Swatba ženicha p. J. Kr. s pannau Kateřinou IV. 1723. c.
 Swaté dsky Kaufimské etc., od Prokopa Dietricha V. 921.
 Swátek česk. jaz. na den provozowání Štefanowého „Odběhlce“ w Praž. diwadle I. 1785. VI 359. b.
 Swatislawa, od Klicpery VI. 644. p.
 Swatolajská muška, z něm. přel. od Ant. W. Hnojka VI. 1322. b.
 Swatomil, wiz: Dnowé.
 Swatopluk, od J. Holého VI. 553. a.
 Swatoňowice, wiz: Studnice, Wypsání.
 Swatoplukowci, od J. M. Hurbana VI. 903.
 Swátost korunowaní sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonisy V. 1014.

- Swátost nábožná v wýťahu žiwota Piusa V. V. 1314.
Swátost sw. biřmowání, od F. Roleyčka VI. 1853.
Swátost welebná těla a krwe J. K. jest Swátost nejdražší III. 725.
Swatý jeden mnohonásobný t. j. blahosl. Bernard, od Jiř. Libertina V. 914. c.
Swatý Wáclawe, píseň I. 9.
Swazek lásky a pokoje IV. 1879.
Swědectwí chwalné o bratřích, od M. Jakuba III. 695.
Swědectwí o uroz. p. Justině z Kunštatu, od J. Augusty IV. 1669.
Swědectwí o wraždě židovské, od Gallaše VI. 1107. b.
Swědectwí otců, od J. Augusty IV. 1233. n.
Swědectwí prawdy wydané ku poct. a sláwě p. Tom. J. Peřiny z Čechorodu na den nowého swátku, od Warina V. 893.
Swědectwí staré křest. církwe o austní zpovědi, od Gallaše VI. 1885.
Swědectwí starých sw. otců o přijímání pod obojí, od S. Palmy IV. 1355. b.
Swědomí kat., z něm. přel. V. 177.
Swědomí lidské, přel. Regius Želetawský IV. 1920.
Swět a činění, od K. Kysela VI. 842.
Swět a ďábel II. 156.
Swěták a Krkonoš, přel. Pečírka VI. 883. I.
Swětlo apatekářůw, wiz: Knížky.
Swětlo duchowní, od Grylla z Gryllowa IV. 1852.
Swětlo kat. učení V. 735.
Swětlo sluneční jasné sw. panna A polle na V. 1015
Swětlo swěta a towarýšstwa p. J.. od J. Hein-
smidberského z Třebechowic V. 892.
Swětlo trojí, t. plesání a radosti a wděčnosti win-
šůw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo ...
w Kaufimě. Příd. 151.
Swětlo žiwé prawdy, od Matějky VI. 1820.
Swětlo žiwota, modlitby od W. Grolmusa VI. 2386.
Swětloň český, od Matusě Michalowiče V. 18.
Swětlozor VI. 753.
Swětýlka, opereta od Stuny VI. 611. w.
Swice hořící a swítící sw. Jan de Regis, od Wácl.
Mezleckého z Palmolewa V. 910. c.
Switlice duší, od J. Aupického IV. 1820. a.
Swoboda, wiz: Dikůwzdání, Slovo.
Swobody mark. morawsk. III. 471. 973.
Swolení pánůw po porážce u sw. Jana na Bojišti
III. 361.
Swolení obojí strany na obecném sněmu, od r. 1512.
III. 420.
Swolení kněžstwa Praž., od r. 1526. III. 448.
Sylva quadrilinguis opera M. D. Ad. a Weleslawino
IV. 39. 40.
Syn pobožný pobožné mateře, od Leop. Fabricia
V. 881. d.
Synodus w Praze w r. 1575. IV. 546.
Synové Eduardowi, od Nierice VI. 1372. n.
Sytá Nány, přel. od Štěpánka VI. 635. II. d.
Szecheny, wiz: K zasnaubení.
Sábes, co při něm zachowáwati a čeho se warowati
mají. Příd. 152.
Šafatík, wiz: Oda.
Šalomau, wiz: Kronika.
Šalomau František Serafinský, od J. Ad. Paulisa
V. 929.
Šalomauůw rozsudek, dle Caignier a Stegmayera
VI. 635. bb.
Šalomún král, komedie IV. 225.
Šart druhý aneb čtwtřá částka peníze na výplat
duše křest. z žaláte očistcowého, od J. Petržilký
V. 1211.
Šarty dwa neb dwa peníze malé k wywedení z
bludu newěry, od J. Petržilký V. 764.
Šat roztrhaný sw. Bernarda slawně se stkwějící,
od A. Wokauna V. 969. a.
Šauer, wiz: Citowé.
Šaumburk-Lippe, wiz: Katechismus.
Šediwé manželstwi, od Stuny VI. 611. b.
Šest a dwacet aneb trapulky do bulky, od W.
Klicpery VI. 568.
Šestka duchowní sw. Liborowi w Morawě na Je-
senci ofěrau položené, od B. J. Bilowského V.
867. a.
Šewcowský swatwečer, přel. od Tháma VI. 607. tt.
Šimák, wiz: Citowé.
Škatule heybejte se, od Stuny VI. 611. m.
Škola duchowní křest. mládeže V. 503.
Škola hausli, od J. Filčika VI. 182. a.
Škola Jobowa, od Joba Zmeškala z Damakowce V.
1516. VI. 2205.
Škola křest., od Weleslawina IV. 1846.
Škola křest. modlení w sobě mající nejpotebnější
modlitby na rozličné případy V. 1640.
Škola Kristowa, od J. Ambroziho VI. 2203.
Škola křižowá, z lat. od Joach. Alex. Nikolaidesa
Lišovského V. 1392.
Škola mravů a užitečných wědomostí, od J. P. Pří-
bika VI. 1218.
Škola nedělní pro wyrostlau mládež, od J. V. Jir-
sika VI. 1329.
Škola první hospodářská w král. česk., přel. od
Nath. Hollaera VI. 1491.
Škola Salernitanská IV. 208.
Škola sw. milování, přel. od Jiř. Konstance V.
1408. d.
Školka kříže, od Cyp. Peřiny IV. 1912.
Školka řeči uherské, přel. od J. Procházky IV. 118.
Školka čili prwopočáteční praktické wučování
malých dítek, od J. Swobody VI. 1267.
Škrbenský, wiz: Paměti.
Škultety, wiz: K swatbě.
Šlepěje lwowá aneb následky žárlivosti, pow. od
J. P. Sušického VI. 826. a.
Šlepěje p. Kr. Příd. 155. a.
Šlepěje p. Marie. Příd. 155. b.
Šlechtná pomsta, od Amalie Šope VI. 845.
Šlechtnost w společném a lidmi obcowání, přel. V.
490.
Šlechtný mstitel, dle Chimaniho VI. 1208.
Šlechtný učitel, od Nierice VI. 883. IX.
Šlechta, wiz: Řeč.
Šleinic, wiz: Wypsaní.
Šlik, wiz: Dopisy, List, Řeč.
Šmejdiř, wiz: Pohřeb.
Šnupka, přel. od Pečírky VI. 684.
Šotsko, wiz: Zpráva.
Španěly, wiz: Důležitosti, Sebrání.
Špáta, wiz: Pamět.
Špiže postní, od Jiř. Fera V. 1385. c.
Šrámek, wiz: Jubileum.
Šrenk, wiz: Hlasý.
Šťastné aučty, od Hafnera VI. 617. a.
Šťastné brání na wojnu, od Tháma VI. 607. ss.
Šťastný Kašpárek, od Štwána VI. 612. b.
Šťastný osud pro nešťastné princezky, od Fr. We-
werky VI. 831. a.
Šťedřý wečer, přel. od Fialky VI. 882. b. — od
Fr. J. Swobody, Fr. Slámy, J. W. Wlasáka VI.
1332.
Štefanides, wiz: Kázání.
Štefek, wiz: Wink.
Štěkawec, přel. od Štěpánka VI. 635. qq.
Štemperk, wiz: Píseň.
sw. Štěpán, wiz: Ctnosti.

Štěpán Fedinger neb sedlácká vojna, od Waidmanna VI. 607. b.

Štěpánek, wiz: Citowé.

Šternberk, wiz: Hrad, Pře, Rod, Wyjezd, Zápisy.

ze Šternberka Aleš Holický, wiz: Dopisy.

ze Šternberka Polixena, wiz: Kázani.

Štilfrid, wiz: Kronika.

Štít křesťanůw t. j. sw. křesť V. 108.

Štít Marianské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla atd. V. 1622.

Štít wiry, od D. Ad. z Weleslawína IV. 1339. a. —

od Simeona Wojt. Galerity IV. 1396. — od Jiř. Fera V. 715. g.

Štítek wiry, od W. Hermanecia IV. 1280.

Štoberk, wiz: Citowé.

Straspurk, wiz: Nowiny.

Štyrský, wiz: Rozjímání.

Šud, wiz: Kázani.

Swabenow, wiz: U hrobu.

Swamberk, wiz: Dopisy, Charakteristika, Registřík, Wypsaní.

Šwarcenberk, wiz: Řeč.

Šwédowé, wiz: Léto- a Dennopis, Zpráva.

Šwédowé w Praze, přel. od Peřírky VI. 894.

Šwédská wojna w Čechách, od Tháma VI. 607. bb.

Šwejcary, wiz: Prohlášení.

Swenda, wiz: Kwitek, List.

z Sworperku Hanuš, wiz: Instrukcí.

Tabák, wiz: Čtení.

Tabella, t. j. krátké obsažení všech w nových trestních práwech se nalézajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přisností a trwanliwosti, přel. od J. Zlobického VI. 1879.

Tabernacula tria 61. káz. o swatých, od J. Chrisost.

Táborského V. 877. a.

Tabita Joppenská učednice p. Kr., od Štěp. Holomauckého V. 1251.

Tábor, wiz: Akta, Dopisy, Kronika, Odpis, Píseň, Pramen, Registra, Sjezd.

Táboři, wiz: Tažení, Žiwot.

Tabula de proprietate participiorum, ... od Šim. Hájka IV. 6.

Tabule dlouhosti dne i noci, od Tad. Hájka z Hájku IV. 764.

Tabule čtení výročních, od Wikt. Wrbenkého IV. 1375.

Tabule čtyry ku prospěchu mládeže slow. škol VI. 35.

Tabule poučující a wedauč k poznání dewatera částek řeči české, od J. Černého VI. 80.

Tabule Kebesa Tebánského t. j. wtipné a užitečné wyobrazení prawé maudrosti a šťastného žiwota, z tečk. přel. od W. Karafiáta VI. 919.

Tabuli (XII) věku lidského, od Bart. Paprockého IV. 701. b.

Tafeln (astronomische) IV. 753.

Tacheci, wiz: Na příští.

Tajemství sw. bičování p. a spasitele n. J. Kr. V. 1405.

Tajnost inquisicí hispanské IV. 568.

Tajnosti zvláštní towarýšstwa p. Jeř. V. 470.

Tajnosti zvláštní a skrytí pokladové wel. tow. p. Jeř., od J. Ad. Swobody V. 967.

Tajnosti hausli, od K. Wlčka VI. 186.

Tajnosti odkryté čarodějnických kunštů, z něm. přel. od Wrat. Monse VI. 1180. 1478.

Tamerlan, wiz: Historie.

Tandarías II. 70.

Tanec, od Lomnického IV. 689. c.

Tankred, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. II. f.

Tankred, přel. od Fr. Dauchy VI. 607. 3.

Taras Bulba, od Gogola VI. 907.

Tataři na Morawě, od J. Ehrenbergera VI. 1385.

Tato knížka toto tré ukazuje ... (traktat), od P. Bydžowského IV. 1228. d.

Tatranka, od Jiř. Palkowice VI. 751.

Taužící mysliveček po hrldičce, od Dlabače VI.

Taxa trhu Jana z Wartenberka, šenka králowství česk. V. 619.

Tažení Táboritůw do Uher III. 112.

Tažení proti Turku IV. 296.

Te Deum laudamus za přičinau J. Jos. c. k. Frant.

II. dědičným Rak. císarstwím zwelebení VI. 229.

Te Deum laudamus pro přítomnost Frant. II. VI. 2023.

Te Deum laudamus, káz. o wděčnosti k bohu za nawrácení pokoje, od Zaubka VI. 2026. b.

Te Deum laudamus (dwoje), že nás nowým králem obdaril, od Jiř. Oekonomy. Příd. 19.

Telomach, wiz: Příběhy.

Temešvár, wiz: O wzetí.

Templáři w Čechách, román od Chocholauška VI. 898. a.

Temporale o přirozeném wlévání hwězd IV. 752.

Tennagel, wiz: Wyznání.

Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w čes.

a něm. jazyk přeložený ukazuje ... od P. Bydžowského IV. 1754.

Tento spis ukazuje, že biskupové biskupa ... poswěcowati mají, od P. Bydžowského IV. 1228. f.

sw. Terezie, wiz: Žiwot.

Terezianská akademie, wiz: Kniha.

Těšení duchowní všem lidem stonajícím, farářům i jiným duchowním potřebné V. 1111. 1429.

Těšín, wiz: Zřízení.

Tetradion cosmopoliticum, od M. Sam. z Dražowa V. 494.

Teufi, wiz: Píseň.

Textus cornuti III. 7.

Texty wyučující cirkwe bratrské V. 501. b.

Těžkost a nebezpečnost úřadu biskup., od Paw. Wallaského VI. 1994. c.

Thakmenes a Kyhimirka, od Fil. Heimbachera VI. 621. f.

Tham, wiz: Zpěw.

Tharsia z Tyru, hra od Zimy VI. 613. b.

Theatini, wiz: Acta.

Thesaurus linguae boh. V. 56.

Timotheus, z Niemeyra přel. VI. 2208.

Tichý, wiz: Kázani.

Tichý hrad, pow. od Krameriusa VI. 806. f.

Tichý Jindřich, od Nierice VI. 1372. k.

Timotheus a Filemon, od Jar. Pospíšila VI. 848. b. VI. 1369.

Tilly, wiz: Co se, Důkučnění.

Tintili wantili, od Štěpánka VI. 637. III. díl. a.

1739. 1839. 1939., z něm. přel. od Tyla VI. 673. 19.

Tippman, wiz: Citowé.

Tisowá, wiz: Poswěcení.

Tišow, wiz: Chwalofeč.

Titulár Šeb. Fauknara IV. 1154.

Titulowé stawu duchowního a swětského IV. 1133.

Titulowé knih českých knihowny prof. Zlobického VI. 1137.

Tlachač, opera od Majobera VI. 622. c.

Tlachač, přel. od Štěpánka VI. 635. zz.

Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená, od Fr. Wawáka VI. 951.

To od samého Ježíše přewsděčené dnešní falešné křesťanstwo V. 797.

Tobiáš, wiz: Žiwot.

Tobiáš, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. c.

- Tobiášowy knihy IV. 1187.
 Tobolka zlatá, od Šim. Lomnického IV. 687. f.
 Toby měl Fridl wědět, přel. od Hubky VI. 604.
 Tokaj, wiz: Nowiny.
 Tolna, wiz: Nowiny.
 sv. Tomáš, wiz: Zpráva.
 sw. Tomáš Aquinský, wiz: Kníže pokoje.
 Tomášik, wiz: Řeč.
 Tonutí na moři a osudové p. setníka Viaud VI. 802.
 Tony, přel. od Tomsy VI. 653. a.
 Topinka, wiz: Památka.
 Toskana, wiz: Zpráva.
 Torgewist, wiz: O dobytí.
 Toto malďcké pismo nšea panowi Ant. Fandly...
 od Ant. Bernoláka VI. 373.
 Toto psaní učiněno jest... od Řehoře III. 147.
 Towacow, wiz: Kniha.
 Towaryš nebeský w cestě t. j. mod. a pís. V. 1633.
 Towaryši dwa spolu stojící upřímní celého světa
 ochranitelové Dominik sw. a Frant. Seraf.,
 od Iwana Knoblocha V. 953. f.
 Tractatus morales de peccatis III. 29.
 Tractatus de fide cath., od Eusebia III. 861.
 Tractatus de conflictu uitiorum et virtutum III. 862.
 Tractatus cometographicus o dwau kometách r. 1618.,
 od Šim. Partlicia IV. 788.
 Tragoedia o strašlivém podvrácení Sodomy a Go-
 morrhry, přel. od Dan. Stodoliusa z Požowa IV.
 229.
 Traktat sw. Augustina, od Balt. Hostaunského IV.
 1764.
 Traktat de Apostasia, od Wita Jakše IV. 1389. d.
 Traktat křesť. z písem sw. IV. 1286. a.
 Traktat ku potěšení zarmaucených, od Šim. Valecia
 IV. 1888. c.
 Traktat o boji duchowního Jerusalema III. 887. b.
 Traktat o božím těle IV. 1286. b.
 Traktat o domu duchovním III. 881.
 Traktat o hříchu proti duchu sw. V. 688.
 Traktat o Kristové církwi, od Dan. Solnického V.
 696. a.
 Traktat o manželství, od Jana Husa IV. 1470.
 Traktat o mládenci III. 206. IV. 250. 1758.
 Traktat o modlitbě, od J. Opsymatesa IV. 1419. a.
 Traktat o moru, od Paw. Slowacia IV. 902.
 Traktat o moru a zemětřesení, od Paw. Slowaciusa
 IV. 815.
 Traktat o mukách pekelných IV. 1214.
 Traktat o narození p. Marie III. 921.
 Traktat o nové hvězdě, od Bawora Rodowského
 IV. 758.
 Traktat o pokoj mezi JCM. M. Terezií a králem
 Prusů VI. 936.
 Traktat o povinnostech pána a služebníka, od Ad.
 Klementa IV. 705. a.
 Traktat o předzvěděni a wywołeni božím, od W.
 Slowacia IV. 1436.
 Traktat o rozličných národech w Jerusalemě III.
 196.
 Traktat o zprávě jazyka, od Šim. Valecia IV. 717.
 Traktat o swátosti atd. IV. 1430.
 Traktat o tom, kterak umučení boží weđe ku po-
 znání jeho božství III. 722.
 Traktat o wečeři P., od J. Herynka IV. 1382.
 Traktat o welebné swátosti, od M. Wácl. Korandy
 III. 709.
 Traktat proti bludným a potupným artikulům Pikhart.
 III. 766.
 Traktat proti Jiřikowi z Poděbrad, od Hilaria III.
 118.
 Traktat proti Kanyšowi, od Mikuláše biskupce. Příd.
 158.
 Traktat proti lučísti, od M. Lupáče III. 638.
 Traktat proti Pikhartům, od Jind. Institoris III. 730.
 Traktat proti šesti řečem doktorů poběhlých, od Ro-
 kycana III. 635. b.
 Traktatec o sedmi obecných swěta saudech, z lat.
 přel. od J. Frigewillea Gantia IV. 1463.
 Traktátek o prawém autočisti lidí pobožných, od
 Jak. Akantido-Mitisa IV. 1534.
 Traktátek umělců, malířů, řezbářů morawských, od
 J. Gallase VI. 1131. b.
 Traktatů sedm o sedmero umění a 7 mocnostech,
 od Sephera Rasiele IV. 665.
 Traktaty dwa proti bludným artikulům Pikhart. a
 proti kaceřům, od Wolfganga III. 777.
 Trank angelský, od Jiř. Tesáka IV. 1613. m.
 Tranowský, wiz: Vale.
 Trápení tajných patnácte, sepsané od sw. M. Magd.
 V. 1523.
 Trasorika, od Fejerpataký-ho VI. 670.
 Trawiň, od Chocholauška VI. 898. c.
 Trčka, wiz: Pohřeb.
 Tré powídek zábavných, dle Glace a Houwvalda,
 přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. a.
 Třebechowice, wiz: Citowé, Řeč, Registra.
 Třebeňice město, výsady a listiny téhož kláštera
 sw. Jiří na hradě P. náležejícího města se tý-
 kající od r. 1299—1632. V. 418.
 Třebíč, wiz: Kronika, Paměti, Práva.
 Třeboň, wiz: List, Listiny, Series, Vidimationes,
 Výsady.
 Třešník, hra z Kocebu přel. od Šiesslera VI. 632. a.
 Tři článková pravidla. Příd. 44.
 Tři dni ze života karbaníkova, přel. od Filipka
 700. 19.
 Tři hodiny před swatbau, od Hermana VI. 635. II. n.
 Tři hrabata najednu, od Klicpery VI. 644. β. III. b.
 Tři lodi, od Maryata VI. 853.
 Tři otcowé, od Kotzebue VI. 635. aa.
 Tři strofy na bullu papežskou III. 84.
 Třidciletá wálka, wiz: Děje.
 Třidciletý abecedář, od P. Šediwého VI. 608. l.
 Třinácte šprochůw wajowských III. 201.
 Třináctý plášť, od Bluma VI. 635. 15.
 Trinitáti w Praze, wiz: Listiny.
 Tristram, romant. báseň II. 69.
 Triumf wítězný a wěčné trvalý Jubilaeus nejsw.
 monarchy, krále a hlavy církwe Kr. p., od Se-
 werina Ziandowského z Budešína V. 894.
 Trman, wiz: Nowomanželům.
 Trnky, od Hajniše VI. 596.
 Troilus, wiz: Kázani.
 Trojanská historie III. 92.
 Trojice nerozdílná, od Jiř. Fr. Procházky, de Lauro
 V. 769. 913. b.
 Trojice nedělní, od Mich. Pellišoty V. 878. a.
 Trojice nejsvětější, od Beckowského V. 1445. b.
 Trojlistek jarní ke cti a chwále sw. Trojici V. 1563.
 Trpělivost jako nejlepší prostředek proti bidám zdej-
 šího života VI. 566.
 Trubka, wiz: Kázani.
 Trufaldin, dle Goldoni a Schrödera VI. 635. II. m.
 Truchlení Čecha nad smrtí Leopolda II. VI. 377.
 Truchlořec u pohřbu P. Jana Tykače, od W. Ka-
 reše VI. 2091.
 Truchlořec u hrobu své matky, od J. Wegha VI. 2092.
 Truchlořec na svého zemřelého otce, od Salatinaye
 VI. 2093.
 Truchlořec při smrti Frant. I., od K. Kusmana VI.
 2096.

- Truchlozpěv Rožmítalských osadníků při pohřbu p. Kaš. Zachara, od J. J. Ryby VI. 400. a.
Trůn milosti Marianské, od Jiř. Fera V. 1160. b.
Tržné III. 338.
Tullius truchlivý, úpěnlivý řečí svůj ... k útrpnosti vzbuzující, od And. Jodocusa V. 1351.
Tura, viz: Kázání.
Turci, viz: Historie, Kniha, Kronika, Ležení, List, Nowiny, O Turcích, O vítězství, O začátku, Tazeni, Victoria, Wypraweni, Wypsání, Wýtah, Zpráva.
Turnaj na Kraselowě, od Holbeina VI. 635. 21.
Turnow, viz: Plesání, Psaní.
Turza, viz: Řeč.
Tuto se počíná Anzelmus, kterak se mu zjewila Maria III. 914.
Tuto se počíná cesta sprawedliwá w alchymii ... III. 246.
Tuto se počíná pláč a žalost sw. králowny II. 159. a.
Twardý, viz: Památka.
Twrzeni cíś. Sigmunda privilegii Now. m. Pražského III. 460.
Twárce mocný nebes země (píseň) VI. 256. a.
Tyden sw. pasiowý, od J. Rulíka VI. 2238.
Tyden před sw. welikonocí, přel. od Stanisl. Woborníka VI. 2392.
Tydeník od r. 1812—1818, od Jiř. Palkowice VI. 1090.
Týhoden spasitedlný aneb krátké wěčného spasení upamatowání V. 1512.
Týhoden sw. smrtedlné neděle VI. 2359.
Tykač, viz: Truchlořec.
Týnský kostel, viz: Kázání, Nápis.
Typus declinationum linguae boh., od F. M. Pelcla VI. 71. a.
Tyto knihy prawie o jednom rytíři, přel. od Wawř. z Březowé II. 79.
Tyto knihy a naučení složily jsú welici mistři ... III. 283.
Tyto knížky tré w sobě drží ... od Pawla Bydžowského IV. 1228. b.
Tyto wersičky českau poetry Jan Silberius IV. 182.
U hrobu p. Paw. Ježowice, od J. Kociana VI. 401.
U hrobu p. J. Urbana ze Šwabonowa, od Kampeleka VI. 483.
Uberinus, viz: Apologie.
Učení Jana swatého ... (píseň) VI. 256. f.
Učedník a učitel, od J. Fr. Kociana VI. 851.
Učedník apóstolský, od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. d.
Učení katolické w náboženství, w otázkách a odpowědích, od J. M. Leonharda VI. 1841.
Učení kat. náboženství před cwicněním křesť. V. 154.
Učení křesťanské IV. 1380. — od Ferd. Bridela V. 174. — od Jiř. Fera V. 715. a. — přel. od J. Trutnowského VI. 1919. b.
Učení křesť. kat. wíry VI. 1835.
Učení křesť. kat. náboženství VI. 1869.
Učení křesť. krátké opěťowání. Příd. 162.
Učení Lutherowo, Kalwinowo atd., od F. V. Jirsika VI. 1856. a.
Učení moudrosti křesť., od Fr. X. Habla VI. 2231.
Učení o církewních odpustcích, od Jos. Kernera VI. 1829.
Učení o člancích wíry křesť. VI. 1752. — od Jana Wegha VI. 1791.
Učení o chowání wčel, z něm. přel. od K. J. A. Trutnowského VI. 1509.
Učení o swátosti birmowání, přel. od J. Hybla VI. 1821.
Učení o wečeři páně, od M. J. Husa III. 608. d.
Učení obau dwau artikulůw Constant. a Římsk. IV. 1280.
Učení starých Římských křesťanů, od Karla Magela V. 763.
Učení zákona star. i now. Příd. 184.
Učinky a řečení weselé atd., od Bajzy VI. 777. b.
Učitel domowní, přel. od J. Sepesyho VI. 1200.
Učitel lidu VI. 727.
Učitel nebeské maudrosti V. 1027.
Udání základu k hloub wzdělávání země, od J. M. Kopeckého VI. 1500.
Udatnost slawného českého národu atd. VI. 965.
Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, von Tomsa VI. 12.
Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czech. Zeitwörter, von Tomsa VI. 69. b.
Ueber die českische Rechtschreibung VI. 38. b.
Ueber die Veränderung der czech. Sprache, von Tomsa VI. 69. c.
Ueber die Futterkräuter, přel. od Rybaje VI. 1529.
Uebersetzungen (böhm.), von Ziegler VI. 77.
Uebersetzungen von Schülern der Dichtkunst VI. 914.
Uebersicht der böhm. Declin. und Conj., von Fr. Trnka VI. 84.
Uebungsstücke der gesammten Regeln der slawischen Sprache, von Trnka VI. 135. d.
Uher praktický VI. 117.
Uhlírka, od Klicpery VI. 644. a. d.
Uhorštany, viz: Poswěcení.
Uhry, viz: Historie, Kronika, Nowiny, Píseň, Querela, Summa, Wypsání, Wýtah.
Ukázání w dvojí stránce etc. IV. 1728.
Ukázání krátkosti žiwota lidského, od Ad. Wolfiusa Benešowského VI. 1067. c.
Ukrutný Jan Pierriere, jak nešťastné může býti děvče skrze lásku, od Ant. Zimy VI. 779.
Umění a zaklínání proti štrlení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel, z něm. přel. od Wácl. Brosia IV. 1599. d.
Umění babické k užítku ženám při porodu obsluhujícím, od Ant. Jungmanna VI. 1632. b.
Umění básnické, přel. od Bohusl. Tablice VI. 282. d.
Umění hojení lichwy, přel. od Mart. Pava VI. 1647.
Umění kazatelské, od J. A. Komenského V. 71.
Umění křesťanské V. 704. — od Jak. Colense V. 1383. b.
Umění, kterak ženy s muži šťastné býti mohou. Příd. 165. — od Landfrasa VI. 1199.
Umění lesní, přel. od L. Zieglera VI. 1561.
Umění počtářské s ohledem na řemesla, od Fr. Kukly VI. 1399.
Umění porodnické, od A. Jungmanna VI. 1632. c.
Umění práce atd. IV. 1729.
Umíráček pobožný, od Mil. Hubacia V. 1450. c.
Umluwy Ewangeliem nowe písma sw., přel. od Fr. Nowotného z Luže VI. 1717.
Umučení páně. II. 40.
Umučení p. n. Jež. Kr. II. 142. — od Wrbenkého IV. 1792. b.
Umučení páně na 21 rozjímání rozvržené, od Tom. Kubelky VI. 2251. d.
z Unčowa Petr, viz: Odwolání.
Unia čili spojení Lutheranů s Kalwiny w Uhrách, od Hurbana VI. 1124. 1871.
Universita Pražská, viz: Litterae, O počátku etc., Přípisy, Psaní, Wýsady.

- Únos z maikarního bálu, od Schika VI. 635. 22.
 Unos ze Sarailu, zp. hra přel. od J.... VI. 663.
 Unterricht, die epidemische Brechruhr zu erkennen, přel. VI. 1625.
 Unterricht über den Anbau des Mohar als Futterpflanze, dann des Johanniskorns, přel. VI. 1533.
 Upamatování na každý den v měsíci V. 1511.
 Upir, od Byrona VI. 853.
 Urbář kláštera sv. Anny IV. 603.
 Urbář panství Pardubského V. 323.
 Určení člověka, přel. od B. Tablice VI. 1190.
 Urovnání nesrovnalého života s životem spravedlivým, od Šeb. Wottawy VI. 2212.
 Ustanowienie sw. Dominika pannám klášterním III. 153.
 Ustanowienie neb pořádek malitř Pražských III. 292.
 Ustanowienie panské za kr. Sigmunda III. 313.
 Ustanowienie sester řádu kazatelského V. 473.
 Ustanowienie všeobecného lékařství V. 633. c.
 Ustanowienie nového bratrstva pod titulem Marie všech věrných umřelých ... milostivé patrony V. 1127.
 Ustanowienie pap. Benedikta XIII. o sw. Jana Nep. w počet mučedníků Kr. wnešení V. 1214. 1342.
 Ustawienie boha poswiceń, od Jiř. Tesáka IV. 1613. o.
 Ustlechtilá Pawlinka, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. f.
 Utěšení Chimany-ho pro dítky, od Jos. Myslimíra Ludwika VI. 1319.
 Útočiště w sauzení i nebezpečnostwí, od Komenského V. 1372. f.
 Útočiště k matce boží V. 1535.
 Utopia, od Bartolomeidesa VI. 589.
 Utrhání Lucianowo, od J. Straněnského IV. 273.
 Utrpení a smrt některých sw. mučedníkůw, od Šim. Wrány VI. 2190.
 Uvedení, jak snadným způsobem se hedbávní dílo koná, od Waw. Amoria VI. 1555.
 Uvedení, jak školní katechetowé postilly Scipionowy užíwati mohou, od W. Lenharta VI. 1891.
 Uvedení k brzkému něm. čtení pro české dítky, od Ant. Trnky VI. 18.
 Uvedení k české dobropísemnosti, od Tomsy VI. 38. a.
 Uvedení k gruntovnímu poznání křest. náboženství, přel. od St. Lešky VI. 1803.
 Uvedení k latinské řeči V. 39. VI. 104.
 Uvedení k něm. řeči, od Hynka Witka VI. 107.
 Uvedení k početnému umění VI. 1387. — od A. Bysického VI. 1394.
 Uvedení k počítání na trivialních školách, od Karla Ferd. Hyny 1397.
 Uvedení k pravému bohu VI. 2128.
 Uvedení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání, od J. Rudla VI. 1396. a.
 Uvedení k wnitřní modlitbě, z něm. přel. od G. W. Holubáře VI. 2410.
 Uvedení k všeobecným příběhům starých i nových časů V. 259. VI. 933.
 Uvedení k vyhotovení psaní a jiných písemností, od Ond. Klíčky VI. 1698.
 Uwtání p. Jos. Hurdálka biskupa Litoměřického do Libuně, od Marka VI. 407. c.
 Uwtání p. Marie Anny hrab. z Klam-Martinič na Smečno, od Šimáka VI. 429. b.
 Uwtání JKM. p. Wácl. Leop. Chlumčanského, arcibisk. Praž. do Tachlowic k udělování sw. biřmowání, od M. Šimáka VI. 429. c.
 Uwtání JCM. Karolíny do Kr. Hradce VI. 475.
 Úvod k babení, od A. Jungmanna VI. 1632. a.
 Úvod (theor. prakt.) k počítání z hlavy, přel.-od Norb. Waňka VI. 1398,
 Úvod k wyhotovení písemností pro české školní čekance, od Fr. Krška VI. 1700.
 Úvod k výkladu wěštnímu na pateře, od Jana Husa III. 1. b.
 Úvod slow. b. kazatele do církwe ew. Wrbicko-Sw. Mikulášské, od M. M. Hodžy VI. 2066.
 Uzda duchovním, od Vojt. Martinidesa V. 1428.
 Uzenecký, wiz: Kázani.
 Užitek wstěpění neb očkowní neštowic krawaských, od Fr. M. Wacka VI. 1615.
 Užítkové z stawu řeholního pocházející, z Jeron. Plata, přel. IV. 600.
 Užíwání dobré a zlé domů božích při poswěcowní domu modlit. církwe ew. w m. Jelšawě proukázané, od Paw. Wallaského VI. 1994. a.
 Vade mecum křest. člověka, od Dan. Tossana IV. 1869. b.
 Vade mecum (modlit.) IV. 1966. b.
 Vale Transcianum V. 1068.
 Vále žalostné V. 237. b.
 Vále w zapomenutí marného swěta, od Eug. Ráda V. 973. d.
 Valeté etc., od Blaž. Borowského IV. 1617. d.
 Vaterunser (das) in 40 Sprachen, od Jiř. Pistoriusa V. 45.
 Veit, wiz: Obět.
 Vera narratio de statu religionis (česky) IV. 574.
 Veritas evangelica. Příd. 22.
 Versuch eines böhm. deutsch. jurid. und geschäftsmännischen Lexicons von Thám VI. 152. e.
 Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs mit deutsch. ung. und böhm. Bedeutungen VI. 153.
 Versuch einer böhm. Phraseologie, von Math. Jos. Sychra VI. 159.
 Vestibulum cum versione germ. hung. slav., od Komenského V. 62.
 Viaud, wiz: Tonutí.
 Viduationes quorundam documentorum ad canoniam Trebonensem ordinis s. Augustini pertinentium V. 427.
 Vigiliæ Joanneæ festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nep. . . . virtutes (káz. čes.) V. 938.
 Viktoria nowá nad Turkey V. 348.
 Viktorin, wiz: List.
 sw. Vincentius, wiz: Pobožnost, Žiwot.
 Vinitorium IV. 743. c.
 Virginie, od Turinského VI. 646. b.
 Vitae clarorum virorum, od Paprockého IV. 621.
 Vivat Frant. II., od Ryby VI. 400. b.
 Vocabula lat. boh. II. 13.
 Vocabula per M. Rokyczanum scripta III. 14.
 Vocabularia ex diversis fragmentis III. 27. a.
 Vocabularius (Vocabular), od Rozkočaného II. 6.
 Vocabularius lat. boh. II. 14. 16. 17. 18. 20. III. 19. 20. 22. 23.
 Vocabularius lat. boh. Miculoviensis III. 9. b.
 Vocabularius hebr. germ. lat. boh. III. 18.
 Vocabularius quinque linguarum IV. 32.
 Vokabulář latinskočeský II. 5. III. 9. a III. 90. III. 3f.
 Vokabulář III. 4. III. 10.
 Vokabulář botan. krátký III. 21.
 Vokabulář Petra Codicilla IV. 33.
 Vokabulářik lat. český II. 9.
 Von den Vorzügen der böhm. Sprache, v. Fr. Tomsa VI. 3.
 W den dosazení J. Ditricha na učitelskou stolicí, od Horáčka VI. 399.
 W obrazu Kristowém Jan Nep. wyobrazený V. 1025.
 W nowě narozenému kr. K. Jež. . . . přinešené jesličky, staré i nowé písničky V. 95.

- W Praze blaze, kdo má peníze, od Hammerschmida V. 329. c.
- W tisících letech dvojí česká sláva, od Matěje Linka V. 964. a.
- Wácow, wiz: O dobytí, O wzetl.
- Sw. Wácslaw, wiz: Cesko-sláva, De miraculis, Koruna, Popsání, Duchovní, pozdvižení, Wénec, Wítání, Wyobrazení, Žáře, Žiwot.
- Wácslaw IV. wiz: Jednání.
- Wácslaw, háseň od Wojáčka VI. 550. od Woj. Nedjého VI. 551. c.
- Wácslaw a Dorota, od F. Neděle VI. 1195.
- Wácslaw, Hawel, a Tábor čili rozmlauwání o Čechách III. 75.
- Wácslaw král a jednota panská III. 351.
- Wácslaw nábožný, od Tháma VI. 607. zz.
- Wácslaw Nowák aneb sedlák, jak by měl býti, od Jos. Pečírky VI. 1506.
- Wácslaw sw. komedie, od Mich. Saliusa IV. 224.
- Wácslaw sw., od Ant. Lišky VI. 634.
- Wácslawa sw. klášter w Nowém městě Praž. V. 423. 441. wiz: Kniha, Listiny.
- Wácslawové, přel. od Štěpánka VI. 635. 23.
- Wácslawíček, wiz: Wýjew.
- Wácslawík Autrata, přel. od J. Kaj. Tyla VI. 673. 20.
- Waldek, wiz: List.
- Waldek, od Klicperry VI. 644. β.
- Waldstein, wiz: Historie, Kázání, List, Pře, Splendor, Wypsání, Zpráva (Fridland).
- Waldstein, od Tháma VI. 607. qq.
- Walencič, wiz: Slawnost.
- Wallenstein z Sillera, přel. od Kolára VI. 69.
- Wálka franc. se wzhledem na naši wlast, od Tom. Kubelky VI. 992. d.
- Walter a Kriselda III. 94.
- Waryto a lyra, básně od Winařického VI. 341. b.
- Wartenberk, wiz: Taxa.
- Wartenberková, paní IV. 504.
- Wartona? IV. 265. c.
- Wázaného pilné a mravné mládeži školní, od M. J. Sychry VI. 1311. b.
- Wčela česká 746.
- Wčelář maudrý, od W. Pomocníka VI. 1515.
- Wčelinka kratochwilná, od Sychry VI. 735. c.
- Wděčná dcera, přel. od Vinc. Hafnera VI. 617. II.
- Wděčnost a radost z přítomnosti JCM. we vlastním etc. diwadle r. 1786, od W. Zimy VI. 365. b.
- Wděčnost obyw. Král. Hradce, od W. Hanky VI. 417. a.
- Wděčný syn, od Engla VI. 607. x.
- Wděk Fr. Faust. Procházce, od Fr. J. Wawáka VI. 364. a.
- Wdowa, komedie od Paw. Kyrmezerského IV. 227. b.
- Wdowa křest., přel. od J. Khnera IV. 1851.
- Wdowec a wdowa, z něm. od Magd. D. Rettigové VI. 664. c.
- Wdowec, od Deinhardšteina VI. 673. a.
- Wdowství křest., od J. Hertwicusa IV. 1646. b.
- Wěci památne cis. Josefa II. Marii Teresii, od Joh. Tonsoriusa V. 1052.
- Wěci poslední na nebi i na zemi, od Tom. Draského VI. 1727. b. 1817.
- Wěci sněmowní, od r. 1440—1446, III. 379.
- Wěci zlatých dewatero, od Jana Husa III. 608. a.
- Wečer, noc a jitra w Patři, přel. VI. 716. 4.
- Wečer před swatbau, přel. od Jar. Pospíšila V. 848. b.
- Wečeře páně, od J. Jiř. Mathyadesa IV. 1400.] 1401. od J. Opsymatesa IV. 1419. c. 1446.
- Wečeře weliká aneb důkazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti, od B. J. Bretlika V. 780.
- Wečeře páně zwlašt o welkonoci, od J. Pawlika VI. 2234. c.
- Wečerní shromáždění Dobrowické obce, od Krameriuse VI. 730. a.
- Wečerní wyrazení VI. 750.
- Wečery příjemné, od Raf. Macana VI. 1312.
- Wedení k dokonalemu babimu umění, z něm. přel. od J. Zlobického V. 593.
- Wedení k chowání, šlechtění a ošetřowání owocných stromů, od Fr. Pixy VI. 1543.
- Wedení práwní pře trojice sw. na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení, od Petra Mekla z Pfedersheimu IV. 1923.
- Weystupný syn, od Tob. Mauřenina IV. 232. c.
- Wěk člověka, od Tob. Mauřenina IV. 232. a.
- Wěk osmý, od založení osadního kostela w Proseku V. 1051.
- Wěk prwní rodičky boží Rušanské, od Jos. Laurice V. 1225.
- Wěk a spisy sw. Th. Caecilia Cypriana bisk. Karthaginského a mučedníka, od J. N. Stárka VI. 1734.
- Wele, Wele dubec stojí . . . I. 21. a.
- Weliký pátek (rozjímání), od F. W. H. VI. 2236.
- Welfa, wiz: Citowé.
- Wencelik, wiz: Kázání.
- Wendelin sw., wiz: Sepsání.
- Wénec, blahosl. sw. Wácslawowi V. 1264.
- Wénec neuwadlý z listí bobkowého, t. j. uctění . . . p. Marie, od Igu. Dlauhoweského V. 1571. c.
- Wénec panenský Rosacia Hořkowského. Příd. 127.
- Wénec pocy Fr. Kosteleckého, když 50letau památku swého kněžství swělil, od J. Rulíka VI. 379. b.
- Wénec pocy na wěčnuu památku zemřelému Gedenewi z Laudonu, . . . od Krameriuse VI. 1044.
- Wénec pocy ku pociwosti učených, od J. Rulíka VI. 1127. b.
- Wénec pocy ku pociwosti Jos. Kosteleckého far. w Auněticích, od J. Rulíka VI. 1046. b.
- Wénec pocy pilné mlád. VI. 1320.
- Wénec, pod redakci Skraupa VI. 526. b.
- Wénec podán knížecím manželům, J. O. p. Rudolfowi knížeti Kinskému z Chynic . . . od Waňky VI. 447. a.
- Wénec radostný Marianský VI. 2414.
- Wénec wěčnosti, z něm. přel. od Jak. F. A. Wrby V. 1431.
- Wénec wyprawowáním přiběhů uwitý, od J. Tom. Nowáčka VI. 1355.
- Wénec ze zpěwů vlastenských uwitý pod redakci Chmelenského VI. 521.
- Wéneček pociwosti, od Lukáše Martinowského IV. 685.
- Wéneček pro dcery vlastenské, od Magd. D. Rettigové VI. 1310.
- Wéneček rajský, knížka poučná a modl., od J. Zimmermanna VI. 2445. b.
- Wéneček ze žesti powídek uwitý, Boh. Lukše VI. 890.
- Wéneček zlatý (modl.) VI. 2416.
- Wěnik wrkavý, od Wácsl. Dobřenského IV. 673. f.
- Wenkowská škola, od Brauna VI. 607. w.
- Weptek, wiz: Řeč.
- Wěrná ryzka, od J. M. Ludwika VI. 827. a.
- Wěrný služebník, od Iflanda VI. 689. c.
- Werš tento wytištěn ku pociwosti všem pannám a paním, kteréž jménem Zuzana nazvány jsau IV. 178.
- Werše (Weršowé) k pohřbu Sam. Pulínowi, od N. Puliny VI. 244.

- Werše k poslední pohřební poctivosti swému p. oci, od Math. Pauliniho VI. 443.
- Werše k cti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rudného, od Šimka VI. 433. b.
- Werše mravného obsahu, od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. d.
- Werše Sapphické, od J. Tábořského z Ahornberka IV. 166.
- Werše slowanské, od J. Čaplowiče VI. 296.
- Werše slowanské k instalaci osw. p. A. Mařthéného Lipt. stol. Ispána, od Fejerpatakého VI. 495.
- Weršowci slowanští, od B. Tablice VI. 282. a.
- Weršowec starý, od W. Stacha VI. 281.
- Weselí swatební, od Paw. Walaského V. 193.
- Weselohra na mostě, od Klicpery VI. 644. β. III. c.
- Weselost rolí boží Hlybské pod rakauským skřivánkem, od Aug. Doležala VI. 357.
- Weselý kubiček, od Rulíka VI. 793. a.
- Weselý pohřeb, dle Henslera VI. 635. e.
- Weselý swec, od Heimbachera VI. 621. d.
- Weselý swec, dle Donna Cambiate VI. 635. II. o.
- Wesna, od Fr. Trnky VI. 292.
- Wesna alm. VI. 770.
- Wesní pokuty, zp. od Scholce VI. 614.
- Wespolní zkušení, přel. od Hawlička VI. 703.
- Westfalský mír, wiz: Pokoj.
- Wěstník VI. 755.
- Wětrník papežský IV. 1344.
- Wéwodůw rozkaz, přel. od Procházky VI. 693. 3.
- Weyhost swětu, od Komenského V. 1372. g.
- Wézen v pewnosti sw. Ondřejské, přel. od Kolára VI. 701. 13.
- Wézení a wyswobození Tobiaše Masniciusa V. 352.
- Wěz Mariánská, příběh rytířů VI. 799.
- Wěz Pizenská bleskem strávena 1835., od W. Sedláčka VI. 484. 1023.
- Wěžník, wiz: Simeon.
- Widení, wiz: Denník, Diarium, Poselství, Relaci.
- Widění a zjewení Kristofa Kottera jircháře Spratawského, od Komenského V. 1673.
- Widění a zázraci na obloze nebeské, I. 1562. IV. 804.
- Widění mládence nemocného, od J. Bechynka IV. 792.
- Widění na obloze r. 1572. IV. 809.
- Widění na nebi w Paměrku IV. 821.
- Widění na nebi s způsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má IV. 1263.
- Widerlegung der sogenannten analogisch orthographischen Neuerungen der böhm. Sprache, v. Nejedlý VI. 52. a.
- Wiera kněží Tábořských III. 618.
- Wiklof, wiz: Na spálení, Píseň.
- Wilém Rožembek, od Picka VI. 680. a.
- Wilfink Stubenberský, dle Kalchberka VI. 635. mm.
- Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werhoku, od J. Šmita VI. 808.
- Wimmer, wiz: Na smrt, Píseň.
- Winarka nebeská Maria panna Budislawská, od Bart. Aug. Hlavvy V. 1020.
- Winice w jakém položení má býti IV. 865.
- Winice pána zástupůw, od dělníků židovských spůsbná . . . V. 235.
- Winice boží obnowená, od K. Tob. Masniciusa V. 386.
- Winice w krwi wštipená, od Fr. J. Bartona V. 968. c.
- Wina, přel. od Šira VI. 655. a.
- Wina lásky, pow. od Boh. Trojana VI. 856. a.
- Wině k swátku knížete ze Saljm-Salmu, od J. Ryby VI. 400. c.
- Wině pobožný synu Tobiaše Šteffka z Koloděj IV. 188.
- Wině přátelský k druhému wejlowání D. C. K. panně Joachimě Mikowé V. 194.
- Wině swatební Sam. Korilimu V. 190..
- Wině, wiz: Kázání.
- Wintří sw., wiz: Hojitel.
- Wipprecht z Groyč, od Tháma VI. 607. aa.
- Wira neplná, necelá, anobř kusá nynějších nowowěrcůw III. 734.
- Wira prwotní kat. VI. 1848.
- Wira samospasitelná kat. dar boží a swěto, od K. Worla VI. 1763.
- Wira staročeská po zawrzení pohanského bludu, od Fr. A. Scharfa V. 385.
- Wira Tábořská III. 649.
- Wira, wlast a láska, hra přel. od Pünera VI. 906.
- Wit sw., wiz: Mládenec.
- Wita sw. w Praze; wiz: Podiwin, Wypsní.
- Witaj milý Jesu Kriste, (píseň) III. 42. b.
- Witání k šťastnému přjezdu Fridrika Falckr. do m. Praž., od Zig. Lwa z Brožánek IV. 462.
- Witání pobožné rozmlauwání processí k hrobu sw. Wacslawa, od Mich. Kruzusa V. 1178.
- Witání p. Dobrowského z cesty šwedské, od Dlabáce VI. 360. I.
- Witání sedlské J. C. K. M. Frant. II., od F. Jana Wawáka VI. 364. d.
- Witání české koruny VI. 375.
- Witání cis. Frant. I. do Prahy VI. 403.
- Witání nowě zasnaubených manželů JM. p. Eug. Hrab. z Černína a Theresii hrab. z Růže, od W. Swobody VI. 413. a.
- Witání J. kníž. M. p. W. Chlumčanského arcibisk. Praž., od Lišky VI. 414.
- Witání od Hrubo-Březenských osadníků swého duch. pastýře S. Pawlíka VI. 425.
- Witání wéwody Sasso-Těšínského Alberta, při al. nastoupení panství Židlochowského, od Dom. Kinského VI. 434. a.
- Witání arciknížete Karla a Henriety, od Dom. Kinského VI. 434. b.
- Witání J. M. Frant. I., od obywatelů z panství a statku Bezenského, Krnského . . . VI. 478.
- Witanowský, wiz: Kázání.
- Witek wčelař a spolu auláf, přel. od J. A. Dundra VI. 1518.
- Witek Wítkowič, od Klicpery VI. 644. β. V. a.
- Wítězství wíry proti kacírství, od Šim. Lomnického IV. 1439.
- Wítězství nebeské skrze anděla, od Tob. Alberta Wodňanského IV. 1483.
- Wítězství bez boje V. 240.
- Wítězství diwotworné opata sw. Bernarda, od Ant. Jarom. Dwořáka z Boru V. 1004. a.
- Wítězství sw. Jana Nep. nad swětem V. 1056.
- Wítězství a smrt rytíře Wojtěcha, od Fil. Heimbachera VI. 621. h.
- Wítězství a odměna ctnosti, neb Příběhowé Je-nowefy, od Hölzla VI. 1335. c.
- Wítězství kříže Šestero duch. řečí, od Eug. K. Tupého VI. 1976.
- Wiz keř dceru má a danfej, od Fr. Tomsy VI. 822. I.
- Wjезд prwní Římsk. cis. Matiaše na sněm, od Jiř. Zawěty z Zawětí IV. 453. g.
- Wladaf wěrný a opatrný, od Fr. J. Bartona V. 968. d.
- Wladimír kníže Nowgorodské, přel. od Macháčka VI. 649.
- Wladislaw král, wiz: Apologie, Listy, Majestát.
- Wluchy, wiz: Nowiny.
- Wlasta a Šárka, od Tháma VI. 607. d.
- Wlastenci, od Štěpánka VI. 635. g.
- Wlastenka, od Saukupa VI. 525.

- Wlastenská láska, die Ilfanda VI. 607. c.
Wlastimil VI. 757.
Wlastnosti dobré národu Slowanského, kázání od Kollára VI. 2037. b.
Wlci krve newinné žízniwí Dioklecian a Maximilian, od J. Beckowského V. 389.
Wlček z Čenowa, wiz: Psaní.
Wodař, od Bouilly VI. 649. c.
Wodolékaf aneb poučení, kterak čerstwá, studená, studničná woda proti ... od J. Šuleka VI. 1605.
Wojenské nehody pokojného ... přel. od Filipka VI. 863. b.
Wojna nowá wšeho swěta proti tělu, od Wiktorina od Sw. Kříže V. 946.
Wojna štěstí morawského, od Mat. Bartysa V. 974. b.
Wojna wšeho swěta V. 1430., též od Barnera V. 1391.
Wojna wšeho swěta proti třem auhlawním nepřátelům, tělu, swětu a ďáblu, od Wiktorina od sw. Kříže V. 1484.
sw. Wojtěch, wiz: Hádká, Minuci, Památka.
sw. Wojtěch w Praze, wiz: Snesení.
Wojtěch Krásil aneb nawedení k rozumnému wychowání dětí, od Norb. Waňka VI. 1265.
Wojtěch Strašil, od Hofmanna V. 843. c.
Wolání jednoho českého duchowního pastýře k svým farním osadníkům VI. 1612.
Wolání taužebná k hospodinu, od Fr. Hanussa Wyssomyštského VI. 2210.
Wolání Tejné Rady Šubarta na wšecy sedláky, kteří nedostatek píce trpí, přel. od Fr. Tomsy VI. 1527.
Wolení a korunowání JMC. Matiaše, od Jiř. Záwřety z Záwřetic IV. 453. f.
Wolení manžela, od W. Krameriusa VI. 806. d.
Wolení papežské, přel. od J. Trnky VI. 1122.
sw. Wolfgang, wiz: Žiwot.
Wolynský Jakub, wiz: List.
Worel, wiz: Oda.
sw. Woršila, wiz: Pobožnost.
Wörterbuch (deutsch-böhm.), od Wacsl. Widemana V. 70.; též od Tháma VI. 152. a. b. f.; též od Dobrowského VI. 155.
Wörterbuch (böhm.-deutsches und deutsch-böhm.), von Tham VI. 152. g.
Wörterbuch der deutsch-böhm. und latein. Sprache, von Tomsa VI. 154. b.
Wörterbuch (böhm.-deutsch-latein.), von G. Palkowitsch VI. 158.
Wörterbuch (lat.-deutsch-böhm.), von Chmela VI. 172. a. též von Ig. Seibt VI. 163.
Wortregister als Anhang zu dem lat.-böhm.-deutschen Wörterbuche, von Chmela VI. 162. c.
Wozka Petra III., z něm. přel. od W. Špinky VI. 637. II. díl c.
Wpád Mongolů do Morawy, od Šembery VI. 982.
Wratislaw (hrabě), wiz: K jmeninám.
Wratislaw, od W. Nejedlého VI. 551. b.
Wratislaw z Mitrowic, wiz: Powěst.
Wratislawowi z Mitrowic Josef, od Tomsy VI. 383. g.
Wratislawownám hrab. Theresii, Alžbětě a Apolonii, od Tomsy VI. 383. c.
Wrstownikům svojim Janko Rimawski VI. 494.
Wršowci, od p. François VI. 618.
z Wršowic, wiz: Kázání.
Wrtkawé štěstí, od W. Dobřenského IV. 673. d.
Wseth, wiz: Paměti, Založení.
Wstaf jest bůh z mrtwých (píseň) III. 45. a.
Wstaf jest Kristus z mrtwých (píseň) III. 45. b.
Wstupowání wrauci duše k Ježíši, z lat. přel. V. 1576.
Wšecna pomoc přichází s hůry, z něm. přel. od J. P. Kauna VI. 1336. a.
Wšecno naopak, od Fejerpataky-ho VI. 669.
Wšelico pro myslí ctné rozweselení VI. 816. — od Ferd. Selezčeny VI. 850.
Wšem hlavu dolů aneb Brunčwik VI. 665.
Wšetečnost swatá etc., od Stép. Fr. Náchodského V. 840.
Wšezwěd, od Hanuše Wlkowice VI. 681. b.
Wšezwěd snesitelný, od Leop. B. Čerwenky V. 748.
Wšickni na počtě, přel. od Štěpánka VI. 635. u.
Wšickni se bašteri, přel. od Štěpánka VI. 635. II. q.
Wtělání, početí a narození J. Kr., od W. Wrben-ského IV. 1792. a.
Wůdce bezpečný katechetů atd., od J. Jawornického VI. 1833.
Wůdce čelední, od Pet. Glasera IV. 692.
Wůdce do města sw. Jerusalema V. 870.
Wůdce duchowní, kteréhož duše křesť. následowati může V. 1442.
Wůdce k blahosl. wěčnosti, sw. p. Barbora, od Ond. Košiny V. 1303.
Wůdce nebeský hwězda za onoho času tři krále wedauci ku Kristu, nyní množství Swatojanských ctitelůw wedauci k sw. Janu Nep., od Elegia od sw. Jiřího V. 984.
Wůdce Taboritůw, od J. Tandlera VI. 616. a.
Wůle lidská w nešení swého kříže s vůlí božkau sjednocenu býti mající ... od Pawla Wikt. Kerperta V. 1031.
Wůle poslední p. Jana Matiaše z Sudetu IV. 627.
Wůle poslední pro osoby mužské V. 1437.
Wůle poslední, w níž Komenský o sobě i wěcech swých činí wyznání, od Komenského V. 379. i.
Wůz slavný a radostný, od Max. Rud. Šlossa V. 1000.
Wybič, wiz: Nowiny.
Wybor modliteb, od Fr. Wewerky VI. 2335. též od Karla B. Cisaře VI. 2431.
Wybor z auktorůw anatomických, od Filomatesa Mat. Dačického IV. 664. a.
Wybor z literatury české VI. 773.
Wybor z mnohých filosofů a doktorů písem IV. 724.
Wybor ze spisowatelů řeckých, přel. od Fr. Šira VI. 921.
Wyhrané panství, od Fr. Raymanna VI. 643. b.
Wýchod a západ slunce na hoře Sionské, od Jana Ign. Dlanhowského V. 889. d. 1082.
Wychowanec lásky, od J. P. Sušického VI. 826. b.
Wýjew radosti w přístí J. bisk. M. p. Aloys. Krakowského z Kolowrat při udělení swatosti biřmowání, od W. Nowáka VI. 451.
Wýjew citů při odchodu z Načeradce p. W. Wil. Wáclawíčka kanowníka Praž., od Jos. Hochmanna VI. 455.
Wýjezd z Bechyně Ignacia z Šternberka V. 479.
Wýjimky z kroniky rukopisné, od r. 1688. V. 285.
Wýklad na páteř II. 133.
Wýklad ewangelii we Wodňanském rkpis. III. 5.
Wýklad snůw III. 241.
Wýklad na slova: Ať kdo miluje III. 674.
Wýklad na práwo České, od Ondřeje z Dubé II. 87.
Wýklad wětší na páteř a) též menší b) též na písničky Šalomaunowy c) od M. Jana Husa III. 812.
Wýklad na čtení sw. Matusě, od Mik. Lyrý III. 814.
Wýklad ewang. sw. Jana III. 815.
Wýklad na knihu ecclesiastes, od M. J. Černého III. 816.

- Výklad na pašije III. 817.
 Výklad na zjavení sw. Jana III. 818.
 Výklad na slovo sw. Jana III. 821.
 Výklad na řeč sw. Jana III. 822.
 Výklad na pašije sw. Jana III. 823.
 Výklad na zjavení sw. Jana, a) též na 6. kap. sw. Jana b) na knihu žaltář k radosti jedné paní, od br. Lukáše c) III. 824.
 Výklad na žalm Dawidův: Smiluj se nade mnú, od br. Jeronyma III. 826.
 Výklad na modl. páně III. 827.
 Výklad slow Dr. M. Luteru o Antikristu III. 829.
 Výklad sw. Lukáše III. 831.
 Výklad sw. Matusě III. 832.
 Výklad na epístoly sw. Pawla III. 833.
 Výklad erbovní pikтуры, od J. Walkenberského IV. 501.
 Výklad na desatero boží přikázání, od M. P. Příbrama III. 853.
 Výklad prorocství tureckého, od Thad. Hájka z Hájků IV. 794.
 Výklad na ten diw nad Kutnau Horau na obloze nebeské I. 1570 okázány, od Jiř. Kutěna IV. 807.
 Výklad o práwich, od J. Strakonického IV. 932.
 Výklad pod obojí přijímání IV. 1345. a.
 Výklad na žalm 28., od Mat. Walkenberského IV. 1501.
 Výklad kř. přijímání pod obojí, od J. Peyty Hostaunského IV. 1423.
 Výklad na žalm 127., přel. z něm. od Jana Forciana IV. 1492.
 Výklad na žalm 50., od Jiř. Wicelia IV. 1495.
 Výklad na žalmy v způsob modl. IV. 1497.
 Výklad dwanácti článkůw wiry apošt. IV. 1498.
 Výklad Erasma Roterod. na ewang. a epíst. nedělní IV. 1499.
 Výklad na desatero boží, od Šimona Brodského IV. 1502.
 Výklad na žalm 128. IV. 1503.
 Výklad na Agnus Dei, od Pawla Lucina Helikonidesa IV. 1504.
 Výklad modlitby páně, od Waw. Rwačowského IV. 1506.
 Výklad sedmi žalmůw, přel. od Jiř. Dikasta IV. 1508. b.
 Výklad na modlitbu páně, od Sixta Candida IV. 1509. a., na život Tobiaše IV. 1509. b.
 Výklad na Daniele, od Jana Achillea IV. 1510. b.
 Výklad krátký historie ewangelické IV. 1510. d.
 Výklad některých písem sw. IV. 1510. f. na dvě kap. zjavení sw. Jana IV. 1510. g.
 Výklad na věřím pána boha IV. 1511.
 Výklad rozdílů 21. zjavení sw. Jana IV. 1512.
 Výklad knihy zjavení sw. Jana IV. 1513.
 Výklad na skutky apoštolské IV. 1514.
 Výklad křesťanské věci k náboženství IV. 1517.
 Výklad na desatero boží přikázání IV. 1520.
 Výklad na žalm 91. sw. Dawida IV. 1521.
 Výklad na žalm 78, od Sixta Palmy IV. 1522. a. na ewang. sw. Jana IV. 1522. b.
 Výklad na Jonáše, od Wácl. Štefana IV. 1523. a., na Nahuma IV. 1523. b., na Joele IV. 1523. c. na Abakuka IV. 1523. d., na Sofoniáše IV. 1523. e., na Aggea IV. 1523. f., na Abdiáše IV. 1523. g., na Malachiáše IV. 1523. h. na Micheáše IV. 1523. k., na Zachariáše IV. 1523. l., na Amosa IV. 1523. m. na Ozeáše IV. 1523. n.
 Výklad na žalm 122, od Jakše IV. 1524. c.
 Výklad kapitoly 53. Izaiáše, od Wita Phagela Píseckého IV. 1526.
 Výklad na modlitbu: Otče náš, od Lomnického IV. 1527. od Ond. Strojka III. 834.
 Výklad na Agnus dei, od Cypriana Pessia IV. 1529. a, žalmu 133. IV. 1529. c., maudrosti. 3. spravedlivých IV. 1529. d. na žalm 2. VI. 1529. e., snů, kterých měl sw. Jakub. patriarcha IV. 1529. g.
 Výklad adwentní na rorate, od J. Heritesa IV. 1532. b.
 Výklad žalmu 23., od Jak. Petrozeliny IV. 1533.
 Výklad žalmu 22., od Sim. Walecia IV. 1537.
 Výklad listu Kristowa, od sw. Jana ew. psaného, od Wiktorina Wrbenického IV. 1538.
 Výklad řeči epistolních nedělních, od Blaž. Borowského IV. 1541.
 Výklad ze zjavení sw. Jana, od W. Trojana IV. 1544.
 Výklad na modlitbu páně, od Mat. Krocina IV. 1545.
 Výklad čtwerý na modlitbu páně, od Wita Marchia Kamenického IV. 1547.
 Výklad sw. čtení na veliký pátek, od Jos. Klíče IV. 1550. a.
 Výklad mše sw., od Bartol. Flaxia IV. 1743.
 Výklad řeči Salomaunowy: Pomni na boha v mladosti, od Ad. Trojana z Benešowa V. 166. b.
 Výklad žalmu 83, od Tob. Cichorea V. 824.
 Výklad na 7 slow p. Kr., od Kašpara Motěšického V. 825.
 Výklad očeňáše V. 826.
 Výklad Karla Jugla řeči židowských V. 829.
 Výklad celého písma sw. V. 831.
 Výklad výprawy a processí z kostela sw. Jakuba a sw. Tomáše do kostela Salvatora atd. V. 1247.
 Výklad český všech písem sw. staré i nové úmluwy, od Tom. Draského VI. 1710.
 Výklad katechetický sw. náboženství, od J. G. Horeckého VI. 1863.
 Výklad na některé články wiry, od Laučka VI. 1890.
 Výklad na páté přikázání, od J. Jandy VI. 1892.
 Výklad na články wiry apoštolského wyznání, od J. Jandy VI. 1893.
 Výklad na nedělní a swáteční ewangelia, přel. od Al. Pařízka VI. 1898. a., též přel. od J. Hýblu VI. 1898. b.
 Výklad na VI. prosbu modlitby páně VI. 1899.
 Výklad ranní epístol nedělních, od Fr. Pollaška VI. 1903.
 Výklad na páté přikázání boží, od J. Jandy VI. 1922.
 Výklad Wáclawa Kohouta Rakownického na řeč p. po poslední wečiři. Pířd. 56.
 Výklad prorocství sw. patriarcha Jakuba Pířd. 59.
 Výklad Jana Rywia Arthendoriensekého na 4. kap. Ozeáše. Pířd. 133.
 Výklad Jiřika Střely Domažlického na žalm 6. Pířd. 149. 172. c.
 Výklad 7 žalmů kajících, od Frant. Filemana Pířd. 157.
 Výklad modlitby Dawida krále w žalmu 94., od Tob. Wokauna Nowopražského. Pířd. 172. b.
 Wykladatel morawský, od Šenka VI. 763. 904.
 Výklady, Výkladové, některých čtení II. 132.
 Výklady na čtení nedělní, od Pet. Chelčického III. 830.
 Výklady a kázání na čtení nedělní, od M. Jan Rokycany III. 838.
 Výklady Frant. Lamberta Awinionského III. 845.
 Výklady na čtení nedělní IV. 1486.
 Výklady na ewang., od Adama Šturma IV. 1489.
 Výklady na čtení nedělní a swáteční, přel. od Zikm. Antocha z Helfenburku IV. 1490. a.
 Výklady na epístoly nedělní IV. 1490. b.
 Výklady na čtení swátkůw weyročních, z lat. přel. od Jana Račka Hradeckého IV. 1490. c.
 Výklady na epístoly sw. Pawla IV. 1505.
 Výklady na nedělní a swáteční ewangelia, přel.

- od Jana Achillea IV. 1510. a., téhož na epistoly nedělní a sváteční VI. 1510. b.
- Wýklady na ewang. sw. Jana, od Tob. Mauřenina IV. 1519.
- Wýklady řeči božích. Postilla Králická IV. 1551.
- Wýklady řeči adwentních IV. 1566. b., též od W. Slowacia IV. 1632. c.
- Wýklady a kázání na ewang. sw. Jana, od Mat. Ond. Kracowského IV. 1645. b.
- Wýklady nedělní V. 852.
- Wýklady sw. ceremonií, od Ferd. Seeliska V. 1121.
- Wýklady o důmělém zdání snů milovníkům hry loterie atd V. 1675.
- Wýkladové přirozeného práva, od Ant. J. Pawlowského VI. 1221.
- Wýkladové neb exhorty ranní, od L. Fr. Wiršinka VI. 1910.
- Wýkladův řeči celoročních díl postní, od W. Slowacia IV. 1562. a.
- Wýkladův spásitelných kniha na čtení nedělní P ř í d. 172. a.
- Wýlew citů při přivítání k apoštolskému konání p. Fr. Pištěka, od F. A. Rokosa VI. 448.
- Wýlewy citů křesť., přel. od Fr. Al. Rokosa VI. 2248.
- Wyložení některých slow a míst w písmě sw. P ř í d. 177.
- Wyložení učení kat. o těch věcech, o kterých rozepře jsou, přel. od M. Wolfa VI. 1744.
- Wymalování diwu a zázraku: totiž tři slunci a tři duh IV. 812.
- Wymalování způsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě u Rostoka lapené našel. IV. 832.
- Wýmluwa o životě Josefowě III. 923.
- Wynaucení kat. náboženství w otázkách a odpovědích, od Ant. Karhordo VI. 1840.
- Wynaucení kunštu babského sedláckých bab, od J. Schustra VI. 1633.
- Wynaucení nekatolika, od Mat. Šteyra V. 743.
- Wynaucení o malinových stromůw a hedbávních čerwikůw chování, od Lud. Mitterbachra VI. 1557.
- Wynaucení strany velikého užítu stromů ořechových a kterak se štěpy ořechové . . . sázeti a vzdělávati mají, přel. od J. Schuberta V. 1535.
- Wyobrazení potopy světa, přel. od Dlabče VI. 533.
- Wyobrazení chrámu Swatobarského nad potokem Páchem jinak Wrchlicí w m. Kutné Hoře, od J. F. Dewotyho VI. 1035. b. 2153.
- Wyobrazení všeobecného s první rakauskou spořitelnicí spojeného ústawu zaopatřovacího, od H. K. B. VI. 1241.
- Wyobrazení a popsání w polínku třeshňového kmenu r. 1745 do dřeva samorostle spatřeného kříže, od F. Dewotyho VI. 1466.
- Wyobrazení nejsv. Marie p. w Římě w kostele della Rotonda VI. 2148.
- Wyobrazení a popsání života oslavených služebníků a přátel božích, od Tom. Kubelky VI. 2180.
- Wyobrazení a života popsání sw. Wáclawa, od Fr. Wewerky VI. 2178.
- Wyobrazenost čili galerie nejslawutnějších osob země české, od J. Rulíka VI. 1046. g.
- Wýpis, Wypis, psaní ohradního k Augspurskému wyznání přiznawatelů k JCM. IV. 382.
- Wýpis psaní, od p. stawůw náboženství ewang. IV. 391.
- Wýpis obdarování obce m. Boleslawi IV. 482. 484.
- Wýpis praesentací knězi Wácl. Subulowi na kaplu Bedlemskou dané IV. 596. 1113.
- Wýpis o nemocech morních IV. 895.
- Wýpis listu císa. a krále Leopolda I. klášteru Karlovskému V. 424.
- Wýpis pětileté wojny židowské a celé zkázy Jerusalema, z lat. přel. od Jos. Prokopa VI. 938. a.
- Wýpis. života blahosl. Wawřince z Brundusu VI. 2167.
- Wýpisky, Wýpisowé, právní z desk zemských království česk. III. 300.
- Wýpisky z desk dworských III. 327.
- Wýpisky z práv, náleží atd. po různu III. 337.
- Wýpisky privilegií m. Bydžowa IV. 475.
- Wýpisky weysad m. Bydžowa IV. 485.
- Wýpisky z privilegií krále JM. a království českého IV. 971.
- Wýpisky z desk zemských z poč. XVII. století IV. 1110.
- Wýpisky z denníka lékaře, od Samuele z Warrena VI. 853.
- Wypodobnění s weykładem obrazu sw. p. Barbory, od Wawřaka VI. 2144.
- Wýpowěd sněmu mezi mistry Pražskými a kněžími Tábořskými III. 375. 400.
- Wýpowěd sněmu Praž. r. 1450. III. 397.
- Wýpowědi písma sw. nejdražší. P ř í d. 99.
- Wýpowědi práwa Magdeburského III. 298.
- Wýpowězenec, pow. přel. od V. E. Liblanského VI. 876. b.
- Wýpowězení Jesuitů z Čech IV. 607.
- Wyprawení se do pole proti Turkům IV. 332.
- Wyprawování k vzdělání duchovnímu slaužící nejpřednějších biblických skutkůw, z něm. přel. od Jana Trutnowského VI. 1876.
- Wyprawování, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn, od A. G. Suchánka VI. 1198.
- Wyprawování mravné, od M. A. Hurdálka VI. 1310.
- Wyprawování o wpádu lidu Passowského do Prahy IV. 451.
- Wyprawování podobenská, J. Kr. od M. Netopila VI. 1902.
- Wypsání biblické nynějších příběhů, od Alše Pařízka VI. 945. b.
- Wypsání cesty císa. legata p. hrab. z Wirmontu V. 356. g.
- Wypsání co se w Horních Uhřích dalo IV. 326.
- Wypsání česk. království, od Dlabče VI. 1147.
- Wypsání historické knížat a králů uherských, od Mich. Semiana VI. 939..
- Wypsání historické o Sigmundowi císa., od Wácl. Rameše IV. 431.
- Wypsání historické o vynalezení Ameriky, od W. Krameriusa VI. 957.
- Wypsání historické obzvláštních míst milostných w král. česk., z něm. přel. od Rulíka VI. 2147.
- Wypsání hrobů královských a knížecích w kostele Praž. sw. Wíta, od Rulíka VI. 1046. e.
- Wypsání, jakým způsobem křesťan nad Turkem při Zysseku zwítězili IV. 318.
- Wypsání krajin země ruské, od Mat. Hossiusa IV. 648.
- Wypsání, kterak JMC. do m. Řezna na sněm přijeti ráčil IV. 392.
- Wypsání, kterak JMC. proti Turkům r. 1566 táhl IV. 302.
- Wypsání, kterak veliké kníže Moskowski Demetrius otcowského král. svého l. 1605 dosáhl IV. 410.
- Wypsání města Jerusalema, přel. od Ad. Welslawina IV. 651.
- Wypsání neštěstí, w kterém p. z Waldšteina, uweđen byl, od J. Prawdy Litowského IV. 503.

- Wypsaní nowého swěta, z lat. přel. od Dlabače VI. 1232.
- Wypsaní o dobytí města i zámku Hatwanu IV. 354. a.
- Wypsaní o Hlubocké lázni, od J. Fr. Löwa z Erlsfeldu V. 554.
- Wypsaní o královně Semiramidě IV. 367.
- Wypsaní o náboženství tureckém IV. 652.
- Wypsaní o nalezení a stoletní slavnosti zázračného obrazu p. Marie na sw. Hoře blíž Holomauce V. 1219.
- Wypsaní o processí slavné... m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. p. Sleinic I. biskupa Litom. V. 394.
- Wypsaní o těžkém trestání božském. Příd. 191.
- Wypsaní o zázračném skutku páně blíž Wysokého Mýta IV. 838.
- Wypsaní ohně v kr. horním m. Kutné Hoře IV. 476. VI. 1010.
- Wypsaní ortele nad Ferd. hrab. z Hardeku a nad Mik. Perlinem do Forti IV. 337.
- Wypsaní ostrova sw. Heleny, od W. R. Krameriusa VI. 999. b.
- Wypsaní ostrova Islandu IV. 663.
- Wypsaní pádu a wyvrácení m. Lissabony, od J. Černánského V. 224.
- Wypsaní pádu prvních rodičů, od Aug. Doleschala VI. 540.
- Wypsaní pevnosti Erly IV. 354. c.
- Wypsaní pohřbu p. Albrechta W. Smiřického IV. 502. též od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. a.
- Wypsaní potvory dítěte IV. 827.
- Wypsaní příčin, z kterých náказа plíc a jiné náказы a nemoce howěziho dobytka pocházejí VI. 1653.
- Wypsaní příjezdu Anny královnyn uher. a české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. e.
- Wypsaní privilegií m. Bydžowa nad Cidlinau V. 334.
- Wypsaní průvodu pohřebního hrab. z Gallas V. 356. f.
- Wypsaní rodu pánův Krušinův ze Šwamberka, od J. Rulika VI. 1046. f.
- Wypsaní Rusie a jejího vojska, od Hanky VI. 972. b.
- Wypsaní s dilem armády cis. p. generala Leslie k m. Oseku a Mostu jeho tažení V. 355. d.
- Wypsaní slaw. příjezdu krále Matiaše, od Jiřitho Závěty z Závětic IV. 453. b.
- Wypsaní slávy strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1213.
- Wypsaní smrti M. A. královnyn franc., od W. M. Krameriusa VI. 1040. d.
- Wypsaní způsobův bratří českých III. 149.
- Wypsaní státnosti pánův stawův rakauské země IV. 1058.
- Wypsaní stolic království uherského, od Mat. Markowice V. 223.
- Wypsaní Swatoňowských lázni, od Med. Dra. Částky V. 557. b.
- Wypsaní toho, co se od r. 1618 až do korunování Fridricha v Čechách přihodilo IV. 457. b.
- Wypsaní ukrutné smrti Marie Antonie královnyn franc., od Krameriusa VI. 946. b.
- Wypsaní v hlavním kostele na hradě Praž. strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1339.
- Wypsaní války 30leté, od W. Kozmanecia V. 278.
- Wypsaní velikého mongolského císařství, od W. Krameriusa VI. 995. b.
- Wypsaní všech ceremonií cirkwe kat. V. 1102.
- Wypsaní začátku řádu zlatého rauna V. 459.
- Wypsaní země české, od Jos. Tábořského VI. 1141.
- Wypsaní země sw. Kananejské, od Chalůpky VI. 1912.
- Wypsaní zkázy Jerusalemské, od P. Srámka VI. 938. b.
- Wypsaní žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelina, od Matějky VI. 1181. 2169.
- Wypsaní žiwota Gotharda Dobžinského a Lowočského, od M. Laučka VI. 1039.
- Wypsaní žiwota sw. dwau bratří Crhy a Strachoty, od J. M. Krále VI. 2183.
- Wypsaní žiwotů sw. patronů českých, přel. od J. Rulika VI. 2172.
- Wyrazení v dobách wečerních, od Gellerta VI. 1324. d.
- Wýsady a listiny kláštera v Třeboni III. 188.
- Wýsady kláštera Doxanského IV. 601.
- Wýsady kláštera sw. Jiří V. 408.
- Wýsady kláštera Třebonského V. 425.
- Wýsady králův českých od Karla IV. až do Ferd. III. V. 307.
- Wýsady města Rokycan IV. 474.
- Wýsady Nowému m. Pražskému potvrzení od Wladislawa III. 172.
- Wýsady pořádku pekařského IV. 972.
- Wýsady university Pražské IV. 975.
- Wysoké Meyto král. wěnné město v Čechách, od Al. W. Šembery VI. 1029.
- Wystěhowanci do Ameriky, od Nierice VI. 883. II.
- Wystěhowanci do Brasilie, od Amalie Šope VI. 822. e.
- Wýstraha M. Luteru IV. 526.
- Wýstraha z Wlach IV. 772.
- Wýstraha všem wěrným Čechům, od Wácl. Brosiusa IV. 1333.
- Wýstraha proti římsko-katolické náboženství ublíhání, od Konst. K. Bidonesa z Bidenthalu V. 770.
- Wýstraha o pití páleného, od Wotýpky VI. 1209.
- Wýstraha před jedem v přirozenosti, zvláště w bylinách se nacházejícím, od W. Kostrošice VI. 1602.
- Wýstraha proti krwotoku howěziho a owčihů dobytka, od Hynka Pražského VI. 1650.
- Wýstrahy pro nezkušenu mládež, od Jana Rulika VI. 1284. c.
- Wyswětlení korábu. II. 135.
- Wyswětlení čtyř artikulůw sněmu Basil. III. 362.
- Wyswětlení o stawu manželském, od J. Th. Mezrického IV. 702.
- Wyswětlení pětileté pranostiky I. 1619, přel. od Mich. Longoliusa IV. 790.
- Wyswětlení písem sw. IV. 1285.
- Wyswětlení historie Cornelia Caesarienského, od Mart. Sworniciusa IV. 1391.
- Wyswětlení každodenních celoročních řečí, od W. Slowacia IV. 1414.
- Wyswětlení některých artik. nábož. křesť. IV. 1416.
- Wyswětlení o umluwě s Abrahamem, od K. J. B. P. IV. 1427.
- Wyswětlení krátké trpěliwého Joba, od Jana Kernera 1475.
- Wyswětlení modlitby páně IV. 1516.
- Wyswětlení a wyznamenání řebříka sw. Jakuba, od W. Štefana IV. 1523. i.
- Wyswětlení přikázání deset slow, od Wita Jakše IV. 1524. a. — na sedm slow Kristových IV. 1524. b.
- Wyswětlení slow sw. Jana křitele: Ai beránek boží atd., od Cypriana Pessia IV. 1529. b.
- Wyswětlení 2. a 3. artik. wíry, od J. Heritesa IV. 1532. a.
- Wyswětlení žalmu 20., od Ab. Skulteta IV. 1542.
- Wyswětlení biblí malé, od W. Slowacia IV. 1562.
- Wyswětlení, co hrozného komety představují, od Jiřitha Tesáka IV. 1613. e.

- Wysvětlení křesť. katechismu, z něm. přel. od Tob. Maurenina IV. 1623.
- Wysvětlení a výklad historie sw. o nemoci, smrti a vzkříšení od K. P. Lázara Betanienského (w 7 káz.), od Jak. Petrozelini-ho IV. 1631. c.
- Wysvětlení slov božích o sw. Anně, od J. Prokopiusa IV. 1659. b.
- Wysvětlení žalmu XX., od Ab. Skultetiho IV. 1661. b.
- Wysvětlení počtářského umění V. 509.
- Wysvětlení křesť. učení, od J. Simonidesa V. 754. a.
- Wysvětlení katechismu, od Jiř. Ambroziusa V. 789. a.
- Wysvětlení zpovědních otázek Luterových, z něm. přel. od J. Kr. Wodičky V. 799.
- Wysvětlení sw. křtu sw. slov ustanovení i večeře páně V. 803.
- Wysvětlení a přídavek ku katechismu k potřebě učitelů, od Čenka z Wartenberku VI. 1826.
- Wysvětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wysvětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wysvětlení kat.-církevních obyčejů a slavností celoročních, od Jana N. Weselého VI. 2137.
- Wysehrad, wiz: Píseň, Přpis, Wýtah.
- Wyšetření příčin, prostředků atd. při všeobecném pádu hovězího dobytka, od J. Hynka z Maierbachu V. 594.
- Wýtah abecední z písem sw. IV. 1159.
- Wýtah arcibratřstva Černokoženého páska sw. matky Moniky ... V. 1142.
- Wýtah artikulův učení Jezuitského IV. 610.
- Wýtah biblí ve verších, od Jana Maxiusa IV. 162.
- Wýtah činův a života sw. Ludwika Bertranda V. 1281.
- Wýtah duchovního statku IV. 604.
- Wýtah dvojsmyslných libozpěvů, přel. od Weleby VI. 572.
- Wýtah historický o církvi ewang. Jelšowské, od Pav. Wallaského VI. 1103.
- Wýtah historický z celoročních nowin V. 359.
- Wýtah historie gentis slavicae, od J. Tandli-ho VI. 947.
- Wýtah historie písma sw. V. 821.
- Wýtah husitského w Čechách kacířství počátku, zrůstu a pádu IV. 522. VI. 1095.
- Wýtah k popsání života bl. Bernarda z Offidy VI. 2171.
- Wýtah knížky pod titulem: Skála Kristová V. 791.
- Wýtah knížky pod titulem: Škola Kr. V. 1499. 1526.
- Wýtah listovního dopisování mezi římským cís. a franc. dworem VI. 940. 961.
- Wýtah na proroctví turecké, od Thad. Hájk z Hájků IV. 307.
- Wýtah na způsob otázek psaní účinného pro potěšení a utvrzení věrné duše w pravém kat. učení. Příd. 89.
- Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, od Fr. Dřeweného VI. 81.
- Wýtah některých hlavních otázek a odpovědí z učení křesť., od J. Laho VI. 1778.
- Wýtah o kometě, kteráž se ukázala l. 1618, od Daw. Orikana IV. 787.
- Wýtah ohně se týkajících řádů pro obyvatele města Král. Hradce VI. 1236.
- Wýtah pobožného cvičení, potřebný ... prostým ženichům a niewěstám V. 1115.
- Wýtah práv městských král. českého, od Jak. Wrby Nimburského V. 604.
- Wýtah příběhůw w milostech welikého obrazu málého Jesulátka u Karmelitánů V. 1230.
- Wýtah reliquií p. Marie, od Jiřika Stengelia V. 1163. 1265.
- Wýtah slavného wjezdu tureckého legata do Widně V. 356. e.
- Wýtah slávy kostela Wysehradského, od J. Flor. Hammerschmida V. 422.
- Wýtah; sněmůw od r. 1529—1600. IV. 984. b. též od r. 644—1611. od r. 644—1561. IV. 986. též od r. 1529—1606 a od r. 722—1606. IV. 988.
- Wýtah swěta t. j. powědomost historie swětské V. 258.
- Wýtah tabelární ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi od D. W. Zardy VI. 1596.
- Wýtah učení křesť. V. 175., od Hein. Milde V. 782. c.
- Wýtah welikých milostí ... bratrstwo sw. Moniky V. 1143.
- Wýtah všech powinných skutkůw, odpustkůw, milostí, které pod jménem ... nejsw. Trojice ... w kostelíčku ... blíž česk. Dubu založenému bratrstwu ... uděleny jsau V. 1182.
- Wýtah všeobecné historie swěta, od Max. Šimka VI. 934. 1456.
- Wýtah z Aristotelesových secretis mulierum III. 289.
- Wýtah z artikulůw sněmowních král. Uherského od poč. XIX. stol., od J. Palkowice VI. 1689. 1690.
- Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražském V. 639.
- Wýtah z dwanačtera Sibylliného proroctví IV. 799. V. 225.
- Wýtah z geografie uherské, od J. Kermana VI. 1144.
- Wýtah z katechismu arcibisk. VI. 1741.
- Wýtah z knihy Ecclesiasticus III. 580.
- Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Příd. 179.
- Wýtah z knížky: Škola Kr. Příd. 178.
- Wýtah z něm. mluw. pro českau mládež, od Sykory VI. 138.
- Wýtah z nowozkušného wčelařství VI. 1508.
- Wýtah z poučení o spořádání ručnice a o jiným zachování pro c. k. pěchotu, z něm. přel. od Mat. Knaysla VI. 1453.
- Wýtah z práv městských IV. 936.
- Wýtah z ustanowení rakauské společnosti we Widni, která ohněm učiněnou škodu nahraňuje VI. 1239.
- Wýtah z života papežůw, od Hrubého z Jelení III. 162.
- Wýtah života sw. Aloisia Gonzágy V. 1334.
- Wýtah života sw. Anny, ... od Tob. Čakerta V. 1320. b.
- Wýtah života blahosl. Bonawentury de Potentia VI. 2165.
- Wýtah života bl. Bernarda z Korleonu V. 1316.
- Wýtah života sw. Felixa z Cantalizio V. 1312.
- Wýtah života sw. Fidelia z Sigmaringu V. 1354.
- Wýtah života sw. Františ. Borgia V. 1282.
- Wýtah života sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona V. 1302.
- Wýtah života sw. Jana Nep. V. 1340.
- Wýtah života sw. Josefa pěstouna, ... od Tob. Čakerta V. 1320. a.
- Wýtah života sw. Josefa z Kupertinu V. 1359.
- Wýtah života blahosl. p. Kateřiny z Ricci V. 1347.
- Wýtah života sw. Peregrina Latiosa V. 1332.
- Wýtah života sw. Petra Regnata V. 1355.
- Wýtah života sw. Serafina a monte Granario V. 1338.
- Wýtah života sw. Stanislawy Kostky V. 1330.
- Wýtahy, Wýtahowé z desk zemských III. 301.
- Wýtahy z listin rozličných III. 334.

- Wýtahy z sněmů zemských III. 449. IV. 981.
Wýtahy ze Seneky z Laktantia Firmiana III. 872.
Wyučování v náboženství křesť., z něm. přel. od Jana Straky VI. 1789.
Wyučování v náboženství pro dospělejší mládež, z něm. přel. od Fr. Neděle VI. 1814.
Wyučování v křesťanské víře, přel. od K. Tháma VI. 1816.
Wyučování katech. VI. 1901.
Wyučování podle písma sv. Příd. 180.
Wývod rodu starožitného p. Lukáše Dembinského z Dembině IV. 498.
Wyzdvižení ducha k bohu VI. 2332.
Wyzdvižení původu o jednotě IV. 531.
Wyznamenání vlévání nebeského t. zatmění, kteréž v těchto 7 letech se zběhnauti mají, od Mik. Caesarea Leukopetra IV. 754.
Wyznání sv. Athanasia s předmlouvou Petra Kodice IV. 1765.
Wyznání France Tennogla IV. 452.
Wyznání Jana Wadcka V. 156.
Wyznání křesť. náboženství, od W. Widemanna IV. 1398.
Wyznání Krista osoby spasitelné, od Ad. Wolfa Benčowského V. 886.
Wyznání Pětiměstské IV. 1426.
Wyznání srovnání apoštolského, od J. A. Chocholky V. 788.
Wyznání věrných Čechů III. 614.
Wyznání víry mistrů Praž. o těle a krvi páně III. 371.
Wyznání víry jednoty bratrské III. 655. 656.
Wyznání víry, od Jana Táborského III. 708.
Wyznání víry III. 801.
Wyznání víry učení ewang. IV. 1215.
Wyznání víry bratrské IV. 1222.
Wyznání víry křesť. o těle a krvi boží . . . od Paw. Bydžowského IV. 1228. g.
Wyznání víry Kristovy, z Lutera přel. IV. 1248.
Wyznání víry sw. křesť. od Jak. Hořického z Tepence IV. 1384.
Wyznání víry (IV.) obecné křesť., od M. Sam. Martinusa z Dražova V. 698. a. b.
Wyznání víry Ewangeliků Augspurské Konfessi ve Widni VI. 1756.
Wyznání víry zjevné sw. říše římské všech poddaných. Příd. 173.
Wyznání a vysvětlení víry čisté křesť. VI. 1768., též od Jos. Salaiho VI. 1772.
Wyznání a osvědčení o Kristu, Příd. 173.
Wyzvědač, od J. Lhoty VI. 686.
Wzácnost a vážnost audolů Ročowského V. 1217.
Wzájemnost ve příkladech mezi Čechy, Moravany a Slováky, Slezáky a Lužičany VI. 1072.
Wzbuzování k českému pluku VI. 955.
Wzbuzování k wděčnému očekávání Leop. II., od F. J. Wawáka VI. 364. b.
Wzbuzování lidu wenkowského k pokání, od A. Hynka Gostko ze Saxenthalu VI. 1997.
Wzdání wděčné dikův pánu nejvyššímu od nejmenšího sluhu jeho, kázání VI. 2008. 2011.
Wzdání dikův troji Pánu nejvyššímu za v minulých letech 1795—7 obdržené milosti vítězosl. pomoc a pozhnání země české, od Fr. J. Oesterreichera VI. 2014.
Wzdělání člověka, jak býti má, od Tom. Kubelky VI. 2251. a.
Wzdychání čtyřcatero v přemýšlování umučení n. p. J. Kr. V. 1396.
Wzdychání k sw. Fidelu z Sigmaringu a sw. Josefů z Leonissy V. 1645.
Wznešenost sw. Jana Nep., od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. c., též V. 975.
Wznešenost přírody, od M. Z. Poláka VI. 537.
Wžívání spasitelné umírajícího a k šťastné věčnosti přibotování jeho VI. 2202. též Příd. 181.
Wžívání boha a swatých jeho, z něm. přel. od Al. Pařizka VI. 2315.
Wždycky a nikdá V. 1384.
Ynkle a Jarypo, přel. od Boh. Dlabáče VI. 623. a.
Zábawy nedělní, od Kodyma VI. 1486.
Začátek první čítání V. b.
Začátkové latin. česk. i něm. jazyka V. 30.
Začíná se obět pravá VI. 256. c.
Začíná se regule blahosl. Augustina V. 471.
Zadní schody, přel. od Kubelky VI. 631.
Zahrada Celenská v Štyraku, od Jind. Wácl. Zywaldy V. 1174.
Zahrada páně VI. 2336.
Zahrada rozkoše, od Jiř. Fr. Procházky V. 939.
Zahrada skrze mlčenlivost zavřená, od Patricia Auspitzera V. 956.
Zahrada štěpná veliká křesťana kat. VI. 2351. a. b.
Zahradecká, viz: Kázání.
Zahrádka dítek dobrých, od Jos. Salaty VI. 1855.
Zahrádka dostěpná dítek dobrých, od Vinc. Zahradníka VI. 1849. b.
Zahrádka duchovní ku potěšení všem věrným v zármutcích, od J. Straněského IV. 1800. b. též IV. 1811.
Zahrádka duše III. 933.
Zahrádka dušičky pobožné, z lat. přel. od Daniele Synapia V. 1432.
Zahrádka duší nemocných, od Paw. Jakobeiho V. 1481. b.
Zahrádka květná, od A. Gazdy VI. 1925, též biblická, od D. Sartoriusa V. 178.
Zahrádka Marie matky boží V. 1382.
Zahrádka plná ušlechtilých bylin a stromů, přel. od P. Linhartu Lucina IV. 181.
Zahrádka přerokovaná v Praze. Příd. 117.
Zahrádka rájská, přel. od Mat. Béla V. 1612.
Zahrádka ručená porodných bab IV. 908.
Zahrádka růžová žen plodných IV. 907.
Zahrádka štěpná (modlitby) VI. 2330.
Zahrádka vonného koření, přel. od Math. Pešina IV. 1958.
Zahradní zeď, dle Sonneleitnera VI. 635. gg.
Zachar, viz: Truchlozpěv.
Zachování sprostého vojáka c. k. pěchoty, přel. od Fraňka VI. 1452.
Zachování a předpis služebný c. k. sprostého vojáka, gefreytra, tamb. a kaprála, přel. VI. 1449.
Zajíc, viz: List.
Základ víry katolické IV. 1284, přel. od Bart. Flaxiusa IV. 1343 a Georg. Petrmanna VI. 1894.
Základ cirkve obojí pravé a falešné, od Komenického V. 379. b.
Základ všeho dobrého, od Fr. Kubowice VI. 1357. 1861.
Základ žiwobyti katolického, od J. Beckowského V. 756.
Základ a podstatný pořádek křesť. kat. náboženství, od Karla Khuna VI. 1808.
Základ nepřemožený pravdy ewang. Příd. 24.
Základ nepřemožený ewangelické pravdy Příd. 182. a.
Základové (Základy) hwězdosl. čili astronomie, od Jos. Smetany VI. 1407.
Základové k umění hudebnímu, od J. Ryby VI. 181. a.
Základové měřictví, od Woj. Sedláčka VI. 1404.

- Základové německé společnosti náhrad škody krupobitím swedené pojistující VI. 1245.
- Základové pitvy (anatomie), od W. Staňka VI. 1474. a.
- Základové přírodnictví, od Woj. Sedláčka VI. 1481.
- Základové první umění polesného pro začátečníky v hospodářství lesním, od Fr. Duška VI. 1560.
- Základové původní k umění početnímu, od W. G. Bilého VI. 1389.
- Zaklený chrť VI. 582.
- Zaklínač neb bič ďábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí... V. 1676.
- Zaklínač duchů VI. 794.
- Zákon krajinský z ohledu náboženství vydaný r. 1791, od Ondř. Plachého VI. 1675.
- Zákon nový (Słowanský) III. 595. V. 654. 656. 657. 658. 659. 660. 661 VI. 1713., od Milče VI. 1716. VI. 1718. 1719. 1720. 1721.
- Zákon nový písma sw. s předmluvou, od Mat. Běly V. 655.
- Zákon pána našeho J. Kr. s popisáním příběhů zjeveného náboženství, od Jos. Ditricha VI. 1878.
- Zákon starý v bibl. Mikulowské III. 539.
- Zákon starý, od Jana Grylla z Gryllowa IV. 158. a.
- Zákon trestný v přestupcích aupadkových, přel. od Fr. Čelakowského VI. 1684.
- Zákon zemský za panování cis. Frant. II., přel. od Tom. Kubelky VI. 1682.
- Založení cirkwe křesť. ew. Wsetinské VI. 1096.
- Založení cirkwe křesť. při zakládání domu modlitebního, od J. Hrdličky VI. 1989. b.
- Zámecké schody a ostruhová ulice, přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Zámečník, od Tháma VI. 607. ee.
- Zámek podvádí mistra, přel. od Tháma VI. 607. k.
- Zampa, přel. od Štěpánka VI. 635. 16.
- Zamyšlení mudrci, přel. od Tháma VI. 607. l.
- Zaopatrění duchovní na cestu do věčnosti V. 1477. — přel. od Tabáka VI. 2103.
- Západ nejjasnějšího slunce celé Ewropy v smrti Leop. I. císaře, od Fr. Daudlebského V. 1089.
- Zápal lásky duší wyvolených, modl. VI. 2299.
- Zapečetěný měšťanosta, dle Raupacha VI. 635. II. u.
- Zápis synodní bratrů českých r. 1486. III. 701.
- Zápisky Jana Jiř. Račenského IV. 579.
- Zápisky Marka Aurelia Antonína, přel. od Fr. Šíra VI. 929.
- Zápisy (Zápisové) Jana z Wartenberka II. 103. a.
- Zápisy za krále Zigmunda III. 115. 302.
- Zápisy Hradecké III. 303.
- Zápisy Kozelské v Slezsku III. 304.
- Zápisy rozličných osob III. 321.
- Zápisy městské Now. m. Praž. III. 322.
- Zápisy Pražské III. 323.
- Zápisy rodu Sternberského III. 324.
- Zápisy knížat Minsterberských III. 325.
- Zápisy we věcech sedlských III. 326.
- Zápisy panství Pardubského IV. 467. a.
- Zápisy Chotěšowského klátera IV. 591.
- Zápisy zlaté VI. 335.
- Záře nad pohanstwem neb Wácslaw a Boleslaw, od J. Lindy VI. 812.
- Záře nová jména Mariánského na wrchu Chlumku wzešla... V. 1131.
- Záře odražená z nejsvětější rodičky boží Marie panny... na sw. Hoře V. 1218.
- Zaslíbení (X) o Messiášowi, od Jiř. Hanuše Landskronského IV. 1393. 1615. b.
- Zasnaubenci, od Mansoni VI. 853.
- Zasnaubení duchovní pravého Šalomauna Ježíše syna božího s sw. Sekundinau pannau a mučedlnic Rímskau... V. 234.
- Zasnaubení duchovní dwau wzácných a starožitných rodůw slečen S. Anny M. Terezie Audrické z Audřic, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu, od Karla Račina V. 900.
- Zasnaubení Lindenkróna VI. 426.
- Zasněžená chatrč, od Štěpánka VI. 635. hh.
- Zásoba ku předpisům a diktování, od J. Pribíka VI. 66.
- Zastání obranné kalicha čili apologia calicis V. 686.
- Zastání smrti neb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I. cis. wzala, od Frant. Dubského V. 1088.
- Zastaralé formy českého slowesa, od Franty VI. 82. ze Zástřizl, wiz: Kázání.
- Zástupce duší v očistci zůstawajících, od Frid. Briedela V. 724. b.
- Zatykače, rukojemství, smlauwy atd. IV. 1131.
- Záwiš, od K. Macháčka VI. 649. l.
- ze Závřeští Petr, wiz: List.
- Zawržený syn, od Gesnera VI. 645. e.
- Zazděná slečna, od Sediwého VI. 782. d.
- Zazděné okýnko, od Frankla VI. 642.
- Zázrak, kterýž pán báh v Chrlenici na jednom chudém člověku učinil IV. 836.
- Zázrakové boží w swatých jeho, z jejich životů wytažení, z wlas. přel. V. 1207. a.
- Zázrakové o swátostě oltářní V. 1207. b.
- Zběhnutí šedesáte sedm let od l. p. 1600—1667, od Wácsl. Jind. Ziwaldy V. 213.
- Zboží nové, krátké a dlouhé neb kratochwilné powídačky VI. 803.
- Zbraň duchovní a poklad věčný, modl. VI. 2278.
- Zbraň duchovní a pokladůw věčných pokojů, přel. od Mich. Laniho V. 1583.
- Zbraslaw, wiz: Aula regia.
- Zbroj duše, od Mich. Mauchse. Příd. 73.
- Zbrojnice duchovní k nynějším bidným, wálečným a nepokojným letům, od Zik. Lewy V. 1548.
- Zdali Češi čili Cechové? IV. 20.
- Zdání prawdiwé naproti Hawla Žalanského, od Makariusa Josefa IV. 1466.
- Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papežské přijímali, přel. od Wikt. Mezřického V. 372.
- Zde w saukromnosti padáme... (píseň) VI. 256. b.
- Zdeněk ze Zámuku VI. 792.
- Zderaz, wiz: Documenta.
- Zdorosláwicek na poli požehnaném II. Díl atd., od J. Hyn. Dlauhoweského V. 98. b. 1176. a.
- Zdorosláwicek w kratochwilném háječku postawený, přel. od Šťastného Kadlinského V. 160.
- Zdrawas II. 39.
- Zdrawas díwko šťastná matičko boží, píseň III. 42. a.
- Zdrawas Maria (modl. pro ženské), od Wácsl. Pešiny VI. 2432.
- Ze sedmi ta nejškaredější, od Angeliho VI. 635. II. w.
- Zeitlitz, wiz: Píseň.
- Zeitungs-Anhang zu Thams Lexikon VI. 152. c.
- Zeitwörter (deutsch) nach Adelungs Grundsätzen mit Beifügung der böhm. Bedeutungen, von Trnka VI. 135. e.
- Zelená hora, wiz: Echo, Joannes, Strom.
- Zelinář malý aneb naučení w zahrádnictwí kuchynském, od J. Krbce VI. 1546.
- Zemáky. Jakby se letošní hojná zásoba bramborů nejlépe zachowati a použiti dala. VI. 1548.
- Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z dobroty božské hojně wsaté učinilo užitek stý. V. 295.

Zeměpis všeobecný, od Karla Šádka VI. 1148. — od K. Zapa VI. 1160.
 Zeměpis království českého, od Dundra VI. 1149. a.
 Zeměpis v rozmlauvání s dítkami, od Mich. Kadaně VI. 1150.
 Zeměpis čili auplné popsání oboru zemského, dle Balbi-ho VI. 1153.
 Zeměpis krátký pro dítky, od Fr. B. Lukše VI. 1380.
 Zeměměření, od Petra Kašp. Swěteckého V. 508.
 Zhojení podagry, od Hollmanna VI. 694.
 Ziegler, wiz: Zpěw.
 Zisk z smrti lidí w p. Kr. umřajících, od Adama Wolfiusa Benešowského V. 1067. b.
 Zjewení sw. Jana III. 596. — od Bydžowského IV. 1211.
 Zjewení boží slauhám božim, od Mikul. Wlasenického III. 715.
 Zkauška wěrnosti, dle Lafontaine VI. 649. g.
 Zkauška ohněm, od Kotzebue VI. 700. 20.
 Zkažený masopust, od Tháma VI. 607. 22.
 Zlatá brána jazykůw otwřená, od Komenského V. 46.
 Zlaté prsteny VI. 869.
 Zlato bláto III. 249.
 Zlatodol aneb zpustlá wesnice, obnovená farářem, učitelem a manželkau jeho, z Zachokke přel. od F. J. Swobody VI. 1202. ●
 Zlatorez, přel. od Špecingera VI. 626.
 Zlatowič, od Sam. Godry VI. 844.
 Zlé rozmary, od Kotzebue VI. 692. a.
 Zlé užíwání hojitedlného lékařství IV. 881.
 Zločin ze ctižádosti, od Ihanda VI. 635. 17.
 Zlomek žiwota sw. Alexia I. 19.
 Zlomek slowaře II. 8.
 Zlomky o českém básnictwí, od Šeb. Hněwkowského VI. 177.
 Zlomky z přirodopisu, od F. Tomsy VI. 1459.
 Zlý a nemilý host, od Jiřika Tesáka IV. 1613. a.
 Zlý duch Lumpacia-Vagabunda, od Nestroje VI. 635. 24.
 Zlý Krol, přel. od Žáka VI. 682. c.
 Zmatek nad zmatek, od Kotzebue VI. 645. a.
 Znamenaj o prawém potupení tohoto swěta ... od Jana Husa III. 873. e.
 Znamenaw šest bludůw etc., od Jana Husa III. 608. b.
 Znamenaw, že mnozí mnohé věci o položení sl. pam. M. J. Husi psali ... (o umučení M. J. Husa) III. 158.
 Znamení jistá a patrná cirkwe sw. ... IV. 1341.
 Znamení cirkwe katol., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1308. b.
 Znamení na prawé ruce, od J. Matěje Hallana V. 951.
 Znamení pamětné w chrámu páně sw. Jana Nep., od Mat. Krátkého V. 965. c.
 Znamení wděčnosti na den provozování české hry 8. Čerwna 1786, od W. Zimy VI. 365. a.
 Známost wlasti, od Jiřího Palkowice VI. 1145.
 Známost o uwedení založeného bratrského sjednocení z lásky k bližnímu pocházející w Mělníku VI. 1228.
 Známosti z průjezdu, od J. Marka VI. 824. 853.
 Znojmo, wiz: Mustrunk.
 Zodyak křesťanský t j. nebeský cirkel a kolo, přel. od Wácl. Goelestina z Blumenberku V. 1429. b.
 Zoologie podlé Okeny část II., od J. Kauble VI. 1467.
 Zora VI. 767.
 Zorníčka, zábawník pre djetki VI. 1384.

Zpanštělá sládkowá, přel. od Štěpánka VI. 635. 25.
 Zpěw k chwalám p. Ferd. Marie, arcibisk. Olom. VI. 486.
 Zpěw k obrazu císa. a kr. Frant. při čtení klassů mlád. gymn. Malostran., od Swobody VI. 413. b.
 Zpěw k slavnosti sňatku pana Karla hrab. z Klam-Martinic s paní Karolinou hrab. z Quifort, od Šimáka VI. 429. d.
 Zpěw ke cti K. a W. Tháma, od Dlabáče VI. 360. f.
 Zpěw ke cti Frant. II., přel. od Rautenkrance VI. 382. a.
 Zpěw ke cti Jos. Libosl. Zieglera, od Fr. Dobrom. Trnky VI. 416.
 Zpěw ke cti p. Jos. Krtičky rytíře z Jadnu. od posluh. práv VI. 428.
 Zpěw ke cti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rudného, od Holého VI. 432.
 Zpěw ke cti p. Fr. z Pauly Pištěka, od Waňky VI. 447. b.
 Zpěw kwerků Kutnohorských, od F. J. Wawáka VI. 364. g.
 Zpěw lidu Unhožského, když Jos. Pauli 50letau památku kněžství swého obnowował VI. 437.
 Zpěw lowců a družicek ze Střelce kauzelnka VI. 506.
 Zpěw na W. Raitolara, od Dlabáče VI. 360. k.
 Zpěw národní VI. 528.
 Zpěw o slavnosti pokoje, od Jos. Rautenkrance VI. 382. c.
 Zpěw o umučení p. n. J. Kr., od J. Wička VI. 266.
 Zpěw pánu Emanuelowi Dawidowi, od J. Host. Pospíšila VI. 435.
 Zpěw pierýdských muz Skalickým Zuzanám, od Boh. Tablice VI. 398. a.
 Zpěw při korunování Leopolda II., od Dlabáče VI. 360. i.
 Zpěw swatební IV. 187.
 Zpěw truchliwý nad smrtí Ludwika XVI. VI. 378.
 Zpěw Wlastimila na obywatele Milewské, od Dlabáče VI. 360. b.
 Zpěw žertowný o paní zimě VI. 457.
 Zpěwník nábožný, od M. Estergaly VI. 258.
 Zpěwníček pro dítky VI. 530.
 Zpěwohlas smutný k chwalě towaryšstwa Jež., přel. od Šimka VI. 433. c.
 Zpěwů osmero, od J. K. Chmelenského VI. 505.
 Zpěwy (zpěwowé) a modlitby, od Jiřího Zaboyníka V. 1585.
 Zpěwy cirkewní, od Sam. Mart. z Dražowa IV. 153.
 Zpěwy české od Macháčka, s hudbou od Tomáška, Holmana, Mansingra, Fr. Škraupa, Haydena, Krowa, Lemocha, Koželuha, Mozarta VI. 508. a. b.
 Zpěwy (Zpěwowé) čeští pro krásné pohlaví, od W. Krameriuse VI. 277.
 Zpěwy duchowní k warhanám VI. 271.
 Zpěwy dwa Dan. Krudymu, od Tablice VI. 398. b.
 Zpěwy historické, od Hanky VI. 287. c.
 Zpěwy modlitební, od Jiř. Závěty IV. 133. a.
 Zpěwy, normalní litanie a modlitby VI. 205.
 Zpěwy o slavnostech křesť., od M. Sam. z Dražowa V. 81. b.
 Zpěwy, od Dan. Baráního VI. 226.
 Zpěwy, od Fr. Škraupa VI. 526. a.
 Zpěwy pastýřské P. Virgilia Marona, přel. od K. Winařického VI. 923.
 Zpěwy příležitostné, od P. Tešláka VI. 384.
 Zpěwy pohřební, od Fr. Dostala VI. 237.
 Zpěwy wálečné, přel. od Štěpánka VI. 283.
 Zpěwy wlastenští, od J. Nejedlého VI. 279.

- Zpěvy z čarodějné floty, přel. od Puchmayera, W. Nejedlého a Hněwkowského VI. 628.
- Zpěvy z nejvýbornějších 12 zpěwoher, od W. Tháma VI. 607. II. d.
- Zpiewánky národné Slováků, od J. Kollara VI. 317.
- Zpívání křesť. starodávné, od Walentina Polona Pelčického IV. 85.
- Zpovědník, přel. od Lhoty VI. 910.
- Zpráva, viz též: Správa.
- Zpráva a naučení, kterak křesťan katolický u prostřed vešedních starostí bohu slaužití... má, od K. Khuna V. 1520.
- Zpráva a naučení křesťanům věrným, jakby se v těchto časech nebezpečných... chováti měli IV. 1807. 1853.
- Zpráva a naučení z slova božího IV. 1351. a.
- Zpráva bauřky Antorfské IV. 544.
- Zpráva a práva o bratřích starších jednoty, od Jana Dubčanského IV. 516.
- Zpráva bésnosti všeobecná a kterak člověk s příjatelem od bésného zvířete ranau pokračovati má, z něm. přel. od J. Mojišowits (c) VI. 1660.
- Zpráva co se s králem Sigmundem Bathory zběhlo IV. 338. a.
- Zpráva, co se mezi křesť. a tureckau armadou u Ostřehoma stalo V. 355. b.
- Zpráva gruntovní a pravdivá strany osoby mé 1645, od Jana Jak. Šarowce z Šarowa V. 350.
- Zpráva, jak jeden každý člověk zdraví své opatrowati má a může, přel. Hynek Krabice z Waitmle IV. 878.
- Zpráva, jak kr. Fridrich na hranicích král. česk. od stáwů přiwítán byl IV. 457. a.
- Zpráva, jak snem Konstanský o swátosti wečeře páně nařídil III. 609. b.
- Zpráva, jakby se křesťan k tomu míti měl, aby prawé powědomosti a oswicení z biblí sw. dojití... mohl... V. 650.
- Zpráva, jestli prawda, žeby... jeden w Římě dítě poroditi měl IV. 612.
- Zpráva k kazatelskému auřadu se oddati chtějícímu mládenci IV. 1727.
- Zpráva křesťanská s krátkým výkladem podstatnějších věcí, které každému křesť. wědění přislui, od Alb. Chanowského V. 1112.
- Zpráva kongregací wěřících Kristových za sw. a blahosl. smrti uprosení... V. 1125.
- Zpráva, kterak Anna arcikněžna do Krakowa přiwězena jeat IV. 390.
- Zpráva, kterak se ewang. křesťan chowati má, od J. Blasia V. 1470. c.
- Zpráva kterak wěrný křesťan modlití se má IV. 1827.
- Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl, od Šim. Valecia IV. 1888. a.
- Zpráva, kterau sobě při nwázení now. kněze jak církew tak i kněz zachowati má, od Ond. Bendy VI. 2119.
- Zpráva nařízení pro zdravé a nemocné chudé V. 497.
- Zpráva nynějších časů k čtení nowin V. 482.
- Zpráva o Antikristu, přel. od Bart. Flaxia IV. 1326. b.
- Zpráva o Australii pátem dílu swěta VI. 996.
- Zpráva o bázni Turků IV. 329.
- Zpráva o bratřích, saudcích atd. IV. 1385. 1749.
- Zpráva o bratřích z Pecinowa, od Miletického IV. 542.
- Zpráva o bratrstwu obojího pohlaví za obdržení dobré smrti V. 1146.
- Zpráva o bratrstwu sw. Woršily V. 1133.
- Zpráva o celém hospodářst wí gruntovní V. 566.
- Zpráva o církwi křesť. kat. w půlnoční Americe i o jednotě Leopoldinské w císařstwi rakauském k rozšíření král. bož. w oněch krajinách w Kr. spojené VI. 1115.
- Zpráva o ctnostech, swatosti žiwota sw. Tomáše V. 1273.
- Zpráva o černém škapulíři sw. a ráženci sedmi bolestí Marie panny V. 1222.
- Zpráva o člověku k smrti pracujícím IV. 1830. c.
- Zpráva o daření institutu pro chudé na Bukwojských panstwach VI. 1226.
- Zpráva o dáwnosti kanowníkůw V. 468.
- Zpráva o dobytí Budína w Uhřích V. 355. e.
- Zpráva o dobytí pewnosti Dotise IV. 355.
- Zpráva o dobytku konském, od Jana Dobřenského IV. 910.
- Zpráva o dwanašti Sibyllách IV. 801.
- Zpráva o institutu pro chudé na Bukwojských panstwach, přel. od Tomsy VI. 1224.
- Zpráva o jednání neplatném wyslancůw českých w Římě III. 403.
- Zpráva o jednom potworném srnci IV. 828.
- Zpráva o jubileum V. 1103.
- Zpráva o knize zjewení sw. Jana V. 828.
- Zpráva o kometě r. 1581. IV. 769., též IV. 781.
- Zpráva o kunštu babském, z něm. přel. od J. Cherenyho VI. 1628.
- Zpráva o lékařstwi duchowním proti jedu zaufalstwi, od W. Andrea IV. 1915.
- Zpráva o lichwě, od J. Štelcara Želetawského IV. 691. c.
- Zpráva o mřících winných sudůw, od J. Kobiše z Bytýšky IV. 742.
- Zpráva o modlářských obrazích, od Ab. Skulteta IV. 1461. 1661. a.
- Zpráva o morním nakažení V. 573.
- Zpráva o morowě, nákažliwé nemoci nazvané cholera VI. 1626.
- Zpráva o moru, od Wita Jakše IV. 905. též od J. Webera V. 574., též od J. Fr. Polentzi V. 579.
- Zpráva o nešťastném marši armady šwedské V. 356. d.
- Zpráva o nešťowících owčích, od J. Jos. Pešiny VI. 1645.
- Zpráva o nowém kalendáři IV. 771.
- Zpráva o obraze Marie p. Staroboleslawské, od J. Ign. Dlahowského V. 1176. a.
- Zpráva o opatrowání wčel w dvojitych úlech, od J. Čaplowice z Hontu VI. 1517.
- Zpráva o ostrowu Maltě, kterak od Turkůw obležen a dobýwán IV. 303.
- Zpráva o otázce, mželi kněz člověka k užívání wel swát. připustiti, od Sam. Chalúpy V. 726.
- Zpráva o podwodníku, který wyzdwihowáním pokladu lidi šáil V. 356. c.
- Zpráva o pohřebním prawdu, při kterémž tělo J. Sw. oslaweného papeže Pia VI. při swém přewážení z Walencie... do Watikanu... přenášeno bylo, od J. Rulika VI. 1046. c.
- Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. kněžny III. Welikého knížete Toskanského V. 291.
- Zpráva o potěšowání nemocných, přel. od Ad. z Weleslawína IV. 1907.
- Zpráva o přěšťastných následcích u města Lipska, od Tom. Fryčaje VI. 969.
- Zpráva o přijímání welebné swát. pod jednau spůsobau, od Pet. Linteona IV. 1408.
- Zpráva o Ptolom. Arfaratowi IV. 261.
- Zpráva o půwodu bratří, od Mat. Čerwinky IV. 534.

- Zpráva o řádu politickém, od Hynka z Waldšteina IV. 732.
- Zpráva (V) o ráně morové IV. 804.
- Zpráva o rozličných věcech města Pražského III. 174.
- Zpráva o smrti císa. Rudolfa II. IV. 456.
- Zpráva o spojení sedmihradského, moldaw. a walaš. vojska s křesťanskými temy IV. 330.
- Zpráva o spuntování hraběte Gaurye proti Jakubowi IV. kr. Šotskému IV. 376.
- Zpráva o starém kalendáři Římském, od Štastného Opatowského IV. 770.
- Zpráva o svátosti pokání V. 752. 1595.
- Zpráva o tom, co každý křesťan katol. věřiti a zachovati má, od Jiljiho Sextettera VI. 1807.
- Zpráva o ústavu slowanškém při ew. lyceum w Prešporku VI. 1132.
- Zpráva o věcech, které k dosáhnutí věčného spasení potřebné jsou V. 1456.
- Zpráva o večeri páně, od Wácl. Hussonia Pacowského IV. 1353. — od Isaiše Konečného IV. 1337. — od Mat. Krocínovského V. 79. a. — od Rokosa VI. 1770.
- Zpráva o velikém triumfu ku poctivosti sv. Františka Xav. w městě Neapolis drženém V. 1169. 1271.
- Zpráva o vítězství nad armádou tureckou V. 355. f.
- Zpráva o vojácích Passowských IV. 569.
- Zpráva o wolení a korunování Římského krále, přel. od Wácl. Jos. Pelikána V. 266.
- Zpráva o všelijakých reliquiích staročeských V. 1162.
- Zpráva o wypodobnění bílého medvěda V. 552.
- Zpráva o wyswobození dvou synůw pana Floriana Kryspeka od zamordování w Paříži IV. 500.
- Zpráva o založení, prospěchu a nynějším spořádání českého institutu pro němé, od Jos. Red. Zape VI. 1254.
- Zpráva o založení pro chudé na Bukwojských panstwach VI. 1223.
- Zpráva o zázacích a obrazu neb statui nejsw. p. Marie w Koryčanech w Morawě V. 1232.
- Zpráva o životě a blahodinném působení Al. Klara, dokt. fil. a profess. VI. 1060.
- Zpráva o životě a činech Josefa Calasantia V. 1304.
- Zpráva o životě, mučedlnictví a zázacích sw. Jana Nep. V. 1344.
- Zpráva obecná III. 828.
- Zpráva obecná, s jakými prostředky psi wzteklost předjiti a... hojiti se má VI. 1659.
- Zpráva patrná a upřímná o Jubileum, od J. Peita Hostaunského IV. 1485.
- Zpráva písma slowenského, od Tom. Masniciusa V. 16.
- Zpráva, podlé čeho kazatel mluwiti má III. 677.
- Zpráva, podlé níž skrze zahlazení Uhorok a obecného pastwiszka pole ponaprawené býti může, ... od Sam. Fabry VI. 1531.
- Zpráva Prachatickým strany dowážení soli z Passowa IV. 120.
- Zpráva pro zdravé a nemooné lidi V. 585.
- Zpráva processu, kterýž Jakobus Belliogosia při wzetí kostela w městě Košowě před se wzal IV. 365. V. 387.
- Zpráva, proč odpovědi se nedává na ty dva hanlivé spisy od starších kněží bratrských V. 698. h.
- Zpráva poslé Fridlandské a jeho spolu puntovníků ohawné zrady V. 277.
- Zpráva regul atd., od Kapucina Benona V. 476.
- Zpráva rozmlauwání mezi Ferdinandem z Kolowrat a dokt. Helwikiem Garthiem IV. 1455.
- Zpráva starobylého arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie V. 1155.
- Zpráva swědka očitého, co se stalo w Konstanci III. 159.
- Zpráva sw. života křest., přel. od Simeona Waleciusa IV. 1888. b.
- Zpráva toho, co se dalo, když Řehoř XIII. papež slyšen dával posílům králůw Japanských IV. 554.
- Zpráva užitečná lidem pobožným. Příd. 186.
- Zpráva o wítězství křesťanůw na moři Adriatickém IV. 309.
- Zpráva wýtažní, jak císařsko-kurfiristo-baworská říšská armáda dvě francouzsko-weymarské armady zbila V. 263.
- Zpráva, z jaké příčiny Jan Šatele krále zamordowati chtěl IV. 374.
- Zpráva z ležení u Gokerna IV. 331.
- Zpráva z slova božího, jak se prawi křest. w příchodě smrti chowati mají IV. 1817.
- Zpráva, zahradné stromy na nejléhlí způsob wywoditi a obchodit, od Sam. Fabry VI. 1530.
- Zpráva založení Leopoldinského w císa. rakauském k wyslancům w Americě VI. 1116.
- Zpráva, že Martin Luther we všech artikulích, o kteréž s Římskými papežníky rozepře jest, tak věřil a učil, jakž... w časích sw. Apoštolů... učenno bylo, přel. od Wiktorina Facildesa Mezrického V. 699.
- Zpráva života křest., od Vateliusa Launského IV. 1901.
- Zpráwce duchowní etc. VI. 2110.
- Zprawování wšel pro lid obecný, od Jos. Janiše VI. 1511.
- Zpráwy a posluhowání církewní na Horách Kutných V. 1107.
- Zpráwy o některých osobách z jednoty bratr. IV. 616.
- Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací, z něm. přel. od Jos. Krejčího VI. 1112.
- Zpráwy při službách úřadu kněžského w jednotě bratr. IV. 1730.
- Zpurné ženské w Serailu, od Tolda VI. 635. 26.
- Zrádce, dle Holbeina VI. 635. II. a.
- Zrcadlo bolestné matky boží, od Felixa Kadlinského V. 1278. a).
- Zrcadlo časného i věčného života, přel. od W. Paraubka V. 1521.
- Zrcadlo duchowní IV. 1812.
- Zrcadlo duše, z lat. přel. od Jiř. Konstance V. 1408. b.
- Zrcadlo dvou boháčů, od Tob. Maurénina IV. 698.
- Zrcadlo hříšného wěšti, od Jana Husa III. 608. f. menší III. 608. g.
- Zrcadlo hříšných, od Tom. Štítného II. 122. též III. 895.
- Zrcadlo Jesuitůw IV. 609.
- Zrcadlo kacířství, od Zach. Bruncwika IV. 1422. 1620. p.
- Zrcadlo každého člověka hříšného III. 884.
- Zrcadlo kněžské, od Jana Augusty IV. 1233. a.
- Zrcadlo křest. čili potupení tohoto swěta III. 883.
- Zrcadlo křest. skutkůw V. 1422.
- Zrcadlo markrab. morawsk., od P. Paprockého IV. 413.
- Zrcadlo marnotratných III. 205.
- Zrcadlo milosrdenství a swatosti, aneb krátký wýtah života blahosl. Jana božího... V. 1275.
- Zrcadlo mrawomaudrosti, od J. Galláše VI. 1192.

Zrcadlo náboženství, od Jind. Hofmana V. 1109.
 Zrcadlo nemocných IV. 1868.
 Zrcadlo panenské, od Paw. Waniše IV. 696.
 Zrcadlo pašiové, z lat. přel. od Jiř. Konstace V. 1408. e.
 Zrcadlo pobožnosti, od Mik. Kincle V. 1601. 1641.
 Zrcadlo poctivé ženy, od Jiř. Streyce IV. 714.
 Zrcadlo pošetilosti, od Ant. Borowého VI. 783. a.
 Zrcadlo potěšení IV. 708.
 Zrcadlo pravé udatnosti pannám, ženám z života sw. Kateřiny V. 1261.
 Zrcadlo příkladů, od Ant. Borowého VI. 783. b.
 Zrcadlo příkladů k naučení a obveselení, od W. Krameriusa VI. 1286. a.
 Zrcadlo rodiny bezbožné, od Wita Jakše IV. 1630. f. 1891. b.
 Zrcadlo Slowenska, od Ben. Prawosl. Čerwenáka VI. 1004.
 Zrcadlo snaubeným a spojeným manželům, od Hynka z Waldsteina IV. 1886.
 Zrcadlo stavu ženského, od Jeronyma Stříbrského IV. 720.
 Zrcadlo swaté, od Mat. Šteyra V. 1290.
 Zrcadlo světa, přel. od Nat. Wodňanského IV. 1873.
 Zrcadlo šlechtnosti pro mládež českou, od W. Krameriusa VI. 1286. b.
 Zrcadlo umírajících V. 1455.
 Zrcadlo utrhačů i rauhačů, od Woj. Kotary VI. 367. e.
 Zrcadlo všeho křesť. náboženství, od Jana Opsymatesa IV. 1387.
 Zrcadlo výborného, sedlského obcování, z něm. přel. od Tom. Fryčaje VI. 1193.
 Zrcadlo zákona nového. Příd. 182. b.
 Zrcadlo zatvrzeného světa, přel. od Jak. Mollerusa IV. 1860. 1862.
 Zrcadlo zkázy města Jerusalema, od Zach. Bruncwika IV. 1884.
 Zrcadlo zlaté, kniha o powolání a maudrém wolení stavu, od J. Jawornického VI. 1303. d.
 Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou, od J. Jawornického VI. 1196. a.
 Zrcadlo ženského pohlaví VI. 203.
 Zrcadlo židovské, od Arn. Ferd. Hessa IV. 1369.
 Zrcadlo života křesť. Příd. 130. 187. též přel. od Kristofa IV. 1828. b.
 Zrcadlo života na východní Ewropě, od K. W. Zapa VI. 1005.
 Zrcadlo života věčného IV. 1837. — od Tom. Baworowského IV. 1270. — od P. A. Anastasia V. 727.
 Žření důvěrnosti k nebi w 7 modlitbách, přel. od P. Ford. Riegra VI. 2399.
 Zrinský, wiz: Mikuláš.
 Žřizení bratrstwa literatůw w Českých Budějovicích IV. 487.
 Žřizení markrab. morawsk. III. 299. IV. 923. 921. 925.
 Žřizení města Hranic III. 166.
 Žřizení Nedwědické V. 618.
 Žřizení o komorním hejtmanském a dworském saudu IV. 913.
 Žřizení o mincech JMC. Ferd. IV. 954.
 Žřizení o posudném krále JM. IV. 931.
 Žřizení o správě hradu i panství Potenšteinského p. Woj. z Pernšteina III. 179.
 Žřizení o wyzdwižení desk zemských pohorělých IV. 914. 919.
 Žřizení politické obecných škol w c. k. zemích, přel. od N. Waňka VI. 1681.
 Žřizení privilegií koruny a králowství česk. III. 473. IV. 967.

Žřizení pro zemskou čeládku w Čechách, Morawě a Slezsku od 30. září r. 1782. VI. 1667.
 Žřizení r. 1608, od Polixeny z Lobkowic IV. 870.
 Žřizení řádu nejjasn. a nejwys. Řúna V. 457.
 Žřizení Těšínského IV. 928. 929.
 Žřizení všech činů ke cti a slávě samého boha V. 1436.
 Žřizení vojenské Jana Žižky III. 243. — Hájka z Hodětína III. 242.
 Žřizení zemské knížetství Opolského a Ratiborského IV. 927.
 Žřizení zemské králowství česk. za krále Wladislawa, od Petra Zdenka ze Sternberka a wládky Albrechta Rendla z Aušawy III. 296.
 Žřizení zemské Ferd. I. IV. 915. 916. 917. 918. 919. 921.
 Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele p. J. Kr., od J. Hynka Dlahoweského V. 889. a. 1242.
 Ztečení Rozenberského hradu, od Stuny VI. 611. I.
 Ztracené dítě, od Kotzebue VI. 689. o.
 Ztracené dítě, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Zimmermanna VI. 871. a.
 Ztracený ráj, přel. od Jungmanna VI. 543.
 Zub Wilém, wiz: Paaní.
 Zůstání a swolení kněžstwa pod obojí na sněmu w Praze 1521 o swátosti pod řízením m. Wácl. z Litomyšle administrátora arcibisk. Praž. III. 438.
 Zuzana, komedio IV. 223., od Šediwého VI. 608. e.
 Zwání na swatbu V. 4-5.
 Zvěstowatel VI. 742.
 Zwíkov, wiz: Dopisy, Poznamenání.
 Zwon sw. Bartoloměje w m. Rakowníku V. 933. b.
 Zwonky, od Boza VI. 882. c. 912.
 Zwuk ewangelium wčeuého, od Mat. Boda V. 137.
 Záček má zalíbení w Bohu a w modlení VI. 2338.
 Záček škol pobožných V. 8.
 Žádost almužny pro zachowání od Františkánů swatých míst V. 433.
 Žádost k nowému roku učeným Čechům m. Král. Hradce, od Mir. Krále VI. 423. c.
 Žádost spojení z lásky k bližnímu na hraběcích Buquojských panstwach na spoulaudy a všechny ostatní štědré dobrodince, která také w m. Týně nad Wltawou svůj počátek wziti může VI. 1227.
 Žák, wiz: Řeč.
 Žák dokonalý, od J. M. Krále VI. 1331.
 Žák zdwořilý, přel. od J. Jawornického VI. 1303. e.
 Žalanský, wiz: Knižka.
 Žalář věčný pekelný, od Mat. Šteyra s. J. V. 1421. b.
 Žalm I. III. 586.
 Žalm 50tý Dawida krále IV. 1940.
 Žalm 50tý kající V. 884.
 Žalm 50tý s výkladem, od J. Straněnského IV. 1494. b.
 Žalm 80tý, od J. Straněnského IV. 1494. b.
 Žalm 116: Nawrátiš se duše má. Příd. 188.
 Žalm 118tý kr. Dawida, od Daw. Crinita z Hlawáčowa IV. 112.
 Žalm 103 a 136tý, od Jiř. Dykasta IV. 130. b.
 Žalm 151ní III. 607.
 Žalmický s písničkami. Příd. 193.
 Žalmůw 150 na způsob modliteb složených, od Jiř. Chobotidesa IV. 1990.
 Žalmové aneb zpěwové sw. Dawida III. 48.
 Žalmy (Žalmové) a některé části bible III. 585.
 Žalmy a písne duchowní staré i nowé, od Jiřika Tarnowského V. 86.
 Žalmy církewní V. 666.

- Žalmy sw. Dawida IV. 140. — od Melisaea Krtického IV. 109. — od Wita Phagela Piseckého IV. 141.
 Žalmy, od Jana Streyce IV. 101.
 Žalmy w rythmy české složené IV. 151.
 Žaloba koruny české III. 51. a.
 Žaloba na Husity. Příd. 185.
 Žalost nad smrtí otce j. Kníž. Eminenc. p. Wolfganga Hanibala kardinála z Schrattenbachu, ... od Jos. Dresera V. 1093.
 Žalostný hrad, bolestný sklad, wznešený swěta poklad t. j. slaw. pam. nejjas. a nejmoc. p. p. Eleo. Mag. Terezia ... w chrámě w Rakownice předstawená V. 288.
 Žalozpěw k památce Štěp. Dugy VI. 488
 Žaltář Witenberský II. 109., Žaltář weřej. bibl. Praž. II. 110., Žaltář kapit. Praž. II. 111.
 Žaltář Poděbrad. II. 112.
 Žaltář bibl. Olom. II. 114. III. 573.
 Žaltář bibl. Praž. III. 574. 575. 576. 577. 584.
 Žaltář u Františkánů w Praze III. 582.
 Žaltář u Wácsl. Wodňana III. 593. též III. 598.
 Žaltář sw. Dawida, od Jana Worlického IV. 67. — IV. 81.
 Žaltář sw. Dawida IV. 1188. — od Mat. Střbrského IV. 1189. — IV. 1190.
 Žaltář sw. Hieronyma IV. 1760.
 Žaltář sw. Augustina IV. 1780. — IV. 1924.
 Žaltář na způsob modliteb složený, od Petřika J. z Benešowa IV. 1929.
 Žaltář pro wojáky, od Jiř. Fera V. 84. 1539. f.
 Žaltář sw. Dawida V. 135. — od Wácsl. Worlického V. 143.
 Žaltář kr. Dawida V. 667. — od Jiř. Petrmanna VI. 193. a.
 Žaltář kr. Dawida VI. 1725. — přel. od Opise VI. 1726.
 Žaltáře čtyry pergam. listy II. 113.
 Žaltáře zlomek w Brně II. 115. — w Museum českém II. 116.
 Žárlivá panička, od Kotzebue VI. 699. p.
 Žatec, wiz: Kázání.
 Ždár, wiz: Mater, Zena.
 Žo i vzdělání lidé chrám P. nawštěwowati mají, kázání od Melcera VI. 2060.
 Žebráci, komedie IV. 226.
 Žebrák, wiz: Kniha.
 Žebrák, dle Raupacha VI. 635. ccc.
 Žehnání poslední a laučení p. Kateřiny Anny roz. šlechtický z Říčan, od Ad. Hynka Mladoty ze Solopisk V. 1083.
 Žehnání proti krúpám a zlému powětrí V. 1677.
 Žehnání smutné člověka urozeného do daleké krajiny se ubírajícího, od J. Ant. Haufa V. 1096.
 Žena krásná náramně Sara u zrcadla t. j. ... klášter Žďárský ... studnice Marie nazwaný, od Karla Bor. od sw. Remigia V. 981.
 Žena silná, chwalozpěw pohřební Theresii Madočany, od Jos. Nejedlého V. 1097.
 Ženichové, od Macháčka VI. 649. f.
 Ženská lest, od Příbramského (Škody) VI. 892.
 Ženský boj, od Klipery VI. 644. β. II. a.
 Ženských se štítí, od Kastelli-ho VI. 673. b. Sw. IV. β. VI. 689. d.
 z Žerotína Karel, wiz: Dopisy.
 Žert a prawda VI. 788.
 Židlochovice, wiz: Witání.
 Židowská wálka, wiz: Historie.
 Žiwa, spis rolnický a lesnický, od Polce IV. 1505.
 Žiwé hodiny, od Prok. Sediwého VI. 608. II. b.
 Žiwlowé čtyry proti hříšné duši bojující, od Karla Račina V. 865. a.
 Žiwobyttí pokojné a šťastná smrt ... t. j. nábožné bratrstwo ... sw. Jana Nep. ... w Litni V. 1145.
 Žiwot a přihody dwau wěznů, od Jussieu VI. 883. V.
 Žiwot a řeči N. J. Kr., od Jos. P. Wácsl. Ditrycha VI. 2162.
 Žiwot a sláwa sw. Wácslawa III. 922. též z lat. přel. od Felixa Kadlinského V. 1278. b.
 Žiwot a smrt pana Aleše Pařízka, od J. Štěpánka VI. 1057.
 Žiwot a učení P. J. Kr., z něm. přel. od Leop. Jakobi-ho VI. 2159. též VI. 2163.
 Žiwot a za sw. wyhlášení sw. Jana Nep. V. 1322.
 Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského, od Fr. z Rozdražowa V. 1267.
 Žiwot sw. Isidora, od Jana Dlauhoweského V. 1279. c.
 Žiwot sw. Mikuláše, od Ant. Beattila V. 1345.
 Žiwot sw. Wincentiusa Foreria V. 1360.
 Žiwot Alfonsa Rodriquez V. 1276.
 Žiwot sw. Alžběty, dcery krále uherského Ondřeje II. ... od Marie Antonie VI. 2176.
 Žiwot sw. Anežky, od Jiř. Plachého III. 916. — V. 1277.
 Žiwot sw. Barbory, od Jiř. Fera V. 1254. e.
 Žiwot sw. Benedikta V. 1325.
 Žiwot, ctnosti, mučednictwí a zázrakowé blahosl. Fidela z Sigmaringu V. 1341.
 Žiwot dětinský Georgilla Sam. Klatowského. Příd. 26.
 Žiwot dětinský Jak. Straby. Příd. 147.
 Žiwot sw. Dominika, patriarchy welikého V. 1299. 1369.
 Žiwot filosofůw pohanských, od Šim. Lomnického IV. 619.
 Žiwot sw. Frant. Xav. III. 913. 918. VI. 2181. též od Jos. Černého VI. 2187.
 Žiwot Františka de Hieronymo patera welebného, od W. Alexia Schmidta přel. V. 1324.
 Žiwot sw. Gotharda, od Jana Rulika VI. 1012. b.
 Žiwot Ignacia Lojoly IV. 1795. též od Jiř. Fery IV. 1796.
 Žiwot sw. Isidora, od Jiř. Fera V. 1254. b. V.
 Žiwot sw. Iwana, od Jiř. Bartholda IV. 1787. 1357.
 Žiwot Jakuba patriarchy, od Simeona Walecia IV. 1480. 1794.
 Žiwot sw. Jeronyma III. 912. — od Šim. Walecia IV. 623.
 Žiwot Jana Augusty, od J. Blahoslawa IV. 614.
 Žiwot Jana Husa IV. 622.
 Žiwot Jana Husa a Jeronyma III. 157.
 Žiwot Jana Nep., od Jiř. Fera V. 1254. i. V. 1297. 1311. 1323. — od Karla Mageta V. 1321. — od J. Rulika VI. 2166.
 Žiwot sw. Jana od Kříže, serafinské panny sw. Terenzie prwního ... nápomocníka ... V. 1333.
 Žiwot sw. Jana prwního paustewníka w Čechách, od Frid. Bridela V. 1269. a.
 Žiwot sw. Jana Sahaguntského V. 1301.
 Žiwot Jana Sarkandra, od Jos. J. Dudáka V. 1327.
 Žiwot Ježíše Nazaret. VI. 2182.
 Žiwot sw. Josefa Kalazanského, z něm. přel. od Amadeusa a s. Antonie V. 1365.
 Žiwot sw. Josefa z Kopertina služebníka božího V. 1298.
 Žiwot Karla IV. II. 77.
 Žiwot sw. Kateřiny III. 915. — přel. od Kašp. z Palotinu IV. 1789. — od Jana Sixta z Lerchenfelsu IV. 1794. b.
 Žiwot kněží tábořských, od M. Jana z Příbrami III. 160.

- Život kněžny z Lichtenšteina, od Ant. Jos. Dresera V. 351.
 Život knížete Kristoslawa, od Jana Beckowského V. 1300. a.
 Život knížete z Salm-Salm arcibisk. Praž. VI. 1053.
 Život křesťanské děvečky VI. 2272.
 Život Laudonůw, ... od W. M. Krameriusa VI. 1040. b.
 Život sw. Lidmily V. 1262. — od Jiřího Fera V. 1254. h. — od Felix Kadlinského V. 1278. e.
 Život sw. Linhartu V. 1368.
 Život Ludwika XVI. kr. franc., od J. Rulika VI. 1046. a.
 Život Mahometa III. 164. — od J. Hýbla VI. 1051.
 Život Marie Bonawentury panny řádu sw. Benedikta, z lat. přel. od Kristofa Lupiusa V. 1287.
 Život Marie panny matky boží V. 1306. — od Josch. Jindry VI. 2195. — od W. Stacha VI. 2173. — od W. Pešiny VI. 2192. — od Jos. Wotýpky VI. 2193.
 Život Martina Lutera, od Ond. Plachého VI. 1045.
 Život Maximiliana cis., od M. Bydžovského IV. 432. a.
 Život sw. Mikulaše z Tolentinu V. 1266.
 Život generala Moró, od W. Krameriusa VI. 1051. a.
 Život některých swatých IV. 157.
 Život sw. Norberta, od Jana Sixta z Lerchenfelsu V. 1252. a.
 Život, obcowání a skonání sw. Františka Paulského V. 1292. 1296.
 Život sw. Otilie, od Šifnera VI. 2177.
 Život Pána našeho Ježíše Krista II. 140. 144. IV. 155. — od Sixta z Ottersdorfu IV. 1783. — od Habermana IV. 1785. — V. 1240. 1243. — z něm. přel. od Edelberta V. 1244. — pro dívky, od J. Lettingera VI. 2169. — od Medlína VI. 2161. — z Federsena přel., od J. Hýbla VI. 2164. a. — od Jana Grocha VI. 2158.
 — pro děti a dospělé lidi. Příd. 103.
 Život sw. patronů českých, od Jiř. Fera V. 1254. f.
 Život sw. Petra mučedníka, od B. D. Brendla V. 1309.
 Život poctivý a ctnostný, přel. od Trojana Nigelsa z Oskořina IV. 699. 1859.
 Život sw. Prokopa II. 34. IV. 1798.
 Život sw. Reginy, od Bruna Kartuziana III. 917.
 Život sw. Rehofe IV. 1791.
 Život sw. Remeslníkůw, od Jiř. Fera V. 1254. c.
 Život sw. Rosalie V. 1268.
 Život swatých jmen a vlasti patronů, od Jahna Engelb. VI. 2174.
 Život swatých na každý den celého roku VI. 2168.
 Život sw. Terezie, od Jos. Černého VI. 2186.
 Život Tobiaše, od Jana Cadaverosa IV. 1470.
 Život sw. Vincenzia de Paul, od W. Štulce VI. 2197.
 Život sw. Wacslawa V. 1272.
 Život we snách, od hraběte Sch. VI. 673. 21.
 Život sw. Wolfganga bisk. 1326.
 Životopis Jana Aupického IV. 617.
 Životopis Ant. Hanikýře ... od J. Pohořelého VI. 1063.
 Životopis sw. Jana Nep., od J. N. Zimmermanna VI. 2185.
 Životopis Martina Lutera, z něm. přel. od M. Durgaly VI. 1062.
 Životopis blahosl. Marie Elekty, přel. od J. W. Sommera VI. 2189.
 Životopis sw. Prokopa, od J. Zimmermanna VI. 2199.
 Životy a řeči otců egyptských II. 148.
 Životy čtyř patriarchů, od Jana Grylla z Gryllowa IV. 158. h.
 Životy Krista pána a panny Marie V. 1239.
 Životy, skutkové ... swatých a světic na každý den celého roku rozvržené, přel. od Alb. Chanovského V. 1249.
 Životy swatých, přel. Šeb. Scipio IV. 1790.
 Životy swatých, přel. od J. Acckowského V. 1248.
 Životy swatých 12 apoštolůw, od Jiřího Fera V. 1254. d.
 Životy swatých panen, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. c.
 Životy swatých, zvláště sw. Jana Nep. V. 1329.
 Životy swatých starého tow. Jež. V. 1343.
 Životy světic, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. d.
 Žitka, viz: Kronika, O Janu Žitkowi, Zřízení.
 Žitkůw dub, od Klicpery VI. 644. β. I. b.
 Žitkůw meč, od Klicpery VI. 644. α. i.
 Žlutá zimnice od hrab. z Königl. VI. 635. h.

Dodatky k životopisům.

Ausobský, Coelestin. — Studoval na gymnasiu w Jindřichowu Hradci; wstoupil r. 1812 do řádu františkanského; vystudoval potom filosofii w Plzni, theologii w Praze. Posvěcen na kněžství w Brně r. 1818, stal se téhož roku kooperátorem w Dačicích na Morawě, r. 1827 superiorem w Hořowicích, r. 1830 guardianem we Slaném, pak w Dačicích. Roku 1836 ustanowen jest za kazatele a katechotu w Oticích; zastával od r. 1839 až 1848 kazatelský úřad w Zámukách; odkudž opět dostal se do Otic r. 1848.

Burian, Tomáš. — Powýšen za majora r. 1851.

Čerwiček, Stanislav. — Byl saukromým učitelem w osadě sw. Petra w Praze (okolo r. 1830); umřel, žiwiv se poslední léta hudbau.

Esop. — Doktor lékařství.

Fayl, Antonin Emil. — Narozen 26. Unora 1797 w německé wesnici Dražkowicích na panství Čerwenohrádeckém (Rothenhans) w Žatecku. Studoval na gymnasiu w Chomutowě (1808—1814), na filosofické (1814—1817) a právnícké fakultě (1817—1821) w Praze. Odbyw právní praxi civilní w kanceláři zemského advokata Jana Grosse (1820—1823) a zkaušku apellační, wstoupil 11. Listopadu 1823 do praxi při hrdelním saudu Pražském; stal se 27. Led. 1825 magistratním sekretářem w Domažlicích, r. 1832 radním w Mirowicích, a hned r. 1833 k. purkmistrem w Domažlicích. Od r. 1850. cis. okresní saudec w Plzni.

Ferjenčík, Samuel. — Narodil se we Zwoleň w Uhřích dne 3. Prosince r. 1793, kdež otec jeho Jiří byl radním městským. Po odbyté škole domácí dán w 11. roce stáří (1804) pro další wzdělání do Báňské Bystřice, pak do Štáwnice, později do Rymavské Soboty pro naučení se řeči maďarské. Odtud wrátil se do Štáwnice, zůstal tam do roku 1811, načež studoval theologii w Prešpurku do r. 1815. Toho roku odebral se na uniwersitu do Jeny, kdež studoval dvě léta we

společnosti s Šafarikem, Kollárem, Chalúpkau, a oblíben jsa co dobrý zpěwák při guitaře, příležitost měl seznámiti se se slawným Göthe i jinými wýtečnými Němci tam meškajícími. Roku 1817 dne 18. Řijna přítomen byl při slawnosti akademiků německých na Wartburce. Odebraw se z Jeny w Kwětnu 1818 přes Bawory, kdež w Baireuth poznal Jeana Paula, stal se nejprwě kaplanem w Báňské Bystřici při tamějším superintendentowi; poswěcen tamže na kněžství dne 2. Čerwence 1818; stal se r. 1820 farářem w Sudicích w Nowohradské stolici, roku pak 1827 w Jelšawě, kdež posud úřad pastýřský zastává.

Fialka. — Predtím professor českého jazyka na wojenské akademii w Nowém městě za Widní.

Hajniš. — Roku 1851 stal se poštovním kommissarem pro Čechy.

Hansgirk. — W Řijnu r. 1851 powolan za professora na Staroměstské gymnasium w Praze.

Held. — Umřel r. 1851.

Herzog. — Wystupi w kláštera, umřel.

Jirsík. — Posvěcen za biskupa Budějowského dne 19. Řijna, a installowan 26. Řijna roku 1851.

Kadawý. — Posledně zas nawrátil se do Uher.

Kamaryt, František Dobromil. — Děkan w Kaplicích.

Kampelík. — Doktor lékařství, nyní (1851) we Hronowě za Náchodem.

Kendík. — Kaplan we Mšeně.

Klicpera, Wacław. — Od r. 1849 školní radda, a direktor akademického gymnasium w Praze.

Kopecký, Jan Dalibor. — Doktor lékařství; na smyslech pomaten nachází se nyní w blázinci w Praze.

Kottler. — Obchodník w Turnowě; cestowal po Sibirii, kdežto měl částku w tamějších zlatých dolech.

Medlín, Jan. — Umřel co probošt kapituly Pražské.

Mráz. — Děkan u Všech Svätých na hradě Pražském.

Němcová. — Od r. 1851 v hořejších Uhrích.

Ondrák, Prokop. — Od r. 1835 kaplan na sv. Hoře, od r. 1836 v Kozmickách; od r. 1837 katechetou na hlavní škole v Příbrami. Jest děkanem tamže od r. 1846.

Pichler, Karel. — Úředník při auditárně ve Lwowě.

Pohan, Wacław Alexander. — Studoval na gymnasium v Jihlavě (1804—1809), filosofii a theologii v Budějovicích. Na kněžství posvěcen tamže dne 12. Srpna 1814, stal se 23. Srpna téhož roku kaplanem v Planě nad Lužnicí; dne 28. Ledna 1823 biskupským notářem; dne 15. Října 1830 farářem ve Hlavočicích v kraji Tábořském; dne 1. Kw. 1833 farářem v Poříčí nad Sázavou. Dekretem arcib. od 6. Srpna 1842 povýšen k důstojnosti děkanské.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Onora l. 1788 v Zásnukách. V Praze navštěvovav školy, vzdělal se nejen v literním, nýbrž i v hudebním umění, připravoval se pod Alšem Pařížkem k auřadu učitelskému, a stal se pak učitelem v sirotčím domě v Praze. Na podzim r. 1808 při všeobecném bojovním zápalu pro obhájení Rakauska proti Napoleonovi chopil se Polák zbraně; stal se kadetem, a brzy na to praporečником při pluku Č. 22. (nyni Felix Schwarzenberk.). Ve válce r. 1809 bojoval v bitvách v Bawořích, pak u Asparnu a Wagammu. Po skončené válce ležel nejprve v Králověhradecku v Čechách; potom r. 1812 přesazen co zástupník ke pluku Č. 15 (nyni Nassau), dostal se s týmž plukem do Polska; aučasten byl mnohých bitew ve válce roku 1813, wtáhl též r. 1814 do Paříže. Léta 1814 přesazen co nadzástupník k uherskému pluku Č. 3. (cis. Alexander), přišel co majetníkům pobočník ku polnímu maršálovi-zástupníku baronu Kollerowí, při němž po kongressu Widentském přebýval v Praze a na statku jeho Obřístevském. S nim, co intendantem vojska, táhl r. 1820 do války vypuklé v Neapoli. Zde obdržel od krále Neapolského řád sv. Mauricia a Lazara, a přebývav v Neapoli co pobočník Kollerův až do smrti jeho r. 1827, stal se potom téhož roku professorem českého jazyka na vojenské akademii v Novém městě za Widni. Jím český jazyk na tomto ústavě ponejprv

přiveden byl k větší vážnosti. Roku 1830 povýšen za setníka, odebral se k svému pluku; ležel se setníkem swau r. 1831 na kordonu proti choleře blíž Nového Města za Widni, pak ve Břetislavi, v Komárně a opět ve Břetislavi. R. 1837 powolán k akademii Nowoměstské s důstojenstwím majora při pluku uherském Č. 39 (Don Miguel) za praefekta jazyků, totiž francauzského, wlašského, českého a maďarského. R. 1843 povýšen za podplukowníka, r. 1848 za plukowníka, načež r. 1849 wstoupil s důstojenstwím generála do pensí, zasloužené 41letou výtečnou službou wojeuskou.

Řehák. — Umřel r. 1851.

Skuherský. — Doktor v lékařství.

Sláma, František. — Studoval bohosloví v Budějovicích (1811—1814).

Šohaj, František. — Absolvował práwa v Praze r. 1839. Doktor filosofie; v Říjnu 1851 stal se professorem na Staroměstském gymnasium v Praze.

Šolthés, Gerson. — Narozen dne 1. Dubna 1812 ve Welenicích u Poděbrad v kraji Bydžovském, kamž otec jeho Štěpán, rozený Maďar ze Szántó, stolice Aba-Ujvárské, brzy po wydání tolerančního patentu za cis. Josefa II. powolán byl za duchovního pastýře nové zřízené cirkwe ewangelické. Navštěvował hlavní školu v Jičíně, gymnasium dilem tamže, dilem v Praze na Novém městě. Studia filosofická dokonál v Břetislavi v Uhrích; pobyl rok v Pápě pro seznámení se s jazykem maďarským; studował theologii na ewangelickém ústavu bohomuveckém ve Widni. Ordinován tamže za duchovního, nawrátil se r. 1838 do otčiny, kdež nejprv jako vikář, potom po smrti otce jakožto duchovní pastýř v Libici aučinkował.

Štětka. — Doktor lékařství v Kulnéhoře.

Švihlík. — Umřel v Jilowém.

Swoboda, Jan Wlastimil. — Umřel co učitel u sw. Mikuláše na Malé straně.

Tomíček, Josef Slawomír. — Aud učené společnosti české.

Trojan, Frant. Břetislav. — Císařský wládní kommissar v Uhrích.

Umlauf. — Setník dělostřelecký, v pensí.

Wašák. — Učitel hudby v Rusích.

Wawra, Slawomil. — Čekanec doktorství právníckého; r. 1851 wzat do wyšetřování u wojského saudu v Praze.

Oprawy.

Na straně 9	řádek	poslední místo mnohá	čti: mno-
" " 30 sloupcei 1 " 45 " Starém " Nowém	" " 117 " 1 " 5 " 1613 " 1612	" " 203 " 2 " 41 " Wolnického " Mělnického	" " 222 " 1 " 26 " 1618 " 1608
" " 222 " 1 " 29 " 1618 " 1608	" " 234 " 1 " 27 " Vatelius " Valecius	" " 267 " 2 " 38 " Iljesskazy " Illieshazy	" " 281 " 2 " 50 " 1701 " 1741
" " 285 " 2 " 7 " Trojan " Trajan	" " 369 " 2 " 5 " 1741 " 1841	" " 369 " 2 " 54 " spasení " psaní	" " 402 " 1 " 31 " Frant. " Wacslawa
" " 413 " 2 " 1 " Hrfa " Harfa	" " 414 " 2 " 30 " Vogla " Wolfa	" " 415 " 1 " 36 " Kocobne " Kottra	" " 424 " 1 " 48 " Sepe " Šope
" " 448 " 2 " 47 " Marmanistě dle Marryata od J. Malého čti Mormonistě, od J. Malého	" " 461 " 2 " 30 " Kung čti: Kunc	" " 477 " 1 " 45 " Nath. " Math.	" " 486 " 1 " 3 " Pan(a) " Pan(a)
" " 515 " 1 " 28 " Kroba " Kroba	" " 534 " 2 " 42-44 slova: Narozen etc. až 47. Srpna buďtež wynechána.	" " 543 " 1 " 1 místo 1794 čti: 1799	" " 543 " 2 " 26 " 1850 " 1810
" " 551 " 2 " 6 " Emmanuel " Emil	" " 562 " 1 " 15 slova: 2. Hiacynthy VI. 306. 828. buďtež wynechána.	" " 572 " 2 " 25 čti: (roku 1850 56--58 letastár)	" " 595 " 1 " 6 místo: Kurandy čti: Korandy
" " 595 " 2 " 17 " 607 " 687	" " 607 " 2 " 23 " (přel.) " (něm. sepsal a zčeštil)	" " 607 " 2 " 23 " 1552 " 1582	" " 611 " 1 " 45 " 1829 " 1839
" " 615 " 2 po ř. 10. wloženy buďte řádky 20 až 24 t. j. slova: 3. Šmida powidky až 6. Töpfera: Wewodůw rozkaz VI. 693; na místě pak nynějším buďtež wynechány.	" " 631 " 1 řádek 14 místo Wlastimír čti: Wlastimil	" " 652 " 1 " 22 " radni " předseda	" " 673 " 2 " 6 čti: Apologie bratří českých
" " 673 " 2 po témž ř. 6. wlož: Apologie stawů českých r. 1618. IV. 1065. c. α; e. β.			

DODAVKY A DOPLŇKY

K

JUNGMANNOVĚ

HISTORII LITERATURY ČESKÉ.

SESTAVIL

I. J. HANUŠ.

I.

PRVNÍ A DRUHÉ ODDĚLENÍ LITERATURY ČESKÉ.

(NÁKLADEM ČESKÉHO MUSEUM ČÍSLO XCH.)

V PRAZE.

V KOMMISSÍ KNIHKUPECTVÍ F. ŘIVNÁČE.

1869.

Tisk Jaroslava Pospíšila v Praze.

P ř e d m l u v a.

Vydávaje nákladem *Matice české* dodavek a několik oprav k „Literatuře České“ našeho nezapomenutelného *Josefa Jungmanna*, vyšlé roku 1847—1849, jsem si jasně vědom, jaké povinnosti a jakou odpovědnost při podniknutí tak ne-snadným na sebe kladu.

Měli jsme totiž a máme ještě, co se „Slovníka“ a „Historie Literatury“ do-týká, jistým směrem jen *jediného* Jungmanna! Dotčená díla jsou podnes literární práce nehynoucí slávy a nevyčerpatelného užitku! Jen tichý a čilý genius Jungmannův byl s to, aby neunavnou svou pílí a svěžestí, učeností a věhlasností samojediný tato díla ve svět vnější uvedl; jsou to arcidíla, ježto jinde jen pomocí celých akademií vydávány bývají.

Pročež žádám každého milovníka literatury česko-slovenské, by se slovan-skou národní shovívavostí přijal, co zde z prvního a druhého oddělení Jungmannovy historie literatury naší podávám, a prosím, by mi nápomocným byl příspěvky vlast-ními, kdo jakých pilností svou a bádáním šťastně dobyl. Příkladem v této věci buď pan *Josef Jireček* ve Vídni, jenž, jakmile jen doslechl, že Matice mi svěřila doplňo-vání literárního arcidíla Jungmannova, ihned laskavě mi zaslal svých vlastních oprav a dodatků, jichž jsem zde i již použil. Skládám mu za tuto laskavost veřejně své nejvroucnější díky.

V ukrytosti ne všem přístupné leží u nás ještě mnohý rukopis, mnohá vzácná kniha česká, ani Jungmannem ještě neseznána; nechť tudíž ti šťastní přátelé litera-tury české, jimž přístupu k nim je popřáno, si neobtěžujou podati nám, a to buď v Museum u pánů *Nebeského* nebo *Vrřátka*, anebo v knihovně vysokých škol laskavý popis nových svých nálezů. S vděčností použijeme takovýchto poukázek. Hodláme totiž pokračovati v této práci, doufajíce, že snad za rok budeme moci podati obecnstvu pokračování třetího a čtvrtého oddělení; neboť hodláme pokračovati aspoň do té doby literatury české, nežli klesla v žalostný svůj úpadek v osmnáctém století. O literaturu naši, nově z hrobu svého šťastně v devatenáctém století vzkřísenou, a nyní bujaře a mile kvetoucí, ať se pokusí síly mladší.

Nemíníž však nikdo, jako by následující listy chtěly snad býti prací samo-statně pro sebe stojící; nejsou ničím jiným, než doplňky či dodatky k Jungmannově literatuře, a to doplňky takovými, že na mnohém místě ani nejsou srozumitelnými tomu, kdož by prvé nebyl si přečetl patřičné místo u Jungmanna. Pročež probíráme zde Jungmanna ode stránky ke stránce, od čísla k číslu, nápodobňujíce jeho „Historii Literatury České“ dle přání Matice podobným tiskem a formátem.

Jelikož dále doplňky tyto mají býti jen poukázáním na literární zprávy z té neb oné doby písemnictva českého, nikoli ale provedenou snad kritikou jich, citujeme mnohý výrok literární, aniž bychom tím jevíli svou náklonnost anebo souhlas s ním; neboť

*

šlo nám hlavně toliko o to, abychom podali jako literární apparat k budoucí teprva historii literatury české, buďsi již úplně, buďsi jen částečně či monographiemi vydobyté; šlo nám hlavně o to, abychom podali čtenáři jako rukověť, kde má hledati zvěst o té neb oné době literatury, úsudek a provedení každému ponechávající.

Hned po této předmluvě následuje *slovníček k celé* „Historii Literatury Jungmannově“, slovníček jiného druhu, než jsou seznamy knize Jungmannově samé přidané, jelikož *tyto* poukazují jen k *jednotlivým* spisům, kdežto *onen* obrací zřetel na celé *skupeniny, druhy a doby* literatury české. Slovník takový je prakticky velmi prospěšný. Dejmež ku př. tomu, což se přehojně stává, že nějaké knize české schází titulní list; tu je velmi nesnadno shledati, zdaž Jungmann tu knihu kdesi vypisoval čili nic. Připojený tu slovníček podává pak dobré rady, jak mne zkušenost mnohonásobně byla poučila. Staří naši předkové vytrhávali totiž tituly a předmluvy knih, jen aby knihy tím uchránily před stíháním censury. Srovnejž jen „Index Bohemicorum librorum prohibitorum et corrigendorum“ (Pragae), po r. 1770 vyšlý.

Na konci spisu tohoto je však přiložen opět nový seznam všeho toho, o čem se tu jedná, a to seznam věcný a zevrubný v abecedním pořádku, jehož pomocí i klíč je podán k Jungmannu samému. Jelikož seznamy v literatuře české podané a teprva po smrti Jungmannově vypracované neposkytují žádoucí zevrubnost a úsečnost. Spůsob citování je tam tak zřízen, že přední číslo naznačuje stránku přítomného spisu, druhé pak číslo určuje blíže, hlavně udáním čísla, kde na té stránce nachází se spis citovaný. Cituje-li se nějaká signatura knih neb rukopisů beze připojení obzvláštního, do jaké knihovny by patřila, míní se jí vždy knihovna vysokých škol Pražských, u Jungmanna buď knihovna *Klementínská a veřejná*, buď knihovna *císařská* pojmenovaná.

Ve spisu konečně samém použil jsem dle návodu Jungmannova a abych ušetřil místa jako on, hojných skrácenin; avšak doufám, že jsem tím znatelům literatury nestal se temným v citátech svých. Kdyby tomu však nad očekávání tak býti mělo, vezmiž laskavý čtenáři do ruky „Quellenkunde und Bibliographie der böhmisch-slovenischen Literaturgeschichte“, vyšlou v Praze r. 1868; ta bohdá z pochybností k žádanému světlu a cíli přivede. Komu by na příklad mimo očekávání byl temný citat: Fejfalík, Leiche str. 21., ten ať si laskavě vyhledá v „Quellenkunde“ jméno Fejfalíkovo na str. 235 v rejstříku, kterážto stránka mu ochotně poukáže, že má hledati na str. 191., co jsou ty „Leiche“.

V koleji Klementínské 19. listopadu 1868.

Hanuš.

Přehled rozdělení vědeckých u Jungmanna k snadějšímu vyhledávání jistých druhů knih.

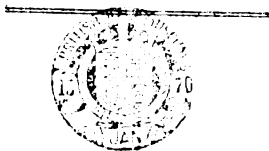
Abecedy, viz slabikáře.
 Aesthetika, viz krasověda.
 Aezopovy bajky, 1310—1409. str. 31., 1410—1526. str. 64.
 Alchymie, 1410—1526. 77.
 Allegorické básně, 1774—1846. 403.
 Almanachy, 1774—1846. 417.
 Anthropologie, viz přírodopyt, filosofii, člověkosloví.
 Od r. 1774—1846 však 456. 476.
 Apathekárství, 1620—1774. 287.
 Apokryfické spisy, r. 1410—1526. str. 94.
 Archaeologie, viz starožitnosti.
 Asbukovnak, 1400. str. 27.; viz slabikář.
 Babičky, viz porodnictví.
 Báčorky, 1774—1846. 421.
 Básně allegorické, 1310—1409. 31., 1774—1846. 403.
 Básně dramatické, 1309—1409. 30., 1526—1620. 140.
 Básně duchovní, 1310. str. 28., 1410. str. 61., 1526. str. 131., 1620. str. 260., 1774. str. 377.
 Básně historické, 1410. str. 62., 1526—1620. 137.
 Básně lyrické, 1310—1409. 28., 1526—1620. 137., 1620—1774. 267., 1774—1846. 385.
 Básně milostné, 1410—1526. 63.
 Básně mravné, 1310—1409. 31., 1410—1526. 63., 1526—1620. 139.
 Básně mravokárné. 1310—1409. 31.
 Básně naučné, 1310—1409. 30., 1410—1526. 63., 1526—1620. 139.
 Básně pochvalné, 1526—1620. 138.
 Básně popisné, 1526—1620. 136.
 Básně pohřební, 1526—1620. 138.
 Básně rodinné, 1525—1620. 138.
 Básně rozpravné, 1310—1409. 29., 1526—1620. 136.
 Básně satyrické, viz mravokárné.
 Básně svatební, 1526—1620. 138.
 Básně světské, 1310—1409. 28., 1410—1526. 62., 1526—1620. 137., 1620—1774. 267., 1774—1846. str. 381.
 Básně vojenské, 1410—1526. 62.
 Bibli (a části její), 1310—1409. 38., 1410—1526. 91., 1526—1620. 194., 1620—1774. 290., 1774—1846. str. 488.
 Biblická historia, 1526—1620. 212., 1620—1774. 299., 1774—1846. str. 496.
 Biblické spisy (přehledy písem sv.). 1526—1620. 194.; písně, 1620—1774. 265.
 Bohosloví, 1310—1409. 38., 1410—1526. 91., 1526—1620. str. 194., 1620—1774. 290. 316., 1774—1846. str. 488.
 Bratrstva a jich pobožnosti, 1620—1774. 316.
 Bylináře, 1410—1526. 77., 1526—1620. 178.
 Cestopisy, 1620—1774. 202., 1774—1846. 439.; viz zeměpis.
 Časopisy, 1774—1846. 417.; viz noviny.
 Časopisové bohosloví, 1774—1846. 490.
 Částky biblí, viz biblí.
 České nářečí, 2; literatury rozvržení, 3.
 Člověkosloví, 1774—1846. 458. 476.

Dějepis, viz historie.
 Divadelní umění, 1774—1846. 377.; viz dramatické spisy.
 Divy přírodní, 1526—1620. 175.
 Dobropísemnost, 1409—1526. 59., 1526—1620. 128., 1620—1774. 257.; viz pravopis.
 Dobrověda, viz filosofie.
 Dobytčí lékařství, 1620—1774. 287.
 Dogmatické spisy, 1310—1409. 41., 1410—1526. 95., 1526—1620. 197., 1620—1774. 298., 1774—1846. str. 490.
 Dogmatické písně a básně, 1620—1774. 266.
 Domácí hospodářství, 1774—1846. 481.
 Dopisy soukromé, 1410—1526. 90.
 Dověrné listy, 1526—1620. 142.
 Dramatické spisy a básně, 1310—1409. 30., 1410—1526. 65., 1526—1620. 140., 1620—1774. 269., 1774—1846. 377. 406.
 Dramatické spisy duchovní, viz hry církevní, básně.
 Dramatika, 1774—1846. str. 377.
 Duchovní romány, 1526—1620. 235.; viz romány.
 Epigrammatické spisy, 1774—1846. 405.
 Evangelia, viz biblí.
 Filosofické spisy, 1310—1409. 33., 1410—1526. 73., 1526—1620. 164., 1620—1774. 282., 1744—1846. str. 456.
 Formuláře, 1526—1620. 193.
 Hádačství, 1410—1526. 76., 1526—1620. 173.; viz snář, vidění.
 Hantyrka, 1774—1846. 372.
 Herbáře, viz bylináře.
 Hedbávnictví, 1774—1846. 480.
 Historie, 1310—1409. 32., 1410—1526. 68., 1526—1620. 145., 1620—1774. 271., 1774—1846. str. 436. 483.
 Historie babylonská, 1526—1620. 150.
 Historie biblická, 1526—1620. str. 212., 1620—1774. 299., 1774—1846. 496.
 Historie biskupství, 1526—1620. 160., 1620—1774. 278.
 Historie církevní, 1410—1526. 69., 1526—1620. 157., 1620—1774. 276., 1774—1846. 451.
 Historie česká, 1526—1620. 152., 1620—1774. 272.
 Historie farní, 1526—1620. 160., 1620—1774. 272.
 Historie klášterní, 1410—1526. 72., 1526—1620. 161., 1620—1774. 279. 281.
 Historie Makedonská, 1526—1620. 146.
 Historie městská, 1410—1526. 71., 1526—1620. 155., 1620—1774. 273., 1774—1846. 442.
 Historie moravská. 1526—1620. 152., 1620—1774. 272.
 Historie náboženství, viz historii církevní.
 Historie německá, 1526—1620. 150.
 Historie papežská, 1526—1620. 161., 1620—1774. 278.
 Historie politická, 1410—1526. 68., 1774—1846. 436.
 Historie polská, 1526—1620. 151.

- Historie rodův, 1526—1620. 156., 1620—1774. 275., 1774—1846. 444.
 Historie romanských národů, 1526—1620. 150.
 Historie ruská, 1526—1620. 151.
 Historie řádův, 1410—1526. 72., 1526—1620. 160., 1620—1774. 281.
 Historie slezská, 1526—1620. 151.
 Historie Slovanů nejdávnější, 1.
 Historie tatarská, 1526—1620. 150.
 Historie turecká, 1526—1620. 146., 1620—1774. 272.
 Historie uherská, 1526—1620. 149.
 Historie všeobecná, 1526—1620. 145.
 Historie věd, 1526—1620. 162.
 Historie židovská, 1526—1620. 146.
 Historické básně, 1410—1526. 62., 1620—1774. 267.
 Historicko-dogmatické spisy, 1620—1774. 298.
 Hodinky, viz liturgické spisy, modlitební knihy.
 Hojitelné vody, 1526—1620. 177., 1620—1774. 285.
 Horní nařízení, 1526—1620. 183.
 Hospodářství, 1410—1526. 77., 1526—1620. 177., 1620—1774. 286.
 Hrdelní právo, 1620—1774. 288., 1774—1846. 477. 481.
 Hry církevní, 1310—1409. 30., 1410—1526. 65.
 Hudba, 1526—1620. 131., 1774—1846. 376.; písně s hudbou, 1774—1846. 398.
 Hvězdářství, viz matematika.
 Idylly, 1620—1774. 265., 1774—1846. 402.
 Index libr. prohibitorum, 522.
 Instrukcí, 1620—1774. 288.
 Jazyk slovanský, 1.
 Jazyka českého stav a proměny, 871—1310. 11. 12., 1310—1409. 22. 27., 1410—1526. 52., 1526—1620. 120., 1620—1774. 250., 1774—1846. 353.
 Jazyka českého obrany, 1774—1846. 366.
 Jednání státní, 1410—1526. 89.
 Jinotajitelné, 1774—1846. 403.
 Jména spisovatelů cizích, z nichž do češtiny překládáno, 660.
 Jungmannův životopis od Tomka, II—VI.
 Kalendáře, viz matematika, 1410—1526. 76., 1526—1620. 171., 1620—1774. 284., 1774—1846. 472.
 Kancelářství, 1526—1620. 192.; viz právníctví.
 Kantaty, 1620—1774. 265.
 Kázání, 1410—1526. 108., 1526—1620. 217., 1620—1774. 300., 1774—1846. 498.
 Kázání pohřební, 1526—1620. 222., 1620—1774. 313., 1774—1846. 506.
 Klášterův dějinstvo, viz historie klášterů.
 Konkordanci, viz biblí.
 Kónské lékařství, 1410—1526. 82., 1526—1620. 180.
 Krasopisání, 1774—1846. 369.
 Krasověda, 1774—1846. 457.
 Kritika, 1774—1846. 457.
 Krmení dobytka, 1774—1846. 479.
 Kroniky, viz historie.
 Kuchařství, 1526—1620. 177., 1620—1774. 286., 1774—1846. 481.
 Chemie, viz známost přírody.
 Cholera, 1774—1846. 484.
 Legendy 1310—1409. 29.; viz životy svatých, duchovní romány.
 Lékařství, 1410—1526. 77. 78., 1526—1620. 178., 1620—1774. 286., 1774—1846. 483.
 Lesnictví, 1774—1846. 480.
 Libomudrství, viz filosofie.
 Listy a zápisy úřední v Čechách, 1310—1409. 37., 1526—1620. 192.
 Listy na Moravě, 38.
 Listy dověrné I. 1526—1620. 142., 1620—1774. 290.
 Listové úřední, 1620—1774. 290.
 Listové soukromní, 1620—1774. 290.
 Literatura česká, 451—871. 14.; 9. a 10. stol. 16.; 11. a 12. stol. 16.; 13. stol. 17.; 1310—1409. 25., 1409—1526. 57., 1526—1620. 125., 1620—1774. 254., 1774—1846. 359.
 Literatura římská a řecká, viz řecká literatura.
 Liturgie, 1310—1410. 43., 1410—1526. 109., 1526—1620. 225., 1620—1774. 315., 1774—1846. 507.
 Logika, 1774—1846. 457.
 Lučba, 1526—1620. 176.; viz přírodopyt.
 Lyrické básně, 1774—1846. 385.
 Maďarské mluvnice, 1774—1864. 372.
 Manská nařízení, 1526—1620. 184., 1620—1774. 228.
 Matematika (hvězdářství, kalendáře, měřictví), 1410—1526. 75., 1526—1620. 170., 1620—1774. 283., 1774—1846. 470.
 Medicina, viz lékařství.
 Měřictví, 1526—1620. 170., 1620—1774. 283., 1774—1846. 476.
 Měst dějinstva, viz historie městská.
 Metafysika, 1774—1846. 457.; viz filosofie.
 Methodika, 1774—1846. 461.
 Milostivá léta, 1410—1526. str. 106., 1526—1620. 212., 1620—1774. 315.
 Milostné básně, 1410—1526. 63.; viz básně světské.
 Mincovní nařízení, 1526—1620. 183.
 Mist jednotlivých dějiny, viz historie městská.
 Mládež, spisy pro, 1526—1620. 180., 1774—1846. 463.
 Mluvení spůsoby, 1526—1620. 129., 1620—1774. 258.
 Mluvnice české, 1526—1620. 128., 1620—1774. 257., 1774—1846. 370.
 Mluvnice latinské a řecké, 1526—1620. 129., 1620—1774. 258., 1774—1846. 371.
 Mluvozpyt, 1774—1846. 366.
 Mnohojazyčné spisy, 1620—1774. 258.
 Modlicí knihy a básně, 1309—1409. 43., 1410—1526. 114., 1526—1620. 235., 1620—1774. 266. 336., 1774—1846. 515.
 Morní knihy, viz lékařství.
 Mravné spisy a básně, 1310—1409. 30. 34., 1410—1526. 73., 1526—1620. 139., 1620—1774. 269. 328., 1774—1846. 457.
 Mravokárné spisy a básně, 1310—1409. 31., 1620—1774. 269., 1774—1846. 404.
 Mravoučné, 1526—1620. 165.; viz filosofie.
 Muzika, viz hudba.
 Mysterie, viz dramatické spisy.
 Náboženství, 1410—1526. 49.
 Nábožné básně a spisy, 1310—1409. 41., 1526—1620. 228., 1620—1774. 328., 1774—1846. 512.
 Nálezy královské, sněmovní a soudní, 1310—1409. 37., 1410—1526. 82., 1526—1620. 192.
 Nápis, 1310—1409. 28., 1410—1526. 65.
 Nápisné básně, 1774—1846. 405.
 Nařízení rozličná, 1526—1620. 183.
 Národopis, 1410—1526. 72., 1774—1846. 447.; viz zeměpis.
 Naučné básně a spisy, 1310—1409. 30. 33., 1410—1526. 63., 1526—1620. 139. 164., 1620—1774. 328., 1774—1846. 403. 417. 457.
 Návody (theorie), 1526—1620. 131., 1620—1774. 260., 1774—1846. 376. 461.
 Německá historie, 1620—1774. 271.
 Německá mluvnice, 1774—1846. 372.
 Neštovice, 1774—1846. 484.
 Nemoci dobytka, 485.
 Novelly, 1774—1846. 421.
 Noviny, 1526—1620. 162., 1620—1774. 275.
 Novoroční básně, 1620—1774. 267.
 Nový zákon, viz biblí, 1620—1774. 291.
 Obrany jazyka českého, 1774—1846. 366.

- Obrazy svaté, 1620—1774. 318., 1774—1846. 509.
 Obyčeje národní, 1620—1774. 282.
 Ostatky svatých, 1620—1774. 318.
 Osvícení českého národa, 451—1310. 8., 1310—1409. 20., 1410—1526. 47., 1526—1620. 117., 1620—1774. 241., 1774—1846. 345.
 Otcové svatí, 1310—1409. 39., 1410—1526. 109., 1526—1620. 226., 1620—1774. 315., 1774—1846. 490.
 Ovčáctví, 1774—1846. 478.
 Paměti jednotlivých historie, 1620—1774. 273.
 Pastýřské bohoslavi, 1774—1846. 507.; viz bohoslavi.
 Patenty, 1620—1774. 288., 1774—1846. 486.
 Pěkná umění, 1774—1846. 376.
 Písň, viz básně, písně s hudbou, 1774—1846. 398.
 Písň nábožná, viz hudba, 1526—1620. 131.; zlomky starých písní, 1526—1620. 138., 1620—1774. 260.
 Planetáře a prognostiky, 1410—1526. 75.; viz matematika.
 Počítáctví, 1526—1620. 170., 1620—1774. 283., 1774—1846. 470.
 Pohádky, 1526—1620. 139. 142., 1774—1846. 406. 421.
 Pohřební kázání, 1526—1620. 222., 1620—1774. 313., 1774—1846. 506.
 Pohřební písně, 1620—1774. 267.
 Pochvalné písně, 1620—1774. 267.
 Pochybné knihy, 522.
 Polemika (theolog.), 1310—1409. 41., 1410—1526. 95., 1526—1620. 197., 1620—1774. 292., 1774—1846. 490.
 Policejní nařízení, 1620—1774. 288.
 Politická historie, 1774—1846. 436.
 Politické spisy, 1410—1526. 68. 74., 1526—1620. 169.
 Politický stav Čech, 451—1310. 3., 1310—1409. 19., 1410—1526. 45., 1526—1620. 116., 1620—1774. 240., 1774—1846. 344.
 Polská historie, 1620—1774. 271.
 Polská mluvnice, 1774—1846. 371.
 Polyglotty, 1774—1846. 372.
 Pomocné spisy, 1774—1846. 373.
 Popisné básně, 1620—1774. 268., 1774—1846. 400.
 Popis životů a působení spisovatelů českých, 529.
 Porodnictví, 1410—1526. 81., 1526—1620. 180., 1620—1774. 287.
 Postilly, 1310—1409. 39., 1410—1526. 106. 107., 1526—1620. 212. 215., 1620—1774. 299., 1774—1846. 497.
 Poučné spisy, 1774—1846. 417.; viz naučné.
 Pověti, úkazy na, 1526—1620. 174., 1620—1774. 285.
 Povídky, 1526—1620. 142.
 Práva městská, 1310—1409. 36., 1526—1620. 182.
 Práva cizí, 1310—1409. 37.
 Práva obecná, 1620—1774. 283.
 Právníctví, 1310—1409. 34., 1410—1526. 82., 1526—1620. 181., 1620—1774. 287., 1774—1846. 486.
 Pravočení, 1774—1846. 367.
 Pravopis, 1310—1409. 25., 1410—1526. 57. 59., 1526—1620. 124. 128., 1620—1774. 253. 275., 1774—1846. 368.
 Právo přirozené, 1774—1846. 460.
 Právo zemské, 1310—1409. 34.
 Předpisy, 1774—1846. 369.
 Přídavek k literatuře (pochybné knihy), 522.
 Přírodní zjevy, 1526—1620. 174.
 Přírodopys, 1410—1526. 77., 1526—1620. 175., 1620—1774. 285., 1774—1846. 474. 476.
 Přísloví, 1310—1409. 28., 1526—1620. 130., 1620—1774. 258., 1774—1846. 374.
 Prognostiky, 1526—1620. 171., 1620—1774. 284., 1774—1846. 473.; viz planetáře, prorocství.
 Prosodika, 1774—1846. 376.
 Prorocství, 1410—1526. 113., 1526—1620. 173., 1620—1774. 269. 343.; viz zjevení.
 Půhony, 1526—1620. 192.
 Rakouská historie, 1620—1774. 271.
 Ranhojictví, viz lékařství.
 Registřík abecední knih českých, 672.
 Rodopis, 1620—1774. 275., 1774—1846. 444.
 Romány duchovní, 1310—1409. 29., 1410—1526. 113., 1526—1620. 235.
 Romány světské, 1309—1409. 31., 1409—1526. 65., 1526—1620. 142.; viz závažné spisy.
 Rozmluvy, 1526—1620. 129.
 Rozpravné básně, 1620—1774. 268.
 Rýmovník, 1526—1620. 131.
 Řád a práva obecná, 1620—1774. 283., 1774—1846. 460.
 Řád soudní, 1526—1620. 181., 1620—1774. 288.
 Řeči, 1774—1846. 417.; viz kázání.
 Řecká a římská literatura, 1310—1409. 32., 1410—1526. 67., 1526—1620. 143., 1620—1774. 270., 1774—1846. 434.
 Řemeslnictví, 1526—1620. 177., 1620—1774. 482., 1774—1846. 482.
 Římská literatura, viz řecká literatura.
 Římská historie, 1620—1774. 271.
 Salernitanská škola, 1526—1620. 179.
 Samskritské mluvnice, 1774—1864. 372.
 Satyry, 1410—1526. 64., 1526—1620. 140., 1620—1774. 269., 1774—1846. 404.
 Sedlská nařízení, 1526—1620. 184.
 Slabikáře, 1310—1409. 27., 1410—1526. 59., 1526—1620. 128., 1620—1774. 256.
 Slohověda, viz jazyk a stav, 1774—1846. 376.
 Slováře a slovníky, 1310—1409. 27., 1410—1526. 59., 1526—1620. 128. 130., 1620—1774. 259., 1774—1846. 375.
 Slovenská mluvnice, 1774—1846. 371.; slovensko-církevní, 371.
 Slovesnost, 1310—1409. 27.; viz literaturu mluvnice, slovníků, slohovědy.
 Slovozpys, 1526—1620. 129., 1774—1846. 374.; viz mluvozpys.
 Služebnosti církevní, 1410—1526. 109., 1526—1620. 225., 1620—1774. 315.; viz liturgie.
 Snáře, 1310—1409. 43., 1410—1526. 76.; viz videní, zjevení.
 Sněmy, viz státnictví.
 Spisy, viz obzvláštní příjmy jich, ku př. dramatické, politické.
 Spisy, viz pod jednotlivým jménem, ku př. pro mládež.
 Spisovatelé česko-slovenští, 529—659.
 Starožitnosti, 1774—1846. 450.
 Starých písní zlomky, 1526—1620. 139.
 Státnictví, 1410—1526. 89., 1526—1620. 185., 1620—1774. 289., 1774—1846. 345., 487.
 Stavitelství, 1410—1526. 49., 1774—1846. 471.
 Svatá místa, 1410—1526. 115.
 Svatební písně, 1620—1774. 267.
 Svatí otcové, viz otcové svatí.
 Svatých životopisy, viz životopisy svatých.
 Stěpařství, 1774—1846. 479.
 Technologie, viz řemeslnictví.
 Tituláře, 1526—1620. 193.
 Topografie, viz historie městská.
 Úkazy, 1526—1620. 174.
 Umění pěkná, viz básně, romány, 1774—1846. 376.
 Včelařství, 1774—1846. 478.
 Věroučné básně, 1620—1774. 266.

- Veselé písně, 1620—1774. 267.
 Vidění, 1309—1409. 43., 1526—1620. 173.; viz snáře.
 zjevení.
 Vlastnost Slovanů, 1.
 Vody hojitelné, 1526—1620. 177.
 Vojenské básně, 1410—1526. 62.
 Vojenství, 1410—1526. 76., 1526—1620. 175.; XVI.
 věku 285.. 1620—1774. 268. 285., 1774—1846.
 474.
 Všeobecná historie, 1620—1774. 271.
 Věšlovanská mluvnice, 1774—1864. 371.
 Vychovatelství, 1410—1526. 75., 1526—1620. 170..
 1620—1774. 283., 1774—1846. 461.
 Výklady bohoslovecké, 1310—1409. 39., 1410—1526.
 106. 107., 1526—1620. 212., 1620—1774. 299..
 1774—1846. 497.
 Vypsání zemí, 1774—1846. 439.
 Vysoké školy Pražské, 1619. 163.
 Vzdělavatelné spisy, 1310—1409. 41., 1410—1526.
 110., 1526—1620. 228., 1620—1774. 328., 1774—
 1846. 512.; viz naučné.
 Vzteklost psů, 486.
 Zábavné spisy, 1310—1409. 29. 31., 1410—1526.
 65., 1620—1774. 270., 1774—1846. 417.; viz
 básně, romány, novelly.
 Zahradnictví, 1774—1846. 479.
- Zákon, starý, nový; viz bibli.
 Zápisy, 1310—1409. 37.
 Zázraky, 1620—1774. 318.
 Země- a národopis, 1310—1409. 33., 1410—1526.
 72., 1526—1620. 163., 1620—1774. 282., 1774—
 1846. 439. 455.
 Zjevení, 1410—1526. 113., 1620—1744. 343.; viz
 vidění, snáře.
 Zjevy, 1526—1620. 174.
 Zlomky starých písní, 1526—1620. 139.
 Známost země, 1310—1409. 33.; přírody, 1410—
 1526. 77., 1526—1620. 163. 175., 1620—1774.
 282., 1774—1846. 439.
 Zpráva obecní, 1774—1846. 460.
 Zřízení, viz práva, z. zemské, 1526—1620. 181.
 Žalmy, 1310—1409. 38., 1410—1526. 93., 1526—
 1620. 131. 196., 1620—1774. 292.
 Životopis Jungmannův od Tomka, II—VI.
 Životy Krista. svatých, duchovních osob, 1310—
 1409. 40., 1410—1526. 114., 1526—1620. 227..
 1620—1774. 268. 322., 1774—1846. 510.
 Životy osob světských, 1310—1409. 33., 1410—
 1526. 71., 1526—1620. 162., 1620—1774. 266.
 268. 275., 1774—1846. 444.; Jos. Jungmanna,
 II—VI.; spisovatelů českých, 529—659.

Spisové oddělení prvního.

(451—1310.)

Str. 10. Jungmannovy historie literatury.

IX. a X. století.

1. *Sněmy*, jinak *Libuša soud* či *Zelenohorský rukopis*. Je to nejstarší pergamenový zlomek literatury netoliko české, než slovanské vůbec.

Přidej k tomu, co Jungmann uvádí, i úsudek *Dobrovského* ve Wiener Jahrbücher der Literatur roku 1827. svazek 37., kde posuzuje i *Šafaříkovu* Geschichte der slav. Literatur i *Jungmannovo* první vydání historie literatury české. O rukopise Zelenohorském mluví tam na str. 29.

Novější literatura o tomto rukopise viz mimo *Nebeského* v Musejníku ve Vídenském Světozoru co příloha Slovenských novin (sign. 54. A. 125), r. 1857. str. 18. (význam a mythologie „Truta“). Pak v témté časopise již samostatně vycházejícím (musejní signatura 59. E. 12) r. 1858. str. 177. 185., r. 1859. str. 217. (úvahy o Zel. Rukop. rukou Hermenegilda, dílem i Josefa Jirečka psány). — O Zel. Ruk. psal r. 1858 i časopis Posel z Prahy (sign. 54. D. 410) a to v II. oddělení, str. 17., ba téměř všecci časopisové a noviny české po útoku *Tagesbote* aus Böhmen na vzácný ten rukopis, jako ku př. *Musejník* r. 1858. str. 600., kde najdeš obranu jeho ze stanoviska filologického důkladnou rukou prof. *Hattaly*. (Pokračování toho viz v *Musejníku* 1859. str. 326. a r. 1860. str. 59. 313.) V. V. *Tomek* sestavil všechna svědectví Kovařova a jiných o vynalezení jeho, a to v *Musejníku* r. 1859. str. 28. 102., který spis vyšel i Jak. *Malým* německy pro sebe. Taktéž psal o tom *Tomek* v *Lumiru*, 1859. str. 135. — V seděních učené společnosti Pražské mnoho jednáno bylo o R. Zelenohorském, ku př. r. 1859. *Hattalou* z básnického stanoviska, str. 3. téhož roku i J. P. *Šafaříkem* o výkladu věcném, a to hlavně co se týká srovnání dědičného práva českého k právu německému, str. 90. Zprávu o tom podaly Pražské noviny, 1859. č. 301., pojednání pak celé vyšlo po smrti *Šafaříkové* v *Musejníku* r. 1864. str. 3. — O nalezení R. Z. viz též *Světozor* r. 1859. str. 217., kdežto na str. 237. srovnaj i pojednání pod nápisem: Naše básnictví staročeské a *Büdingera*. — V Rozpravách svých (sign. 54. C. 245) klade *Jos. Jireček* výklad výrazů: ot, oten, Tetva (r. 1860. str. 95.). I Anthologii *Jirečkovu* ze staré literatury české (r. 1860.) „Echtheit“, str. 205. třeba srovnati. — R. 1861. podal J. *Slavíček* v *Musejníku* (sign. 54. D. 463) pojednání o ordálích (str. 70.). — V učené společnosti vykládal *Hanuš* dějiny a rozbor R. Z. r. 1866. str. 71., co pak tiskem vyšlo pod jménem: Schrifttum und Schriftwesen in Praze roku 1867. Viz tam stránky 39—67. Co základ starého práva českého vážil si Z. R. hlavně *Herm. Jireček* v českém a německém vydání svého *Práva českého a moravského*, jakož i ve svém *Codexu juris bohemicum*. — K. *Sabina* vykládá důležitost R. Z. ve své *historii literatury české* hlavně na str. 39—67. A. *Šembera* mluví o něm ve své *histor. literatury české*, II. vyd. str. 34. a v III. vydání, str. 30. — Viz též *valnou literaturu* R. Z. v *Mannově* Quellenkunde der böhm. Literaturgeschichte, učenou společností

Pražskou r. 1868. v Praze vydanou, na str. 236., kde odkázky literární najdeš.

Opětovaný v museu českém pokus, zachytiti vybledlé zbytky R. Z. *fotografii* a takto zachrániti a rozšířiti je na způsob rukopisu Královodvorského, nepodařil se bohužel posud.

V nejnovější době i k tomu hleděno, bájeslovně či mythicky vyložití *Libuša soud*. Viz co se toho týká pojednání E. *Komárka* v Quellenkunde (1868) na str. 158. 205. 208. 211. 221. a Václ. *Nebeského* úsudek v *Obzoru literárním* I. 1868. č. 11. str. 163. — Srovn. též *Schriftwesen und Schrifttum* (1867) str. 47—55. a článek: mythische Literatur v Quellenkunde, str. 242. — Korn'a (Nork) pojednání: über die myth. böhm. Fürstin Libuša als Naturgöttin aufgefasst (*Almanach Libuša* 1850. str. 452) je větším dílem nekritické. Za to zasluhuje ale povšimnutí A. *Bielovského*: vstěp kritický do dziejów Polski (sign. 22. D. 332).

2. *Hospodine pomiluj ny*. Tato píseň církevní je pozůstatek slovanské liturgie, i když se nedá dokázati, že složena je *Kyrylem* neb *Methodějem*. Zpívá se podnes v kostelích.

Dobrov. Gesch. d. Spr. u. Lit. 1791. str. 326., 1792. str. 49. 59., 1818. str. 62. 77. 79. podle rukopisu univ. knihovny z r. 1397. sign. 17. F. 30. Nepochází od sv. Vojtěcha; zpívalat se t. již před ním (*Cosmas*). *Bolehucký* v *Rosa Bohemiae* (sign. 51. E. 41, pars altera) má dvojí text a noty. Píseň ta není však snad „jedinou“ památkou slovanské literatury v Čechách. (*H. Jireček*, *Světozor*, 1858. str. 27). — *Voigt*: Kirchengesang in Böhmen (1775. I. svaz. str. 200. učená společnost v Praze). Píseň kostelní nejstarší české (*Libuša*, *Almanach* němec. 1858. str. 375). *Sabina* hist. lit. str. 147. O některých zvlátnostech staročeské prosodie od *Jos. Jirečka*. *Světozor*, 1859. — *Fejfalik* altyeichische Leiche, Wien 1862. str. 19. (643). — *Časopis Dalibor* (54. A. 127), 1862. str. 201. — *Antholog. staročeská*, 1860. str. 43. — *Šembera* hist. lit. II. vyd. str. 55. 128., III. vyd. str. 51. Srov. též *Nebeského* v *Obzoru literárním*, 1868. č. 10. str. 148. — *Hanuše* v *Schrifttum und Schriftwesen* 1867. str. 18. 25., pak v *Malém výboru* 1863. str. 66. 64. a *Hanuš* o ostatcích slovanského bohuslužení v Čechách, v Pr. 1859.

Formy nejstarší *Otčenáše* a *Věřím v boha* (*Páter* a *Kredo*) dokazují, že pocházejí již z doby křesťanství římsko-německého. O nejstarší formu slovan-skou pokusil se též *Šembera* v 3. vydání literatury str. 50. poznám. 2. Chyb hlučnických v *Otčenáši* dotýká se taktéž, udávaje zároveň, že *Fr. Šubert* teprva r. 1863 sprostí *Pátera* českou poslední chyby mluvnické ve svém kritickém vydání sv. *Matouše*. str. 81. — Srovn. též o dvou zpěvnících latinsko-českých v univerzitní knihovně Pražské (11. D. 1. — 17. J. 20), v *Sitz. Berichte d. böhm. Gesell.* 1865. II. str. 76. — Co do ceny hudební píseň „*Gospodi pomiluj ny*“ viz *Ambrosovu* Geschichte der Musik, II. Band. Breslau, 1864, který vůbec si všiml písní staročeských více, než posud kdokoli z německých spisovatelů dějin hudebních. Srovn. zde str. 5. číslo 21.

3. *Evangelium sv. Jana*. Zlomek na pergameně v řeči česko-slovansko-liturgické.

Musejn. 1829. II. 33. — Světozor, 1858. 27. „o památkách slov. apoštolů.“ J. Jireček (o českém původním překladě evang. 1859. str. 5—9) dokládá, že i Holomoucký evangeliář stopy liturgie slov. na sobě nese. Šembera, hist. lit. str. 54. 85. III. vyd. 1867. str. 49. Příklady jazyka, č. 2. Schriftwesen, str. 24. 1867. — Zprávu podával též *Hanka* v slovn. str. XV. 1833. Srovn. též Jos. Jirečka příklady písma sv. v Antholog. staročeské, 1860. str. 4.

4. *Čtenie zimního času* či evangelia.

Mimo formy samého samou a p. upomíná v tomto rukopise již málo co na původní podobnost k evangelium sv. Jana, ba formy, jako: mudrakuov, duchovníkuov a p. jsou důkazem, že přepis sotva pochází z 13. neb 14. věku. Jireček: o původním překladě evang. 1859. str. 5—9. *Hanka* v Rozboru II. oddělení, 33. Abhandl. d. k. böhm. Ges. V. Folge 3. Bd. 1843—1844. str. 701. Šembera, III. vyd. str. 136. klade spis ten teprva do třetí doby literatury.

5. *Jména česká na mincích starých*, osobní a místná.

Voigt: Beschreibung der böhm. Münzen. Prag, 1772—1774. J. Mader Vers. über die Bracteaten, insbesondere die böhmischen. 1798. (učen. spol.). Krit. Beitr. zur Münzkunde (učen. spol.) 1803. — Pražské nov. 1825. str. 39. — *Hanka* v Památkách, 1855. str. 234. 282. 328. 1856. str. 42. 88. 141. 177. 229. 281. 324. 366., 1859. str. 41. 87. 135. 186. 323. 369., 1860. str. 85. 138. 184. Návy mincí. Slovenské nov. 1858. str. 15. Šembera, hist. lit. str. 57. 58. III. vyd. str. 26. 53—55. (hojná sbírka). — Zap. Sitz. Ber. d. böhm. Ges. 1861. str. 25. Vocel, Pravěk str. 134. 470.

XI. a XII. století.

6. *Jména osob, řek, orchů a j. v kronikách*.

Dobner, Pelzel, Pertz nejsou zřídla jich jediná. Šembera h. lit. II. vyd. str. 29., III. vyd. str. 26. 88. rozšiřuje však příliš jich objem. Bočekův diplomatář není v prvních svazcích veskrz víry hoden. Nejhojnější a nám nejbližší zřídlo takových jmen poskytl *Erbenova* regesta, Moravské desky zemské a H. Jirečka Právo české a moravské. Srov. Jungm. str. 28. č. 19. — Patří by sem i rozbor jmen *bohů* a *bohyní*, *dnů* a *měsíců*. Srov. Šembera, hist. lit. str. 33. II. vydání; v III. pak vydání str. 29. č. f., kde však „Živa“ jest proměněti v „Dziewa“. Srov. Miklosich: die slavischen Monatsnamen, Wien. Denkschr. 1867. Die Fremdwörter im Slavischen. Denkschriften. 1868. Weinhold: Jahreseinteilung der Deutschen. Universitätschriften in Kiel, 1862. *Erben*: měsíce slovan. Musejn. 1849. I. 133. Hanuš: jména měsíců. Sitz. Bericht der k. b. Gesell. 1867. 30. prince. Již dříve položil Dobrovský základ k vysvětlení jich v Slavíně a v Slovanco, ku př. v Slovanco I. 70. 247. Viz též jeho Gesch. der böhm. Sprache u. Liter. 1818. 71. 92—103. *Spies*: rozbor staročeských místních jmen na -ici. Beseda, 1863. str. 87—135. Otavan, 1864. č. 7—9. Vocel, Pravěk str. 120. Viz literaturu i v následujícím čísle.

7. *Jména v nadacích listinách latinských*.

Misto diplomatáře českého Palacký chystaného vyšla *Erbenova* regesta, 1854. (učen. spol. VIII. svaz.). Zasahují regesta ta od r. 600—1253. Najdeš tam glossarium a) jmen a slov českých, str. 808. b) slov německých, str. 812. c) index (seznam) jmen osobních, str. 625. 707. d) jmen místních, str. 708—807. — Archiv Palackého dospěl pátého svazku. Demuta

historie desk moravských vyšla 1857. (sign. 22. D. 300). — Základní listiny klášterů, mortuaria a p. jsou též předložena zřídla. Srov. Dobrovský: hist. lit. 1791. str. 328., 1818. str. 68. 69. 80. 92—103. Šembera hist. lit. str. 57. 59. 87., III. vyd. str. 52 (statky kláštera Holomouckého r. 1131). Palackého krit. úvaha a výklad základních listin kolleg. chrámu litoměřického (Musejn. 1836. str. 323). Dějiny národ. česk. I. 2. 1862. str. 274., nota 319. Povímnutí krit. hoden i Archiv für Kunde österr. Geschichtsquellen. Wien, 1848—1867. 37 Bände (sign. 22. C. 187). Schriftwesen 1867. str. 32. — H. Jireček, Právo české a moravské; Codex juris Bohemici. Srov. Sitz. Ber. učené společnosti. 1864. 17. Hjna. — Vysvětlení jmen i osobních i místních je nejtěžší úlohou jazykozpytu a nejtěžší, viz tudíž následující literaturu: O jmenech na příponu durum, dunum, rigum, Krok II. 1. str. 42. od F. S. — Přídavek k zeměpisným jmenům od B. Tablice. Krok, II. 1. str. 131. — O roznosti českých a německých místních jmen, Kalina z Jaethensteinu v Abhandlungen der böhm. Ges. 1824—1826. Neue Folge, I. svazek. — V. Pelikan: jména místní. Musejn., 1830. str. 309. Dodatky J. Kollára, str. 463. Fr. Palacký: jm. osobní a křesťní. Musejn. 1832. str. 60. — Jména Slavašov, Bern a p. Květy 1834. str. 107. — F. J. Sláma: Jm. na ice a vice, Musejn. 1834. str. 394. s dodatkem Palackého. — J. P. Šafařík: Jm. národní. Musejn. 1835. str. 367. Srov. i Starožitnosti jeho. — Chmela, jm. obyvatelů, Musejn. 1835. str. 327. — Jm. česká v spisech jinojazyčných, Květy, 1842. Příloha, str. 17. 27. 29. — Jm. osobní, Pražské noviny, 1856. č. 243. — Jm. místní, Poutník Otav. 1859. str. 259. 306. — H. Jireček v Památkách, 1859. str. 227. — H. Jireček ve Světozoru, 1860. str. 1. 11. 37. 132. — Hulakovský, jm. rodní, Musejn. 1860. str. 146. 297. 420. — V. Nebeský, Sitz. Berichte d. k. b. G. 1860. II. str. 27. — Jm. cíal v řeči české, Světozor, 1861. str. 262. — Miklosichův výklad jmen. Úvaha J. Jirečka v Světozoru 1860. str. 132. a Nebeského v Musejn. 1861. str. 85. — Staročeská jm. na -iani. B. V. Spiess v Táboru, 1865. č. 33.

8. *Evangelium Sávaské* či Remešské, též *Text du Sacre* zvané.

Srov. Hanulík, str. 5. Kyrilica v něm není sv. Prokopem psána. Viz: P. Bujarský: Sudby církevného jazyka. S. Petersburg. 1848. 2 svaz. Je psána teprva v 14. stol. Hlaholskou část psal nějaký mnich slovanský v Emausích. Srov. Vlastimil, 1840. I. str. 201. Časop. kat. duchov. 1844. str. 774. — Kříška nástin dějů kláštera na Slovanech. Památky, 1855. str. 193., Schriftwesen 1867. str. 28. O jiných památkách hlaholských viz zlomky hlah. r. 1853 odkryté, pak J. Šafařík o zlomcích Inspruckých (Sitz. Ber. d. böhm. G. 1859. st. 3. 23). Vojtěch Šafařík tamtéž. 1859. str. 60. — Šembera, hist. liter. III. vydání str. 56. poukazuje zároveň i na jiné památky hlaholské. Srov. též Hanuš Quellenkunde, 1868. str. 169. 172. 180. 182. 219. Naučný slov. VII. 314.

Str. 17.

9. *Soatý Václave*. Píseň starocírkevní.

Rkp. knihovny universitní 17. F. 30. zahrnuje v sobě nejstarší modlitby a písně církevní. Popis jeho viz u Dobrovského Gesch. d. böhm. Spr. 1791. str. 326. 335., 1792. str. 58. 88., 1818. 123. — Star. sklad. 1823. str. 238.; pak v Rozboru, I. str. 131. O vydání Boleuckého viz výše č. 2. — J. Jireček anthol. staročeská, 1860. str. 43. Šembera III. vyd. str. 51. 52. — Srov. též Malý výběr ze staročeské literatury, 1863. str. 64. 65. — O hymnech starosle-

vanských 12. a 13. stol. ke cti sv. Václava vypravoval podle Srezněvského Hanka v sedení učené společnosti r. 1856. (IX. svaz. str. 58). Co se týká vydání Hankova té písně: sv. Václave, v starobylých skládáních (V. 239) viz die gefälschten böhm. Gedichte, 1868. str. 53.

10. *Jména osob z X—XIII. stol.* v zápisech úmrtních klášterů. Je jich velká hojnost.

O *Podlažickém* mortuaru ve Švédích viz Dudík Forschungen in Schweden, 1852. str. 212. 228., jenž jej na str. 403. do slova otiskl, poněvadž přepis Bočkův v archivu Brněnském není úplný. — O *Opatovickém* rukopisu viz Musejn. 1841. str. 317. (Stárek). O klásteru samém viz Památky, 1865. str. 188. (Solář). Sem by patřila celá literatura o *úmrtních* knihách klášterských a kapitulních (mortuaria, totenbücher) dílem již tiskem vydaných, dílem v rukopisech ještě ležících. Srovn. Šemberovu hist. literatury. III. vyd. str. 98.

11. *Mater verborum* či glossy české v tak zvaném slovníku.

Srovn. Skorцова vydání ruské, 1853. v Petrohradě. — Sitzungsberichte učené společn. 1854. 30. ledna, V. Folge, 8. Band, pak 1865. 6. února, kde se rukopis musejn. srovnává i k starožitnému tisku toho slovníka encyklopaedického. — Památky, 1855. str. 186. — Krok, 1865. str. 46. 105. Srovn. Šemberu v III. vyd. str. 89. č. 4. Co se týká *miniatur* Vacerádových v *Mater verborum* viz Památky, 1855. str. 186., kde je J. E. Vogel vypisuje. Srov. k tomu Sitz. Ber. 1865. I. 48.

12. *List z botanického slovníku*, jež Ant. Boček nalezl (Musejn. 1841. str. 104).

Výpis o něm nepodal Boček žádný. Patříť tudíž co do domnělého stáří (1260) mezi pochybné rukopisy.

13. *Glossy v homiliích Klementinských*, či nejstarší glossy v tak zvaném homiliáři „neznámého českého biskupa“.

Rukopis universitní knihovny 3. F. 6. Latinský text tištěn v „Homiliar eines Bischofs von Prag“ saec. XII. von Dor. Hecht. Prag, 1863 (sig. 22. B. 339). — Určení, co vlastně je codex 3. F. 6., t. j. že to není homiliář nějakého českého biskupa, nadeš v Sitzungsber. učené společn. 1866. 12. listopadu, str. 17. — O glossách jeho viz *Palacký* dějiny české (I. 2. str. 289); kladet glossy do 13. století. Výklad gloss těch a otisk viz v Sitzungsber. učené spol. 1867. 21. října, str. 63.

14. *Píseň pod Vyšehradem* je padělaná jen básně, co do obsahu, dle staré původní písně nějakého českého minnesängera, patří tudíž teprva do doby 14. neb 15. stol.

Dobrovský odvolal tvrzení svá o původnosti a pravdivosti její listem k Bowringovi (viz téhož anglicko-českou anthologii), o němž mluví i Jungmann v Musejniku 1832. str. 241. O nepravdivosti viz Šemberovu hist. lit. I. vyd. str. 91., II. vyd. str. 98., pak Jirečkův Echtheit str. 187. a Sitzber. učené spol. 1864. 31. října str. 46. a r. 1867. 25. listopadu a prosince. VIII. vyd. dějin literatury str. 102 přispisuje Šembera padělání *Hankovi* a *Lindovi*, str. 102., naopak tomu ale Hanuš scriptorovi J. W. Zimmermannu v knize: die gefälschten böhm. Gedichte (Prag, 1868). Srov. Nebeského v Obzoru literár., 1868. č. 11. str. 168.

15. Tak zvaná „milostná píseň krále Václava I.“ je co do přepisu padělaná.

Viz o ní: Haupt: Verhandlungen der sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig. I. Band. — Nebeský. Musejn.

1858, str. 136. — *Fejfalik*, Sitzungsberichte der Wien. Akad., 1857. 25. svazek, str. 332. — *Tagesbote aus Böhmen*, 1858, č. 285, 12. října. — *Šembera* hist. lit. I. vyd. str. 91., II. vyd. str. 98., III. vyd. str. 102. Srovn. Nebeského v Obzoru literárním. r. 1868. č. 11., str. 168. — Sitz. Ber. učené společnosti 1864. 31. října a roku 1867. 16. prosince, str. 99. — Nejobsírněji nadeš doklady formálního padělání této básně skriptorem Zimmermannem v knize: die gefälschten böhm. Gedichte vom J. 1816—1849. na str. 26. 60. Nebeský, Obzor literární, 1868. č. 11. str. 168., pak ročník II. č. 2., str. 19. 20., kde posuzuje „die gefälschten Gedichte“.

16. *Glossy žaltáře* latinského v Museum. Glossator neglossoval ze své hlavy, než ze žaltáře již *hotového*, jenž byl též redakcí překladu, co Wittenbergský žaltář.

O něm viz Jungmanna na str. 38. č. 109. Podobné glossy viz též u Jungmanna str. 39. č. 118., tudíž i zde l. c. Srovn. J. Jirečka: o překladech biblí (10. svaz. pojedn. učené společnosti) a Šemberu hist. lit. III. vyd. str. 90., Fr. Schulze: činnost kněží v písemnictví národa českého, 1868. Obzor liter. II. ročník, č. 1.

17. *Rukopis Královodvorský*.

Viz o něm Jirečků Echtheit der kön. H. 1862. a „Schriftwesen“, 1867. str. 55—114. Pak Národní listy (co do 50tiletého jubilea) 1867. září, říjen. — La Bohème Leger-a a Friche v Paříži r. 1867. Srov. též literaturu při Zelenohorském rukop. (č. 1.) položenou a J. Jirečka v Anthol. staročes., 1860. str. 7., pak Nebeského proti Büdingerovi v Sitz. Ber. 1859. str. 41. a opět Nebeského v Obzoru liter. o dějinách lit. české. Šembery hist. liter. 1868. č. 11. str. 164—168. — O listech prof. Šrobodky K. R. se týkajících, Sitz. Ber. 1859. str. 58. Šembera, III. vyd., str. 92—102. jedná obsírně i o jednotlivých básních. Srovnati však dlužno, co Nebeský poznamenal v Obzoru literárním r. 1868. č. 11., hlavně co se týká stejného původu a směru Jaroslava, Ludíše a veršované Alexandreidy (str. 164. 165., zde II. odděl. č. 48), pak o veskrz rozdílném metrickém principu písní královodvorských a Alexandreidy. Avšak Nebeský probírá tam i do podrobná jednotlivé písně R. Kr., klada své opačné mínění, kde toho bylo nutno.

Str. 18.

18. „*Mastičkář*“ zvaná básně dramatická jest část hry velikonočné (Osterspiel).

Viz u Jungmanna str. 30. č. 53., pak str. 65. č. 87. Srovn. Nebeského Musejn. 1847. I. 325. — Šembera hist. lit. II. vyd. str. 112., vyd. III. str. 125. Sabina, hist. lit. str. 251. — Malý výbor, 1863. str. 41—56. Hanuš, die lateinisch-böhm. Osterspiele (Prag, 1863), kde i účel takových her církevních i literaturu o nich nadeš. — O podobných Mastičkářích českých viz Gindelyho ve Výboru II. 29. a v Sitz. Ber. d. böhm. Ges. 1856 (IX. svaz. str. 56). Tamtéž r. 1861. str. 44 jednal Ambros o hrách utrpení pána Krista, jež se chovají v knihovně vys. škol Pražských. Viz též Ambrosovu Geschichte d. Musik, 2. díl. Co do nálezu „Mastičkáře“ viz Nebeského v Obzoru liter. II. ročník. 1868. č. 2. str. 22.

19. *Zlomek života sv. Alexia*, veršovaná legenda, nyní po Bočkovi v archivu zemském v Brně, o 103 verších. Tato i podobné jí legendy, ač se hojně jen v mladších opisech zachovaly, patří jednomu velkému kruhu (cyklus) básní dějepisných církevního obsahu, či epiky

křesťanské, kterážto vstupovala na místo písní pohanských, na místo epiky pohanské, křesťanstvím netoliko zanedbané, než i pronásledované. Srovn. *Nebeského*: zlomky básní dějepisných, v Musejn. 1847. I.; *Jirečka* (legendy v řeči vázané, anthol. staročeská, 1860. str. 39.); *Hattalu* v Sitz. Berichte der k. böhm. Gesellsch. 1859. str. 12. — Zdá se, že původně všechny legendy takové byly netoliko veršované, než i *rýmované*, ačkoli *rým* či souzvuk je vlastně opak metra, verše (rým = rytm, rhythmus? nebo staroněm. rim, gi-rim-an, shodovati se?). Původ rýmování je nejist: jedni mají za to, že rým je prastarý způsob okrášlovati řeč *qualitou* (hudbou), jako je verš okrášlování *quantitou* (počítáním); druzí kladou povstání rýmu teprva do křesťanství (? Srovn. Ferd. Wolf: über die Laie, Sequenzen und Leiche, Heidelberg, 1841. str. 161 — 166. W. Grimm: zur Geschichte des Reims, Berlin, 1852. str. 117. Masing: über Ursprung und Verbreitung des Reims, Dorpat, 1866).

Některé legendy zachovaly se v starších, některé jen v mladších rukopisech, některé z nich vzaly během času, ku př. nedbalými opisovateli, zkázu nemalou do sebe a to dle toho co se týká jich obsahu, dilem co se týká jich formy, t. j. veršů a rýmů. Nalezáme jich t. mnoho, v kterých verš a rým až na nepatrné zbytky je setřen. Srovn. legendy *prosaické* u *Jirečka* v anthologii staročeské, 1860. str. 55., a *poetické* u *Šemberu* v Sitz. Bericht d. kön. böhm. G. 1859, str. 35. — Básnictví duchovní *epické* v době předhusitské od *Ningra* v Poutníku Ot. 1859. I. str. 43 — 233., II. str. 67. — Původ takových legend je veskrz jiný, než původ básní světských, romantických, na pohanství se zakládajících, ku př. v Alexandreidě: srovnalost mezi nimi, co se týká jich ducha, je jen obou *něrodnost slovenská*, neboť málo je legend slovenských, ku př. leg. o sv. Prokopu, Ivanu, Václavovi a j. Srovn. i *Šemberu* v dějinách lit. české, III. vyd. str. 103. poznamenání 3., avšak i *Nebeského* v Obzoru literárním 1868. č. 11. str. 165. U *Jungmanna* viz též str. 29. č. 47. a str. 40. č. 145., kde najdeš sbor takových legend pod jménem *dějů apoštolských* a *passionálů* či života svatých mučedníků. Septavíme tudíž zde hned překlad nejznámějších jich, počínajíc

a) Legendou o sv. Alexiu.

Viz o něm *Nebeského* v Musejn. 1851. I. 138. a *Fejfalika* v Studien 1861. str. 18. 36. *Šemberu*, III. vyd. str. 107. — St. *Alexius* Leben in acht gezeichneten mhd. Behandlungen, herausg. von H. F. Massmann (Biblioth. d. deutschen National-Literatur. 9. Bd., Quedlinburg, 1843, sign. 37. H. 170.

b) Legendou o sv. Anselmu.

Viz o něm u *Jungm.* str. 29. č. 46., tudíž i zde II. odděl. č. 46.

c) Legendou o sv. Anně.

Viz *Šafařka* v Musejn. 1855. str. 529. — Abhandl. učené společn. Pražské, 1855. IX. svaz. str. 47. Fejfalikovy Studien, II. 1860. str. 6.

d) Legendou o dvanácti apoštoli.

Miklosi má tu legendu za tak starou, že ji ve své chrestomathii palaeoslovenské r. 1861. str. 90. (sign. 8. F. 290) klade co nejstarší úkaz češtiny, ovšem mylkou. Pochází z druhé polovice 13. stol. *Jungmann* mluví o ní teprva na str. 29. č. 31. — *Dobrovský* vypravuje o ní již v r. 1791 v Gesch. d. böhm. Sprache str. 330, pak r. 1792 v II. vydání str. 71. První zlomek odkryl *Durich*, jež otiskl *Dobrovský* v III. vyd. hist. liter. 1818. str. 103 — 107. Obsírně ji popisuje *Nebeský* v Musejniku, 1847. I. str. 11. 20. 22. a *Šafařík* tamtéž r. 1846. I. str. 296. 309. a r. 1847. I. str. 309., jenž dokazuje, že *Alexandreis* a legendy z jedné školy vyšly. Srovn. *Semberu* v dějin. liter. čes. III. vyd. 103. poznám. 3., avšak i *Nebeského* v Obzoru lit. 1868. č. 11. str. 165. *Alexandreis* odvracela mysl od křesťanství, přichylojíc ji romanticky k pohanství, kdežto legendy o svatých a světcích za směr svůj opak toho měly. Dokonalost formy není již dostatečným dokladem stejné, avšak ovšem podobné školy. Co část kroniky o císařích římských klade tu legendu *Fejfalík* v Studien VII. 1861 (Sitz. Ber. S. 56). Srovn. *Semberu* (hist. lit. II. vyd. str. 103., III. vyd. str. 106., a *Jungmanna* samého o dějích Apoštolů na str. 29. č. 47. *Sembera* psal o důležitosti těch a jiných legend též v Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 1859. str. 35., a *Erben* vydal úlolek legendy ve Výhru II. co dodatek k Výboru I. str. 1143.

e) Legendy o sv. Dorotě.

Viz Výbor II. str. 18. Malý výbor, 1863. str. 24. — Musejn. 1848. II. 261., r. 1859. 21. (Jos. Jireček). — Fejfalík srovnává ve Weihnachtsschauspiele aus Nühren 1864. str. 213. 217. legendy o sv. Dorotě s „legenda aurea“ a s passionalem českým, 1495 vyšlým (signatura listu inkunabuly CVI. CVII.). — Srovn. též *Jungm.* hist. lit. str. 28. č. 27. — *Sembera*, III. vyd. str. 109. — Fejfalík, Sitz. Ber. 1858. 29. svaz. str. 319.

f) Legendou o sv. Elžbětě.

Viz Fejfalík: althöhm. Legende vom Leben der h. E. Schriften der hist. stat. Section in Brünn. 1859. S. 57. Je sice v prose, ale čeština stará. Podivno, že v passionálu latinském se zachovala, jenž leží v bibl. sv. Tomáše v Brně (Legenda aurea, vyd. 1495, fol. MIX). — Malý výbor, 1863. str. 27. — Srovnati nutno i německý spis: Das Leben der heil. Elisabeth vom Verfasser der Erlösung, herausgegeben von Max Rieger, Stuttgart 1868. (90. Publication des literar. Vereins in Stuttgart.)

g) Pana Ježíše Krista životopis.

1. O božiem narodenie a o boží mladosti, či o božím dětinství.

Rukopis 17. E. 8. č. 7. věk 14. list 40 — 57. Počíná: „Byl žid, jemuž jméno Joachým, biele tan v manželstvie.“ Končí: „kak by mohl ten hrieck zdieť.“ Amen. Srov. *Jungm.* str. 29. č. 44. Fejfalík Studien, 1860. II. str. 12. (Sitz. Ber. 309.) *Nebeský* v Musejn. 1847. I. str. 596. *Sembera* hist. lit. II. vyd. str. 106. 124. 131. 166., III. vyd. str. 112. J. *Jireček* Anthol. staroč. 1860. str. 44. *Hanka* o apokryfech v Sitz. Ber. uč. spol. 1860. str. 106.

2. O příchodu Páně do Jerusalema.

Viz *Sembera*, III. vyd. str. 107. č. 6.

3. O utrpení čili pasije (umučení) pána J. Kr., ve verších psaném vypravuje Tom. ze Štýrského.

Viz Výbor, I. str. 754. Srovn. též Výbor, I. str. 1147 (umučení Pápe). *Jireček* (Anthol. staročeská. 1860. str. 41). — *Sembera*, III. vyd. str. 107. č. 7. Jungm. str. 20. č. 40. 41. 46.

Viz Musejník, 1847. I. 11—22., kde *Nebeský* mluví

4. o Jidášovi.

Srovn. též Obzor literární, 1868. č. 11. str. 163. — *Fejfalík*, Studien VII. 1861. str. 33. (Sitz. Ber. 86.) — Srovn. též Musejník. 1829. III. str. 58. — Malý výbor, 1863. str. 56. *Sembera* hist. lit. II. vyd. str. 100. 130. 157. — *Θ Jidášovi a Pilátovi* jedná *Sembera* v Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 1859. str. 31. — Tamtéž r. 1860. str. 197 jedná *Hanka* o evang. Nikodemově. — *Sembera* III. vyd. str. 106. č. 2. 3., str. 107. č. 6. 7.

5. Zlomky legendy o Pilátovi.

Viz *Semberu* v III. vyd. str. 106. č. 3. Dle obsahu patří k legendám o životu Krista Pána i legenda o 12. apoštolech. Viz ji výše. Srovn. zde i č. 4.

6. Zlomek leg. o seslání ducha svatého.

Viz *Sembera*, str. 107. III. vyd.

h) Legenda o panně Marii.

Viz Jungm. str. 29. č. 35—39. *Fejfalík* Studien II. str. 13 (Sitz. Ber. str. 310). Že pak jeho zlomek legendy pracován je dle německého *Wernhera* „Driu lit von der Maget“, dokládá Studien V. str. 190. — Staročeské básnictví Mariánské. Obrazy, 1861. str. 345. 380. — *Jireček*, antholog. st. česká. 1860. str. 43. — *Safařík* o žalu Anně (Abh. der böhm. Gesell. IX. B. str. 47. — *Sembera* III. vyd. str. 108.

i) Legenda o sv. Kateřině.

Pečírka, Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 1859. str. 29. Musejník. 1851. III. str. 37. *Erben* četl o ní v učené spol. (1859. str. 87) a vydal ji v Praze 1860. — *Jireček*, Rozpravy, 1860. str. 96. Anthol. staroč. 1860, str. 39. *Sembera* hist. lit. II. vyd. str. 105. 168. 195., III. vyd. str. 105. *Dudík*, Forschungen in Schweden, str. 162. — Dokonalé verše, čistý rým jako v Alexandreidě. Srov. poznámky před legendou o sv. Alexiu, č. 19., pak poznamenání k oddělení II. č. 69.

k) Legenda o Matě Magdaléně.

Viz u Jungm. II. odděl., č. 42., tedy i zde II. oddělení č. 42.

l) Legenda o sv. Ludmile.

Safařík, Musejník. 1862. str. 318 (staroslov.).

m) Legenda o sv. Prokopu.

Jungm. str. 29. č. 34., tudíž i zde v II. oddělení, č. 34. *Fejfalík*, Sitz. Ber. 1859. 30. Bd. str. 414.,

32. Bd. str. 310. *Sembera* hist. lit. II. vyd. str. 105., III. vyd. str. 111. Opis z r. 1618 v rukopise univers. knihovny 17. A. 26. dva listy. „Byl v české zemi jeden opat x na věky věkův. Amen.“ Srovn. Jungm. str. 228. č. 1798. *Jireček* (Anthol. staroč. 1860. str. 42).

n) Legenda o desíti tisících rytířích (z pasionálu 1395).

Musejník. 1840. str. 289. Srovn. Jungm. str. 29. č. 33. — Rukopis knihovny univers. 17. E. 7. čís. 5. je sice ze 16. stol., než přepsán ze starého rukopisu. List. 173—180. Srovn. *Fejfalík* Studien. VII. str. 31. (Sitz. Ber. 1861. str. 84). *Sembera* II. vyd. str. 105., III. vyd. str. 108. Otiskl ji též *Erben* ve Výboru II. str. 6.

20. Zlomky písní národních. Sem patří vlastně všechny písně starožitné v národu posud žijící, pak říkadla stará, ba i báje.

Viz tudíž některé písně ze Zpěvanky *Safaříkovy*. *Čelakovského*, *Kollára*, *Erben* a *Sušila*. Srovn. Květy, 1838. Příloha str. 41—101., 1841. Příl. str. 29. 33. — Světozor, 1859. str. 245. 294. Poutník z Otavy, 1861. I. str. 130. — Že byla hojnost zpěvů staročeských, dokládá k r. 1158. Vincentius: in eorum cantibus et in eorum sermonibus Mediolani resonat obsessio. *Dobrovský*, 1791. S. 329.

Literaturu písní národních viz v II. oddělení č. 30. zde, a zprávu o ztracených svazcích „*carminum Bohemicorum*“ v České Včele 1866. č. 17. 65. (Dvorský: zmínky o starých básních českých.)

21. V prvním oddělení historie literatury české měly by uvedeny býti i staročeské modlitby církevní, formule zpovědi (viz o nich Sitzungsberichte d. böhm. Gesell. 1868. 20. července), písně, jako se ku př. zachovaly v zlomcích kladských Höflerem odkrytých, staroslovansky-českých. Srovnej zde str. 1. č. 2.

Viz též staročeské otcenáše srovnány se staroslovanskými ve Světozoru 1859. č. 3. str. 209. od *Jirečka*. *Sembera* jedná o otcenáši starém a o věřím v boha v dějin. liter. české, III. vyd. str. 50. Srovn. též Ferdin. *Schulze* v Obzoru liter. 1868. č. 1. ročníku II. Činnost kněží v písemnictví národa českého. Srov. Jungm. str. 16 č. 2., pak str. 28. č. 24—27. a str. 28. č. 30. Malý výbor, 1863. str. 60—67.

Spisové oddělení druhého.

(1310—1409.)

Str. 27.

a) Jazyk.

a) Pravočtení.

1. *Azbukovna* či *bukvar* slovanský. Jsoutě to důkazy panování hlaholské či slovanské liturgie v Čechách (srovn. zde I. oddělení, č. 2). Jakmile t. liturgie česká klesala a konečně i klesla, zapisovali si někteří jako na památku spůsob hlaholský bukvář. Totéž podobný zjev kulturní, jako u Němců s *authorky* runskými.

Známet podnes následující bukvary:

a) Bukvár *Švedský*. Podle *Dudíka* (Forschungen in Schweden) str. 216. 217. je tam na 1. listu codicis gigantei nápis: „Alphabetum *Slavorum* neb *azbukvidarium*“, načež hlaholským písmem: „opat Diviš kázal napsati *azbukvona*.“ Jiný kousek pergamentu má nápis: „Alphabetum *rutenicum*“ s *kyrillskou* abecedou. *Dudík* píše psaní prvnímu *Divišovi* (1360—1366), *Dobrovský* a *Jungmann* druhému *Divišovi* (1385—1409). *Dudík* opírá se přitom na nové zavedení hlaholštiny v Emaus (Geschichte des Stiftes Raygern, str. 340). Srovn. *Pečírku* v Musejník. 1851. str. 100. (o rukopisech če-

ských v král. bibliotheca stockholmské se nacházejících). Jungm. str. 91. č. 506.

β) Druhé napsání abecedy hláskové najdeš v *Jaholtské* biblí v univerzitní knihovně v Praze (Hanslík str. 619). Biblí má sign. 17. A. 1. Psal o ní Kolář v Sitz. Bericht. učené společn. v Praze 3. prosince 1866.

γ) Třetí azbuka je v rukopise univ. knihovny 11. A. 14. na listu 241. 242. vedle hebrejské a řecké. Služe tam alphabetum *Slavonicum* a je psána roku 1434. farářem Ondřejem Hrnčířem (Figulus) z Rokycan na hradu řečeném „Kost“.

β) Slovařství.

2. *Bohemarius major*. Slovník latin.-český.

Hankou byl velmi *nesprávně* otiskán v Sbírce nejdivnějších slovníků r. 1833. Veský zde uvedený slovník a slovníčky zasluhují vůbec nového kritického prozkoumání a vydání.

3. *Bohemarius minor*.

Slovníček v rukopise knih. univ. Sign. 8. E. 7. je však mylný, Hankou (slovn. str. XIV.) zavedená signatura, neb tam nenajdeš ničehož. V rukps. ale 8. G. 29. je slovník týž na listech 22. 23. ze 14. stol. Hanka otiskl však jen *výtah*, a to bez *oddělení*, jaké je původně. Počíná: *boh*, *deus* × *digitalis*, *naprstek*. Jungmann uvádí *Bohemaria* zbytečně ještě *jednou* a to str. 28. č. 17. — Stává však slovníček tak znející (neb *Bohemarius* je tolik co slovník český) a tak počínající mnoho i v knihovně univer., jako toho důkaz je Jungmann sám, str. 27. č. 5. — Vročení *Bohemaria* čísti dlužno milešimo *trecentesimo nonagesimo* (a nikoli *nono*). Šembera, hist. lit. II. vyd. str. 90., III. vyd. str. 91.

4. *Sequentonarius* mistra Konrada, či glosované zpěvy církevní.

Viz Šembera hist. lit. I. vyd. str. 87., II. vyd. str. 90. č. 11., III. vyd. str. 92. — Hanka podává popis (slovníky, str. X.). Dobrovský viděl rukopis s glosami 14. stol. v kapitole Pražské (1791. str. 338).

5. *Vokabulár*. Výtah to jen z *Bohemaria*.

Viz zde č. 3. O *Bohemariu* v hexametrických mluví Šembera hist. lit. vyd. II. str. 90. č. 8., připisuje jej Kleno Rozkočanému. Viz zde č. 6.

6. Kleno *Rozkočaného* vokabulár.

Šembera hist. lit. II. vyd. str. 83. 89. 193., kde zřídla Kleno uvádí. Popis slovníka najdeš u Hanky (slovn. XI.).

7. *Velešin*.

Hanka dává popis téhož slovníka ve své sbírce slovn. str. XIII. r. 1833.

8 a 9. *Slovníčky dva u Bočka*.

Co bývalo u p. Bočka, je nyní v zemském archivu v Brně. O archivu tom viz Pražské noviny, 1852. č. 7. 48. — Koledu (kalendář Brněnský) r. 1853. str. 70. (sign. 55. E. 7). — Videnský Světozor, 1858. str. 113. Na str. 53. najdeš tam i pojednání o Bočkově diplomatii.

10. *Catholicon magnum*.

Brněnský exemplář je psán asi v rocích 1380—1390, a Hanka vytiskl jen částku ve své sbírce starých slovníků. V Šemberově hist. lit. I. vyd. str. 90. č. 9., II. vyd. str. 90. poznamenání 2. *Catholicon* samo sebou není pouhý slovař, než *všeobecný* výklad věcí a slov neznámých; je tudíž dílem výkladem linguistickým slov cizích, dílem naučným slovníkem či realní encyklopaedií. V středověku jmenovali práci takovou též *mater verborum*. Srovn. die ältesten

Denkmäler, 1840. str. 205. V rukopisu univ. knihovny 11. D. 4. 4°, jenž pochází z 15. století toliko, jsou glossy *německé*; *českých* nenajel jsem žádných, za to v mnohých jiných rukopisech posud nikde doštěných mnoho gloss českých. Srovn. zde č. 12.

11. *Nomenclator* lat. bohem.

Sign. Y. I. 1. je neplatná, ukazující jen, že rukopis patřil Klementinským Jesuitám, jímž Y bylo toliko co *rukopis*. Signatura nynější 11. E. 4. je pravá, a slovníček najdeš tam na listech 62—71. Počíná: *deus*, *buoh* × *seminivium* (sic) *susmyess* nebo *sussmyess*, na důkaz, že opisovatel si nebyl povědom kmenů slova: sú—sueš. Ostatně mluví Jungmann ještě *dvakrát* o tomže slovníčku a to str. 28. č. 18., kde nutno opravit, že v rukopise 11. E. 4. jen *jeden* slovníček je. Pak mluví o něm str. 61. č. 30. a to chybněji. — O slovnících viz Šembera v III. vydání, str. 90—92.

12. *Anonymus* lat. bohem.

Hanka (slovn. str. XIV.) hledá slovníček ten v Museum. Jungmann ale v knihovně univers., avšak bez udání signatury; takových anonymných slovníčků, posud nevypsaných, je však v knihovně univ. velké množství, jež blížeji určití, věc bude popisu rukopisních sbírek knihovny celé. Jsouť to obyčejné částky sbírek lexikálních, známých v středověku pod jménem „*Ex quo*“, jež vycházely i tiskem (latin.-něm.), ku př. „*Ex quo vocabularii varii autentici*“, videlicet Huguitis katholikon etc. Argent. 1487. 4° (sign. 44. E. 57. č. 2). Srovn. zde též č. 10.

13. *Slova* lat.-česká v museja. rukopise č. 197.

Bude jich tam asi větší množství.

Str. 28.

14. *Vocabularium* lat. bohem. v rukop. univ. knihovny 1. D. 32., čís. 7. str. 174. 175.

Jde jen od A—C., pak najdeš ještě něco neuspořádaných slov. Vročení 14. století je při jiných připojených slovníků spisech, nikoli ale při slovníčku samém, jenž mnoho dělaných, mnoho však vzácných slov obsahuje.

15. *Hymny glosované* či vlastně přeložené.

Rukopis 3. G. 20. nemá žádných českých gloss, mylná tudíž signatura místo pravé 3. G. 12. na listech 1—48. „Zavítaj vykupiteli lidí, ukaž plod dievky × držící nehybava.“ Rukopis důležitý a bohatý, jelikož dokládá původy latinské mnohých českých písní, ku př. list 7. „Ave maris stella, zdrava, mořská hvězdo božie.“ O jiných hymnech glosovaných mluví Šembera v III. vyd. str. 92. č. 13.

16. *Vocabularium* 8. E. 28. má jen 50 slov ze 14. století, s nadpisem: *instrumenta currus*, t. j. *doby vozu*, přechází pak ale i na jiné věci. Slova tato jsou psána na posledním listu rukopisu. Pravopis: *wzda*, *wdydla* (lorum) místo *uzda*, *udidla*; *noznyczye* (vagina), *cardo pyrie*.

17. Ten *vokabulár* je *Bohemarius minor*.

Smaž tudíž to číslo 17 a připoj na str. 27. k číslu 3., kde o něm už řeč je.

18. *Vocabularius* lat. bohem.

O témže slovníčku mluveno též již na str. 27. č. 11. u Jungmanna.

19. *Jména česká v důchodní knize kláštera Chotěšovského*, založené r. 1367 a provedené až do 16. stol.

Jsou to jména *dlužníků* a *vesnic* područních, ku př. Villa *Přehšov*: Lippolt, Matěj, Velislav, Velek,

Dietrich, Oldřich, Jan Dubek, Hynek, Mach, Trojan, Pytel a t. d. — V rukopise 2. A. 9. je opis, avšak ne veskrz věrný, „pro commodo et utilitate monasterii Chotěboviensis fratrum et sanctimonialium — ao. 1510“. — Ostatně uvádí Jungm. tentýž rukopis ještě jednou a to str. 72. č. 187. — Co do jmen českých viz Jungmanna též na str. 16. č. 5. 6. Zlomky takových seznamů jmen vesnic a osob jsou velmi hojně k nalezení. Srovn. *Semberu* v III. vyd. str. 88. 89.

20. *Vokabulár kapitulní* je podoben *Bohemaria*, č. 2.

Přepisovači měnili, přidávající a odnímající.

21. *Slovníček Sv.-Vitský*.

Fejfalík zná i *Třeboňský* vokabulár z 15. století (Untersuch. über altböh. Verskunst. 1859. str. 5). Literatura takových slovníčků nebude nikdy pro množství jich dokonána.

;) Nápisy.

22. *Nápisy na zvoncích*.

V *Musejníku* r. 1846. str. 330. je též řeč o nápisech, o nichž i Jungm. str. 65. č. 91. pokračuje. O děláni snímků starých nápisů jednáji *Památky*, r. 1856. str. 46. — Učená společnost v Praze chová ve své knihovně celou sbírku nápisův vládnou samou po Čechách sebraných, ovšem že starších i mladších.

d) Přísloví.

23. *Proverbia Flasconis*. Nejisto, zdaž *Flaška* týž jest, co *Smil*, s příjímím *Flaška*.

Srovn. *Fejfalík*, Sitz. Ber. 1859. 32. Bd. str. 688. Ostatně srovn. *Vocela* v učené spol. v Praze, 9. svaz. str. 45., *Musejn*. 1855. str. 333. — *Hanuše* v liter. příslovnictví, str. 21—25. Srovn. též u Jungm. str. 30. č. 58., str. 31. č. 58. a 64., a u *Semberu* III. vyd. str. 92. — Co do srovnání pospolitých a podobných si u Slovanů a Němců přísloví viz *Wandera deutsches Sprichwörter-Lexicon*. Leipzig, seit 1863, sign. 57. E. 8.

b) Básně.

a) Lyrické.

a) *Duchovní*.

24. *Počátky písní duchovních*, kteréž se v *Belemed* zpívaly.

Srovn. první oddělení, č. 22. — O rukopise 17. F. 30. viz Jungmanna na str. 43. č. 167. — Při latinských hymnech v rukopise Vídeňském č. 4733 rukou 14. a 15. stol. psaných, avšak z 13. stol. pocházejících, jsou mezirádkové (interlineární) glossy hymn co překlad. Fejfalík, Königinhofer Handschr. str. 69. Taktéž ve Lvovském rukopise (l. c. str. 70). — Ostatně viz Fejfalík v: *Untersuch. über altböh. Verskunst*. Wien, 1859. str. 8. — O *Husových* písních viz Jungm. str. 61. č. 36. a *Erbenovo* vydání spisů Husových (1867. svaz. 3. str. 345. č. 12). — Píseň: „Vstáť jest bůh“ viz též v Malém výboru co část her velikonočních str. 56. 63. — Píseň: „Buď pozdraveno boží tělo“ viz tamtéž, str. 62. J. *Jirečka* Antholog. staročeská 1860. str. 43. — Píseň (k nej-světější svátosti) „*Jesu Kriste, šedý kráče*, s otcem, duchem jeden bože“ najdeš ve Výboru II. 22., taktéž píseň: „*Otče bože všemohúci*“ str. 23., „*Zdrava matka přezádu*“ (Hvězda morská) str. 25. a „*Dívna milost božie*“ str. 25., o nichž všech srovn. Fejfalík v Sitz. Ber. der Wiener Akad. 1858. 29. B. str. 320. Srovn. i zde č. 15.

25. *Osmnácte písní při modlitbách*.

O rukopise 17. F. 30. viz Jungmanna na str. 43. č. 167. o písních *Rozbor* staročeské liter. I. str. 131. (sestaven Jungmannem). *Pláď* p. Marie viz v Malém výboru str. 56. — Rukopis 17. A. 18. je ze 14. stol. Píseň v něm: „Stáse podle kříže“ je velmi nesprávně opsána, ač znaky starozitnosti nejsou veskrz setřeny. *Sembera*, III. vyd. str. 114. č. 2.

26. *Carmen lat.-bohem.*:

„*Carmen prestat deus celi, v němž by to byl rozum celý*“ je pod titulem: „*Forma ad plebanos ridiculosa*“ správněji otiskána v Malém výboru, 1863. str. 98. z rukopisu univers. knihovny 10. E. 13. — Z moravského rukopisu podává zpěv ten makaronský žebavých a těkavých studujících *Fejfalík* v *Altčechische Leiche*. Wien, 1862. str. 96. Srovn. podobnou píseň: „*Detrimetum patior nymie i v každém čase*“ u *Hanky* v *Musejn*. 1829. I. str. 80. Výbor II. 646. Malý výbor str. 94. O těkavých zácih viz W. *Wattenbacha*: „*Die Lieder der Vaganten*“ v *Deutschlands Geschichtsquellen* (Berlin, 1866. str. 515.), kde i literaturu jich najdeš.

27. *Modlitby ve versích k panně Marii*.

Je jich velké množství, na př. v dotčeném již rukopise univ. knihovny 17. F. 30. I Malý výbor, 1863, přináší jich, ku př., „*Hvězda morská*“ str. 60. 61. „*Vitaj milý*“ str. 61. — *Jireček* Anthol. staročes., 1860. str. 43 (píseň k Marie panně). — *Sembera*, III. vyd. str. 112.

b) *Světské*.

28. *Milostné písně* 14. a 15. stol.

Srovn. Jungm. str. 28. č. 29. 30., pak str. 63. č. 60. K tomu srovn. *Fejfalík*: *Untersuchungen zur Gesch. d. altböh. Verskunst*. Sitz. Ber. d. Wiener Akad. 29. svaz. str. 315., a *Königinhofer Handschr.* S. 7. Co do srovnání viz též Hoffmanna v *Fallersleben* v *Monatschrift von und für Schlesien*, 1829. 2. Bd. str. 738—751., pak *Musejn*. 1858. str. 392—394. a Malý výbor str. 99. — O některých zvláštěnostech staročeské prosodie vypravuje Jos. *Jireček* v *Světazoru*, 1859. Velký výbor jedná o světských písních II. str. 639. — Srovn. zde I. odděl. 21. 22. číslo a II. odděl. 29. 30. — Malý výbor jedná o staročeských písních světských, milostných, studentských na str. 93—99. — *Sembera*, III. vyd. str. 113.

29. *Básně tři milostné* ze 14. stol.

Srovn. *Notizenblatt der mähr. Gesell. in Brünn*, 1857. N. 11. S. 86. — 1858. N. 11. S. 95., pak *Fejfalík*: *Leiche und Lieder*, str. 52. 59. 65. Též *Vers- und Reimkunst*. Sitz. Ber. 29. svaz. str. 315. Co do písně tak zvané *Závišovy* viz č. 30. pak *Nebošského* v *Musejn*. 1851. IV. str. 121., a *Palackého* ve *Wien*. J. B. 1829. str. 150. Na konec i zde č. 28.

30. *Prostonárodní písně* 15. stol. v *Třeboni*.

Srovn. u Jungm. hlavně str. 63. č. 60. *Fejfalík*: *Záviše* v *Rosenberg*. *Notizblatt der Brüner hist. stat. Section*, 1857. N. 11. Též *Untersuch. über altböh. Vers- und Reimkunst*, 1859. str. 5., kde o *Záviši* na str. 10. poznámky najdeš. Též *Über altčechische Leiche*, 1862. str. 20. (Sitz. Ber. str. 644), kde najdeš i popis těch dvou *Třebonských* rukopisů na str. 1—8., pak na str. 52. píseň celou. Ze starší hist. literární viz *Dobrovského* o *Záviši* r. 1791. str. 329., r. 1792. str. 70., 1818. str. 89. O písních *Závišových* viz i *Balbina*, *Epitome*, lib. III. str. 296. Literatura písní *národních* hledej v *Musejníku* 1827. IV. str. 3., 1833. str. 445 (Šafařík), v *Květech*, 1835 (o písních *Moravských*, str. 190. 212. 251), v *Musejn*. 1838. Bibliografický přehled jich od

Šafařík, str. 535., 1848. *Nebeský* („Osířelo dítě“) II. str. 67. Pražské nov. 1856 (Moravské písně) č. 120., 1858. č. 1., 1860. č. 3. — *Obrazy*, 1859. str. 307. 390 (Zvonář); Dalibor, 1860, str. 166—229 (Zvonář), 1863. str. 57—73 (Melis); Beseda, 1864. str. 121. Literární příloha, 1865. str. 44—117. — Píseň: „Jahodky, jahodky, kterak ste ráno prokvetly,“ uvádí z r. 1392 *Höfler* v *Script. r. husit. I.* str. 13. Srovn. též zde I. oddělení, č. 21. 22.

Str. 29.

β) Rozpravné.

a) Duchovní.

31. Vypsali jsme *legendu o apoštolicích* již v I. oddělení, str. 18. č. 19. b. — *Šembera*, III. vyd. str. 106.

32. *Utrpení Kr. P.*, viz č. 40. 41., a v prvním oddělení č. 19.

Viz i *Šemberu*, III. vyd. str. 127. č. 4.

33. Vypsali jsme *legendu tu o rytířích* již v I. oddělení str. 18., č. 19. k.

34. *Prokopa sv. život.*

V univ. knihovně je přepis krátkého životopisu v rukopise 17. A., 26 z r. 1618. Srovn. *Jungmann* str. 228. č. 1798. Avšak jsou to jen dva listy v prose. O veršované legendě viz *Fejfalík* *Sitz. Ber. der Wien. Akad.* 1859, 30. svaz. str. 414., pak 32. svaz. str. 310. Viz též *Šemberu*, hist. lit. II. vyd. str. 105. Co se důležitosti obsahu této životopisu týká, viz *Palackého* dějiny a J. *Bílého* životopis v *Časop. katol. duchov.* 1862. str. 321. Srovnaj, co výše bylo položeno v oddělení I. č. 19. o sv. Prokopovi.

35. *Devatero radostí p. Marie.*

Srovn. *Starob. sklad. II.* 50. — *Fejfalík*, *Studien*, II. S. 6. — *Šembera* hist. lit. II. vyd. str. 196.

36. *Sedmero radostí p. Marie.*

Šembera hist. lit. II. vyd. str. 196. I. odděl. — *Fejfalík* *Sitz. Ber. d. Wien. Akad.* 1859. 32. svaz. str. 303. Srovn. též jeho *Studien*, V. 1861. str. 74. (*Sitz. Ber.* str. 190).

37. *Nanebevzetí p. Marie.*

Srovn. *Fejfalík* v *Studien* II. str. 11. — *Šemberu* hist. lit. II. vyd. str. 196.

38. *Pláč p. Marie.*

Viz I. odděl. č. 19. f. — *Šafařík* v *Musejn.* 1848. z rukopisu univ. knihovny 14. G. 17. list 126. v. — 127. Avšak jiný text a to starožitnější je ještě v rukopise univ. knihovny 17. F. 30. na listu 167. Dle registříku má tam titul: „*Plánek nebo žalostenie matky boží.*“ Srovn. Malý výběr, 1863. str. 56. *Šembera*, III. vyd. str. 127. č. 5.

39. *Zdravas.*

Viz o tomto a výše již položených zlomcích *Nin-gra* Epické básnictví v době předhusitské (Poutník od Otavy, 1859. č. 10.) a v oddělení I. číslo 19. K takovým básním patří též: „*Matka spomocnice*“ (Výbor II. str. 27). *Šembera*, III. vyd. str. 112. č. 15.

40 a 41. *Umučení, utrpení* p. Krista Ježíše.

Viz I. odděl. č. 19. a. — T. ze Štítného mluví v řečech svátečních o jednom starém skládáči básní v rýmech (Výbor, I. str. 754.). *Šembera*, hist. lit. II. vyd. str. 124. 131. 166., III. vyd. str. 127. č. 4. — *Jungm.* str. 29. č. 32.

42. *Máří Magdalena.*

Viz *Nin-gra*: Duchovní básnictví. Poutník Otav. 1859. č. 10. *Šembera*, III. vyd. str. 113.

43. *Jan apoštol.*

Viz první oddělení č. 3. O zlomku nejstarším českého přeložení evang. sv. Jana vypravuje: *Časopis katolického duchovenstva*, 1829. I. str. 147.

44. *Ježíšovo mládí.*

Viz oddělení I. č. 19. e. — *Nebeský* v *Musejn.*: „*Příspěvky*“, 1847. I. — Srovn. *Jirečka* *Anthol. staročeskou.* 1860. str. 44. *Šembera*, III. vyd. str. 112. a *Jungm.* str. 43. č. 159. b.

45. *O bohatci.*

Není posud zjištěno, zdaž otisk v starobylých skládáních je správný.

46. *Anselmus. Legenda ve verších.*

Rukopis knihovny vysok. škol Pražských 17. H. 11. pochází dílem z konce 15. a z počátku 16. století. Zjevení panny Marie před Anselmem je tam č. 3. na listech 183—203. Jak počíná rukopis, klade *Jungmann* sám na str. 114. č. 914. — Báseň sama pochází z počátku 14. stol.; oprav tudíž mylku *Fejfalíkova* ve *Studien* II. (30. svaz. *Sitz. Ber.* str. 419), kde ji klade do 13. stol. Srovn. však i *Studien* IV. (1860 [1859]. *Sitz. Ber.* 33. svaz. str. 220—224.) a *Studien* VII. 1861. str. 33. — *Šembera* (II. vyd. str. 107., III. vyd. str. 110. 111.) zná zlomek *staršího* vydání (srovn. *Fejfalík*, *Studien* IV. 1860. str. 224.) *J. Horským* v *Dadičích* 1819. nalezený a v knihovně *Wiesenské* na Moravě uložený.

47. *Epické básně v zlomcích.*

Viz o nich *Jungmann* na str. 29. č. 31. a *Fejfalík* v *Studien* VII. 1861. str. 33. 35. — *Šembera*, II. vyd. 100. 130. 157. 194., a to hlavně o Jidášovi a Pilátu. *Ninger*: Epické básnictví duchovní v době předhistorické (Poutník od Ot. 1859. č. 10.). *Sabina*, str. 219—225. — I v knihovně vysokých škol Pražských našly se zlomky básní epických, o nichž vypravuje *Musejník* z r. 1803.

b) *Sciētské.*

48. *Alexandreis* či veršovaný Alexander.

O základě cizozemském a dějinstvu celé básně viz *Jul. Zacher*: *Pseudokallisthenes, Forschungen zur Kritik u. Gesch. der ältesten Aufzeichnung in der Alexandersage.* Halle, 1867. (Sign. 3. F. 173). K literatuře této vzácné básně patří: *Musejn.* 1841. str. 79—90. — 1847. *Šafařík*, I. str. 303. *Nebeský*, II. str. 1—138. *Světlosor*, 1858. str. 61. č. 8. (srovnání tvarosloví a slohu *Alexandreidy* s *Král. Rukopisem*); 1859. str. 201. (kdy je sepsána *Alexandreis* česká? v polovině 13. stol.). — *Jireček* *Anthol. staroč.* 1860. str. 23., pak (krátký rozbor) v *Kroku* 1865. str. 129. — *Šembera*: „Kdy a od koho je sepsán *Alexander* český?“ (*Sitz. Ber. d. böhm. Gesell.* 1859. str. 30). hist. lit. vyd. I. str. 96., vyd. II. str. 98. 194., III. vyd. str. 102. *Fejfalík* poukázal podobnost staršího slohu a obrátě řečnických *Alexandreidy* k potupě *Rkp. Kralohrad.* str. 76. — Mime pěti zlomků *Jungmannem* uvedených podává *Šembera* zprávu o šestém zlomku, *Šafaříkem* v *Musejn.* 1847. I. 303. tištěném. Zlomek pátý či *Jindřicho-Hradecký* je tištěn ve *Výboru* I. str. 1071. Srovn. i *Miklošiče* *chrestomath. palaeoslovenica*, 1861. (Sign. 8. F. 290) str. 96. — Třetí zlomek, vlastně knihovny universitní, je otištěn ve *Výboru*, 1845. str. 135., pak 1071. zároveň s jinými. O starších zlomcích vypravuje *Dobrovský* r. 1791. 330., 1792. 88., 1815. 129. — Srovn. *Maldner-ova* N. *Philippi Qualtheri Alexandreis* (Lipsko, 1863). O kronice *prosaické* *Alexandra* jedná *Jungm.* str. 68. č. 121. Výbor II. 529. *Fejfalík* *Studien* II. str. 4. *Jireček* *Anthol. staročeská* 1860. str. 84. *Nebeský* *Obzor*

literární, 1868. č. 11. str. 164. 165. — Wilh. Wackernagel zur Alexandersage. Zeitschr. f. deutsche Philologie, herausg. von Höpfner und Zacher, Halle 1868.

Str. 30.

49. *Píseň o Štemberkovi* (Sternbergovi?).

Podal tu píseň polo-milostnou, polo-historickou *Palacký* z archivu Treboňského. Začátek její: „Račte poslušati, co vám chci spievati,“ podoben je velmi počátku písně: „Posluchajte — co vám chcu zpievati“ (Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 1862. 3. Febr. z 13. stol.) J. Jireček klade ji jen mezi zpěvy dějepisné doby střední (Anthologie, II. vyd. 1869. str. 15).

50. *Dalimil*. Nový zlomek, čtvero listků pergamenových v 4°. Nalezen r. 1861. v knihovně univers. a otištěn v Musejn. 1861. str. 209. Bezpochyby je to nejstarší zlomek s obzvláštní, ba jedinou orthografií.

Výklady k Dalimilu viz: Dobrovský Musejn. 1827. II. 122 („Plavci“), Jireček: Musejn. 1861. str. 358 („Dědky“). Co do *rýmovaného překladu* něm. (jež co unicum leží v knih. kapit. Pražské (sign. G. XLV.), otisk pak Stutgartský v knihovně univers. (sign. 9. C. 145), kde však najdeš i „Prophetiam Lubusae“ Hankou přidanou na str. 239. Viz Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 1854. VIII. svaz. str. 79.

Překlad něm. v *prose*, o kterém Jungm. a Palacký (Würdigung, str. 102) mluví, není pouhý překlad známého nám českého Dalimila, než bezpochyby stará „*Boleslavská kronika*“ přeložená. „Aus Bohemischer tsungen musz pringen in ein Sin und in Teutsche Sprache.“ — „Darum die *Boleslav Kronika* gedunket mich die allerbeste.“ Poněvadž i Dalimil čerpal z téže kroniky Boleslavské, již zničené, tvrditi snad lze, že co doslovně stejného má český Dalimil a ta kronika v *prose*, je též doslovně vzato z kroniky Boleslavské. Palacký má pravém *Hofmanna* za přepisovače toliko, a nikoli za překladatele. Jelikož i Kosmas celé kusy má, jako Hofmann, bral buď Kosmas též z kroniky Boleslavské, nebo kronika B. z Kosmase. — Viz o tomto poměru sedění filologické sekci učené společnosti české 27. ledna 1868. — V královské knihovně v Mnichově je codex Nro. 3967, pocházející z první pol. 15. stol. (1444), jenž z počátku v sobě chová Schwabenspiegel, pak ale od str. 104—146. tu *Boleslavskou kroniku* nejstaršího textu; Nro. 3968 však je spis ze 16. století, otištěn u Peza. Nro. 1112 je však jiný text téže kroniky, co do zevrubnosti posud neznámý. Palacký viděl i v Lipsku též jeden exemplár (Würdigung, str. 102). Nutno tedy srovnati je do podrobnosti. — Rukopis, jež viděl Dobrovský v Řezně v klášteře sv. Emerama, je nyní v Mnichově a to Nro. 3967 výše již naznačené (Quellenkunde, 1868. 66. 88. 183. 189).

Český Dalimil je vydán Hankou r. 1849 (54. F. 650.) a r. 1851 (54. E. 366.) a 1853. Rukopis univ. knihovny 15. D. 6. je pouhý opis ze 17. stol. rukou *Balbinovou*. Viz u Jungm. str. 68. č. 122. 123. — Opis německého *rýmovaného* Dalimila rukou Tomáše *Berghauera* z r. 1749 dle někde v pozůstalosti jeho. — Srovn. též Fejfalika, Studien, II. str. 13. (Sitz. Ber. str. 310.) — V kronice Švédské: Pulkava, o které *Pečírka* mluví v Musejn. 1851. III. str. 31. a *Dudík* ve Forschungen in Schweden, 1852. str. 166. 390., jde též řeč o jedné kronice *Boleslavské*, „kterážto složena jest *rykmice* neb *remem*“. — Srovn. Šembera, II. vyd. str. 84. 114. 130. 159., III. vyd. str. 85. 128. *Sabina*, str. 104. 198. 205. 308. — Důkladná vydání všech těchto literárních věcí če-

kají ještě svých kritických vydavatelův. Sitzungsberichte der kön. böhm. Gesell. 1868. 27. Januar. Vzácný a dobře zachovalý exemplár *Ješínova* vydání českého Dalimila najdeš v universitní a muzejní knihovně. Hanslik, Beschreibung der Prager Universitäts-Bibliothek, S. 527. Zusätze, S. 21.

51. *Historické písně*, politického obsahu, jež se hlavně co *přídavkové* pozdějších rukopisů *Dalimilových* či kroniky Boleslavské zachovaly. Povstávaly záhy, hned po udalostech, a najdeš je již v německém rýmovaném, ba dílem i v nerýmovaném překladě Dalimila (srovn. č. 50.).

Uvádí je Šembera v III. vydání svých dějin a literatury na str. 104. před Dalimilem pod neurčitým jménem: *Básně historické*. Stávalo jich zajisté velké množství, samostatně původně pro sebe stojících, jako to vidíme ještě na básni o *Štemberkovi* (viz číslo 49). Jungmann jich čítá devatero, a to:

1. *Rudolta z Košic a Vienka*.

Srovn. historii o císa. Karlovi IV. od M. Prokopa Lupáče. 1584. zde str. 153. č. 428. vyd. v Praze 1848. str. 38. Hankův Dalimil, 1851. str. 174. Výbor, str. 103.

2. *Hrabě Matiej z Trenčína*.

Hankův Dalimil, 1851. str. 175. Výbor, str. 105.

3. *Vilém Zaiac z Valdeka*.

Srovn. Hankovo vydání Dalimilovy kroniky 1851. str. 162. 179. — Než tato „cantio“ nebude tatáž, o které *Lupáč* pravil, že bývala hojně zpívána, aspoň konec nehodí se k zpěvu. Píseň „*Vilém z Valdeka*“, již Hanka z Dalimila v Starobylých skladáních r. 1823 otiskl, nevztahuje se na jeho hrdinské skutky, nýbrž jen na jeho smrt. V původním vydání Starob. skladání byla ta píseň na str. 243—246. V obyčejném vydání je však pro censuru vynechána. Srovn. Fejfalika: Königl. Handschrift. str. 75. Srovn. u Jungm. č. 51. Nro. 7. — Šembera, II. vyd. str. 100. Sitzungsberichte der könig. böhm. Gesell. 1864. II. str. 1—5.

4. *Král Jan i Zaiac* či rocení českých pánův.

Hankův Dalimil, 1851. str. 181. 227. Srovn. u Jungm. č. 51. Nro. 8. 9. — Šembera, II. vyd. str. 100. 195., III. vyd. str. 104. Touto statí ukončil Hanka svého Dalimila r. 1851.

5. *Plichta z Žerotína*.

Hankův Dalimil, 1851. str. 180. 164. — Šembera, II. vyd. str. 100. Není to báseň jedna, než konec dvou opisův kroniky Dalimilovy, jevících ročení 1307 (snad 1317) a 1343.

6. *Záviše a Přemysl Otakar*.

Hankův Dalimil, 1851. str. 152—156. Srovn. král Přemysl Otakar a Záviš ve Výboru II. str. 438.

7. *Viléma z Valdeka smrt*.

Srovnej, co výše v čísle 3. bylo sděleno, a přidej: Gefälschte böhm. Gedichte, 1868. S. 54.

8. *Jana krále dobrota*.

Viz výše Nro. 4. Hankova Starobylá skladání, 1823. str. 241 v dílu opozděném či pátém. Nejedná o pouhé dobrotě či vlastně o dobrodružství Jana Lucemburského.

9. *Krále Jana smrt* (podle Lupáče)

je ve Výboru I. str. 1179 otištěna. Šembera, III. vyd. str. 104.

52. *Básníci rodní* či vlastně jednotlivých osob neb udalostí.

Vlastně je každá rýmovaná kronika, i samého Dalimila nevymínaje, soubor takových básní jednotlivých

vých. — Prorocství *Libušino*. Srovn. jiné lat. a české Hankou vydané r. 1849. v Musejn., pak latinsky v německém Dalimilu v Stuttgartě. Gefälschte Gedichte, 1868. str. 67.

γ) Dramatická.

53. Hrob boží. Hra kostelní.

Srovn. u Jungmanna též „Mastičkáře“ a to na str. 18. č. 18., též str. 65. č. 87. Rukop. veřejné biblioth. 8. G. 29. Jiný opis s textem proměněným v rukopise 1. B. 12. fol. 136. v. — O hrách dramatických viz Nebeského, Musejn. 1847. I. str. 325. — Hanuše: Österspiele, Prag 1862. *Hanka* a *Gindely* psali o dvou hrách kostelních v Abhandl. d. kön. böhm. Gesell. 1856. 9. svaz. str. 56. — Šembera II. vyd. str. 84. 112—114. 130. 159. *Sabina*, str. 251. Otisk najdeš ve Starobylych sklad. III. 82., pak ve Výboru, II. str. 30. — Srovn. i spis Jindřicha Reidt-a: das geistliche Schauspiel des Mittelalters in Deutschland, Frankfurt 1868, v kterém i *Rubína* i *Pusterpalka* potkáš (str. 119). Pusterpalk odpovídá: „Here ich heisse *Pastüche* und lege unter dem struche, wenn der *herte* czue velde triebet.“ str. 121. Tedy původně: *pastucha*, *herte*, *hirte*. (Quellenkunde, 1868. S. 200. 201.)

δ) Naučné a mravné.

54. O postavě lidské. Nejstarší to pokus o fyziognomii.

„Pravit ot lidské *postavy*, kteří které mají *nравы*.“ Musejn. 1827. I. str. 134. III. 9. „Ktož rád často mnoho mluví, neustavičný jest a lživý; kto skupě mluví z nenáhlá, k tomu se jest mūdroat stáhla.“

55. Zlomky *desatera kázání božích* našly se i v knihovně universitní.

Viz Musejn. 1862. str. 367. Šembera, II. vyd. str. 107. *Jireček*, Anthol. staročeská, 1860. str. 123. Sitz. Ber. der kön. böhm. Gesell. 1861. str. 75. — Některé povídky jsou z Gest Romanorum vzaty. Musejn. 1862. str. 367.

56. Průpovědi v kronice Pulkavy.

Průpovědi rýmované jsou i v Dalimilu (Jungm. str. 30. č. 50) přehojné. Viz Literaturu příslovnictva, 1853. str. 13. Nerýmované průpovědi jsou mnohem starší. — *Bienenberg* v Gesch. von Königingrätz str. 194. mluví o průpovědích na lžících královny Alžběty. Dobrovský 1792 dokládá str. 120, že Čechové mivali cosi podobného německému *Freidanku*; než i život pospolitý rodí takové říkadla, ku př.: proti Mořeň není kořene.

57. Radu otce k synu.

Rukopis knihovny univers. je 17. F. 50. list 28—45. z roku 1409. Srovn. Musejn. 1832. str. 148. Fejfalík, Sitz. Ber. 1859. 32. svaz., Studien III. str. 25. 27. — Co do *Smila Flašky* nalezají se v knihovně Holomoucké veršové de morte Smlonis Flašky. 1402. Viz D'Elvert Literatur-Gesch. von Mähren, str. 17. Srovn. u Dobrovského 1818. str. 151., pak u *Sabiny* str. 249. a u Jungm. str. 31. č. 58. 64., pak str. 28. č. 23. — Šembera, I. vyd. str. 99. 155., II. vyd. str. 84. 102. 132. 190. Hleď i k číslu následujícímu.

Str. 31.

58. Nová rada Smila Flašky.

Srovn. co do *Smila Flašky*, prvního rýmovníka křesťanského, s *jménem* výslovným u Jungm. str. 28. č. 23. a str. 30. 57. Může býti, že „*nová rada*“ je Smilem postavená proti radě otce k synu. Fejfalík,

Studien III. str. 685. — Srovn. i *Vocela*: o významu básní Smila. Sitz. Ber. d. böhm. Gesell. 9. svaz. str. 45. Musejn. 1855. str. 333. — *Wenzig*, 1854. Programm der böhm. Oberrealschule, str. 3., pak pro sebe v Lipsku 1855 „der neue Rath“. — *Štulec*: Programm des altstädter Gymnas. str. XI. Šembera, II. vyd. str. 84. 102. 132. Mění Dobrovského viz v jeho Gesch. d. Spr. 1791. str. 344., 1792. str. 125., 1818. str. 151. 153. 392. — Nezapomínejmež na veskrz rozdílný směr aesthetický *aezopických* bájí, *poučných* básní a tak zvaných *Tiereposů* čili hrdinských písní zvřetných. Srovn. Jungmanna str. 64. č. 71. a J. Jirečka v Anthologii střední doby, 1869. II. vyd. str. 36.

59. Pět studnic hříchů.

Rukopis *Alana* je dotčen Jungmannem na str. 31. číslem 68. — Srovn. *Fejfalík*: Lieder u. Leiche, 1862. str. 48. 50. (Sitz. Ber. str. 674.) O strofické pak formě básně téhož Reim- und Verskunst, str. 5. (Sitz. Ber. 29. svaz. str. 319.) — Co do „*Bohatce*“ viz Starob. sklad. 1817. I. sv. str. 113. Dobrovský Gesch. d. böhm. Sprache u. Lit. 1818. str. 124. — Jeho části jsou:

1. Pravda.

Viz Starob. sklad. 1818. III. svaz. str. 92., pak 1823. str. 233. Dobrov. Gesch. 1818. str. 154. Pravdu a lež viz u Dobrov. 1818. str. 252. Šembera, II. vyd. str. 195. Srovn. zde č. 60., pak u Jungm. str. 31. č. 61. — Výbor, I. str. 381.

2. Řeč jinocha.

Star. sklad. 1818. III. sv. str. 101. Dobrovský, 1818. str. 154. 301. Šembera, II. vyd. str. 101. 195. Viz zde č. 60. — Fejfalík, Wien. Sitz. Ber. 1859. 29. svaz. str. 315.

3. Řeč kmetě.

Star. sklad. 1818. III. sv. str. 103. Dobrov. 1818. str. 154. Šembera, II. vyd. str. 101. 195. Viz zde č. 60. — Fejř. Wien. Sitz. Ber. 1859. 29. svaz. str. 315.

4. Smrt.

Star. sklad. 1818. III. sv. str. 97. Dobrov. 1818. str. 323. — Výbor z lit., viz netoliko I. str. 381., než i str. 385 a Fejfalík: Leiche, str. 50 (Sitz. Ber. str. 674.).

60. Spor duše s tělem.

V rukopise 17. A. 18. najdeš „Spor“, ale necelý. Pergam. 4°. list 80. Jungm. jej otiskl ve Výboru, I. str. 357. U Jungm. srovn. str. 230. č. 1832, ba snad i č. 1831. — Viz Abhandl. d. böhm. Gesellsch. 1841. II. Bd. str. 146. — V r. 1847. podal V. Nebeský pojednání o „sporu“ v Musejn. I. 584. str. 589. Hanka ale uveřejnil v Musejn. 1855. str. 57. 304., 1859. str. 480. podobnou básně. Srovn. Abhandl. učené spol. IX. svaz. str. 38. r. 1855. Fejfalík zabývá se se „sporem“ na více než na jednom místě, ku př. v Studien, III. str. 30. (Sitz. Ber. 32. svaz. str. 712.) — Studien, V. str. 17. (Sitz. Ber. 1861. str. 133. 143. 148.) Že „Pravda“ a „Spor“ téhože jsou slohu a autora, zapírá Fejfalík, připojuje však totožnost slohovou „sporu“ s „řečí jinocha a kmeta“. — Dobrov. 1818. str. 170. Šembera, II. vyd. str. 103. 195. — Jireček Anthol. staročeská, 1860. str. 60. 62. O „Pravdě“ viz též číslo následující.

ε) Mravokárné.

61. *Pravda*. Báseň ta je nesprávně tištěna v Starob. skládáních V. sv. str. 233.

Onať patří ale do pozdějšího věku. „Ano, svatá říše od římských knížet v zmatek přišla: viz jich nemůdrého smysla.“ V museu českém je svazek ne-

dělných výkladů latinsko-českých, v nichžto se dokládá začátkem jejím: „Pomňte-li na onu píseň, a již ji nyní ředko zpívají: *Pravda milá!* tieži tebe, pročs od nás odstupila do nebe.“ (Předmluva Hankova, str. XI.) — Pergamenový rukopis p. Ceroniho, na němž je „*Pravda*“ psána, bude asi s pozůstalostí jeho v Brněnském archivu zemském.

62. *Satiry o řemeslnících* jsou obsahu všeobecnějšího, i co do času a osob, nežli jsou satiry politické a historické.

Juž Tomsa je vydal r. 1805. Mnohá z nich je však více popis řemesla neb zaměstnání, nežli pravá satyra.

63. *Satiry o přebornících a vražednících.*

Připoj: Nebeského Píseň hanlivá na Husity, Musejn. 1851. III. str. 114 — na mnichy, viz Výbor, II. str. 235, pak dvě staré satiry na mnichy z 1. čtvrti 14. století. Musejn. 1852. II. str. 75. III. str. 44. — O nábožno-politických satyrech při Husitismu viz Höflerovy Script. rerum Husit. I. str. 379. 539., avšak i Palackého: die Gesch. d. Husit. 1868. str. 54. (proti Höflerovi). Quellenkunde, 1868. str. 162. 192. 219.

64. *Soár vody s vínem.* Tato báseň je od vagantů či tékavých žáků složena.

Srovn. Fejfalík Beitr. V. 1859. Sitz. Ber. 32. Bd. str. 712. — Studien, III. 1860. str. 30. — Kön. Hdsch. S. 72. — Studien V., 1861. str. 119. 120 (1. 2.). Tam najdeš doplňků též básně z cizích literatur a hojnou literaturu o *vagantech* či tékavých studujících a umělcích. Šembera, II. vyd. str. 103. — Jednu báseň těchto tékavých studujících, o které zde již mluveno na str. 7. č. 26., vypisuje: Dudík v Handschriften der Nicolsburger Bibliothek, str. 52. 53., jež se až na malíčkosti rovná básni, již dle Bočka podal Fejfalík v Altöechische Lieder und Sprüche, Wien 1862. str. 96.

65. *O sedmecieta blázních.* Vypočítajíc báseň tato 26 toliko druhů bláznů, končí takto: *Tuto se skonává o sedmecieta blázních, minic bezpochyby čtenáře co sedmadvacátého.*

Tato báseň mravokárná je jako jiné (vyjímaje satyrické básně náboženské a politické) obsahu více všeobecného, nežli českého. Počítání způsob je v ní podivný: jedennástý, druhynástý, třetinástý, desátynástý. Obsah je povrchními či mělkými myšlenkami naplněn. Sabina, str. 232. Šembera, III. vyd. str. 115.

66. *Podkorie a žák* nalézá se v rukopise universitní knihovny Pražské 17. F. 50. z r. 1409. na listech 19 — 28. „Přihodich se jednu k tomu × a doma“. Explicit contencio satrape et scholaris.

Fejfalík, Sitz. Ber. 1859. 32. svaz. str. 710. — 1861. Beitr. V. str. 123. proti Hanslíkovi (Beschr. d. Prager Univ. Bibl. str. 622. — Kön. Handschr. str. 72. Je to báseň od vagantů či tékavých žáků (Gollardů) složená, jak dokládá Fejfalík v Studien, III. 1860. str. 28. (Sitz. Ber. str. 710.). Srovn. Hanku v Musejn. 1852. str. 116. a Šemberu hist. lit. II. vyd. str. 84. 103. 132., III. vyd. str. 115., jenž ji připisuje ještě Smilovi. Obsah její je líčení mravů tékavých žáků, o nichž hojnou literaturu najdeš u Fejfalíkových Studií V. 1861. str. 119. — Ve Výboru, I. 943. není báseň ta ani úplně ani veskrz správně otiskána. — J. Wenzig obstaral r. 1855 německý překlad.

č) Aesopové bajky.

67. *Liška a děbán.* Bibliografickou zprávu o vydání Aesopových bajek viz u *Hanky* v Mu-

sejn. 1848. I. str. 337. — Quellenkunde, 1868. S. 85. 153.

Šembera, II. vyd. str. 103. 195., III. vyd. str. 122. Srovn. Jos. Jirečka v Anthologii staročeské, 1860. str. 63.; upamatujíc se na podstatný rozdíl aesthetický mezi pravou bájí *aesopickou*, poučnou básní domnělé *rady zvířat* a mezi hrdinskou básní zvířetnou (tierepos). Srovn. u Jungmanna str. 31. č. 58., str. 64. č. 71. — u Jirečka v Anthologii doby střední, 1869. II. vyd. str. 35. 36.

η) Jinotajitelné (či allegorické).

68. *Alanus ab insulis* či vlastně Alain.

Jeho báseň allegorická pod jménem Anticlaudianus je latinsky v mnohých rukopisech v knihovně universitní, na důkaz, že tato středověká romantická filosofie, i když dosti mnoho pohanského v ní uvázlo, velké obliby došla i zevně tak pobožném věku. Srovn. Šembera, II. vyd. str. 101. 164. — O Alanu vypravoval již Dobrovský v Gesch. d. böhm. Sprache 1792. str. 105. 107., 1818. str. 149. 150. 391. — J. Jireček, Anthologie staročeská, 1860. str. 60—62. Důležit je Alanus pro význam starých slov, ku př. psáno = malováno. „Světloplod“ je pohanský, novoplatonický *lóyos* v podobě ženské, tedy ženský demiúrgos, jenž hlavní úkol v básni provádí.

c) Romány a zábavné spisy.

69. *Tristram*, romanticko-heroická báseň.

Viz o něm Dobrovského, 1792. str. 150., 1818. str. 154. Nebeský, Musejn. 1846. str. 277., kde i poklesky Výboru (I. str. 826) vypravuje str. 295—300. — Quellenkunde, 1868. S. 101. Fejfalík, Sitz. Ber. 1859. 32. Bd. str. 300. Fejfalík dokládá, že v legendě o sv. Kateřině (zde I. odděl. č. 19. g.) již slovo *Tristran* — *Jesus* se objevuje (v. 2385), co choť sv. Kateřiny, že tedy báseň *Tristran* nejméně o 80 neb 90 let v Čechách dříve známa být musila, nežli je zachována. O exempláři Stockholmském *Tristrama*, viz Dudík: Forschungen, str. 173. „Psal mistr Jan, řečený *Jebsar*.“ 1483. Srovn. u Jungm. č. 70. Šembera, II. vyd. str. 84. 110. 132., III. vyd. str. 123. — Jos. Jireček jedná o stáří českého *Tristrama* ve svých „literárních drobnostech“ v Museju. 1861. str. 273.

Str. 32.

70. *Tandariáš a Floribella.* Romantický, rytířský román. Takové povídky či romány obíhaly celou Evropou západní, tvořice zvláštní vrstvu, hlavně pohanským duchem nadchnuté literatury, místo přirozené mužské statečnosti a čisté ženské něžnosti a krásy idealy své v podivnostech hledající.

O románu prosou psaném viz Dobrovského v Geschichte d. böhm. Sprache, 1818. str. 154. (Tandariades, 1791. str. 303. 351.) — Nebeský, Musejn. 1846. str. 294. O Stockholmském exempláři vypravuje Dudík, Forsch. str. 173. Šembera, II. vyd. str. 84. 111. 132., III. vyd. str. 123. Jméno opisovatele rukopisu Stockholmského čte Dudík: *Gebsar*? Viz zde č. 69.

K takovým románům či zábavným spisům středověkým hledí též mnohé, kteréž Jungmann teprva v oddělení III. nebo pod nápisem: duchovní romány cituje. Srovn. u něho str. 40. 65. — O *Stilfridovi* a *Brunsvíkovi* viz Jungm. str. 66. č. 96. Výbor, II. str. 39. Fejfalík: Zwei böhm. Volksbücher. Sitz. Ber. d. W. Akad. 1859. 29. Bd. str. 83. Nachtrag, 32. Bd. S. 322.

71. *Thadleček* či vlastně *Ludvík*.

Dobrovský, Gesch. d. böhm. Sprache. 1818. str. 157. Není to vlastně román, než báseň „Ludvíka“ pro strátu nevěrně své „Adličky“ hořekujícího a „Neštěstí“ své neštěstí žalujícího, které Neštěstí ho však dilem osudem, dilem optimismem těší. — Šembera (II. vyd. str. 112. 132., III. vyd. str. 124.) uvádí i německý překlad: Ackermann (Weber) von Behem (tisk z 15. stol.). — J. Jireček: Anthologie staročeská, str. 72.

ŘÍMSKÁ LITERATURA.

72. *Mistr Kato* co mravopisec.

Podstatu a literaturu v cizině těchto světoznámých veršův mravopisných vypsanou viz u *Zarncke*: Der deutsche Cato. Leipzig, 1852. — Rukopis 17. F. 50. (Jungm. má chybnou signaturu) počíná: „Proti klevetníkům tvrdie drž sie, nemluv mnoho hrdie × Explicit Katho, ao. dom. 1409. Kto ty knihy ukradne mně, bodaj! miel tolik zimnic, jako je v Praze pivnic.“ — Úplný Kato je v rukop. 8. B. 11. Viz o něm Hanslíka v Beschreibung der Universitäts-Bibliothek str. 622. — Hankovo vydání r. 1834 vyšle není veskrz věrné. — Dobrovský jedná o Katonovi: Gesch. d. böhm. Sprache 1791. str. 343., 1792. str. 106. 205., 1818. str. 149. 151. Taktéž najdeš v „Slavinu“ (1806. str. 39. 56. 70. 88. 137. 235.) českého Katona. V Hankových Starobylých sklad. 1818. III. sv. str. 174—250. je taktéž Kato otiskn. Jungm. dotýká se Katona též na str. 270. č. 254. při Komenském. Quellenkunde, 1868. S. 76. 109. — Šembera, III. vyd. str. 118.

HISTORIE.

a) *Kroniky*.

73. *Martimiani* (Martiniami, Martiniani) čili kronika *Beneše* z Hořovic. Jméno Martimiani i Martiniani je buď temné, buď zpotvořené a chybné, jelikož jen poslouposti papežův vzaté jsou z Martina Polona. Litovati nám, že *Kosmas*, první náš dějepisec, zaujat byl již latinským vlivem, nepsav *česky* svou kroniku českou; ba že nížádná ze starých *českých kronik* se nezachovala. Viz o nejstarším vydání letopisů *Kosmasových Palackého* in Sitzungsber. der k. böhm. Gesell. 12. listop. 1840., pak *Musejník* 1847. I. str. 173. — O *Bolleslavské kronice* viz Sitzungsber. der k. böhm. Gesell. 1868. 27. ledna; o českém dějepisce vřavo Quellenkunde 1868. str. 152. 160. 177. 213. 219.

O kronice Martimiani mluvil již Balbin — *Ungar* v Boh. docta, II. str. 70. 79. *Ungar*, neue Beiträge, 1795. str. 218. Dobrovský: Böhm. Liter. I. 1. str. 60. Liter. Magazin, 1786. II. str. 146. Gesch. der böhm. Sprache, 1791. str. 343., 1792. str. 124., 1818. str. 166. 168. 310. č. 10. Popisovali ji též všicki, již jednali o inkunábultich či palaeotypech, jako Hanslík, Beschreibung d. Univ. Bibl. zu Prag. str. 533. — Hanka v *Musej.* 1852. IV. str. 65. č. 35. — Zeidler v Mittheilungen des Vereins der Deutschen, 1866. Prvotisk sám z r. 1488 je nad míru řídký a vzácný. Jeden byl pod jménem Liber Caesarum v Mikulově, než jej Švédové odvezli (Dudík, Forschungen str. 66). Univ. knihovna Pražská má dva exemplary, jeden celý, sign. 54. B. 34., a to listů 99.; druhý necelý,

sign. 54. A. 58., kde předních listů devět, zadních tři schází. V Museum a na Strahově je též exemplar (sign. O. III. 17.). — Srovn. Výbor, II. str. 75. — Quellenkunde, 1868. S. 86.

74. *Vavřince* (Laurentia) a *Březové Kronika*, obyčejně *Kronika o císařích římských* jmenována.

Signatura u Jungmanna 17. J. 47 je chybná; poslat z dobré signatury 17. F. 47., co je rukopis papírový z 15. stol. 8°. 124 listů silný. Má titul: *Kronika obecní od stvoření světa až* (do r.) 678ho po narození našeho spasitele. Juž Palacký (Würdigung, str. 203) poznamenal, že to není pouhá kronika římská. O ní mluví též juž Balbin — *Ungar*: Bohem. docta. II. str. 233., III. 203.

Pozoruhodná je však i jeho *latinská kronika* de gestis et variis accidentibus invictissimae regni Bohemiae coronae v rukopise 1. D. 10. č. 8. z 15. století, na listech 258—344., jelikož tam mnoho českých listin najdeš, ba důležitá víry vyznání, ku př. *Adamitů* (na listě 337; viz Palackého: Würdigung, str. 207.) a jeho Formelbücher, II. č. 230. str. 192. (2. březen, 1391). Důležitá je též *pišeň Čechů vítězoslavná* r. 1431 u Domažlic v témže rukopise 1. D. 10. č. 10. listy 353—363.

O „*Březinovi*“ mluví pod tímto nepravým jménem i Höfler r. 1856 ve svých Geschichtschreiber der Hussitischen Bewegung in Böhmen na str. 108. 109., kdežto i jiné rukopisy, ku př. spis musejní posuzuje; na str. 321. najdeš pak otisky jich a varianty, jakož i statí *české* z textu latinského, ku př. na str. 461. vyznání víry Adamitů či Naháčů, str. 499—503. — Avšak i rukopis 11. D. 8., jenž Benešem Krabice z Waimile počíná a Vavřincovu z Březové historie války Husitské v sobě chová, ač z předu a vzadu necelé (listy 19—99), najdeš mnoho českých statí, z nichž Höfler též několik otiskl, str. 503—514. 521.

Životopis a vyjímky ze spisů podává i Jos. Jireček v Anthol. staročeské, 1860. str. 116. — Co se však Höflerových badání týká, srovn. s nimi, co píše Palacký: Die Historien der M. Laurenz von Březova und Nic. von Pelhrimov (str. 50.) v „die Geschichtschreiber des Hussitentums und Prof. C. Höfler“ (Prag, 1868).

Výbor, II. 571. jedná o Vavřinci z Březové a na str. 579. o římských císařích, kde též opravitel nutno mylnou sign. 17. J. 47. místo 17. F. 47. Upozorniti slušno též, že rok *narození* a úmrtí, jak je Jungmann udává na str. 32. č. 74., nesouhlasí veskrz s doložením na str. 537. Srovn. životopis v Naučném slovníku, 1860. I. str. 891. a u Jirečka v Anthologii staročeské.

75. *Pulkavy* či *Přibíka* a *Hradenina Kronika*.

O Pulkavovi mluví Dobrovský v Gesch. d. böhm. Sprache, 1791. str. 343., 1792. str. 119., 1818. str. 154. 164. O pokračovatelích však v Histor. liter. české r. 1818. str. 268. — Palacký, Würdigung str. 179. Exemplár v Stockholmu jde tak daleko, jako Dobnerův text v Monumenta, III. 72—290. Dudík, Forschungen in Schweden, S. 166. 167. Pečírka, *Musejník* 1851. III. str. 31. Je tam, t. j. ve Švédsku, též jiná kompilace z kronik českých (Dudík, Forschungen 167.). — Höfler jednal r. 1856. v učené společnosti IX. svaz. str. 50. o staroněmeckém překladě Pulkavy. Srovn. u Jungm. str. 154. č. 439. Též Höflerovi Scriptores rerum Husiticarum dotýkají se Pulkavy na mnoha místech. Srovn. Palackého v Geschichtschreiber der Husit. Bewegung r. 1868. — Šembera, hist. lit. II. vyd. str. 84. 116. 189., III. vyd. str. 129., kde najdeš výpis z rukopisu kláštera Augustiniánského na Starém Brně.

V univ. bibliotheca Pražské je v *Collectio chronicarum* Boemicarum, kterou zřídil v II. polovici 17. století Balbin rukou vlastní, v exempláři 15. D. 6. č. 10 (u Jungm. je na str. 33. chyba v signatuře) str. 300—508 opis její pod titulem: *Kronika česká*, sepsaná za časův Karla IV. císaře římského, složena od *Přibíka*, syna Dluhojova, z *Tradenina*, mistra školního od sv. Jiljí, řečeného *Pulkava*, v latinském jazyku, zase pak od někoho jiného z latinské řeči v český hlahol v tato slova, jakž následuje, přeložena. Jest kniha psaná a nachází se v klášteře u sv. *Jakuba* v Starém městě Pražském. Počíná: „Když synové lidští na poli Sanaar × končí se: z Braslavice podle otce svého pohrabana.“ Připis: „Hic cessavit Přibík“ (str. 508). Pak najdeš kroniky ještě od r. 1340—1470, končí se slovy: „a pro tyto přetřiny veliká drahotna musila jest býti. A tak se zkonává historie Pulkavy.“

Co do pokračovatelů Pulkavy viz Jungmanna na str. 68. č. 122. a v rukopise 15. D. 6. č. 11. hned po Pulkavovi, str. 508—555. — *Latinské* rukopisy jsou v univ. knihovně: 1. C. 24. list 1—83. z druhé polovičky 15. stol. Na konci najdeš: Is qui conspexit hec (sic) cronicam hucus que duntaxat perduxit. Otřesena u Dobnera v Monum. III. str. 72. 289. Kronika je rubrikována, co u Dobnera je vynecháno. Srovn. poznamenání u Dobnera III. str. 289. V témže exempl. 1. C. 24. str. 314. v. najdeš rukou nějakou 16. st. přitjmy krále Václava IV. — Na str. 201. najdeš „Excerpta cronicae Boemorum, quam de Mandato Caroli IV. collegit frater Johannes Marignoli episcopus et quidem ao. 1334. F. Palacký Würdigung, str. 168. — J. Jireček: Anthol. staročeská, str. 64. — Upozorňujeme též na *připovědi* rýmované v Pulkavě (srovn. zde č. 56.), ku př. ve vydání Procházkové (1786) str. 130. 164. 169. 194. 234. — Rukopis skvostný v univ. knihovně Krakovské. vypsal r. 1834. *Bandtkic* v Index lectionum in univ. Krakoviensi; r. 1859. však Jos. Jireček v Památkách, kde se zmiňuje též o opisu Videnském.

Str. 33.

76. *Petra Comestora* či *Manducator* (kněhožrouta) Historia scholastica super vetus et novum testamentum. Je to církevní dějepis pro školy středověké.

Ceroniho pozůstalost, v které se nacházel jeden exemplár překladu českého Comestora, chová se nyní v archivu Brněnském. O rukopise Stockholmském vypravuje Dudík, Forschungen str. 163. Papírový to codex z 15. stol., jenž čítá 826 stran. — Rukopis knihovny vysokých škol Pražských 17. D. 18. je porouchán. Je též papírový codex z 15. stol., čítá 272 stran. „*Skolastica historia*, t. j. *vydopis*.“ „Tuto se počínají knihy mistra *Manducator* k Senenskému arcibiskupovi v *historii* t. vydopisu (tak) *skolastický* (t. j. v církevním dějepisu) × již knihám konec vykladam a za práci odplaty žadam.“ Není to však pouhý překlad, než více výklad Manducator. Srovn. lat. inkunabuli 39. B. 13., kteráž se končí slovy: finit historia, que et vulgato vocabulo *scholastica* a Petro Comestoris edita, per Güntherum vero Zainer litteris aeneis impressa. 1473. — Jde jen do smrti sv. Petra a Pavla. — Dobrovský, 1791. str. 343., 1792. str. 125., 1818. str. 125. 169. — Balbin, Boh. docti. III. str. 115. měl, vytýkáje mnoho Manducatorovi, v mnohém pravdu. — Dobrovský mluví též o tom v Liter. Magazin, 1782. 2. Stück. S. 31. — Jireček v Anthologii staročeské r. 1860. str. 75. — Zdaž exemplár, jenž druhdy byl na Moravě „im

Kloster Bruck“, je týž, co patřil jednou Ceronimu, nevíme (Quellenkunde, 1868. S. 86.).

b) Životopisy.

77. *Karla IV. životopis* z latiny přeložený (Caroli IV. commentarius de vita sua).

Pelzel: K. Karl IV. Prag. 1791. Dobrovský, 1791. str. 344., 1792. str. 163., 1818. str. 254. 363. — Exemplár Videnský ozdoben mnohými miniaturami. Životopis jde od listu 1—64. řád korunování, pak, jenž není všem exemplarům připojen, od listu 65—92. Viz Videnské „*Tabulae*“ 1864 (4. G. 131.) str. 101. I. svaz. Nro. 581. — Jeden exemplár je též v Stockholmě. Pečírka, Musejn. 1851. III. str. 31. — Dudík, Forschungen str. 167. Latinský exemplár v knihovně universitní z 15. stol. I. C. 24. Nro. 3. list 90—111. — Vydání české tiskem Procházkou, Tomsou obnovené 1791., najdeš pod titulem: Život císaře Karla IV. z starého českého spisu vydaný l. 1555 od Ambr. z Ottersdorfu. S výklady Fr. J. Procházky přetištěný v Praze prací i nákladem Tomsy l. 1791. 54. E. 220. — Srovn. historii o císaři Karlovi od M. Prok. Lupáče z Hlavačova. Nové vyd. Hankovo v Praze, 1848. (54. E. 410. č. 2.) — Viz i J. Jirečka: Anthologii staročeskou, str. 64. 67. — U Palackého najdeš ve Würdigung, str. 299. dotčený životopis Karla IV. — Výbor ale cituje i rukopis knihovny vysokých škol Pražských 17. A. 4., co je výklad evangelia sv. Matouše, o němž jednal Šafařík v Rozboru II. str. 71. a Jungmann na str. 39. č. 120. Otázka zrůstá, jak přišel výklad kapitoly 11—13. (Výbor, I. str. 543) do životopisu Karlova? zdaž Karel IV. neb kdo jiný jej v pravdě psal? Jireček: o překladě evang. str. 412. — Při Ambrozi z Ottersdorfu schází Jungmannovi, že vydal r. 1555 v Holomouci životopis Karlův, str. 153. 162. 605.

78. *Mudrci* aneb život starých filosofů.

V rukopise 17. E. 14. č. 1. list 165—224. Počínají: „Skutky a mravy davních mudrcův umieniv vypsati mnoha pisma, jenž v rozličných knihach starých mistrov po ruozno jsau psana v jeden svazek sebrati usiluji, mnohe take řeči jich a odpovedi mudre v tyto kniežky jsem umiesil, z nichžto všeliky, ktož čísti bude, velike utiesenie a mravne nauenenie sobie vezme. *Tales* mudrec × a vece Joachim k králi, neobživet otec tvoj jediné, leč by sie tyto supove vespolek sebrali.“ — Latinské rukopisy knihovna universitní chová pod sign. 4. A. 15. č. 1. ze 14. stol. list 1—37. a co přídavek: de gestis principum et philosophorum, list 37—59. — 13. G. 18. č. 2. rukou Oldřicha Kříže z Telče (Quellenkunde, 1868. str. 29.) okolo 1476 psané „*Sententiae sapientum*“ — „de gestis philosophorum“ 1469. list 62. — Srovn. podobné kusy literární u Jungmanna str. 74. č. 207., pak str. 143. č. 270. a Jos. Jirečka v Anthologii staročeské, 1860. str. 75. — Ve Výboru II. str. 927., kde příklady „skutků a mravů davných mudrcův“ jsou otřeseny, změniti třeba signaturu 17. C. 14. v sign. 17. E. 14.

ZNÁMOST ZEMĚ.

79. *Mandevilly* cesta po světě 1332—1335, přeložená Vavřincem z Březové.

Dobrovský, 1791. str. 342., 1792. str. 122., 1818. str. 165. 320. — Latinský Itinerarius je pod sign. 40. G. 3. a. l. et a. a to incunabule. — České vydání roku 1600 (co u Jungm. není: sign. 54. F. 320.) má titul: Jan Mandvillia, kterýž v světě téměř všechny země... neslýchaných věcí dočísti. V starém městě

Pr. Voldřich *Valda* otiskl, 1600. 8. A—R. VIII. kapitol. 31. místo 120 původních, ač není nic odjato, co se k pravému rozumu vztahuje. Vydání z r. 1796 je pod sign. 54. D. 35. — Šembera, II. vyd. str. 117. 132., III. vyd. str. 130. — Dudík vypisuje v *Handschriften der Nicolsburger Bibliothek* (str. 50. 51.) jeden exemplář, jenž měl původní nápis: knihy o jednom rytíři z Dánska. Počíná takto: Ja Otto z Dymerinku, kanovník v Meci v Lutringii, přeložil jsem tyto knihy z vláské a latinské řeči... pak já mistr Vavřinec... též knížky přeložil jsem z německé řeči v českú. — V téže knihovně Mikulovské leží i „Itinerarium Joannis de Mandeville, militis de Anglia“, důležitý rukopis pro srovnání textu k vydání hlavněmu Ođericha z Portenau, 1480.

FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

80. *Lucidár* čili vysvětlení rozličných věcí. Byly to středověké pokusy naučných slovníků. Dobrovský, 1818. str. 179. 313. — Latinské *Elucidare*, in quo obscuritas rerum diversarum elucidatur, z r. 1398. najdeš pod sign. 5. A. 7. a 14. H. 7. (rukopisy). Museum české má tisk z r. 1783 v *Holomouci* u Josefy *Hirnlövy* pod signaturou 56. G. 2.

Str. 34.

81. *Cisiojanus* čili kalendář na syllabách veršovaných založen.

Dobrovský, 1818. str. 172. 173. — Hanka, nejstarší posud známé hexametry české v *Cisiojanu*, XIII. věku. *Musejn.* 1853. str. 415. — Šembera, jenž klade *Cisiojany* mezi básně (verše?) naučné, mluví o nich v II. vydání a to o musejním *cisiojanu* na str. 109. 131., o mnichovském na str. 109. 130. 149., v III. vydání pak na str. 118. Mnichovský *cisiojanus* je právě nejstarší stopa hexametru českých. Ostatně jsou *cisiojani* někdy i bájeslovné důležitosti. Ze starších spisovatelů podali o nich zprávy: Velešlavín, Lupáč, Particulus. A. Voigt: *Kalender der Slawen*, str. 124—130. G. Dobner, *Monum. Boh.* I. 174. III. 292. *Quellenkunde*, 1868. str. 164. 184. 215. Naposled promluvil o *cisiojanu* Hanka v sedění učené spol. 1860, 5. března. Roku 1867 napsán český *cisiojan* i na staročeské hodiny Pražské.

b) Mravné.

82. *Alberta* Velkého ráj duše.

Rukopis univ. knih. 17. A. 19. je z r. 1383. na papíře fol. 1—107. 4°. pod titulem: Rozjímání o všelikých cnostech. Dobrovský, 1818. str. 174. č. 23. neznáje autora, dal tomuto pojednání titul: Traktát asketický o všelikých cnostech, v čemž ho Jungmann v I. vyd. následoval, str. 60. č. 92. Traktát sám má 52 kapitol či článků a listů 107 folio. — Druhý rukopis 17. F. 10. je též ze 14. stol., a nikoli, jak Jungmann praví, ze 17. stol.; je papírový, 4°. čítá 146 listů popsaných. Počíná: Sv. Jan Zlatoústý vykládáje čtení sv. Mathuše i die takto × moci božieho umučenie otemčeny jsu. Chvala otcí i synu... nyní i vzdy i na vieky viekoma amen. Rukopis 17. F. 10. nemá tak starou orthografii jako 17. A. 19. Tomuto rukopisu 17. A. 19. schází dvě kapitoly: 1) o milovanie boha, 2) bližního. Patrně, že též předmluvy není. Zato ale je delší, neboť po konci 17. F. 10. „moci božieho umučenie otemčena jsu“ (list 105. v.) následují ještě 4 stránky, než je explicit:

„jehož tebe mila rač dovesti Jezu Kryst. Amen. Anno domini 1383. feria tertia in vigilia s. Johannis baptiste.“ — Třetí rukopis, taktéž ze 14. stol., je 17. D. 32., kde *Albertus* počíná listem 18. 19., máje však jen kapitol 57. Je to *opis* a nikoli jen *výtah*, jak Jungmann a Výbor praví, že starého exempláře, ale *opis* nedbalý na pap. fol. Kapitola poslední počíná: Znamenati jest, že troj lid se zpovídá × protož netaj všech hřiechov, abychem k viečné radosti mohli dojiti. Amen. Srovnáme-li české překlady, tož nalezáme, že to jsou rozšířené *výklady* a téměř *původní* práce. Viz *Inkunabuli* 44. G. 16. č. 2. *Tractatus mag. Alberti Magni, doctoris eximii, episcopi Ratisponensis: de veris et perfectis virtutibus alias paradisus anime Argentinae*. 1498. 4°. kapitol 52. — Tisťený překlad M. Adama z *Vinoře* vyšel r. 1589 (poprvé snad 1580). Viz v knihovně universitní exemplář 54. G. 63. „v českou řeč obrácena i znovu spravená skrze M. A. z V. v star. městě Pražském u Buriana Waldy“. 12°. str. 208. Předmluva A. z V. je veskrz nábožná. Srovn. tu knihu s jinou Adamem z V. přeloženou, o které jedná Jungm. str. 231. č. 1842. b. (12°. listů 70. Exemplář knihovny univ. je pod sign. 54. F. 1133.). Srovnej též Jos. Jirečka *Anthologii* doby střední, 1858. str. 219., pak doby staročeské, 1860. str. 50. 54. — Zemřelý Fr. Bezděka choval nový přepis rukopisu 17. A. 19.

83. *Ohavnost*, spis *Mat. z Janova*.

O Matějovi z *Janova* jedná Palacký v *dějínách* III. sv. I. díl str. 3. 11. 14. 16. 19—23. 25—31. 39. 51. 143. 172. 311., II. díl str. 45.

PRÁVNICTVÍ.

Právnictví českého a moravského literatury vzrostla hlavně teprva v dobách novějších na stupeň vědeckosti a zevrubnosti. Pokusy prvnějších dob najdeš v *Quellenkunde der böhm.-slovenischen Literaturgeschichte*, 1868, zaznamenaný na str. 49. 79. 85. 92. 96. 108. 115. 117. 128. 129. 138. 141. 143. 146. 156. 168. 170. 189. 192. 196. 211. 218.

Vyjmáme z toho nejdůležitější doby: Monšého práva městská na Moravě, v *Abhandl. d. böhm. Gesell.* 1787. str. 73. — Voigta: O českých záklonech rozličných věků, v *Abhandl.* 1787. — Palacký: Právo a řád soudní staročeský, *Musejn.* 1835. str. 399.; pak téhož: Právo staroslovanské, *Musejn.* 1837. str. 68. — Koubka: Jazyk a technika právnická Staroslovánů, *Musejn.* 1839. str. 215. — Glückselig: Versuch einer Geschichte des Rechtes und der Gesetzgebung von Böhmen und dessen Kronländern (sign. 12. A. 76. N. 4.). — Hanka: Přehled pramenů práva staročeského, *Rozbor* 1841. 1842. (*Abhandlungen*, V. Folge, 2. Bd. S. 151.). — Šafařík: Právo staročeské, *Musejn.* 1844. str. 384. — Původ staročeského práva. *Pražské noviny*, 1849. č. 261. — Vöcel: O soudech zahájených, *Abhandl.* 1844. 3. Bd. S. 30. — Čelakovský: Právnická přísloví Slovanů, *Musejn.* 1851. — *Legis-Glückselig: Geschichte des böhm. Staats- und Privatrechts*, 1849. *Österr. Zeitsch. für Rechts- und Staatswissenschaft.* — Chytil: Die Landesordnungen des Markgraftthums Mähren von

der ältesten Zeit bis zum J. 1849 (4. Bd. der Brünnener histor. Section). — Šafařík: Statut Polický, Musejn. 1854. str. 270. — Herm. Jireček: O soudu mezním. Musejn. 1858. str. 171. — P. R. von Chlumetzky: Das Tobitschauer Buch. Eine Quelle zur Rechtsgeschichte des 15. Jahrhunderts in Mähren. Brünn, 1858. (Separat-Abdruck aus der Brünnener Zeitung, Nr. 193—196. 1858. — Tieftrunk: Právo Magdeburgské, Památky 1860. str. 112. — Herm. Jireček: Srovnalost staroslovanského práva se starým hellenským, římským a germanským. Rozpravy, 1860. str. 85. — Vocel: Právo dědičné staročeské, Abhandl. 1861. 11. Bd. S. 473. — H. Jireček: Příspěvky k literárnímu rozboru památníku práva českého a moravského, Musejn. 1861. str. 235. — Vocel: Dějiny a prameny práva staročeského, Sitzungsbericht d. könig. böhm. Gesell. 1862. I. str. 33. — H. Jireček: Rozbor knihy Tovačovské. 1863. Musejn. str. 227. (Desky, r. 1862. str. 52. 152.) — Staročeské právo. Exekuci. Právník, 1864. str. 397. — Jičínský: Práva Kunratova. Právník, 1865. str. 649. — Skřivan: O písemních památkách právnictví Slovanského. Právník, 1865. str. 721. Pravda Ruskaja. Právník, 1866. str. 83. — Tieftrunk: Práva městská v Čechách, 1866. Sitzungsberichte der königl. böhm. Gesell. I. str. 38. — Brandl: Kniha Tovačovská. 1867. Musejn. str. 342. — O právu staročeském. Právník, 1867. str. 13. 560. 634. 668. — 413. 450. — 596. — H. Jireček: Codex juris Bohemici. 1867. — Friedländer: Das Einlagern. Ein Beitrag zur Rechtsgeschichte. München, 1868. — Předmluva ku knize Drnovské, kritickými i věrnými poznámkami opatřena V. Brandlem, v Brně 1868 (sign. 54. C. 269). Srovnaj úvahu v Allgem. Liter. Zeitung. Wien, 1868. Nr. 38. — Vocel: Právě země české. 1868. II. str. 340. Památky, VII. 7. 8. str. 515—1528. Šembera, 1868. 177. 200.

Rukopisy právnícké knihovny universitní.

Poněvadž v rukopisech právníckých na větším díle vždy více kusův se nalezá, pro krátkost uvedeme zde výpisy hlavnějších rukopisů právníckých, již se chovají v knihovně vysokých škol Pražských, či jak ji Jungmann a Dobrovský jmenovali, ve veřejné císařské, či Klementinské knihovně, abychom se opakování zbytečného vyhnuli.

A) *Rukopis* 17. F. 49. u Hanky v Rozboru B. I. *Řád práva zemského*. 15. století. 4° na papíře, čítá 166 listův, a to:

Č. 1. list 1—16 (39). Počíná se řád žalob práva zemského. Když by kdo chtěl z hlavy bratra svého × v novie řád přijal. Skonává se řád prav zemských země české. V tom je opět obsaženo dále:

Č. 2. list 16—18. *Práva dědin manských* a svobodných. „O praviech diedin manských a svobodných × leč milost králova přikáže. Skonávají se práva zemská.“

Č. 3. list 18—39. Z *Dubé Ondřeje*: výklad na práva zemská. „Právo zemské české jest dávno nalezeno od pohanství × v novie úřad přijal.“

Č. 4. list 39—58. *Práva starého pána z Roznberka*. „Ktož pojme komorníka pražského na pohon × a kupil se vši zvolí. Teď jest konec prav pána z Roznberka.“

Č. 5. list 58—108. *Práva velikého města Pražského*. „Tuto sie počínají práva rozličných věcí a biechuov místa velikého Pražského a najprv o lichvie. Přisahu-li já kterému človieku × světským sudem spraven. Explicunt jura civitatis Pragensis.“ Jungmann str. 72. č. 174. Sachsenspiegel.

Č. 6. list 108—110. *Berna regalis generalis*. Nos Wenceslaus etc. (latinsky). Napřed stojí místa, kde se sbírá, pak řád sbírání (modus colligendi — litera majestatis.) Jungmann str. 72. č. 137. List 155—159. jest *berna regalis* latinsky psána. Srovn. Höflerovy Geschichtschreib. d. Hussit. Beweg. in Böhmen. (Wien, 1866. III. str. 160. a II. svaz. str. 85—90. census haereditarius regius civitatum regaliu.). Než srovn. i Palackého: die Gesch. des Hussitentums, 1868. (sign. 3. E. 145.)

Č. 7. list 111—156. *Knihy práv zemských*. „Pane buošie nebeský pro tvů středru dobrotu × pečeti k niemu přitisknuti. Buď buoh pochválen. Amen.“

Č. 8. list 155. *Přísaha židovská* (konec 15. stol.). „Richtář anebo jiný, ktož umí čísti, židu říekaj a žid po niem v osazeném sídu. Žid má vstúpití na svíná kuoži a mají pateru knihy Mojžíšovy × mi pomáhaj buoh, jemuž sem přísahá.“ O starodávnosti židů v Praze viz Jirečkův Codex juris bohemicus str. 130.

Č. 9. list 159—165. *Práva Soběslavská*. „Za času kniežete Sobieslava Vyšehradského a vývody českého × než samo miesto v domu jednom.“ Musejn. 1827. III. 31. Jungm. str. 37. č. 93.

Č. 10. list 165. 166. *Práva císařem Karlem potvrzená*. „Všecka vina zemská, kteráž sie urodie dále tři miel okolo Prahy × váha červená. A tak jest konec. Buoh buď pochválen.“

B) *Rukopis* 17. C. 22. (u Hanky v Rozboru B. II.) z 15. století na papíře, fol. 125 listův, z nichž mnohý je chybně svázan.

Č. 1. list 1 (4)—26. 36. 37. Ondřeje staršího z *Dubé* výklad na právo zemské. „Právo zemské české jest dávno nalezeno ještě od pohanství a najvíce od Přemysla oráče × a zastupití jejich služebníci chtie. To jest nynie v řád v novie přijat.“ Psání králi Václavovi najdeš vzadu na listech 35—37. Srovn. Výbor II. str. 315. Archiv český II. str. 481—517. Jungm. hist. liter. str. 35. č. 87.

Č. 2. list 14—26. *Práva starého pána z Roznberka*. „O komornících. Ktož pojme komorníka Pražského na pohon × a kupil se všie zvolí. Skonávají se ty práva, ježto je má pan z Roznberka.“ Jungmann str. 34. č. 48.

Č. 3. list 26—37. „Počíná se řád práva zemského a najprvé o hlavu. Když by chtiel kto z hlavy bratra svého × jako z svých diedičných.“ Jungm. str. 35. č. 85.

Pak ale následuje jako nový článek: „Tuto se píše o čtyřech úředních najvyšších, co od čeho kto z nich má bráti. Hotovi jsúce každému k jeho potřebie vadcky × a počestného praviti. *Andreas de Duba* judex supremus (list. 35. 36.). Pak list Ondřeje z *Dubé* králi Václavovi, načež opět: Když by kto chtiel držeti koho dluho na úrocích (list 37). Než listové títo 35—37. patří napřed k „Výkladu na právo zemské“.

Č. 4. list 37. v.—57. *Řád koruny české císařem Karlem potvrzený* (*Majestas Carolina*). „Najprvé

o viere cerkvie svaté × ji zjednati právem zemským.“ Jungm. str. 35. č. 86.

Č. 5. list 57—65. v. „Počínají se *práva manská* země české, po nichžto všickni manové mají sauzení býti. Ktož manská práva umieti chtějí × kladenó bylo v desky.“ V listech těch jsou však též obsaženi i *nálezové panští* za *Sigmunda*, za *Ladislava* (1454), za *Vladislava* (1486), jež Jungmann na str. 83. č. 309—314. zvlášť klade. Položíme je tu také zvlášť: α) *Nález panský* za císaře *Sigmunda*. „Najprvé o všecky listy × v počtu dvě záležíc.“ β) „L. B. 1454 ve čtvrtek dne sv. Prokopa × jemu kladenó bylo ve desky“ list 61. v.—65. (Nález to za krále *Ladislava*).

Č. 6. list 66—71. *Berna regalis generalis Bohemiae civitatum et monasteriorum sub Wenceslao*. Jungm. str. 72. č. 173. — O berně v Plzensku roku 1379 pojednal Höfler v Sitz. Ber. učené spol. 1861. str. 11.

Č. 7. list 72—108. *Práva města Pražského* většího. „Najprvé o konselech, kterak se mají v radách svých miati. Najprvé, že všeliký konšel × kteréž se také obci dotýčí zjednávatí.“

„Počínají se práva rozličných příčin téhož města Pražského velikého. Najprvé praví o rozličné *lichvie* × světským sudem spraven.“ Druhá tato část (list 73—108) je *Sachsenspiegel*. Jungm. str. 72. č. 174.

Č. 8. list 108—113. *Obdarování města starého Pražského od krále Jana Lucenburského* l. 1310. „Léta od naroz. syna b. 1310. února měsíce ten úterý před sv. Blažejem tiemito dary × v jednom domu.“ Jungm. str. 38. č. 103. Otiak ve Výboru II. str. 315. je poněkud jinaký.

Č. 9. list 113—117. *Potvrzení práv starého města Pražského od Karla IV.* r. 1351. „Najprvé všecká vina zemská × býti bez všelikej odporosti.“ Na listu 115. v. je epizoda o Němcích za času knížete *Soběslava Vyšehradského*, že nesmí Němec úředníkem býti v Čechách pod ztrátou *nosu* svého. Jungm. str. 38. č. 103.

Č. 10. list 118—120. *Nález o nového krále, o všecky listy, o ležení, škody, formě staré listův, co se má bráti v desky a t. d.* Nálezové za krále *Vladislava* 1486, svolenie při sv. Václavě o *minci* a t. d. Je to více kusův pro sebe stojících.

Č. 11. list 121—123. *Rád mincovní za Poděbrada* 1469. „Actum ao. dom. 1469 in die Bonificii in plena synoda. Ačkoliwiek nam to s velikú × škoda by taková mince lehká cizie miela v našem království brána býti.“ Jungm. str. 87. č. 406.

Č. 12. list 123—125. O *mincích* a penězích na sněmě r. 1485. „In memoriis anni 85 feria V. ante Galli. Stálo se obecné svolenie × vysazené popravu mají.“ Jungm. str. 89. č. 450. Najdeš tam mimo řádu mincovního: o popravách po krajích. Co do nejstaršího řádu mincovního viz H. Jirečka: *Codex juris Bohem*. 1867. str. 126. 218. 264. co do českých a str. 165. 219. co do moravských peněz.

C) *Rukopis* 17. E. 4. (u Hanky v Rozboru B. III.) století 15., na papíře, 4°. 224 listů.

Č. 1. listové 1—42. zavírají v sobě rozličné traktáty: a) desky země české, b) pňhony, c) přísahy (list 10.), d) *inventiones* Baronum, e) žaloby (list 11—19.), f) *urážky* (list 19—42.). Latinsky, něco česky, mnoho v slohu makaronském. — Rozbor I. str. 156. Jungm. str. 34. poznám. 1., pak str. 90. č. 474.

Č. 2. list 42—48. *Summa bernae regalis* de monasteriis. Než jedná se tam i o daních jiných, ku př. o zločinech. Viz Jungm. str. 72. č. 173. 189.

Č. 3. list 48—127. *Knihy práv semských*. „Pane bože všehomuci nebeský otče pro tvú cnu sředru

dobrotu × také mohu z práva tiech svídkov pečeti k niemu přiviesiti.“ Na listu 122. v. je udán obsah celku a to slovy: Skonávají se *práva miescka, vesská, sedlská* a *práva panská*, potom *manská*, naposledy práva a řád *panský* t. *zemský* se vším řádem sůdu zemského, *pohonové, otpiery, přísahy* se vším vystřezením a zpráva, čeho se má stíci a kterak má činiti vsudie a rozlične věci: jakož uzří, ktož čísti bude, a bude se mu srdce radovati.“ Srovn. obsah s právy císaře Karla IV. a s „vermehrten Sachsenspiegel oder das Schlesische Landrecht“. Dobrovský, 1792. str. 95. 118. 187., 1818. str. 162.

Č. 4. list 127—215. *Práva velikého města Pražského*. „Přisahu-li já kterému človieku, že jemu chci lichvu dávatí × tehdy obdrží své právo před každým světským sudem spravníe.“

Č. 5. list 215—223. *Práva manská*. „Ktož práva manská umieti chće × on mōž svídek beyti i řečník i práva nalézati i zamietati.“

Č. 6. list 223. 224. *Práva konšelská*. „Najprv že všelikaký konšel má poslušen × a jiné věci, kteréž se obci dotýčí, jednávatí.“ Srovn. *Bricki* z Lička u Jungm. str. 182. č. 930. — K. Tieftrunk, *Památky*. 1860. o *Magdeburgském právu*. — *Právník*, 1866. str. 181. — Sembera, *historie literatury*, III. vyd. roku 1868. str. 177.

D) *Rukopis* 1. G. 18. (u Hanky v Rozboru B. IV.) počátek 15. stol. na papíře, 4°. 150 listův.

Č. 1. list 1—27. *De offensa coram rege vel iudicio pleno (urážka)*.

Č. 2. list 27—35. *Querele contra debitores*.

Č. 3. list 35. 36. *Formae juramentorum*.

Č. 4. list 36—46. *Officium minorum tabellarum*.

Č. 5. list 47—104. *Majestas Carolina* (latinsky).

Č. 6. list 105—111. *Pojednání bohoslovecká*.

Č. 7. list 112—114. *List Otokara krále o druhé vojně proti Uhersku*.

Č. 8. list 114—134. *Litera beneficiarium purkgrafo Pragensi*.

Č. 9. list 134—150. *Formae communes hereditarie*. Ačkoli v též část rukopisu na zdání je latinská, najdeš skoro veskrz sloh *českolatinský*, ku př. list 29. „a miev mu je vrátiti, když je své pečeti nevypravil a Judeo Lazaro quondam, dicto de Praga, ježto mi je miel vypraviti, po eo recepit dampnum.“ Český se tudíž vyjednávalo a jen terminologie byla latinská. Rukopis není vlastně ničím jiným, než formulárem práv země české.

B) *Rukopis* 4. A. 25. č. 2. (u Hanky v Rozboru B. V.) na pap. fol. 139 listů.

Č. 1. list 1—127. *Liber regum biblicus* a jiné bibličky knihy starého zákona.

Č. 2. list 127—139. *Omdřeje z Dubé*: výklad na právo české. (Jungm. str. 35. č. 87.) Od listu 127. v.—139. rukou 15. století. „Právo české země jest dávno nalezene ještě od pohanství × jest zemi hrozná závada a škoda.“ Hanka a po něm Jungmann nemají *signaturu*, udávajice pouze, že vazba je v prkenkách žlutou kůží potažená, místo co by měli říci: hnědá kůže odřená. Rozbor, I. 156.

F) *Rukopis* 17. E. 17. z r. 1415. na papíře, 154 listův (u Hanky v Rozboru B. VI.).

Č. 1. list 1—52. *Práva a sřizzení zemská*. „Pane bože všemohoucí × dobře z práva tiech svídkov počty položití.“ (Tři první stránky najdeš opakovány na listech 137. 138.)

Č. 2. list 52—106. *Práva velikého města Pražského*.

Č. 3. list 106. v.—111. *Práva manská*. „Ktož *pr. manská* umieti chce × práva nalezati i zamietati. Amen.“

Č. 4. list 111—121. b. De citationibus secundum jus terrae Bohemiae. Jako v rukopisu 17. E. 4. na prvních 10. listech a to zřetelněji psáno.

Č. 5. list 121. v.—139. *Ordo juris terrae Bohemiae*. „Nota si quis in provincia regis × protestatione suos testes producere non tenetur.“

Č. 6. list 122. *Přísahy* česko-německé. Juramentum actoris se zmatkem: „Na tom přísahám × so mir gotz helf vnd alle heiligen.“

Č. 7. list 139. *Jura Iglaviensia et montium*.

G) *Rukopis* 17. H. 29. (u Hanky v Rozboru B. VII.) ze 16. stol. (1520) na pap. listův 462.

Č. 1. list 1—269—registr. Obecná práva Jihlavská — od Vladislava uherského a českého krále. „Cesarské velebnosti potřebie jest × Skonávají se práva... r. 1520. — na kolinském Hradě nad Labem P. Š. de Nedvojovic.“ Pak obšírný registřík.

Č. 2. list 303—329. Listové království: Karla, Václava, Sigmunda, Vladislava, Jana, Jiří atd., vztahující se k horám (báním) hlavně Kutných. Listové úto jsou vlastně po celém rukopisu vypsaní.

Č. 3. list 332—444. Počínají knihy práv horníkům vydaných od Václava II. a nejprve čte se královské pozdravení × skonávají se knihy... Václava II., kterýžto l. p. 1300 měsíce června některakým Vlachům rozkázal jest groše nejprve u Hory kovati, od nichž i po dnes slove u Hory vlašský dvuor. Následuje obšírný registřík (od r. 1524). Práva tato otisčena najdeš u Jirečka v Codexu jur. Boh. str. 267.

Č. 4. list 444—453. Zprávy o dolech v Horách Kutných od r. 1565—1566.

Č. 5. list 453—462. *Daniele* mudrce: o užívání hor či o pavorání. „Daniel mudřec v horních věcech probíechlý × na hlubiny ruba ukazuje.“ Jungmann, str. 77. č. 248 má spisy ty, zaveden Hankou v Rozboru I. str. 157., za spisy alchemické. — Najdeš v rukopise na listech 5—12 připsány i kšafy dva ze začátku 16. století.

Jiné rukopisy právnické, o nichž Hanka v Rozboru nejedná, jsou následující:

H) *Rukopis* 17. F. 23. z 15. stol. na papíře, listů 154.

Č. 1. list 1—125 v. či vlastně str. 1—250. Ondřeje z Dubé práva česká panská. „Právo zemské jest dávno nalezene × nebo do smlúvy o své právo.“ Jungm. str. 35. č. 87.

Č. 2. list 125—153. *Maiestas Carolina*, řád české koruny Karlem potvrzený. „Svatu trojici v jednotě × vedle práva a řádu zemie.“ *Maiestas Carolina* končí se vlastně juž str. 296., t. j. kapitolou o korunování krále a královny. Nacež následují rozličné nálezy. Jungm. str. 35. č. 86. Mezi nálezy těmito najdeš na listu 154. v. též „Nálezy l. 1321.“ (Zdeslava.) Srovn. Jungm. str. 37. č. 100.

I) *Rukopis* 17. F. 12. z 15. stol. na papíře, 119 listův.

Č. 1. str. 1—128. Práva města Pražského velkého a podle nich mnoho jiných práv. (Prvního oddělení je jen kus, počínající: „penieze má obrazník schovati × tehdy obdrží své právo před každým světským súdeem správně, s právem.“

Č. 2. str. 131—238. (konec schází): Mnohé chvalitebné naučení z mnohých filosofův a doktorů. cf. Jungm. str. 74. č. 207. Latinský rukopis k srovnání je pod sign. 10. E. 12.

K) *Rukopis* 17. D. 6. ze zač. 16. stol. na papíře, fol. 215 listův.

Č. 1. list 1—204. Knihy wykplidie práva Sasičského řádu, jakož *Magdeburg* požívá a *Hališiené* —

a ty z *Lipcka* v *Hally* — jenž my zde v *Čechách* i v *Polstie* i v *Brandenburgích*, všichni *Saskové*... až do pustého jezera mají obyčej požívat. Po registřích počínají listem 47. takto: Viezíž každý — že tyto knihy jsu vytaženy a vjišceny z *cesarských knih*, z *wikpildských knih*, z *zemského práva* i z *duchovních knih*... První kapitola počíná pak: Buoh ostavil dva mečie ku obranie na zemi × *diedicovi* pro to odpoviedati. Amen. Srovn. Jungm. str. 37. č. 94. 95.

Č. 2. list 204. v.—215. *Nálezy* kmetů v *Magdeburce*. Jsou to zajímavé rozsudky jako vyšších instancí strany při v *Čechách* a na *Moravě*.

L) *Rukopis* 17. G. 18. z konce 16. století, 4°. 255 listů i s obšírným registřikem.

Nápis: Artikulové práv městských. „O spravedlnosti a právu. Každý kdož chce práva znáti a v nich s prospěchem sobě čísti × a po dnešní den to jest ode dne sv. Havla nejprve přístího léta tohoto 1579 vedle práv těchto jedni k druhým se chovati a soudcové na tato práva rozsudky činiti povinni budou. Než co se předešlých věcí a před vydáním vůbec práv těchto zaslých dotýče, ty se mají tak vyrovnati, jakž jest prvé za právo a za obyčej držáno bylo.“

a) *Právo zemské*. Jungm. str. 34.

84. *Knih* p. z *Rosenberka*.

Najdeš ji v rukopisech B) 17. C. 22. č. 2.; A) 17. F. 49. č. 5. výše vypsaných. — Dobrov. 1818. str. 159. Srovn. u Brandla (knih Drnovská): počátkové práva zemského str. XII., právo mezní str. LXX., právo menší str. LXXXIII.

Str. 35.

85. *Řád práva zemského*.

Viz rukopisy B) 17. C. 22. č. 3. — C) 17. E. 4. č. 1. 3. — F) 17. E. 17. č. 46. — A) 17. F. 49. č. 7. — Dobrov. 1792. str. 118., 1818. str. 158. — Výbor II. str. 1047. 1087. 1099. — Co se nejstaršího zřízení *Moravského* týká, viz Chytila v pojednání: Die Landesordnungen Mährens von der ältesten Zeit bis 1849. (Schriften der hist. Section in Brünn, 4. Stück) a Brandla v předmluvě ku „Knize Drnovské“ (v Brně, 1868.), jakož i ku „Knize Tovačovské“, právě v Brně vyšlé, jejíž důležitost pro seznání starých zemských práv A. Rybička v „Literaturzeitung f. d. kathol. Deutschland“, č. 43. str. 343. vtělými slovy a kritickými a věcnými důvody na jevo stavi, zároveň dokládaje, že toto vydání knihy *Tovačovské*, jakož i vydání knihy *Drnovské* je první jich vydání kritické. Srovn. zde na str. 14. a 15. literatura právnická. Srovn. Jungmanna hist. lit. str. 83. č. 299., pak Šemberu v pojednání: Staré desky zemské i manské na *Moravě* a v *Opavsku* (Musejník 1831. str. 308., 1846. str. 541.).

86. *Maiestas Carolina*.

Viz rukopisy: A) 17. F. 49. č. 10. — B) 17. C. 22. č. 4. 9. — D) 1. G. 18. č. 5. (latinsky). — H) 17. F. 23. č. 2. Srovn. Dobrov. 1818. str. 158. Viz i Dra. Frant. Pelzela: die *Maiestas Carolina* v Mittheilungen des Vereins für Gesch. der Deutschen in Böhmen, 1867. VI. Jg. str. 69.

87. *Ondřej z Dubé* výklad na právo české.

Rukopis A) 17. F. 49. č. 3. — E) 4. A. 25. č. 2. — B) 17. C. 22. č. 1. — H) 17. F. 23. č. 1.

88. *Práva dědin manských*.

Rukopis A) 17. F. 49. č. 2. Je to konec práv zemských. Srovn. též E) 17. E. 4. č. 3. 5. — B) 17. C. 22. č. 3. 5. — F) 17. E. 17. č. 3. Viz též str. 37.

č. 97. u Jungmanna. — Jsou to vlastně již práva cizí, viz tudíž zde oddělení b) při čísle 94.

Str. 36.

b) Práva městská.

89. *Cursus civilium sententiarum*. Práva horníkův Kutných.

Viz je v rukopise: F) 17. E. 17. č. 7. — G) 17. H. 29. č. 1—4. Viz též Práva pražská etc. Srovn. Dobrov. 1792. str. 154., 1818. str. 257. Jeden exemplár: „práv městských panov horníkův Hory Kutných“, přepsaný v 16. stol. z rukopisu staršího z r. 1429, najdeš z biblioteky Jungmannovy u p. Musila, 4°. na papíře. Text původní měl 330 listů 4°, registřík 30 listů 4°. Text sám má na konci podpis: „J. H. B. P.“

90. Práva Jihlavská i horní.

Tyže rukopisy co v č. 89. Srovn. Jura (originalia) civitatis Brunensis. Cod. jur. Boh. H. Jirečka, I. str. 72. Jus Iglaviense. tamtéž str. 82. Srovn. též (Habrucha) Jura Primaeva Moraviae, o nichž Dobrovský mluví v Liter. Magaz. I. 156.; Böhm. Liter. II. 133.; Geschichte d. böhm. Lit. 1818. 90. 257., dunn 1792. str. 154.

91. Práva horní.

Co do rukopisů viz č. 89. Co se však týká přívěsku o *pavování hor* (Bergbau), viz jej v rukopise G) 17. H. 29. č. 4., co Hanka mylně bral za kusy *alchemické* v Rozboru I. str. 157. Právo královské hornické viz u H. Jirečka Codex jur. Bohem. str. 264. podle exemplářů knih. vys. škol Pražských a museu českého.

92. Práva konělská a měšťanská.

Rukopis C) 17. E. 4. č. 6. — B) 17. C. 22. č. 7. list 72—108. — L) 17. G. 18. Je to jen část práva Pražského. Srovn. Justiniana císaře ustanovení a naučení, neb prvních počátků *práv městských* knihy čtvery. Text latin. a staročeský, v Praze, 1867. Srovn. úvahu v Obzoru liter. 1867. č. 5.

Str. 37.

93. Práva Soběslavská.

Viz rukopisy: A) 17. F. 49. č. 9. — B) 17. C. 22. č. 9.

c) Práva cizí.

94. Práva sasická.

Viz rukopisy: C) 17. E. 4. č. 4. 6. — F) 17. E. 17. č. 7. — B) 17. C. 22. č. 7. — K) 17. D. 6. č. 1. *Sachsenspiegel* v starém německém tisku r. 1484. sign. 40. E. 26. — r. 1528. sign. 25. D. 190. — r. 1539. sign. 25. C. 83. — r. 1545. sign. 25. D. 115. — r. 1561. sign. 25. D. 37. — r. 1569. sign. 25. D. 1. — r. 1595. sign. F. II. 122. (knih. Kinského) — r. 1720. sign. F. VI. 23. (knih. Kinského) — r. 1595. v Lipsku, u Vögelini, sign. 25. A. 253. — r. 1614. v Lipsku u Vögelini, sign. 25. A. 265. — Novější německé tisky z r. 1835. podle Berlinského rukopisu z r. 1369. najdeš pod sign. 25. J. 582. editit Homeyer, pak r. 1852. Ursprung des Sachsenspiegels, sign. 3. F. 97—3 F. 133. Nr. 1. (Daniels); r. 1853. Homeyer: Verhältnisz des Sachsenspiegels zum Schwabenspiegel, sign. 3. F. 133.; r. 1855. Kirch: Ueber die im Sachsenspiegel erwähnten Provinzialgerichte, sign. 25. K. 516. Nr. 6.; r. 1857. Ueber die innern Unterschiede zwischen dem Sachsen- und Schwabenspiegel. Diss. vol. 872. Nr. 7. 8.; r. 1825. Rechtsdenkmäler, sign. 25. A. 246.; r. 1860. Rückert: Ueber das Sachsenrecht im Sachsenspiegel, sign. 25. K. 420.; r. 1861.

(III. vydání Homeyerovo) sign. 25. D. 412. — Die Extravaganten des Sachsenspiegels, sign. 25. B. 274.

95. Práva císařská či část tak zvaného Šobského zrcadla.

K srovnání poslouží německé vydání *Schwabenspiegla* podle rukopisu z r. 1287. vyd. v Tübingách r. 1840 od Lassberga, sign. 25. E. 410. a sign. 25. J. 598. — Viz literaturu v předešlém čísle 94. a připoj z r. 1576. Meichsner's k. k. Land- und Lehenrecht, Frankf. fol. sign. 6. B. 15.; z r. 1760. Corpus iuris germanici, sign. 25. C. 25.; Laband: Ueber die Verfasser und die Handschriften des Schwabenspiegels, 1861. sign. 1. F. 45. č. 5. Téhož: Beiträge zur Kunde des Schwabenspiegels, 1861. 25. G. 584. — Ficker: Zur Genealogie der Handschriften des Schwabenspiegels, 1862. sign. 3. D. 140. č. 3. — Rockinger: Ueber drei mit einem Anhang zum Landrechte vermehrte Handschriften des sogenannten Schwabenspiegels auf der Staatsbibliothek zu München (Münchner Sitz.-Berichte, 1867. S. 287—335., hist. Section, 6. Juli).

96. Práva velikého města Pražského.

Najdeš je v rukopisech knih. vysokých škol B) sign. 17. C. 22. č. 7. 8. — C) 17. E. 4. č. 4. — F) 17. E. 17. č. 2. — I) 17. F. 12. č. 1. — Co do srovnání k Schwabenspiegel viz číslo předešlé 95. — Dobrov. 1818. str. 393. — O právních Richnovských soukeníkův jednal Hanka 1859 v učené společnosti (Sitz. Ber. str. 58.). — cf. též *Rösslera*: Die Prager Stadtrechte. Prag, 1845. a Die Stadtrechte in Brün. Prag, 1852. — Výbor, II. 315. Práva starého města Pražského. — Statuta iudicii Prag. sex juratorum v Jirečekově Codexu jur. Boh. str. 223. — Tiefrunk: Die Stadtrechte in Böhmen (Sitz. Ber. der könig. böhm. Gesell. 1866. str. 38.).

97. Práva manská.

Srovn. Jungm. str. 35. č. 88. Manská práva najdeš v rukopisech: A) 17. F. 49. č. 2. — C) 17. E. 4. č. 3. 5. — B) 17. C. 22. č. 3. 5. — F) 17. E. 17. č. 3. — Dobrovský, 1792. str. 118., 1818. str. 161.

98. Kniha Magdeburgských práv městských.

Viz co zde v č. 94. řečeno o Sachsenspiegel. Co se *Donata* týká, viz Jana *Strakonického* z Kojetína: Výklad na Donata (Donatus cum glossa) o právních v rukopise knihovny universitní F. C. 24. od roku 1547. Registrum silné, 43 listů čítající. Počíná: „Buoh saudec t. j. rychtář spravdivliv × svym obmeškannim strati.“ Celek má 217 listů. Strakonický byl jen přepisovačem a nikoli vykladačem těchto práv. Srovn. Jungm. str. 182. č. 932. — Viz též rukopis 17. D. 6. č. 2. o nálezech kmetů v Magdeburce. *Gaup*: Das alte Magdeburgische u. Hallische Recht. Breslau, 1863. Srovn. Dobrov. 1792. str. 150., 1818. str. 162. a Hanka v Abhandl. učené společnosti Pražské, roku 1855. (9. svaz. str. 40.) — K. Tiefrunk: Právo Magdeburgské a kmetská stolice v Litoměřicích. Památky, 1860. str. 122., pak: Stadtrechte in Böhmen. Sitz. Ber. d. könig. böhm. Gesell. d. Wissen. 1866. str. 38. Das deutsche Städtewesen und sein politischer und socialer Einfluss auf Land und Volk in Böhmen und seinen Nebenländern. Mittheil. der Deutschen. 3. Jahrg. 1. H. 1863. — R. Röpell: Ueber die Verbreitung des Magdeburger Stadtrechtes im Gebiete des alten poln. Reiches. Breslau, 1857.

d) Nálezy sněmovní a soudní.

99. 100. *Nálezy za krále Jana, Karlu a Václava.*

Vlastně je takových nálezů nepřehlednutedlné množství a čekají zvláštního uspořadatele v nálezech

sběhlého. V univ. knihovně najdeš *nález* v následujících výše vypsaných rukopisech: B) 17. C. 22. č. 5—10. — C) 17. E. 4. č. 1. — H) 17. F. 23. č. 2. — K) 17. D. 6. č. 2.

e) Listy a zápisy.

1) V Čechách.

101. Bulla císaře Fridricha 1231.

První místo v oboru takových listin zaujímá tu bulla „papeže Řehoře VII. Vratislavovi prvnímu králi českému“, v níž mu „otpisuje k jeho prosbě. A to sie dalo léta božieho tisícieho sedmdesátého devátého.“ *Incipit*: „Slechetnost tvá žádá, abychom Vám odpustili iazykem Slovenským službu boží činiti.“ *Explicit*: „A pro čest boha všemohoucího prikazujem, aby Ty této všetečnosti vši svou mocí nedopustil.“ Srovn. Erbenova Regesta str. 70. č. 162., kde datum je 1080. 2. Januarii. Tuto bullu česky vyloženou děkujeme O. Kříži z Telče v rukopisu 1. F. 18. list 249. v. Bully papežské na základ církevního práva se vztahující najdeš v Jirečkově Codexu juris Bohemici I. str. 8. atd., a co do listiny Řehoře VII. k Vratislavovi II. str. 20. Srovn. zde č. 103.

102. Jednání mezi králem Václavem a je- dnotou panskou r. 1391.

Ze strany úpisův veřejného jednání viz Šemberu. II. vyd. str. 76. 193., pak list Jana z Wartenberga Heřmanovi z Ralska r. 1380. str. 170.

Str. 38.

103. Zápisy.

Viz v č. 102. položený citát z hist. literatury Šemberovy a to str. 170., kde je psaní Jana z Wartenberga otištěno. Co se rukopisů knihovny univers. týká, viz výše vypsaný rukopis B) 17. C. 22. a čísla jeho 8. a 9. na stránkách 108. 113 a 113—117. Ostatně viz též Výbor II. str. 315., hlavně však str. 347. Zápisy starého města Pražského. — Archiv Palackého, Musejník a Památky poskytují hojných zřidel zápisův.

104. Cedule dělicí.

Co se dělení v rodině Rozmberků týká, viz Kroniku Václ. Březana a výpis z ní v Musej. 1828. IV. str. 39.; pak Květy, 1837. str. 44. a opět Musejník, 1845. str. 335. (Z kroniky rukopisné 1688. Březana viz v Biblioth. 54. D. 321. Nr. 2.) Srovn. i Höflera v Scrip. rer. husit. II. sv. str. 71., avšak srovnaj k opravám Palackého.

105. Rozličné listy.

Takových listů a listin je velké množství. Viz o nich Dobrovského, 1818. str. 139., 1792. str. 98., 1791. str. 348. — J. E. Vocela v Musej. 1847. II. str. 94. — V rukopise 11. D. 12. najdeš přepis listin a výsad vztahujících se na statky a zádušní v Karlštejně. Z nich patři sem: psaní na listu 85. „Karel IV. z boží milosti × dán v Praze I. P. 1358. 3. dne měsíce září.“ — List 95. „Super Jonak in Mořina majore. Karel IV. boží milosti × dán v Praze 1367. den pátý“ etc. Co do stárí jdou listové od r. 1348. až do r. 1745. — V rukopise však G) 17. H. 29. či podle poznamenání Hankova v Rozboru B. VII. (t. j. Bibliotheka veřejná VII. právní rukopis) najdeš na listech 303—329. listy královské Karla, Václava, Sigmunda, Vladislava, Jana, Jiří a t. d. Srovn. zde č. 99. 100. a literaturu listin (Urkunden) v Quellkunde, 1868. str. 151. 189.

2) Na Moravě.

106. Listy a listiny moravské.

Viz o nich Šemberu, II. vyd. str. 119., III. vyd. str. 134., kde najdeš knihy manské kostela Holomouckého v Kroměříži — knihy půhonů a nálezů soudu manského Kroměřížského, Olomouckého a Brněnského. Srovn. Fr. Palacký: Soudní řád staročeský, Musejník, 1835. str. 399. — Vocel: Soudy zahájené (poroty). Musej. 1845. str. 101. — H. Jireček: Soudy župní čili cudy. Musej. 1856. IV. 79. — H. Jireček: Soud mezní. Musej. 1858. str. 171. — Soudní knihy bývalého královského soudu českého. Památky, 1859. str. 325. — H. Jireček: Soudy staré slovanské v Čechách. Právník, 1861. str. 245. — A. Rybicka: Starý soudní řád moravský. Právník, 1862. str. 14.

BOHOSLOVÍ.

a) Biblí.

107. Biblí česká v Mikulově, 14. věku.

Popis biblí té Bočkem sestavený najdeš u Šembery, jenž však biblí tu nazývá novým zákonem toliko (III. vyd. str. 136. č. 9.), ač ze starého zákona některé kusy v sobě chová. — Dudík dokládá, že popis Bočkův není věrný, jelikož v Mikulovské knihovně nížádná celá biblí na papíře se nenalezá (Handschriften der F. Dietrichsteinschen Bibliothek zu Nicolsburg in Mähren. Wien, 1868. str. 35.) Na str. 19—34. najdeš u Dudíka zevrubný výpis všech pěti biblí, jež se chovají v Mikulově. Srovn. též Dudík v sedění filosofo-historickém Vědecké akademie r. 1866. 11. dubna, kde prvníkrát zprávu podával o biblích Mikulovských. Podle stárí překladu patřily by sem biblí, jež vypisuje Dudík co Mikulovské (sign. Kasten I. Nr. 173. 175.) na stránkách 19. a 24. ve svých „Handschriften“ 1868. Srovnaj Jos. Jirečka v Musej. 1864. str. 140., kde kritické znaky ku poznání stárí překladův biblických podává. — Co se Mikulovské knihovny týká, podává Jungmann vždy jen rukopisů a kněh dle výpisu Bočkova, jež shotovil r. 1843 pro výbor zemský na Moravě, dle výpisu ne příliš správného. Tohoto výpisu drželi se i Ceroni i d' Elvert při svém popisu knihoven Moravských (II. Heft der histor. statistischen Section in Brünn. — Dudík, Handschriften str. 12.).

108. Biblí Holomoucká, 1391.

Výpis biblí Holomoucké z r. 1391. najdeš u J. Jirečka v Musej. 1862. „Rozbor prvotního českého překladu starého zákona“ první již v „drobnostech literárních“ v Musej. 1861. str. 274. Srovnaj Šemberu, III. vyd. str. 207. č. 3.

b) Částky biblí.

109. Žaltář Wittenberský, nyní v bibliotheca seminářské tamtéž.

První dobrou zprávu dal Dobrovský v Gesch. d. böhm. Sprache, 1818. str. 120., neboť dříve nebyl codex ten ani za český žaltář uznán. Na deskách má výpisy kyriácké, ku př. *gospodi spasi carja*, a sem tam jsou i glossy polské. Dualů šestí žaltář důsledně. Je to první redakci žaltáře. Viz Rozbor, 1842. str. 112. Šembera, III. vyd. str. 134.

110. Žaltář Klementinský či knihovny vysokých škol Pražských.

Sign. 17. A. 12. Pergamenových listů 145, papírových později přibýlých 12. Šafařík klade rukopis

*

právem do konce 13. století, ale čeština je mnohem starší, ač žaltář je již z druhé recensí. Dobrovský, 1792. str. 73., 1818. str. 117. Světozor, 1858. č. 24. Šembera, III. vyd. str. 134.

111. *Žaltář kapituly Pražské* na pergameně, 4°.

Co do slohu příkl mu Šafařík přednost před č. 109. 110., nikoli však co do stáří překladu. Je to totiž již třetí recensí (Rozbor, 1842. str. 114.). Dobrovský, 1791. str. 340., 1818. str. 184. Šembera, III. vyd. str. 135.

112. *Žaltář Poděbradský*, nyní v *Olešnici*.

Mimo žalmy obsahuje i obyčejné písně ze starého a nového zákona, též litanii, větší modlitby, sedm žalmů kajících, památku za mrtvé, kalendář. Na str. 135. v. obrázek: kříž a dvě podobizny, muž a žena v českém kroji. Po smrti rodiny Poděbradské dostala se pozůstatost do knížecí Brunsvické bibliotéky v *Olešnici* v Slezsku, pročez i žaltář *Olešnický* sluje. V přepisu najdeš mnoho omylů a chyb. Je to jiná redakce překladu, než je redakce žaltáře Wittenberského. Dobrovský, 1818. str. 184. Šafařík, Rozbor, 1842. str. 114. Šembera, III. vyd. 135.

Str. 39.

113. *Čtvero listů pergamenových starého žaltáře v Museum*.

Citat Jungmannův (odděl. I. č. 15) oprav v I. oddělení str. 17. č. 16., a viz i zde, co do gloss, str. 3. č. 16.

114. *Žaltář Holomoucký* z r. 1396.

Rukopisy nejstarší žaltáře českého proskoumal J. P. Šafařík v Rozboru staročekské literatury r. 1842 (pojednání učené společnosti Pražské). Popisy Bočka najdeš v Brněnském archivu.

115. *Zlomek žaltáře Brněnského*.

Codex byl velmi pěkně a správně psán. Obsahuje žal. 24 (3—22), 25 (1—12), 26 (1), 34 (5—28), 35 (1—10). Nalezeny byly zlomky tyto bibliotékám v klášteře Augustiniánském u sv. Tomáše v Brně, professorem Klácelm.

116. *Zlomek musejní žaltáře*.

Zlomek tento je jen co doklad recensí Wittenberské důležit, ostatně tak pošípen, že k potřebě není.

117. *Proroci Isaiáš, Jeremiáš a Daniel*, v rukopise 17. D. 33. vysokých škol Pražských.

Rukopis je papírový z konce 14. stol. 126 listů. Viz Dobrovského liter. Magazin, St. 3. str. 73. Geschichte d. Sprache 1791. str. 340., 1792. str. 110., 1818. str. 185. „Počínají se knihy Izaiášovy. Prva kapitola. Vidienie Izaiášova, syna Amos, ježto jest vidiel × jenž jest sprostil Daniele z rokle lvovj.“ Některé *miniatury* dosti jemné najdeš tamtéž. Ze Rozenberkům patřil rukopis, není bohužel nyní již pro obnovenou vazbu vidno. Pro jména řadových čísel řeč zajímavá, píšet ku př. jedennastaa, dvannastaa, třetienastaa, čtvrtanastaa. Šembera, III. vyd. str. 135.

118. *Evangelia nedělní a sváteční ve Vídni*.

J. Jireček o překladu sv. evang. (učená společnost v Praze) 10. sv. 1859. str. 3. 11. — Šembera, I. vyd. str. 138., III. vyd. str. 135. 136. — Novější signatura Vídenská je Nro. 4733. Listů je 49. Počínajíť Lukášem II. 42—52., končice Janem XII. 24—26.

119. *Epistola sv. Pavla* o svěcení neděle.

Toto jméno povstalo omylem, neboť není to ep. sv. Pavla, než podvržený známý „*List s nebe spa-*

dlý“ (srov. u Jungm. str. 43. č. 160.), jak již Jireček v Musejn. 1861. str. 195. č. 21. poznamenal. Rukopis 17. E. 8. č. 4. je ze 14. stol. „Počína sie epistola od božieho syna a od svate nediele nebo nevmiete sie bati boha a chovati jeho kazanie × ti budu čest mieti v nebesiech s hospodinem. Amen.“ V rukopise, jenž 156 listů obsahuje, je to list 17—20. Rukopis papírový, 4°. — V jiném rukopise a to z r. 1485. sign. 17. E. 10. najdeš jej taktéž, a to na listech 239. 240. O listech s nebe spadlých mluví Codex apocryphus novi testamenti J. A. Fabricii. Hamburgi, 1719. I. str. 308. (Sign. 26. J. 74. v čís. knihovně v Praze.) — Šembera, III. vydání str. 140. mluví zevrubně o listech prý s nebe spadlých a rukou syna božího sepsaných.

120. *Evangelium sv. Matouše* a homilie sv. otcův.

Rukopis knihovny vysokých škol Pražských (sign. 17. A. 4.) je přepis ze 14. stol. důležitý, jenž na 396 stránkách pergamenových obsahuje *výklady čtení evangelických* z otců církevních. Počíná: „Svati Mathej (vylepšeno „Matuš“) byl jest židovského pokolenye, toho jest syn buozi × a aby sve viene napomanul chtieli tam vysost vzkriesenée jeho vidiati aby zde od tyechoh nyzkykh rozkossaj ssvu zadost na vys...“ Ostatek schází. Rukopis byl v Krumlově u Jezuitů. Šafařík podává grammatikálních jeho zvláštností v Rozboru II. str. 71. Slůti by měl: „*Výklad evangelia svatého Matouše*.“ Srov. o něm Jirečka v Překladech sv. Evang. str. 4. č. 1. — O jiném výkladu sv. Matouše mluví Jungm. str. 106. č. 814.

Tak zvaná *homilie Karlova* na str. 227. takto počíná: „Na toto čtenie mluvi slovatny Karel čtvrtý ciesař římský a kral český: Bratříce! Řeči svatého čtenie nikté (sic) nemuoži svrchovanie vyložiti × (str. 236.) a pravie tacíž jsu mistry učení, o nichžto pravi Daniel prorok: Ti ješto budu učení budu sie stkvieti, jako svietlost nebeska a ti ješto pravdie učie mnohe, jakožto hviezdy vieky viekoma, amen.“ Srov. Dobrov. 1818. str. 186. 187. Šembera, III. vyd. str. 136. Zdaž tato homilie v skutku je Karlova, není nad pochybnost povýšeno. V „*životě Karla IV.*“ (viz Jungmanna str. 33. č. 77., tudíž i zde, II. oddělení č. 77.) pravi ae, že Karel ze sna napsal tento výklad jedné kapitoly.

121. *Pericope evangeliorum* či částky ze čtení evangelického.

V latinsko-českém rukopise 11. B. 3., v němž jsou různá *čtení evangelií*, najdeš též na listu 1—22. jednotlivá čtení *česká*, následující čtení *latinská*. Počíná: „O tiech časov, gdyš blizieše se Ježíš × následuice znamenie.“ Ruka 14. stol. — Na zadním přidešti téhože rukopisu najdeš rukou 15. stol. psané *písně* a *modlitby*, jako: „Hospodine pomiluj ny — nebudeš mieti bohov jiných — vieři v buoh otce — otce náš — zdrava Maria.“ — Srovnej Jungmanna na str. 16. č. 4. a zde str. 2. č. 4. „čtení zimního času“ či „*evangelia*“.

c) *Svatí otcové*.

122. *Sv. Augustina speculum* či *zrcadlo*.

Tu je několik omylů co opraviti. V rukopise 17. F. 21. č. 1. není *zrcadlo hříšných* či *speculum peccatorum*, než na listech 89—135. sv. Augustina knihy, jež slují „*soukromná mluvení*“. Viz u Jungm. č. 123. Rukopis je papírový, 4°. z r. 1398. Poslední listy jsou potrhány. Výbor I. str. 144. (poznámání), pak II. 1849. str. 785. Počínají teprva 4. kapitolou, ač to není pouhý překlad, než *více výklad*

spisu *Soliloquia animae ad deum*, jelikož sv. Augustin sám se v knize cituje. Tato *soliloquia* vydal i Veleslavín (sign. 54. G. 124.), než znám i jiný ještě spis Augustina *Soliloquiorum libri duo*, na pf. v Incunabuli 39. D. 6. se začátkem: *Solventi mihi multa ac varia mecum diu, ac per multos dies sedulo etc.* Hain, 8589. Kolovaly v středním věku pod jménem Augustinovým mnohé spisy, ježto ani podobné nebyly pravým a stručným spisům Augustinovým. Co se slohu týká v překladu či vlastně výkladu českého, jenž se podobá býti slohem Štítnenským, viz J. Jirečka v *Anthologii staročeské liter.* 1860. str. 89. V explicit nestojí „Suchoně“, jak se u Jungmanna udává, než Duchové.

Rukopis 17. G. 8. č. 1. z r. 1469. (4°. papírový) chová opět na listech 150—177. *Speculum* či *Zrcadlo* sv. Augustina, avšak *speculum* co sluje zároveň *manuale* či *rukověť* v 18. kapitolách. Počiná: „Proto že jsmý mezi osidly postaveni × slez více třeba, než hlubokých smyslov, madlenie (sic) než čtenie nebeských věcí, myslí znamenavanie, než při zemskej nepravdy mieti utiesenie. Skonavaji sie kniežky, jenž slovu zrcadlo sv. Aug.“ Srovn. opera S. Augustini. Parisii, 1685. fol. vol. VI. addit. pag. 135. Quoniam in medio laqueorum × konec je však jiný, poněvadž v rukopisu je jen 18 kapitol, v tištěném spisu však 36 kapitol. Ostatně není i latinský spis vlastní práci sv. Augustina, než pod jménem jeho ze spisův sv. Hugona, Victorina, Anselma a Augustina sestavený. K seznání takových a podobných jim spisův slouží výborně kniha r. 1865. ve Vídni tištěná: *Initia librorum patrum latinorum, sumptibus academiae caesareae Vindobonensis* (sign. 4. F. 149.). *Speculum* to *manuale* či *rukověť* zvané uvádí Jungmann ostatně a to právem na str. 109. č. 859., avšak podivným způsobem z téhože rukopisu knihovny vysokých škol Pražských.

Pravé „zrcadlo hříšných“ sv. Augustina najdeš v rukopise 11. C. 3. č. 2. rukou ze začátku 15. stol. psané (fol. pap. list 101—110.). „Počinají sie kniežky, ježto slovu zrcadlo hříšníka. Najmilejší! ponievadž v cestie jsme tohoto biedneho a utiekajicieho svieta × již ste slyšeli v tom zrcadlu hrichov, co mame smysliť a rozumieti a nač patľiti... amen.“ Je to věrný překlad lat. spisu Augustinovi druhdy připsaného. Opera omnia, Parisii, 1685. fol. VI. 155. (sign. 29. B. 9.).

V tomže rukopise 11. C. 3. č. 4. je na listech 114—126. spis o *svědomí*, o němž se zdá, že ušel Jungmannovi. Srovn. str. 111. č. 877. Počiná: „Láska boha otce × protož chci o *svědomí* iakež takéž naučeniečko psati tvé milosti.“ Konec celku však schází. — Šembera byl i v III. vydání na str. 137. zaveden omylem Jungmannovým.

Mikulovský exemplář počiná slovy: „Počinají sie kniežky, jenž slovu *zrcadlo hříšných* a ty jest svaty Augustyn sam skladal. Neboť najmilejší! na cestie tohoto jsme biežiece jako stien × aby skrze to viečného zatracenie zbyli a u p. Kr. viečny život mieli, jehožto nam rač dopomoci ten, ktery na vieky kraluje. Amen.“ (Dudík, Handschriften, str. 42.) V Mikulově je ten spis v Codexu sign. II. 159., jenž má titul: *Opuscula Husitica latina et bohemia.*

123. Sv. Augustina *soliloquia*.

Tato práce: samo-mluvení či rozjímání soukromná, jež se nachází v rukopise 17. F. 21. č. 1., je již zde v č. 122. podotknuta. Chová v sobě listů 46 v 4°. Překlad v rukopise je výbornější, nežli je v knihách tištěných, ačkoliv přece to není sloh *Štítnenský*. J. Jireček, *Anthologie staročeská* 1860. str. 50. 51. Tištěné vyd. 1583. je pod sign. 54. G. 124., vyd. 1600. pod sign. 54. G. 47. v knihovně vysokých

škol. Jungmann dává o nich zvláštní zprávu na str. 226. č. 1755 a na str. 227. č. 1767. Připojené *manuale* či *rukověť* viz ve vydání 1600. u dědiců Veleslavína, 12°. str. 239. pod sign. 54. G. 271.

124. Sv. Augustina *homilie* proti *hádání*.

Tento spis nenachází se latinsky pod tím jménem ani v rozboru nejpůvodnějšího vydání spisů jeho (par les Bénédictins à Paris (1679. 1700) et à Anvers (1700—1703) v *Biographie universelle* III. 724. 1853. Bude tudíž i český spis jen nápodobňování nějakého jiného spisu sv. Augustina.

125. *Homilie* sv. otců.

Citát Jungmannův č. 105. je mylný, má státi č. 120.

126. *Prologové* sv. Jeronyma s výklady hebrejských slov.

Výklady hebrejských slov biblických najdeš v každém tak zvaném *Mammotrectu*. Viz Jungmanna str. 59. č. 3. Původně jsou takové spisy bez pořádku abecedního, jelikož původně k účelu praktickému, t. j. k výkladu českému určeny v podobě gloss bývaly sepsány. Během času dodán jim pořádek abecední. Viz oddělení III. číslo 3.

127. Sv. Augustina k blaženému Kyrilovi *epistola* jedná o velikosti a dostojenství svatého Jeronyma.

V rukopise 17. E. 9. č. 1. list 66 v.—80. Rukopis (pap. 4°.) je psán rukou 15. století, čeština však je starší. *Epistola* počiná: „Přeslavného vítěze viery křesťanské, svate matky církve kamene uhelného × v svem žadani nikakž přelstien byti nemože. Dokonana jest epistola neb poselstvie sv. Augustina.“

V témže rukopisu 17. E. 9. najdeš však zároveň: *Bláž. Eusebia* epistolu k Damazovi o smrti sv. Jeronyma, již Jungmann uvádí teprva na str. 109. č. 860. Pak se tam nalezá epistola sv. Kyrila k sv. Augustinovi o divech sv. Jeronyma, u Jungmanna teprva str. 110. č. 866. uvedená, takéž kniha *Tobiášova* u Jungmanna str. 95. č. 604. Výklad na sv. Jana u Jungmanna str. 106. č. 818. Aspoň tři prvnější kusy, dohromady „*knihy sv. Jeronyma*“ zvané, měly by pospolu státi u Jungmanna. O textu původním viz Fejfalíkův spis: *Leben des h. Hieronym. Brunn*, 1856. str. 4. Jirečkova *Anthologie* staročeské literatury, 1860. str. 50. 53.

128. *Sbírka odpovědí* sv. otců.

O nejstarší *encyklopaedii* české patristické jedná J. Jireček v *Musejn*. 1861. str. 275. Je to rukopis Holomoucký (sign. d. 7.). Viz zde č. 129.

129. *Kázání* vgročnť.

Kázání tato v rukopise Holomouckém jsou dle sdělení laskavého p. Jos. Jirečka kázání *Miličovy*. V *Musejn*. 1861. str. 270. mluví J. Jireček o nejstarší sbírce českých kázání v rukopise Holomouckém (sign. d. 7.) z konce 14. věku od nějakého stoupence Waldhausera nebo Miliče sepsaných.

d) *Výkladné*.

130. Jana *Miliče* *postilla*.

Jestliť pouze latinsky psána (rukopis z r. 1453. z knihovny Mikulovské) a citát z „Klíče“ Koniašova je mýlka, poněvadž nikoli pro Miliče, než pro úvod při vydání přišla kniha do indexu. Srovn. Jungm. str. 43. č. 162. a Jos. Jirečka v *Časopise kat. duchov.* 1864. str. 318. Život Miličův viz v *Acta literaria Voigta*. I. 216. V čís. knihovně slují rukopisové se signaturou 5. B. 13. (prima pars), 12. D. 1. (secunda pars), pak 12. C. 12., 3. D. 20. *těž postilla Miličii*;

ale jsou též jen latinské, podle způsobu středověkého, psáti i to latinsky, co se česky lidu vykládalo, Sermones de tempore et de sanctis z konce 14. stol. sign. 9. C. 4. Postilla Holomoucká má sign. 2. III. 8. O postille *Husově* viz Výbor, II. 179. a spisy Husovy vydaním Erbenovým v Praze 1865—1868. vyšlé. — Jaké postavení bylo Milíčovo k působení pozdějších Husitův, viz v Quellenkunde, str. 16., pak též ještě tamtéž str. 62. 76. 180. 202.

131. Tomáše ze *Štítného* řeči na neděle a svátky.

Rukopis 17. C. 15. je psán po r. 1392. Je folio na papíře, máje nyní ještě 253 listů. Začátek a konec potrhán a u prostředku listy vazbou změněny, co najdeš poznamenáno a vylepšeno na zadní desce. Srovnej Jos. Jirečka, 1859. v „překladech sv. evangelii“, str. 4. č. 4., jenž tvrdí, že rukopis Pražský a Holomoucký jednou jen je psán rukou. Že to je spis Štítného, doloženo již J. Jungmannem r. 1843. v učené společnosti II. str. 3.; potvrzeno pak Erbenem („knížky šesteré“, str. XXIII. a XXXIII.). Ve Výboru (1845. I. díl, str. 743.) najdeš otisk poněkud chybný podle změněných listů v rukopise.

Příspěvek k určení stáří spisů Štítenských podal Palacký Geschichtschreiber des Husitismus. 1868. str. 115. Ostatní literaturu o Štítném viz v Quellenkunde, 1868., kde na str. 248. 249. se citatů dodělá. Podle listiny p. Dvorským r. 1868. objevené zdě se, že Štítný r. 1414, hromnice, ještě žil. O rodopisu Štítného přivádí zpráva J. V. Houra ve Květech, 1868. č. 43. str. 343.

132. Výklad čtení svatého evangelia.

Najdeš jej v rukopise 17. D. 32., jenž pochází z konce 14. století. Začátek a konec schází. Obsah rozdělen na týden (pašiový), jelikož roztímá o tělesnosti, umučení a vzkříšení Krista Pána. Čestina stará a orthografie taktéž. O ostatních dílech zaujatých v témže rukopise jedná Jungmann, str. 34. č. 82. — str. 41. č. 157.

Sem by patřilo i dílo u Jungmanna str. 39. č. 120. položené, co opakuje ještě na str. 107. č. 832.

Str. 40.

133. Výklad paterě

Najdeš jej v rukopise 17. E. 8. č. 12. na listech 82. v.—86.; je ze 14. století. Počíná: „Mezi všemi věcmi jimižto věčnu radost × jehož jsme prosili, račil učiniti i uslyšeti. A tu konec paterě.“ — V rukopise 17. A. 18. č. 6., jenž jest ze 14. století, je na listu 73—76. necelý výklad. Začíná: „Toto jest přednie řeč, když dieme: otče náš × ež žadame a prosime, aby hospodin to všecko, jehožto jsme prosili, račil učiniti i uslyšeti.“ (Jedna prosba schází.) Avšak i v rukopise 17. D. 32. č. 3. na listech 148—150. je výklad paterě. Počíná: „Mezi všemi věcmi, jimižto věčnu radost můžeme zasloužiti.“ Výklad jde jen do čtvrté prosby. Srovň Dobrovského, 1818. str. 170. 224. 330. — Jiné výklady paterě najdeš též v rukopise 17. H. 11. č. 3. list 125. 16. století (sv. Cypriana). Viz zde I. oddělení, č. 21.

134. Částky výkladů desatera.

Část výkladu či kus výkladu desatera najdeš v rukopise 17. F. 50. č. 3. list 45. v.—84. z r. 1409. Mýlně uvádí Jungmann na str. 106. č. 812., že to je výklad *Husův*, čemuž i Erben (Spisy Husovy, str. 328.) odporuje, máje jen stat rukopisu Holomouckého, počínající: „Kratičký výklad na přikazanie božie desatera...“ za práci Husovu. O spisech Husových viz i Výbor, II. 179. Zlomek počíná: „Posluchaj Israheli točis duše křesťanská.“

V rukopise 17. C. 33. č. 3. je *Husův* výklad desatera přikázání na listech 310—313. „Těchtq 6 přikázání v novem zakoně × i marneho přísahání. Amen t. j. staniž se tak“ (I. 1671).

V rukopise 11. C. 8. č. 21. list 201—205. (polovice 15. století): „Dietky slyšte 10 přikazanie × af by život věčný račil dati, dati, dati, Amen.“ Není to však výklad pro dítky malé, poněvadž najdeš místa jako: „a též jest pannie aneb dievčie, o kterém koliviek muži, jehož nemanželsky požádá.“ To jest výklad celého desatera. Z jakého rukopisu univ. knihovny Hanka vybral kus výkladu v Starob. skládáních, III. 255., není známo. Srovň Jirečkovu Anthologii staročeskou, 1860. str. 44.

135. Vysvětlění korábu.

To je spis Tómy ze Štítného. Srovň Rozbor, I. str. 143. J. Jirečka Rozpravy, 1860. str. 30. V rukopise 17. F. 9. č. 1. na listech 109. v.—116. „Buoh byl rozkazal korab Noee × jako by to objímala.“ Jungmann sám uvádí jinde tento „koráb“ co spis Štítného a to na str. 42. číslo c).

e) Romány duchovní.

136. Poručenství dvanácti patriarch.

Srovň Jirečkovy Rozpravy, 1860. str. 76., jenž nemá „poručenství“, a to právem, za pravý duchovní román, než za řadu naučení o ctnostech toliko. — Musejn. 1862. I. str. 64. — Rukopis 17. B. 15. č. 9. počíná na listu 366—382. „Přiepis poručenství Joseffova, když jest miel umřieti“ × konec schází, poněvadž 10. kapitola je poslední. Tištění „testamentové“ jsou pod sign. 54. G. 166. v přemalém 8°. od r. 1601., jak připsal Šafařík. „Skonávají se testamentové neb kšaftové 12 patriarchův, synův Jakubových“ (list R. 6.). Srovnej u Jungmanna též str. 235. č. 1921.

137. Kniha o Adamu a Evě.

V rukopise 17. B. 15. č. 7. „Knihy o pohřbu, života (sic) o pokání i o smrti prvostvořeného otce našeho Adama a mátere naší Evy.“ List 331—337. z r. 1465. „Na počátku stvořil jest buoh × v raji let 7 byl jest.“ Srovň Jungmanna str. 114. č. 919., kde se též spis opět uvádí. Podle Výboru, II. 471. byl by též spis jen výtahem ze Solferna (17. F. 26.). J. Jirečkovi je to dle sepsání nejstarší rukopis duchovních románů (Rozpravy, 1860. str. 76.). Jungmann zná (str. 114. č. 919.) útek z r. 1498. v Plzni, čemuž Jireček odporuje, polože vyňatek v Anthologii, I. str. 58—60.

Co do *Solferna* viz dotčený již Výbor, II. 471., kde však, jako u Jungmanna str. 113. č. 909. mýlkou je udáno, jako by rukopis 17. F. 26. nebyl celý. První díl, list 1—191. jedná o stvoření světa, díl druhý, list 191—214. o zahynutí světa. O *Belialu* viz Výbor, II. 497. 499.

138. Kniha Josefa.

O ní mluví Jungmann ještě dvakrát a to na str. 114. č. 920. a 923. Rukopis 17. B. 15. č. 8., jehož cituje je č. 920. Jungmann, je na papíře ve folio a počíná listem 337.: „Ponievadž ej! tohoto řad písmo rozumne za sebranie Egyptskym slavníe položili, ovšem libilo se“, končí se však listem 366.: „schovan jest v truhle v Egyptie. Skonaly su se knihy o biehú života Joseffova i Jakuba otce jeho i o smrti jich obu, sebrane z knih Genesis, z knih skládanie arabského a z knih o svatbie Joseffovie tu sobotu před ducha sv. hodem I. božieho etc. 65ho“, t. j. 1465.

Rukopis však 17. E. 10. č. 1., jež uvádí Jungmann v čísle 923., má nápis: Život Josefa, kterak

jest byl prodán od bratří z Arabské země. V řeč latinskou přeložen skrzie bratra Alfoncia z Yspanie a to jest psal v Egyptě v žalafi Žoldanovic uviezeny I. b. 1436. Rukopis je papírový fol., počíná listem 97., konče se listem 139. v.: „Skonává se život Josefa I. b. 1485. pondieli před sv. Lucii.“ Viz o něm Vrtátka v Musejn. 1862. str. 66., pak Dudíka ve Forschungen in Schweden, str. 193. — Srovnej též číslo následující.

139. *Assenath.*

Assenath byla dle podání dcera knížete Putyphara, již za manželku si vzal Josef; pověst o ní je tudíž spojena se životem Josefovým (zde č. 138.). Viz: Vrtátka v Musejníku, 1862. I. str. 64. V exempláři tištěném sign. 54. G. 166. je ta povídka na listu R. b. pod: „Skonávají se testamentové“ (č. 136.). Jungmann uvádí ještě jinou knihu, a to při „poručenství 12. patriarch“, o nichž byla již řeč výše (číslo 136.), o Assenath jesti u něho však ještě jednou řeč na str. 235. č. 1921. Tato kniha má sign. 54. F. 237. č. 1. a zní: „Knižka utiešena o sv. Josefu patriarchovi.“ Je to pohádka podobná povídce Assenath, nikoli však totožná s ní. Všechny tyto a jim podobné pohádky nábožné kolovaly totiž nesciálně-kráte po veškeré literatuře orientálské, braly tاذíž i svých hojných proměn.

f) Život Krista a svatých.

140. Život Krista Pána, pak Joachima, Anny a panny Marie.

Životy tyto nalézají se v rukopise 17. A. 9., jenž je pergamenový 4°, listů máje 113. Obšírně jedná o něm Šafařík v Rozboru, II. str. 58. a Jireček v „překladech evangelií“ 1859. str. 4. 5.

141. *Pašije podle sv. Jana evangelisty.*

Najdeš je v rukopise 17. A. 18. č. 3. Jsoutě v 14. století psané na pergameně a to od listu 35. v.—55. „Vyšed Ježiš, jakožto sv. Jan evangelista jeho milostný apoštol píse × v pravem pokání za sve hříchy, za to viečnu otplatu vezme. Amen.“ Mluvo-zpytně důležitý spis: „svataj Petr vedle svatý, hospodo! ež, inhed“ a p. Srovn. zde č. 143., kde se nachází kratší popsání pašije podle sv. Jana. Ba i v samém rukopise 17. A. 18. najdeš v č. 2. (co cituje Jungmann), „kurs (hodinky) ot božieho umučenie“.

142. *Umučení P. Krista podle evangelistů.*

Pašije tuto je v rukopise 17. D. 39. a to teprva ze 16. století na papíře psané, s notami a s bídnými arabeskami, obrázků není tam však nikde. Zpěv je podle osob uspořádan, jak se obyčejně zpívává v kostelích na pašije. Listů je 88.

143. *Spis o umučení Krista P. podle sv. Jana.*

Najdeš jej v rukopise 17. E. 8. č. 14., jenž pochází z 14. století (list 108—121.). „Odtad Ježiš. Svatý Jan jeho milostný apoštol a evangelista × mezi židy až do dnešního dne.“ Srovn. č. 141. zde a Jos. Jirečka (překlad evang. 1859. str. 5.). Jsou to vlastně trojí spisové o umučení, jeden podle synoptiků (list 86—99), druhý podle zjevení p. Marie (list 99—108), třetí podle sv. Jana (list 108—121.).

144. Život Krista pána.

Nutno srovnati tento životopis k životopisu zde č. 140. Viz Jirečkovu Anthologii, 1860. str. 44.

145. *Passionale* nebo životové svatých mučedníkův.

Srovn. Dobrov. böhm. u. mähr. Lit. auf d. J. 1779. str. 141. — Rukopis 17. D. 8. je z 15. století, rok však 1476 nikde jsme nenašli. Rukopis 17. F. 6. je taktéž z 15. století, listů 467. Srovn. Musejn. 1851.

str. 142., 1852. III. str. 111. Jirečka Anthologii staročeskou, 1860. str. 55. — Co se inkunabulí (1495) týká, viz o ní Dobrovského, 1791. str. 350., 1792. str. 154., 1818. str. 226. 236. 266.; co se však Je-nenských inkunabulí, nejuplněji všech posud známých dotýká, viz Dobrovského v Reise nach Schweden, str. 6. Srovnej též spis „Dobrovského literární působení“, 1867. str. 33. — Jestli že stává v skutku dvojího vydání inkunabulí, není jisto, neboť v starším vydání (tak zvaném) v Klementinské či císařské knihovně: 54. B. 39. je na sign. B. XXII. též letopočet 1494. Srovnej taktéž inkunabulí 54. B. 41. Hanka znal r. 1852 jen pět exemplářů inkunabulí (Musejn. 1846. I. 92., 1852. str. 111.). Fejfalík, Studien, VII. 1861. str. 15. Životopisové nejsou pouhým překladem legendy aureae de Voragine, pročež nemá Brunet veskrz pravdy, inkunabulí českou uváděti pod „de Voragine“.

146. *Epiphanius svatý, o panně Marii.*

Najdeš výpis jeho, jaký život vedla p. Marie, v rukopise 17. E. 8. č. 6. 14. stol. list 30—40. „Sv. Epiphaneus píše že Maria matka bozie roditelnice a milosrdna × pana našeho.“ Následují modlitby.

Najdeš tam i „Zjevení se panny Marie sv. Anselmovi: o utrpení syna svého“ (list 99—108.). „Sv. Anzelmus dluhy čas prosil jest svate Marie dievice s pláčem × k niežto radosti rač ny dovesti otec, syn, svaty duch vse jeden hospodin. Amen.“

Pověst o sv. Apolinii je na listech 142—156. Od sv. Bernharda najdeš tam více věcí, ku př. co má Jungmann str. 43. č. 159., pak: Naučení sv. Bernharda o dokonaném životě, na listech 131. v. 132. (Jungm. str. 110. č. 867. c.) — Zjevení sv. Brigidy, list 132. Srovnej v Sitz. Ber. d. k. böhm. Gesell. 29. Juli 1867. obšírný výpis těch zjevení.

Str. 41.

147. *O sv. Eustachiovi.*

Co bývalo u p. Bočka, jenž zemřel r. 1847. v Brně, je nyní v archivu zemském v městě Brně.

148. *Životy a řeči otců svatých.*

Rukopis 17. C. 28. je přepis toliko z 15. neb ze začátku 16. století, ač archaismy některé v něm ovšem jsou značné. — Rukopis 17. C. 16. má na listu 35. v. dole přips: sabbato post epiphaniarum annorum etc. 85., je tudíž z r. 1485.

Rukopis 17. D. 36. ale má jen předmluvu na pergameně psanou, ostatke je chatrný přepis z 15. století; listův je sice 208, ale codex pobývá přece jen neúplný exemplár.

Rukopis 17. E. 2. je taktéž z 15. věku na papíře, 210 listův silný, na konci psáno: „per me W.“

Rukopisy 17. A. 2. a 17. C. 19. jsou překlad jiný, novější, a to *Řehoře Hrubého* z Jelení, oba z r. 1516.

Rukopis 17. C. 19. počíná však druhými knihami teprva, schází mu tudíž svazek jeden a pak 4. kniha.

Rukopis 17. A. 2. je však celý a skvostný (címelié) a věnován Hrubým tehdejšímu kancléři hraběti Ladislavovi (Ladislavovi) ze Sternbergu. Popis kímelié najdeš u Hanslika str. 625., výpis však miniatur podrobný a výborný v Památkách r. 1867., práci Baumovou. Pan inženýr Baum seznal též, že „epistoly a evangelia“ z roku 1505, jež se chovaly ve Valdštejské knihovně v Duchcově, rovněž jsou věnovány Ladislavovi z Sternbergu, pocházejí od téhož malíře miniatur, psány jsouce od bratra Jiljí z Ratiboře, kazatele františkánského.

Latinský text tištěný najdeš pod sign. 29. F. 40., kde je sv. Hieronymovi připsán. Český překlad nepatří však co do češtiny sem, než do následujícího oddělení k str. 112—114.

Rozwejdý „vitas patrum“ viz v knihovně universitní pod sign. 21. A. 55., kde se dočteš dokladů, že celek český je jen sbírkou nejrozličnějších spisův autorův známých a neznámých, taktéž i překladatelův. Překladatelé některých částí jsou jmenováni na str. 112. č. 888. 892., str. 114. č. 926; avšak původce jeden t. *Sulpitius Severus* o životech otcův svatých, list 320—338., je u Jungmanna opomínut.

V rukopise 17. D. 36. č. 1. je konečně po několika životopisech mnišských, sv. Jeronýmovi připsaných, na listu 171—208. obšírný životopis svatého Antonie, jež se připisuje sv. Athanasiu, 62 kapitol silný, ale bez konce. Co se sv. Jeronýma co autora životopisů týká, viz o něm *Zöckler*—*Hieronymus*, Gotha, 1865. str. 59. 176. 387. — V rukopise 17. C. 28. č. 3. je zachován (na listě 449.) v češtině staré životopis sv. *Alžběty*, ač jen přepisem 15—16. století.

Co se výše dotčeného skvostného přepisu týká, domnívá se právem Ant. Rybička v Památkách, 1865. (díl VI. str. 287.), že rukopis „životové“ nikoli Hrubý, než Ladislav ze Sternbergu sám shotoviti dal, a to ku prospěchu Františkánův Bechinských, a to malířem *Jakubem Olomouckým*, jenž i skvostný kanonik Sternbergský, nyní v sbírce Ambras-ské, maloval. Toho všeho dosvědčuje i rukopis výše pojmenovaný z knihovny Duchcovské z r. 1505.

Dobrovský mluví o životech sv. otců na poušti (1516.) v literatuře 1818. str. 364. 365.

149. Zlomek o mučednících.

Hlavní část rukopisů a kněh Ceroniho přešla po jeho smrti do archivu zemského v Brně.

150. Sermones de sanctis.

Co se nejstarších legend o sv. *Kyřilu a Methodiu* týká, viz chronol.-hist. sestavení zpráv o nich v Pražských novinách, 1857. č. 63. a registrifik v Quellenkunde der böhm. Literaturgeschichte, Prag, 1868. — Co bývalo u p. Bočka, chová se nyní v archivu zemském v Brně.

g) Polemické i dogmatické.

151. Wyclif-ovy spisy.

Co jich bylo v Čechách viděti z knihy prof. Waltera *Waddington-a Shirley*: Kataloge of the original works of John Wyclif (Oxford, 1865. sign. 4. G. 141.). Srovnej též: „Počátky Husitství“ v Scripturum Bohem. tom. III. str. 470., vydání Palackého, a Výbor, II. str. 230. — Sbírku rukopisů a kněh, jenž náležela panu Bočkovi, zakoupil po jeho smrti archiv moravský v Brně.

152. Knížky tyto sepsal M. J. Hus proti knězi...

Jediný exemplář je u Palackého. Erben, spisy Husovy, str. 335. Výbor, II. str. 179. — Jestliže spisy tyto v skutku sepsal Hus, tož by patřily do oddělení třetího toliko.

153. Rabbi Samuele traktat o přísti Mesiase.

Tisk okolo 1529. (v Plzni, 1528?) pod sign. 54. D. 19. č. 1. Srovnej Jungm. str. 297. č. 787. — Knihovna p. *Brožovského* je bohužel rozprodána mezi soukromníky.

h) Vzdělavatelné a nábožné.

154. Kterak mají všieckerny skutky způsobeny býti.

Rukopis 17. A. 18. č. 5. je na pergam. 4°. 14. stol. str. 57—73. Neukončený spis obsahuje mravné naučení pro jeptišku. „O prvním maš znamenati,

žez všiecky tve skutky mají sie stati a nebo z potrieby to jest z prikazanie božeho anebo z dobro vole to jest z rady bozské.“

155. Spis o přijímání těla a krve Páně.

Rukopis 17. E. 8. č. 15. je ze 14. století. Na listě 122—124. je dotčené pojednání. Jedná vlastně o šesteré přípravě k přijímání pod obojí: „Šestera více jesti, již sie duostojnie človiek jma pripraviti x smažnie jeho svatej milosti služie. Amen.“ Pak následují modlitby: jedna je dvakrát psána (list 125. 127.). „*Englicka králeva* ta prosila papeže za jeden klejnot — tehdy poslal ji tuto modlitbu.“ — Na listě 125. v. stojí: „Sv. Tomáš z Aquina když tuto modlitbu říkal, tři loket od země pozdvižen býval.“ List 128. jedná opět o přijímání, ba modlitby a přípravy střídají se až k listu 141., ač jsou pozdější rukou psány. Srovnej Jungmanna, str. 43. č. 159. c).

156. Řeč o božím těle a krvi — pak pojednání o světu a dáblu, konečně o skonání panny Marie zasluhuji bližšího výpisu z rukopisu musejního.

157. Spis o modlení.

Nachází se v rukopise 17. D. 32. Obsah jeho je vlastně *Alberta Velikého* ráj duše a jedná o dobrých a svrchovaných mravích v 57 kapitolách. Začátek však schází. List 20—146. Pak teprva jsou modlitby a nauka, jak a co se máme modlit, od listu 147—150., totiž páteř a zdrávas. Srovnej Jungm. str. 34. č. 82., str. 39. č. 132.

158. Tomáše ze Štítného spisy.

a) Řeči besední.

Vydány jsou matičí českou r. 1852 co „Rozbor filosofie Tomáše ze Št.“ Srovň. Čupra „T. z Št. význam ve filosofii.“ Musejn. 1847. II. 249. Koleda, 1853. str. 122. *Dastich*, rozbor filosofických jeho náhledů, v Praze 1862. Pravda, 1863. str. 38. — Jeden exemplár „entretiens familiers“ je popsán v „les manuscrits slaves de la bibliotheque imper. de Paris. p. le P. Martinof J. S.“ Paris, 1858.

Literaturu o Štítném viz v Quellenkunde, 1868. str. 248. Připoj Jos. Vinohorského: Stanovisko Tom. ze Štítného, 1867. v Hradci Králové, pak Květy, 1868. č. 43. a zde str. 22. č. 131.

b) Knihy učení křesťanského, vydal Erben v Praze, 1852. pod titulem: „Knížky šestery o obecních věcech křesťanských.“

Rukopis 17. A. 6. má překrásné *miniatury* české školy malířské na ten čas podivuhodné. Spis je složen Štítným v roce 1376., opis je tedy o něco později vyhotoven. Než viz nížeji, co tvrdíno je *Čapkov*.

Obsah rukopisu 17. D. 31. přepsal Matěj Čapka v Hradci r. 1454., z něhož teprva r. 1492 Vávra z Jivian opět přepsal pravého rukopisu 17. D. 31. shotovil, jak explicit naznačuje. Titul pravý byl by: „Knihy o rozličném křesťanských věcí naučení.“ Měl-li Čapka pravdu, že Štítný již r. 1374 spis dohotovil, byl by exemplář 17. A. 6. opis r. 1376. učiněný.

Rukopis 17. C. 11. není přepracování „učení křesťanského“, než samostatná sbírka různých spisů Štítnských, která se nejvíce podobá rukopisu musejnímu 1. C. 11. Srovnej Rozbor filosofie Štítného, 1852. LVIII. LXI. — Číslo 7. „o 4. zvětech“ je do datek spisu Richardova a Sto. Victore. — Číslo 10. „kterak bojují hříchové“ jsou knihy sv. *Augustina* de conflictu virtutum et vitionum, jak Štítný sám hned z počátku vypravuje, ovšem dle způsobu Štítnenského více vloženo než přeloženo. — Číslo 12. „o přípravě srdce“ je *Hugo*; o něm u Jungm. viz číslo d) str. 42. 43. — Číslo 14. konečně patří k číslu 13.

c) O sedmi vstupních.

Najdeš pojednání to v rukopise 17. F. 19. na listech 1—109. Jsou to ale vlastně přepracované knihy a) sv. *Augustina* „o bojování hříchův se šlechtěmostmi“, b) bratra bosáka *Davidu* „o sedmi stupních stavu duchovního“. Rukopisu Štítného o *korábě* dotýká se Jungm. též na str. 40. č. 135. Srovn. Roabor, I. str. 143. Erben, knihy, XXXIII. č. II. Jireček, Rozpravy, 1880. str. 30.

Rukopis 17. C. 18. je z r. 1463. a obsahuje na listech 41. v.—59. pojednání o hospodáři, hospodyně a čeledi; na listech 59—111. v. pojednání o devíti stavech lidských, podobných k devíti korám anjelským; na listech 111. v.—152. pojednání o hříších, pak připojena je stat o desíti rohův, ježto je hřích má; na listech 152—177. jsou knížky *Richardovy* o 4. zlem; na listech 177—228. o šlechtetnostech; na listech 228—255. o 7. šlechtetnostech, ježto jsou proti 7. hlavním hříchům; na listech 255—272. pojednání, kterak bojují hříchové proti ctnostem (sv. *Augustina*); listové 272—290. v. jednájí o 7. darích ducha sv.; listové 306. v.—332. o 7. chodbách; listové 290. v.—306. v. obsahují *Hugonovu* knihu o připravení srdce (Jungm. str. 42. č. d); listové 332—351. o 10. božím přikázání, pak o 12. radostech sv. čtení; listové 351—392. konečně jednájí o 7. kostelní svátosti.

d) Hugovy knížky o připravení srdce.

Viz rukopis 17. C. 18. na listech 290. v.—306. v. právě výše dotčený. — Rukopis Holomoucké knihovny není podle úvahy J. Jirečka v Rozpravách, 1860. str. 32. spis Štítného, než *Matěje z Prostějova*.

Zprávy o nově objeveném spise Štítného „vidění sv. Brigity“ podal J. Jireček ve Světozoru (Slovenské noviny 1857. str. 97.), pak Hanuš v Sitz. Ber. 29. Juli 1867. Srovn. Jungmanna str. 113. č. 904.

O řečech *nedělních a svátečních* Štítného jednal J. Jireček v Musejn. 1861. str. 171. Šembera, III. vyd. str. 138. č. 1. — O Štítném vůbec jedná i Wenzig v Studien über Ritter Th. v. Štítné. Leip. 1856. Příspěvky k jeho životopisu podal Tomek v Musejn. 1864. str. 58. A. Rybička v Památkách, 1864. str. 34. 120. *Wildmann* v časopisu „Tábor“, 1865. Literatura o Štítném viz vůbec v Quellenkunde, 1868.

Str. 43.

159. Asketické spisy.

Rukopis 17. E. 8. 4^a. již výše při č. 155. jmenovaný pochází ze 14. století, čeština jádrná až na latinismy v překladech. Forma písménka *f* podobá se formě téhož písmena v Zelenohorském a Královském Rukopise. Obsahuje na listu 1—6.: *Pláč a žalost* královny a milého sv. Bernarda velmi krásná. „Když sie ma žalostivost rozpomena na tak žalostive utrpenie × vieky viekoma. Amen.“ To konec dvou připojených modliteb.

List 6—13. *Modlitby*: „Zdrav žáduci stvořiteli vsehó svieta spasiteli, (k) křtí mi připravie a v tom mie mych hřiechuov zbavie × když mi bude umierati, nerod mne sie pokrývati. Amen. — Prosi tebe andiele boja, rač mnie na pomoc býti skryze moc najvyššieho boha všemohúcieho proti všem andielom zlym a zlosti plnym × prosím tebe, aby mi nedal zahynúti v pekle. — Pane J. Chr. jenž toto přešvate tieło × tveho sv. ducha. Amen.“ atd. Jsouť i rýmované modlitby mezi nimi, jak právě výše bylo naznačeno. První modlitbu (Prosi tebe, andiele můj) najdeš u Jungmanna ještě jednou zvlášť a to na str. 44. č. 172.

List 14—16. Patnadcete paterov (zjevených blahoslavnému Bernartovi). „Pan náš milý, J. Chr. uka-

zal sie z wyl (velum?) blahoslavenému Bernartovi na modlitvie i naučil ho tieľto patnadcete paterov a ika: bude-li jie kto nabožnie říekati, devieti užtkuov príjme, jichž každý sam o sobie lepši bude i ušlechtlejší jest, než by sie človek sto let postil × život viečný. Amen.“ Srovn. Jungm. str. 43. č. 164.

List 16. 17. Modlitby od (sic) sv. Petra. „Tuto sie počínají modlitby od sv. Petra veľmi krásné a užitečné × na vieky viekoma. Amen.“ Jungmann, str. 44. č. 173.

List 17—20. List s nebe u Jungm. pod jmenem epištola sv. Pavla str. 39. č. 119., pak pod pravým jmenem str. 43. č. 160. Že to list s nebe, poznal Jireček v Musejn. 1861. str. 195. č. 21. Šembera, III. vyd. str. 140. 141.

List 20. v.—30. Spis o hodu sv. královny na nebesa vznešenie. „Sv. kralovny na nebesa vznešenie cierkev po všiem svietie × vieky viekoma. Amen.“ Historického a asketického obsahu. Jungmann uvádí jej obzvlášť teprva na str. 114. č. 924., roztrosiv takto časem a slohem, co obsahem je spojené.

List 30—40. Epiphaneus. O něm jednal již Jungm. na str. 40. č. 146.

b) Týž rukopis 17. E. 8. č. 7. list 40—57. Knihy velmi dobré a užitečné o božiem *narození* a o boží *mladosti*, jako jie na svietie přebýval sřidovčaty v sve mladosti a ktere jie divy činil před řidovčaty. Srovn. Jungm. str. 29. č. 44. Německý spis: „Von der Kindheit vnserer Herrn iesu kristi genant vita Christi,“ fol. chová v sobě i život Marie p. a tré sv. králů (tištěn v Augsburgu, r. 1494. fol. sign. 42. F. 22.).

c) List 57. v.—60. v. *Sedmery lid* jest, jenž boha hanie v jeho dobrotie. První su chudi, ježto boha hanieji řkuc: proč buoh da jednomu dosti sbožie...

List 60. v.—74. v. O *tělesenství božím a světození* panně *Marii*. „Jakžto sv. písmo piše, že pro hriech naše první mateře Evy × prosíme tebe, aby nas račila i v tiele i v duši obradovati na vieky viekom. Amen.“

List 74—79. *Legends* o sv. Janu, patriarchu Alexandrinském. „Sv. Jan, patriarcha Alexandrský jsa jedne noci na modlitvach užiel i videní jednu nadobnu pannu × piet a šest set let. Amen. (Pravopis nezná téměř žádného i.) Srovn. Jungm. str. 43. č. 163., kde totéž opakuje.

List 79. v.—81. v. *Legenda* o sv. *Anastasi*. „Sv. Anastasia byla z Říma, jednoho velikeho a vzacného človeka dci × to sie dalo za ciesařie Diocleclana po božiem narozenie dvie stie a devadesat osme leto. Amen.“

List 82. v.—86. *Výklad páteře*. Viz Jungm. str. 40. č. 133.

List 99—108. Zjevení se panny Marie sv. *Anselmu* (o utrpení syna svého).

List 86. v.—99. O božím umučení podle synoptiků. Jungm. str. 40. č. 143.

List 108—121. *Pašije* Jesu Chr. podle evangellia sv. Jana. Srovn. Jungm. str. 40. č. 141. 143.

List 122—124. O přípravě přijímání. Jungm. již na str. 41. č. 155. (šestřet věc).

List 131. *Spravidlo* sv. *Thomy z Aquilina* posláno jednomu mnichovi, kery (sic) byl otazel se, kterak se v snažnosti a v dobyvani mudrosti jmá se mieti. „Nebožs otazel mne × tedy dojdeš co řadaš.“ Jungmann vynechal.

List 131. v.—132. Krátké naučení sv. *Bernharda*. Jungm. 110. č. 867. „Chceš-li dokonany a svrchovany život × hřiechom zpoviedanie. Amen.“ To svaty Bernarda (sic).

List 132. Zjevení sv. Brigity (jen malá částka). Sitz. Ber. d. könig. böhm. Gesell. 1867. 29. července.

List 142—156. Historia de S. *Apollonia* (latinsky, rukou 15. stol.). Celý rukopis zdá se že je psán nejistou rukou ženskou, jeptišskou.

160. *List s nebe.*

Srovnej str. 39. č. 119. a zde str. 20. č. 119.

161. Pojednání o smrti.

Škoda, že Jungmann neudává, kde toto vážné pojednání se nachází. Položertovné pojednání o smrti vypisuje Jungmann v III. oddělení, str. 74. č. 210. Co do obsahu samého záhodno je, co prof. Klácel r. 1843 psal o smrti v Musejníku, str. 329.

162. Jana Miliče „o zarmúceních církve sv.“

Je to jediný spis Miličův česky psaný; neboť postilla jeho, u Jungm. str. 39. č. 130. uvedená, je, jak tam pravino, *latinsky* psaná. Balbín vypravuje, že kniha chválena byla od katolíků rovněž jak od nekatolíků; při vydání roku 1542. přidali však úvod *Bydžovský* a *Briek* k ní, pročez ji Kopiaš dal do „klíče“ neb do svého indexu. Jireček, Čas. katol. duchov. 1864. str. 318. — Rukopis Mikulovské knihovny vypisuje Dudík v Handschriften der Dietrichsteinschen Bibliothek in Nicolsburg, 1868. str. 36—38. „Počínají sie kniežky o zarmúceních velikých cirkve svate i každé duše vierne × dajžto nam všemohúci a milostivý Ježiš křížovany, amen. Anno 1453.“ Po pěti prázdných listech „počínají sie knihy *Nikodem* mistra židovského“. O nich viz Jungmanna na str. 94. č. 602. Pak následuje ještě „knihy o znamení, kterak Tiberius cesař po Ježíše do Jerusalema poslal *Voluziana* kniezie...“ U Jungmanna tamtéž. Vše je psáno toutéž rukou a v téměř roku.

i) Vidění, snáře.

163. *Jan Alexandrinský* je v rukopise 17. E. 8. č. 10. list 74—79., jenž vypsán již je v č. 159. c).

164. Patnácte *páteřov*.

Je to stať z rukopisu 17. E. 8. a to na listech 14—16., avšak ta stať vypsána již v č. 159.

165. *Snář čili Somnarium Sluidae* v Mikulově.

Je to rukopis 15. století na pergaméně překrásně psaný a zlatem i barvami ozdobený. Počíná: „Přemluva mistra *Vavřincova* v knihy *snoveho* vykládání × aby sie stala řeč božie a rychleji byla naplniena.“

Snář sám byl složen za císaře Karla IV. („vizme sen kniežete Karla, nynějšího krale“) a přepsán za krále Václava (Dudík, Handschriften der Bibl. zu Nicolsburg, str. 48. 49.).

V knihovně vysokých škol nachází se pouhý registřík k snáři bez obsahu a to v rukopise 17. D. 10. na listu 239. Příklad z něho pak otištěn v Malém výboru, 1863. str. 91. Nápis v Stockholmském exempláři zní: *Somnarium Sluidae*, nepotis magni Jovis atd. Dobrovskýs Reise, str. 54. 55. Dudík, Forschungen in Schweden, str. 188. „Skonávají se knihy *snov*, jenž jsú potvrzeny od mistrův Indských, perských a egyptských, léta od narození bož. jsú psány 1471. a skonány.“ Srovň. Dobrov. 1818. str. 124. Stockholmský exemplář je úplnější a to částí svou kalendářskou a astrologickou. V kalendáři stojí na př. „9. března *Hrozmaty* a *Strachoty*“ (m. Kyrila a Methoda), „1. října Pražské posvícení“. Co do měsíců viz Musejn. 1852. str. 60.

Václav Hájek vydal snář roku 1550., co schází u Jungmanna na str. 558., nikoli ale na str. 43. Sign. knihy tištěné není IV. F. 86., než 54. F. 86. Obsah

knihy samé je rozdělen na 12 kněh. Někdo připsal k exempláři: „*Hereticus liber.*“ Signatury jdou od A—Z. O vydání z r. 1581. viz Dobrovského Reise, str. 56. Snář z vydání Hajkova otištěn je ve Výboru II. 573., kde se na str. 371. i zpráv o *Vavřinci s Březové* dočteš, o němž ostatně viz i Palackého proti Höflerovi. V exempláři Mikulovském nejmenuje se však Vavřincem z *Březové*, než výslovně Vavřincem z *Prahy*. „Skonava sie tuto otazka mistra Vavřince z *Prahy* o tom: slušie-li lidu křistianskemu snuov vieriť čili nic.“ (Dudík, str. 49. Handschriften.) — Co do kalendáře vypisuje též Dudík znamenitý kalendář v jiném rukopise a to na str. 99.

166. *Sybilly prorocetv o království českém.*

Rukopis 17. A. 24. je řeč a písmem teprva z 18. století. Jungmann jej uvádí ještě jednou a to na str. 114. č. 911. na patřičnějším místě. Srovň. Musejn. 1863. III. 275. Literární listy, 1865. č. 11. str. 225. Ostatně mluví již Balbín (Miscellanea. III. liber. pag. 223.) o takových prorocích.

k) Modlitby knihy a liturgie.

167. *Modlitby nejstarší a písně církevní.*

Najdeš některých v rukopise 17. F. 30. ze 14. století. 4°. Popis podal Jungmann v Rozboru, I. str. 131. Srovň. též Jungmannovu hist. lit. str. 16. č. 2., pak str. 17. č. 9. Starob. skladání V. 58. Modliteb je v rukopise 197, písní 18. Na první desce napsáno též rukou 14. stol.: „Znamenaj modlitbu když slojief matky božie ukazji: O najdostojniejšie matko“ atd. Asi r. 1844 přepsal bibliotekář *Spirk* z rukopisu Roudnického „krasnou modlitvu za duše“, o které mluví Jungmann v Rozboru, I. str. 140. Počíná: „Ee milý hospodine.“ — Pověděli jsme výše, že by bylo záhodno, s větší pozorností sledovati dějinstvo modliteb liturgických, než se posud stalo. Srovnej zde str. 1. č. 2. 3. a str. 5. č. 21.

168. *Hodinky sv. Márie.*

Rukopis 17. A. 18. jsou hodinky a breviář nějakého kláštera jeptišek. Bližšího se dočteš v Rozboru, 1842. str. 146. „Kurs ot bozieho umučenie“ str. 28—35. vynechali však v posouzení i Čelakovský i Jungmann. — Na prvním listu rukopisu připsány jsou rukou 15. století čtyry modlitby: „Panno Maria matko božie — Zavítaj dušie svaty, zavítaj mistře dobry — Na počátku všeho dobrého pochvalmež dnes ducha svateho — Zavítaj dušie svaty, napln srdce všech viernych.“ Srovnej Dobrov. 1818. str. 170., 1792. str. 109.

Výklad *páteře* počíná: „Toto jest přednie řeč, když dieme: otče náš, jenž jsi v nebesiech × devaty artikul jest amen a to jest tak mnoho řečeno, ež žadame a prosíme, aby hospodin to všecko račil učiniti a uslyšeti“ (list 76.). Modlitby počínají: „O svrchny knieze — všemohúci a milosrdny hospodine! aj, toť jakž hřiešník neduostojny dnes přistupuje k nebesky svatosti tiela i krvy“ (str. 78.). Nejzajímavější část celého rukopisu je na listu 80. „*Spor duše s tělem*“, o němžto vypravováno již bylo pod číslem 60. u Jungmanna na str. 31. č. 60.

Str. 44.

169. *Hodinky klášternic u sv. Jiří.* Bývaly až do r. 1852. v knihovně p. Fr. Čelakovského.

170. *Letanie na sedm talmov o taltáři Olešnickém* (Oels v Slezsku).

O nich vypravuje Dobrovský, 1818. str. 184. 185.

171. Modlitby paní z Rozemberka.

Jsou sice v rukopise 17. E. 7., nejsou ale na pergaméně, než jen na papíře psané a pocházejí opisem teprva z 15. věku. Patřily nějaké jeptiše, snad abatyši. Balbin ovšem jmenuje je „preces pulcherrimae et coelestes prorsus in usum alicujus matronae Rosenbergicae conscripta“ (jak připsal sám do rukopisu). Podobný omyl opakuje se v Bohemia docta, III. str. 172., co zavedlo i Jungmanna. Ostatně dokládá Jungmann rukopis ještě *dvakrát* a to na str. 44. č. 174. a na str. 115. č. 944.

Na listu 43. rukopisu najdeš psáno: „*Englicka královna* prosila Lva papeže za jeden klenot“ atd., čehož jsme potkali už v rukopise 17. E. 8. Viz zde č. 155.

Na listech 58. 59. rukopisu najdeme *psně církevní*: „Hospodine pomiluj ny — Sv. Václave — Boh všemohucí — Stala matka bolestiva, o nichž jednáno u Jungmanna na str. 16. č. 2. a na str. 17. č. 9.

Na listech 108—130. jsou modlitby o *umučení* p. našeho Jesu Kr. „O milosrdny pane J. Kr. milostie k tomu přinutit x boha mého jediného. Amen.“

Na listech 130—153. nacházíme: Kurs a hodiny o božím umučení. „Hospodine rty me otevři x na věky věkův. Amen.“

Od listu 144. k listu 153. následují opět *modlitby*. Srovn. Jungmanna na str. 115. č. 936. „*Menší žalář*“ je na listech 153—160. „Slova ma ušima přijmi hospodine x na věky věkův. Amen.“ Pak následuje modlitba, jež je zjevena od boha samého sv. „*Brandamu*“. Načež listy 173—180. naplňuje: „*Píseň* a legenda o 10.000 rytířích,“ o nichž viz Výbor, II. str. 11—18. Musejn. 1840. str. 289. a Jungmanna na str. 29. č. 33.

172. Modlitby božího umučení.

Viz č. 159. a 171.

173. Modlitby od sv. Petra.

Nejsou ty modlitby od svatého Petra, než o svatém Petře. V rukopise jsou na listech 16. 17. Rukopis sám vypsan při č. 159.

174. Modlitby pro ženskou.

Viz je již v čísle 171.

175. Modlitby po přijímání těla božího.

Nacházejí se v rukopise 17. A. 18., jež jsme již vypsal při č. 168. Nacházejí se tam na listech 76—79. O nich mluví Čelakovský v Rozboru, I. str. 146. Jedna modlitba je též otiskována ve Výboru, I. str. 147.

176. Breviář hlaholský z r. 1359.

O *breviáři hlaholském* mluví Dobrovský r. 1818. na str. 385., podle něhož dal anímek svůj hlaholských písmen shotoviti.

177. Zůstatek missalu hlaholského.

Je to rukopis 17. A. 20. 4°. Písmo a jazyk není však český, než *chorvatský*. R. 1801. připojil Antonín *Pišel* latinský přepis, avšak ve mnohém chybný. Srovn. *Křížek*: O klášteře na Slovanech. Památky, 1855. I. 5. str. 195.

Pod sign. 33. E. 67. stojí v knihovně universitní missal hlaholský, tištěný v Benátkách r. 1528. Na jeho konci jsou *připsané* staré modlitby či vlastně liturgické *řkadla*, ku př.: blagosloviti zlato i tmeň — blagosloviti grob, zavesti ženu v crkav v dan 40. Ovšem vše psáno rukou 17. věku. Celý přepis i tištěného i psaného chová p. bibliotekář kláštera

Tepelského *Klimeš*. Vyjímek *bibli hlaholské* či vlastně úloemek podává i Výbor, II. str. 178. Úlomky též biblí české, hlaholsky psané, našly se v nejnovější době (1868) i blíž Prahy v Dobřichovicích na faře Křížovníkův s červenou hvězdou, očekávající svého kritického proskoumání učenou společností českou v Praze.

Všechny tyto a podobné zlomky a zbytky hlaholské jsou dokladem přímým bývalé bohoslužby *slovanské* a to dvoji její doby, starší a mladší. Starší zasahuje až do časův Methodějských, ku př.: Zlomky glagolské Höflerem odkryté, Safarikem vysvětlené a učenou společností Pražskou vydané (Glagolitische Fragmente. Prag, 1857. sign. 8. B. 288.), které jsou jich zjevným dokladem. Mladší zbytky hlaholstiny zasahují do dob Karla IV., jenž řád slovanský v Emausích či na Slovanech v Praze (na Morani) obnovil. O nich viz zde str. 2. č. 8. a str. 5. č. 1. Najdeš o tom bližších zpráv v Naučném slovníku článke *glagolica*, pak v Schriftwesen a Schrifttum 1867. na stránkách 17. 21. a v Quellenkunde der böhm. slovenischen Literaturgeschichte, 1868. na stránce 236. Srovn. též zde str. 1. č. 2. 3.

Poznamenání I.

Co se *Alana* týká (zde str. 11. č. 68.), nutno pověditi ještě, že český text není překlad latinského, než jen stručný a samostatný výtah z něho. Stává však i latinského výtahu v rukopisech, ale nerosrovnáno posud, zdaž český Alanus je překlad pouhý onoho výtahu, jenž se připisuje jakémusi *Adamu de Basseye*, canonicus Insulensis. Rukopis jeho pod titulem „*Ludus Adae de Baesaea*: in Anticlaudianum Magistri Alani de Insulis“ má státi v knihovně v Tournaye (Tornaci) ve Francouzsku. Viz o tom o všem *P. Leyseri*, Historia poetarum et poematum medii aevi (Hala Magdeburg, 1721. str. 1021), kde i jiných dokladů se dočteš. Viz pak i Sitzungsberichte der kön. böhm. Gesellschaft zu Prag, 1868. 26. října. Přidej k str. 11. č. 68.

Poznamenání II.

O *Dalimilu Mezříčtém* mluvil Dobrovský již ve své Gesch. der böhm. Sprache 1791. str. 337., kde měl opis *Christ. Hofmanna*, benediktina u sv. Emerama v Řezně, za pouhý překlad českého Dalimila. O tomto vypravuje však v Gesch. der böhm. Sprache r. 1792. na str. 99. 100., jak následuje: „Das Werk scheint erst im Jahre 1314 geendigt, weil viele Handschriften mit diesem Jahre völlig abgeschlossen. Die Absicht des Dichters war nicht so unschuldig als manche geglaubt haben. Der ganze Plan, verglichen mit den damaligen Bewegungen wider den König Johann, ist darauf angelegt, die Gemüther der aufgebrachten Böhmen noch mehr zu reitzen.“ I to může posloužit k tomu, zdaž text Hoffmannův a text českého Dalimila jsou totožny či nic. Přidej k str. 9. č. 50.

Poznamenání III.

Při církevní písni: Hospodine pomiluj ny (str. 1. č. 2.) lépe je při výkladu čísti: jedinou památkou *slovanské liturgie* v Čechách, nežli: *slovanské literatury*. — Taktéž je na str. 15. při literatuře českého právníctví lépe čísti: *kritickými i věcnými* poznámkami opatřena, nežli: věrnými.

S e z n a m.

A.

Abeceda slovanská, str. 5. č. 1.
Adam a Eva, str. 22. č. 137.
Adamitů vyznání, str. 12. č. 74.
Adamus de Basseya, str. 27. poznám. 1.
Aesopické bajky, str. 10. č. 58.; str. 11. č. 67.
Alanus, str. 10. č. 59.; str. 11. č. 68.; str. 27. poznám. 1.
Alberta Velikého ráj duše, str. 14. č. 82.; str. 24. č. 157.
Alexander (v prose), str. 8. č. 48.
Alexandreis, str. 3. č. 17.; str. 4. č. 19.; str. 4. č. 19. d); str. 5. č. 19. i); str. 8. č. 48.
Alexius sv., str. 4. č. 19. a).
Allegorické básně, str. 11. č. 68.
Alphabetum Slavonicum, str. 5. č. 2.
Alžběta sv., str. 24. 148.
Anastasia sv., str. 25. č. 159.
Anglická králová, str. 24. č. 155.; str. 27. č. 171.
Anna sv., str. 4. č. 19. c); str. 23. č. 140.
Anonymus lat.-bohem., str. 6. č. 12.
Anselm sv., str. 4. č. 19. b); str. 8. č. 46.; str. 23. č. 146.; (zjevení) str. 25. č. 159.
Anticlaudianus Alani, str. 11. č. 68.; str. 27. poznám. 1.
Antonie sv., str. 24. č. 148.
Apokryfy, str. 4. č. 19. g).
Apolonie sv., str. 23. č. 146.; str. 26. č. 159.
Apoštolů dvanáct, str. 4. č. 19. d); str. 5. č. 19. g); o apoštolích, str. 8. č. 31.
Aquinas (Thomas), str. 24. č. 155.; str. 25. č. 159.
Asketické spisy, str. 25. č. 159.
Assenath, str. 23. č. 139.
Athanasius sv., str. 24. č. 148.
Augustina sv. spisy, str. 20. č. 122.; str. 24. č. 158. b); (bojování hříchův) str. 25. č. 158. c); (list ku Kyrilovi) str. 21. č. 127.; (soliloquia) str. 20. 21. č. 122. 123.
Azbukovnak, str. 5. č. 1.

B.

Báje, str. 5. č. 20.
Básně dějepisné, str. 8. č. 47.; (historické) str. 9. č. 51.
Básníci rodin, str. 9. č. 52.
Básnictví duchovní, str. 3. 4. č. 18. 19.; viz hry, b) staročeské, str. 1. č. 1.
Belial, str. 22. č. 137.
Bern, str. 2. č. 7.
Berná regalis, str. 15. č. 6.; str. 16. sloupec a).
Bernhard sv., str. 23. č. 146.; (plác) str. 25. č. 159.; (naučení) str. 25. č. 159.; (páteře) str. 25. č. 159.
Betlehémské písně, str. 7. č. 24.
Bibli, str. 19. č. 107.; (hlaholská) str. 27. č. 177.; (částky) str. 19. č. 109.; (Holomoncká) str. 19. č. 108.; (v Mikulově) str. 19. č. 107.
Blázni, str. 11. č. 65.
Bočkův slovník, str. 6. č. 8. 9.
Bóh všemohůcí, str. 27. č. 171.
Bohatec, str. 8. č. 45.; str. 10. č. 59.

Bohemarius, str. 7. č. 20.; (v hexametřích) str. 6. č. 5.; (major) str. 6. č. 2.; (minor) 6. č. 17.
Bohosloví, str. 19. č. 107.
Bohů jména, str. 2. č. 6.
Boleslavská kronika, str. 9. č. 50.; str. 12. č. 73.
Bosák, viz jméno jeho.
Botanický slovník, str. 3. č. 12.
Boží (tělo a krev), str. 24. č. 156.; (umučení) str. 2. č. 159.; (narození) str. 25. č. 159.; (mladost) str. 25. č. 159.
Brakteaty, str. 2. č. 5.
Brandamus sv., str. 27. č. 171.
Bratr, viz jméno jeho.
Breviář hláholský, str. 27. č. 176.; (jeptišky) str. 26. č. 168.; viz též hodinky, kurs.
Březina, viz z Březové.
Březové, z, Vavřinec, str. 12. č. 74.; str. 13. č. 79.; str. 26. č. 165.
Brigitta sv., str. 23. č. 146.; (zjevení) str. 26. č. 159.
Brikcí z Lička, str. 16. č. 6.; str. 26. č. 162.
Brněnská práva, viz Jura a Práva.
Brunswig, str. 11. č. 70.
Bukvár, str. 5. 6. č. 1.
Bulla Řehoře VII. Vratislavovi, str. 19. č. 101.; (císaře Friedricha, 1231) str. 19. č. 101.
Bully papežské, str. 19. č. 101.
Bydžovský, str. 26. č. 162.

C.

Carmen praestat deus coeli, str. 7. č. 26.
Catholicon magnum, str. 6. č. 10.
Cato, str. 12. č. 72.
Cedule díleč, str. 19. č. 104.
Cestopis Mandevilly, str. 13. 14. č. 79.
Chotěšovský klášter, str. 6. č. 19.
Církevní dějepis, str. 13. č. 76.
Císařové římsí, str. 12. č. 73.
Cisioianus, str. 14. č. 81.
Citationes, str. 17. č. 4.
Cizí jména, str. 2. č. 6.
Collectio cronicarum Bohemicarum, str. 13. č. 75.
Commentarius de vita Caroli IV., str. 13. č. 77.
Commestor Peter, str. 13. č. 76.
Conflictus vitiourum et virtutum, str. 24. č. 158. b).
Credo, str. 1. č. 2.
Cronica de gestis coronae regni Bohemiae, str. 12. č. 74.
Ctnosti, viz šlechtnosti, rozjímání.
Cursus civilium sententiarum, str. 18. č. 89.
Cyclus legendarum, str. 3. č. 19.
Cyprian sv., str. 22. č. 133.

Č.

Čapka Math., str. 24. č. 158.
Čtení (evangelii) str. 20. č. 121.; str. 22. č. 132.; (zimního času) str. 2. č. 4.; (dvanáctero radostí) str. 25. č. 158. c).
Čtvero úředníků nejvyšších, str. 15. sloupec b).
Čtře, str. 24. č. 158.

D.

- Dalimil, str. 9. č. 50.; str. 27. poznám. 2.
 Daniel mudrc, str. 17. č. 5.
 Daně klášterní, str. 16. č. 6.; viz Berna.
 Dary krále Jana, str. 16. č. 8.
 David, bosák, bratr, str. 25. č. 158. c).
 Děje apoštolské, str. 4. č. 19. d).
 Dějepis, viz pod obzvláštním jménem, ku př. církevní, pak i pod historie, kronika.
 Dělení domu Rozemberského, str. 19. č. 104.
 Desatero božích přikázání, str. 10. č. 55.; str. 20. č. 121.; str. 22. č. 134.; str. 25. č. 158. c).
 Deset tisíc rytířův, str. 5. č. 19. n); str. 27. č. 171.
 Desíti rohův, str. 25. č. 158. c).
 Desky země české, str. 16. č. 10.; str. 16. sloupec a).
 Dětství boží, str. 4. č. 19. g).
 Devatero radostí panny Marie, str. 8. č. 35.
 Děvín, viz Magdeburg.
 Devíti stavův, str. 25. č. 185. c).
 Dílci cedule, str. 19. č. 104.
 Diplomatař český, str. 2. č. 7.
 Divná milost boží, str. 7. č. 24.
 Dnů jména, str. 2. č. 6.
 Donat, str. 18. č. 98.
 Dogmatické spisy, str. 24. č. 151.
 Doly v Horách Kutných, str. 17. č. 4.
 Dorota sv., str. 4. č. 19. e).
 Drama kostelní, str. 3. č. 18.
 Dramatické básně, str. 10. č. 53.
 Drnovská kniha, str. 17. č. 85.
 Duba, de, Andreas, str. 15. č. 3.
 Dubé, z, Ondřej, str. 15. č. 3.; str. 16. E) č. 2.; str. 17. č. 87.
 Duch sv., str. 5. č. 19. g).
 Důchodní knihy kláštera Chotěšovského, str. 6. č. 19.
 Duchovní básnictví, str. 8. č. 42.; (romány) str. 11. č. 70.
 Dvanáct radostí sv. čtení, str. 25. č. 158. c).

E.

- Elucidarius, str. 14. č. 80.
 Elžběta sv., str. 4. č. 19. f).
 Encyclopaedie patristická, str. 21. č. 128.
 Englická královna, str. 24. č. 155.; str. 27. č. 171.
 Epiphaneus, str. 25. č. 159.
 Epiphanius sv., str. 23. č. 146.
 Epické básně, str. 8. č. 47.
 Epika křesťanská, str. 3. č. 19.; str. 4. č. 19.
 Epistola sv. Augustina ku Kyrilovi, str. 21. č. 127.; (sv. Pavla) str. 20. č. 119.; (sv. Petra) str. 25. č. 159.; viz list.
 Eustach sv., str. 23. č. 147.
 Evangelia staročeská, str. 2. č. 4.; (E. ve Vidni) str. 20. č. 118.; viz čtení.
 Evangelium sv. Jana, str. 2. č. 3.; str. 8. č. 43.; (E. sv. Matouše) str. 13. č. 77.; str. 20. č. 120.; (E. Sázavské) str. 2. č. 8.
 Ex quo, str. 6. č. 12.

F.

- Filosofie, str. 14. č. 80.
 Filosofové, str. 13. č. 78.
 Flaška Smil, str. 7. č. 23.
 Floribella, str. 11. č. 70.
 Formae communes hereditariae, str. 16. D) č. 9.
 — juramentorum, str. 16. D) č. 3.; viz přísaha.
 Formulát práv země české, str. 16.; viz formae, zpovědní f.
 Fridank, str. 10. č. 56.
 Futhorky, str. 5. č. 1.

G.

- Gesta Romanorum, str. 10. č. 55.
 Glossy homiliáře, str. 3. č. 13.; (gl. nejstarší) str. 3. č. 11. 13.; (gl. písní duchovních) str. 7. č. 24.; (gl. zpěvů církevních) str. 6. č. 4.; (gl. žaltáře) str. 3. č. 16.
 Hospodí pomiluj ny, str. 1. č. 2.; viz Hospodine.

H.

- Hádání, proti, str. 21. č. 124.
 Hádky duše s tělem, str. 10. č. 60.
 Hájek, V., str. 26. č. 165.
 Hieronymus, viz Jeroným.
 Historia de sta. Apolonia, str. 26. č. 159.
 — scholastica, str. 13. č. 76.
 Historie o císaři Karlu IV., str. 13. č. 77.
 Historické písně, str. 9. č. 51.
 Hlaholská biblí, str. 27. č. 177.
 Hlaholské abecedy, str. 5. 6. č. 1.; (hl. evangelium) str. 2. č. 8.; (hl. památky) str. 2. č. 8.; (hl. modlitby) str. 27. č. 177.; (hl. zlomky) str. 27. č. 177.
 Hlaholské missale, str. 27. č. 177.; (breviář) str. 27. č. 176.
 Hlaholština, str. 5. č. 1.
 Hlava, str. 15. sloupec b).
 Hodinky panny Marie (sv. Maří) str. 26. č. 168.; (h. klášterní u sv. Jiří) str. 26. č. 169.
 Hod královny, str. 25. č. 159.
 Holomouckého kláštera statky, str. 2. č. 7.
 Homilie sv. Augustina, str. 21. č. 124.; (h. císaře Karla IV.) str. 20. č. 120.; (h. Klementinské) str. 3. č. 13.; (h. sv. Otcův) str. 20. č. 120.; str. 21. č. 125.
 Hor jména, str. 2. č. 6.
 Hořovic, Beneš, z, str. 12. č. 73.
 Hospodáti, o, str. 25. č. 158. c).
 Hospodine pomiluj ny, str. 1. č. 2.; str. 20. č. 121.; str. 27. č. 171.
 Hrob boží, str. 10. č. 53.
 Hříchové, str. 25. č. 158. c).
 Hrubý z Jelení, Řehoř, str. 23. č. 148.
 Hry kostelní, str. 10. č. 53.; (hry velikonoční) str. 3. č. 18.
 Hugo, str. 24. č. 158. b); (o připravení srdce) str. 25. č. 158. c) d).
 Hus, str. 22. č. 131.; str. 24. č. 152.; viz Postilla, Počátky.
 Husovy písně, str. 7. č. 24.; viz spisy.
 Husův výklad, str. 10. 22. č. 134.
 Hvězdo mořská, str. 7. č. 27.
 Hymny staročeské, str. 2. č. 9.; (h. glosované) str. 6. č. 15.

I.

- Inkunabule české, str. 12. č. 73.
 Itinerarius Joh. de Mandeville, str. 13. 14. č. 79.

J.

- Jahodky, jahodky, str. 8. č. 30.
 Jakub patriarcha, str. 22. č. 138.
 Jan Alexandrinský, str. 25. č. 159.; str. 26. č. 163.; (Jan apoštol) str. 8. č. 43.
 Jana apoštola evangelium, str. 2. č. 3.
 — krále dobrotu, str. 9. č. 51.; (smrt) str. 9. č. 51.
 Jan, král a Zaiac, str. 9. č. 51.
 Janova, Mat. z, str. 14. č. 83.
 Jaroslav, str. 3. č. 17.

Jazyk, 1310—1409, str. 5.
 Jednání mezi Václavem a jednotou, 1391, str. 19. č. 102.
 Jeroným sv., str. 21. č. 126. 127.
 Ješín, str. 9. č. 50.
 Ježíš Kristus, p., str. 4. č. 19. g); též pod obzvláštním jménem, ku př. mládí, umučení atd.
 Jezu Kriste štědrý kněz, str. 7. č. 24.
 Jidáš, str. 5. č. 19. g); str. 8. č. 47.
 Jihlavská práva, viz Jura a Práva.
 Jména staročeská, str. 2. č. 6. 7.; (jm. osobní) str. 6. č. 19.; (jm. osob řek etc.) str. 2. č. 6.; (jm. na mincích) str. 2. č. 5.; viz též pod obzvláštním jménem, ku př. jména měsíců atd.
 Joachim, str. 23. č. 140.
 Josef, patriarcha, str. 22. č. 136. 138. 139.
 Jura civitatis Brunensis, str. 18. č. 90.; (Pragensis, viz Práva); (Iglaviensis) str. 17. č. 7.; (montium) str. 17. č. 7.; (primaeva Moraviae) str. 18. č. 90.; viz Práva.
 Justiniana ustanovení, str. 18. č. 92.

K.

Kalendář na syllabech založený, str. 14. č. 81.
 Karla IV. životopis, str. 13. č. 77.; viz Homilie.
 Kateřina sv., str. 5. č. 19. i); str. 11. č. 69.
 Kázání sv. Augustina, str. 21. č. 124.; (Nejstarší sbírka českých kázání) str. 21. č. 129.; (Miličovo) str. 21. č. 129.; (výroční) str. 21. č. 129.; viz Homilie, Postilla.
 Klen Rozkochaný, str. 6. č. 5. 6.
 Kniha o Adamu a Evě, str. 22. č. 137.; (Josefa) str. 22. č. 138.; (pána z Rozmberka) str. 17. č. 84.; (Magdeburgských práv) str. 18. č. 98.; (kn. Tobiašova) str. 21. č. 127.; (kn. Drnovská a Tovačovská) str. 17. č. 85.
 Knihy Nikodemá, str. 26. č. 162.; (kn. o jednom rytíři z Denmarku) str. 14. č. 79.; (kn. práv zemských) str. 16. sloupec a) b), též str. 15. sloupec b); (kn. starého zákona) str. 16. sloupec b); (kn. sv. Jeronýma) str. 21. č. 127.; (kn. učení křesťanského) str. 24. č. 158.; viz též Štítný; (kn. wikipildé práva saského) str. 17. č. 1.; viz Sachsenspiegel.
 Knihovna Mikulovská, str. 19. č. 107.
 Knihovny Moravské, str. 19. č. 107.
 Knížky šestery o obecních věcech křesťanských, str. 24. č. 158.; viz Štítný.
 Knihožrout, str. 13. č. 76.
 Komorníci, str. 15. sloupec b).
 Kompilací z kronik českých, str. 12. č. 75.
 Koniáš, str. 26. č. 162.
 Konrad mistr, str. 6. č. 4.
 Konšelové, str. 16. sloupec a).
 Koráb, str. 22. č. 134.; str. 25. č. 158. c).
 Korunování krále českého, str. 17. č. 2.
 Kosmas, str. 12. č. 72.
 Krabice z Weitm., Beneš, str. 12. č. 74.
 Krále Václava píseň, str. 3. č. 15.
 Kronika obecní od stvoření světa, str. 12. č. 74.; (o císařích římských) str. 4. č. 19. d); str. 12. č. 74.
 Kroniky, str. 12. č. 73.
 Kříž z Telče, Oldřich, str. 13. č. 78.
 Kšafy, str. 17. č. 5.; str. 22. č. 136.
 Kterak bojují hříšníci, str. 24. č. 158.
 — mají všeckerny skutky způsobeny býti, str. 24. č. 154.
 Kurs ot božieho narozenie, str. 26. č. 168.
 — a hodinky o umučení P., str. 27. č. 17.

Kyřil sv. a sv. Augustin, str. 21. č. 127.
 — sv. a Methud, str. 24. č. 150.
 Kyrilština, str. 1. č. 2.; str. 5. č. 1. α).

L.

Laurentius de Březová, str. 12. č. 74.; viz z Březové.
 Landesordnungen Böhmens, Mährens, str. 17. č. 85.; viz práva, zřízení.
 Legenda aurea, str. 4. č. 19. e).
 — o sv. Anastasiu, str. 25. č. 159.
 — Jene, str. 25. č. 159.
 Legendy, str. 3. 4. č. 19.; viz životy.
 Letanie, str. 26. č. 170.
 Liber caesarum, str. 12. č. 73.
 Libuša, str. 1. č. 1.
 Libušin soud, str. 1. č. 1.
 Lichva, str. 16. sloupec a).
 List sv. Augustina, str. 21. č. 127.
 — sv. Eusebia, str. 21. č. 127.
 — sv. Kyrila, str. 21. č. 127.
 — s nebe spadlý, str. 20. č. 119.; str. 25. č. 159.; str. 26. č. 160.
 — Otakara krále, str. 16. sloupec b).
 — Jana z Wartenberka, str. 19. č. 103.
 Listiny a listy, str. 19. č. 105.
 Listové královští (Karla, Václava, Sigmunda, Vladislava), str. 17. č. 2.
 Listy prof. Svobody, str. 3. č. 17.
 — a zápisy, str. 19. č. 101.
 — na Moravě, str. 19. č. 106.
 Liška a děbán, str. 11. č. 67.
 Literae beneficiorum, str. 16. sloupec b).
 Literatura právnictví, str. 14. č. 84.
 — o Štítném, str. 22. č. 131.; str. 24. č. 158.
 Liturgie, str. 26. č. 166.
 — slovanská, str. 5. č. 1.; str. 27. č. 177.; poznámenání III.
 Lucidář, str. 14. č. 80.
 Ludiše, str. 3. č. 17.
 Ludmila sv., str. 5. č. 19. l).
 Ludvík (báseň), str. 12. č. 71.
 Lupáč z Hlavačova, str. 9. č. 51.; str. 12. č. 77.

M.

Magdalena (Maf), str. 5. č. 19. k); str. 8. č. 42.
 Magdeburg, str. 18. č. 98.
 Maestas Carolina, str. 15. sloupec b); str. 16. sloupec b); str. 17. č. 86.; str. 17. č. 2.
 Mammotrectus, str. 21. č. 136.
 Mandevilly cesta, str. 13. č. 79.
 Manducator, str. 13. č. 76.
 Manuale s. Augustini, str. 21. č. 122. 123.
 Marie panna, str. 5. č. 19. h); str. 8. č. 35—39.; str. 23. č. 140.
 Marignoli Joh., str. 13. č. 75.
 Martimiani, str. 12. č. 73.
 Martinus Polonus, str. 12. č. 73.
 Mater Verborum, str. 3. č. 11.; str. 6. č. 10. 12.
 Matka spomocnice, str. 8. č. 39.
 Masticár, str. 3. č. 18.
 Měsíců jména, str. 2. č. 6.
 Milič, str. 21. č. 129.; (zarmúcení) str. 26. č. 162.; (kázání) str. 21. č. 130.
 Milostná píseň krále Václava, str. 3. č. 15.
 Milostné písně, str. 7. č. 28. 29.
 Mince staré, str. 2. č. 5.
 Minci, o, str. 16. sloupec a).

Miniatury (Proroci) str. 20. č. 117.; (Štůtný) str. 24. č. 158.; (Vacerad) str. 3. č. 11.
 Missal hlaholský, str. 27. č. 177.
 Místní jména, str. 2. č. 6. 7.
 Mistr Kato, str. 12. č. 72.
 Mládí p. Krista, str. 4. č. 19. g); str. 8. č. 44.
 Mnichovský cisiojan, str. 14. č. 81.
 Mnichy, na, str. 16. č. 63.
 Modlení, o, str. 24. č. 157.
 Modlicí knihy, str. 26. č. 167.
 Modlitby, str. 2. č. 9.; str. 5. č. 21.; str. 25. č. 159.
 — čtyry, str. 26. č. 168.
 — hlaholské, str. 27. č. 177.
 — paní z Rozmberka, str. 27. č. 171.
 — po přijímání, str. 27. č. 175.
 — sv. Petra, str. 27. č. 173.
 — umučení božího, str. 27. č. 171. 172.
 — veršované k p. Marii, str. 7. č. 27.
 — ženské, str. 27. č. 174.
 Moravské písně, str. 7. č. 30.; viz mor. práva atd.
 Mortuaria, str. 2. č. 7.; str. 3. č. 10.
 Mravné spisy, str. 14. č. 82.
 Mravokárné básně, str. 10. č. 61.
 Mučedníci, str. 23. č. 145.
 Mudrci, str. 13. č. 78.
 Musejní cisiojan, str. 14. č. 81.; viz žaltář.

N.

Nábožné spisy, str. 24. č. 154.
 Naháči, str. 12. č. 74.
 Nálezy, str. 16. sloupec a); str. 17. č. 2.
 — baronů, str. 16. sloupec a).
 — kmetů v Magdeburce, str. 17. č. 2.; str. 18. č. 98.
 — panské, str. 16. sloupec a).
 — sněmovní a soudní, str. 18. č. 99. 100.
 — za krále Jana, Karla a Václava, str. 18. č. 99.
 Nanebevzetí p. Marie, str. 8. č. 37.; (svaté královny) str. 25. č. 159.
 Nápis na mincích, str. 2. č. 5.; (na zvonech) str. 7. č. 22.
 Na počátku všeho, str. 26. č. 168.
 Národní písně, str. 7. č. 28—30.
 Narození p. Krista, str. 4. č. 19. g); viz Mládí.
 Naučení sv. Bernharda, str. 23. č. 146.; str. 25. č. 159.
 — z filosofů a doktorů, str. 17. č. 2.
 Naučné básně, str. 10. č. 54.
 Naučné slovníky, str. 6. č. 10.; str. 14. č. 80.
 Nejstarší sbírka českých kázání, str. 21. č. 129.
 Němci, str. 16. sloupec a).
 Nikodem sv., str. 26. č. 162.
 Nomenclator lat. boh., str. 6. č. 11.; viz slovníky vocabularia.
 Nová rada, str. 10. č. 58.; viz Rada.

O.

Obdarování Prahy králem Janem, str. 16. sloupec a).
 Obecné věci křesťanské (Štůtného), str. 24. č. 158.
 Offensa coram rege, str. 16. sloupec b).
 Officium minorum tabellarum, str. 16. sloupec b).
 Ohavnost, str. 14. č. 83.
 Olomoucký Jakub, str. 24. č. 148.
 Opatovický rukopis, str. 3. č. 10.
 Opuscula Husitica, str. 21. č. 122.
 Ordalie, str. 1. č. 1.
 Ordo juris terrae Bohemicae, str. 17. č. 5.; viz Řád.
 Osobní jména, str. 2. č. 6.; (v mortuářích) str. 3. č. 10.

Osterspiele, str. 3. č. 18.; viz hry církevní.
 Ot, str. 1. č. 1.
 Otcové svatí, str. 20. č. 122.; str. 23. č. 148.
 Otče náš, str. 1. č. 2.; str. 5. č. 21.; str. 20. č. 121.
 Otče, bože všemohůdci, str. 7. č. 24.
 Otpisy, str. 16. sloupec b).
 Ottersdorfu, z, Ambrož, str. 13. č. 77.

P.

Palaeotypy české, str. 12. č. 73.
 Památky slovanské liturgie, str. 1. č. 2.
 Panna Marie, str. 24. č. 146.; str. 26. č. 168.
 Paradisus animae, str. 14. č. 82.
 Passionale, str. 4. č. 19.; str. 9. č. 19. n); str. 23. č. 141—145.
 Pašije p. Kr., str. 4. č. 19. g); str. 23. č. 141—143.; str. 25. č. 195.
 — podle sv. Jana, str. 23. č. 141.
 Pašijový týden, str. 22. č. 132.
 Pátek, str. 1. č. 2.; str. 22. č. 133.
 Paterón patnácté, str. 25. č. 159.; str. 26. č. 164.
 Patriarchové, str. 22. č. 136. 138.
 Pavování (Berghau), str. 17. č. 5.
 Pelhřimova, z, Mik., str. 12. č. 74.
 Peníze 1405, str. 16. sloupec a).
 Pericope evang., str. 20. č. 121.
 Pět studnic hříchů, str. 10. č. 59.
 Petr sv., str. 27. č. 173.; (modlitby) str. 25. č. 59.
 Pilatus, str. 5. č. 19. g); str. 8. č. 47.
 Píseň Čechů 1431, str. 12. č. 74.
 — hanlivá, str. 11. č. 62. 63.
 — na Husity, str. 11. č. 63.
 — krále Václava, str. 3. č. 15.
 — o desíti tisíc rytířích, str. 27. č. 171.
 — pod Vyšehradem, str. 3. č. 14.
 — sv. Vojtěcha, str. 1. č. 2.
 Písně církevní hlaholské, str. 5. č. 21.
 — kostelní, str. 1. č. 2.; str. 27. č. 171.
 — modlitebné, str. 7. č. 25.; str. 20. č. 121.
 — národní, str. 5. č. 20.
 — rukopisu Kralodvorského, str. 3. č. 27.
 — staročeské, str. 2. č. 9.
 Pláč p. Marie, str. 7. č. 25.; str. 8. č. 38.
 — a žalost, str. 25. č. 159.
 Plánek p. Marie, str. 8. č. 38.
 Plichta z Žerotína, str. 9. č. 51.
 Počátky Husitství, str. 24. č. 151.
 Podkoní a žák, str. 11. č. 66.
 Podlažický mortuář, str. 3. č. 10.
 Pohádky nábožné, str. 23. č. 136—139.
 Pokračovatelé Pulkavy, str. 12. 13. č. 75.
 Polemické spisy, str. 24. č. 151.
 Popravy po kraji, str. 16. sloupec a).
 Poručení dvacíti patriarchů, str. 22. č. 136.
 Postava lidská, str. 10. č. 54.
 Postilla Husova, str. 22. č. 130.
 — J. Miliče, str. 21. č. 130.
 Potvrzení práv starého města Pražského, str. 16. sloupec a).
 Prager Stadtrechte, str. 18. č. 96.
 Praha, viz práva, obdarování atd.
 Práva císařská, str. 18. č. 95.
 — cizí, str. 18., č. 94.
 — česká dědičná, str. 1. č. 1.
 — dědin manských, str. 17. č. 88.
 — horníkův, str. 17. č. 3.; str. 18. č. 89—91.
 — Jihlavská, str. 17. č. 1.; str. 18. č. 90.
 — Karlem potvrzená, str. 15. sloupec b).
 — konšelská, str. 16. sloupec b); str. 18. č. 92.
 — Magdeburgská, str. 18. č. 98.

- Práva manská, str. 15. sloupec a); str. 16. sloupec a) b); str. 18. č. 97.
 — velikého města Pražského, str. 15. sloupec b); str. 16. sloup. a) b); str. 17. č. 1.; str. 18. č. 96.
 — městská, str. 16. sloupec b); str. 17. č. 6.; str. 18. č. 89. 92.
 — panská, str. 16. sloupec b); str. 17. č. 1.
 — Rychnovských soukenníků, str. 18. č. 96.
 — Rosenberga pána, str. 15. sloupec b).
 — Sasická, str. 18. č. 94.
 — Sobieslavská, str. 15. sloupec b); str. 18. č. 93.
 — vesská, str. 16. sloupec b).
 — zemská, str. 15. sloupec a) b); str. 16. sloupec b); str. 17. č. 84.
 Pravda, str. 10. č. 59. 61.
 Pravdo milá, tieži tebe, str. 10. 11. č. 61.
 Právníctví česko-moravské, str. 19. č. 84.
 Pravočtení 1310—1409, str. 5.
 Prebojníci, str. 11. č. 63.
 Předmluvy sv. Jeronýma, str. 21. č. 126.
 Příbík z Hradenina, str. 12. č. 75.
 Příchod Páně, str. 4. č. 19. g).
 Přijímání těla a krve, str. 24. č. 155.
 Příjmy krále Václava IV., str. 13. č. 75.
 Příprava k přijímání, str. 24. č. 155.; str. 25. č. 159.
 Připravení srdce, str. 24. č. 158. b); str. 25. č. 158. c) d).
 Přísaħa židovská, str. 15. sloupec b).
 Přísaħy, str. 16. sloupec a) b).
 — českoněmecké, str. 17. č. 6.
 Příslaví, str. 7. č. 23.
 Přítí Mesiaše, str. 24. č. 153.
 Prokop sv., str. 5. č. 19. m); str. 8. č. 34.
 Prologové sv. Jeronýma, str. 21. č. 126.
 Prophetia Lubusse, str. 9. č. 50.
 Proroci Izaiáš, Jeremiáš a Daniel, str. 20. č. 117.
 Prorocství o království českém, str. 26. č. 166.
 — Libušino, str. 9. 10. č. 50—52.
 Prosi tebe anjele! str. 25. č. 159.
 Prosodia staročeská, str. 1. č. 2.
 Prostějova, z. Matěj, str. 25. č. 158. d).
 Prostonárodní písně, str. 7. č. 30.
 Proverbia Flasconis, str. 7. č. 23.
 Prvotisky české, str. 12. č. 73.
 Práporvodi v kronice Pulkavy, str. 10. č. 56.; str. 13. č. 75.
 Psaní králj Václavovi, str. 15. sloupec b); viz list, epistola.
 Půhony, str. 16. sloupec a) b); str. 19. č. 106.
 Pulkava, str. 9. č. 50.; str. 10. č. 56.; str. 12. č. 75.

R.

- Rada otce k synu, str. 10. č. 57.; (Nová rada) str. 10. č. 58.
 Ráj duše, str. 14. č. 82.
 Regesta, str. 2. č. 7.
 Remešské evangelium, str. 2. č. 8.
 Richard a S. Victor, str. 24. č. 158.
 Rocení českých pánů, str. 9. č. 51.
 Rodopis Štítného, str. 22. č. 131.
 Romány, str. 11. č. 69.
 — duchovní, str. 22. č. 136.
 Rosenberga, z. pána práva, str. 15. sloupec b).
 Rozjímání o všelikých ctnostech, str. 14. č. 82.
 — soukromná, str. 21. č. 123.
 Rozvejda, str. 24. č. 148.
 Rudolf, str. 9. č. 50.
 Rukopis Královský, str. 3. č. 17.; str. 8. č. 48.
 Rukopisy právnické, str. 15. atd.
 Rukověť sv. Augustina, str. 21. č. 122.

- Rutenicum alphabetum, str. 5. č. 1. α); viz Kyryl-
 ástina.
 Rým, str. 4. č. 19.
 Rýmování, str. 25. č. 159.
 Rytiřové, str. 8. č. 31.

Ř.

- Řád korunovací, str. 13. č. 77.; str. 15. sloupec b).
 — — Karlem IV. potvrazený, str. 17. č. 2.
 — mincovní, str. 16. sloupec a).
 — práva zemského, str. 15. sloupec a) b); str. 17. č. 85.
 — soudu zemského, str. 16. sloupec b).
 — žalob práva zemského, str. 15. sloupec a).
 Řeč jinocha, str. 10. č. 59. b).
 — kmete, str. 10. č. 59. c).
 — o božím těle a krvi, str. 24. č. 156.
 Řeči besední, str. 24. č. 158.; viz Štítaný.
 — na neděle a svátky, str. 22. č. 131.
 — nedělní, str. 25. č. 158. d).
 — sv. otcův, str. 23. č. 148.
 Řek jména, str. 6. č. 2.
 Řemeslníci, str. 11. č. 62.
 Říkadla, str. 5. č. 20.

S.

- Sachsenspiegel, str. 16. sloupec a) b); str. 18. č. 94.
 Samomluvení sv. Augustina, str. 21. č. 123.
 Samuel rabbi, str. 24. č. 153.
 Satyry, str. 11. č. 62.
 Schlesisches Landrecht, str. 16. sloupec b).
 Schwabenspiegel, str. 9. č. 50.; str. 18. č. 95.
 Sedmí darův ducha sv., str. 25. č. 158. c).
 — kostelních svátostí, str. 25. č. 158. c).
 — vstupní, str. 25. č. 158. c).
 Sedmero radostí p. Marie, str. 8. č. 36.
 Sedmý lid, str. 25. č. 159.
 Sedmécitma bláznů, str. 11. č. 65.
 Sequentianarius, str. 6. č. 4.
 Sermones, str. 22. č. 130.
 — de Sanctis, str. 24. č. 150.
 Seslání ducha sv., str. 5. č. 19. g).
 Seznamy jmen vesnic a osob, str. 7. č. 19.
 Sliby, str. 26. č. 165.
 Skonání p. Marie, str. 24. č. 156.
 Skutky dávných mudrcův, str. 13. č. 78.
 Slaida, nepos Jovis, str. 26. č. 165.
 Slavašov, str. 2. č. 7.
 Slezské právo, str. 16. sloupec b).
 Sloh Štítnenský, str. 20. č. 122.; str. 21. č. 123.
 Slova lat.-česká, str. 6. č. 13.
 Slovanské legendy, str. 4. č. 19.
 Slovanské liturgie, viz liturgie.
 Slovářství 1310—1409, str. 6.; viz Vocabuláře.
 Slovníky encyklopaedické, str. 6. č. 10.
 — Bočkovy, str. 6. č. 8. 9.
 Smil Flaška, str. 7. č. 23.; str. 10. č. 57. 58.; str. 11. č. 66.
 Smrt, str. 10. č. 59. d); (o smrti) str. 26. č. 161.
 — sv. Jeronýma, str. 21. č. 127.
 Snáře, str. 26. č. 163. 165.
 Sněmy, str. 1. č. 1.
 Snímky nápisů, str. 7. č. 22.
 Snové, str. 26. č. 165.
 Soběslav, kníže Vyšehradský, str. 15. sloupec b).
 Solfenus, str. 22. č. 137.
 Soliloquia sti. Augustini, str. 21. č. 122.
 Somnarium Slaida, str. 26. č. 165.
 Soudní knihy, str. 19. č. 106.
 Soukromná mluvení, str. 20. č. 122.

Speculum peccatorum, str. 20. č. 122.
 Spis o hodu sv. královny, str. 25. č. 159.
 — o modlení, str. 24. č. 157.
 — o přijímání, str. 24. č. 155.
 — o umučení Kr. P., str. 23. č. 143.
 Spisy Augustinovy, str. 20. 21. č. 122.
 — Husovy, str. 22. č. 134.; viz též pod: knihy i pod obzvláštním jménem, ku př. asketické spisy, milostné.

Spor duše s tělem, str. 10. č. 60.; str. 26. č. 168.
 Spravidlo sv. Tomy z Aquiliny, str. 25. č. 159.
 Stála matka bolestivá, str. 27. č. 171.
 Stáše podle kříže, str. 7. č. 25.
 Sternberga, Ladislav ze, str. 23. č. 148.
 Studentské písně, str. 7. č. 28.
 Sulpitius, str. 24. č. 148.
 Summa bernae regalis, str. 16. sloupec a).
 Svár vody s vínem, str. 11. č. 64.
 Svati, str. 23. 24. č. 146—150.
 Svatovítský slovníček, str. 7. č. 21.
 Svědomí, str. 21. č. 122.
 Světské básně, str. 8. č. 48.; (písňe) str. 7. č. 28.
 Svět a ďábel, str. 24. č. 156.

Š.

Šestera věc o přijímání, str. 24. č. 155.
 Šlechtnosti, str. 25. č. 158. c).
 Štemberg, str. 9. č. 49.
 Štilfrid, str. 11. č. 70.
 Štítného, Tomáše ze (Brigitta) str. 25. č. 158. d); (koráb) str. 22. č. 134.; str. 25. č. 158. c); (spisy) str. 22. č. 131.; str. 24. č. 158.; (stáří spisů jeho) str. 21. č. 131. (Štítný nebyl narozen tak záhy, jak se domníváme; žil ještě roku 1402, snad i r. 1414.)
 Švédský bukvar, str. 5. č. 1.

T.

Tandariáš, str. 11. č. 70.
 Testamentové, str. 22. č. 136.
 Tělesenství boží, str. 25. č. 159.
 Tetva, str. 1. č. 1.
 Text du Sacre, str. 2. č. 8.
 Tierepos, str. 10. č. 58.
 Tkadlecěk, str. 12. č. 71.
 Tómas sv. de Aquino, str. 24. č. 155.; (= Aquilina) str. 25. č. 159.
 Traktát asketický, str. 14. č. 82.
 — o příchů Mesiáše, str. 24. č. 153.
 Trenčína, Matěj z, str. 9. č. 51.
 Třeboňské písně, str. 7. č. 30.
 Třeboňský slovník, str. 7. č. 21.
 Tristram, str. 11. č. 69.
 Trut, str. 1. č. 1.

U.

Učení křesťanská, str. 24. č. 158.
 Úmrtní knihy, str. 3. č. 10.
 Umučení Kr. Pána, str. 4. č. 19. g); str. 8. č. 40.; str. 23. č. 142. 143.; viz utrpení.
 Úpisy veřejného jednání, str. 19. č. 102.
 Urážka, str. 16. sloupec a) b).
 Utrpení Kr. Pána, str. 3. č. 18.; str. 4. č. 19. g); str. 8. č. 40.; str. 25. č. 159.; viz umučení.
 Užívání hor, str. 17. č. 5.

V. W.

Vacerád, str. 3. č. 11.
 Václave, svatý, str. 2. č. 9.; str. 27. č. 171.
 Vaganti, str. 11. č. 64. 65.
 Vávra z Jivian, str. 24. č. 158.
 Vavřinec z Březové, str. 12. č. 74.; viz Březové.
 Vavřinec z Prahy, str. 26. č. 165.
 Veleslavína, z, str. 20. č. 122.
 Velešín, str. 6. č. 6.
 Věřím v boha, str. 1. č. 2.; str. 20. č. 121.
 Vidění, str. 26. č. 163.; viz Brigitta.
 — Izaiášova, str. 20. č. 117.
 Vilém Zaie z Valdeka, str. 9. č. 51.
 Vinoře, Adam z, str. 14. č. 82.
 Vitae patrum, str. 23. 24. č. 148.
 Vitaj milý J. Chr.! str. 7. č. 27.
 Vitský slovníček, str. 7. č. 21.
 Wittenbergský žaltář, str. 3. č. 16.
 Vocabularium, 14. století, str. 6. č. 14. 16.
 Vokabulář kapitulní, str. 7. č. 20.
 Vokabuláře, 1310—1409, str. 6.
 Voluzian, str. 26. č. 162.
 Vražedníci, str. 11. č. 62.
 Vstalt jest bůh, str. 7. č. 24.
 Všelike ctnosti, str. 14. č. 82.
 Výběr z evangelií, str. 20. č. 120.
 Wyclifovy spisy, str. 24. č. 151.
 Výklad čtení sv. evangelií, str. 22. č. 32.
 — desatera, str. 22. č. 134.
 — na páteře, str. 22. č. 133.; str. 25. č. 159.; str. 26. č. 168.
 — na práva česká, str. 15. sloupec b); str. 16. sloupec b); str. 17. č. 87.
 — na sv. Jana, str. 21. č. 127.
 Výkladné spisy, str. 21. č. 130.
 Výklady evangelií, str. 20. č. 120.
 — hebrejských slov, str. 21. č. 126.
 Výpovědi sv. otců, str. 21. č. 128.
 Vysvětlení jmen, str. 2. č. 7.
 — korábu, str. 22. č. 134.
 Vyznání Adamitů, str. 12. č. 74.
 Vzdělávatelné spisy, str. 24. č. 154.

Z.

Zábavné spisy, str. 11. č. 64.
 Zajec, Vilém z Valdeka, str. 9. č. 51.
 Základní listiny, str. 2. č. 7.
 Zákon starý a nový, viz biblí; zákon nový, viz evangelia, čtení.
 Zápisy, str. 19. č. 103.
 Zarmúcení církve, str. 26. č. 162.
 Závise a Přemysl O., str. 9. č. 51.
 Záviseovy písně, str. 7. č. 29. 30.
 Zavítaj dusie sv., str. 26. č. 168.
 Zdrava matka přežadúci, str. 7. č. 24.
 — Maria, str. 20. č. 121.
 Zdrávas, str. 8. č. 39.
 Zelenohorský rukopis, str. 1. č. 1.
 Zjevení sv. Brigitty, str. 13. č. 146.; (panny Marie) str. 8. č. 46.; str. 23. č. 146.; str. 25. č. 159.
 Zlomek o mučednících, str. 24. č. 149.
 Zlomky hláholské, str. 27. č. 177.; (musejního žaltáře) str. 20. č. 113. 116.
 Znamení, kterak Tiberius, str. 26. č. 162.
 Známost země, str. 13. č. 79.
 Zpěvanky, str. 5. č. 20.
 Zpěvy staročeské, str. 5. č. 20.; (církvní) str. 6. č. 15.
 Zpovědní formule, str. 5. č. 21.

Zrcadlo hříšných, str. 20. č. 122.
 Zřízení Moravská, str. 17. č. 85.
 — zemská, str. 16. sloupec b); viz práva.
 Zvěstování p. Marie, str. 25. č. 159.

Ž.

Žaloby, str. 16. sloupec a).
 Založení p. Marie, str. 8. č. 38.
 Žaltář Brněnský (zlomek), str. 20. č. 115.
 — Holomoucký, str. 20. č. 114.
 — kapituly Pražské, str. 20. č. 111.
 — klementinský, str. 19. č. 110.
 — menší, str. 27. č. 171.

Žaltář musejní (zlomek), str. 20. č. 113. 116.
 — Olešnický, str. 20. č. 112.; str. 26. č. 170.
 — Poděbradský, str. 20. č. 112.
 — Wittenberský, str. 19. č. 109.
 Židé v Praze, str. 15. sloupec b).
 Živa, str. 2. č. 6.
 Život sv. Alexia, str. 3. č. 19.
 — filosofů starých, str. 13. č. 78.
 — Josefův a Jakubův, str. 22. č. 138.
 — Karla IV., str. 13. č. 77.; str. 20. č. 120.
 — Krista a svatých, str. 23. č. 140.
 Životopis p. Krista, str. 4. č. 19. g).
 Životopisy, str. 13. č. 77.
 Životové mučedníků, str. 3. 4. č. 19.; str. 23. č. 145.
 — sv. otcův, str. 23. č. 148.

